

சங்கைமிக்க
குரෑ' ஆன்

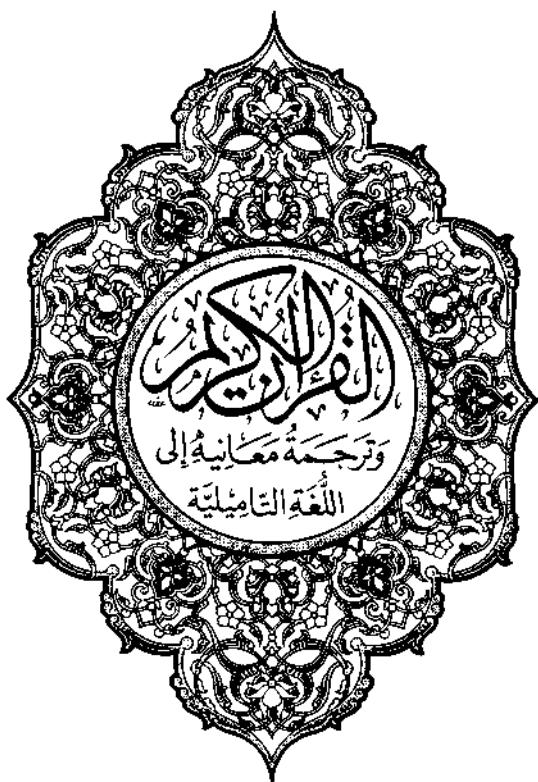
மற்றும் தமிழ் மொழியில்
அதன் கருத்துக்களின்
மொழியெயர்ப்பு

புதித் துறைமன்ற தொபாகாரி சௌக் ராம்
துமேந்து குபால அரசுவரின் மகனர்
பதினாறு வர்க்காணி
அங்கூரை வகுக்காத வக்குப்பு
ஒப்புப்பட்டது. கிடகு
விருத் அனுமதி
நிலகமலை

الْفَرِيزِي

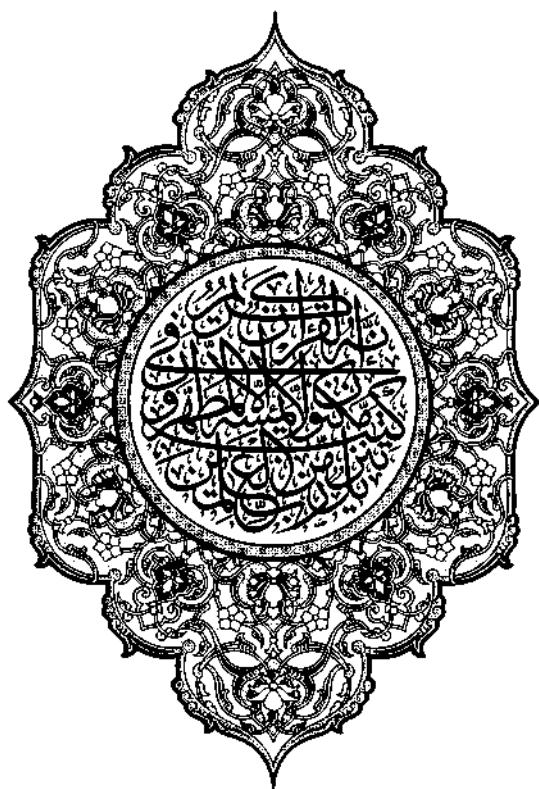
وَتَرْجِمَةً مُعَانِيَةً إِلَى
الْلُّغَةِ الْأَمْرِيَّةِ

وَقَدْ لَهُ عَمَلٌ مُنْهَجٌ
الْمَلِكُ فَقِيلُونَ عَبْدُ الْعَزِيزِ الْمُشْعُورُ
وَلَا يَخْرُجُ بِهِ

مجمع اللذ في هذا الطبق المصحف الشيرفي

لِلْخَيْرِ الْكَوَافِرِ الْمُعْظَمِ

இந்த புனித முஸ்லீம் வையும் இதன் கருத்து மொழி பெயர் பையும் அச்சிட ஆணை பிரபுபித் தவர் சாது அரச குடும்பத்து அப்துல் அலீஸின் மகனாகும், புனித ஹரமைனின் பணியாளர்மான மன்றா . படிந்து பிரச்ச அப்துல் அலீஸ் ஆவார்கள், சாது அறியபியா மன்றா.

كَتَبَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأَرْضِ مَا يَرَى
حَلَمَ الْأَنْوَارِ الْمُعْظَمِ الْمُكَفَّرِ
كَذَّابَ الْمُكَذَّبِ الْمُكَذَّبِ

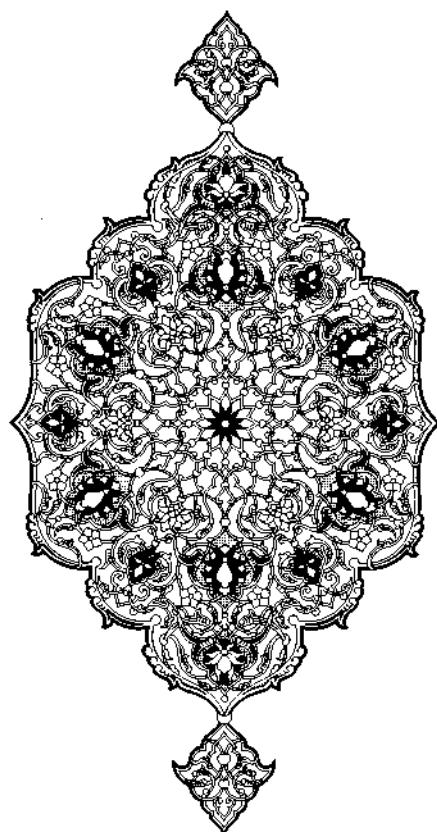
மன்னர் :.பலந்து புனித முஸ்ரூஃப்
அச்சக வளாகம்

وَقَدْ يَوْمَنَ الْمُرْسَلُونَ الشَّرِيفَيْنَ

لِلَّهِ فَتَدْرِعُ عَبْدُ اللَّهِ الْجَلِيلُ

وَلَا يَحْزُنْهُمْ

شُورَىٰ مَجَانًا

இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது.

புனித மஹமணியின் காப்பாளர் சவுது அரச குடும்பத்து
அப்பூல் அஜீஸின் மகனார் ப.பவுது அவர்களால் அல்லாஹ் வுக்காக
கக்:பு செய்யப்பட்டது.

இதை விற்க அனுமதி இல்லை.

مقدمة

بقلم معالي الشيخ صالح بن عبد العزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم :

﴿... فَذَحَّا حَمْمَلَتْ رَبُّ اللَّهِ وَرَوْحَيْتَ تَيْمَتْ...﴾

والصلوة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين ، نبينا محمد ، القائل :
«خيركم من تعلم القرآن وعلمه» .

أما بعد :

فإنفاذًا لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين الملك فهد بن عبد العزيز آل سعود ،
حفظه الله بالعناية بكتاب الله ، والعمل على تيسير نشره ، وتوزيعه بين المسلمين ، في
شمارق الأرض ومقاربها ، وتفسيره ، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم .
ولإعانا من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية ،
بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم ، إلى جميع اللغات المهمة ، تسهيلاً لفهمه على المسلمين
الناطقين بغير العربية ، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله ﷺ : «بلغوا عنى ولو آية» .

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة التاميلية بطيب تجتمع الملك فهد لطباعة المصحف
الشريف بالمدينة المنورة ، أن يقدم للقارئ الكريم ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة
التاميلية إحدى لغات الهند التي قام بترجمتها الشيخ عبدالحميد الباقي ، وراجحها كل
من : الشيخ محمد إقبال مدني ، والشيخ عبدالمجيد مبارك ، والشيخ مولوي محمد صالح
سيدي محمد .

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون
خالصاً لوجهه الكريم ، وأن ينفع به الناس .

إننا لندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن
أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز ، وأن المعاني التي تؤديها
الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم ، وأنه يعتريها ما
يعترى عمل البشر كله من خطأ ونقص .

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة
المصحف الشريف بالمدينة المنورة بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة ، للإفادة
من هذه الاستدراكات في الطبعات القادمة إن شاء الله .

والله الموفق ، وهو الهادي إلى سواء السبيل ، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم .

அன்வற்ற அருளாளன் நிகரற்ற அன்புடையேன் அவ்லாஹ் வின் திருப்பெயரால்

[முன்னுரை]

அவ்காஃப், த.வா, இங்காத் மற்றும் இஸ்லாமியத் துறைகளின் அமைச்சரும், மண்ண் பாற்றுத் து குர்ஆன் அச்க வளாக சிறப்புக் கண்காணிப்பாளருமான மாண்புமிகு ஸாலிற் பின் அப்துல் அலீஸ் பின் முஹம்மது ஆலூக் ஜெய்கு அவ்களால் வழங்கப்பட்டது.

“அவ்லாஹ் விடிப்பிருந்து ஒளியும் தெளியான வேதமும் உங்களுக்கு வந்துள்ளது” என்று தன் வேதத்தில் வினக்கிக்கூறிய அனைத்துவக் திராக்கனுக்கே எல்லாப்புக்கும் திருமறை குர்ஆனை தாழும் கற்று பிரகுக்கும் கற்றுக் கற்றுக்கும் தருகிறவர் உங்களில் மிகச் சிறந்தவராவர் என்று கூறிய இறைந் தூதர் உத்தம நபி முஹம்மது ஸல்லல்லாஹுல் அன்வறவியல்லவும் அவ்கள் மீது இறைவனுடைய அருளும் காந்தியும் நிலவட்டுமாக!

திருக்குர்ஆனின் பக்கம் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அது எனில் அனைவருக்கும் சிடைத்தி, உலகெங்கிலும் அது பரவலாகக் படவேண்டும், விவித்துக் கூறப்பட வேண்டும். சிழக்கிலும், மேற்கிலுமிழுமின் முஸ்லிம் சமுதாய மக்களுக்கு அது வினியோகிக்கப் படவேண்டும். பற்பல மொழிகளில் அது மொழி பெயர்க்கப்பட உரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும் என்பன போன்ற உயிய அறிவுரைகளை கஷூது குடும்பத்து அப்துல் அலீஸ் அவ்களின் மகனார், புனித ஜூராமைனின் பணியாளர் மன்னர் பாற்றுத் து முஹம்மதியுள்ளர்கள். பில்லாஹியுரைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் விதமாக,

அபி மொழி பேசத முல்லிம்கன் திருக்குர்ஆனை எனில் புரிந்திட வசதியாக கஷூதி அரோபியாவின் அவ்காஃப், த.வா, இங்காத் மற்றும் இஸ்லாமியத் துறைகள் அமைச்சர்கள் இன்று உலகில் செப்படுகிற அனைத்துப் பிரதான மொழிகளிலும் திருக்குர்ஆன் கருத்துக்களை மொழி மாற்றும் செய்வதை முக்கியமாக கொண்டுள்ளது.

என்னிடமிருந்து ஒரு தகவலையாவது பிற்பிடம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்ற இறைந்தூதாளின் கூற்றை மெய்ப்பிக்கும் வகையிலும், தமிழ் பேசும் அன்புச் சகோதரர்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவும் .

மத்னா முனவ்வராவிலுள்ள மன்னர் பொற்று குர்தூன் அச்சக வளாகம் இந்தியாவில் போப்படும் மொழிகளில் ஒன்றான தமிழில் குர்தூனுடைய கருத்துக்களின் இம்மொழி பெயர்ப்பை அன்பு வாசகர்களுக்கு வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறது.

இதனை செய்கு அப்துல் ஹமீது பாகவி அவர்கள் செய்துள்ளார்கள். செய்கு முஹம்மது இக்பால் மதனியும், செய்கு அப்துல் மஜீது முஹாக்கும், செய்கு M.S. ஸெய்மிது முஹம்மது மதனியும் இதனை மேற்பார்ணாயிடார்கள்.

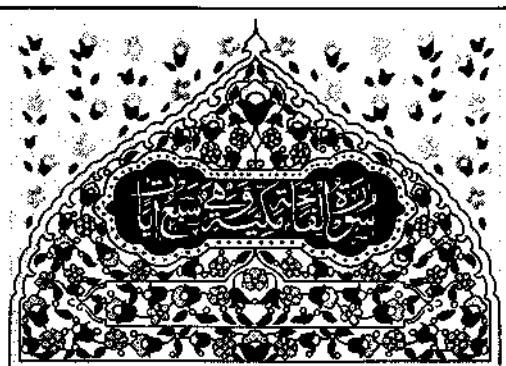
மகத்தான இப்பணி நிறைவடைவதற்கு நல்லருள் பாலித்த அல்லாற்றவை போற்றுகிறோம். தூய எண்ணத்துடன் அவன் பொருத்தத்தை கருதிச் செய்தவாறு இப்பணியை ஆக்குமாறும், மனிதர்களுக்கு இதனால் பயன் அளிக்குமாறும் அவனிடம் பிரார்த்திக்கிறோம்.

எத்னை நுனுக்கத்துடன் திருக்குர்தூனுடைய கருத்துக்களை மொழிமற்றும் செய்தாலும் அது அந்புத குர்தூனுடைய வசனங்களும் உரைகளும் உள்ளடக்கிய மகத்தான கருத்து நுட்பங்களை பிரதிபலிப்பதாக அமையாது. அத்துடன் மொழி பெயர்ப்பில் கொண்டு வரப்படும் கருத்துக்களை பொறுத்து மொழி பெயர்த்தவர் குர்தூனிய வசனங்களை எவ்வளவு புரிந்து கொண்டிருப்பாரோ அவ்வளவுக்குத்தான் மொழி பெயர்த்திருப்பார்.

மனிதன் செய்யும் பணிகள் யாவற்றிலும் குறைகளும், பிழைகளும் இருப்பது கலை. அது மொழி பெயர்ப்பிலும் இடம் பெற வாய்ப்புண்டு.

ஆகவே, இதை படித்துணரும் அன்பர்கள் யாவிடமும் நாம் எதிர்ப்பது அவர்கள் இதில் காலானும் குறைகளையும், பிழைகளையும், கூட்டல் சேர்த்தல் எதுவாயினும் அதுபற்றி மன்னர் பொற்று குர்தூன் அச்சக வளாகத்துக்கு தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான். அடுத்த பதிப்பில் இன்னா அல்லாற் பிழை திருத்தங்கள் கவனிக்கப்படும்.

அல்லாற் நல்லருள் பாலிப்பவன். அவனே நேர்வழி காட்டுவென். இறைவா! எங்களில் மிருந்து இந்தப் பணியை ஏற்றுக்கூள்வாயாக நிச்சயமாக நீ கேட்பவனும் நன்கு அறிந்தவனுமாவாய்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنُ

الرَّحِيمُ ۝ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِلَيْكَ نَعْبُدُ

وَإِلَيْكَ نَسْتَعِينُ ۝ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ

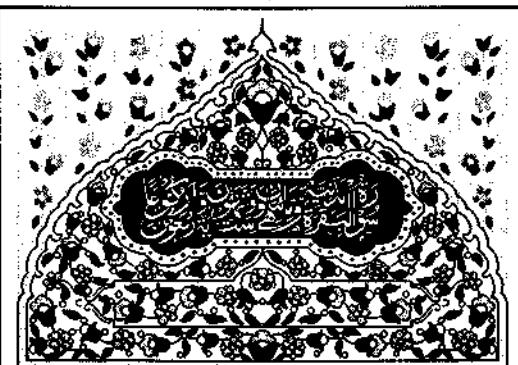
الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

அத்தியாயம் : 1

அல்லீபாத்திஹா – தோற்றுவாய்
வசனங்கள் : 7 மக்கி

1. அளவற்ற அருளாளன்,
நிரந்த அண்டுன்டயோன்
அல்லாஹும்பின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).
2. அனைத்துப் புகழும் அகிலத்தாரின்
விரட்சகளாகிய அல்லாஹும்வக்கே உரிபது .
3. (அவன்) அளவற்ற அருளாளன்; மிகக்
நிறைப்படையன.
4. (அவனே நியாயத்) நீர்ப்பு நாளின் அதிபதி.
5. (எங்கள் விரட்சகா!) உன்னையே நாங்கள்
வணங்குகிறோம்; உன்னிடமே நாங்கள் உதவியும்
தேழுகிறோம்.
6. நீ எங்களை நேரான வழியில் நடத்துவாயாக!
7. எவ்ர்களின் மீது நீ அருள் புரிந்தாயோ
அத்தகையோனின் வழி(மில் நடத்துவாயாக).
(அவ்வழி உன்) கோபத்திற்கு
உள்ளானவர்களுடையதும் அல்ல.
வழி தவறியவர்களுடையதும் அல்ல.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْكِتَابُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ فِيهِ هُدَىٰ
لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ
يَعْمَلُونَ الصَّلَاةَ وَمِنَارَ زَقْنَاهُمْ يَنْقُضُونَ
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا
أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقْنَونَ

அத்தியாயம் : 2

அல்பகுரா – பசுமாடு

வசனங்கள் : 286 மதனீ ருக்ஷிகள் : 40

அளவுற்ற அருளாளன், நிகரந்த அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. அஸ்ஸிப் ஸாம் மீம்
2. இது வேதமாகும் , இதில் எத்தகைய
சந்தேகமுமில்லை. பயபக்தியடை
யோருக்கு (இது)நேர் வழி காட்டியாகும்.
3. அவர் கள் எத்தகையோரென்றால்;
மறைவானவற்றை நம் பிக்கை
கொள்வார்கள். தொழுகையையும்
நிறைவேற்றுவார்கள் ; நாம்
அவர்களுக்கு வழங்கிய வற்றிலிருந்து
செலவும் செய்வார்கள்.
4. (நபியே!) இன்னும் அவர்கள்
எத்தகையோரென்றால். அவர் கள்
உமக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்ட
(இவ் வேதத்)தையும், உமக்குமுள்
(இருந்த நபிமார்களுக்கு) இறக்கி
வைக்கப்பட்டவற்றையும் விசுவாசம்
கொள்வார்கள்; (இறுதி நாளாகிய)
மறுமையையும் அவர்கள்
உறுதியாக நம்புவார்கள்.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًىٰ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑤
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِسْوَاءٌ عَلَيْهِمْ رَّأْنَدَ رَبِّهِمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ⑥ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
 أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۗ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَقُولُ أَمْنَى بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑦
 يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَمَا يَخْدِعُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ⑧ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ لَمَّا كَانُوا يَكْنِي بُوْنَ ⑨ وَإِذَا أُقْبَلُ
 لَهُمْ لَا يُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۖ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ⑩
 إِلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ⑪ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمْ أَمْنَوْا كَمَا أَمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا أَمَنَ
 السُّفَهَاءُ ۖ إِلَّا إِنَّهُمْ هُرُبُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ⑫
 وَإِذَا قَوَى الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا أَمْنَا ۖ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ
 شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَنَّا إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ⑬
 اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمْنَاهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَلُونَ ⑭

5. அவர்கள்தாம், தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள நேர் வழியின்மீது இருப்பவர்கள். மேலும் அவர்களே தாம் வெற்றி பெறக் கூடியவர்கள்

6. (நபியே!) நிச்சயமாக நிராகரிக்கிறார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு, நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதும், அவர்களுக்கு நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யாதிருப்பதும், அவர்களுக்குச் சமமே. அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

7. அவர்களுடைய இதயங்களின் மீதும், அவர்களுடைய செவிப் புலன்மீதும் அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான். இன்னும், அவர்களுடைய பார்வைகளின் மீது திரையிருக்கிறது; மேலும் அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனை உண்டு.

8. இன்னும், "அல்லாஹ் வையையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறோம்" எனக் கூறுவோர் மனிதர்களில் (கிலர்) இருக்கின்றனர்; அவர்களோ விசுவாசங்கொண்டவர்களால்லர்.

9. அவர்கள் அல்லாஹ் வையையும், விசுவாசங்கொண்டவர்களை யும் வஞ்சிக்கின்றனர். (இதனால்) அவர்கள் தங்களைத்தாமே தவிர (வேறொருவரையும்) வஞ்சிக்கவில்லை; (இதை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவுமாட்டார்கள்.

10. அவர்களுடைய இதயங்களில் (வஞ்சகம், சந்தேகம் ஆகிய) நோய்கள் து ஆகவே, (அந்த) நோயை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அதிகப்படுத்திவிட்டான். மேலும், அவர்கள் பொய் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்களுக்கு துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டு.

11. மேலும், அவர்களிடம், "நீங்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்யாதீர்கள்" என்று கூறப்பட்டால் அ(தற்க)வர்கள் "நிச்சயமாக நாங்கள் சீர்திருத்தம் செய்வோர்தாம் (குழப்பவாதிகளால்ல)" எனக் கூறுகிறார்கள்.

12. தெரிந்து கொள் ஞங்கள். நிச்சயமாக அவர்கள்தாம் குழப்பம் செய்பவர்கள், எனினும் (இதை) அவர்கள் உணர்மாட்டார்கள்.

13. மேலும், அவர்களிடம், "(குர் ஆஸ்ஸ செவியுற் று) மனிதர்கள் விசுவாசங்கொண்டது போன்று நீங்களும் விசுவாசங்கொள்ஞங்கள்" என்று கூறப்பட்டால், அ(தற்க)வர்கள் "மூடர்கள் விசுவாசங்கொண்டது போல், நாங்கள் விசுவாசங் கொள்வோமா?" என்று கூறுகிறார்கள். தெரிந்து கொள் ஞங்கள். நிச்சயமாக இவர்கள் தான் மூடர்கள்; எனினும், (அதைப்பற்றி) அவர்கள் அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

14. இன்னும், அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டோரை சந்தித்தால், "நாங்களும் (உங்களைப் போல) விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறோம்" எனக் கூறுகிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் தங்களின் (இனத்தவர்களாகிய) வைத்தான்களுடன் தனித்து விட்டால், "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன் இருக்கிறோம். நாங்கள் (விசுவாசிகளைப்) பரிகாசம் செய்யக் கூடியவர்கள் தாம்" எனக் கூறுகின்றனர்.

15. அல்லாஹ் அவர்களைப் பரிகஶிக்கிறான். மேலும் அவர்களுடைய வழிகேட்டில் கபோதிகளாக அவர்களை (தத்தழியும்படி) விட்டு வைத்திருக்கிறான்.

اُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى فَهَا يَحْتَاجُونَ إِلَيْهَا
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ^(١) مِثْلُهُمْ كَمِثْلِ الَّذِي أُسْتَوْقَدَ نَارًا
 فَلَمَّا أَضَأْتَ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِ وَتَرَكَهُمْ فِي
 ظُلْمَتِ لَا يُبَيِّنُونَ^(٢) صَمْوَكُمْ عُمَى فَهُمْ لَا يُرِجَّعُونَ^(٣) أَوْ
 كَصِيبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلْمَتُ وَرَعْدٌ وَّبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
 أَصَابِعَهُمْ فِي أَذْانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْهُوتَ وَاللَّهُ هُمْ
 بِالْكُفَّارِ^(٤) يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطُفُ أَبْصَارَهُمْ فَلَمَّا أَضَأْتَهُمْ
 مَّشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَمَّا هَبَ
 يُسْمِعُهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^(٥) يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ^(٦) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ دِرَانًا
 وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّرْتَرِ رِزْقًا لَكُمْ
 فَلَا تَجْعَلُوا إِلَيْهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ^(٧) وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ
 مِّمَّا نَرَأَيْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأَنْوِي بِسُورَةٍ مِّنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا
 شَهِيدًا أَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ^(٨)

16. இத்தகையோர்தான் நேர்வழிக்குப்பதிலாகத் தவறான வழியை விளைக்கு வாங்கிக் கொண்டார்கள்; ஆகவே இவர் களுடைய (இந்த)வியாபாரம், இலாபமளிக்கவில்லை. மேலும், இவர்கள் நேர்வழி பெறுவார்களாகவும் இல்ல.

17. இவர்களுக்கு உதாரணம்: (இருள் நீக்க) நெருப்பை மூட்டிய ஒருவனின் உதாரணத்தைப் போன்றாகும். அந்நெருப்பு அவரைச்சூழ ஒளி வீசியபோது அல்லாஹ் அவர்களின் ஒளியை (உண்மைத்து)ப்போக்கிவிட்டான்; மேலும் அவர்கள் பார்க்கவும் முடியாத காரிருள்களில் அவர்களை விட்டுவிட்டான்.

18. (இவர்கள்) செவிடர்கள் (உண்மையைக் கேட்கவே மாட்டார்கள்); ஜாமயர்கள் (உண்மையைப்பேசவே மாட்டார்கள்); குருடர்கள் (அவர்களுக்கு பலன் தரக் கூடியதைப் பார்க்கவே மாட்டார்கள்); ஆகவே, இவர்கள் (சத்தியத்தின்பால்) மீள மாட்டார்கள்.

19. அல்லது, (இவர்களுக்கு இன்னும் ஓர் உதாரணம்) வானத்திலிருந்து பொழியும் மழையைப்போன்றாகும்; அதில் காரிருள்களும், இடியும் மின்னலும் (கலந்து)உள்ளது; (இவ் வகை மழையில் ஆகப்பட்டுக் கொண்டோர்) இடமுழக்கங்களால் மரணத்திற்குப் பயந்து தங்களுடைய விரல்களைத் தம் காதுகளில் ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள்; அல்லாஹ் வோ நிராகரிப்பவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்கிறவன்.

20. அம்மின்னல் அவர்களின் பார்வைகளைப் பறிக்க நெருங்குகின்றது; அது அவர்களுக்கு ஒளி தரும்போதெல்லாம், அதில் நடக்கிறார்கள். மேலும் அது அவர்களுக்கு இருளாகிவிட்டால் நின்றுவிடுகிறார்கள். அல்லாஹ் நாடினால் அவர்களுடைய செவிப் புலனையும், அவர்களுடைய பார்வைகளையும் போக்கிவிடுவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றல் உடையவன்.

21. மனிதர்களே! உங்களுடைய இரட்சகளை நீங்கள் வளர்க்குங்கள்; அவன் எத்தகையவனைன்றால் உங்களையும் உங்களுக்கு முன்னிருந்தோர்களையும் படைத்தான்; (அதனால்) நீங்கள் பயபக்தியுடையோராகலாம்.

22. அவனே, உங்களுக்காக பூமியை விரிப்பாகவும், வானத்தை ஒரு முகடாகவும் அமைத்து, வானத்திலிருந்து (அவனே) மழையைப் பொழிவித்து, அதனைக் கொண்டு கனி வகைகளிலிருந்து உங்களுக்கு உள்ளவை வெளிப்படுத்தினான். (இந்த உண்மைகளை யெல்லாம்) நீங்கள் (தெளிவாக) அறிந்து கொண்டே இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ் வகு இணைகளை ஆக்காதீர்கள்.

23. மேலும், நாம் நமது அடியார் மீது இறக்கிவைத்த (இல்வேதத்)தில் நீங்கள் சந்தேகப்பட்டால் இதுபோன்ற ஓர் அந்தியாயத்தையாவது நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள். அல்லாஹ் வைத் தவிர உங்களுக்கு உதவி செய்யவர்களையெல்லாம் அழைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உண்மையார்களாக இருப்பின்,

فَإِنْ لَمْ تَفْعُلُوا وَلَنْ تَفْعُلُوا فَإِنْقُوا النَّارَ الْتِي وَفِودُهَا
 النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أَعْدَاتُ لِلْكُفَّارِينَ^(٣) وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَلَوْا الصِّلْحَتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّةٌ بَغْرِيٌّ مِّنْ نَعْمَانَ الْأَنْهَرِ كُلَّمَا
 رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ شَرْقٍ رِّزْقًا فَأَلْوَاهُهُ الَّذِي رَزَقَنَا مِنْ قَبْلِ
 وَأَنُوَابِهِ مُسْتَبِّهَا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مَطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
 خَلِدُونَ^(٤) إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا تَابِعَوْهُ فَهَا
 فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِذَا مَثَلًا يُضْلِلُ
 بِهِ كَثِيرًا وَيَهُدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضْلِلُ بِهِ إِلَّا الْفَسِيقُونَ^(٥)
 الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيَثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 مَا أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَصِّلَ وَيَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ذَوِ الْلِكَافِ
 هُوَ الْخَسِرُونَ^(٦) كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَالًا
 فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمْتَكِّمُ ثُمَّ يُحْيِي كُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ رُرَجَعُونَ^(٧)
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى
 السَّمَاءِ كَمَا نَهَنَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيهِمْ^(٨)

24. நீங்கள் (அவ்வாறு) செய்யவில்லையாயின்— நீங்கள் ஒருபோதும் (அவ்வாறு) செய்யவேமாட்டார்கள்; ஆகவே மனிதர்களும் கல்லும் தனக்கு எனிபொருளாக்கப் படுகின்ற (நரக) நெருப்பைப் பயந்து கொள்ளுக்கள். (இந்த நெருப்பு) நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போருக்காக தயார் செய்துவைக்கப்பட்டுள்ளது.

25. (நபியே) இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு நிச்சயமாக கவனங்கள் உண்டு; அவைகளுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் என நன்மாராயங் கூறுகிறாக. அவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு ஒரு கணி உணவாகக் கொடுக்கப்படும்போதெல்லாம், “முள்ளர் இதைத்தான் நாங்கள் கொடுக்கப்பட்டோம்” எனக் கூறுவார்கள். அது (பார்வைக்கு) ஒரே விதமாகத் தோன்றக் கூடியதாகயிருக்க அவர்கள் கொடுக்கப்பட்டார்கள். (ஆணால் அவை ருகியில் மாறுபட்டவையாக இருக்கும்) மேலும், அவற்றில் பரிசுத்தமான மனனவியரும் அவர்களுக்குண்டு. அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக (தந்தி) இருப்பவர்கள்.

26. நிச்சயமாக அல்லாஹ் கொசுவை, அதைவிட (அற் பத் தில்) மேற்பட்டதை உதாரணமாகக் கூறுவதற்கு வெட்கமடையமாட்டாள்; ஆகவே, விசுவாசங் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் நிச்சயமாக அது தங்கள் இரட்சக்கணிடமிருந்து வந்துள்ள உண்ணமை என்பதை அறிவார்கள். எனவே, நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர்— இதை உதாரணமாக்குவதைக் கொண்டு, அல்லாஹ் என்னதான் நாடுகிறான்?“ என்று (என்னமாகக்) கூறுகிறார்கள். இதைக் கொண்டு அவன் அநேகரை வழி தவறச் செய்கின்றான், இன்னும், இதைக் கொண்டு அநேகரை, நேர் வழி பெறாச் செய்கிறான்; இன்னும், தீயவர்களைத் தவிர (மற்றெவ்வரையும்) இதைக் கொண்டு அவன் வழிதவறாச் செய்யமாட்டாள்.

27. அ(த்தீய)வர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ் விடிடம் செய்த ஒப்பந்தத்தை அது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் (அதை) முறித்து விடுகின்றனர். (ந்த இரத்த சொந்தத்தை) சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிட்டானோ அதை துண்டித்தும் விடுகின்றனர்; மேலும் (அதைத்துண்டிப்பதன் மூலம்) பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டு மிருக்கின்றனர்; இவர்களேதாம் நஷ்டமடைந்தோராவர்.

28. (மனிதர்களே!) அல்லாஹ் வை எவ்வாறு நீங்கள் நிராகரிக்கிறீர்கள்? நீங்களோ உயிரற்றவர்களாக இருந்தீர்கள்; பின்னர் உங்களை அவன் உயிர்ப்பித்தான்; பின்னும் அவனே உங்களை மரணாக்கச் செய்வான்; பின்னும் அவனே உங்களை உயிர்ப்பிப்பான். (அதன்) பின்னும் நீங்கள் (உங்கள் விளையின் பலளை அடைவதற்காக) அவன்பக்கமே மீட்கப்படுவீர்கள்.

29. அவன் எத்தகையவனென்றால், பூமியிலுள்ள யாவற்றையும் உங்களுக்காக அவன் படைத்தான்; பின்னர் அவன் வானத்தை படைக்கக்கருதியிப்பாது அவை களை ஏழு வானங்களாக ஒழுங்கு படுத்தினான். மேலும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகின்றவன்.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيقَةً قَالَتْ
 أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُقْسِدُ فِيهَا وَيُسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
 بِهِدْيِكَ وَنَقْدِسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَّمَ
 ادَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلِكَةِ فَقَالَ أَتَيْتُكُمْ
 بِاسْمَاءَ هُؤُلَاءِ إِنَّكُمْ لَنْتُمْ صُدَقِينَ ۝ قَالُوا سَبِّحْنَاكَ لَكَ عِلْمُ لَنَا
 إِلَّا مَا عَلِمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ قَالَ يَا آدَمُ إِنَّهُمْ
 بِاسْمَاءِ رِبِّهِمْ فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ بِاسْمَاءِ رِبِّهِمْ قَالَ إِنَّمَا أَقْرَأْتُكُمْ
 غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ بِمَا بَدَأُونَ وَمَا لَنْتُمْ تَكْتُبُونَ ۝
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِكَةِ اسْجُدْ وَالْأَدْمَرْ فَسَجَدَا وَلَلَّا يَلِيسَ طَابِي وَ
 اسْتَكْبَرُ وَكَانَ مِنَ الْكُفَّارِ ۝ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ
 وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَّا مِنْهَا رَغْدًا أَحِيدُثُ شَهْنَمًا وَلَا تَقْرَبَا
 هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَنَتَوْنَا مِنَ الظَّلَمِينَ ۝ فَأَرَكَهُمَا الشَّيْطَانُ
 عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقْرٌ وَمُنْتَاعٌ إِلَيْنِ ۝ فَنَتَكَلَّ
 آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِيلٌ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ السَّوَابُ الرَّحِيمُ ۝

30. (நமியே!) இன்னும் . உமதிரட்சன் மலக்குகளிடம் . “நான் பூமியில் (என்னுடைய) பிரதிநிதியை (ஆதமை) நிச்சயமாக ஆக்கப் போகிறேன் ” . எனக்குறிய சமயத்தில் அ(தற்க)வர்கள் . “ (இரட்சா!) அதில் விஷமம் செய்து இரத்தம் சீந்தக் கூடியவரையா நீ அதில் ஆக்கப்போகிறாய் ? நாங்களோ உன்னுடைய புகழைக்கொண்டு உன்னைத் துதிக்கிறோம் ; உன்னுடைய பரிசுத்தத் தன்மையைப் போற்றுகிறோம் ” என்று கூறினார் ; (அதற்கு) “ நீங்கள் அறியாதவற்றை நிச்சயமாக நான் நன்கநிந்திருக்கிறேன் ” என (அஸ்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான் (என்பதை நினைவு கூரவிராக !)

31. (ஆதமைப் படைத்து) ஆதமுக்கு (பொருட்களின்) பெயர் களை— அவை அனைத்தையும் கற்றுக்கொடுத்து பின்னர் அவற்றை (அந்த) மலக்குகளின் மீது எடுத்துக்காட்டினாள்; அப்பால் “ மலக்குகளே! உங்கள் து கூற்றில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாயிருப்பின், இவற்றின் பெயர் களை நீங்கள் எனக்குத் தெரிவியுங்கள்”எனக்கூறினான்.

32. அவர்கள் “நீ மிகத் தூய்மையானவன்; நீ எங்களுக்கு கற்பித்தவற்றைத் தவிர எதைப்பற்றியும் எங்களுக்கு அறிவு இல்லை; நிச்சயமாக நீயே நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்”எனக்கூறினார்கள்.

33. “ஆதமே! நீர் அவற்றின் பெயர்களை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பீராக” எனக்கூறினான்; அவர் அவர்களுக்கு அவற்றின் பெயர்களைத் தெரிவித்தபோது, அவன் “வாணங்கள், மற்றும் பூமியில் மறைந்திருப்பதை நிச்சயமாக நான் நன்கறிவேன்; நீங்கள் வெளிப்படுத் துவதையும், மறைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அதையும் நான் நன்கறிவேன் என்று நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா? என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

34. மேலும், நாம் மலக்குகளிடம் , “ஆதமுக்கு நீங்கள் (பணிந்து) ஸௌஜுலது செய்யுங்கள் எனக்கறிய போது இப்பீஸைத் தவிர அவர்கள் (அனைவரும்) ஸௌஜுலது செய்தார்கள், அவன் விலகிக் கொண்டாள்; ஆணவழும் கொண்டாள்; இன்னும் நிராகரிப்பவர்களில் அவன் ஆகிவிட்டான் (என்பதை நபியே! நீர் நினைவு கூரவிராக!).

35. மேலும், நாம் “ஆதமே! நீரும், உம்முடைய மனைவியும் இச்சுவனத்தில் குடியிருங்கள்; இன்னும், நீங்கள் இருவரும் நாடியவாறு தாராளமாக இதிலிருந்து நீங்களிருவரும் புசியுங்கள்; (அனால்) இம் மரத்தை நீங்களிருவரும் நெருங்கவேண்டாம்; (அவ்வாறாயின்) நீங்களிருவரும் அறியாயக்காரர்களில் ஆகி விடுவிர்கள்” என்று கூறி ணோம்.

36. ஆகவே, வைத்தாள், அவ்விருவரையும் அதைவிட்டும் சறுகச் செய்தாள்; பின்னர், அவ்விருவரும் எதிலிருந்தார்களோ அதை விட்டும் அவ்விருவரையும் வெளியேற்றிவிட்டான்; மேலும் உங்களில் சிலர் சிலருக்குப்பகவார்களாக இருக்க “ நீங்கள் இங்கிருந்து இறங்கிவிடுங்கள்; இன்னும் பூமியில் உங்களுக்குத் தங்குமிடமும், ஒருகுறிப்பிட்ட காலம் (மரணம் வரும்) வரை சுகம் அனுபவிப்பதும் உண்டு” என்று நாம் கூறினோம்.

37. (பின்னர்) ஆதம், சில வாக்கியங்களைத் தன் இரட்சகனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்; (அவற்றைக் கொண்டு அவனிடம் மன்னிப்புக்கோரினார்) அதனால் (அல்லாஹ்) அவரின் பாவமீட்சியை அங்கீகரித்தான்; நிச்சயமாக அவன் தவ்பாக்களை அதிகம் ஏற்பவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا حَيْبِيعاً فَإِنَّمَا يَأْتِيُنَّكُمْ مِّنْ هُدًى فِيمَنْ تَبِعُ
 هُدًى أَيْ فَلَأَخْوَفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزُنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 كَذَّبُوا بِاِيَّتِنَا أَوْ لَمْ يُكَفِّرُوا أَصْحَابُ الشَّارِهِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ۝
 يَبْقَى عَلَيْهِمْ إِسْرَاءُ مِيلَ اذْكُرُوا نَعْمَيْتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا
 بِعَهْدِي أَوْ فِي عَهْدِكُمْ وَإِيَّاهُمْ قَارُهُبُونَ ۝ وَامْنُوا بِمَا
 أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوْلَى كَافِرَيْهِ وَلَا شَرِّوْهَا
 بِإِيَّتِيْشِنَا قَلِيلًا وَإِيَّاهُمْ فَاتَّقُونَ ۝ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
 وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْذِهُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوْزِرْكُوْهَا
 وَارْكَعُوا مَعَ الرَّكِعَيْنَ ۝ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْإِرْتِ وَتَنْسُونَ
 أَنْسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتَلَوُنَ الْكِتَبَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَاسْتَعِنُوا بِالصَّبَرِ
 وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا الْكِبِيرَةِ إِلَّا عَلَى الْحَشِيشِيْنَ ۝ الَّذِينَ يَظْنُونَ
 أَنَّهُمْ مُلْقُوْرَبِهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ رَجُعُونَ ۝ يَبْدِئُ إِسْرَاءُ مِيلَ
 اذْكُرُوا نَعْمَيْتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَقِيْضَتُمْ عَلَى الْعَلَمَيْنَ ۝
 وَانْقُوْأِيْمَالَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
 مِنْهَا شَفَاعَةٌ ۝ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝

38. நாம் கூறினோம்: "நீங்கள் அனைவரும் தீதிலிருந்து இறங்கிவிடுங்கள்; பின்னர், என்னிடமிருந்து உங்களுக்கு நேர்வழி நிச்சயமாக வரும்போது எவர் என்னுடைய (அந்த)நேர்வழியைப் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர்களுக்கு (மறுமையின் காரியங்களில்) யாதொருபயமுமில்லை; (மேலும் இவ்வகீல் எதைவிட்டுச் செல்கிறார்களோ அதுபற்றி) அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்."

39. இன்னும், நிராகரித்துவிட்டு, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டுமிருக்கிறார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் நரகவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக(தத்துவி)இருப்பவர்கள்.

40. இஸ்ராயீலின் மக்களே! நான் உங்களுக்கு அளித்திருந்த என்னுடைய அருட்கொட்டையை நீங்கள் நினைவு கூருங்கள். என் வாக்குறுதியை நீங்கள் நிறைவேற்ற ருங்கள்; (அப்பொழுது) உங்களுடைய வாக்குறுதியை நான் நிறைவேற்ற ருவேண்; மேலும் என்னையே நீங்கள் அஞ்சக்கள்.

41. மேலும், உங்களிடமுள்ள (தவ்ராத் என்னும் வேதத்)தை உண்மைப்படுத்தும் நிலையில் நான் இறக்கிவைத்த(இவ்வேதத்)தை நீங்கள் விசுவாசியுங்கள்; இன்னும் இதை நிராகரிப்போரில் முதன்மையானோராக நீங்கள் ஆகிவிடவேண்டாம். என்னுடைய வசனங்களைச் சொற்ப விலைக்கு(ப்பகரமாக) விற் ரூபிடவும் வேண்டாம்; இன்னும் என்னையே நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்.

42. நீங்கள் உண்மையைப் பொய்யுடன் கலக்காதிர்கள்; உண்மையை நீங்கள் நன்கறிந்து கொண்டே (அதை) மறைக்கவும் செய்யாதிர்கள்.

43. மேலும், நீங்கள் தொழுகையை நிறைவேற்ற ருங்கள்; ஐகாத்தையும் நீங்கள் கொடுங்கள்; (ரூகூ செய்து) குனிபவர்களுடன் நீங்களும் (ரூகூ செய்து) குனியுங்கள்.

44. நீங்கள் வேதத்தை ஒதிக்கொண்டே உங்களை மறந்துவிட்டு, (மற்ற) மனிதர்களை நன்மை செய்யுமாறு நீங்கள் ஏவுகின்றிர்களா? (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டார்களா?

45. நீங்கள் பொறுமையைக் கொண்டும், தொழுகையைக் கொண்டும் (இரட்சகணி தத்தில்) உதவி தேடுங்கள்; நிச்சயமாக அதுவோ உள்ளச் சம் கொண்டவர்களுக்கண்றி (என்னையோருக்கு) மிகப்பாரமானதாக (இருக்கு) கும்.

46. (உள்ளச் சம் கொண்ட) அவர்கள் எத்தகையோரின்றால், தங்கள் இரட்சகணை நிச்சயமாக தாங்கள் சந்திக்கக் கூடியவர்களென்றும், தாங்கள் அவன்பாலே நிரும்பிச் செல்லக்கூடியவர்களென்றும் உறுதியாக நம்புகின்றனர்.

47. இஸ்ராயீலின் மக்களே! நான் உங்களுக்களித்திருந்த என்னுடைய அருட்கொட்டையையும், அகிலத்தாரைவிட உங்களை நிச்சயமாக நான் மேன்மையாக்கிவைத்திருந்ததையும் நினைவு கூருங்கள்.

48. மேலும், நீங்கள் ஒரு நாளை பயந்து கொள்ளுங்கள், (அந்நாளில்) எந்த ஓர் ஆத்மாவும் மற்றொர் ஆத்மாவுக்கு எவ்விதப்பயனுமளிக்காது; அதனிடமிருந்து பரிந்துரையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாது; அதனிடமிருந்து யாதொரு சட்டையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவுமாட்டாது; அவர்கள் (மற்றவர்களால்) உதவியும் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم مِّنْ إِلَى فَرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ وَهُوَ الْعَذَابُ
 يُذَّهَّبُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيُسْتَحْيِيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
 رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ قَرَأْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاجْتَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا إِلَيْهِ
 فَرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظَرُونَ ۝ وَإِذْ أَعْدَنَا مُوسَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
 شَرَّاً تَخَذَّلُ الْعِجْلُ مِنْ بَعْدِكُمْ وَأَنْتُمْ طَلَمُونَ ۝ شَرَّ عَفْوَنَ
 عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعْلَكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذْ أَتَيْنَا مُوسَى
 الْكِتَبَ وَالْفُرْقَانَ لَعْلَكُمْ تَهَذَّبُونَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْيِهِ
 يَقُولُ إِنَّكُمْ طَلَمُتُمْ أَنفُسَكُمْ بِإِتْخَادِكُمُ الْعِجْلَ فَمَوْبِدًا
 إِلَى بَارِيْكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِثْدَ
 بَارِيْكُمْ مَطْقَاتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ
 قُلْتُمْ يُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَرَى اللَّهَ جَهَرًا فَلَأَخْذَنَّكُمْ
 الصُّعْقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظَرُونَ ۝ شَرَّ بَعْنَتِكُمْ مِنْ بَعْدِ مُوْتَكُمْ
 لَعْلَكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا
 عَلَيْكُمُ الْمَّنَّ وَالسَّلُوْيٰ كُلُّوْمَنْ طَيْبَتْ مَارَزَقْنَكُمْ
 وَمَا ظَلَمْنَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝

49. இன்னும், ஃபிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தாரிலிருந்து நாம் உங்களை காப்பாற்றிய சமயத்தை (நினைவு கூருங்கள்); அவர்கள், தீய வேதங்களைய உங்களுக்குச் சுவைக்கச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; (அதாவது) அவர்கள் உங்கள் ஆண்மக்களை அறுத்துச் சொன்னிருந்து, உங்கள் பெண்மக்களை உயிருடன் வாழ விட்டு வந்தார்கள்; அதில் உங்களுக்கு உங்கள் இரட்சகலுடையமகத்தான் சோதனையும் இருந்தது.

50. மேலும், நாம் உங்களுக்காகக் கடலைப் பின்து, பின்னர் நாம் உங்களைக் காப்பாற்றி, நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நினைவிலேயே :பிர்அவ்னுடைய கூட்டத்தாரை மூழ்க்கித்தோம் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

51. இன்னும் மூஸாவிற்கு நாம் நாற்பது இரவுகளை வார்க்களித்திருந்தோம்; பின்னர் (அவர் திரும்புமுன்) நீங்கள் அநியாயக்காரர்களாக இருந்துக்கொண்டு ஒரு காளைக் கண்றை (வணக்கத்திற்குரியதாக) நீங்கள் அவருக்குப்பின் எடுத்துக் கொண்மிக்கள் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

52. பின்னர், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக அதற்குப்பின்னரும் நாம் உங்களை மன்னித்தோம்.

53. மேலும், நீங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தையும், (நன்மை தீமைகளை) பிரித்தறிவிக்கக் கூடிய (சட்டத்)தையும் நாம் கொடுத்தோம் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

54. மேலும், மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் காளைக்கள்றை(வணக்கத்திற்குரியதாக) எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக நிச்சயமாக உங்களுக்கு நீங்களே அநீதம் இழைத்துக் கொண்டார்கள்; ஆகவே உங்களைப்படைத்தவணிடம் நீங்கள் (பாவ மன்னிப்புப்பெற) தவ்பாச்செய்யுங்கள்; ஆகவே உங்களை நீங்களே கொலைசெய்து கொள்ளுங்கள்; இதுதான் உங்களைப் படைத்தவணிடம் உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும் என்று கூறியதை (நினைத்துப் பாருங்கள்) ஆகவே, (அவ்வாறே நீங்கள் செய்ததனால்) அவன் (மன்னித்து) உங்கள் தவ்பாக்களை அங்கீகரித்தான்; நிச்சயமாக அவன்தான் தவ்பாவை யிருதியாக ஏற்று மன்னிப்பவன்; மிகக்கிருப்பையுடையவன்.

55. "மூஸாவே ! நாங்கள் அல்லாஹ்வைக் கண்கூடாகக் காணும் வரை உம்மை நாம் விக்வாகிக்கவே மாட்டோம்" என்று நீங்கள் கூறியதையும் அப்பால், நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே உங்களை இடி முழுக்கம் பிடித்துக் கொண்டதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

56. பின்னர், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக, நீங்கள் இறந்து விட்டதற்குப் பின்னர் உங்களை நாம் (உயிர்ப்பித்து) எழுப்பினோம்.

57. இன்னும் உங்கள் மீது மேகத்தை நிழலிடச் செய்தோம். மேலும் உங்களுக்காக "மன்னு, ஸல்லவா" (எலும் மேலான உண) வை (வாளத்திலிருந்து) இறக்கிவைத்தோம். நாம் அருளியுள்ள நல்லவற்றிலிருந்து புசியுங்கள் (என்றோம். அதல்லாத மற்ற உணவைக் கேட்டதனால்) நமக்கு அவர்கள் அநியாயம் செய்து விடவில்லை; எனினும் தமக்குத்தாமே அவர்கள் அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தனர்॥

وَلَذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هذِهِ الْقَرِيرَةَ فَكُلُّو مِنْهَا حَيْثُ شَئْتُمْ
 رَغْدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلُّوا حَسْطَةٌ لَعْقَرُ لَكُمْ
 خَطِيكُمْ وَسَرِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَبِيلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قُولًا
 غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَإِنَّا نَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَحِيزًا
 مِنَ السَّمَاوَاتِ مَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ۝ وَلَذْ قُلْنَا مُوسَى لِقَوْيَهِ
 فَقُلْنَا اضْرُبْ بِعَصَالَ الْحَجَرَ فَانْجَرَتْ مِنْهُ اشْتَأْعَشَرَةَ
 عَيْنَنَا قَدْ عَلَمْنَا أَنَّا إِنْ مَشَرَّبُهُمْ كُلُّو وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
 اللَّهِ وَلَا تَعْثُرُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَلَذْ قُلْنَا مُوسَى
 لَنْ تُصِيرَ عَلَى طَعَامِ وَاحِدِي فَادْعُلَنَارَبَكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا
 تُنْتَ الْأَرْضُ مِنْ بَقِيلَهَا وَقِثَائِهَا وَفُوْمَهَا وَعَدَسَهَا وَ
 بَصِيلَهَا مَقَالَ اسْتَبَدَ لَوْنَ الَّذِي هُوَ أَدْنِي بِالَّذِي هُوَ
 خَيْرٌ مِا هِبْطُوا مُصْرَأَ فَاقَ لَكُمْ مَنَاسَالْتَخْرُ وَضُرْبَتْ عَلَيْهِمْ
 الْذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُ وَبَغْضَيْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاَلِيَتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ
 يَعْيِرُ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝

58. இன்னும் (நினைவு கூருங்கள்) இந்த ஜெருக்குள் நுழைந்து அதில் நீங்கள் விரும்பியவாறு தாராளமாகப் புசியுங்கள், தலை குனிந்தவர்களாக (அதன்) வாயிலில் நுழையுங்கள், (எங்கள் பாச்சுக்களைகள் நீங்கட்டும் என்ற) 'ஹித்ததுண்' என்றும் கூறுகின்றன. (அதன் நிமித்தம்) உங்களுடைய குற்றங்களை நாம் மன்றித் துவிடுவோம், மேலும், நன்மை செய்வோருக்கு (அதன் கூவியை) அதிகப்படுத்துவோம் என்றும் கூறினோம்.

59. ஆனால், (அவர்களில்) அநியாயம் செய்தார்களே அத்தகையோர் – தமக்கு கூறப்பட்டதல்வத (வேறு) வார்த்தையாக அதனை மாற்றி விட்டனர்; ஆகவே அநியாயம் செய்துவிட்டார்களே அத்தகையோர் மீது (இவ்வாறு அவர்கள்) வரம்பு மீறிபாவும் செய்து கொண்டிருந்த காரணத்தினால் வானத்தினிருந்து நாம் வேதனையை இறக்கிவிவத்தோம்.

60. மூஸா தம் கூட்டத்தவருக்குத் தன்னீர் புகட்டத் தேடியபோது நாம் (அவரிடம்) "நீர் உம்முடைய (கைத்)தடியால் இக்கல்லை அடிப்பீராக!" எனக் கூறினோம் (அவர் அடித்தார்) உடனே அதிலிருந்து பன்னிரண்டு நீர் ஊற்றுகள் பிரிட்டோடின; ஒவ்வொரு கூட்டத்தினரும் தாங்கள் அருந்தும் (தன்னீர்த்) துறையைத் திட்டமாக அறிந்து கொண்டார்கள். (அப்பொழுது) அல்லாவற்றின் உணவிலிருந்து உண்ணுங்கள்; இன்னும் பருகுங்கள்; மேலும், பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாக வரம்பு மீறி அனலையாதீர்கள்" (என்று நாம் கூறினோம் என்பதையும் நினைவு கூருங்கள்).

61. இன்னும், "மூஸாவே! ஓரேவிதமான உணவின் மீது நாங்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கவே மாட்டோம்; ஆகவே, உம்முடைய இரட்சகணிடம் எங்களுக்காக பிரார்த்தித்துக்கேட்டப்பீராக! (அவ்வாறு நீர் பிரார்த்தித்தால்)பூமி முளைப்பிக்கின்ற வற்றினிருந்து அதன் கிரையையும், அதன் வெள்ளளிக்காயையும், அதன் கோதுமையையும், அதன் பருப்பையும், அதன் வெங்காயத்தையும் அவன் வெளிப்படுத்தித்தருவான் என்று நீங்கள் கூறினீர்கள். (என்பதையும் நினைவு கூருங்கள். அவ்வாறு நீங்கள் கூறியதைக்கேட்ட மூஸா) எது மேலானதாக இருக்கிறதோ அதற்குப் பதிலாக எது மிகத்தாழ்ந்ததாக இருக்கிறதோ அதை நீங்கள்மாற்றிக் கொள்ள விரும்புகின்றீர்களா? (அவ்வாறாயின்) நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு பட்டணத்தில் இருக்கிவிடுக்கள்; அங்கு நீங்கள் கேட்டது உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்றுதவர் கூறினார். இழிவும், வறுமையும் அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டும் விட்டன; மேலும் அல்லாவற் வின் கோபத்திற்குரியவர்களாக அவர்கள் திரும்பினார்கள்; இது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாவற்வின் வசனங்களை நிராகரித்துக் கொண்டும், நியாயமின்றி நபிமார்களைக் கொலை செய்து கொண்டும் இருந்தார்கள் என்பதன் காரணத்தினால் தான்; இ(ந்திலைக்கு அவர்கள் ஆளான) து அவர்கள் (அல்லாவற் வின் கட்டளைகளுக்குப் பணியாது) மாறு செய்துகொண்டிருந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால்தான்.

إِنَّ الَّذِينَ امْتَوْا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّابِرِينَ
 مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ أَجْرٌ هُمْ
 عَنْ دَارِ رِبِّهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرُجُونَ^{٤٧} وَإِذْ أَخْذَنَا
 مِنْ شَاقِكِهِمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الظُّورَ كُنْدُونَا مَا أَتَيْنَاهُمْ يُقْسِطُونَ
 أَذْكُرُو أَمَا فِيهِ لَعْنَكُمْ تَسْقُونَ^{٤٨} ثُمَّ تَوَلَّنَّ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 قَلُوْلًا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُهُ لَكُنُتُمْ مِنَ الْخَسِيرِينَ^{٤٩}
 وَلَقَدْ عِلِمْنَا الَّذِينَ اعْتَدَّوْا مِنْكُمْ فِي السَّبِيلِ فَقُلْنَا لَهُمْ
 كُونُوا أَقْرَدَةً خَسِيرِينَ^{٥٠} فَجَعَلْنَاهَا نَحَالًا لِلْمَأْبِينَ يَدِيهَا
 وَمَا خَلَفُهَا وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ^{٥١} وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
 إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذَبَّحُوا بِقَرْبَةً قَالُوا أَتَتَخْذَنَّ أَهْزَوْا
 قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَهِيلِينَ^{٥٢} قَالُوا ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
 قَارِضٌ وَلَا يَكُرُّ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَاعْلُمُوا مَا تُؤْمِنُونَ^{٥٣}
 قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا كُوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
 إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ لَا قَارِضٌ لَوْنَهَا تَسْرُ الشَّظِيرِينَ^{٥٤}

62. நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்டார் களே அவர்களும், யூதர்களாக இருந்தார்களே அவர்களும், கிறிஸ்தவர்களும், லாபியீன்களும்(அவர்களில்) எவர்கள் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் விசுவாசித்து, நற்கருமத்தையும் செய்தார்களோ அத்தனையவர்கள் – அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் உண்டு. மேலும், அவர்களுக்கு (மறுமையைப்பற்றி) எவ்விதப் பயமுமில்லை; (இன்னும் உலகில் எதை விட்டுச் செல்கிறார்களோ அதுபற்றி) அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

63. மேலும், நாம் உங்களிடம் உறுதிமொழி வாங்கி, உங்களுக்கு மேலாக "தூரை" (தினாய் மலையை) உயர்த்தியவாறு, "நாம் உங்களுக்குக் கொடுத்த (தவ்ராத்) எத உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுவதன்; (எப்பொழுதும்) அதிலுள்ளவற்றை நினைவும் கூருவதன் (அதனால்) நிங்கள் பயபக்தி யுடையவர்களால்கள்" (என்று நாம் கூறியதை நினைவு கூருவதன்)

64. பின்னர், நிங்கள் அதற்குப் பின்னும் (வாக்குறுதியைப்) புறக்களித்து விட்டார்கள். ஆகவே, உங்கள் மீது அல்லாஹ்வின் பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருந்தால் நங்கள் (முற்றிலும்) நஷ்டமாட்டத்தவர்களில் ஆகியிருப்பீர்கள்.

65. மேலும், உங்கள் (முன்னோர்களிலிருந்து சனிக்கிழமையை) என்று வரம்பை மீறிவிட்டார்களே அத்தனையோரை உறுதியாக நிங்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்; (அதன் காரணமாக) நாம் அவர்களுக்கு நிங்கள் சிறுமையடைந்தவர்களாக, குருங்குகளாகி விடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

66. இதனை (அக்காலத்தில்) அவர்களின் எதிரிலிருப்பவர்களுக்கும், அவர்களுக்குப்பின் (காலத்தில்) வருபவர்களுக்கும் ஒரு படிப்பினையாகவும்யூப்தியுடையோருக்கு ஒரு உபதேசமாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

67. இன்னும், (இதையும் நினைவு கூருவதன்) "ஒரு பச மாட்டை நீங்கள் அறுக்குமாறு அல்லாஹ் உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கட்டளையிடுகிறான்" என மூலா தன் சமூகத்தாரிடம் கூறியபோது, எங்களைப் பரிகாசமாக எடுத்துக் கொள்கிறாரா? என்றனர். (அதற்கு) அவர் "நான் (பரிகாசம் செய்யும்) அறிவினர் களில் ஆகிவிடுவதை விட்டு, அல்லாஹ் விடத்தில் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்" என்றார்.

68. அவர்கள் (மூஸாவே) "உமதிரட்சகளிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பிராக் (அவ்வாறு பிரார்த்தித்தால்) அது எத்தனையது என்பதை எங்களுக்கு அவன் விளக்குவான்" என்று கூறினார்கள். அவர், "நிச்சயமாக அது கிழமுடுவல்; இளங்கள் ருமல்ல; இதற்கிடையிலுள்ள மத்தியதரமாள ஒரு பச மாடாகும்" என நிச்சயமாக அவன் கூறுகிறான் எனக்கூறினார். ஆகவே, உங்களுக்கிடப்பட்ட கட்டளையை நிறைவேற்ற ருங்கள் என்று (மூஸாவாகிய) அவர்களுள்ளார்.

69. அவர்கள் (மூஸாவிடம்) "உமதிரட்சகளிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பிராக் (அவ்வாறு பிரார்த்தித்தால்)" அதன் நிறம் என்ன, என்பதை எங்களுக்கு அவன் விளக்குவான் என்று கூறினார்கள்; (அதற்கு) நிச்சயமாக அது (கலப்பற்ற) மஞ்சள் நிறமான ஒரு பசவாகும்; அதன் நிறம் கெட்டியானது; பார்ப்பவர்களை (க் கவர்ந்து) அது மகிழ்விக்கும்" என நிச்சயமாக அவன் கூறுகிறான் என (மூஸாவாகிய) அவர்களுள்ளார்.

قَالُوا إِذْ عَلَّمَنَا رَبُّنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ شَبَهَ عَلَيْنَا
 وَإِنَّا نَعْلَمُ شَاءَ اللَّهُ لَمْ يَهْتَدُونَ ۝ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
 ذَلِكَ تُشَيرُ إِلَى الْأَرْضِ وَلَا تُشَقِّي الْحَرَثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شَيْءَ فِيهَا
 قَالَ الَّذِينَ حَسِنُوا بِالْحَقِيقَةِ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَ
 إِذْ قَتَلُوكُمْ نَفْسًا فَإِذْ رَأَتُمْ فِيهَا مَا مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ ۝ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِمَا عَصَمَهُ إِنَّ ذَلِكَ يُنْهِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِ
 وَيُرِيكُمْ أَيْتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْجَاهَةِ أَوْ أَشَدُّ فَسَادًا ۝ وَإِنَّ مِنَ الْجَاهَةِ
 لَمَّا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا مَا يَشْقَى فَيَخْرُجُ مِنْهُ
 الْمَاءُ ۝ وَإِنَّ مِنْهَا مَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ فَتَظْهَرُونَ أَنَّ يَوْمَئِنْتُمُوا كُلُّمُ وَقَدْ كَانَ
 فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَاتَ اللَّهِ ثُمَّ يُخْرِفُونَهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا عَقْلُوهُ وَهُوَ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا قَوَى الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا
 أَمَّا وَإِذَا أَخَلَّ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَعْدَيْنَا شُونَهُمْ بِهَا
 فَتَعْلَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيَحْجُوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

70. அவர்கள் (மூஸாவே) உமதிரட்சகனிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பிராகி (அவ்வாறு நீர் பிரார்த்தித்தால்) அந்தப் பகு எந்தவகையைச் சேர்ந்தது என எங்களுக்கு அவன் தெளிவுபடுத்துவான்; நிச்சயமாக எல்லாப்பக்கைகளும் எங்களுக்கு ஒன்று போல ஆகி (அவற்றில் அந்தப் பகு எது என்பது எங்களை சந்தேகத்துக்குள் எளக்கி) விட்டது; மேலும், அல்லாஹு நாடினால், இனி நிச்சயமாக நாங்கள் நேர்வழி பெறக் கூடியவர்கள் என்றும் கூறினார்கள்.

71. அவர் (மூஸா) "நிச்சயமாக அது ஒரு பகு, பூமியில் உழவுடித்து வேலை செய்ததும் அல்ல! பயிருக்குத்தன்னீர் (இறைத்துப்) பாய்ச்சியதும் அல்ல! குறையற்றது, அதில் வடுவில்லாதது என நிச்சயமாக (அல்லாஹுவாகிய) அவன் கூறுகிறான்" என்றார். அதற்குவர்கள், "இப்பொழுதுதான் நீர் சரியான (விபரத்)தைக் கொண்டுவந்தீர்" எனக்கூறி, பின்னர் அதை அவர்கள் அறுத்தார்கள். அன்றியும், அவர்கள் (மனமுவந்து) செய்வதற்கு நெருங்கவில்லை.

72. நீங்கள் ஓர் ஆத்மாவைக் கொலை செய்ததையும் பின்னர் அதில் (ஒருவரை ஒருவர் குற்றம் காட்டி) நீங்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் (என்பதையும் நினைவு கூருக்கள்); அல்லாஹு வோ நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருந்ததை வெளியாக்குகிறீர்கள்.

73. ஆகவே "(அறுக்கப்பட்ட பகவாகிய) அதன் தீவு (பாகத்)தைக் கொண்டு (கொல்லப்பட்ட) அவனை அடியுங்கள்" என நாம் கூறினோம்; (அவன் உயிர் பெற்ற) அவ்வாறே, மரணித்தவர்களை அல்லாஹு யிர்ப்பிப்பான்; மேலும் நீங்கள் அறிந்துகொள்வதற்காக தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை அவன் உங்களுக்குக் காணபிக்கிறான்.

74. அப்பால் உங்களுடைய இதயங்கள் இதற்குப் பின்னும் (கல் நெஞ்சாகி) கடினமாகி விட்டன ; அவை, கற்பாறையைப் போல் அல்லது இருக்கத்தால் (அதைவிட) மிகக் கடினமாக இருக்கின்றன. (எனென்றால்) கற்பாறையிலும் அதிலிருந்து தானாக ஆறுகள் வெடித்து பாய்ந்தோடிக் கொண்டிருப்பவைகளும் உண்டு ; நிச்சயமாக அதில் விரிசல் ஏற்பட்டுப் பின்னர் அதிலிருந்து தன்னீர் வெளிப்படக் கூடியதும் உண்டு ; நிச்சயமாக அதில் அல்லாஹுவின் யத்தால் (உருண்டு) கீழே விழக் கூடியதும் உண்டு ; மேலும் அல்லாஹு நீங்கள் செய்து வருவது பற்றி பராமாகமானவன்ஸ்ஸன்.

75. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்கள் வார்த்தைகளுக்காக இவர்கள் விசுவாசங் கொள்வார்கள் என்பதை நீங்கள் (எதிர்பார்த்து) ஆசை வைக்கின்றீர்களா? மேலும், திட்டமாக அவர்களில் ஒரு சாரார் அல்லாஹுவுடைய வகளங்களைக் கேட்பவர்களாக இருந்தனர்; பின்னர், அதை விளங்கிய பிறகும் அவர்கள் அறிந்தவர்களாகவே அதை மாற்றிவிடுகின்றனர்.

76. மேலும், அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டோரைச் சந்தித்தால் நாங்கள் (உங்கள் நபியை) விசுவாசிக்கிறோம்" எனக்கூறுகின்றார்கள். மேலும், அவர்களில் சிலர் சிலருடன் தனித்து விடும்போது உங்கள் இரட்சகனிடத்தில் அதைக் கொண்டு அவர்கள் உங்களுடன் தர்க்கிப்பதற்காக, "(உங்கள் வேதத்தில்) அல்லாஹு உங்களுக்கு (தெரிவித்து) வெளிப்படுத்திக் காட்டியிருப்பதை அவர்களுக்கு நீங்கள் அறிவிக்கின்றீர்களா?" என்று கூறுகின்றனர் (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்களா?

النحو

و

أَوْلَاءِ عُلِّمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرِرُونَ وَمَا يُعْلَمُونَ ۝ وَ
 مِنْهُمْ أُمَّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا آمَانَ ۚ وَلَنْ هُمْ إِلَّا
 يُنْظَرُونَ ۝ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِمَا يُدِيْعُهُمْ ثُمَّ
 يَقُولُونَ هَذَا أَمْرٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْرُوْبُوا بِهِ ثُمَّ نَاقِلُّونَ ۝ فَوَيْلٌ
 لَّهُمْ مَمَّا كَتَبْتُ أَيْدِيْعُهُمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مَمَّا يَكْسِبُونَ ۝ وَقَالُوا
 لَنْ نَتَسَّرَّعَ النَّارُ إِلَّا آتَيْمَا مَعْدُودَةً دُقُّلْ أَتَخَدُ تُرْعِنَدَ
 اللَّهُ عَهْدًا أَفَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۝ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ ۝ بَلِّيْلَ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيْبَتُهُ
 فَأَوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ
 امْتَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ أَوْلَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَلِدُونَ ۝ وَإِذَا أَخْدَثْنَا مِيْثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ تَوَيْلُ الْوَالَّدَيْنِ إِحْسَانًا ۝ وَذِي
 الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسِكِينُ وَقُولُوا إِلَيْنَا
 حُسْنَا ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتُّو الْرَّزْكَوَةَ دُشْمَ
 تَوَيْلُكُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ ۝ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ۝

77. நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் மறைத் துவைப் பதையும், அவர்கள் பசிரங்கமாக்குவதையும் நன்கறிவாள் என்பதை அவர்கள் அறிய மாட்டார்களா?

78. மேலும் அவர்களில் எழுத்தறிவில் லாதோரும் இருக்கின்றனர்; வீண் நம்பிக்கைகளை (க்கொள்ளக்கூடியாகக் கொள்வதை)த் தவிர வேதத்தை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் (வீண் கற்பனைகளை) எண்ணுவோர் தவிர வேறில்லை.

79. ஆகவே, தங்கள் கரங்களால் நூலை எழுதி, பின்னர் அதை அற்பக்கிரயத்திற்கு விற்பதற்காக "இது அல்லாஹ் விடமிருந்து வந்தது" என் ரூம்கூருகிறார்களே அத்தகையோருக்குக்கேடுதான்; ஆகவே (அதை) அவர்களுடைய கரங்கள் எழுதியதனால் அவர்களுக்குக் கேடுதான்! மேலும், அவர்கள் (அதன்மூலம்) சம்பாதிப்பதனால் அவர்களுக்குக் கேடுதான்.

80. மேலும், "என்னைப்பட்ட சில நாட்களைத் தவிர, (நாக) நெறுப்பு எங்களைத் தீண்டவே மாட்டாது" என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்; (அதற்கு நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கேளும்: அல்லாஹ் விடம் ஏதேனும் (அஉல்வாறு) ஓர் வாக்குறுதியை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? அவ்வாறாயின், நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்னுடைய வாக்குறுதியில்மாற்றம் செய்யவேமாட்டான்; அல்லது நீங்கள் அறியாததை அல்லாஹ் வின் மீது (கற்பனை செய்து) கூறுகின்றீர்களா?"

81. ஆம்! எவர் தீமையைச் சம்பாதித்துக்கொண்டிருந்து, அவருடைய குற்றம் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டதோ அவர்கள் நரகவாசிகளே! அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி)இருப்பவர்கள்.

82. இன்னும் விசவாசங்கொண்டு நற்காரியங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் சுவனவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

83. மேலும், இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் "நீங்கள் அல்லாஹ் வைத் தவிர (வேறு எதனையும்) வணங்காதீர்கள்; பெற்றோர் களுக்கும், உறவினர் களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும் உபகாரம் செய்யுங்கள்; இன்னும் மனிதர் களுக்கு அழகானதைச் கொல்லுங்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுங்கள்" என்று நாம் வாக்குறுதி வாங்கியதையும் (நினைத்துப்பாருங்கள்), பின்னர் உங்களில் சொற்பாடு மானவர்களைத் தவிர நீங்கள் புறக்கணித்தவர்களாக முகம் திருப்பி(மாறி)விட்டார்கள்.

وَإِذَا أَخْدَنَا مِيَثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دَمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
 أَنفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَفْرَرْنَاهُمْ وَأَنْتُمْ شَهَدُونَ ٢٧
 ثُمَّ أَنْتُمْ هُوَ لَهُ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ
 مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْأَثْمِ وَالْعُدُوانِ وَإِنْ طَانَ
 يَأْتُوكُمْ مِنْ أَسْرِيَ نَفْدٍ وَهُمْ وَهُمْ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ
 أَفَتُؤْمِنُونَ بِعَصْبِ الْكَتْبٍ وَتَكْفُرُونَ بِعَصْبٍ فَمَا جَزَاءُ
 مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمُ الْأَخْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ
 الْقِيَامَةِ يُرِيدُونَ إِلَى أَشَدِ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ ٢٨ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
 فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۖ وَ
 لَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَيَّدْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرَّسُلِ ۚ
 وَأَتَيْنَا كَعْبَيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَتَ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقَدُّسِ ۖ
 أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهُوَى أَنفُسُكُمْ أَسْتَكْبِرُونَ
 فَرِيقًا كَذَّابُونَ وَفَرِيقًا قَاتِلُونَ ۖ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ
 بَلْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ۖ

84. இன்னும்; "நீங்கள் (உங்களுக்கு மத்தியில்) உங்களுடைய இரத்தங்களைச் சிந்தாதீர்கள்; உங்கள் இல்லங்களை விட்டு உங்களைச் சேர்ந்தவர்) களை வெளியேற்றாதீர்கள்" என்றும் உங்களிடம் நாம் உறுதிமொழி வாங்கியதையும் (நினைவுக்குருக்கள்). பின்னர் நீங்களோ சாட்சியம்கூறியவர்களாக இருக்க (அதை) நீங்கள் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்.

85. பின்னர் (இவ்வாறு உறுதிப் படுத்திய) நீங்கள்தான் அவர்கள்_ உங்களை(ச் சேர்ந்தவர்களை) நீங்கள் கொல்ல செய்கிறீர்கள். இன்னும் உங்களில் ஒரு சாராரை அவர்களின் வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றுகிறீர்கள். பாவத்தைக் கொண்டும், பகைமையைக் கொண்டும் அவர்களுக்குப் பாதகமாக (எதிரிருக்கு) உதவிசெய்கிறீர்கள். மேலும் (வெளியேற்றப்பட்டவர்கள்) சிறைப்பட்டவர்களாக உங்களிடம் வந்துவிட்டால் நவ்தைக்குகொடுத்து (அவர்களை) விடுவிக் கிண்டிரீர்கள். (அவ்வாறு) அவர்களை (அவர்களின் வீடுகளிலிருந்து) வெளியேற்றுவதே உங்களின்மீது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் வேதத்தில் சிலவற்றை விக்வாசித்து (மற்றும்) சிலவற்றை நிராகரிக்கின்றீர்களா? உங்களில் இதைச் செய்கிறவருக்கு இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவைத் தவிர வேறு கூடி இல்லை. இன்னும், மறுமை நாளில் அவர்கள் மிகக் கடுமையான வேதனையின்பால் திருப்பப்படுவார்கள். அன்றியும் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனவ்வள்ளுவன்.

86. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், மறுமையின் வாழ்க்கை)க்குப் பகரமாக, இவ்வுலக வாழ்க்கையை விளைக்கு வாங்கிக்கொண்டார்கள். ஆகவே, அவர்களை விட்டு வேதனை இலேசாக்கப்படமாட்டாது. அவர்கள் (யாராஹும்) உதவி செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

87. மேலும், நாம் மூஸாவிற்கு திட்டமாக வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; அவருக்குப் பின் தூதர்களை தொடர்ச்சியாக நாம் அனுப்பியும் வைத்தோம்; மர்யமின் குமாரர் ஸஸாவுக்குத்தெளிவான அத்தாட்சிகளை வழங்கி, ஒஹால் குதுஷல் (எனும் ஜிப்ரீஸல்கி) கொண்டு அவரை நாம் பலப்படுத்தியும் வைத்தோம். உங்கள் மனம் விரும்பாததை (நம் முடைய) எந்தத் தூதரும் உங்களிடம் கொண்டுவந்த போதெல்லாம் (அதை ஏற்காது, புறக்கணித்துப்) பெருமையடித்துக் கொள் கிறீர்களா? ஆகவே (அத் தூதர்களில்) ஒரு சாராரை நீங்கள் பொய்யாக்கிவீர்கள்; ஒரு சாராரைக் கொல்லயும் செய்தீர்கள்.

88. இன்னும், "எங்கள் இதயங்கள் உறையிடப்பட்டிருக்கின்றன" என்று (ஆதீர்களான) அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறன் று, அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான். ஆதலால் அவர்கள் விக்வாசம் கொள்வது வெகு சொற்பமே.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
 وَكَانُوا مِنْ قَبْلٍ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ مَا أَعْرَفُوا كَفَرُوا بِإِيمَانِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكُفَّارِ إِنَّ
 بِسْمِهَا أَشْرَوْا إِيمَانَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِإِيمَانِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِغَيْرِ
 أَنْ يُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فَبَأْءُوا وَلَا يَغْضِبُ عَلَى غَضَبٍ وَلِلَّهِ الْكِفَّارُ عَذَابٌ
 مُّهِينٌ④ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ إِنْمُوا إِيمَانَهَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
 نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ
 الْحَقُّ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَّا تَقْتُلُونَ أَنْبَيَاءَ
 اللَّهِ مِنْ قَبْلٍ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ⑤ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ
 مُّوْلَى بِالْبَيْتِ ثُمَّ أَخْذَنَاهُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
 ظَلَمُونَ⑥ وَإِذَا أَخْذَنَا مِنْ شَاقَّكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ
 الظُّورَ خُذُوا مَا أَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا
 وَعَصَيْنَا وَأَشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ يَكْفِرُهُ
 قُلْ بِسْمِهَا يَا مُرْكَبَةَ إِيمَانِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ⑦

89. மேலும் அவர்களிடமுள்ள (வேதத்)தை உண்மைப் படுத்தக்கூடிய (குருங்களும்) வேதம் அல்லாஹ் விடமிருந்து அவர்களுக்கு வந்தபோது, இதற்கும் நிராகரிப்போருக்கு எதிராக(தத்தங்களுக்கு) வெற்றியை (அல்லாஹ் விடமிருந்து அவர்களிடம்) அவர்கள் தேடிக் கொண்டுமிருந்தனர். பின்னர் அவர்கள் நன்கறிந்திருந்த (இல்வேதமான) து அவர்களிடம் வந்தபோது, அதை அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டனர். ஆகவே நிராகரிப்போர் மீது அல்லாஹ் வின் சாபம் இருக்கிறது.

90. (இந்தக் குரு ஆணை தங்கள் மீது இறக்காமல்) அல்லாஹ் தன் ஞாடைய அடியார்களில் தான் நாடியவர் மீது தன் ஞாடைய பேரருளியிருந்து இறக்கி வைத்ததற்காகப் பொறுத்தமை கொண்டு அல்லாஹ் இறக்கிய (இ) தையே நிராகரிப்பதன் மூலம் எதற்குப்பற்றாக தங்களை விற்று விட்டார்களோ அது (மிக்க) கெட்டது. அதனால் அவர்கள் அல்லாஹ் வின் கோபத்திற்கு மேல் கோபத்திற்குரியவர்களாகத்திரும்பினார்கள். நிராகரிப்போர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனையுமண்டு.

91. மேலும், "அல்லாஹ் இறக்கிவைத்த(இல்வேதத்)தை நீங்கள் விகவாசங் கொள்ளுங்கள்" என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், "எங்கள் மீது இறக்கப் பட்ட(தவ்ராத்)தை விகவாசிப்போம்" எங்கூறுகிறார்கள். அதற்குப்பின்னால் உள்ள (குருங்களும்) வேதத் நிராகரித்தும்விடுவின்றார்கள். (ஆணால்) அவர்களிடம் இருப்பதை உண்மைப் படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும் நிலையில் இதுவே சத்தியமானதாகும். (நபியே! அவர்களிடம்) "நீங்கள் விகவாசங்கொண்டோராக இருந்தால் அல்லாஹ் வின் நபியார்களை இதற்குமுன் நீங்கள் ஏன் கொலை செய்தீர்கள்?" என்று நீர் கேட்டிராக!

92. மேலும், மூஸா உங்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளை நிச்சயமாக கொண்டுவந்தார். அப்பால், அவருக்குப் பின்னர் நீங்கள் காளைக் கண்ணாற (தெய்வமாக) எடுத்துக்கொண்டார்கள்; அந்நிலையில் நீங்களோ அநியாயக் காரர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

93. உங்களிடம் நாம் வாக்குறுதி வாங்கி, இன்னும் தூரை(சினாய் மலையை) உங்களுக்குமேல் உயர்த்தியபொழுது, "உங்களுக்கு நாம் கொடுத்த (தவ்ராத்)தை பலமாகப்பிடியுங்கள். இன்னும், (அதை செவிசாய்த்துக்) கேளுங்கள்" (என்று கூறியதையும் நினைவு கூருங்கள்). அ(தற்க)வர்கள், "நாங்கள் செவியேற்றோம்; இன்னும், (உம் கட்டளைக்கு) நாங்கள் மாறு செய்தோம்" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் நிராகரித்த தன் காரணமாக அவர்களுடைய இதயங்களில் ஒரு காளைக் கண்றி(என் அன்பி)ளை புகட்டப்பட்டுவிட்டார்கள். நீங்கள் விகவாசங் கொண்டோராக இருந்தால் எதைச் செய்யுமாறு) உங்களுடைய விகவாசம் தூண்டுகிறதோ அது(மிக்க)கெட்டது" என்று (நபியே)நீர் கூறுவீராக!

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِقِينَ ٦٧
 لَنْ يَتَمَتَّهُ أَبَدًا إِلَيْهَا قَدَّمْتُ أَيْدِيهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ
 بِالظُّلْمِينَ ٦٨ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسَ عَلَى حَيَاةٍ ثُمَّ
 مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا إِلَيْهَا أَحَدُهُمْ لَوْيَعْتَرُ الْفَسَنَةَ وَ
 مَا هُوَ بِمُزَحْجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَذِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ بِصَاحِبِيْهِمَا
 يَعْمَلُونَ ٦٩ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجَبَرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
 عَلَى قَلْبِكَ يَأْذِنُ اللَّهُ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
 وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٧٠ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلِكِكَتِهِ وَ
 رُسُلِهِ وَجَبَرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكُفَّارِينَ ٧١
 وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكُونُ فِرَاقُهَا إِلَّا
 الْفَسِقُونَ ٧٢ أَوْ كُلُّمَا عَاهَدُوا عَاهَدُوا إِنَّمَا فِرَقُهُمْ مِنْهُمْ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧٣ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مَّنْ عَنْ
 اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُ نَبَذَ فِرَقٌ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا
 الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وَرَأَءَ ظُهُورَهُمْ كَانُوهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٧٤

94. அல்லாஹ் விடமிருக்கும் "மறுமைவீடானது (மற்ற) மனிதர் களுக்கண்ணி உங்களுக்கே சொந்தமாக (இருந்து அதில் நீங்கள் உண்மையாளர் களாக) இருப்பின்,(அவ்வீட்டிற்குச் செல்வதற்காக) மரணத்தை நீங்கள் விரும்புங்கள்" என (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

95. (ஆளால்) அவர்கள் கரங்கள் முற்படுத்திவைத்தவற்றின் காரணத்தால் அதை அவர்கள் ஒருபோதும் விரும்பவேமாட்டார்கள்; மேலும், அநியாயக்காரர் களை அல்லாஹும் நன்கநிகின்றவன்.

96. மேலும், மற்றைய மனிதர்களையும் (குறிப்பாக) இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தோரையுமில்லை (இவ்வுலக) வாழ்வின்மீது அதிக பேராசை கொண்டவர்களாக (நபியே) அவர்களை நிச்சயமாக நீர் காண்பீர்; அவர்களில் ஒருவன், தான் ஆயிரம் வருடங்கள் வயதளிக்கப்பட வேண்டுமென விரும்புவான். (அவ்வாறு அதிகநாட்கள்) அவன் வயதளிக்கப்பட்டாலும் அது (நரக) வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதும் அவனை தூரமாக்கி வைத்துவிடாது. இன்னும் அல்லாஹும் அவர்கள் செய்யவற்றை பார்க்கின்றவன்.

97. எவர் ஜிப்ரீலுக்கு விரோதியாக உள்ளாரோ அவருக்கு நீர் கூறுவீராக: நிச்சயமாக அவர்தாம் அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கிளைங்கி உம் இதயத்தின் மீது (குருஅளாகிய) இதனை இறக்கிவைத்தார்; (இது) தனக்கு முன்னுள்ள (வேதங்கள் அணைத்தையும் உண்மைப்படுத்தக்கூடியதாகவும், நேர்வழிகாட்டுகிறதாகவும், விசுவாசங்கொண்டோர்க்கு நன்மாராயமாகவும் இருக்கின்றது.

98. (உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய மக்குகளுக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும், ஜிப்ரீலுக்கும், மிக்காயிலுக்கும், பகைவராக இருக்கிறாரோ (அத்தகைய) நிராகரிப்போருக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹும் பகைவளாக இருக்கிறான்.

99. இன்னும், தெவிலான வசனங்களை நிச்சயமாக உய்மீது நாம் இறக்கியிருக்கிறோம் ; மேலும், (தீயசெயல்களையுடைய) பாவிகளைத்தவிர் (வேறுவரும்) அவைகளை நிராகரிக்கமாட்டார்கள்.

100. அவர்கள் உடன்படிக்கையைச் செய்த போதெல்லாம், அவர்களில் ஒரு சாரார் அதனை (உடைத்து) எறிந்து விட்டனர் அல்லவா? மாறாக அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசிக்கமாட்டார்கள்.

101. மேலும், அவர்களுடன் இருப்பதான் வேதத் தை உண்மைப்படுத்தும் ஒரு தாதி அல்லாஹ்விடமிருந்து அவர்களிடம் வந்தபோது . வேதங்கொடுக்கப்பட்டவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் . எதும் அறியாதவர்களைப்போன்று அல்லாஹ்வின் வேதத்தை தங்கள் முதுகளுக்கப்பால் ஏறிந்துவிட்டனர்.

وَاتَّبَعُوا مَا تَنْتَلُو الشَّيْطَنُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا
 كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَ الشَّيْطَنَ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمُلْكَيْنِ بِبَأْيَلَ هَارُوتَ وَمَلُوتَ
 وَمَا يَعْلَمُنَّ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولُوا إِنَّمَا تَعْنُ فِتْنَةً فَلَا
 تَكُفُرُوا فَيَتَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمُرْءَ وَ
 زَوْجِهِ وَمَا هُوَ بِضَارٍ لَّهُ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعْلَمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا
 لَمَنِ اشْتَرَنَهُ مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقِ يَوْمَ الْيُسْ
 مَا شَرَّوْا بِهِ أَنْفُسُهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ
 أَمْنُوا وَاتَّقُوا الْمَشْوِبَةَ قُنْ عَنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا لَا تَقُولُوا رَأَيْنَا وَ
 قُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكُفَّارِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝
 مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ وَلَا الْمُشْرِكُينَ
 أَنْ يُنْذَلَ عَلَيْكُمْ قُنْ خَيْرٌ مِنْ تَرِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمُ ۝

102. மேலும், அவர்கள் ஸாலைமானின் ஆட்சிக்காலத்தில் வைத்தான்கள் (பொய்யாக) ஒதியவற்றைப் பின்பற்றினார்கள். இன்னும் ஸாலைமான், (குனியம் செய்து அல்லாஹ் வை) நிராகரிக்கவில்லை; எனிலும் வைத்தான் கள் நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் குனியத்தையும், பாபிலோ(ன் நகரி)னில் ஹாசுத், மாருத் என்னும் இரு மலக்குகளுக்கு இறக்கப்பட்டிருந்து தாக்க கூறி, பலவற்றையும் "நாங்கள் கோதனையாக இருக்கிறோம் ஆதலால்(இதைக் கற்று) நீ காப்ராகி விடவேண்டாம்" என்று கூறுவதற்கு, அவர்கள் (அதனை) ஒருவருக்கும் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை, ஆகவே கணவனுக்கும், மனைவிக்குமிடையில் எனதை கொண்டு பிரிப்பார்களோ அதை அவ்விருவரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வார்கள். மேலும், அல்லாஹ் வின் கட்டளையின்றி, அதைக்கொண்டு அவர்கள், ஒருவருக்குமே தீங்கிளழக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை. அன்றியும், அவர்களுக்கு இடரனிப்பதும், அவர்களுக்கு பயணனிக்காததுமானதை அவர்கள் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். இன்னும், அ(சுஜனியத்)தை எவர் விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டாரோ அவருக்கு, மறுமையில் எந்த பாக்கியிழுமில்லை என்பதைத் திட்டமாக அவர்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். மேலும், அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களானால் எதற்குப்பகரமாக தங்களையே அவர்கள் விற்று விட்டார்களோ அது மிகக் கெட்டது.

103. இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் விசவாசங்கொண்டு (அல்லாஹ் வினால் தடுக்கப்பட்டவற்றைத் தவிர்த்து) அஞ்சிக்கொண்டார்களானால் (அவர்களுக்குத்) திட்டமாக அல்லாஹ் விடமிருந்து சிடைக்கும் நற்காலி மிகக்கிறந்ததாக இருக்கும் (இதுபற்றி) அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவார்களானால் (மிகக் கந்று).

104. விசவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (நமிடம் யூதர்கள் மொழியில் தவறான பொருள்களைக் கொண்டதான்) "ராஜினா" எனக்கூறப்படுவதைக்)கூறாதீர்கள்; (எங்களை கவனிப்போகா! என்ற பொருள்கொண்ட) "உன்னார்னா" என்று கூறுங்கள்; இன்னும், (அவர் கற்றுக்கு) நீங்கள் செவிசாயுங்கள். மேலும், நிராகரிப்போருக்கு மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

105.(விசவாசங்கொண்டோரே) வேதத்தையடையோரில் நிராகரிப்போரும் இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போரும் எந்த நன்மையும் உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து உங்கள் மீது இறக்கி வைக்கப்படுவதை விரும்புவதில்லை. அல்லாஹ் வோ, தான் நாடியவருக்குத் தன் கிருபையை சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறான். மேலும் அல்லாஹ், மகத்தான் பேரருளுடையவன்.

مَنْ نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أُرْتَسِهَا تَأْتِي خَيْرٌ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا إِلَّا
 تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
 مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 قَوْلٍ ۚ وَلَا نَصِيرٌ ۝ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا
 سُلِّمَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَنْ يَتَبَدَّلْ إِلَّا لِكُفْرٍ بِالْأَيْمَانِ
 فَقَدْ صَنَّ سَوَاءً السَّبِيلُ ۝ وَذَكَرْتُمْ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْيَرْدٌ وَنَكْمٌ مِّنْ بَعْدِ اِيمَانِكُمْ لِقَارَاءَ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِهِ
 أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۝ فَإِنْجُفُوا
 وَاصْفُحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۖ وَاتُّو الرِّزْكَوَةَ ۖ وَمَا نَفَقَ مُوَا
 لِأَنْفِسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَعْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ۝ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصَارَىٰ ۝ تَلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۝ قُلْ هَاتُوا بِهِ أَنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَدِيقِينَ ۝ يَلْقَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
 أَجْرٌ ۝ عِنْدَ رَبِّهِ ۝ وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ ۝ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ ۝

106. ஏதேனும் ஒரு வசனத்தை நாம் மாற்றினால், அல்லது அதை மறக்கச் செய்துவிட்டால்; அதைவிடச்சிறந்ததை அல்லது அது போன்றதை நாம் கொண்டுவருவோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையோன் என்பதை நீர் அறியவில்லையா?

107. நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவனுக்கே வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி உரியது என்பதை நீர் அறியவில்லையா? (விச்வாசங்கொண்டோரே!) அல்லாஹ் உறவைத் தவிர உங்களுக்கு எந்தப் பாதுகாவலரும், எவ்வித உதவியாளரும் இல்லை.

108. (விச்வாசங்கொண்டோரே) இதற்கு முன்னர் மூஸா(விடம்) கேள்விகள் கேட்கப்பட்ட மாதிரி நீங்களும் உங்கள் தூதரிடம் (வீணான கேள்விகளைக்) கேட்க நாடுகிறிர்களா? எவர் (இவ்வாறு கேள்விகளைக் கேட்டுத்) தன்னுடைய சமானை நிராகரிப்பை (குப்ரை)க் கொண்டு மாற்றிக் கொள்கிறாரோ அவர் நேரான வழியைத்திட்டமாகத் தவற விட்டுவிட்டார்.

109. வேதத்தையுடையோரில் அதேக்கு, உண்மை அவர்களுக்கு இன்னதொத்தெளிவாகத் தெரிந்த பின்னும், அவர்களுக்கு (உங்கள் மீது)னள் பொறாமையின் காரணமாக நீங்கள் சமான் கொண்ட பிறகும் உங்களை நிராகரிப்போராக திருப்பிவிட வேண்டுமென்று ஆசைவைக்கிறார்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ் தனது கட்டளையைக் கொண்டுவரும் வரை (அவர்களை) நீங்கள் மன்னித்து விடுக்கள்; பொருட்படுத்தாது விட்டும் விடுக்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

110. நீங்கள் தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; 'ஜகாத்' தையும் கொடுங்கள். உங்களுக்காக நீங்கள் எந்த நன்மையை முற்படுத்திவைக்கின்றிர்களோ அதனை அல்லாஹ் விட்டத்தில் பெற்றுக்கொள்வீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வற்றைப் பார்க்கிறான்.

111. (நபியே!) பூதராகவோ அல்லது கிறிஸ்தவராகவோ ஆகியவரைத் தவிர (வேறொரும்) சுவர்க்கம் பிரவேசிக்கவேமாட்டார்கள் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள்; இது அவர்களுடைய வீண் என்னமேயாகும்; (ஆகவே, உங்கள் கூற்றில்) "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் உங்களுடைய ஆதாரத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்" என (நபியே) நீர் கூறுகிறாக:

112. ஆம்! எவர் தன் முகத்தை அவர் நன்மை செய்துகொண்டிருக்கிற நிலையில் அல்லாஹ் வுக்காக ஒப்படைக்கிறாரோ – அவருடைய நற்கூலி அவருடைய இரட்சகளிடம் அவருக்குண்டு. (இத்தகையோர்) அவர்கள் மீது எத்தகைய பயழுமில்லை. அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ قَوْلَتِ النَّصْرَى
 لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ يَتَكُونُ الْكِتَبُ كَذَلِكَ قَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَإِنَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
 مَنْعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يَدْكُرْ فِيهَا اسْمَهُ وَسَلَفي فِي حَرَابِهِمْ
 أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْكُرْ خُلُوهُمْ أَلَا خَلَقْنَاهُمْ ۚ لَهُمْ فِي
 الدُّنْيَا خَرْزٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ السُّرُقُ
 وَالْمَغْرُوبُ قَائِمًا مَا تُوَافِقُهُ وَجْهُ اللَّهِ طَافَ اللَّهُ وَاسِعٌ
 عَلَيْهِ ۝ وَقَالُوا أَتَخْدِنَ اللَّهَ وَلَدًا إِنْ سُبْحَنَهُ نَبِلَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ۖ كُلُّ لَهُ فَنِتُونَ ۝ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَ
 إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يَحْكَمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةً ۖ كَذَلِكَ
 قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ كُلُّهُمْ
 قَدْ بَيَّنَاهُ الْآيَتِ لِقَوْمٍ يُوقَنُونَ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
 بِشَيْرًا أَوْ نَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحَّافِ ۝

13. இன்னும் "கிறிஸ்தவர்கள் எ(ந்த மார்க்கத)திலுமில்லை" என்று யூதர்கள் கூறுகின்றனர். "யூதர்கள் எ(ந்த மார்க்கத)திலுமில்லை" என்று கிறிஸ்தவர்களும் கூறுகின்றனர். அவர்களோ வேதத்தை ஒதுக்கிறவர்களாக இருக்க (இவ்வாறு கூறு கிறார்கள்), இவ்வாறே அவர்கள் கூற்றைப் போன்றதை அறிந்து கொள்ளாதோர் கூறுகின்றனர். ஆகவே எதில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களோ அதில் மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவர்களிடையே தீர்ப்பளிப்பான்.

14. அன்றியும், அல்லாஹ்வுடைய 'மஸ்ஜிது' களில் அவனுடைய (சுப்ளையான்) பெயர் அவற்றில் கூறப்படுவதைத் தடுத்து அவைகளைப் பாழாக்க முயற்சிப்ப வளைவிட, மகா அநியாயக்காரன் யார்? இத்தகையோர் அச்சமுடைய வர்களாகவேயன்றி அவைகளில் நுழைய அவர்களுக்குத் தகுதியில்லை. (அவைகளில் அல்லாஹ்வின்பெயர் கூறப்படுவதைத் தடுத்து அவற்றைப் பாழாக்க முற்படும்) அவர்களுக்கு இம்மையில் இழிவுண்டு; மறுமையிலோ அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

15. மேலும், கிழக்கும் மற்றும் மேற்கும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன் எனவே, நீங்கள் (தொழுகைக்காக) எங்கு திரும்பினும், அங்கே அல்லாஹ்வின் முகம் இருக்கிறது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசாலமானவன்; பிக்க அறிந்தவள்.

16. இன்னும் "அல்லாஹ் (தனச்குபு) புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டான்" (அவனுக்கு மகன் இருக்கிறான்) என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவனோ மிகப் பரிசுத் தமானவன்; (அவர்கள் கூறுகிறவாறு) அல்லவானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவை (அவைத்தும்) அவனுக்கே உரியவை; (இவை) ஒவ்வொன்றும் அவனுக்கேகீழ்ப்படிப்பவைகள்.

17. வானங்கள் மற்றும் பூமியை முன்மாதிரியின்றி அவன் படைக்கிறவன். இன்னும் அவன் ஒரு காரியத்தை முடிவு செய்தால், அவன் அதற்குக் கூறுவதெல்லாம் "ஆகுக!" என்பதுதான்; அது ஆகிவிடும்.

18. மேலும், "நமியே! உம்முடைய நமித்துவத்தைப்பற்றி) அல்லாஹ் எங்களுடன் பேச வேண்டாமா? அல்லது எங்களிடம் ஓர் அத்தாட்சிவர வேண்டாமா?" என அறியாதவர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாறே இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் இவர்களின் கூற்றைப்போன்றே கூறினார்கள்; இவர்களுடைய இதயங்கள் (அவர்களின் இதயங்களுக்கு) ஒப்பாகிவிட்டன; உறுதி கொள்ளும் சமூகத்தார்களும் முடைய அத்தாட்சிகளை திட்டமாக நாம் தெளிவாக்கியிருக்கிறோம்.

19. (நமியே!) உம்மை உண்மையான (மார்க்கத)தைக் கொண்டு, (நல்லவர்களுக்கு) நன்மாராயங்கூறக்கூடியவராக மற்றும் (தீயவர்களுக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவராக நிச்சயமாக நாம் அனுப்பி வைத்தோம். மேலும், நரசவாசிகள் பற்றி நீர் கேட்கப்படமாட்டார்.

وَلَنْ تُرْضِي عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا الظَّرِيرَ حَتَّى تَتَبَعَّهُمْ مُلْتَهِمُ
قُلْ إِنَّ هُدًى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعُتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
الَّذِينَ أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتَلَوُنَهُ حَقًّا تَلَوْتَهُ أَوْ لَيْكَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَمَنْ يَكْفُرُ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخُسْرُونَ يُبَشِّرُنِي إِسْرَائِيلَ
أَذْكُرُ وَأَعْصِمُكَ الَّتِي أَعْهَدْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَلَّتُكُمْ عَلَى الْغَلِيْمَيْنَ
وَانْقَوْتُكُمْ يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ وَإِذْ أَبْتَلَنَا
إِبْرَاهِيمَ رَبِّهِ بِكَلْمَاتٍ قَاتَمَهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعَلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا
قَالَ وَمَنْ ذُرَّتِي قَالَ لَكِ يَالْعَمْدَى الظَّلِيمَيْنَ وَلَذِجَّعْلَنَا
الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَآتَخْذُ وَأَمْنٌ مَقْدَمًا إِبْرَاهِيمَ مُصْلِحٌ وَعَدْنَا
إِلَيْهِمْ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهَرَا يَسْتَقِي لِلظَّاهِيْنَ وَالْغَافِيْنَ وَالرَّكِعَ
الشُّجُودَ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّيْ أَجْعَلْ هَذَا بَلَدًا الْمَنَاؤَ وَرِزْقَ
أَهْلَهُ مِنَ الشَّمَرَاتِ مَنْ أَمْنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأَخْرِيْ قَالَ وَمَنْ
كَفَرَ فَأَمْتَعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَخْضَطْهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبَسَ الدَّيْرُ

120. (நபியே) யூதர்களும், கிறிஸ்தவர்களும், நீர் அவர்களுடைய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றும் வரை, உம்மைப் பற்றி அவர்கள் திருப்தியடையவே மாட்டார்கள்; (ஆகவே, அவர்களிடம்), "அல்லாஹ் வின் நேர வழி(யாகிய இஸ்லாம்)தான் நிச்சயமாக நேர் வழி (அதனையே பின்பற் றுவேன்)" எனக் கூறிவிடுவீராக! அன்றியும் உமக்கு (உண்மையான) அறிவு வந்ததன் பின்னும் அவர்களுடைய மன இச்சைகளைப் பின்பற் றுவீரானால், அல்லாஹ் விடமிருந்து (உம்மைக் காப்பாற் றுகிற)எந்தப்பாதுகாவலனும், எவ்வித தலி செய்பவலனும் உமக்கில்லை.

121. நாம் யாருக்கு வேதத்தைக் கொடுத்தோமே அத்தகையோர் -அவர்கள், அதை ஒத்தேவேண்டியமுறைப்படி ஒதிவருகிறார்கள். அவர்கள்தான் இதை (அல்லாஹ் வின் வேதமென) விசவாசிப் பார்கள்; மேலும், (அவர்களில்) எவர் இதனை நிராகரிக்கின்றாரோ, அத்தகையோர் தாம் நஷ்டவாளர்கள்.

122. இன்றாயிலின் மக்களே! நான் உங்களுக்கு அளித்திருக்கும் என் அருட் கொட்டையையும், அகிலத்தானை விட உங்களை நிச்சயமாக நான்மேன்மையாக்கி வைத்திருந்ததையும் நினைவு கூருங்கள்.

123. இன்னும் ஒருநாளை நிங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அந்தாளில்) எந்த ஓர் ஆத்மாவும் எந்த ஓர் ஆத்மாவிற்கும் எவ்விதப்பவலனுமளிக்காது; (பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக எந்தவித) நவூட்சட்டையும் அதனிடமிருந்து அங்கிகிரிக்கப்படவுமாட்டாது; (யாருடைய) பரிந்துரையும் அதற்குப் பலன்னிக்காது; அவர்களோ (எவராலும்) உதலி செய்யப் படவுமாட்டார்கள்.

124. இன்னும், இப்ராஹீமை அவருடைய இரட்சகன் பல கட்டளைகளைக் கொண்டு சோதித்த சமயத்தில், அவற்றை அவர் நிறைவு செய்தார், (என்பதையும் நினைவு கூருங்கள்.) "நிச்சயமாக மனிதர்களுக்கு நான் உம்மை தலைவராக ஆக்குகிறேன்" என (அல்லாஹ் வின் கூறினான். அதற்கு (இப்ராஹீம்) "என்னுடைய சந்ததியினரிலிருந்தும் (தலைவர்களை ஆக்குவாயா?"") எனக் கேட்டார். (அதற்கு, "அவர்களிலுள்ள) அநியாயக்காரர்களை என்னுடைய (இவு) வாக்குறுதி சாராது" எனக் கூறினான்.

125. மேலும், ("கீபா" என்னும்) அவ்விட்டைமனிதர்களுக்கு (அவர்கள்) ஒன்று கூடுமிடமாகவும், (அவர்களுக்கு) அபயமனிக்கக் கூடியதாகவும் நாம் ஆக்கினோம் என்பதையும் (நினைவு கூர்வீராக! அதில்) இப்ராஹீம் நின்ற இடத்தை "(விசவாசிகளே) தொழுமிடமாக நீங்கள் ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள்" (எனக் கட்டளையிட்டோம்) இன்னும், (அவ்விட்டை) சுற்றி வருபவர்களுக்கும், (அதில்) தங்கியிருப்பவர்களுக்கும், (குனிந்து) குகூ (சிரமபணிந்து) ஸ்தௌது செய்பவர்களுக்கும் என் வீட்டை நிங்களினருவரும் சுத்தமாக்கிவைப்பிரகளாக" என்று இப்ராஹீமிடமும், இஸ்மாயிலிடமும் நாம் வாக்குறுதி வாக்கினோம்.

126. இன்னும், இப்ராஹீம் "என் இரட்சகனே! (மக்காவாகிய) இதை, அபயமனிக்கும் நகரமாக ஆக்கிவைப்பாயாக! இன்னும், இதில் வசிப்பவர்களுக்கு -அவர்களில் எவர், அல்லாஹ் வையும் இறுதி நாளையும் விசவாசிக்கிறாரோ அவருக்கு - பலவகைக் கனிவர்க்கங்களிலிருந்தும் உள்ளவனிப்பாயாக!" என்று கூறியதை (நினைவு கூறுங்கள். அதற்கு அல்லாஹ்) "யார் நிராகரித்துவிட்டாரோ அவரை சிறிது காலம் சுகம் அனுபவிக்கச் செய்வேன்; பின்னர் நரக வேதனையின்பக்கம் (செல்லுமாறு) அவரை இழுத்துச் செல்வேன். மேலும், அவர் செல்லுமிடம் (மிகக்)கெட்டது" என்று கூறினான்.

وَلَذِرْقَعُ ابْرَاهِيمُ الْقَوَا عَدَمَنَ الْبَيْتِ وَلَسْمِعِيلُ دَرِيَّنَا لَقِيلُ مِنْهَا
 إِنَّكَ أَنْتَ الشَّمِيمَةُ الْعَلِيُّمُ^(١٧) رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَ
 مِنْ ذَرِيَّتَنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةٌ لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ^(١٨) رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمُ رَسُولًا
 مِنْهُمْ يَتَلوُ عَلَيْهِمْ أَيْتِكَ وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابُ وَالْحِكْمَةُ وَ
 يُزَكِّيُهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^(١٩) وَمَنْ يُرْغَبُ عَنْ مِلَةِ
 إِبْرَاهِيمَ لَا مَنْ سَفَهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمَنِ الظَّلِيمُونَ^(٢٠) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ^(٢١)
 قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ^(٢٢) وَوَضَى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَ
 يَعْقُوبَ بْنَيَّنِي إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَ لِكُمُ الَّذِينَ فَلَاتُؤْتُمُنَ إِلَّا
 وَأَنْتُمُ مُسْلِمُونَ^(٢٣) أَمْ كُنْتُمْ شَهِيدَ آءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِيَتَنِي هُوَ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا وَانْعِدُ
 إِلَهُكَ وَإِلَهَ أَبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَلَسْمِعِيلَ وَاسْتَحْقَ الْهَامَّا وَاحْدَاهُ
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ^(٢٤) إِنَّكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ^(٢٥)

127. இன்னும்,(நினைவு கூருங்கள்) இப்ராஹிமும், இஸ்மாயிலும் அவ்விட்டின் அடித்தளங்களை உயர்த்தியபொழுது "எங்களுடைய இரட்சகனே! உனக்காக நாங்கள் செய்த இப்பணியை) எங்களிலிருந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக நிச்சயமாக நீயே (யாவற்றைறும்) செவியேற்கிறவன்; நான்கறிகிறவன்"(என்றும்),

128. "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களிலிருவரையும் உனக்கு (முற்றிலும்) கீழ்ப்படிகிற (முஸ்லிமான்)வர் களாகவும், எங்களுடைய சந்ததியிலிருந்தும் ஒரு கூட்டத்தினரை உள்க்குக் கீழ்ப்படிகிறவர் களாகவும் ஆக்கிவைப்பாயாக! (ஹஜ்ஜா' க்குரிய) எங்களுடைய கிரியை(செய்யவேண்டிய இடங்களையும் எங்களுக்குக் காணபிப்பாயாக! (எங்கள் பிளமூக்களை மன்றித்து) எங்களின் தவ்பாவையும் ஏற்றுநூல்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே தவ்பாக்களை மிக்க ஏற்பவன்; மிக்கிருபையுடையவன்!"(என்றும்),

129. " எங்கள் இரட்சகனே! (எங்கள் சந்ததியினரான) அவர்களிலிருந்தே அவர்களில் ஒரு தூக்கரை அனுப்புவாயா! அவர்களுக்கு அவர் உன்னுடைய வசங்களை ஒதிக்காண்பித்து, வேதத்தையும் (குருஅனின் விளக்கமாகிய கண்ணத் எனும்) ஞானத்தையும் அவ்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, அவர்களைப் பிரித்தமாக்கியும் வைப்பார்; நிச்சயமாக நீயே, (யாவறாயும்) மிகைத்தவன், நீர்க்கமான அறிவிடையவன்" (என்றும் பிராந்தித்தனர்).

130. மேலும், தள்ளனத்தானே மடையனாக்கிக் கொண்டவனைத் தவிர இப்ராஹிமுடைய மார்க்கத்தைப் புறக்கணிப்பவன் யார்? நாம் நிச்சயமாக அவ்வரை இவ்வுலகிலும் தெரிவுசெய்தோம்; நிச்சயமாக அவர் மறுமையிலும் நல்லவர்களில் உள்ளவராவார்.

131. அவருக்கு அவருடைய இரட்சகன், "நீர் (எனக்குக்) கீழ்ப்படியும்!" எனக் கூறிய போது அவர் அகிலத்தாரின் இரட்சகனுக்கு நான் கீழ்ப்படித்துவிட்டேன்" எனக் கூறினார்.

132. இதையே இப்ராஹிம் தன் சந்ததிகளுக்கும் அறிவுறுத்தினார். யஃகூபும் (இவ்வாறே உபதேசம் செய்தார்.) என் மக்களே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் இ(ஸ்லா)முமார்க்கத்தையே உங்களுக்காக தேர்ந்தெடுத்துள்ளான் ; ஆகவே, நீங்கள் முஸ்லிம்களாக (முற்றிலும் கீழ்ப்படியும் நாங்களாக) அன்றி நிச்சயமாக மரணிக்க வேண்டாம் (என அவர்கள் கூறினார்).

133. அல்லது யஃகூபுக்கு மரணம் வந்த சமயத்தில் (யூதர்களே! அவரருகில்) நீங்கள் பிரசன்னமாகியிருந்தீர்களா? அவர் தம் மௌந்தர் களிடம், "எனக்குப் பிள்ளார் எதனை நீங்கள் வணங்குவிர்கள்?" எனக் கேட்டதற்கு, "உம்முடைய வளைக்கத்திற் குரியவனும், உம்முடைய மூதாதையர்களான இப்ராஹிம், இஸ்மாயில், இஸ்லாக் ஆகியவர்களின் வளைக்கத்திற் குரியவனுமாகிய ஒரே ஒரு வளைக்கத்திற்குரிய வளையே நாங்கள் வளைங்குவோம்; அவனுக்கே முற்றிலும் கீழ்ப்படித்து வர்களாக (முஸ்லிம்களாக) வும் இருப்போம்" என்று கூறினார்கள்.

134. அது (மேற்கூறப்பட்ட நமிமார்களையும் நல்லடியார்களையும் கொண்ட) ஒரு சமூகம். திட்டமாக அது சென்றுவிட்டது. அது சம்பாதித்தது அதற்கே (உரியது); இன்னும் நீங்கள் சம்பாதித்தலை (அதன் பலன்) உங்களுக்கே; மேலும், அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பது பற்றி நீங்கள் கேட்கப்படமாட்டார்கள்.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مَلَكُ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ قُولُوا امْتَأْلِيَ اللَّهُ وَمَا أُنزَلَ
 إِلَيْنَا وَمَا أُنزَلَ إِلَيْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ
 الْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ الشَّيْءُونَ مِنْ
 رَّبِّهِمْ لَا فَرْقٌ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَمَنْ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ
 أَمْنَوْا بِمِثْلِ مَا أَمْنَتُهُ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلُّوْا فَإِنَّهَا
 هُرُونٌ فِي شَقَاقٍ فَسَيَكِيفُهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝
 صُبْغَةُ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنْ مِنَ اللَّهِ صُبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
 عِبَادُونَ ۝ قُلْ أَتَحَاجُونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
 أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۝ أَمْ تَقُولُونَ
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا
 هُودًا أَوْ نَصْرَى قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَمْرَ اللَّهِ وَمَنْ أَظْلَمُ
 مِنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ وَمَا أَنْهَا بِغَافِلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّكَ أَمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
 مَا كَسَبْتُمْ وَلَا سُوءُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

135. (ழுத்திறிஸ்தவர்களாகிய) அவர்கள், (விசுவாசிகளிடம்) "நீங்கள் யூதர்களாக அல்லது கிறிஸ்தவர்களாக ஆசிவிடுங்கள்; நேர்வழி அடைவீர்கள்" எனக் கூறுகிறார்கள். (அதற்கு) "அவ்வாறன்று; இப்ராஹீமின் மார்க்கத்தையே (பின்பற்றுவோம்). நேரான வழியைச் சார்ந்தவரான அவர் (உங்களைப் போல்) இணைவைப்பவர்களில் இருந்தவரல்லர்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக.

136. "அல்லாஹுவையும், எங்கள்பால் இறக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்)தையும், இப்ராஹீம், இஸ்மாயீல், இஸ்லாக், யஃகுப், இவர்களுடைய சந்ததிகள் ஆசியோரின்பால் இறக்கப்பட்டதையும், மூஸாவுக்கும், ஈஸாவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததையும், மற்றைய நபிமார்களுக்கு அவர்கள் இரட்சகனிடமிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருந்ததையும் நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம்; அவர்களிலிருந்து எவருக்குமிடையில் நாம் (பிரித்து) வேறுபாடு காட்டமாட்டோம்; இன்னும், அவனுக்கே நாங்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிகிள்ளவர்கள்" என(விசுவாசங்கொண்டோரே) நீங்களும் கூறுங்கள்.

137. ஆகவே, (விசுவாசங்கொண்டோரே) நீங்கள் எதை விசுவாசங்கொண்டார்களோ, அது போன்றதை அவர்களும் விசுவாசங்கொண்டுவிட்டால் திட்டமாக அவர்கள் நேர் வழியை அடைந்து விடுவார்கள். இன்னும் அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டால், நிச்சயமாக அவர்கள் பிளவில்தான் இருக்கின்றனர். அவர்களைப் பற்றி உங்களுக்குப் பயம் வேண்டாம்! அல்லாஹுப் போதுமானவன். மேலும், அவன் (அவர்களின் சூழ்சியான சொற்களைச்) செவியேற்கிறவன் ; (அவர்களின் வஞ்சகங்களை) மிகக் அறிகிறவன்.

138. "அல்லாஹுவின் வர்ணத்தை (அவனின் மார்க்கத்தை நீங்கள் அவசியமாக கடைபிடியுங்கள்); வர்ணம் கொடுப்பதில் (இதயங்களை புனிதப்படுத்துவதில்) அல்லாஹுவை விட மிக அழகானவன் யார்? அவனையே நாங்கள் வணங்கு கிறவர்கள்." (என்றும்)(2)

139. "நீங்கள் அல்லாஹுவைப் பற்றி நம்மிடம் தர்க்கிக்கிறீர்களா? அவனே எங்களின் இரட்சகனும், உங்களின் இரட்சகனும் ஆவான்; எங்கள் செயல்கள் எங்களுக்கே; உங்கள் செயல்கள் உங்களுக்கே. நாங்கள் (இணைவைக்காது) முற்றிலும் அவனுக்கே கலப்பற்ற(செயல்புரிப)வர்கள்" என்றும் கூறுவீராக!

140. அல்லது, நிச்சயமாக "இப்ராஹீமும், இஸ்மாயீலும், இஸ்லாக்கும், யஃகுபும், இவர்களுடைய சந்ததிகளும், யூதர்களாக அல்லது கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தார்களென நீங்கள் கூறுகிறீர்களா? (இதை) நன்கறிந்திருப்பது நீங்களா அல்லது அல்லாஹுவா?" என்று(நபியே) நீர் கேட்போக; அன்றியும் (இதைப் பற்றி) அல்லாஹு விட மிகுந்து (வந்துள்ள) தன்னிடமிருக்கும் சாட்சியத்தை மறைப்பவனைவிட மிகப் பெரிய அநியாயக்காரன் யார்? நீங்கள் செய்பவைகளைப்பற்றி அல்லாஹு பராமுகமானவன்ஸ்லவன்.

141. (மேற்கூறப்பட்ட நபிமார்களைக்கொண்ட) அது ஒரு சமூகம்; திட்டமாக அது சென்று விட்டது; அது சம்பாதித்ததுஅதற்கே; நீங்கள் சம்பாதித்தவை உங்களுக்கே; அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்களென்று நீங்கள் கேட்கப்படவுமாட்டார்கள்.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَنْ قِيلَّهُمْ
 الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ تَلِهِ الْمَشْرُقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أَمَةً قَسَطًا لِنَكُونُوا شَهَادَةً
 عَلَى النَّاسِ وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۝ وَمَا جَعَلْنَا الْفِئَلَةَ الَّتِي
 كُنْتُمْ عَلَيْهَا إِلَّا لِتَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِنْهُنَّ يَنْقُلُبُ عَلَى عَقِبَيْهِ
 وَإِنْ كَانَتْ لِكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ ۝ رَحِيمٌ ۝ قَدْ شَرِيَ تَقْلِبَ
 وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَهَا فَوْلَ وَجْهَكَ شَطَرَ
 الْمُسْجِدِنَ الحَرَامِ وَحِيتُ مَا كَنْتُمْ فَوْلًا وَجْهَهُمْ شَطَرَةً وَإِنَّ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ لِيَعْلَمُوْنَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَايَلِ عَنْهَا
 يَعْلَمُونَ ۝ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ الْأَيَّةِ ثَمَنَتْهُمْ
 قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ
 وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ لَأَنَّكَ
 إِذَا كُنْتَ الظَّلِمِينَ ۝ الَّذِينَ أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
 أَبْنَاءَهُمْ وَلَئِنْ فَرِيقًا مِنْهُمْ لِيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُوَ يَعْلَمُونَ ۝

142. (நபியே! "முஸ்லிம்களாகிய) அவர்கள் (முன்னர்) எதன் மீது இருந்தனரோ, அத்தகைய அவர்கள் து சிப்லாவை விட்டு அவர்களைத் திருப்பிடித்து எது?" என, மனிதர்களில் மடையர்கள் கூறுவர்; (அதற்கு) நீர் கூறும்: "கிழக்கும், மேற்கும் அல்லாஹ் விற்கே உரியன்! அவன் நாடியவர்களை நேரான் வழியில் செலுத்துவான்".

143. மேலும் (விசுவாசிகளே!) அவ்வாரோ, நீங்கள் (மற்ற) மனிதர்களுக்கு சாட்சியாளர்களாக ஆகுவதற்காகவும், (நம் தூதர்) ரஸலல் உங்களுக்கு சாட்சியாக இருப்பதற்காகவும் நடு நிலையான சமுதாயத்தினராக நாம் உங்களை ஆக்கிளோம். மேலும் (தூதரைப்பின் பற்றாமல்) தன் இரு குதிங்கால் புறமாகவே திரும்பிக்கொண்டு விடுகிறவரிலிருந்து (நம்) தூதரை பின்பற்றுகிறவர் யார் என்பதை நாம் பிரித்து அறிவிட்டுவிடு) வெதற்காகவேயன்றி, நீர் எ(ந)த(தினையின்) மீது இருந்துவந்தரோ அந்த சிப்லாவை நாம் (மாற்றி) அனைத்துகளில்லை. இன்னும், அல்லாஹ் நேர் வழியில் நடத்துகின்றானே அத்தகையவர்களைத் தவிர,(மற்றவர்களுக்கு) அவ்வாறு 'சிப்லா'வை மாற்றுவது நிச்சயமாக மிகப் பழவைக் கிருக்கிறது. உங்களுடைய விசுவாசத்தை (நீங்கள் இதற்கு முன்பு பைத்துவும் முகத்தனை நோக்கித் தொழுது வந்த தொழுகையை) ஒருபோதும் அல்லாஹ் வீணாக்குபவனாக இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ், மனிதர்களிடத்தில் மிக இருக்கம் காட்டுபவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

144. (நபியே) உம்முடைய முகம், (கிப்லாத்தினை மாற்றத்தை எதிர்ப்பார்த்து) வானத்தின் பால் திருப்புவதை நிச்சயமாக நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, நீர் எதைப்பொருந்துகிறோ அந்த சிப்லா(வாகிய கஃபா)வின் பக்கமாக உம்மை நிச்சயமாக நாம் திருப்புவோம். எனவே, நீர் (தொழும்போது மக்காவிலூள்ள) 'மஸ்ஜி'துல் ஹராமின் பக்கமாக உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! (விசுவாசிகளே!) நீங்களும், எங்கிருப்பினும், (தொழுகைக்காக) அதன் பக்கமாக உங்களுடைய முகங்களைத் திருப்புவீர்களாக! நிச்சயமாக வேதங் கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோர் நிச்சயமாக (கஃபாவின் பக்கம் திரும்பித் தொழுவேன் மூன்று) இது, தங்கள் இரட்சகணிடமிருந்துள்ள உண்மைதான் என அவர்கள் அறிவார்கள். மேலும், அவர்கள் செய்வதைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவள்ளன்.

145. (ஆகவே, நபியே!) வேதங்கொடுக்கப்பட்டோர்க்கு ஒவ்வொரு(விதமான) சான்றையும் நீர் கொண்டுவந்தாலும், அவர்கள் உம்முடைய 'சிப்லா'வைப் பின்பற்றமாட்டார்கள். நீரும் அவர்களுடைய 'சிப்லா'வைப் பின்பற்றுபவர் அல்லர். இன்னும், (வேதக்காரர் களாகிய) அவர்களில் சிலர் மற்ற சிலரின் 'சிப்லா'வைப் பின்பற்றுகிறவர் அல்லர். மேலும், உமக்கு ('வஹ்மின் மூலம்) அறிவு வந்ததன்பின்னும், அவர்களுடைய மன இச்சைகளை நீர் பின்பற்றுவீரானால், நிச்சயமாக நீர் அப்போது அறியாய்க்காரர்களில் உள்ளவராகிவிடுவீர்.

146. நாம் எவர்களுக்கு வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றோமோ அத்தகையோர் தங்கள் மக்களை(சுக்கார்த்து) அறிவதைப்போல், அந்த மக்காவின் திசையளவில் நீர் திரும்பித் தொழுவீரென்பதை அறிவார்கள். இன்னும் அவர்களிலொரு பிரிவினர், நிச்சயமாக நன் கறிந்துகொண்டே (இந்த) உண்மையை மனைக்கின்றனர்.(3)

الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُهَمَّدِينَ^{١٦} وَلُكْلِي قِبْلَةٌ هُوَ
 مَوْلَاهَا فَاسْتِيقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَا إِنَّمَا يَعْلَمُ اللَّهُ جَمِيعًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{١٧} وَمِنْ حَيْثُ خَرَجَتْ فَوْلِي وَجْهَكَ
 شَطَرُ الْمَسْجِدِ الْعَرَامُ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَّبِّكَ وَمَا اللَّهُ يُغَافِلُ عَنِّي
 تَعْبُلُونَ^{١٨} وَمِنْ حَيْثُ خَرَجَتْ فَوْلِي وَجْهَكَ شَطَرُ الْمَسْجِدِ الْعَرَامُ
 وَحِينَ مَا كُنَّتُمْ فَوْلُوا وَجْهَكُمْ شَطَرَةً لِئَلَّا يُكُونُ لِلثَّالِثِ عَلَيْكُمْ
 حِجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا يَخْسُوهُمْ وَأَخْشُونَ قَوْلَانَ
 نَعْمَلِي عَلَيْكُمْ وَلَعْلَمُ نَهْتَدِونَ^{١٩} كَمَا اَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ
 يَتَّلَوُ عَلَيْكُمْ اِيْتَنَا وَيَزِّنُكُمْ وَيَعْلَمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيَعْلَمُكُمُ
 مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ^{٢٠} فَإِذَا كُرُونَيْ أَذْكُرُكُمْ وَأَشْكُرُوا إِنِّي وَلَا نَكُونُوْنَ^{٢١}
 يَا إِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا سَعَيْدُونَ بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ^{٢٢}
 وَلَا تَقُولُوا إِنَّمَا يُفْسِلُ فِي سَيِّئِ الْأَمْوَاتِ بِلْ أَحْيَاهُوْنَ لَكُمْ لَا
 شَعْرُونَ^{٢٣} وَلَكُنْتُمْ كُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْحُقْرِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنْ
 الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّهَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ^{٢٤} الَّذِينَ إِذَا
 أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَجُعُونَ^{٢٥}

147. (நபியே! 'கஃபா'வின் பக்கம் திரும்பித் தொழுவேண்டும் என்பதுபற்றிய) இந்த உண்மை, உம் இரட்சகளிடமிருந்துள்ளதாகும். ஆகவே நிச்சயமாக சந்தேகிப்பவர்களில் உள்ளவராக நீர் ஆசிவிடவேண்டாம்.

148. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) ஒவ்வொருவருக்கும் ஒருத்தைச்சூட்டு. அவர்கள் அதன் பக்கம் திரும்புபவராக உள்ளார். ஆகவே, (அவைகளில்) நன்மையைற்றிற்கு நீங்கள் முந்திக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் எங்கிருந்தபோதிலும், (இதன் மூலம்) உங்கள் யாவரையும் அல்லாஹ் கொண்டுவருவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

149. ஆகவே, (நபியே) எங்கிருந்து நீர் புறப்பட்டாலும் (தொழுகையின்போது புனிதப்பன்னியாகி) மஸ்ஜிதுல் ஹராமின் பக்கமே உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! இன்னும், நிச்சயமாக இதுதான் உம் இரட்சகளிடமிருந்துள்ள உண்மையாகும். மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனங்களன்.

150. (நபியே) நீர் எங்கிருந்து புறப்பட்டாலும் (தொழுகையின் போது) மஸ்ஜிதுல் ஹராமின் பக்கமே உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! (விசுவாசிகளே!) அவர்களில் அதியாக்காரர்களைத் தவிர, (மற்ற)மஸ்ஜிதர்களுக்கு உங்களிடம் எந்த தர்க்கமும் (உங்களுக்கு) எதிராக இல்லாதிருக்கும் பொருட்டு, நீங்களும் எங்கிருந்த போதிலும், அதன் பக்கமே உங்களுடைய முகங்களைத் திருப்பிக் கொள்ளுங்கள்; ஆகவே, அவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டாம்; மேலும் எனக்கே நீங்கள் பயப்படுங்கள்; என்னுடைய அருட்கொடையை நான் உங்கள் மீது பூரணமாக்கி வைப்பதற்காகவும், நீங்கள் நேர்வழியினைப் பெறுவதற்காகவும் (என்னையே பயப்படுங்கள்).

151. உங்களிலிருந்து உங்களின் மீது நம் வசனங்களை ஒத்திக் காண்பித்து, உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, உங்களுக்கு வேதத்தையும், (திருக்குர் ஆளின் விளக்கமான சுன்னத் தனும்) ஞானத்தையும் கற்றுக்கொடுத்து, மேலும், நீங்களாறியாதவற்றை உங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கக்கூடிய ஒரு தூதரை, உங்களிலிருந்தே உங்களுக்கிடையில் நாம் அனுப்பியதுபோன்றே (நம் அருட்கொடையை முழுமையாக்கிவைப்போம்).

152. ஆகவே நீங்கள் என்னை நினைவுக்கருங்கள்; நானும் உங்களை (அருள் புரிந்து) நினைவு கூருவேன். நீங்கள் எனக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்; இன்னும், எனக்கு மாறுசெய்யாதீர்கள்.

153. விசுவாசங்கொண்டோரே! பொறுமை மற்றும் தொழுகையைக்கொண்டு உதவி தேடுக்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர் களுடன் இருக்கின்றான்.

154. இன்னும் அல்லாஹ் வின் பாதையில் கொல்லப்படுகிறவர்களை மரணித்தோர் என் நீங்கள் கூறவேண்டாம்; மாறாக, (அவர்கள் "பர்ஜூக்" எனும் மறைவாள உலகில்) உயிரோடிருக்கிறார்கள்; எனினும் (அவர்கள் எவ்வாறு உயிரோடு உள்ளார்கள் என்பதை) நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

155. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) பயம் மற்றும் பசியிலிருந்து ஏதாவது ஒன்றைக் கொண்டும், செல்வங்கள், உயிர்கள், கனிகளின் விளைச்சல்கள் ஆகியவற்றில் குறைவைக்கொண்டும் நிச்சயமாக நாம் உங்களைச் சோதிப்போம்; மேலும், (நபியே! இவற்றைப்) பொறுத்துக்கொள்பவர்களுக்கு நீர் நன்மாராயங்க்கருவிராக!

156. அவர்கள் எத்தகையோரொன்றால், தங்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு துள்பம் பிடித்தால், "நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ் விக்காகவே இருக்கின்றோம்; நிச்சயமாக நாம் அவள் பக்கமே திரும்பிச் செல்பவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறுவார்கள்.

أَوْلَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهَدِّدُونَ ٦٧
 إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْدَةَ مِنْ شَعَابِ إِنَّهٗ فِينَ حَجَّ الْبَيْتِ أَوْ اعْتَمَرَ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَسْطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا إِقَامَ اللَّهُ
 شَاهِرٌ عَلَيْهِ ٦٨ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْبَيْتِ وَالْمُهُدِّدُ
 مِنْ بَعْدِ مَا يَبَيِّنُهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أَوْلَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَ
 يَلْعَنُهُمُ الْمُلْعُنُونَ ٦٩ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا
 فَأَوْلَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَابُ الرَّحِيمُ ٧٠ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَمَا أُتُوا وَهُمْ لَكَارُوا أَوْلَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلِكَةُ
 وَالنَّاسُ أَجْمَعُونَ ٧١ حَلِيلُهُنَّ فِيهَا لَا يُخْفَى عَنْهُمُ الْعَذَابُ
 وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٧٢ وَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَإِنْدِلْهُ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ ٧٣ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ الْبَيْلِ
 وَالنَّهَارِ وَالظَّلَى الَّتِي يَجْرِي فِي الْمَغْرِبِ مَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أُنْزَلَ
 اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ٧٤ وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ وَالشَّحَابِ
 السَّعْقُ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كَلَّا يَتَّلَقُهُمْ يَعْقِلُونَ ٧٥

157. அத்தகையோர்_அவர்கள் மீதுதான் அவர்களுடைய இரட்சகணிடமிருந்து நல்லாசிகஞம், கிருபையும் ஏற்படுகின்றன. மேலும், அவர்கள் தாம் நேர் வழியையும் பெற்றவர்கள்.

158. நிச்சயமாக “ஸ.:பா” மற்றும் “மர்வா” (எனும் இரு மலைகள்) அல்லாஹ் விளையாக்கி (மார்க்க) அடையாளங்களில் உள்ளவையாகும் ; ஆகவே , எவர் (கஅபா என்னும்) அவ்விட்டை ஹஜ்ஜா அல்லது உம்ரா செய்கிறாரோ அவர் மீது , அவ்விரண்டையும் கற்றி வருவது (அவ்விரண்டிற்குமிடையில் ஸமீ செய்வது) குற்றமல்ல ; இன்னும் எவர் தாமாக உபரியா நன்மையைச் செய்கிறாரோ நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்றி பாரா_பூவன் , (அவர்களின் செயல்களை) நன்கறிக்கிறவன்.

159. தெளிவான அத்தாட்சிகளிலிருந்தும், நேர் வழியிலிருந்தும் நாம் இறக்கிவைத்துள்ளதை_ அதனை நாம் மனிதர் களுக்காக வேதத்தில் விளக்கிய பின்னர், நிச்சயமாக மறைக்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களை அல்லாஹு சபிக்கிறான். (மனித இனம், ஜின், மலக்குகள் ஆகியோரில்) சபிப்பவர்களும் அவர்களைச் சபிக்கின்றனர்.

160.(தாங்கள் மறைத்தவற்றிற்காகமன்னிப்புக்கோரி)தல்பாச் செய்து(தங்களைச்) சீர்த்திருத்திக் கொண்டு (அவற்றை) தெளிவாகவும் எடுத்துரைக்கின்றனரே அத்தகையோரைத் தவிர; அப்பொழுது அவர்களை நான் மனிததுவிடுகிறேன். இன்னும் நான்தான் அதிகமாக தல்பாவை ஏற்பவன், மிக்க கிருபையையுடையவன்.

161. நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டு, நிராகரித்தவர்களாகவே இறந்தும் விடுகின்றார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் மீது அல்லாஹு, மலக்குகள், மனிதர்கள் அனைவருடையும் சாபம் உண்டு.

162. (மேலும் அவர்கள்) அ(ச்சாபதி)தில், என்றென்றும் தங்கி இருப்பவர்கள். (மறுமையில்) அவர்களை விட்டு வேதனை இலேசாக்கப்படமாட்டாது; அவர்கள் கால அவகாசம் கொடுக்கப்படவுமாட்டார்கள்.

163. (மனிதர்களே!) மேலும், உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்குரே ஒரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்தான், அளவற்று அருளும், நிகரற் ற அண்பும் உடைய அவளைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் (வேறு) இல்லை.

164. நிச்சயமாக, வானங்களையும், பூமியையும் (அல்லாஹ்) படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி மாறிக்கொண்டிருப்பதிலும், மனிதர்களுக்குப் பயன் தருவதைக் கொண்டு கடவில் செல்லும் கப்பல்களிலும், வானத்திலிருந்து அல்லாஹு தன்னீரை இறக்கிவைத்து, அதன்மூலம் பூமியை அது (வறண்டு) இறந்தபின் உயிராக்கிவைப்பதிலும், அதில் ஒவ்வொருவிதமான (ஊர்ந்துதிரியும்) பிராணியைப் பரவிட்டிருப்பதிலும், காற்றுகளை (ப்பலவாறாக)த்திருப்பிடிட்டுக் கொண்டிருப்பதிலும், வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையில் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் மேகத்திலும் சிந்திக்கும் சமூகத்தவர்க்குசான்றுகள் இருக்கின்றன.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَكْفُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُجْهِرُونَ كُلَّهُ
 اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا شَهْدُ جِبَابِ اللَّهِ طَوْلَيْرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا أَذْ
 يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ^(١)
 إِذْ تَرَى الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَ
 تَقْطَعَتِ يَوْمُ الرَّسَابِ^(٢) وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَنَّ لَنَا كُرَّةً
 فَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ كُلَّاتَ بَرَّهُ وَمِنْهُمْ كُلَّاتَ بَرَّهُ اللَّهُ أَعْلَمُ أَهْمُ
 حَسَرَاتِ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَيْرٍ مِّنَ النَّارِ^(٣) يَا إِيَّاهَا النَّاسُ كُلُّهُمْ
 مِّمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَمَا تَمْتَعُوا خَطُوبَ الشَّيْطَنِ^(٤)
 إِنَّهُ لَكُوْدُودُ وَمِنْهُمْ^(٥) إِنَّهَا يَا مُرْكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ
 تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ^(٦) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبَعُوا مَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَبِعُ مَا أَفْيَانَا عَلَيْهِ أَبْاءَنَا أَوْ كَانَ
 أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ^(٧) وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَرَدَاءً صَمْرَبِكُمْ
 عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ^(٨) يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُّهُمْ مِّنْ طَيِّبَاتِ
 مَا رَأَيْتُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ^(٩)

165. மனிதர் களில் அல்லாஹ் வையன் நி அவனுக்கு இணையாளர் களை (சமமானவர்களாக) ஆக்கிக் கொண்டு, அல்லாஹ் வையன் நேசிப்பது போன்று அவர்களை நேசிப்பதவர்களும் இருக்கின்றனர்; (ஆனால்) விசுவாசிகளோ, அல்லாஹ் வையன் நேசிப்பதில் மிகக் கடினமானவர்கள்; இன்னும், (இணை வைப்பதன் மூலம்) அனியாயம் செய்து கொண்டிருந்தோர் வேதனையைக் (கண்ணால்) காணுகின்ற போது பார்ப்பார்களானால், நிச்சயமாகச் சக்தி அனைத்தும் (தாங்கள் பிரியம் வைத்தவர் களுக்கன்றி) அல்லாஹ் விற்கே இருக்கின்றது; இன்னும் வேதனை செய்வதில் நிச்சயமாக அல்லாஹ் கடுமையானாவன் (என்றும் தெரிந்து கொள்வார்கள்).

166. (இத்தவறான வழியைக்காட்டிய) பின்பற்றப்பட்டவர்கள், பின்பற்றியவர்களிலிருந்து நீங்கிக் கொண்டு, வேதனையையும் இவர்கள் கண்டு, அவர்களுக்கு மத்தியிலிருந்த தொடர்புகளும் அறுபட்டுவிடும் சமயத்தில் (கடும் துன்பத்தை அடைவார்கள்).

167. மேலும், “ நிச்சயமாக ஒரு மீட்சி (உலகிற்குத் திரும்பிச் செல்லுதல்) நமக்கு இருக்குமானால் நம்மிலிருந்து அவர்கள் நீங்கிக்கொண்டது யோன்று நாழும் அவர்களிலிருந்து நீங்கிக் கொள்வோம் ” என்று பின்பற்றியவர்கள் கூறுவார்கள் ; இவ்வாறே அல்லாஹ் , அவர்களின் (தீய) செயல்களை அவர்கள் மீது கைசேதப்பட்டு துக்கமளிப்பவையாக அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவான். அவர்கள் நரக நெருப்பிலிருந்து வெளியேறுபவர்களும் அல்லர்.

168. மனிதர் களே! பூமியிலுள்ளவற்றிலிருந்து (உண்ண) அனுமதிக்கப்பட்ட நல்லவற்றை உண்ணுங்கள்; மேலும் வைத்தானின் அடிச்சவுடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

169. நிச்சயமாக, அவன் உங்களுக்கு ஏவுவதெல்லாம் தீயதையும், மானக்கேடான வற்றையும், நீங்கள் அறியாதவற்றை அல்லாஹ் வின் மீது (பொய்யாகக்) கூறுவதையும்தாம்.

170. மேலும், (இவ்வேதமாகிய) அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததைப் பின்பற்றுங்கள்” என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், “இல்லை! நாங்கள் எங்களுடைய மூதாதையர்களை எதன்மீது கண்டோமோ, அதையே நாங்கள் பின்பற்றுவோம்” எனக் கூறுகின்றனர். அவர்களுடைய மூதாதையர்கள், எதையுமே வினங்காதவர்களாகவும், நேர் வழி பெறாதவர்களாகவும் இருந்தாலுமா? (அப்படியே பின்பற்றுவார்கள்?)

171. (மூதாதையர்களை கண் மூடித்தனமாகப் பின்பற்றும்) நிராகரிப்போருக்கு உதாரணம்: வெறும் கூப்பாட்டையும், அழைப்பொலியையும் தவிர வேறொதையும் கேட்காத (பிராணிகளைக்) கூவி அழைப்பவனின் உதாரணத்தைப் போன்றிருக்கிறது. (மேலும், அவர்கள்) செவிடர்கள் (உண்மையைக் கேட்கவே மாட்டார்கள்), ஊழமையர்கள் (உண்மையைப் பேசவே மாட்டார்கள்), குருடர்கள் (அவர்களுக்கு பயன் தரக்கூடியவற்றைப் பார்க்கவே மாட்டார்கள்); ஆதலால், அவர்கள் எதையும் அறிந்துணரமாட்டார்கள்.

172. விசுவாசங்கொண்டோரே! நாம் உங்களுக்கு அளித்ததில் நல்லவற்றை உண்ணுங்கள்; மேலும் அல்லாஹ் வைக்கு (வணக்கத்திற்குரிய) அவனையே நீங்கள் வணங்குபவர்களாக இருந்தால் – நன்றி செலுத்துங்கள்;

إِنَّمَا حَرَمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَرَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَكَ بِهِ
 لِغَيْرِ اللَّهِ قَبْنَ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغِثٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْرَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
 يَسْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْتُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا
 النَّارُ وَلَا يَكْلِمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزِّيَّنُ كُوْمُهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الصَّلَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ
 بِالْمَغْفِرَةِ فَهَا أَصْبَرُهُمْ عَلَى النَّارِ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِيقَةِ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شَقَاقٍ
 بَعِيدٍ لَكُمْ إِنَّ الْبَرَّ آنُ تُوَلُوا وَجُوهُكُمْ قَبْلَ الْمَشِيرِ وَ
 الْمَعْرِبِ وَلَكُمْ إِنَّ الْبَرَّ مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلِكَةَ
 وَالْكِتَابَ وَالْقَيْپَنَ وَأَقَى الْهَمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ
 وَالْيَتَمَىٰ وَالْمَسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ لَا وَالسَّاَلِيلُونَ وَفِي
 الرِّسَاقِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَأَتَى الزَّكُوَةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِعَهْدِهِمْ
 إِذَا اعْهَدُوا وَالظَّاهِرُونَ فِي الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ
 الْبَاسُ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

173. உங்களின்மீது (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் ஹராம் (என்று தடை) ஆக்கியிருப்பதெல்லாம் (தாணாகச்) செத்ததையும், இரத்தத்தையும், பன்றியின் மாமிசத்தையும், அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக (அறுபடுப்பிராணிகளில்) எதற்கு பெயர் கூறுப்பட்டுள்ளிடப் பட்டதோ அதையும்தான். ஆகவே எவ்வரே நூம் பாலம் செய்யும் நோக்கமில்லாமலும் வரம்பு மீறாமலும் இருந்து, (இவற்றைப் புசிக்க) நிரப்பந்திக்கப் பட்டுவிட்டால் அவர்மீது குற்றமாகாது. நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையடையவன்(4)

174. நிச்சயமாக வேதத்தில் அல்லாஹ் இறக்கியவற்றை மறைத்துவிட்டு, அதற்குப்பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தையும் வாங்குகின்றனரே அத்தகையோர்— அவர்கள் தங்கள் வயிறுகளில் நெருப்பைத் தவிர (வேறு எதனையும்) உட்கொள்வதில்லை; மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவர்களுடன் பேசவு மாட்டான்; அவர்களைப் (பாவத்தினிருந்து) பரிசுத்தமாக்கவுமாட்டான்; அவர்களுக்கு துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

175. இத்தகையோர்தாம் நேர் வழிக்குப் பதிலாக வழிகேட்டையும், மன்னிப்புக்குப் பதிலாக வேதனையையும் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டவர்களாவர். ஆகவே (நரக) நெருப்பின் மீது, அவர்களை சகிக்கச் செய்தது எதுவோ?

176. இது(ஏனென்றால்), நிச்சயமாக அல்லாஹ், உண்மையைக் கொண்டு இவ்வேதத்தை இறக்கிவைத்துள்ளான் என்பதினாலாரும்; மேலும், நிச்சயமாக இவ்வேதத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்கள் (உண்மையைவிட்டுத்) தூரமாண பிள்ளிலேயே இருக்கிறார்கள்.

177. கிழக்கு, மேற்கு ஆசியவற்றின் பக்கமாக உங்கள் முகங்களை நீங்கள் திருப்புவது (முட்டும்), நன்மை (செய்ததாக ஆசிவிடுவது) இல்லை; எனிலும் நன்மை உடையவர், (எவ்வரெனில் உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும், மலச்குகளையும், வேதத்தையும், நபிமார்களையும் விசவாசித்து, மேலும், செல்லுத்தை, தம் விருப்பத்தின் மீது பந்துக்களுக்கும், அநாததகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்ககருக்கும், யாசிப்பவர்களுக்கும், அடிமைகளிலும் (அவர்களை விடுவிப்பதற்காக) கொடுத்தவரும், மேலும் தொழுகளைய நிறைவேற்றி, ஜகாத்தையும் கொடுத்து, வாக்களித்தால் தங்களின் வாக்குறுதியை (ச்சரிவர) நிறைவேற்றக்கூடியவர்களும், (வறுமையின்போது) துன்பத்திலும், (நோய் நொடிகள் போன்ற) கஷ்டத்திலும், யுத்த நேரத்திலும் பொறுமையுடனிருந்தவர்களுமாவர். அத்தகையோர் தாம் உண்மை சொன்னார்களோ அவர்கள் (ஆவர்); இன்னும் இவர்கள் தாம் பயபக்தியாளர்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتُبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقُتْلَى إِنَّ الْحُرُسَ
 بِالْحُرُسِ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ
 شَيْءٌ فَإِنَّمَا عِلْمُ الْمَعْرُوفِ وَإِذَا أَذَأْتُهُ يَأْسَانٍ ذَلِكَ تَغْيِيفٌ مِّنْ
 رَّبِّكَ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَ
 لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حِلْوَةٌ يَأْتِي لِلآتِيَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ^(٤)
 كُتُبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدًا كُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا لِّلْوَصِيَّةِ
 لِلْوَالَّدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى الْمُتَّقِينَ ^(٥) فَمَنْ
 بَذَلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِنْجَهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَيِّنُ لَوْنَهُ
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِ ^(٦) فَمَنْ خَافَ مِنْ مُؤْسِرٍ جَنَفَ أَوْ اتَّهَا
 فَاصْلُحْ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمٌ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ^(٧) يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا كُتُبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتُبَ عَلَى الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ^(٨) إِنَّمَا مَعَدُودٌ ذَلِكَ مَا كَانَ
 مِنْكُمْ قَرِيبًا أَوْ عَلَى سَفِيرٍ فِعْدَةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخْرَى وَعَلَى
 الَّذِينَ يُطْيِقُونَهُ فِدَايَةٌ طَعَامٌ مُسْكِنٌ فَمَنْ تَطَوعَ خَيْرًا
 فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَإِنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ لَكُمْ تَعْلَمُونَ ^(٩)

178. விசுவாசங்கொண்டோரே! கொலையுன்டாவர்கள் விஷயத்தில்(பகரமாக) பழி வாங்குவது உங்கள்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளது; (அதில் கூடுதல்குறைவின்றி) சுதந்திரமானவனுக்குப்பகரமாக சுதந்திரமானவனும், அடிமைக்குப் பகரமாக அடிமையும், பெண்ணுக்குப் பகரமாகப் பெண்ணும்(பழி வாங்கப்படுதல் வேண்டும்); அ(கொலையுன்டா)வனுடைய கர்கோதர பாத்தியஸ்தரால் (கொலை செய்த) அவனுக்கு ஏதேனும் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டால், அப்போது (கொலை செய்யப்பட்டவரின் உறவினர்கள்) அறியப்பட்ட (வழக்கமான) முறையைப் பின் பற்றுதல் வேண்டும். (கொலை செய்தவரைச் சார்ந்தோர் நஷ்ட கட்டை) அவன்பால் பெருந்தன்மையுடன் நிறைவேற்றிவிடவும் வேண்டும். இது, உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள சலுகையும், கிருபையுமாகும். ஆகவே, இதன் பின்னர் யாராவது வரம்புமீறினால், அப்போது அவருக்கு துண்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

179. நல்வறிவுடையோரே! (கொலையுன்டாவர்கள் விஷயத்தில்) பழி வாங்குவதில் உங்களுக்கு வாழ்வும் உண்டு; (அதன் மூலம்) நீங்கள் உங்களைக் காத்துக் கொள்ளலாம்.

180. (விசுவாசிகளே!) உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் நெருங்கும்போது, அவர் பொருளை விட்டுச் செல்வாரானால், (அவர் தன்னுடைய) பெற்றோருக்கும், பந்துக்களுக்கும் முறைப்படி(மரண) சாசனம் செய்வது உங்கள்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளது(இது) பயபக்தியுடையவர்கள் மீது கடமையாகும்.

181. எனவே, யார் அதனைக் கேட்டதற்குப் பின்னர் அதனை மாற்றிவிட்டாரோ, அதன் பாவமெல்லாம் அதனை மாற்றிவிடுகிறார் களே அத்தகையோர் மீதேயாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

182. ஆனால்(மரண) சாசனம் செய்தவரிலிருந்து வரம்பு மீறுதலையோ, அல்லது பாவத்தையோ யாராவது பயந்து, அவர் கருக்கிடையே (விசுவாகரத்தை) ஒழுங்குபடுத்திவிட்டால், அப்போது அவர்மீது குற்றமில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்கமன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

183. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்டிருந்தது போல் உங்கள் மீதும் நோன்பு (நோற்பது) கடமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றது;(அதனால்) நீங்கள் (உள்ளசுத்திபெற்று) பயபக்தியுடையவர்களாகலாம்.

184. என்னப்பட்ட கில நாட்களில் (நோன்பு நோற்பது கடமையாகும்) ஆனால், (அந்நாட்களில்) உங்களில் எவர் நோயாளியாகவோ அல்லது பிரயாணத்திலோ இருந்தாரோ, (அவருக்கு நோன்பை விட்டுவிட அனுமதியுண்டு; விடுபட்ட நோன்புகளை) மற்ற நாட்களில் என்னிடி (நோற்றுவி) டவும். இன்னும், அதற்கு சக்தி பெற்றிருப்போர்மீது ஓர் ஏழைக்கு உணவளிப்பது பரிகாரமாகும்; ஆகவே, எவ்ரேனும் உபரியாக நன்மை செய்தால், அது அவருக்கே நன்மையாகும். மேலும், நீங்கள் அறிந்திருப்போராயின் நீங்கள் நோன்பு நோற்பதே உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும் என்பதை தெரிந்து கொள்விர்கள்)(5)

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ
 بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
 فَلَيَصُمُّهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَقْرَفَعَدَةٍ فَمَنْ أَيْمَامٌ أُخْرَى
 يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلَا تُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
 وَلَا تُكْبِرُو وَاللَّهُ عَلَى مَا هَدَاهُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذَا
 سَأَلَكُمْ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ إِلَيْهِمْ دَعْوَةُ الدَّاعِ إِذَا
 دَعَّا إِنِّي لَمْ يَجِدْ بِي مُؤْمِنًا فَلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝
 أَحْلَلُ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثَ إِلَى نِسَاءٍ كُمْدَهُنَّ
 لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ
 تَحْسَنُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَّ عَنْكُمْ فِي الْثَّنَاءِ
 بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُمْ وَأَشْرُبُوا حَتَّى
 يَبْيَسَنَ لَكُمُ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ
 ثُمَّ أَتَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى الظَّلَيلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ
 عَلِمْقُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرِبُوهُنَّ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ أَيْمَانَهُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَقَّنُ ۝

185. ரமளாள் மாதம் எத்தகையதென்றால், அதில்தான் மனிதர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், நேர்வழியிலிருந்து(ள்ள) தெளிவுகளாகவும்,(சத்திய அசத்தியத்தைப்) பிரித்துக்காட்டக்கூடியதாகவும் உள்ள இந்தக்குர் ஆள் இறக்கியருளப்பட்டது. ஆகவே, உங்களில் எவர் அம்மாதத்தை பெறுகிறாரோ அவர், அதில் நோன்பு நோற்றுவிடவும்; எவரேஜும் நோயாளியாகவோ அல்லது பிரயாணத்திலோ இருந்தால், மற்ற நாட்களில் (ஏற்கனவே விடுபட்ட நோன்பினை) என்னி (நோற்று) விடவும்; அல்லாஹுற் உங்களுக்கு இலகுவை நாடுகிறான்; மேலும், அவன் உங்களுக்கு சிரமத்தை நாடவில்லை. மேலும், (நோன்பின்) என்னிக்கையை நீங்கள் பூர்த்தி செய்வதற்காகவும், அல்லாஹுற்வை_ உங்களுக்கு அவன் நேர்வழி காட்டியதற்காக நீங்கள் பெருமைப் படுத்துவதற்காகவும், நீங்கள் (அல்லாஹுற்வுக்கு) நன்றி செலுத்துவதற்காகவுமே (இச்சலுகைகளை உங்களுக்கு அல்லாஹுற் வழங்கியுள்ளான்).

186. மேலும் (நவியே) என்னுடைய அடியார்கள் என்னைப் பற்றி உம்மிடம் கேட்டால், (அதற்கு நீர் கூறுவீராக) "நிச்சயமாக நான், (அவர்களுக்கு) மிகச் சமீபமாகவே இருக்கின்றேன்; அழைப்பவரின் அழைப்புக்கு _அவர் என்னைஅழைத்தால் நான் பதிலளிப்பேன்; ஆகவே, அவர்கள் நேரான வழியை அடைவதற்காக, அவர்கள் (என்னுடைய கட்டளைகளை ஏற்று) எனக்கு பதில் அளிக்கவும்; மேலும், அவர்கள் என்னையே விசவாசிக்கவும்.

187. (விசவாசங்கொண்டோரே!) நோன்பின் இரவுகளில் நீங்கள் உங்கள் மனைவியருடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமாககப் பட்டுள்ளது. அவர்கள் உங்களுக்கு ஆடையாகவும், நீங்கள் அவர்களுக்கு ஆடையாகவும் இருக்கின்றார்கள்; இரவின் முன்னேரத்திலேயே உங்களிட்டால் அதன் காரணமாக உண்ணாமலும், தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாமலும் தடுத்துக் கொண்டு) நிச்சயமாக நீங்கள் உங்களையே வஞ்சித்துக் கொண்டிருந்ததை அல்லாஹுற் நன்கறிந்து கொண்டான். ஆகவே உங்கள் தல்பாவை ஏற்று உங்களைவிட்டும் உங்கள் பாவத்தை பொறுத்தருளினான். எனவே, இப்போது (நோன்பின் இரவு காலங்களில் உங்கள் மனைவியராகிய) அவர்களுடன் கூடிக்கொள்ளுங்கள்; அல்லாஹுற் உங்களுக்குச் சந்ததியாக) விதித்திருப்பதையும் தேடிக்கொள்ளுங்கள். இன்னும் ஃபத்ரு (அதிகாஸை) நேரத்தில் (இரவு என்ற) கறுப்பு நூலிலிருந்து (அதிகாஸை) வெள்ளை நூலும் உங்களுக்குத் தெளிவாகும் வரை உண்ணுங்கள், இன்னும், பருகுங்கள்; பின்னர் இரவு (அரம்பமாகும்) வரை (மேலே கூறியவைகளைத் தவிர்த்து) நோன்பை (நோற்றுப்) பூரணமாக்குங்கள். இன்னும், நீங்கள் பள்ளிகளில் தங்கியவர்களாக (இஃதிகாப்) இருக்கும்போது (உங்கள் மனைவியராகிய) அவர்களுடன் கூடாதீர்கள். இவை அல்லாஹுற்வின் (சட்ட) வரம்புகளாகும் அதைமீற நெருங்காதீர்கள். இவ்வாறே (தங்களைக்காத்து) பயபக்தியுடையோர் ஆவதற்காக மனிதர்களுக்கு அல்லாஹுற் தன்னுடைய வசனங்களைத் தெளிவு செய்கிறான்.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَ الْكُفَّارِ بِيَدِكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُنْذِلُوهَا إِلَيْهَا
 إِلَى الْحُكَمَاءِ لِيَنْكُلُوهَا فِرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ
 بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلَةِ
 قُلْ هُنَّ مَوَاقِيدُ اللَّهِ أَنَّهُمْ وَالْعَجْزُ وَلَيْسَ الْبُرُّ بِأَنَّ
 تَأْتُوا الْبُرُّ ۝ يُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلِكُنَّ الْبُرُّ مَنْ اتَّقَى
 وَأَتُوا الْبُرُّ ۝ يُوتَ مِنْ أَبْوَاهَا ۝ وَأَنْفَوْا اللَّهُ لَعْنَكُمْ
 تَفْلِحُونَ ۝ وَقَاتَلُوكُمْ سَيِّدُ الْمُؤْمِنِينَ يُنَزِّعُ
 يُقَاتِلُوكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِلِينَ ۝ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَعْتَقِدوْهُمْ وَآخِرُ جُوْهُمْ
 مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ القَتْلِ ۝ وَلَا
 تُقْتَلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقْتَلُوكُمْ
 فِيهِ ۝ فَإِنْ قُتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ مَكَنِّ الْكَجَازِ
 الْكُفَّارُ ۝ فَإِنْ أَنْتَهُمْ وَقَاتَلُوكُمْ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
 وَقْتُلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا يَكُونُ فِتْنَةٌ ۝ وَيَكُونُ الَّذِينُ
 يَلْهُوْ فَإِنْ أَنْتَهُمْ وَقَاتَلُوكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝

188. மேலும், உங்களுடைய செல்வங்களை உங்களுக்கிடையில் உரிமையின்றி உண்ணாதீர்கள்; நீங்கள் அறிந்துகொண்டே (பிற)மனிதர் களின் செல்வங்களிலிருந்து ஒரு பகுதியை பாவமானமுறையில் நீங்கள் உண்ணுவதற்காக அவற்றை (இலஞ்சமாகக் கொடுக்க) அதிகாரிகளின்பால் கொண்டும் செல்லாதீர்கள்.

189. (நபியே) பின்றகளைப் பற்றி அவர்கள் உம்பிடம் கேட்கிறார்கள். (அதற்கு) "அவை மனிதர் களுக்கும், ஹஜ் ஜா (வளாக் கத்து)க்கும் நேரங்களைக் குறிப்பிடுவை" என நீர் கூறுவீராக் மேலும் (விகவாகிகளே! இஹ்ராமிசிருக்கும் நிலையில்) நீங்கள் (உங்களுடைய) வீடுகளுக்கு அவற்றின் பின்புறங்களிலிருந்து வருவதில் (புண்ணியும்) நன்மை தீவிளவெனினும், எவர் (அல்லாஹுவுக்குப்) பயந்து நடக்கின்றாரோ அவரே நன்மையுடையவராவார். நீங்கள் (உங்களுடைய) வீடுகளுக்கு அவற்றின் (தலை) வாசல்களின் வழியாகவே வாருங்கள்; மேலும், அல்லாஹுவுக்கைப்பயந்து கொள்ளுங்கள்; (இதனால்) நீங்கள் வெற்றியடையலாம்.

190. உங்களுடன் போர் புரிபவர்களோடு அல்லாஹுவுடைய பாலதமில் நீங்களும் போரிடுங்கள். நீங்கள் வரம்பும் மீறாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹு வரம்பு மீறுபவர்களை நேசிக்கமாட்டான்.

191. மேலும், (உங்களுடன் எதிர்த்துப் போரிட்ட) அவர்களை நீங்கள் எங்கு கண்டாலும் கொல்லுங்கள். உங்களை (உங்கள் ஊரிலிருந்து) அவர்கள் வெளியேற்றியவாதே, நீங்களும் அவர்களை வெளியேற்றிவிடுங்கள். இன்னும், குழப்பம் (விளைவிப்பது) கொலையைவிட மிகக் கொடியதாகும். இன்னும், மஸ்ஜித்துல் ஹராமில் – அவர்கள் அதில் உங்களுடன் போர் புரியும் வரையில், நீங்கள் அவர்களோடுபோர் புரியாதீர்கள். ஆனால் (அங்கு) அவர்கள் உங்களுடன் போரிட்டால், நீங்கள் அவர்களைக் கொல்லுங்கள். நிராகரிப்போருக்கு உரிய கூடி இவ்வாறுதான் (உண்டு).

192. எனவே, (உங்களுடன் போரிடாது) அவர்கள் விலகிக் கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹு மிக மன்னிக்கின்றவன்; மிக்க திருப்பையுடையவன்.

193. அன்றியும், குழப்பம் நீங்கி மார்க்கம் அல்லாஹுவிற்கே ஆகும் வரை அவர்களுடன் போர் புரியுங்கள். ஆனால், அவர்கள் (குழப்பம் செய்யாது) விலகிக் கொண்டால், அநியாயக்காரர்கள் மீதே தவிர, (மற்றவர்களைத் துண்புறுத்தி) பகைமை (கொண்டுபோர் தொடுத்தல்) கூடாது.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْمُرْمُوتُ قَصَاصٌ فَمِنْ
 اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا وَاعْلَمُهُ يُبَثِّلُ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ
 وَانْقُوْا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ النَّصِّينَ ۝ وَأَنْفَقُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُنْقُوْا إِيمَانَكُمْ إِلَى التَّهْلِكَهُ وَاحْسِنُوا إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَاتَّهُوْ الْحَجَّ وَالْعُمْرَهُ لِلَّهِ فَإِنْ
 أُحْصِرْتُمْ فِيهَا إِسْتِسْرَهُ مِنَ الْهَدَىٰ وَلَا يَحْلُّوْهُ وَسَكُونٌ حَتَّىٰ
 يَبْلُغُ الْهَدَىٰ بِعْدَهُ فَمِنْ كَانَ مِنْكُمْ مُّرِيًضاً أَوْ يَهُ آذِيَ مِنْ
 كَاسِهِ فَقِدَّاهُهُ مِنْ صِيَامِ أَوْ صَدَقَهُ أَوْ نُسُكَ فَإِذَا أَمْنَتُمْ
 فَمِنْ تَمَّتَّعَ بِالْعُمْرَهِ إِلَى الْحَجَّ فِيهَا إِسْتِسْرَهُ مِنَ الْهَدَىٰ فَمِنْ
 لَّمْ يَجِدْ فِي صِيَامٍ ثَلَثَهُ أَيَّامٍ فِي الْحَجَّ وَسَبْعَهُ إِذَا رَجَعْتُمْ بِلَكُ
 عَشَرَهُ كَامِلهُ ذَلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِيَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَانْقُوْا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ الْحَجَّ
 أَشْهُرٌ مَعْلُومَتْ فَمِنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَارْفَهُ وَلَا فُسُوقَ
 وَلَا حِدَادَ فِي الْحَجَّ وَمَا تَقْعُلُوا مِنْ حَيْثُ تَعْلَمُهُ اللَّهُ وَزَرَدُوا
 فَإِنَّ خَيْرَ الرَّادِ التَّقْوَىٰ وَانْقُوْنَ يَا وَلِي الْأَلْبَابِ ۝

194. (யுத்தம் செய்வது தடுக்கப்பட்டுள்ள ரஜப், துல் காதா, துல்லஹ், முஹர்ரம் ஆகிய) புனித மாதத்திற்கு புனித மாதமே ஈடாகும். புனிதப்படுத்தப்பட்டவை (அவற்றின் புனிதம் சீர் குலைக்கப்பட்டால் அவை) களுக்கும் பழிவாச்குதல் உண்டு. ஆதலால், எவ்ரேனும் மீறி உங்கள்மீது (போர்புரிய) வந்தால், அவர் உங்கள்மீது மீறியதுபோன் ருதீங்களும் அவர்மீது மீறிய(போர்புரிய)ச் செல்லுங்கள். மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக் தியாளர் களுடன் இருக்கின்றான் என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

195. இன்னும், நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்யுங்கள். (உங்களை நீங்களே ஆபத்திற்குள்ளாக்கிக் கொண்டு) உங்கள் து கரங்களை அழிவின்பக்கம் கொண்டும் செல்லாதீர்கள்.(பிறருக்கு) நன்மையும் செய்யுங்கள்.(பிறருக்கு) நன்மை செய்கிறவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கின்றான்.

196. மேலும், ஹஜ்ஜையும், உம்ராவையும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்காக நிறைவு செய்யுங்கள். ஆனால், (இஹ்ராமுடைய நிலையில் வழியில்) நீங்கள் தடுக்கப்பட்டு (ஹஜ்ஜையும், உம்ராவையும் பூரணமாகக் குழியாகி விட்டால், ஹத்ய (என்னும் ஆடு, மாடு, ஓட்டகம் ஆகியவை)களில் சாத்தியமானது (உங்கள் மீது) உண்டு. மேலும், ஹத்ய(க்கள்) தாம் சென்றடைய வேண்டிய தலத்தை (அறுக்குமிடமான மினாவை) அடையும் வரை நீங்கள் உங்கள் தலைகளை (அவற்றின் முடியை)ச் சிரைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். உங்களில் எவர் நோயாளியாகவே அல்லது அவரது தலையில் (அவருக்கு) தொந்தரவளிக்கக்கூடியதோ இருந்தால் (அந்திலையில் அவர் தலைரோமத்தைக் களைந்துவிடின்) அதற்கு (மூன்று) நோன்புகள் நோற்றல், அல்லது (ஆறு ஏழைகளுக்கு உணவு) தர்மம் செய்தல், அல்லது ஹத்ய (ஒர் ஆடு) கொடுத்தல் ஆகியவற்றிலிருந்து (எதாவது ஒன்று) பரிகாரமாக இருக்கும். (தடுக்கப்பட்ட நிலையின் மூலம் ஏற்பட்ட பயம் நீங்கி) அப்யமுடையவர்களாக நீங்கள் ஆகிவிட்டால் எவரேனும் ஹஜ் வரை உம்ராச்செய்யும் சபுகரியத்தை பெற்றவர்(ராகி உம்ராவை முடித்துக்கொண்டு ஹஜ்ஜைங்பால் செல்வா)ராணால் ஹத்யவிலிருந்து (நிறைவேற்ற) அவருக்கு எது இயலுமோ அது அவரின் மீது கடமையான)தாகும். ஆனால், (ஹத்யவில் எதையுமே) பெற்றுக்கொள்ளாதவர், ஹஜ்ஜை(இன் காலத்தி)ல் மூன்று நாட்களும், நீங்கள் (இருப்பிடம்) திரும்பியின் ஏழு (நாட்களு)ம் நோன்பு நோற்க வேண்டும். அவை பூரணமான பத்து (நாட்கள்) ஆகும். (நோன்பு நோற்பது கடமை என்பதான) அது எவ்ருடைய குடும்பம் மஸ்ஜிதுவுல் ஹராமில் (மக்காவில் குடி) இருக்க வில்லையோ அவருக்குரியதாகும். ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், வேதனை செய்வதில் மிகக் கடுமையானவன் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள். (6)

197. ஹஜ்ஜைக்குரிய காலம் (ஷவ்வால், துல்காதா, துல்லஹ் மாதத்தின் பத்தாம் நாள் அதிகாலை வரையுள்ள) அறியப்பட்ட மாதங்களாகும். ஆகவே, அவற்றில் எவரொருவர் (இஹ்ராம் கட்டுவதன் மூலம்) ஹஜ்ஜை (த்தன் மீது) கடமையாக்கிக்கொண்டால், தாம்பத்திய உறவு கொள்வதும், கெட்ட பேச்க்கக்கள் பேசுவதும், வீண் தர்க்கம் செய்வதும் ஹஜ்ஜில் கூடாது. இன்னும் நன்மைகளால் நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொன்றையும் அல்லாஹ் அறிவான். ஆகவே (ஹஜ்ஜைடைய பிரயாணத்திற்கு வேண்டியவற்றை) தயார் செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக தயார் செய்யப்பட வேண்டியவற்றில் மிகச்சிறந்தது பயக்கியே ஆகும். ஆகவே நல்லவிவுடையோர்களே ! என்னையே பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள்.

لِيَسْ عَلَيْهِ كُلُّ جُنَاحٍ أَنْ تَتَنَعَّوْ أَفْضَلًا مِنْ رَبِّكُمْ
 فَإِذَا أَفَضْلُوكُمْ مِنْ عَرَفْتُ فَإِذَا ذَكَرُوا اللَّهَ عِنْدَ
 الْمُشْعَرِ الْحَرَامِ وَإِذْ كَرُوا كَمَا هَذَا كُمْ وَإِنْ
 كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَيْمَنَ الصَّالِيْنَ ۝ ثُمَّ أَفِيْضُوكُمْ مِنْ
 حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَأَسْتَغْفِرُو اللَّهَ ۝ إِنَّ اللَّهَ
 عَفُورٌ ۝ حِيلٌ ۝ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَا سَكَكُمْ
 فَإِذَا ذَكَرُوا اللَّهَ كَذَنْ كُرْكُمْ أَبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذَكْرًا فِيمَنْ
 النَّاسُ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا
 لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ
 رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَ
 إِنَّا عَذَابَ النَّارِ ۝ أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا
 وَاللَّهُ سَرِيرُ الْجَنَابِ ۝ وَإِذَا ذَكَرُوا اللَّهَ فِي
 آيَاتِهِ مَعْدُودٌ فَهُنَّ تَعَجَّلُ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْرَ
 عَلَيْهِ ۝ وَمَنْ تَأْخَرَ فَلَا إِثْرَ عَلَيْهِ ۝ لَيْمَنْ
 اشْتَقِي ۝ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

198. (ஹத்ஜூப் பிரயாணத்தின் போது) நீங்கள் (வியாபாரம் செய்து அதன் மூலம்) உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து பேரருளைத் தேடிக்கொன்வது உங்கள் மீது குற்றமல்ல; பின்னர் நீங்கள், அரபாத் (என்னுமிடத்திலிருந்து திரும்புவீர்களாயின் மற்று அருல் ஹராம் (முத்தலிபா) என்னும் இடத்தில் அல்லாஹ் வை நினைவுகூருங்கள்; இன்னும் உங்களுக்கு அவன் நேர்வழி காட்டியதற்கொட்டப் பட அவனை நன்னவ கூருங்கள்; இன்னும், நிச்சயமாக இதற்கு முன் நீங்கள் வழிதவறியவர்களில் இருந்தீர்கள்.

199. பின்னர், மனிதர்கள் திரும்புவின்ற (முத்தலிபா என்னும்) இடத்திலிருந்து, நீங்களும் (மினாவுக்குத்) திரும்பிவிடுங்கள்; இன்னும் அல்லாஹ் விடம் மன்னிப்புக் கேளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக் க மன்னிக் கிறவன், மிகக் கிருபை யுடையவன்.

200. உங்களுடைய (ஹத்ஜீன்) கிரியைகளை நீங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டால், (அறியாமை காலத்தில்) உங்கள் மூதாதையர்களை நீங்கள் நினைவு கூர்வது போல், அல்லது அதை விட அதிகமாக அல்லாஹ் வை நினைவு கூருங்கள்; ஆகவே, மனிதர்களில் (சிலர்) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கு (எவ்வாவற்றையும்) இம்மையிலேயே அளித்து விடுவாயாக!" என்று கூறுவோரும் இருக்கின்றனர்; ஆனால் இவ்வாறு கோருகின்றுவருக்கு மறுமையில் யாதொரு பாக்கியமுமில்லை.

201. "எங்கள் இரட்சகனே! இம்மையில் நல்லதையும், மறுமையில் நல்லதையும் எங்களுக்குத் தந்தருள்வாயாக! இன்னும் நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காத்தருள்வாயாக" என்று கூறுவோரும் அவர்களில், இருக்கின்றனர்.

202. (இவ்வாறு இம்மைமறுமை ஆகிய இரண்டின் நற்பேறுகளைக் கேட்கின்ற) அத்தகையோர்—அவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றில் பங்குண்டு இன்னும் அல்லாஹ் கணக்குத்தீர்ப்பதில் தீவிரமானவன்.

203. (மினாவில் தங்கியிருந்து) என்னிவிடப்பட்ட (முன் று) நாட்களில் அல்லாஹ் வை நினைவு கூருங்கள். ஆகவே எவ்வெராகுவர் இரண்டு நாட்களில் அவசரப்பட்டுப் புறப்பட்டு) விட்டால் அவர் மீது குற்றமில்லை. எவ்வெராகுவர் (முன்றாம் நாள் வரைப்) பிற்பட்டுப் புறப்பட்ட) தால் அவர்மீதும் குற்றமில்லை. (இது) யார் (அல்லாஹ் வாயிய) அவனை பயந்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு (உரியதாகும்) இன்னும், (விசுவாசிகளே!) நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ் வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். அன்றியும், அல்லாஹ் வுக்கின் பக்கமே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعَجِّلُكَ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشَهِّدُ
 اللَّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَّا يُخَاصِمُ^{٦٥} وَإِذَا تَوَلَّ سَعْيَ
 فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهَلِّكَ الْحُرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ^{٦٦} وَإِذَا قِيلَ لَهُ أَتَقْنَاعَ اللَّهَ أَخْذَتْهُ
 الْعَزَّةُ بِالْأَئْمَةِ فَحَسِبَهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ بِهَا دُرُّ^{٦٧} وَمِنَ
 النَّاسِ مَنْ يُشَرِّي نَفْسَهُ بِأَبْغَافَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَ
 اللَّهُ رَاءُوفٌ بِالْعِبَادِ^{٦٨} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 ادْخُلُوا فِي الْسَّلَامِ كَمَا كُفِّيْتُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوطَ
 الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّؤْمِنُونَ^{٦٩} قَاتَلُوكُمُ اللَّهُ مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَتُكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ^{٧٠}
 حَكِيمٌ^{٧١} هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
 ظُلْلٍ قَنْ الْفَهَامَ وَالْبَلْيْكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ^{٧٢}
 وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ^{٧٣} سَلْ بَنْيَ إِسْرَائِيلَ كُمْ
 أَتَيْنَاهُمْ قَنْ أَيَّةً بَيِّنَةً^{٧٤} وَمَنْ يُشَبِّهُ^{٧٥} بِنِعْمَةَ اللَّهِ
 مَنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ^{٧٦}

204. மேலும் , (நபியே ! அற்ப) இவ்வகை வாழ்க்கையில் எவனுடைய கூற்று உம்மை ஆக்சியத்தில் ஆழ்த்துமோ அவனும் மனிதர்களில் இருக்கின்றான். அவன் (உம்மீது அண்பு கொண்டிருப்பதாகக் கூறி) தன் இதயத்திலுள்ளவற்றின் மீது அல்லாற்றவைச் சாட்சியாக்குவான். (உண்மையில்) அவன்தான் (உண்மையை மறைக்க) கடும் தர்க்கம் செய்வன் (உம்முடைய கொடிய விரோதியுமானவன்).

205. அவன் (உங்களிலிருந்து) திரும்பிவிட்டால், பூமியில் குழப்பம் விளைவிக்கவும், விவசாயத்தையும், சந்ததியையும் (அழித்து) நாசமாக்கி விடவும் அதில் முயற்சி செய்வின்றான். இன்னும், அல்லாஹ் குழப்பத்தை விரும்பமாட்டான்.

206. இன்னும் "நீ அல்லாஹ் வுக் குப்பயந் துகொள்!" என அவனுக்குக் கூறப்பட்டால், (அவனுடைய) கெளரவும் பாவத்தை(ச் செய்வது)க் கொண்டேஅவனை பிடித்திருத்துக்கொள்கின்றது; ஆகவே, அவனுக்கு நரகமே போதுமானது; இன்னும், நிச்சயமாக தங்குமிடத்தில் அது மிகக் கெட்டது.

207. இன்னும் அல்லாஹ் விளைவை பொருத்தத்தைத் தேடிப் பெறுவதற்காகத் தன்னை விற்றுவிடக் கூடியவர்களும் மனிதர்களில் இருக்கிறார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (இத்தகைய) அடியார்கள் மீது மிகவும் இரக்கம் காட்டுபவன்.

208. விசுவாசங்கொள்டோரே! நீங்கள், இல்லாத்தில் முழுமையாக நுழைந்து விடுங்கள்; அன்றியும், வைத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின் பற்றாதீர்கள். நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

209. எனவே, தெளிவான ஆதாரங்கள் உங்களிடம் வந்த பின்னும், நீங்கள் சருகிலிடுவீர்களானால், (உங்களைத் தண்டிப்பதில்), நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

210. அல்லாஹ் வும், மலக்குகளும் மேதத்தின் நிழல்களில் அவர்களிடம் வந்து, (அவர்களை அழித்து, அவர்களின்) காரியம் முடித்கப்படுவதைத் தவிர, (மற்றெதையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்களா? (அவர்களுடைய) சகல காரியங்களும் அல்லாஹ்வின்பால் மீட்டப்படும்.

211. தெளிவான அத்தாட்சியிலிருந்து எத்தனையை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று (நபியே! இஸ்ராயீலின் சந்ததிகளை நீர் கேட்போகி) (அவ்வாறிருக்க அவர்களில்) எவர் அல்லாஹ்வுடைய அருட்கொட்டையை அது தம் மிடம் வந்ததன் பின் மாற்றிவிடுகிறாரோ அப்பொழுது (அவரை) தண்டனைசெய்வதில் நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகக் கடுமையானவன்.

رُّتِّينَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا السُّبْحَانُ الْمُبِينُ وَيُسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
 أَمْنَوْا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا قَهْرُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَنْ يَشَاءُ بِعِنْدِ حِسَابٍ ۝ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَ
 فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِّرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحُكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيهَا أَخْتَلَفُوا
 فِيهَا وَمَا اخْتَلَفَ فِيهَا إِلَّا الَّذِينَ أُوتُواهُ مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَعْيَادَتِهِمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ ۝ أَمْ حَسِبُوكُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ
 لَهَا يَا أَيُّكُمْ مَمْلِكُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهُمُ
 الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَرَزِّلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَثْنَى نَصْرُ اللَّهُ الْأَكَّ نَصْرًا اللَّهُ
 قَرِيبٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنِيفُونَ قُلْ مَا آنْفَقْتُمْ مِنْ
 خَيْرٍ فَلَوْلَا الَّذِينَ وَالْأَقْرَبُونَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينُ وَابْنُ
 السَّبِيلِ ۝ وَمَا أَنْفَعْتُمُ امْرِئًا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيهِمْ ۝

212. நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையவர்களுக்கு, இவ்வுலக வாழ்க்கை அலங்காரமாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. (அதனால் மமதை கொண்டு) அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டிருந்தோரை பரிகாரிக்கவும் செய்கிறார்கள். (ஆனால் அல்லாஹுற்றை) பயந்து நடந்தார்களே, அத்தகையவர்கள் மறுமை நாளில் இவர்களுக்கு மேலாகவும் இருப்பார்கள். மேலும், அல்லாஹுற் தான் நாடியவருக்குக் கணக்கின்றியே அளிப்பான்.

213. (ஆரம்பத்தில்) மனிதர்கள் (யாவரும்) ஒரே கூட்டத்தவராகவே இருந்தனர். பிறகு (நன்மை செய்வோருக்கு), நன்மாராயங்கூறக்கூடியவர்களாகவும், (தீமை செய்வோருக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவர்களாகவும் அல்லாஹுற், நபிமார்களை அனுப்பி வைத்தான். மேலும், அம்மனிதர்களிடையே எதில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதில் அவன் தீர்ப்புச் செய்வதற்காக, அவர்களோடு சத்தியத்தைக் கொண்டுள்ள வேதத்தையும் இறக்கிவைத்தான். மேலும், அவர்களுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சிகள் வந்ததன் பின்னர், தம்மிடையே உள்ள பொறாமையின் காரணமாக அதைக் கொடுக்கப் பட்டவர்கள் தவிர (மற்றெவரும்) அதில் மாறுபடவில்லை. ஆகவே, உள்ளமையினிருந்து எதில் அவர்கள் மாறுபட்டிருந்தார்களோ அதன்பக்கம் தன் அனுமதி கொண்டு அல்லாஹுற் விசுவாசங்கொண்டோருக்கு (நேர்) வழி காட்டினான். இன்னும், தான் நாடியவரை அல்லாஹுற் நேரான வழியில் செலுத்துகிறான்.

214. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்களுக்கு முன் சென்று விட்டார்களே அத்தகையோரின் உதாரணம் (சோதனை நிறைந்த நிலைகள்) உங்களுக்கு வராத நிலையில் நீங்கள் சுவர் க் கத்தீல் நுழைந்து விடவாமென்று என்னிக் கொள்ளலாமா? அவர்களை வறுமையும், பிணியும் பீடித்தன தூதரும், அவருடன் விசுவாசங்கொண்டவர்களும், அல்லாஹுற்வடைய உதவி எப்பொழுதுவந்து சேரும்) என்று கூறும்வரை அவர்கள் (இன்னைக்கள் பலவற்றால்) அவைக்கழிக்கப் பட்டு விட்டார்கள். "தெரிந்து கொள்ளுங்கள் அல்லாஹுற் வடைய உதவி நிச்சயமாக மிகச் சமீபத்திலிருக்கிறது" (என்று கூறப்பட்டது).

215. (நபியே!) "எதையாருக்குச் செலவு செய்வது?" என்று உம் மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக : " (நன்மையை நாடி) நீங்கள் பொருளிலிருந்து செலவு செய்வது பெற்றோர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் உரியதாகும்; இன்னும் நன்மையையிலிருந்து (எதையும்) நங்கள் செய்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹுற் அதனை நன்கறிவிரவன்.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْبَةٌ لَكُمْ وَعَسَى أَن تَكُرُّهُوا شَيْئًا
 وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّو شَيْئًا وَهُوَ شَرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنَّمَا لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ
 قِتَالٌ فِيهِ قُتْلٌ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 كُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدُ الْحَرَامُ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
 اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَّ الْوَنَّ يُقَاتِلُونَ كُمْ
 حَتَّى يَرْدُووكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوكُمْ وَمَنْ يَرْتَدِدُ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمْتُتْ وَهُوَ كَاذِبٌ فَأَوْلَئِكَ حَيَّطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَلِيلُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
 وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 قُلْ فِيهِمَا أَشَحُّ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ الْكَثَّاسِ وَأَشَهُمْ مَا أَكْبَرُ
 مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا إِنْفَقُونَ هَذِهِ الْعَفْوُ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَرَّغُونَ ﴿٢٠﴾

216. (விசுவாசிகளே! இல்லாத்தைக் காக்கும் பொருட்டு) போர் செய்வது அதுவோ உங்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்க, உங்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது; இன்னும், ஒரு பொருளை அது உங்களுக்கு நன்மையாக இருக்க (அதை) நீங்கள் வெறுக்கலாம், இன்னும், ஒரு பொருளை அது உங்களுக்குத் தீமையாக இருக்க (அதை) நீங்கள் விரும்பலாம்; (அவற்றில் நன்மை உண்டா? இல்லையா? என்பதை) அல்லாஹ் வே அறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டார்கள்.

217. (நபியே! தூக்கதுதா, தூல் ஹற்றி, முஹம்ரம், ரஜப் ஆகிய போர் செய்யத் தடை செய்யப்பட்ட) புனிதமான மாதம் பற்றி அதில் யுத்தம் செய்வதைப் பற்றி, உம் மிடம் அந்த நிராகரிப்பவர்கள் கேட்கின்றனர் (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அ(ம்மாதத்)தில் போரிடுவது பெரிதான் குற்றமா" கும். ஆளால், அல்லாஹுவுடைய பாதையை விட்டும் (மனிதர்களை நீங்கள்) தடுப்பதும், அவனை நிராகரிப்பதும், மஸ்ஜிதிதுல் ஹராமை விட்டும் (ஹனங்களை வரவிடாது) தடுப்பதும், அதில் வசிப்போரை அதிலிருந்து வெளியேற் றுவதும், அல்லாஹுவுடைய மிகப்பெரிதான் குற்றங்களா" கும். மேலும் குழப்பம் செய்வது, கொலவலையிட மிகப் பெரிதாகும்; மேலும், (காஃபிர்களாகிய) அவர்கள் சக்திபெறுவார்களாயின், உங்களுள் உங்களுடைய மார்க்கத்தை விட்டும் திருப்பிளிடும்வரை, உங்களுடன் ஓயாது போரிட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள். ஆகவே, உங்களினிருந்து எவ்வேறும் தம்மார்க்கத்தை விட்டு (மதம்) மாறி, நிராகரித்தவராகவே இறந்துவிட்டால், அத்தகையோர் அவர்களின் (நற்) செயல்கள், இம்மையிலும், மறுமையிலும் அழிந்துவிடும். மேலும், அத்தகையோர் நரகவாசிகளாவர்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்கள்.

218. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டோரும், (அல்லாஹுட்திர்காக) தம் நாட்டைத் துறந்து (ஹித்ரத் செய்து) சென்றோரும், அல்லாஹுட்தையை பாதையில் யுத்தம் (ஹித்ராத்) புரிகின்றோரும் (ஆகிய) இத்தகையோர் அல்லாஹுட்தின் கருணையை ஆதரவுவைச் கிறார்கள். மேலும், அல்லாஹ் மிகக் மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

219. (நபியே!) மதுவையும், சூதாட்டத்தையும் பற்றி அவர்கள் உம் மிடம் கேட்கின்றனர் (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அவ்விரண்டிலும் பெரும் பாவமும், மனிதர்களுக்குச் சில) பலன்களுமிருக்கின்றன. மேலும், அவ்விரண்டின் பாவம், அவ்விரண்டின் பலனை விட மிகப்பெரியதாகும்; (நபியே! "தர்மத்திற்காக) எதைச் செலவு செய்வது?" என்றும் அவர்கள் உம் மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் ("தங்கள் தேவைக்குச் செலவு செய்தது போக) எஞ்சியிருப்பதை" என்கூறுவீராகி இவ்வாறே நீங்கள் சிந்தித்துவனார்வதற்காக, உங்களுக்கு அல்லாஹு (தனது வசனங்களை) தெளிவாக்குகிறான்.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَمِ قُلْ إِصْلَامٌ
 لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تَخَالُطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
 مِنَ النَّصِيرِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتُكُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^{١٧٦}
 وَلَا تُنْذِكُهُوَالْمُشْرِكُوْنَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَمَّا مُؤْمِنَهُ خَيْرٌ مِنْ
 مُشْرِكَهُ وَلَوْ أَعْجَبْتُكُمْ وَلَا تُنْذِكُهُوَالْمُشْرِكُوْنَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوْمُ
 وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبْكُمْ أُولَئِكَ
 يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 بِرَأْذِنَهُ وَيُبَيِّنُ إِلَيْهِ لِلنَّاسِ كَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ^{١٧٧} وَ
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْيِيْضِ قُلْ هُوَ أَذْيٌ فَاغْتَرِبُوا إِلَيْهِنَّ
 الْمَحْيِيْضُ وَلَا تَقْرِبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرُنَّ فَإِذَا تَطَهَّرُنَّ فَأَتُوْهُنَّ
 مِنْ حَيْثُ أَمْرَكُمُ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِيْنَ وَيُحِبُّ
 الْمُتَطَهِّرِيْنَ^{١٧٨} يَسْأَلُوكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَاتَّوْا حَرْثَكُمْ أَنَّ يَشَدُّتُمْ
 وَقَدِ مُؤْلِفُ الْأَنْفُسِكُمْ وَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُوْهَا وَ
 بَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ^{١٧٩} وَلَا يَجْعَلُو اللَّهُ عُرْضَهُ لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ
 تَبْرُوْ وَأَتَتْقُوْ وَتَصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِ^{١٨٠}

220.(அதனால்) இம்மையில், மற்றும் மறுமையில் (ஏற்படும் நன்மைகளை நீங்கள் திந்திப்பதற்காக அல்லாஹ் தன் வசனங்களை இவ்வாறு தெளிவு செய்கிறான்). மேலும் அநாதைகளைப் பற்றி (நபியே) அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: அவர்களுக்குரிய சீர்திருத்தத்தைச் செய்தல் மிக்க நவமாகும்; மேலும் நீங்கள் அவர்களுடன் கலந்திருந்தால், அப்போது (அவர்கள்) உங்களுடைய சகோதரர்களாவர்; இன்னும் சீர்திருத்துபவனிகிருந்து குழப்பம் உண்டாக்குபவளை அல்லாஹ் நன்கறிவான்; மேலும், அல்லாஹ் நாடினால் உங்களை சிரமத்திற்குள்ளாக்கிவிடுவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) விளைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவிடுவதையவன்.

221. மேலும், (விசவாசிகளே! அல்லாஹ் வுக்கு) இளைவைக்கும் பெண்களை— அவர்கள் விசவாசங்கொள்ளும் வரை நீங்கள் திருமணம் செய்யாதீர்கள். (ஏனென்றால்) இளைவைக்கும் ஒரு பெண்ணைவிட— அவள் உங்களைக் கவரக் கூடியவளாக இருப்பினும்— விசவாசியான ஓர் அழிமைப் பெண் மிகச்சிறந்தவனாவாள்; மேலும், இளைவைக்கும் ஆண்கள், விசவாசங்கொள்ளும் வரை (அவர்களுக்கு விசவாசியான பெண்களை) நீங்கள் திருமணம் செய்து கொடுக்காதீர்கள்; இளைவைக்கும் ஒரு ஆணைவிட— அவன் உங்களைக் கவரக் கூடியவளாக இருப்பினும்— ஒரு விசவாசியான அழிமை மிகச்சிறந்தவனாவாள்; அவர்கள் நாகத்திற்கு அழைக்கிறார்கள். ஆணால் அல்லாஹ் வோதன் உத்தரவு கொண்டு சொர்க்கத்தின்பாலும், (தன்னுடைய) மன்னிப்பின்பாலும் (உங்களை) அழைக்கின்றான். மேலும், மனிதர்களுக்கு, அவர்கள் நினைவில் கொள்வதற்காக தன்னுடைய வசனங்களை விளக்குகிறான்.

222. மேலும், (நபியே) மாதவிடாய் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். நீர் கூறுவீராக: "அது ஓர் அசெனகரியமாகும்; எனவே, மாதவிடாய்க் காலத்தில் பெண்களை விட்டு விலகி இருங்கள்; மேலும், அவர்கள் (உதிரப் போக்கிலிருந்து) சுத்தமாகும் வரை அவர்களை அனுகாதீர்கள்; அவர்கள் சுத்தமாகி (குளித்து) விட்டால், அல்லாஹ் உங்களை ஏவிய முறைப்படி அவர்களிடம் வாருங்கள். நிச்சயமாக பச்சாதாபப்பட்டு மின்னிரவர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான்; தூய்மையாக இருப்பவர்களையும் அவன் நேசிக்கிறான்."

223. உங்கள் மனைவியர் உங்களுக்குரிய வினைநிலங்கள். ஆகவே, உங்கள் வினைநிலங்களுக்கு நீங்கள் விரும்பியவாறு வாருங்கள். உங்களுக்காக (நன்மைகளை) முற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும், அல்லாஹ் வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் அவனைச் சந்திக்கக் கூடியவர்கள் என் பளதயும் உறுதியாக அறிந்துகொள்ளுங்கள். மேலும், (நபியே!) விசவாசிகளுக்கு நன்மாராயங்கூறுவீராக!

224. இன்னும், நீங்கள் நன்மை செய்வதற்கும், பயபக்தியுடையவர்களாக நீங்கள் இருப்பதற்கும், மனிதர்களுக்கிடையில் நீங்கள் சமாதானம் செய்து வைப்பதற்கும் (அல்லாஹ் வுவைக் கொண்டு நீங்கள் செய்யும்) உங்களுடைய சுத்தியங்களுக்காக அல்லாஹ் வுவைத் தடையாக ஆக்காதீர்கள். அல்லாஹ் (உங்கள் கூற்றை) செலியேற்கிறவன், (உங்கள் செயலை) நன்கறிசிறவன்.(7)

لَا يُؤَاخِذُ كُلُّ اَنْهُ بِالْعَغْوِ فِي اِيمَانِكُمْ وَلَكُمْ يُؤَاخِذُ كُلُّ
 بِمَا كَسَبْتُ فُلُوْبَكُمْ وَاللهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُؤْلُونَ
 مِنْ تِسَاءِبِهِمْ تَرْبِصُ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ فَإِنْ قَاءُوا فِيَّاَنَ اللَّهُ
 عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الظَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
 عَلَيْهِمْ ﴿١٢﴾ وَالْمُطْلَقُتْ يَتَرَبَّصُ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُونٍ وَلَا
 يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمُنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي اَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
 يُؤْمِنُنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِعُولَتِهِنَّ أَحَقُّ بِرَدْهَنَ فِي
 ذَلِكَ اِنْ أَرَادُوا اَصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِينَ عَلَيْهِنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ وَالْمُرْجَابِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَهُ ﴿١٣﴾ وَاللهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ﴿١٤﴾ الظَّلَاقُ مَرْتَضِيٌ فَامْسَاكُ بِمَعْرُوفِ أَوْ
 شَرِيفٍ ﴿١٥﴾ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا
 اتَّيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا اَلَا اَنْ يَخَافُ اَلَّا يُقِيمَ مَا حُدُودَ اللَّهِ
 فَإِنْ حَفِظُمُ اَلَّا يُقِيمَ مَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
 فِيمَا افْتَدَاتُ بِهِ تِلْكَ حُدُودَ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا
 وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ قَوْلِيْكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٦﴾

225. உங்களுடைய சத்தியங்களில் வீணானவற்றிற்காக அல்லாஹ் உங்களை(குற்றம்) பிடிக்கமாட்டான்; எனினும், உங்களுடைய இதயங்கள்(நாடிச்செய்து) சம்பாதித்துக் கொண்டதைப்பற்றி உங்களை அவன் பிடிப்பான்; இன்னும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன்; அதிக சகிப்புத்தன்மையுடையவன்.

226. தங்கள் மனைவியரிடம் (உடலுறவுக்காக) நெருங்குவதில்லையென்று சத்தியம் செய்து கொண்ட வர்களுக்கு நான்கு மாதங்கள் எதிர்பார்த்தல் உண்டு ஆகவே, (இத்தவணைக்குள்) அவர்கள் மீண்டும் சேர்ந்து) கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

227. இன்னும், அவர்கள் (அவ்வாறு நெருங்காமல்) திருமணப் பிரிவினையை(விவாகரத்தை) உறுதிப்படுத்திக் கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு செய்விடுகிறவன்; நன்கறிகின்றவன்.

228. மேலும், 'தலாக்' சொல்லப் பட்ட பெண்கள், தங்களுக்கு மூன் று மாதவிடாய்களை எதிர்பார்த்திருப்பர். அவர்கள் அல்லாஹ் மையும் நாளையும் விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால், அவர்களுடைய கர்ப்பப் பைகளில் அல்லாஹ் படைத்திருப்பதை மறைப்பது அவர்களுக்கு ஆகுமானதல்ல மேலும், (மீட்கக் கூடிய தலாக் சொல்லிய) அவர்களின் கணவர்கள் இனக்கத்தை நாடினால், அதற்குரிய தவணை காலத்தில் அவர்களை (மனைவிகளாக)த் திருப்பிக் கொள்ள மிகவும் உரிமையுடையவர்கள்; (மனைவியராக) அவர்களின் மீதுள்ள கடமைகள் போன்று அவர்களுக்கு முறைப்படி உரிமைகளும் உண்டு; ஆண்களுக்கு (பெண்களாகிய) அவர்கள் மீது ஓர் படித்தரமுழன்று; அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) மிகக்கத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

229. (மீட்டுக் கொள்ள உரிமை பெற்ற) 'தலாக்' இரு தடவைகளாகும்; பின்னர் முறைப்படி தடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது (முன்றாவது முறையாக தலாக் கூறி) நன் முறையில் விட்டுவிடலாம். இன்னும், நீங்கள் அவர்களுக்கு கொடுத்தமஹர்ஷடை மற்றும் ஏனைய பொருட்கள் (முதலியல்) வற்றிலிருந்து யாதொன்றையும் எடுத்துக் கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமானதல்ல. அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்த முடியாதென்று அவர்கள் இருவருமே பயந்தாலே தவிர; ஆகவே, அவர்கள் இருவரும் அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்த மாட்டார்கள் என (தீர்ப்பு வழங்குவோராகிய) நீங்கள் பயந்தால், அவன் எதை (தன்னைத் திருமண பந்தத் திவிருந்து நீக்கிவிடுவதற்கு) ஈடாகக் கொடுக்கின்றாளோ அதில் அவ்விருவர் மீதும் குற்றமில்லை; இவை, அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளாகும்; ஆதலால், நீங்கள் இவற்றை மீறாதீர்கள் மேலும், எவர் அல்லாஹ் மூவுடைய வரம்புகளை மீறுகிறாரோ அவர்கள் தாம் அநியாயக்காரர்கள்.

فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا تَحْلُلُ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَثِّي شَنْكَةَ
 زَوْجًا غَيْرَهُ ۖ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
 يَتَرَاجِعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقْرِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ
 حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا طَلَقْتُمُ
 النِّسَاءَ قَبْلَغُنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ يَمْعَرُوفٌ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ يَمْعَرُوفٌ وَلَا تُهِشُّوهُنَّ ضَرَارًا
 لِتَعْتَدُوا ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
 وَلَا تَتَخِذُ وَالْيَتِ اهْلُهُ هُرُوا ۖ وَإِذْ كُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةَ
 يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلَيْهِمْ ۝ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ قَبْلَغُنَّ أَجَلَهُنَّ
 فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحُنَّ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا
 بِيَتَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ ذَلِكُمْ أَذْكِرُ
 لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

230. பின்னர், (மூன்றாவதாகவும்) அவளை அவன் 'தலாக்' கொல்லிவிட்டால், அதன் பிறகு அவன்ல்லாத (வேறு) கணவளை அவன் திருமணம் செய்யும் வரை அவன் அவற்றுக்கு ஆகுமானவளாகமாட்டாள்; பின்னர் (அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்ட இரண்டாம் கணவளாகிய) அவன் அவளை தலாக் கூறிவிட்டால், (முதற் கணவரும், தலாக் கூறப்பட்ட மனைவியும் ஆகிய) அவன்ல்லாறு ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்துவர் எனக் கருதினால் (புதிய திருமண ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கணவளையியாக) மீண்டு கொள்வது அவ்விருவர் மீதும் குற்றமில்லை; இவையும் அல்லாற்றின் (சட்ட) வரம்புகளாகும் அறிந்து கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு இவற்றை அவன் தெளிவு செய்கின்றான்.

231. இன்னும் (உங்கள்) மனைவிகளை நீங்கள் (மிட்கக்கூடிய) தலாக் கூறி, அவர்கள் தங்கள் (இத்தாவின்) தவணையை அடைந்து விட்டால், அவர்களை, முறைப்படி (மீட்டு மனைவியராக) தடுத்துவத் துக் கொள்ளுங்கள்; அவ்வது (இத்தாவின் தவணையை முடித்துக் கொண்டு) நன் முறையில் விட்டுவிடுங்கள். ஆனால், நீங்கள் வரம்பு மீறி இடையூறு செய்வதற்காக, அவர்களைத் தடுத்து வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். இவ்விதம் எவ்வரே ஜூம் செய்தால், திட்டமாக அவர் தமக்குத்தாழே அந்தி இழைத்துக் கொண்டார். மேலும், நீங்கள் அல்லாற்றினால் வகன்களைப் பரிகாசமாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். மேலும், உங்கள் மீது அல்லாற் புரிந்திருக்கும் அருட்கொட்டையையும், வேதத் திலிருந்தும், ஞானத்திலிருந்தும் உங்கள்மீது அவன் இறக்கி அதுவைக் கொண்டு உங்களுக்கு உபதேசிக்கின்றான் என்பதையும் நினைவு கூருகள். மேலும், அல்லாற்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாற் ஓவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

232. மேலும், (உங்கள் மனைவிகளான அப்) பெண்களை நீங்கள் தலாக் கூறி, அவர்கள் தங்களுடைய (இத்தாவின்) தவணையை அடைந்து (முடிந்து) விட்டால், அவர்களின் கணவர்களைத் திருமணம் செய்வதிலிருந்து அவர்களுக்கிடையில் அவர்கள் நன் முறையில் திருப்தி கொண்டுவிட்டால்—அவர்களை நீங்கள் தடுக்காதீர்கள். உங்களில் எவர் அல்லாற்வையும், இறுதிநாளையும் விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறாரோ அவர், இதனைக் கொண்டு உபதேசிக்கப் படுகிறார். இவ்வாறு நடந்து கொள்வது உங்களுக்கு மிகத் தூய்மையானதும், மிக்க பரிசுத்தமானதுமாகும். அல்லாற் அறிவான், நீங்களோ அறியமாட்டார்கள்.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أُولَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ كَرَادَانْ
 يُتَّهَمُ الرَّضَاعَةُ وَعَلَى الْمُوْلُودَ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
 لَا تُخَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا لِلنِّصَارَةِ وَالْدَّةُ بِوْلَدَاهَا وَالْمُوْلُودُ
 لَهُ بِوْلَدَاهَا وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَ افْصَالًا عَنْ
 تَرَاضِ قَنْهُمَا وَتَشَاءُرِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَلَنْ أَرْدِنْهُنَّ
 تَسْتَرْضِعُوا أُولَادَهُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَمْتُمْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْقُوَ اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ بِصَيْرٌ^{١٧}
 وَالَّذِينَ يَتَوَقَّونَ مِنْكُمْ وَيَذْرُونَ أَرْوَاجَاهُنَّ بِرِصْنِ
 أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغُنَّ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ^{١٨}
 وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْنُ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوِ النِّنْتِمَ
 فِي أَنْفُسِكُمْ عَلَمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتُذَكِّرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ
 سَرَّ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا أَقْوَالًا مَعْرُوفَةً وَلَا تَعْزِمُوا عَقْدَةَ النِّنْجَاحِ
 حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتْمُ أَجَلَهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
 أَنْفُسِكُمْ فَأَحْدَادُهُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ^{١٩}

233. (தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு தம் மனைவிகளைக்கொண்டே) பால் ஊட்டுவதைப் பூர்த்தியாக்க விரும்புவிருப்பு வருக்காக, தாய்மார்கள், தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு (அவை பிறந்துவிடுகின்றது) இரண்டு ஆண்டுகள் வரை பூரணமாகப் பாலூட்டுவார்கள். இன்னும், (பாலூட்டும் இக்காலங்களில்) அவர்களுக்கு உணவும், அவர்களுக்கு உடையும் முறைப்படி (வழங்குவது) தகப்பன் மீது கடமையாகும். எந்த ஓர் ஆத்மாவும் அதன் கச்திக்கேற்றவாறல்லாது (செய்யும்படியாக) சிரமப்படுத்தப் படமாட்டாது. ஒரு தாய் தன் குழந்தையின் காரணமாக, இன்னும் ஒரு தந்தை தன் குழந்தையின் காரணமாக துன்புறுத்தப் படமாட்டார்; (குழந்தையின் தகப்பன் இறந்துவிட்டால், அதைனப் பரிபாலிப்பது) இவ்வாறே வாரிசின் மீது (கடமை) இருக்கிறது (குழந்தையின் தாய், தகப்பன்) இருவரும் சம்மதித்து, ஆலோசனை செய்து, (குழந்தையின்) பால்குடியை (இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்) மறக்கடிக்க நாடினால், (அவ்வாறு செய்வது) அவ்விருவர்மீதும் குற்றமல்ல. நீங்கள் உங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு (செவிலித் தாயைக்கொண்டு) பாலூட்டவும் நாடினால், நீங்கள் கொடுக்க வேண்டியதை முறைப்படி ஒப்படைத் துவிட்டால், உங்கள் மீது குற்றமாகாது. நீங்கள் அல்லாஹுவுக்குப் பயந்தும் கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹு, நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கக்கூடியவன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

234. உங்களிலிருந்து எவ்வேறும் மனைவிகளை விட்டுவிட்டு இறந்து விட்டால் (அம்மனைவியரான) அவர்கள் தமக்காக நான்கு மாதம் பத்து நாட்கள் எதிர்பார்த்திருப்பார். (இதற்கு மரண இத்தா என்று பெயர்) ஆதலால், அவர்கள் தங்களுடைய (இத்தா வின்) தவணையை அடைந்து விட்டால், அப்பொழுது தங்களில் நியாயமான முறையில் (அலங்காரம்) ஏதும் செய்து கொள்கின்றவற்றில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை. நீங்கள் செய்வதை அல்லாஹு நன்குணர்கின்றவன்.

235. ('இத்தா'விலிருக்கும் யாதோரு பெண்ணை நீங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத் துடன் உங்களுக்குள்) பெண் பேசுவதை நீங்கள் (சைக்கிளையாக) எடுத்துக்கூறுவதிலோ, அல்லது உங்கள் மனங்களில் நீங்கள் மறைவாக வைத்திருப்பதிலோ உங்கள் மீது குற்றமில்லை; (எனவே, நீங்கள் இத்தா முடிந்தபின்) அவர்களை நிச்சயமாக நீங்கள் நினைவு கூரவீர்களென்பதை அல்லாஹு அறிந்திருக்கிறான்; எனினும், நீங்கள் கண்ணியமான முறையில் (சைக்கிளையாக) கூறுவதைத் தவிர, ('இத்தா'விடையை காலத்தில் திருமணத்தைப் பற்றி) அவர்களுடன் இரகசியமாகவும் வாக்குறுதி செய்யாதார்கள். இன்னும், விதியாக்கப்பட்டது அதன் தவணையை அடையும் வரை ('இத்தா'வின் தவணை முடிவதற்குள், அவர்களைத்) திருமணம் செய்து கொள்ள உறுதியும் செய்துவிடாதீர்கள். உங்கள் மனங்களிலுள்ள வற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹு அறிவான் என்பதை நீங்கள் அறிந்து, அவள் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக, அல்லாஹு மிக்க மன்னிக்கிள்றவன், மிகுந்த சகிப்புத் தன்மையுடையவன் என்பதையும் அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

لاجناحاً عليةكم أن طلقتم النساء مالا ينتسبونهنَّ أَوْ
 تفرضنَّ عليهم فرضية يوم ميعدهنَّ على الموسوع قدرةٌ وَ
 على المقترن قدرةٌ متاعاً بالمعروف حقاً على المحسنين^(١)
 وَأَن طلقتموهنَّ من قبل أن تنتسبونهنَّ وقد فرضتمُ
 لهنَّ فرضية فنصف ما فرضتمُ إلا أن يعفونَ أو يغفوا
 الذي يبيده عقدة التكارة وَأَن تعفوا أقرب للتفويتِ وَ
 لاتتسوالفصل بينكم أن الله بما تعملون بصير^(٢)
 حافظوا على الصلوت والصلوة الوسطى وقوموا بهدوء
 قنطين^(٣) قلن خفتم في رجالاً أورجباً فما ذا أمنكم فاذكروا
 الله كما علمنكم ماله تكونوا إن علمونَ وَالذين يتوقونَ
 منكم ويدرونَ أزواجاً وصيحة لازواجهم متاعاً إلى
 الحول غير احراجه قلن خرجن فلاجناح عليةكم في ما
 فعلنَ في أنفسهنَّ من معروفٍ وَالله عزيزٌ حكيمٌ^(٤)
 وللمطلقين متاعاً بالمعروف حقاً على المتقين^(٥)
 كذلك يبيبنَ الله لكم ايتهم لعلكم تعقلونَ

236. (திருமணம் செய்த) பெண்களை நீங்கள் தீண்டாமலும், அவ்வது (திருமணத்தின்போது) அவர்களின் மறூரை நிர்ணயம் செய்யாமலும் (அவர்களை) நீங்கள் விவாகரத்துச் செய்து விட்டால், உங்கள் மீது (அது) குற்றமில்லை; இன்னும், அவர்களுக்கு ஏதும் கொடுத்துப் பயண்டையச் செய்யுங்கள்; வசதியுள்ளவரின்மீது அவருக்குரிய அளவும், வசதியற்றவர் மீது அவருக்குரிய அளவும் நியாயமான முறையில் (அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்துப் பயண்டையச் செய்யவேண்டும்; (இது)நல்லோர் மீது கடமையாகும்.

237. மேலும், (திருமணம் செய்த பெண்களான) அவர்களை நீங்கள் தீண்டுவதற்கு முன், அவர்களுடைய 'மறூரை' நீங்கள் குறிப்பிட்டு நிர்ணயம் செய்திருக்க, நீங்கள் அவர்களை விவாகரத்துச் செய்துவிட்டால், (அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் (விட்டுக் கொடுத்து) மன்னித்துவிட்டாலோ, அவ்வது யாருடைய கையில் திருமண பந்தமிருக்கின்றதோ, அவர் (விட்டுக் கொடுத்து) மன்னித்துவிட்டாலோ அன்றி, நீங்கள் நிர்ணயம் செய்ததில் பாதி (அப்பெண்களுக்கு) உண்டு; மேலும், நீங்கள் மன்னித்து விடுவது (விட்டுக் கொடுப்பது) பயபக்திக்கு மிக நெருக்கியதாரும். ஆகவே, உங்களுக்கிடையில் (உபகாரம் செய்து கொள்வதில்) தயாள்குண்டதுடன் நடப்பதை மறந்து விடாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கக்கூடியவன்.

238. (ஹங்காலத்) தொழுஷைகளையும், (ஞநிப்பாக அஸர் தொழு கையாகிய) நடுத் தொழுஷையையும் (விடாமல் தொழுது) பேணிக்கொள்ளுங்கள். மேலும், (தொழுஷையில்) அல்லாஹ்வுக்குப்பயந்து) பணிந்தவர்களாக நில்லுங்கள்.

239. ஆளால், (எதிரிகளின் தாக்குதலினால் அமைதியாக தொழுஷையை நிறைவேற்ற முடியாதென்பதை) நீங்கள் பயந்தால், அப்பொழுது நடந்தவர்களாக அல்லது (வாகனத்தின்மீது) சவாரி செய்தவர்களாக (தெராழுது கொள்ளுங்கள்) பின்னர், நீங்கள் அச்சமற்றவர்களாக ஆகி விட்டால், நீங்கள் அறியாமலிருந்த வற்றை அவன் உங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த பிரகாரம் அல்லாஹ்வை நினைவு கூருங்கள்.

240. உங்களிலிருந்து எவ்ரேனும் மனைவிகளை விட்டு இறப்பெய்தும் நிலையில் இருப்பவர்கள் (விட்டுக்கொல்லும்) தங்கள் து மனைவிகளுக்காக ஓராண்டுவரை (உணவு, உடை போன்றவைக்காக) செலவுக்குக் கொடுத்து (வீட்டை விட்டு) வெளியேற்றாது (இருக்கவாரிக்களுக்குமரண) சாகனம் கூறவும்; ஆளால், அவர்கள் (ஒர் ஆண்டிற்குள் தாமாகவே) வெளியில்சென்று, தங்களில் முறைப்படி செய்து கொள்கின்ற (அலங்காரம், திருமணம் ஆகிய) வற்றில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை; அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) மினகத்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

241. மேலும், விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட பெண்களுக்கு, (தங்கள் "இத்தா"க் காலங்களில்) (முறைப்படி (கணவனுடைய சொத்திலிருந்தே உணவு, உடை போன்றவைக்காக) செலவினம் (பெறப் பாத்தியம்) உண்டு; (அவ்வாறு அவர்களுக்குச் செலவினம் கொடுப்பது) பயபக்தியுடையோர் மீது கடமையாகும்.

242. நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, தன்னுடைய வசனங்களை அல்லாஹ், உங்களுக்கு இவ்வாறு விளக்குகிறான்.

الْأَخْرَى إِلَى الَّذِينَ خَرُجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمُ الْوُفُّ حَدَارُ الْمَوْتِ
 قَالَ لَهُمْ أَللَّهُ مُؤْمِنُوا نُحْكِيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
 النَّاسِ وَلَكُنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُشْكِرُونَ ﴿٤٠﴾ وَقَاتَلُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِ ﴿٤١﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ
 فِرْضًا حَسَنَافِي ضَعْفَةٍ لَهُ أَصْعَافًا كَثِيرَةٌ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْطِئُ وَ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٢﴾ الْأَخْرَى إِلَى الْمَلَائِمِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِا
 مُوسَى إِذَا قَالُوا إِنَّنِي لَهُوَ بَعْثَتْ لَنَا مَلِكًا نَعْتَاقِلُ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسِيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ إِلَاتِقْتَالٍ تَلْوَادُ
 قَالُوا وَمَا كَانَنَا لَا نَعْتَاقِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرَجْنَا مِنْ
 دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَى قَلْيَلٍ
 مِنْهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ بِالظَّلَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَقَالَ لَهُمْ يَتَبَيَّنُهُمْ إِنَّ اللَّهَ
 قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَائُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَتَيْتُمْ بِكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ
 عَلَيْكُمْ وَنَحْنُ أَحْقُ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعْهُ مِنَ الْمَالِ
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ
 الْحُسْنِ وَاللَّهُ يُوْقِنُ مَلِكَهُ مِنْ يَشَاءُ وَإِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلَيْهِ ﴿٤٤﴾

243. (நபியே) மரணத்திற்குப் பயந்து தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறி னார்களே அத்தகையோர்பால் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்களேரோ ஆயிரக்கணக்கில் இருந்தனர்; அப்போது அல்லாஹ் அவர்களிடம் "நீங்கள் இறந்துவிடுகள்" எனக் கூறினான். (அவர்கள் இறப்பெய்திவிட்டனர்) பின்னர், அவர்களை உயிர் ப்பித்தான். நிச்சயமாக அல்லாஹ், மனிதர்கள் மீது பேராருளுடையவன்; எனிலும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

244. (விகவாசிகளே!) நீங்கள் அல்லாஹ் வுடைய பாதையில் போரிடுகள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியறுகிறவன்; நன்கறிகிறவன் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

245. (கவுட்ததிலிருப்பவர்களுக்காக) அழகிய கடனை, அல்லாஹ் வுக்காக்கடன் கொடுப்பவர் யார்? அப்பொழுது அதை அவருக்கு அநேக மடங்குளாக அவன் இரட்டிப்பாக்கித் தருவான்; அல்லாஹ், (பொருளாதாரத்தைச் சிலருக்குச்) சுருக்குகிறான்; (சிலருக்கு) அவன் விரிவாக்குகிறான்; அன்றியும் அவனின் பக்கமே நீங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்.

246. (நபியே) மூஸாவுக்குப் பின், இஸ்ராயிலின் மக்களில் இருந்ததலைவர்கள்பால் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் தங்கள் நபியிடம் "எங்களுக்கு(தலைமைவகிக்க) ஒர் அரசனை அனுப்பிவையும்!" அல்லாஹ் வுடைய பாதையில் நாங்கள் போரிடுகிறோம் என்று கூறியபொழுது, அவர், "போரிடுவது உங்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுவிட்டால், நீங்கள் போரிடாமலே இருந்துவிடலாம் அல்லாஹ்" என்று கேட்டார். (அதற்கு) அவர்கள், "எங்கள் வீடுகளையும், எங்கள் மக்களையும் விட்டு திட்டமாக நாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்க; அல்லாஹ் வுடைய பாதையில் நாங்கள் போரிடாமலிருக்க எங்களுக்கென்ன?" என்று கூறினார்கள். பின்னர், அவர்கள் மீது போரிடுவது கடமையாக்கப்பட்டபோது, அவர்களில் சிவரைத் தவிர (மற்றவர்கள்) புறழுதுவிட்டு (த்திரும்பி) விட்டனர். இன்னும் அநியாயக்காரர்களை அல்லாஹ் நன்கறிந்தவன்.

247. மேலும், அவர்களுடைய நபி அவர்களிடம், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் 'தாலுத்தை உங்களுக்கு அரசராக அனுப்பியிருக்கின்றான்," என்று கூறினார். அ(தற்க)வர்கள், "நாங்களே அவரைவிட அரசாட்சிபுரிய மிகத் தகுதியுடைய வர்களாக இருக்க, எங்கள் மீது அவருக்கு எவ்வாறு அரசாளிமை ஏற்படும்? (அரசுபுரியத் தேவையான) செலவு வளத்தையும் அவர் கொடுக்கப்படவுமில்லை" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு) "நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்கள் மீது (அரசாட்சி புரிய) அவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றான்; யுத்தக் கலவியிலும், தேகத்திலும் உங்களைவிட அவருக்கு விசாலத்தை அதிகப்படுத்தியுமிருக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ், தான் நாடியவருக்குத் தன்னுடைய ஆட்சியை அளிப்பான். மேலும், அல்லாஹ் அதிக விசாலமானவன், நன்கறிந்தவன்" என்று (அவர்களுடைய நபியாசிய) அவர்களுடையார்.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيٌّ هُرَيْثَةُ إِنَّ أَيَّهَا مُلْكُهُ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الظَّابُونُ فِيمُوا
سِكِينَهُ مِنْ رَبِّكُمْ وَيَقِيهُ مَهَاجِرَكُمْ أَلِّ مُوسَى وَالْهَرُونَ
تَحْمِلُهُ الْمَلِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّكُمْ أَنْ كُنُتمُ مُؤْمِنِينَ ۝
فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتٍ بِإِجْنُودٍ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيَكُمْ بِنَهَرٍ
فَنَنَ شَرِبَ مِنْهُ فَلَمَّا مِنَى وَمَنْ لَوْيَطْعَهُ فَإِنَّهُ مِنَ الْآمِنِ
اعْتَرَفَ عَرْقَهُ بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُ فَلَمَّا جَاءَهُ
هُوَ وَالَّذِينَ أَمْنُوا مَعَهُ قَالُوا إِنَّا طَاقَتْهُ لَنَا الْيَوْمَ بِهِ جَاهُولُتٍ وَجَنُودٍ
قَالَ الَّذِينَ يَظْهَرُونَ أَنَّهُمْ مُلْقُو اللَّهِ لَكُمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ
غَلَبْتُ فِئَةً كَثِيرَةً لِيَأْذِنَ اللَّهُ وَإِنَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَهَا
بِرْزُ الْجَاهُولُتَ وَجَنُودُهُ قَالُوا وَرَبُّنَا أَفْرَعٌ عَلَيْنَا صَبَرْأَوْتَ
أَقْدَأْمَنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِينَ ۝ فَهَزَمُوهُمْ بِيَأْذِنِ اللَّهِ
وَقُتِلَ دَاؤُ دَجَاهُولُتَ وَإِنَّهُ اللَّهُ الْمُلْكُ وَالْحَكْمَهُ وَعَلَيْهِ مِنْهَا
يَشَاءُ وَلَوْلَادَفَعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلِكَنَّ اللَّهَ ذُو قَضْيَهِ عَلَى الْعُلَمَيْنَ ۝ تَلَكَ
إِيَّتُ اللَّهُ تَسْلُو هَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

248. இன்னும், அவர்களுடைய நபி அவர்களிடம், "நிச்சயமாக அவருடைய அரசிரிமைக்கு அடையாளமாவது; ஒரு பேழை உங்களிடம் வருவதாகும்; அதில், உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து ஓர் அமைதியும், மூஸாவின் சந்ததியினரும், ஹாருள் உடைய சந்ததியினரும் விட்டுச் சென்றதில் மீதமுள்ளதும் இருக்கும்; அதை மலக்குகள் கூமந் து வருவர்; நீங்கள் விகவாசிகளாக இருந்தால், நிச்சயமாக உங்களுக்கு அதில்ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது" என்று கூறினார்.

249. பின்னர், தாலூத் படைகளுடன் புறப்பட்ட போது, அவர் (தன் படையினரிடம்) "நிச்சயமாக (வழியில்) அல்லாஹ், ஓர் ஆற்றிறக்கொண்டு உங்களைச் சோதிக்கக்கூடியவனாக இருக்கிறோன்; ஆகவே (உங்களில்), எவர் அதிலிருந்து குடிக்கின்றாரோ அவர் என்னைச் சார்ந்தவரல்லர்; இன்னும் அதிலிருந்து தன் கரத்தினால் ஒரு சிறுங்கை (நீரை) அள்ளியவனரத்தவரை எவர் அதை (விட அதிகமாக) சுவைக்கவில்லையோ நிச்சயமாக அவர் என்னைச் சார்ந்தவர் எனக்கூறினார்; ஆனால் அவர்களில் சொற்பமானவர்களைத் தவிர (மற்றவர்கள்), அதிலிருந்து (அதிகமாக) பருகிவிட்டனர். பின்னர், அவரும் அவருடன் இருந்த விகவாசிகளும் அதனைக் கடந்தபொழுது, இன்று ஜாலூத் துடனும், அவனுடைய படைகளுடனும் (போரிட) எங்களுக்குக் கச்தி இல்லை என்று (அதிகமாக நீர் பருகினோர்) கூறி விட்டனர்; (அவர்களில்) நிச்சயமாக தாங்கள் அல்லாஹ் வைச் சந்துகிக்கக்கூடியவர்கள் என உறுதி கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்கள் (மற்றவர்களிடம்), "எத்தனையோ சிறு கூட்டத்தினர், பெருங்கூட்டத்தினரை அல்லாஹ் வின் அனுமதி கொண்டு வென்றிருக்கிறார்கள். மேலும், அல்லாஹ் பொறுமையாளர் களுடன் இருக்கின்றான்" என்று கூறினார்கள்.

250. மேலும், அவர்கள் ஜாலூத்தையும் அவனுடைய படைகளையும் எதிர்க்க (நேருக்குநேர் முன்னேறி) வெளிப்பட்ட பொழுது, "எங்கள் இரட்சகளே! நீ எங்கள் மீது பொறுமையைப் பொழிவாயாக! மேலும், எங்கள் பாதங்களை உறுதிப்படுத்துவாயாக! அன்றியும், நிராகரித்துக் கொண்டிருக்கிற இக்கூட்டத்தினர் மீது (நாங்கள் வெற்றிபெற) எங்களுக்கு நீ உதவியும் புரிவாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறினார்கள்.

251. ஆதலால் அவர்கள், அல்லாஹ் வின் அனுமதிகொண்டு அவர்களை தோல்வியறச் செய்தனர்; 'ஜாலூத்'தை 'தாலூத்' கொண்டு விட்டார். பின்னர் அவருக்கு அல்லாஹ், அரசிரிமையையும் (போர்க் கவசம் செய்வது போன்ற) ஞானத்தையும் அளித்து, தான் நாடியவற்றை அவருக்குக் கற்பித்தும் கொடுத்தான். இன்னும், மனிதர்களில் சிலரை அவர்களில் சிலரைக் கொண்டு அல்லாஹ் தடுக்காவிட்டால், இப்பூமி சீர்கெட்டுவிடும். ஆமினும், அல்லாஹ் அகிலத்தாரமீது மிகக்கிருபையுடையவன்.

252. இவை அல்லாஹ் வுடைய வசனங்கள். நாம் இவற்றை (நமியே) உம்மீது உண்மையாக ஒத்திக் காண்பிக்கிறோம்; மேலும், நிச்சயமாக நீர், (நமது) தூதர்களில் (ஒருவராக) இருக்கிறீர்.

تلَكَ الرُّسُلُ فَصَلَّيْنَا بِعَضَّهُمْ عَلَى بَعْضٍ مُّتَّهِمُ
 مَنْ كَوَّنَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا يَعْسَى ابْنَ
 مَرْيَمَ الْبَيْتَنَتْ وَآتَيْدُنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا قُتِلَ
 الَّذِينَ مِنْ أَعْدَى هُرُونَ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيْتَنَتْ وَلَكِنَّ الْخَتْلَفُوا
 فِيهِمْ مَنْ أَمْنَ وَمَنْ هُمْ مَنْ كَفَرُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلُوا
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ فَقَوْا
 مِنَارَزَ قَنَامَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبْيَغُ فِيهِ وَلَا خَلَةٌ وَلَا
 شَفَاعَةٌ وَالْكُفَّارُ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ أَللَّهُ لِأَلَّهِ الْأَهْمَأُ حَمْنَ
 الْقِيَومَةُ لَا تَأْخُذُكُمْ سَنَةٌ وَلَا نُوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
 شَاءَ وَسَعَ كُرُسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَنْهَا حَفْظُهُمْ مَا وَ
 هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدَّرَتِنَا الرُّشْدُ مِنَ
 الْعَيْنِ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَلَوْ مَنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَهْسَكَ
 بِالْعُرُوهَةِ الْوُثْقَى لَا إِنْفَضَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِ ۝

253 அத்தாதுவர்கள்: அவர்களில் சிலரைச் சிலரைவிட நாம் கேள்வோமொயாக்கி யிருக்கின்றோம். அவர்களில் அல்லாஹ் பேசியவருமிருக்கிறார். அவர்களில் சிலரை பதவிகளில் அவன் உயர்த்தியும் இருக்கின்றான். மேலும், மர்யமுடைய குமாரர் கலைவுக்கு நாம் தெளிவான் அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்து, (ருஹ்ம் குதுஸ் என்னும்) பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டும் அவரை நாம் பலப்படுத்தினோம்.இன்னும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், அவர்களுக்குப் பின்னருள்ளவர்கள், தங்களிடம் தெளிவான் அத்தாட்சிகள் வந்த பின்னரும், சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார்கள்; ஆயினும், அவர்களே (தங்களுக்குள்) வேறுபாடு கொண்டனர். ஆகவே அவர்களில் விகவாசங் கொண்டவரும் உள்ளனர். அவர்களில் நிராகரித்து விட்டவரும் உள்ளனர். மேலும், அல்லாஹ் நாடினால் அவர்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார்கள்.எனினும் அல்லாஹ் தான் நாடியதைச் செய்கிறான்.

254. விசுவாசங்கொண்டோரே! எந்த விதமான பேரமும், நட்பும், பரிந்துரையும் இல்லாத நாள் வரு முன் உங்களுக்கு நாம் அனித்தவற்றிலிருந்து செலவு செய்யுங்கள். இன்னும் நிராகாரிக்கக் கூடியவர்கள் அவர்கள் தாம் அநியாய்க்காரர்கள்.

255. அல்லாஹ் (எத்தகையவனென்றால்) அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) ஜீவனுள்ளவன்; (என்றென்றும்) நிலைத்திருப்பவன். அவனை சிறு துயிலும், உறக்கழும் பீடிக்காது. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன்; அவனுடைய அனுமதியின்றி அவனிடத்தில் பரிந்து பேசுபவர் யார்? அவர்களுக்கு முன்னால் இருப்பவற்றையும், பின்னால் இருப்பவற்றையும் அவன் நன்கிறவான்; அவன் நாடியவையன்றி அவனுக்குத் தெரிந்தவற்றிலிருந்து யாதொன்றையும் முற்றிலும் (மற்றெவரும்) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அவனுடைய ‘குர்ஸியெய்’ வானங்களிலும், பூமியிலும் விசாலமாக (பரவி) இருக்கின்றது. அவ்விரண்டையும் காப்பது அவனுக்குச் சிரமத்தை உண்டாக்காது. மேலும் அவன், மிகக் காப்பாக நித்தவன், மக்கத்துவமிக்கவன்(8)

256.(சத்திய இஸ்லாம்) மார்க்கத்தில் எத்தகைய நிர்ப்பவந்தமுயில்லை. (எனவென்று) வழிகோட்டிலிருந்து நேர்வழி திட்டமாகத் தெளிவாகி விட்டது. ஆகவே, எவர் தாகூத்தை (எஷ்ததாளன்) நிராகரித்து விட்டு, அல்லாஹுவை விக்வாதிக்கிறாரோ அவர், திட்டமாக அறுந்தபோகாத பலமான கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார். மேலும் அல்லாஹு, செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்(9)

أَنَّهُ وَلِسَ الَّذِينَ أَمْنَوْا يُخْرِجُوهُم مِّنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلَئِكُمُ الظَّاغُونُ يُخْرِجُوهُم مِّنَ النُّورِ
 إِلَى الظُّلْمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ٦
 أَخْرَتِ إِلَى الَّذِي حَاجَرَ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنَّ اللَّهُ
 الْمُلْكَ إِذَا قَالَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّي الَّذِي يُعْلِمُ وَيُبَيِّنُ قَالَ آتَا
 أَنْجِي وَأُمِيدَتْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ
 الْشَّرْقِ فَأَتَتْ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ قَبْلَهُ الَّذِي لَكَفَرَ وَاللَّهُ
 لَرَبِّهِدِي الْقَوْمَ الظَّلِيمِينَ ٧ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرِيبَةِ وَ
 هِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ آتِي يُعْلِمُ هَذِهِ أَنَّهُ بَعْدَ
 مُوْتَهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعْثَاهُ قَالَ كَمْ لِيَتْ
 قَالَ لِيَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ٨ قَالَ بَلْ لِيَتْ مِائَةً
 عَالِمٌ فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَهُ يَسِّهُ وَانْظُرْ
 إِلَى حِمَارِكَ وَلَنْ جَعَلَكَ أَيَّهَا لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى
 الْعَظَامِ كَيْفَ نُشِرِّهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لِحَمَامِ الْمَيَاتِيَّنَ
 لَهُ ٩ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

257. "அல்லாஹ் விசுவாசம் கொண்டோருக்குப்பாதுகாவலன்; அவர்களை இருள்களிலிருந்து பேரொளியின்பால் அவள் வெளிப்படுத்துகிறான். மேலும், (அல்லாஹ்வை) நிராகரித்தோர்—அவர்களின் பாதுகாவலர்கள் தாகூத்" (என்ற எடுத்தாள்கள்) தான். அவர்கள், அவர்களைப் பேரொளியிலிருந்து இருள்களின்பால் வெளிப்படுத்துகின்றார். அவர்கள் நரகவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாகத்தங்கி இருப்பவர்கள்.

258. அல்லாஹ் தனக்கு ஆட்சியைக் கொடுத்ததற்காக அவன் (நன் தி கொன்றவளாகி) இப்ராஹீமிடம் அவருடைய இரட்சகளைப்பற்றித் தர்க்கம் செய்தவளை (நபியே) நீர் பார்க்கவில்லையா? அது சமயம் இப்ராஹீம், "எவன் உயிர் கொடுக்கவும், மரணத்தை அளிக்கவும் செய்கின்றானோ அவன்தான் என்னுடைய இரட்சகன்" என்று கூறினார்; (அப்போது) அவன், "நானும் உயிரப்பிக்கச் செய்வேன்; மரணிக்கவும் வைப்பேன்" என்று கூறினான். (அதற்கு) இப்ராஹீம், "அப்படியானின், நிச்சயமாக அல்லாஹ் குரியனைக் கிழக்கிலிருந்து (அதிகச் செய்து) கொண்டுவருகின்றான்; நீ அதை மேற்கினிருந்து கொண்டுவா" எனக்கூறினார். ஆகவே, நிராகரித்த அவன், (பதில் கூற இயலாது) திளகப்பில் ஆழ்த்தப்பட்டான். மேலும் அல்லாஹ், அநியாயம் செய்து கொண்டிருக்கிற கூட்டத்தார்க்கு நேர்வழி காட்டமாட்டான்.

259. அல்லது, ஒரு கிராமத்தின் பக்கமாகச் சென்றவரைப் போல் (நபியே) நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்) அதிலுள்ள முகடுகளின்மீது அவை வீழ்ந்து கிடக்கிக் கண்டு) இதனை எவ்வாறு இனு இறந்தபின், அல்லாஹ் உயிரப்பிப்பான்?" என்று கூறினார். ஆகவே அல்லாஹ், அவரை நூறு ஆண்டுகள் வரை மரணித்திருக்கச் செய்து, பின்னர் அவரை உயிரப்பித்து (அவரிடம்) "நீர் எவ்வளவு காலம் இருந்தீர்?" எனக்கேட்டான்; அ(தற்க)வர் "ஒரு நாள் அல்லது ஒரு நாளில் சில பாகம் இருந்தேன்" எனக்கூறினார். (அதற்கு அல்லாஹ்) "அன்று! நீர் நூறு வருடங்கள் (இந்திலையில்) இருந்தீர் என்று கூறினான். ஆகவே உம்முடைய உணவையும், உம்முடைய பானத்தையும் நீர் நோக்குவீராக! அவை எவ்வித மாறுதலும் அடையவில்லை. இன்னும், உம்முடைய கழுதையின்பால் நோக்குவீராக! மனிதர் கணக்கு உம்மை ஓர் அத்தாட்சியாக நாம் ஆக்குவதற்காகவும் (மரணிக்கச் செய்து உம்மை உயிர்கொடுத்து எழுப்பினோம்) இன்னும் (அக்கழுதையின்) எலும்புகளின் பால், எவ்வாறு அவைகளைச் சேர்த்து பின்னர் அதன்மீது மாயிசத்தை அளிவிக்கின்றோம்" என்று நீர் நோக்குவீராக பின்னர் அவருக்குத் தெளிவான போது அவர், "நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் குற்றலுடையவன் என்று நான் அறிகிறேன்" என்று கூறினார்.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي أَرْفِنِي كَيْفَ تُحْمِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْلَاهُ
 تُؤْمِنُ مَا قَالَ بَلٌ وَلَكِنْ لِيَطْبَعَنَّ قَلْبِيٌّ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةَ
 مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ
 جُرْعَةً أَشَمَّاً دُخْنُونَ يَا تَبَّانِكَ سَعِيًّا وَاعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ مَثُلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 كَمْثُلُ حَبَّةٍ أَتَبَدَّتْ سَبِيعَ سَتَائِيلَ فِي كُلِّ سُبْلَةٍ مِنَاهُ حَبَّةٌ
 وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسْعُ عَلَيْهِ ④ الَّذِينَ
 يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُنْبَعِونَ فَأَنْفَقُوا
 مَثَاقِ وَلَا أَذْنِي لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَخْزِنُونَ ⑤ قُولٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ
 يَتَبَعُهَا أَذْنِي وَاللَّهُ عَنِي حَلِيمٌ ⑥ يَا يَهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَا
 تُبْطِلُوا صَدَقَتُكُمْ بِالْمَيْنَ وَالْأَذْنِي كَلَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
 رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْأُخْرَ فَمِثْلُهُ كَمْثُلُ
 صَفْوَانَ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاصَابَهُ وَابْلٌ فَتَرَكَهُ صَدَدٌ الْأَيْقَدِرُونَ
 عَلَىٰ شَيْءٍ مَمْكُسِبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكُفَّارِينَ ⑦

260. இன்னும் இப்ராஹீம் "என் இரட்சகனே! மரணித்தோரை நீ எவ்வாறு உயிர்ப்பிற்பாய்? என்பதை நீ எனக்குக் காண்பிற்பாயாக" எனக் கூறிய போது, அவன், "நீர் நம்பவில்லையா?" என்று கேட்டான். (அதற்க)வர் "என் இல்லை! (நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்கிறேன்) என்னுடைய இதயம் அனைத்தியடைவதற்காக" என அவர் கூறினார். (அதற்கு அல்லாஹ்) "பறவைகளிலிருந்து நான்கைப் பிடித்து, பின்னர் நீர் அவைகளன் துண்டாக்கி அவற்றிலிருந்து ஒரு பகுதியை ஓவ்வொரு மலையின் மீதும் வைத்து விடுவீராக! பின்னர், அவைகளை நீர் அழைப்பீராக! அவை உம்மிடம் வேகமாய் வந்து சேரும்; மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன் என்பதை நீர் அறிந்து கொள்வீராக!" எனக் கூறினான்.

261. அல்லாஹ் வுடைய பாதையில் தங்களுடைய செல்வங்களைச் செலவு செய்கின்றார்களே அத்தகையோரின் உதாரணம்: ஒரு வித்தின் உதாரணத்தை போன்றிருக்கின்றது; அது ஏழு கதிர்களை முளைப்பித்தது ஓவ்வொரு கதிரிலும் நூறு வித்துக்கள் உள்ளன; இன்னும் அல்லாஹ், தான் நாடியவர் களுக்கு (இதை மேலும்) இருமடங்காக்குகிறான்; அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவன்; யாவற்றையும் அறிகிறவன்.

262. தங்களுடைய செல்வங்களை அல்லாஹ் வுடைய பாதையில் செலவு செய்து (அப்பொருளைக்கொடுக்கப்பட்டவனுக்குத்) தாங்கள் செலவு செய்ததை அதன் பின்னர் சொல்லிக் காட்டுவதையோ (வேறு விதமாக) நோவினை செய்வதையோ தொடர மாட்டார்களே அத்தகையோர்_அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி, அவர்களுடைய இரட்சகணிடத்தில்லனர்; அவர்களுக்கு யாதொரு பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

263. எதனைத்துண்புறுத்தல் தொடர்கிறதோ அத்தகைய தர்மத்தை விட இன் சொல்லும், மன்னிப்பும் மிகச் சிறந்தவையாகும்; இன்னும் அல்லாஹ் (தன் படைப்புகளைவிட்டும்) தேவையற்றவன், மிகவும் சகித்துக்கொள்ளக் கூடியவன்.

264. விகவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ் வுடையும், இறுதி நாளையும் விகவாசங் கொள்ளாமலும், (முகஸ்துதிக்காக பிற) மனிதர்களுக்குக் காட்டுவதற்காகவும் தன் பொருளைச் செலவு செய்கிறவனைப் போல் நீங்கள் உங்களுடைய தர்மங்களைச் சொல்லிக் காண்பித்தும், நோவினை(கள்) செய்தும் (அதன் பல்லை) வீணாக்கி விடாதீர்கள்; ஆகவே அவனுடைய உதாரணம், ஒரு வழுக்குப் பாறையைப் போன்றிருக்கின்றது; அதன்மீது மன்ன படிந்தது; அப்போது ஒரு பெரு மழை (பெய்து) அதைத் தொட்டது; அகவே, அவர்கள் சம்பாதித்ததிலிருந்து எந்த ஒன்றின் மீதும் (அதன் பல்லைப்பெற) சக்திபெற்றமாட்டார்கள். மேலும், அல்லாஹ் நிராகரிக்கும் சமூகத்தாரை நேரான வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

وَمَنْعِلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَ
 تَشْيِيتَامِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمِثْلِ جَنَّةِ إِبْرَوْبَةِ أَصَابَهَا وَأَبِلُّ
 قَاتَتْ أَكْلُهَا ضَعْفَيْنِ قَاتَ لَمْ يُصِبَهَا وَأَبِلُّ فَطَلْ دَوَالَهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرَوْ أَيُودَ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ
 نَخْلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرُوْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ
 الشَّهَوَتِ وَأَصَابَةِ الْكِبِرِ وَلَهُ ذُرَيْةٌ ضَعْفَيْهِ فَأَصَابَهَا
 إِعْصَارٌ فِيهِ نَازٌ فَاحْتَرَقَتْ مَكْذِلَكَ يَبْتَيْنُ اللَّهُ لَكُمْ
 الْأَيْتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِنْ
 طَيْبَتِ مَا كَسَبُتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا
 تَيْمَمُوا الْخَيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِاَخْذِيْهِ إِلَّا
 أَنْ تُعِمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٨﴾
 أَشَيْطَنُ يَعْدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمُ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
 يَعْدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسْعُ عَلَيْهِمْ ﴿١٩﴾
 يُؤْتِيْنِ الْحِكْمَةَ مِنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
 أُوْتَتْ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَكِّرُ إِلَّا وُلُوْ الْأَلْبَابِ ﴿٢٠﴾

265. மேலும், தங்களுடைய செல்வங்களை, அல்லாஹ் வடிவதைய பொருத்தத்தைத் தேடியும் தங்களுடைய மனங்களில் தங்கள் செயல்களுக்கு அல்லாஹ் நற் கூலி நல்குவான் என்பதை) உறுதிப் படுத்திக் கொண்டும் செலவு செய்கின்றார்களே, அத்தகையோருடைய தர்மத்துக்கு உதாரணம்; உயர்ந்த பூமியின் மீதுள்ள ஒரு தோட்டத்தை ஒத்திருக்கின்றது அதை ஒரு பெரு மழை தொட்டது. அப்போது அது இருமடங்கு பலனைத் தந்தது. பெரு மழை அதை தொடானிடனும் சிறு தூரலே அதற்குப் போதுமானது. இன்னும் அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கின்றவன்.

266. உங்களில் ஒருவர், அவருக்குப் போசீச்சை மரங்களும், திராட்சைக் கொடிகளும் நிறைந்த ஒரு தோப்பு இருந்து, அதன் கீழ் நீரருவிகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன; அதில் அவருக்கு சகலவகைக் கணிகளும் உள்ளன; அந்திலையில் அவரை வயோதிகம் பீடித்து விட்டது; (சம்பாதிக்க இயலாத) பலவீனமானவர்களான சந்ததிகளும் அவருக்கிருக்கின்றனர்; அப்போது நெறுப்பை தன்னில் கொண்ட புயற்காற்று அதனைத் தொட்டது; பின்னர் அது கரிந்து விடுவதை அவர் விரும்புவாரா? நீங்கள் சிந்தித்துணருவதற்காக அல்லாஹ் தன்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு இவ்வாறு விளக்குகிறான்.

267. விசுவாசஸ்கொண்டோரே! நீங்கள் சம்பாதித்தவற்றிலிருந்தும், உங்களுக்குப் பூமியிலிருந்து நாம் வெளிப்படுத்தியவற்றிலிருந்தும் நல்லவைகளை (தர்மமாகச்) செலவு செய்யுங்கள்; இன்னும், அதில் கெட்டதை செலவு செய்ய நீங்கள் நாடாதர்கள்; காரணம்: நல்லவையல்லாததை உங்களுக்குக்கொடுக்கப்பட்டால் வெட்க மேலீட்டால்) அ(துவிவுயதி) தில் கண்மூடினவர்களாகவே தவிர, அதை நீங்கள் எடுக்கக் கூடியவர்கள்லவர்; மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், தேவையற்றவன்; மிக்க புகழுக்குரியவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

268. (நீங்கள் தருமாக்செய்வதால்) வைத்தான் உங்களுக்கு ஏழ்மையை அச்சு ருத்தி, மானக்கேடானதைக் கொண்டு உங்களை அவன் ஏவு கிறான்; (ஆனால்) அல்லாஹ் வேவா தன்னிடமிருந்து பாவ மன்னிப்பையும், பேரருளையும் உங்களுக்கு வாக்களிக்கின்றான். மேலும், அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

269. (அல்லாஹ்) தான் நாடியவர்களுக்கு (கல்வி) ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றான்; இன்னும், எவர் (கல்வி) ஞானம் கொடுக்கப்படுகின்றாரோ அவர், திட்டமாக அதிகமான நள்மைகளைக்கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறார்; மேலும் அறிவாளிகளைத் தவிர (வேறொரும்) உபதேசம் பெற மாட்டார்கள்.

وَمَا أَنْفَقُتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ④
 إِنْ تُبْدِي الْصَّدَقَاتِ فَنِعْمَاهُ ۖ وَإِنْ تُخْفُوهَا ۖ
 تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَكْفُرُ عَنْكُمْ
 قِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ⑤ لَيْسَ
 عَلَيْكَ هُدًى لَهُمْ وَلِكَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
 شَنَفُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نُنْفِسُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
 أَبْتَغَيْتُمْ وَجْهَ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ⑥ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ احْسَرُوا فِي
 سَيِّئِينَ اللَّهُ لَا يُسْتَطِيعُونَ ضَرُبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسِبُهُمْ
 الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءٍ مِنَ التَّعْقِفِ تَعْرِفُهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ
 لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ حَافًِا ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَعَلِيهِمُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِالْأَيْلَلِ وَالنَّهَارِ سِرًا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ
 عَنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ⑦

270. (நள்ளைக்காக) செலவு வகையிலிருந்து நீங்கள் எதைச் செலவு செய்தபோதிலும், அல்லது நேர் சையிலிருந்து நீங்கள் எதை நேர் சைய செய்தபோதிலும், அதனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிவான்; அன்றியும் அநியாயக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வோர் இல்லை.

271. தர்மங்களை நீங்கள் வெளிப்படையாகச் செய்தால் அதுவும் நல்லதே; மேலும், அதனை நீங்கள் மறைத்து, ஏழைகளுக்கு நீங்கள் அதனைக் கொடுத்தால் அது உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும்; மேலும், அது உங்களுடைய சில பாவச் செயல் (களின் விளைவு) கணள் உங்களை விட்டுப் போக்கிவிடும்; நீங்கள் செய்வற்றை அல்லாஹ் நன்குணர்பவன்.

272. (நபியே!) அவர்களை நேர்வழி நடத்தும் பொறுப்பு உம்மீதல்ல; எனினும், அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகின்றான். (விகவாசிகளே!) நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்த போதிலும் (அது) உங்களுக்கே (யன் தர்க்கூடியதாகும்); மேலும், அல்லாஹுவின் திருமுகத்தைக் கருதியே அன்றி நீங்கள் செலவு செய்யமாட்டார்கள்; நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்த போதிலும், உங்களுக்குப் பூரணமாகத் (திருப்பித்) தரப்படும். மேலும், நீங்கள் அநியாயம் செய்யப்பட மாட்டார்கள்.

273. (விகவாகங்கொண்டோரே! தர்மமானது) அல்லாஹுறவுடைய பாதையில் (தங்களை முற்றிலும்போர் செய்வதற்கென அர்ப்பணங்குசெய்து) தடுத்துவைக்கப் பட்டுள்ளார்களே அத்தகைய ஏழைகளுக்குரியதாகும்; (தங்களின் சொந்த வாழ்க்கைத் தேவைக்கு) பூமியில் பிரயாணம் செய்ய அவர்கள் சக்தி பெற்றமாட்டார்கள்; (அன்றி, அவர்கள் பிறரிடம் யாசிக்காத அவர்களின்) பேரூத்திலினால் (அவர்களின் நிலையை) அறியாதவர், அவர்களைச் சீமான்களென்றுவார்; அவர்களுடைய அடையாளங்களால் நீர் அவர்களை அறிந்துகொள்வீர்; அவர்கள் மனிதர்களிடத்தில் வருந்திக் கேட்கமாட்டார்கள்; நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்தபோதிலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அதை நன்கறிவிறவன்.

274. (விகவாசங்கொண்டோரே!) தங்கள் செல்வங்களை (தர்மத்திற்காக) இரவிலும், பகவிலும், இரகசியமாகவும், வெளிப்படையாகவும் செலவு செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி அவர்களுடைய இரட்சகளிடத்தில் உண்டு. அவர்களுக்கு (மறுமையில்) யாதொரு பயமுமில்லை. (இம்மையில் விட்டுச் சென்றதைப் பற்றி) அவர்கள் கவலையும் அடையமாட்டார்கள்.

الَّذِينَ يَا كُلُونَ الرِّبُو الْأَيَّقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُولُ الَّذِي
 يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعَةُ
 مِثْلُ الرِّبُو وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَةَ وَحَرَمَ الرِّبُو فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهِ فَإِنَّهُ هِيَ فَلَمَّا مَاتَ سَلَفُهُ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
 وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ التَّلَرَهُمْ فِيهَا حَلْدَوْنَ ۝
 يَعْلَمُ اللَّهُ الرِّبُو وَيُرِيَّنِي الصَّدَاقَتِ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُهِبُّ كُلَّ
 كُفَّارٍ أَثِيمٍ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَأَنُوَّا الرِّزْكَوَةَ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا
 خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرُجُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبُو إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ فَإِنْ
 لَمْ تَفْعُلُوا فَإِذَا نُوَّا يَحْرُبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ شُبِّهُ
 فَلَكُمْ رِّعْوَسُ أُمُوْلِكُمْ لَا يَظْلِمُونَ وَلَا يُظْلَمُونَ ۝ وَإِنْ
 كَانَ ذُوْعُسْرَةً فَنِظَرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَإِنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
 لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَإِنْ قُوَا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ
 إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُونَ لِكُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

275. வட்டியை உண்பவர்கள், வைத்தான் தீஸ்டியதால் எவ்வள அவன் நினைவிழக்கசெய்தானோ அத்தகையவன் ஏழும்புவது போலன்றி,(வேறு வகையாக மறுமைநாளில்) அவர்கள் எழுமாட்டார்கள். அந்த நிலைக்கு அவர்கள் ஆளான(து)நிதிச்சயமாக "வணிகமெல்லாம் வட்டியைப் போன்றதுதான்" என தீட்டமாக அவர்கள் கூறியதால்தான். மேலும், அல்லாஹ் வணிகத்தை ஆகுமாக்கி வைத்து, அவன் வட்டியை(ஹராமாக்கி)த் தடுத்துவிட்டான். ஆதலால்,(உங்களில்) யாருக்கு தன் இரட்சகனிடமிருந்து (வட்டியைப்பற்றிக் கண்டித்து) உபதேசம் வந்து, பின்னர் (அதைவிட்டு) அவர் விலகிக் கொண்டாரோ, (அவர் அதற்கு) முன் (வாங்கிச்) சென்றுபோனது அவருக்குரியதே; இன்னும், அவருடைய காரியம் அல்லாஹ் வின்பாலாகும்; மேலும், (இக்கட்டளை கிடைத்தபின்) எவர்கள் (வட்டியை எடுப்பதன்பால்) திரும்பி விடுகிறார்களோ, அவர்கள் நரகவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (துதங்கி) இருப்பவர்கள்.

276. அல்லாஹ், வட்டியை (அதில் எவ்வித அபிவிருத்தியுமில்லாது) அழித்து விடுவான்; மேலும் தர் மங்களை (அபிவிருத்தியைக் கொண்டு) வளரச் செய்கின்றான். மேலும், பாவியான நிராகரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரையும் அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

277. விசவாசங்கொண்டு, நற் கருமங்களையும் செய்து, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஜகாத்தையும் கொடுத்தார்களே நிச்சயமாக அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய கூடி அவர்களின் இரட்சகனிடத்தில் உண்டு. மேலும் அவர்களுக்கு(மறுமையில்) எவ்விதப்பயமுமில்லை, அவர்கள் (இவ்வுலகில் விட்டுச் செல்கின்றவை பற்றி) கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

278. விசவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹுறவை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், நீங்கள் (உண்மையாக) விசவாசங்கொண்டவர்களாக இருப்பின், வட்டியில் (எடுத்ததுபோக) எஞ்சியிருப்பதை (எடுக்காமல்) விட்டுவிடுகின்றன.

279. ஆகவே (கட்டளையிடப்பட்டவாறு) நீங்கள் செய்யாவிடின் அல்லாஹ் விடமும், அவனுடைய தூதரிடமும் போரிடுவதாகப் பிரகடனம் செய்துவிடுகள்; மேலும், நீங்கள் (தவ்பாச்செய்து) மீண்டுமிட்டால் உங்கள் செல்வங்களின் அசல் தொகைகள் உங்களுக்குண்டு; நீங்கள் (அதிகமாக வாங்கி கடன் பட்டோருக்கு) அநியாயம் செய்யாதீர்கள்; (அவ்வாரே) நீங்களும் (ஸுலத் தொகையைப்) பெற்றுக்கொள்வதிலிருந்து அநியாயம் செய்யப் படமாட்டார்கள்.

280. மேலும், (கடன் பட்டவர், அதனைக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் திருப்பித் தரமுடியாதவாறு) அவர்களுடைத்தையெடுத்து வராகயிருந்தால், (கடனைத் தீர்க்கும்) வசதி ஏற்படும் வரையில் எதிர்பார்த்திருத்தல் வேண்டும்; மேலும், (அதன் நன்மைபற்றி) நீங்கள் அழிகிறவர்களாகயிருப்பின், (அதை கடன்பட்டவருக்கே) நீங்கள் தார்மம் செய்து விடுவது உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும்.

281. இன்னும் ஒருநாளைப்பயந்து கொள்ளுங்கள். அதில், நீங்கள் அல்லாஹ் வின் பக்கம் மீட்டப்படுவீர்கள்; பின்னர் ஒவ்வொர் ஆத்மாவுக்கும், அது சம்பாதித்ததற்குரிய(கலியான)தை பூரணமாகக் கொடுக்கப்படும். (அதில்) அவர்களோ அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا أَتَدُ أَيْتُمُورِيدَيْنَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
 فَاتَّبِعُوهُ وَلَيَكُنْ لَّكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ
 يَكْتُبَ كَمَا عَلِمَ اللَّهُ فَلَيَكُنْ كَيْفَيْتُكَيْفَ وَلَيُبَيِّنَ اللَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
 وَلَيَنْتَقِيَ اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ
 الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُبَيِّنَ هُوَ فَلَيُبَيِّنَ
 وَلَيَشِئَ اللَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشِهِدُ وَاشْهِيْدَيْنَ مِنْ رِجَالِهِ فَإِنْ
 لَمْ يَكُونَا نَارًا جَلَّيْنَ قَرْجَلٌ وَامْرَأَثِنَ وَمَنْ تَرَضُونَ مِنَ
 الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضْلِلَ إِحْدَاهُمَا فَتَدْكِرَ إِحْدَاهُمَا الْخُرُبَيِّ وَ
 لَا يَأْبَ الشَّهَدَاءِ إِذَا مَا دُعُوا مَوْلَانَا سَمِوَّا أَنْ تَكْتُبُوهُ
 صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ
 لِلشَّهَادَةِ وَأَدْفَنَ الْأَتَرَتَأِيُّو الْأَنْ تَكُونُ تِجَارَةً حَاضِرَةً
 تُدْرِي وَنَهَا بِيَنَّكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ إِلَّا
 تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُو إِذَا تَبَأْيَعُوكُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
 وَلَا شَهِيْدَهُ وَإِنْ تَقْعُلُوا فِيَاهُ فَسُوقٌ بِكُمْ وَ
 اشْتَقُوا اللَّهُ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

282. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தவணைவரை நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கடன் கொடுக்கல்வாங்கல்செய்து கொண்டால் அதை எழுதிக் கொள்ளுங்கள்; மேலும் உங்களினையே (அதை) எழுதுபவர் நீத்ததைக் கொண்டு எழுதவும். (அவ்விருவரும் எழுத முடியாமல், எழுத்தாளரிடம் எழுதக் கோரினால்,) எழுத்தாளர், அல்லாஹ் அவருக்குக் கற்றுக்கொடுத்து போன்று (நீதமாக) அவர் எழுதுவதற்கு மறுக்கவேண்டாம்; ஆகவே அவர் எழுதிக் கொடுக்கவும். இன்னும், எவர் மீது (கடன்) இருக்கிறதோ அவரே வாசகத்தைக் கூறவும். (வாசகம் கூறுவதிலும், அதை எழுதுவதிலும்) தன் இரட்சகளாகிய அல்லாஹ்வுக்கு அவர் பயந்து கொள்ளவும். மேலும் அதில் யாதொன்றையும் அவர்களுறைத்து விடவேண்டாம். எனவே எவர் மீது (கடன்) இருக்கின்றதோ அவர் அறிவற்றவராகவோ அல்லது (நோய், முதுமை, சிறு பிராயம் போன்றதால்) பலவீனமானவராகவோ அல்லது தானே வாசகமாக சொல்லச் சக்தியற்ற வராகவோ இருந்தால், அவருடைய பாதுகாவலன் நீதமாக வாசகங்களுவும். மேலும், நீங்கள் உங்களுடைய ஆண்களிலிருந்து (நீதிவான்களான) இருசாட்சிகளை சாட்சிகளாக்கிக் கொள்ளுங்கள்; அவ்வாறு இருவரும் ஆண்களாகயில்லாதிருந்தால், சாட்சியாளர் களில் நீங்கள் பொருந்தக் கூடியவர்களில் ஒரு ஆணும், இரு பெண்களும் (சாட்சியாக்கப் படவேண்டும்; இருபெண்கள் ஏனென்றில்) அவ்விருவரில் ஒருவர் மறந்து விடலாம், அப்போது அவ்விருவரில் ஒருத்தி, மற்றொருத்திக்கு நினைவு படுத்துவாள்; மேலும்சாட்சிகள், (தாம் அறிந்ததைப் பற்றிக் கூற) அழைக்கப்படும் போது (அறிந்ததைக் கூற) மறுக்கவேண்டாம். இன்னும் (கடன்) சிறிதாயினும் அல்லது பெரிதாயினும் அதன் தவணைவரையில், அதனை எழுதிக்கொள்வதில் சடைந்து விடாதீர்கள்; இது அல்லாஹ் விடத்தில் மிக்க நீதியானதும், சாட்சியத்தை மிக்க உறுதிப்படுத்தக்கூடியதும், நீங்கள் சந்தேகிக்காமலிருப்பதற்கு மிக்க நெருக்கமானதுமாகும்; நீங்கள் உங்களுக்கிடையில் உடனுக்குடன் செய்யும் ரொக்கமான வியாபாரமாக இருந்தாலே தவிர; அப்போது அதனை நீங்கள் எழுதிக்கொள்ளாமலிருப்பது உங்கள் மீதுகுற்றமல்ல; மேலும், ஒருவருக்கொருவர் (ரொக்கமாக) நீங்கள் வர்த்தகம் செய்து கொண்டால் சாட்சி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; மேலும், எழுதுகிறவனோ, சாட்சியோ (தமக்கு சாதகமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென) துன்புறுத்தப்படக்கூடாது; இன்னும், நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், நிச்சயமாக அது உங்களுக்குப்பாவமாகும். இன்னும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (இதுபற்றியவற்றை) உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றான். இன்னும் அல்லாஹ்வுக்கு ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

٤٩

٤٨

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفِيرٍ وَلَهُ تَحْمِدُ وَأَكَارِبًا فَرِهْنٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ
 أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلِيُؤْدِيَ الَّذِي أُوْتِمَ آمَانَتُهُ وَلِيَتَقَبَّلَ اللَّهُ
 رَبَّهُ وَلَا تَكْثُرُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أَشَرُّ قَلْبَهُ وَ
 اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلَيْهِ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَإِنْ تُبْدِي وَآمَانًا فِي أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفِي وَيُحَاسِبُكُمْ بِهِ
 اللَّهُ فَيَعْلَمُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ الرَّسُولَ بِمَا أُنزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ
 الْمُؤْمِنُونَ كُلُّهُمْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلِكِتِهِ وَكَتِبِهِ وَرُسُلِهِ
 لَا نَقْرِئُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطْعَنَا
 غُرْفَرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
 وَسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ مَرَبَّنَا لَا
 تُؤَاخِذْنَا إِنْ تَسْيِئْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا
 إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَعْهِلْنَا
 مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنْنَا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
 أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِينَ

283. இன்னும், நீங்கள் பிரயாணத்திலிருந்து, (கொடுக்கல் வாங்கல் செய்ய வேண்டிய நிலையேற்பட்டு, அதனை எழுத) எழுத்தாளரையும் நீங்கள் பெறவில்லையென்றால், (கடன் பத்திரத்திற்குப் பதிலாக) கைப்பற்றப்படும் அடமானமாகும்; உங்களில் சிலரைச் சிலர் நம்பி (அடமானம் வைப்பாரா) னால், நம்பப்பட்டாரே அத்தகையவர் தன்னிடம் இருக்கும் அமானிதத்தை (ழழங்காக) நிறைவேற்றி விடவும்; மேலும், தன்னுடைய இரட்சகளாகிய அல்லாஹ் வுக்கு (மிகவும்) பயந்து (நீதமாக நடந்து) கொள்ளவும்; சாட்சியத்தை நீங்கள் மறைக்கவும்வேண்டாம்; எவ்வரே நுழும் அதனை மறைத்தால் நிச்சயமாக அவருடைய இதயம் பாவத் திற்குள் ளாகி விடுகின்றது; மேலும், (மனிதர் களே!) நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

284. வானங்களிலுள்ளவையும், இன்னும்பூமியில் உள்ளவையும் அல்லாஹ் வுக்கே உரியவையாகும்; இன்னும், உங்களுடைய மனங்களிலுள்ளவற்றை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும் அல்லது அவற்றை நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டாலும், அதைப் பற்றி அல்லாஹ் உங்களை (விசாரணை செய்து) கணக்குக் கேட்பான்; ஆகவே, அவன்நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பளிப்பான்; அவன் நாடியவர்களை வேதனையும் செய்வான்; அன்றியும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் கூற்றுடையவன்.

285. (நம்முடைய) தூதர், தம் இரட்சகளிடமிருந்து தமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (வேதத்) நை விகவாசிக்கின்றார்; (அவ்வாறே மற்று) விகவாசிகளும் (விகவாசிக்கின்றனர்; இவர் கள்) ஒவ்வொருவரும், அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய மலக்குகளையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விகவாசிக்கின்றனர்; அவனுடைய தூதர்களில் எவருக் கிடையிலும் நாங்கள் வேற்றுமையப்படுத்திவிடமாட்டோம் (என்றும்) மேலும், (இரட்சகனே! உன் வேத வசனங்களை) நாங்கள் செனியுற்றோம்; இன்னும் (உன் கட்டளைக்கு) நாங்கள் கீழ்ப்படிந்தோம்; எங்கள் இரட்சகனே! நாங்கள் உனது மன்னிப்பைக் கோருகின் றோம்; உன்பக்கமே (உங்களுடைய) மீட்சி உள்ளது" என்றும் கூறுகின்றார்கள்.

286. அல்லாஹ் எந்த ஓர் ஆத்மாவிற்கும் அதன் சக்திக்கு மேல் சிரமிப்படுத்த மாட்டான்; அது சம்பாதித்துக் கொண்ட நன்மை அதற்கே (பயனளிக்கும் அவ்வாறே), அது சம்பாதித்துக் கொண்ட நைம் அதற்கே கேடாக அமையும்; எங்கள் இரட்சகனே! (உன் கடமைகளில் எதையும்) நாங்கள் மறந்து விட்டாலும், அல்லது (அதை நிறைவேற்றுவதில்) நாங்கள் தவறிமைத்து விட்டாலும் நீ எங்களை (க்குற்றும்) பிடிக்காதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! இன்னும் நீ எங்கள் மீது பளுவன் கனமயை - அதை எங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது நீ கமத்தியவாறு - கமத்தாதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! இன்னும் எதை (சுகமக்க) எங்களுக்கு சக்தி இல்லையா அதை எங்கள் மீது கமத்தாதிருப்பாயாக! எங்களை விட்டும் (எங்கள் பாவங்களை) அழித்தும் விடுவாயாக! எங்களுக்கு அருளும் புரிவாயாக! நீயே எங்கள் பாதுகாவலன்; ஆகவே (உன்னை) நிராகரிக்கும் கூட்டத்தார் மீது (வெற்றி பெற) நீ எங்களுக்கு உதவி புரிவாயாக!

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ أَكْبَرُ ۝ إِلَهُ الْأَلَهُوَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَظِيمُ ۝ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
إِنَّا هُنَّ عَلَىٰ هُدًىٰ وَإِنَّا نَنذِلُ لَكُمُ الْكِتَابَ فِي الْحَقِيقَةِ ۝ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ ۝ وَأَنْزَلَنَا رَبُّنَا الْقُرْآنَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ قَبْلِ هُدَىٰنَا لَمْ يَنْتَسِرُ ۝ وَأَنْزَلَنَا الْقُرْآنَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتقامَةٍ ۝
إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفِي عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ ۝
هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْضِ كَمِّ كَيْفَ يَشَاءُ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ
إِنَّمَا تَعْمَلُونَ ۝ هُنَّ أُمَّةٌ مُّكَذَّبَةٌ ۝ وَآخْرُ مُتَشَبِّهُتُ قَاتِلَةٌ
فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ ۝ قَيْتَبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ۝ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۝ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ تَوَّ
الْوَسِّعُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ أَمْنَابِهِ كُلُّ مَنْ عَنْدَنَا رَبَّنَا
وَمَا يَدْعُ كُرَّا إِلَّا أَوْلُ الْأَلْبَابِ ۝ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَيْنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَابُ ۝

அத்தியாயம் : 3

ஆலு இம்ரான் – இம்ரானின் குடும்பத்தினர்
வசனங்கள் : 200 மதன் ரூபங்கள் : 20

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அஞ்சுடையோன்
அல்லாஹ்மின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. அலிப் வாம் மீம்

2. அல்லாஹ் (அவள்எத்தகையவனென்றால்) அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) நித்திய ஜீவன்; (என்றும்) நிலையானவன்.

3. (நபியே முற்றிலும்) உண்மையைக் கொண்டுள்ள இவ்வேதத்தை—இதற்கு முன்னுள்ள (வேதங்கள் யா)வற்றையும் உண்மைப்படுத்தக்கூடியதாக (இது) இருக்க, உம்மீது அத்தகையவன்தான் இறக்கி வைத்தான்; தவ்ராத்தையும், இன்ஜீலையும் அவனே இறக்கி வைத்தான்.

4. முன்னர் மனிதர்களுக்கு நேர்வழி காட்டுவதற்காக(வேதங்களை அவனே இறக்கிவைத்தான்) மேலும் (நன்மை தீமைகளைப்) பிரித்தறிவிக்கக் கூடிய புர்க்கா(ன் எனும் குர் ஆ)ணையும் அவனே இறக்கிவைத்தான்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் வுடைய வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார் கனே அத்தகையோர்— அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுள்ளடு; இன்னும் அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; (தீவர்களை) தன்மித்தலையுடையவன்.

5. நிச்சயமாக அல்லாஹ்—அவனுக்கு பூமியில் மற்றும் வானத்தில் (உள்ள) எப்பொருளும் மறைந்ததன்று.

6. அவன் எத்தகையவனென்றால், கர்ப்பப்பைகளில் தான் எவ்வாறு நாடுகிறானோ. அவ்வாறு உங்களை அவன்வடிவமைக்கிறான்; அவனையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் வேறு இல்லை, அவன், (யாவரையும்) மிகைத்தோன், தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

7. அவன் எத்தகையவனென்றால், இவ்வேதத்தை உம்மீது அவன் இறக்கி வைத்தான்; இதில் தெளிவானகருத்துக்களுடைய வசனங்களும் இருக்கின்றன. அவைதான் இவ்வேதத்தின் அடிப்படையாகும்; மற்றவை, பலபொருள்களைக் கொண்டவையாகும்; ஆகவே, எவர்களுடைய இதயங்களில் சருகுதல் இருக்கிறதோ அத்தகையோர், அதில் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணக்கருதி—அதில் பல பொருள்கள் கொண்டவைகளையே தேடிப் பின்பற்றுவார்கள். மேலும், இதன் உண்மைக்கருத்தை அல்லாஹ் வையென்றி எவரும் அறியமாட்டார்கள். கல்வியறிவில் நிலை பெற்றவர்களோ (அதன் கருத்து, தங்களுக்குப் பூரணமாக விளங்காவிடினும்)"இதனையும் நாங்கள் விகவாசித்திருக்கிறோம்; (இவ்விருவகை வசனங்கள்) ஒவ்வொன்றும் எங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உள்ளவைதாம்" என்று கூறுவார்கள். அறிவுடையோர்களையன்றி மற்றெவரும் (இவைகளைக் கொண்டு) நல்லுப்பதேசமடையமாட்டார்கள்.

8. (அறிவுடைய அவர்கள்)"எங்கள் இரட்சகனே! நீ எங்களுக்கு நேர்வழி காட்டிய பின்னர், எங்களுடைய இதயங்களை (அதிலிருந்து) சருகிவிடுமாறு செய்து விடாதிருப்பாயாக! மேலும், உண்புறத்திலிருந்து அருளையும் எங்களுக்கு அளிப்பாயாக நிச்சயமாக நீயே பெரும் கொடையாளியாவாய் (என்றும்),

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبٌ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
 الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا نَّ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
 أَفْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَذَابٌ
 إِلَّا قَرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَإِنَّهُمْ هُمُ
 اللَّهُ بِذِنْبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعَقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 سَتُغْلِبُونَ وَسَخْنُرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَهَادُ ۝ فَدُكَانَ
 لَكُحْرَايَةٌ فِي قِنْتَيْنِ التَّقْتَانِ فِيَّةٌ تَقَاتِلُ فِي سَيِّلِ اللَّهِ وَأَخْرَى
 كَافِرَةٌ بِرَوْنَاهُمْ مِّثْلُهُمْ حُرَّاً يَالْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤْمِنُ بِنَصْرِهِ
 مَنْ يَشَاءُ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعْبَرَةً لَا وَلِيُّ الْأَبْصَارِ ۝ زُرْيَنَ
 لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
 الْمُقْنَطِرَةِ مِنَ الدَّاهِبِ وَالْفَضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
 وَالْحَرَثِ ۝ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
 الْهَبَابِ ۝ قُلْ أَوْنِسْكُمْ بَعِيرُمْ دِلْكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوا عِشْدَةَ
 رَبِّهِمْ جَنَّتْ بَجِيرُمْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
 مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝

9. "எங்கள் இரட்சகளே! நிச்சயமாக நீரு நாளைக்காக மனிதர்கள் யாவரையும் ஒன்று சேர்ப்பவனாக இருக்கின்றாய்; (அந்த நாள் வருவது)தில் சந்தேகமேயில்லை; (என்றால்,) நிச்சயமாக அல்லாஹ், (தன்) வாக்குறுதியில் மாறு செய்யமாட்டான்" (என்றும் பிரார்த்திப்பார்கள்).

10. நிச்சயமாக (அந்தாளை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்_ (அந்தாளில்) அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய பின்னைகளும், அவர்களுடைய வேதனையிலிருந்து யாதொன்றையும் அவர்களை விட்டும் ஒரு போதும் தேவையறச் செய்து விடாது; இன்னும் இவர்கள் தாம் உண்மையாகவேநரக) நெருப்பின் எரிபொருத்தன்மூலம்.

11. (இவர்களின் நிலை, செயல்யாவும்) ஃபிர் அவ்வளைச் சார்ந்தவர்கள், இன்னும் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் நிலை போன்று இருக்கின்றது; அவர்கள் நம் வசனங்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆதலால், அல்லாஹ் அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டான்; இன்னும் அல்லாஹ் தன்மூலிப்பதில் மிகக் கடுமையானவன்.

12. இவ்வேதத்தை நிராகரிக்கின்றார்களே, அத்தகையோருக்கு (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் (விசுவாசிகளால்) வெற்றி கொள்ளப்படுவீர்கள்; (மறுமையில்) நரகத்தின் பாலும் நீங்கள் (எழுப்பி) ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள்; இன்னும், தங்குமிடமான(அ)துமிகக்கெட்டதாகும்.

13. (பத்ரு யுத்த களத்தில்) சந்தித்த இரு சேளைகளில், திட்டமாக உங்களுக்கோர் அத்தாட்சி இருந்தது, (அதில்தன் ரூ) அல்லாஹுவின் பாலதையில் போர் செய்யும் சேளையாகும். மற்றொன்று (அல்லாஹுவை) நிராகரிக்கத் தூதியது (மான சேளையுமாகும்) நிராகரிப்போர் தம்மை விட (முஸ்லிம்களான) அவர்களை இரு மட்டங்காகத் தங்கள் கண்களால் (நேரடியாகக்) கண்டனர். அல்லாஹுவோ, தான் நாடியவர்களை தன் உதவியைக்கொண்டு பலப்படுத்துகிறான்; பார்வைகள் உடையோருக்கு நிச்சயமாக இதில் ஒரு (நல்ல) படிப்பினை இருக்கின்றது(10)

14. பெண்கள், ஆண்மக்கள், பொன், வெள்ளிகளினால் சேர்த்துவைக்கப்பட்ட பெருங் குலியல்கள், அடையாளமிடப்பட்ட குதிரைகள், (ஆடு, மாடு, ஓட்டகம் முதலிய) கால் நடைகள், வேளாண்மை ஆகிய (மனதுக்கு) ஆஸையுட்டப் பட்டவற்றை நேசிப்பது மனிதர்களுக்கு அழகாக்கப்பட்டுள்ளது. இவையாவும் நிலையற்ற இவ்வுவக வாழ்க்கையின் (அற்ப) இனப்பங்களே; அல்லாஹுவோ_ அவனிடத்தில் (நிலையான) அழகிய திரும்பிக் கெல்லுமிடம் உண்டு.

15. (நபியே) மனிதர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: இவற்றைவிட மேலானதொன்றை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கவா? (அல்லாஹுவுக்குப்) பயந்து நடக்கின்றார்களே அத்தகையவர்களுக்கு, அவர்களின் இரட்சகளிடத்தில் சுவனபதிகள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓய்க்கொண்டிடிருக்கும்; அவற்றில் (அவர்கள்) நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (அங்கு அவர்களுக்குப்) பரிகாத்தமான மனைவியரும், (இவைகள்கும், மகத்தான்) அல்லாஹுவிடிடமிருந்து பொருத்தமும் உண்டு; மேலும், அல்லாஹு தன் அடியார்களைப் பார்க்கிறவன்.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَآ فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقَنَا
 عَذَابَ النَّارِ ۖ الظَّالِمُونَ وَالصَّدِيقُونَ وَالْمُنْتَهِيُونَ
 وَالْمُنْفِقُونَ وَالْمُسْتَغْرِفُونَ بِالْأَسْحَارِ ۗ شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ ۚ وَأُولُو الْعِلْمُ قَائِمًا بِالْقُسْطَادِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۗ إِنَّ الَّذِينَ عَنْدَ اللَّهِ
 إِلَّا سُلَامٌ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَهُمْ الْعِلْمُ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَمَنْ يَكْفُرُ بِآيَاتِ اللَّهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۗ فَإِنْ حَاجُوكُمْ فَقُلْ أَسْلَمْتُ
 وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 وَالْمُسْلِمُونَ أَسْلَمُتُمُّ ۗ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ
 تَوَلُّو فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَغُ ۖ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۗ إِنَّ
 الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ
 حِقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقُسْطَادِ مِنَ النَّاسِ
 فَبَشِّرُهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۗ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبَطُتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنْ نُصُورٍ ۗ

16. இத்தகையோர் "எங்கள் இரட்சகளே! நிச்சயமாக நாங்கள் (உள்ளை) விசுவாசிக்கின்றோம்; ஆதலால், நீ எங்களுக்கு எங்களுடைய பாவங்களை மனிதது (அருள் புரிந்து, நரக) நெருப்பின் வேதளையிலிருந்தும் நீ எங்களை (கடேற்றும் பெற)க்காத்தருள்வாயாக என்றும்(பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்கள்.

17. (இன்னும், அவர்கள்) பொறுமையாளர்களாகவும், உண்மையாளர்களாகவும், (அல்லாஹ் வுக்கு) முற்றிலும் வழிப்பட்டு நடப்பவர்களாகவும், தர் மம் செய்கின்றவர்களாகவும், "ஸஹர்" நேரங்களில் (அல்லாஹ் விடம் பால்) மன்னிப்புக் கோருகின்றவர்களாகவும் இருப்பார்.

18.(நபியே) அல்லாஹ் சாட்சிக்கூறுகின்றான்: "நிச்சயமாக அவள்_அவளைத்தவிர (வேறு) வணக்கத்திற்குரியவன் இல்லை." (அவ்வாறே) மலக்குகளும், (வெத ஞானம் பெற்ற) கல்வி மாண்களும் (சாட்சி கூறுகின்றனர்) நீத்தை நிலை நிறுத்தியவளாக (அல்லாஹ் சாட்சி கூறுகிறான்) "அவளைத் தவிர (வேறு) வணக்கத்திற்குரியவள் இல்லை; அவனே யாவரையும் மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்."

19.நிச்சயமாக, அல்லாஹ் விடத்தில் (அங்கீகாரிக்கப்பட்ட) மார்க்கம் இல்லாமாகும்; மேலும், வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கிடையே உள்ள (பிடிவாதம்) பொறுமையால் (இதுதான் உண்மையான மார்க்கம் என்ற) அறிவு அவர்களுக்கு வந்ததன் பின்னரே தவிர மாறுபடவில்லை; இன்னும், எவர் அல்லாஹ் விடுவடைய வசனங்களை நிராகரிக்கின்றாரோ _ (அவரைப் பற்றி) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் கணக்கெடுப்பதில் துரிதமானவன்.

20. எனவே, (நபியே இதற்குப்)பின்னும் அவர்கள் உம்முடன் தர்க்கித்தால், அப்போது (அவர்களிடம்) "நான் என் முகத்தை(த்திருப்பி) அல்லாஹ்(டைய கட்டளையுக்கு) முற்றிலும் பணித்து விட்டேன்; (அவ்வாறே) என்னைப் பின்பற்றியவர்களும் (பணித்து விட்டனர்)" என்று கூறுவிராக! மேலும் வேதமளிக்கப்பட்டவர்களிடமும், பாமரர்களிடமும் "நீங்களும் (அவ்வாறே) அல்லாஹ் வுக்குமுற்றிலும்பணித்துவிட்டர்களா?" என்று கேட்கிறாக(அவ்வாறே) அவர்கள் பணித்து விட்டால், திட்டமாக அவர்கள் நேரான வழியை அடைந்துவிட்டார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் புறக்களித்து விட்டால்_(அதற்காக நீர் கவலைப்படாதீர்); உம்மீதுள்ள கட்டமையெல்லாம் (நம்முடைய தூதை) எத்திவைப்பதுதான்; மேலும், அல்லாஹ் தன் அடியார்களைப் பார்க்கிறவன்.

21. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வின் வசனங்களை நிராகரித்து, உரிமையின்றி நபிமார்களையும் கொலை செய்து, மனிதர்களில் நீத்தைக் கொண்டு ஏவுளின்றோர்களையும் கொலை செய்கிறார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு, துள்புறுத்தும் வேதளையைக்கொண்டு(நபியே) நீர் நன்மாராய்க்கூறுவிராக!

22. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுடைய செயல்கள் (யாவும்) இம்மையிலும், மறுமையிலும் (எத்தகைய பலனுமின்றி, முற்றிலும்) அழிந்துவிட்டன; (மறுமையில்) அவர்களுக்கு உதவியாளர்கள் எவருமில்லை.

الْأَخْرَى إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبَهَا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمْ بَيْنَهُمْ وَلَا يَتَوَلَّ فِرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ^(١)
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَاتُلُوا إِنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا إِيمَانُهُمْ دُرْدِيٌّ وَغَرْبَهُمْ
 فِي دِينِهِمْ كَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ^(٢) فَلَكِيفَ إِذَا جَمَعْتُهُمْ لِيَوْمٍ لَا
 رَبِّ يَرْبِّهِمْ وَوُقِيتُ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ^(٣)
 قُلْ اللَّهُمَّ إِنَّكَ الْمُلْكَ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ شَاءَ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ
 مَنْ شَاءَ وَتَعْزِيزُ مَنْ شَاءَ وَتُذْلِلُ مَنْ شَاءَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ^(٤) تُولِّي لَيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِّي جَمِيعَ النَّهَارِ
 فِي الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيْتِ وَتُخْرِجُ الْمَيْتَ مِنَ الْحَيَاةِ
 وَتَرْزُقُ مَنْ شَاءَ بِعِنْدِ حِسَابٍ ^(٥) لَا يَتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ
 الْكُفَّارِينَ أَوْ لِيَاءَ مَنْ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلُ
 ذَلِكَ فَلَدِيسٌ مِّنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَنْقُوا مِنْهُمْ نَقْشَهُ
 وَيَحْدِدُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ مَوْلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ^(٦) قُلْ إِنْ
 تُخْفِوْنَا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بَدُوْلَةٌ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا
 فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ^(٧)

23. (நபியே) வேதத்தில் ஒரு பாகம் கொடுக்கப்பட்ட (ஸுதர்களாகிய இ) வர்களை நீர் (கவனித்துப்) பார்க்கவில்லையா? (அவர் களுக்குள் ஏற்பட்ட விவகாரத்தில்) அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிக்க அல்லாஹ் வின் வேதத்தின்பால் அவர்கள் அழைக்கப் படுகிறார்கள்; பின்னர் அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் (இதனைப்) புறக்கணித்தவர்களாக திரும்பிச்செல்கின்றனர்.

24. இது "என்னிக்கணக்கிடப்பட்ட சிலநாட்களைத் தலை, (நரகத்தின்) நெருப்பு நிச்சயமாக ஒரு போதும் எங்களைத் தீண்டாது" என்று அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருந்த காரணத்தினாலாகும். தங்கள் மார்க்க (விஷயத்தில், அவர்கள் பொய்யாகக் கற்பணை செய்து) கூறி) வந்ததும், அவர்களை ஏமாற்றிவிட்டது.

25. (நபியே) எது நடந்தேறுமென்பதில் சந்தேகமில்லையோ, அந்நாளைக்காக நாம் அவர்களை ஒன்று சேர்த்து, ஒவ்வொர் ஆத்மாவும், அது சம்பாதித்தவற்றை (அதன் பலனை) பழுரணமாக அளிக்கப்பட்டால், (அவர்களின் நிலைமை) எவ்வாறுக்கும்? அவர்களும் (தங்கள் பிரதிபலனை அடைவதில் சிறிதும்) அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

26. (நபியே! பிரார்த்தித்து) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் வே! (இம்மை, மறுமையின் சகல) ஆட்சிக்கும் அதிபதியே! நீ நாடியவரிடமிருந்து ஆட்சியைப் பறித்தும் விடுகின்றாய்; மேலும், நீ நாடியவரை கண்ணியப்படுத்துகின்றாய்; இன்னும் நீ நாடியவரை இழிவு படுத்துகின்றாய்; நன்மையாவும் உன் கைவசமே (இருக்கின்றது). நிச்சயமாக, நீ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் குற்றலுடையவன்.

27. "நீ இரவைப் பகலில் நுழையச் செய்கின்றாய்; இன்னும் நீ பகலை இரவில் நுழையச் செய்கின்றாய்; உயிரற் றதிலிருந்து உயிரின் ஸதையும் நீயே வெளியாக்குகின்றாய்; உயிருள்ளதிலிருந்து உயிரற் றதையும் நீயே வெளியாக்குகின்றாய்; மேலும் நீ நாடியவர்களுக்குக் கணக்கின்றியே அளிக்கின்றாய்."

28. விசுவாசிகள் (தங்களைப்போன்ற) விசுவாசிகளையன்றி, நிராகரிப்போரை (ததங்களுக்கு)ப் பாதுகாவலர்களாக ஆக்கிக் கொள்கொண்டாம்; அவர்களிலிருந்து (தங்களைக்) காப்பாற்றிக் கொள்வதை நீங்கள் பயந்தால்ஸ்ரி; எவ்வேறும் அவ்வாறு செய்தால், அவர்களுக்கு அல்லாஹ் விடத்தில் எத்தகைய சம்பந்தமுமில்லை; மேலும் அல்லாஹ், தன்னைப் பற்றி உங்களுக்கு (அச்சமூட்டி) எச்சாரிக்கை செய்கின்றான்; அல்லாஹ் விடமே மீணுதலும் இருக்கின்றது.

29. "உங்கள் நெருசங்களில் இருப்பதை நீங்கள் மறைத்தாலும் அல்லது அதை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும் அல்லாஹ் அதை அறிவான்; (என்றும்) வானங்களில் மற்றும், பூமியில் உள்ளவற்றை அவன் அறிவான்" என்றும் (நபியே) நீர் கூறுவீராக! மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் குற்றலுடையவன்.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا حَمَلَتْ مِنْ حِيلٍ مُّخْضَرًا إِنَّمَا عَلِمَتْ مِنْ
 سُوءِ تَوْذِيلِ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمْدًا أَبْعِيدَأَوْ يَعْدِلُ كُلُّ اللهُ
 نَفْسَهُ وَاللهُ رَءُوفٌ بِالْعَبْدِ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُجْنِونَ اللَّهَ فَلَا يَعْرُونَ
 يُعْجِبُكُلُّ اللهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ
 أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلُّو فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِ
 إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عُمَرَ عَلَى
 الْعَالَمِينَ ذِرْبَيْهِ بَعْضُهَا مِنْ بَعِيشٍ وَاللهُ سَيِّدُهُمْ عَلِيهِمْ
 إِذْ قَالَتِ امْرَأُتُ عُمَرَنَ رَبِّي إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
 مُحَرَّرًا فَتَقْبِلُ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّيِّدُ الْعَلِيُّ فَلَمَّا وَضَعَهَا
 قَالَتِ رَبِّي إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَ
 لَيْسَ الدَّرَكُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي سَيِّدُهَا مَرِيمٌ وَإِنِّي أَعْيَدْهَا
 لِكَ وَدَرِيَّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَفَقَبَلَهَا رَبُّهَا يَقْبُولُ
 حَسَنٌ وَأَبْدَتَهَا بَنِيَّا حَسَنًا وَكَفَلَهَا زَكَرِيَّا مُكْبَدًا دَخَلَ عَلَيْهَا
 زَكَرِيَّا الْبَحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِيَّهُ أَنِّي لَكَ هَذَا
 قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِعِيرِ حِسَابٍ

30. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் நன்மையில் தான் செய்தவற்றையும், தீமையில் தான் செய்தவற்றையும் தன் முன் ஆஜராக்கப்பட்டதாகப் பெறும் (அந் நாளில், அது, தான் செய்தவைகளுக்கும், தனக்கும் மத்தியில் வெகுதூரம் இருந்திருக்க வேண்டுமே என விரும்பும். அன்றியும், அல்லாஹு தன்னைப் பற்றி (அவன் து தன்டனையை நினைவு கூருமாறு) உங்களை எச்சரிக்கை செய்கிறான்; இன்னும் அல்லாஹு (தன்) அடியார்கள் மீது மிக்க இரக்கமுடையவன்.

31. (நபியே மனிதர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: "நங்கள் அல்லாஹு வை நேசிப்பவர்களாக இருந்தால், என்னை நீங்கள் பின்பற்றுவங்கள்; (அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால்) உங்களை அல்லாஹு நேசிப்பான்; உங்கள் பாவங்களையும் உங்களுக்காக அவன் மன்னித்து விடுவான்; அல்லாஹு மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

32. (நபியே! மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹுவுக்கும் (அவனுடைய) தூதருக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படித்துநடங்கள்; பின்னர் அவர்கள் புறக்கணித்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹு நிராகரிப்போரை நேசிக்கமாட்டான்."

33. நிச்சயமாக அல்லாஹு, ஆத்மையும், நூற்றையும், இப்ராஹீமுடைய குடும்பத்தினரையும், இம்ரானுடைய குடும்பத்தினரையும் அகிலத்தாரைவிட மேவாகத தேர்ந்தெடுத்தான்.

34. அவற்றில் சில, சிலரிலுள்ள சந்ததிதான்; அல்லாஹு (யாவற்றையும்) செவியுருகிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

35. இம்ரானுடைய மனைவி (கஃப்பமான பொழுது, ஆண் குழந்தை பெற விரும்பி இரட்சகளிடம்) "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என் வயிற்றிலுள்ளதை உள்க்காக உரிமை விடப்பட்டதாக நேர்ச்சை செய்து கொண்டேன்; ஆதலால், (அதனை) என் விடமிருந்து நீ அங்கீகரித்துக் கொள்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே (பிரார்த்தனைகளைச்) செவியுருகிறவன்; மனத்திலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறியதை (நினைவு கூரவீராக).

36. பின்னர், அதனை அவன் (தன் விருப்பத்திற்கு மாறாக ஒரு பெண்குழந்தையாகப்) பெற்றபோது, "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாகவே நான் (என் விருப்பத்திற்கு மாறாக) ஒரு பெண்ணையே பெற்றுள்ளேன்" என்று கூறினான்; அவன் பெற்றிருடுத்ததை அல்லாஹுவே மிக்க அறிந்தவன்; ஆயினும், ஆண் (இந்தப்) பெண்ணைப் போன்றதல்ல; (பிறகு இம்ரானின் மனைவி) "நிச்சயமாக நான் அதற்கு மர்யம் எனப் பெயரிட்டுள்ளேன்; அதனையும் அதன் சந்ததியையும், வெருட்டப் பட்ட வைத்தானின் வஞ்சளைகளி) விருந்து உண்ணிடம் நிச்சயமாக நான் காக்கத் தேடுகிறேன்!" என்றான்.

37. ஆகவே, அவனுடைய இரட்சகன், அவளை அழகான முறையில் அங்கீகரித்து, (பரிசுத்தமாகவும்) அழகான வளர்ச்சியாகவும் அவளை வளரச்செய்தான்; மேலும், அவனுக்கு (பாதுகாவலராக) ஜகாரிய்யாவைப் போறுப்பெற்கச் செய்தான்; ஜகாரிய்யா, அவளிடம் மாட்டத்திற்குள் நுழையும் போதெல்லாம் அவளிடத்தில் (ஏதேனும்) உணவுப்பொருள் இருப்பதைக் கண்டு, "மர்யமே! இது உள்கு எங்கிருந்து வந்தது?" என் ருகேட்டார். அ(தற்க)வள் "இது அல்லாஹு விட மிருந்துதான் (வருகின்றது. ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹு, தான் நாடியவர்களுக்குக் கணக்கின் நிக் கொடுக்கிறான்" என்று கூறினாள்.

هُنَالِكَ دَعَازٌ كَرِيَّارَبَةٌ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرْيَةً
طَيِّبَةً إِنَّكَ سَيِّدُ الدُّعَاءِ فَنَادَتْهُ الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْمَحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيُخْلِي مُصَدِّقًا بِحَكْمَةِ
مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الْمُصْلِحِينَ قَالَ رَبِّ
أَنِّي يَكُونُ لِي غُلْمَانٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَأَمْرَأَتِي عَاقِرَةً قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعُلُ مَا يَشَاءُ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي أَيْمَانَهُ مِقَالَ
إِيْتُكَ الْأَسْتَحْلَمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامًا لَأَرْمَزَ أَوْدُوكُورَتَكَ
كِثِيرًا وَسَيِّدًا بِالْعِشَىِ وَالْأَبْكَارِ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ
يُمْرِيهِ رَبِّ اللَّهِ أَصْطَفِيكَ وَطَهَرَكَ وَأَصْطَفِيكَ عَلَىِ
نِسَاءِ الْعَلَمِينَ يُمْرِيهِمُ اقْتُنْتِي لِرَبِّكَ وَاسْجُدْتِي وَارْكَعْتِي
مَعَ الْمُرْكَعِينَ ذَلِكَ مِنْ أَنْتَهَا الْغَيْبِ تُؤْجِيَهُ إِلَيَّكَ وَمَا
كُنْتَ لَدَيْهُمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ إِيَّاهُ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا
كُنْتَ لَدَيْهُمْ إِذْ يَحْصُمُونَ إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَهُوَمُ
إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِحَكْمَةِ مِنْهُ قَاسِمَهُ الْمَسِيَّهُ عَيْنَى ابْنُ مَرْيَمَ
وَجِيعَهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقْرَبِينَ

38. அந்த இடத்திலேயே ஜகரிய்யா, தன் இரட்சகணை(பிரார்த்தித்து) அழைத்தார்; என் இரட்சகனே! உன்பாலிகுந்து எனக்கொரு பரிசுத்தமான சந்ததியை அளிப்பாயாக! நிச்சயமாக நீ பிரார்த்தனையைச் செவியறுகிறவன்" என்று கூறினார்.

39. பின்னர் மாடத்தில் நின்று அவர் தொழுது கொண்டிருந்த சமயத்தில், (அவரிடம்) மலக்குகள், "ஜகரிய்யாவே! நிச்சயமாக அல்லாஹ், யஹ்யா (என்ற ஒரு மக)வை உமக்கு (அளிப்பதாக) நன்மாராயங் கூறுகின்றான்; அவர் (தகப்பனின்றி) அல்லாஹு விடிமிருந்து(ள்ள) ஒரு வார்த்தையை (க் கொண்டு உண்டாகக் கூடிய சஸரா நபியை முன் னரிக்கையாக) உண்மைப் படுத்தக் கூடியவராகவும், (மனிதர் களுக்குத்) தலைவராகவும், (பெண் இன்பத்தைத்) துறந்தவராகவும், நல்லோர் களிலிருந்தே நபியாகவும் இருப்பார்" என்று (கறி) அவரை சப்தமிட்டு அழைத்தனர்.

40. (அதற்கு ஜகரிய்யாவாகிய) அவர், (அல்லாஹுவிடம்) என் இரட்சகனே! எனக்கு எவ்வாறு மகன் உண்டாக முடியும்? நிச்சயமாக முதுமையும் என்னை அடைந்து விட்டு; என்மனைவியோ மலதியாயிருக்கின்றான்!" என்று கூறினார்; "அவ்வாறே (நடை பெறும்); அல்லாஹ் தான் நாடியதை (அவசியம்) செய்தே தீருவான் என்று (அல்லாஹுவாகிய) அவன் கூறினான்.

41. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! (இதற்கு) எனக்கோர் அடையாளத்தை ஆக்குவாயாக!" என்று கேட்டார். (அதற்கு) அவன் "உமக்கு (அளிக்கப்படும்) அடையாளமாவது, மூன்று நாட்கள் வரையில் சைகை மூலமன்றி நீர் மனிதர்களுடன் பேசாமல் இருப்பதாகும். (அந்நாட்களில்) நீர் உமதிரட்சகணை அதிகமாக நினைவுக்கீராக! காலையிலும், மாலையிலும் (அவனைப்போற்றி) துதி செய்து கொண்டுமிருப்பீராக!" என்று கூறினான்.

42 இன்னும், மலக்குகள் (மர்யமிடம்) "மர்யமே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் உள்ளைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றான்; உள்ளைப் பரிசுத்தமாகவும் ஆக்கியிருக்கின்றான்." அவிலத்தாரிலுள்ள பெண்களை விட உள்ளைத் தேர்ந்தெடுத்து மிருக்கின்றான்" என்று கூறிய சமயத்தில் (நடந்தவற்றை நபியே! நினைவு கூர்வீராக! அப்போது)

43. "மர்யமே! நீர் உன்னுடைய இரட்சகனுக்கு வழிபாடு செய்வீராக! சாவுடாங்கமும் செய்வீராக! குனிந்து (சிரம் பணிந்து) வணங்குபவர்களுடன் நீரும் குனிந்து (சிரம் பணிந்து) வணங்குவீராக!" (என்றும் கூறினார்கள்.)

44. (நபியே) இவை (யாவும் நீர் அறியாத) மறைவான செய்திகளில் உள்ளவையாகும்; இவைகளை நாம் உமக்கு வழையின் மூலம் அறிவிக்கின்றோம்; இன்னும், மர்யமுக்கு (அவரை வளர்க்க) அவர்களில் எவர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதென்று (முடிவுசெய்ய) அவர்கள் தங்கள் எழுதுகோல்களை (ஆற்றில்) ஏறிந்தபோதும் நீர் அவர்களிடத்தில் இருக்கவில்லை; (இதைப்பற்றி) அவர்கள் விவாதித்துக்கொண்டபோதும் அவர்களிடத்தில் நீர் இருக்கவில்லை.

45. (மேலும், மர்யமிடம்) மலக்குகள், "மர்யமே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்னிடமிருந்து (ஆகு! என்று) ஒரு வார்த்தையைக் கொண்டு உணக்கு (ஒரு மகவை அளிக்க) நன்மாராயங் கூறுகின்றான்; அவரின் பெயர் மலீவந் மர்யமுடைய மகன் சஸரா என்பதாகும்; அவர் இம்மையிலும், மறுமையிலும் மிக்க அந்தல்லதை யுடையவராகவும், (இரட்சகனுக்கு) மிக்க நெருங்கியவர்களில் ஒருவராகவும் இருப்பார்" என்று கூறிய போது—

وَيُبَكِّلُهُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّلِحِينَ ④ قَالَتْ
 رَبِّ أَنِّي يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسِنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ⑤
 وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالْتَّورَةَ وَالْأُبْيَحِيلَ ⑥ وَرَسُولًا إِلَى
 بَنِي إِسْرَائِيلَ هُنَّ قَدْ جَعَلْتُكُمْ بِاِيمَانِهِ مِنْ رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ
 لَكُمْ مِنَ الطَّيْنِ كَهْيَةً الطَّيْرِ فَإِنْفَخْ رُفِيعٌ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَأَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأَخْجِي الْمَوْقِتِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ
 أَنْهِيَكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِلُونَ فِي بَيْوَنَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَذِيَّةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ⑦ وَمُصْدِيقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيِّيِّ مِنَ
 التَّوْرَةِ وَلَا حِلْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِمَ عَلَيْكُمْ وَجَهَنَّمُ
 بِاِيمَانِهِ مِنْ رَّبِّكُمْ فَإِنَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ⑧ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
 فَأَخْبِدُهُ وَهُنَّ أَصْرَاطٌ مُسْتَقِدُونَ ⑨ فَلَمَّا أَحْشَ عِيسَى مِنْهُمْ
 الْكُفَّرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ⑩ رَبَّنَا أَمَّا
 بِمَا أَنْزَلْتُ وَأَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَأَكْتُبُنَا مَعَ الشَّهِيدِينَ ⑪

46. "அவர் தொட்டிலில் (குழந்தையாக) இருக்கும் பொழுது (தன் தாயின் பரிசுத்தத் தன்மையைப்பற்றியும், (தன் நபித்துவத்தைப்பற்றி) பருவ வயதிலும் மனிதர் களுடன் பேசுவார்; இன்னும் நல்லொழுக்கமுடையோவில் உள்ளவராகவுமிருப்பார்" (என்றும் கூறினார்கள்).

47. (அதற்கு மர்யங்)" என் இரட்சகனே! எந்த ஒரு மனிதருமே என்னைத் தீண்டாதிருக்க, எனக்குளவுவாறு ஒருமகன் உண்டாகமுடியும்?" என்று கூறினான். (அதற்கு) அவ்வாறே, அல்லாஹ் தான் நாடியதைப் படைக்கிறான், அவன் ஒரு காரியத்தை முடிவெடுத்தால் அவன் அதற்கு கூறுவதைல்லாம் "ஆகுக! என்பதுதான்; அது ஆகிவிடும்" என்று கூறினான்.

48. மேலும், அவன் அவருக்கு வேதத்தையும், ஞானத்தையும், தவ்ராத்தையும், இன்ஜீலையும் கற்பிப்பான்.

49. இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு (அவரை) ஒரு தூதராகவும் (அனுப்புவான் என்றும் அல்லாஹ் கூறினான். பின்னர் சஸா பிறந்து தன் வாலிபத்தையடைந்து, இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் சென்றபொழுது, அவர்களிடம் கூறியதாவது) தீட்டமாக நான் உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (அனுப்பப்பட்ட ஒரு தூதன் என்பதற்குரிய) ஓர் அத்தாட்சியுடன் உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன்; உங்களுக்காக களிமன்னிலிருந்து பறவையின் கோலத்தைப்போல் செய்து, பின்னர் அதில் நான் ஊதுவேன்; அல்லாஹ் வின் அனுமதியைக் கொண்டு அது (உயிருள்ள) பறவையாகவிடும். பிறவிக்குருடனையும், வெண்குஷ்டரோகியையும் நான் குணப்படுத்துவேன்; மேலும் அல்லாஹ் வின் அனுமதிகொண்டு இந்தோரையும் நான் உயிர்ப்பிப்பேன்; மேலும் நீங்கள் புசிப்பவைகளையும் உங்கள் வீடுகளில் நீங்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பவைகளையும் நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்; மெய்யாகவே நீங்கள் விசுவாசங்கொள்பவர்களாக இருந்தால், நிச்சயமாக இதில் உங்களுக்கு (த்திருப்தி அளிக்கக்கூடிய) ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

50. மேலும், "என் முன் இருக்கும் தவ்ராத்தை(யும் நான்) உண்மையாக்கி வைக்கிறவனாகவும், (முன்னர்) உங்களுக்கு விலக்கப்பட்டவைகளில் சிலவற்றை உங்களுக்கு நான் ஆகுமாக்கி வைப்பதற்காகவும், மேலும், உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (இத்தகைய) ஓர் அத்தாட்சியைக் கொண்டு உங்களிடம் நான் வந்திருக்கின்றேன். ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ் வுக்குப் பயந்து, எனக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்" (என்றும்)

51. "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தான் என் இரட்சகனும், உங்கள் இரட்சகனும் ஆவான்; ஆகவே, அவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; இதுதான் நேரான வழி" (என்றும் கூறினார்).

52. அவர்களிலிருந்து (ஒரு சிலர் தம் மை) நிராகரிப்பதை சஸா உணர்ந்த பொழுது, (அவர்களை நோக்கி) "அல்லாஹ் வுக்காக எனக்கு உதவி செய்பவர்கள் யார்?" எனக் கேட்டார். (அதற்கு அவருடைய) சீடர்கள், "நாங்கள் அல்லாஹ் வுக்கடையாதவியாளர்கள்; அல்லாஹ் வுவை நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றோம்; நிச்சயமாக நாங்கள் (முற்றிலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து) முஸ்லிம் கள் என்பதாகவும் நீர் சாட்சி கூறுவீராக" என்று கூறினார்கள்.

53. "எங்கள் இரட்சகனே! நீ (இவருக்கு) இறக்கிவைத்த (வேதத்)தை நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றோம்; (உண்ணுடைய) இத் தூதரையும் நாங்கள் பின் பற்றி நடக்கின்றோம்; ஆதலால் (சத்தியத்திற்கு) சாட்சி கூறுபவர்களுடன் எங்களையும், நீபதிவு செய்துகொள்வாயாக" (என்றும் சீடர்கள் பிரார்த்தித்தனர்).

وَمَكْرُوا وَمَكْرَا اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمُكْرِرِينَ ﴿٤٦﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ
 لِعِيسَى اتَّقِ مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُظَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَجَاءُكَ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَيَّ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُحَشَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَخْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
 فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٧﴾ فَآمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعْدَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
 شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نُصْرَىٰ ﴿٤٨﴾ وَآمَّا
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ فَيُوَفِّيْهِمْ أُجُورُهُمْ وَ
 اللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٩﴾ ذَلِكَ تَسْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَ
 إِنَّ رَبَّكَ رَحِيمٌ ﴿٥٠﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ادَمَ خَلْقَةٍ
 مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥١﴾ أَتَحْقِّقُ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
 تَكُونُ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٥٢﴾ فَمَنْ حَاجَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ
 مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْ أَنَّدِعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَ
 نِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ
 عَلَى الَّذِينَ يُنَزِّلُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصْصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ
 إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥٤﴾

54. மேலும், (ஸஸாவை நிராகரித்த) அவர்கள், (அவரைக் கொள்ள செய்யச்) சதிசெய்தார்கள்; (எனினும் அல்லாஹ் அவரை இரட்சித்துக்கொண்டு, தங்களில் ஒருவனையே அவர்கள் கொள்ள செய்துவிடும்படி) அல்லாஹ்வும்,(அவர்களுக்குச்) சதி செய்துவிட்டான். இன்னும் அல்லாஹ், சதிசெய்பவர்களின் சதியை முறியடித்துக்கூடி கொடுப்பவர்களில் மிகச்சிறந்தவன்.

55. (ஸஸாவை நோக்கி) ஸஸாவே! நிச்சயமாக நான் உம்மைக் கைப்பற்றிக்கொள்பவனாகவும், உம்மை என்னிடம் உயர்த்திக் கொள்பவனாகவும் இருக்கிறேன் ; மேலும் நிராகரிப்போன(அவதாறி) லிருந்து உம்மைப் பிக்ததப்படுத்துகிறவனாகவும் ; மேலும், உம்மைப் பின்பற்றுவோரை, நிராகரிப்போரை விட மறுமை நாள் வரை மேலாக்கி வைப்பவனாகவும் இருக்கிறேன் ; “ பின்னர், உங்களுடைய திரும்புதல் என்னிடமே இருக்கிறது. அப்போது எதில் நீங்கள் மாறுபட்டவர்களாக இருந்தீர்களோ அதில் நான் உங்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பேன்” என்று அல்லாஹ் கூறியோர் !)

56. ஆகவே, (உம்மை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்_அவர்களை நான் இம்மையிலும், மறுமையிலும் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வேன்; அன்றியும், அவர்களுக்கு உதவி செய்வோர் (எவரும்) இல்லை.

57. மேலும், விசவாசித்து, நற்கருமங்களையும் செய்கின் றார் களே அத்தகையோர்_அவர்களின்(நற்) கூலியை, அவர்களுக்குப்பூரணமாக(அல்லாஹ்) அளிப்பான்; மேலும், அல்லாஹ் அநியாயக்காரர்களை நேசிக்கமாட்டான்.

58. (நபியே! மேற்கூறப்பட்ட) அது (என்னுடைய) வசனங்களிலிருந்தும், தீர்க்கமான அறிவுகள் நிறைந்த உபதேசத்திலிருந்தும் (உள்ளவையாகும்) அதை நாம் உம்மீது ஒதுக்காட்டியிரோம்.

59. நிச்சயமாக, அல்லாஹ் விடம் ஸஸாவுக்கு உதாரணம்: ஆதமுடைய உதாரணத்தைப் போன்றதே! அவன், அவரை மண்ணால் படைத்துப்பின் அதற்கு (மனிதனாக) “ஆகு” என்று கூறுனான்; அவர் (அல்லாஹ்) ஆகிவிட்டார்.

60. (நபியே! ஸஸாவைப் பற்றிய இந்த) உண்மை உமதிரட்சகனிடமிருந்துள்ளதாகும்; ஆகவே, (இதைப் பற்றிச்) சந்தேகப் படுவோரில் உள்ளவராக நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்.

61. (நபியே! இதுபற்றிய) உண்மையான அறிவு உமக்கு வந்த பின், இதைப் பற்றி உம்மிடம் எவரும் தர்க்கித்தால் நீர் கூறுவீராக: “வாருங்கள்; நாம் எங்களுடைய புதல்வர்களையும், உங்களுடைய புதல்வர்களையும், எங்களுடைய பெண்களையும், உங்களுடைய பெண்களையும், எங்களையும், உங்களையும் அழைத்து, பிறகு நாம் பிரார்த்திப்போம்; பொய்யர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபத்தை நாம் ஆக்குவோம்” (என்று கூறும்படிக்கட்டளையிட்டான்).

62. நிச்சயமாக இதுவேதான் உண்மையான சரித்திரம்; அல்லாஹ் வறவத் தவிர வேறு எந்த வளைக்கத்துக்குரியவனுமில்லை; மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ்_அவனே(யாவையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

فَإِنْ تَوَلُّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ قُتْلُ يَا هُنَّ
 الْكِتَبَ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا نَعْبُدُ إِلَّا
 اللَّهُ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَلَا يَتَّخِذُ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
 مَنْ دُونَ اللَّهِ ۖ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَقُولُوا اشْهُدُوا إِلَيْنَا مُسْلِمُونَ ۝
 يَا هُنَّ الْكِتَبَ لَعْنَ حَاجِجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أَنْزَلَتِ التَّوْرَةُ
 وَالْأَنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدٍ ۝ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ هَآئِنُ
 هُؤُلَاءِ حَاجِجُونَ فِيهَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلَمَّا
 نَعَجَجُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَ
 لِكُنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
 إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا
 الْبَيِّنُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَرَبُّ الْمُؤْمِنِينَ ۝
 وَذَكَرَ طَالِفَةٌ مَنْ أَهْمَلَ الْكِتَبَ لَوْ يُضْلَلُونَ كُمُّ
 وَمَا يُضْلَلُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ يَا هُنَّ
 الْكِتَبَ لَمْ يَكُفُّوْنَ بِإِيمَنِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ۝

63. (நபியே! இதற்குப் பின்னரும் உம்மை விசவாசிக்காது) அவர்கள் புறக்கணித்து விடுவார்களானால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (இவ்வாறு) குழப்பம் செய்பவர்களை மிக்க அறிந்தவன்.

64. (நபியே! பின்னும் அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக! வேதத்தையடையவர்களே! எங்களுக்கும், உங்களுக்கும் இடையே சமநிலையான ஒரு வார்த்தையின் பால் வாருங்கள். (அது) நாம் அல்லாஹுவைத் தவிர வேறான்றையும் வணங்க்கூடாது ; நாம் அவனுக்கு யாடுதான்றையும் இளையாக்குவும் கூடாது ; நம்மில் சிலர், சிலரை அல்லாஹுவையற்றி தெய்வங்களாக எடுத்துக் கொள்ளவும் கூடாது. (இதை ஏற்காது) அவர்கள் புறக்கணித்தால், (அவர்களிடம்,) “நிச்சயமாக நாங்கள் (அவன் ஒருவனுக்கே முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முல்லிமிகள் என நீங்கள் சாட்சியம் கூறுவீர்களாக!” என்று நீங்கள் கூறிவிடுங்கள்.

65. வேதத்தையடையவர்களே! இப்ராஹீமுஸ்டை விஷயத்தில் (அவர் யூதராகவோ அல்லது கிறிஸ்தவராகவோதான் இருந்தாரென்று) ஏன் வீணை தர்க்கம் செய்துகொள்கின்றீர்கள்? (யூதர்களுடைய வேதமாகிய) தவ்ராத்தும், (கிறிஸ்தவர்களுடைய வேதமாகிய) இன்ஜீலும் அவருக்கு (வெகுகாலத்திற்கு)ப் பின்னரேயன்றி இருக்கிவைக்கப்படவில்லை; (இவ்வளவு கூட) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார்களா?

66. அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நீங்கள் தான் அவர்கள்_ உங்களுக்கு எதில் அறிவு இருக்கிறதோ அதில் நீங்கள் தர்க்கித்துக்கொண்டிருந்தீர்கள்; இப்போது எதில் உங்களுக்கு அறிவு இல்லையோ அதில் நீங்கள் ஏன் தர்க்கிக்கிறீர்கள்? மேலும், அல்லாஹுதான் (இவையாவற்றையும்) நன்கறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டார்கள்.

67. இப்ராஹீம் யூதராக இருக்கவில்லை; கிறிஸ்தவராகவும் இல்லை. எனினும் அவர் ஹனீஃபாக (அசத்திய மார்க்கங்கள் அனைத்தை விட்டும் நீங்கி சத்திய மார்க்கத்தின்பால் சார்ந்தவராக) முஸ்லிமாக (அல்லாஹுற்வுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவராக) இருந்தார்; மேலும், அவர் இளைவைப்போரில் (உள்ளவராகவும்) இருக்கவில்லை.

68. நிச்சயமாக மனிதர்களில் இப்ராஹீமுக்கு மிக்க நெருங்கியவர் (எவர் என்றால்) அவரைப்பின்பற்றியோரும், இந்த நசியும், (இவ்வரை) விசவாசங் கொண்டார்களே அவர்களும் ஆவர்; இன்னும் அல்லாஹுற்வுக்கு விசவாசிகளின் பாதுகாவலன்.

69. வேதத்தையடையோர்களில் ஒரு கூட்டத்தார் உங்களை வழி கெடுத்துவிடவேண்டுமே என்று விரும்புகின்றார்கள்; அவர்கள் தங்களையே தவிர (உங்களை) வழி கெடுத்துவிடவும் முடியாது; (இதனை) அவர்கள் உணர்ந்துகொள்வதுமில்லை.

70. “வேதத்தையடையோர்களே! (பல அத்தாட்சிகளைக்) கண்கூடாகக் கண்டவர்களாக நீங்கள் இருக்கும் நினையில் அல்லாஹுற்வுடைய வசனங்களை ஏன் நிராகரிக்கின்றீர்கள்?”

يَا أَهْلَ الْكِتَبِ لَمْ تَلِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَلَكُلُّتُمُونَ الْحَقَّ
 وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَبِ أَمْنُوا بِالَّذِي
 أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَالْكُفَّارُ وَآخِرَةً لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا مَنْ تَبَعَّدَ دِينُكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى
 هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتِيَ أَحَدًا مِثْلَ مَا أَوْتَيْتُمْ أَوْ يُعَاجِلُوكُمْ
 عِنْدَ رَسْكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ ﴿٣﴾ يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ
 يُقْتَلُ إِنَّكَ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا
 يُؤْدِي إِلَيْكَ إِلَامًا دُمْتَ عَلَيْهِ قَاتِلًا ذَلِكَ بِإِنْهُمْ قَالُوا
 لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمَمِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذَبُ وَ
 هُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ يَلِي مَنْ أَوْقَى بِعَهْدِهِ وَأَنْقَلَ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُتَّقِينَ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَنْهَا نَهْرُ شَمَنًا
 قَلِيلًا أَوْ لِئِكَ لِأَخْلَاقِ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يَرْكِمُهُ اللَّهُ وَلَا
 يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَيِّنُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧﴾

71. "வேதத்தையுடையோர்களே! சத்தியத்தை அசத்தியத்துடன் ஏன் கலந்துவிடுகிறீர்கள்? இன்னும், நிங்கள் (நன்கு) அறிந்து கொண்டே மெய்யை (ஏன்) மறைக்கின்றீர்கள்?

72. வேதத்தையுடையவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் (தங்கள் இளத்தாரை நோக்கி) "நிங்கள் விசுவாசங் கொண்டவர்களுக்கு இருக்கிலைவக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்தை பகலின் துவக்கத்தில் [காலையில்] விசுவாசித்து, அதன் முடிவில் மாலையில், அதனை) நிராகரித்து விடுவார்கள்; (இதனால் விசுவாசங் கொண்ட) அவர்களும் (குழப்பமைந்து தங்கள் விசுவாசத்திலிருந்து) திரும்பிலிடக் கூடும்" எனவும் கூறுகின்றனர்.

73. மேலும், "உங்கள் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றியவர்களைத் தவிர (மற்றெவரையும்) நிங்கள் நம்பாதீர்கள்" (என்றும் கூறுகின்றனர்; இதற்கு நபியே) நீர் கூறுவிராக: நிச்சயமாக நேர்வழி (யானது) அல்லவுற்றின் நேர்வழி(யே) யாகும்; (அன்றி, அவர்கள் தங்கள் இனத்தாரை நோக்கி) நிங்கள் கொடுக்கப்பட்ட (வேதத்தைப் போன்று வேறொருவர் கொடுக்கப்படுவார் என்பதையோ அல்லது அவர்கள், உங்கள் இரட்சக்கள் முன்பாக வாதிதிப்பார்கள் (அல்லது உங்களை வெற்றி கொள்வார்கள்) என்பதையோ (நம்பாதீர்கள்!) என்றும் கூறுகின்றனர்; அதற்கு நபியே! நீர் கூறுவிராக: (பெரும் பாக்கியமெனும்) பேரருள் நிச்சயமாக அல்லவுற்றின் கையில்தான் இருக்கின்றது; அதனை அவள் நாடியவர்களுக்கே கொடுக்கின்றான்; இன்னும், அல்லாஹ் விசாலமானவன், (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

74. (அல்லாஹ் வாகிய) அவன், தான் நாடியவர்களைத் தன் அருளுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறான்; இன்னும், அல்லாஹ் மகத்தான் பேரருளுடையவன்.

75. (நபியே) வேதத்தையுடையோரில் சிலர் இருக்கிறார்கள்; நீர் அவரிடம் ஒரு (பொரு)குவியலையே நம்பி ஒப்படைத்த போதிலும், (யாதொரு குறைவுமின்றி) அதை உம்பிடம் திரும்பச் செலுத்தி விடுவார்; இன்னும் அவர்களில் சிலர் இருக்கிறார்கள்; அவரிடம் ஒரு தங்க நாண்யத்தை நம்பி ஒப்படைத்த போதிலும் நீர் அவரிடம் (வம்பு செய்து) தொடர்ந்து நின்றிருந்தாலே தவிர, அதை உமக்குத் திரும்பச் செலுத்த மாட்டார். இது, பாமரார்கள் விஷயத்தில் (நாம் என்ன செய்தபோதிலும் அதற்காக) நம்மை(க் குற்றம்) பிடிக்க வழியில்லை" என்று, அவர்கள் (பகிரங் கமாகக்) கூறுகின்ற காரணத்தினாலாலாகும்; அவர்கள் அறிந்துகொண்டே (தங்களைக் குற்றம் பிடிக்கமாட்டான் என்று) அல்லாஹுவின்மீது பொய்யையும் கூறுகின்றனர்.

76. ஏன் இல்லை! எவர் தம் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி, (அல்லாஹுவக்குப்) பயந்தும் நடக்கிறாரோ அப்போது (அவர்தான் குற்றம் பிடிக்கப் படமாட்டார்.) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (இத்தகைய) பயபக்தியுடையவர்களை நேசிக்கின்றான்.

77. நிச்சயமாக அல்லாஹுவிடத்தில் செய்த வாக்குறுதிக்கும், தங்கள் சத்தியங்களுக்கும் பசரமாக சொற்பக் கிரயத்தைவாங்குகின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு மறுமையில் நிச்சயமாக யாதொரு (நற்)பாக்கியமுமில்லை; அல்லாஹ் (மறுமை நாளில்) அவர்களுடன் (விரும்பிப்) பேசவுமாட்டான்; (அன்புடன்) அவர்களை மறுமை நாளில் பார்க்கவுமாட்டான்; அவர்களைத் தூய்மைப் படுத்தவுமாட்டான்; மேலும், அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுள்ளடு.

وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُوْنَ السِّنَّتَهُمْ بِالْكِتَبِ لِتَحْسِبُوهُ
 مِنَ الْكِتَبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَبِ وَيَقُولُونَ هُوَ صُنْعٌ عِنْدِ
 اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذَبُ وَ
 هُوَ يَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيهِ اللَّهُ الْكِتَبَ
 وَالْحُكْمُ وَالثِّبَوَةُ تُحَكَّمُ بِالْكَافِرِ لَكُوْنُوا عِبَادًا لِّيَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَلَكُنْ كُوْنُوا رَبِّيْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَبَ
 وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَخَذُوا
 الْمَلَكَةَ وَالثَّبَيْنَ أَرْبَابًا إِلَيْأَمْرُكُمْ يَا الْكُفَّارُ بَعْدَ إِذْ
 أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَإِذَا أَخْدَى اللَّهُ مِيْثَاقَ النَّبِيْنَ لَهَا
 اتَّبَعْتُمُوهُمْ مِنْ كِتَبٍ وَحِكْمَةٍ تُحَجَّأُهُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ
 لِمَا أَعْلَمُ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَقْرَرْتُهُ وَأَخْذَتُمُ
 عَلَى ذَلِكُمْ أَصْرُورِيْ ۝ قَالُوا أَقْرَرْنَا دَقَالَ فَاسْتَهَدُوا وَأَنَا مَعْلُومٌ
 مِنَ الشَّهِيدِيْنَ ۝ فَمَنْ تَوَلَّ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفِسْقُوْنَ ۝ أَفَغَيَّرْ دِيْنَ اللَّهِ يَبْغِيْعُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي
 السَّهُوْتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكُرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝

78. நிச்சயமாக அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் – அவர்கள் வேதத்தைக் கொண்டு – (சூழும்போது அத்துடன் பல வாக்கியங்களைக் கலந்து) அதுவும் வேதத்திலுள்ள துதான் என நீங்கள் என்னைக் கொள்ளும் பொருட்டு தங்கள் நாவுகளைச் சாய்த் தூக் கொள்கின்றனர்; அது வேதத்தில் உள்ள தும் அல்ல; அன்றியும் அவர்கள், அது அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ளது” என்றும் கூறுகின்றனர்; அது அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ளதும் அல்ல; இன்னும் அவர்கள் நன்கரிந்தவர்களாக, அல்லாஹ்விடமிருந்து (இல்லாஹ்) பொய்யைக் கூறுகின்றனர்.

79. எந்த ஒரு மனிதருக்கும், வேதத்தையும், நபித்துவத்தையும் “அல்லாஹ் அவருக்குக் கொடுத்திருக்க, பின்னர் அவர், மனிதர் களிடம், “அல்லாஹ்வையன்றி எனக்கே அடியார்களாகின்னையே வணங்கி” விடுக்கள்” என்று கூற இயலாது; எனினும், (மனிதர் களிடம்) ”நீங்கள் வேதத்தை (மற்றவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டும், கற்றுக் கொண்டும் இருப்பதன் காரணமாக, (அதிலுள்ளவாறு) இரட்சகள் ஒருவண்ணயே வணங்கி அவ) எனச் சார்ந்த அடியார்களாக ஆசிவிடுகள்” (என்றுதான் கூறுவார்).

80. மேலும், ”மலக்குகளையும், நபிமார் களையும் (வணக்கத்திற்குரிய தெய்வங்களான) ரப்புகளாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றும், உங்களுக்கு அவர் கட்டளையிட மாட்டார்; (அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே) நீங்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக (முஸ்லிம்களாக) ஆனதன் பின்னர் (அதனை) நிராகரிக்கும்படி உங்களுக்கு அவர் கட்டளையிடுவாரா?

81. மேலும், அல்லாஹ் நபிமார்களிடம்: வாக்குறுதி வாங்கிய சமயத்தில், (அவர்களிடம்) ”வேதத்தையும், ஞானத்தையும் நான் உங்களுக்குக் கொடுத்து, (இதற்குப்) பின்னர், உங்களிடமுள்ளதை உண்மைப் படுத்தும் ஒரு தூதர் உங்களிடம் வந்தால், அவரை நீங்கள் உண்மையாக விகவாசித்து, நிச்சயமாக அவருக்கு உதவி செய்வீர்கள் (என்று கூறி, ”இதனை) நீங்களும் உறுதிப் படுத்தினீர்களா? இதன்மீது என்னுடைய வாக்குறுதியை எடுத்துக் கொண்டார்களா?” என்று கேட்டதற்கு, அவர்கள் ”நாங்கள் (அதனை) உறுதிப் படுத்துகிறோம்” என்றே கூறினார்கள். (”இதற்கு) நீங்கள் சாட்சியாக இருங்கள்; நானும் உங்களுடன் சாட்சியாளர்களில் உள்ளவணாக இருக்கின்றேன் என்று கூறினான்.

82. எனவே, இதற்குப் பின்னர் எவ்ரேனும் புறக்கணிததால், நிச்சயமாக அவர்கள்தாம் பாவிகள்.

83. அல்லாஹ் வுடைய மார்க்கமல்லாத (வேறு மார்க்கத்) தையா அவர்கள் தேடுகின்றார்கள்? வானங்கள், மற்றும் பூமியில் உள்ளவை, (அவை) விரும்பினாலும், வெறுத்தாலும் அவனுக்கே முழுமையாகச் கீழ்ப்படிந்து (தங்களை ஒப்படைத்து) விட்டன. மேலும், அவளைவிலேயே தீரும்பக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்.

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ
 إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُرْتَقَ مُوسَى وَ
 عِيسَى وَالثَّبِيْرُونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا فِرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَخَنَّ
 لَهُ مُسْلِمُونَ ⑩ وَمَنْ يَدْعُ بِغَيْرِ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
 وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ ⑪ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا
 كُفَّارًا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهْدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءُهُمْ
 الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلِيمِينَ ⑫ أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ
 أَنَّ عَلَيْهِمْ لِعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَكَةَ وَالنَّاسُ أَجْمَعُونَ ⑬
 خَلِدِيْنَ فِيهَا لَا يُخْفَقُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ⑭
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا سَفَرًا إِنَّ اللَّهَ
 عَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑮ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ
 ازْدَادُوا كُفَّارًا إِنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑯
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَا تُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلُ
 مِنْ أَحَدٍ هُمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ
 أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نُصْرَرِينَ ⑰

84. "அல்லாஹுவையும், நம்மீது இறக்கி வைக்கப் பட்டதையும், இன்னும், இப்ராஹிம், இஸ்மாயீல், இஸ்லாக், யஃகுப் ஆசியவர்கள் மீதும், அவர்கள் சந்ததிகள் மீதும் இறக்கி வைக்கப்பட்டவை களையும், மூஸாவுக்கும், ஈஸாவுக்கும், நபிமார் களுக்கும் அவர்கள் இரட்சகனால் கொடுக்கப் பட்டவைகளையும் நாம் விசுவாசிக்கிறோம். அவர்களில் எவருக்குமிடையில் நாம் (பிரித்து) வேற்றுமை பாராட்ட மாட்டோம்; அல்லாஹு ஒருவனுக்கே நாங்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்கள்." என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

85. "இன்னும் இஸ்லாம் அல்லாததை மார்க்கமாக எவராவது தேழினால், அப்பொழுது அவரிடமிருந்து (அது) அங்கீரிக்கப்படவேமாட்டாது; மேலும் மறுமையில், அவர் நஷ்டமடைந்தோரில் இருப்பார்."

86. தங்களுடைய விசுவாசத்திற்குப் பின்னர், நிராகரித்து விட்ட ஒரு சமூகத்தினருக்கு அல்லாஹு எவ்வாறு நேர் வழிகாட்டுவான்? நிச்சயமாக (அல்லாஹுவுடைய) தூதர் உண்மையானவர் என்றும் அவர்கள் சாட்சியமும் கூறினர்; அவர்களுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சிகளும் வந்திருந்தன; அல்லாஹு (இத்தகைய) அநியாயக்கார சமூகத்தாரை நேரான வழியில் செலுப்த மாட்டான்.

87. அத்தகையோர் – அவர்களுக்குரிய கூலி, நிச்சயமாக அல்லாஹு, மலக்குகள், மனிதர்கள் (ஆகிய) யாவருடையசாபம் அவர்கள் மீது உண்டு என்பதுதான்.

88. இ(சாபத)திலேயே அவர்கள் நிரந்தரமாக (நிலைத்து) இருப்பவர்கள்; அவர்களை விட்டும் வேதனை இலேசாக்கப்படவுமாட்டாது; (வேதனை செய்யப்படுவதிலிருந்து) அவர்கள் கால அவகாசம் கொடுக்கப்படவுமாட்டார்கள்_

89. அதன்பின்னர் பச்சாதாபப்பட்டு, (பாவங்களிலிருந்து விலகி) தங்களை சீர்திருத்திக் கொண்டார்களே அத்தகையோரைத் தவிர_ (அல்லாஹு அவர்களை மன்னித்துவிடுவான். ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹு மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

90. நிச்சயமாக, தங்களுடைய சிக்காசத்திற்குப்பின்னர் நிராகரித்து, மேலும் நிராகரிப்பை அதிகமாக்கிக் கொண்டார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுடைய தவபா(மன்னிப்புக்கோருதல்) அங்கீரிக்கப்படவேமாட்டாது; மேலும், அவர்கள் தாம் (முற்றிலும்) வழிகெட்டவர்கள்.

91. நிச்சயமாக நிராகரித்து, (அந்தநிராகரிப்பிலிருந்து மீளாது) நிராகரித்தவர்களாகவே இறந்தும்விடுகின்றனரே அத்தகையோர்_ பொன்னால் இப்பூமி நிறையூன்னதை_ அதனைத்தன் குற்றம் மன்னிக்கப்படுவதற்கு) ஈடாக அவர் கொடுத்த போதிலும், (அது) அவர்களில் எவரிடமிருந்தும் அங்கீரிக்கப்படவேமாட்டாது; அத்தகையோருக்கே துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு; அவர்களுக்கு உதவி செய்வோரும் (எவரும்) இல்லை.

لَنْ تَنَالُوا الْبَرَحَثِي تُنْفِقُو أَمْمًا تَجْبَوْنَهُ وَمَا تُنْفِقُوا
 مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلَيْهِ^{١٧} كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِي
 إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَلَحَّرَمٌ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 تُنْزَلَ السُّورَةُ قُلْ فَاتُوا بِالسُّورَةِ فَإِذْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ
 صَدِيقِينَ^{١٨} فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 قَوْلِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ^{١٩} قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا رَبَّهُمْ إِنْ هُمْ
 حَنِيفُونَ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ^{٢٠} إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضْعَ لِلنَّاسِ
 لِلَّذِي يُبَكِّهُ مِبْرَأَهُ وَهُدَى لِلْعَلَمِينَ^{٢١} فِيهِ آيَتٌ بِسْمِ رَبِّكَ مَفَأْمُ
 إِبْرِهِيمَهُ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ أَمْنًا وَلَهُ عَلَى النَّاسِ حِجْرُ الْبَيْتِ
 مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
 الْعَلَمِينَ^{٢٢} قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَبِ لَمْ تَكُفُّرُونَ بِآيَتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
 شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ^{٢٣} قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَبِ لَمْ تَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ مَنِ امْنَأَتْ بَعْنَاهَا عَوْجَاءً وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ^{٢٤} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فِرِيقًا
 مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَبَ يَرْدُ وَكُوْنُو بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفَّارِيْنَ^{٢٥}

92. (தர்மம் செய்தால்) நீங்கள் விரும்புகின்றவற்றிலிருந்து நீங்கள் செலவு செய்யாதவரையில், நீங்கள் நன்மையை அடையவே மாட்டார்கள்; நீங்கள் எதைச் செலவு செய்தபோதிலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அதனை நன்கறிந்தவன்.

93. தவறாத் இறக்கப்படுவதற்கு முன்னர், இஸ்ராயீல் (எனும் யாஃகுப்) தன் மீது விலக்கிக் கொண்டதைத் தவிர, எல்லா உணவுகளும் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டதாக இருந்தது (ஆகவே, இதற்கு மாறாகக் கூறும் யூதர்களிடம், நபியே) நீர் கூறுவீராக : “நீங்கள் உண்மை சொல்பவர்களாக இருந்தால், தவறாத்தைக் கொண்டு வந்து அதனை ஒதுங்கள்” (அதன் மூலம் உண்மை தெளிவாரும்).

94. எனவே, இதற்குப் பின்னரும், எவ்ரேனும் அல்லாஹுவின்மீது பொய்யைக் கற்பண செய்தால், அவர்கள்தாம் அநியாயக்காரர்களாவார்கள்.

95. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: (இவைகளைப் பற்றி) அல்லாஹு உண்மையே கூறியுள்ளான்; ஆகவே, (விசுவாசிகளே! இவர்களைப் புறக்கணித்து விட்டு) சத்தியவழியைச் சார்ந்தவரான இப்ரஹீமுடைய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுங்கள்; அவர் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரில் (இருவராக) இருக்கவில்லை.

96. (இவ்வுகைல், அல்லாஹு வை வணங்குவதற்கென) மனிதர்களுக்கு வைக்கப்பட்ட முதல் வீடு நிச்சயமாக பக்கா (மக்கா)வில் இருப்பது தான்; பரக்கத்துச் செய்யப்பட்டதாக (அதில் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப்பட்டதாக)வும், அகிலத்தார்க்கு நேர் வழியாகவும் இருக்கின்றது.

97. அதில் தெளிவான அத்தாட்சிகளும், இப்ரஹீம் (தொழுகைக்காக) நின்ற இடமான ‘மகாம இப்ரஹீ’ மும் இருக்கின்றது; மேலும் எவர் அதில் நுழைவின்றாரோ அவர் (அபயம் பெற்று) அச்சமற்றவராகவிடுகின்றார்; (ஆகவே) எவர்கள் அங்கு யாத்திரை செல்லச் சக்தியுடையர்களாக இருக்கின்றார்களோ, அத்தகைய மனிதர்கள் மீது அல்லாஹுவுக்காக (அங்கு சென்று அவர்களை) வீட்டை ஹஜ்ஜாச் செய்வது கடமையாகும்; எவ்ரேனும் (இதை) நிராகரித்தால்அப்போது, (அதனால் அல்லாஹுவுக்கு ஒன்றும் குறைந்து விடுவதில்லை. ஏனென்றால்,) நிச்சயமாக அல்லாஹு அகிலத்தார் அணைவரை விட்டும் தேவையற்றவன்.

98. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: “வேதத்தையுடையவர்களே! அல்லாஹுவின் வசனங்களை நீங்கள் ஏன் நிராகரிக்கின்றீர்கள்? அல்லாஹு வோ நீங்கள் செய்பவற்றிற்கு சாட்சியாக (நேருக்கு நேர் பார்ப்பவளாக) இருக்கின்றான்.

99. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக : “வேதத்தையுடையவர்களே! அல்லாஹுவின் பாதையிலிருந்து விசுவாசிகளை ஏன் தடை செய்கின்றீர்கள்? (அது உண்மைதான் என்று) நீங்கள் சாட்சியம் கூறிக்கொண்டே அதனைச் கொண்டாக்கத் தேடுகின்றீர்கள்; இன்னும் நீங்கள் செய்பவைகளைப் பற்றி அல்லாஹு பராமுகமானவன்ல்லன்”

100. விசுவாசக்கொண்டோரே! வேதங்கொடுக்கப்பட்டோரில் (உள்ள) ஒரு பிரிவின்றுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால், உங்களுடைய விசுவாசத்திற்குப் பின்னரும் நிராகரிப்போராக உங்களை அவர்கள் திருப்பி விடுவார்கள்.

وَكَيْفَ تَكْفِرُونَ وَأَنْتُمْ تُشْتَهِلُ عَلَيْكُمْ أَيْتُ اللَّهُ وَفِيهِ رَسُولُهُ
 وَمَنْ يَعْتَصِمُ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ^{١٠} يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْتِيهِ وَلَا تَهُونُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ^{١١} وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفْرَقُوْا وَادْكُرُوا
 نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَالَّذِينَ قُلُوبُهُمْ فَاقْبَضْتُمْ
 بِنِعْمَتِهِ إِخْرَاجَهُمْ وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَاعَ حَقْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَانْقَذَكُمْ
 مِّنْهَا كَذِيلَكُمْ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَيْتِهِ لَعْلَكُمْ تَهَتَّدُونَ^{١٢} وَلَتَكُنْ
 مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَا
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ^{١٣} وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 تَفَرَّقُوا وَأَخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ^{١٤} يَوْمَ تَبَيَّضُ وجوهُهُمْ وَسُودَ وَجْهَهُمْ فَإِنَّمَا
 الَّذِينَ اسْوَدَتْ وَجْهُهُمْ الْكُفَّارُ ثُمَّ بَعْدَ أَيْمَانَكُمْ فَذُوقُوا
 الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفِرُونَ^{١٥} وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضُتْ وَجْهُهُمْ
 فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ^{١٦} تَلْكَ أَيْتُ اللَّهُ
 نَسْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ بِمَا ظَلَمَ الْغَلَبِيْنَ^{١٧}

101. இன்னும், நீங்கள் அல்லாஹ்விள் வசனங்கள் உங்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கப் பட்டிருக்க; உங்களுக்கு மத்தியில் அவனுடைய தூதரும் இருக்க, நீங்கள் எவ்வாறு நிராகரிப்பீர்கள்? இன்னும், எவர் அல்லாஹ்வை (அவனது மார்க்கத்தை)ப் பலமாகப் பற்றிக் கொள்கின்றாரோ அப்போது அவர், திட்டமாக நேரான பாதையில் செலுத்தப்பட்டுவிட்டார்.

102. விசவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை_அவனைப் பயப்பட வேண்டிய முறைப்படி பயப்படுக்கள்; மேலும் நிச்சயமாக (முற்றிலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களாகவே தவிர நீங்கள் இறந்துவிடவேண்டாம்.

103. மேலும், நீங்கள் யாவரும் (ஒன்று சேர்ந்து) அல்லாஹ்வுடைய (வேதமாகிய) கயிற்றைப் பலமாகப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; (உங்களுக்குள் கருத்துவேறுபட்டு) நீங்கள் பிரிந்துவிட வேண்டாம்; மேலும், உங்கள் மீது அல்லாஹ் புரிந்திருக்கும் அருளை நினைத்துப்பாருங்கள்; நீங்கள் (ஒருவர் மற்றவருக்கு) விரோதிகளாக இருந்த சமயத்தில், அவன் உங்கள் இதயங்களுக்கிடையே அங்குப் பிணைப்பை உண்டாக்கினான்; ஆகவே, அவனுடைய பேரருளான் நீங்கள் சகோதரர்கள் காகிலிட்டர்கள். (அதற்கு முன்னார்) நீங்கள் நாக நெருப்புக்குழியின் மீதிருந்தீர்கள்; அதிலிருந்தும் அவன் உங்களை ஈடேறச்செய்தான். நீங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக அல்லாஹ் தன் வசனங்களை உங்களுக்கு இவ்வாறு தெளிவுபடுத்துகின்றான்.

104. இன்னும், (விசவாசங்கொண்டோரே!) உங்களில் ஒரு கூட்டத்தார்_அவர்கள் மனிதர்களை) நன்மையின்பால் அழைக்கின்றவர் களாகவும், நல்லதைக்கொண்டு (மக்களை) ஏவுகின்றவர்களாகவும், தீய செயல்களிலிருந்து (அவர்களை) விலக்குகின்றவர்களாகவும் இருக்கட்டும்; அவர் களே தாம் வெற்றிபெற்றோர்.

105. மேலும், தங்களிடம் தெளிவான சான்றுகள் வந்ததன் பின்னரும் தங்களுக்குள் பிரிவை உண்டாக்கிக்கொண்டு, (கருத்து) வேறுபட்டுப் போனார்களே அத்தகையோரைப்போல நீங்களும் ஆகிவிட வேண்டாம்; அத்தகையோருக்குத்தான் (மறுமையில்) மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

106. சிலமுகங்கள் (மலர்ச்சியால்பிரகாசமுள்ள) வெண்மையாகவும், சிலமுகங்கள் (துக்கத்தால்) கறுத்து (வாடிய) மிருக்கும் நாளில் (அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனை உண்டு) ஆகவே, எவர்களுடைய முகங்கள் கறுத்து, (வாடி) இருக்கின்றனவோ, (அவர்களிடம்), "நீங்கள் விசவாசங்கொண்டபின் (அதனை) நிராகரித்து விட்டார்களா?" ஆகவே, நீங்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக (நரக) வேதனையைச் சுவையுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

107. இன்னும், எவர் களுடைய முகங்கள் (மலர்ச்சியால் பிரகாசமுள்ள) வெண்மையாக இருக்கின்றனவோ அவர்கள், அல்லாஹ்வின் அருளில் இருப்பார்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்கள்.

108. (நபியே!) இவை அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களாகும்; உண்மையைக் கொண்டுள்ள அவற்றை நாம் உமக்கு ஒதிக்காண்பிக்கின்றோம். மேலும், அல்லாஹ் அகிலத்தார்க்கு அநீதியை (சீசெய்ய) நாடமாட்டான்.

وَرَبِّكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَهُكُمْ شُرَجَةُ
 الْأُمُورِ ⑩ كُنْتُمْ حَيْرَانَةً أُخْرِجَتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِإِلَهِكُمْ وَلَوْ
 أَمْنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكُانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَالْكُفَّارُ
 الْفَسِيقُونَ ⑪ لَنْ يَضُرُّوكُمُ الْأَذَى وَإِنْ يُقْاتِلُوكُمْ يُوَلُّوْكُمْ
 الْأَدْبَارَ شَهَادَةً لَا يُنْصَرُونَ ⑫ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الدِّلْكَةُ أَيْنَ مَا
 ثُقِفُوا إِلَّا يُحْبَطُ مِنَ اللَّهِ وَحْبَطَ مِنَ النَّاسِ وَبِأَمْوَالٍ يُغَضِّبُ
 مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمُسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا
 يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَكْنِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ
 بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ⑬ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَلَوَّنُ آيَاتِ اللَّهِ أَنَّهُمْ أَثَيْلُ وَ
 هُوَ يَسْجُدُونَ ⑭ يُؤْمِنُونَ بِإِلَهِكُمْ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ وَ
 يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ
 فِي الْخَيْرَاتِ ⑮ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّلِحِينَ ⑯ وَمَا يَفْعَلُونَ
 مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكَفِّرُوهُ ⑰ وَإِلَهُكُمْ عَلَيْهِمْ بِالْمُتَقْبِلِينَ ⑱

109. வானங்களில் உள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும், அல்லாஹ் வுக்கே உரியன்; (இவை சம்பந்தமான) சுகல காரியங்களும் அல்லாஹ் விட்டு மீட்டுக் கொண்டு வரப்படும்.

110. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) மனிதர் களுக்காக தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமுதாயத்தார் களிலெல்லாம் மிக்க மேன்மையான சமுதாயமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்; (ஏனெனில்) நன்மையான காரியங்களை நீங்கள் ஏவுகிறீர்கள்; தீமையை விட்டும் (அவர்களை) நீங்கள் விலக்குகிறீர்கள்; மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ் வை விசுவாசிக் கின்றீர்கள். மேலும் (இவ்வாறே,) வேதத்தை யுடையவர்களும் விசுவாசித்து நடந்தால், அது அவர்களுக்கு நன்மையாக இருந்திருக்கும்; விசுவாசிப்போரும் அவர்களில்சிலர் இருக்கின்றனர்; இன்னும், அவர்களில் அதிகமானவர்கள், (அல்லாஹ் வின் கட்டளையை மீறும்) பாவிகளாவர்.

111. (விசுவாசிகளே! இத்தகையோர்) உங்களுக்குச் சிறிது தொல்லையிழைப்பதைத் தவிர (அதிகமாக) உங்களுக்கு (எதும்) தீங்கு செய்துவிடவே முடியாது; மேலும், உங்களுடன் அவர்கள் யுத்தம் புரிய முற்பட்டாலோ, அவர்கள் உங்களுக்குப் புறந்காட்டியே ஒடுவார்கள்; பின்னர் அவர்கள் (எவராலும்) உதவி செய்யப்படமாட்டார்கள்.

112. அவர்கள் எங்கு காணப்பட்ட போதிலும் அவர்கள் மீது இழிவு விதிக்கப்பட்டு விட்டது; (இவ்வேதமாசிய) அல்லாஹ் வின் உடன்படிக்கையைக் கொண்டும், (விசுவாசங் கொண்ட) மனிதர் கள் (அளிக்கும் அபயமென்னும்) உடன் படிக்கையைக் கொண்டு மேயன்றி (அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது); மேலும் அல்லாஹ் வினிடமிருந்துள்ள கோபத்தைக்கொண்டு அவர்கள் திரும்பிவிட்டார்கள்; ஏழ்மையும் அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டு விட்டது; (இது) (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ் வின் வசனங்களை (எப்பொழுதுமே) நிராகரித்துக்கொண்டும், நியாயமின்றி நபிமார்களைக் கொலை செய்துகொண்டும் இருந்ததின் காரணத்தினாலாகும். (மேலும்) அது, அவர்கள் மாறு செய்துகொண்டும், வரம்பு மீறிக் கொண்டும் இருந்த காரணத்தினாலாகும்.

113. அவர்கள் (அனைவரும்) சமமானவர்களைவர். வேதத்தையுடையவர்களில், (நேர் வழியில்) நிற்கும் ஒரு கூட்டத்தினர் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் இரவுக் காலங்களில் சிரம் பணிந்தவர்களாக (தொழுபவர்களாக) அல்லாஹ் வுட்டைய வசனங்களை ஒதுக்கின்றனர்.

114. அல்லாஹ் வுட்டையும், இறுதி நாளையும் அவர்கள் விசுவாசிக்கின்றனர்; இன்னும் நன்மையைக் கொண்டும் (மனிதர் களை) ஏவுகின்றனர்; தீமையை விட்டும் தடுக்கின்றனர்; இன்னும், நன்மையானவற்றில் விரை(ந்தும் செல்)கின்றனர்; மேலும் இவர்கள் நவ்லோர்களில் உள்ளோராவர்.

115. இவர்கள் எந்த நன்மையைச் செய்தபோதிலும், அதற்காக நற்களி பெறுவ) தை மறுக்கப்படமாட்டார்கள், (இத்தகைய) பயபக்தியுடையோரை அல்லாஹ் வுந் கறிகிறவன்.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أُولَادُهُمْ
 مِّنَ اللَّهِ شَيْئاً وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ^(١)
 مَثْلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمِثْلِ رِيحٍ فِيهَا
 صَرَّ أَصَابَتْ حَرَثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَآهَلَكْتُهُ وَمَا
 ظَلَمُهُمْ إِلَّهٌ وَلَكُنَّ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ^(٢) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَعْنِزُ وَابْطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَارًا دَوْدًا مَا
 عَنْتُهُ قَدْ بَدَأْتِ الْبَغْضَاءَ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا يُخْفِي صُدُورُهُمْ
 أَكْبُرُ قَدْ بَيَّنَاهُ الْكُمُ الْأَدِيَتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ^(٣) هَلْ تَرَوْهُمْ أَلَّا
 يَحْبُّونَهُمْ وَلَا يُجْنِيُونَهُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَبِ كُلَّهُ وَلَا زَقْلُوكُمْ
 قَالُوا أَمَنَّا قَوْمٌ وَإِذَا خَلَوْا عَصُوا أَعْصُوا عَلَيْكُمُ الْأَنْكَامُ مِنَ الْغَيْظِ
 قُلْ مُؤْمِنُوا إِنْ يَغِيظُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ بِذَاتِ الصُّدُورِ^(٤) إِنْ
 تَسْكُنُوهُمْ حَسَنَةً سَوْءَهُمْ وَلَمْ يُنْصِبُكُمْ سَيِّئَةً يُنْهَى حَوْا
 يَهَا وَلَمْ يَتَصِيرُوا وَتَتَّقُوا إِلَيْهِمْ كُوْكِيدُهُ شَيْئاً إِنَّ
 اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ^(٥) وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
 ثُبُورٍ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقَتَالِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِ^(٦)

116. நிச்சயமாக நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய மக்களும், அவ்லாஹ் (இன்னூடைய வேதனையிலிருந்து அவர்களை விட்டு) எந்த ஒன்றையும் தேவையறக் கொண்டு மேலும், அவர்கள் நரகவாசிகள் தாம்; அதில் நிரந்தரமாக அவர்கள் (தங்கிலிருப்பவர்கள்).

117. இவ்வுலக வாழ்க்கையில் (இஸ்லாத்திற்கு விரோதமாக) அவர்கள் செலவு செய்யும் பொருளின் உதாரணம்: ஒரு காற்றைப் போல் இருக்கின்றது. அதில் கடுமையான குளிர் இருக்கிறது; தமக்குத் தாமே அநியாயமிழுத்துக்கொண்ட ஒரு கூட்டத்தாளின் பயிரில் பட்டு அப்போது அதனை அது அழித்துவிடுகிறது. அவ்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயமிழுத்துவிடவில்லை; எனினும், அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயமிழுத்துக்கொள்கின்றனர்.

118. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்கள் இனத்தவர்களையன்றி (மற்றவர்களை) உங்களுடைய அந்தரங்கச்செய்திகளை அறிவபவர்களாக நீங்கள் ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்; (ஏனென்றால்) அவர்கள் உங்களுக்குத் தீங்கிழைப்பதில் ஒரு சிறிதும் குறைவு செய்வதில்லை; மேலும், நீங்கள் துன்பு ருவதை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்; அவர்களுடைய வாய்க்கொறங்களிலிருந்தே (அவர்களுடைய) கடுமையான வெறுப்பு திட்டமாக வெளிப்பட்டுவிட்டது; (உங்களைப்பற்றி) அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பவையோ மிகப்பெரிதாகும். நீங்கள் விளங்கிக் கொள்பவர்களாக இருந்தால், நிச்சயமாக நாம்; (அவர்களுடைய) அடையாளங்களை உங்களுக்குத் தெளிவாக்கி விட்டோம்,

119. (விசுவாசங்கொண்டோரே) தெரிந்து கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் அவர்களை நேசிக்கிறீர்கள்; அவர்களோ, உங்களை நேசிப்பதில்லை. நீங்கள் வேதங்கள் யாவற்றையும் விசுவாசிக்கிறீர்கள்; இன்னும், அவர்கள் உங்களைச் சந்தித்தால், “நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம்” என்று கூறுகின்றனர்; இன்னும் (உங்களிலிருந்து விலகி) அவர்கள் தனித்துவிட்டாலோ, (உங்கள் மீதுள்ள) அத்திரத்தினால் (தங்கள் கை) விரல்களின் நுனிகளை கடித்துக் கொள்கின்றனர்; ஆகவே, (நபியே! அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: உங்கள் ஆத்திரத்திலேயே நீங்கள் இறந்து விடுங்கள்! நிச்சயமாக அவ்லாஹ், (உங்கள்) நெஞ்சங்களில் உள்ளவற்றை நன்கநிதின்றவன்”.

120. உங்களுக்கு யாதொரு நன்மை ஏற்படின், (அது) அவர்களை வருந்தச் செய்கின்றது; உங்களுக்கு யாதொரு தீங்கு ஏற்பட்டாலோ, அதற்காக அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்; ஆகவே, நீங்கள் பொறுமையுடனிருந்து அவ்லாஹ் வையாற்றும் கொள்வீர்களாயின் அவர்களுடைய சூழ்ச்சி உங்களுக்கு யாதொரு தீங்கையும் விளைவித்துவிடாது. (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவ்லாஹ், அவர்கள் செய்பவற்றைச் சூழ்ந்து அறிகிறவன்.

121. (நபியே) நீர் உம் குடும்பத்திலிருந்து அதிகாலையில் புறப்பட்டு (சென்று) விசுவாசங்கொண்டவர்களை, (உலூத் யுத்த களத்தில்) போருக்காக (அவரவருக்குரிய) இடங்களில் அமர்த்தி ஒழுங்கு படுத்தி) கொண்டிருந்ததை (நினைத்துப் பார்ப்பீராக! யாவற்றையும்) அவ்லாஹ், செலியுருகிறவன்; (உங்கள் இதயங்களில் இருப்பவற்றை) நன்கறிகின்றவன்.

إِذْ هَبَتْ طَائِفَتُنَّ مُنْكِرُهُ أَنْ تَفْشِلُوا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى
 اللَّهِ فَلَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ^(١) وَلَقَدْ نَصَرَكُ اللَّهُ بِيَدِ رَوْأَنْتُمْ
 أَذْلَلُهُ ^(٢) فَإِنَّقُوا اللَّهَ لَعْلَكُمْ تَشْكُرُونَ ^(٣) إِذْ تَقُولُ الْمُؤْمِنُونَ
 أَلَنْ يَكُفِيكُمْ أَنْ يُمْدِدُكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ الْفِيْ مِنَ الْمَلِكَةِ
 مُنْزَلِيْنَ ^(٤) بِلَآ إِنْ تَصْرِفُوا وَتَسْقُوا وَيَا تُوْكُومُنْ فَوْرَهُمْ
 هَذَا يُمْدِدُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ الْفِيْ مِنَ الْمَلِكَةِ مُسَوِّمِيْنَ ^(٥)
 وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ الْأَبْشُرِيْ لَكُمْ وَلَتَطْمِئِنَ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا
 النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ^(٦) لِيَقْطَعَ طَرَقًا مِنَ
 الَّذِيْنَ كَفَرُوا وَأُوْكِتَهُمْ فِي نَقْلِبِيْوَا خَابِيْنَ ^(٧) لَيْسَ لَكُمْ
 مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّمَا ظَلَمُونَ ^(٨)
 وَلَلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَيْغَرِلِيْنَ يَشَاءُ وَ
 يُعَذِّبُ مِنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ^(٩) يَا يَهَا الَّذِيْنَ
 أَمْنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَآءَ أَضْعَافًا مُضَعَّفَةً ^(١٠) وَانْقُوا
 اللَّهُ لَعْلَكُمْ تُفْلِحُونَ ^(١١) وَانْقُوا النَّذَارَ الَّتِيْ أَعْدَاتُ
 لِلْكُفَّارِيْنَ ^(١٢) وَأَطْبِعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعْلَكُمْ تُرَحَّمُونَ ^(١٣)

122. (அந்த யுத்தத்தில்) உங்களிலிருந்து இரு பிரிவினர் தைரியம் இழந்து ("உறுத்"என்னும் யுத்த களத்தை விட்டுச் சென்று) விட(லாமா என்று) நாடிய சமயத்தில்_(போர்க்களத்தில் அவர்களை அமர்த்திக் கொண்டிருந்தீர்) மேலும், அல்லாஹ் அவ்விருசாராருக்கும் உதவியாளன்; இன்னும், அல்லாஹ் விளைக்கொள்கூடிய விசாரிகள் (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமௌமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்.

123. பதிலில்(நடந்த யுத்தத்தில்) நீங்கள் (என்னில்கையிலும், ஆயுதபவுத்திலும் மிகக்) குறைந்தவர்களாகயிருந்த சமயத்தில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவிசெய்தான்; ஆகவே, நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக அல்லாஹ் வுக்கு பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள்.

124. (நபியே!) விசவாசக்கொண்டோரிடம், "(வானத்திலிருந்து) இறக்கி வைக்கப்பட்ட மூவாயிரம் மலக்குகளைக் கொண்டு, உங்கள் இரட்சகள் உங்களுக்கு உதவி செய்வது உங்களுக்குப் போதாதா?" என்று நீர் கூறியதை(யும் நினைவு கூர்வீராக!)

125. "ஆம்; நீங்கள் பொறுமையுடனிருந்து, (அல்லாஹ் வுக்கு) பயந்தும் கொள்வீர்களானால், அந்நேரத்திலேயே உங்களிடம் (உங்களைத்தாக்க) அவர்கள் வந்த போதிலும்,(மூவாயிரமென்ன?)போர்க்குறிகள் கொண்டவர்களான மலக்குகளில் ஜயாயிரத்தைக் கொண்டு உங்கள் இரட்சகள் உங்களுக்கு உதவி செய்வான்."

126. உங்களுக்கு ஒரு நன்மாராய்மாகவும், இதைக் கொண்டு உங்களுடைய இதயங்கள் திருப்தியடைவதற்காகவுமே தவிர அல்லாஹ் இதை ஆக்கவில்லை. இன்னும் மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன் ஆகிய அல்லாஹ் விடிமிருந்தே தவிர, உதவி (உங்களுக்கு) இல்லை.

127. (அவன் உங்களுக்கு இவ்வதவி புரிந்ததன் நோக்கம்) நிராகரிப்போரில் ஒரு பகுதியினரை அழித்து விடுவதற்காக, அல்லது அவர்களைச் சிறுமை படுத்துவதற்காகவேயாகும்; அப்போது அவர்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களாக, (எமாந்து) திரும்பிக் கென்று விடுவார்.

128. (நபியே!) இக்காரியத்தில்(நாம்கட்டளையிட்டதைத் தவிர) உமக்கு யாதோர் அதிகாரமுமில்லை; ஒன்று அவன் அவர்களின் தவ்பாஸை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்; அல்லது அவர்களை வேதனை செய்யலாம். அதன் காரணம், நிச்சயமாக அவர்கள் அநியாயக்காரர்களாவர்.

129. வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹ் வுக்கே உரியவை; அவன் நாடியவருக்கு மன்னிப்பளிப்பான்; இன்னும் அவன் நாடியவரை வேதனை செய்யவான்; அல்லாஹ் வோ மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

130. விசவாங்கொண்டோரே!(அகலூக்கு அதிகமாகவும், வட்டிக்குவட்டியாகவும்) இரட்டிப்பாக்கப்பட்டு பண்மடங்காக்கப் பட்ட நிலையில் வட்டியை உண்ணாதீர்கள்; இன்னும் அல்லாஹ் வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (இதனைத் தவிர்த்துக்கொள்ளால்) நீங்கள் வெற்றியடைவீர்கள்.

131. இன்னும் (நரக) நெருப்பிற்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; அது எத்தனைய தென்றால் நிராகரிப் போருக்காகத் தயார் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

132. அல்லாஹ் வுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள் (அதனால்) நீங்கள் (அல்லாஹ் வுவிள்) கிருபைக்குள்ளாக்கப்படுவீர்கள்.

وَسَارُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مَّنْ رَّيَكُو وَجَنَّتُهُ عَرْضُهَا السَّمُوتُ
 وَالْأَرْضُ أَعْدَاتُ لِلْمُتَقْبِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ
 وَالصَّرَاءِ وَالْكُظْمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِفِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللهُ
 يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسُهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا إِلَيْهِ وَمَنْ يَغْفِرُ
 إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصْرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مَّنْ رَّبِّهِمْ وَ
 جَنَّتْ بَجُورِي مَنْ تَحْتَهَا الْأَنْهُرُ خَلِدِينَ فِيهَا وَنُعَمَّ لَجُورُ
 الْعَسِيلِينَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنُنٌ فَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَايَةَ الْمُنَكَّرِينَ ﴿٣١﴾ هَذَا
 بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَقْبِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَا يَهْنُوا وَ
 لَا يَخْزُنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنُتو مُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾ إِنْ
 يَسْسُكُمْ قَرْرٌ فَقَدْ مَسَ الْقَوْمَ قَرْرٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ
 الْأَيَّامُ نَدَا وَلَهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلَيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَيَتَّخِذُ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّلَمِينَ ﴿٣٤﴾

133. உங்கள் இரட்சகளின் மன்னிப்பின்பாலும், சுவனபதியின்பாலும் விரைந்து கொள் ஞங்கள்; அதன் அகலமாகிறது வானங்களும், பூமியிமாகும்; அது பயபக்தியுடையவர்களுக்காக (வே) தயார்செய்யப்பட்டுள்ளது.

134. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், செல்வ நிலையிலும், வறுமை நிலையிலும் செலவு செய்து கொண்டிருப்பார்கள்; கோபத்தையும் அடக்கிக்கொள்ளக் கூடியவர்கள்; மனிதர்களின் குற்றங்களையும் மன்னித்து விடக்கூடியவர்கள்; அல்லாஹ் வோ (இத்தகைய) நன்மை செய்வோரை நேசிக்கின்றான்.

135. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், யாதொரு மானக்கேடான காரியத்தை அவர்கள் செய்து விட்டால், அல்லது (எதும் பாவமிழைத்துத்) தங்களுக்குத் தாங்களே அதீமிழைத்துக் கொண்டால், (உடனே) அல்லாஹ்வை நினைவுக்குவர்வார்கள். இன்னும் (அவனிடமே) தங்களுடைய பாவங்களுக்காக மன்னிக்கத்தேடுவார்கள்; (அல்லாஹ்வும் அவர்களை மன்னித்து விடுவான்) அல்லாஹ்வுடைவத் தவிர, (இத்தகையோரின்) குற்றங்களை மன்னிப்பவனும் யார்? அவர்கள் செய்த (தவறான) காரியத்தை (த் தவறென்று) அவர்கள் அறிந்து கொண்டே (அதில்) நிலைத்திருக்கவும் மாட்டார்கள் (உடனே அதிலிருந்து விலகி விடுவார்கள்).

136. அத்தகையோர்_ அவர்களுடையக்லி அவர்களுடைய இரட்சகளிடமிருந்து மன்னிப்பு, மற்றும் சுவனபதிகளாகும்; இவற்றின் கீழ் ஆருகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (இத்தகு) காரியங்கள் செய்தோரின் கூலி அதுமிகநல்லது.

137. திட்டமாக உங்களுக்கு முன்னரும் (இத்தகைய) பலவழிமுறைகள் சென்றிருக்கின்றன. ஆகவே, நீங்கள் பூமியில் சுற்றித்திரிந்து (அல்லாஹ்வுடைய வகனங்களைப்) பொய்யாக்கியோரின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதைப் பாருங்கள்.

138. இது, (பொதுவாக) மனிதர்களுக்கு (உண்மை)விளக்கமாகவும், (குறிப்பாக) பயபக்தியுடையோர்களுக்கு நேர வழிகாட்டியாகவும், நல்லுபதேசமாகவும் இருக்கிறது.

139. (விசவாசங்கொண்டோரே) நீங்கள் தெரியத்தை இழந்துவிட வேண்டாம்; கவலையும் பட வேண்டாம். (உண்மையாகவே) நீங்கள் விசவாசங்கொண்ட வர்களாக இருந்தால், நீங்கள்தாம் மிக்க மேலானவர்கள்.

140. உங்களுக்கு (உலகுப்போரில் தோல்வியற்றுக்) காயம் ஏற்பட்டதென்றால் (அதைப் பற்றி அதையியமடையாதீர்கள். ஏனென்றால்) அந்த ஜனங்களுக்கும், இதைப் போன்றே (பத்ரில் தோல்வியற்றுக்) காயம் ஏற்பட்டுள்ளது; அந்த (சோதனையான) நாட்களை மனிதர்களுக்கிடையில் மாறி மாறி வரும்படி நாம் செய்கின் நோம். ஏனென்றால், (உங்களில்) உண்மையாகவே விசவாசங்கொண்டவர்கள் யாரென்று அல்லாஹ் அறி (வித்து விடு) வதற்காகவும், உங்களில் (மார்க்கத்திற்காக) உயிரைத் தத்தம் செய்யும் மாபெரும் தியாகிகளை அவன் எடு (தத்திலி)ப்பதற்காகவுமே (இவ்வாறு செய்கின்றான்). இன்னும், அநியாயக் காரர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

وَلَيُمَحَّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَعْلَمَ الْكُفَّارُونَ ^(١)
 حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوهُنَّا وَلَمَّا يَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ جَهَدُوا
 مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرُونَ ^(٢) وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَوَّنُ الْمُوْتَ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظَرُونَ ^(٣) وَمَا
 مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَلَيْنِ
 مَاتَ أَوْ قُتِلَ أَنْقَلَبُوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى
 عَيْقَيْبِيهِ فَلَنْ يُضِرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرُونَ ^(٤)
 وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبَ مَا مُوْجَلَّ وَ
 مَنْ يُرِدُ شَوَّابَ الدُّنْيَا نُؤْتَهُ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدُ شَوَّابَ
 الْآخِرَةِ نُؤْتَهُ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرُونَ ^(٥) وَكَانَ
 مِنْ ثَبِيْتِي قُتَلَ لَمَعَهُ رِبِّيْوْنَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا
 لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُ الصَّابِرُونَ ^(٦) وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا
 وَثَبِيْتُ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِ ^(٧)

141. விசுவாசங்கொண்டிருந்தார்களே அவர்களை அல்லாஹ் பரிசுத்தமாக்குவதற்காகவும், நிராகரிப்போர்களை அழிப்பதற்காகவும் (இல்லாஹ் செய்கின்றான்).

142. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்களில் (அல்லாஹ் வுக்காக) யுத்தம் செய்வார்கள் யார் என்பதை அல்லாஹ் பரிசோதித்து அறியாமலும், இன்னும் (துன்பங்களைப் பொறுத்துமையுடன்) சகித்துக் கொள்பவர்கள் யார், என்பதை அவன் அறியாமலும், நீங்கள் கவனப்பதியில் நுழைந்து விடலாமென்று என்னிக்கொண்டிருக்கின்றீர்களா?

143. மேலும், நீங்கள் மரணத்தை – அதை நீங்கள் சந்திப்பதற்கு முன்னதாக, திட்டமாக ஆசிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தீர்கள்; ஆகவே (கண்ணுக்கெதிரில்) நீங்கள் கண்டவர்களாக இருக்க, அதை திட்டமாக நீங்கள் பார்த்து விட்டார்கள். எனவே, இந்த யுத்தத்தில் ஏன் தயங்குகின்றீர்கள்?

144. இன்னும், முஹம்மது குரு தூதரேயன்றி, (இறக்காமல் இருக்கக்கூடியவர்) இல்லை. அவருக்கு முன்னரும், (இல்லாஹ்) தூதர்கள் பலர் திட்டமாகச் சென்றிருக்கின்றனர். அவர் இறந்துவிட்டால் அல்லது கொல்லப்பட்டுவிட்டால் நீங்கள் உங்கள் குதிங்காலகளின் மேல் (புறங்காட்டித்) திரும்பிக்கொண்டு) விடுவீர்களா? (அவ்வாறு) எவ்வேறும் தனது இரு குதிங்காலகளின் மீது (புறங்காட்டித்) திரும்பிக்கொண்டு) விட்டால், அதனால் அவர் அல்லாஹ் வுக்கு எந்த இடையூறும் செய்யவேமாட்டார். மேலும், நன்றிசெலுத்துவோருக்கு அல்லாஹ் (நற்) கூலியைத் தருவான்.

145. மேலும், எந்த ஆன்மாவுக்கும் ஏற்கனவே (அதற்கு) நேரம்குறிக்கப்பட்ட (அல்லாஹ் விள்ளை) எழுத்துப்படி, அல்லாஹ் விள்ளைக் கொண்டே தவிர அது மரணிப்பதற்கில்லை. மேலும், எவர் (தன் செயலுக்கு) இவ்வுலகத்தின் நன்மையை நாடுகிறாரோ அவருக்கு, அதிலிருந்தே வழங்குவோம். இன்னும் எவர் மறுமையின் நன்மையை நாடுகிறாரோ அவருக்கு, அதிலிருந்தே வழங்குவோம். நன்றி செலுத்துவோருக்கு நாம் நற்களியும் அளிப்போம்.

146. மேலும், எத்தனையோ நபியார்கள், அவர்களுடன் அல்லாஹ் விள்ளை நல்லடியார்கள் கொண்ட அநேகம்பேர் சேர்ந்து (அல்லாஹ் விள்ளை பாதையில்) யுத்தம் செய்திருக்கின்றனர். ஆனால், அவர்கள் அல்லாஹ் விள்ளை பாதையில் (யுத்தம் செய்ததனால்) தங்களுக்கு (துன்பங்கள்) ஏற்பட்டவற்றின் காரணமாக, அவர்கள் தைரியமிழந்துவிடவில்லை; பலனீண்மடைந்து விடவுமில்லை; (எதிரிகளுக்கு) ஜூக்கியப்பட்டுவிடவுமில்லை. மேலும், (இவ்வாறு துன்பங்களைச் சகித்துக் கொள்ளும்) பொறுத்துமையாளர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கின்றான்.

147. (இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் தங்கள் இரட்சனிடம்) "எங்கள் இரட்சகளே! எங்கள் பாவங்களையும், எங்கள் செயல்களில் நாங்கள் வரம்புமீறிய (குற்றத்)தையும் நீ எங்களுக்கு மன்னிப்பாயாக! எங்கள் பாதங்களை (யுத்தத்தில் நழுவாது) நீ உறுதிப்படுத்தியும் வைப்பாயாக! (உன்னை) நிராகரிக்கும் சமுதாயத்தினர்க்கு எதிராக (வெற்றி கொள்ள) நீ எங்களுக்கு உதவியும் புரிவாயாக! என்று அவர்கள் (பிரார்த்தித்துக்) கூறியதைத் தவிர (வேறொன்றும்) அவர்களின் கூற்றாக இருக்கவில்லை.

فَاتْهُمْ هُنَّا ثَوَابُ الدُّنْيَا وَ حُسْنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ
 وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ
 تُطِيعُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ إِرْدَ وَ كُرُّ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنَقْلِبُوا
 خَسِيرِينَ ﴿٣﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَكُمْ وَ هُوَ خَيْرُ الْمُصَرِّفِينَ
 سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعبَ بِمَا أَشْرَكُوا
 يَا اللَّهُ مَا لَهُ يُنَزِّلُ بِهِ سُلْطَانًا وَ مَا وَبِهِمُ النَّارُ وَ
 بِئْسَ مَثْوَى الظَّلَمِينَ ﴿٤﴾ وَ لَقَدْ صَدَقْتُمُ اللَّهُ وَ عَدَدَكُمْ
 إِذْ تَحْسُونُهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشَلَتُمْ وَ شَازَ عَلَيْهِمْ
 فِي الْأَمْرِ وَ عَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَكْتُمْ مَا تُحِبُّونَ
 مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
 ثُرَّ صَرَقْتُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَ لَقَدْ عَفَّ عَنْكُمْ وَ
 اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَ لَا
 تَلُونَ عَلَى أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَكُمْ
 فَأَشَابَكُمْ غَمَّا يَغْمِمُ لَكُمْ لَا تَحْزِنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ
 وَ لَا مَا آتَيْتُكُمْ وَ اللَّهُ خَيْرُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦﴾

148. ஆதலால், அல்லாஹ் அவர்களுக்கு இவ்வுலகத்தின் நன்மையையும், மறுமையின் நன்மையில் அழகானதையும் கொடுத்தான். இன்னும் அல்லாஹ் (இத்தகைய) நற்கரும்கள் செய்வோரை நேசிக்கின்றான்.

149. விசுவாசங்கொண்டோரே! (அல்லாஹ்-வை) நிராகரிப்போருக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால் அவர்கள் உங்களை (உங்கள் விசுவாசத்திலிருந்து நீங்கள் விலகி) குதிங்கால்களின் மீது (பின் செல்லும்படி) திருப்பிவிடுவார்கள்; அதனால் நீங்கள் நஷ்டமைட்டந்தவர்களாகத் திரும்பிவிடுவார்கள்.

150.(இவர்கள்) அல்ல, அல்லாஹ்(தான்) உங்கள் பாதுகாவலன். இன்னும், அவனே உதவி செய்வோரில் மிகச்சிறந்தவர்கள்.

151. எதற்கு அவன் சான்றை இறக்கி வைக்கவில்லையோ, அதைஅவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்ததன் காரணமாக நிராகரித்து விட்டார்களே அவர்களுடைய இதயங்களில், நாம் திகிலைப் போடுவோம்; அள்ளியும் அவர்கள் தங்குமிடம் நரகதான். மேலும், இந்த அநியாயக்காரர்களின் தங்குமிடம் (அது) மிகக் கெட்டது.

152. இன்னும், அவன் அனுமதிகொண்டு (எதிரிகளாகிய) அவர்களை நீங்கள் கொண்றுமித்த சமயத்தில், அல்லாஹ் திட்டமாக தனது வாக்குறுதியை உங்களுக்கு உண்மையாக்கி வைத்தான். முடிவுக்கு, நீங்கள் கோழூகளாகி உங்களுக்கிடப் பட்ட கட்டளையில் தர்க்கித்துக் கொண்டு மிருந்தீர்கள்; நீங்கள் எதை விரும்பினீர்களோ அதை, அவன் உங்களுக்குக் காட்டிய பிறகும் மாறு செய்யலானீர்கள். உங்களில் இம்மையை விரும்புவோரும் உண்டு; உங்களில் மறுமையை விரும்புவோரும் உண்டு; பின்னர் உங்களைச் சோதிப்பதற்காக அவ்வெதிரிகளை விட்டும் உங்களைத்திருப்பினான். மேலும், திட்டமாக அவன் உங்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்துவிட்டான். அல்லாஹ் வோ விசுவாசிகள் மீது பேரருஞ்சுடையவன்.

153. (கூறுத் துத்தத்தில், அல்லாஹ்வுடைய) தூதர் உங்கள் பின்னிருந்துகொண்டு, ("என்னிடம் வாருங்கள்" என்று) உங்களை அழைத்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், நீங்கள் ஒருவரையுமே திரும்பிப் பாராது (வெருண்டோடாடி மலையில்) ஏறிக்கொண்டிருந்ததை (நினைத்துப் பாருங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதருக்கு நீங்கள் உண்டுபண்ணிய இத்) துக்கத்தின் காரணமாக, உங்களுக்கும் (தோல்வியின்) துக்கத்தையே பிரதிபலணாக்கக் கொடுத்தான்; ஏனென்றால், (இனி) உங்களுக்கு எது தவறிவிட்டதோ, அதன் மீதும் நீங்கள் கவலை கொள்ளாதிருப்பதற் காகவேயாரும். மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றை யெல்லாம், அல்லாஹ் நன்கு உணர்பவன்.

شَرَّأَنْ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمَامَةَ نَعَسَا يَغْشِي طَرِيقَةً
 مَنْكُو وَطَرِيقَةً قَدْ اهْتَهُمْ أَنْفُسُهُمْ يُظْهُونَ بِاللهِ عِزْرَالْحَقِّ
 ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةَ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ
 الْأَمْرُ كُلُّهُ لِللهِ يَعْلَمُ فِي أَنفُسِهِمْ ثَالِثًا يُبَدِّوْنَ لَكَ مِا يَقُولُونَ
 لَوْكَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ تَاقِتُلُنَا هُنَّا قُلْ لَوْكَنُمْ فِي بِيُوتِكُو
 لَبِرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلَيَبْتَلِي
 اللهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلَيُعْلِمَ حِصْصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللهُ عَلَيْهِمْ
 بِدَارِ الصُّدُورِ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلُّو مِنْكُمْ يُوْمَ الْقِيَامَةِ يُجْمَعُونَ
 إِنَّمَا اسْتَرْلَهُ الشَّيْطَانُ بِعَيْنِ مَا كَسْبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ
 عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ هَلْ يَا يَهُوا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَلْكُونُوا
 كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا إِخْرَانُهُمْ إِذَا أَضْرَبُوا فِي الْأَرْضِ
 أَوْ كَانُوا أَعْزَىً لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قَتَلُوا أَلِيَعْلَمَ
 اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةٌ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللهُ يُعْلِمُ وَيُمْلِمُ وَ
 اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَئِنْ قُتِلُتُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ
 أَوْ مِمَّا مُعَفِّرَةٌ مِنَ اللهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمِعُونَ

154. பிறகு, (விசுவாசங்கொண்டோரே!) இத்துக்கத்திற்குப் பின்னர், (அல்லாஹுவாகிய) அவன் உங்களுக்கு அமைதியை அளிக்கக் கூடிய சிறுதூக்கத்தை இறக்கி வைத்தான்; உங்களில் ஒரு கூட்டத்தினார அது குழ்ந்து கொண்டது; மற்றொரு கூட்டத்தினாரோது திட்டமாக அவர்களுடைய மன்கள் அவர்களுக்கு கவலையை ஏற்படுத்தி விட்டன. அறியாமெக்காலத்தின் எண்ணம் போல, அல்லாஹுவைப் பற்றி உண்மை அல்லாததை (தவறாக) என்ன “ஆரம்பித்து, “காரியத்தில் நமக்கேதும் உண்டா?” என்று அவர்கள் கூறினார். (அதற்கு) நிச்சயமாக, காரியம்—அது அளைத்தும் அல்லாஹுவுக்குரியனவே! என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக! (இவையன்றி) அவர்கள் உமக்கு வெளியிடாததை தங்கள் மன்களில் மறைத்திருக்கின்றனர். “நம்பிடம் ஏதும் அதிகாரம் இருந்திருந்தால் இங்கு வந்து (இவ்வாறு) நாம் கொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டோம் எனக் கூறுகின்றனர். (இதற்கு நபியே) அந்த முளாபிக்குகளிடம்) நீர் கூறுவீராக: “நீங்கள் உங்கள் வீடுகளில் (தங்கி) இருந்திருந்த போதிலும், கொல்லப் பட்டே இறக்க வேண்டுமென்று எவர் கனம் து விதிக்கப்பட்டுள்ளதோ அவர்கள், தாங்கள் (கொல்லப்பட்டு) விழ வேண்டிய இடங்களுக்குத் தாமாகி வந்தே இருப்பார்கள்”. உங்கள் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை அல்லாஹுபரிசோதனை செய்வதற்காகவும், உங்கள் இதயங்களில் உள்ளவற்றைச் சுத்தப் படுத்திவிடுவதற்காகவும் (இவ்வாறு சம்பவிக்கும்படி செய்தான்). மேலும், (உங்கள்) நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை அல்லாஹு நன்கறிகிறவன்.

155. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) இரு கூட்டத்தாரும் (போர்முளையில்) சந்தித்த நாளில், உங்களில் (அதிலிருந்து) திரும்பிவிட்டார்களே அவர்கள்— அவர்கள் சம்பாதித்துக்கொண்ட (தீவிளைகள்) சிலவற்றின் காரணமாக—அவர்களை (அதிலிருந்து திரும்பி) சுறுகுமாறு செய்ததெல்லாம் வைத்தானே. திட்டமாக அல்லாஹு அவர்களின் குற்றங்களை மன்னித் தும் விட்டான்; நிச்சயமாக அல்லாஹு பிக்க மன்னிக்கிறவன்; சகிப்புத்தன்மையுடையவன்.

156. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போரைப் போல் நீங்கள் ஆகிலிட வேண்டாம்; அவர்கள், பூமியில் பிரயாணம் செய்தோ, அல்லது யுத்தம் செய்வோராகவோ இருந்து (இந்து) விட்ட தங்கள் சகோதரர்களைப் பற்றி, “அவர்கள் நம்மிடமே இருந்திருந்தால், அவர்கள் இருந்திருக்கவுமாட்டார்கள், கொல்லப் பட்டிருக்கவுமாட்டார்கள்” என்று கூறுகின்றனர். அவர்களுடைய இதயங்களில், (என்றென்றுமே) இதை ஒரு (கடும்) துக்கமாக்குவதற்காகவே இவ்வாறு (அவர்கள் நினைக்கும்படி) அல்லாஹு செய்கிறான். அல்லாஹுவே உயிர் கொடுக்கின்றான். அவனே மரணிக்கச் செய்கின்றான். மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹு பார்க்கிறவன்.

157. அல்லாஹுவின் பாதையில் நீங்கள் கொல்லப்பட்டாலும், அல்லது இறந்துவிட்டாலும் (அதற்காக) நிச்சயமாக அல்லாஹுவிடம் கிடைக்கும் மன்னிப்பும் (அவனுடைய) அருளும், அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பவைகளை விட மிக மேலானதாகும்.

وَلَئِنْ مُتُمْ أُوْقِتُلُتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ يُحْشَرُونَ ﴿٦٣﴾
 إِنَّ اللَّهَ لِذَلِكَ لَهُمْ وَلَوْكُنْتَ فَظَاعَ غَلِيظُ الْقَلْبِ لَا نَفْضُوا مِنْ
 حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاءُ رَهُمْ فِي الْأَمْرِ
 فَإِذَا أَعْزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٦٤﴾
 إِنْ يَنْصُرْكُ اللَّهُ فَلَا يَغْلِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلَكُمْ فَمَنْ ذَلِكُنْ ذَلِكُنْ
 يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ قَلِيلُ شَوْكِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾ وَمَا
 كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَعْلَمُ وَمَنْ لَيَعْلَمْ يَأْتِ بِمَا يَعْلَمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 ثُمَّ تُوقَى كُلُّ نَفْسٍ تَكْسِبُتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَفَمِنَ الْأَثْقَلِ
 رِضْوَانَ اللَّهِ كَمْنَ يَبْأَءُ سَخْطِ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَلَهُ جَهَنَّمُ وَ
 بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦٧﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصَاحِرِ بِهَا
 يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ لَقَدْ مَنَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
 مِنْ أَنفُسِهِمْ يَتَّلَوَّ عَلَيْهِمْ آيَتِهِ وَيَرِكِيهِمْ وَيُعْلِمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٩﴾ أَوْلَمْ
 أَصَابَكُمْ مُّصِيرَةٌ قَدْ أَصَبَنَهُمْ وَشَلَّيْهَا قُلْتُمْ أَنِّي هَذَا قُلْ
 هُوَ مَنْ يَعْنِي أَنْفِسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

158. நீங்கள் (அல்லாஹ் வடைய பாதையில்) இறந்துவிட்டாலும் அல்லது கொல்லப் பட்டாலும்(கூட) நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ் விடமே ஒன்றுதிரட்டப்படுவீர்கள்.

159. (நானியே) அல்லாஹ் வடைய அருளின் காரணமாகவே நீர் அவர்களிடம் மென்மையாக (இரக்கமுள்ளவராக) நடந்து கொள்கிந்தி; மேலும், சொல்லில் கடுகடுப்பானவராக, இரக்கமற்ற இதயமுள்ளவராக நீர் இருந்திருப்பீரானால், உம்மிடமிருந்து அவர்கள் பிரிந்து சென்றிருப்பார்கள். ஆகவே, அவர்களின் பிழைகளை நீர் மன்னித்து, (அல்லாஹ் விடம்) அவர்களுக்காக மன்னிக்கக் கோருவீராக! மேலும் (யுததம், சமாதானம் முதலிய மற்ற) காரியத்தில் அவர்களுடன் கலந்தாலோசனைசெய்வீராக (யாதொரு காரியத்தை) நீர் முடிவு செய்தால், அல்லாஹ் வின் மீதே நீர் (முழுமூடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கைவைப்பீராக (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் (தம் காரியங்களை அவனிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்போரை நேசிக்கின்றான்.

160. (விசுவாசிகளே!) அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவிசெய்தால், உங்களை மிகைப்பவர் எவருமில்லை; உங்களை அவன் (உதவிசெய்யாது) விட்டுவிட்டாலோ, அதற்குப் பின்னர், உங்களுக்கு உதவி செய்யவர் யார்? இன்னும் அல்லாஹ் வின் மீதே விசுவாசிகள் (தங்களின் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்.

161. மேலும், (போரில் கிடைத்த பொருட்களில்) மோசம் செய்வது எந்த நபிக்கும் தகுமானத்திற்கு; எவரேனும் மோசம் செய்தால் அவர், அந்த மோசம் செய்ததுடன் மறுமை நாளில் வருவார்; பின்னர் ஒவ்வொர் ஆத்மாவுக்கும், அது சம்பாதித்த விளைக்குரிய பயணம் பூரணமாக அளிக்கப்படும். (அவை செய்த நள்மையைக் குறைத்தோ, தீமையை அதிகரித்தோ எவ்வகையிலும்) அவர்கள் அநீதி செய்யப் படவுமாட்டார்கள்.

162. அல்லாஹ் வின் பொருத்தத்தைப் பின்பற்றியவர் அல்லாஹ் வின் கோபத்தைக்கொண்டு மீண்டவரைப்போன்றவரா? (அன்று! கோபத்தில்சிக்கிய) அவருடைய ஒதுங்குமிடமோ நரகமாகும்; மேலும், செருமிடத்தில் (அது) மிகக்கெட்டது.

163. (அல்லாஹ் வின் பொருத்ததைப்பின்பற்றிய) அவர்கள் அல்லாஹ் விடத்தில் பல படித்தரங்களில் உள்ளனர்; இன்னும் அல்லாஹ் அவர்கள் செய்யவற்றைப் பார்க்கிறவன்.

164. அல்லாஹ் விசுவாசிகள் மீது அவர்களில் ஒரு தூதரை, (அதுவும்) அவர்களிலிருந்தே அவன் அனுப்பிவைத்தசமயத்தில் திட்டமாகப் பேரருள் செய்து விட்டான். அவர், அவர்களுக்கு அவனுடைய வசனங்களை ஒதிக் காண்பித்து, அவர்களைப் (பாவத்திலிருந்து) பரிசுத்தமாக்கியும் வைக்கின்றார்; அவர்களுக்கு வேதத்தையும், (குர் ஆணையும்) ஞானத்தையும் (ஸ்வான்னத்தையும்) கற்றுக் கொடுக்கின்றார். நிச்சயமாக அவர்கள் இறந்துமுன் பகிரங்கமான வழிகேட்டிலேயே இருந்தனர்.

165. இன்னும் உங்களுக்கு (உலைதுப் போரில்) ஒரு துள்பம் ஏற்பட்டபோது, நிச்சயமாக நீங்கள் (பத்ருப்போரில்) இதுபோன்று இருமடங்குத் துள்பத்தை ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தீர்கள். (இவ்வாறு செய்துவிட்டு) இது எவ்வாறு (யாரால்) ஏற்பட்டது? "என் நீங்கள் கேட்கின்றீர்களா?" "நீங்கள் நம் தூதருக்கு மாறு செய்ததால்" உங்களிடமிருந்தேதான் இது ஏற்பட்டது" என்று (நானியே) நீர் கூறு வீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகச் சூற்ற லுடையவன்.

وَمَا أَصَابُكُمْ يَوْمَ التَّقْرِيبَةِ الْجَمِيعُونَ فِي مَاذِنِ اللَّهِ وَلَا يَعْلَمُ
 الْمُؤْمِنُونَ^{١٤٦} وَلَا يَعْلَمُ الَّذِينَ نَافَقُواٰ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَاتِلُوا وَنَعْلَمُ قَاتِلًا لَا تَبْعَثُنَا
 هُمُ الْكُفَّارُ يَوْمَئِنَ أَقْرَبُ مِنْهُمُ الْإِيمَانَ يَقُولُونَ إِنَّا فَوْهَمْ
 تَالِيسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ^{١٤٧} الَّذِينَ قَاتَلُوا
 لِأَخْوَانِهِمْ وَقَعْدًا وَالْوَاطَّاعُونَ مَا مَا فَتَلُوا قُتْلٌ فَادْرِءُوا عَنْ
 أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ^{١٤٨} وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ^{١٤٩}
 فَرَحِيْنَ بِمَا أَتَتْهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبِشُرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ
 يَلْحُقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ الْأَخْوَفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزُنُونَ^{١٥٠}
 يَسْتَبِشُرُونَ بِنِعْمَتِهِ مِنْ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُؤْمِنِينَ^{١٥١} الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
 أَصَابَهُمُ الْقُرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَأَقْرَبُوا جَرَحَظِيمَ^{١٥٢}
 الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمِعُوا لَكُمْ فَلَا خُشُونَ
 فَزَادُهُمْ إِيمَانًا وَقَاتَلُوا حَسِبَنَا اللَّهُ وَنَعَمُ الْوَكِيلُ^{١٥٣}

166. இன்னும் இரு படைகளும் சந்தித்த நாளன்று, உங்களுக்கு ஏற்பட்டவை(களான துண்பங்கள்)கள் அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படியேதான் (ஏற்பட்டது). இன்னும், உண்மை விசுவாசிகளை(ப்பிரித்து) அறிவித்து விடுவதற்காகவே (இவ்வாறு செய்தான்).

167. இன்னும் முனாஃபிக்குகளாக (வேவதாரிகளாக) ஆகி விட்டார்களே அவர்களையும் (பிரித்து) அறிவித்துவிடுவதற்காகத்தான்(இவ்வாறு செய்தான். விசுவாசிகளே) அந்த முனாஃபிக்குகளிடம், நம்முடன் சேர்ந்து) அல்லாஹ்வின் பாலையில் யுத்தம் புரிய வாருங்கள் அல்லது (அந்த நிராகரிப்பவர்களை) நீங்கள் தடுத்துக்கொள்ளாங்கள்" என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டதற்கு, "யுத்தம் பற்றியதுதான் என்று இதனை) நாங்கள் அறிந்திருந்தால் உங்களைத் தொடர்ந்துதெவந்திருப்போம்"என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அன்றையத்தினாம், அவர்கள், விசுவாசத்தைவிட நிராகரிப்புக்கே மிகவும் சமீபத்திலிருந்தார்கள்; தங்கள் இதயங்களில் இல்லாதவைகளையே அவர்கள் தங்கள் வாய்களால் கூறுகிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் (தங்கள் இதயங்களில்) மறைத்துக்கொண்டிருப்பதை அல்லாஹ் மிக அறிவுவன்.

168. அத்தகையோர், (யுத்தத்திற்குச் செல்லாமல் தங்கள் விட்டில்) இருந்து கொண்டே (யுத்தத்தில் இறந்துவிடுபோன) தங்கள் சுகோதரர்களைப் பற்றி" அவர்களும் எங்களுக்கு கீழ்ப்படித்திருந்தால் (யுத்தத்திற்குச் சென்று இவ்வாறு) கொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்" என்றும் கூறினார்கள். (ஆகவே) "நீங்கள் (உங்கள் கூற்றில்) உண்மையாளர்களாயிருந்தால், (அவர்களை என்ன!) நீங்கள் உங்களுக்கே மரணம் அனுகாதவாறு தடுத்துவிடுங்கள் (பார்ப்போம்)என்று (நறியேந்து) கூறுவீராக!

169. (விசுவாசங்கொண்டோரே) அல்லாஹ்வின் பாலையில் (யுத்தம் செய்து) கொல்லப்பட்டோரை இறந்துவிட்டவர்களென நீங்கள் நிச்சயமாக என்ன வேண்டாம்; மாறாக அவர்கள் தங்களின் இரட்சகளிடத்தில் உயிருள்ளோராக இருக்கிறார்கள்; அவனால் அவர்கள் உணவளிக்கப்படுகிறார்கள்.

170. அல்லாஹ் தன் பேரருளால் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றைக் கொண்டு ஆனந்தமடைந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். (மேலும், யுத்தத்தில் இறக்காது) தங்களுடன் சேராமல் தங்களுக்குப் பின் (இவ்வுலகில் உயிரோடு) இருப்பவர்களைப் பற்றி, "அவர்களுக்கு எவ்விதப் பயமும் இல்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்" என்றும் மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

171. அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள அருட் கொடையைக் கொண்டும், பேரருளைக் கொண்டும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளின் (நற்) கூலியை (ஒரு சிறிதும்) வீணாக்குவுமாட்டான் என்பதைப் பற்றியும் மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

172. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களுக்குக் காயம் ஏற்பட்ட பின்னரும் அல்லாஹ் வுடைய மற்றும் தூதருடைய அழைப்பை ஏற்றனர்; (ஆகவே யுத்தத்திற்குச் சென்றனர்) அவர்களில் யார் அழகானவற்றைச் செய்து (அல்லாஹ் வுக்குப்) பயந்து (பாவத்திலிருந்து தங்களைக் காத்துக்) கொண்டார்களோ அத்தகையவர்களுக்கு மகத்தான(நற்) கூலியுண்டு.

173. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்(ஒருவில்) மனிதர்கள் அவர்களிடம் (வந்து) உங்களுக்கு விரோதமாக (யுத்தம் புரிய) நிச்சயமாக மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றனர்; ஆதலால், அவர்களுக்குப்பயந்து கொள்ளாங்கள்" என்று கூறினர். அப்போது இக்கூற்றான(து) அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக) விசுவாசத்தை (சமாளன்) அதிகப்படுத்தியது; மேலும் "அல்லாஹ் வே எங்களுக்குப் போதுமானவன்; பாதுகாவலரில் அவன் மிக்க நல்லவன்" என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

فَإِنْقَلِبُوا إِذْ نَعْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِي لَهُ يَسِّهُمْ سُوءٍ وَالْمُكْرَهُ
 رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَنُ
 يُحْوِقُ أَوْ لِيَأْءَهُ فَلَا تَخَاوُهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنُّمُ مُؤْمِنِينَ^{١٤}
 وَلَا يُخْرُنَكُمُ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّمَا لَنْ يَضْرُو اللَّهُ شَيْئًا
 يُرِيدُ اللَّهُ أَلَا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ^{١٥}
 إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُ الْكُفْرَ بِالْأَيْمَانِ لَنْ يَضْرُو اللَّهُ شَيْئًا وَلَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ^{١٦} وَلَا يُحْسِنُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَيْهِمْ لَهُمْ خَيْرٌ
 لِأَنَّفْسِهِمْ إِنَّمَا تَنْهَى لَهُمْ لِيُزَدَّادُ الْأَذًى وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ^{١٧}
 مَا كَانَ اللَّهُ لِيَنْهَا الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا آتَهُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يُبَيِّنَ
 الْحَقِيقَةَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَهُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَ
 لَكُنَّ اللَّهُ يَعْلَمُ مَنْ زُرْسَلَهُ مَنْ يَشَاءُ فَامْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَقَوَّلُوكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ^{١٨} وَلَا يَحْسِنُ
 الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا أَنْتُمْ هُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ
 لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌ لَهُمْ سَيِّطُّوْفُونَ مَا يَنْخُوا إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَ
 يَلْهُمْ إِراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَسْأَلُهُمْ خَيْرٌ^{١٩}

174. ஆகவே, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையையும் பேரருளையும் பெற்றுத் திரும்பினார்கள்; அவர்களை எத்தகைய தீங்கும் அஜூகவில்லை; இன்னும் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தைப்பின்பற்றிச் சென்றார்கள். அல்லாஹ்வோ மகத்தான் பேரருளையோன.

175. இது, ஒரு ஷஷ்தான்தான்; அவன் தன் நண்பர்களைப்பற்றி (அவர்கள் பலசாலிகள், கடுமையானவர்கள் என உங்களைப்) பயமுறுத்துகிறான்; ஆகவே, நீங்கள் (உண்மை) விசுவாசிகளாக இருந்தால், அவர்களுக்குப்பயப்பட வேண்டாம்; எனக்கேபயப்படுங்கள்.

176. இன்னும், (நபியே) நிராகரிப்பில் விரைந்து செல்கிறார்களே அத்தகையோர் உம்மைக் கவலைக் குள்ளாக்க வேண்டாம். (ஏனென்றால், அதனால்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு யாதொரு இடரும் செய்து விடவே முடியாது; மறுமையில், அவர்களுக்கு எத்தகைய பாக்கியத்தையும் ஆக்காதிருப்பதை அவ்வாறு நாடுகின்றான்; அவர்களுக்கு மகத்தான் வேதனையுமண்டு.

177. (தங்கள்) விசுவாசத்திற்கு பதிலாக நிராகரிப்பை நிச்சயமாக விலைக்கு வாஸ்கிக்கொண்டார்களே அத்தகையோர் – அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு ஓர் அணுவளவும் தீங்கிழைத்துவிடவே முடியாது. அவர்களுக்கு (அதனால்) துண்புறுத்தும் வேதனையுமண்டு.

178. இன்னும் நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர் – அவர்களை தாமதப்படுத்துவதெல்லாம் தங்களுக்கு நல்லதென்று நிச்சயமாக அவர்கள் என்னிலிட வேண்டாம். நாம் அவர்களுக்கு வேதனையைத் தாமதப்படுத்துவதெல்லாம், பாவத்தை (பின்னும்) அவர்கள் அதிகப்படுத்துவதற்காகவே தான். (முடிவில்) அவர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனையுமண்டு.

179. (நயவஞ்சகர்களே!) நல்லோரிலிருந்து தீயோரை பிரித்தறிவிக்கும்வரை நீங்கள் எதன்மீதிருக்கிறீர்களோ அதன்மீது, விசுவாசிகளை அல்லாஹ்விட்டு வைப்பவனாக இல்லை; மறைவானவற்றை அல்லாஹ்வு உங்களுக்கு அறிவித்துக் கொடுப்பவனாகவுமில்லை; எனினும், தன்தூதர்களில் தான்நாடியவர்களை (இதைன் அறிவிக்க) அல்லாஹ் தேர்ந்தெடுக்கிறான். ஆகவே, அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசியுங்கள். நீங்கள் (உண்மையாகவே) விசுவாசித்தும், (அவனுக்குப்) பயந்தும் (நடந்து) கொண்டால் உங்களுக்கு மகத்தான் (நற்) கூலியுண்டு.

180. மேலும், அல்லாஹ்வு தன் பேரருளால் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவைகளில் உலோபித் தனம் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், அது தங்களுக்கு நல்லதென்று நிச்சயமாக என்னிலிட வேண்டாம்; மாறாக, அது அவர்களுக்குத் தீங்காகும்; எதை அவர்கள் உலோபித்தனம் செய்தார்களோ அதைக் கொண்டு மறுமை நாளில் அவர்கள் கழுத்தில் மாலையாக மாட்டப்படுவார்கள். இன்னும் வான்ஸ்கள், மற்றும் பூமியின் அனந்தர உரிமை அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; மேலும், அல்லாஹ்வு நீங்கள் செய்வற்றை நன்கு உணர்கிறவன்.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
 أَغْنِيَاءُ مَا نَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْتِيَاءُ بِغَيْرِ حَقٍّ
 وَنَقُولُ ذُرْفَةً عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُ
 أَيْدِيهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبْدِ ۝ الَّذِينَ قَالُوا
 إِنَّ اللَّهَ عَهْدَهُ إِلَيْنَا أَلَا يُؤْمِنُ مَنْ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا
 يُقْرَبَانِ تَأْكُلُهُ النَّارُ ۝ فَلْقُدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِنَا
 وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلَمْ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
 فَإِنْ كَذَّبُوكُمْ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ جَاءُوكُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُّرُّ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ
 الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوقَنُ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ
 رُحِزَّ حَرَّعَنِ النَّارِ وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝ لَتُشَبَّهُ فِيَّ
 أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذْيَى كَثِيرًا
 وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَقَوَّلُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝

181. "நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஏழை; நாங்கள் தான் தீமான்கள்" என்று கூறினார்களே அத்தகையவர்களுடைய சொல்லைத்திட்டமாக அல்லாஹ் செவியேற் றுவிட்டான்; (இவ்வாறு) அவர்கள் கூறியதையும், நியாயமின்றி நபிமார்களை அவர்கள் கொலை செய்ததையும் நாம் பதில் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்; மேலும், (மறுமையில் அவர்களிடம்) "எரிக்கும் வேதனையை நீங்கள் கவைத்துப்பாருங்கள்" என்நாம்கூறுவோம்.

182.அது" உங்கள் கைகள் முற்படுத்தி வைத்த (செய்கைகளின்) காரணத் தினாலாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு எவ்வித அநியாயமும் செய்யவள்ளவ்"

183. (யூதர்களாகிய) அத்தகையோர் "எத்தூதராயினும், நம்மிடம் அவர் ஒரு "குர்பானி"யைக் கொண்டுவந்து அதை நெருப்பு உண்ணும்வரை, நாங்கள் விசுவாசம் (ஸமாள்) கொள்ளவேண்டாம் என, நிச்சயமாக அல்லாஹ் எங்களிடம் உறுதிமொழி எடுத்துள்ளான்" என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். (நபியே!) நீர் "எனக்கு முன்னர் வந்த தூதர்கள், தெளிவான அத்தாட்சிகளையும், இன்னும் நீங்கள் கேட்டதையும் உங்களுக்குத் திட்டமாகக் கொண்டுவந்தார்கள்; நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அவர்களை ஏன் கொலை செய்தீர்கள்?" என்று கேட்பிராக.

184. (நபியே! இதற்குப்) பின்னரும், அவர்கள் உம்மைப் பொய்யாக்கிளால் (அதற்காகக் கவலைப்படவேண்டாம் ஏனென்றால்) உமக்கு முன்னர் தெளிவான அத்தாட்சிகளையும், ஆகமங்களையும், பிரகாசமான வேதத்தையும் கொண்டுவந்த தூதர்கள் பலரும் (அவர்கள் கூட்டத்தினரால் இவ்வாறே) பொய்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றனர்.

185. ஒவ்வொர் ஆத்மாவும் மரணத்தைச் சவைக்கக் கூடியதாகும். இன்னும், உங்கள் (செயல்களுக்குரிய) கலிகளை நீங்கள் பூரணமாக்கப்படுவதெல்லாம் மறுமை நாளில்தான். ஆகவே, (அந்நாளில்) எவர் (நரக) நெருப்பை விட்டும் தூரமாகக் கப் பட்டு, சுவர்க்கத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்யப்படுகிறாரோ அவர், திட்டமாக வெற்றியடைந்துவிட்டார். மேலும், இவ்வுலகவாழ்க்கை ஏமாற்றக் கூடிய (அற்ப) இன்பத்தைத்தவிர வேறில்லை.

186. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்கள் செல்வங்களிலும், உங்கள் ஆத்மாக்களிலும் நிச்சயமாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுவீர்கள்; உங்களுக்கு முன்னர் வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களாலும், இன்னைவைப்பவர்களாலும் (வைசெமாழி, நிந்தனைகளான) அதிகமான நோவினையை நிச்சயமாக நீங்கள் செவியேற்பீர்கள்; மேலும், (இத்தகைய கஷ்டங்களில்) நீங்கள் பொறுமையை மேற்கொண்டு, பயபக்தியோடும் இருந்தீர்களாளால், நிச்சயமாக அதுதான் அனைத்துக் காரியங்களிலும் ஆக்கமான செயலாகும்.

وَإِذَا خَدَ اللَّهُ مِنْ شَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لِتَبَيَّنَنَّهُ
 لِلثَّالِثِينَ وَلَا تَكُونُونَ هُنَّ قَنَبَدُوهُ وَرَاءَ ظَهُورِهِمْ وَ
 اشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَقَسَ مَا يَشْرُونَ ^(١٤) لَا تَحْسِبَنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوكُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُجْبِونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ
 يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَهُمْ بِمَا زَرُوا مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ^(١٥) وَرَبُّكُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللهُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ^(١٦) إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَآخِنَافِ الظَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولَئِكَ الْأَلْبَابِ ^(١٧)
 الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيمَاتٍ وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ
 وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
 خَلَقْتَ هَذَا بِأَطْلَاجٍ سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ^(١٨)
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِنْ أَنصَارٍ ^(١٩) رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي
 لِلْأَيْمَانِ أَنْ أَمْنُوا بِرَبِّكُمْ فَإِمْنَاكُمْ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَمْرَارِ ^(٢٠)

187. வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களிடம், "(உங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்ட) வேதத்தை மறைத்துவிடாது ஜனங்களுக்குத் தெளிவாக நீங்கள் எடுத்துரைக்க வேண்டும்" என்று, அல்லாஹு உறுதிமொழி வாங்கியதை (நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவீராக!) பின்னர் அவர்கள், (தங்களின்) இவ்வுறுதிமொழியைத் தங்கள் முதுகுளுக்கு அப்பால் ஏறிந்துவிட்டு இதற்குப் பிரதியாகச் சொற்பக் கிரயத்தை வாங்கிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு வாங்கிக் கொண்டது மிகக் கெட்டதாகும்.

188. (நபியே!) தாங்கள் செய்த (அற்பக்) காரியத்தைப் பற்றி மதிழ்ச்சியடைகிறார்களே அவர்களையும், தாம் செய்யாத (நன்மையான) காரியங்களைப் பற்றி புகழப்படுவதை விரும்புகின்றவர்களையும் பற்றி நீர் நிச்சயமாக என்ன வேண்டாம், – (அல்லாஹுவின்) தண்டனையை விட்டும் (தப்பித்து) வெற்றியில் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களை நீர் தின்னமாக என்ன வேண்டாம். அவர்களுக்குத் துண்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

189. வாளங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹுவுக்கே உரியது; இன்னும் அல்லாஹு ஓவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

190. நிச்சயமாக, வாளங்கள், மற்றும் பூமியைப் படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி மாறி வருவதிலும், அறிவுடையோர்க்குப்பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

191. (அறிவுடைய) அத்தகையோர், நின்ற நிலையிலிலும், இருந்த இருப்பிலிலும், தங்கள் விலாப் புறங்களின் மீது (சாய்ந்து)ம் அல்லாஹுவையே நினைத்து, வாளங்கள் மற்றும் பூமியின் படைப்பைப் பற்றியும் சிந்தித்து, "எங்கள் இரட்சகனே! நீ இவற்றை விணுக்காகப் படைத்துவிடவில்லை; நீ பிக்த தூயவன், (நரக) நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களை நீகாத்தருள்வாயாக!" (என்றும்);

192. "எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ எவ்வர (நரக) நெருப்பில் புகுத்தினாயோ, அவரை நிச்சயமாக நீ இழிவு படுத்திவிட்டாய். இன்னும், அநியாயக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வோர் (ஒருவரும்) இல்லை" (என்றும்);

193. "எங்கள் இரட்சகனே! உங்கள் இரட்சகளை விகவாசியுங்கள்' என்று (எங்களை) விகவாசத்தின் பால் அழைத்தோரின் அழைப்பை, நிச்சயமாக நாங்கள் செவியேற்று, நாங்களும் (அவ்வாறே) விகவாசங் கொண்டோம். எங்கள் இரட்சகனே! ஆதலால், நீ எங்கள் குற்றங்களை மன்னிப்பாயாக! எங்களுடைய தீமைகளை எங்களை விட்டு நீக்கியும் விடுவாயாக! மேலும், (முடிவில்) நல்லோர்களுடன் எங்களை மரணிக்கச் செய்வாயாக!" (என்றும்),

رَبَّنَا وَإِنَّنَا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمةَ
 إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
 عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ
 فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرُجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِهِ
 وَقُتِلُوا وَفُتُلُوا لَا كُفَّارَانِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَلَا دُخْلُهُمْ
 جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ ثُوابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ
 اللَّهُ عِنْدَهُ كُلُّ حُسْنٍ التَّوَابُ لَا يُغَرِّنَكَ تَقْلُبُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا فِي الْبَلَادِ مَتَاعٌ قَلِيلٌ قَتْلُ شَهِيدٍ وَهُمْ جَاهِلُونَ وَ
 بِئْسَ الْمَهَادُ لِكِنَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا
 عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَكْبَارِ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ خَشْعَيْنَ
 بِلَهِ لَا يَسْتَرُونَ بِاِلْيَمَى تَهْمَةً أَقْلِيلًا وَلِلَّهِ لَأُمُّهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَأَيْطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

194. "எங்கள் இரட்சகனே! இன்னும் உன் தூதர்கள் மூலம் எங்களுக்கு நீ வாக்களித்தனத எங்களுக்குத் தந்தருள் (புரி)வாயாக! மறுமை நாளில் நீ எங்களை இழிவுபடுத்தாதிருப்பாயாக! நிச்சயமாக நீ வாக்குறுதியில் மாறு செய்யமாட்டாய்" (என்றும் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பார்கள்).

195. ஆதலால், அவர்களுடைய இரட்சகன், அவர்களுடைய (இந்தப்) பிரார்த்தனையை அங்கீரித்துக்கொண்டான்; (காரணம்) "உங்களில் ஆண் பெண் (இரு பாலரிலும்) எவர் நன்மை செய்தபோதிலும், நிச்சயமாக நான் அதை வீணாக்கி விட மாட்டேன்; (ஏனென்றால்) உங்களில் (ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ இருந்தபோதிலும்) சிலர் மற்ற சிலரில் உள்ளவர்தான். (ஆகவே, கூசி கொடுப்பதில் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடில்லை. உங்களில்) (வழித்திரத்துச் செய்து) தங்கள் வீடுகளிலிருந்து வெளியேறியும், (பிராரால்) வெளியேற்றப்பட்டும், என்னுடைய பாதையில் துன்புறுத்தப்பட்டும், யுத்தம் செய்தும், (அதில்) கொல்லப்பட்டும் விட்டனரே அத்தகையோர்—அவர்களுடைய (பாவங்களான) தீயவைகளை நிச்சயமாக நான் அவர்களை விட்டும் நீக்கிவிடுவேன்; நிச்சயமாக அவர்களை நான் கவனபதிகளிலும் பிரவேசிக்கச் செய்வேன்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக் கொண்டிருக்கும்" (என்று கூறுவான். இது) அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள நந்களியாக (அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்). அல்லாஹ் விடத்தில் இன்னும் (இதனைவிட) மிக்க அழகான வெகுமதியும் இருக்கின்றது.

196. (நியே) நிராகரிப்போர், (பெரும் வரத்தகர்களாகவும், தனவந்தர்களாகவும் ஆடம்பரமாக) நகரங்களில் திரிந்து கொண்டிருப்பது உம்மை ஏமாற்றி விடவேண்டாம்.

197. (இது) குறைந்த சுகமாகும்; பின்னர், அவர்கள் ஒதுங்குமிடம் நரகம்தான்; அது தங்குமிடத்தில் மிகக் கெட்டது.

198. ஆன்னும், தங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயந்து (ஒழுங்காக நடந்து) கொள் கின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு கவனபதிகளுள்ளு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக் கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள். (இது) அல்லாஹ் விடமிருந்து (கிடைக்கும்) விருந்தாகும்; இன்னும் அல்லாஹ் விடம் இருப்பது நல்லோர்க்கு மிகச் சிறந்ததாகும்.

199. (விசவாசங்கொண்டோரே) நிச்சயமாக வேதத்தையுடையோரில் அல்லாஹ் வையும், உங்களுக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்)தையும், அவர்களுக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (மற்ற)வைகளையும் அல்லாஹ் வுக்கு பயந்தவர்களாக விசவாசம் கொள்கின்றவரும் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் அல்லாஹ் விடமுடைய வசனங்களை சொற்பக்கிரயத்திற்கு விற்று விடமாட்டார்கள். இத்தகையோருக்கு அவர்களுடைய கூவி, அவர்கள் இரட்சகனிடத்தில் மகத்தானதாகி இருக்கின்றது. நிச்சயமாக, அல்லாஹ் கணக்கெடுப்பதில் மிகத் தீவிரமானவன்.

200. விசவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் பொறுமையைக் கடைப் பிடியுங்கள்; மேலும், (எதிரியை சந்திக்கும்போது) ஒருவருக்கொருவர் உறுதியாக இருந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், (எதிரியை எதிர்க்கி) எந்தேராமும் சித்தமாயிருங்கள்; அல்லாஹ் வுக்குப் பயந்துநடந்தும் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் (இம்மையிலும், மறுமையிலும்) வெற்றியடைவீர்கள்.

سُبْرَةُ النَّسِيْرَةِ مُتَّسِعَةٌ وَهُوَ لَهُ بِحُكْمٍ وَسَبِيلٌ يَنْهَا لِمَنْ عَشَّهَا دُونَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
 وَاحْدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا رِجْلًا وَبَثَّ مِنْهُمَا جَاهَلًا كَثِيرًا
 وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلَ عَنْ يَهُ وَالْأَرْحَامَ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ① وَاتُّو الْيَتَمَّى أَمْوَالَهُمْ
 وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيرُ بِالظِّبِيبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ
 إِلَى أَمْوَالِ الْكُفَّارِ إِنَّهُ كَانَ حُوَبًا كَيْدِيًّا ② وَإِنْ خَفْتُمْ أَلَا
 تُقْسِطُوا فِي الْيَتَمَّى فَإِنَّكُمْ حُوَامًا طَابَ لَكُمْ مِنْ
 النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلْثَى وَرُبْعَةٌ قَاتِلَ حَفْتُمُ الْأَنْعَمَ لِوَدًا
 فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَامَلَكَتْ أَيْمَانَكُمْ ذَلِكَ أَدْنَى الْأَنْعُولَوَا ③
 وَاتُّو النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةٌ فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ
 عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَيْنِيَا مَرِيقًا ④ وَلَا تُؤْتُو
 السُّفَهَاءَ أَمْوَالَهُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيمًا وَارْزُقُوهُمْ
 فِيهَا وَأَكْسُوْهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑤

அத்தியாயம் : 4
அன்னிஸா — பெண்கள்
வசனங்கள் : 176 மதனி ருக்ணங்கள் : 24

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. மனிதர்களே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகலூக்குப் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள். அவன்எத்தகையவனென்றால், உங்களை (யாவரையும்) ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து படைத்தான்; அதிலிருந்து அதற்குரிய ஜோடியையும் படைத்தான்; இன்னும் அவ்விருவரிலிருந்து அனேக ஆண்களையும், பெண்களையும் பரவச்செய்தான்; இன்னும், அல்லாஹ்வை—அவனை—க் கொண்டு (தமக்குரிய உரிமைகளை) நீங்கள் (இருவருக் கொருவர்) கேட்டுக்கொள்கிந்திர்களே அத்தகையவனையும், மேலும் இரத்தக் கலப்பு சொந்தங்களை (ததுண்டித்து விடுவதை)யும் நீங்கள் பயந்து கொள் என்றார்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களைக் கண்காணிப்பவனாக இருக்கிறான்.

2. மேலும், நீங்கள் அநாதைகளுக்கு அவர்களுடைய பொருட்களை (அவர்கள் பிரொயமடைந்த பின், குறைவின்றி அவர்களுக்கு)க் கொடுத்து விடுங்கள்; (அதிலுள்ள நல்லதுக்குப் பதிலாக கெட்டதை மாற்றியும் விடாதீர்கள்; அவர்களுடைய பொருட்களையும் உங்களுடைய பொருட்களுடன் சேர்த்து சாப்பிட்டும் விடாதீர்கள்; நிச்சயமாக அது பெரும்பாவமாக இருக்கிறது).

3. அநாதை(ப் பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொண்டு, அவர்கள் விஷயத்தில் நீதம் செய்யமுடியாது என நீங்கள் அஞ்சினால் (மற்றப்) பெண்களில் உங்களுக்கு விருப்ப மானவர்களை இரண்டிரண்டாகவோ, மும்மூன்றாகவோ, நன்னான் காகவோ நீங்கள் திருமணம் புரிந்துகொள்ளுங்கள்; அவர்களுக்கிடையில், நீங்கள் நீதமாக நடக்க முடியாதெனப் பயந்தால், ஒரு பெண்ணை (திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள்) அல்லது உங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்ட (அடிமைப் பெண்ணில் உள்ள) தை(க்கொண்டு போதுமாக்கிக்கொள்ளுங்கள்). நீங்கள் அநீதி செய்யாமலிருப்பந்து இதுவே சலபமா(னவழியா)தும்.

4. நீங்கள் (திருமணம் செய்து கொண்ட) பெண்களுக்கு அவர்களுடைய மஹர்களை (திருமணக் கொடைகளை) மகிழ்வோடு கொடுத்து விடுங்கள். அதிலிருந்து ஒரு சிறிதை, அவர்கள், (தங்கள்) மனமார உங்களுக்கு விட்டுக்கொடுத்தால் அதனை நீங்கள் தாராளமாகமகிழ்வுடன் புசியங்கள்.

5. (அநாதைகளின் பொருளுக்குக் காரியில்தராக ஏற்பட்ட) நீங்கள், அவர்களின்) வாழ்க்கைக்கே ஆதாரமாக அல்லாஹ் அமைத்திருக்கும் உங்களிடமிருக்கும் (அவர்களுடைய) பொருட்களை, புத்திக் குறைவானவர்களாக அவர்கள் இருந்தால் அவர்களிடம் கொடுத்துவிட வேண்டாம்; இன்னும் அவர்களுக்கு அதிலிருந்து உள்ளவளியுங்கள், அவர்களுக்கு ஆடை(களை)யும் அனிலியுங்கள்; அவர்களுக்கு நல்ல வார்த்தைகளையே கூறுங்கள்.

وَابْتَلُو الْيَتَمَى حَتَّى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَلَمْ يَسْتَطِعُوا
 مِنْهُمْ رُشْدًا فَأَذْفَعُوهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
 إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكُونُوا مِمَّا كَانَ غَنِيًّا
 فَلَيْسَ مَعْفُوفٌ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِمَا عُرِفَ
 فَإِذَا دَفَعْتُمُ الْيَتَمَى أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهُدُوا عَلَيْهِمْ
 وَكَفِي بِاللَّهِ حَسِيبًا ⑤ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ
 الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلْمُسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
 تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَاتَلَ مِنْهُ أَوْ كَثَرَ
 نَصِيبًا مَفْرُوضًا ⑥ وَإِذَا حَضَرَ الْقُسْمَةَ أُولُوا
 الْقُرْبَى وَالْيَتَمَى وَالْمُسِكِينُ فَارْتَرَا قَوْهُمْ مِّنْهُ
 وَقُولُوا هُمْ قُوْلًا مَعْرُوفًا ⑦ وَلَيُخْشَى الَّذِينَ
 لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرَيْهُ صَعْفَانًا خَافُوا
 عَلَيْهِمْ فَلَيُسْتَقْوِيَ اللَّهُ وَلَيُقْوِيَوا قَوْلًا سَدِيدًا ⑧
 إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَمَى ظُلْمًا إِنَّمَا
 يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ⑨ وَسَيَصُلُونَ سَعِيرًا ⑩

6. இன்னும், அநாதை(சி ரூவர்)களை அவர்கள் திருமண வயதையடையும் வரை (தொழில் முதலியவற்றில் சடுபடுத்தி, பழக்கி, கல்வியும் கற்பித்துச்) சொத்தித் துவாருங்கள். (தங்கள் சொத்தை நிரவகிக்கக் கூடிய) பகுத்தறிவை அவர்களிடம் நீங்கள் கண்டால், அவர்களுடைய பொருட்களை அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள்; அவர்கள் பெரியவர்களாகித் தங்கள் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொண்டு) விடுவார்கள் என்று (என்னி), அவர்களுடைய பொருட்களை அவசர அவசரமாகவும், அளவு கடந்தும் நீங்கள் தின்றுவிடாதீர்கள். இன்னும் (அநாதையின் பொருட்களையடைய காரியஸ்தளாகிய) அவர்களெவந்தனாக இருந்தால் (அதை நிரவகிப்பதற்காக எதையும் தளக்காக எடுத்துக் கொள்ளாது) தனிர்த்துக் கொள்ளவும்; அவர் ஏழையாக இருந்தாலோ நியாயமான அளவு (அதிலிருந்து) அவரும் புசிக்கவும். மேலும், அவர்களுடைய பொருட்களை, நீங்கள் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கும்போது அவர்களுக்காகச் சாட்சிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். கணக்கெடுப்பதில் அல்லாஹ் போதுமானவன். (ஆகவே, அவர்களுடைய கணக்கில் ஏதும் மோசம் செய்யாதீர்கள்).

7. (இறந்துபோன) பெற்றோரோ, நெருங்கிய உறவினரோ விட்டுச் சென்றவை(களான பொருட்) களிலிருந்து ஆண்களுக்குப் பாகமுண்டு. (அவ்வாறே) பெற்றோரோ, நெருங்கிய உறவினரோ விட்டுச் சென்றவை(களான பொருட்) களிலிருந்து பெண்களுக்கும் பாகமுண்டு; (அவர்கள் விட்டுச் சென்ற சொத்து) குறைவாகவோ அல்லது கூடுதலாகவோ இருப்பினும் சரியே; (இது அல்லாஹ்வால்) விதிக்கப்பட்ட பாகமாகும்.

8. மேலும், (பாகப்) பிரிவினை செய்துகொள்ளும் இடத்திற்கு சொத்துக்கு உரிமையற்ற உறவினரோ, அநாதைகளோ, ஏழைகளோ வந்துவிட்டால் அவர்களுக்கும் அதிலிருந்து (எதும்) கொடுத்து, அவர்களுக்கு அன்பான வார்த்தைகளையும் (கொண்டு ஆருதல்) கூறுங்கள்.

9. தங்களுக்குப் பின், (தங்கள் காரியத்தை நிர்வகிக்கச்) சக்தியற்ற சந்ததிகளை விட்டுச் சென்றால் அவர்களை(க் குறித்து) பயப்படுத்தார்களே அத்தகையோர்— (அணாதைகள், சிறுவர்கள் சொத்துப் பங்கீடு விழுத்தில்,) பயந்து கொள்ளவும்; ஆகவே அவர்கள் அல்லாஹ்வை அஞ்சி (அவர்களுக்கு) நேர்மையான வார்த்தையே கூறவும்.

10. நிச்சயமாக அநாதைகளின் பொருட்களை அநியாயமாக தின்கின்றார்களே அத்தகையோர் அவர்கள் தங்கள் வயிறுகளில் (நிரப்பித்) தின்னுவதெல்லாம் நெருப்பையேதான். இன்னும், அவர்கள் (மறுமையில்) கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பினுள் நுழைவார்கள்.

يُوصِّيُكُمُ اللَّهُ فِي أُولَادِكُمْ لِلَّذِي كُرِمْتُمْ حَظًّا الْأَنْتَشِينِ فَإِنْ كُنْتَ
 نَسَاءً فَوَقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنْ شُلُثْنًا مَا تَرَكَهُ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
 النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ وَمَا تَرَكَ إِنْ
 كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَرَثَتْهُ أُبُوهُ فَلِأُبُوهِ الْثُلُثَةِ
 فَإِنْ كَانَ لَهُ أَخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِّيَ
 بِهَا أَوْ دِيْنَ أَبَا وَهُوَ وَأَبْنَاءُهُ لَا تَدْرُونَ أَيْهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
 نَفْعًا فِي رِضَاهُ مِنْ أَنَّ اللَّهَ أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِمَا حَكِيمًا ① وَلَكُمْ
 نِصْفُ مَا تَرَكَ أَذْرُوا جُنُودُهُنَّ وَلَدُ فَإِنْ كَانَ
 لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكُنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِّيَنَ بِهَا
 أَوْ دِيْنَ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكُهُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ وَلَدٌ فَإِنْ
 كَانَ لَهُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الشُّتُّنُ مِمَّا تَرَكُهُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
 تُوَصَّوْنَ بِهَا أَوْ دِيْنَ وَلَمْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كُلَّهُ أَوْ امْرَأَةً
 قَوْلَهُ أَخْرُجْ أُخْتَ فِلْحُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
 مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شَرِكَاءٌ فِي الْثُلُثَةِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِّيَ بِهَا
 أَوْ دِيْنَ عِيرَمَضَارِّ وَصِيَّةً مِنْ أَنَّ اللَّهَ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حَلِيمٌ ②

11. உங்கள் மக்கள் விஷயத்தில், (சொத்துப்பங்கீட்டில், ஓர்) ஆனாக்கு, இருபெண்களுக்குரியது போன்ற பாகம் உண்டென்று அல்லாஹ் உங்களுக்கு கட்டளையிடுகிறான் ; ஆகவே, அவர்கள், (ஆனின்றி) இருவருக்கும் அதிகமாக பெண்களாக இருந்தால், அவர் (இறந்தவர்) விட்டுச் சென்ற(சொத்)தில் மூன்றில் இரண்டு பாகம் (அப்பெண்களாகிய) அவர்களுக்குண்டு. மேலும், ஒருத்தியாக அவன் இருந்தால், அவனுக்கு பாதி உண்டு. இன்னும், (உங்களில் இறந்த) அவருக்குப்பிள்ளை இருந்தால், அவருடைய தாய், தந்தை ஒவ்வொருவருக்கும் (இறந்தவர்) விட்டுச் சென்ற(சொத்)தில் ஆறிலொன்று உண்டு. (இறந்த) அவருக்குப்பிள்ளை இல்லாமலிருந்தால், பெற்றோர் (மட்டும்) அவருக்கு அன்தரக்காரர்களானால், அப்பொழுது அவருடைய தாய்க்கு மூன்றிலொன்று உண்டு. (மற்ற இருபாகமும் தகப்பனுக்குரியதாகும்; இறந்த) அவருக்குப்பவல்) சகோதரர்கள் இருந்தால், அப்பொழுது எதனை அவர் (மரண) சாசனம் செய்தாரோ அதை நிறைவேற்றப்பட்ட) தற்கு அல்லது கடனுக்கு (அதை கொடுக்கப்பட்டதற்கு)ப் பின்னர் அவரின் தாய்க்கு ஆறில் ஒன்று உண்டு. உங்கள் தந்தைகளோ இன்னும் உங்கள் ஆண்மக்களோ இவர்களில் உங்களுக்குப் பயனளிப்பதில் மிக நெருங்கியவர்கள் யாரென்பதை நீங்கள் அறியமாட்டார்கள்; (ஆகவே, இவை) அல்லாஹ்வினால் (உங்கள் மீது) விதிக்கப் பட்டுள்ள கட்டளையாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க அறிந்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

12. இன்னும், உங்கள் மனைவிகள் விட்டுச் சென்ற (சொத்)தில் அவர்களுக்குப் பிள்ளை இல்லாவிட்டால், உங்களுக்குப் பாதி(பாகம்) உண்டு. ஆனால் அவர்களுக்குப் பிள்ளை இருந்தாலோ, எதனை அவர்கள் (மரண) சாசனம் செய்தார்களோ அ(தை நிறைவேற்றப்பட்ட)தற்கு, அல்லது கடனுக்கு (அதை கொடுக்கப்பட்டதற்கு)ப் பின்னர், அவர்கள் விட்டுச் சென்ற(சொத்)தில் உங்களுக்குச் சூான்கில் ஒன்று உண்டு; ; மேலும் உங்களுக்குப் பிள்ளை இல்லாவிட்டால்,(உங்கள் மனைவிகளாகிய) அவர்களுக்கு நீங்கள் விட்டுச் சென்ற (சொத்)தில் நான்கில் ஒன்று உண்டு; உங்களுக்குப் பிள்ளை இருந்தாலோ எதனை நீங்கள் (மரண) சாசனம் செய்திர்களோ அ(தை நிறைவேற்றப்பட்ட)தற்கு, அல்லது கடனுக்கு (அதை கொடுக்கப்பட்டதற்கு)ப் பின்னர், நீங்கள் விட்டுச் சென்றதில் எட்டில் ஒன்று அவர்களுக்குண்டு. அன்றதரங்கொன்றில்பட்டுகின்ற வாரிக்கள் இல்லாத ஓர் ஆணோ அல்லது ஒரு பெண்ணோ இறந்து, அவருக்கு ஒரு சகோதரன் அல்லது ஒரு சகோதரி இருந்தால், அவ்விருவரில் ஒவ்வொருவருக்கும், (இறந்தவர் விட்டுச் சென்றதில்) ஆறில் ஒன்று உண்டு.பின்னர், அவர்கள் அதைவிட அதிகமாக இருந்தால், (சொத்தில்) எதனைக்கொண்டு மரணசாசனம் செய்யப்பட்டதோ அ(தை நிறைவேற்றப்பட்ட)தற்கு , அல்லது கடனுக்கு (அதை கொடுக்கப்பட்டதற்கு)ப் பின்னர், மூன்றிலொன்றில் அவர்கள் (யாவரும்) கூட்டானவர்களாவார்கள். எனினும், (மரண சாசனத் தைக் கொண்டு, வாரிக்களில் எவருக்கும்) கஸ்தத்தை உண்டு பண்ணாதவராக இருக்க வேண்டும். (இது) அல்லாஹ் உங்களைய கட்டளையாகும்; இன்னும், அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன், சகிப்புத் தன்மையுடையவன்.

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ جَنَّتِ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ^{١٣} وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودُهَا
 يُدْخِلُهُ نَارًا أَخَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ شَهِيدُ^{١٤} وَالَّتِي
 يَا تَبِعُنَ الْفَاجِشَةَ مِنْ سَلَبِ كُمُّ فَإِنْ شَهِدُوا
 عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةَ مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ رِفَ
 الْبُيُوتَ حَتَّى يَتَوَقَّفُهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ
 سَبِيلًا^{١٥} وَالَّذِينَ يَا تَبِعُنَهَا مِنْكُمْ فَادُوهُمَا فَإِنْ تَابَا
 وَأَصْلَحَا فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَابًا رَّحِيمًا^{١٦}
 إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
 ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا حَكِيمًا^{١٧} وَلَيُسْتَهِنَّ التَّوْبَةُ
 لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدُهُمْ
 الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبَيِّنُ لَكُمْ أَنَّمَا يَمُوتُونَ
 وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا^{١٨}

13. இவை அல்லாஹு வின் வரம்புகளாகும்; எவர் (இவ் விஷயங்களில்) அல்லாஹு வகுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றாரோ அவரை கவனப்படிக்களில் அவன் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆருகள் ஒடிக்கொண் டிருக்கும்; அவற்றிலேயே அவர்கள் நிரந்தரமாக(தங்கி) இருப்பவர்கள். மேலும், இது மகத்தான் வெற்றியாகும்.

14. இன் னும் எவர், (இவ் விஷயங்களில்) அல்லாஹு வகுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்து, (அல்லாஹு வாகிய) அவன் (ஏற்படுத்திய) வரம்புகளை மீறி விடுகின்றாரோ அவரை (அல்லாஹு வாகிய) அவன் நரகத்தில் புகுத்தி விடுவான். அதில் அவர் நிரந்தரமாக (தங்கி) இருப்பவர். இன்னும் அவருக்கு இழிவுபடுத்தும் வேதனையும் (அதில்) உண்டு.

15. மேலும் உங்கள் பெண்களில் மாணக்கேடான செயலைச் செய்தோர் – அவர்கள் மீது (அதை நிருபிக்க) உங்களினிருந்து நான்குநபரை சாட்சிகளாகக் கொண்டுவாருங்கள்; அவர்கள் (அதற்கு) சாட்சியம் கூறினால் அப்பொழுது அவர்களை மரணம் கைப்பற்றிவிடும் வரையில் அல்லது அல்லாஹு அவர்களுக்கு ஒரு வழியை ஏற்படுத்தும் வரையில் அவர்களை விடுகளில் தடுத்து வையுங்கள்.

16. உங்களில் இருவர், அ(ம்மாணக்கேடான)தைச் செய்து விட்டால், அவ் விருவரையும் துன்புறுத்துங்கள்; அவ் விருவரும் பச்சாதாபப்பட்டு, (அதிலிருந்து விலகி) இருவரும் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டால் அவர்களை விட்டுவிடுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹு, மிக்க மன்னிக்கிறவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

17. அல்லாஹு விடம் தவ்பா அங்கீகாரமாவதெல்லாம், அறியாமையினால் தீமை செய்து விட்டுப் பின்னர், (அதிலிருந்து) சமீபத்தில் (பாவமன்னிப்புத் தேடி) தல்பாச் செய்கிறார்களே அத்தகையவர்களுக்குத்தான்; ஆகவே, அத்தகையோர் – அவர்களின் தல்பாவை அல்லாஹு ஏற்றுக் கொள்வான்; மேலும் அல்லாஹு அறிந்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கிறான்.

18. மேலும், தீயவற்றைச் செய்து கொண்டேயிருப்போகுக்கு, – முடிவில் அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் (சம்பவிக்க) ஆஜரானபோது, "இப்போது நான் (என் பாவங்களுக்குப்) பச்சாதாபப்படுகிறேன் என்று கூறுகின்றாரே) அவருக்கு_மற்றும் (விகவாசம் கொள்ளாது நிராகரித்து விட்டு) நிராகரித்த வண்ணமே இறந்தும் விடுகிறார்களே, அவர்களுக்கும் தல்பா (பாவமன்னிப்பு) அங்கீகாரமில்லை. அத்தகையோர் – (மன்னிக்கப்படுவதில்லை) அவர்களுக்காகத் துன்புறுத்தும் வேதனையை நாம் தயார் செய்து வைத்திருக்கின்றோம்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحْلِلُ لَكُمْ أَنْ تَرْتُو النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا
 تَعْضُلُوهُنَّ لِتَدْهِبُوهُنَّ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
 بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاسِرُوهُنَّ بِالْمُعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
 فَعَسَى أَنْ تَكْرُهُوْنَا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ حَيْرًا كَثِيرًا ۝ وَإِنْ
 أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَادَ الْأَزْوَاجِ مَكَانَ زَوْجِهِنَّ وَآتَيْتُمُهُنَّ أَحَدَهُنَّ قَنْطَارًا ۝
 فَلَا تَأْخُذُوهُنَّ شَيْئًا مَا تَأْخُذُونَهُ بِهَتَانًا ۝ وَلَا هُنَّ مُبِينُنَا ۝ وَ
 كَيْفَ تَأْخُذُوهُنَّ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذُنَّ مِنْكُمْ
 شَيْئًا غَلِيلًا ۝ وَلَا تَنْكِحُوْنَا لَكُمْ أَبَايَوْكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ الْأَمَاقِدُ
 سَلْفٌ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمُقْتَدًا وَسَاءَ سَيْئًا ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ
 أَمْهَنْكُمْ وَبَنْثَكُمْ وَأَخْوَنْكُمْ وَعَمْنَكُمْ وَخَلْتَكُمْ وَبَنْتُ الْأَخْرَ وَبَنْتُ
 الْأُخْرَ وَأَمْهَنْكُمُ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخْوَنْكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَ
 أَمْهَنْتُ نِسَاءَكُمْ وَرَبَّيْكُمُ الَّتِي فِي جُورِكُمْ مِّنْ نِسَاءِكُمُ الَّتِي
 دَخَلْتُمُ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 وَحَلَّلْتُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمِعُوا بَيْنَ
 الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

19. விசுவாசங்கொண்டோரே! பெண்களை (இறந்தவருடைய சொத்தாக மதித்து அவர்களை) ப் பலவந்தமாக நீங்கள் அனந்தரம் கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமானதல்ல; இன்னும், பசிரங்கமாக யாதொரு மானக்கேடான காரியத்தை அவர்கள் செய்தாலன்றி,(உங்கள்) பெண்களுக்கு நீங்கள் கொடுத்ததில் சிலவற்றை (எடுத்துக்) கொண்டுபோவதற்காக அவர்களை நீங்கள் தடுத்தும் வைக்காதீர்கள். மேலும், அவர்களுடன் அழகான முறையிலும் நடந்து கொள்ளுங்கள்; அவர்களை நீங்கள் வெறுத்துவிடுவீர்களானால், நீங்கள் ஒன்றை வெறுக்கக் கூடும்; (அவ்வாறு வெறுக்கக்கூடிய) அதில் அவ்வாறு அநேகநன்மைகளை ஆக்கக் கூடும்.

20. மேலும், ஒரு மனைவியைதீக்கிவிட்டு அவள் (இடத்தில் மற்றொரு மனைவியை மாற்றி மனைந்து) கெராள்ள நீங்கள் நாடினால் (தீக்கிவிடவிரும்பும்) அவர்களில் ஒருத்திக்கு நீங்கள் ஒரு (பொற்) குவியலைக் கொடுத்திருந்த போதிலும், அதிலிருந்து எதனையும் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்; அபாண்டமாகவும், பசிரங்கப் பாவமாகவும் அவருக்கு நீங்கள் கொடுத்ததை நீங்கள் (திருப்பி) எடுக்கிறீர்களா?

21. மேலும், உங்களில் சிலர் மற்ற சிலருடன் திட்டமாக (சேர்ந்து) கலந்து விட்டார்கள்; உங்களிடமிருந்து உறுதியான வாக்குருதியை (அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் எடுத்தும் இருக்கிறீர்கள்; (இந்திலையில்) அதனை நீங்கள் எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்வீர்கள்!

22. நிச்சயமாக, முன்னர் (அறியாமைக்காலத்தில்) நடந்துவிட்டதைத் தவிர, உங்கள் தந்தைகள் (இறப்பிற்குப்பின் அவர்கள்) மனம் செய்துகொண்ட பெண்களில் எவ்வரையும், நீங்கள் மனம் செய்து கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக இது மானக்கேடானதாகவும் (அவ்லாவற்வின்) கோபத்திற்குரியதாகவும் இருக்கிறது; இன்னும் வழியால் அதுமிக்கெட்டதுமாகும்.

23. உங்கள் தாய்மார்களும், உங்கள் புதல்வியரும், உங்கள் சகோதரிகளும், உங்கள் தந்தையின் சகோதரிகளும், உங்கள் தாயின் சகோதரிகளும், (உங்கள்) சகோதர மூடைய புதல்விகளும், உங்களுக்குப் பாலூட்டியாக்கள் (செவிலித்) தாய்மார்களும், உங்கள் பால்குடிச் சகோதரிகளும், உங்கள் மனைவியரின் தாய்மார்களும் உங்கள் மீது (அவர்களைத் திருமணம் செய்வது) விலக்கப்பட்டுள்ளது; இன்னும் நீங்கள் உடலுறவு கொண்டு விட்டார்களே அத்தகைய உங்கள் மனைவியரிலிருந்து (முந்திய கணவனிடத்துப் பிறந்து), உங்கள் மடிகளில் வளர்ந்து வரும் பெண்மக்களையும் (நீங்கள் திருமணம் செய்வது விலக்கப்பட்டிருக்கிறது). ஆனால், (நீங்கள் மனம் செய்து,) அவர்களுடன் உடலுறவு கொள்ளவில்லையானால், (அவளை விலக்கிவிட்டு அவர்களுடைய மகளை மனம் செய்து கொள்வதில்) உங்கள் மீது குற்றமில்லை. இன்னும், உங்களுடைய முதுகந்தன்குளிலிருந்து உண்டான உங்கள் புதல்வர்களின் மனைவியர்களையும் (நீங்கள் மனம் செய்து கொள்வது விலக்கப்பட்டிருக்கிறது). இருசகோதரிகளை (ஒரே காலத்தில் மனைவியராக) ஒன்று சேர்த்துக்கொள்வதும் (விலக்கப்பட்டிருக்கிறது) இதற்கு முன்னர் நடந்துவிட்டவைகளைத் தவிர, (அவற்றை) நிச்சயமாக அவ்லாறு, மிக்க மன்னிப்பவளாக, மிகச் சிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ بِمَكْتَبَتِ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَجْلَى لِكُمْ مَا وَرَأَتُمْ لِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ
 شَعْرَانِينَ عَلَيْهِ مُسْفِحَيْنَ فَهَا أَسْتَعْثِرُ بِهِ مَنْهُنَّ فَإِنَّهُنَّ
 أَجْوَاهُنَّ قَرِيبَةٌ وَلَا جَنَاحَ عَلَيْهِمْ فِيمَا تَرَصَّدُوهُمْ بِهِ مَنْ أَبْعَدَ
 الْقَرِيبَةَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهَا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ أَنْهَا يَسْتَطِعُهُ مُنْكِمْ
 طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَإِنْ تَمَلَّكْتِ أَيْمَانَكُمْ مِنْ
 فَتَيَّبْكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ
 فَإِنَّكُوْهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَنَّهُنَّ أَجْوَاهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ
 غَيْرُ مُسْفَحَاتٍ وَلَا مُتَخَدِّثَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَنَ فَإِنْ أَتَيْنَ
 بِنَفَاحَشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ العَذَابِ ذَلِكَ
 لِمَنْ خَشِيَ الْعَنْتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصِيرُوا خَيْرَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ۝ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سَنَنَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِكُمْ وَيَتُوَّبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ۝ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوَّبَ
 عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّمِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَبْيَلُوا مَيْلَ الْعَظِيمِ ۝
 يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعْلَمَ عَنْكُمْ وَخُلُقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۝

24. பெண்களில் கணவனுள்ளவர்களும் (திருமணம் செய்து கொள்ளப்படுவதற்கு, விலக்கப்பட்டுள்ளனர். நிராகரிப்போருடன் நிகழ்ந்த யுத்தத்தில் பிடிக்கப்பட்டு) உங்கள் வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக்கொண்ட (அடிமைப்) பெண்களைத் தவிர; (இவ்வாறு) உங்கள் மீது அல்லாஹ் வின் கட்டளையாக (இது விதியாக்கப்பட்டுள்ளது). இவர்களைத் தவிர மற்ற பெண்களைத் திருமணம் செய்யவர்களாக, விபச்சாரம் செய்யாதவர்களாக (திருமண அன்பளிப்பாக) உங்கள் செல்வாங்களைக்கொண்டு (மஹரைக்குறிப்பிட்டு சட்டரித்யாக திருமணத்தின் மூலம்) தேடிக்கொள்வது உங்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டும் உள்ளது; ஆகவே, (இவ்வாறு மனமுடித்த பெண்களாகிய) அவர்களிடமிருந்து எதை நீங்கள் சுகமனுபவித்தீர்களோ, (அதற்காக) அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட மஹரைக் கட்டாயக்கடமையாக அவர்களுக்கு (குறைவின்றி) நீங்கள் கொடுத்து விடுங்கள்; மேலும் மஹரைக் குறிப்பிட்டதன் பின்னர், (அதனைக் குறைக்கவோ, கூட்டவோ) நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொருந்திக்கொள்வதில் உங்கள் மீது யாதொரு குற்றமுமில்லை. நீச் சயமாக அல்லாஹ், (உங்கள் செயலை) நன்கறிந்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

25. மேலும், உங்களில் எவர் சுதந்திரமுள்ள விசுவாசியான பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ள (பொருளாதார) வகுபியால் சக்தி பெறவில்லையோ, அவர், விசுவாசமுள்ள உங்களுடைய அடிமைப் பெண்களில், உங்கள் வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டதிலிருந்து (திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்). இன்னும் அல்லாஹ் உங்களுடைய விசுவாசத்தை நள்கு அறிந்து இருக்கின்றான்; உங்களில் சிலர், சிலரைச் சேர்ந்தவர் களாவர்; ஆகவே (அப்பெண்கள், பத்திரித்தனமான) பரிசுத்தமானவர்களாக, விபச்சாரம் செய்யாதவர்களாக, மேலும், கள்ள நட்புக் கொள்ளாதவர்களாக இருக்கும் நிலையில் - அவர்களுடைய ஜமூனின் அனுமதி பெற்று மனம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்; அவர்களுக்குரிய மஹரையும் அறியப்பட்ட (நியாயமான) முறையில் அவர்களுக்கு கொடுத்து விடுங்கள்; ஆகவே, (இவ்வாறு) திருமணம் செய்யப்பட்டால் (அதற்குப்) பின் (அடிமைப்பெண்களான) அவர்கள் விபச்சாரம் செய்து விட்டால், (அடிமையைல்லாத) திருமணமான உரிமைப் பெண்களுக்கு விதிக்கப்படும் தன்னையில் பாதியே அவர்கள் மீது உண்டு; (அடிமைப் பெண்களை திருமணம் செய்யும்) இது, உங்களில் எவர், மனைவியின்றி இருந்து) விபச்சாரத்தை பயந்தாரோ அவருக்குத்தான் . இன்னும், நீங்கள் பொறுத்திருப்பது உங்களுக்கு நன்றா; மேலும் அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

26. அல்லாஹ், (தன்னுடைய சட்டங்களை) உங்களுக்குத் தெளிவாக விளக்கவும், உங்களுக்கு முன்னிருந்த (நல்ல) வர்கள் சென்ற நேரான வழிகளில் உங்களையும் செலுத்தி உங்கள் து தவ்பாக்களை (பாவமன்னிப்பை) அங்கீகரித்து விடவும் நாடுகிறான்; மேலும் அல்லாஹ் நன்களில் கிருபையுடையவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

27. மேலும், அல்லாஹ் உங்களது தவ்பாவை (பாவமன்னிப்பை) நாடுகிறான்; இன்னும், (முற்றிலும்) மன இசைகளைப் பின்பற்றி நடப்பவர்களோ, நீங்கள் (நேர) வழியிலிருந்து) முற்றிலும் சாய்ந்து விடுவதையே நாடுகிறானர்.

28. அல்லாஹ் (தன் சட்டங்களை) உங்களுக்கு இலேசாக்கிவைக்க நாடுகிறான்; மேலும் மனிதன் பலவினமானவனாக படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا كُلُوا أَمْوَالَ الْكُفَّارِ يَا أَيُّهَا طَاغِي
 إِلَّا أَن تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا يَقْتُلُوا أَفْسَدُكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَعْلَمُ رَحِيمًا ۝ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوًّا لَّهُ وَأَنَّهُ ظَلَمٌ
 فَسُوفَ نُصْلِيهُ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ إِنْ
 يَخْتَنِبُوا كَبِيرًا مَا تَنْهَوْنَ عَنْهُ نَكِيرٌ عَنْكُمْ سَيِّلُكُمْ وَنُدْ خَلْكُمْ
 قُدْ خَلَّا كَرْبِيَّهَا ۝ وَلَا تَسْتَوْا مَا فَضَلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ
 لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْسَبْنَا
 وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ حَوْلَكُلٍ
 جَعَلْنَا مَوَالِيَ مَشَاتِرَكَ الْوَالِدُونَ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدْنَا
 أَيْمَانَكُمْ فَإِذُؤُمْ نَصِيبُهُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝
 أَرِجَالٌ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَلَ اللَّهُ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصِّلَاةُ قِنْتٌ حِفْظٌ
 لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ شُوَّزْهُنَّ فَحَظُوهُنَّ
 وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمُضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ۝ فَإِنْ أَطْعَنْتُمُ
 فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۝ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِ كَيْرًا ۝

29. விசுவாசங்கொண்டோரே உங்களிடையே இரு சாராரின் சம்மதத்தின் பேரில் நடைபெறும் வர்த்தக மூலமாகவுள்ளதி, (உங்களுடைய) பொருள்களைத் தவறான முறையில் நீங்கள் உண்ணாதீர்கள்; அன்றியும், (இதற்காக) உங்களையே நீங்கள் கொல்ல செய்து கொள்ளாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்களிடம் மிக்க கிருபையுடையோனாக இருக்கின்றான்.

30. மேலும், எவ்ரேஜும், வரம்பு மீறி, அக்கிரமமாக இவ்வாறு செய்தால், நாம் அவ்வர(விலைவில்) நூக்கத்தில் நுழையச் செய்து விடுவோம்; இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ் வுக்கு மிக்க இலகுவானதாகவே இருக்கிறது.

31. எதை விட்டும் நீங்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களோ அத்தகைய பெரும் பாவமான காரியம் கவனிக்குந்து நீங்கள் விலகிக் கொண்டால், உங்களுடைய (மற்ற சிறிய) தீயவைகளை உங்களை விட்டும் நாம் போக்கிவிடுவோம்; இன்னும், சங்கையான நுழைவிடத்தில் உங்களை நாம் நுழைவிப்போம்.

32. இன்னும் உங்களில் சிலவரைக்காண சிலவரை, அல்லாஹ் மேன்மையாக்கி இருப்பதைப் பற்றி நீங்கள் பேராசை கொள்ளாதீர்கள்; ஆண்களுக்கு, அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றில் உரியபங்குண்டு; (அவ்வாறே) பெண்களுக்கும், அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றில் (உரிய) பங்குண்டு. மேலும், (நற் செயல் களின் மூலம்) அல்லாஹ் விடத்தில் அவனின் பேரருளைக் கேளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

33. இன்னும், ஒவ்வொருவருக்கும் (அவருடைய) பெற்றோர், நெருங்கிய சுற்றத்தார் (ஆகியோர்) விட்டுச் சென்ற(சொத்திலிருந்து (அதை அடையக்கூடிய) வாரிலைகளை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம்; இன்னும், உங்களுடைய வலக்கரங்கள் (எவர்களுடன்) உடன் படிக்கை செய்து கொண்டனவோ அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு அவர்களுக்குரிய பங்கைக் கொடுத்து விடுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாளனாக இருக்கின்றான்.

34. ஆண்கள், பெண்களை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்களாவர்; ஏனெனில், அவர்களில் சிலவரைக்காண (மற்ற) சிலவரை அல்லாஹ் மேன்மையாக்கி வைத்திருப்பதாலும், (ஆண்களாகிய) அவர்கள், தங்கள் செல்வங்களிலிருந்து (பெண்களுக்காக)ச் செலவு செய்வதாலுமாகும். ஆகவே, நல்லவொழுக்கமுள்ள பெண்கள், (என் போர் அல்லாஹ் வுக்குப்பயந்து, தங்கள் கணவனுக்கு) பணிந்து நடப்பவர்கள்; (கற்பு, மற்றும் தங்கள் கணவன்து உடைமைகள் ஆகிய) மறைவானதை, அல்லாஹ் பாதுகாக்கின்ற காரணத்தால் பேணிக்காத்துக் கொள்பவர்கள்; இன்னும், (அப்பெண்களாகிய) அவர்களில் (தம் கணவனுக்கு) எவர்களின் மாறுபாட்டை அஞ்சகிறீர்களோ, அப்போது அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்யுங்கள்; (அவர்கள் திருந்தாவிடில்) படுக்கைகளிலிரும் அவர்களை வெறுத்து (ஒதுக்கி) விடுங்கள்; (அதிலும் அவர்கள் சீர்திருந்தாவிடில்) அவர்களை (காயமேற்படாது) அடியுங்கள். அதனால் அவர்கள் உங்களுக்குக்கீழ்ப்பட்டுவிட்டால், அவர்கள் மீது (இதர குற்றங்களைச் சுமத்து) யாதொரு வழியையும் தேடாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக உயர்வானவனாக, மிகப் பெரியவனாக இருக்கின்றான்.

وَرَأَنْ خَفْتُمْ شَقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِمْ
 وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِمَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوْقِقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِمَا حَسِيرًا ﴿٦﴾ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا شَرِيكَ لَهُ
 يَهُ شَيْئًا وَإِلَوَالَّدَيْنِ لِإِحْسَانِهِمَا قَرِبَى الْقُرْبَى وَالْيَتَمَّى وَ
 الْمُسْكِنَى وَالْجَارَذِى الْقُرْبَى وَالْجَارَجَنِى وَالصَّاحِبِ
 بِالْجَنِى وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُحِبُّ مَنْ كَانَ فُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٧﴾ إِلَّا مَنْ يَبْخَلُونَ وَبِاَمْرِنَ
 النَّاسَ بِالْبُغْشِ وَيَكْتُمُونَ مَا أَنْشَهُمُ اللَّهُ مِنْ قَضِيهِ وَ
 أَعْتَدَنَا لِلْكُفَّارِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَمَنْ يَكُنْ الشَّيْطَنُ لَهُ قُرْبَى فَسَاءَ قَرِبَى ﴿٩﴾ وَمَا ذَا
 عَلَيْهِمْ لَوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ وَأَنْفَقُوا مِثْمَارَ زَهْمِهِمُ اللَّهُ
 وَكَانَ اللَّهُ بِرُّمْ عَلَيْهِمَا ﴿١٠﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ
 حَسَنَةٌ يُضْعِفُهَا وَيُؤْتَ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١﴾ فَكَيْفَ
 إِذَا جَنَّا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ وَجَنَّا بَكَ عَلَى هُولَاءِ شَهِيدًا

35. இன்னும்,(கணவன் மனைவியாசிய)இருவருக்குள்,(பிளைக்குண்டாகி) பிளவை நீங்கள் அஞ்சிவால், அப்போது அவள் குடும்பத்தாரில் ஒரு மத்தியஸ்தரையும், அவள் குடும்பத்தாரில் ஒரு மத்தியஸ்தரையும் நங்கள் (ஏற்படுத்தி) அனுப்புவ்கள்; அவ்விருவரும் (இவர்களுக்குள்) சமாதானத்தை உண் டுபண்ணநாடினால், அல்லாஹ் இவ்விருவரையும் ஒற்றுமையாக்கி விடுவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவையும்)தெரிந்தவனாக, நன்கு உணர்கிறவனாக, இருக்கின்றான்.

36. மேலும், அல்லாஹ் வையே வளங்குங்கள்; அவனுக்கு யாதொன்றையும் இணையாக்காதீர்கள்; பெற்றோர்க்கு உபகாரம் செய்யுங்கள்; (அவ்வாறே) உறவினருக்கும், அநாளதகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், உறவிளரான அண்டைவிட்டினருக்கும்,அந்தியரான அண்டைவிட்டினருக்கும்(எப்பொழுதும்) உங்களுடன் இருக்கக்கூடிய நண்பர்களுக்கும், வழிப்போக்கர்களுக்கும், உங்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களுக்கும் (அன்புடன்) உபகாரம் செய்யுங்கள்) கரவங் கொண்டவனாக, பெருமையாளாக இருப்பவரை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேகிக்கமாட்டான்.

37. அத்தகைய (பெருமை குடி கொண்ட)வர்கள் உலோபித்தனம் செய்வார்கள்; (மற்ற) மனிதர்களை உலோபித்தனம் செய்யும்படியும் தூண்டுவார்கள்; அல்லாஹ் தன் பேரருளிவிருந்து தங்களுக்குக் கொடுத்ததை (பிறருக்குக் கொடுக்காமல்) மறைத்தும் கொள்வார்கள். இன்னும் (நன்றி செய்யாத) நிராகரிப்போருக்கு இழிவுபடுத்தும் வேதனையையே நாம் தயார் செய்து வைத்திருக்கின்றோம்.

38. இன்னும், அத்தகைய(பெருமை குடி கொண்ட)வர்கள் (பெருமையநாடி) மனிதர்களுக்குக் கான் பிப்பதற்காகத் தங்கள் செல்வங்களைச் செலவு செய்வார்கள்; அல்லாஹ் வையும், இறுதிநாளையும் விசுவாசங்கொள்ளவுமாட்டார்கள். மேலும், எவனுக்கு ஷஷ்த்தான் தோழனாக இருக்கின்றானோ, அவன் தோழனால் மிகக் கெட்டவள்.

39. மேலும், அவர்கள் அல்லாஹ் வையும், இறுதிநாளையும் விசுவாசங்கொண்டு, அல்லாஹ் அவர்களுக்களித்தவற்றிவிருந்து (தர்மமாக) செலவும் செய்து வந்தால், அதனால் அவர்களுக்குள்ள(தான் நஷ்டம்) ஏற்பட்டு விடப்போகிறது? இன்னும் அல்லாஹ் இவர்களை நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

40. நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாருக்கும்) ஓர் அஹலுவளவும் அநியாயம் செய்யமாட்டான்; இன்னும், (ஓர் அஹலுவளவுள்ள) அது நள்மையாக இருந்தால் அதனை இரட்டிப்பாக்கி தன்னிடத்திலிருந்து மகத்தான் நற்கலியைக் கொடுக்கின்றான்.

41. (நபியே!) ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலிருந்தும் ஒரு சாட்சியை நாம் கொண்டுவரும்போது இவர்களுக்கு (விரோதமான) சாட்சியாக உம்மை நாம் கொண்டும் வந்தால், (நிராகரித்த இவர்களுடைய நிலைமை) எவ்வாறிருக்கும்?

يَوْمَئِنْ يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوْ الرَّسُولَ لَوْتَسْلُى
 بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيَّا شَاهِيَا يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ
 أَمْنُوا لَا تَقْرِبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكْرَى حَتَّى تَعْلَمُوا
 مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبِيَا الْأَعْبَرِيُّ سَيِّلِ حَتَّى تَغْتَسِلُوا
 وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدًا مِنْكُمْ مِنْ
 الْعَالِيطِ أَوْ الْمَسْطُورِ الْإِسَاءَ فَلَمْ يَجِدُ وَامَّا فَتَيَّمَّمُوا
 صَعِيدَا اطْبِيَا فَامْسَحُوا بِوْجُوهِكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ لَمَّا كَانَ
 عَفْوًا عَفَوْرَا أَكْرَمَرَى الَّذِينَ أَوْنَوْ اصْبِرَا مِنَ الْكِتَابِ
 يَشْتَرُونَ الصَّلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضْلُلُ السَّيِّلَ وَاللهُ
 أَعْلَمُ بِمَا أَعْدَلِكُمْ وَكَفَى بِاللهِ قَلِيَا وَكَفَى بِاللهِ تَعَبِّرَا
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ
 يَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسَمِّعَ وَرَاعَنَا
 لَيْكَا بِالسُّنْنَتِهِمْ وَطَعْنَلِفِ الدِّيَنِ وَلَوْا هُمْ قَالُوا سَمِعْنَا
 وَأَطْعَنَا وَاسْمَعْ وَانْظَرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَ
 الْكِنْ لَعْنَهُمُ اللَّهُ يُكْفِرُهُمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

42 நிராகரித்து, (அல்லாஹ்வடைய) தூதருக்கும் மாறு செய்தோர், (அல்லாஹ் நாம் கொண்டுவரும்) அந்நாளில் டூமி அவர்கள் மீதுதங்களை விழுங்கி தன்னுள்ள சமமாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமே, என்று விரும்புவார்கள். மேலும், இவர்கள் அல்லாஹ்வடிவிடத்தில் எவ்விஷயத்தையும் மறைத்துவிடமுடியாது.

43. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் போதையடையோராகயிருக்கும் நிலையில், நீங்கள் கூறுவது இன்னதென்று நீங்கள் அறிந்து கொள்ளும் வரை, தொழுகைக்கு நெருங்காதீர்கள். அன்றியும், நீங்கள் (முழுக்காளி) குளிப்பு கடமையானவராயிருந்தால், குளிக்கும் வரையிலும் (தொழுகைக்கு நெருங்காதீர்கள். ஆனால்) பள்ளியைக் கடந்து செல்லவர்களாகவே தவிர; இன்னும் நீங்கள் நோயாளிகளாகவோ, அல்லது பிரயாணத்திலோ, அல்லது மயல்லும் கழித்தோ, அல்லது பெண்ணைத்தள்ளி (தாம்பத்திய உறவு கொண்டு) இருந்தோ, (சுத்தம் செய்து கொள்ள) நீங்கள் தன்னீரைப் பெற்றுக் கொள்ளாவிடில், பரிசுத்தமான மன்னை நாடுங்கள்; (அதைத் தொட்டு) உங்களுடைய முகங்களையும், கைகளையும் (தயம்மும் செய்து) தடவிக் கொள்ளுங்கள், (பிறகு தொழுங்கள்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் (பிழைக்களை) மிகப் பொறுப்பவனாக (குற்றங்களை) மிகக் மன்னிப்பவனாக இருக்கிறான்.

44. (நபியே) வேதத்திலோரு பாகம் கொடுக்கப்பட்டவர்களை நீர்கவனிக்கவில்லையா? அவர்கள் (தாம்) வழிகேட்டை விலைக்கு வாங்கிக் கொள்கின்றனர்; நீங்களும் வழி கெட்டு விடவேண்டு மௌனம் நே அவர்கள் நாடுகின்றனர்.

45. மேலும், அல்லாஹ் உங்களுடைய (இல்) விரோதிகளை மிகக் அறிகிறவன் ; (உங்களுக்குப்) பாதுகாவலனாக இருக்கவும் அல்லாஹ் போதுமானவன் ; (உங்களுக்கு) உதவியாளாக இருக்கவும் அல்லாஹ் போதுமானவன்.

46. யூதர்களில் சிலர், (வேத) வசனங்களை அதற்குரிய இடங்களிலிருந்து (அவற்றின் சுருத்து வேறுபடும்படியான விதத்தில்) புரட்டுகின்றனர்; (நபியே! உம்மை நோக்கி, "நீர் கொண்ணதை) நாம் செவியற்றோம்; இன்னும் நாம் (அதற்கு) மாறு செய்வோம், " (என்றாலும்) மார்க்கத்தில் குற்றம் சொல்ல ("நபியே! இதுவரை) நீர் கேட்க முடியாததை நீர் கேளும்" என்றும், ராயினா' என்று தங்கள் நாவுகளைக் கோணிக்கொண்டும் சன்மார்க்கத்தைப் பழித்தும் கூறுகின்றனர். "நபியே! நீர் சொண்ணதற்கு" நாம் செவிசாய்த்தோம்; இன்னும் உமக்கு) நாம் தீழ்ப்படித்தோம்; (நாம் சொல்வதை) நீர் கேளும்" (என்று கூறி, ராயினா என்னும் பதத்திற்குப் பதிலாக) 'உங்களுள்ளா' (எங்களை அன்பாக நோக்குவீராக!) என்றும் கூறியிருந்தால் அது, அவர்களுக்கே மிக நன்மையாளதாகவும், மிக நேர்மையானதாகவும் இருந்திருக்கும். எனினும் அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக, அல்லாஹ் அவர்களைச் சபித்துவிட்டான்; ஆதலால், (அவர்கள்) குறைவாகவேயன்றி விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَبَ امْتُوْلَاهَنَأْلَنَمُصَدِّقَالِهَا
 مَعْلُمٌ مِّنْ قَبْلِ أَنْ تَنْظِمَ وُجُوهًا فَرَدَهَا عَلَى آدَبِهَا
 أَوْ نَلْعَنُهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبِيلِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ⑤
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ
 يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِلَهًا عَظِيمًا ⑥
 الْأَعْتَارُ إِلَى الَّذِينَ يُرِكُونَ أَنفُسَهُمْ بِإِلَهٍ يُرِكُّونَ مَنْ
 يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيَّلًا ⑦ أَنْظُرُوكُمْ يَفْتَرُونَ عَلَى
 اللَّهِ الْكَنْبَ وَكَفُّوْبَهِ إِلَهًا مُبِينًا ⑧ الْأَعْتَارُ إِلَى الَّذِينَ
 أَوْتُوا نَصِيبَهُمْ مِّنَ الْكِتَبِ يُؤْمِنُونَ بِالْجُبْرِ وَالظَّاغُوتِ
 وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هُوَ أَهْوَأُ إِلَهٌ مِّنَ الَّذِينَ
 أَمْتُوْلَاهَنَأْلَنَمُصَدِّقَهُمْ ⑨ أَوْ لِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنَ
 اللَّهُ فَلَنْ يَعْدَ لَهُ نَصِيبًا ⑩ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ
 فَإِذَا لَا يُؤْمِنُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ⑪ لَا أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ
 عَلَى مَا أَشْهُرُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ⑫ فَقَدْ أَتَيْنَا أَلَّا
 إِبْرَاهِيمَ الْكِتَبَ وَالْحِكْمَةَ وَأَتَيْنَاهُمْ مُمْلِكًا عَظِيمًا ⑬

47. வேதம் கொடுக்கப்பட்டோரே! உங்கள் முகங்களை மாற்றி, பின்னர் அவைகளை அவைகளின் பின்புறமாக நாம் திருப் பிவிடுவதற்குமுன் பே உங்களிடமுள்ள (வேதத்)தை உண்மைப் படுத்துகின்ற நாம் இறக்கிவைத்த இவ்வேதத்தை விசுவாசங்கொன்றுக்கள்; அல்லது (சனிக்கிழமையில் வரம்பு மீறியோரான்) அஸ்வாபுஸ்ஸப்தினரை நாம் சபித்த பிரகாரம், அவர்களையும் நாம் சபித்துவிடுவோம். மேலும், அல்லாஹ் வுடைய கட்டளை நிறைவேற்றப்பட்டதாக ஆகிவிடும்.

48. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தனக்கு இளைவைக்கப்படுவதை மன்னிக்க(வே) மாட்டான்; இதனைத் தவிர (மற்ற) எதனையும், தான் நாடியோருக்கு மன்னிப்பான்; எவ்ர் அல்லாஹுக்கு இளைவைக்கின்றாரோ அவர், திட்டமாக மகத்தான் பாவத்தை பொய்யாகக் கற்பனை செய்துவிட்டார்.

49. (நபியே!) தமக்குத் தாழே பரிசுத்தத்தைக் கற்பிப்போனர் நீர் காணவில்லையா? (அவர்கள் கூறுவது சரி) அல்ல; அல்லாஹ், தான் நாடிய (நல்ல)வர் களைப் பரிசுத்தமாக்கிவைக்கிறான். (இவ்விஷயத்தில்) ஓர் அணுவனவும் அவர்கள் அந்தி செய்யப் படமாட்டார்கள்.

50. (நபியே!) அல்லாஹுவின் மீது அவர்கள் (அபாண்டமான) பொய்யை எவ்வாறு கற்பனை செய்கின்றனர் என்பதை நீர் கவனிப்பிராக! பகிரங்கமான பாவத்திற்கு இதுவே போதுமானதாக இருக்கின்றது.

51. (நபியே!) வேதத்தில் ஒரு பாகம் கொடுக்கப் பட்டவர் களை நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் விக்கிரிகங்களையும் தாகுத்தை (வைத்தாளை)யும் விசுவாசிக்கின்றனர்; மேலும் (இளைவைப்போராகிய குறைவியர்களைச் சுட்டிக்காண்பித்து), இவர்கள் தாம், உண்மை விசுவாசிகளைவிட மிகவும் நேரான பாதையில் இருக்கின்றனர்" என்று காஃபிர்களுக்குக் கூறுகின்றனர்.

52 அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான். எவ்வரை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டானோ அவருக்கு உதவி செய்பவரை நீர் காளாவேமாட்டார்.

53. (இவ்வுலக) ஆட்சியில் ஏதேனும் ஒரு பங்கு (பாத்தியதை) அவர்களுக்கு சொற்ப பாகமாவது இருக்கின்றதா? (இவ்வை!) அவ்வாறு அவர்கள் (அதிலிருந்து மற்ற) மனிதர்களுக்கு இம்மியேனும் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

54. அல்லது, (நவ்வடியார்களான) மனிதர்களை (ப் பற்றி) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் தன் பேரருளால் கொடுத்தவற்றின் மீது (யூதர்களாகிய) அவர்கள் பொறாமைப் படுகிறார்களா? அவ்வாறாயின், இப்பறாஹ் முடைய குடும்பத் தினருக்கு வேதத்தையும், ஞானத்தையும் கொடுத்திருந்தோம்; (அத்துடன்) மகத்தான் அரசாங்கத்தையும் அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்திருந்தோம்.

فِيهِمْ مَنْ أَمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفِي بِجَهَنَّمَ
 سَعِيرًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا أَيُّتَنَا سُوفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلُّمَا
 نَضَجَتْ جُلُودُهُو بَدَلَنَهُمْ جُلُودًا عِنْهَا هَالِيدُو قَوْالْعَذَابَ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّتَ تَبَرُّى وَمِنْ تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلُنَّ فِيهَا أَبَدًا
 لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ طَلَاطِيلًا إِنَّ اللَّهَ
 يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِالْأَمْرِنَتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ
 أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ يُعِظِّمُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 سَمِيعًا بِصَيْرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطْبِعُوا اللَّهَ وَأَطْبِعُوا
 الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمُ الْأُمْرِمُنَّكُمْ فَإِنْ تَنَازَعُنَّمْ فِي شَيْءٍ فَرْدُوْهُ
 إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنُّتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا إِنَّ اللَّهَ تَرَى إِلَى الَّذِينَ يَرْعِمُونَ
 أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزَلَ مِنْ قَبْلِكُمْ يُرِيدُونَ
 أَنْ يَتَحَاكِمُوا إِلَى الظَّاهِرَاتِ وَقَدْ أَمْرُوا أَنْ يَكْفُرُوا
 بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

55. (அவ்வாறிருந்தும்) அவர்களிலிருந்து அதை விசுவாசித்தவரும் உண்டு; இன்னும் அவர்களிலிருந்து அதை விட்டும் விலகிக்கொண்டவரும் உண்டு. (நிராகரித்த அவர்களுக்குக்) கொழுந்து விட்டெரியும் நரகமே போதுமாகிவிட்டது.

56. நிச்சயமாக நம்முடைய (இவ்வேத) வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களை, (விரைவில்) நாம் நரகத்தில் புகுத்தி விடுவோம்; (அதில்) அவர்கள், வேதவளையைச் (சதா) அனுபவிப்பதற்காக அவர்களுடைய தோல்கள் கருகி விடும்போதெல்லாம், அவையல்லாத (வேறு புதிய) தோல்களை நாம் மாற்றிக் கொண்டே இருப்போம். நிச்சயமாக அவ்வாறு, யாவரையும் மிகைத்தவணாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவணாக இருக்கிறான்.

57. இன்னும் (அவர்களில்) விசுவாசங்கொண்டு, நற்செயல்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களைச் சுவனபதிகளில் நாம் பிரவேசிக்கச் செய்வோம்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி)இருப்பவர்கள்; பரிசுத்தமான துணையிரும் அங்கு அவர்களுக்குண்டு; இன்னும் அவர்களை அடர்ந்த(நீங்காத) நிழலிலும் நாம் பிரவேசிக்கச் செய்வோம்.

58. (விசுவாசிகளே ! உங்களிடம் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்ட) அமாளிதங்களை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடம் நீங்கள் ஒப்படைத்து விடுமாறும், மனிதர்களுக்கிடையில் நீங்கள் தீர்ப்புக் கூறினால்,(பாருபட்சமின்றி) நிதமாகவே தீர்ப்பளிக்குமாறும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உபதேசிக்கிறானோ அது மிக்க நல்தாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியேற்கிறவணாக, பார்க்கிறவணாக இருக்கின்றான்.

59. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவன்து) தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள். இன்னும் உங்களில் (அல்லாஹ்வுக்கும், அவன்து தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுந்து நடக்கும்) அதிகாரம் உடைய (தலை)வர்களுக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்; ஆனால், யாதோரு விவயத்தில்நீங்கள் பிணங்கிக்கொண்டால், அதனை அல்லாஹ்விட்டமும், (அவனுடைய) தூதரிடமும் திருப்பிழப்படைத்து)விடுங்கள்(அவர்களுடைய தீர்ப்பை நீங்கள் திருப்தியாகவே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்). மெய்யாகவே நீங்கள், அல்லாஹ் உங்களும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்டவர்களாக இருந்தால்; இதுதான் நன்மையாகவும், மிக அழகான முடிவாகவும் இருக்கும்.

60. (நபியே!) உம்மீது இறக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்)தையும், உமக்கு முன்னர் இறக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள (வேதங்கள்யா)வற்றையும் மெய்யாகவே தாங்கள் விசுவாசிப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருப்போர் பால் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் தாகூத்தை (வைத்தானை) தீர்ப்புக்கூறுபவணாக ஆக்க நாடுகிறார்கள். (ஆனால்) அவர்களோ, அவனை நிராகரித்து விடவேண்டுமெனத் திட்டமாகக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளார்கள். அந்த வைத்தானே, அவர்களை வெகு தூரமான வழிகேட்டில் வழிகெடுத்துவிடவே நாடுகின்றான்.

وَلَا أَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
 رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ يَصْدِّونَ عَنْكَ صُدُودًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا
 أَصَابَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ كُمَا قَدْ مَتَ آيُدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكُمْ
 يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرْدَنَا إِلَّا حَسَانًا وَتَوْفِيقًا ۝ أَوْ لَيْكَ
 الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَاعْظُمْهُمْ
 وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا إِلَيْنَا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
 رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ إِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
 جَاءُوكُمْ فَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَاسْتَغْفِرُ لَهُ الرَّسُولُ
 لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا رَّحِيمًا ۝ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكُمْ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ فِي أَنفُسِهِمْ
 حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا أَسْلِيمًا ۝ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا
 عَلَيْهِمْ أَنْ افْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوْ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
 فَعَلُوا ۝ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوَعِّظُونَ
 يٰهُكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ۝ وَإِذَا لَاتَّهُمْ مِنْ
 لَدُنْنَا أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَلَهُمْ نِعْمَ صَرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝

61. மேலும், (நியாயம் பெறு) "அல்லாஹ் இறக்கருளிய (வேதத்)தின் பாலும், (அவன்து) தூதரின்பாலும் நீங்கள் வாருங்கள்" (அந்த வைத் தானிடம் செல்லாதீர்கள்) என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், அந்த முனாஃபீக்குகளை (வேவுதாரிகளை) அவர்கள் உம்மைவிட்டு முற்றிலும் புறக்கணித்து விடுவதையே நீர் காண்பீர்.

62. (நியீயே) அவர்களின் கருக்கள் முற்படுத்திய (பாவத்)தின் காரணமாக, அவர்களுக்கு ஒரு துன்பம் ஏற்பட்டு, (அதற்குப் பரிகாம் கேட்க கொள்ள முடியாமல்கினிட்ட) பின்னர், அவர்கள், நன்மையையும், ஒற்றுமையையும் தவிர, (வேறொன்றையும்) நாங்கள் நாடவில்லை என்று அல்லாற்றவைக் கொண்டு சத்தியம் செய்யவர்களாக உம்மிடம் வருகின்ற நேரம் எவ்வாறு இருக்கும் ?

63. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்—அவர்களின் இதயங்களில் இருப்பவை களை அல்லாற் அறிவான்; ஆகவே, (நியீயே) நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! மேலும், அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்வீராக! மேலும் (அவர்களில் உள்ள கெடுதல்களை) அவர்களுக்கு, அவர்களு மனங்களில் படும் படித் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவீராக!

64. இன்னும், அல்லாற்வின் கட்டளைக்கேற்ப கீழ்யடிதல்களுக்கு உரித்தாக்கப்பட்டவராகவே தவிர நாம் யாதொரு தூதரையும் (மனிதர்களிடம்) அனுப்பில்லை; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் தமக்குத் தாலீம் அந்தமிழைத்துக் கொண்ட நேரம், உம்மிடம் வந்து, பின்னர், அல்லாற்விடம் அவர்கள் பாவமன்னியுபுக் கோரி, அவர்களுக்காக (அல்லாற்வடைய) தூத(ராசிய நீரும் பாவமன்னியுபுக் கோரியிருந்தால், தவ்பாவை ஏற்று மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையோனாக அல்லாற்றவை அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள்.

65. ஆனால், உமதிரட்சகன்மீது சத்தியமாக, அவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்பட்ட சச்சரவில் உம்மை நீதிபதியாக ஆக்கி, நீர் செய்யும் தீர்ப்பைத் தங்கள் மனங்களில் எத்தகைய அதிருப்தியையும் பெறாமல் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளாத வரையில், அவர்கள் விசுவாசிகளாக மாட்டார்கள்.

66. இன்னும், "உங்களையே நீங்கள் கொலை செய்து கொள்ளுங்கள்; அல்லது நீங்கள் உங்களுடைய விடுகளிலிருந்து வெளியேறி விடுங்கள்" என்று நிச்சயமாக நாம் அவர்களின் மீது விதித்திருந்தால், அவர்களில் சிலரைத் தவிர பெறும் பாலானவர்கள்) இதனைச் செய்திருக்கவே மாட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் எதை உபதேசிக்கப்பட்டார்களோ, அதை அவர்கள் செய்திருப்பார்களேயானால், அது, அவர்களுக்கு மிக்க நன்மையாகவும், (விசுவாசத்தில் அவர்களை) உறுதிப்படுத்துவதால் மிக்க வலுவாகவும் இருந்திருக்கும்.

67. மேலும், அது சமயம் அவர்களுக்கு, நம்மிடமிருந்து (மேற்கொண்டும்) மகத்தான ஒரு கூலியை நாம் கொடுத்திருப்போம்.

68. மேலும், அவர்களுக்கு நேரான வழியை நாம் காட்டி இருப்போம்.

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشَّهِدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسْنَ اُولَئِكَ رَفِيقًا ۝ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا حُذِّرُوا إِذْ رَكُونَ فَانْقُرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انْقُرُوا أَجَيْعًا ۝ وَإِنْ مَنْكُمْ لَمْ يَكُنْ لِيَبْطَئَنَ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ أَكْثَرُ أُكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ۝ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَانَ لَهُ تِكْنُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوْدَةٌ يُلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفْوَزُ قَوْزًا عَظِيمًا ۝ فَلَيُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُ أَوْ يُعْلَبُ فَسُوفَ نُؤْتِيُهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا لَكُمْ لَا تُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالسَّاءِ وَالْوُلُودَ إِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرُجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمُمْ أَهْلُهَا وَاجْعَلْنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلَيَأْتِيَ وَاجْعَلْنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝

69. மேலும், எவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றார்களோ அவர்கள்_நறிமார்கள், சத்தியவான்கள், (அல்லாஹ்வின் பாதையில் உயிர் நீத்து) ஒன்றி தூகள், நல்லடியார்கள் ஆகியோர்களிலிருந்து எவர்கள் மீது அல்லாஹ் அருள் செய்திருக்கிறானோ அத்தகையோருடன் (சவனத்தில்) இருப்பார்கள். தோழுமைக்கு இவர்கள் அழகானவர்கள்.

70. இப்பேரருள் அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ளதாகும்; இன்னும், (இவர்கள் செய்தை) நன்கறிகிறவனாகஇருக்க அல்லாஹ் போதுமானவனாக இருக்கின்றான்.

71. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (யுத்தத்திற்குச் சென்றால்) உங்கள் ஏச்சரிக்கையை (முதல் ஆயுதமாக) எடுத்துக் கொள்ளாங்கள்; பிறகு, அணி அணியாகவோ செல்லுங்கள் அல்லது அணைவரும் (கூட்டாக) இணைந்தோ செல்லுங்கள்.

72. மேலும், (யுத்தத்திற்கு வராது) பின் தங்கியவர்களும் நிச்சயமாக உங்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; (அவர்கள் முனாஃபிக்குத்தோரே) என்னில், யுத்தத்திற்குச் சென்று உங்களுக்காயாதொரு கஷ்டமேற்பட்டாலோ, (அவர்களில் ஒருவன் "நான் அவர்களுடன் (அங்கு) பிரசன்னமாகி இவ்வாதிருந்தபோது நிச்சயமாக அல்லாஹ் என்மீது அருள் புரிந்து விட்டான்" என்று கூறுகின்றான்.

73. இன்னும், அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களுக்கு ஒரு பாக்கியம் கிடைத்தால், "நானும் அவர்களுடன் இருந்திருக்க வேண்டுமே?" அவ்வாறிருந்தால், பெரும் பாக்கியத்தை நானும் அடைந்திருப்பேனே!" என்று, உங்களுக்கும் அவனுக்கும் இடையில் எத்தகைய நட்பும் இல்லாமலிருந்ததைப் போல் நிச்சயமாக அவன் கூறுகிறான்.

74. மறுமை (வாழ்க்கை)க்காக இவ்வக வாழ்க்கையை விற்றுவிடுபவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் செய்யவும்; இன்னும் எவர், அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் புரிந்து (அதில்) அவர்களைப்பட்டாலும் அல்லது வெற்றி பெற்றாலும், நாம் அவருக்கு மகத்தான் கலையைக் கொடுப்போம்.

75. இன்னும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில், ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோரில் பலவீனமானவர்களின்(பாதுகாப்பு) விஷயத்திலும், நீங்கள் யுத்தம் செய்யாதிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது! அவர்களோ, "எங்கள் இரட்சகனே! இவ்வுரிமீருந்து எங்களை வெளியேற்றி விடுவாவாயாக! அதை(அவ்வுரை) யுடையவர்கள் அறியாயக்காரர்களாக இருக்கின்றனர். நீ எங்களுக்கு உன் புறத்திலிருந்து ஒரு பாதுகாவலரை ஆக்குவாயாக! நீ எங்களுக்கு உன் புறத்திலிருந்து ஒரு பாதுகாவலரை ஆக்குவாயாக! நீ எங்களுக்கு உன் புறத்திலிருந்து ஒர் உதவியாளரையும் அளித்தருள்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறுகின்றனர்.

الَّذِينَ امْتُنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتَلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَنِ^۱
 إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَنِ كَانَ ضَعِيفًا^۲ إِنَّ رَبَّ الَّذِينَ قَيْلَ
 لَهُمْ كَفَوْا أَيْدِيهِمْ وَأَقْبَلُوا الصَّوَّةَ وَأَثْوَرُوا الرُّكْوَةَ فَلَهَا كُلُّ
 عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشُونَ النَّاسَ كَخُشْيَةَ
 اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خُشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ كَيْبَتَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ
 لَا أَخْرَجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَيْلٌ وَالْآخِرَةُ
 خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتَيْلًا^۳ أَيْنَ مَا تَكُونُوا
 يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصْبِهُمْ
 حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصْبِهُمْ سَيِّئَةٌ
 يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكُمْ قُلْ كُلُّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَا لَكُمْ
 هُوَ لَكُمْ الْقَوْمُ لَا يَحْكُمُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا^۴ مَا أَصَابَكُمْ مِنْ
 حَسَنَةٍ فِيمَنِ اللَّهُ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ فِيمَنْ نَفْسُكُ وَأَرْسَلْنَاكَ
 لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا^۵ مَنْ يُطِيمُ الرَّسُولَ
 فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّ فَهَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا^۶

76. (ஆகவே, இது போன்ற சமயத்தில்,) விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் செய்வார்கள். இன்னும், நிராகரித்தார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் (இவர்களுக்கு எதிராக) தாக்கத்துடைய (வெஷ்ததானுடைய) பாதையில் யுத்தம் செய்வார்கள்; ஆகவே, வெஷ்ததானின் நன்பர் களுக்கு எதிராக போர் செய்யுங்கள். நிச்சயமாக வெஷ்ததானுடைய சூழ்சிச் சிகவும் பலவீளமானதாக இருக்கின்றது.

77. "உங்களுடைய கைகளைத் (தற்சமயம் யுத்தம் செய்யாது) தடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; தொழுமூலகையையும் (உறுதியாக) நிறைவேற்றுங்கள்; ஐசாத்தும் கொடுத்துவாருங்கள் என்றுவர்களுக்குக்கூறப்பட்டதோ அத்தகையோர்பால் (நபியே) நீர் பார்க்கவில்லையா? (பின்னர்) யுத்தம் செய்வது அவர்கள் மீது விதியாகக்கப்பட்ட பொழுது, அவர்களில் ஒரு பிரிவினரோ, அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுவதைப் போல் அல்லது பயத்தால் அதைவிட கடினமாக (எதிரிகளான) மனிதர்களுக்குப் பயந்தார்கள்; மேலும், எங்கள் இருட்சகளே ஏன் எங்கள் மீது யுத்தத்தை விதியாக்கினாய்? இன்னும் சிறிது காவும் எங்களுக்காக (இதனை)ப் பிற்படுத்தி இருக்க வேண்டாமா?" என்றும் கூறினார்கள். (இதற்கு, நபியே) நீர் கூறுவீராக: இவ்வகை சுகம் அற்பமானதே; (அல்லாஹ்வை) பயந்து நடப்பவருக்கு மறுமை (யின் வாழ்க்கை) தான் மிக்க மேலாளது. (உங்களுடைய நன்மையைக் குறைத்தோ, பாவத்தைக் கூட்டியோ) நீங்கள் ஒரு நூல் அளவும் அநீதம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

78. நீங்கள் எங்கிருந்த போதிலும் மரணம் உங்களை அடைந்தே தீரும்; மிகப் பலமாகக்கட்டப் பட்ட கோட்டை(கொத்தாங்க)களில் நீங்கள் இருந்தபோதிலும் சரியே! மேலும், (நபியே) உம்முடைய கட்டளைப்படி யுத்தத்திற்குச் சென்று) அவர்களுக்கு யாதொரு நன்மையும் ஏற்பட்டால், இது அல்லாஹ்விடமிருந்து (எங்களுக்கு) கிடைத்தது எனக் கூறுகின்றனர்; (ஆனால்) அவர்களுக்கு யாதொரு தீங்கு ஏற்பட்டுவிட்டாலோ,(நபியே) இது உம்மாவினதான் (எங்களுக்கு ஏற்பட்டது) எனக் கூறுகின்றனர்; (ஆகவே), நீர் கூறுவீராக: (இவை) ஒவ்வொன்றும் அல்லாஹ்விடமிருந்து உள்ளது. இந்த சமூகத்தவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்துவிட்டது? எவ்விவரத்தையுமே இவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள நெருங்கமாட்டார்கள்.

79. (அன்றி, இவ்வாறு கூறுகின்றவனுக்கு,) "உமக்கு யாதொரு நன்மை ஏற்பட்டால் (அது) அல்லாஹ்வினால் ஏற்பட்டது" என்றும், உமக்கு யாதொரு தீங்கு ஏற்பட்டால், (அது நீ இழைத்த குற்றத்தின் காரணமாக) உன்னால்தான் (வந்தது)" என்றும் (கூறுவீராக) இன்னும்,(நபியே) நாம் உம்மை, ஒரு தாதராகவே மனிதர்களிடம் அனுப்பியிருக்கின்றோம். இன்னும் (இதற்கு) சாட்சியாளனாக இருக்க அல்லாஹ் போதுமானவன்.

80. எவர் (அல்லாஹ்வுடைய) தூதருக்கு (முற்றிலும்) கீழ்ப்படிந்துநடக்கின்றாரோ அவர், நிச்சயமாக அல்லாஹ் வுக்கே கீழ்ப்படிந்து விட்டார்; இவ்வாறு கீழ்ப்படிவதை எவரும் புறக்களித்தால், (அதற்காக நீர் கவலைப்பட வேண்டாம். ஏனெனில்) உம்மை அவர்கள் மீது கள்காணிப்பவராக நாம் அனுப்பவில்லை.

وَيَقُولُونَ طَاعَةً فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكُمْ بَيْتَ كَابِدَةً
 وَنَهْرٌ عَيْرَ الَّذِي تَقُولُونَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَبْيَسُونَ فَأَعْرِضْ
 عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفِي بِاللَّهِ وَكَيْلًا ۝ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ
 الْقُرْآنَ وَلَوْكَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوْجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا
 كَثِيرًا ۝ وَإِذَا جَاءُهُمْ أَمْرٌ مِّنْ الْأَمْرِنَ أَوْ الْعُوْنَىْ أَذَا عُوْنَىْ
 وَلَوْرَدَةً إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَئِكَ الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعْلَمَهُ الَّذِينَ
 يَسْتَنْطِعُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ لَأَبْعَثْتُمُ
 الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ فَقَاتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَحْكَمُ إِلَّا
 نَفْسَكَ وَحْرِضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَمَ اللَّهُ أَنْ يَكْفِي بَاسَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُ بَاسًا وَأَشَدُ تَنْكِيلًا ۝ مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً
 حَسَنَةً يَكُونُ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُونُ
 لَهُ كَفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْبِلًا ۝ وَلَذَا حِيلَتُمُ
 بِسَحِيقَةٍ فَحَيْوَا بِالْحَسَنَ وَمِنْهَا أَوْرَدُوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝ أَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَعْلَمُ عَنْكُمْ إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ لَا رَبَّ بِفِيهِ ۝ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝

81. (நபியே! "உம்மிடமிருக்கும்போது உமக்கு முற்றிலும்) கீழ்ப்படிதலாகும்" என அவர்கள் (தங்கள் வாயால்) கூறுகின்றனர்; பிறகு அவர்கள் உம்மிடத்திலிருந்து வெளியேறிவிட்டாலே, அவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் (உம்மிடம்) தாம் கூறிய தற்கு மாறாக இரவெல்லாம் (சதி) ஆலோசனை செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர்; அவர்கள் இரவெல்லாம் (சதி) ஆலோசனை செய்பவற்றை அல்லாஹ் பதிவு செய்து கொள்கின்றான்; ஆதலால், நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! (சகல காரியங்களையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹ் விள் மீதே நம் பிக்கை வைப்பீராக! (உம்மைப் பாதுகாப்பதற்கு) பொறுப்பேற்பவனாக இருக்க அல்லாஹ் போதுமானவன்.

82. இந்தக் குரு ஆன அவர்கள் ஆய்ந்துள்ளர வேண்டாமா? அல்லாஹ் அல்லாத வரிடமிருந்து உள்ளதாக இது இருந்தால் இதில் அதே முரணாபாடுகளை அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள்.

83. மேலும், (யுத்த) அமைதியோ, அல்லது பீதியோ பற்றிய யாதொரு செய்தி அவர்களுக்கு வந்துவிட்டால், (உடனே) அவர்கள் அதனை (வெளியில் மக்களிடையே) பரப்பி விடுகின்றனர். (அல்லாஹ் செய்யாது) அதனை (அல்லாஹ் வடியை) தூதரிடமும், அவர்களில் (மார்க்க ஞானமுள்ள) அதிகாரமுடையவர் களிடமும் தெரிவித்திருந்தால், அவர்களிலிருந்து அதனை ஆய்ந்து எடுப்பவர்கள் அதனை (நன்கு) அறிந்து கொள்வார்கள். மேலும், (விசுவாசிகளே) அல்லாஹ் வடியையை பேரருஞம், அவனுடைய கிருபையும் உங்கள் மீது இவ்வாதிருந்தால், (உங்களில்) குறைவானவர்களைத் தவிர நீங்கள் யாவரும் வைத்தானையே பின்பற்றியிருப்பீர்கள்.

84. எனவே (நபியே!) நீர் அல்லாஹ் வடியை பாதையில் போர் செய்வீராக! நீர் உம்மைத் தவிர (வேற்றவரும்) கட்டாயப்படுத்தப்படுவதற்கில்லை. இன்னும் விகாஷிகளை (போர் செய்ய)த் தூண்டுவீராக! நிராகரிப்போரின் யுத்தத்தை உங்களை விட்டும் அல்லாஹ் தடுத்து விடக்கூடும்; (எனின்றால்) அல்லாஹ், யுத்தம் செய்வதில் மிக வல்லவன் தண்டிப்பதிலும் மிகக் கடுமையானவன்.

85. எவரேனும் (யாதொரு) நன்மையான காரியத்திற்கு பரிந்துரை செய்தால், அதில் அவருக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கும்; (அவ்வாறே) யாதொரு தீய விவுயத்திற்கு எவரேனும் பரிந்துரை செய்தால், அதிலிருந்து அவருக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கும்; மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுள்ளவனாக இருக்கின்றான்.

86. (எவராலும்) உங்களுக்கு முகமன் ("ஸ்லாம்") கூறப்பட்டால் (அதற்குப் பிரதியாக) அதைவிட அழகான வாக்கியத்தைக் கொள்ளு நீங்கள் முகமன் கூறுங்கள்; அல்லது அதனையே திருப்பிக் கூறுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் கணக்குப் பார்க்கிறவனாக இருக்கின்றான்.

87. அல்லாஹ் – அவளைத் தவிர (வேறு) வணங்கப்படுவன் இல்லை; அவன், நிச்சயமாக உங்களை மறுமை நாளில் ஒன்று சேர்ப்பான்; இதில் சந்தேகமேயில்லை. இன்னும், வார் தத்தயால் (அதை அறிவிப்பதில்) அல்லாஹ் வடிவை விட மிக உண்மையான யார்?

فَيَا أَكْلَمِ الْكُحُرِ فِي الْفُنْقَيْتَيْنِ فَعَتَيْنَ وَإِلَهُ أَرْكَسَهُرْ بِمَا كَسْبُوا لَهُ
 أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهُدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضْلِلُ اللَّهُ
 فَلَئِنْ تَبَعَّدُ لَهُ سَبِيلًا وَذُو الْوَتْكَرْ وَنَ كَمَا كَفَرُوا
 فَتَكْلُونَ سَوَاءً قَلَاتْ تَخِذُوا مِنْهُمْ أَوْ لَيَاءَ حَتَّى يَهَاجِرُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلُّوْ فَأَنْ تَوَلُّوْ فَخِذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 وَجَدُّتُمُهُمْ وَلَا تَخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيَأَوْلَانَصِيرًا إِلَّا
 الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيشَاقٌ أَوْ
 جَاءُوكُمْ حَصَرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوكُمْ
 قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقْتُلُوكُمْ فَإِنْ
 اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوْالِيُّكُمُ السَّلَامُ فَمَا
 جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا سَتَعْجِدُونَ الْأَخْرَيْنَ
 يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمُنُوكُمْ وَيَا مُنْوَا قَوْمَهُمْ كَمَارْدُ وَالْأَيْ
 الْفُنْتَةُ أَرْكُسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يُعْتَزَلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ
 السَّلَامُ وَيَكْفُوا إِيْدِيْهُمْ فَخِذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 شَقَقْتُهُمْ وَأَوْلَيْكُمْ جَعَلْنَا الْكُرْ عَلَيْهِمْ سُلْطَنَا مُبِينًا

88. (விசுவாசிகளே! வேதுதாரிகளான) முனாபிக்குகளைப் பற்றி நீங்கள் இருவகை (அபிப்பிராயம் கொண்ட) பிரிவினர்களாக இருக்க உங்களுக்கு என்ன நேரந்தது? அவர்கள் செய்த (தீ) வினையின் காரணமாக, அல்லாஹ் அவர்களைத் தலை கீழாக்கி விட்டான்; எவ்வரை அல்லாஹ் தவறான பாதையில் செல்ல விட்டு விட்டானோ அவ்வரை, நீங்கள் நேரான வழியில் செலுத்த நாடுகிள்ளீர்களா? எவ்வரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் செல்ல விட்டானோ அவருக்கு, யாதொரு வழியையும் நீர் காணவேமாட்டார்!

89. (விசுவாசிகளே!) அவர்கள் நிராகரிப்போராகி விட்டதைப் போல் நீங்கள் நிராகரிப்போராகி, பின்னர் நீங்கள் (அவர்களுக்குச்) சமமாகி விடுவதை அவர்கள் நாடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் (தங்கள்) இல்லங்களை விட்டு அல்லாஹ் வடைய பாதையில் (ஹித்துக்கொட்டு) புறப்படும் வரையில், நீங்கள் அவர்களிலிருந்து எவர்களையும் நண்பர்களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் (ஹித்துக்கொட்டு) புறப்பட வேண்டுமென்ற கட்டளையை) அவர்கள் புறக்கணித்து விட்டால், அவர்களை (கி ஷகதியாக)ப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்; (எதிர்த்துப் போரிடும்) அவர்களைக் கண்டவிடமெல்லாம் கொள்ள விடுங்கள்; தவிரவும், அவர்களிலிருந்து (யாரையும்) நண்பராகவும், உதவியாளராகவும் எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்_

90. எவர்களுக்கும் உங்களுக்குமிடையே (சமாதான) உடன்படிக்கை இருக்கிறதோ அந்த சமூகத்தவர் பால் சென்று சேர்ந்து விட்டவர்களையும், அல்லது உங்களை எதிர்த்து யுத்தம் புரியவோ, தங்கள் இனத்தாரை எதிர்த்து யுத்தம் புரியவோ, அவர்களின் மளங்கள் நெருக்கடிக்குள்ளான நிலையில் உங்களிடம் வந்து சேர்ந்தவர்களையும் தவிர_ (இத்தகையோரைக் கொல்லாதீர்கள்; சிறையும் பிடிக்காதீர்கள். ஏனென்றால்) மேலும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், அவர்களை உங்கள் மீது சாட்டியிருப்பான்; அப்போது உங்களை எதிர்த்து அவர்கள் போர் செய்திருப்பார்கள். ஆகவே, அவர்கள் உங்களை விட்டு விலகி இருந்து உங்களிடம் யுத்தம் புரியாமல், உங்களிடம் சமாதானத்தைக் கோரினால் (அதனை அங்கீரித்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெலில்) அவர்களுக்கெதிராக (யுத்தம் புரிய) அல்லாஹ் உங்களுக்கு யாதொரு வழியையும் ஆக்கவில்லை.

91. (விசுவாசிகளே!) வேறு சிலவரையும் நீங்கள் காள்பிரிகள்; அவர்கள் உங்களிடம் அபயம் பெற்றுக் கொள்வதுடன், (உங்களுடைய விரோதிகளாகிய) தங்கள் இனத்தாரிடமும் அபயம் பெற்றுக்கொள்ளவும் நாடுகிறார்கள்; குழப்பம் செய்வதின் பக்கம் இவர்கள் திருப்பப்படும் போதெல்லாம், அதில் (கண் மூடி முகங்) குப்புறவிழுந்து விருவார்கள். ஆகவே அவர்கள் உங்கள் விரோதத்திலிருந்து விலகாமலும், உங்களிடம் சமாதானத்தைக் கோராமலும், தங்கள் கைகளை (உங்களுக்குத் தீங்கிமூப்பதிலிருந்து) தடுத்துக் கொள்ளாமலும் இருந்தால், அவர்களை நீங்கள் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்; (பிடித்த அவர்களைச் சிறையாக்குங்கள்; எதிர்த்துப் போரிடும்) அவர்களைக் கண்டவிடமெல்லாம் அவர்களைக் கொண்றுவிடுங்கள். இன்னும் அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு எதிராக (யுத்தம் புரிய), உங்களுக்குத் தெளிவான அதிகாரத்தை நாம் ஆக்கவிட்டோம்.

وَمَا كَانَ لِعُوْمَنِ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قُتِلَ مُؤْمِنًا خَطَا
 فَتَحْرِيرُ رَقْبَةِ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصْدِقُوا فَإِنْ
 كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقْبَةِ مُؤْمِنَةٍ وَلَمْ
 كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ يَشَاقُ فِدِيَةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَ
 تَحْرِيرُ رَقْبَةِ مُؤْمِنَةٍ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَضْلَامَ شَهَرَيْنِ مُسْتَأْنِدَ عَيْنَيْنِ
 تَوْبَةٌ مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْحِكْمَةُ وَمَنْ يَقْتُلُ مُؤْمِنًا مُسْتَعْدَلًا
 فِيْ جَزَاءٍ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِيبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعْدَلَهُ
 عَذَابًا عَظِيمًا ۝ يَا يَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبُوكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا إِنَّمَا أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَوةَ مُؤْمِنًا تَبَتَّغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنَّدَ اللَّهِ مَعَايِنُهُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كَثُرُوكُمْ مِنْ
 قَبْلِ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۝
 لَا يَسْتَوِي الْقَعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَئِكُمُ الظَّرِيفُونَ وَالْمُجْهَدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فَضَلَّ اللَّهُ الْمُجْهِيدُونَ
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى الْقَعْدِيْنَ دَرَجَةٌ وَكُلُّا وَعْدَ اللَّهِ
 الْحَسْنَى وَفَضَلَّ اللَّهُ الْمُجْهِيدُونَ عَلَى الْقَعْدِيْنَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

92. மேலும் , தவறுதலாக அன்றி ஒரு விசுவாசிக்கு மற்றொரு விசுவாசியைக் கொலை செய்வது, ஆகுமானதல்ல ; இன்னும் (உங்களில்) எவர் யாதொரு விசுவாசியைத் தவறுதலாகக் கொலை செய்து விட்டால், (அதற்கு நவ்த ஈடாக) விசுவாசியாகிய ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாகும்; இன்னும் அவர் குடும்பத்தார்பால் ஒப்படைக்கப்படும் நவ்தசடுமாகும். அ(க்குடும்பத்த)வர்கள் (மன்னித்துஅதை) தர்மமாக விட்டுவிட்டாலன்றி; ஆகவே (இறந்த) அவர், உங்களுக்கு விரோததமுள்ள சமூகத்தாரில் உள்ளவராக இருந்து, விசுவாசியாகவும் அவர் இருந்தால் அப்போது, விசுவாசியாகிய ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாகும். இன்னும் உங்களுக்கும், எவர்களுக்கும் மத்தியில் உடன்படிக்கை இருக்கிறதோ அந்த சமூகத்தாரில் உள்ளவராக அவர் இருந்தால், அவருடைய குடும்பத்தார் பால் ஒப்படைக்கப்படும் நவ்தசடும், விசுவாசியான ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலுமாகும். (இங்வாறு செய்யும் வசதியை) யார் பெறவில்லையோ அவர் அல்லாஹ் விடம் பாவ மீட்சிபெறுவதற்காக (மன்னிக்கைக் கோரி) இரண்டு மாதம் தொடராக நோன்பு நோற்க வேண்டும். மேலும், அல்லாஹ் நன்கறிந்தவனாக ; தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

93. மேலும் எவர், விசுவாசியை, வேண்டுமென்றே கொலை செய்தால், அவருக்குரிய கூவி நரகமாகும். அதில் அவர் நிரந்தரமாக(தஶ்வசி) இருப்பவர்; இன்னும் அல்லாஹ் அவர் மீது கோபங்கொண்டு, அவரைச் சபித்தும் விடுவான். மகத்தான வேதனையையும் அவன் அவருக்குத் தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்.

94. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ் விடையை பாளதயில் (போருக்காக) நீங்கள் சென்றால் (வழியில் எதிர்ப்படுவோர் யார் என்பதைத்) தெளிவு படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு ஸலாம் கூறியவரை இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய (அற்பப்) பொருளை நீங்கள் தேடியவர்களாக, 'நீ விசுவாசியில்ல' என்று கூறி (அவரைக் கொண்டு) விடாதீர்கள். அல்லாஹ் விடத்தில் ஏராளமான போர்ப்பரிக்கள் இருக்கின்றன; இதற்கு முன்னர், நீங்களும் இவ்வாறே (பயந்து கொண்டு) இருந்தீர்கள்; அப்போது அல்லாஹ் உங்கள் மீது பேருப்பகாரம் செய்தாள்; ஆகவே, (உங்கள் முன் இருப்பவர்கள், விசுவாசிகளா அல்லவா என்பதைத்) தெளிவு படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்பவனாக இருக்கின்றான்.

95. விசுவாசிகளில், தங்கடம் உடையவர்களைத் தவிர (விட்டில்) உட்கார்ந்து கொண்டவர்கள், (யுத்தத்திற்குச் சென்று) தங்களுடைய செல்வங்களாலும், உயிர்களாலும் அல்லாஹ் விடையை பாளதயில் அறப்போக் செய்வோருக்குச் சமமாக மாட்டார்கள். (ஏனென்றால்) தங்கள் செல்வங்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் அறப்போர் புரிந்தோரை படித்தரத்தால் (விட்டில்) உட்கார்ந்து விட்டவர்களைவிட அல்லாஹ் சிறப்பாக்கி வைத்திருக்கின்றான். இன்னும் (இவ்விரு பிரிவினாரும் விசுவாசிகளாகவே இருப்பதனால்) இவர்கள் யாவருக்கும், நன்மையையே அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; இன்னும், அறப்போர் செய்வோரை (அதில்கலந்து கொள்ளாது) உட்கார்ந்திருப்போரைவிட மகத்தான நற்களியால் அல்லாஹ் சிறப்பாக்கியிருக்கிறான்.

دَرَجَتِي مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً لَوْكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَّحِيمًا④ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّهُمُ الْمَلِئَةُ ظَالِمِي
 أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَا كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعِفِينَ
 فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَمَهَاجِرُوا
 فِيهَا فَإِنَّا لِلَّهِ مَا ذُو الْحِلْمِ وَسَاءَتْ مَصِيرًا⑤
 إِلَّا الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلْدَانِ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا⑥
 فَأَوْلَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ
 عَفْوًا غَفُورًا⑦ وَمَنْ يَهْاجِرُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَعِدُ
 فِي الْأَرْضِ مُرَاغِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجَ
 مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ
 الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَّحِيمًا⑧ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُ وَأَنْ الصَّلَاةَ إِنْ خَفْتُمْ أَنْ يَقْتَنُكُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكُفَّارِ مِنْ كَانُوا إِلَهًا عَدُوًّا مُّبِينًا⑨

96. (அல்லாஹ்) தன்னிடமிருந்து பதவிகளையும், மன்னிப்பையும், அருளையும் (அவர்களுக்குஅளிக்கிறான்) இன்னும் அல்லாஹ், மிக்க மன்னிப்பவனாக, (இத்தகையோர் மீது)மிக்க கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

97. தமக்குத்தாமே அந்தமிழூத்துக் கொண்டவர்களாக இருக்க அவர்களின் உயிரை மலக்குகள் கைப்பற்றும் பொழுது (அவர்களிடம்) "நீங்கள் எதில் இருந்தீர்கள்?" என்று கேட்பார்கள். அதற்கவர்கள், "இப்பூமியில் நாக்கள் பலவீனமாகப்பட்டவர்களாக இருந்தோம்" என்று(பதில்)கூறுவார்கள்; (அதற்கு மலக்குகள்) "அல்லாஹ் வடையழுமி விசாலமானதாக இல்லையா? நீங்கள் (இருந்து) இவ்விடத்தை விட்டு(ஹித்ரத்துச்செய்து) புறப்பட்டிருக்க வேண்டாமா?" என்று கேட்பார்கள்; இத்தகையோர், அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்; செல்லுமிடத்தால் அது மிகக்கெட்டது.

98. (ஆனால்)ஆண்களிலும்,பெண்களிலும் சிறுவர்களிலும் பலவீனமாககப் பட்டவர்களைத் தவிர, (இவர்கள்) யாதொரு உபாயம் செய்துகொள்ள சக்திபெறமாட்டார்கள்; (அதை விட்டு வெளியேற) எந்த வழியையும் அறியமாட்டார்கள்.

99. ஆகவே அத்தகையோர்_ அவர்களை அல்லாஹ் மன்னித்துவிடக் கூடும்; இன்னும்,அல்லாஹ் மிக்கமன்னிப்பவனாக,(பிழைகளை)மிகப் பொறுப்பவனாக இருக்கிறான்

100. மேலும் (இத்தகைய நிலைமையில்) அல்லாஹ் வடைய பாதையில் ஏவர், (ஹித்ரத்துச்செய்து)வெளியேறி விடுகின்றாரோ அவர்பூமியில்வசதியான அநேக புகலைந்களையும், (பொருளாதார)வசதியையும் அடைவார். இன்னும், ஏவர் அல்லாஹ் வின்பாலும், அவனுடைய தூதரின்பாலும் ஹித்ரத்துச்செய்தவராக தன் இல்லத்திலிருந்துபுறப்பட்டுப்பின்னர் (வழியிலேயே) அவரை மரணம் வந்தடைந்து விட்டால் அப்போது அவருடைய (நற்)கலி திட்டமாக அல்லாஹ் வின்மீது கடமையாக ஆகிவிடுகின்றது மேலும் (இத்தகையோருக்கு) அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

101. (விசுவாசங் கொண்டோரே!) நீங்கள் பூமியில் பிரயாணம் செய்தால், நிராகரிப்போர் உங்களைத் துண்புறுத்துவர் எனப் பயந்தால் நீங்கள் (கஸர் தொழுவது, அதாவது உங்கள்) தொழுகையைச் சூருக்கிக் கொள்வது உங்களின் மீது குற்றமாகாது; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக நிராகரிப்போர் உங்களுக்குப் பகிரங்கமான விரோதிகளாகவே இருக்கின்றனர்.

فَإِذَا كُنْتَ رِفِيْعَهُ فَاقْبِضْتَ لَهُمُ الْصَّلَاةَ فَلَتَقْبِضُ طَائِفَةٌ
 مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلَيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلَيَكُونُوا
 مِنْ وَرَائِكُمْ مُّوَلَّاتٍ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصْلُوْا فَلَيَصْلُوْا
 مَعَكَ وَلَيَأْخُذُوا أَحَدُهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَلِكَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَالَّذِينَ تَغْفِلُونَ عَنِ اسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتَعْتُكُمْ فَيَمْبَلُونَ
 عَلَيْكُمْ مَيْلَةٌ وَاحِدَةٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
 أَذْيَى مِنْ مَطِيرًا وَكُنُتمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا اسْلِحَتِكُمْ وَ
 خُذُوا أَحَدًا كُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعْدَى لِلْكُفَّارِينَ عَذَابَ أَمْهِلِينَا ①
 فَإِذَا قَضَيْتُمُ الْصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيمًا وَقُعُودًا
 وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا أَطْمَأْنَتُمْ فَاقْبِضُوا الْصَّلَاةَ إِنَّ
 الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كَثِيرًا مَوْقُوتًا ② وَلَا
 يَهْنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقُوَّمِ إِنْ تَكُونُوا تَالِمُونَ فَإِنَّهُمْ
 يَأْكُونُ كَمَا تَأْكُونُ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَ
 كَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَحْيَكِمْ ③ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
 بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ وَلَا تَنْهُنَّ لِلْخَائِفِينَ خَصِيمًا ④

102. (நபியே! யுத்த முனையில்) நீரும் அவர்களுடன் இருந்து அவர்களுக்கு நீர் தொழுவைக்கிடுமாமாக முன்) நின்றால், அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் (தொழு) நிற்கட்டும் ; மேலும், தங்களுடைய ஆயுதங்களை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். உம்முடன் இவர்கள் ஸத்தா செய்து முடித்துவிட்டால் அவர்கள் (அணியிலிருந்து விலகி) உங்கள் பின்புறம் (உங்களைக் காத்து) நிற்கவும்; (அது சமயம்) தொழுமலிருந்து மற்றொரு கூட்டத்தினர் வந்து உம்முடன் (சேர்ந்து) தொழுவும்; அவர்கள் தம் ஏச்சரிக்கையையும் தம் ஆயுதங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவும். (ஏனென்றால்) நீங்கள் உங்கள் பொருட்களிலிருந்தும், உங்கள் ஆயுதங்களிலிருந்தும் கவனக்குறைவாக இருந்துவிட்டால், உங்கள் மீது ஒரேயடியாகச் சாய்ந்து தாக்க வேண்டுமென்று அந்திராகாகரிப்போர் விரும்புகின்றனர். இந்திலைமையில், மழையின் காரணமாக உங்களுக்கு சங்கடமிருந்தாலோ, அல்லது நீங்கள் நோயாளிகளாக இருந்தாலோ, உங்கள் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்து விடுவதில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை; இன்னும் நீங்கள் ஏச்சரிக்கையாகவே இருக்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நிராகரிப்போருக்கு இழிவு தரும் வேதனையைத் தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்.

103. (விசுவாசக் கொண் டோரே! இவ்வாறு) நீங்கள் தொழுகையை முடித்துக்கொண்டால், பின்னர் நின்ற நிலையிலும், இருப்பிலும், உங்களுடைய விலாப்புறங்களின் மீது (படுத்திருக்கும் நிலையிலும் அல்லாஹுவை திக்கு செய்யுங்கள். (விரோதிகளின் எதிர்ப்பிலிருந்து) நீங்கள் அச்சமற்றவர்களாகி விட்டால், அப்பொழுது (முறைப்படி) தொழுங்கள். ஏனென்றால், நிச்சயமாக தொழுகை விசுவாசிகளின் மீது நேரம் குறிக்கப்பட்ட கடமையாக இருக்கிறது.

104. மேலும் (பணகவரின்) கூட்டத்தைத் தேடிச் செல்வதில் நீங்கள் (கிறிதும்) சோர்வடையாதிர்கள்; நீங்கள் (போரில் காயமடைந்து) துன்பமடைந்திருப்பீர்களானால், நீங்கள் துன்பம் அடைந்தது போன்று நிச்சயமாக அவர்களும் துன்பம் அடைவர்; மேலும் அவர்கள் ஆதரவுவைக்காததை (நந்துக்கிணைய) அல்லாஹுவிட மிருந்து நீங்கள் ஆதரவுவைக்கிறீர்கள். மேலும் அல்லாஹ் நன்கறிகிறவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவளாக இருக்கின்றான்.

105. அல்லாஹ் உமக்கு அறிவித்ததைக் கொண்டு, மனிதர்களுக்கிடையில் நீர் தீர்ப்பளிப்பதற்காக, நிச்சயமாக (நபியே!) முற்றிலும் உண்மையைக் கொண்டுள்ள இவ்வேதத்தை நாமே உம்மீது இறக்கி வைத்திருக்கின்றோம். மேலும் சதி காரர்களுக்கு (சார்பாக) வாதாடுபவராக நீர் ஆகிவிட வேண்டாம்.

وَاسْتَعِرْ أَنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا حَمِيمًاٌ وَلَا يَجَدُونَ
 عَيْنَ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ
 كَانَ حَوَّاً لِأَشْيَمًاٍ لَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا
 يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعْهُمْ إِذَا يُبَيِّنُونَ مَا لَيَرَضُى
 مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًاٌ هَانُوا
 هُؤُلَاءِ جَادَ لَهُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ
 اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًاٌ وَ
 مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أُوْفِيَ لَهُ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَعِرْ أَنَّ اللَّهَ يَعْدِلُ
 اللَّهُ غَفُورًا حَمِيمًاٌ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى
 نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمًاٌ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطَايَا
 أَوْ إِثْمًا تَرَكْ بِهِ بَرِيقًا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانَهُ وَإِثْمَاءِ مَيْنَاهُ
 وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهُمْ طَالِفَةٌ مِنْهُمْ
 أَنْ يُضْلُوكُ وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَصْرُونَ كَمَنْ
 شَيْءٌ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَمَكَ
 مَا لَأَنْتَ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًاٌ

106. இன்னும் நீர் அல்லாஹ் விடம் பாவ மன்னிப்புத்தேடுவீராகி நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக்கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

107. (நபியே! பிறருக்குத் தீங்கிழைத்து) தமக்குத்தாமே மோசடி செய்து கொண்டார்களே அத்தகையவர்களுக்காக, நீர் வாதாட வேண்டாம்; (ஏனென்றால்,) கொடிய பாவியான, மிக மோசக்காரனாக இருக்கிறவனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

108. இவர்கள்,(தங்கள் மோசடிகளை) மனிதர்களிடமிருந்து மறைக்கின்றார்கள்; அவர்கள் (அதனை) அல்லாஹ் விடமிருந்து மறைத்துவிடவே முடியாது. (ஏனெனில்) அவன் பேச்சால் பொருந்திக்கொள்ளாததைக் கொண்டு, இவர்கள் இரவெல்லாம் (சதிசெய்ய) ஆலோசனை செய்தும் போது அவன் அவர்களுடன்தான் இருக்கின்றான். மேலும், அல்லாஹ் அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவற்றை (தன் அறிவால்) சூழ்ந்து கொண்டவனாக இருக்கின்றான்.

109. அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் தானே அவர்கள்; அவர்களுக்காக உலகவாழ்வில் நீங்கள் வாதாடுகிறீர்கள்; கியாமத்து நாளில் அவர்களுக்காக அல்லாஹ் விடம் வாதாடுபவர் யார்? அல்லது எவர் இவர்களுக்கு பொறுப்பேற்பவராக இருப்பார்?

110. மேலும், எவர் ஒரு தீமையைச் செய்துவிட்டு, அல்லது தனக்குத் தானே அநீதமிழைத் துவிட்டு, பின்னர் (பச்சாதாபப்பட்டு) அல்லாஹ் விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரினால் அல்லாஹ்வை மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக அவர்களைப்பார்.

111. இன்னும், எவர் பாவத்தைச் சம்பாதிக்கின்றாரோ, அவர் அதனைச் சம்பாதிப்பதெல்லாம் நிச்சயமாகத் தனக்குக் கேட்காகவே (தான்). இன்னும், அல்லாஹ், (யாவற்றையும்) நன்கநிதிரவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

112. அன்றியும்எவர்,யாதொருதவறையோ அல்லது பாவத்தையோ சம்பாதித்து, பின்னர் நிரபராதியான (மற்றொரு)வர்மீது அதனைச் சுமத்தினால், அப்போது நிச்சயமாக அவர் அவதூரையும், பகிரங்கமான பாவத்தையுமே சுமந்து கொண்டவராவார்.

113. இன்னும், (நபியே!) உம்மீது அல்லாஹ் வின் பேரருளும், அவன்து கிருபையும் இல்லாதிருந்தால், அவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் உம்மை வழி தவறச் செய்ய முயன்றியிருப்பர். இன்னும், அவர்கள் தங்களையே தனிர்,(உம்மை) வழி கெடுக்க முடியாது. அவர்கள் உமக்கு யாதொரு தீங்கிழைத்துவிடவும் முடியாது; மேலும், அல்லாஹ் இவ் வேதத்தையும், ஞானத்தையும் உம்மீது இறக்கி வைத்தான்; இன்னும், நீர் அறியாதிருந்தவற்றையும் அவன் உமக்குக் கற்றுக் கொடுத்தான்; மேலும், உம்மீது அல்லாஹ் விடவையே பேரருள் மகத்தானதாகவே இருக்கின்றது.

لَا يَخِدُّرُ فِي كُثُرٍ مِّنْ تَجْوِيلِهِمُ الْأَمَانُ أَمْرٌ صَدَاقَةٌ أَوْ
 مَعْرُوفٌ أَوْ اصْلَاحٌ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ
 ابْتِغَاءً مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا^(١) وَمَنْ
 يُشَاقِقُ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَ
 يَتَّبِعُ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُولَّهُ مَا تَوَلََّ وَنُصْلِهِ
 جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا^(٢) إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ
 بِهِ وَيَعْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ
 فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا^(٣) إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
 إِنْ شَاءَ وَلَمْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا^(٤) لَعْنَهُ اللَّهُمَّ
 وَقَالَ لَأَنْتَ خَذَنَ مِنْ عِبَادَتِي نَصِيبِي مَفْرُوضًا^(٥)
 وَلَا أُضْلِنُهُمْ وَلَا مُنْيِّهِمْ وَلَا مُرْنِهِمْ فَلَيُبَدِّلْنَ أَذَانَ
 الْأَنْعَامِ وَلَا مُرْنِهِمْ فَلَيُغَيِّرْنَ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذُ
 الشَّيْطَانَ وَلِيَّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسَرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا^(٦)
 يَعْدُهُمْ وَيَمْنِيَّهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا^(٧)
 أُولَئِكَ مَا وَهُمْ بِهِمْ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهُمْ مَجِি�صًا^(٨)

114. தர்மத்தைப் பற்றி, அவ்வது நன்மையானவற்றைப் பற்றி, அவ்வது மனிதர்களுக்கிடையில் சமாதானம் ஏற்படுத்துவதைப்பற்றி ஏவியவரைத் தவிர, அவர்கள் பேசும் இரகசியங்களில் பெரும்பாலானவற்றில் யாதொரு நன்மையில்லை. மேலும், எவர் அவ்வாற்கிண் பொருத்தத்தை நாடி, அதைச் செய்தால் நாம் அவர்களுக்குமகத்தான் (நற்)கூவியைத் தருவோம்.

115. இன்னும், நேரான வழி இன்னதென்று தனக்குத் தெளிவான தன்பின்னால் எவர், (நம்முடைய) இத்துதருக்கு மாறு செய்து, விகவாசிகளின் வழியல்லாத (வேறுவழியான) தைப் பின்பற்றுகிறாரோ அவரை நாம், அவர் திரும்பிய (தவரான) வழியிலேயே திருப்பிள்ளுவோம்; (பின்னார்) அவரை நரகத்தில் புகுத்தின்டுவோம். அது சென்றைடுமிட்தில் மிகக் கெட்டது.

116. நிச்சயமாக அவ்வாறு, தனக்கு இணைவைக்கப் படுவதை மன்னிக்கமாட்டான்; மேலும், இதல்லாத (குற்றத்தை தான் நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பான்; இன்னும் யார் அவ்வாறுவுக்கு இணைவைப்பாரோ, அவர் திட்டமாக வெகு தூரமான வழி கேடாக வழி கெட்டுவிட்டார்.

117. அவனைத்தவிர்த்து, அவர்கள் பெண் (தெய்வங்களைத்தவிர) (வணக்கத்தில்) (வேறுதொனையும்) அழைக்கவில்லை; மூர்க்கத்தனம் கொண்டவனான வைத்தானைத்தவிர (வேறு யாரையும்) அவர்கள் அழைக்கவுமில்லை.

118. (தீய வழி நடத்தும் வைத்தானாகிய) அவனை அவ்வாறு சபித்தான்; (அதற்கூவன், "உன் அடியார்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை நிச்சயமாக நான் எடுத்துக் கொள்வேன்" என்று கூறினான்.

119. "இன்னும் நிச்சயமாக நான் அவர்களை வழிகெடுப்பேன்; அவர்களுக்கு வீணான ஆசைகளையும் ஊட்டாக்குவேன்; நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நான் கூட்டளையும் இடுவேன்; அப்போது (அவ்வாறு அவ்வாறாதவருக்காக நேர்ச்சை செய்து விடப்பட்ட ஆடு மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) கால்நடைகளின் காதுகளை அவர்கள் அறுத்து விடுவேர்; இன்னும், அவர்களை நிச்சயமாக நான் ஏவுவேன்; அப்போது அவ்வாறுவின் சிருஞ்சிட (கனுடைய கோலங்) களை நிச்சயமாக அவர்கள் மாற்றிவிடுவர் (என்றும் வைத்தான் கூறினாள்). மேலும் எவர் அவ்வாறுவையென்றி, (இத்தகைய) வைத்தானை (தளக்குப்) பாதுகாவலனாக எடுத்துக் கொள்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவர் தெளிவான நஷ்டத்தையே அடைந்துவிடுவார்.

120. (வைத்தானாகிய) அவன் அவர்களுக்கு வாக்களிக்கிள்ளான்; அவர்களுக்கு வீணாள ஆசைகளையும் ஊட்டுகின்றான்; மேலும், ஏமாற்றத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) வைத்தான் அவர்களுக்கு வாக்களிப்பதில்லை.

121. இத்தகையோர்— அவர்கள் தங்குமிடம் நரகம்தான்; அவர்கள் அதைவிட்டும் தப்பி ஒடும் இடத்தையும் காண மாட்டார்கள்.

وَالَّذِينَ امْتَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَاحَتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّةً
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ
 حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا لَئِسَ بِاَمَانَتِكُمْ
 وَلَا اَمَانَنِي اَهُلُ الْكِتَابُ مَنْ يَعْمَلُ سُوءًا يُجْزَاهُ
 لَا يَهْدِلُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَيَأْتِيَ وَلَا نُصِيرُهُ وَمَنْ يَعْمَلُ
 مِنَ الصِّلَاحَتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا وَمَنْ أَحْسَنَ
 دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ عِرْمَلَةً
 إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا وَلَلَّهُ مَا فِي
 السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِحُلْلِ شَيْءٍ قَبِيحًا طَاعَ
 وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتَنُكُمْ فِيهَا وَمَا
 يُشَّلِّي عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَّمِي النِّسَاءُ الَّتِي لَا
 تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغِبُونَ أَنْ تَشْكِحُوهُنَّ
 وَالْمُسْتَضْعِفَيْنَ مِنَ الْوَلْدَانِ وَأَنْ تَقْوِمُ الْمُتَّهِي
 بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

122. மேலும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களை நாம் (மறுமையில்) சுவனபதி களில் பிரவேசிக்கச் செய்வோம்; அவற்றின்கீழ் ஆருகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக என்றென்றுமே (தங்கி)இருப்பவர்கள்; அல்லாஹ் வட்டய (இல்)வாக்குறுதி (முற்றிலும்) உண்மையானதே; மேலும், அல்லாஹ் வைவிட சொல்லால் மிக்க உண்மையான யார்?

123. (விசுவாசிகளே! மறுமையில்) உங்கள் வீள் ஆசைப் படியோ, வேதத்தையுடையோர் வீணா ஆசைப் படியோ (சுவனம் பிரவேசிப்பதென்பது) இல்லை; எவர் தீமை செய்கின்றாரோ அவர், அதற்குரிய தண்டனையைக் கொடுக்கப்படுவார்; அவர் அல்லாஹ் வையன்றித் தனக்குப்பாது காவலனையோ அல்லது உதவி புரிவோரையோ (அங்கு) காணமாட்டார்.

124. இன்னும், ஆணாயினும் அல்லது பெண்ணாயினும், எவர் உண்மையாகவே விசுவாசங்கொண்டவராக இருக்க, நற்கருமங்களைச் செய்வாராயின் – அத்தகையோர் சுவனத்தில் பிரவேசிப்பார்கள்; அவர்கள் அற்ப அளவு அந்தியும் செய்யப் படமாட்டார்கள்.

125. எவர் அல்லாஹ்வுக்கு (முற்றிலும் வழிபட்டு) தன் முகத்தை ஒப்படைத்து விட்டு, அவர் நன்மை செய்தவராக இருக்க, (அதைத்தியத்திலிருந்து நீங்கி) சத்தியத்தைச் சார்ந்த இப்ராஹீமுடைய மார்க்கத்தையும் பின்பற்றுகிறாரோ அவரைவிட மார்க்கத்தால் மிக அழகானவர் யார்? மேலும், அல்லாஹ் இப்ராஹீமைத் (தன்னுடைய) உற்றுதோழராகவெடுத்துக் கொண்டான்.

126. வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; மேலும் அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளையும் சூழ்ந்தறிபவனாக இருக்கின்றான்.

127. (நபியே) உம்மிடம் அவர்கள், பெண்கள் பற்றிய மார்க்கத்தீர்ப்பைக் கேட்கின்றார்கள்; அவர்கள் பற்றி, அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தீர்ப்புக்கூறுவான் என்று நீர் கூறுவிராக! மேலும், (இதற்கு முன்னர் பெண்களைப் பற்றி) வேதத்தில் உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கப்படுவது: எந்தப்பெண்களுக்கு அவர்களை நீங்கள் திருமணம் முடிக்க ஆசித்தவர்களாக இருக்க, அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டதை நீங்கள் கொடுக்கமாட்டார்களோ அத்தகைய அனாதைப் பெண்களைப் பற்றியதும், சிறார்களில் பலவீளமாக்கப்பட்டவர்கள் பற்றியதும், இன்னும் அனாதைகளுக்கு நீங்கள் நீதியை நிலவைநிறுத்துவது பற்றியதுமாகும். இன்னும், (அவர்களுக்கு) நீங்கள் நன்மையில் எதைச் செய்கின்றார்களோ அதனை, நிதிசயமாக அல்லாஹ் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

وَإِنْ أُمْرَأً خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ اغْرَاضًا فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ حَيْثُ
 وَأَخْبَرَتِ الْأَنْفُسُ الشَّهَرَ وَإِنْ تُحِسِّنُوا وَتَتَقْوَى فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ حَمِيرًا ﴿٦﴾ وَلَئِنْ سَتَّعِيْوَانَ تَعْدِلُوا
 بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصُوكُمْ فَلَا تَنْهَيُوهُنَّا كُلُّ الْمُبْلِلِ فَتَذَرُّوْهُنَّا
 كَالْمَعْلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوهُنَّا وَتَتَقْوَى فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
 رَّحِيمًا ﴿٧﴾ وَلَئِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِيْنَاهُمْ كُلَّا مِنْ سَعْيِهِ وَكَانَ
 اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿٨﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِنَّمَا أَنْ
 اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿٩﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا ﴿١٠﴾ إِنْ يَكْسِبُ إِنْ هُبَكُمْ
 إِيَّهَا النَّاسُ وَرِبَّاتِ يَاخْرِيْنَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ
 قَدِيرًا ﴿١١﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
 ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَنْ كَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٢﴾

128. இன்னும் ஒரு பெண் தன் கணவனிடமிருந்து வெறுப்பையோ அல்லது புறக்கணிப்பையோ பயந்தாளானால், அவர்களினிருவரும் தங்களிருவருக்கிடையே ஒரு சமாதானத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் அவ்விருவர் மீதும் குற்றமில்லை; சமாதானமே மிகமேலானது; (பொதுவாக) மனங்கள் உலோபித்தனத்திற்கு உட்பட்டு விடுகின்றன; இன்னும் நீங்கள் (ஒவ்வொருவரும் மற்றவருக்கு உபகாரியாயிருந்து (அல்லாஹ் வுக்குப்) பயந்தும் கொண்டால், நீச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்ந்து கொள்பவனாக இருக்கின்றான்.

129. இன்னும், நீங்கள் (உங்கள்) மனைவியருக்கிடையில் எவ்வளவு விரும்பிய போதிலும் நீதமாக நடக்க நீங்கள் சக்திபெறவே மாட்டார்கள். ஆனால், (இரே மனைவியின் பக்கம்) நீங்கள் முற்றிலும் காய்ந்து (மற்ற) அவளை (அந்தரத்தில்) தொங்கவிடப் பட்டவளைப்போல் விட்டுவிடாதீர்கள்; இன்னும் நீங்கள் சமாதானமாக நடந்துகொண்டு, (அல்லாஹ் வும்) பயந்து கொண்டால் அப்போது நீச்சயமாக அல்லாஹ் (உங்கள் குற்றங்களை) மிக மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

130. மேலும் (சேர்ந்து வாழ முடியாமல்) அவ்விருவரும் பிரிந்து விட்டால், அல்லாஹ், தன் தாராளத்தினால் (அவர்களில்) ஒவ்வொருவரையும் முற்றிலும் தேவையற்றவராக ஆக்கி விடுவான்; (கொடையளிப்பதில்) அல்லாஹ் மிக விசாலமானவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

131. மேலும், வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹுக்கே உரியன்; "உங்களுக்கு முன்னர் வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும், இன்னும் உங்களுக்கும் அல்லாஹுவையே பயந்துகொள்ளுங்கள்" என்று நீச்சயமாக நாம் (நல்) உபதேசம் செய்தோம்; நீங்கள் அவளை நிராகரித்து விட்டால் நீச்சயமாக, வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹுக்கே உரியன். அல்லாஹ் (எவ்வருடைய) தேவையும் அற்றவனாக, (யாவரின்) புகழுக்குரியவனாக இருக்கின்றான்.

132. வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹுக்கே உரியன்; (உங்களின் எல்லாக்காரியங்களையும்) பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதில் அல்லாஹ் (ஒருவனே) போதுமானவன்.

133. மனிதர்களே! அவன் நாடிளால் உங்களை அழித்து, (உங்கள் இடத்தில்) மற்றவர்களைக் கொண்டு வருவான்; இன்னும் அல்லாஹ் இவ்வாறு செய்ய பேராற்றலுடையோனாகவே இருக்கின்றான்.

134. (விசுவாசங்கொண்டோரே) எவர், இம்மையின் பவளை (மட்டும் அடைய) நாடுபவராக இருப்பின் (அவர் அறிந்து கொள்ளட்டும்) அல்லாஹ் விடத்திலோ, இம்மை இன்னும் மறுமையின் பவன் இருக்கின்றது. மேலும் அல்லாஹ் செவியேற்கிறவனாக, பார்க்கிறவனாக இருக்கின்றான்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا قَوْمِينَ بِالْقُسْطِ شَهِدَ اللَّهُ
 وَلَوْ عَلَى أَنفُسِكُمْ أَوْ الْوَالِدَيْنَ وَالْأَقْرَبَيْنَ إِنْ يَكُونُ غَنِيًّا
 أَوْ فَقِيرًا فَإِنَّ اللَّهَ أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَبَعِّنُوا الصَّوَّافِيْنَ أَنْ تَعْدُ لَوَاءَ
 وَإِنْ تَلُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا @
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا يُنَاهِي اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالْكِتَابُ الَّذِي نَزَّلَ
 عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابُ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِهِ وَمَنْ يَكُفِّرُ بِاللَّهِ
 وَمَلِئِكَتِهِ وَكَتْبِهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 بَعِيدًا @ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا شَرَّكُفُرُوا شَرَّأَمْنُوا شَرَّكُفُرُوا شَرَّ
 ازَادُوا كُفَّارًا أَلَّمْ يَكُنْ اللَّهُ لَيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يَلْهُدُهُمْ سَبِيلًا @
 بَشِّرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا @ إِنَّ الَّذِينَ يَتَخَذُونَ
 الْكُفَّارِ إِنَّمَا مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ مَا يَبْتَغُونَ عِنْدَهُمْ
 الْعَزَّةَ فَإِنَّ الْعَزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا @ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ
 أَنْ إِذَا سَمِعُتُمُ الْأَيْتَ أَنَّ اللَّهَ يُكَفِّرُ بِهَا وَيُسْتَهْزِئُ بِهَا فَلَا تَقْدُدُوا
 مَعْهُمْ حَتَّى يَتَوَضَّوْا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ @ إِنَّمَا إِذَا مَثَلُهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكُفَّارِ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا @

135. விசுவாசங்கொண்டோரே! (நீங்கள் சாட்சிகூறினால், அது) உங்களுக்கோ, அல்லது உங்கள் பெற்றோருக்கோ, அல்லது நெருங்கிய உறவினருக்கோ விரோதமாக இருந்த போதிலும், நிலையை நிலைத்தியவர்களாக அல்லாஹ்வுக்காகவே சாட்சி கூறுபவர்களாக இருங்கள். (சாட்சி கூறுப்படும்) அவர் பணக்காரராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஏழையாக இருந்தாலும் சரி, (உண்மையை கூறுவதைக்கூறுவதற்கு) மிக உரியவன். இன்னும், நீங்கள் நியாயம் வழங்குவதில் (உங்கள் மனோ) இச்சௌய்யப் பின்பற்றாத்தர்கள்; நீங்கள் (சாட்சியத்தை) மாற்றிக்கூறினாலும், அல்லது (சாட்சிக்ராது) புறக்கணித்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவனாக இருக்கின்றான்.

136. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதரையும், அவன் தன்னுடைய (இது) தூதர்மீது இறக்கிவைத்த இவ்வேதத்தையும், (இதற்கு) முன்னர் அவன் இறக்கிய வேதங்களையும் விசுவாசியுங்கள்; இன்னும் எவர் அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய மலக்குகளையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும், இருதி நாளையும் நிராகரிக்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவர் மிக தூரமான வழிகேடாக வழிகெட்டுவிட்டார்.

137. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, பின்னர் நிராகரித்து, பின்னர் அவர்கள் விசுவாசம் கொண்டு, பின்னரும் நிராகரித்து, பின்னரும் நிராகரிப்பை அதிகப்படுத்திக் கொண்டனரே அத்தகையோர் – அவர்களை அல்லாஹ் மன்னிப்பவனாக இல்லை; இன்னும் அவர்களுக்கு (நேர்) வழிகாட்டுபவனாகவும் இல்லை.

138. (நபியே! வேஷ்தாரிகளாகிய) முனாஃபிக்குகளுக்கு நிச்சயமாகத் துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டென்று நீர் அவர்களுக்கு நன்மாராய்வுக்குறவிராக!

139. அத்தகையோர் விசுவாசிகளைத் தவிர்த்து, நிராகரிப்போரையே (தங்கள்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்; இவர்கள், அவர்களிடத்தில் கண்ணியத்தை (அடையத்) தேடுகிறார்களா? (அது அவர்களுக்கில்லை, ஏனெனில்) நிச்சயமாக கண்ணியம் அனைத்தும் அல்லாஹ் வுக்கேடரியதாகும்.

140. மேலும், அல்லாஹ் வுடைய வசனங்களை – அவற்றை நிராகரிக்கப்படுவதையோ, அல்லது பரிகசிக்கப்படுவதையோ நீங்கள் செவியுற்றால் அவர்கள் இதனைத் தவிர்த்து வேறு விஷயத்தில் ஈடுபடும் வரையில் நீங்கள் அவர்களுடன் உட்கார வேண்டாம் என நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் (இவ்வேதத்தில் உங்களுக்கு இறக்கி வைத்திருக்கிறான்). (அவ்வாறு உட்காரந்தால்) அந்நேரத்தில் நிச்சயமாக நீங்களும் அவர்களைப்போன்றுதான் (ஆவர்கள்); நிச்சயமாக அல்லாஹ், (வேஷ்தாரிகளான) முனாஃபிக்குகள், இன்னும் நிராகரிப்போர்கள் அனைவரையும் நரகத்தில் ஒன்று சேர்த்து விடக்கூடியவன்.

لِلَّذِينَ يَرْبَصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَحْمٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا
 إِنَّمَا نَكُونُ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكُفَّارِ مِنْ نَصِيبٍ قَالُوا أَلَمْ
 نَسْتَحْوِدْ عَلَيْكُمْ وَنَسْنَعْلُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ اللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا يَنْكُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكُفَّارِ شَيْئًا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَيِّلًا
 إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخْلِدُونَ إِلَيْهِمُ اللَّهُ وَهُوَ خَادِعٌ عُهُمُّ وَإِذَا قَامُوا
 إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يَدْرِكُونَ
 اللَّهَ إِلَّا أَقْلِيلًا مُذَبْدِبُونَ بَيْنَ ذَلِكَ هُوَ إِلَى هُوَ لَاءُ وَلَا
 إِلَى هُوَ لَاءُ وَمَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ فَلَنْ يَجْدَلَهُ سَيِّلًا يَا يَاهَا
 الَّذِينَ امْنَوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكُفَّارِ إِلَيْهِمْ أَوْ لِيَأْءُوهُمْ مِّنْ دُونِ
 الْمُؤْمِنِينَ طَائِرِيْدُونَ أَنْ يَجْعَلُوا إِلَيْكُمُ سُلْطَانًا مِّنْهُمْ بَيْنًا
 إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرْءِ الْكَسِلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ
 لَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ
 وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتَنَ
 اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ إِيمَانِ
 إِنْ شَكَرُوكُمْ وَأَمْسَكُوكُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلَيْهِمَا

141. (வேஷதாரிகளாகிய) இத்தகையோர், உங்களைப்பற்றி எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருக்கின்றனர்; அல்லாஹ்மினால் உங்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தால், நாங்களும் உங்களுடன் இருக்கவில்லையா?" என்று கூறுகின்றனர். நிராகரிப்போருக்கு பங்கேதும் கிடைத்துவிட்டால், "நாங்கள் உங்களை வெற்றி கொள்ளக் கூடியநிலையிலிருந்தும், விசுவாசங் கொண்ட அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் உங்களைத் தடுக்கவில்லையா?" என்று கூறுகின்றனர்; ஆகவே, உங்களுக்கிடையில் அல்லாஹ் மறுமை நாளில் தீர்ப்பளிப்பான்; இன்னும், விசுவாசிகளுக்கு எதிராக அந்தநிராகரிப்பவர் களுக்கு அல்லாஹ் யாதொரு வழியையும் ஆக்கவே மாட்டான்.

142. நிச்சயமாக (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குள் அல்லாஹ்மை வழுதிக்கக் கருதுகின்றவர்; இன்னும், அவரோ, அவர்களை வஞ்சிக்கக்கூடியவனாக இருக்கின்றான். இன்னும், அவர்கள் தொழுகைக்காகத் தயாரானால், சோம்பேறிகளாகவே நிற்கிறார்கள். மனிதர்களுக்குக் காண்பிக்கவிரும்புகின்றார்கள்; இன்னும், அவர்கள் வெறு சொற்பமாகத்தவிர அல்லாஹ்மை நினைவு கூரவதில்லை.

143. அந்த முனாஃபிக்குள் இறை நிராகரிப்பு, விசுவாசம் ஆகிய) வற்றிற்கு மத்தியில் தத்தளித்தவர்களாக இருக்கின்றனர். (இவர்கள் மூயின்களாகிய) அவர்களுடையுமில்லை; (காஃபிர் களாகிய) இவர்களுடையுமில்லை. இன்னும் அல்லாஹ் எவ்வரை வழித்துவறவிட்டுவிடுகிறானோ அவருக்கு நிபியே) நீர் யாதொரு வழியைக் காணவே மாட்டார்.

144. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் விசுவாசிகளையல்லாமல், நிராகரிப்போரை உற்ற நன்பர்களாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்; (இதன் மூலம்) உங்களுக்கெதிராக அல்லாஹ்வுக்கு ஒரு தெளிவான சான்றை ஏற்படுத்திவிட நீங்கள் நாடுகின்றிர்களா?

145. நிச்சயமாக (இவ்வேஷ தாரிகளாகிய) முனாஃபிக்குள் நரகத்தின் மிகவும் கீழான அடித்தளத்தில் இருப்பார்கள்; இன்னும் (அங்கு) அவர்களுக்கு உதவியாளரை நீர் காணவே மாட்டார்.

146. (ஆனால் அவர்களில்) தங்கள் பாவத் திற் காகப் பச்சாதாபப்பட்டு, (அதிலிருந்து விலகி தங்கள் செயல்களை) சீர்திருந்தி அல்லாஹ்மை (அவனுடைய வேதத்தை) உறுதியாகப் பிழித்துக் கொண்டு, தங்கள் மார்க்கத்தை (வளக்கத்தை) அல்லாஹ்வுக்காகக் கவப்பற்றதாக்கிக் கொள்கின்றார்களே அத்தகையோர் தவிர; அவர்கள் விசுவாசிகளுடன் (மறுமையில்) இருப்பார்கள். இத்தகைய விசுவாசிகளுக்கு அல்லாஹ்வும்மக்த்தான் (நற்) கூலையை வழங்குவான்.

147. நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டும், (அவனை) விசுவாசம் கொண்டு இருப்பின், உங்களை வேதனை செய்து அவன் என்ன செய்யப்போகிறான்? இன்னும் அல்லாஹ்வோ நன்றி பாராட்டுகிறவனாக, யாவையும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

لَا يُحِبُّ إِلَهٌ جَهَرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ الْأَمْنُ ظُلْمٌ
 وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلَيْهَا ۝ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا وَخُفْوًا وَتَعْفُوا
 عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَقْرَئُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِعَضٍ وَنَكْفُرُ بِعَضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ
 يَتَخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَئِكَ هُمُ الْكُفَّارُ وَنَحْنُ حَقًا وَ
 أَعْدَدْنَا لِلْكُفَّارِينَ عَذَابًا مَهِينًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ
 رَسُولِهِ وَلَمْ يَغْرِبُوا بَيْنَ أَحَدِهِمْ إِلَّا سُوقَيْنِ يُؤْتَى مِنْ أَجْرَهُمْ
 وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا رَّحِيمًا ۝ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابَ أَنْ تُنَزِّلَ
 عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ
 فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهَرًا فَأَخْدَنَاهُمُ الظِّعَةَ بِظُلْمٍ هُنَّ
 اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَاهُنَّ
 ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مَهِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمْ
 الْطَّوْرَ بِسَيِّشًا قِبْلَهُ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
 لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبِيلِ وَأَخْدَدْنَا مِنْهُمْ مِنْ شَاقِعَيْنِ طَرَا

148. அந்தமிழைக்கப்பட்டவரைத் தவிர, வார்த்தையில் தீயதை பகிரங்கமாகக் கூறுவதை அல்லாஹ் விரும்பமாட்டான். அல்லாஹ் (யாவையும்) செவியேற்கிறவனாக, நன்கறிந்தோனாக இருக்கின்றான்.

149. (செய்யும்) நன்மையை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும், அல்லது அதனை மறைத்துக் கொண்டாலும், அல்லது (ஒருவர் உங்களுக்குச் செய்த)யாதொரு தீங்கள் நீங்கள் மன்னித்துவிட்டாலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ்,(குற்றங்களை)மிக்க மன்னிப்போனாக,(தண்டிக்க)பேராற்றலுடையோனாக இருக்கின்றான்.

150. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் நிராகரித்துவிட்டு, இன்னும் அல்லாஹ் வைக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும் இடையில்பாகுபாடுசெய்வதைநாடி, [தூதர்களில்] சிலரை நாம்விசவாசிப்போம்; இன்னும்சிலரை நாம் நிராகரிப்போம்"எனவும்கூறி,(நிராகரிப்பு,விசவாசம் ஆகிய) இவற்றிற்கு மத்தியில் ஒரு பாதையை ஏற்படுத்தவும் நாடுகிறார்களே அத்தகையோர்—

151. அவர்கள் தான் உண்மையாகவே நிராகரிப்போராவர்; இன்னும், நிராகரிப்போருக்கு நாம் இழிவுதரும் வேதனையையே தயார் படுத்தியும் வைத்திருக்கின்றோம்.

152. மேலும், அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசவாசித்து, அவர்களில் எவருக்கிடையிலும் பிரிவினைசெய்யவில்லையே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு அவர்களுடைய நற்களிகளை (விரைவில் அல்லாஹ் மறுமையில்) கொடுப்பான். இன்னும் அல்லாஹ் மிக்க (மிழை) பொறுப்போனாக, மிகக் கிருபையுடையோனாக இருக்கின்றான்.

153. (நபியே) வேதத்தையுடையவர்கள், (தாங்கள் விரும்புகின்ற பிரகாரம்) வானத்திலிருந்து தங்கள் மீது ஒரு வேதத்தை நீர் இறக்கிவைக்குமாறு உம்பிடம் கேட்கின்றனர்; நிச்சயமாக இதைவிடப் பெரிய தொன்றையே மூஸாவிடம் அவர்கள் கேட்டார்கள்; ஆகவே, "அல்லாஹ் வை எங்களுக்குப்பகிரங்கமாகக் காண்பிப்பிராக" என்று கூறினார்கள். பின்னர், அவர்களின் அதியாயத்தின் காரணமாக, அவர்களை பெரும் சப்தம் (நெருப்பு வடிவில்) தாக்கியது; பின்னர் அவர்களிடம் அத்தாட்சிகள் வந்ததன் பின்னும் காளைக் கண்ணத் தெய்வமாக) எடுத்துக் கொண்டனர்; அப்பொழுது(ம) அதனை நாம் மன்னித்தோம். இன்னும் மூஸாவுக்குத் தெளிவான சான்றை நாம் கொடுத்தோம்.

154. மேலும், அவர்களிடம் உடன்படிக்கை வாங்குவதற்காக, தூரை (வினாய் மலையை) அவர்களின் மீது உயர்த்தினோம்; அன்றியும் ("இந்தகரத்தின்) வாயிலில் தலைகுனித்தவர்களாக பிரவேசியுங்கள்" என்று நாம் அவர்களுக்குக் கூறினோம். மேலும், (மீன் வேட்டையாடி) சனிக்கிழமையில் நீங்கள் வரம்பு மீறாதீர்கள் என்றும் நாம் அவர்களுக்குக் கூறினோம்; (இன்னும் இவற்றிற்காக) உறுதியான வாக்குறுதியையும் நாம் அவர்களிடம் வாங்கினோம் (எனிலும், அவர்கள் வாக்குறுதியை மீறி விட்டனர்).

فِيهَا نَفْضُهُمْ مِثْقَالُهُ وَكُفَّرُهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتَلُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ
 بِغَيْرِ حِقٍّ وَقَوْلُهُمْ كُلُّوْنَا غَلَفَ بِلُّ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفَّارِهِمْ
 فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا^{٢٧} وَبِكُفَّارِهِمْ وَقَوْلُهُمْ عَلَى مَرِيمَهُ بِهَتَانًا
 عَظِيمًا^{٢٨} وَقَوْلُهُمْ أَنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيْحَ عِيسَى ابْنَ مَرِيمَ رَسُولَ
 اللَّهِ وَمَا قَاتَلُوهُ وَمَا أَصْلَبُوهُ وَلَكِنْ شَيْءَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
 احْتَلُفُوا فِيهِ لِفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعُ
 الظَّنِّ وَمَا قَاتَلُوهُ يَقِيْنًا^{٢٩} بِلُّ رَفْعَةُ اللَّهِ الْأَمِيْرَ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
 حَكِيمًا^{٣٠} وَإِنْ مَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
 وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا^{٣١} فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
 حَرَمَنَا عَلَيْهِمْ طَبِيبَ أُحْلَتْ لَهُمْ وَبَصَدَّهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 كَثِيرًا^{٣٢} وَأَخْذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نَهَا عَنْهُ وَأَطْهَرَهُمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
 بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدَنَا لِلْكُفَّارِ مِنْهُمْ عَدَابًا أَلِيمًا^{٣٣} لِكِنْ
 الرَّسُوْلُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزَلَ إِلَيْكُمْ
 وَمَا أُنزَلَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْمُقْيَمُونَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ الزَّكُوْةَ وَ
 الْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْأَخْرَى وَلِكُمْ سُؤْلٌ يُهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا^{٣٤}

155. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் உடன்படிக்கையை முறித்ததன் காரணமாகவும், அல்லாஹ் வடிய வசனங்களை அவர்கள் நிராகரித்ததாலும், நியாயமின்றி நபிமார்களைக் கொலை செய்ததாலும், இன்னும் "எங்களுடைய இதயங்கள் திரையிடப் பட்டுவிட்டன்" என்று, அவர்கள் கூறியதாலும் (அல்லாஹ் அவர்களை சபித்துவிட்டான்; அதுமட்டும்) அல்ல! அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக அவற்றின் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான்; ஆதலால், (அவர்கள்) குறைவாகவேயன்றி விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

156. இன்னும், அவர்களின் நிராகரிப்பின் காரணமாகவும், மர்யமின் மீது மாபெரும் அவதூரை அவர்கள் கூறியதாலும் (அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான்)

157. இன்னும், "அல்லாஹ் வடிய தூதர் மர்யமுடைய மகன் ஈஸா மள்ளை, நிச்சயமாக நாங்கள் கொலை செய்து விட்டோம்", என்று அவர்கள் கூறியதன் காரணமாவும் (அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான்) அவரை அவர்கள் கொல்லவுமில்லை; அவரை அவர்கள் சிலுவையில் அறையவுமில்லை; எனினும் அவர்களுக்கு (�ஸாவின் தோற்றத்தைப் பெற்ற) ஒருவனை ஒப்பாக்கிக் காண்பிக்கப்பட்டது. இன்னும் நிச்சயமாக இவ்விஷயத்தில், கருத்துவேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர், அதுபற்றி சந்தேகத்திலேயே உள்ளனர்; வெறும் யூகத்தைப் பின்பற்றுவதைத் தவிர, அதில் அவர்களுக்கு உண்மையான அறிவு (ஆதாரம்) கிடையாது; மேலும், உறுதியாக அவர்கள் அவரை கொலைசெய்யவே இல்லை.

158. மாராக் அல்லாஹ் அவரைத்தன் அளவில் உயர்த்திக் கொண்டான்; இன்னும் அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவணாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

159. வேதத்தையுடையவர்களிலிருந்து எவரும் அவர் இறப்பதற்கு முன்னதாக, திட்டமாக அவரை விசுவாசிக்காமல் இருப்பதில்லை; இன்னும், மறுமை நாளில், அவர்களுக்கு அவர் பாதகமான சாட்சியாளராக இருப்பார்.

160. ஆகவே, யூகத்தைக் கொண்டாக இருந்து அவர்களின் அநியாயத்தின் காரணமாகவும், இன்னும் அவர்கள் அநேகரை அல்லாஹ் வின் பாதையையிட்டும் (அதில்கெல்ல விடாது) தடுத்துக் கொண்டதன் காரணமாகவும் அவர்களுக்கு (முன்னர்) அனுமதிக்கப்பட்டவைகளில் நல்லவைகளை, நாம் அவர்களுக்குத் தடுத்து (மற்றாமாக்கி) விட்டோம்.

161. வட்டியை, அதைவிட்டும் அவர்கள் தடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தும், (அதனை) வாங்கி வந்ததன் காரணமாகவும், மனிதர்களின் செல்வங்களை அவர்கள் நியாயமின்றி உண்டு வந்ததன் காரணமாகவும், அவர்களில், (இத்தகைய) நிராகரிப்போருக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையை நாம் தயார் செய்தும் வைத்திருக்கிறோம்.

162. எனினும், (நபியே) அவர்களில் கல்வியில் உறுதியுடையோரும், இன்னும் விசுவாசிகளும் உம்மீது இறக்கிவைக்கப்பட்டதையும், உமக்கு முன்னர் இறக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தவற்றையும் விசுவாசிக்கிறார்கள். இன்னும் (அவர்கள்) தொழுதையை (முறையாக) நிறைவேற்றுபவர்களாகவும், ஜகாத்தை கொடுப்பவர்களாகவும், அல்லாஹ் வையும், இறுதிநாளையும் விசுவாசிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அத்தகையோருக்கு (மறுமையில்) மகத்தான் நற்கவியை நாம் கொடுப்போம்.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالثَّمِينَ مِنْ بَعْدِهِ^١
 وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيوُسُفَ وَهَارُونَ وَسَلِيمَانَ
 وَاتَّيْنَا دَادَ زَبُورًا^٢ وَرُسْلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ
 قَبْلٍ وَرُسْلًا لَكُمْ نَقْصُصُهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَمُ اللَّهِ مُوسَى
 تَحْكِيمًا^٣ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ
 عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرَّسُولِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^٤
 لِكِنَّ اللَّهَ يَشَهِّدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
 يَشَهِّدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا^٥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا أَضْلَالًا بَعِيدًا^٦ إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَظْلَمُوا إِنَّمَا يَكُونُ اللَّهُ لِيَعْلَمُ أَنَّمَا وَلَأَنَّهُمْ
 طَرِيقًا^٧ الْأَطَرْقَ بَهْتَرَ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدٌ وَكَانَ ذَلِكَ
 عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا^٨ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ فَرَّ مِنْ خَيْرِ الْكَوْفَرِ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ مَالِكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا حِكْمَةً^٩

163. (நபியே) நூற்றுக்கும் அவருக்குப் பின் வந்த நபிமார்களுக்கும் நாம் வஹி அறிவித்தவாறே, உமக்கும் நிச்சயமாக நாம் வஹி அறிவித்தோம்; அன்றியும், இப்ராஹிம், இஸ்மாயில், இஸ்லாக், யஃகைப் ஆசியவர்களுக்கும், (அவர்களுடைய) சந்ததிகளுக்கும், சஸா, அய்யூப், யூனுஸ், ஹரான், எல்லைவர்மான் முதலியவர்களுக்கும் (இவ்வாறே நாம் வஹி அறிவித்தோம்); இன்னும் தாலுதுக்கு ஜபூர் (என்னும்) வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்.

164. இன்னும் தூதர்கள் பலரையும் (நாம் அனுப்பி) அவர்களுடைய சரித்திரங்களையும் முன்னர் நாம் திட்டமாக உமக்குக் கூறியிருக்கின்றோம்; வேறு தூதர்கள் பலரையும் (நாம் அனுப்பி யிருக்கின்றோம். எனினும்,) அவர்களுடைய சரித்திரங்களை நாம் உமக்குக் கூறவில்லை; இன்னும், அல்லாஹ் மூஸாவுடன் உறுதியாகபேசியிருக்கின்றான்.

165. அல்லாஹ் வின்மீது மனிதர்களுக்கு (சாதகமாக) யாதொரு ஆதாரமும் இல்லாதிருப்பதற்காக, இத்தூதர்களுக்குப் பின்னரும், தூதர்கள் பலரை, (கவர்க்கத்தைக் கொண்டு) நன்மாராய்க் கூறுகின்றவர்களாகவும், (நரகத்தைக் கொண்டு) அச்சமுட்டி எச் சரிக்கின்றவர்களாகவும் (அல்லாஹ் அனுப்பிவைத்தான்) மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தோனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையோனாக இருக்கின்றான்.

166. எனினும், அவன் உமக்கு இறக்கிவைத்த (குர் ஆனாகிய இ)தற்கு அல்லாஹ் வே சாட்சி கூறுகின்றான்; அ(வேதத்தை தன் அறிவுகொண்டே உம்மிது) இறக்கிவைத்தான்; (இதற்கு) மலக்குகளும் சாட்சி கூறுகின்றனர்; மேலும், சாட்சியால் அல்லாஹ் போதுமானவர்.

167. நிச்சயமாக நிராகரித்து, அல்லாஹ் வுடைய பாதையவிட்டும் தடுத்தார்களே அத்தகையோர் – அவர்கள், திட்டமாக வெகு தூரமான வழிகோகவழிகெட்டுவிட்டனர்.

168. (நபியே) நிச்சயமாக, நிராகரித்துவிட்டு, அநியாயமும் செய்தார்களே அத்தகையவர்கள்_அவர்களை அல்லாஹ் மனிப்பவனாக இல்லை; இன்னும் (நேரான) வழியில் அவன் அவர்களைச் செலுத்துபவனாகவும் இல்லை_

169. நரகத்தின் வழியைத்தனிர்_அதில் தான் அவர்கள் நிரந்தரமாக என்றென் றும் (தங்கி) இருப்பவர்கள்; இல்லாறு செய்வ)து, அல்லாஹ் வுக்கு மிக எளிதாக இருக்கிறது.

170. மனிதர்களே உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து உண்ணமயானவற்றுடன் ஒரு தூதர், திட்டமாக உங்களிடம் வந்துவிட்டார். ஆகவே, நீங்கள் (அவர்களை) வந்ததை விச்வாசியுங்கள், (அது) உங்களுக்கு மிகக் நன்று; நீங்கள் நிராகரித்தும் விட்டால் வானங்கள், மற்றும் பூமியில் உள்ளவை நிச்சயமாக அல்லாஹுவுக்கே உரியன்; அல்லாஹ் வோ, (யாவரையும்) நன்கறிந்தவனாக தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

يَا أَهْلَ الْكِتَابَ لَا تَغْلُوْا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
 إِلَّا الْحَقُّ إِنَّا مُسَيْحٌ عِيسَى ابْنُ مُرْيَمٍ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ
 أَقْدَمُهَا إِلَى مَرِيَمَ وَرُوْحُهُ مِنْهُ فَإِنْ مُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا
 تَقُولُوا إِلَيْهِ ثَلَاثَةٌ إِنَّهُ هُوَ أَحَدٌ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ قَاتِلٌ
 سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا لَّئِنْ يَسْتَكِنَ مُسَيْحُهُ أَنْ
 يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلِكَةُ الْمُقْرَبُونَ وَمَنْ يَسْتَكِنَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكِنْ فِي حُشْرَهُ إِلَيْهِ جَمِيعًا [٤٣]
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلَاحَتِ قَيْوَقِيهِمْ أَجُورُهُمْ
 يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ أُسْتَكِنُوا وَأَسْتَكِنُوا
 فَيَعْدُ بِهِمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا [٤٤] يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا [٤٥] فَأَمَّا الَّذِينَ يُنَزَّلُونَ
 آمَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصُمُوا بِهِ فَسَيُدْخَلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ
 مُمْتَهَنَةٍ وَفَضِيلٌ لَوْيَهُدٌ يُهُدُّ إِلَيْهِ صَرَاطًا مُسْتَقِيمًا [٤٦]

171. வேதத்தையுடையவர்களே! உங்கள் மார்க்கத்தில், நீங்கள் அளவு கடந்து செல்லாதீர்கள்; இன்னும், அல்லாஹ்ரின் மீது உள்ளமையைத் தவிர (வேறொன்றையும்) கூறாதீர்கள்; நிச்சயமாக மர்யாமுடைய மகன் சஸா மளிதூஷ், அல்லாஹ்ரிவுடைய ஒரு தூதரும், அவனுடைய வாக்கும் ஆவார்; அல்லாஹ், மர்யமின் பால் அந்த வாக்கான)தைப் போட்டான்; (மற்ற ஆண்மாக்களைப் போன்று அவரும்) அவளிடமிருந்து (படைக்கப்பட்ட) ஓர் ஆண்மாவே. ஆகவே, அல்லாஹ்ரிவையும் அவனுடைய தூதர்களையும் நீங்கள் விசுவாசியுங்கள்; இன்னும் (வணக்கத்திற்குரியதெய்வங்கள்)மூன்று என்று கூறாதீர்கள்; (இவ்வாறு கூறுவதை) விட்டு விலகி விடுங்கள். (அது) உங்களுக்குத்தான் மிக்க நன்றி. (எனின்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒரே நாயன்தான்; அவனுக்கு மக்கள் இருப்பதைவிட்டும் அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; வானங்களில் உள்ளவை, மற்றும் பூமியில் உள்ளவை அவனுக்கே உரியன் (உங்கள் யாவரின் காரியங்களை) பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள அல்லாஹ் (இருவனே) போதுமானவன்.

172. மளிஹாம், அல்லாஹ்ரிவுக்கு நெருக்கமான மலக்குகளும், அல்லாஹ்ரிவுக்கு அடிமை யாழிருப்பதைக் குறைவாகக் கொள்ளவே மாட்டார்கள்; எவர்கள், அவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதைவிட்டும் குறைவாகக்கருதி, கர்வமும் கொவார்களோ அவர்கள் யாவரையும் (மறுமையில் எழுப்பி) அவன் தன் பக்கமே ஒன்று திரட்டுவான்.

173. எனவே (உண்மையாகவே) விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுடைய கவிகளை அவன் அவர்களுக்குப்பூரணமாக அளிப்பான். இன்னும் தன் பேரருளிலிருந்து அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்துவான். மேலும் (அல்லாஹ்ரிவுக்கு அடிமையாழிருப்பதைக்) குறைவாகக் கண்டு, கர்வமும் கொண்டார்களே அத்தகையோர்— அவர்களை, துண்புறுத்தும் வேதணையைக் கொண்டு அவன் வேதனை செய்வான். அல்லாஹ்ரிவையன்றி வேறு ஏவரையும் தங்களுக்கு காரியஸ்தனாகவோ, இன்னும் உதவிபுரிபவனாகவோ (அங்கு) அவர்கள் காணமாட்டார்கள்.

174. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகணிடமிருந்து (போதுமான) சான்று திட்டமாக உங்களிடம் வந்துவிட்டது; இன்னும், தெளிவான பேரோளியையே நாம் உங்களுக்கு இறக்கிவைத்திருக்கின்றோம்.

175. ஆகவே, அல்லாஹ்ரிவை (உண்மையாகவே) விசுவாசித்து, அவனைப் பலமாக பற்றிப் பிடித்துவிட்டது; இன்னும், தெளிவான பேரோளியையே நாம் உங்களுக்கு இறக்கிவைத்திருக்கின்றோம்.

يَسْتَقْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِنُكُمْ فِي الْخَلْمَةِ إِنْ أَمْرُوا هَلْكَ
 لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفٌ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
 إِنْ كُوَيْنَ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْتَتِينَ فَلَهُمَا التَّلْثَلُ مِمَّا
 تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْرَاجًا لِأَوْنَسَاءٍ فَلِلَّهِ كُلُّ مِثْلٍ حَظٌ
 الْأَنْثَيْتَنِ يَبْيَسْنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضْلُوْا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سَيِّدُنَا وَرَبُّنَا يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا يَعْلَمُ
 إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ الْعَزِيزُ وَالْمُجْدُ الْمُكْرِمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَفَوْا بِالْعَهْدِ هُنَّ أُحْكَمُتْ لَهُمْ بِهِمْ مُهَمَّةٌ
 الْأَغْنَامُ الْأَمَانَتِيَّةُ عَلَيْكُمْ غَيْرُ حُلْيِ الصَّيْدِ وَأَنَّهُ حُرْمَانُ اللَّهِ
 يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ^① يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْأَتْحُلُوا شَعَارَ اللَّهِ وَلَا
 الشَّهْرُ الْحَرَامُ وَلَا الْهُدَىٰ وَلَا الْقَلَادِينَ وَلَا أَيْمَنَ الْبَيْتِ الْحَرَامَ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَّتِهِمْ فَاصْطَادُوا
 وَلَا يَجِدُ مِنْكُمْ شَنَآنٌ قَوْمٌ أَنْ صَدَّ وَكُوْنُ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ
 تَعْتَدُ وَأَتَعْلَمُ وَأَعْلَمُ عَلَى الْبَرِّ وَالْتَّقْوَىٰ وَلَا تَعْلَمُونَ عَلَى الْإِثْمِ
 وَالْعُدُوانِ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

176. 'கலாவா' [தாய், தகப்பன், பாட்டன், பிள்ளை, பேரன் ஆகிய வாரிகள் இல்லாத சொத்து] பற்றிய மார்க்கக் கட்டளையை (நபியே!) அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். (அதற்கு) 'கலாவா' பற்றி அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கட்டளையிடு கின்றான் என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக: எவ்ரேனுமொரு மனிதன் இறந்து, அவனுக்கு குழந்தையில்லாது ஒரு சகோதரி இருந்தால், அவனுக்கு அவன் விட்டுச் சென்ற (சொத்தில் பாதி உண்டு; (இதற்கு மாறாக ஒரு பெண் இறந்து) அவனுக்கு குழந்தையில்லாதிருந்தால் அவன் அவன் விட்டுச் சென்றவைகளுக்கு வாரிக் குதிர்வான்; (சகோதரிகளான்) அவர்கள் இரு பெண்களாக இருந்தால், அவன் விட்டுச் சென்றதில் மூன்றில் இரண்டு (பாகங்கள்) அவ்விருவருக்கும் உண்டு; அன்றியும், ஆண்களும், பெண்களுமான சகோதரர்களாயிருந்தால், (இறந்தவர் விட்டுச் சென்றதில்) ஆணுக்கு, பெண்ணுக்கிருப்பதைப்போல் இரண்டுபங்குண்டு; நீங்கள் வழி தவறாமல் இருப்பதற்காக, (இவைகள்) அல்லாஹ், உங்களுக்கு (இவ்வாறு) தெளிவாக விவரிக்கின்றான்; அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன்.

அட்டியாயம் : 5

அளவற்று அருளாளன், நிகரற்ற அண்புடையோன்
அல்லாற்றின் பெயரால் (ஒதுக்கிரேன்).

1. விசுவாதிகளே! நிங்கள் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளை (ப் பூரணமாக) நிறைவேற்றறுங்கள்; (அன்றி) உங்களுக்கு (இனி) ஒத்திக்காட்டப்படுவற்றைத் தவிர, (மற்ற ஆடு, மாடு, ஓட்டகை முதலிய) கால் நடைகள் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டிருக்கின்றன; (அவற்றை எந்தேந்தத்திலும் புதிக்கலாம், வேட்டையாடலாம் எனினும் உம்ரா, ஹஜ்ஜா யாத்திரையின் நிமித்தம்) நிங்கள் இஹ்ரா முடைய நிலையிலிருக்கும் சமயத்தில் (இவைகளை) வேட்டையாடுவதை, உங்களுக்கு ஆகுமாக்கிக் கொள்ளாதவர்களாக (இருப்பது கடமையாகும்); நிச்சயமாக அல்லாஹ் தான் நாடியதை (உங்களுக்கு) கட்டளையிடுகிறான்.

2 விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்-வின் (மார்க்க) அடையாளங்களையும், (ரஜப், துல்கதுதா, துல்ஹுஜ்ஜா, முஹர்ரம் ஆகிய) சிறப்புற்ற மாதங்களையும், (ஹஜ் ஜின்) குர்பானிப் பிராணியையும், (குர்பானிக்குஞ்காக கழுத்தில்) அடையாளம் கட்டப்பட்டவைகளையும், தங்கள் இரட்சகளின் அருளையும், பொருத்தத்தையும் தேடியவர்களாக கண்ணியமான (அவள்) இல்லத்தை நாடிச் செல்வோரையும் (தாக்குவதையோ, அவமதிப்பதையோ) நீங்கள் ஆகுமாக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்; இன்னும், நீங்கள் (உங்கள்) இஹ்ராஸம் களைந்து விட்டால், அப்பொழுது (முன்னர் தடுக்கப்பட்டவைகள்) நீங்கள் வேட்டையாடிக் கொள்ளுக்கூடுதல்; கண்ணியமான மஸ்ஜிதுக்குச் செல்லவிடாது, உங்களைத் தடுத்துக் கொண்ட சமூகத்தார் மீது (உங்களுக்கு)ள்ள பகையை (அவர்கள் மீது) நீங்கள் வரம்பு மீறும்படி உங்களைத் தூண்டிவிடவும் வேண்டாம்; இன்னும், நன்மைக்கும், (அல்லாஹ்-வடைய) பயபக்திக்கும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருங்கள்; பாவத்திலும், பகையைதிலும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருக்க வேண்டாம்; இன்னும், அல்லாஹ்-வை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுக்கூடுதல்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்னடிப்பதில் மிகக் கடினமானவன்.

حُرِّمت عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمْ وَحِلْ الْخِنْزِيرُ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ
 اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا
 أَكَلَ السَّبْعُ الْأَمَادُ كَيْمَتُهُ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصِيبِ وَأَنْ تَسْقَسِمُوا
 بِالْأَزْكَارِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَبْيَسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
 فَلَا تَخْشُو هُوَ وَأَخْشُونُ الْيَوْمَ الْمُلْتُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَأَشْتَمُ
 عَلَيْكُمْ نَعْمَلٌ وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي
 شَهَادَةِ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِاِتِّحَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^٣ يَسْأَلُونَكَ
 مَاذَا الْأَحْلَ لَهُو قُلْ أَحْلُ لَكُو الظَّبَابُ وَلَا مَاعِنَهُ مِنْ الْجَوَارِ
 مُكَلِّبِينَ نَعْلَمُو هُنَّ مَمَّا لَعَمِلُوا اللَّهُ فَكَلَّوْ مِمَّا أَمْسَكَنَ عَلَيْكُمْ
 وَأَذْكُرُوا السَّمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ^٤
 الْيَوْمَ أَحْلُ لَكُو الظَّبَابُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَبَ حَلٌ
 لَكُو وَطَعَامُكُمْ حَلٌ لَهُمْ وَالْحُسْنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنِ وَالْحُسْنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورُهُنَّ
 مُحْصَنِينَ غَيْرِ مَسْفِحِينَ وَلَا مُتَخَذِّنِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرُ
 بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلَهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ^٥

3. (விசுவாசிகளே! தானாகச்) செத்ததும், இருத்தமும், பன்றியின் இறைச்சியும், அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக (அறுப்புப்பிராணிகளில்) எதற்கு பெயர் கூறப்பட்டு விடப் பட்டதோ, அதுவும் கழுத்து நெறிபட்டுச் செத்ததும், அடிப்பட்டுச் செத்ததும், (மேசிருந்து) கீழே விழுந்து செத்ததும், கொம்பால் குத்திக் கொண்டு செத்ததும், (சிங்கம், புலி, சிறுத்தை போன்ற) வன விலங்குகள் தின்றவையும் உங்களுக்கு விலக்கப் பட்டிருக்கின்றன; (உண்ண அனுமதிக்கப்பட்டவற்றில் அவை உழிரோடிருந்து "பிஸ்மில்லாஹ்" சொல்லி) நீங்கள் அறுத்தவைகளாத் தவிர; (அவற்றை உண்ணாலாம்; இதர வணக்கங்கள் செய்வதற்காக) நடப்பட்டவைகளுக்காக அறுக்கப் பட்டவைகளும், அம்புகள் மூலம் (அவற்றை எய் துகுறி கேட்டு) நீங்கள் பாகம் பிரித்துக் கொள்வதும் – (உங்களுக்கு விலக்கப் பட்டிருக்கின்றன); இவை (யாவும்) பாவமாகும். இன்றையத்தினம் நிராகரிப்போர், உங்கள் மார்க்கத்தை அழித்து விடலாம் என்பதைப் பற்றிய நம்பிக்கையை இறந்துவிட்டனர். ஆகவே, அவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்; எனக்கே பயப்படுகின்றன. இன்றையத்தினம் உங்களுக்காக உங்களுடையமார்க்கத்தை நான் பரிபூரணமாக்கி வைத்துவிட்டேன்; என்னுடைய அருட்கொட்டையை உங்களின் மீது முழுமையுமாக்கி விட்டேன்; இன்னும், உங்களுக்காக இல்லாத்தை மார்க்கமாக நான் பொருந்திக்கொண்டேன். ஆகவே, எவர் பாவத்தின்பால் சாயாதவராக, பசியின் கொடுமையினால் நீர்ப்பந்திக்கப் பட்டு (மேலே கூறப்பட்ட, விலக்கப் பட்டவைகளைப் புதித்து) விட்டால் – (அது குற்றமாகா து). ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிருவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

4. (நபியே! உண்ணுவதற்கு) தங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டவை எவை, என்று அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர்; (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: (சுத்தமான) நல்ல பொருட்கள் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டுள்ளன; இன்னும், வேட்டையாட நீங்கள் பயிற்சி அளித்தவர்களாக இருக்க – அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கற்றுத்தந்தவற்றிலிருந்து அவைகளுக்கு நீங்கள் (வேட்டையாட) கற்றுக் கொடுப்பவர் களாக இருக்க (நாய், சிறுத்தை, ராஜாவிபோன்ற) வேட்டைப் பிராணிகளில் நீங்கள் கற்றுக்கொடுத்தவைகள் வேட்டையாடிய) தும் (உங்களுக்கு உண்ணுவது ஆகுமாக்கப்பட்டுள்ளது) எனவே, அவை (வேட்டையாடி, தாம் புகிச்காமல்) உங்களுக்காகப் பிடித்து (துவைத்து) திருப்பவற்றிலிருந்து (அவை இறந்து விட்டபோதிலும்) நீங்கள் புதியங்கள்; (எனினும், வேட்டைக்கு அனுப்பும்பொழுது, 'பிஸ்மில்லாஹ்' என்று) அவற்றின்மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறுங்கள்; இன்னும், அல்லாஹ்வுக்குப்பயந்துகொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் கேள்வி கணக்குக் கேட்பதில் மிகத் துரிதமானவன்.

5. (விசுவாசங் கொண்டோரே) இன்று (முதல், உணவுவைகளில்) நல்லவைகள் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப்பட்டுள்ளன; வேதம் கொடுக்கப்பட்டார் களே அத்தகையோரின் உணவும் உங்களுக்கு ஆகுமானதாகும்; உங்களுடைய உணவும் அவர்களுக்கு ஆகுமானதாகும்; விசுவாசங் கொண்டதற்புடைய பெண்களையும், உங்களுக்கு முன்னர் வேதம் கொடுக்கப் பட்டவர்களிலுள்ள கற்புடைய பெண்களையும், நீங்கள் விபச்சாரம் செய்யாதவர்களாகவும், வைப்பாட்டிகளாக வைத்துக்கொள்ளாதவர்களாகவும் இருக்கும் நிலையில், அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மஹர்களையும் அவர்களுக்கு நீங்கள் கொடுத்துவிட்டால், (திருமணம் செய்துகொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப்பட்டுள்ளது) மேலும், எவர் விசுவாசம் கொண்டதன் பின்னர், (இவற்றை) நிராகரிக்கின்றாரோ, அவருடைய (நற்) செயல் திட்டமாக அழித்துவிடும்; மேலும் அவர் மறுமையில் (முற்றிலும்) நஷ்டமடைந் தவர்களில் (உள்ளவராக) இருப்பார்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا فَهِمْتُمُ الْأَنْوَارَ فَاغْسِلُوهَا
 وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيهِكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بُرُوسَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
 إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْهُرُوهَا وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أُوْجَأْتُمْ أَحَدًا مِنْكُمْ مِنَ الْغَارِبِ
 أَوْ لِمَسْلَمَةِ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَبَيَّنُوهُ أَصْعَيْدًا
 طَيْبًا فَامْسَحُوهُ بِوُجُوهِهِمْ وَأَيْدِيهِمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
 لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَاجٍ وَلَكُنْ يُرِيدُ لِيَطَهِّرَ كُمْ
 لِيُتَمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑤ وَإِذْ كُرُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِنْ شَاقَةِ الَّذِي وَاثْقَكُمْ بِهِ لَأَذْ
 قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطْعَنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ هُدَىٰ إِنَّ
 الصُّدُورِ ⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُنُوا قَوْمًا مُّلِيمِينَ يَلْهُ
 شُهَدَاءَ إِعْرَابِ الْقُسْطَنْطِ وَلَا يَحْرِمَنَّكُمْ شَنَآنٌ قَوْمٌ عَلَّ
 أَكَنْتُمْ لَوْا إِعْدَلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلْسَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑦ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ⑧

6. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் தொழுகைக்குத் தயாரானால், (அதற்கு முன்னதாக) உங்கள் முகங்களையும், முழங்கைகள் வரையில் உங்கள் இரு கைகளையும், கழுவிக் கொள்ளுங்கள்; (நிரைத் தொட்டு) உங்கள் தலைகளையும் தடவி ('மஸ்ஹு' செய்து)க் கொள்ளுங்கள்; கஹுக்கால் வரையில் உங்கள் இரு பாதங்களையும் (கழுவிக் கொள்ளுங்கள்). அன்றியும், நீங்கள் குளிக்கக் கடமைப் பட்டோராக இருந்தால் குளித்துப் பரிசுத்தமாகிக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும், நீங்கள் நோயாளிகளாகவோ அல்லது பிரயாணத்திலோ இருந்தால், அல்லது உங்களில் எவ்ரும் மலஜுவும் கழிக்கச் சென்று வந்திருந்தாலும், அல்லது நீங்கள் பெண்களை (உடலுறவின்மூலம்) தண்டியிருந்தாலும் அப்பொழுது சுத்தம் செய்துகொள்ள) தண்ணீரை நீங்கள் பெறாவிடில், பரிசுத்தமான மன்னை நாடுங்கள்; பின்னர், அதிலிருந்து உங்களுடைய முகங்களையும், உங்கள் து கைகளையும் தடவி ('தயம்மும் செய்து)க் கொள்ளுங்கள். அல்லாஹ் உங்களுக்கு நெருக்கடியைத் தர நாடவில்லை; எனினும், நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செலுத் துவதற்காக அவன் உங்களைப் பரிசுத்தமாக்கி வைக்கவும், தன் அருட்கொட்டையை உங்கள்மீது பூரணமாக்கி வைக்கவுமே நாடுகின்றான்.

7. (ழுதர்களே) உங்கள்மீதுள்ள அல்லாஹ்வின் கொட்டகளையும், இன்னும் "நாங்கள் கெவி சாய்த்தோம்; நாங்கள் (உணக்குக்) கீழ்ப்படிந்தோம்" என்று நீங்கள் கூறியசமயத்தில், எதைக் கொண்டு அவன் உங்களிடம் உறுதி மொழி எடுத்துள்ளானோ அத்தகைய அவனுடைய உறுதிமொழியையும் நினைவு கூருங்கள்; இன்னும் அல்லாஹ் வந்வுக்குப் பயப்படுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அனைவரின்) நெஞ்சங்களில் உள்ளவற்றை நன்றிகிறவன்.

8. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வுக்காக நீதியைக் கொண்டு சாட்சி கூறுகிறவர்களாக (உண்மையின் மீது) நிலைத்தவர்களாக ஆகிவிடுங்கள்; எந்த சமூகத்தவரின் விரோதமும், நீங்கள் நீதமாக நடந்து கொள்ளதிருக்க உங்களைத் தின்னணமாக தூண்டிவிட வேண்டாம்; (எவ்வளவு விரோதமிருந்த போதிலும்) நீங்கள் நீதி செலுத் துங்கள்; அதுதான் பயபக்திக்கு மிக நெருக்கமானதாகும்; இன்னும், (எல்லா நிலைகளிலும்) நீங்கள் அல்லாஹ் வைபயப்படுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்கின்றவன்.

9. (உண்மையாகவே) விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே, அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு பாவமணிப்பும், மகத்தான் (நற்க) கூலியும் உண்டு என அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاِيْتَنَا اُولَئِكَ اَصْحَابُ
 الْجَحِيْمِ ۝ يَا ايُّهَا الَّذِينَ امْنَوْا اذْكُرُوا اِنْعَمْتَ اللَّهُ
 عَلَيْكُمْ اذْهَمْ قَوْمٍ اَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ اَيْدِيْهُمْ
 فَكَفَّ اَيْدِيْهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ اخَذَ اللَّهُ مِيْثَاقَ بَنِي اِسْرَاءِيلَ
 وَبَعْثَتْنَا مِنْهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيًّا وَقَالَ اللَّهُ اِنِّي مَعَكُمْ
 لَئِنْ اَقْسَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَاتَّيْتُمُ الرِّزْكَوَةَ وَامْنَأْتُمْ
 پُرْسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَفْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسْنًا
 لَا كُفَّارَنَّ عَنْكُمْ سِيَّارَتُكُمْ وَلَا دُخْلَنَّكُمْ جَنَّتِ تَجَرَّبُ
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ ۝ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلُ ۝ فِيمَا نَقْضُهُمْ مِيْثَاقُهُمْ
 لَعْنُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَّةً يُحَرِّفُونَ الْحُكْمَ
 عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسْوَاحَطَامِمَا ذَكَرْ رَاهِيْهِ وَلَا تَزَالُ
 تَسْطِلُمُ عَلَى خَلِيلَةٍ مِنْهُمْ اَلَا قَدْ لِيْلًا مِنْهُمْ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ اَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

10. மேலும், நிராகரித்து, இன்னும், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர்— அவர்களே நாகவாசிகளாவர்.

11. விசவாசங்கொண்டோரே! ஒரு கூட்டத்தினர் உங்களுக்குத் தீங்கிமூக்கத் தீர்மானித்துத் தங்கள் கைகளை உங்கள் அளவில் நீட்டிய பொழுது, அவர்கள் கைகளை உங்களைவிட்டுத் தடுத்து, அல்லாஹ் உங்கள் மீது அருள்புரிந்ததை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்; இன்னும், அல்லாஹ் உங்களேயே பயப்படுங்கள். அன்றியும் விசவாசிகள் (யாவரும்) அல்லாஹ் (ஒருவன்) மீதே (தங்களின் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கைவைக்கவும்.

12. இஸ்ராயிலின் மக்களிடம் அல்லாஹ் திட்டமாகக் ருதிமொழி வாங்கியிருக்கின்றான்; மேலும், அவர்களிலிருந்தே பன்னிரண்டு (நம்பிக்கைக்குரிய) பொருப்பாளர்களை நாம் அனுப்பியிருக்கின்றோம்; (அவ்வாறு உறுதிமொழி வாரியை போது, அவர்களிடம்), நிச்சயமாக நான் உங்களுடனேயே இருக்கின்றேன்” என அல்லாஹ் கூறினான்; “நீங்கள் தொழுகையைத் தவறாது நிறைவேற்றி, ஜகாத்தும் கொடுத்து, என் தூதர்களையும் விசவாசித்து, அவர்களுக்கு உதவியும் புரிந்து, (சிரமத்திலிருப்பவர்களுக்கு) அல்லாஹ் உங்களையும் கடனாக கடனும் கொடுத்தீர்களானால், நிச்சயமாக நான் (இவைகளை) உங்களுடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக்கி வைத்து, சுவன்பதிகளிலும் உங்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வேன்; அவற்றின் கீழ், ஆறுகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; ஆகவே, உங்களில் இதற்குப் பின்னர் எவர் நிராகரித்து விட்டாரோ, அப்பொழுது நிச்சயமாக அவரான் நேர் வழியிலிருந்து தவறிவிட்டார்” (என்று அல்லாஹ் கூறினான்).

13. அவர்கள் தங்களுடைய உறுதிமொழிக்கு மாறு செய்ததன் காரணமாக, நாம் அவர்களை சபித்துவிட்டோம்; அவர்களுடைய இதயங்களை கல் நெஞ்சங்களாகவும் ஆக்கிவிட்டோம்; அவர்கள் (தங்கள் வேத) வசனங்களை, அவற்றின் சரியான இடங்களிலிருந்து மாற்றிவிடுகிறார்கள் அன்றியும், அவர்கள் எதனைக்கொண்டு உபதேசிக்கப்பட்டனரோ அதிலிருந்து ஒரு பாகத்தை (இந்தபினையைப் பற்றி அதில் அவர்களுக்கு நினைவுட்டப் பட்டிருந்ததை) மறந்தும்விட்டார்கள்; இன்னும், (நபியே!) அவர்களில் சிலரைத் தவிர அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏதேனுமொரு மோசடியின் மீது இருப்பதை நீர் சதாகண்டுகொண்டிருப்பீர்; ஆகவே, இவர்களை, நீர் மன்னித்துப் புறக்களித்து விடுவீராக நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மை செய்வோரை நேசிக்கின்றான்.

وَمَنِ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ أَخَذْنَا مِثْقَالَهُمْ
 فَتَسْوُا حَطَّامَ مَا ذُكِرَ وَابْرَهٌ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمْ
 الْعَدَاوَةُ وَالْبُغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيمَةِ وَسُوفَ
 يُبَيِّنُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ١٦٢ يَا أَهْلَ
 الْكِتَبِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
 مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَبِ وَيَعْفُوا عَنْ
 كَثِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَبٌ
 مُبَيِّنٌ ١٦٣ لَيَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
 سُبْلَ السَّلَمِ وَيَخْرُجُهُمْ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ
 يَأْذِنُهُ وَيَهْدِيُهُمْ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ ١٦٤ لَقَدْ
 كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
 قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
 الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَّةَ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
 وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
 مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٦٥

15. மேலும், அவர்கள் மீது நம்முடைய தெளிவான் வசனங்கள் ஒதிக் காண்பிக்கப்படால்,(மறுமையில்)நம்முடைய சந்திப்பை(அதன் மூலம் ஏற்படும் தண்டனையை) பயப்படாத (இ)வர்கள் "இதல்லாத (வேறொரு) குர் ஆஜனை நீர் கொண்டுவரும்; அல்லது (நாங்கள் விரும்புகிறவாறு) இதனை மாற்றிவிடும் என்று கூறுகின்றனர்;(அதற்கு, "நீங்கள் விரும்புகிறவாறு)நான் என்புறத்திலிருந்து இதனை மாற்றிவிட எனக்கு எவ்வித உரிமையில்லை; எனக்கு அறிவிக்கப்படுவதைத் தவிர (வேறைதையும்) நான் பின் பற்றுவதில்லை; என்று மூடைய இரட்சகலுக்கு நான் மாறு செய்தால், மகத்தான் நாளூடைய வேதனையை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று(நபியே) நீர் கூறுவிராக!

16. அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நான் இதனை உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பித்திருக்க மாட்டேன்; இதனை உங்களுக்கு அவன் அறிவித்திருக்கவுமாட்டான்; ஆகவே நிச்சயமாக நான் இதற்கு முன்னரும் நீண்ட காலம் உங்களுடன் திட்டமாக தங்கியிருக்கிறேன்; ஆகவே, (இதை) நங்கள் விளங்கிக்கொள்கூடாதா? என்று நபியே(நீர் கூறுவிராக)

17. ஆகவே, அல்லாஹ் வின்மீது பொய்யைக்கற்பனைச் செய்பவனைவிட, அல்லது அவனுடைய சனங்களைப் பொய்யாக்குபவனைவிட மிகப்பெரிய அநியாயக்காரன்யார்? நிச்சயமாக குற்றவாளிகள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி, தங்களுக்கு இடர் அளிக்காதவற்றை இன்னும், தங்களுக்குப் பலன் அளிக்காதவற்றை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்; இவர்கள் அல்லாஹ் விடத்தில் எங்களுக்கு பரிந்துரையாளர்கள்" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்;(ஆகவே, நபியே: நீர் அவர்களிடம்,) "வானங்களிலோ, பூமிலோ அல்லாஹ்வுக்குத் தெரியாதவைகளை நீங்கள் அவனுக்கு அறிவிக்கின்றீர்களா? (அவனோ யானவையும் நன்கறிந்தவன்)அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் இனைவைப்பவைகளை விட்டும் உயர்வடைந்துவிட்டான்" என்று கூறுவிராக!

19. மேலும், மனிதர்கள் (தொடக்கத்தில்) ஒரே சமுதாயத் தினராகவே தவிர இருக்கவில்லை; பின்னரே அவர்கள் (பிரீந் து) மாறுபட்டுவிட்டனர்; மேலும், (ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தவணை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று) உமது இரட்சகளின் வாச்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்கள் எதில் மாறுபட்டிருக்கின்றனரோ அதைப்பற்றி அவர்களிடையேழுடிவு செய்யப்பட்டேயிருக்கும்.

20. மேலும், "(முன்பிருந்த நபிமார்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டவாறு) ஏதோர் அத்தாட்சி (அல்லாஹ் வின் தூதராகிய) அவர்மீது அவருடைய இரட்சகளிடமிருந்து இறக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அதற்கு மறைவானவைகள் அல்லாஹ்விற்கே உரியன்; ஆகவே, நீங்கள் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக நான், உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்போரில் இருக்கிறேன்" என்று(நபியே:நீர்)கூறுவிராக!

وَإِذَا أَذْفَنَ النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ فَرَأَهُ مَسْتَهْ مُهْمَدٌ إِذَا لَمْ يَكُنْ
 فِي آيَاتِنَا قُلِ الَّهُ أَسْرَعُ مَكْرُومًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكُرُونَ^(١)
 هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْقُلُكِ وَ
 جَرَيْنَ يَهُمُّ بِرُبْعَ طَبَّيْهِ وَفِرْحَوْبَاهَا جَاءَتْهَا رَحْمَةٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمُوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَرَوْا إِنَّمَا لِجِيْطِرِمْ دُعَوا
 اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّيْنُ هَلَّنِ آبْجِيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنْكُونَنَّ
 مِنَ الشَّكِيْرِينَ^(٢) فَلَمَّا أَبْجَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ يُغَيِّرُ
 الْحَقَّ يَا يَاهَا النَّاسُ إِنَّمَا يَعْيَاهُ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مُكَبِّرُ مُتَنَاهُ الْحَيَاةُ الْدُّنْيَا زَادَ
 ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنَذِلُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^(٣) إِنَّمَا مَثَلُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَلَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
 الْأَرْضِ مِنَّا يَا كُلُّ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخْذَتِ الْأَرْضُ
 رُحْرُقَهَا وَأَزْيَّنَتْ وَظَلَقَ أَهْلُهَا أَنْهُمْ قَدِيرُونَ عَلَيْهَا أَتَهَا
 أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا أَكَانُ لَهُ تَغْنَىٰ
 يَا أَمْمُوسْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ^(٤) وَاللَّهُ
 يَدْعُوكُمْ إِلَى دَارِ السَّلَوَاتِ وَيَهْدِيَ مَنْ يَشَاءُ إِلَى حَرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ^(٥)

21. மேலும், மனிதர்களை_ அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துண்பங்களுக்குப்பின் ஒரு அருளைக்கொண்டு இன்பமடையும்படி நாம் செய்தால், அச்சமயம் அவர்கள் நம் வசனங்களில் (தவறான பொருள் கற்பிக்கச்) சூழ்ச்சி செய்வது அவர்களுக்கு (வழக்கமாக) உண்டு; (அதற்கு நபியே! உங்கள் சூழ்ச்சியைமுறியடிச்க) அல்லாஹ்(வின் சூழ்ச்சி முந்திக்கொள்ளும்; அவன்) சூழ்ச்சியால் மிகத்தீவிரமானவன் என்று கூறுவிராகி நிச்சயமாக, நம்முடைய தூதர்களாகிய மலக்கு)கள் நீங்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

22. கரையில் மற்றும் கடலில் அவனே உங்களை பயணம் செய்ய வைக்கின்றான்; முடிவாக, நீங்கள் கப்பல்களில் இருக்கும்போது நல்ல காற்றுடன் அவர்களை அவைகள் கொண்டு சென்றன; (அவ்வாறு நன்கு அவை செல்லும்) அதனைக் கொண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியும் அடைந்திருந்த சமயத்தில் புயல் காற்று அதனிடம் வந்துவிட்டது; எல்லா இடங்களிலிருந்து அவர்களிடம் அவைகளும் வந்து விட்டன; "நிச்சயமாக அவர்கள் (அவைகளால்) சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டார்கள்; (அதிலிருந்து கரைசேரமுடியாது)" என்றும் அவர்கள் என்னிவிட்டனர்; (அப் பொழுது) அல்லாஹ் வை_ அவஜூக்கே மார்க்கத்தெல்லாக்கத்தை) கலப்பற்றதாக்கிய வர்களாக, (தூய உள்ளத்துடன், "எங்கள் இரட்சக்னே!) இதிலிருந்து நீங்களை காப்பாற்றி விட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் (உள்க்கு) நன்றி செலுத்துவபவர்களில் உள்ளவர்களாக நாங்கள் இருப்போம்" என்று பிரார்த்திக்கின்றனர்.

23. ஆகவே அவன் அவர்களைக் காப்பாற்றியபொழுது, அவர்கள் (கரைசேர்க்கப்பட்ட) அந்நேரமே, நியாயின்றி பூமியில் அழிச்சாட்டியம் செய்கின்றனர்; மனிதர்களே உங்களுடைய அழிச்சாட்டியமெல்லாம் உங்களுக்கே கேடாக முடியும்; (அதனால்) இவ்வகை வாழ்க்கையில் சிறிது சுகமனுபவிக்கலாம்; பின்னர், நம்மிடமே உங்கள் திரும்புதல் இருக்கிறது; (அப்போது) நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை நாம் உங்களுக்கு அறிவித்துவிடுவோம்.

24. இவ்வகை வாழ்க்கையின் உதாரணமெல்லாம் நீரைப் போன்றாகும்; அதை வாண்திலிருந்து நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அது, மனிதர்களும், கால் நடைகளும் புசிக்கக் கூடிய புற்புண்டு முதலியவைகளுடன் கலந்து (அவை பூத்துக் காய்த்து, கதிர் வாங்கி) முடிவாக பூமி தனது செழிப்பைப் பிடித்து அலங்காரமும் அடைந்தபோது அதன் சொந்தக்காரர்கள், (நாளை) அதன்மீது நிச்சயமாக தாங்கள் (அறுவடை செய்ய) சக்தியுடையவர்கள் என்றும் தங்களை என்னிக் கொண்டிருந்தனர்; (அச்சமயம்) இரவிலோ அல்லது பகனிலோ நம்முடைய கட்டளை வந்து (அதைநாம் அழித்துவிட்டோம்) அதனால், அவை நேற்றைய தினம் அவ்விடத்தில் இல்லாததைப் போன்று அறுவடை செய்யப்பட்டதாக அதை நாம் ஆக்கிவிட்டோம்; சிந்தித் துவாரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நாம் (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறே (தெளிவாக) விவரிக்கிறோம்.

25. (மனிதர்களே) அல்லாஹ் வோ சாந்தி அளிக்கக்கூடிய (சுவன்) வீட்டின்பால் (உங்களை) அழைக்கின்றான்; மேலும், அவன் நாடியவர்களை (அதற்குரிய) நேரான வழியின்பால் செலுத்துகிறான்.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الصُّحْنَى وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وِجْهُهُمْ قَرْوَلَةً
 ذَلَّةً أَوْ لَيْكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا
 السَّيِّئَاتِ جَرَاءً سَيِّئَاتٍ بِيَتْلِهَا وَتَرْهُقُهُمْ ذَلَّةً مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ عَاصِيمٍ كَانُوا اغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قَطْعًا مِنَ الْيَوْلِ مُظْلِمَاتٍ
 أَوْ لَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ وَيَوْمَ نَحْشِرُهُمْ
 جَمِيعًا لَمَّا نَفَوْلُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِمْكَانَكُوْ أَنْدُ وَشَرَكَاؤُكُمْ
 فَرَتَلَنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شَرَكَاؤُهُمْ مَا كُنَّا نَعْمَلُ إِنَّا نَعْبُدُونَ
 فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَبَادَتُكُمْ
 لَغَفِيلُونَ هُنَالِكَ تَبَلُّو أَكُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرَدَ وَالَّلَّهُ
 مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ فَلِمَنْ
 يَرِزُقُهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنٌ يَتَلَكُ السَّمَعُ وَالْأَبْصَارُ
 مَنْ يُخْرِجُ الْحَسَنَ مِنَ الْمُبَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمُبَيِّتَ مِنَ الْحَسَنِ وَمَنْ يَدَدِرُ
 الْأَمْرَ فَيَقُولُونَ اللَّهُ قَلْ أَفَلَا تَتَقَوَّنَ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ
 فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الْأَصْلَافُ فَإِنِّي نُصْرَفُونَ كَذَلِكَ
 حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَهْمَالَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بعض

24. (இதன் பிறகும், அவர்கள்) " மூஸாவே! அவர்கள் அதில் இருந்துகொண்டிருக்கும் காலமெல்லாம் ஒருங்காலும் நாங்கள் அதில்நுழையவே மாட்டோம்; ஆகவே நீரும், உம்முடைய இரட்சகனும் சென்று (அவர்களுடன்) நீங்கள் இருவரும் யுத்தம் புரியுங்கள்; நிச்சயமாக நாங்கள் இங்கேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் என்று கூறினார்கள்.

25. (அதற்கு மூஸா) "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என்னையும், என்சுகோதரரையும் தலிரி (மற்றெவரையும் நான் உதவிக்குச்) சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவில்லை; ஆகவே, எங்களுக்கிடையிலும் தீயவர்களான இங்கட்டத்தினருக்கிடையிலும் பிரித்து விடுவாயாக" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

26. அவ்வாறாயின், நிச்சயமாக அவர்களுக்குவாக்களிக்கப்பட்ட பலஸ்தீன் என்று" அ(ந்த இடமான)து, நாற்பது ஆண்டுகள் வரையில் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தடுக்கப்பட்டு விட்டது; (அதுவரையில்) அவர்கள் பூமியில் தட்டழிவார்கள்; ஆகவே, இத்தீய கூட்டத்தாரைப் பற்றி நீர் கவனல் கொள்ளாதீர்" என்று (மூஸாவுக்கு அல்லாஹுவாயிய) அவன் கூறினான்.

27. மேலும், (நியே) ஆதமுடைய (ஹாபீல், காபீல் என்னும்) இருகுமாரர்களின் செய்தியை உண்ணமையக் கொண்டு நீர் அவர்களுக்கு ஒத்திக் காண்பிப்பீராக் அவ்விருவரும் குர்பாணி (பவி) யை (அல்லாஹுவின்பால் சமர்ப்பித்து) நெருக்கமாக்கி வைத்த சமயத்தில், அவ்விருவரில் ஒருவரிலிருந்து அது அங்கீகரிக்கப்பட்டது; மேலும், மற்றவரிலிருந்து அது அங்கீகரிக்கப் படவில்லை. ஆகவே, "நிச்சயமாக நான் உண்ணக் கொலை செய்து விடுவேன்" என்று (அங்கீகரிக்கப்படாதவர்)கூறினார்; (அதற்கு, அங்கீகரிக்கப் பெற்ற) அவர், "அவ்வாறு அங்கீகரிப்பதெல்லாம் பயபக்தியடையவர்களில் இருந்துதான்" என்று கூறினார்.

28. (மேலும்) "நீ என்னாக்கொலைசெய்வதற்காக உன் கையை என்னளவில் நீட்டினாலும் நான், உன்னை கொலைசெய்வதற்காக என்னுடைய கையை உண்ணளவில் நீட்டுபவன் அல்ல; (அனௌன்றால்) நிச்சயமாக நான், அகிலத்தாரின் இரட்சகளாகிய அல்லாஹுவுக்கு அஞ்சகிரேன்" (என்றும் கூறினார்).

29. "என்னுடைய பாவத்தையும், உன்னுடைய பாவத்தையும் நீ சமந்து கொண்டு (அல்லாஹுவிடம்) வருவதையே நிச்சயமாக நான் நாடுகிறேன்; அவ்வாறாயின், நீ நரகவாசிகளில் உள்ளவளாசிவிடுவாய்; இதுதான் அநியாயகாரர்களுக்குரிய கூவியாகும்" (என்றும் கூறினார்)

30. (இதன்பின்னாரும்) அவர், தன் சகோதரரைக்கொலை செய்துவிடுவதையே அவருடைய மனம் அவருக்கு எளிதாக்காட்டியது; ஆகவே, அவர் அவரைக் கொலைசெய்துவிட்டார்; அதனால், அவர் நஷ்டமடைந்தவர்களில் (உள்ளவராக) ஆகிவிட்டார்.

31. பின்னர், பூமியைத்தோண்டக்கூடிய ஒரு காக்கையை, தன் சகோதரின் பிரேத்தை எவ்வாறு அவர் மறைக்க வேண்டுமென்பதை அவருக்கு அது காணபிப்பதற்காக அல்லாஹு அனுப்பிவைத்தான்; (அது பூமியைத்தோண்டிற்று இதனைக் கண்ட) அவர், என்னுடைய கேடே! இந்தக் காகத்தைப் போல் ஆவதற்குக்கூட இயலாதவளாக நான் ஆகிவிட்டேனா? அவ்வாறு (நான் இருந்திருந்தாலும்) என் சகோதரின் சவத்தை நான் மறைத்திருப்பேன் என்று (அழுது) கூறி கைசேதப்படக் கூடியவர்களில் ஒருவராக அவர் ஆகிவிட்டார்.

منْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ
 قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَانُوا قَاتِلَّ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانُوا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ تَهْرِئَنَ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ
 ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِقُونَ ﴿٢﴾ إِنَّمَا جَزْءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ
 اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ
 يُصْلَبُوا أَوْ تُقْطَعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ
 يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خَرْزٌ فِي الدَّنَيَا وَ
 لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
 إِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهُدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَانَّ لَهُمْ مَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا إِنَّمَا مِنْ عَذَابِ
 يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُفْشِلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦﴾

32. இதன் காரணமாகவே, "எவ்வரோருவர் மற்றோர் ஆத்மாவின் கொலைக்குப் பிரதியாகவோ, அல்லது பூமியில் (உண்டாகும்) குழப்பத்தினைத் தடை செய்வதை"ற் காகவோ தவிர, (அநியாயமாக மற்றொருவரை) கொலை செய்கின்றாரோ அவர், மனிதர்கள் யாவரையுமே கொலைசெய்தவர் போலாலே அவர், மனிதர்கள் யாவரையுமே வாழுவைத்தவர் போலாவார்" என்றும், இஸ்ராயீலின் மக்களின் மீது நாம் விதியாக்கி விட்டோம்; மேலும், நம்முடைய நூதர்கள் பலர் அவர்களிடம், நிச்சயமாகத் தெளிவான் அத்தாட்சிகளையும் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்; அப்பால் நிச்சயமாக அவர்களில் பெரும்பாலோர், இதற்குப் பின்னரும் பூமியில் வரம்பு கடந்தவர்களாகவே இருந்தனர்.

33. அல்லாஹ்வுடையும், அவனுடைய தூதருடனும் போர் தொடுத்து, பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டும் திரிகின்றவர்களுக்குரிய தண்டனையெல்லாம் (அவர்கள்) கொல்லப்பட வேண்டும், அல்லது சிலிழுவையில் அறையப்பட வேண்டும், அல்லது அவர்களின் கைகளும், அவர்களின் கால்களும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக்கையும் மறு பக்கத்துக்கொலுமாக)த் துணிடிக்கப்பட வேண்டும், அல்லது நாடுகடத்தப் படுதல் வேண்டும்; இது இம்மையில் அவர்களுக்கு இழிவு (தரும் தண்டனை) ஆகும்; இன்னும், மறுமையில் மகத்தான் வேதனை அவர்களுக்கு ண்டு.

34. (எனினும்) பிடித்து தண்டிக்க அவர்கள் மீது நீங்கள் சக்தி பெறுவதற்கு முன்னதாக (அவர்களில்), பச்சாதாபப்பட்டவர்களைத்தவிர; அப்போது நிச்சயமாக அல்லாஹ் பிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

35. விகவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், அவன்பால் நெருங்கு வதற்குரிய வழியை (வணக்கவழிபாடு களின் மூலம்) தேடிக் கொள்ளுங்கள்; மேலும், அவனுடைய பாதையில் யுத்தம் செய்யுங்கள்; (அதனால்) நீங்கள் வெற்றியடையலாம்.

36. நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டவர்கள்— அவர்களுக்கு, மறுமை நாளில் (அவர்கள்) படும் வேதனையிலிருந்து (தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள) இழப்பீடாகக் கொடுப்பதற்காக இப்பூமியில் உள்ள யாவும் இன்னும், அத்துடன் அதுபோன்றதும் நிச்சயமாக (சீசாந்தமாக) இருந்தாலும் அவர்களிடமிருந்து, (அது) அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது; அவர்களுக்குத் துள்ளுதியுத் தும் வேதனையுமின்டு.

يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَرِيجِينَ
 مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ^{٢٣} وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطُعُوهُ
 أَيْدِيهِمْ جَزَاءً لِمَا كَسَبُوا نَحْنَا لِمَنْ أَنْتُمْ^{٢٤} وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ^{٢٥} فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
 يَتُوبُ عَلَيْهِ^{٢٦} إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^{٢٧} إِنَّمَا تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
 مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعِذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
 يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{٢٨} يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا
 يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ
 أَمْتَأْلِيَ أَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ^{٢٩} وَمِنَ الَّذِينَ
 هَادُوا سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ سَمِعُونَ لِقَوْمٍ أَخْرَى لَمْ
 يَأْتُوكُمْ بِمِنْ يُحِرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَا أَضَعَهُ يَقُولُونَ
 إِنَّمَا أُوتِيتُمْ هَذَا فَخَدُودًا وَإِنَّمَا تُؤْتُونَهُ فَاحْذَرُوا
 وَمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَوْلَيْدَ اللَّهُ أَنْ يُظْهِرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ
 فِي الدُّنْيَا خَزْنٌ^{٣٠} وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ^{٣١}

37. அவர்கள் (நரக) நெருப்பிலிருந்து வெளியேறி விட நாடுவார்கள். (ஆளால்) அதைவிட்டு அவர்கள் வெளியேறுகிறவர்களாகவுமில்லை; மேலும், அவர்களுக்கு நிலையான வேதனையுண்டு.

38. திருத்தூம், திருத்தியும் அவ்விருவரும் சம்பாதித்ததற்குக்கூவியாக_ அவ்வாறு விடபிருந்துள்ளதன்னையாகஅவ்விருவரின் கைகளைத் துண்டித்து விடுகள்; மேலும், அல்லாஹ்(யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுளையவன்.

39. ஆகவே, எவர், தம்முடைய அநீதத்திற்குப் பின்னர், பச்சாதாபப்பட்டு, (தன்னளச்) சீர் திருத்தியும் கொண்டாரோ, அப்போது நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவருடைய தய்பானவு அங்கீகரிக்கின்றான், (காரணம்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

40. (நபியே)"நிச்சயமாக அல்லாஹ் வாசிரவன்_ அவனுக்கே வாளங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி உரித்தாளதென்பதை நீர் அறியவில்லையா?" (ஆகவே) அவன் நாடியவர்களை வேதனை செய்வான்; அவன் நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பும் அளிப்பான்; அவ்வாறு, ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் கூற்றுவுடையவன்.

41. (நம்முடைய) தூதரே! அவர்களது இதயங்கள் விகவாசங் கொள்ளாதிருக்க, தங்களது வாய்களால் விகவாசங்கொண்டோம் என்று கூறியோர்களிலிருந்தும், இன்னும் யூதர்களாகி விட்டவர்களிலிருந்தும் நிராகரிப்பில் விரைந்து சென்று கொண்டிருப்போர்கள் உமக்குக் கவலையைத்தரவேண்டாம். (அத்தகையோர்) பொய்யாளவற்றையே (ஆவலோடு,) அதிகமாகக் கேட்கின்றவர்கள் ; (இதுவைரயில்) உம்மிடம் வராத மற்றொரு கூட்டத்தினருக்கு இவைகளை அறிவிப்பதற்காகவும் அதிகமாக(செனி கொடுத்து)க் கேட்கின்றவர்கள்; அவர்கள் (வேத) வசனங்களை, அவற்றின் உரிய இடங்களிலிருந்து மாற்றி (விட்டு இவர்களிடம்)"உங்களுக்கு(இந்தநபியிடமிருந்து) இன்னதுகொடுக்கப்பட்டால், அதனை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும் அது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படாவிட்டு, (அதிலிருந்து விலகி) எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறுகின்றனர்; மேலும், அல்லாஹ் எவருடைய வழிகேட்டை நாடுகிறானோ அவருக்காக அல்லாஹ் விடபிரிட்டு (எதையும் தடுக்க) நீர் ஒரு போதும் சக்தி பெறுமாட்டார்; இத்தகையோர்தான்_ அவர்களின் இதயங்களைப் பரிசுத்தமாக்கி வைக்க அல்லாஹ் நாடவில்லை; இவர்களுக்கு, இம்மையில் இழிவுண்டு; மறுமையில் இவர்களுக்கு மகத்தான் வேதனையுழுண்டு.

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْلُونَ لِلسُّحْرِ فَإِنْ جَاءُوكُمْ فَاقْتُلُوهُ
 بَيْنَهُمْ أَوْ اعْرِضُ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضُ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُوكُمْ
 شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَقَاتِلُوكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُقْسِطِينَ ⑩ وَكَيْفَ يُحِبُّونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا
 حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّونَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ طَوْمًا وَلِيَكَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ ⑪ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
 يَحُكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا إِلَيْنَا هَادِوًا وَ
 الرَّبِّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُخْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
 اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشُو الْأَسَاسَ وَأَخْشُونَ
 وَلَا تَشْرُو بِمَا يَلْقَى ثَنَانًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحُكُمْ بِمَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكُفَّارُ ⑫ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
 فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ يَالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ يَالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 يَالْأَنْفِ وَالْأُذْنَ يَالْأُذْنِ وَالسَّنَ يَالسِّنِ وَالْجُرُوحَ
 قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَارَةٌ لَّهُ وَمَنْ
 لَمْ يَحُكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑬

42. (அன்றி இவர்கள்) பொய்யையே அதிகமாக செவிமடுக்கிள்றவர்கள் – பாவமான (தடுக்கப்பட்ட) நையே அதிகமாக உண்பவர்கள் ; ஆகவே, அவர்கள் (தீர்ப்புத்தேடி) உம்மிடம் வந்தார்களானால், அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பிராக! அவ்வது அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவிராக! நீர் அவர்களைப்புறக்கணித்துவிட்டாலும், அவர்கள் யாதோருத்தகும்ஒருபோதும் உமக்குச் செய்ய முடியாது; இன்னும், நீர் தீர்ப்பளித்தால், நீதிசெய்யக்கொண்டு அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பிராக! (ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதிமான்களை நேசிக்கின்றான்.

43. மேலும், (நபியே) அவர்கள் உம்மைத் தங்களுக்கு)த் தீர்ப்புச் சூறுபவராக எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்வார்கள்? அவர்களிடத்திலோ, ‘தங்ராத்’ (என்னும் வேதம்) இருக்கின்றது. அதில் அல்லாஹ் வடைய சட்டமும் இருக்கின்றது; (அவ்வாறிருந்தும்) பின்னர், அதனை அதற்குப்பிறகு அவர்கள் புறக்கணித்து விடுவிரார்கள்; மேலும், (அதனால்) அவர்கள் விசவாசிக்கின்றவர்கள்லீர்.

44. நிச்சயமாக நாம் தங்ராத்தை இறக்கி வைத்தோம்; அதில்நேர்வழியும், பிரகாசமுமிருக்கின்றது; (அல்லாஹ் வகுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடந்த நபிமார் களும், (ஐதர் களுடைய பண்டிதர்களாகிய) ‘ரிப்பியியூன்’ களும் (குருமார்களாகிய) ‘அறந்பார்’ களும், அல்லாஹ் வடைய வேதத்தைப் பாதுகாக்க பொறுப்புக் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதாலும், அதற்கு சாட்சிகளாக அவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதாலும் அதனைக் கொண்டே யுதர் களுக்கு தீர்ப்பளித்து வந்தார்கள்; எனவே, (விசவாசங்கொண்டோரே!) நீங்கள் மனிதர் களுக்குப் பயப்பட வேண்டாம்; எனக்கே பயப்படுவார்கள். என் வகனங்களுக்குப் பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தையும் வாங்காதீர்கள்; மேலும், எவர் அவ்வாறு இறக்கிவைத்ததைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கவில்லையோ அத்தகையோர்தாம் நிராகரிப்பவர்களாவர்.

45. மேலும், உயிருக்குப் பதிலாக உயிரும், கண்ணுக்குப் பதிலாக கண்ணும், மூக்குக்குப் பதிலாக மூக்கும், காதுக்குப் பதிலாக காதும், பல்லுக்குப் பதிலாகப் பல்லும் எனவும், காயங்களுக்கும் (அதற்கு நிரான) பழி வாங்குதல் உண்டு என்பதாகவும், அவர்களைத் தீர்ப்பளித்து வேதமாகிய “தங்ராத்”) தில் நாம் விதித்திருந்தோம்; பின்னர், எவரேனும் பழிவாங்குவதை (மன்னித்து)த்தானமாக விட்டுவிட்டால், அது அவருடைய தீவினைக்குப் பரிகாரமாகிவிடும்; இன்னும், எவர் அவ்வாறு இறக்கியதைக்கொண்டு தீர்ப்பளிக்கவில்லையோ அத்தகையோர்தாம் அநியாயக்காரர்கள் ஆவர்.

وَقَفَيْنَا عَلَى أَثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرِيهِ وَاتَّبَعْنَا إِلَيْهِمْ فِي هُدَىٰ وَنُورٍ وَ
 مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرِيهِ وَهُدَىٰ وَمَوْعِظَةٌ
 لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَلَيَحْكُمُ أَهْلُ الْإِيمَانِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ
 لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَسِيقُونَ ۝ وَأَنْزَلْنَا
 إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
 وَمَهِمُونَا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ
 أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ ۝ لِكُلِّ جَعْلَنَا مِنْكُمْ شَرِيعَةً
 وَمِنْهَا جَاءَكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ أَجْعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكُمْ لِيَبْلُوكُمْ
 فِي مَا أَنْتُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۝ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ هُمْ يَعْلَمُونَ فَيَسْكُنُ
 بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتِلُفُونَ ۝ وَإِنَّ أَهْوَاءَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرُهُمْ أَنْ يَفْتَنُوكُمْ وَعَنِ
 بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصَبِّرَهُمْ
 بِعَصْمِ دُنْوِيهِمْ وَإِنْ كَيْثِرَ أَمْمَنَ النَّاسِ لَفِسِيقُونَ ۝ أَفَحُكْمُ
 الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنْ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقَنُونَ ۝

46. இன்னும், (முன்சென்ற நபிமார்களாசிய) அவர்களுடைய அடிச்சுவடுகளின் மீதே மர்யழிடைய மகன் சலாவையும், அவருக்கு முன்பிருந்த தல்ராத்தை உண்மையாக்கி வைப்பவராக நாம் தொடரச் செய்தோம் அன்றியும், அவருக்கு இள்ளீலை நாம் கொடுத்தோம் அதிலும் நேரவழியும், பிரகாசமும் இருந்தன; அது, அவருக்கு முன்பிருந்த தல்ராத்தை உண்மையாக்குவதாகவும், பயபக்தியுடையோருக்கு அது ஒரு நேர வழி(காட்டி)யாகவும், நல் லுபதேசமாகவும் இருந்தது.

47. இன்னும்,(உண்மையான)இன்ஜீலையுடையவர்கள் அதில் அல்லாஹ் இறக்கி வைத்ததைக்கொண்டு தீர்ப்பளிக்கவும்; இன்னும் எவர், அல்லாஹ் இறக்கி வைத்ததைக்கொண்டு தீர்ப்பளிக்கவில்லையோ அத்தகையோர்— அவர்கள் பாவிகளாவர்.

48. மேலும்(நபியே! முற்றிலும்) உண்மையைக் கொண்டுள்ள இவ்வேதத்தை நாம் உம்மீது இறக்கிவைத்துள்ளோம்; இது வெதத்திலிருந்து தனக்கு முன்னுள்ள வற்றை உண்மையாக்கி வைக்கக்கூடியதாகவும், அவற்றைப் பாதுகாப்பதாகவுமிருக்கின்றது; ஆகவே, அல்லாஹ் (உமக்கு) இறக்கிவைத்ததைக் கொண்டு அவர்களுக்கிடையில் (நபியே!) நீர் தீர்ப்பளிப்போக! இன்னும் உண்மையிலிருந்து உம்மிடம் வந்ததை புறக்கணித்துவிட்டு, அவர்களுடைய மன இச்சைகளை நீர் பின் பற்றாதீர்; உங்களில் ஒவ்வொரு வ(குப்பா)ருக்கும் மார்க்கத்தையும், வழிமுறையையும் நாம் ஆக்கினோம்; அல்லாஹ் நாடினால், உங்கள் அனைவரையும் ஒரே சமுதாயத்தவராக ஆக்கியிருப்பான்; எனிலும், உங்களுக்கு அவன் கொடுத்ததில் எவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றிர்கள் என்று) உங்களைச் சோதிப்பதற்காகவே (இவ்வாறு அவன் செய்திருக்கின்றான்). ஆகவே, நன்மைகளின் பக்கம் முந்திக்கொள்ளுங்கள். அல்லாஹ் வின் பக்கமே உங்களைவரின் திரும்பிச் செல்லுதலுமிருக்கின்றது; அப்பொழுது நீங்கள் எதில் மாறுபட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களோ அதனை அவன் உங்களுக்கு நன்கறிவித்து விடுவான்.

49. மேலும், (நபியே!) அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததைக்கொண்டு நீர் அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்போகி நீர், அவர்களுடைய மளிச்சைகளைப் பின் பற்றியும் விடாதீர்; அன்றியும், உமச்கு அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததில் சிலவற்றைவிட்டும் அவர்கள் உம்மைத் திருப்பி விடாதபடியும், நீர் அவர்களைப்பற்றி ஏச்சரிக்கையாக இருப்போகி (உம்முடைய தீர்ப்பை) அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டால், அப்போது அல்லாஹ் நாடுவதெல்லாம் அவர்களின் சில பாவங்களின் காரணமாக, அவர்களை அவன் (தண்டிக்க) பிடிப்பதைத்தான்னன்பதை நீர் அறிந்து கொள்வீராக; மேலும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகளாவர்.

50. அறியாமை காலத்துத் தீர்ப்பையா அவர்கள் தேடுகின்றனர்? உறுதியாக நம்பிக்கை கொண்ட சமூகத்தார்க்குத் தீர்ப்பளிப்பதில் அல்லாஹ் விடவும் மிக்க அழகானவள் யார்?

لِيَأْتِيهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَهُ تَخْنُونَ وَالْيَهُودُ وَالنَّصَارَى أَوْلَيَاءُ
 بَعْضُهُمْ أَوْلَيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهِبُّ إِلَيْهِمُ الْقَوْمُ الظَّلِيمُونَ ۝ فَتَرَى الَّذِينَ فِي
 قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَسْأَلُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشُبُ أَنَّ
 تُصِيبَنَا دَيْرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عَنْدِهِ
 فَيَصِيبُهُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيمُونَ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ
 أَمْنَوْا هُؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَدَ أَيْمَانَهُمْ لَا إِنْهُمْ
 لَمْ يَعْلَمُوْ حِكْمَتُ أَعْمَالِهِمْ فَاصْبُرُوا خَيْرُكُمْ ۝ لِيَأْتِيهَا الَّذِينَ
 أَمْنَوْا مِنْ يَرْتَدِّ مِنْكُوْ عَنِ دِيْنِهِ فَسُوفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ
 يَعْجِبُهُمْ وَيُجْبِيُونَهُ أَذْلَلُهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْزَلُهُ عَلَى الْكُفَّارِينَ ۝
 يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَا يَرْجُوْ ذَلِكَ
 فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتَيْهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ إِنَّمَا أَوْلَيَكُمْ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ أَمْنَوْا إِنَّمَا يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ
 وَيَوْمَئِنَ الرَّكُوْةَ وَهُوَ رَكِعُونَ ۝ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ
 رَسُولَهُ وَالَّذِينَ أَمْنَوْا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَلِيْبُونَ ۝

51. விசுவாங்கொண்டோரே ! யூதர்களையும், கிறிஸ்தவர்களையும் (உங்களுக்கு) நன்பர்களாக எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள்; (உங்களுக்கு) விரோதம் செய்வதில்) அவர்களில்சிலர், சிலருக்குப்பாதுகாவலர்களாக இருக்கின்றனர்; உங்களில் எவ்ரேனும் அவர்களைத்தனக்குப்பாதுகாவலர்கள், அப்போது நிச்சயமாக அவரும் அவர்களில் உள்ளவர்தாம்; நிச்சயமாக அவ்வாறு, (இந்த) அநியாயக்கார சமூகத்தாரர்க்கு நேர்வழிகாட்டமாட்டான்.

52. ஆகவே, (நபியே!) எவர்களுடைய இதயங்களில் (நயவஞ்சக) நோய் இருக்கின்றதோ அத்தகையவர்களை—அவர்களிடம் (நட்புகொள்ள) அவர்கள் விரைந்து செல்வதை நீர் காண்பீர்; (அன்றி) நாங்கள் அவர்களை விரோதித்துக் கொண்டால்,) எங்களுக்கு யாதோர் ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடுமென்று நாங்கள் பயப்படுகின்றோம் என்று அவர்களை கூறுகின்றனர். ஆகவே, அவ்லாஹ் தன் னிடமிருந்து வெற்றியையோ அல்லது ஒரு (நற்)காரியத்தையோ (அதி சீக்கிரத்தில் உங்களுக்கு) கொண்டுவந்துவிடலாம்; அது சமயம் அவர்கள் தங்கள் மனங்களில் மறைத்து வைத்திருந்ததைப் பற்றி கைசேதப்படுகிறவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள்.

53. மேலும், "நிச்சயமாக தாங்களும் உங்களுடன் இருப்பதாக அல்லாஹ் விண் மீது உறுதியாக சத்தியமாக சத்தியம் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் இவர்கள் தானா" என விசுவாசிகள் மறுமையில் இவர்களைச் சுட்டிக் காண்பித்துக்) கூறுவார்கள்; இவர்களுடைய செயல்கள் அழிந்து விட்டன, ஆகவே, (இவர்கள்) நஷ்டமடைந்தவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

54. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களிலிருந்து எவர் தன் மார்க்கத்தைவிட்டும் மாறிவிடுவாரானால் (அப்பொழுது அவர்களுக்குப்பகரமாக) வேறு சமூகத்தானர் அல்லாஹ் கொண்டு வருவான்; அவன் அவர்களை நேரிப்பான்; அவர்களும் அவனை நேரிப்பார்கள்; அவர்கள், விசுவாசங்கொண்டவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுவார்கள்; நிராகரிப்பவர்களிடம் கண் டிப்பாக நடந்து கொள்கிறவர்கள்; அல்லாஹ் விண் பாதையில் யுத்தம் புரிவார்கள்; இள் னும் பழிப்பவரின் பழிப்புக்கும் அவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள்; இது அல்லாஹ் விண் பேரருளாகும்; அவன் நாடியவர்களுக்கு இதனை அவன் கொடுக்கின்றாள்; மேலும், அல்லாஹ் மிக விசாலமானவன், (யாவரையும்) நன்கறிகிறவன்

55. உங்களுடைய நன்பளைவ்ல்லாம் அவ்லாஹ் வும், அவனுடைய தூதரும், இன்னும் விசுவாசங்கொண்டார்களே அவர்களும்தான்; அவர்கள் எத்தகையவரெனில் (அல்லாஹ் விண் கட்டளைக்கு) பணிந்தவர்களாக தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள்; ஜகாத்தும் கொடுத்துவருவார்கள்.

56. அன்றியும், எவர்கள் அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதரையும், விசுவாசங்கொண்டவர்களையும், (தங்களுக்குத்) தோழர்களாக எடுத்துக் கொள்கின்றார்களோ—அப்பொழுது (அவர்கள் தாம், — அல்லாஹ் விண் கூட்டத்தினர் ஆவார்கள்). நிச்சயமாக அல்லாஹ் விண் கூட்டத்தினர், அவர்கள்தாம் வெற்றியாளர்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَخْذُلُوهُ اتَّخِذُوا دِينَكُمْ
 هُرُوزًا وَلَعْبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 وَالْكُفَّارُ أُولَئِكَ وَأَنْقُوُا اللَّهَ أَنْ كُنُّتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَ
 إِذَا نَادَيْتُمُ الْمُلْكَ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُرُوزًا وَلَعْبًا ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقُلُونَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابَ هَلْ تَنْقُمُونَ
 مِنْ أَنَا إِلَّا أَنْ أَمْثَلَ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزَلَ مِنْ
 قَبْلِي وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ فِي سُقُونَ ۝ قُلْ هَلْ أَنْتُمْ شَرِيرُونَ مِنْ ذَلِكَ
 مَهْوِيَّةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِيبٌ عَلَيْهِ وَجَعَلَ
 مِنْهُمُ الْقَرَادَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أَوْ لَكَ شَرِّ
 مَكَانًا وَأَضَلَّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ وَلَذَا جَاءُوكُمْ فَإِذَا
 أَمْتَأْنَا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفَّرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ
 فِي الْإِثْمِ وَالْعُدُوانِ وَأَكْلُهُمُ السُّحْتَ لَبَسَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ۝ لَوْلَا يَنْهَا مُرَبِّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ
 قَوْلِهِمُ الْإِثْمِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبَسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

57. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுக்கு முன் வேதம் கொடுக்கப் பட்டவர்களில் உங்கள் மார்க்கத்தைப்பரிகாசமாகவும்,(விண்) விளையாட்டாகவும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனரே அத்தகையவர்களையும், நிராகரிப்போர்களையும்(உங்களுக்கு)த் தோழர் களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்;நிங்கள்(உண்மை)விசுவாசிகளாக இருந்தால் அல்லாஹுக்கேபயந்து (நடந்து)கொள்ளுங்கள்.

58. அன்றியும், நீங்கள் (அவர்களைத்) தொழுஙைக்கு அழைத்தால், அதனை அவர்கள் பரிகாசமாகவும், விளையாட்டாகவும் எடுத்துக் கொள்கின்றனர்; அது(ஏனாவில்) நிச்சயமாகவே அவர்கள் (முற்றிலும்) அறிவில்லாத சமூகத்தினர் என்பதினால்தான்.

59. "வேதத்தையுடையவர்களே! அல்லாஹுவையும், எங்களுக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்ட (இவ் வேதத்)தையும், இதற்கு முன் (உங்களுக்கு) இறக்கி வைக்கப்பட்டவைகளையும் நாங்கள் விசுவாசங் கொண்டுள்ளோம் என் பதைத்தவிர வேறு எதற்காகவும் எங்களே (இழித்துப் பழித்து) தண்டிக்கிறீர்களா? (என்று நபியே! நீர் அவர்களைக் கேட்டு) நிச்சயமாக உங்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகள் என்று கூறுவீராக!

60. "அல்லாஹுவிடம் இருக்கும் தண்டனையால் இதைவிடக் கெட்டவரை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? அல்லாஹு எவரை சமித்து அவர் மீது கோபமும் கொண்டு, அவர்களில் (சிலரைக்) குரங்குளாகவும், பன்றிகளாகவும் ஆக்கினாணோ அவரும், (அவர்களில்) வைத்தானை வணங்கியவரும் ஆவர்; அத்தகையோர் தகுதியால் கெட்டவர்கள்; அன்றியும், நேரான வழியிலிருந்தும் மிகத் தவறியவர்கள் என்று நீர் கூறுவீராக!

61. மேலும், (விசுவாசங்கொண்டோரே! இத்தகையோராகிய) அவர்கள் உங்களிடம் வந்தால் "நாங்கள் விசுவாசங்கொண்டோம்" என்று கூறுகின்றனர்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள், நிராகரிப்பை (மனதில் வைத்து)க் கொண்டே (உங்களிடம்) வந்தார்கள்; நிச்சயமாக அதனுடனேயே (உங்கள் முன் விருந்து) அவர்கள் வெளியேறியும் விட்டார்கள்; அவர்கள் மறைத்துக் கொண்டிருப்பவைகளை அல்லாஹுவோ மிக்க அறிந்தவன்.

62. மேலும், (நபியே!) அவர்களில் அதிகமானோரை பாவத்திலும், பகைமையிலும், விலக்கப்பட்டதை அவர்கள் உண்ணுவதிலும் விரைந்து செல்வோராக நீர் காண்பீர்! அவர்கள் செய்துகொண்டிருப்பவை மிகக் கெட்டவையாகிவிட்டது.

63. பாவமான அவர்களின் கூற்றிலிருந்தும், விலக்கப்பட்டவைகளை அவர்கள் உண்பதிலிருந்தும், (அவர்களுடைய பண்டிதர்களாகிய வணக்கசாலைகளான) மேதைகளும் (அஉற்பார்களான) அறிஞர்களும் அவர்களைத் தடுத்திருக்க வேண்டாமா? அவர்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பவையிக்க கெட்டவையாகிவிட்டது.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غَلَتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنَوْا إِيمَانَهُ
 قَالُوا بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَةٌ لَيُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيُزِيدَنَ كَثِيرًا
 مِنْهُمُ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغِيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِيَامَةُ هُمْ
 الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلُّهَا أَوْ قَدْ وَأَنَّهَا
 لِلْحَرْبِ أَطْفَاهَا اللَّهُ وَسَعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادُهُمْ وَاللَّهُ لَا
 يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ^{١٤} وَلَوْا نَّ أَهْلَ الْكِتَبِ أَمْتُوا وَأَنْقُوا الْكُفَّارَ نَّا
 عَنْهُمْ سِيَّاسَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَتْهُمْ جَنَّتُ النَّعِيْمِ ^{١٥} وَلَوْا هُمْ أَقَامُوا
 التَّوْرَةَ وَالإِنجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رِبِّهِمْ لَا كُوْمَانُ
 فَوْقَهُمْ وَمَنْ تَحْتَ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أَمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ
 مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ^{١٦} يُلَيِّنُهَا الرَّسُولُ بِلِعْنَةِ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رسالتَهُ وَاللَّهُ يَعِصِمُكَ
 مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهُدِي الْقَوْمَ الْكُفَّارِ ^{١٧} قُلْ يَا أَهْلَ
 الْكِتَبِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقْتِمُوا التَّوْرَةَ وَالإِنجِيلَ وَمَا
 أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيُزِيدَنَ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ طُغِيَانًا وَكُفْرًا فَكَلَّا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمَ الْكُفَّارِ ^{١٨}

64. மேலும், “அஸ்லாஹுவுடைய கை கட்டப்பட்டிருக்கிறது” என்று யூதர்கள் கூறுகின்றனர் ; அவர்களுடைய கைகள் தாம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன ; அன்றியும் இவ்வாறு அவர்கள் கூறியதன் காரணமாக அவர்கள் சபிக்கப்பட்டு விட்டனர் ; எனினும், அஸ்லாஹு உடைய இரு கைகளும் விரிக்கப்பட்டே இருக்கின்றன ; அவன் நாடியவாறெல்லாம் செலவு செய்கிறான் ; இன்னும், உம் இரட்சக்களால் உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதமான) து அவர்களில் பெரும்பான்மையினருக்கு அட்டுமியத்தையும், நிராகரித்தலையுமே நிச்சயமாக அதிகப்படுத்துவிற்கிறது ; இன்னும், அவர்களுக்கிடையில் விரோதத்தையும், வெறுப்பையும் மறுமை நாள் வரையில் (இருக்கும்படி) நாம் போட்டுவிட்டோம்; அவர்கள் யந்த நெருப்பை மூட்டும் போதெல்லாம் அஸ்லாஹு அதனை அணைத்து விடுகின்றான் ; இன்னும் அவர்கள் பூரியில் குழப்பம் செய்து கொண்டே அவைகின்றார்கள் ; மேலும், அஸ்லாஹு குழப்பம் செய்வோரை நேசிக்கமாட்டான்.

65. மேலும், வேதத்தையுடைய (இ) வர்கள், (உண்மையாகவே) விசவாசங்கொண்டு, (அஸ்லாஹுவுக்குப்படியாக) பயந்து (நடந்து) இருந்தால், அவர்களுடைய பாவங்களை அவர்களை விட்டும் நாம் போக்கிவிட்டிருப்போம்; மேலும், சகல இன்பங்களும் உள்ள சுவனபதிகளில் அவர்களை நிச்சயமாக நாம் பிரவேசிக்கசெய்வோம்.

66. இன்னும் நிச்சயமாக தவ்ராத்தையும், இன் ஜீவையும், அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து அவர்களுக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டதையும் அவர்கள் நிலைநாட்டியிருந்தால், அவர்களுக்கு மேல் வாளத்தி) இருந்தும், அவர்களுடைய பாதங்களின் கீழ்ப்புரியில்) இருந்தும் புசித்திருப்பார்கள்; (ஆனால்) அவர்களில் சிவர் நேரமையான சமுதாயத்தினராக இருக்கின்றனர். இன்னும், அவர்களில் பெரும்பான்மையினர்— அவர்கள் செய்யும் காரியங்கள் மிகக் கெட்டவையாக இருக்கின்றன.

67. (நம்முடைய) தூதரே! உம் இரட்சகனிடமிருந்து உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டதை, (மனிதர் களுக்கு) எத்திவைத் துவிடுவீராக! நீர் (அஸ்லாஹு) செய்யாவிடில், அவனுடைய தூதை (முற்றிலும்) நீர் எத்திவைக்கவில்லை. மனிதர் (களின் தீங்கு) களிலிருந்து அஸ்லாஹுவோ உம்மைக்காப்பாற்றிக்கொள்வான்; நிச்சயமாக அஸ்லாஹு, நிராகரிக்கும் கூட்டத்தாரை நேரவழியில் செலுத்தமாட்டான்.

68. (அவர்களிடம்) “வேதத்தையுடையவர்களே! நீங்கள் தவ்ராத்தையும், இன் ஜீவையும், உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டதையும் (உண்மையாகவே) நீங்கள் (கடைப்பிடித்தொழுகி) நிலைநிறுத்தும் வரை, நீங்கள் எதிலும் சேர்ந்தவர்களால்லர்” என்று (நபியே)! நீர் கூறுவீராக! உமதிரட்சகனிடமிருந்து உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதமான)து அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு, அட்டுமியத்தையும், நிராகரிப்பையும் நிச்சயமாக அதிகப்படுத்துகிறது; ஆகவே, இந்நிராகரிக்கும் மக்களுக்காக நீர்கவலைகொள்ளவேண்டாம்!

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصِّفَرُونَ وَالنَّصْرَى
 مَنْ أَمَنَ بِإِلَهِهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزُنُونَ ^{٤٤} لَقَدْ أَخْذَنَا مِثْاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
 رُسُلًا كُمَا جَاءَهُمْ وَرَوَوْهُ ^{٤٥} بِمَا لَأَتَهُمْ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَبُوا
 وَفَرِيقًا يُقْتَلُونَ ^{٤٦} وَحَسِبُوا الْأَنْكُونَ فِي نَهَارٍ فَعَمِلُوا وَصَمِّوْا شَرَّ
 تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ شَوَّعَهُمْ وَصَمِّوْا كَيْشِرَمِنْهَرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ مَا
 يَعْلَمُونَ ^{٤٧} لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مُرْيَمَ
 وَقَالَ الْمَسِيحُ يَسُرِّي إِنِّي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُ وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ إِنَّهُ
 مَنْ يُشِيرُكُ بِإِلَهٍ فَقُدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ
 وَاللَّظَّلَمِينَ مَنْ أَنْصَارٍ ^{٤٨} لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثٌ
 ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنَ الْهُوَ إِلَّا إِلَهٌ وَأَحَدٌ وَإِنْ لَمْ يَتَّهِمْ أَعْمَالَهُوْ قُولُونَ
 لَيَمْسَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَدَابٌ أَلِيمٌ ^{٤٩} أَفَلَا يَتَّوَبُونَ إِلَى
 اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ^{٥٠} مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مُرْيَمَ إِلَّا
 رَسُولٌ قَدْ دَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرَّسُولُ وَأَمَّا هُوَ صَدِيقُهُ فَكَانَ أَيْكُلُونَ
 الطَّعَامَ أَنْظَرَ كَيْفَ نَسِينَ ^{٥١} لَهُمُ الْآيَتُ ثُمَّ انْظُرُ أَنِي يُؤْفِكُونَ ^{٥٢}

98. எனவே, (நாம் அழித்து விட்ட எத்தனையோ ஊர்களில் நம் வேதனை வரும் முன்) ஓர் ஊர் (மக்கள்) விசுவாசங் கொண்டு பின்னர், அதன் விசுவாசம் அதற்கு பயனளித்திருக்கக்கூடாதா? (அவ்வாறு எந்த ஊரும் இருக்கவில்லை) யூனுஸின் சமூகத்தாரைத்தலிர. (அவர்கள் அல்லாஹ் விள்ளீன் தன்னை வரும் முன் விசுவாசங்கொண்டு அதன் விசுவாசம் பயனளித்த ஊரைச்சார்ந்தவர்களாவர்) அவர்கள் விசுவாசங் கொண்டபோது, இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவுபடுத்தும் வேதனையை அவர்களை விட்டும் நாம் அகற்றிவிட்டோம்; சிறிது காலம்வரை அவர்களை சுகமனுபவிக்குமாறும் செய்தோம்.

99. மேலும், உமதிரட்சகன் நாடியிருந்தால், பூமியிலுள்ள அனைவருமே முற்றிலும் விசுவாசித்திருப்பார்கள்; எனவே மனிதர்களை அவர்கள் (அனைவருமே) விசுவாசிகளாகிவிட வேண்டுமென்று நீர் நிரப்பத்திக்கிறோ?

100. மேலும், எந்த ஆத்மாவிற்கும், அல்லாஹ் விள்ளீன் அனுமதியின்றி அது விசுவாசங்கொள்வதற்கில்லை; மேலும் (இதை) விளங்கிக் கொள்ளாதவர்களின் மீது தன்னையை அவள் ஆக்குகிறான்.

101. (நபியே! அவர்களிடம்) "வானங்களிலும் பூமியிலும் என்ன இருக்கின்றன என்பதை கவனித்துப் பாருங்கள்" எனக்கூறுவீராக! எனினும், விசுவாசங் கொள்ளாதவர்களான சமூகத்தார்க்கு (நம் முடைய) அத்தாட்சிகளும், எச்சரிக்கைகளும் யாதொருபயனுமளிக்கமாட்டா.

102. (நபியே!) அவர்கள் தங்களுக்கு முன் சென்றவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நாட்களைப் போன்றதேயன்றி, (வேற்றுதலையும்) எதிர்பார்க்கின்றனரா? ஆகவே, (அந்நாட்களை) நீங்களும் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக (அந்நாட்கள் உங்களுக்கு வருவதை) உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் இருக்கிறேன்" என்று கூறுவீராக!

103. பின்னர், (அவ்வாறு தன்னைவந்தால்) நம்முடைய தூதர்களையும், அவ்வாறே விசுவாசங்கொண்டவர்களையும் நாம் காப்பாற்றுவோம்; விசுவாசங் கொண்டவர்களை நாம் காப்பாற்றுவது நம்மிது (கடமையாகவே) இருக்கிறது.

104. (நபியே! அவர்களிடம்) "மனிதர்களே! நீங்கள் என்னுடைய மார்க்கத்தில் சந்தேகத்திலிருந்தால், அல்லாஹ் வையன்றி நீங்கள் வணங்குவற்றை நான் வணங்கமாட்டேன்; எனினும், உங்களுடைய யிரக்களைக் கைப்பற்றி புரவனான அல்லாஹ் வையே நான் வணங்குகிறேன்; மேலும், விசுவாசிகளில் (உள்ளவராக) இருக்க வேண்டுமென்றே நான் கட்டளையிடப் பட்டுள்ளேன்" என்று (நபியே!) நீர்க்கூறுவீராக!

105. (நபியே) மேலும் (அசத்தியமான எல்லா மதங்களை விட்டும் நீங்கி) நேரான மார்க்கத்தின்பால் சார்ந்தவராக உம்முடைய முகத்தை நிலைபெறச் செய்வீராக! இணைவைக் கக்கூடியவர்களில் (உள்ளவராக) நிச்சயமாக நீரும் ஆகிவிட வேண்டாம்.

106. இன்னும், அல்லாஹ் வைத்தலிர உமக்கு பயனளிக்காதவற்றை மற்றும் உமக்கு இடர் செய்யாதவற்றை நீர் அழைக்க வேண்டாம்; அவ்வாறு செய்வீராயின், நிச்சயமாக அச்சமயமே அநியாயக்காரர்களில் (உள்ளவராக) நீர் ஆகிவிடுவீர்:

وَإِنْ يَمْسِسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَلَنْ يُرْدِكَ
 بِغَيْرِ فَلَارَادَ لِفَضْلِهِ طَيْصِبِ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَى فَأُنَاهِيَّهُ تَدِيُّ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَأَنَّهَا
 يَضْلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١﴾ وَاتَّبِعُ مَا يُوحَى
 إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ ﴿١٢﴾
 وَمَنْ يَقُولُ إِنَّمَا كَوَافِرُهُ هُنَّ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 سُرُورَهُ فَهُوَ مَكْبُرٌ وَمَنْ يَتَّبِعْ شَرِبَةَ سُرُورٍ فَهُوَ مَعْذُولٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ أَحْكَمَتْ إِلَيْهِ ثُمَّ فَصَلَّتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾ أَلَا
 تَعْبُدُو إِلَّا اللَّهُ أَنِّي لِلَّهِ مِنْ نَذِيرٍ وَنَشِيرٍ ﴿٢﴾ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا
 رَبَّكُمْ فَوْلَوْ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُمْتَعِنُ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمَّىٰ وَ
 يُؤْتُ كُلُّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلُوا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾
 إِلَرَأَنَّهُمْ يَنْتَوْنَ صُدُورَهُمْ لَيْسْ تَحْفَوْ أَمْنَهُ الْأَحْيَانَ يَسْتَعْشُونَ
 شَيْأَبْهُمْ يَعْلَمُ مَا يُشَرِّفُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ نِذَاتُ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

107. அல்லாஹ் உமக்கு ஒரு இடரை அடையச் செய்தால் அதனை நீச்குகிறவன் அவளைத் தவிர (வேறு) எவரும் இல்லை; மேலும், அவள் உமக்கு யாதொரு நன்மையை நாடினால் அவனது பேரருளை தடுப்பவர் எவருமில்லை; தன் அடியார்களில் அவன் நாடியவர் களுக்கு அதனை பெற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்கின்றான்; அவனோ மிக்க மன்னிப்போன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

108. நபியே! நீர் கூறுவீராக: "மனிதர்களே! நீச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகணிடமிருந்து இந்தச் சத்திய (வேதம்) உங்களிடம் வந்திருக்கிறது; ஆகவே எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் (அந்) நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தன் (து நன்மை)க்காகவேதான்; மேலும், எவர் வழி தவறுகின்றாரோ, அவர்வழி தவறுவதெல்லாம் அவருக்கே (கேடாகத்) தான்; அன்றியும், (நீங்கள் விசுவாசிகளாக ஆவதற்கு) உங்களுக்குதான் பொறுப்புடையவனவைள்ளன்.

109. (நபியே) உமக்கு (வஹி மூலம்) அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றையே நீர் பிள்பற்று வீராக! மேலும், அல்லாஹ் தீர்ப்பு வழங்கும் வரையில் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், அவன் தீர்ப்பனிப்பவர்களில் மிகவும் சிறந்தவன்.

அத்தியாயம் : 11

ஹுடு

வசனங்கள் : 123 மக்கீ ருகூஃகள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹுற்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. அவிஃப் வாம் ரா. (இது அல்லாஹுற்வின்) வேதம்; இதன் வசனங்கள் உறுதியாக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் அவை தீர்க்கமான அறிவுடையவன், நன்கறிந்தவனிடமிருந்து தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

2. "தீங்கள் அல்லாஹுற்வைத் தவிர (வேறு யாரையும்) வணங்காதீர்கள்; அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு நீச்சயமாக நான் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யபவனாகவும், நற்செய்தி கூறுபவனாகவும் இருக்கிறேன்" (என்றும்).

3. மேலும், "தீங்கள் உங்கள் இரட்சகணிடத்தில் பாவ மன்னிப்பைத் தேடுங்கள்; அதன் பின்னர் (பாவங்களை விட்டுத் தவபாக் கெய்து) அவன் பக்கம் திரும்புக்கூட்டுத் தீங்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவள்குறிப்பிட்ட ஒரு காலம் வரையில் உங்களை அழகான சுகமாக சுகமடையக்கூடியான்; இன்னும், சிறப்புற்குரியவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது திறப்பை அவன் கொடுப்பான்; நீங்கள் (அவளைப்) புறக்கணித்தால், (மா)பெரும்தாளின்வேதனையை நீச்சயமாக உங்கள் மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" (என்றும்).

4. அல்லாஹுற்வின்பக்கமே உங்கள் மினுமிடம் இருக்கிறது; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்" (என்றும் நபியே! நீர் கூறுவீராக)

5. (மனிதர்கள்) தங்களை (அல்லாஹுற்வாகிய) அவனிடமிருந்து மறைத்துக் கொள்வதற்காக, தங்கள் நெஞ்சங்களைச் சுற்றியிருந்தது) கொள்கின்றனர் என்பதை (நபியே நீர்) அறிந்து கொள்வீராக; (நீத்திரைக்குச் செல்லும்போது) அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளால், தங்களை மூடிக் கொள்ளும் சமயத்தில் (தங்கள் நெஞ்சங்களில்) அவர்கள் இருக்கியமாக்குவதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் அவன் (நன்னு) அறிகிறவன் என்பதை (நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! நீச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.

وَمَا مِنْ ذَاتٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رُزْقُهَا وَ
 يَعْلَمُ مُسْتَقْرَرَهَا وَمُسْتَوْدِعَهَا كُلُّ شَيْءٍ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ⑦ وَ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّةٍ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْتُوَهُ إِذْ كُوَّمَ أَحْسَنُ عَمَلاً وَلَئِنْ قُلْتَ
 إِنَّكُمْ مُبْعَثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لِيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ
 هَذَا إِلَّا سُحْرٌ مُّبِينٍ ⑧ وَلَئِنْ أَخْرَجْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ
 مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَعْسِهُ الْآيُومُ يَاتِيهُمْ لَمَّا
 عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهِزُونَ ⑨ وَلَئِنْ أَذْقَنَا
 الْأَنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَّعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَوْسُوسُ كُفُورٌ ⑩
 وَلَئِنْ أَذْقَنَا نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَّاءً مَسْتَهُ لِيَقُولُنَّ ذَهَبَ
 السَّيِّئَاتُ عَيْنِ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ⑪ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
 وَعَمِلُوا الصِّلَاةَ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَيْرٌ ⑫
 فَلَعَلَّكَ تَأْرُكُ بَعْضَ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
 صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا أَوْلَا أُنْزَلَ عَلَيْهِ كَثِيرًا وَجَاءَ مَعَهُ
 مَكَّةَ إِنَّهَا أَنْتَ نَذِيرٌ ⑬ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ⑭

83. இன்னும், அவர்கள் (நம்) தூதர் மீது இறக்கப்பட்டதைச் செவியற்றால், உண்மையை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளத்தன் காரணமாக, அவர்களின் கணக்களை_அவை கள்ளீரால் நிரம்பி வடிப்பைத் தீர் காள்பீர்! எங்கள் இரட்சகளே! (இவ்வேதத்தை) நாங்கள் விகவாசித்தோம், ஆகவே, (இவ்வேதம் உண்மையான தெளச்) சாட்சி கூறுபவர்களுடன் எங்களையும் நீ பதில் செய்து கொள்வாயாகீ என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறுகின்றனர்.

84. "மேலும், அல்லாஹ் வையும் (அவனிடமிருந்து) நமக்கு வந்த சத்திய (வேத)த்தையும் நாங்கள் விகவாசங் கொள்ளாமலிருக்க, எங்களுக்கென்ன (தடை) இருக்கிறது! மேலும், எங்கள் இரட்சகள் (நற்கருமங்கள் செய்த) நல்லோருடன் எங்களையும் சேர்த்து வைக்கவே நாங்கள் ஆசை கொள்கின்றோம்" என்றும் (கூறுகின்றனர்).

85. எனவே, அவர்கள் இவ்வாறு கூறியதன் காரணமாக, அல்லாஹ் அவர்களுக்குச் சுவனபதிகளைப் பிரதிபலனாகக் கொடுப்பான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக் கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; இன்னும் இதுவே நன்மை செய்வோருக்கு(ரியநற்)கூவியுமாகும்.

86. இன்னும், நிராகரித்து, நம் வசனங்களையும் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் நரகவாசிகள்.

87. விகவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கி வைத்திருக்கும் நல்லவற்றை நீங்கள் விலக்கப்பட்டதாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்; இன்னும் நீங்கள் வரம்பு மீறியும் செல்லாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் வரம்பு மீறுவோரை நேசிக்க மாட்டான்.

88. மேலும், அல்லாஹ் உங்களுக்கு அளித்தவற்றில் (நீங்கள் புசிக்க) ஆகுமான நல்லவற்றைப் புசியுங்கள் நீங்கள் யாஸர விகவாசித்திருக்கிறீர்களோ அத்தகைய அல்லாஹ்வை பயந்தும் கொள்ளுங்கள்.

89. உங்கள் சத்தியங்களில் வீணாளவற்றைக் கொண்டு அல்லாஹ் உங்களை(க்குற்றம்) பிடிக்கமாட்டான்; எனினும், (அதேது மொன்றை) உறுதிப்படுத்த நீங்கள் செய்யும் சத்தியத்தைப்பற்றி (அதில் தவறினால்) உங்களைப் பிடிப்பான்; எனவே, (அதில் தவறி அந்த சத்தியத்தை முறித்துவிட்டால்) அதற்குப் பரிகாரமாவது; நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு உண்ணக் கொடுக்கும் ஆகாரத் தில், மத்தியதரமான (ஆகாரத்)திலிருந்து பத்து ஏழைகளுக்கு உண்ணக் கொடுப்பதாயிருக்கும்; அல்லது அவர்களுக்கு ஆடை அணிவித்தலாயிருக்கும்; அல்லது ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாயிருக்கும்; ஆகவே, எவர் (பரிகாரத்திற்குரிய எதனையும்) பெறவில்லையோ அப்போது மூன்று நாட்களுடைய சத்தியங்களுக்கு நீங்கள் சத்தியம் செய்து(முறித்து)விட்டால் _பரிகாரமாகும்; இன்னும் நீங்கள் உங்கள் சத்தியங்களை (பேணி)க் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் அல்லாஹ் வுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக, அவன் தன்னுடைய வசனங்களை இவ்வாறு உங்களுக்கு விளக்குகின்றான்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَرْذَلُ كُلُّ
 رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَنِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ إِنَّمَا
 يُرِيدُ الشَّيْطَنُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَعْضَاءَ فِي الْخَمْرِ
 وَالْمَيْسِرِ وَيُصَدِّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الْصَّلَاةِ فَهُوَ أَنْتُمْ مُنْدَهُونَ
 وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا أَقْرَبُكُمْ إِلَيْنَا فَأَعْلَمُ أَنَّمَا
 عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَغُ الْمُبِينُ ۝ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّلِحَاتِ جُنَاحٌ فِيهَا طَعْمٌ إِذَا مَا تَقَوَّا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
 ثُمَّ اتَّقُوا وَآمِنُوا ثُمَّ اتَّقُوا وَآمِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْهِمْ نَهَا اللَّهُ سَمِّيَ مِنَ الصَّابِدِ تَنَاهَى أَيْدِيهِمْ وَ
 رَمَاهُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ
 ذَلِكَ قَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَقْتُلُوا الصَّابِدَ وَإِنْتُمْ
 حُرُومٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ فَمُتَعَذِّذٌ أَفْجَرَ أَعْمَلٌ مَا قَاتَلَ مِنَ النَّعْوَرِ
 يَحْكُمُهُ بِهِ ذُو أَعْدَلٍ مِّنْكُمْ هُدَى إِلَيْهِ الْكَعْبَةُ أَوْ كَفَارَةً طَعَامٌ
 مَسِيْكَيْنَ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا مَّا لَيْدَوْقَ وَبَالْ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ
 عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيُنَقِّبُهُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ وَّاَنْتَقَامِ ۝

90. விசுவாசங்கொன்டோரே! நிச்சயமாக மதுவும், சூதாட்டமும், (வணக்கத்திற்காக) நடப்பட்டுள்ளவை (களானசிலை) களும், குறிபார்க்கும் (சூதாட்ட) அம்புகளும்/ஆசிய இவையாவும்) வைத்தானுடைய செயலிலுள்ள அருவருக்கத்தக்கவையாகும்—ஆகவே, இவைகளைத் தனிரத்துக் கொள்ளுங்கள்; (அதனால்) நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

91. நிச்சயமாக வைத்தான் நாடுவதெல்லாம், மதுவிலும், சூதாட்டத்திலும் (அதன் மூலம்) உங்களுக்கிணட்டியில் விரோதத்தையும், வெறுப்பையும் உண்டு பண்ணவும், அவ்வாறு வை நினைவு கூருவதை விட்டும், தொழுகையை (நிறைவேற்றி வதை)விட்டும் உங்களை அவன் தடுப்பதையுமே யாகும்; (ஆகவே, அவைகளிலிருந்து) நீங்கள் விலகிக் கொள்கிறீர்களா?

92. அவ்வாறு வுக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவனுடைய) தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்; (மாரு செய்யாது) எச்சரிக்கையாகவுமிருங்கள்; எனவே (இத்தனை) நீங்கள் புறக்கணித்து விட்டால், அப்போது நிச்சயமாக நம் தூதர் மீது கடமையெல்லாம் (நம் கட்டளைகளை உங்களுக்குத்) தெளிவாக எத்தி வைப்பதுதான் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

93. விசுவாசங்கொண்டு, நந்தகருமங்களையும் செய்தவர்கள் மீது அவர்கள் பயந்து, விசுவாசங்கொண்டு (அதன்மீது நிலைத்திற்குந்து) நந்தசெயல்கள் புரிந்து பின்னர், அவர்கள் (அவ்வாறுவை) பயந்து, விசுவாசங்கொண்டு பிறகு (அவ்வாறுவை) பயந்து, (பிறருக்கு) நன்மையும் செய்து கொண்டிருந்தால் (தடுக்கப் பட்டவற்றிலிருந்து முன்னர்) அவர்கள் சாப்பிட்டதின் எவ்வித குற்றமுமில்லை. அவ்வாறுவோ (இத்தகைய) நன்மை செய்வோரை நேசிக்கிறான்.

94. விசுவாசங்கொண்டோரே! (நீங்கள் இஹ்ராமிலிருக்கும் நிலையில்) உங்களுடைய கரங்களும், உங்களுடைய சட்டிகளும் எத்தனை எளிதில் அடையுமோ அத்தகைய வேட்டைப்பிராணிகளில் ஏதாவதொன்றைக்கொண்டு நிச்சயமாக அவ்வாறு உங்களைச் சோதிப்பான்; மறைவில் அவ்வாறு வுக்கு அஞ்சுசுபவர் யார் என்பதை அவன் அறிவித்து விடுவதற்காகவே (இவ்வாறு செய்கிறான்). ஆகவே இதற்குப் பின்னர் எவர் (அவ்வாறுவின் கட்டளையை) மீறுகிறாரோ அவருக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

95. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் இஹ்ராமிலிருக்கும் நிலையில், வேட்டைப் பிராணிகளைக் கொல்லாதீர்கள்; மேலும், உங்களில் எவ்வரேனும், வேண்டுமென்றே அதனைக் கொண்டுவிட்டால், (ஆடு, மாடு, ஓட்டகம்/ஆசிய) பிராணிகளிலிருந்து அவர்கொண்டு விட்டதற்குச் சமமான து(அதற்கு) தன்டனையாகும்; உங்களில் நீதியுடைய இருவர் அதற்குத் தீர்ப்பளிக்கும் பொருளை நீங்கள் சடாகக் (கொடு)க்க வேண்டும்; (அது) ‘கதுபா’வை அடையவேண்டிய குர்பானியாகும்; அல்லது (அதன் சிரியத்தில்) ஏழைகளுக்கு ஆகாரமிலிப்பது அதற்கு பரிகாரமாகும்; அல்லது தான்செய்த காரியத்தின் தன்டனையை அவன் அனுபவிப்பதற்காக (எண்ணிக்கையில்) அதற்குச் சமமான நோன்புகள் நோற்க வேண்டும்; முன் நடந்தவைகளை அவ்வாறு மன்னித்து விட்டான். (இத்தகைய குற்றம் செய்ய) எவ்வும் (பின்னும்) மீண்டால் அப்போது, அவ்வாறு அவரை தன்டனை செய்வான்; இன்னும், அவ்வாறு (யாவரையும்) மிகைத் தவன், தன்மீத்தலையுடையவன்.

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِسَيَّارَةٍ وَحِرْمَرٍ
 عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دَمْتُ حِرْمَانًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
 مُحْشَرُونَ ^{٤٧} جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيمَةً لِلنَّاسِ
 وَالشَّهْرُ الْحَرَامُ وَالْهَدَىٰ وَالْقَلَابَىٰ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ
 عَلَيْهِ ^{٤٨} اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ^{٤٩} مَا عَلِمَ الرَّسُولُ إِلَّا بَلَغَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبَدُّلُونَ
 وَمَا تَكْتُمُونَ ^{٥٠} قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْثُ وَالظِّئَابُ وَلَوْ
 أَجْبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ فَأَنْعَوْهُ اللَّهُ يَأْوِي إِلَى الْأَلْبَابِ لِعَلَمُ
 تَقْدِحُونَ ^{٥١} يَا يَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُو عَنْ أَشْيَاءِ إِنْ
 تُبَدَّلَ لَكُمْ سُوكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُو عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّلَ
 لَكُمْ عَفَافُ اللَّهِ عَنْهَا وَلَهُ غَفُورٌ حَلِيلٌ ^{٥٢} قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ
 مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كُفَّارِينَ ^{٥٣} مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ
 بَحِيرَةٍ وَلَا سَلَمَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِلٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يَفْرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذَابَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ^{٥٤}

96.(நீங்கள் இஹ்ராயிலிருக்கும் நிலையில்) உங்களுக்கும் (இதர) பிரயாணிகளுக்கும் பயன் பெறுவதற்காக கடலில் வேட்டையாடுவதும், அதைப்புசிப்பதும் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டுள்ளது; இன்னும், நீங்கள் இஹ்ராமுடைய நிலையில் இருக்கும் போதெல்லாம், கரையில் வேட்டையாடுவது உங்களுக்குத் தடுக்கப்பட்டுள்ளது; இன்னும், எவ்வின் பால் நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவிருக்களோ அத்தகைய அல்லாஹ்ரவை பயந்துகொள்ளுங்கள்.

97. சிறப்புற்ற வீடாகிய கதுபாவை, மனிதர்களுக்கு (இம்மை, மறுமையின்) ஜீவிய ஆதாரமாக அல்லாஹ் ஆக்கியிருக்கின்றான்; (அவ்வாறே) சிறப்புற்ற மாதங்களையும், (ஹஜ் ஜீல் அறுக்கப்படும்) அறுப்புப்பிராணிகளையும் (அறுத்துப்பலியிடுவதற்காக) அடையாளம் கட்டப்பட்ட கால்நடைகளையும், (அபயம் பெற்ற நவையாக ஆக்கியிருக்கின்றான்) அ(வ்வாறு செய்த)து, வானங்களிலுள்ளவற்றை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிகின்றான் என் பதையும் நங்கள் அறிவிதற்காகவேதான். இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன்.

98. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தன்மட்ப்பதில் கடுமையானவன்; இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன், என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

99. (நம்துறை) எத்திவைப்பதைத் தவிர இத்துறை மீது (வேறு கடமை) இல்லை; இன்னும் நீங்கள் வெளிப்படுத்துவதையும், நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருப்பதையும் அல்லாஹ் அறிவான்.

100. கெட்டது அதிகமாக இருப்பது உம்மை ஆச்சரியப்படுத்திய போதிலும், "கெட்டதும், நல்லதும் சமமாகாது" என (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! ஆகவே அறிவாளிகளே! அல்லாஹுக்குப் பயந்து (தீயவற்றிலிருந்து விலகிக்) கொள்ளுங்கள் (அதனால்) நீங்கள் வெற்றியடைவிருக்கன்.

101. விகவாசங்கொண் டோரே! (நபியிடம்) பலவிஷயங்களைப் பற்றி கேட்காதீர்கள்; (அவைகள்) உங்களுக்கு வெளிப் படுத்தப்பட்டால், (அவை) உங்களுக்கு வருத்தம்தரக்கூடும்; மேலும் இந்தக் குர் ஆன் இறக்கப்படுகின்ற சமயத்தில் அவை பற்றி நீங்கள் கேட்பீர்களானால் அவை உங்களுக்கு தெளிவாக்கப்பட்டுவிடும்; (வீணாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த) அதனைப் பற்றி அல்லாஹ் உங்களை மன்னித்து விட்டான்; மேலும் அல்லாஹ் வோ மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகுந்தசகிப்புத்தன்மையுடையவன்.

102. உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களில் ஒரு கூட்டத்தார் அவற்றை (அவர்களுடைய நபியிடம், இவ்வாறே) திட்டமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்; (அவை பற்றி அவர்களுக்கு தெளிவுசெய்யப்பட்ட) பின்னர், அவர்கள் அவற்றை நிராகரிப்பவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

103. பஹ்ரா (காதுகிழிக்கப்பட்ட பெண் ஒட்டகம்); ஸாயிபா (சதந்திரமாக மேயவிடப்படும் பெண் ஒட்டகம்); வளிவா (இரட்டைக் குட்டிகளை ஈன்றதால் விக்ரகங்களுக்கு நேர்த்துவிடப்பட்ட ஆடுகள்); ஹாம் (வேலைக்கு பயன்படுத்தப்படாது வீணாடிக்கப்பட்ட ஆண்ஒட்டகமுதலிய) இவைகளெல்லாம், அல்லாஹ் ஏற்படுத்தியவைகளைல்ல; எனினும், நிராகரிப்போர் தாம் (அவைகள் அல்லாஹ் ஏற்படுத்தியவைகளை) அல்லாஹுவின் மீது, பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறுகின்றனர்; மேலும், அவர்களில் அதிகமானோர் அறியமாட்டார்கள்.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
 حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ أَبَاءَنَا أَوْ كَانَ أَبَاهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ امْنَوْا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا
 يَضْرُبُهُمْ مِنْ ضَلَالٍ إِذَا اهتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيَقُولُونَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ امْنَوْا شَهادَةً بِيُؤْكِرُهُ إِذَا
 حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَاعْدِلٍ مِنْكُمْ
 أَوْ آخَرَنِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنَّمَا يُؤْكِرُهُ فِي الْأَرْضِ فَاصْبِرُوهُمْ
 مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ تَحْسُبُوهُمْ مَمْنُونِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُونَ بِاللَّهِ
 إِنْ أَرْتُبُكُمْ لَا شَرِيكَ لِي هُنَّا نَّا أَوْ كَانَ ذَافِرُهُ لَا نَكْتُمُ
 شَهادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا أَذَّلْنَا إِلَيْنَاهُ شَهادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهادَتِهِمَا
 إِنَّمَا فَآخَرُنِ يَقُولُونَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحْقَ عَلَيْهِمْ
 الْأَوْلَيْنِ فَيُقْسِمُونَ بِاللَّهِ لَشَهادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهادَتِهِمَا
 مَا عَنَّدَنَا إِنَّا إِذَا أَذَّلْنَا إِلَيْنَاهُ الظَّلَمِيْنِ ﴿٨﴾ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يَأْتُوا
 بِالشَّهادَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يُخَافِرُونَ إِنْ سُرَدَ إِيمَانُ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَسِيقِيْنَ ﴿٩﴾

104. “அல்லாஹ் இறக்கிவைத்த (வேதத்)தின்பாலும், (அவனுடைய) இத் தூதரின்பாலும் வாருங்கள்” என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், எங்களுடைய மூதாதையர்களை எதன்மீதிருக்குக் நாங்கள் கண்டோமோ அதுவே (நாங்கள் பின்பற்ற)எங்களுக்குப் போதும்” எனக் கூறுகின்றனர்; அவர்களுடைய மூதாதையர்கள் யாதொன்றையும் அறியாதவர்களாகவும், நேரான வழியில் இவ்வாதவர்களாகவும் இருந்தாலுமா? (அவர்கள் தங்கள் மூதாதையர்களைப் பின்பற்றுவார்கள்?)

105. விசுவாசங்கோண்டோரே! நீங்கள் (தவறான வழியில் செல்லாது) உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் நேரான வழியில் சென்றால், வழி தவறியவர் உங்களுக்கு எவ்விதத்தின்கும் செய்யமாட்டார்; அல்லாஹ் வின்பக்கமே உங்கள் யாவரின் மீட்சி இருக்கிறது; நீங்கள் (இங்கு) செய்து கொள்ளிருந்தலைகளைப் பற்றி (அது சமயம்) அவன் உங்களுக்கு அறிவித்துவிடுவாள்.

106. விசுவாசங்கோண்டோரே! உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் (சம்பவிக்க) (அதன் அடையாளங்கள் காணப்பட்டு) ஆஜராகிவிட்டால் அவர் (மரண) சாசனம் செய்யும் சமயத்தில் உங்களுக்கிடையில்சாட்சி உங்களின் சுற்றத்தாரி விருந்து நீதியுடைய இருவர் இருத்தல் வேண்டும்; அல்லது நீங்கள் பூமியில் பிரயாணம் செய்து அப்பொழுது மரணத் துண்பம் உங்களைப் பீடித்துவிட்டால் உங்களையல்லாத வேறு இருவர் சாட்சிகளாக இருத்தல் வேண்டும்; (அந்த சாட்சிகளைப் பற்றி வாரிக்தாரர் களாகிய) நீங்கள் சந்தேகப்பட்டால் தொழுகைக்குப்பின் அவ்விருவரையும் நீங்கள் தடுத்து வைப்பீர்கள்; அப்பொது அவ்விருவரும் அல்லாஹ் வைக் கொண்டு அதனை (நீதியாக சாட்சி கூறுவதன் மூலம் எங்களுக்கு அல்லாஹ் விடம் கிடைக்க இருக்கும் பாக்கியத்தை பொய் சாட்சி கூறுவதைக் கொண்டு இவ்வுலகில் எங்களுக்குக் கிடைக்கும்) சொற்ப கிரயத்திற்கு விற்று விடமாட்டோம் (எவ்வுக்கு சாட்சியம் கூறுகிறோமோ) அவர் சுற்றத்தாராக இருந்தாலும் சரியே; இன்னும், அல்லாஹ் வின் சாட்சியத்தை மறைக்கவுமாட்டோம் (அவ்வாறு மறைத்தால்) நிச்சயமாக நாங்கள் அப்பொழுது குற்றவாளிகளில் ஆகிவிடுவாம் என்று (கூறி அவ்விருவரும்) அல்லாஹ் வைக் கொண்டு சத்தியம் செய்வர்.

107. நிச்சயமாக அவ்விருவரும், (இவ்வாறு அவர்கள் சத்தியம் செய்து கூறியபின் சாட்சியத்தில் அல்லது சத்தியத்தில் பொய்க்கு மோசடி செய்திருப்பதன் மூலம்) பாவத்திற்குரியவர்களாகிவிட்டார்களென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டால், எவர்களுக்கு சாசனம் செய்யப்பட்ட பொருள் மீது உரிமை இருக்கிறதோ அத்தகையோரிலிருந்து (மரணசாசனம் செய்வித்தவர்க்கு) மிக உரியவர்களான வேறு இருவர் அவ்விருவரின் இடத்தில் நின்று கொண்டு, திட்டமாக எங்களின் சாட்சியம் அவ்விருவரின் சாட்சியத்தைவிட மிகக் குண்மையானதாகும்; நாங்கள் (இவ்வாறு சத்தியம் செய்வதில்) வரம்பு மீறவுமில்லை; (அவ்வாறு மீறி இருப்பின்) அப்போது நிச்சயமாக நாங்கள் அறியாய்க்காரர்களில் உள்ளோராகிவிடுவோம் என்று அல்லாஹ் வைக் கொண்டு அவ்விருவரும் சத்தியம் செய்வர்.

108.(மேற்கூறப்பட்ட) அ(முறையான) து சாட்சியத்தை அதன் சரியான முறைப்படி (மாற்றாது, மோசடி செய்யாது) அவர்கள் கொண்டு வருவதற்கும், அல்லது (உண்மை கூறும்) அவர்களின் சத்தியங்களுக்குப் பின் (பொய்க்குறிய இவர்களின்) சத்தியங்கள் மறுக்கப் பட்டுவிடும் என்பதை அவர்கள் பயப்படுவதற்கும் மிக நெருக்கமானதாகும்; மேலும் (பொய்ச்சத்தியம் கூறும் விஷயத்தில்) அல்லாஹ் வைக் கையில்லை; (அவளின் கட்டளைகளுக்கு) செவியும் சாயுங்கள்; இன்னும் அல்லாஹ் பாவிகளான சமூகத்தாரை நேர்வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرِّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا جَبَلْتُمْ قَالُوا لَا عَلِمْنَا
 لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ④ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْصِيَ ابْنَ مَرْيَمَ
 اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالدَّيْنِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
 الْقُدْسِ قَتَلَكُمُ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلِمْتُكَ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَالشُّورَةَ وَالْأَنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
 كَهْيَةً الطَّيِّرَ يَأْذِنِي فَتَنْفَخْ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا يَأْذِنِي وَ
 ثُبُرًا يَأْلَمُهُ وَالْأَبْرُصَ يَأْذِنِي وَإِذْ تَخْرُجُ الْمُوْتَى يَأْذِنِي
 وَإِذْ كَفَعْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلْتُهُمْ بِالْبَيْتِ
 فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ أَنَّ هَذَا إِلَّا سُحْرُ مَرْيَمٍ ⑤ وَ
 إِذَا وَحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيْنَ أَنَّ أَمْنَوْا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا
 أَمَّنَا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ⑥ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
 يَعْصِيَ ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِعُ رَبُّكَ أَنْ يُشَرِّلَ
 عَلَيْنَا مَا يَدَهُ مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِيْنَ ⑦ قَالُوا وَرُبِّيْدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْبِيْنَ قُلُوبِنَا
 وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّهِيْدِيْنَ ⑧

109. "அல்லாஹ் (தன்) தூதர்களை ஒன்று சேர்க்கும் நாளில், (நீங்கள் எனது தூதை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்த சமயத்தில்) என்ன பதில் அளிக்கப்பட்டார்கள்" என்று கேட்பான்; (அதற்கவர்கள் அதுபற்றி) "எங்களுக்கு எவ்வித அறிவு யில்லை; நிச்சயமாக நீதான் மறைவானவற்றை நன்கறிந்தவன்" என்று கூறுவார்கள்.

110. "மர்யமுடைய மகன் சஸாவே! உம்மீதும், உம் தாய்மீதும் (நான் புரிந்து) உள்ள என்னுடைய அருளை நீர் நினைவுகூர்வீராக!" பரிசுத்த ஆளுமாவைக் கொண்டு, உம்மை நான் பலப்படுத்தியபொழுது, நீர் தொட்டிலிலும், பக்குவ வயதிலும், (மனிதர் களிடத்தில்) பேசினிரேன்பதை யும் (நினைவுகூர்வீராக!) மேலும், வேதத்தையும், ஞானத்தையும், தவறாத்தையும், இன்ஜிலையும் நான் உமக்குக் கற்றுக்கொடுத்தையும், (நினைவுகூர்வீராக!) இன்னும், நீர் என உத்தரவைக் கொண்டு, களிமன்னால் பறவையின் உருவத்தைப்போல் செய்து, அதில் நீர் ஊதிய சமயத்தில், அது என் உத்தரவு கொண்டு பறவையானதையும், பிறவிக் குருடனையும், வெளி குஷ்டரோகிணையும் என்று உத்தரவைக் கொண்டு நீர் சுகப்படுத்தியதையும் (நினைவுகூர்வீராக!) நீர் என உத்தரவைக் கொண்டு இறந்தோரை(க் கல்லறையிலிருந்து உயிர்ப்பித்து) நீர் வெளியேற்றியதையும் (நினைவுகூர்வீராக!) இன்னும் இல்ஸராயீலின் மக்களிடம் நீர் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு வந்த போது அவர்களில் நிராகரித்தவர்கள், "நிச்சயமாக இது தெளிவான ஞானியதைத் தவிர வேறில்லை" என்று கூறியசமயத்தில், அவர்களுடைய தீங்கு) களிலிருந்து நான் உம்மைத் தடுத்துக்கொண்டதையும் நினைவுகூர்வீராக! என்று (ஸஸாவை அழைத்து) அல்லாஹ் கூறியதை (நபியே! நினைவுகூர்வீராக!).

111. "அன்றியும் என்னையும், என்னுடைய தூதரையும் விசவாசியுங்கள் என (உமது) சீடர் சுனக்கு நான் அறிவித்த சமயத்தில், (அவ்வாறே) "நாங்கள் விசவாசித்தோம், நிச்சயமாக நாங்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்கள் என்பதற்கு நீரே சாட்சியாகவும் இருப்பீராக" என்று அவர்கள் கூறினார்கள் (என்பதையும் நினைவுகூர்வீராக என்றும் அந்தாளில் கூறுவான்).

112. (தவிர, நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவு கூர்வீராக!) அச்சீடர் கள் (ஸஸாவிடம்,) "மர்யமுடைய மகன் சஸாவே! உம்முடைய இரட்சகன் வானத்திலிருந்து எங்களுக்காக (உணவுப் பொருள்கள் நிறைந்த) ஒரு மரவையை திறக்கிவைக்க ஆற்றல்பெறுவானா?" என்று கேட்டபோது, (ஸஸா, அவர்களிடம்) நீங்கள் விசவாசங்கொண்டவர்களாக இருந்தால் (இத்தகைய கேள்வி கேட்பதைப்பற்றி) அல்லாஹ் வுக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்" என்று அவர் கூறினார்.

113. அ(தற்க)வர்கள் "அதிலிருந்து நாங்கள் உண்பதையும், எங்கள் இதயங்கள் திருப்தியடைவதையும், இன்னும், நீர் (உம்முடைய தூதைப்பற்றி) திட்டமாக எங்களிடம் உண்மை கூறினீர் என்று நாங்கள் அறிந்து கொள்வதையும், அதற்கு நாங்கள் சாட்சியாளர்களாக ஆசிவிடுவதையுமே நாடுகின் நோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُرَبِّنَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا مَلِيدَةً مِنَ السَّمَاءِ
 تَنَوَّنْ لَنَا عِيْدَ الْأَوَّلِنَا وَآخِرَنَا وَآيَةً مِنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ^(٤٧) قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزَلٌ عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرُ بَعْدِ
 مَنْكُمْ فَإِنِّي أَعْذِبُهُ عَذَابًا لَا أَعْذِبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ^(٤٨)
 وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ أَتَخْذُونِي
 وَأَقِيَ الْهَمَنْ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِيَ أَنْ أَفُولَ
 مَالِيْسَ لِيَبْحِقَ إِنْ كُنْتَ قَلْتَهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي
 وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَمُ الْغُيُوبِ ^(٤٩) مَا قُلْتَ لَمْ
 إِلَّا مَا أَمْرَتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُ وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ وَكُنْتَ عَلَيْهِمْ
 شَهِيدًا إِنَّمَا دُمْتَ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَقَّيْتَنِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ^(٥٠) إِنْ نَعِيْدَ بِهِمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ
 تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ^(٥١) قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْقَعُ
 الصَّدِيقِينَ صَدِيقُهُمْ مُلْهُومٌ جَنْتُ بَخْرُوْيِّ مِنْ تَعْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلْدِينَ
 فِيهَا أَبَدٌ أَرْضَى اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضَوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ^(٥٢)
 يَلْهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ^(٥٣)

114. (அதற்கு) மர்யமுடைய மகன் சஸா, "யாஅல்லாஹ் ! எங்கள் இரட்சகனே வானத்திலிருந்து ஒரு(உணவு நிறைந்த) மரவையை எங்களுக்கு நீ இறக்கி வைப்பாயாக! எங்களுக்கும், எங்கள் முன்னவர்களுக்கும், எங்களுக்குப் பின் வருபவர்களுக்கும் ஒரு பெரு நாளாகவும், உணவிலிருந்து ஒர் அத்தாடசியாகவும் அது ஆகிவிடும்; மேலும், (அவ்வாறே) எங்களுக்கும் உணவளிப்பாயாக! நீயோ, உணவளிப்பவர்களில் மிகச் சிறந்தவன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

115. (அதற்கு) அல்லாஹ், "நிச்சயமாக நான் அதனை உங்களுக்கு இறக்கி வைக் கிறவனாக உள்ளேன்; ஆணால் இதற்குப் பின்னர் உங்களில் எவர் நிராகரிப்பாரோ, அப்பொழுது நிச்சயமாக நான், அவரை அகிலத்தாரில் எவரையுமே நான் வேதனை செய்திராத கொடியதொரு வேதனையைக் கொண்டு நான் வேதனை செய்வேன்" என்று கூறினான்.

116. அன்றியும், அவ்வாறு, (மறுமை நாளில் சஸாவிடம்) "மர்யமுடைய மகன் சஸாவே! "அல்லாஹ் வைத் தவிர என்னையும், என்னுடைய தாயையும் இரண்டு வணக்கத்திற்குரியவர்களாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று மனிதர்களுக்கு நீர் கூறினீரா?" என்று கேட்பான். (அதற்கு) "நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; எனக்கு ஒரு சிறிதும் உரிமை இல்லாததை நான் (ஒருபோதும்) கூறுவதற்கு எனக்குத் தகுதி இல்லை; அவ்வாறு நான் கூறியிருந்தால், நிச்சயமாக நீ அதனை அறிந்திருப்பாய்; என் உள்ளத்தில் உள்ளதை நீ நன்கறிவாய்; உன் உள்ளத்திலுள்ளதை நான் அறிய மாட்டேன். நிச்சயமாக நீதான் மறைவானவற்றை மிகக் அறிந்தவன்" என்று கூறுவார்.

117. "என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமான அல்லாஹ் வை வணங்குங்கள்" (என்று மக்களுக்கு நான் கூறவேண்டும்) என்று நீ எதை எனக்குக் கட்டளையிட்டாயோ அதைத் தவிர (வேறு) எடுத்தும் நான் அவர்களுக்கு கூறவில்லை; நான் அவர்களுடன் (உலகில்) இருந்துவரையில், அவர்களின் செயலைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தேன்; பின்னர், நீ என்னைக் கைப்பற்றிய பொழுது, நீதான் அவர்களைக் கண்காணிப்பவனாக இருந்தாய்; நீயே ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் சாட்சியாளன்" (என்றும்).

118. (இரட்சகா) "அவர்களை நீ வேதனை செய்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் உன்னுடைய அடியார்களே! அன்றியும், அவர்களை நீ மன்னித்துவிட்டால் நிச்சயமாக நீதான் (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" (என்றும் கூறுவார்).

119. (அதற்கு) அல்லாஹ் "இது, உண்மையாளர்களுக்கு அவர்களுடைய உண்மை பலனளிக்கக் கூடிய நாளாகும்; அவர்களுக்கு கவனபதிகள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள், நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்களை என்று கூறுவான்; (அந்தாளில்) அவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ்வும் திருப்தியடைவான்; அவர்களும், அவனைப் பற்றித் திருப்தியடைவார்கள்; அது மகத்தான வெற்றியாகும்.

120. வானங்களுடைய, மற்றும் பூமியுடைய இன்னும் இவைகளிலுள்ள யாவற்றி னுடையவும் ஆட்சி, அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; அவனோ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் கூற்றலுடையவன்.

يُسَعِ الْكَوَافِرَ كَمَا يُسَعِ الْمُنْكَرَ وَتَسْعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلْمَةَ
وَالنُّورَهُ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدَلُونَ^١ هُوَ الَّذِي
خَلَقَهُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمٌّ عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
مُتَرَوْنَ^٢ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرْكُوفَ
جَهَرَ كُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ^٣ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ أَيْتِ
رَبِّكُمُ الْأَكَانُوا عَنْهَا مَعْرِضِينَ^٤ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
فَسُوفَ يَأْتِيهِمْ أَبْيَأُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ^٥ أَلَمْ يَرُوا كَمْ
أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنَيْنِ مَذْكُونَهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ يَعْلَمُنَّ لَكُمْ
وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مَدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ
شَمَائِلِهِمْ فَأَهْلَكَنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَشْنَانَ مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْنَانَ أَخْرَيْنَ^٦
وَلَوْنَزَلْنَا عَلَيْكَ كَثِيرًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمْ سُودَ بِأَيْدِيهِمْ لِقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سُحْرُ مُبِينٍ^٧ وَقَالُوا إِنَّا أُنْزَلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْأَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقَضَى الْأَمْرَ تَمَّ لَا يَنْظَرُونَ^٨

அத்தியாயம் : 6

அல் அன்ஆம் – கால் நடைகள்

வசனங்கள் : 165 மக்சி ருக்ஷிகள் : 20

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. வானங்களை, மற்றும் பூமியைப் படைத்து, இருள்களை, மற்றும் ஓளியை ஆக்கியவளாகிய அல்லாஹுவுக்கேஎல்லாப் புகழும் சரியதாகும்; அதன்பின்னரும் நிராகரிப்போர் (அல்லாஹுவாகிய) தங்கள் இரட்சகனுக்கு (அவன் படைத்தவற்றில் சிலவற்றைச் சம்மாக்குகின்றனர்.

2. அவன் எத்தனையோன்றால், உங்களைக் களிமண்ணால் அவன் படைத்தான்; பின்னர், (உங்களுக்கு) ஒரு தவணையையும் நிர்ணயம் செய்துள்ளான்; (உங்கள் விசாரணைக்காகவும்) ஒரு குறிப்பிட்ட தவணையும் அவனிடத்தில் உள்ளு; பின்னும், நீங்கள் (அவன் வணக்கத்திற்குறியவன் என்பதில்) சந்தேகப்படுகிறீர்கள்.

3. மேலும் அவனே வானங்களிலும், பூமியிலும் (வணக்கத்திற்குரிய) அல்லாஹு; அவன் உங்களுடைய இரகசியத்தையும், உங்களுடைய பரகசியத்தையும் நன்கறிவான்; இன்னும், (நன்மையோ, தீமையோ செய்து) நீங்கள் சம்பாதிப்பவைகளையும் அவன் நன்கறிவான்.

4. (நிராகரிப்போர்) தங்களுடைய இரட்சகனின் வசனங்களான அத்தாட்சி)களிலிருந்து எந்த வசனமும், அதனை அவர்கள் புருக்களிக்கூடியவர்களாக இருந்தே தவிர அவர்களிடம் வருவதில்லை

5. ஆகவே, சத்திய(வேத)த்தை அது அவர்களிடம் வந்திருக்கும் போது திட்டமாக அவர்கள் பொய்யாக்கிவிட்டனர்; ஆகவே, எவ்விவயங்கள் பற்றி, அவர்கள் பரிகசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனரோ அவைபற்றிய செய்திகள் அவர்களுக்கு வந்தேதிரும்.

6. அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கின்றோம் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? பூமியில் உங்களுக்கு நாம் செய்து தராத வசதிகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு நாம் செய்து தந்திருந்தோம்; மேலும் அவர்களின் மீது தொடர்ச்சியாக மழைபொழியுமாறு நாம் செய்தோம்; இன்னும், ஆறுகளை அவர்களுக்குக் கீழ் ஒடிக் கொண்டிருக்கும்படியாக நாம் ஆக்கினோம்; ஆகவே, அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக அவர்களை நாம் அழித்து விட்டோம்; மேலும், அவர்களுக்குப் பின்னர் வேறு தலைமுறையினரை நாம் உண்டாக்கினோம்.

7. காகிதத்தில் (எழுதப்பட்ட) ஒரு வேதத்தையே நாம் உம்மீது இறக்கி வைத்து, அதனை அவர்கள் தங்கள் கைகளால் தொட்டுப் பார்த்திருந்தபோதிலும், "இது பகிரியங்கமான சூளியத்தைத் தவிர வேறில்லை" என்றே நிச்சயமாக இந்நிராகரிப்போர் கூறியிருப்பர்.

8. இன்னும், "(இவர் உண்மையான தூதர்தான் என்று சாட்சி கூற) அவருக்காக ஒரு மலக்கு வானத்திலிருந்து இறக்கப்பட வேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (அவர்கள் கூறுகின்ற பிரகாரமே) ஒரு மலக்கை நாம் இறக்கி வைத்திருந்தால் (அவர்களின்) காரியம் முடிக்கப் பட்டிருக்கும்; பிறகு அவர்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டார்கள்.

وَلَوْجَعَلْتُهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا
 يَلِيسُونَ ④ وَلَقَدِ اسْتَهْزَئَ بِرُسُلِّنَا مِنْ قِبْلِكَ فَحَاقَ
 بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑤ قُلْ
 سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْنِفِينَ ⑥
 قُلْ لَمَنْ مَاتَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ تَلِهُ كِتَابٌ عَلَى
 نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمِعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَارِبَّ فِيَهُ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْأَنْتَلِ
 وَالنَّهَارِ طَوَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧ قُلْ أَغِيَّرَ اللَّهُ أَتَخْدِنُ وَلَيْلًا
 فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ⑨ قُلْ
 إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا أَكُونَ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ⑩ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑪ مَنْ يُصَرِّفُ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَدْ رَحِمَهُ وَ
 ذَلِكَ الْفُوزُ الْمُبِينُ ⑫ وَإِنْ يَمْسِكَ اللَّهُ بِضِرٍّ فَلَا كُلُّ شَفَّافٍ
 لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسِكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ⑬ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادَةِ وَهُوَ الْعَكِيرُ الْغَنِيرُ ⑭

9. மேலும்,(நம் தூதரான) அவரை ஒருமலக்காக நாம் ஆக்கி(அனுப்ப)யிருந்தால் அவரை ஒரு மனிதராகவே நாம் ஆக்கி(அனுப்பி)யிருப்போம். அப்பொழுது அவர்கள் குழம் பிக்கொண்டிருந்த ஒன்றையே அவர்களுக்கு நாம் குழப்பியவர்களாவோம்.

10. (நபியே) உமக்கு முன்னர் (வந்த மற்ற) தூதர்களும் திட்டமாக பரிகசிக்கப் பட்டனர்; (முடிவில்,) அவர்கள் எந்த வேதனையான)தைப் பரிகசித்துக் கொண்டிருந்தனரோ அது, அவர்களில் பரிகசித்துக் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோரைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

11. "நீங்கள் பூமியில் கற்றித் திரிந்துபின்னர் (உங்களைப் போல் அல்லாஹ்வின் வசனங்களைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்று நீங்கள் கவனித்துப் பாருங்கள் என்று (நபியே: நீர் அவர்களிடம்) கூறுவிராக!

12. (அன்றியும்) "வானங்களில், மற்றும் பூமியில் உள்ளவை (யாவும்) யாருக்கு உரியன?" என நீர் (அவர்களைக்) கேட்பிராகி, ("இவையாவும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன" என்று கூறுவிராக! அவன் கருணையைத் தன் மீது கடமையாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றான்; நிச்சயமாக உங்களை, மறுமை நாளில் அவன் ஒன்று சேர்ப்பான்; அ(நான் நடந்தேறுவ)தில் சந்தேகமேயில்லை; (நிராகாரித்து) தங்களுக்குத் தாங்களே நஷ்டத்தை உண்டு பண்ணிக் கொண்டார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் (இதனை) நம்பவே மாட்டார்கள் .

13. இரவில், மற்றும் பகலில் வாழ்ந்திருப்பவை (அனைத்தும்) அவனுக்கே உரியன! அவனேதான் நன்கு செவியேற்பவன் (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தோன்.

14. "வானங்களை, மற்றும் பூமியைப் படைத்த அல்லாஹ் அல்லாதவனை (வணக்கத்திற்கும், உதவியை நல்குவதத்திற்குமிரிய) பாதுகாவலனாக நான் எடுத்துக் கொள்வேனா? அவன்தான் (நமக்கு) உணவளிக் கின்றான்;" (எவராலும்) அவன் உணவளிக்கப்படமாட்டான்" என (நபியே) நீர் கூறுவிராக! முற்றிலும் அவனுக்கு கீழ்ப்படிந்தவர்களில் முதன்மையானவராக நான் இருக்கவேண்டுமென்றும், (அல்லாஹ்வுக்கு) இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரில் (ஒருவராக) நீர் ஆகி விடாதீர் என்றும் நிச்சயமாக நான் கட்டளையிடப்பட்டிருள்ளேன்" என்றும் நீர் கூறுவிராக!

15. "என்னுடைய இரட்சகனுக்கு நான் மாறு செய்தால், மகத்தான் நாளின் வேதனையை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என (நபியே: மேலும்) நீர் கூறுவிராக!

16. "எவர் அந்தாளில் அதனை(அவ்வேதனையை) விட்டுத்திருப்பப்படுகிறாரோ அவருக்கு திட்டமாக (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அருள் புரிந்து விட்டான்; அது தெளிவான வெற்றியுமாகும்"

17. இன்னும் (நபியே) அல்லாஹ் உமக்கு ஏதாவது (ஒரு) துன்பத்தைக்கொண்டு பீடிப்பானாகில் அதனை நீக்குவோர் அவனையன்றி வேறு ஒருவரும் இல்லை; (அவ்வாறே) அவன் உமக்கு ஒரு நன்மையை ஏற்படுத்தித் தந்தால் (அதைத் தடுத்துவிடுவோர் எவருமில்லை) அவன், ஒவ்வொருபொருளின் மீதும் மிகக் கூற்றலுடையவன்.

18. மேலும், அவனே தன் அடியார்களுக்கு மேலிருந்து (அவர்களை) அடக்கி ஆள்பவன்; அன்றியும் அவனே நீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவையும்) நன்கு உணர்பவன்.

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بِأَيْمَنِكُمْ وَبِيمَنْكُمْ
 وَأُوحِيَ إِلَيْهِ هَذَا الْقُرْآنُ لِإِنْذِرَ كُوُّبِيهِ وَمَنْ تَلَعَّهُ أَتَشْكُمْ
 لَتَشَهَّدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَ أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا
 هُوَ اللَّهُ وَإِلَهٌ وَلَا إِلَهٌ بَرِيءٌ مِمَّا يُشْرِكُونَ ⑫ الَّذِينَ أَتَيْنَاهُمْ
 الْكِتَابَ يَعْرُفُونَهُ كَمَا يَعْرُفُونَ أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ حَسِرُوا أَنفُسُهُمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑬ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَ
 كَذَابَ بِإِيمَانِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِمُ الظَّالِمُونَ ⑭ وَيَوْمَ نُحْشِرُهُمْ جَمِيعًا
 ثُمَّ نُقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِيمَانَ شَرِكَاتٍ لَهُمُ الَّذِينَ سَكَنُوا
 تِرْزِعُونَ ⑮ ثُمَّ لَهُ تَكُونُ فِتْنَتُهُمُ الْآتَانُ قَالُوا وَاللَّهُ رَبُّنَا مَا كُنَّا
 مُشْرِكِينَ ⑯ أَنْظُرْهُ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ⑰ وَمِنْهُمْ مَنْ يُسْتَهْمِلُ إِلَيْكَ وَجَعَلَنَا عَلَى
 قُلُوبِهِمْ أَكْثَرَهُ أَنْ يَفْقِهُوهُ وَفِي أَذْانِهِمْ وَقَرَأْنَا إِنَّ رِوَايَتَ
 أَيَّةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِيَّنَ ⑱ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ
 وَيَنْسُونَ عَنْهُ وَإِنْ يَهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْرِعُونَ ⑲

19.(நபியே!) "சாட்சியால் மிகப் பெரியது எனது?" என்றார் (அவர்களைக்) கேட்பீராக; (அவர்களால் என்ன கூற முடியும்? நீரே அவர்களிடம்)" அவ்வாறுவே எனக்கும் உங்களுக்கு மிடையில் சாட்சியாக(வும்) இருக்கின்றான்; இன்னும், இந்தக் குர் ஆணைக் கொண்டு உங்களுக்கும், (இது) சென்றடைந்தவர் களுக்கும், நான் அச்சலுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவே இது எனக்கு வறி மூலம் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது" (என்று கூறி), "நிச்சயமாக அவ்வாறுவுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவர்கள் இருப்பதாக (மெய்யாகவே) நீங்கள் சாட்சி கூறுவிர்களா?" என்று (அவர்களை) நீர் கேட்பீராக ("இல்லை அவ்வாறு) நான் சாட்சி கூறுமாட்டேன்!" என்று நீர்க்கூறுவிர்களாக "நிச்சயமாக (வணக்கத்திற்குரிய) அவன்ஒரேநாய்ஞான்; இன்னும், (அவனுக்கு) நீங்கள் இணைவைப்பதிலிருந்தும் நிச்சயமாக நான் நீங்கிக் கொண்டுவன்" என்று கூறுவிர்கள்!

20. எவர்களுக்கு நாம் வேதத்தை கொடுத்திருந்தோ மோ அத்தகையவர்கள்— அவர்கள் தங்களுடைய ஆண்மக்களை அறிவுதைப்போல, அவரை அறிவார்கள் (எனினும், அவர்களில்) எவர்கள் (இதனை மறைத்து) தமக்குத் தாமே நஷ்டமிழுத்துக் கொண்டனரோ, அவர்கள் தாம் நம்பிக்கைகளொன்றாமாட்டார்கள்.

21. மேலும், அவ்வாறுவின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்தவரைவிட, அல்லது அவனுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியவரை விடவோ மிகப் பெரிய அநியாயக்காரர் யார்? நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெறுமாட்டார்கள்.

22. இன்னும் (அந்) நாளில் நாம், அவர்கள் அணைவரையும் ஒன்று திரட்டுவோம்; பின்னர் (அவர்களில்) இணைவைத்து வளங்கிக்கொண்டிருந்தோரிடம், ("உங்கள் இணையாளர்கள் என்) நீங்கள் எவர்களை(க் கற்பனையாக) என்னிக் கொண்டிருந்தீர்களோ, அத்தகைய உங்களுடைய இணையாளர்கள் எங்கே?" என்று நாம் கேட்போம்.

23. பின்னர் அவர்கள் "எங்களுடைய இரிட்சகன் அல்லாற்றின் மீது சத்தியமாக, நாங்கள் இணைவைக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கவில்லை!" என்று கூறுவுதைத் தவிர அவர்களின் உபாயம் (வேறு) இல்லை.

24. தங்களுக்கெதிராக அவர்கள் எவ்வாறு பொய் கூறுகின்றனர் என்பதை (நபியே) நீர் கவனிப்பீராக! (அவ்வாறுவுறுக்கு இணையாளவர்களென்று) அவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவைகள் அவர்களைவிட்டும் மறைந்துவிடும்.

25. (நபியே!) மேலும், அவர்களில் சிலர் உம்பால் (உமது உபதேசங்களை) செவியேற்ற(பவர்கள் போன்று நடிப்ப)பார்கள். மேலும் அவர்கள் அதனை விளங்கிக் கொள்ளாதிருக்கும்படி, அவர்களுடைய இதயங்களில் தீரைகளையும், அவர்களுடைய காதுகளில் (பயனுள்ளதைக்கேட்காத) செவிடையும் நாம் ஏற்படுத்தி விட்டோம். இன்னும் அத்தாடிசிகளை (கண்கூடாக)க் கண்டாலும், அவற்றை அவர்கள் நம்பவே மாட்டார்கள் (நபியே) முடிவாக அவர்கள் உம்மிடம் வந்தால், உம்முடன் வாதாடுவார்கள்; "இவை முன்னோர்களின் கட்டுக் கதைகளேயன்றி (வேறு) இல்லை" என்றே நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் கூறுவார்கள்.

26. அன்றியும், அவர்கள் (மற்றவர்களையும்) இ(குர் ஆணை கேட்ப)திலிருந்து தடுக்கிறார்கள். தாங்களும் இதைவிட்டு தூரமாகிக்கொள்கிறார்கள்; (இதனால்) அவர்கள் தங்களையே அல்லாது (வேறு) வரையும்) நாசமாக்கிக்கொள்வதில்லை; இன்னும் (இதனை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதில்லை.

وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقْفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا لَيَقْتَنَا نَرْدٌ وَلَا نَكِنْ بَ
 يَا يَتَرَبَّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾ بَلْ بَدَ الْهُرْمَانَ كَانُوا
 يُخْفِونَ مِنْ قَبْلِهِ وَلَوْ رُدُّوا إِلَى عَادٍ وَالْمَانُهُوَ عَنْهُ وَأَنْهُمْ
 لَكِنْ بُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَقَالُوا إِنَّ هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
 بِمَبْعُوثَيْنَ ﴿٤٨﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقْفُوا عَلَى رَبِيعِهِ قَالَ الْآيَسِ
 هَذَا إِلَى الْحَقِيقَةِ قَالُوا أَبْلِي وَرَبِيعَنَا قَالَ فَدُونُ وَقْفُوا عَنَّهُ ابْرَيْ
 كَنْتُمْ تَكْفِرُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا لِيَقْتَأَءَ اللَّهُ طَحْشَى
 إِذَا جَاءَهُمْ هُوَ السَّاعَةُ بِغَتَّةٍ قَالُوا يَحْسِنُونَا عَلَى مَا فَرَطْنَا فِيهَا لَا
 وَهُوَ يَعْلَمُونَ أَوْ زَارُهُمْ عَلَى ظَهُورِهِمُ الْأَسَاءُ مَا يَزْرُونَ ﴿٥٠﴾ وَ
 مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعْبٌ وَلَهُوَ وَلَكُلُّ اِلَّا خَرَّةٌ خَبِيرٌ لِلَّذِينَ
 يَتَّقَوْنَ أَفَلَا يَتَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنُكَ الَّذِي
 يَقُولُونَ قَاتَّهُمْ لَا يَكِنْ بُونَكَ وَلَكُنَ الظَّلَمُونَ يَا يَتَرَبَّنَ اللهُ
 يَجْعَلُهُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ كَذَبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَابَرُوْا عَلَى
 مَا كَذَبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَتْهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ
 لِكَلِمَاتِ اللهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ شَبَائِيَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥٣﴾

27. (நரக) நெருப்பின் மீது அவர்கள் நிறுத்தப்படும் பொழுது, (நபியே) நீர் (அவர்களைப்) பார்ப்பீராயின்," நாங்கள் (உலகத்திற்குத்) திரு(ம்ப அனு)ப்பப்பட வேண்டுமே (அவ்வாறாயின்) எங்கள் இரட்சகளின் வசனங்களை நாங்கள் பொய்யாக்கவும் மாட்டோமே; இன்னும், விசுவாசிகளில் நாங்கள் ஆகிவிடுவோமே"என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

28. அவ்வாறல்ல! இதற்கு முன்னர் அவர்கள் (தங்களுக்குள்) மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருந்ததே அவர்களுக்கு வெளிப்பட்டு விட்டது. (ஏனென்றால்) அவர்கள் (இவ்வுலகத்திற்குத்) திரும்ப அனுப்பப்பட்ட போதிலும், எதைவிட்டுத்தடுக்கப்பட்டார்களோ அதன்பக்கமே திரும்புவார்கள்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள், பொய்யர்களாவர்.

29. அன்றியும், "இது, நம்முடைய இவ்வுலக வாழ்வைத் தனிர (இறந்தபின் வேறு வாழ்க்கை) இல்லை; (இறந்த பின்) நாம் (உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு) எழுப்பப்படுகிறவர்களும்ல்லர் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

30. மேலும், அவர்கள் (உயிர்ப்பிக்கப்பட்டுத்) தங்கள் இரட்சகள் முன் நிறுத்தப்படும் பொழுது, (நபியே அவர்களை) நீர் காண்பீராயின், (அது சமயம் அவர்களிடம், "விசாரணை நாளாகிய) இது உண்மையல்லவா?" என்று அவள் கேட்பான். அதற்கவர்கள், "ஆம்! எங்கள் இரட்சகள் மீது ஆணையாக உண்மை தான்)" எனக் கூறுவார்கள். அதற்கவன், ("இதனை) நீங்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக (நரகத்தின்) வேதனையை நீங்கள் சுலவத்துப் பாருங்கள்" என்று கூறுவான்.

31 (ஆகவே மறுமையில்) அல்லாஹுவைச் சந்திப்பதைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர் நிச்சயமாக நஷ்டமடைந்தவர்களாகி விட்டனர்; முடிவாக, அவர்களுக்கு மறுமை நாள் தீட்டிரென வந்துவிட்டால், அவர்களோ தங்கள் பாவச்சமைகளைத் தங்கள் முதுகுளின்மீது சமந்தவர்களாக, "அவ்வுலகத்" தில் நாங்கள் செய்யத்தவறவிட்டவைகளின்மீது எங்களுக்கு ஏற்பட்ட கைசேதமே!" என்று கூறுவார்கள்; தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; அவர்கள் சமந்து கொண்டிருப்பது மிகக் கெட்டதாகிவிட்டது.

32 மேலும் இவ்வுலக வாழ்க்கை விளையாட்டும், வீணுமேயன்றி (வேறு) இல்லை. இன்னும், பயபக்தியுடையோருக்கு நிச்சயமாக மறுமையின் வீடாகிறது மேலானதாகும்; நீங்கள் (இதனை) அறிந்து கொள்ளலாமாட்டார்களா?

33 (நபியே) உம்மைப் பொய்யரென்) நிச்சயமாக அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருப்பது, உமக்குக் கவலையைத் தருகின்றது என்பதைத் திட்டமாக நாம் அறிவோம்; ஆகவே நிச்சயமாக அவர்கள் உம்மைப் பொய்யாக்கவில்லை; எனினும், அந்த அநியாயக் காரர்கள் அல்லாஹுற் விள் வசனங்களை (யே பொய்யாக்கி) மறுக்கின்றனர்.

34. (நபியே!) திட்டமாக உமக்கு முன் (நம்முடைய) தூதர்களும் (இவ்வாறே) பொய்யாக்கப்பட்டனர்; தாம் பொய்யாக்கப்பட்டதன் மீதும், துள்புறுத்தப் பட்டதன் மீதும், அவர்களுக்கு நம்முடைய உதவி வரும் வரையில் அவர்கள் (நபியே) பொறுத்துக் கொண்டிருந்தனர்; அல்லாஹுற் வுடைய வார்த்தை (பேச்கக்) களை மாற்றுகிறவர் எவரும் இல்லை; (நம்) தூதர்களின் (இத்தகைய) செய்தி திட்டமாக உம்மிடம் வந்துமிருக்கிறது.

فَإِنْ كَانَ كَبُرُّ عَلَيْكَ أَعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِي
 نَفَقَافِ الْأَرْضِ أَوْ سَلَمًا فِي السَّمَاءِ فَتَاتِيهِمْ بِاِيمَانِهِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لِجَمِيعِهِمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ⑤ إِنَّمَا يَشْتَجِيبُ
 الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمُؤْمِنُ يَعْتَهِرُ اللَّهُ شَهِيدٌ إِلَيْهِ وَرَجَعُونَ ⑥ وَ
 قَالُوا إِنَّا لَنَزَّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ
 يُنَزِّلَ آيَةً ۖ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑦ وَمَا مِنْ دَآبَةٍ فِي
 الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٌ يَطِيرُ بِعِنَاحِيهِ إِلَّا أَمْوَالُهُمْ مَا فَرَّطَنَا
 فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ إِلَى رَبِّهِمْ يُحِسِّرُونَ ⑧ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِإِيمَانِنَا أَصْمَمْ وَبَعْدَمْ فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ يَسِّرَ اللَّهُ بِصَلَلَهُ وَمِنْ يَشَاءُ
 يَجْعَلُهُ عَلَى حِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑨ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنَّ أَنْكُو عَذَابَ
 اللَّهِ أَوْ أَنْكُو السَّاعَةَ أَغْبَرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنُوكِ صَدَقَنَ ⑩
 بَلْ إِنَّا لَنَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَسْوَى
 مَا شَرَكُونَ ⑪ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْ أَمْمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخْذَنَّهُمْ بِالْبَلَاسَاءِ
 وَالظَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ⑫ فَلَوْلَا أَذْجَاءُهُمْ بِأُسْنَاتِ ضَرَّعَوْا
 وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑬

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٢٤

35. இன்னும் (நபியே) அவர்களுடைய புறக்கணிப்பு உமக்குப் பெரிதாகத் தோன்றினால், பூமியில் (அதன் ஆழத்தில் கெல்ல) ஒரு ஏணியையோ தேடிக்கொள்வதற்கும், பின்னர் (அவர்கள் விருப்பப்படி) ஓர் அத்தாட்சியை நீர் அவர்களுக்குக்கொண்டு வருவதற்கும் நீர் சக்திபெற்றால்—(அவ்வாறு செய்விராக்குப்போதும் அவர்கள் உம்மைநிராகரித்துக்கொண்டுதானிருப்பார்கள்) இன்னும், அல்லாஹ் நாடினால் அவர்களை நேர் வழியின்மீது ஒன்று சேர்த்து விடுவான்; ஆகவே, நிச்சயமாக அறிவில்லாதவர்களில் (ஒருவராக) நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்.

36. (உமதைழப்பிற்கு) பதில் கூறுபவரெல்லாம் (உமக்குச்) செவியேற்கிறார்களே அவர்கள் தாம். (இவர்களோ செவியேற்க முடியாத இறந்தவர்களைப் போலவே யிருக்கின்றனர்). இன்னும் இறந்தவர்கள்—அவர்களை (மறுமையில் தான்) அல்லாஹ் (சயிர் கொடுத்து) எழுப்புவான். பின்னர் அவளிடமே அவர்கள் மீட்டப்படுவார்கள்.

37. "(நம் விருப்பப் பிரகாரம்) அவருடைய இரட்சகணிடமிருந்து அவர்மீது ஓர் அத்தாட்சி இறக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாதா? என்றும் அவர்கள் கேட்கின்றனர்; (அதற்கு நபியே) நீர் கூறுவிராக!" (அத்தகைய) ஓர் அத்தாட்சியை இறக்கிவைக்க நிச்சயமாக அல்லாஹ் சக்தியுடைவன். (அவ்வாறு இறக்கியும் வைத்துதுள்ளான்.) எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறியமாட்டார்கள்.

38. மேலும், பூமியில் ஜார்த்து தீரிகிறதும், தம்முடைய இரு இறக்கைகளால் (ஆகாயத்தில்) பறக்கக் கூடிய பறவையும், உங்களைப்போன்ற (ஜீவனுள்ள) இனங்களேயன்றி வேறில்லை; (இவைகளில்) எதையும் (நம்முடைய பதிவுப்) புத்தகத்தில் (லவ்ஹால் மஹ்ஃபூலில்) குறிப்பிடாது நாம் விட்டுவிடவில்லை; பின்னர், (ஒருநாளில் யாவரும்) தம் இரட்சகணின்பக்கம் ஒன்று திரட்டப்படுவார்.

39. இன்னும் நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றனரே அவர்கள், இருக்களில் (தட்டழியும்) செவிடர்களாகவும், ஊமையர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அல்லாஹ் எவரை நாடுகிறானோ அவரைத் தவறான வழியிற் கெல்ல விட்டு விடுகின்றான்; இன்னும், எவரை அவன் நாடுகிறானோ அவரை நேராள வழியில் ஆக்குகின்றான்.

40. (நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவிராக!" உங்களுக்கு அல்லாஹ் வைத்தனை வந்து விட்டால், அல்லது உங்களுக்கு மறுமைநாள் வந்து விட்டால், அதிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் அல்லாஹ் அல்லாத (இ) வைகளையா நீங்கள் (உங்கள் உதவிக்கு) அழைப்பீர்கள்?" என்பதைநிங்கள் எளக்குத் தெரிவியுங்கள்.

41. அவ்வாறன்று! (அந்தேரத்தில்) அவனையேநிங்கள் அழைப்பீர்கள்; அதுசமயம் எதற்காக நீங்கள் அழைத்தீர்களோ அதை அவன் நாடினால் நீக்கிவிடுவான். நீங்கள் (அந்த அல்லாஹ் வற்வுக்கு) இணை வைத்திருந்தவற்றை மறந்தும் விடுவீர்கள்.

42. இன்னும் (நபியே) உமக்கு முன்னர் பல சமூகத்தார்க்கும் நாம் (நம்முடைய) தூதர்களை நிச்சயமாக அனுப்பிவைத்தோம். (எனினும், அத்தூதர்களை அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டனர். ஆகவே) அவர்கள் பணிந்து வருவதற்காக வறுமையைக் கொண்டும், நோயைக் கொண்டும் நாம் அவர்களைப் பிடித்தோம்.

43. நம் வேதனை அவர்களுக்கு வந்தபோது அவர்கள் (அதிலிருந்து காத்துக் கொள்ள பிரார்த்தனைகள் செய்து) பணிந்திருக்க வேண்டாமா? ஆளால், அவர்களுடைய இதயங்கள் கல்நெஞ்சாகிவிட்டன. இன்னும், அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளை, வழத்தான் அவர்களுக்கு அலங்காரமாகக் காண்பித்துவிட்டான்.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِرُوا بِهِ فَتَعَنَّ عَلَيْهِمُ الْبَوَابَ كُلُّ شَيْءٍ
 حَتَّىٰ إِذَا فَرَحُوا بِهَا أَوْ تُؤْتُوا أَخْدَنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ
 مُبْلِسُونَ ⑫ فَقُطِّعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑬ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخْذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَ
 أَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظُرُوهُ
 كَيْفَ نُصِّرُ الظَّالِمِينَ ⑭ هُمْ يَصْدِقُونَ ⑮ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 أَتَكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهَرًا هَلْ يُعْلَمُكُمْ إِلَّا الْقَوْمُ
 الظَّالِمُونَ ⑯ وَمَا نَرْسَلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرُونَ وَمُنذِرُونَ
 فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ ⑰
 وَالَّذِينَ كَيْدُوا بِاِيمَانِنَا يَسْهُمُونَ عَذَابٌ بِهَا كَانُوا
 يَفْسُدُونَ ⑱ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَرَائِنَ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
 الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلِكٌ إِنْ أَتَكُمْ بِهِ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيْكُمْ
 قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ⑲ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ⑳
 وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَمْنَعُونَ أَنْ يَحْشُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ
 لَهُمْ مِنْ دُونِهِ رَأْيٌ ⑳ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَفَعَّلُونَ ㉑

44. அவர்களுக்கு நினைவுட்டப் பட்ட (நல்லூபதேசத்)தை அவர்கள் மறந்துவிடவே, (அவர்களைச் சோதிக்கும் பொருட்டு) ஒவ்வொரு பொருளின் வாயில்களையும் நாம் அவர்களுக்குத் திறந்துவிட்டோம்; (அவர்களுக்கு தேவையான வகை அண்டத்தும் தாராளமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன.) முடிவாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டவைகளைக் கொண்டு அவர்கள் ஆனந்தமடைந்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் (நம் வேதனையைக் கொண்டு) நாம் அவர்களைத் திடீரெனப் பிடித்துவிட்டோம்; அந்நேரத்தில் அவர்கள் நம்பிக்கை இழுந்தவர்களாகி விட்டனர்.

45. ஆகவே, அநியாயம் செய்துகொண்டிருந்த அச்சமூகத்தாரின் வேர் துண்டிக்கப் பட்டுவிட்டது (அவர்கள் அடியோடு அழிக்கப் பட்டனர்). இன்னும், எல்லாப் புகழும் அகிலத்தாரின் இரட்சகன் அல்லாற்றுவக்கே உரியதாகும்.

46. அல்லாற் உங்களுடைய செவிப் புலனையும், பார் வைகளையும் பறித்துவிட்டு, உங்கள் இதயங்களின் மீது முத்திரை வைத்துவிட்டால், அல்லாற் வையன்றி எந்த நாயன் அவைகளை உங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பான், என்பதை நீங்கள் (எனக்குத்) தெரிவியுங்கள் "என்று (நபியே) நீர் (அவர்களைக்) கேட்டீராக! (நம்முடைய ஆற்றலுக்குரிய) அத்தாட்சிகளை எவ்வாறு (வித விதமாக) நாம் விவரிக்கின்றோம் என்பதையும் நீர் கவனிப்பீராக! (இவ்வாறுருந்தும்) பின்னும் அவர்கள் புறக்களித்தே வருகின்றனர்.

47. (நபியே! அவர்களை) நீர் கேட்டீராக! "திடீரெனவோ, அவ்வது வெளிப்படையாகக் கண்ணுக்கெதிரிலோ அல்லாற்றுவடைய வேதனை உங்களிடம் வந்துவிட்டால், (என்னவாகும் என்பதை) நீங்கள் எனக்குக் கூறுங்கள். (அந்நேரத்தில் இந்த) அநியாயக்கார சமூகத்தாரைத் தவிர (மற்றெவரும்) அழிக்கப் படுவார்களா?" இவ்வை இவர்கள்தான் அழிக்கப்படுவார்கள்).

48. இன்னும், நன்மாராயம் கூறுகிறவர்களாகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவர்களாகவுமே தவிர தூதர்களை நாம் அனுப்பவில்லை. ஆகவே, எவர்கள் (இந்நபியை) விசுவாகித்து, (தங்களைக்) சீர்திருத்திக் கொண்டார்களோ அவர்களுக்கு எத்தனையபயமில்லை; அவர்கள் (அதுபற்றி) கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

49. இன்னும், (உங்களில்) நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கினார்களோ அத்தகையோர் - அவர்கள் (அல்லாற்றுவின் கட்டளைகளை ஏற்காது) பாவம் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்களை வேதனை பிடித்துக் கொள்ளும்.

50. (நபியே! அவர்களுக்கு) நீர் கூறுவீராக! "அல்லாற்றுவடைய பொக்கிவங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன என்று நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லை. மறைவானவற்றை நான் அறியவுமாட்டேன்; நிச்சயமாக நான் ஒரு மலக்கு என்று நான் உங்களிடம் கூறவுமில்லை; எனக்கு வஹீயின் மூலம் அறிவிக்கப் பட்டவைகளையன்றி (வேறெதையும்) நான் பின்பற்றுவதில்லை." குருதுமும், பார்வையுடையவனும் சமமாவார்களா? " என (நபியே) நீர் கேட்டீராக! ஆகவே நீங்கள் சிந்திக்கமாட்டார்களா?

51. இன்னும், (நபியே! மறுமையில்) தங்கள் இரட்சகளிடம் ஒன்று திரட்டப் படுவதை பயப்படுகின்றார்களே அத்தகையோரை, (குர் ஆனாகிய) அதனைக் கொண்டு அவர்கள் பயப்பட்டியுடையோராவதற்காக நீர் எச்சரிக்கை செய்வீராக! அவர்களுக்கு (அந்நாளில்) பாதுகாப்பளிப்பவரோ பரிந்து பேசுபவரோ அவளையன்றி (வேறெவரும்) இல்லை.

وَلَا تَأْتِرُ الدِّينَ يَدُ عُونَ رَبِّهِمْ بِالْغَدَارةِ وَالْعَشَّيِّ
 يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَ
 مَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَنَظِرُهُمْ فَتَكُونُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ ④ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِعَضٍ لَيَقُولُوا أَهُؤُلَاءِ
 مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنَ أَيْمَانِهِ إِنَّ اللَّهَ بِأَعْلَمُ بِالشَّاكِرِينَ ⑤
 وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاِيمَانِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كُلُّ
 رَبِّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ أَنَّهُ مِنْ حَمْلِ مِنْكُمْ سُوءٌ إِنْجَهَالَةٌ
 ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥ وَكَذَلِكَ
 نَفْصِلُ الْأَبْيَاتِ وَلِسْتَ بِئْ سَبِيلٍ الْمُجْرِمِينَ ⑦ فَقُلْ إِنِّي
 نُهِيَتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا
 أَشْبِعُ أَهْوَاءَ كُلِّهِ قَدْ ضَلَلتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ⑧
 قُلْ إِنِّي عَلَى بَيْنَتَهُ مِنْ رَبِّي وَكَذَلِكُمْ بِهِ مَا يَعْنِدُونِي مَا
 تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ السُّلْطَنَ إِلَّا اللَّهُ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ
 خَيْرُ الْفَقِيلِينَ ⑨ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
 لَقْضَى الْأَمْرِ بِيَنِي وَبَيْنَكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ⑩

52 மேலும், (நபியே!) காவையிலும், மாலையிலும் தங்களுடைய இரட்சகளை, அவன் திருமுகத்தை நாடிக்கொண்டு அழைத்து(ப் பிரார்த்தித்து)க் கொண்டிருப்போரை நீர் விரட்டிவிட வேண்டாம் ; அவர்களுடைய கணக்கிலிருந்து யாதொன்றும் உம்மீது (பொறுப்பாக) இல்லை. உம்முடைய கணக்கிலிருந்து யாதொன்றும் அவர்கள் மீது (பொறுப்பாக) இல்லை ; ஆகவே, நீர் அவர்களை விரட்டினால், அநியாயக்காரர்களில் (இருவராக) நீர் ஆகிவிடுவீர்.

53. "நமக்கிடையில் (எழூங்களாகிய) இவர்கள்மீதா அல்லாஹுற் பேரருள்புரிந்து விட்டான்?" என்று(பணக்காரர்கள்)கூறுவதற்காக இவ்வாறே அவர்களிலில்லை, சிலரைக் கொண்டு நாம் சோதித்தோம்; நன்றி செலுத்துவோரை அல்லாஹுற் மிக்க அறிந்தவளில்லையா?

54. மேலும், நம்முடைய வசனங்களை விசுவாசிப்போர் (நபியே) உம்மிடம் வந்தால், (நீர் அவர்களுக்கு, "ஸலாமுள் அவைக்கும்) உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக! உங்களுடைய இரட்சகள் (உங்களுக்கு) அருள் புரிவதைத் தன்மீது கடமையாக்கிக் கொண்டான்; நிச்சயமாக உங்களில் எவ்வரேறும் அறியாமையின் காரணமாக (யாதொரு) தீவிமையைச் செய்து விட்டு, பிறகு அதன் பின்னர் அதற்காகப் பச்சாதாபப் பட்டு (அதிலிருந்து விலை) சீர் திருத்திக் கொண்டாரோ (அவருடைய குற்றங்களை அல்லாஹுற் மன்னித் துவிடுவான்; ஏனென்றால்)" நிச்சயமாக அவன் மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக்கிருபையுடையவன்" என்று நீர் கூறுவீராக!

55. அன்றியும் வசனங்களை இவ்வாறே நாம் விவரிக்கின்றோம்; குற்றவாளிகளின் வழி (இள்ளதெனச் சந்தேகமறத்) தெளிவாகி விடுவதற்காகவும் (இவ்வாறு விவரிக்கின்றோம்)

56. (அவர்களிடம்) "அல்லாஹுற் வையன்றி நீங்கள் (வணங்கி) அழைக்கின்றீர்களே அவர்களை நான் வணங்குவதை விட்டும் நிச்சயமாக நான் தடுக்கப் பட்டுள்ளேன்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக! "உங்களுடைய மன இச்சைகளை நான் பின்பற்ற மாட்டேன்; அப்போது திட்டமாக நானும் வழிதவறி விடுவேன்; நான் நேரான வழியை அடைந்தவர்களிலும் இருக்கமாட்டேன்" என்று(மு) கூறும்.

57. "நிச்சயமாக நான், என் இரட்சகளின் தெளிவான அத்காட்சிமின் மீதே இருக்கின்றேன்; அதனையும் நீங்கள் பொய்யாக்கின்றிகள் ; எதற்கு நீங்கள் அவசரப்படுகின்றிகளோ அ(வ்வெதனையானது) என்னிடம் இல்லை ; அதிகாரம்யாவும் அல்லாஹுற்வக்கீட்டின்றி (வேறு எவ்வருக்கும்) இல்லை ; அவன் உண்மையை விவரிக்கின்றான். இன்னும், தீர்ப்பளிப்போல் அவன் மிக்க மேஹானவன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

58. "எ(வ்வெதனையான)தை நீங்கள் அவசரப் படுகிறீர்களோ அது நிச்சயமாக என்னிடம் இருந்திருந்தால், உங்களுக்கும், எனக்குமிடையிலுள்ள விவகாரம் (இதுவரையில்) தீர்க்கப்பட்டிருக்கும். மேலும், அல்லாஹுற், அநியாயக்காரர்களை மிக்க அறிந்தவன்" என்று கூறுவீராக!

وَعِنْهُمْ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ رَبُّ الْجِنِّ وَمَا
 تَسْقُطُ مِنْ وَرْقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَالْأَجْمَعُونَ فِي ظُلْمِتِ الْأَرْضِ وَلَا طِبِّ
 وَلَا يَأْكُلُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مَيْدَنٍ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمْ بِالْيَوْمِ وَ
 يَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمُ بِالنَّهَارِ شَوَّى بَعْثَكُمْ فِيهِ لِيَقْضِي أَجَلًا مُسَمَّىً
 نَحْنُ إِلَيْهِ مُرْجِعُكُمْ وَنَحْنُ يَسِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَهُوَ الْقَاهِرُ
 فَوْقَ عِبَادَهُ وَيُرِسِّلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَهْدَكُمْ
 الْمَوْتُ تَوْقِتُهُ رَسَلْنَا وَهُوَ لَا يَفْرَطُونَ نَحْنُ دُوَّارُ أَرْضِ اللَّهِ
 مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ الْأَكْلُهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِيبَيْنَ قُلْ مَنْ
 يَنْجِيْكُمْ مِنْ ظُلْمِتِ الْبَرِّ وَالْجَنَّتِ عَوْنَهُ تَضَرَّعًا وَخَفَقَهُ لَهُنْ
 أَجْهَنَّمَانْ هُنْ كَلَنْكُونَ مِنَ الشَّيْكُورِينَ قُلْ اللَّهُ يَنْجِيْكُمْ
 مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كُرْبَ شَهَادَتِهِنْ سِرْكُونَ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىَّ
 أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَدَآءَ أَبَآءَ مِنْ قَوْقَمْ أَوْ مِنْ سَعْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ
 يَلْسِكُمْ شَيْعَآ وَيُذْيِقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْكُمْ نُصْرَفُ
 الْأَيْتَ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمَكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ
 لَسْتُ عَلَيْكُمْ بُوكِيلٌ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَقْرِرٌ وَسُوفَ تَعْلَمُونَ

59. இன் ஜூம், அவனிடமே மறைவானவற்றின் சாவிகள் இருக்கின்றன; அவற்றிலுள்ளவற்றை அவனையன்றி வேறெறவரும் அறியார்; மேலும், கரையிலும், கடலிலும் உள்ளவைகளையும் அவன் நன்கறிவான்; அவன் அறியாமல் யாதோர் இவையும் உதிரவதில்லை; பூமியின் (ஆழத்தில்) அடர்ந்த இருள்களில் (புதைந்து) சிடக்கும் விததும், பசுமையானதும், உலர்ந்ததும் (அவனுடைய) தெளிவான(பதிவுப்) புத்தகத்தில் இல்லாமலில்லை.

60. அன்றியும், அவன் எத்தகையவைன்றால், (மனிதர்களே!) இரவில் (நீங்கள் நித்திரை செய்யும்பொழுது) அவன்தான், உங்களின் உயிர்க் களை கைப்பற்றிக் கொள் சிறான்; மேலும், நீங்கள் பகலில் சம்பாதிக்கின்றவற்றையும் அவன் அறிகின்றான்; பின்னர் (உங்களுக்குக்) குறிப்பிட்டப்பட்ட தவணை பூர்த்திசெய்யப்படுவதற்காக அப்பகலான(தில் அவன் (உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணி) உங்களை எழுப்புகிறான்; பின்னர், உங்களுடைய (இறுதி) மீட்சி அவனின் பக்கமே இருக்கிறது; பின்னர், நீங்கள் (இங்கு) செய்து கொண்டிருந்தவைகளை (அங்கு) உங்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்.

61. மேலும், அவனே தன் அடியார்களுக்கு மேலிருந்து அடக்கி ஆளுகின்றவன்; இன் ஜூம் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பாளர்களான மலக்குக் களையும் அவன் அனுப்புகிறான்; முடிவாக உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வந்துவிடுமானால், அவரை நம்முடைய தூதர்கள் இறக்கச் செய்கின்றனர்; அவர்கள் (கைப்பற்றிய உயிரை எங்கு சேர்த்து வைக்கவேண்டுமோ அங்கு சேர்த்துவைப்பதில் எக்குறையும் செய்யமாட்டார்கள்.

62. (இதன்) பின்னர், அவர்கள் தங்களின் உண்மையான எஜமானாகிய அல்லாஹுநிடமே திருப்பிக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்; அறிந்து கொள்ளுங்கள்; (அந்தேரத்தில்) தீர்ப்புக் கூறும் அதிகாரம் அவனுக்கே உரித்தானது; அன்றியும் அவன் கணக்கெடுப்போரில் மிகத்தவிரமானவன்.

63. "கரையிலும் கடலிலும் உள்ள இருள்களில் நீங்கள் சிக்கித்தவிக்கும் போது அவற்றி) விருந்து உங்களை ஈடுப்பதற்குபவன் யார்? (அவ்வேளை) பணிவாகவும், மறைவாகவும் எங்களை அவன் இதைவிட்டும் ஈடுப்பதற்கிட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் நன்றி செலுத்துவோர்களில் ஆகிலிடுவோம்" என்று நீங்கள் அவனிடம் பிரார்த்திக்கின்றிர்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

64. "இதிலிருந்தும், மற்றெல்லாக் கஷ்டத்திலிருந்தும் உங்களை ஈடுப்பதற்கு அல்லாஹுந்தான்; (அதிலிருந்து உங்களை ஈடுப்பதற்கிய) பின்ஜூம் நீங்கள் (அவனுக்கு) இணைவைக்கின்றிர்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

65. (நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக! "உங்கள் தலைகளுக்கு மேலிருந்தோ, அல்லது உங்கள் பாதங்களுக்குக் கிழிருந்தோ உங்களுக்கு(யாதொரு) வேதனையை அவன் அனுப்புவதற்கும், அல்லது உங்களைப் பல பிரிவுகளாக்கி, (உங்களுக்கு மத்தியில் நீங்கள் போர், சிறைச் சேதம் ஆகியவற்றைச் செய்து) உங்கள் சிலரின் கொடுமையைக் கொண்டு) மற்ற சிலரைச் சுலைக்கச் செய்வதற்கும் அவன் சக்தியுடையவன்". அவர்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, நாம் நம்முடைய வசனங்களை எவ்வாறு பல வகைகளில் திருப்பித்திருப்பி கூறுகின்றோம் என்று நீர் கவனிப்பீராக.

66. (நபியே! குரு ஆனாகிய) இது முற்றிலும் உண்மையாக இருந்தும், உம்முடைய சமூகத்தார் இதனையும் பொய்யாக்குகின்றனர். (ஆகவே, அவாகளிடம்) "நான் உங்கள்மீது பொறுப்பாளன்றல்" என்று நீர் கூறுவீராக!

67. "ஓவ்வொரு விவேஷத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட கால நிர்ணயமுண்டு; (அதனைப் பற்றிவிரைவில்) நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்".

وَإِذَا رَأَيْتُ الَّذِينَ يَحْوِضُونَ فِي أَيْتَنَا فَاعْرُضْ عَنْهُمْ حَتَّى
 يَحْوِضُوا فِي حَدِيثٍ عَيْرٍ وَامْأَمِيْسِيْنَكَ الشَّيْطَنُ فَلَا تَقْعُدُ
 بَعْدَ الدِّرْكُرْيَ مَعَ الْقَوْمِ الظَّلِيمِينَ ۝ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَكْفُونَ
 مِنْ حَسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكُنْ ذَكْرِي لَعَلَّهُمْ يَكْفُونَ ۝ وَذَرِ
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَوْبِيَا وَلَهُوَ أَغْرِيَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ
 ذَكْرِيْهُ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسْبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلِهِ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهُ إِلَّا بِإِلَيْكَ
 الَّذِينَ أَيْسَلُوا إِلَيْهَا كَسِبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٍ
 الَّذِينَ أَكَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ قُلْ أَنْدُعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَنْفَعُنَا وَلَا يُضُرُّنَا وَنَرْدَعُ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ
 كَالَّذِي أَسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَنُ فِي الْأَرْضِ حَيْثُ أَنْ لَهَا أَصْبَحَ
 يَدُ عُونَةٍ إِلَى الْهُدَى أَيْتَنَا ۝ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى
 وَأَمْرُنَا السَّلَامُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَإِنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
 اتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ يُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِيقَةِ ۝ وَيَوْمَ يَقُولُ كُلُّ فَيَكُونُ ۝

5. "என் அருமை மகனே! நீர் கண்ட கனவை உம் சகோதரர் களிடம் சொல்லிக்காட்டவேண்டாம்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவர்கள் உமக்கு யாதேனும் தீங்கிழைக்கச் சதி செய்வார்கள்; (எனவில்) நிச்சயமாக வைத்தான் மனிதனுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாக இருக்கிறான்" என்று (யல்கூப் நியியாகிய) அவர் கூறினார்.

6. மேலும், "(நீர் கனவில் கண்ட) அவ்வாறே உமதிரட்சகன் உம் மைத் தேர்ந்தெடுத்து, கனவுகளின் விளக்கங்களையும் உமக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, இதற்கு முன்னர் இப்ராஹீம், இஸ்லாக் ஆசிய உம்முடைய இரு முதாதையர் மீதும் (தம் அருளாகிய) அதனைப் பூர்த்தியாக்கி வைத்தவாரே உம் மீதும், யல்கூபின் (மற்ற) குடும்பத்தினர் மீதும் அவன் தன் அருளைப் பூர்த்தியாக்கி வைப்பான்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் (யாவற் றையும்) நன் கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" (என்றும் கூறினார்).

7. (நபியே) நிச்சயமாக யூஸாஃபி (என் சரித்திரத்தி) லும், அவரது சகோதரர் களில் சரித்திரத்தி லும் வினவுகின்றவர்களுக்கு பல படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

8. "நாம் (பலகாலிகளான) ஒரு கூட்டமாக இருந்தும், நிச்சயமாக யூஸாஃபும், அவருடைய சகோதரரும் நம் தந்தைக்கு நம்மைவிட அதிகப் பிரியமுன் வாவர் களாயிருக்கின்றனர்; (இதில்) நிச்சயமாக நம் தந்தை பகிரங்கமான தவற்றில் இருக்கிறார்" என்று அவர்கள் கூறிய சமயத்தை (நினைவு கூரவிராக).

9. "(ஆகவே,) யூஸாஃபைக் கொலை செய்துவிடுங்கள்; அல்லது பூழியில் எங்கேனும் ஏற்றது விடுங்கள்; உங்கள் தந்தையின்முகம் (கவனம்) முற்றிலும் உங்கள் பக்கமே இருக்கும்; இதன் பின்னர், நங்கள் (அல்லாஹுற்விடம் மன்னிப்புத் தேடிக்கொண்டு) நல்லவர் களான கூட்டத்தினராகிவிடுவீர்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

10. (அதற்கு) அவர்களில் (நற்போதனை) கூறக்கூடிய ஒருவர், "யூஸாஃபை நீங்கள் கொலை செய்யாதீர்கள்; இன்னும், நீங்கள் (அவருக்கு ஏதும் தீமை) செய்பவர் களாக இருந்தால், ஆழமான ஒரு பாழ் கிண்ணற்றில் அவரை போட்டு விடுங்கள்; பிரயாணிகளில் சிலர் அவரை (கிளைற்றிவிடுந்து) எடுத்துக் கொள்க்கூடும்" என்று கூறினார்கள்.

11. (பின்னர் அவர்கள் தங்கள் தந்தையிடம் வந்து) "எங்கள் தந்தையே! யூஸாஃபைப் பற்றி (அவர் விஷயத்தில்) நீங்கள் எங்களை நம்பாமலிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? நாங்களோ, நிச்சயமாக அவருக்கு நன்மையை நாடுபவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

12. "நாளைய தினம் அவரை எங்களுடன் அனுப்பி வையுங்கள்; அவர் (கூட்டிலுள்ள களிகளை) நன்கு புசித்துக்கொண்டும், விளையாடிக்கொண்டும் இருப்பார். நிச்சயமாக, நாங்கள் அவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வோராகவும் இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

13. அ(தற்க)வர் "நீங்கள் அவரை (அளுத்து)க்கொண்டு செல்வது நிச்சயமாக என்னைக் கவலையடையச் செய்கிறது. நீங்கள் (வினையாடிக் கொண்டு) அவரைவிட்டும் பராமருகமானவர் களாகயிருக்கும் நிலையில் ஓநாய் அவரை (அடித்துத்) தின்று விடும் என்று நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

14. அ (தற்க)வர்கள், "ஆற்றல் மிகக் ஒரு கூட்டத்தினராக நாங்கள் இருந்தும், அவரை ஓர் ஓநாய் தின்று விடுமானால், நிச்சயமாக நாங்கள் அப்போது நஷ்டமடைந்தவர்களாகிவிடுவோம்" என்று கூறினார்.

فَلَمَّا ذَهَبُوا يَهُوَابِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبْنِ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لِتُنْتَهِنُهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ⑩
 وَجَاءُهُ أَبَاهُمْ عَشَاءً يَكُونُ ⑪ قَالُوا يَا بَانَاهَا ذَهَبْنَا
 نَسْتَقِنُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكْلَهُ الدَّبْرُ وَمَا
 أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْكَنَا صِدْقِينَ ⑫ وَجَاءُهُ عَلَى قَبِيْصِهِ
 بِدَمِ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوْلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبَرْ
 جَمِيلٌ وَإِنَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصْنَعُونَ ⑬ وَجَاءَتْ سِيَارَةٌ
 قَادَ سَلْوًا وَارْدَهُمْ فَاقْدَلَ دَلْوَهُ قَالَ يُلْشِرِي هَذَا أَغْلَمُ
 وَأَسْرُورُهُ بِضَاعَةٍ وَإِنَّهُ عَلَيْهِ بِمَا يَعْمَلُونَ ⑭ وَشَرَوْهُ
 بِشَنِينَ بَشِينَ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ⑮
 وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَهُ مِنْ مَصْرَ لِأَمْرَاتِهِ أَكْرِمِي مَثُونَهُ
 عَلَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ تَنْجِذَنَا وَلَدَأْ وَكَذَلِكَ مَكْتَلَ يُوسُفَ
 فِي الْأَرْضِ وَلَنْ يَعْلَمَهُ مَنْ تَأْوِيلُ الْأَحَادِيْثُ وَإِنَّهُ غَالِبٌ
 عَلَى أَمْرِهِ وَلِكُنَّ الْكُثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ⑯ وَلَمَّا بَلَغَهُ
 أَشَدَّهَا أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ بَعْزَرِي الْمُحْسِنِينَ ⑰

15. ஆகவே, (யூசஃபாகிய) அவரை (அழைத்து) கொண்டு சென்று, அவரை ஆழமான ஒரு பாழ்கிணற்றில் ஆக்கிவிட வேண்டுமென்றே அவர்கள் ஒருமித்து முடிவு செய்த போது, அவர்களோ (உம்மை) அறியாதவர்களாக இருக்க, அவர்களுடைய இக்காரியத்தைப்பற்றி (ஒரு காலத்தில்) நீர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத்தெரிவிப்பீர்" என்று (யூசஃபாகிய) அவருக்கு நாம் வஹி அறிவித்தோம்.

16. மேலும், (அன்று) பொழுதடைந்த பின், அவர்கள் தங்கள் தந்தையிடம் அழுதவர்களாகவே வந்தனர்.

17. "எங்கள் தந்தையே! நிச்சயமாக நாங்கள் (ஒருவரை ஒருவர்) முந்திக் கொண்டு சென்று விட்டோம்; யூஸாஃபை எங்கள் சாமான் களிடம் நாங்கள் விட்டு விட்டோம்; அப்போது, அவரை ஒனாய் (அடித்துத்) தின்று விட்டது; நாங்கள் (எவ்வளவு) உண்மையாளர்களாக இருப்பினும் நீர் எங்களை நம்பக் கூடியவர் அல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

18. அன்றியும் (தங்கள் கூற்றைப் பலப்படுத்த) அவருடைய சட்டையில் (ஆட்டிள்) பொய்யான இரத்தத்தைத் தோய்த்து) கொண்டு வந்து காண்பித் தார்கள்; (இரத்தம் தோய்ந்த அச்சட்டைகிழியாதிருப்பதைக்கண்ட யாஃபுப்பநி) "இல்லை; உங்கள் மனங்களின் ஒரு (தீய) காரியத்தை உங்களுக்கு அழகாகக் காண்பித்து விட்டன; ஆகவே, அழுவன் பொறுமை (யைக்கடைப் பிடிப்பது) தான் நன்று; மேலும், நீங்கள் வர்ணிக்கின்றவற்றிலிருந்து யூஸாஃபை இரட்சிக்க) அல்லாஹுவே உதவி தேடப்படுவன் (அவனிடமே உதவி தேடுகிறேன்) என்று கூறினார்.

19. (பின்னர், அக்கிணற்றின் சமீபமாக) ஒரு பிரயாணக் கூட்டமும் வந்தது; தங்கள் து தன்னீர் கொண்டு வருபவரை (து தன்னீருக்காக) அவர்கள் அனுப்பினார்கள்; அவர் தன் வாளியை (அக்கிணற்றில்) விட்டார். (யூஸாஃப் அதில் உட்கார்ந்து கொண்டார். அதைக் கண்டு "உங்களுக்கு) ஒ நன்மாராயமே! இதோ ஓர் (அழகிய) சிறுவன்!" என்று (யூஸாஃபைசுக் கூட்டிக் காட்டிக்) கூறினார்; (அவரைக் கண்ணுற்ற அவர்கள், தங்கள்) வர்த்தகப் பொருளாக அவரை (ஆக்கிக் கொள்ளக் கருதி) மறைத்துக் கொண்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹு நன்கறிகிறவன்.

20. மேலும், அவரை அவர்கள் அற்பக் கிரயத்திற்கு (விரல் விட்டு) எண்ணப்படுகின்ற (சொற்ப) வெள்ளிக் காக்களுக்கு விற்று விட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் அதில் பற்றறவர்களாக இருந்தனர்.

21. (யூசஃபை வாங்கியவர், அவரை எகிப்துக்குக் கொண்டு வந்து விற்றுவிட்டார்) எகிப்தில் அவரை வாங்கியவர் தன் மனைவியிடம், நீ அவர் தங்குமித்தை கண்ணியமாக வைத்துக் கொள்; அவர் நமக்குப்பயன்தரவாம்; அல்லது அவரை நாம் (சலிகாரப்) புத்திரனாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்" என்று கூறினார். அவ்வாறே அந்த (எகிப்து) பூமியில், யூஸாஃபுக்கு நாம் இடமளித்தோம்; கணவுகளின் விளக்கங்களை அவருக்குக் கற்பிப்பதற்காகவும் (நாம் அவருக்கு இடமளித்தோம்) அல்லாஹு, தன் காரியத்தில் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

22. இன்னும், அவர் தன் வாளிபத்தை அடைந்தபொழுது நாம் அவருக்கு சட்ட நுனுக்கத்தையும், கல்வியையும் கொடுத்தோம்; இவ்வாறே நன்மை செய்வோருக்கு நாம் கூலி தருகிறோம்.

وَرَأَوْدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
 وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَشَائِي
 إِنَّهُ لَا يُفْلِمُ الظَّالِمُونَ^(١) وَلَقَدْ هَمَتْ بِهِ وَهَمَ بِهَا لَوْلَا إِنْ
 زَّا بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لَمْ يَتَرَوَّفْ عَنْهُ الشَّوْءَ وَالْفَحْشَاءَ
 إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلُصِينَ^(٢) وَاسْتَبَقَ الْبَابَ وَقَدَّتْ
 قَمِيصَهُ مِنْ دُبْرِهِ وَفَيَا سَيِّدَهَا لَدَ الْبَابِ قَالَتْ مَا حَجَّأَهُ
 مِنْ آرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءَ الْأَلَانِ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابُ الْيَمِّ^(٣)
 قَالَ هِيَ رَأَوْدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهَدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا
 إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدْمَ مِنْ قُبْلِ فَصَدَّقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ^(٤)
 وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدْمَ مِنْ دُبْرِ فَكَذَّبَتْ وَهُوَ مِنَ
 الصَّدِيقِينَ^(٥) فَلَنَارَ أَقْمِيصَهُ قُدْمَ مِنْ دُبْرِ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
 كَبِيرِ كُنْ تَلَاقَ كَيْدَ كُنْ عَظِيمٌ^(٦) يُوْسُفُ أَخْرَضَ عَنْ هَذَا
 وَاسْتَغْفِرَ لِذَنِبِكِ إِنَّكِ كُنْتَ مِنَ الْخَطِّيئِينَ^(٧) وَقَالَ
 نَسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأُتُ الْعَزِيزِ شَرَّا وَدَفَشَهَا عَنْ
 نَفْسِهِ قُدْمُ شَغْفَهَا حَتَّى أَنَّ لَزَرْبَهَا فِي ضَلَّلِ مُبِينِ^(٨)

82. விசுவாசங் கொண்டு, பின்னர் தங்களுடைய ஈமானை (இணைவைத்தல் எனும்) அநீதத்தைக் கொண்டு கலந்து விடவில்லையே அத்தகையோர்_அவர்களுக்கே அபயமுண்டு; அவர்களே நேர்வழி பெற்றவர்கள்.

83. இன்னும் (மேற் கூறப்பட்ட) அவை, நம்முடைய அத்தாட்சிகளாகும்; இப்ராஹீம் தன் சமூகத்தார்க்கெதிராக (வெற்றி கொள்வதற்காக) நாம் அவை களை அவருக்குக் (கற்றுக்)கொடுத்தோம்; நாம் நாடுவோரின் பதவிகளை நாம் உயர்த்துவோம்; (நபியே) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் மிக தீர்க்கமான அறிவுடையவன், நன்கறிசிறவன்.

84. இன்னும், நாம் (இப்ராஹீமாகிய) அவருக்கு இஸ்லாக்கையும், (அவருடைய முமாரர்) யங்கைபையும் வெகுமதியாக வழங்கினோம்; இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நாம் நேர்வழியில் செலுத்தினோம்; (இதற்கு) முன்னர் நூற்றொண்டையும், அவருடைய சந்ததியிலிருந்து தாலூக்கைதையும், ஸுலைமானையும், அய்யுபையும், யூஸுலைபையும் மூலாவையும், ஹாருணையும் நாம் நேரான வழியில் செலுத்தினோம்; நன்மை செய் வோருக்கு, இவ்வாறே நாம் (நற்)களில் வழங்குகின்றோம்.

85. ஜகரிய்யாவையும், யஹ்யாவையும், ஈஸாவையும், இல்யாவையும் (நேரான வழியில் செலுத்தினோம்). இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் நல்லவர்களில் உள்ளவராவர்.

86. இஸ்மாயீலையும், அலயைலையும், யூனுஸையும், ஹாத்தையும் (நேர் வழியில் செலுத்தி இவர்களில்) ஒவ்வொருவரையும் அகிலத்தாரை விட மேன்மையாக்கியும் வைத்தோம்.

87. இவர்களுடைய முதாதையர்களிலிருந்தும், இவர்களுடைய சந்ததிகளிலிருந்தும் இவர்களுடைய சகோதரர்களிலிருந்தும், (பலரை மேன்மையாக்கி வைத்ததுடன்) அவர்களை நாம் தேர்ந்தெடுத்து, நேரான வழியின்பாலும் அவர்களை நாம் செலுத்தினோம்.

88. (இவர்கள் யாவரும் சென்ற) அதுவே அல்லாஹுவுடைய நேர் வழியாகும். தன் அடியார்களில் அவன் நாடுகிறிவருக்கு இதன் மூலம் நேர் வழிகாட்டுகிறான்; இன்னும், அவர்கள் (அல்லாஹுவுக்கு) இணைவைத்திருந்தால் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த (நன்மையான) வைகள் (யாவும்) அவர்களை விட்டு அழிந்துவிடும்.

89. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுக்கு வேதத்தையும், (மார்க்க) சட்டத்தையும், நபித்துவத்தையும் நாம் கொடுத்திருந்தோம்; ஆகவே, அவைகளை (மக்காவாகிகளாகிய) இவர்கள் நிராகரித்து விடுவார்களாயின் (இவர்களுக்குப்பதிலாக) அவைகளை நிராகரிக்காதவர்களான (அல்லாஹுவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் முஸ்லிம்களாகிய) ஒருக்கடத்தாரை, திட்டமாக நாம் அதற்கு பொறுப்பாக்கி (ஏற்படுத்தி) விடுவோம்.

90. (பொறுப்பாக்கப்பட்ட) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹு (அவர்களை) நேர் வழியில் செலுத்தினான்; ஆகவே, அவர்களுடைய நேர் வழியை நீரும் பின்பற்றுவீராக! (இந்தக் குருதூண் உங்களுக்கு அறிவிப்ப) தற்காக, நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியை (பிரதிபலனை)யும் கேட்கவில்லை; (குருதூணாகிய) இது அகிலத்தார்க்கு நல்லுபதேசமே தவிர (வேறு) இல்லை" என (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ
 مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَبَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَ
 هُدًى لِلنَّاسِ تَعْلَمُونَهُ فَرَاطِيسَ تَبَدَّوْنَهَا وَنَخْفُونَ كَثِيرًا
 وَعِلْمُهُمْ نَالُهُ تَعْلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يَأْتُونَهُ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي
 حُوَضِهِمْ يَلْعَبُونَ^(٤) وَهَذَا كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ بِرُكْمَ مَصِيقٍ الَّذِي
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أَرْمَ الْقَرْأَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ^(٥) وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِنْ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا وَقَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحِ
 إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأَثْرِلُ مُثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْرَى إِذْ
 الظَّالِمُونَ فِي خَمْرَتِ الْمُؤْتَ وَالْمَلِكَةُ بِإِسْطَوْ آبِدِيْهُمْ أَخْرِجُوا
 أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ يُخْزِنُونَ عَذَابَ الْهُوَنِ بِمَا كُنْتُمْ تَنْقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ
 غَيْرِ السُّعْيِ وَكُنْتُمْ عَنِ الْيَتِيمِ تَسْتَكِرُونَ^(٦) وَلَقَدْ جَنِحُوكُمْ
 فِرَادِي كَمَا خَلَقْنَكُمْ أَوْلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ تَأْخُولُنَكُمْ وَرَاءَ ظَهُورِكُمْ
 وَمَانَزَىٰ مَعَكُمْ شَفَعَاءَ كُمُ الَّذِينَ رَعَيْتُمْ أَنَّهُمْ قَيْوَكُشَرَ كَوَافِدَ
 لَقَدْ تَقْطَعُمْ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَرْعِمُونَ^(٧)

91. மேலும், அல்லாஹ் எந்த மனிதனின் மீதும் எதையும் இறக்கிவைக்கவில்லை என்று அவர்கள் கூறிய பொழுது, அல்லாஹ் எவ்வளவுக்குரிய தகுதிக்குத்தக்கவாறு அவர்கள் மதிக்கவில்லை; (ஆகவேதபியே அவர்களிடம்) நீர் கேட்டிரோக: "பிரகாசமான தாகவும், மனிதர் களுக்கு நேர் வழி காட்டக் கூடியதாகவும் (உள்ள) மூஸா கொண்டு வந்த ("தங்ராத்" என்னும்) வேதத்தை இறக்கியவன் யார்? நீங்கள், அவ்வேதத்தைத் தளித்தனி ஏடுகளாகப் பிரித்து (அவற்றில் சிலவற்றை) வெளிப்படுத்துவிரிர்கள்; (உங்கள் நோக்கத்திற்கு மாறான) பெரும்பாலானவற்றை நீங்கள் மறைத்தும் விடுகிறீர்கள்; (அதன் மூலமாகவே) நீங்களும், உங்கள் முதாதையர் களும் அறியாமலிருந்து வைக்களை நீங்கள் கற்பிக்கப்பட்டார்கள்; (ஆகவே) இத்தகைய வேதத்தை உங்களுக்கு அருளியது யார்? என நீரே அவர்களிடம் கேட்டுவிட்டு,) அல்லாஹ் தான் (அதை இறக்கி வைத்தான்" என்று கூறுவிராக! பின்னர் (வீணா விவாதத்தில்) அவர்கள் முழுக்கிக்கொண்டிருப்பதிலேயே அவர்கள் விளையாடிக்கொண்டிருக்குமாறு அவர்களை விட்டு விடுவிராக!

92. மேலும், (நபியே) இது ஒரு வேதமாகும்; இதனை நாம் (உம்மீது) இறக்கிவைவத்தோம்; (இதன் நன்மைகள் பண்மடங்காக்கப்பட்டதாக) பரகத்துச் செய்யப்பட்டதாகும், தனக்கு முன் உள்ள (வேதத்)தை உண்மையாக்கி வைக்கக்கூடியதாகும்; (ஆகவே,) நீர் (இதனைக் கொண்டு) உம் மூல்குரா (நகரங்களின் தாயாசிய மக்கா)வில் உள்ளவர்களையும், அதைச் சுற்றிலுமுள்ளவர்களையும் அச்சுறுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும் (இவ்வேதத்தை உம் மீது இறக்கி வைவத்தோம்) மேலும் மறுமையை நம்புகின்றார்களே, அத்தகையோர்— அவர்கள் இவ்வேதத்தை (அவசியம்) விசுவாசிப்பார்கள்; இன்னும் அவர்கள் தங்கள் தொழுஷையுப் பேசுவார்கள்.

93. அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யைக்கற்பணை செய்து கூறு) பவளனவிட அல்லது வறி மூலம் அவனுக்கொன்றுமே அறிவிக்கப்படாமலிருக்க "எளக்கும் வறி அறிவிக்கப்பட்டது" என்று கூறுபவளனவிட அல்லது அல்லாஹ் இறக்கிய இவ்வேதத்தைப் போல் நானும் இறக்குவேன்" என்று கூறுபவளன விடயிகப் பெரிய அநியாயக்காரர்யார்? இன்னும், இவ்வநியாயக் காரர்கள் மரண வேதனையிலிருக்கும் சமயத்தில் நீர் அவர்களைப் பார்ப்பிராயின்," மலக்குகள் தங்கள் கைகளை நீட்டி, (அவர்களிடம்) உங்களுடைய உழிர்களை வெளியேற்றுங்கள்; நீங்கள் உண்மையல்லாததை அல்லாஹ்வின்மீது (பொய்யாக்கி) கூறிக் கொண்டிருந்ததாலும், இன்னும் அவன்து வசனங்களை விட்டும் (அவற்றை ஏற்கமறுத்து) நீங்கள் பெருமையித்துக் கொண்டிருந்ததாலும் (அதற்குப் பகரமாக) இன்றையத்தினம் இழிவான வேதனையை நீங்கள் கொடுக்கப் படுகிறீர்கள். (என்று கூறுவதை நீர் காண்பிரிக்

94. அள்ளியும் அல்லாஹ், மறுமையில் அவர்களிடம்)" முதன் முறையாக நாம் உங்களைப்படைத்த பிரகாரமே (உங்களுடன் ஒன்று மில்லாது) நிச்சயமாக நீங்கள் தன்ன் நன்மையாக நம் மிடம் வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள்; நாம் உங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தவற்றை யெல்லாம் உங்கள் முதுகுகளுக்குப் பின்னால் விட்டு விட்டார்கள்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் உங்களில் இணையாளர்கள் என எண்ணிக்கொண்டிருந்திரகளே அத்தகைய உங்களுடைய பரிந்துரையாளர்களை உங்களுடன் நாம் காணவில்லை; உங்களுக்கிடையிலுள்ள (தொடர்புகளான) து திட்டமாக அறுந்தும்விட்டது; (உங்களுக்கு உதவியும், பரிந்துரையும் செய்வார்களேன்று) நீங்கள் கற்பணை செய்து கொண்டிருந்திரகளே அவைகள் உங்களை விட்டு மறைத்தும் விட்டன" (என்று கூறுவான்).

إِنَّ اللَّهَ فَلِقَ الْحَيَّ وَالثَّوْمَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
 الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفِكُونَ ^(١) فَالْقُلُّ الْأَصْبَارُ هُوَ
 جَعَلَ الْيَلَّ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَعْلِيُّ الْعَزِيزِ
 الْعَلِيُّ ^(٢) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْجَوْمَ لَتَهْتَدُوا بِهَا فِي
 ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَلْنَا الْأَلْيَتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَ
 هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً فَسَتَقَرُّ وَمُسْتَوْدِعٌ
 قَدْ فَضَلْنَا الْأَلْيَتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ^(٣) وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَا شَاءَ فَأَخْرَجَنَا بِهِ بَنَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجَنَا مِنْهُ خَفِرًا
 يُخْرِجُ مِنْهُ حَيَاةً مُتَرَاكِيًّا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلِيعَهَا قَنْوَانٌ دَانِيَّةٌ
 وَجَذِيرٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَالرَّيْتَوْنَ وَالرُّمَانَ مُشَتَّبِهَا وَغَيْرَ
 مُشَتَّبِهِ أَنْظَرَ وَإِلَى شَرَرٍ إِذَا أَنْشَرَ وَيَنْعِهُ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ
 لَدَيْتِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ^(٤) وَجَعَلُوكُمْ شُرَكَاءَ الْجِنِّ وَخَلَقَهُمْ
 وَخَرَقَوْهُمْ بَيْنَ أَنْدَبَتِ ^(٥) وَبَذَنَتِ ^(٦) بَعْيَرٍ عَلَى سُجْنَهُ وَنَعْلَى عَمَائِي صَفَقُونَ ^(٧)
 بَدَيْعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَوْكَنْ لَهُ
 صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ يَكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ ^(٨)

95. நிச்சயமாக அல்லாஹ்தான் வித்துக்களையும், விடைகளையும் வெடி(த்து முளை)க் கச் செய்கின்றவன்; இறந்ததிலிருந்து உயிருள்ளதை அவன் வெளிப்படுத்துகின்றான்; உயிருள்ளதிலிருந்து இறந்ததையும் அவனே வெளிப்படுத்துகின்றவன்(இவ்வாறு செய்கின்ற) அவன்தான்,(உங்கள்) அல்லாஹ் ஆகவே, நீங்கள் (அவனுக்கு வளக்க வழிபாடுகளைச் செய்வதிலிருந்து) எவ்வாறு திசைதிருப்பப்படுகின்றகள்.

96. அவனே அதிகாலை நேர(வெளிச்ச)த்தை (இரவின் இருள்களிலிருந்து) வெடிச்சகசெய்கிறவன்; அவனே (படைப்பினங்கள் அனைத்தும் களைப்பாறுவதற்காக) இரவை அமைதியானதாகவும், காலக்களைக்கிற்காகச் சூரியளையும், சந்திரனையும் ஆக்கினான்; இவை யாவும் (யாவரையும்) மினகத்தோனாகிய, மிக்க அறிந்தோனாகியவனின் ஏற்பாடாகும்.

97. மேலும் அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்காக நட்சத்திரங்களை_ அவற்றைக்கொண்டு கரையிலிரும், கடலிலிரும் உள்ள இருள்களில் நீங்கள் (நேர) வழியறிந்து செல்வதற்காக _உண்டாக்கினான்; (அசத்தியத்தைத்தவரித்து உண்மையை) அறியக்கூடிய கூட்டத்தினருக்கு (நம்முடைய) வசனங்களை நிச்சயமாக(இவ்வாறு) நாம் விவரிக்கின்றோம்.

98. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே உங்களை ஓர் ஆத்மாவிலிருந்து உண்டாக்கினான்; பின்னர் (மனிதர்களே) ஒவ்வொருவருக்கும் தாயின் வயிற்றில்) தங்குமிடமும் (கப்பிரில்) ஒப்படைக்கப்படும் இடமும் உண்டு; விளங்கிக்கொள்கிற சமூகத்தினர்க்கு(நம்முடைய) வசனங்களை நிச்சயமாக விவரிக்கின்றோம்.

99. மேலும் அவன் எத்தகையவனென்றால், வானத்திலிருந்து மழையை அவன் இருக்கி வைக்கின்றான்; பின்னர் அதைக் கொண்டே ஒவ்வொருபொருளின் புற்பூண்டுகளையும் நாம் (முளைக்கவைத்து) வெளிப்படுத்தினோம். பின்னர் அதிலிருந்து பசுமையான பயிர்கள் உள்ளதை நாம் வெளிப்படுத்தினோம்; பின்னர் அதிலிருந்து ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அமைந்துள்ள (கதிர்களைப் போன்று) வித்துக்களை வெளிப்படுத்துகிறோம். பேரிச்சமரத்திலிருந்து_அதன் பானையிலிருந்து(பறிப்பவர்களுக்குவளாந்து) அருகில் தோங்கும் பழக்குவைகளுமிருக்கின்றன; (அவற்றையும் நாமே வெளிப் படுத்துகின்றோம்) திராட்சைத் தோட்டங்களையும்,(பார்வைக்கு) ஒன்று போலும்(ரசனையில்) வெவ்வேறாகவும் உள்ள ஜூய்த்தான் (ஒலிவில்) மாதுளை, ஆகியவற்றையும் நாமே (வெளிப்படுத்துகின்றோம்) அவற்றின் கணிகளை _ அவை (பூத்துக்) காய்க்கும்போதும், பின்னர் அதுகனிந்து பழமாகும் வித்ததையும் நோக்குவிர்களாக விகவாசங்கொள்ளும் சமூகத்தினர்க்கு, நிச்சயமாக இவற்றில் (பல) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

100. இன்னும் அவர்கள், இன்களில் (பலரை) அல்லாஹ்வுக்கு இணையாளர்களாக ஆக்குகின்றனர். (இன்களான) அவர்களையும் அவனே கிருஷ்டத்திருக்கின்றான்; இன்னும் அவர்கள் எவ்வித அறிவுமின்றி ஆண்மக்களையும், பெண்மக்களையும் அவனுக்கு (இணையாளர்களாகக்) கற்பனை செய்துவிட்டார்கள்; அவன்(மகா) தூயவன்; அவர்கள் (இவ்வாறு) வர்ணிப் பவைகளைவிட்டும் அவன் பரிசுத்தமடைந்துவிட்டான்.

101. முன் மாதிரியின்றியே, வானங்களை, மற்றும் பூமியைப் படைத்தவன்; அவனுக்கு மனைவியே இல்லாதிருக்க அவனுக்கு எவ்வாறு பின்னையிருக்க முடியும்? இன்னும் ஒவ்வொரு பொருளையும் அவனே படைத்திருக்கின்றான்; அன்றியும் அவன் ஒவ்வொருபொருளைப் பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

ذلِكُمْ اللَّهُ أَكْرَمُ الْأَلَهُو خَالقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَوِيلٌ^{١٧} لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
 الْأَبْصَارَ وَهُوَ الظِّيفُ التَّغْيِيرُ^{١٨} قَدْ جَاءَكُمْ بَصَارُ مِنْ
 زَيْلَكُمْ فَمِنْ أَبْصَرَ فَلَنْفَسَهُ وَمَنْ غَيْرِيْ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنْتُ عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيظٍ^{١٩} وَكَذَلِكَ تُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ وَلَيَقُولُوا دَرَسْتَ
 وَلَنْبِيَّنَّهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ^{٢٠} إِذْئَعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَزِّكَ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرُضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ^{٢١} وَلَوْشَاءُ اللَّهُ مَا
 أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَكَ عَلَيْهِ حَقِيقَةً وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ^{٢٢} وَلَا سَبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبِبُوا
 اللَّهَ عَذَّ وَأَنْجَيْرِ عِلْمٍ مَكْذَلِكَ زَيَّنَ الْكُلُّ أَمْمَةً عَمَلَهُمْ
 إِلَى رَتِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ قَيْمَتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٢٣} وَأَقْسَمُوا
 بِاللَّهِ وَجْهَهُدَأَيْمَانَهُمْ لَئِنْ جَاءَ نَهْرٌ أَيْلَهُ لَيْوَمَنْ يَهَا قُلْ
 إِنَّهَا الْأَيَّثُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشَعِّرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا
 يُؤْمِنُونَ^{٢٤} وَنَقْلُبُ أَفْدَنَهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ كَمَا لَفَرُّبُّوْمُنُوا
 بِهَا أَوْلَ مَرَّةً وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَا نِهَمْ يَعْمَهُونَ^{٢٥}

102. (இத்தகைய தகுதிகளையுடைய) அவன் தான் அல்லாஹ்; உங்களின் இரட்சகள்; வணக்கத்திற்குரியவன் அவனைத் தவிர (வேறு ஒருவரும்) இல்லை; அவனே ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தவன்; ஆகவே அவன் ஒருவனையே நங்கள் (யாவரும்) வணங்குங்கள்; அவனே ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் பொறுப்பான்.

103. பார்வைகள் அவனை அடையாது; அவனோ பார்வைகளை அடைகிறான்; அவனே (எவரின் பார்வைக்கும் அகப்படாத) நுட்பமானவன்; நன்கு உணர்பவன்.

104. உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து (நமது சத்தியத்திற்குரிய) அநேக சான்றுகள் உங்களிடம் திட்டமாக வந்துவிட்டன; ஆகவே, எவர் (அவற்றைக் கவனித்துப்) பார்க்கிறாரோ அப்பொழுது (அது) அவருக்கே (நன்று); மேலும் எவர் (அவற்றைப் பார்க்காது துக்களை மூடிக்கொண்டு) குருடராகிவிடுகிறாரோ (அது) தமக்கே கேடாகும்; இன்னும் (நபியே! நீர் அவர்களிடம்) "நான் உங்களைக் காப்போன் அல்ல" (அல்லாஹ் விளை தூதை எத்திவைப்பவன் மாத்திரமேன்று கூறுவீராக).

105. (நபியே! நீர் வேதக்காரர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டு இதை) பாடம் படித்து வந்தீர் என அவர்கள் கூறுவதற்காகவும், இன்னும் அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நாம் அதைத் தெளிவு செய்வதற்காகவும் (நமது) வசனங்களை இவ்வாறு (விதவிதமாக) திரும்பத்திரும்ப நாம் தெளிவுசெய்கிறோம்.

106. (நபியே!) உம் இரட்சகணால் உமக்கு வஹி மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவற்றையே நீர் பின்பற்றுவீராக! அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லவே மில்லை. இன்னும் (அவனுக்கு) இணை வைப்போரை விட்டும் நீர் புறக்கணித்து விடுவீராக!

107. மேலும் அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் அவர்கள் இணை வைத்திருக்கமாட்டார்கள்; அவர்கள் மீது காப்பாளராகவும் உம்மை நாம் ஏற்படுத்தவுமில்லை; இன்னும் நீர் அவர்களின் (காரியங்களை நிர்வகிக்கும்) பொறுப்பாளருமல்லர்.

108. (விகவாசிகளே!) அல்லாஹ் வையன்றி அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டிருப்போரை நீங்கள் திட்டாதீர்கள்; அதனால் அவர்கள் அறியாமையின் காரணமாக, விரோதத்தால் அல்லாஹ் வைத் திட்டுவார்கள்; இவ்வாறே ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் அவர்களுடைய செயலை நாம் அலஸ்காரமாக்கி வைத்திருக்கின்றோம்; பின்னர், அவர்களின் மீட்சி அவர்களின் இரட்சகளின் பாலே உள்ளது; பின்னர் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததைப் பற்றி அவன் அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுவான்.

109. மேலும், (அவர்கள் விரும்பியவாறு) யாதோர் அத்தாட்சி அவர்களுக்கு வந்தால், நீச் சயமாக அவர்கள் அதனை நம்புவார்கள் என அவர்கள் அல்லாஹ் விளை மீது உறுதியான சத்தியமாக சத்தியம் செய்து கூறுகின்றனர்; "நீச் சயமாக அத்தாட்சிகள் யாவும் அல்லாஹ் விடமேயிருக்கின்றன;" (அவற்றை அவன் விரும்பியவாறே வெளியாக்குவான்); "என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக! (அவ்வாறு) அவர்களிடம் நீச் சயமாக அது வரும்பட்சத்தில், அதனை அவர்கள் விகவாசிப்பார்கள் என்பதை (விகவாசிகளே!) உங்களுக்கு அறிவித்தது எது?" (ii)

110. மேலும், முதல் தடவை அவர்கள் இ(வேதத்தை) விகவாசிக்காது இருந்த பிரகாரமே நாம் அவர்களுடைய இதயங்களையும், பார்வைகளையும் புரட்டிவிடுவோம்; அவர்களுடைய வழிகேட்டிலேயே அவர்களைத் தட்டியின்து திரியுமாறு விட்டு விடுவோம்.

وَلَوْا نَأْنَزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْكِتَابَ وَكَلَمَهُمُ الْمَوْقِتِ وَ
 حَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ بِلَا مَا كَانُوا يُؤْمِنُونَ إِلَآنَ يَشَاءُ
 اللَّهُ وَلَكِنَّ الْكُثُرُ هُوَ يَجْهَلُونَ ^(١) وَكَذِلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
 عَدُوًّا لِشَيْطَنِ الْإِلَهِ وَالْجِنِّ يُوَحِّي بَعْضُهُمُهُ إِلَى بَعْضٍ
 زُحْرُفَ الْقَوْلُ عَرْوَةٌ وَلُوشَاءُ رَبِّكَ مَا فَعَلُوكُ فَذَرُهُمْ
 وَمَا يَفْتَرُونَ ^(٢) وَلَتَصْنَعَ لِلَّهِ أَفْدَاهُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 يَا الْآخِرَةِ وَلَيَرْضُوْهُ وَلَمْ يَقْتُرْ فَوْمَا هُمْ مُقْتَرُفُونَ ^(٣) افْغِيَرْ
 اللَّهُ أَبْشِغْ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَضَّلًا
 وَالَّذِينَ أَتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ
 يَا الْحَقَّ فَلَا تَكُونُنَّ مِنَ الْمُمْتَرِّينَ ^(٤) وَتَبَّأْتَ كَلِمَتَ رَبِّكَ
 صَدِيقًا وَعَدْ لَا مُبَدِّلٌ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ^(٥)
 وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضْلَلُوْهُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظُّنُنَ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَحْرَصُونَ ^(٦) إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضْلِلُ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ ^(٧)
 فَكُلُّوْمَيْدًا ذَرْ كَرْ أَسْرُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِإِيمَتِهِ مُؤْمِنِينَ ^(٨)

111. இன்னும், (அவர்கள் கேட்டவாறு) நிச்சயமாக மலக்குகளை அவர்களிடம் நாம் இறக்கிவைத்தாலும், இறந்தோர் அவர்களிடம் பேசினாலும், ஒவ்வொரு பொருளையும் அவர்கள் (கள்) முன் கொண்டுவந்து ஒன்று சேர்த்தாலும்—அவ்வாறு நாடினாலே தவிர அவர்கள் விசுவாசங் கொள்பவர்களாக இல்லை; அவர்களில் பெரும்பாலோர் அறியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

112. மேலும், இவ்வாறே ஒவ்வொரு நபிக்கும், மனிதரிலும், ஜின்களிலும் உள்ள வைத்தான்களை விரோதியாகநாம் ஆக்கிரிமுந்தோம்; அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு அலங்காரமான (பொய்க்) கூற்றுக்களை, ஏமாற்றுவதற்காக இரகசியமாக அறிவிக்கின்றனர்; மேலும், உம்முடைய இரட்சகன் நாடியிருந்தால் இவ்வாறு அவர்கள் செய்திருக்க மாட்டார்கள்; ஆகவே, (நபியே!) நீர் அவர்களையும் அவர்கள் கற்பனைசெய்துகொண்டிருப்பவைகளையும் விட்டுவிட்ராக!

113. மறுமையை நம்பாதோரின் இதயங்கள் (வைத்தானின் அலங்காரமான பொய்க்கூற்றுக்களாகிய) அதற்குச் செவி சாய்ப்பதற்காகவும், அதனை அவர்கள் பொருந்திக் கொள்வதற்காகவும், அவர்கள் எதைச் செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்களோ அதனை அவர்கள் செய்வதற்காகவுமே (இவ்வாறு வைத்தான்கள் மயக்கிவந்தனர்).

114. "அவ்வாலும் அவ்வாதவனையா தீர்ப்பாளனாக நான் தேடுவேன்? அவனே இவ்வேதத்தை விவரிக்கப்பட்டதாக உங்களுக்கு இறக்கி (அருளி)யிருக்கிறான்" என்று நபியே! நீர் கூறுவிராக! இதற்கு முன்னர் எவர்களுக்கு நாம் வேதம் கொடுத்திருக்கின்றோ மோ அத்தகையவர்கள், இது நிச்சயமாகவே உம் இரட்சகனிடமிருந்து உண்மையைக் கொண்டே இறக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை உறுதியாக அவர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே, சந்தேகப்படுவோரில் நிச்சயமாக நீர் (ஒருவராக) ஆகிவிடாதீர்.

115. மேலும், (நபியே) உமதிரட்சகனின் வார்த்தைகள் (அவன் கூற்றுக்களில்) உண்மையாலும் (அவன் செயல்களில்) நீத்தாலும் பூர்த்தியாகிவிட்டன; அவனுடைய வாக்குகளை மாற்றுவோர் எவருமில்லை. அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

116. மேலும், இப்புனியிலிருப்போரில் பெரும்பாலோருக்கு (அவர்களின் கூற்றை ஏற்று) நீர் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால், அவர்கள் உம்மை அல்லாஹு வுடைய பாதையிலிருந்து (திருப்பி) வழிகெடுத்து விடுவார்கள்; வெறும் ழகத்தைத் தவிர (வேறெதையும்) அவர்கள் பின் பற்றுவதில்லை; மேலும் அவர்கள் அனுமானம் செய்பவர்களே தவிர (வேறு)இல்லை.

117. (நபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தன் வழியைவிட்டும் தவறியவன் யார் என்பதை அவன் மிக்க அறிந்தவன்; மேலும் நேர் வழியைப் பெற்றுவிட்டவர் களையும் அவன் மிக்க அறிந்தவன்.

118. ஆகவே, (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் அவனுடைய வசனங்களை விசுவாசித் தவர்களாயிருந்தால், (அறுக்கும் பொழுது) எதன்மீது அல்லாஹு வுடைய பெயர் கூறப்பட்டதோ அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசியுங்கள்.

وَمَا كُنْتُ أَنَا كُلُّهُ مَا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
 لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرْتُمُوهُ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
 لَيُضْلُّنَّ بِأَهْوَاهُمْ يَغْيِرُ عِلْمُهُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
 بِالْمُعْتَدِلِينَ ۝ وَذَرُوا أَطْاهِرَ الْأَطْهَرِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ
 يَكْسِبُونَ الْأَثْرَ سَيِّجُزُونَ بِمَا كَانُوا يَقْرَفُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا
 مِمَّا أُهْدِيَ لَكُمْ كَرَاسِمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفُسُقٌ ۝ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ
 لَيُوَحِّنَ إِلَى أُولَئِكُمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنَّ أَطْعَمُهُمْ إِنَّهُ
 لَمُشْرِكُونَ ۝ أَوْ مَنْ كَانَ مِنْ أَنْفُسِهِ فَأَخْيَرْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
 يَعْشِيُ بِهِ فِي النَّارِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي الظُّلْمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
 مِنْهَا كَذَلِكَ زُرْبَنَ لِلْكُفَّارِ إِنَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرِيَّةٍ أَكْبَرَ مُجْرِمًا مِنْهَا يَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا
 يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا جَاءَهُمْ
 أَيَّهُ قَالُوا نَنْؤِمُ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُورْتَى رُسُلُ اللَّهِ
 أَللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ طَبِيعَتُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
 صَعَابًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابًا شَدِيدًا بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۝

119. எதன்பக்கம் நீங்கள் நிரப்பத்திக்கப்பட்டவர்களாகி விட்டமர்களோ அதை தவிர, எதை உங்களின் மீது அவள் தடுத்து (ஹராமாக்கி உ) ஸ்ளானோ அதை அவன் உங்களுக்குத் திட்டமாக தெளிவு செய்திருக்க, எவற்றின் மீது (அறுக்கும் பொழுது) அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்பட்டதோ அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்காதிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? மேலும், நிச்சயமாக மனிதர்களில்) பெருக்காலோர் அறிவின்றியே தங்கள் மன இச்சைகளின்படி யெல்லாம் (மக்களை) உறுதியாகவே வழி கெடுத்துவிடுகிறார்கள் (நபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன்_அவனே வரம்பு மீறியவர்களை மிகக் அறிந்தவன்.

120. (விக்வாசிகளே!) நீங்கள் பாவத்தில் வெளிப்படையானதையும், அதில், இரகசியமானதையும் விட்டு விடுவகன்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக பாவத்தைச் சம்பாதிக்கின்றன ரேஅத்தகையோர்_ தாங்கள் சம்பாதித்தவற் றுக்கு (மறுமையில்) அவர்கள் கூறி கொடுக்கப்படுவார்கள்.

121. மேலும், (விக்வாசிகளே! அறுக்கும் பொழுது) எதன் மீது அல்லாஹ்வுடைய பெயர் கூறப்படவில்லையோ அதிலிருந்து நீங்கள் புசிக்காதீர்கள்; இன்னும் நிச்சயமாக அது பாவமாகும்; (இதில்) உங்களுடன் தர்க்கிக்குமாறு, நிச்சயமாக வைத்தாள்கள் தங்களுடைய நன்பர் களைத் தாண்டுகின்றனர்; நீங்கள் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படித்துமல்லிட்டால், நிச்சயமாக நீங்கள் (அவர்களைப் போல்) இளைஞவைப்பவர்கள் (ஆவீர்கள்).

122. மரணித்துவனாக இருந்த ஒருவன்; பின்னர் நாம் அவனை உயிர்ப்பித்து, அவனுக்கு பிரகாசத்தையும் நாம் ஆக்கினோம்; அதன் மூலம் மனிதர்களிடையே நடக்கின்ற அவன் (குப்பர் எனும்) இருள்களில் (சிக்கி) அதிலிருந்து வெளியேற முடியாதிருக்கிறவளைப் போன்றவனுக்குச் சமமான)வளா? (இருபோதும் இவ்வளை) இவ்வாறே நிராகரிப்போருக்கு அவர்கள் செய்துவந்த (தீய) செயல்கள் அலங்காரமாகப்பட்டு விட்டன.

123. இன்னும், இவ்வாறே ஒவ்வோர் ஊரிலும், அதில் (உள்ள) குற்றச் செயல்களைப் புரிந்து வருபவர்களில் தலைவர்களை அதில் அவர்கள் சூழ்சிச் செய்வதற்காக நாம் ஆக்கியிருந்தோம்; மேலும், அவர்கள் தங்களுக்கே தவிர (மற்றெவருக்கும்) சதி செய்வதில்லை. (இதனை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வது மில்லை.

124. இன்னும், அவர்களிடம் ஏதாவதொரு வசனம் வந்தால், "அல்லாஹ்விலுடைய தூதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது போன்றதை நாங்கள் கொடுக்கப்படாத வளரை, நாங்கள் (அதனை) விக்வாசங்கொள்ள மாட்டோம்" என்று சூறுகின்றார்; அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதுத்துவத்தை எங்கு (எவருக்கு) ஆக்குவது என்பதை மிகக் அறிந்தவள்; குற்றம் செய்துகொண்டிருந்துதோரை அவர்கள்சதி செய்து கொண்டிருந்த காரணத்தால்_ அல்லாஹ்விடமிருந்து சிறுமையும், கொடிய வேதனையும் வந்துடையும்.

فَمَنْ يُرِدُ اللَّهُ أَنْ يُهْدِيَ لَهُ يَشْرَحْ صَدَرَةً لِلْإِسْلَامِ
 وَمَنْ يُرِدُ أَنْ يُضْلِلَ يَجْعَلْ صَدَرَةً ضَيْقًا حَرَجًا كَانَتْ
 يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ ^(١) وَهَذَا صَرْأَطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَلَّى
 الْأَلْيَتْ لِقَوْمٍ يَدْكُرُونَ ^(٢) لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 وَهُوَ لِيَهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^(٣) وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا يَمْعَشُرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْثَرُوكُمْ مِنَ الْإِنْسَ وَقَالَ
 أَفَلَيْتُهُمْ مِنَ الْإِنْسَ رَبَّنَا اسْتَمْتَعْ بِعَصْنَابِ عَبْعَضٍ وَلَمْغَنَّا
 أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلَنَا لَنَا قَالَ إِنَّمَا مَثُونُكُمْ خَلِدِينَ
 فِيهَا الْأَمَاشَاءُ اللَّهُ أَنْ رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلَيْهِ ^(٤) وَكَذَلِكَ
 نُورُكُمْ بَعْضَ الظَّلَمِينَ بَعْضًا لَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ^(٥)
 يَمْعَشُرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ أَلَّمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِنْكُمْ
 يَقْصُدُونَ عَلَيْكُمْ أَيْتَنِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمَكُمْ
 هَذَا قَالُوا شَهَدْنَا عَلَى أَنفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا وَشَهَدُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كُفَّارِينَ ^(٦)

125. ஆகவே அல்லாஹ் எவருக்கு நேர்வழிகாட்ட நாடுகிறானோ அவருடைய நெஞ்சை, இஸ்லாத்திற்காக (அதை ஏற்றுக் கொள்ள) அவன் விரிவாக்குகின்றான்; இன்னும் எவரை (அவருடைய) வழிகேட்டிலேயே விட்டுவிட அவன் நாடுகிறானோ அவருடைய நெஞ்சத்தை – அவனத்தில் ஏறுபவரைப்போன்று நெருக்கடியானதாக, மிகக்கஷ்டமடைந்ததாக ஆக்கி விடுகிறான்; இவ்வாறே விசுவாசங் கொள்ளாதவர்கள் மீது வேதனையை அல்லாஹ் ஆக்குகிறான்.

126. மேலும்(துபியே) நேரானதாக இருக்க இதுவே உமதிரட்சகனின் வழியாகும்; (அத்தாட்சிகளை சிந்தித்து) நினைவு கூரும் கூட்டத்தார்க்கு (நம்முடைய) வசனங்களை நிச்சயமாக நாம் விவரித்திருக்கின்றோம்.

127. அவர்களுக்காக, அவர்கள் இரட்சகனிடத்தில் (சொர்க்கமாகிய) சாந்தி ஜில்லம் உண்டு; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றின் காரணமாக அவனே அவர்களுக்குப்பாதுகாவலன்.

128. மேலும், அவர்கள் யாவரையும் அவன் ஒன்று திரட்டும் (மறுமை) நாளில், ("ஜின் கூட்டத்தாரிடம்,") "ஜின் கூட்டத்தாரே! நீங்கள் மனிதர்களிலிருந்து (அநேகரைக் கெடுத்துக்கள் விட நடப்போரை) நீங்கள் அதிகப்படுத்திக் கொண்டார்கள். (அல்லவா?" என்று கேட்பான். அதற்கு) மனிதர்களில் உள்ள அவர்களின் நன்பர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களில் சிலர் (மாறு செய்த) சிலவரைக் கொண்டு பயண்டைந்திருக்கின்றனர்; எங்களுக்கு நீ ஏற்படுத்திய காலத்தை நாங்கள் அடைந்தும்விட்டோம்" என்று கூறுவார்கள்; (அதற்கு அல்லாஹ்) "நரகந்தான் உங்கள் தங்குமிடம்; அல்லாஹ் நாடினாலன்றி அதில் நிரந்தரமாக (தீத்தக்கி) இருப்பவர்கள்" என்று (அல்லாஹ்வாயிய) அவன்களுவான், (துபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; நன்கறித்திரவன்.

129. இவ்வாறே அநியாயக்காரர்களில் சிலவரை மற்றும் சிலருக்கு_அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்ததீய) செயல்களின் காரணமாக நாம் சேர்த்து (நன்பர்களாக்கிய) மவிடுவோம்.

130. "ஜின் இன், மனித இன வர்க்கத்தாரே! என்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு ஓத்தி காண்பித்து, உங்களுடைய இந்நாளின் சந்திப்பைப்பற்றியும் உங்களுக்கு ஆக்கஸூட்டிடி எச்சரிக்கை செய்யும் தூதர்கள் உங்களிலிருந்தே உங்களுக்கு வரவில்லையா?" (என்று கேட்பான்) அ(தற்க)வர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! நாங்களே எங்களுக்கு எதிராக சாட்சி கூறுகிறோம்" என்று கூறுவார்கள்; உலக வாழ்க்கை அவர்களை மயக்கி (ஏமாற்றி) யும் விட்டது; நிச்சயமாக அவர்கள் நிராகரிப்பவர்களாக இருந்தார்கள் என தங்களுக்கு பாதகமாக அவர்கள் சாட்சியும் கூறுவார்.

ذلِكَ أَنْ لَهُ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
 غَفِلُونَ^(٢٧) وَلِلْكُلِّ دَرَجَتْ مِهَاجِعِهِمْ وَمَارِبَّكَ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ^(٢٨) وَرَبُّكَ الْعَنْيَ ذُو الرَّحْمَةِ
 إِنْ يَشَاءُ يُنْهِيُهُمْ وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِهِمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
 أَنْشَأَهُمْ مِنْ ذُرَيْةٍ قَوْمٌ أَخْرَيْنَ^(٢٩) إِنَّ مَا نُؤْعَدُونَ
 لَا يُلْهِنُنَا وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ^(٣٠) قُلْ يَقُولُ إِنَّمَا يَعْمَلُونَ عَلَىٰ
 مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ كَمَنْ تَكُونُ لَهُ
 عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِمُ الظَّالِمُونَ^(٣١) وَجَعَلُوا إِلَهَهُ
 مِمَّا ذَرَ أَمْنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَاتَلُوا
 هَذَا إِلَهٌ يُرَءِيهِمْ وَهَذَا شَرٌّ كَيْلَانًا فَمَا كَانَ
 لِشَرٍّ كَيْلَانًا فَلَا يَصِلُّ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ إِلَهٌ فَهُوَ
 يَصِلُّ إِلَى شَرٍ كَيْلَانًا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ^(٣٢) وَكَذَلِكَ
 زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُتُلَ أَوْلَادُهُمْ
 شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْدُو هُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ^(٣٣)

131. (நபியே!)இ(வொறு நபிமார்களை அனுப்புவ)து எவ்வுரூரையும் அவர்கள் பராமுகமானவர்களாக இருக்கும் சமயத்தில், (அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யாமல்) அறியாயமாக அவர்களை அழிப்பவனாக உமதிரட்சகன் இருக்கவில்லை என்பதால்தான்.

132. (நபியே! அவர்கள்) ஒவ்வொருவருக்கும், அவர்களின் செயல்களுக்குத் தக்க பதவிகளும் உள்ளு; அவர்கள் செயல்களைப்பற்றி உம்முடைய இரட்சகன் பராமுகமானவனாகவும் இல்லை.

133. மேலும்,(நபியே!) உமதிரட்சகன், (படைப்புகளைவிட்டும்) தேவையற்றவன்; நிகரற் ற அருளுடையவன்; (மனிதர்களே!) அவன் நாடினால், உங்களை அவன் போக்கிலிடுவான். மேலும், வேறு சமூகத்துவர்களின் சந்ததியிலிருந்து உங்களை அவன் உற்பத்தி செய்தது போன்று தான் நாடியவரை (உங்களுடைய இடத்தில்) உங்களுக்குப்பிறகு அவன்பகரமாக்கி விடுவான்.

134. நிச்சயமாக நீங்கள் வாக்களிக்கப்படுவது (மறுமை நாளானது) உறுதியாக வந்தே தீரும்; நீங்கள் (அதைத் தடுத்து) அல்லாஹ்வை இயலாமையிலாக்கி (மிகைத்து)விடிக் கூடியவர்களும் அல்லர்.

135. (நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவிராகி என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் வழி வகையின்படி (உங்கள்) காரியங்களைச் செய்து கொண்டே இருங்கள்; நிச்சயமாக நானும் (என் வழி வகையின்படி என் காரியங்களைச்) செய்து கொண்டிருப்பேன்; இம்மையின் முடிவு எவ்வருக்குச் சாதகமாயிருக்கின்றது என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்; நிச்சயமாக அறியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெற மாட்டார்கள்.

136. மேலும், விளைச்சல், இன்னும் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால் நடைகள் ஆகியவற்றில் அவன் உற்பத்தி செய்தவற்றிலிருந்து ஒரு பாகத்தை அல்லாஹ் வுக்கிவிட்டுப்பிறகு அவர்கள் என்னப்படி இது, அல்லாஹ்விற்குரியது (என்றும், மற்றொரு பாகத்தை) இது எங்களுடைய இளையாளர்களுக்குரியது என்றும் கூறுகிறார்கள்; அவர்களின் இளையாளர்களுக்கு என இருந்த(பாகத்திலிருந்து) எதுவும் அல்லாஹ்வின்பால் சேருவதில்லை; அல்லாஹ்வுக்காக உரிய (பங்கான)து தங்கள் து இளையாளர்கள் பால் சேரும் என்ற அவர்கள் (வளக்க வழிபாடுகளை இவ்வாறு அல்லாஹ்விற்கும் அவனுடன் மற்றவர்களுக்கும் கூட்டாக்கிக்கூறிவந்த) தீர்ப்பு கெட்டது.

137. (விளைச்சல்மற்றும் கால் நடைகளிலிருந்து, ஒரு பாகத்தை தங்களது இளையாளர்களான வைத்தான்களுக்கு ஆக்கிலிடுவதை அழகாக்க காட்டியது போன்ற) அவ்வாறே இளையவைப்போரில் அதிகமானவர்களுக்கு, அவர்களின் குழந்தைகளைக் கொண்டுவிடுவதை, அவர்களின் இளையாளர்களான வைத்தான்)கள், அவர்களை அழித்து விடுவதற்காகவும், அவர்களின் மார்க்கத்தை அவர்களுக்குக்குழப்பிலிடுவதற்காகவும் அழகாக்கிவைத்துள்ளனர்; இன்னும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் அவர்கள் இவ்வாறு செய்திருக்க மாட்டார்கள்; ஆகவே, (நபியே! நீர் அவர்களையும், அவர்களுடைய பொய்க் கூற்றுக்களையும் விட்டுவிடுவிராக.

وَقَالُوا هذِهِ آنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
 نَشَاءُ يَزْعِمُهُمْ وَآنْعَامٌ حُرْمَتْ طُهُورُهَا وَآنْعَامٌ
 لَّا يَدْكُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا فَتِرَاءُ عَلَيْهِ سَيَجْزِيْهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِهِنَّ هَذِهِ الْأَنْعَامُ
 خَالِصَةٌ لِّذِكْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
 مَيْتَةٌ فَهُمْ فِيهِ شُرَكٌ أَعْظَمُ سَيَجْزِيْهُمْ وَضَفَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ حَكِيمٌ
 عَلَيْهِمْ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَاتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
 يَغْيِيرُ عِلْمٍ وَحَرَمَ مَا رَأَيْتَ قَبْرُ اللَّهِ أَفْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
 قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ
 جَنَّتٍ مَعْرُوشَةً وَغَيْرَ مَعْرُوشَةً وَالنَّخْلَ وَالزَّوْعَةُ
 مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونُ وَالرُّمَانُ مُتَشَابِهًا وَغَيْرُ
 مُتَشَابِهٍ ۝ كُلُّوا مِنْ شَيْرَةٍ إِذَا آتَمُرَّ وَأَنْوَاحَهُ يَوْمَ
 حَصَادِهِ ۝ وَلَا سُرِّفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسَرِّفِينَ ۝ وَ
 مِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرْشَاءٌ كُلُّوا مِنَ زَرَقْكُهُ اللَّهُ وَ
 لَا تَتَّبِعُوا حَطُوطَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُوْنَ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝

138. மேலும், இது(நேரச்சைக்காக)தடுக்கப்பட்ட கால்நடைகளும், விவசாயமாகும்; நாங்கள் விரும்புகின்ற (புரோகிதர் முதலிய)வர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) அதனைப் புகிக்கக் கூடாது என்று (தங்கள் தவறான எண்ணப்படி) அவர்கள் கூறுகின்றனர்; இன்னும், (அவ்வாறே வேறு) சில கால் நடைகள்— அவற்றின் முதுகுகள் (அவற்றின் மீது சவாரிசெய்தல், சமை ஏற்றுதல்) தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; என்றும், இன்னும் சில கால்நடைகள் (அவற்றை அறுக்கும் பொழுது) அவற்றின் மீது அல்லாஹ் வின் பெயரைக் கூறக் கூடாதன் றும் அவனின் மீது சுற்பனையாகக் கூறுகின்றனர்; அவர்கள் கற்பனையாகக் கூறியதன் காரணமாக நிச்சயமாக (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் அவர்களுக்குக் கூவி கொடுப்பான்.

139. இன்னும், அவர்கள் (வேறு சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு) "இக் கால் நடைகளின் வயிறுகளிலிருப்பவை, எங்களுடைய ஆண்களுக்கு (மட்டும்) சொந்தமானவையாகும்; எங்களுடைய மனைவியரின் மீது (அவையோ) தடுக்கப்பட்டுமிருக்கின்றன; மேலும், அஸை செத்துப் பிறந்து இருந்தால் அதில் அவர்கள் கூட்டுக்காரர் களாவர்; என்றும் கூறுகின்றனர்; ஆகவே, அவர்களுடைய (பொய்யான) வரின்னைக்காக, (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் அவர்களுக்குக்கூவி கொடுப்பான். நிச்சயமாக அவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

140. அறிவின்றி மட்டமையினால் தங்கள் (பெண்) மக்களைக் கொலை செய்தார்களே அவர்களும், அல்லாஹ் தங்களுக்குப் புகிக்க)க் கொடுத்திருந்த (நல்ல)வற்றை, (ஆகாதென) அல்லாஹ் வின் மீது சுற்பனையாகக்கூறி விலக்கிக் கொண்டார்களே அவர்களும், நிச்சயமாக நஷ்டமடைந்து விட்டார்கள். (ஆகவே) திட்டமாக அவர்கள் வழி கெட்டு விட்டனர்; அவர்கள் நேர வழி பெற்றவர்களாக இருக்கவுமில்லை.

141. மேலும், (திராட்சை போன்ற பந்தலின் மீது) படரவிடப்பட்ட தோட்டங்களையும், இன்னும் படரவிடப்படாதவைகளையும், இன்னும் பேரித்த மரங்களையும், புகிக்க விதவிதமான (காய்கறி, நானியங்கள் போன்றவை உருவாகும்) விவசாயத்தையும் (அதன் தோற்றுதலில்) ஒன்று போலும், (சுளவில்) ஒன்றுபோல் இல்லாததுமான (ஒவிவம்) ஒழுத் துளையும், மாதுளையையும், அவனே படைத்திருக்கிறான்; ஆகவே அஸைப்பருவ காலத்தில் பலன் தந்தால், அவற்றின் கணியிலிருந்து (தாராளமாக)ப் புசியுங்கள்; அவற்றை அறுவடை செய்யும் நாளில் (எழைகளுக்கு, அல்லாஹ் வுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக) அதில் அதனுடைய பாகத்தையும் கொடுத்து விடுங்கள்; இன்னும், (வீண்) விரயம் செய்யாதீர்கள்; வீண் விரயம் செய்பவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

142. இன்னும், கால் நடைகளில் சிலவற்றை சமை சமைப்பதற்காகவும், (மற்ற சிலவற்றை) உணவுக்காகவும் (அவனே படைத்திருக்கிறான்; ஆகவே) அல்லாஹ் உங்களுக்கு அளித்ததிலிருந்து நீங்கள் புசியுங்கள்; (இதில்) வைத்தானுடைய அடிச்சுவடுகளையும் பின்பற்றாதீர்கள்; நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்குப் பகிரிங்கமான விரோதியாவான்.

ثَيْنَيَةً أَزْوَاجٍ مِّنَ الصَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمُعَزِّ اثْنَيْنِ
 قُلْ إِنَّ اللَّهَ كَرِيمٌ حَرَمَ أَمَّا الْأَنْثَيْنِ أَمَا اشْتَهَى
 أَرْحَامُ الْأَنْثَيْنِ طَبَّسُونِ بِعَلِيِّمَانْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ^(٤)
 وَمِنَ الْأَبْلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ كَرِيمٌ
 حَرَمَ أَمَّا الْأَنْثَيْنِ أَمَّا اشْتَهَى عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثَيْنِ
 أَمَّا كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَكُوكُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
 افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُضْلِلُ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلِيمِينَ^(٥) قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ
 مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ
 دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خُنُوزٍ فِي أَنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا
 أَهْلُ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغِرٍ وَلَا عَادِ فَإِنَّ
 رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^(٦) وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمَ مِنَ الْكُلِّ
 ذُمُّ طَفِيرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنِمِ حَرَمَ مِنَ الْعِلْيَمِ شَحُومُهُمَا
 إِلَّا مَا حَمَلْتُ طَهُورٌ هُمَا وَالْحَوَایَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ
 بِعَظِيمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا يَعْصِيْهُمْ وَإِنَّ الْصَّدِيقَوْنَ^(٧)

143. (நபியே! புசிக்கக் கூடிய ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலியவற்றில்) எட்டு ஜோடிகளை (அல்லாஹ் படைத்துள்ளான் அவையாவன்) செம்மறியாட்டில் (ஆண், பெண்) இரண்டு மற்றும் வெள்ளாட்டில் (ஆண், பெண்) இரண்டு. (ஆகவே இவற்றில்) இரு இன ஆண்களையா அவ்வது இரு இனப்பெண்களையா; அவ்வது இரு பெண்ணினங்களுடைய கர்ப்பங்கள் எதனை உள்ளடக்கிவைத்திருக்கின்றனவோ அவற்றையா (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் தடுத்திருக்கின்றான்? நீங்கள் உண்மை சொல்பவர்களாயின், அறிவுடன் (இதனை) நீங்கள் எளக்கு அறிவியுங்கள் (என நீர் கேட்பீராக).

144. இன் னும், ஒட்டகையில் (ஆண், பெண்) இரண்டு, மற்றும் மாட்டில் (ஆண், பெண்) இரண்டு (ஆகிய இவற்றையும் அல்லாஹ் வாகிய அவன் தான் படைத்தான்). இரு இன ஆண்களையா; அவ்வது இரு இனப்பெண்களையா; அவ்வது இரு பெண்ணினங்களுடைய கர்ப்பங்கள் எதனை உள்ளடக்கிவைத்திருக்கின்றனவோ அவற்றையா (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் தடுத்திருக்கின்றான்?" என்று (நபியே)! நீர் கேட்பீராக! இவ்வாறு (தடுத்து) அல்லாஹ் உங்களுக்கு (கட்டளையிட்டதாகக் கூறுகின்றீர் களே, அவ்வாறு அவன்) கட்டளையிட்ட சமயம் நீங்களும் பிரசங்கமாகி இருந்திருக்களா?" (என்றும் நபியே! நீர் அவர்களைக் கேட்பீராக!) அறிவின்றி மனிதர் களை வழி கெடுப்பதற்காக அல்லாஹ் விள்ளிம் மீது பொய்யைக் கற்பணை செய்பவளைவிட மிகுந்த அநியாயக்காரன் யார்? நிச்சயமாக அல்லாஹ் அல்லாஹ் (இத்தகைய) அநியாயக்காரச் சமூகத்தவருக்கு நேர் வழி காட்டமாட்டான்.

145. செத்தவையாக அவ்வது ஓடும் இரத்தமாக, அவ்வது பன்றியின் மாமிசமாக இருந்தாலவ்வாது, உண்ணுபவருக்கு அதை உண்ணத் தடை செய்யப்பட்டதாக எளக்குவதீ மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவற்றில் நான் காணவில்லை; காரணம் நிச்சயமாக அவை அசுத்தமானவையாகும் – அவ்வது அதை அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக பெயர் கூறப்பட்ட பாவமானதையும் தவிர; (வேறு ஏதும் தடுக்கப்பட்டதாக எனக்கு அறிவிக்கப்பட்ட வற்றில் நான் காணவில்லை) ஆகவே, வரம்பை மீறாதவராகவும், பாவம் செய்யாதவராகவும், எவ்ரேனும் நிரப்பந்திக்கப்பட்டு (புதித்து) விட்டால் அப்போது (அது அவர்மீது குற்றமல்ல. காரணம்) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் மிக்க மண்ணிப்பவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

146. (நபியே! விரல்கள் பிளந்த) நகத்தையுடைய அளவத்தையும் (புசிக்கக் கூடாதென்று) யூதர்களாக இருந்தவர்கள் மீது நாம் தடுத்திருந்தோம்; இன்னும் மாடு, ஆடு ஆகியவற்றில் இருந்து அவ்விரண்டின் கொழுப்புகளையும் அவர்கள் மீதுதடுத்திருந்தோம் – அவை இரண்டின் முதுகுள்கள் சமந்துகொண்டிருப்பதையும் அவ்வது அவ்விரண்டின் (வயிற்றினுள்) சிறு குடல்கள் (மது சுற்றப்பட்டு) சமந்து கொண்டிருப்பதையும் அவ்வது எலும்போடு கலந்திருப்பதையும் தவிர (மற்றவைகளை அவர்கள் உண்ணலாகாது) அது (ஏளன்னில்) அவர்கள் (நமக்கு) மாறுசெய்ததன் காரணமாக அவர்களுக்கு நாம் குளி கொடுத்து தண்டித்தோம்; இன்னும் நிச்சயமாக நாம் (அவற்றை அவர்களுக்கு தடுத்து விட்டதுபற்றிய விஷயத்தில்) உண்மையாளராவோம்.

فَإِنْ كَذَّ بُوكَ فَقُلْ رَبُّكُو دُورَحَمَةٌ وَاسْعَةٌ وَلَا يُرَدُّ
 بِأَسْهَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُنَا وَلَا أَبَا أُونَا وَلَا حَرَمَ مِنَّا مِنْ شَيْءٍ
 كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَاهٖ
 قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَعْلَمُونَ
 إِلَّا الظُّنُنُ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿٥﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحِجَةُ الْبَالِغَةُ
 فَلَوْ شَاءَ لَهُدُوكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦﴾ قُلْ هَلْكُمْ شُهَدَاءُكُمْ
 الَّذِينَ يَشْهُدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَمَ هَذَا فَإِنْ شَهَدُوا فَا
 فَلَا شَهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَبْيَعُهُمُ الَّذِينَ كَذَّبُوكُمْ
 يَا أَيُّتَنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ
 يَعْدِلُونَ ﴿٧﴾ قُلْ تَعَالَوْ أَتَلُ مَا حَرَمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَا
 تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَيَا أَيُّهُ الدَّيْنُ إِحْسَانًا وَلَا تَقْسِلُوا
 أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمْلَاقِهِمْ خَنِّفُ نِرْزِقَكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا نَقْرَبُوا
 الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا نَقْتُلُ النَّفْسَ الَّتِي
 حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا يَا لَهُ تَعْلُمُ ذَلِكُمْ وَصَكُورِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٨﴾

147. ஆகவே, (நபியே! இதற்குப் பிள்ளரும்) அவர்கள் உம்ஸமப் பொய்யாக்கிளால் (அவர்களிடம்) "உங்களுடைய இரட்சகள் மிக்க விசாலமான அருளுடையவள் (தான்; எனிலும்) குற்றம் செய்தவர்களான கூட்டத்தாரைவிட்டு அவன் துதண்டளை தடுக்கப்படவுமாட்டாது என்று கூறுவீராக!

148. "அவ்வாலும் நாடியிருந்தால் நாங்களும், எங்களுடைய மூதாதையர்களும், (அல்லாஹ்வுக்கு எதனையும்) இனைவைத்திருக்க மாட்டோம்; (உண்ணக்கூடிய) யாதோன்றையும் (ஆகாதென்று) நாங்கள் விலக்கியிருக்கவுமாட்டோம்" என்று, இனைவைத் துக் கொள்டிருப்போர் கூறுவார்கள், இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் நம்முடையவேதனையைச் சுவைக்கும் வரையில் இவ்வாறே (தூதர்களாப்) பொய்யாக்கிக்கொண்டிருந்தனர். (ஆகவே நீர்) உங்கள்கூற்றுக்கு) உங்களிடம் ஏதும் அறிவார்த்த (மான ஆதார) முன்டா? (அவ்வாறு இருந்தால்) அதனை நமக்கு வெளிப்படுத்திக்காட்டுங்கள்; (உங்கள் து அர்த்தமற்ற வீணான) என்ன தடையல்லாது வேறு எதையும் நீங்கள் பின்பற்றவில்லை. இன்னும் நீங்கள் அனுமானம் கொள்கிறவர்களேயின்றி வேறில்லை_என்று கூறுவீராக!

149. (யாருக்கு அவன் நேர்வழிகாட்டி விட்டானோ, இன்னும் யானை வழிதவறச் செய்து விட்டானோ அதுபற்றிய மறுக்க முடியாத) பூரணமான ஆதாரம் அல்லாஹ்விற்கே இருக்கிறது; ஆகவே, அவன் நாடியிருந்தாலும் உங்கள் யாவரையும் நிச்சயம் நேர்வழியில் செலுத்தியிருப்பான்" என்று(நபியே) நீர் கூறுவீராக:

150. (மேலும் அவர்களிடம், நீங்களாக உங்கள் மீது சுகிக்க ஆகுமாக்கப் பட்டவற்றை தடுத்துக் கொண்டு), "நிச்சயமாக அவ்வாலும் தான் இதனைத் தடுத்திருக்கிறான் என்று சாட்சி கூறுகிறார்களே அத்தகைய உங்கள் து சாட்சியாளர்களை நீங்கள் கொண்டுவாருங்கள்", என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக! அவர்களும் (அவ்வாறே பொய்) சாட்சி கூறுவார்களேயானால், (அதற்காக) நிரும் அவர்களுடன் (சேர்ந்து) சாட்சி கூறுவேண்டாம்; மேலும், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியவர்கள், இன்னும், மறுமையை விசுவாசங் கொளாதவர்கள் ஆகியோரின் மனதிக்கைகளை, நீர் பின்பற்றவேண்டாம். அவர்களே தங்கள் இரட்சகலுக்கு (வழிபாட்டில் மற்றவர்களை) சமமாக்குகின்றனர்.

151. (நபியே! அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக! "வாருங்கள்! உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு விலக்கியிருப்பவற்றையும் (அவியிருப்பவற்றையும்) நான் உங்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கிறேன்; (அவையாவன்): அவனுக்கு எதையும் நீங்கள் இனையாக்காதீர்கள், இன்னும் (உங்கள்) பெற்றோருக்கு (அன்புடன்) உபகாரம் செய்யுங்கள்; (அவர்களோடு நன்றியுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்); வறுமைக்காக (அதைப்பயந்து) உங்கள் மூந்தைகளை நீங்கள் கொலை செய்துமிடாதீர்கள்; உங்களுக்கும், அவர்களுக்கும் நாமே உணவளிக்கின்றோம்; மேலும், மானக்கேடாள காரியங்களை _அதில் வெளிப்படையானவற்றையும், இரகசியமான வற்றையும் (செய்ய) நீங்கள் நெருங்காதீர்கள்; இன்னும் (கொலை செய்யக் கூடாதென்று) அல்லாஹு தடுத்துள்ள எந்த ஆத்மாவையும் (இயாயமான) உரிமையின்றிக் கொலை செய்யாதீர்கள், (மேற்கூறப்பட்ட உபதேசங்களடங்கிய) அவை நீங்கள் (அவலுடைய ஏவல், விலக்கல்பற்றிய கட்டளைகளை அறிந்து) விளங்கிக் கொள்வதற்காக அவற்றைக்கொண்டு அவன் உங்களுக்கு ஏவுகிறான்.

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتَمِّعُ إِلَّا بِالْأَقْرَبِ هُنَّ أَحْسَنُ حَثْيَ
 يَبْلُغُ أَشَدَّهُ وَأَوْفُوا الْكِيلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نَكْلُفُ
 نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْمُ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
 وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصُلُّمُ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ④
 وَأَنَّ هَذَا صَرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفَرَّقُ كُوْمُ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصُلُّمُ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ⑤
 ثُوَّاتِيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَهَمَّمَ عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَنَفْصِيْلًا
 لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِعَلَّهُمْ يُلْقَاءُ رِبَّهُمْ يَوْمَ الْجُنُونَ ⑥
 وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبِرْكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَقْوِيَ الْعَلَّكُمُ
 تُرْحِمُونَ ⑦ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ
 مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِيْنَ ⑧ أَوْ نَقْوِيُّوا
 لَوْ أَنَّا أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا آهَادِيَّ مِنْهُمْ فَقَدْ
 جَاءَكُمْ بِيَنْهَىٰ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدَىٰ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ
 مِنْهُنَّ كَذَّابٌ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهُمْ سَبَّاحَى الَّذِينَ
 يَصْدِرُونَ عَنْ آيَاتِنَا وَسُوءُ الْعَذَابِ بِهِمَا كَانُوا يَصْدِرُونَ ⑨

152. "அநாதையின் பொருளை – அவர் பிராயமடையும் வரையில் நியாயமாள முறையில்லை (அனுபவிக்க) நெருங்காதீர்கள்; அளவையும், நிறுவனையும் நீதமாக நிறைவு செய்யுங்கள்; எந்த ஒரு ஆத்மாவையும் அதன் சக்திக்குப்பட்டதைத்தவிர நாம் கவுடப்படுத்துவதில்லை; நீங்கள் பேசினால் (பாதிக்கப்படுவர் நெருங்கிய) உறவினராயினும் (ஸரியே) நீதத்தையே கூறுங்கள்; நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதியையும் பூரணமாக நிறைவேற்றுங்கள்; (மேற்கூறப்பட்ட உபதேசங்களடங்கிய) அவை நீங்கள் நினைவு கூரவதற்காக அவற்றைக்கொண்டு அவன் உங்களுக்கு ஏவுகிறான்.

153. இன்னும் "நிச்சயமாக இது நேரானதாகிறுக்க என்னுடைய வழியாகும்; ஆகவே இதனையே நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்; இன்னும், மற்ற வழிகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். அவை, அவற்றுடைய வழியிலிருந்து உங்களைப் பிரித்துவிடும். (மேற்கூறப்பட்ட உபதேசங்களடங்கிய) அவை நீங்கள் பயபக்தி யுடையவர்களாவதற்காக இவற்றை(அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களுக்கு ஏவுகிறான்" (என்று கூறுவீராக).

154. பின்னர், நன்மை செய்தோரின் மீது (நமது அருட்கொடையை) நிறைவு செய்வதற்காகவும், ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் தெளிவாகவும், நேர்வழியாகவும், அருளாகவும் மூலாவுக்கு வேதத்தைதாம் கொடுத்தோம்; தங்கள் இரட்சகளின் சந்திப்பை அவர்கள் விசுவாகம் கொள்வதற்காக வேண்டி (இதனை நாம் இறக்கிவைத்தோம்).

155. (மனிதர்களே!) இதுவும் வேத நூலாகும்; இதனை நாம் இறக்கிவைத்துள்ளோம்; (இதன் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப்பட்டதாக) பரக்கத்துக் கெய்யப்பட்டதாகும்; ஆகவே, இதனை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்; மேலும் நீங்கள், (அல்லாஹ்வினால்) அருள் செய்யப்படுவதற்காக (அவற்றுக்குப்) பயந்து (பாவத்திலிருந்து விலகிக்) கொள்ளுகிறீர்கள்.

156. (இனை வைப்போரோ)"இரு கூட்டத்தினர் (களாகியழுத, கிறிஸ்தவர்கள்) மீது தான் நமக்கு முன்னர் வேதம் இறக்கப்பட்டது; ஆகவே, நாங்கள் அதனைப் படிக்க (வும், படித்துக் கேட்கவும்) முடியாமல் பராமுகமானவர்களாகிவிட்டோம்" என்று நீங்கள் கூறாதிருப்பதற்காகவும்;

157. அல்லது, நிச்சயமாக நாங்கள் – எங்கள் மீது ஒரு வேதம் இறக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்களைவிட மிக்க நேர்வழியில் நாங்கள் இருந்திருப்போம், என்று நீங்கள் கூறாதிருப்பதற்காகவும் இப்பொழுது உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து உங்களுக்குத் தெளிவான ஆதாரமும், நேர்வழியும், பெருங்கிருப்பையும் (கொள்ளுதுமாள வேதம்) வந்து விட்டது; ஆகவே, எவர் அல்லாஹ்வுடைய (இத்தகைய) வசனங்களைப் பொய்யாக்கி, அவற்றிலிருந்து விலகிக் கொள்கிறாரோ அவரைவிட மிகுந்த அனியாயக்காரர் யார்? நம்முடைய வசனங்களிலிருந்து (இல்லாறு) விலகிக் கொள்கின்றவர்களுக்கு, அவர்கள் விலகிக் கொள்ளுதல் காரணமாக – நாம், கொடிய வேதனையைக் கூவியாகக் கொடுப்போம்.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيهِمُ الْمُلِيقَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي
 بَعْضُ آيَتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
 إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمْدَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسِيدَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ
 انتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ^(١) إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعَةً
 لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ شَوْهِنْهُمْ بِهَا كَانُوا
 يَفْعَلُونَ ^(٢) مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ
 بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ^(٣) قُلْ إِنِّي
 هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِرٍّ دِينِي أَقِيمًا مِلَكَةً إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ^(٤) قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَسُورِكِي وَ
 حَيَايَيِّ وَمَمَّاقِي بِلِلَّهِ رَبِّ الْعَلَمِينَ ^(٥) لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذِلِكَ أُمِرْتُ
 وَإِنَّا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ^(٦) قُلْ أَغِيرُ اللَّهَ أَيْغِيرُ رَبِّي وَهُوَ ربُّ كُلِّ شَيْءٍ
 وَلَا تَكُنْ بِكُلِّ شَيْسِ إِلَّا عَبِيهَا وَلَا تَرِزُّ وَازِرَةٌ وَزَارَ حَرَى نَهَرَ إِلَى
 رَبِّكَمْ فَرِحُكُوكُ فِي سُكُونٍ بِمَا كُنْتُ فِيهِ تَعْتَلُهُونَ ^(٧) وَهُوَ الَّذِي
 جَعَلَكُوكُ خَلِيفَ الْأَرْضِ وَرَفِعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَتِ الْبَيْتِوْكُمْ
 فِي مَا أَنْتُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ^(٨)

158. மலக்குகள் அவர்களிடம் (நேரில்) வருவதையோ, அல்லது உம் இரட்சகள் வருவதையோ, அல்லது உம்முடைய இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளில் சில வருவதையோ தனிர் (வேறொன்றியும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? உம் இரட்சகனின் சில அத்தாட்சிகள் வரும் அந்நாளில் அதற்கு முன்னர் விசுவாசங்கொள்ளாதிருந்து, அல்லது (விசுவாசங்கொள்ளாதிருந்தும்) அதன் ஸமாளில் எந்த ஒரு நன்மையையும் சம்பாதிக்காதிருந்த எந்த ஆத்மாவிற்கும் அது (அந்நாளில்) கொள்ளும் விசுவாசம், யாதொரு பல்லையையும் அளிக்காது; ஆகவே, (அவர்களிடம், "அப்பெரிய அத்தாட்சிகள்" நீங்கள் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்த்திருப்பவர்களாவோம்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

159. நிச்சயமாக தங்கள் மார்க்கத்தை(ப் பலவாறாக)ப் பிரித்து, பல பிரிசிலர்களாகி விட்டனரே அத்தகையோர்— அவர்களின் எக்காரியத்திலும் நீர் இவ்வை; அவர்களுடைய விவரமெல்லாம் அல்லாஹுற்சிடமே இருக்கின்றது; அவர்கள் செய்து கொள்ளாதிருந்தவற்றை பின்னர் அவன் அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுவான்.

160. எவர் ஒருவர் ஒரு நன்மையைச் செய்கிறாரோ அவருக்கு (நன்மைகளில்) அதைப் போன்றவை பத்து(பங்கு) உண்டு; எவர் ஒருவர் ஒரு தீவையைச் செய்கிறாரோ, அதைப் போன்றதைத் தனிர (அதிகமாக) அவருக்குக் கூலியாக கொடுக்கப்பட மாட்டாது; அவர் களோ அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

161. "நிச்சயமாக நான் என்னை என்னுடைய இரட்சகன் நேர் வழியில் செலுத்தி விட்டான்; (அது) மிகச் சுறுதியான, நினையான மார்க்கமாகும்; இன்னும் (அது அசத்தியமான எல்லா வழிகளை விட்டு நீங்கி) சத்தியத்தின் பால் சார்த்தவரான இப்ராஹிமுடைய மார்க்கமுமாகும்; அவர் இணைவைத்து வளங்குவோரில் இருந்ததுமில்லை" என்று(நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

162. நிச்சயமாக என்னுடைய தொழுகையும், என்னுடைய அறுப்பு(குர்பானியும், என் வாழ்வும், என் மரணமும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹுற்வக்கே உரித்தானவையாகும்", என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக:

163. "அவனுக்கு யாதோர் இணையுமில்லை; (துணையுமில்லை) இதைக் கொள்கேட நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன்; இன்னும் (அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களில் (இந்த உம்மத்தில்) நான் முதன்மையானவன்" (என்றும் கூறுவீராக).

164. "அல்லாஹுற் அல்லாதவளையா(எனக்கு) இரட்சகனாக நான் தேடுவேன்? அவனோ ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இரட்சகனுமாவான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! பாவம் செய்யும் ஒவ்வொர் ஆத்மாவும் தனக்குப்பாதகமாகவே அல்லாது (பாவத்தை) சம்பாதிப்பதில்லை; இன்னும் (பாவத்தைச்) சமக்கூடிய (ஒர் ஆத்மாவான)து மற்றொன்றின் (பாவத்) கமையைச் சமக்காது (இருந்த) பின்னர் நீங்கள் யாவரும் உங்கள் இரட்சகனிடமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. அப்போது நீங்கள் எதில் அபிப்பிராய பேதம் கொண்டிருந்தீர்களோ அது பற்றி அவள் உங்களுக்கு அறிவிப்பான்.

165. அவன்தான் (உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களுக்கு) பிரதிநிதிகளாகப் பூமியில் உங்களை ஆக்கியுள்ளான்; அவன் உங்களுக்குக் கொடுத்துள்ளவற்றில் உங்களைச் சோதிப்பதற்காக உங்களில் சிலரை மற்ற சிலரை விடப் பதவிகளில் உயர்த்தியுமிருக்கின்றான்; (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தண்டிப்பதில் மிகத் தீவிரமானவன்; நிச்சயமாக அவன் மிகக்கிழமைபொறுப்பவன்; பேரன்புடையவன்.

سُورَةُ الْأَنْجَوْنِ وَتِسْعَةُ مِائَةٍ وَسَبْعُونَ وَسِرْعَانَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهَمْسٌ ۝ كَثُبٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَائِكٌ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ
 مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَذَكْرُهُ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنْتَعُوا مَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكُمْ مِنْ رَسْكُمْ وَلَا تَنْعِوْمِنْ دُونَهُ أَوْ لِيَاءَ قَلِيلًا مَا
 تَذَكَّرُونَ ۝ وَكَمْ مِنْ قَرِيَّةٍ أَهْلَكَنَا فَجَاءَهَا بَاسْنَا بَيَانًا
 أَوْ هُمْ قَلِيلُونَ ۝ فَهَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْجَاءُهُمْ بَاسْنَا إِلَآنَ
 قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَلَمِينَ ۝ فَلَنُنْسِلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمُ
 وَلَنَسْعَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقْصَنَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا
 غَائِبِينَ ۝ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِنَ الْحَقِيقَةِ فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ
 قَوْلِيَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ قَوْلِيَكَ
 الَّذِينَ خَسَرُوا أَنْفُسَهُمْ بِهَا كَانُوا إِلَيْنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ
 مَكْثُوكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَاكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا
 تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قَلَنَا لِلْمَلِكَةَ
 اسْجَدُوا إِلَادَمْ فَسَجَدُوا إِلَآ إِلِيَّسَ طَهُّيَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝

அத்தியாயம் : 7
அல் அஃராஃப் – சிகரங்கள்
 வசனங்கள் : 206 மக்கி ரூக்கிகள் : 24

**அளவற்ற அருளானன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
 அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).**

1. அலிஃப் லாம் மீம் ஸாத்

2. (நுழையே இது) உம்மீது இறக்கப்பட்டுள்ள வேதமாகும்; (இல் வேதத்தை மக்களுக்கு எத் திவைப்ப) தனால் உம்முடைய நெஞ்சத்தில் யாதொரு கலக்கமும் இருக்கவேண்டாம். இதனைக் கொண்டு நீர் (மனிதர்களுக்கு) அச்சமூட்டி எச் சரிக்கை செய்வதற்காகவும், விசுவாசங் கொண்டோருக்கு ஒரு நல்லுபதேசமாகவும் (இல் வேதம் இறக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளது)

3. (மனிதர்களே!) உங்களுக்காக உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இல் வேதத்) தைப் பின்பற்றுங்கள்; அவனையன்றி மற்றெவ்வரும் உங்களுக்கு) பபாதுகாவலர் (களாக ஆக்கி, அவர்) களை நீங்கள் பின்பற்றாதீர்கள்; (எனினும், இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் மிகக் குறைக்காவே நல்லுணர்ச்சி பெறுகிறீர்கள்.

4. இன்னும், (அல்லாஹ்வின் தூதர் களைப் பொய்யாக்கியும் அவர்களுக்கு மாற்றமாகவும் நடந்துவந்தவர்கள் வசித்திருந்த) எத்தனையோ ஜார்களை அவற்றை நாம் அழித்திருக்கின்றோம். இரவோடு இரவாக, அல்லது அவர்கள் (களைப்பாறுவதற்காக) பகலில் தூங்கிக் கொண்டிருக்க நம்முடைய வேதனை அவற்றை வந்தடைந்தது.

5. நம்முடைய வேதனை அவர்களுக்கு வந்தடைந்தபோது "நிச்சயமாக நாம் அநியாயகாரர்களாகி விட்டோம்" என்று அவர்கள் கூறியதைத் தவிர வேறு எதுவும் அவர்களுடைய கூப்பாடாக இருக்கவில்லை.

6. ஆகவே, ஏற்கனவே தூதர்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்களோ அவர்களையும் நிச்சயமாக நாம் கேட்டு (விசாரிப்)போம்; மேலும், (நம்முடைய) தூதர்களையும் நிச்சயமாக நாம் கேட்டு (விசாரிப்)போம்.

7. (அவர்களின் செயலைப்பற்றி நாம்) நன்கறிந்துள்ளவாறு (விசாரணைக்காலத்தில்) நிச்சயமாக நாம் அவர்களுக்குக் கூறிக்காண்பிப்போம்; இன்னும் (அவர்களின் சகல நிலைகளை விட்டும்) மறைந்திருப்பவர்களாக நாம் இருக்கவில்லை.

8. மேலும், (உவர்களுடைய நன்மை தீமைகளையும்) அந்தாளில் (கூடுதல் குறைவின்றி) எடைபோடுவது உண்மையாகும்; அப்போது எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் கனத்தனவோ அவர்கள் தாம் நிச்சயமாக வெற்றியாளர்கள்.

9. இன்னும், எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் (களம் குறைந்து) இலேசாக இருக்கின்றனவோ அத்தகையோர், நம்முடைய வசனங்களை பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்கள் தங்களுக்குத் தாமே நஷ்டமிழுத்துக் கொண்டவர்கள் ஆவர்.

10. (மனிதர்களே!) மேலும், நிச்சயமாக நாம் உங்களை பூமியில் (அனைத்து அதிகாரங்களுடன்) வசிக்கச் செய்தோம். அதில் உங்களுக்கு வாழ்க்கை(வசதி)க்குரிய (அனைத்து)சாதனங்களையும் நாம் ஆக்கித்தந்தோம். (இல்வாறிருந்தும்) நீங்கள் மிகக் குறைவாகவே நன்றி செலுத்துகிறீர்கள்.

11. இன்னும், திட்டமாக நாம் உங்களைப் படைத்தோம்; பின்பு உங்களுக்கு உருவமைத்தோம்; அதன் பின்னார், "ஆதமுக்குச் சிரம் பணியுங்கள் என மலக்குகளுக்கு நாம் கூறினோம்; அப்பொழுது இப்பைலைத் தனிர (மற்ற யாவரும் அவருக்கு) சிரம் பணிந்தவர்கள்; சிரம் பணிந்தவர்களில் அவன் இருக்கவில்லை.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَا تَسْجُدَ إِذَا أَمْرَتُكَ قَالَ أَنْ لَمْ يُرِهِنْهُ خَلْقَتَنِي
 مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ^{١٤} قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ
 أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَأَخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الظَّاغِرِينَ^{١٥} قَالَ أَنْظُرْنِي
 إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ^{١٦} قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ^{١٧} قَالَ فِيمَا كَفَرْتُنِي
 لَا قُوْدَنَ لَهُمْ صَرَاطُكَ الْمُسْتَقِيدُ^{١٨} ثُمَّ لَاتَّهِمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَحْنَ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَغْنِدُ أَكْثَرَهُمْ
 شَكِيرِينَ^{١٩} قَالَ أَخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُونًا وَمَا ذَهَرَ لِلنَّاسِ مِنْ تَبَعَكَ مِنْهُمْ
 الْأَمْلَكُنَّ جِهَنَّمْ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ^{٢٠} وَلَيَادُمْ أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ
 الْجَنَّةَ فَهُلَا مِنْ جَدْثُ شَمِيمًا وَلَا تَرْبَأْ هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا
 مِنَ الظَّالِمِينَ^{٢١} فَوَسُوسْ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبَيِّدَ لَهُمَا مَا وَرَى
 عَنْهُمَا مِنْ سُوءِ تَهْمَةٍ وَقَالَ مَا نَهِكُمَا بِمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ
 إِلَّا كَانَ تَكُونُوا أَمْلَكِينَ أَوْ تَكُونُوا مِنَ الْغَلَبِينَ^{٢٢} وَقَاسَهُمَا إِنِّي
 لِكُلِّ الْمِنَ النَّصِحِينَ^{٢٣} قَدْ لَمْ يَأْغُرُنِي فَلَمَّا دَأَتِ الشَّجَرَةَ بَدَأْتُ أَهْمَّا
 سُوَّاهُمَا وَطَفِقَ أَنْخُصِفُنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا الْحَمْ
 أَنْهُمْ كَمَا عَنِ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقْلَى لِكُلِّ الْمِنَ الشَّيْطَانَ لِكُلِّ أَعْدَادِ وَمَمِينَ^{٢٤}

12. ("ஆகவே, அல்லாஹு இப்பீஸிடம்)" நான் உள்குக் கட்டளையிட்ட சமயத்தில், நீ சிரம் பணிவிடிலிருந்து உள்ளைத் தடுத்தது எனு?" என்று கேட்டான்; அதற்கு "நான் அவரைவிட மேலாளவன் (ஏனென்றால்) நீ என்ன நெருப்பால் படைத்தாய்; அவரையோ களிமண்ணால் படைத்தாய்" என்று (இறுமாப்புடன் இப்பீஸியை) அவன் கூறினான்.

13. "இதிலிருந்து நீ இறங்கிலிடு; நீ இதில் பெருமை கொள்வதற்கு உள்குத் தகுதியில்லை; ஆதலால், நீ வெளியேறிலிடு (உண் பெருமையின் காரணமாக) நிச்சயமாக நீ சிறுமைப் பட்டோரில் இருக்கின்றாய்" என்று (அல்லாஹு அவர்களிய) அவன் கூறினான்.

14. ("அதற்கு இப்பீஸியை) அவன், "(இறந்தோர் மன்னாறைகளிலிருந்து) எழுப்பப்படும் நான் வரையில் நீ எனக்கு அவகாசம் அளிப்பாயாக" என்று கேட்டான்.

15. "நிச்சயமாக நீ (அவ்வாறே) அவகாசமளிக்கப்பட்டோரில் (இருவளாக) இருக்கின்றாய்" என்று (அல்லாஹு அவர்களிய) அவன் கூறினான்.

16. "நீ என்னை வழிகெட்டவளாக ஆக்கியதன் காரணத்தால் (ஆதமுடைய சந்ததிகள்) உண் துடைய நேரான வழியில் (செல்லாது தடை செய்ய வழி மறித்து அதில்) அவர்களுக்காக திட்டமாக உட்கார்ந்து கொள்வேன்" என்றும் (இப்பீஸியை) அவன் கூறினான்.

17. "பின்னர், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு முன்னும், அவர்களுக்குப் பின்னும், அவர்களின் வலப்புறங்களிலும், அவர்களின் இடப் புறங்களிலும் அவர்களிடம் நான் வந்து (அவர்களை வழி கெடுத்துக்) கொண்டேயிருப்பேன்; மேலும், அவர்களில் பெரும் பாலோரை (உணக்கு) நன்றி செலுத்துவோர்களாக நீ காணமாட்டாய்" (என்றும் கூறினான்).

18. இகழுப்பட்டவளாகவும், விரட்டப்பட்டவளாகவும் நீ இதிலிருந்து வெளியேறி விடு; நிச்சயமாக (உண்ணயும்) அவர்களில் உன்னைப் பின்பற்றியவர்களையும் (சேர்த்து) உங்கள் அனைவரிலிருந்தும் நிச்சயமாக நரகத்தை நான் நிரப்புவேன்" என்று (அல்லாஹு அவர்களிய) அவன் கூறினான்.

19. மேலும், "ஆதமே நீரும், உம்முடைய மனைவியும் (இசு) சூர்க்கத்தில் வகித் திருங்கள், பின்னர், நீங்கள் இருவரும் நீங்கள் நாடிய இடத்திலெல்லாம் (சென்று நாடியவாறு) புசியுங்கள்; இன்னும் இம்மரத்திற்கு (அருகில்) நீங்களிருவரும் நெருங்காதீர்கள்; (அவ்வாறு கென்றால்) நீங்களிருவரும் அனியாய்க்காரர்களில் ஆவிலிடுவீர்கள்" (என்றும் அல்லாஹு கூறினான்).

20. பின்னர், அவ்விருவருக்கும் மறைக்கப்பட்டிருந்த அவ்விருவருடைய வெட்டச்தத்தலங்களை அவ்விருவருக்கும் வெளிப்படுத்துவதற்காக, ஒவ்வத்தான் (அவர்களிடம் இரகசியமாகப் பேசி தவறான என்னைத்தை) ஊசாட்டத்தை அவ்விருவருக்கும் உண்டாக்கினான். மேலும், "அதன் கணியைப் புசித்தால்" நீங்கள் இருவரும் மலக்குகளாகவிடுவீர்கள்; அல்லது நிரந்தரமாக இருப்பவர்களில் நீங்கள் இருவரும் ஆவிலிடுவீர்கள் என்பதற்காகவே தவிர (வெறுதற்காகவும்) உங்கள் இரட்சகள் அம்மரத்தைவிட்டும் உங்களிருவரையும் தடுக்கவில்லை" என்று கூறினான்.

21. "நிச்சயமாக நான் உங்களிருவருக்கும் உபதேசம் செய்பவர்களில் (இருவளாக) இருக்கின்றேன்" என்று அவ்விருவரிடம் (இப்பீஸியை அவன்) சத்தியமும் செய்தான்.

22. (பின்னர்) அவ்விருவரை ஏமாற்றி படிப்படியாக தங்கள் நிலையிலிருந்துகீழே இறங்கக்கொய்தான்; எனவே அவ்விருவரும், அம்மரத்தை (அதுங்களையை) சுனவக்கே, அவ்விருவரின் வெட்டச்தத்தலங்களும் அவ்விருவருக்கும் வெளியாகித்தெரியலாயிற்று; அச்சுவனத்தின் இலைகளைக் கொண்டு அவ்விருவரும் தங்களை மூடிக் கொள்ளவும் ஆரம்பித்தார். மேலும் (அதுசமயம்) அவ்விருவரின் இரட்சகள் அவ்விருவரையும் அழைத்து, இம்மரத்தைவிட்டும் உங்களிருவரையும் நான் தடுக்கவில்லையா? நிச்சயமாக ஒவ்வத்தான் உங்களிருவருக்கும் பசிரவுக்கமான பகைவன் என்றும் நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா?" (என்று அவ்விருவரையும் கேட்டான்).

قَالَ رَبُّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَعْفُرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا الْنَّوْنَ مِنْ
 الْخَيْرِينَ ﴿٢﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِيَعْرِضَ عَدُوًّا وَلَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ مُسْتَقْرٌ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٣﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمْوِيْنَ وَمِنْهَا تَخْرُجُونَ ﴿٤﴾ يَبْنِي أَدْمَرَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
 يُوَارِي سَوْا تُكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ
 أَيْتِ اللَّهُ لَعْنَهُمْ يَدِيَّا كُرُونَ ﴿٥﴾ يَبْنِي أَدْمَرَ لَا يَفْتَنُكُمُ الشَّيْطَانُ
 كَمَا أَخْرَجَ أَبْوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْذِعُ عَنْهَا لِبَاسُهُ مَا لَيْهُ حَاسُورًا
 إِنَّهُ يَرِكُمْ هُوَ قَبِيلَهُ مِنْ حِيدُثٍ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَينَ
 أُولَيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَإِحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
 عَلَيْهَا أَبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمْرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
 أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ قُلْ أَمْرَرِي بِالْقُسْطِ
 وَأَقِيمُوا وَجُوهَكُمْ عِنْدَ طَهْرٍ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الْرِّيْنَ هُكْمَابَدَ أَكُمْ تَعْوِدُونَ ﴿٨﴾ فِرِيقًا هَدَى وَ
 فِرِيقًا حَقٌّ عَلَيْهِمُ الضَّلَّةُ إِنَّهُمْ أَتَخْذَلُوا الشَّيْطَانَينَ
 أُولَيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٩﴾

23. (அதற்கு) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கு நாங்களே அந்தமிழூத்துக் கொண்டோம்; நீங்களை மன்னித்து எங்களுக்கு அருள் புரியாவிடில் நிச்சயமாக நாங்கள் நஷ்டமநடந்தவர் களில் ஆசிவிடுவோம்" என் ரூ அவ்விருவரும் (பிரார்த்தித்துக் கூறினார்.

24. (அதற்கு அல்லாஹ், இதிலிருந்து) நீங்கள் இறங்கினிடுங்கள்; உங்களில் சிலர் (மற்ற) சிலருக்கு பகைவர்களாவிர்கள்; பூமியில் உங்களுக்குத் தங்குமிடமும் உண்டு; (அதில்) ஒரு காலம் வரை சுகம் அனுபவித்தலும் உண்டு" என் ரூ கூறினான்.

25. "அதிலேயே நீங்கள் வாழ்வீர்கள்; அதிலேயே நீங்கள் இறப்பீர்கள்; (பின்னர் ஒரு நாளில்) அதிலிருந்தே நீங்கள் (மீண்டும் உயிர் கொடுத்து) வெளியாக்கப்படுவீர்கள்" என் ரூ கூறினான்.

26. ஆதமுடைய மக்களே! உங்களுடைய மானத்தை மறைக்கக் கூடிய ஆடையையும் அலங்காரத்தையும் திட்டமாக நாம் உங்களுக்கு இறக்கிவைத்திருக்கின்றோம்; இன்னும் (பாவங்களை மறைத்துவிடக் கூடிய, பரிசுத்தத்தன்மையான) பயபக்தி எனும் ஆடை அதுதான் மிகக்கேளானது; அது அல்லாஹ்வுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும் (இதனைக் கொண்டு) அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறலாம்.

27. ஆதமுடைய மக்களே! வைத்தான் உங்கள் பெற்றோர் இருவரையும், அவ்விருவரின் மானத்தை அவ்விருவருக்கும் கான்பிப்பதற்காகவேண்டி அவ்விருவரின் ஆடையை அவ்விருவரை விட்டும் அவன் களைந்து (அவர்கள் இன்பமுடன் வசித்து வந்து) சுவனத்திலிருந்து வெளியேற்றி (சோதனைக்குள்ளாக்கி)யது போன்று உங்களையும் அவன் சோதனைக்குள்ளாக்கி விடவேண்டாம்; நிச்சயமாக அவனும், அவனுடைய இன்ததாரும் நீங்கள் அவர்களைக் காண முடியாதவாறு (மறைவாக இருந்து கொண்டு) உங்களை (வழி கெடுக்க சமயம்) பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; நிச்சயமாக விசுவாசங் கொள்ளாதவர் களுக்கு அந்த வைத்தான்களை நாம் நண்பர் களாக்கி இருக்கின்றோம்.

28. மேலும், (விசுவாசங்கொள்ளாத) அவர்கள், யாதொரு மானக்கேடான காரியத்தைச் செய்து விட்டால் அவர்கள், "எங்கள் முதலாதையர்களை இதன் மீதே நாங்கள் கண்டோம்; அல்லாஹ் ஏன் இதைக் கொண்டே எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்" என் ரூ கூறுகின்றனர்; (அதற்கு நபியே! அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக அல்லாஹ், மானக்கேடான காரியக்களைக்கொண்டு (அவற்றைச் செய்யுமாறு) அவன்கட்டளையிடமாட்டான்; அல்லாஹ் விண் மீது நீங்கள் அறியாதவற்றைப் பொய்யாக)க் கூறுகிறீர்களா? என் ரூ நீர் கூறுவீராக!

29. "என் இரட்சகன் நீத்ததையே கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்; ஒவ்வொரு தொழும் இடத்திலும் (தொழுகையின் போது) நீங்கள் உங்கள் முகங்களை (அவனளவிலேயே) நிலைப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் அவனுக்கே வணக்கத்தைக் கலப்பற்றதாக ஆக்கியவர்களாக அவனையே அழையுங்கள்; அவன் (இல்லாமையிலிருந்து) உங்களை (ப்படைக்க)த் துவக்கிய பிரகாரமே, (நீங்கள் இருந்த பின்னரும், அவனால் உயிர்ப்பிக்கப் பெற்று அவனிடமே) நீங்கள் மீன்விர்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

30. (உங்களில்) ஒரு கூட்டத்தாலை அவன் நேரான வழியில் செலுத்தினான்; மற்றொரு கூட்டத்தாருக்கோ வழிகேடு அவர்கள் மீது உறுதியாகி விட்டது; (காரணம்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ் வைவயன்றி, வைத்தான்களையே (உங்கள்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டார்கள்; மேலும், தாங்கள் நிச்சயமாக நேர் வழி பெற்றவர்கள் என எண்ணுகிறார்கள்.

يَبْنِي أَدْمَرْ حُدُّوْ وَ ازْيَنْتُكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَ كُلُّوا وَ اشْرُبُوا وَ لَا
 شَرِفُوا إِنَّهُ لَكَمْ يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١﴾ قُلْ مَنْ حَرَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي
 أَخْرَجَ لِعِبَادَةَ وَ الظِّبَابَةَ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هُنَّ الَّذِينَ أَمْنَوْا فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كُلُّ ذَلِكَ نُفَضِّلُ الْأَذِيَّتِ لِقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَمَ رَبِّ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ وَ
 الْأَنْوَافُ وَ الْبَعْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ أَنْ تُشْرِكُوا بِإِنْكَارِهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا
 وَ أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَ لِكُلِّ أَثْنَيْ أَجْلٍ فَإِذَا جَاءَ
 أَجْلَهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَقْبِلُونَ ﴿٤﴾ يَبْنِي أَدْمَرَ إِمَامًا
 يَا أَيُّتَاهُ رَسُولُ وَ مِنْكُمْ يَقْصُونَ عَلَيْكُمْ أَيْتَى فِيمَنْ أَنْتُمْ وَ أَضْلَلُمْ
 قَلَّا خَوْفُ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَعْزُزُونَ ﴿٥﴾ وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاِيْتِنَا
 وَ اسْتَبَرُوا وَ اعْنَهَا أَوْ لَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ﴿٦﴾ فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَبَ بِاِيْتِهِ أَوْ لَيْكَ
 يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِبِيرِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا
 يَتَوَفَّوْنَهُمْ وَ لَا يَأْتُنَّ مَا كَنُوا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ طَ
 قَالُوا أَضْلَلُوا عَنَّا وَ شَهَدُوا عَلَى أَفْسِحِهِمْ أَهُمْ كَانُوا كُفَّارِينَ ﴿٧﴾

31. ஆதமுடைய மக்களே! ஒவ்வொரு மஸ்ஜிதிலும் (ஆடைகளினால்) உங்களுடைய அலங்காரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; மேலும், (அல்லாஹ் உங்களுக்கு அனுமதித்தவற்றை) நீங்கள் (தாராளமாக) உண்ணுங்கள்; மேலும், பருகுங்கள். (ஆனால்) என் விரயமும் செய்யாதீர்கள்; ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் வீணா விரயம் செய்வோரை நேசிக்கமாட்டான்.

32. (நபியே!) "அல்லாஹ் தன் அடியார் களுக்காக வெளிப்படுத்தியிருக்கும் (சுகலாதி) அலங்காரத்தையும், உணவு வகைகளில் நல்லவற்றையும் (ஆகாதவையென்று) தடுத்தவர் யார்?" என்று கேட்பீராக! அது இவ்வுலக வாழ்வில் விசுவாசங் கொண்டவர் களுக்கு (உரியதாகும், எனினும்,) மறுமை நாளில் (மற்றவர்களுக்கள்றி அவர்களுக்கு மட்டுமே) பிரத்தியேகமானதாகும் என்று கூறுவீராக! அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறு விவரிக்கின்றோம்.

33. என்னுடைய இரட்சகன் (ஆகாதென்று) தடுத்திருப்பதெல்லாம் மானக்கேடான் செயல்களை _ அவற்றில் வெளிப்படையானதையும், மறைமுகமானதையும், (இதர) பாவத்தையும், உரிமையின்றி வரம்பு மீறுதலையும், அல்லாஹ் விரிற்கு நீங்கள் இனைவைப்பதையும் _ அதற்கு எந்தவித ஆதாரத்தையும் அவன் இறக்கிவைக்காதிருக்க, இன்னும் நீங்கள் அறியாதவற்றை அல்லாஹ் விது (பொய்யாகக்) கூறுவதையும்_தான்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

34. ஒவ்வொரு சமுதாயத்தாருக்கும் ஒரு தவணையுண்டு; ஆகவே, அவர் களுடைய தவணை வந்துவிட்டால் ஒரு கணப்பொழுது பிந்தவு மாட்டார்கள்; முந்தவு மாட்டார்கள்.

35. ஆதமுடைய மக்களே! உங்களிலிருந்தே நிச்சயமாக உங்களிடம் (என்னுடைய) தூதர்கள் வந்து, என்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு விவரித்துக்காண்பிக்கும் போது, எவர் கள் (அல்லாஹ் வுக்குப்) பயந்து, (தங்களைச்) சீர்திருத்திக்கொண்டார்களோ, அவர்களுக்கு எத்தனைய பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

36. இன்னும் நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கி, அவற்றை(ஏற்படை) விட்டும் கர்வமும் கொண்டார்களே அத்தகையோர் _அவர்கள் நரகவாசிகளாவர்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி)இருப்பவர்கள்.

37. அல்லாஹ் விது மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறுகின்றவரைவிட, அல்லது அவனுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றவரைவிட மிக அறியாக்காரர் யார்? அத்தகையோர் _அவர்களுக்கு எழுதப்பட்ட (உணவு, செல்வம் முதலிய) வைகளிலிருந்து அவர்களின் பாத்தியதை அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்; முட்வாக நம் தூதர்களான மலக்கு)கள் அவர்களிடம் வந்து அவர்களுடைய உயிர்களை கைப்பற்றும் சமயத்தில் "அல்லாஹ் விவரித்துக்கொண்டிருந்தீர்களே அவர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பார்கள். அ(தற்க)வர்கள், (அவர்கள் யாவும்) எங்களை விட்டு(ஒடிட) மறைந்துவிட்டனர்" என்று கூறி, நிச்சயமாகவே தாங்கள் (சத்தியத்தை) நிராகரிப்பவர்களாக இருந்தனர், எனதங்களுக்கு விரோதமாகவே அவர்கள் சாட்சியம் கூறுவார்கள்.

قَالَ ادْخُلُوا فِي الْأَمَرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسَنِ
 فِي النَّارِ كُلُّمَا دَخَلَتْ أَمَّةٌ لَعِنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَرَكُوا فِيهَا
 جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِنُهُمْ لَا وَلَهُمْ رَبَّنَا هُوَ أَضَلُّونَا فَإِنَّهُمْ
 عَدَابًا ضَعْفًا مِنَ النَّارِ هُوَ قَالَ لِكُلِّ ضَعْفٍ وَلِكُلِّ نَّعْلَمُونَ^(١)
 وَقَالَتْ أُولُوهُمُ الْأَخْرِنُهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَأِمُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْجُرُ الْجَمَلُ فِي سُرِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ
 يَجْزِي الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مَهَادٌ وَمِنْ قَوْقَمَ عَوَاسِطٍ
 وَكَذَلِكَ يَنْجِزِي الظَّلَمِيْنَ وَالَّذِينَ امْتَنَوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
 لَا يَنْكِفُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا أَوْلَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
 خَلِدُونَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَيْرِ تَجْرُؤٍ مِنْ
 تَحْتِرَمِ الْأَنْهَرِ وَقَالُوا سَمِدَ اللَّهُ الَّذِي هَدَنَا إِلَيْهَا وَمَا كُنَّا
 لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءُتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 وَنَوْدُوا أَنْ تُلْكُوا الْجَنَّةَ أَوْ رَثَمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^(٢)

38. (அதற்கு அல்லாஹ் அவர்களிடம்) "இன்களிலும், மனிதர்களிலும் உங்களுக்கு முன்னர் சென்றுவிட்ட கூட்டத்தினர்களுடன் நீங்களும் சேர்ந்து நரக நெருப்பில் நுழையுங்கள்" என்று கூறுவான்; அவர்களில் ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரும் (நரகத்திற்குள்) நுழையும் பொழுதெல்லாம் தனக்கு முன் அங்கு வந்துள்ள தனக்கள் (இனத்தாரின் முன்சென்ற) சக்கூட்டத்தினரைச் சபிப்பார்கள்; முடிவாக அவர்கள் யாவரும் நரகத்தையடைந்த பொழுது (அவர்களில்) பிந்தியவர்களைப் பற்றி எங்கள் இரட்சகணே! இவர்கள் தாம் எங்களை வழிகெடுத்தவர்கள்; ஆகவே, அவர்களுக்கு (எங்களைவிட) நரகத்தில் இரட்டிப்பான வேதனையைக் கொடுப்பாயாக!" என்று கூறுவார்கள்; அதற்கு அவன், "உங்களில் ஒவ்வொருவருக்குமே இரட்டிப்பு (வேதனை) உண்டு; எனிலும், (இதன் காரணத்தை) நீங்கள் அறியமாட்டார்கள்" என்று கூறுவான்.

39. அவர்களில் முந்தியவர்கள் அவர்களில் பிந்தியவர்களிடம், "எங்களைவிட உங்களுக்கு யாதோரு மேன்மையும் விடையாது; ஆதலால் நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்ட (தி) விளையின் காரணமாக (நீங்களும் இரட்டிப்பு) வேதனையைச் சுலவையுங்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

40. நிச்சயமாக நம்முடைய வகைங்களைப் பொய்ப்பித்து, அவற்றை (ஏற்பதை) விட்டும் பெருமையும் கொண்டார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு, (அல்லாஹ் வின் அருளுக்குரிய) வானத்தின் (அருள்) வாயில்கள் திரக்கப்பட மாட்டாது; மேலும் ஊசியின் துவாரத்தில் ஒட்டகம் நுழையும் வரையில் அவர்கள் கூவனத்தில் நுழையமாட்டார்கள்; மேலும் குற்றவாளிகளுக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுப்போம்.

41. அவர்களுக்கு நரகத்திலிருந்து (நெருப்பு) விரிப்புகளும், அவர்களுக்கு மேலிருந்து (போர்த்திக் கொள்ள நெருப்புப்) போர்வைகளும் உண்டு; இன்னும் இவ்வாறே அறியாயக்காரர்களுக்கு நாம் கூலி கொடுப்போம்.

42. இன்னும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்காரியங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் – எந்த ஒரு ஆக்மாவையும் அதன் சக்திக்குத் தக்கவாரல்லாது நாம் சிரமப்படுத்தமாட்டோம் – அவர்கள் தான் கவனவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

43. மேலும், அவர்களுடைய நெஞ்சங்களிலிருந்த குரோதத்தை நாம் நீக்கி விடுவோம்; அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக் கொண்டிருக்கும்; இன்னும் அவர்கள், "இந்தச் கவனப்பதியை அடைவது" நற்குரிய நேரான வழியில் எங்களைச் செலுத்திய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் உரியதாகும். அல்லாஹ் எங்களை நேர் வழியில் செலுத்தியிருக்காவிடில், நிச்சயமாக நாங்கள் நேர் வழியை அடைந்தவர்களாக ஆகி இருக்கவேமாட்டோம்; எங்கள் இரட்சகளின் தூதர்கள் (நந்தேகமின்றி) சத்திய (மார்க்கத)த்தையே நிச்சயமாக (எங்களுக்கு)க் கொண்டு வந்தார்கள்" என்று கூறுவார்கள். அந்த சொர்க்கம், நீங்கள் (பூமியில்) செய்து கொண்டிருந்த (நன்மையான) வற்றின் (மூலம் அல்லாஹ்வின் அருளைப் பெற்று அதன்) காரணமாகவே அதனை நீங்கள் வாரிசாக்கப் பட்டுள்ளீர்கள் என்று (சப்தமிட்டு) அழைக்கப்படுவார்கள்.

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعْدَنَا
 رَبِّنَا حَقَّا فَهُلْ وَجَدْتُمْ حَقًا قَالُوا نَعَمْ فَأَذْنَ
 مُؤْذِنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصْدُونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عَوْجًا وَهُمْ بِالآخِرَةِ كَفَرُونَ
 وَيَدْعُهُمَا حَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرُفُونَ كُلَّ أَسْبِيلِهِمْ
 وَنَادَوَ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْعَنُونَ
 وَإِذَا صِرْفَتْ أَبْصَارُهُمْ تَلَقَّأَ أَصْحَابُ النَّارِ قَالُوا سَابَنَا لَا
 يَجْعَلُنَا مِمَّا مَنَعَ الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
 يَعْرُفُونَهُ بِسِيسِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَى عَنْهُمْ جَمِيعُكُمْ وَمَا كَانُوكُمْ
 تَسْتَكِيرُونَ أَهُوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا لَا يَنْتَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِرَحْمَةِ
 أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خُوفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ مُخْزَنُونَ وَنَادَى
 أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مَا
 رَزَقَنَا اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمْ مَا عَلَى الْكُفَّارِ الَّذِينَ
 اخْذَوْهُ دِيْنَهُمْ لَهُوَ أَكْبَرُ وَلَعْنَاهُمْ أَحْيَا الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ
 نَسْهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمَهُمْ هُنَّ أَوْمَّا كَانُوا بِإِيمَانِهِمْ بَعْدُ

44. இன்னும், (அந்நாளில்) கவர்க்கவாசிகள் நரகவாசிகளை அழைத்து "எங்கள் இரட்சகள் எங்களுக்கு வாக்களித்திருந்ததை நாங்கள் உண்மையாக பெற்றுக்கொண்டோம்; நீங்களும், உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு வாக்களித்திருந்ததை உண்மையாகவே பெற்றுக் கொண்டார்களா?" என்று (சப்தமிட்டுக்கேட்பார்கள். அதற்கவர்கள், "ஆம் (பெற்றுக்கொண்டோம்)" என்று கூறுவார்கள்; அது சமயம், அவர்களுக்கு மத்தியில் அறிவிப்பாளர் ஒருவர் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு வடிவமைத்து சாபம் (வரம்பு மீறிய) அநியாயக்காரர்கள் மீது உண்டாவதாக?" என அறிவிப்பார்.

45. அத்தகையோர்— அவர்கள் அல்லாஹ்ரின் பாதையைகிட்டு (மனிதர்களைத்) தடுத்துக்கொண்டும், இன்னும் (அவ்வழிக்கு யாரும் செல்லாதிருக்க) அதனைக் கோண்வாக்கவும் தேடினார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் மறுமையை நிராகரிப்பவர்கள்.

46. (நரகவாசிகளும் சுவன் வாசிகளும் ஆகிய) அவ்விருவருக்குமிடையில் ஒரு திரைதடுப்புச்சவர் (இருக்கும்; (அதன்) சிகரங்களில் சில மனிதர்கள் இருப்பார்கள்; (நரகவாசி, கவர்க்கவாசியாகிய) ஒவ்வொருவரையும் அவர்களின் அடையாளத்தைக் கொண்டே அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்; மேலும், அவர்கள், கவர்க்கவாசிகளை அழைத்து, "அல்லாஹ்ரின் சாந்தி உங்கள்மீது உண்டாவதாக!" என்று சப்தமிட்டுக் கூறுவார்கள். (சிகரங்களில் இருக்கும்) இவர்கள் (இதுவரையிலும்) அதில் (சுவனத்தில்) நுழையவில்லை; அவர்களோ அதில் நுழைவதையிக்காலூசித்து) ஆவல்கொண்டிருப்பார்கள்.

47. இன்னும், இவர்களின் பார்வைகள் நரகவாசிகளின் பக்கம் திருப்பப் பட்டால், [அவர்கள் படும் வேதனையைக் கண்டு திட்டுக்கிட்டு] "எங்கள் இரட்சகனே! அந்த அநியாயக்கார சமூகத்தாருடன் (நரகத்தில்) எங்களையும் நீ ஆக்கிரிடா திருப்பாயாக" (என்று பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்கள்.

48. சிகரங்களில் இருப்பவர்கள், சிலமனிதர்களை— அவர்களின் அடையாளத்தைக்கொண்டு அவர்களை அறிந்துகொண்டு, அழைத்து "உங்களின் கட்டமும், இன்னும் நீங்கள் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அதுவும், உங்களை விட்டும் எடையும் தேவையற்று வைக்க (பலனளிக்க) வில்லையே" எனக் கூறுவார்கள்.

49. (முஸ்லிம் களான) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அருளைக் கிடைக்கச் செய்யமாட்டான் என்று (காபிர்களாகிய) நீங்கள் சத்தியம் செய்தீர்களே அவர்கள் இவர்கள் அல்லவா? (என்றும் கூறுவார்கள். பிறகு சிகர வாசிகளை நோக்கி) "நீங்கள் சுவனபதிசென் நுவிடுங்கள் உங்களுக்கு எவ்வித பயமுமில்லை; நீங்கள் கவலையும் அடையமாட்டீர்கள்" (என்று அல்லாஹ் கூறுவான்).

50. பின்னர், நரகவாசிகள் சுவன் வாசிகளை அழைத்து "தன்னீரில் (சிறிதளவு) எங்கள் மீது கொட்டுங்கள்; அல்லது அல்லாஹ் உங்களுக்கு உணவாக அளித்ததிலிருந்து (சிறிதளவேனும் எங்களுக்குத் தாருங்கள்)" என்று (வருந்திக்) கேட்பார்கள்; அதற்கவர்கள், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (உங்களைப் போன்ற) நிராகரிப்போளின்மீது இவ்விரண்டையும் தடுத்துவிட்டான்" என்று (பதில்) கூறுவார்கள்.

51. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் தங்களுடைய மார்க்கத்தை விளாகவும், விளையாட்டாகவும் எடுத்துக் கொண்டார்கள்; இவ்வுலக வாழ்க்கை அவர்களை ஏமாற்றியும் விட்டது. எனவே அவர்களுடைய இந்நாளின் சந்திப்பை அவர்கள் மறந்து, நம்முடைய வசனங்களையும் அவர்கள் மறந்துக் கொண்டிருந்ததைப் போன்று, நாமும் இன்றைய தினம் அவர்களை மறந்து விடுவோம் (என்று அல்லாஹ் கூறி விடுவான்).

وَلَقَدْ حَذَّرُهُمْ بِكِتَابٍ فَصَلَّيْهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدَىٰ وَرَحْمَةً
لِلنَّاسِ الَّتِي لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ هَلْ يَنْظَرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي
تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ سَوْدَهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ
رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيُشَفِّعُونَا أَوْ نَرْدِفُ نَعْمَلَ
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضَ فِي سَتَةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى العَرْشِ قَرِئَتْ لِعْنَتُهُ الْيَوْمَ
النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثِيَاً وَالشَّمْسَ وَالقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسْخَرَاتٍ
يَا مَرْءَةُ الْأَلَّاهِ الْخَلْقِ وَالْأَمْرُ بِرَبِّكَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤﴾ ادْعُوا
رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ ﴿٥﴾ وَلَا فَسِدُوا
فِي الْأَرْضِ بَعْدَ اصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعاً إِنَّ رَحْمَةَ
اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرِسِّلُ الرِّزْقَ
بُشْرَابَيْنِ يَدَاهِي رَحْمَتَهُ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتْ سَعَابًا ثُقَّالًا
سُقْنَاهُ لِبَلَدِي مَيِّتٍ فَإِنْزَلَنَا بِهِ الْهَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ
كُلِّ الشَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمُوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٧﴾

52. திட்டமாக நாம் அவர்களுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அதில் ஒவ்வொன்றையும் நம் அறிவின் படி (அதன் அடிப்படையில்) விவரித்திருக்கின்றோம்; (அன்றி, அது) விசுவாசங் கொண்ட சமூகத் தார்க்கு நேரான வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கின்றது.

53. (மக்கா வாசிகள், தங்களுக்கு எச்சரிக்கப்பட்டு வந்த) அதன் முடிவு (வெளிப்படுவதைத்) தவிர (வேறெதனையும்) இவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? அதன்முடிவு (வெளிப்பட்டு) வரும் நாளில் இதற்கு முன் அதனை (முற்றிலும்) மறந்திருந்தோர், "நிச்சயமாக எங்கள் இரட்சகனின் தூதர்கள் (எங்களிடம்) சத்திய (வேதத்தைக் கொண்டு வந்தனர், [இன்று] எங்களுக்குப் பரிந்துரையாளர்கள் எவரும் உண்டா? அவ்வாறாயின், அவர்கள் எங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கட்டும்; அவ்வது நாங்கள் உலகத்திற்குத் திருப்பயிற்சியோமா? (அவ்வாறாயின் முன்னர்) நாங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றில்லாததைச் செய்வோம்" என்று கூறுவார்கள்; திட்டமாக இவர்கள் தமக்குத் தாமே இழப்பை உண்டாக்கிக் கொண்டனர்; அன்றியும் இவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவையும் (அது சமயம்) இவர்களை விட்டு மறைந்தும் விடும்.

54. நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகள் அல்லாஹ்தான்; அவள் எத்தனையவ ளென்றால், வானங்களையும், பூமியையும் ஆறு நாட்களில் படைத்தாள்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அர்வின்மீது இருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவள் அர்வின்மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டாள்; அவனே இரவால் பசுளை மூடுகிறான். அதுதீவரமாக அதனைப் பின்தொடர்கிறது; இள்ளும் சூரியனையும், சந்திரனையும் நடத்திரங்களையும் தன் கட்டடளைக்குவயப்படுத்தப்பட்டதாகப் (படைத்திருக்கிறான்) படைத்தலும், கட்டடளையும் அவனுக்கே உரியதெனத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; அகிலத் தாரின் இரட்சகளாகிய அல்லாஹ் மகத்துவமுடையவனாகிவிட்டான்.

55. (ஆகவே, விசுவாசிகளே!) உங்கள் இரட்சகளை மிக்க பணிவாகவும், (தாழ்ந்த குரலில்) மெதுவாகவும் (உங்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கோரிப் பிரார்த்தனை செய்து) நீங்கள் அழையுங்கள்; நிச்சயமாக அவள் வரம்பு மீறுவோரை நேசிக்கமாட்டான்.

56. மேலும், பூமியில்_ (மனிதர்களே! சமாதானமும், அமைதியும் உண்டாகி) அது சீர்திருத்தமான பின்னர், அதில் குழப்பம் செய்யாதீர்கள்; (இரட்சகனுடைய தண்டனைக்குப்) பயந்தும், (அவனுடைய அருளன்) ஆசித்தும் அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் வின் அருள் நன்மை செய்வோருக்கு மிக்க சமீபத்திலிருக்கிறது.

57. இன்னும், அவள் எத்தனையவ ளென்றால், அவனுடைய அருள்மாரிக்கு முன்னர், நன்மாராயாமாக (குனிர்ந்த) காற்றுகளை அவள் அனுப்பிவைக்கின்றாள்; முடிவாக அது (கருக்கொண்டு) களத்த மேகங்களைச் சுமந்து வருமானால் அதனை நாம், (வரண்டு) இறந்த ஊரிகள் பக்கம் ஓட்டிச் செல்கிறோம்; பின்னர் அதைக் கொண்டு நாம் தண்ணீரை இறக்கி வைக்கிறோம்; பின்னர் அதைக் கொண்டு சகலவைகைக் களிகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றோம்; இவ்வாறே மரணனித்தோரை (அவர்களின் சமாதிகளிலிருந்து) உயிர் கொடுத்து நாம் வெளிப்படுத்துவோம்; (இதனை அறிந்து) நீங்கள் நல்லுள்ளர்க்கி பெறலாம்.

وَالْمَلَكُ الظِّبْ يَخْرُجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبِثَ
 لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكَّ أَكَذَلَكَ نُصْرَفُ الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ^(٢٦)
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَقُومُ اعْبُدُ وَاللهُ مَا
 لَكُمْ مِنَ اللهِ عِزْرَهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ^(٢٧)
 قَالَ الْمُلَائِمُنْ قَوْمَهُ إِنَّا لَنَرِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ^(٢٨)
 يَقُومُ لَيْسَ إِنْ ضَلَالَهُ وَلَكِنْ رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ^(٢٩)
 أَبْلَغُكُمْ رِسْلَتِ رَبِّي وَأَنْصَرُكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ^(٣٠)
 أَوْ عَجِيزُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذُكْرُ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مُّنْكَرٍ
 لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تَرَحَمُونَ ^(٣١) فَكَذَّبُوهُ فَأَبْيَهُنَّهُ
 وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلُكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِيَّنَا
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا لَّا يَعْمَلُونَ ^(٣٢) وَلَمَّا عَادَ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ
 يَقُومُ اعْبُدُ وَاللهُ مَا لَكُمْ مِنَ اللهِ عِزْرَهُ إِنَّمَا تَتَّقُونَ ^(٣٣)
 قَالَ الْمَلَائِمُنْ كَفَرُوا مِنْ قَوْمَهُ إِنَّا لَنَرِكَ فِي
 سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظْلَكَ مِنَ الْكَذِيلِينَ ^(٣٤) قَالَ يَقُومُ
 لَيْسَ إِنْ سَفَاهَةٌ وَلَكِنْ رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ^(٣٥)

58. வளமான நல்லழுமி – தன் இரட்சகனின் கட்டளையைக் கொண்டு அதன் தாவரத்தை வெளியாக்குவிற்கு; இன்னும், கெட்டது (வளமற்ற ழுமி) வெகு சொற்பெயன்றி வெளியாக்குவதில்லை; நன்றி செலுத்தும் மக்களுக்கு இவ்வாறு திரும்பத்திரும்ப(பலவளைக்களிலும் நம்முடைய) வசனங்களை விவரிக்கின்றோம்.

59. திட்டமாக நாம் "நூற்றூ" அவருடைய சமூகத்தாரின்பால் (நம்முடைய தீர்தாக) அனுப்பிவைத்தோம்; அப்பொழுது அவர் (அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வை வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் உங்களுக்கில்லை. (இதற்கு நீங்கள் மாறு செய்தால்) நிச்சயமாக, உங்களுக்கு (வரக்கூடிய) மகத்தானதொரு நாளின் வேதனையை நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

60. அதற்கு அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்த பிரதானிகள் "நிச்சயமாக நாங்கள் உம்மை பகிரியக்மான வழிகேட்டிலிருப்பதையே காண்கின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

61. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய சமூகத்தினரே! என்னிடத்தில் எத்தகைய வழிகேடும் இல்லை; எனினும், நிச்சயமாக நான் அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்து(அனுப்பப்பட்ட) ஒரு தூதன்" என்று கூறினார்.

62. "நான் என் இரட்சகனின் தூதுகளையே உங்களுக்கு எத்திவைக்கிறேன்; உங்களுக்கு நல்லுபதேசூழம் செய்கிறேன். மேலும், அல்லாஹ்விடமிருந்து நீங்கள் அறியாதவற்றை நான் அறிகிறேன்" (என்றும்),

63. "உங்களை அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நீங்கள் பயந்து நடப்பதற்காகவும், (அல்லாஹ் வால்) நீங்கள் அருள் செய்யப்படவேண்டுமென்பதற்காகவும் உங்களிலுள்ள ஒரு மனிதர் மீது உங்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் வருவதைப் பற்றி நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா?" (என்றும் கூறினார்).

64. பின்னும், அவரை அவர்கள் பொய்யாக்கினர்; ஆதலால், அவரையும் அவருடனிருந்தோரையும் கப்பலில் (ஏற்றிக்) காப்பாற்றினோம்; மேலும், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யப்படுத்தியவர்களை(ப் பெரு வெளளத்தில்) மூக்கடித்துவிட்டோம்; நிச்சயமாக அவர்கள் (சத்தியத்தைக் காண முடியாத) குருட்டு சமூகத்தாராகவே இருந்தனர்.

65. மேலும், "ஆது" (கூட்டத்தினர்)பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஹு-உடையும்(நம்முடைய நபியாக அனுப்பினோம்) அவர் (அவர்களிடம்), "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர உங்களுக்கு (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயனில்லை; (ஆகவே) நீங்கள் (அவனுக்குப்)பயப்படவேண்டாமா?" என்று கூறினார்.

66. (அதற்கு) அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகைய பிரதானிகள், "நிச்சயமாக நாம் உம்மை மட்மையில் (ஆழ்ந்து கிடப்பவராகவே) காண்கிறோம்; அன்றியும் நிச்சயமாக உம்மைப் பொய்யர்களில்(உள்ளவரேன்) நாம் என்னுகின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

67. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! என்னிடம் மட்மையில்லை, எனினும் நிச்சயமாக நான் அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்து(அனுப்பப்பட்ட) ஒரு தூதன் ஆவேன்" என்று கூறினார்.

أَبْلِغُوكُمْ رِسْلَتِ رَبِّيْ وَأَنَّا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ^(٦) أَوْ عَجِبُوكُمْ
 أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَإِذْ كُرُوا لَا دِلْجَعَلَكُمْ خَلْفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمٍ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَصْطَطَةً فَإِذْ كُرُوا إِلَاءَ اللَّهِ لَعْنَكُمْ تَقْلِيْهُونَ^(٧)
 قَالُوا أَحْتَنَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَهُدَاءُ وَنَذَارَمَا كَانَ يَعْبُدُ
 أَيْمَانَنَا فَأَتَتْنَا بِهَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ^(٨)
 قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رُجُسٌ وَغَضِيبٌ
 اتَّجَادُ لُونَتِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَيَتُوهَا أَنْتُمْ وَابْنُوكُمْ مَا
 نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ فَأَنْتُظِرُو إِلَيْنِي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْتَظَرِينَ^(٩) فَأَبْجِيدُهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةِ مِنْنَا وَ
 قَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ^(١٠)
 وَإِلَى شَمْوَدَ أَخَاهُمْ صِلْحَامَ قَالَ يُقَوْمُ رَاعِبُهُ وَاللَّهُ مَا
 لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ قَدْ جَاءَكُمْ بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ
 هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ أَيَّهُ فَذَرُوهَا تَأْكُلُ فِيَّ
 أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا سُوءٌ فَيَا خَذُوهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^(١١)

68. "என் இரட்சகனின் தூது(செய்தி) களையே நான் உங்களுக்கு எத்திவைக்கிறேன்; மேலும், நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கையான உபதேசியாகவும் இருக்கின்றேன்".

69. "உங்களை அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காக, உங்களிலுள்ள ஓடவர் மீது உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்காக நல் ஒப்படேசம் வந்திருப்பதைப்பற்றி நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா? மேலும், நூல் உடைய சமூகத்தாருக்குப் பின்னர், அவன் உங்களை (முன்னவர்களுக்குப்) பின்தோன்றல் களாக்கி வைத்து, படைப்பில் (உடலுமைப்பில் உயரமானவர்களாகவும்) விரிந்த தேக்கத்தையும் (மற்றவர்களைவிட) உங்களுக்கு அதிகமாக்கியிருப்பதையும் நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள். ஆகவே நீங்கள் வெற்றியடைவதற்காக அல்லாஹ் வின் எண்ணிலுடங்காத ஏனைய அருட்கொட்டகளை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்" (என்றும் கூறினார்).

70. அ(தற்க)வர்கள், "எங்கள் முதாதையர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை நாங்கள் விட்டு விட்டு, அல்லாஹ் வை (வணக்கத்தில்) அவன் தனித்தவணாக இருக்க நாங்கள் வணங்கவேண்டும் என்பதற்காகவா எங்களிடம் நீர் வந்தீர்? (நாங்கள் அவ்வாறு செய்யமாட்டோம்) ஆகவே நீர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவராக இருந்தால், நீர் வாக்களித்ததை எங்களுக்குக் கொண்டு வாரும்" என்று கூறினார்.

71. அ(தற்க)வர், "உங்கள்மீது உங்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து வேதனையும் (அவனுடைய) கோபமும் திட்டமாக விதியாகிவிட்டது; (நீங்கள் தெய்வங்களைப் பெயர்வைத்திருக்கும்) சில பெயர்களில் என்னிடம் நீங்கள் தர்க்கிக்கிள்கிறீர்களா? அவற்றை நீங்களும், உங்கள் முதாதையர்களும் பெயர்களாக வைத் துக்கொண்டு கள்; அல்லாஹ் அதற்கு எவ்விதச் சான்றையும் இறக்கிவைக்கவில்லை; ஆகவே, (உங்களுக்கு வரக்கூடிய வேதனையை) நீங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கள்; நிச்சயமாக நானும் உங்களுடன் எதிர்பார்ப்பவர்களில் இருக்கின்றேன் என்று கூறினார்.

72. ஆகவே, அவரையும், அவருடன் இருந்தோரையும் நம்முடைய அருளைக் கொண்டு நாம் காப்பற்றினோம்; நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோரையும், விசவாசங்கொள்ளாதவர்களாக இருந்தோரையும் வேற்றுத்துவிட்டோம்.

73. "ஸமுது" கூட்டத்தாருக்கு அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாலிலையும் (நம்முடைய தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்) அவர் (அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் ஒருவனையே வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாய்வில்லை; (இதற்காக) உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து தெளிவான ஒரு அத்தாட்சி உங்களிடம் திட்டமாக வந்திருக்கின்றது; உங்களுக்கோர் அத்தாட்சியாக, இது அல்லாஹ் வையுடைய பெண்ணுட்டக்கமாகும்; ஆகவே அதனை நீங்கள் விட்டு விடுங்கள்; அது (தன் இஷ்டப்படி) அல்லாஹ் வையுடையபூஜியில் (எங்கும் தடையின்றிதாராளமாக) மேய்ந்துகொள்ளும்; மேலும் அதை எத்தகைய தீங்கும் கொண்டு தீண்டாதீர்கள் (அவ்வாறு செய்தால்) துண்புறுத்தும் வேதனை உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளும்" என்று கூறினார்.

وَإِذْ كُرِّأَ ذُجَّ عَلَكُمْ حُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّا كُمْ
 فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا صُورًا وَّتَنْجُوتُونَ
 إِعْبَالٌ بِبُيوْتٍ فَإِذْ كُرِّأَ إِلَهُ الْأَءُلُوهُ وَلَا تَعْثُوا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ قَالَ الْمَلَائِكَةُ إِنَّا سَتَكْدِرُ وَإِنْ مِنْ قَوْمٍ
 لِّلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا إِلَيْنَا أَمَّنْ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ إِنَّ صَرْلَحًا
 مُرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ إِلَيْهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾
 قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْدَرُوا إِنَّا بِالَّذِي أَمْتَهِنَّ بِهِ
 كُفَّارُونَ ﴿٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَغَتَّوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَ
 قَالُوا يَصْلِحُ أُشْتَنَا بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَأَخَذَنَّ تَهْرُبَ الرَّجُفَةِ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جِيشَيْنَ ﴿٨﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ وَقَالَ يَقُولُ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
 رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلِكُنْ لَا تَبْيَهُنَ النَّصِحَّيْنَ
 وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمَهُ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
 بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْغَلَيْمَيْنَ ﴿٩﴾ إِنَّكُمْ لَتَنْهَوْنَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مَّسِيرُونَ ﴿١٠﴾

74. "ஆது (ஸூட்டத்தாரு)க்குப் பின்னர் உங்களை அவன் பின்தோன்றல்களாகி வைத்ததையும், பூமியில் உங்களை வசிக்கச் செய்ததையும் நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்; நீங்கள் அதன் இவகுவான பூமியில் மாளிகைகளைக் கட்டிக் கொள்கின்றீர்கள்; மலைகளை வீடுகளாகக் குடைந்து அழைத்துக் கொள்கின்றீர்கள்; ஆகவே அவ்வாலுற்வின் இவ்வருட்கொடைகளையெல்லாம் நீங்கள் நினைத்துப்பாருங்கள்; அன்றியும் பூமியில் குழப்பம் செய்பவர்களாக அவையாதீர்கள்" (என்றும் கூறினார்)

75. (அதற்கு) அவருடைய சமூகத்தாரில் கர்வங்கொண்டிருந்த பிரதானிகள், தங்களைவிட பலவீணமானவர்களென என்னப்பட்டிருந்த அவர்களில் விசுவாசங்கொண்டோரிடம் "நிச்சயமாக (இந்த) ஸாலிஹ் அவர் இரட்சகளால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு தூதரென நீங்கள் உறுதியாக அறிவீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்; அதற்கவர்கள், "நிச்சயமாக நாங்கள் எதைக்கொண்டு அவர் அனுப்பப்பட்டாரோ அத்து(தூ)தை விசுவாசம் கொள்ளக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினார்கள்

76. (அதற்கு) கர்வங்கொண்டிருந்தார்களே அவர்கள், (அவ் விசுவாசிகளிடம்) "நீங்கள் எதை விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறீர்களோ அதை நிச்சயமாக நாங்கள் நிராகரிக்கக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

77. பின்னர், அந்த ஓட்டகத்தை அறுத்துவிட்டார்கள், தங்கள் இரட்சகளின் கட்டளையை மீறியும் விட்டனர்; இன்னும் (அவர்கள் ஸாலிஹிடம்) "ஸாலிஹே! நீர் (அவ்வாலுற்வடை) தூதர்களில் (உள்ளவராக) இருந்தால், நீர் எங்களுக்கு வாக்களித்த(வேதனையான)தை எங்களிடம் கொண்டு வாரும்" என்று கூறினார்கள்.

78. ஆகவே(முன்னர் அவர்களுக்குளச்சரிக்கப்பட்டுவந்த)பூகம்பம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; அதனால் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் (இறந்து)குப்புற விழுந்துகிடக்க, காலைப்பொழுதை அடைந்தனர்.

79. (அந்நேரத்தில் ஸாலிஹ் நபி) அவர்களைவிட்டும் திரும்பிக் கொண்டார்; மேலும்,(அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு என் இரட்சகளின் தூதையே எத்திவைத்தேன்; உங்களுக்கு நல்லுப்பதேசமும் செய்தேன்; எனினும், நீங்களோ நல்லுப்பதேம் செய்பவர்களை நேசிப்பவர்களாக இல்லை" என்று கூறினார்.

80. "ஹாத்" தையும் (நம்முடைய தூதராக அவருடைய சமூகத்தார்க்கு நாம் அனுப்பிவைத்தோம்) அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், "மானக்கேடான்தொரு காரியத்தை நீங்கள் செய்கின்றீர்களா?" அகிலத்தாரில் ஏவரும் அதைசெய்வது கொண்டு உங்களை முந்திவிடவில்லை" என்று கூறியதை(நினைவுக்குருங்கள்).

81. "நிச்சயமாக நீங்கள் பெண்களை விட்டு (விட்டு) ஆண்களிடம் காம இச்சைக்காக(அதைத் தளித்துக் கொள்ள) வருகின்றீர்கள்; மாறாக நீங்கள் மிக்க வரம்பு மீறிய சமூகத்தவராகவே இருக்கின்றீர்கள்" (என்று கூறினார்).

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
 مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٦٧﴾ فَأَبْيَجُيْنَهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ مِمَّا كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِ بَيْنَ^{۱۷} وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ^{۱۸}
 وَإِلَى مَدْنِينَ أَخَاهُمْ شَعِيْبًا قَالَ يَقُولُ أَعْبُدُ وَاللهَ
 مَا لَكُمْ وَمَنْ إِلَّا غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتُكُمْ بَيْنَهُ مِنْ
 رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
 ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ^{۱۹} وَلَا تَقْعُدُوا
 بِكُلِّ صِرَاطٍ ثُوِيدُونَ وَتَصْدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ
 مَنْ أَنْ يَهُ وَتَبْغُونَهَا عَوْجًا وَادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ
 قَيْلَى لَا نَكْرِرُكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ^{۲۰}
 الْمُفْسِدِينَ^{۲۱} وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ أَمْنُوا
 بِالَّذِي أَرْسَلْنَا بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
 حَتَّى يَحُكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ ^{۲۲}

82. (அதற்கு) அவரது சமுதாயத்தினரின் பதில் "அவர்களை உங்கள் ஊரைவிட்டு வெளியேற்றிவிடுங்கள்; (காரணம்) நிச்சயமாக அவர்கள் மிக்க பரிசுத்தமான மனிதர்களாக இருக்க விரும்பு) கிறார்கள்" என்று அவர்கள் கூறியதைத்தவிர (வேறொன்று) இருக்கவில்லை.

83. எனவே, அவருடைய மனைவியைத் தவிர அவரையும் (மற்ற) அவருடைய குடும்பத்தினரையும் காப்பாற்றினோம். (அவருடைய மனைவியாகிய) அவள் (அவரைப் பின்பற்றாது அழிந்து போவோயில் ஒருத்தியாக) பின்தங்கியவர்களுடன் இருந்துவிட்டாள்.

84. மேலும், அவர்கள் மீது நாம் (கல்) மாரியைப் பொழிவித்து (அவர்களை அழித்து) விட்டோம். ஆகவே, (இக்) குற்றவாளிகளின் (இறுதி) முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நியே) நீர் நோக்குவிராக!

85. இன்னும் "மத்யன்" (என்னும் நகர) வாசிகளிடம் அவர்களுடைய சகோதரர் "ஓ-ஜூபை" (நம்முடைய தூதராக அனுப்பிவைவத்தோம). அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் ஒருவளன்யேவண்குங்கள்; அவளைத் தவிர உங்களுக்கு (வணக்கத்திற்குரியவேறு) நாயனில்லை; உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து திட்டமாக உங்களுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சி வந்திருக்கின்றது; ஆகவே, அளவைப் பூர்த்தியாக அளந்து, எடையையும் சரியாக நிறுங்கள்; (நீங்கள் கொடுக்கவேண்டிய) மனிதர்களுடைய பொருட்களில் யாதொன்றை அவர்களுக்குக் குறைத்தும் விடாதீர்கள்; மேலும், பூமியில் (சமாதானம், அமைதியில்லத்தோடு) அது சீர்திருத்தம் அடைந்த பின்னர், குழப்பத்தை உண்டுபண்ணாதீர்கள்; நீங்கள் விகவாசிகளாயின், இவைதாம் உங்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும்" என்று கூறினார்.

86. மேலும், "ஒவ்வொரு வழியிலும், பயமுறுத்துபவர்களாகவும், அல்லாஹ் வின் வழியைவிட்டும் அவளை விகவாசங்கொண்டோரை தடுப்பவர்களாகவும் அதில் கோள்ளலைத் தேடக் கூடியவர்களாகவும் அமராதீர்கள்; குறைவானவர்களாக நீங்கள் இருந்தபோது, உங்களை அவன் அதிகமாக ஆக்கிவைத்ததையும் (அல்லாஹ் விருஷ்குத்தன்றி செய்வதற்காக) நீங்கள் நினைவு கூருங்கள்; பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டவைந்தவர்களின் (இறுதி) முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதையும் நீங்கள் (கவனித்துப்) பார்ப்பிரகளாக!

87. "இன்னும் நான் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டேனோ அதை உங்களில் ஒருசாரார் விகவாசம் கொண்டவர்களாக இருந்தும், ஒருசாரார் விகவாசங்கொள்ளாதவர்களாகவும் இருந்தால், (அப்போது) நமக்கு மத்தியில் அல்லாஹ் தீர்ப்பு வழங்கும் வரை பொறுமையாக இருங்கள்; அவனே தீர்ப்பு வழங்குவோரில் மிக்க மேலாளவன்" (என்று கூறினார்).

قالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمٍ لَّهُمْ لَنْ تُرْجَعُوكُمْ
 يُشَعِّيبُ وَالَّذِينَ امْتُوْا مَعَكَ مِنْ قَرِيْتَنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلْسَانَ
 قَالَ أَوْلَوْكَنَا كَرِهِينَ^{١٧} قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذَبًا لَّا نَعْدُنَا
 فِي مِلْكَتِكُمْ بَعْدَ اذْبَحْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودُ فِيهَا
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَوَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ
 تَوَكَّلْنَا عَلَيْنَا فَلَمْ يَبْيَنَا وَبَيْنَ قَوْمَنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ
 الْفَتَحِيْنَ^{١٨} وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَبْعَثْتُمْ
 شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا حَسْرُونَ^{١٩} فَأَخْذُنَّهُمُ الرَّحْفَةَ فَأَصْبِحُوا
 فِي دَارِهِمُ جَحْمَنَ^{٢٠} الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَغْنُوْا
 فِيهَا الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَسِيرُونَ^{٢١} فَتَوَلَّ
 عَنْهُمْ وَقَالَ يَقُولُ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسْلَتِ رَبِّيْ وَنَصَّحْتُ لَكُمْ
 فَكِيفَ أَسِّيْلُ قَوْمَ كَفَرَائِنَ^{٢٢} وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيْتَنَا فِيْ
 إِلَّا أَخْذَنَا أَهْلَهَا بِالْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَعْرَفُونَ^{٢٣}
 ثُرَّبَ لَنَا مَكَانُ السَّيْئَةِ الْحَسَنَةِ حَتَّىْ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
 أَبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخْذَنَّهُمْ بِعَتَةٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ^{٢٤}

88. அவருடைய சமூகத்தினரில் கர்வங் கொண்டிருந்தார்களே அந்தப்பிரதானிகள், "ஷாஜுபே! நிச்சயமாக நாம், உம்மையும் உம்முடன் விசுவாசித்தோரையும் நம்முடைய ஊரிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவோம்; அல்லது நிச்சயமாக நீங்கள் நம்முடைய மார்க்கத்திற்குத் திரும்பிவிடவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அ(தற்க)வர் (அவர்களிடம், "உங்களுடைய மார்க்கத்தை) நாங்கள் வெறுப்பவர்களாக இருந்தபோதிலுமா?" என்று கேட்டார்.

89. (அன்றி,) "உங்கள் மார்க்கத்திற்கு – அதிலிருந்து அல்லாஹ் எங்களைக் காப்பாற்றிவிட்டதன்பினர் – நாங்கள் திரும்பினால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் வின் மீது நாங்கள் பொய்யைப் புனைந்து கூறியவர் களாகிவிடுவோம்; எங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் நாடினாலன்றி, நாங்கள் அதன்பால் மீணுவதற்கு எங்களுக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை; எங்கள் இரட்சகன் தன் அறிவால் எல்லாப்பொருட்களையும் சூழ்ந்திருக்கிறான். அல்லாஹ் வின் மீதே நாங்கள் (எங்களுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளோம்." (என்று கூறி,) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கும், எங்கள் சமூகத்தாருக்குமிடையில் நீ நியாயமான தீர்ப்பை வழங்குவாயாக! நிச்சயமாக நீயேதீர்ப்பனிப்போரில் மிக்க மேலானவன்" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

90. அவருடைய சமூகத்தாரில் நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகைய பிரதானிகள், (மற்றவர்களிடம்) "நீங்கள் ஷாஜுபைப் பின்பற்றினால், அப்போது நிச்சயமாக நீங்கள் தாம் நஷ்டமடைந்தவர்கள் என்று கூறினார்கள்.

91. ஆகவே, அவர்களை (மிக்க கொடுரோமான) பூகம்பம் பிடித்துக் கொண்டது; அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் குப்புற வீழ்ந்து (இறந்து) கிடந்தவர்களாக காலைப்பொழுத அடைந்தனர்.

92. ஷாஜுபைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையவர்கள், அவற்றில் (தங்கள் வீடுகளில்) ஒருகாலத்திலுமே வசித்திராதவர்களைப் போலாகி (யாதோர் அடையாளமுமின்றி அழிந்து) விட்டனர். ஷாஜுபைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர் – அவர்களே (முற்றிலும்) நஷ்டமடைந்தவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள்.

93. (அது சமயம் ஷாஜுபாகிய) அவர் அவர்களைவிட்டும் திரும்பி, "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நிச்சயமாக நான் என் இரட்சகனின் தூதுகளையே உங்களுக்கு (எடுத்துரைத்து) எத்திவைத்துவிட்டேன்; இன்னும் உங்களுக்கு நல்லுவபதேசமும் செய்துவிட்டேன்; ஆகவே, (அதனை) நிராகரித்துவிட்ட சமூகத்தாரின்மீது நான் எவ்வாறு கவலைப்படுவேன்" என்று கூறினார்.

94. மேலும், எந்த ஊரிலும் அவ்வூர்வாசிகளை, அவர்கள் பளிந்து வருவதற்காக வறுமையாலும், பினியாலும் நாம் அவர்களை பிடித்தே தவிர எந்த நபியையும் நாம் அனுப்பவில்லை.

95. பின்னர் நாம் (வறுமை, பினியை) தீயதின் இடத்தில் நல்லதை மாற்றிக்கொடுத்தோம்; முடிவாக (பல்கிப் பெருகி) அதிகமானவர்களாகிவிட்ட அவர்கள்: "நம்முடைய முதாதையர்களுக்குமே இத்தகைய சக, துச்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது" என்று (தாங்கள் அனுபவித்துவரும் இவையாவும் காலத்தின் ஏற்றத்தாழ்வினால் ஏற்பட்டதே என் அலட்சியமாகக்) கூறினார்கள்; ஆதலால், அவர்கள் (ஒரு சிறிதும்) உணர்ந்துகொள்ளாதவிதத்தில் (வேதனையைக் கொண்டு) நிழவென அவர்களை நாம் பிடித்துக் கொண்டோம்.

وَلَوْا نَ أَهْلَ الْقُرْبَىٰ امْتَنَوا وَاتَّقُوا الْفَتْحَ عَنْ أَعْلَيِهِمْ بَرَكَتٍ
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَلَمَّا نَهُمْ بِمَا
 كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرْبَىٰ أَنْ يَأْتِيهِمْ
 بَأْسُنَا بَيَّنًا وَهُمْ نَأْمُونَ ۝ أَوَ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرْبَىٰ أَنْ
 يَأْتِيهِمْ بَأْسُنَا ضَمِّي وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا مَكْرُ اللَّهِ
 فَلَا يَأْمُنُ مَكْرُ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۝ أَوْ لَمْ يَهُدِ
 لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ تَوْشِأُ
 أَصْبَابَهُمْ بِذُرْبِهِمْ وَنَطِيعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَمَمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝
 تِلْكَ الْقُرْبَىٰ نَقْصٌ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَارِهَا وَلَقْدْ جَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا يُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلِ
 كَذَّلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكُفَّارِ ۝ وَمَا وَجَدْنَا
 إِلَّا كَثِيرٌ مِّنْ عَمَدٍ ۝ وَلَمْ يَجِدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفْسِيقِينَ ۝
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ يَا يَتَّبَعُنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَلَدَاهُ
 فَظَلَمُوا إِلَيْهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَ
 قَالَ مُوسَىٰ يَفْرَغُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

96. மேலும், அவ்வூர்களை உடையவர்கள் விகவாசங்கொண்டு (அல்லாஹ்ருக்குப்) பயந்தும் நடந்திருந்தால், அவர்களுக்காக வானத்திலும், பூமியிலும் உள்ள பாக்கியங்களின் வாசல்)களை நாம் திறந்து விட்டிருப்போம்; எனினும், அவர்கள் (நபிமார் களை விகவாசிக்காது) பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டப் (பாவத்தின் காரணமாக நாம் (வேதனையைக் கொண்டு) அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டோம்.

97. (நபியே! நிராகரித்த) அவ்வூர்களை உடையவர்கள் (தங்கள் வீடுகளில்) இரவில் அவர்கள் நிதத்திறரை செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையில், நம்முடைய வேதனை அவர்களிடம் வந்து விடுவதைப் பற்றி அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா?

98. அல்லது (நிராகரித்த) அவ்வூர்களை உடையவர்கள் (கவலையற்று) முற்பகலில் விளையாடிக் கொண்டு பராமுகமாக அவர்கள் காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிலையில், நம்முடைய வேதனை அவர்களிடம் வந்து விடுவதைப் பற்றி அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா?

99. அல்லாஹ்ருக்கின் சூழ்ச்சியை அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா? (முற்றிலும்) நஷ்டமடையக்கூடிய சமூகத்தாரரைத் தவிர (எவரும்) அல்லாஹ்ருக்கின் சூழ்ச்சியை அச்சமற்றிருக்கமாட்டார்கள்.

100. பூமியை – அதை உடையவர்களுக்குப்பின்னர் – வாரிசாக அடைந்தோருக்கு நாம் நாடினால், இவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக இவர்களையும், (அவ்வாறே) பிடித்திருப்போம் என்ற விஷயம் இவர்களுக்கு விளங்கவில்லையா? மேலும் நாம் இவர்களுடைய இதயங்களின்மீது முத்திரையிட்டுவிடுகிறோம்; ஆகவே, இவர்கள் (நல்லுபதேசங்களைச்) செவியேறக மாட்டார்கள்.

101. (நபியே!) அந்த ஹர்கள் – அவற்றின் (வரலாற்றுச்) செய்திகளை நாம் உமக்கு(விவரித்துக்) கூறுகின்றோம். (அவற்றில் வித்திருந்த) அவர்களுக்கு (அல்லாஹ்ருக்கினால்) அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள், அவர்களிடம் திட்டமாகத் தெளிவான அத்தாட்சிகளையே கொண்டு வந்தனர்; (ஆயினும்) அவர்களோ, முன்னர் பொய்யாக்கிய காரணத்தினால் விகவாசங் கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லை; இவ்வாறே நிராகரிப்போரின் இதயங்களின் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விடுகின்றான்.

102. அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு, எந்த வாக்குறுத்தியையும் (நிறைவேற்றும் தன்மை) இருப்பதாகவும் நாம் காணவில்லை; அன்றியும், நிச்சயமாக நாம் அவர்களில் பெரும்பாலோரைப் பாவிகளாகவே கண்டோம்.

103. (நபிமார்களாகியதாலும், ஒருமதி, ஸாலிலும், ஷாஜூப்) அவர்களுக்குப் பின்னர் மூஸாவை நம் அத்தாட்சிகளுடன் ஃபிர் அவனிடமும், அவனுடைய பிரதானி களிடமும் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; (ஆயினும்) அவர்கள் அவற்றை நிராகரித்து (அறியாயம் செய்து) விட்டனர்; ஆகவே, (இத்தகைய) குழப்பக்காரர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே) நீர் கவனிப்போராக!

104. மேலும், மூஸா (ஃபிர் அவனிடம்,) “ஃபிர் அவனே! நிச்சயமாக நான் குவிலத்தாரின் இரட்சகளால் (உன்னிடம்) அனுப்பப்பட்ட ஒரு தூதன்” என்று கூறினார்.

حَقِيقٌ عَلَى أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جَعَلْتُمْ بِيَنَّةً
 مِنْ رَبِّكُو فَأَرْسِلْ مَعِي بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ إِن كُنْتَ حَدَّتْ
 بِإِيمَانِكَ فَأَتْ بِهَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَى عَصَاهُ
 فَإِذَا هِي شَعْبَانٌ مُبِينٌ ۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِي بِيَضَاءَ
 لِلنَّظَرِينَ ۝ قَالَ الْمُلَامِينُ قُوْمُ فِرْعَوْنَ إِن هَذَا السُّحْرُ
 عَلَيْهِ ۝ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُو فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝
 قَالُوا أَرْجُهُ وَآخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَشَرِينَ ۝ يَا نُوكَ
 يَكْلِ سُحْرِ عَلَيْهِ ۝ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّا لَنَا الْأَجْرُ
 إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَلِيلِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمَنِ الْمَقَرِّبِينَ ۝
 قَالُوا يَمْوَسَى إِمَّا أَن تُلْقِي وَإِمَّا أَن تَكُونَ مِنَ الْمُلْقِيْنَ ۝
 قَالَ الْقَوْا فَلَمَّا أَلْقَاهُ سَحْرُهُ أَعْيَنَ النَّاسُ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ
 وَجَاءُهُ وَسُحْرُ عَظِيْلُهُ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ مُوسَى أَن أَلْقِ عَصَاكَ
 فَإِذَا هِي تَلْقَفُ مَا يَا فَكُونَ ۝ فَوْقَ الْحَقِيقَ وَبَطَلَ مَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَغَلَبُوا هُنَالِكَ وَأَقْلَبُوا أَصْغَرِيْنَ ۝ وَ
 أَلْقَى السَّحَرَةُ سَجَدِيْنَ ۝ قَالُوا أَمْتَأْرِبُ الْعَلَمِيْنَ ۝

105. (அன்றி) "நான், அல்லாஹுவின்மீது உண்மையையன்றி (வேறு எதையும்) கூறாமலிருப்பது (என்மீது) கடமையாகும்; உங்கள் இரட்சக்கணிடமிருந்து தெளிவான அத்தாட்சியை திட்டமாக நான் உங்களிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்; ஆதலால், நீ (அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கும்) இஸ்ராயீலின் மக்களை என்னுடன் அனுப்பிவை" (என்றும் அவர் கூறினார்).

106. அ(தற்க)வன், "நீர் ஏதேனும் அத்தாட்சியைக் கொண்டு வந்திருந்தால் (அதுபற்றி) நீர் உண்மையாளர்களில் இருந்தால் அதனை நீர் கொண்டுவாரும்" என்று கூறினான்.

107. அப்போது அவர் தன் கைத்தடியை போட்டார்; அதே சமயம் அது தெளிவான பெரிய(தொடு)பாம்பாகிவிட்டது.

108. அன்றியும் அவர் தன்னுடைய கையைச் சட்டைப் பையிலிட்டு) வெளியில் எடுத்தார்; அதேசமயம் அது பார்ப்போருக்கு வெண்மையாளதாக (வும் பிரகாசமானதாகவும்) இருந்தது.

109. (இதெனக்கள்டாலிபிர அவ்னுடைய சமூகத்தாரைச் சேர்ந்த பிரதானிகள் "நிச்சயமாக இவர் மிக அறிந்த சூனியக்காரர்" என்று கூறினார்கள்.)

110. "அவர் உங்களை உங்களுடைய பூமிலியிருந்து (நாட்டிலிருந்து) வெளியேற்றிவிட நாடுகிறார்; ஆகவே, இதைப்பற்றி நீங்கள் எதைக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?" (என்று ஃபிரி அவன் கேட்டான்.)

111. அ(தற்க)வரி கள், "அவருக்கும், அவருடைய சகோதரருக்கும் தவணை கொடுத்துவிட்டு, பல பட்டளைங்களுக்கு (சூனியக்காரர்களைத்) திரட்டிக் கொண்டு வருபவர்களை அனுப்பிவை" என்று கூறினார்கள்

112. "அவர்கள், நன் கறிந்த ஒவ்வொரு சூனியக்காரரையும் உம்மிடம் (அழைத்துக்)கொண்டுவருவார்கள்" (என்றும் கூறினார்கள்)

113. (அவ்வாறு அனுப்பியதில் பல திசைகளிலிரும் இருந்த) சூனியக்காரர்கள் ஃபிரி அவனிடம் வந்து "நாங்கள் (மூஸாவை) வென்றார்களாக ஆசிவிட்டால், நிச்சயமாக எங்களுக்கு (அதற்குரிய) வெகுமதி உண்டா?" என்று கேட்டனர்.

114. அதற்கவன், "ஆம்! (உங்களுக்கு வெகுமதி உண்டு) மேலும் நிச்சயமாக நீங்கள் (என்கையில் எமக்கு மிக) நெருக்கமாக்கப்பட்டவர்களிலிருமிருப்பிர்கள்" என்று கூறினான்.

115. (யின் னர் அச்சூனியக்காரர்கள்) "மூஸாவே! (முதலில்) நீர் போடுகிறோ? அல்லது (முதலில்) போடுபவர்களாக நாங்கள் இருக்கட்டுமா?" என்று கேட்டனர்.

116. (அதற்கு) மூஸா, "நீங்களே (முதலில்) போடுங்கள்" என்று கூறினார்; அவ்வாறு அவர்கள் (தங்களை துக்கத்தடிகளை) போட்டபோது அதனால் மனிதர்களுடைய கள்களை (க் கட்டி) சூனியம் செய்தனர்; அவர்களைத் திடுக்கிடும்படியும் செய்துவிட்டனர்; இன்னும் மக்கதான் சூனியத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்து விட்டனர்.

117. (அது சமயம்) நாம், "மூஸாவுக்கு நீர் உம்முடைய கைத்தடியை போடும்" என்றும் வலீ அறிவித்தோம்; (அவ்வாறு அவர் போடவே,) உடனே அது (பெரியதொரு பாம்பாகி) அவர்கள் (சூனியத்தால்) கற்பணை செய்தவற்றை விழுங்கிவிட்டது.

118. ஆகவே உண்மை வெளிப்பட்டுவிட்டது, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை (யாவும்) வீணாகியும் விட்டது.

119. ஆகவே, (கர்வங்கொண்டிருந்த) அவர்கள் அங்கேயே வெற்றி கொள்ளப்பட்டனர்; அவர்கள் சிறுமையளைந்தவர்களாகவும் திரும்பினார்கள்.

120. அன்றியும், அச்சூனியக்காரர்கள் சிரம்பளிந்தவர்களாக (கீழே) விழுத்தப்பட்டனர்.

121. "அகிலத்தாரின் இரட்சகளை நாங்கள் சமான் (விசுவாசம்) கொண்டுவிட்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

رَبِّ مُوسَى وَهَرَوْنَ ﴿١﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ أَمْنَثُوهُ بِهِ قَبْلَ أَنْ
 اذْنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا الْمَكْرُ مَكْرُ تُهُودُهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرُجُوهُ مِنْهَا
 أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ لَا فَطَعَنَ أَيْدِيْكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
 مِنْ خَلَافِ ثُمَّ لَا صَلَبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا
 مُنْقَلِبُونَ ﴿٤﴾ وَمَا تُنَقِّمُ مِنْ إِلَّا أَنْ أَمْتَأْنِيْلَيْتَ رَبِّنَا إِلَيْهَا
 جَاءَتْنَا نَارٌ بِنَا فِرْعَوْنُ عَلَيْنَا صَبْرٌ أَوْ تَوْقِنًا مُسْلِمِينَ ﴿٥﴾ وَقَالَ
 الْمَلَائِكَ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرِيْ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَيَدْرَكُوا الْهَتَّاكَ طَقَّا سَقْتَلُوا أَبْنَاءَهُمْ
 وَسَتَّحُى نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقُهُمْ قَهْرُونَ ﴿٦﴾ قَالَ مُوسَى
 لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ شَرٌّ لِلَّهِ
 يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾
 قَالُوا أَوْزِيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جَئْنَا
 قَالَ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوّكُمْ وَيَسْتَحْلِفَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظَرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا إِلَيْهَا
 فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصَنَ مِنَ الشَّهْرِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿٩﴾

122 (அவனே) மூஸாவிற்கும், ஹாருனுக்கும் இரட்சகள்" (என்று கூறினார்கள்).

123 (அதற்கு) ஃபிர் அவன், "உங்களுக்கு நான் அனுமதியளிப்பதற்கு முன்னதாகவே நீங்கள் (மூஸா, ஹாருனுடைய இரட்சகளாகி) அவளை விசுவாசங்கொண்டு விட்டங்கள்? நிச்சயமாக இது ஒரு சதியாகும். இந்தகரத்தில் அதற்குரியவர்களை அதிலிருந்து நீங்கள் வெளியேற்றுவதற்காக இதை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள்; ஆகவே (நிச்சதியின் பல்லை) நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்" என்று கூறினான்.

124. "நிச்சயமாக நான் உங்களுடைய கைகளையும், உங்களுடைய கால்களையும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக் காலையும் மறுபக்கத்துக் கையையும்) துண் டித் து விடுவேன்; அதன்பின் உங்கள் யாவரையும் கழுவேற்றுவேன்" என்று கூறினான்.

125 (அதற்க) வர்கள், (அவ்வாறாயின்) "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சகளின் பால் திரும்பிச் செல்லக் கூடியவர்கள் (அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை)" என்று கூறினார்கள்.

126. எங்கள் இரட்சகளின் அத்தாட்சிகளை – அவை எங்களிடம் வந்த போது நாங்கள் சமாள் கொண்டு விட்டோம் என்பதற்கால்வாது நீ எங்களைத் தண் டிக்கவில்லை; (என்று கூறிவிட்டு) "எங்கள் இரட்சகளே! எங்கள் மீது பொறுமையையப் பொழிவாயாக! இன்னும் (உள்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்பட்டவர்களாக (எங்களை ஆக்கி) நீ எங்கள் உயிர்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்வாயாக!" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்கள்)

127. இன்னும், ஃபிர் அவனுடைய சமூகப் பிரதானிகள் (ஃபிர் அவனிடம்,) "மூஸாவையும், அவருடைய சமூகத்தாரையும் பூமியில்குழப்பம் செய்வதற்காகவும், உம்மையும், உம்மெதைய்வங்களையும் (புறக்கணித்து) விட்டுவிடுவதற்காகவும் நீர் அவர்களை விட்டு வைப்பிரோ?" என்று கேட்டார்கள்; (அதற்க) வள், "(அன்று) அவர்களுடைய ஆஸ்மக்களை வெட்டிக் கொள்ளு விடுவோம்; அவர்களுடைய பெண் மக்களை (மட்டும்) உழிருடன் வாழவும் விடுவோம்; இன்னும் நிச்சயமாக நாம் அவர்கள்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினான்.

128. (அதற்கு) மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "நீங்கள் அவ்வாறுவிடம் உதவி தெடுங்கள்; இன்னும், பொறுமையாகவுமிருங்கள் சகித்திருங்கள்; நிச்சயமாக இந்தப்பூமி அவ்வாறுவகை உரியது; இதனை அவள் தன அடியார்களில், தாள் நாடியவர்களுக்கு (உரிமைப்படுத்தி) அனந்தரமாக்கி விடுவான்; (நல்ல) முடிவு (அவ்வாறுவகைப்படியப்படுவிரவர்களுக்கே) என்று கூறினார்.

129. (அதற்கு மூஸாவுடைய சமூகத்தார் அவரிடம்) "நீர் நம்மிடம் வருவதற்கு முன் எனும் நாங்கள் துன்பு நுத்தப்பட்டோம்; நீர் வந்ததன் பின் எனும் (துன்பு) நுத்தப்பட்டே வருகின்றோம்;" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்; (அதற்கு மூஸா) உங்களுடைய இரட்சகன் உங்களுடைய விரோதிகளை அழித்து, (அவர்களுடைய) பூமிக்கு உங்களை பின்தோன்றல்களாக்கி வைக்கக்கூடும்; அப்பால் நீங்கள் எவ்வாறு செயலாற்றுகிறீர்கள் என்பதைக் கவனிப்பான்" என்று கூறினார்.

130. மேலும், ஃபிர் அவனைச் சார் ந்தவர் களை _அவர்கள் நல்லுணர் ச் சி பெறுவதற்காக பஞ்சங்களைக் கொண்டும், காய்களிப் பொருள்களில் குறைவைக் கொண்டும் திட்டமாக நாம் பிடித்தோம்.

فَإِذَا حَاجَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا مَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ
 يَطْعِيرُهُ وَإِيمُونِي وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَيْرُهُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَهْمَاتُنَا يَوْمَ الْحِسْبَارِ
 مِنْ أَيْتَهُ لَنْ سُحْرَنَا بِهَا إِلَّا نَخْنُوكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾ فَأَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمُ الظُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْفَهْلَ وَالضَّفَادَعَ وَالدَّمَ الْيَتَمَ
 مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَمَّا
 وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَاهَدَ
 عَنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ
 مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَيْ
 أَجَلِهِمْ بِلِغْوَةٍ إِذَا هُمْ يُنْكَثُونَ ﴿٢٧﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
 فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ يَا نَاهُمْ كَذَّبُوا يَا يَتَّنَا وَكَانُوا عَنْهَا
 غَفَلِينَ ﴿٢٨﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ
 مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارَبَهَا إِلَّا أَنْجَنَّا فِيهَا وَتَهَّبَتْ كَلِمَتُ
 رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يَهَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا
 مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿٢٩﴾

131. பின்னர், அவர்களுக்கு (யாதொரு) நன்மை வருமானால், இது எங்களுக்கே உரியது எனக் கூறுகிறார்கள்; மேலும்; அவர் களுக்கு தீமை ஏற்படுமானால், மூஸாவையும், அவருடனிருப்பவர்களையும்(கொண்டு ஏற்பட்ட) துர்ச்சகுளம் என்பார்கள். அவர்களுடைய துர்ச்சகுளமெல்லாம் அவ்வாறுவிடமிருந்தே (வந்து) உள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் இதனை அறிந்துகொள்வதில்லை.

132. அன்றியும், அவர்கள் (மூஸாவிடம்,) "அவற்றின் மூலம் நீர் எங்களை வசியப்படுத்துவதற்காக, எவ்வளவு (அற்புதமான) அத்தாட்சியை நீர் (எங்களுக்குக்) கொண்டுவந்த போதிலும், நாங்கள் உம்மை விசுவாசிக்கூடியவர்களாக இல்லை என்று கூறினார்கள்.

133. ஆகவே, அவர்கள் மீது (மழையுடன்கூடிய) புயல் காற்று, வெட்டுக்கிளி, பேன், தவளைகள், இரத்தம் ஆகியவற்றை தெளிவான் அத்தாட்சிகளாக (ஒன்றன் பின் ஒன்றாக) நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; (இதன் பின்னரும்) அவர்கள், கர்வங்கொண்டார்கள்; குற்றம் செய்யும் சமூகத்தாராகவும் அவர்கள் இருந்தார்கள்.

134. அவர்களின் மீதுவானத்திலிருந்து) வேதனை வரும் போதெல்லாம் அவர்கள் (மூஸாவிடம்,) மூஸாவே! உமதிரட்சகணிடம் அவன் உமக்கு அளித்திருக்கும் வாக்குறுதியின் பிரகாரம், (இக்கஷ்டத்தை நீக்கும்படி) எங்களுக்காக நீர் பிரார்த்தனை செய்வீராக; எங்களை விட்டும் இவ்வேதனையை நீர் நீக்கிவிட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் உம்மை விசுவாசித் து, இஸ்ராயீலின் மக்களையும் நிச்சயமாக நாம் உம்முடன் அனுப்பி விடுவோம்" என்றும் கூறினார்கள்.

135. ஆகவே, அதை அவர்கள் சென்றைடியும் ஒரு தவணை வரை அவர்களைவிட்டும் வேதனையை நாம் நீக்கியபொழுது, அச்சமயம் அவர்கள் (தாம் அளித்த வாக்குறுதியை) முறித்துவிடுகின்றனர்.

136. ஆகவே, நிச்சயமாக அவர்கள் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாக்கி, (அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது) மறதியாளர்களாகவும் அவர்கள் இருந்ததன் காரணமாக அவர்களை நாம் தண்டித்தோம்; (அப்போது) அவர்களைக் கடலில் மூழ்கிட்டதும் விட்டோம்.

137. இன்னும், பலமற்றவர்கள் எனக்கருதப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகைய சமூகத்தவரை, எதில் நாம் பெரும்பாக்கியங்களை நல்கியிருந்தோமோ அத்தகைய பூமியின் கிழக்குப்பகுதிகளுக்கும், அதன் மேற்குப்பகுதிகளுக்கும் நாம் வாரிசுகளாக்கினோம்; மேலும், இஸ்ராயீலின் மக்கள் மீது (பீர் அவ்னால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைப்) பொறுமையுடன் அவர்கள் (சகித்துக்கொண்டு) இருந்ததன் காரணமாக உம் இரட்சகணின் அழிக்கிய வாக்கு பரிபூரணமாகி (நிறைவேறி) விட்டது; மேலும் பீர் அவ்னும், அவனுடைய சமூகத்தாரும் (மாடமாளிகைகளாக) உற்பத்தி செய்திருந்தவைகளையும், (மிக உயர்வாகக்கட்டி) அவர்கள் உயர்த்தியிருந்தவைகளையும் நாம் தரைமட்டமாக்கிவிட்டோம்.

وَجْوَزَنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّأْعَلَ قَوْمٌ لَيَعْكُفُونَ
 عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَهُوسٌ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا إِلَهُمْ
 إِلَهٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ إِنَّ هُؤُلَاءِ مُتَبَرِّمُهُمْ
 فِيهِ وَنَبِطُلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ قَالَ أَغْيِرُ اللَّهُ أَبْغِيْكُمْ
 إِلَهًا وَهُوَ فَضَلُّكُمْ عَلَى الْعَلَمِينَ ۝ وَإِذَا نَجَّيْنَاهُمْ مِنْ أَلِ
 فِرْعَوْنَ يَسُومُنُوكُمْ سُوءَ الْعَدَابِ يُقْتَلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَ
 يَسْتَحِيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝
 وَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّنَا هَا عَشِيرَ قَتَّمَ
 مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِلْخَيْرِ
 هُرُونَ احْلَفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِهُ وَلَا تَتَبَعِ سَبِيلَ
 الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّهُ رَبِّهِ قَالَ
 رَبِّ أَرْبَعَ اَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَنِي وَلَكِنْ اَنْظُرْ إِلَى
 الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقْرَ مَحَانَهُ فَسَوْفَ تَرَنِي فَلَمَّا تَجَلَّ
 رَبِّهِ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَبَّابًا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
 قَالَ سُبْحَنَكَ شَيْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوْلُ الْمُؤْمِنِينَ ۝

138. மேலும் நாம் இஸ்ராயிலின் மக்களைக் கடலைக் கடந்து செல்லவைத்தோம்; (அப்போது) தங்களுக்குரிய விக்கிரகங்களை ஆராதனை செய்து கொண்டிருந்த ஒரு சமூகத்தினர் அருகில் அவர்கள் வந்தடைந்தனர்; (அப்போது, மூஸாவிடம்) மூஸாவே! அவர்களுக்கு தெய்வங்கள் இருப்பதைப்போல் எங்களுக்கும் ஒரு தெய்வத்தை (நாங்கள் வணங்குவதற்கு) ஆக்கிவைப்பிராக!" என்று கூறினார்கள்; அதற்கு (மூஸாவாகிய) அவர், நிச்சயமாக நீங்கள் அறியாதவர்களான ஓர் கூட்டத்தினராவீர்கள் என்று கூறினார்.

139. "நிச்சயமாக (விக்கிரக ஆராதனை செய்யும்) இவர்கள் எதில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அது அழிந்துவிட்கூடியதும், அவர்கள் எதை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அது முற்றிலும் வீணானதேயாகும்" என்று கூறினார்.

140. (தவிர) "அல்லாஹ் அல்லாததையா நான் உங்களுக்கு இரட்சகனாகத் தேடுவேன்? அவனோ உங்களை அகிலத்தாரர் விட மேன்மையாக்கி வைத்துள்ளான் என்றும் அவர் கூறினார்.

141. மேலும், (இஸ்ராயிலின் மக்களே!) பிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தாரிடமிருந்து நாம் உங்களைக் காப்பாற்றியதை (நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்) அவர்கள் உங்களைக் கொடியவேதனையால் துன்புறுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்கள் உங்கள் ஆண் மக்களைக் கொலை செய்துவிட்டு, உங்கள் பெண் மக்களை (மட்டும்) உயிருடன் வாழ விட்டும் வந்தார்கள்; இதில் உங்களுக்கு உங்கள் இரட்சகனால் மகத்தானதொரு சோதனையும் (ஏற்பட்டு) இருந்தது.

142. இன்னும், மூஸாவுக்கு நாம் முப்பது இரவுகளை வாக்களித்திருந்தோம்; மேலும், அதை பத்து (இரவுகளைக்) கொண்டு நாம் பூர்த்தியாக்கியும் வைத்தோம்; ஆகவே, அவருடைய இரட்சகனின் தலையை நாற்பது இரவுகளாகப் பூர்த்தியாயிற்று; அதுசமயம் மூஸா தன் சகோதரர் ஹாருனிடம், "நீர் என்னுடைய சமூகத்தாரிடையே என் பிரதிநிதியாக இருந்து, அவர்களைச் சீர்திருத்தமும் செய்வீராக! அன்றியும் குழப்பக்காரர்களுடைய வழியை நீர் பின்பற்றா திருப்பிராக!" என்று கூறினார்.

143. மேலும், நாம் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் (குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு), மூஸாவந்து, அவருடைய இரட்சகனும் அவருடன் பேசியபொழுது, "என் இரட்சகனே! நீ (உன்னை) எனக்குக் காண்பிப்பாயா! உன்பால் நான் பார்ப்பேன்" என்று கூறினார்; (அதற்கு அல்லாஹ், மூஸாவே!) நீர் என்னை ஒருபோதும் பார்க்க முடியாது, எனினும், இம்மலையை நீர் பார்ப்பிராக, அது தன்னுடைய இடத்தில் நிலைத்திருந்தால் அப்போது நீர் என்னைக் காண்பீர் என்று கூறினான்; ஆகவே அவருடைய இரட்சகன் அம்மலைமீது வெளிப்பட்டபோது அ(வ)வாறு வெளிப்பட்ட நிலையான)து, அ(ம் மலையான)தை தூளாக்கி விவிட்டது; இன்னும் மூஸா (திடுக்கிட்டு) மூர்ச்சையாகி விழுந்துவிட்டார்; பின்னர் அவர் தெளிவு பெற்றபோது (அல்லாஹ் விடம்) "நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நான் உன்னிடம் பாவமிட்சி கோருகின்றேன்; இன்னும், (உன்னை) விசவாசிப்போரில் நான் முதன்மையானவன்" என்று கூறினார்.

قالَ يَهُوسَى إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسْلَتِي وَ
 يَكْلَمُنِي فَخُذْ مَا أَتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢﴾ وَكَتَبْنَا
 لَهُ فِي الْكُلُّوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُوْعَظَةً وَنَفْصِيلًا لِكُلِّ
 شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ فَأَمْرُ قَوْمَكَ يَا خُذْهَا بِأَحْسَنِهَا
 سَأُورِيَكُو دَارَ الْفَسِيقِينَ ﴿٣﴾ سَأَصْرِفُ عَنِ الْيَتَى الَّذِينَ
 يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ
 لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
 وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيْرِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا طَذْلِكَ يَا هُمْ
 كُلُّ بُوَايَا يَتَّنَاوِكُلُّوْعَنْهَا غَفِيلِينَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
 يَا يَتَّنَاوِلَقَاءَ الْآخِرَةِ حَيْطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ
 إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ
 حُلَيْهِمْ عِجَلًا جَسَدَ اللَّهِ خُواطِ الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُكْلِمُهُمْ
 وَلَا يَهْدِي يَهُومْ سَبِيلًا لِمَنْ تَخَذَّدُوهُ وَكَانُوا أَظْلَمِينَ ﴿٦﴾ وَلَمَّا
 سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأُوا أَنَّهُمْ قُدْضَلُوا لَا قَالُوا لِوَالِيْنَ
 لَمْ يَرِحْمَنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا النَّكْوَنَى مِنَ الْخَسِيرِينَ ﴿٧﴾

144. (அதற்கு) "ஸூஸாவே! என்னுடைய தூதுகளைக்கொண்டும், என்னுடைய பேச்சைக்கொண்டும் (எல்லா) மனிதர்களைவிட நிச்சயமாக நான் உம்மைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றேன்; ஆகவே, நான் உமக்கு கொடுப்பதைப் (பலமாகப் பற்றிப்) பிடித்துக் கொள்விராக! நன்றி செலுத்துபவர்களிலும் நீர் ஆகிவிடுவிராக" என்று கூறினான்.

145. மேலும், (நாம் அவருக்குக் கொடுத்த) பலகைகளில் ஒவ்வொரு விஷயத்திலிருந்து நல்லுபதேசத்தையும், ஒவ்வொருவிஷயத்திற்குரிய விளக்கத்தையும் அவருக்காக நாம் எழுதி இருந்தோம், (ஆகவே), "நீர் இதனைப் பலமாகப் (பற்றிப்) பிடித்துக் கொண்டு, அதிலிருக்கும் நல்லவைகளை எடுத்து (செயல்பட்டு)க்கொள்ளுமாறு முடையசமூகத்தாரை நீர் கட்டளையும் இடுவிராக! (உமக்கு மாறு செய்யும்) பாலிகளின் வீட்டை (தங்குமிடத்தை) நான் உங்களுக்குக் காண்பிப்பேன்" என்றும் (கூறினான்).

146. நியாயமின்றி, பூமியில் கர்வங்கொண்டிருப்போரை, என்னுடைய அத்தாட்சிகளை (விளக்கிக்கொள்வதை)விட்டும் திருப்பிளவத் துவிடுவேன்; அவர்கள் அத்தாட்சிகள் யாவையும் கண்ட போதிலும் அவைகளை நம்பிக்கை கொள்ளவுமாட்டார்கள்; (அவ்வாறே) நேர் வழியை அவர்கள் கண்டாலும் அதனை அவர்கள் (நேரான) வழியாக எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள்; (ஆனால்) தவறான வழியை அவர்கள் கண்டாலோ, அதனையே (தங்களுக்குரிய) வழியாக எடுத்துக் கொள்வார்கள்; அது(ஏனெனில்) நிச்சயமாக அவர்கள், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கினர் என்பதாலும், அவைகளை விட்டும் அவர்கள் மறந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்ற காரணத்தினாலுமாகும்.

147. நம்முடைய வசனங்களையும், மறுமையின் சந்திப்பையும் பொய்யாக்கு கிண்றார்களே அத்தகையோர்_அவர்களுடைய (நற்) காரியங்கள் யாவும் ஆழிந்து விட்டன; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்கே தனிர (வேறெதற்கும்) கூலி கொடுக்கப்படுவார்களா?

148. ஸூஸாவுடைய சமூகத்தார் அவருக்குப்பின்னர், தங்கள் ஆபரணங்களிலிருந்து ஒருக்கானைக்கண்ண (அதன்) உடலை(தெய்வமாக) எடுத்துக் கொண்டார்கள்; அதற்கு, (மாட்டின்) சப்தத்தைப் போன்ற சப்தமிருந்தது. நிச்சயமாக அது, அவர்களுடன் பேசுவுமாட்டாது; அவர்களுக்கு யாதொரு வழியைக் காட்டவுமாட்டாது என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (எனினும்) அவர்கள் அதனையே (தெய்வமாக) எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் (தமக்குத்தாமே) அநியாயக்காரர்களாகவும் ஆகிவிட்டனர்.

149. மேலும், அவர்கள் (செய்து விட்டது பற்றி) மிகவும் கைசேதப்பட்டு, திட்டமாகத் தாங்களே வழிதவறி விட்டார்கள் என்பதையும் அவர்கள் கண்டபொழுது, "எங்கள் இரட்சகன் எங்களுக்கு அருள் புரிந்து எங்களை மன்னிக்காவிடில் நிச்சயமாக நாங்கள் நவுட்டமுடைந்தவர்களில் ஆகிவிடுவோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

وَلَمَّا رَأَيْهُ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضِبَانَ أَسْفًا قَالَ يَسُرَّا
 خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْجَلْتُمُوْ أَمْرَرِكُوْ وَالْقَى الْأَلْوَاحَ
 وَأَخْذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْرِيَهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أَمْرَانَ الْقَوْمَ
 اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي فَلَا تُشْهِدُنِي الْأَعْدَاءُ وَ
 لَا يَجْعَلُنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّلِيمِينَ ⑥ قَالَ رَبِّ اخْغُرْلِي وَلَا يَخْيُ وَ
 ادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحْمَنِينَ ⑯ إِنَّ الَّذِينَ اخْتَذَلُوا
 الْعِجْلَ سَيِّنَاهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَكَذَلِكَ يَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ⑰ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا
 مِنْ بَعْدِهَا وَامْنَوْا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑱
 وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الغَضَبُ أَخْذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا
 هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ⑲ وَاخْتَارَ مُوسَى
 قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِيُعِقَّلُنَا فَلَمَّا أَخْذَهُمُ الرَّجْفَةَ قَالَ رَبِّ
 كُوَشْتَ أَهْلَكْتُهُمْ مِنْ قَبْلٍ وَإِيَّاَيِّ اتَّهَمْنَا بِإِفْعَلِ السُّفَهَاءِ
 مَنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فَتَنْتَكَ نُصْلِيْ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ
 تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيَّنَا فَاقْعُرْلَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ⑳

150. மேலும், ("இதனை அறிந்த மூஸா) கோபங்கொண்டவராக பெரும் வருத்தம் நிறைந்தவராக தன் சமூகத் தாரிடம் திரும்பி வந்தபொழுது, (அவர்களிடம்)" நான் இல்லாத சமயத்தில் நீங்கள் செய்த ("இச்செயலான்) து மிகக் கெட்டது; உங்கள் இரட்சகனின் கட்டளை (வெதனை) வருவதை நீங்கள் அல்சரப் படுகின்றீர்களா?" என்று கூறி (அல்லாஹுவின் கட்டளைகள் எழுதப்பட்ட) பலகைகளைப்போட்டுக்கூட்டு, தன் சகோதரரின் தலை (முடியைப் பிடித்துத் தன் பக்கம் இழுத்தார்; அதற்குவரை," என் தாயின் மகனே! இந்த மக்கள் நிச்சயமாக என்ன பலவினப்படுத்திவிட்டனர்; என்னைக் கொலை செய்துவிடவே முற்பட்டனர். என்னுடைய விரோதிகள் என்னைப் பார்த்து சிரிக்குமாறு நீர் செய்துவிடாதீர்; இந்த அக்கிரமக்கார சமூகத்தாருடன் என்னை ஆக்கியும் விடாதீர்" என்று கூறினார்.

151. "என் இரட்சகனே! என்னையும், என் சகோதரரையும் நீ மன்னித்தருள் வாயாக! உன்னுடைய கிருபையில் எங்களையும் பிரவேசிக்கசெய்வாயாக! நீ கிருபை செய்வோரிலெல்லாம், மிகக் கிருபையாளன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறினார்.

152. "நிச்சயமாக காளைக் கன்றை (த் தெய்வமாக) எடுத்துக்கொண்டார்களே அத்தகையோர் அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து கோபமும், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இழிவும் அவர்களை வந்தடையும்; பொய்க் கற்பனை செய்வோருக்கு இவ்வாறே நாம் கூவி கொடுப்போம்" (என்று அல்லாஹு கூறினான்).

153. மேலும், தீயசெயல்கள் செய்துவிட்டு, (மனம் வருந்தி) அதன் பின் பச்சாதாபப்பட்டு, (அதிலிருந்து விவகி, உண்மையாகவே) விசுவாசமும் கொண்டு விட்டார் களே அத்தகையோர் (அவர்களுடைய பாவத்தை) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் அதற்குப்பின் மிகக் மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபை செய்யவன்.

154. மேலும் மூஸாவுடைய கோபம் தனிந்த போது, அவர் (அந்தப்) பலகைகளை எடுத்துக்கொண்டார்; அவற்றில் வரையப்பட்டிருந்ததில் தங்களுடைய இரட்சகனை பயப்படுவின்றார்களே அத்தகையோருக்கு நேர் வழியும், (அவனின்) பேரருளும் இருந்தன.

155. மேலும், மூஸா நாம் குறித்த நேரத்திற்காக தம் சமூகத்தாரில் எழுபது ஆண்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்; அவர்களைப் பூகும்பெய் பிடித்தபொழுது, "என் இரட்சகனே! நீ நாடியிருந்தால், இதற்கு முன்னதாகவே இவர்களையும், என்னையும் நீ அழித்திருக்கலாமே! எங்களிலுள்ள அறிவினர்கள் சிலர் செய்ததற்காக, எங்களை நீ அழித்துவிடுகிறாயா?" இது உன்னுடைய சோதனையேயன்றி வேறில்லை; இதனைக் கொண்டு நீ நாடியவர்களை வழி தவறங்கெய்கிறாய்; நீயே எங்களுடைய பாதுகாவலன்; ஆகவே நீ எங்களை மன்னித்தருள்வாயா! மேலும், எங்களுக்கு நீ அருள் புரிவாயாக! நீயே மன்னிப்பவர்களில் மிகக் மேலானவன்" என்று அவர் (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

وَأَكْتُبْ لِنَافِقٍ هَذِهِ الدِّينَيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا
 هُدْنَا إِلَيْكَ طَقَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءَ وَرَحْمَتِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكِنُهَا الَّذِينَ يَتَفَقَّونَ وَيُؤْتُونَ
 الْزَّكُوَةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِإِيمَانِهِمُ مُؤْمِنُونَ ۖ الَّذِينَ
 يَكْتُبُونَ الرَّسُولَ الَّتِي أَرْقَى الَّذِي يَحْدُوْنَهُ مُكْتُوبًا
 عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرِيهِ وَالْأَنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيَحْرِمُ عَلَيْهِمُ
 الْخَبِيثَ وَيَضْعُعُ عَنْهُمْ أَصْرَهُمُ وَالْأَغْلَلُ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ امْنَوْا بِهِ وَعَزَّزُواْهُ وَنَصَرُوهُ وَ
 اتَّبَعُوا التَّوْرَى الَّذِي أُنْزَلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُوَ الْمُفْلِحُونَ ۖ
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
 إِلَيْنِي لَهُ مُكْلُفُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَأَرْأَلَهُ إِلَهُ يُنْبِحُ
 وَيُبَيِّنُ فَمَا مِنْ مُؤْمِنٌ بِإِلَلَهٖ وَرَسُولِهِ الَّذِي أَرْقَى الَّذِينَ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهَدُونَ ۚ وَ
 مَنْ قَوْمُ مُوسَى أُمَّةٌ يَهُدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدَلُونَ ۚ

156. இன்னும், "இவ்வுலகத்தில் எங்களுக்கு நன்மையை எழுதிவிடுவாயாகி மறுமையிலும் (நன்மையை எழுதுவாயாகி) நிச்சயமாக நாங்கள் உன்பக்கமே திரும்பி விட்டோம்" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்) அதற்கு அல்லாற்வாசிய அவன், என்னுடைய வேதனையாகிறது அதனைக்கொண்டு நான் நாடியவர்களை பிடிப்பேன்; என்னுடைய அருளோ எல்லா வஸ் துக்களிலும் சூழ்ந்து விசாலமாகியுள்ளது; ஆகவே, "(என்னுடைய அருளாகிய) அதனை, (எனக்குப்) பயந்து, ஜகாத்தும் கொடுத்து வருகிறார்களே அத்தகையோருக்கும், நம்முடைய வசனங்களை விகவாசிக்கிறார்களே அத்தகையோருக்கும் நான் (விதித்து) எழுதிவிடுவேன்" என்று கூறினான்.

157. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களிடமுள்ள தவறாத்திலும், இன்ஜீலிலும், அவரைப் பற்றி எழுதப்பட்டவராகக் காண்கிறார்களே அத்தகைய (எழுத்தாற்றல் அற்ற) உம் மிநபியான இத்தூதரை பின்பற்றுகிறார்கள்; (இத்தூதரோ) அவர்களை நன்மையான காரியங்களைச் செய்யுமாறு ஏவி, பாவமான காரியங்களிலிருந்து அவர்களை விலக்குவார்; நல்லவைகளையே அவர்களுக்கு (உண்ண) அவர் ஆகுமாக்கியும் வைப்பார்; கெட்டவற்றை அவர்களுக்குத் தடுத்துமிடுவார்; அவர்களுடைய பளுவையும், அவர்கள் மீதிருந்ததே அத்தகைய கடினமானவைகளையும் (இரட்சகளின் அனுமதி கொண்டு) அவர்களை விட்டும் நீக்கிவிடுவார்; ஆகவே, அவரை (உண்மையாகவே) விகவாசித்து, இன்னும் அவரும் கண்ணியம் செய்து, அவருக்கு உதவியும் புரிந்து, அவருடன் இறக்கி வைக்கப்பட்ட ஒனி மிக்க (இவ்வேதத)தையும் பின்பற்றுகிறார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள்தாம் வெற்றியாளர்களாவர்.

158. (நபியே) நீர் கூறுவீராகி மனிதர்களே! நிச்சயமாகவே நான் உங்கள் யாவருக்கும், அல்லாற்வின் தூதராக இருக்கிறேன்; அவன் எத்தகையோரென்றால், வானங்கள், பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; வணக்கத்திற்குரியவன் அவனைத் தவிர (வேறு எவரும்) இல்லை; அவனே உயிர் ப்பிக்கிறான்; அவனே மரனிக்கச் செய்கிறான். ஆகவே, அந்த அல்லாற்வையும், (எழுத்தாற்றல் அற்ற) உம்மி நபியாகிய அவனுடைய (இத்தூதரையும் நீங்கள் விகவாசிப்பீர்களாகி) அவர் எத்தகைய வரென்றால்_அல்லாற்வையும், அவனுடைய வசனங்களையும் விகவாசிக்கின்றார்; (ஆகவே) நீங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக அவரையே நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்.

159. இன்னும், மூலாவுடைய சமூகத்தாரில் ஒரு கூட்டத்தினர் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் சத்தியத்தைக் கொண்டு (மற்ற மனிதர்களுக்கு) வழி காண்பிக்கின்றனர்; அதன்படி நீதியும் செய்கின்றனர்.

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّاً وَأَوْحَيْنَا إِلَى
 مُوسَى إِذَا سَتَّقْهُ قَوْمَهُ أَنْ أَخْرُبْ بَعْصَالَ الْحَجَرَ
 فَاتَّبَعَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أَنْاسٍ
 مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّنَا عَلَيْهِمُ الْغَيَّامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ
 الْهَنَّ وَالسَّلُوْيٌ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَا كُلُّهُمْ
 مَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفَسَهُمْ يَظْلِمُونَ ^(٤٠) وَإِذْ قِيلَ
 لَهُمْ أَسْكَنْنَا هَذِهِ الْقُرْيَةَ وَكُلُّوا مِنْهَا حَيْثُ
 شِئْتُمْ وَقُولُوا حَتَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجْدًا لِغَفْرَانِ
 لَكُمْ خَطِئَتُكُمْ سَتَرِيْدُ الْمُحْسِنِينَ ^(٤١) فَبَدَأَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 يَظْلِمُونَ ^(٤٢) وَسَأَلْهُمْ عَنِ الْقُرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
 حِيتَانٌ فَهُوَ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّاعًا وَيَوْمَ لَا يَسْتَدِعُونَ لَا
 تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ ثَبَّوْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ^(٤٣)

160. மேலும், (மூஸாவுடைய கூட்டத்தாராகிய) அவர்களை பண்ணிரண்டு பிரிவினர்களாக – கூட்டத்தினர்களாக – நாம் பிரித்தோம்; மூஸாவிடம் அவருடையகூட்டத்தார் தன்னீர் கேட்டபோது, நாம் (அவரிடம்) "மீழ்முடைய கைத் தடியைக்கொண்டு இக்கல்லை அடிப்பீராக!" என்று அவருக்கு வஹி அறிவித்தோம்; அப்போது (அவர் அவ்வாறு அடிக்கவே,) அதிலிருந்து பண்ணிரண்டு ஊற்றுக்கள் பொங்கிவந்தன ; ஒவ்வொரு பிரிவினரும் (அவற்றில்) தங்கள் நீரருந்துமிடத்தைத் திட்டமாக அறிந்து கொண்டனர்; மேலும், அவர்கள் மீது மேகங்களை நிழலிடும்படிச் செய்தோம்; அவர்களுக்காக 'மன்னு'; 'ஸல்வா' (எனும் மேலான உண)வையும் இறக்கிவைத்து, நாம் உங்களுக்கு அளித்துள்ள நல்லவற்றிலிருந்து புசியுங்கள்; (என்னும் நம் கட்டளைக்கு மாறுசெய்தனர். அதனால்) அவர்கள் நமக்கு அநியாயம் செய்துவிடவில்லை; எனினும், அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்கிறவர்களாக இருந்தனர்.

161. இன்னும், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் இவ்வூரில் குடியிருங்கள், இதில் நீங்கள் நாடிய இடத்திலெல்லாம் உண்ணுங்கள்; ஹித்ததுன் (எங்கள் பாவச் சமை நீங்குக!) என்று கூறுங்கள்; (அதன்) வாயிலில் தலை தாழ்த்தியவர்களாகவும் நுழையுங்கள்; நாம் உங்களுடைய குற்றங்களை உங்களுக்கு மன்னித்துவிடுவோம்; நன்மை செய்வோருக்கு (அதன்கூலியை) நாம் அதிகப்படுத்துவோம்," என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டபோது;

162. அவர்களில் அநியாயம் செய்தோர் அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதல்லாத (வேறு) வார்த்தையாக (அதை) மாற்றி விட்டார்கள்; ஆகவே, (இவ்வாறு) அவர்கள் அநியாயம் செய்ததன் காரணமாக நாம் அவர்கள் மீது வானத்திலிருந்து வேதனையை இறக்கிவைத்தோம்.

163. மேலும், (நபியே!) கடவோரத்திலிருந்த ஓர் ஊர் (மக்களைப்) பற்றி நீர் அவர்களைக் கேட்பீராக (தடுக்கப்பட்ட நாளாகிய) சனிக்கிழமையென்று (மீன் பிடிப்பது தடுக்கப்பட்டிருந்தும்) அவர்கள் வரம்புமீறிமீன் பிடித்து)க் கொண்டிருந்தார்கள். ஏனென்றால், சனிக்கிழமையென்று (ஆக்கடவிலிருந்து) மீன்கள் நீர்மட்டத்திற்கு மேலாக தங்கள் தலைகளை நீட்டிக் கொண்டு அவர்கள் முன் வந்தன. சனிக்கிழமையெல்லாத நாட்களில் அவர்களிடம் அவைவருவதில்லை; இவ்வாறு அவர்கள் பாவங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணத்தால் அவர்களை நாம் சோதனைக்குள்ளாக்கினோம்.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِرَبِّهِنَّ قَوْمًا إِلَيْهِ مُهْلِكَهُمْ أَوْ
 مُعَذِّبٌ بِهِمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّهِمْ وَلَعَلَّهُمْ
 يَتَقَوَّنُونَ ^(١) فَلَمَّا نَسِوا مَا ذُكِّرُوا يَهُمْ أَبْجِيدُنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
 السُّوقَ وَأَخْذَنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ يَسِيرٍ إِنَّمَا كَانُوا
 يَفْسُدُونَ ^(٢) فَلَمَّا عَتَّوْا عَنِ مَا نَهَوْنَا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوا
 قَرَدَةً خَسِيرِينَ ^(٣) وَإِذْ تَأْذَنَ رَبِّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يُسُومُهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
 الْعِقَابِ ^(٤) وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ حَيْثُ ^(٥) وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمْمًا
 مِّنْهُمُ الْصَّالِحُونَ وَمِنْهُمُ الْمُنْهَدِونَ ذَلِكَ وَبِكُوْنِهِمْ بِالْحَسَنَاتِ
 وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ^(٦) فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرَثُوا
 الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنِي وَيَقُولُونَ سِيَغْفِرُنَا
 وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَا إِنَّمَا يُؤْخَذُ عَلَيْهِمْ مُّنِيبَاتٌ
 الْكِتَابُ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرُسُوا مَا فِيهِ وَالَّذِينَ
 الْآخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَنْفَعُونَ ^(٧) أَفَلَا لَمَعْقُولُونَ ^(٨) وَالَّذِينَ يُمْسِكُونَ
 بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الْأَنْصَارَ لِيُجْزَأُوا أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ^(٩)

164. இன்னும், அவர்களில் ஒரு சாரார், (நல்லுபதேசம் செய்தவர்களிடம்) "அல்லாஹ் எவர்களை அழித்துவிடுகிறவனாக அல்லது அவர்களை கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்கிறவனாக இருக்கின்றானோ அந்த மக்ஞக்கு நீங்கள் என் நல்லுபதேசம் செய்கிறீர்கள் என்று கூறியபொழுது அவர்கள், இதனால் நாம் உங்கள் இரட்சகணிடம்(நம்) பொறுப்பிலிருந்து நங்கிவிடுவதற்காகவும் (அதனால் மீன் பிடிக்கும்) அவர்கள் (ஒருக்கால தவறிவிருந்து விலை அல்லாஹுவை) அஞ்சிவிடலாம்" என்பதற்காகவும் (நாங்கள் உபதேசம் செய்கிறோம்) எனக் கூறினார்கள்.

165. பின்னர் அவர்களுக்கு எதுபற்றி நினைவுபடுத்தப்பட்டதோ அதை அவர்கள் மறந்து (மீன்பிடிக்கமுற்பட்டு) விட்டபோது தீமைசெய்வதிலிருந்து தடுத்துக் கொண்டிருந்தோரை நாம் காப்பாற்றினாம்; அநியாயம் செய்தவர்களை அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த பாவத்தின் காரணமாக கொடிய வேதனையைக் கொண்டும் நாம் பிடித்துக் கொண்டோம்.

166. ஆகவேஎதனைவிட்டும் அவர்கள் தடுக்கப்பட்டிருந்தனரோ அதனைவிட்டும் அவர்கள் வரம்புமீறியபோது, "நீங்கள் இகழப்பட்டவர்களாக, குரங்குகளாகி விடுங்கள்" என்று அவர்களுக்கு நாம் (சபிததுக்கூறினோம்).

167. மேலும், (நபியே) உமதிரட்சகன்_அவர்களுக்குக் கொடிய வேதனை கொடுக்கக் கூடியவர்களே அவர்கள் மீது (ஆதிக்கம் வகிக்கும்படி) இறுதிநாள் வரையில் அவன் நிச்சயமாக அனுப்பி வருவான் என்று (அவர்களுக்கு) அறிவித்ததைந்தீர் அவர்களுக்கு நினைவுட்டுவீராக) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் (அவனுக்கு மாறு செய்து வந்தோரை) தண்டிப்பதில் மிக்க தீவிரமானவன்; மேலும் நிச்சயமாக (அவன்பால்மீன்கிறவர்களுக்கு) அவன் மிகக் மன்னிக்கிறவன்; நிகரற்ற அன்புடையவன்.

168. மேலும், அவர்களை இப்புவியில் பல கூட்டத்தினர்களாக நாம் பிரித்து விட்டோம்; அவர்களிலிருந்து நல்லோர்களும் இருக்கின்றனர்; இதுவெல்லாத (பொல்லாத)வர்களும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் (பாவங்களிலிருந்து) மீனுவதற்காக நல்லவைகளைக் கொண்டும், தீயவைகளைக் கொண்டும் நாம் அவர்களைச் சோதித்தோம்.

169. அவர்களுக்குப் பின்னர், அவர்களுடைய இடத்தை தீய ஒரு சாரார் அடைந்தனர்; அவர்கள் (தவ்ராத) வேதத்திற்கு அண்டத்ரக்காரர்களாக ஆனார்கள்; இவ்வற்ப (உலகின்) பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டு வேதத்தை மாற்றி விட்டனர். (இதைப்பற்றி) "எங்களுக்கு மன்னிப்பளிக்கப்படும்" என்றும் கூறுகிறார்கள்; (பின்னும் முன்போல் புரட்டுவதற்காக) இதேபோன்ற அற்பப் பொருள் அவர்களிடம் வருமானால், அதனை எடுத்துக்கொள்வார்கள்; அவர்கள், அல்லாஹ் வின்மீது உண்மையைத் தவிர வேறு எதையும் கூறக்கூடாதென்று (அவர்களுடைய) வேதத்தின் மூலம் அவர்களிடம் உறுதிமொழி வாங்கப் படவில்லையா? அதில் உள்ளதை அவர்கள் ஒதியும் வருகின்றனர்; (எனினும், அவற்றை அவர்கள் பொருட்படுத்துவதில்லை.) மேலும் பயபக்தியுடையவர்களுக்கு, மறுமையின் வீடே மிக்க மேலானதாகும். நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்களா?

170. இன்னும், (இுவ) வேதத்தைப் பலமாக(ப் பற்றி)ப் பிடித்துக் கொண்டு, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி வருகின்றார்களே அத்தகையோர் (அதுபோன்ற) நல்லோர்களின் கூலியை நிச்சயமாக நாம் விணாக்கமாட்டோம்.

وَلَذَّتْقَنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاهَةٌ ظَلَهُ وَظَنَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
 حَدُّ وَامَّا اتَّيْنَاهُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرْ وَامَّا فِيهِ لَعْلَكُمْ تَسْعَونَ^(٤) وَ
 إِذَا خَدَرْتُكَ مِنْ بَيْنِ أَدَمَرْ مِنْ ظَهُورِهِمْ ذُرْرَيْتَهُمْ وَ
 أَشَهَدَهُمْ عَلَى أَنفُسِهِمْ السُّتُّ بِرَبِّكُمْ قَالُوا يَا شَهِدُنَا إِنَّا
 تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ^(٥) أَوْ تَقُولُوا إِنَّا
 أَشْرَكَهُمْ أَبَاوْنَا مِنْ قَبْلٍ وَكُنَّا دُرْرَيْهُ مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَهُمْ لَكُنَّا
 بِمَا فَعَلَ الْمُبْطَلُونَ^(٦) وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْأَيْتِ وَلَعَلَهُمْ
 يَرْجِعُونَ^(٧) وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي أَتَيْنَاهُ إِنْتَنَا فَإِنْ سَلَّخَ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغُوَيْنَ^(٨) وَلَوْشَنَّا
 لِرَفْعَنَهُ بِهَا وَلِكَثَّةٍ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَأَتَبَعَهُوْهُ فِي شَلَّةٍ
 كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تُشْرِكُهُ يَلْهَثُ
 ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا يَا إِنْتَنَا فَاقْصُصْ
 الْقَصَصَ لَعَلَهُمْ يَتَفَكَّرُونَ^(٩) سَاءَ مَثَلًا لِلْقَوْمِ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا يَا إِنْتَنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ^(١٠) مَنْ يَهْدِي اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدِيُّ وَمَنْ يُضْلِلُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ^(١١)

171. மேலும், ("என்னாயி") மனவை அவர்களுக்கு மேல் அது நிழலைப் போன்று (இருக்க) நாம் உயர்த்தியசமயத்தில் நிச்சயமாக (அம்மனவையான)து அவர்கள் மீது விழுந் து விடுமென்று அவர்கள் எண்ணி (பயந்த)ளர்; (அப்போது.) "நாம் உங்களுக்குக் கொடுத்த (வேதத்)தைப் பலமாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும், அதிலுள்ளவற்றை (எப்பொழுதும் கவனத்தில் வைத்து) நினைவு கூருங்கள்; (இன்னும் அதிலுள்ளவாறு நீங்கள் செயல்பட்டால்) நீங்கள் பயபக்தியுடையோர்களாகி விடலாம்" (என்று நாம் அவர்களுக்குக் கூறியதை நமியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவு கூரவீராக)

172. (நமியே!) உமதிரட்சகள் ஆதமுடைய மக்களில் அவர்களுடைய முதுக்களிலிருந்து அவர்களுடைய சந்ததிகளை (வெளியாக்கி), அவர்களைத் தங்களுக்கே சாட்சியாக்கி, (அவர்களிடம்) "நான் உங்கள் இரட்சகனவ்வா?" என்று (கேட்டு) உடன் படிக்கையை எடுத்த சமயத்தில் "ஆம்! (நீதன் இரட்சகன், அதன்மீது) நாங்கள் சாட்சியம் கூறுகிறோம்" என்று அவர்கள் கூறியதை, (நீர் அவர்களுக்கு நினைவுட்டுவீராக! இது ஏனென்றால், "இதனை ஒருவரும் எங்களுக்கு நினைவுட்டாததனால்) நிச்சயமாக நாங்கள் இதனை மறந்தவர்களாக இருந்துவிட்டோம்" என்று மறுமை நாளில் நீங்கள் சொல்லாதிருப்பதற்காக—

173. அல்லது, "இணையாக்கியதெல்லாம் (எங்களுக்கு) முன்னிருந்த எங்கள் முதாதையர்கள்தாம், நாங்களோ அவர்களுக்குப் பின்னுள்ள (அவர்களுடைய) சந்ததியினராக இருக்கிறோம்— ஆகவே அந்த வழி கெட்டோர்கள் செய்தவற்றுக்காக நீ எங்களை அழித்துவிடலாமா?" என்று நீங்கள் சொல்லாமலிருப்பதற்காக (இதனை உங்களுக்கு நாம் நினைவுட்டுகிறோம் என்று நமியே! நீர் கூறுவீராக!)

174. மேலும், இவ்வாறே (நம்) வசனங்களை நாம் விவரிக்கிறோம்; (இதன் மூலம்) அவர்கள் (பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு நம்மிடம்) திரும்புவதற்காகவும் (நாம்விவரித்துக் கூறுகிறோம்.)

175. நாம் எவனுக்கு நம் அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்திருந்தோமோ, அத்தகையவளின் செய்தியை (யூதர்களாகிய) அவர்களுக்கு (நமியே! நீர்) ஒதிக் காண்டிப்பீராக! பின்னர், அவன் அதிலிருந்து கழன்று கொண்டான்; ஆகவே, வைத்தான் அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான்; எனவே, (அவனது சூழ்சிக்குள் சிக்கி) அவன் வழி தவறியவர்களில் (ஒருவனாக) ஆகிவிட்டான்.

176. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால், (நம் அத்தாட்சிகளான) அவற்றைக் கொண்டு அவனை நாம் உயர்த்தியிருப்போம்; எனினும் அவன் பூமியின் (ஆடம்பர வாழ்க்கையின்) பால் காய்ந்துவிட்டான்; தன் (மன) இச்சையையும் பின்பற்றி விட்டான்; ஆகவே அவனுடைய உதாரணம்: (ஒரு) நாயின் உதாரணத்தை ஒத்திருக்கின்றது; நீர் அதனைத் துரத்தினாலும் நாக்கைத் தொங்கவிட்டுக் கொள்கிறது; அதனைத் துரத்தாது (விட்டு)விட்டாலும் நாக்கைத் தொங்கவிட்டுக் கொள்கிறது; இதுவே, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கினார்களே அந்தச் சூட்டத்தினர்க்கு உதாரணமாகும். ஆகவே, அவர்கள் சிந்தித்து நல்லுணர்வு பெருவதற்காக (இத்தகைய) வரலாற்றைக் கூறுவீராக!

177. நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிய கூட்டத்தாரின் உதாரணம் மிகக் கெட்டதாகும்; அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்கிறவர்களாகவும் இருந்தனர்.

178. அல்லாஹ், யானை நேர்வழி செலுத்துகின்றானோ அவரே நேர்வழி அடைத்தவர்; மேலும், எவ்வரை அவன் வழிதவறச் செய்கிறானோ அத்தகையோர் தாம் நஷ்டவாளிகள்.

وَلَقَدْ ذَرَانَا بِالْجَهَنَّمِ كَثِيرًا مِنَ الْجُنُّ وَالْأَئْسُ^{١٧} لَهُمْ قُلُوبٌ لَا
يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبَصِّرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَذْانٌ لَا
يَسْمَعُونَ بِهَا وَلَيْكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُوَ أَضَلُّ^{١٨} أُولَئِكُمُ الْغَافِلُونَ^{١٩}
وَإِلَهُ الْأَسْمَاءِ أَحَسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْهِدُونَ
فِي أَسْمَائِهِ سَيَجْزِئُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٢٠} وَمِنْ خَلْقَنَا أَمْسَأَ
يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ^{٢١} وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
سَنُسْتَدِّرُ جُنُبُّهُمْ مِنْ حِيَثُ لَا يَعْلَمُونَ^{٢٢} وَأَمْلَأُ لَهُمْ مَنْ كَيْدُ
مُتَّيْنٍ^{٢٣} أَوْلَمْ يَتَكَبَّرُوا مَا يُصَاحِبُهُمْ مِنْ جِنَّةٍ طَرَانٌ هُوَ الْأَنْذِيرُ
مُبَيِّنٌ^{٢٤} أَوْلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدْ أَقْرَبَ أَجْلَهُمْ فِيهَايَ
حَدِيثُ بَعْدَهَا يَوْمَنُونَ^{٢٥} مَنْ تُضْلِلَ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَ
يَنْذِرُهُمْ فِي طَعْيَانٍ نَهْرٍ يَعْمَلُونَ^{٢٦} يَسْلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ إِيَّاكَ
مُرْسِمَهَا قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُهُمْ أَعْنَدَارٍ فِي لَا يُجَلِّيهَا لَوْقَهَا الْأَهْوَانُ
فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُهُ الْأَغْرِيَةُ يَسْلُونَكَ كَانَكَ حَفِيْ
عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُهُمْ أَعْنَدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ الْأَثْرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ^{٢٧}

179. திட்டமாக ஜின்களிலும், மனிதர்களிலும் அநேகரை நரகத்திற்காகவே நாம் படைத்திருக்கின்றோம்; (அவர்கள் எத்தனையோரென்றால்) அவர்களுக்கு இதயங்களிருக்கின்றன; அவற்றைக் கொண்டு (நல்லவற்றை) அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு கண்களுமண்டு; (எனினும்) அவற்றைக் கொண்டு (இவ்வுலகிலுள்ள அல்லாஹுற்கின் அத்தாட்சிகளை) அவர்கள் பார்க்கமாட்டார்கள்; அவர்களுக்குக் காதுகளுமண்டு; அவற்றைக் கொண்டு அவர்கள் (நல்லவற்றைச்) செலியேற்கமாட்டார்கள்; அவர்கள்கால் நடைகளைப் போன்றவர்கள்; ஏன் (அவற்றைவிட) அவர்கள் மிக அதிகமாக வழிகெட்டவர்கள்; அவர்களேதாம், (நம் வசனங்களை அலட்சியம் செய்து) பராமுகமானவர்களாவர்.

180. இன்னும், அல்லாஹுற்குமிக்க அழகான பெயர்கள் இருக்கின்றன; ஆகவே, அவற்றைக் கொண்டே நீங்கள் அவனை அழையுங்கள்; அவனுடைய பெயர்களில் (தவறான பொருள் கொண்டு) திரித்துக்கூறுவோரை விட்டுவிடுங்கள்; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைக்குரிய களியைக் கொடுக்கப் படுவார்கள்.(12)

181. மேலும், நாம் படைத்தவர்களில் ஒரு கூட்டத்தார் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் உண்மைக்கு வழி காட்டுகிறார்கள்; (அதைப் பின்பற்றுவதுடன், மற்ற மனிதர்களுக்கும் அறிவித்து) அதனைக் கொண்டே நீதியும் செய்கின்றனர்.

182. இன்னும், நம் முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றார்களே அத்தனையோர் – (அவர்களுக்கு சகலத்தையும் கொடுத்து) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத விதத்தில், அவர்களை நாம் படிப்படியாக (கீழ்நிலைக்கு இறக்கி) ப் பிடித்துவிடுவோம்.

183. அன்றியும், (இவ்வுலகில்) நான் அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுப்பேன்; நிச்சயமாக என்னுடைய சதித்திட்டம் மிக்க உறுதியானது.

184. (நம் நபியாகிய) அவர்களுடைய தோழருக்குளவுக்கிணதிப்பைத்தியமும் இவ்வை என் பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையா? அவர் பகிரங்கமாக அச்சலுட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்றவரே தனிர வேறில்லை.

185. இன்னும் வானங்களுடையவும், பூமியடையவும் ஆட்சியிலும், எப்பொருளிலிருந்தும், அல்லாஹுற் படைத்திருக்கின்றவற்றிலும், இன்னும், அவர்களுடைய (மரன்) தவணை நெருங்கியதாக ஆகி இருக்கக் கூடும் என்பதிலும் அவர்கள் (உணர்ந்து) பார்க்கவில்லையா? (குரு ஆனாகிய) இதற்குப் பின்னர், எந்தச் செய்தியைத்தான் அவர்கள் விசுவாசம் கொள்ளப் போகிறார்கள்?

186. எவ்வரை அல்லாஹுற் தவறான வழியில் செலுத்திவிடுகிறானோ அவ்வரை நேரான வழியில் செலுத்துபவர் எவரும் இல்லை. தங்கள் வழிகேட்டிலேயே அவர்களை தட்டழிகிறவர்களாக அவன் விட்டுமிகுன்றான்.

187. (நபியே!) மறுமை நாள் பற்றி அதனுடைய வருகை எப்பொழுது என் அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள்; (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக; அதன் அறிவெல்லாம் என் இரட்கனிடத்தில்தான்; அதை (வரவேண்டிய) அதற்குரிய நேரத்தில் அவனையென்றி வேறு எவரும் வெளிப்படுத்தமாட்டார்; (அதுபற்றி முற்றிலும் அறிந்தவன் அவனே! அதுசமயம்) வானங்களிலும், பூமியிலும் பழுவான சம்பவங்கள்) ஏற்பட்டுவிடும், திடீரெனவே தனிர அது உங்களிடம் வராது; நிச்சயமாக நீர் அதனை முற்றிலும் அறிந்துகொள்ள்டவர் போல் (அதனைப்பற்றி) உம்மிடம் கேட்கிறார்கள்; (அதற்கு) அதன் அறிவெல்லாம் அல்லாஹுற்கிணத்தில்தான் இருக்கிறது; எனினும் மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறியமாட்டார்கள் என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

قُلْ لَا أَمْرُكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
 كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سُتُّكُرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَنِيَ
 السُّوءُ إِنَّ أَنَا إِلَّا ذِي رَوْسَيْدٍ لِقَوْمٍ لَيُؤْمِنُونَ ^(١٩) هُوَ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زُوْجَهَا لِيُسْكُنَ إِلَيْهَا
 فَلَمَّا تَقْشَّهَا حَمَلَتْ حَمْلًا كَخَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَنْقَدَتْ
 دَعَوَ اللَّهَ رَبَّهُمَا لِئِنْ أَتَيْتَنَا صَالِحًا نَكُونُنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ ^(٢٠)
 فَلَمَّا أَتَهُمَا صَالِحًا جَعَلَاهُ شُرَكَاءَ فِيهَا أَتَهُمَا فَتَعَلَّمُ اللَّهُ
 عَمَّا يَشْرِكُونَ ^(٢١) إِنَّهُمْ كُونُوا مَا لَا يَخْتَلِفُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ^(٢٢)
 وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نُصْرًا وَلَا أَنفَسَهُمْ يُنْصَرُونَ ^(٢٣) وَإِنْ
 تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَيَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءً عَلَيْكُمْ أَدْعُوكُمْ هُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَادِقُونَ ^(٢٤) إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَلَا دُعْوَهُمْ فَلِيَسْتَجِيبُوا لِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَدِيقِينَ ^(٢٥) أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَبْشُونَ بِهَا أَمْ أَرْأَمُ أَبْدِيَّ يَبْطِشُونَ
 بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَذْانٌ يَسْمَعُونَ
 بِهَا أَمْ قِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَ كُمْ ثُمَّ كَيْدُونَ فَلَا تُنْظَرُونَ ^(٢٦)

188. (நபியே) நீர் கூறுவீராக : "அல்லாஹ் நாடியதைத் தவிர எனக்கே எவ்வித நன்மையைச் செய்வதற்கும், தீமையைத் தடுத்துக் கொள்வதற்கும் நான் கச்தி பெற்றாட்டேன்; மறைவாளவற்றை நான் அறிந்தவனாக இருந்திருந்தால், நன்மைகளையே அதிகமாகத் தேடிக்கொண்டிருப்பேன்; தீமை என்னைத்தொட்டிருக்காது; நான் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனும், விசுவாசங்கொண்ட சமுதாயத்தினருக்கு நன்மாராய்ந் கூறுபவனுமேயன்றி வேற்றில்லை".

189. அவன் எத்தகையவனென்றால், ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து உங்களைப் படைத்து, அதிலிருந்து அதற்குரிய ஜோடியான மனைவியை அவனுடன் கூடி வசிப்பதற்காகவும் உண்டாக்கினாள். அவனை அவர் மூடிக்கொண்டபோது, அவன் இலேசான சமை சமந்தாள்; பின்னர் அதனைச் சமந்துக்கொண்டு திரிந்தாள்; அது கணமாளபோது, "நீண்களுக்கு (சந்ததியில்) நல்லதை அளித்தால், நிச்சயமாக நாங்கள் (உனக்கு) நன்றி செலுத்துவோரில் இருப்போம்" என்று அவ்விருவருடைய இரட்சகணாகிய அல்லாஹ் விடம் அவ்விருவரும் பிரார்த்தித்தார்கள்.

190. அவ்விருவருக்கும் நல்ல(சந்ததியான)தை அவன் கொடுத்தபோது, அவர்களுக்கு அவன் கொடுத்தவற்றில் அவ்விருவரும் இணையாளர்களை ஆக்கினார்கள்; அவர்கள் இணைவைப்பதை விட்டும் அல்லாஹ் உயர்வானவன்.

191. எப்பொருளையும் படைக்காதவற்றை அவர்கள் (அல்லாஹுவுக்கு) இணையாக்குகின்றனரா? அவர்களும் (அவனால்) படைக்கப்பட்டவர்களே!

192. மேறும், அவர்கள் இவர்களுக்கு எத்தகைய உதவி கெய்யச்சக்தி பெற மாட்டார்கள்; தங்களுக்குத்தாங்களே (எதும்) உதவி செய்து கொள்ளவும்(சக்தி பெற)மாட்டார்கள்.

193. நீங்கள் அவர்களை நேர் வழியின்பால் அழைத்தபோதிலும் உங்களை அவர்கள் பின்பற்றமாட்டார்கள்; நீங்கள் அவர்களை அழைப்பதும் அல்லது அழைக்காது வாய்மூடிக்கொண்டவர்களாக இருப்பதும் உங்களுக்குச் சமமேயாகும்.

194. நிச்சயமாக அல்லாஹுவைத் தவிர, நீங்கள் (தெய்வங்களை) அழைக்கின்றீர்களே அத்தகையவர்கள் உங்களைப் போன்ற அடியார்களே; (உங்களுக்குப்பயணிப்பார்கள் என்ற கூற்றில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அவர்களை நீங்கள் அழைத்துப் பாருங்கள்; உங்களுக்கு அவர்கள் பதிலளிக்கட்டும்.

195. (இணைவைப்போரே! நீங்கள் வணங்கும்) அவர்களுக்கு எவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் நடப்பார்களோ அத்தகைய கால்கள் உண்டா? அல்லது எவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் பிடிப்பார்களோ அத்தகைய கைகள் அவர்களுக்கு உண்டா? அல்லது எவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் பார்ப்பார்களோ அத்தகைய கண் கள் அவர்களுக்கு உண்டா? அல்லது எவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் செவியுறுவார்களோ அத்தகைய கெவிகள் அவர்களுக்கு உண்டா? (அவ்வாறாயின்) "நீங்கள் உங்களுடைய இணையாளர்களை அழையுங்கள்; பிறகு, (எனக்கு இடையூறு செய்ய) கூழ்க்கி செய்யுங்கள்; (இதில்) நீங்கள் சிறிதும் எனக்கு அவகாசம் கொடுக்கவேண்டாம்" என்று(நபியே) நீர் கூறுவீராக!

إِنَّ رَبَّهُمْ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَوْمَ الْحِلْجَيْنَ ^(١)
 وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا
 أَنفُسُهُمْ يَنْصَرُونَ ^(٢) وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُونَ
 وَتَرَاهُمْ يَنْظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يَعْرِفُونَ ^(٣) خُذِ الْعَفْوَ وَامْرُ
 بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَهَلِينَ ^(٤) وَإِمَامًا يَنْزَعْنَكَ مِنْ
 الشَّيْطَنِ نَرْغُ فَاسْتَعِذُ بِاللَّهِ أَنَّهُ سَيِّئُمْ عَلَيْكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
 اتَّقُوا إِذَا مَسَّهُمْ طِيفٌ مِّنَ الشَّيْطَنِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ
 مُبْصِرُونَ ^(٥) وَإِخْوَانَهُمْ يَهْدِي وَهُمْ فِي الْغَيْثِ شُكْرًا لَا يُقْصِرُونَ ^(٦)
 وَإِذَا حَرَّتَهُمْ بِآيَةٍ قَالُوا إِلَّا جُبْنَتِهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَيْ
 مَا يُوْحِي إِلَيْكُمْ مِّنْ رَبِّيْ هَذِهِ أَبْصَارُنَا رَسِّكُمْ وَهُدُّيْ وَ
 رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يَوْمَنُونَ ^(٧) وَإِذَا قِرَئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا
 لَهُ وَأَنْصُتُوا الْعَلَكُمْ تُرْحَمُونَ ^(٨) وَإِذْ كُرَرَ بِكَ فِي نَفْسِكَ
 تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجُهْرِ مِنَ القَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْأَصْلَالِ وَلَا تَكُونُ مِنَ الْغَافِلِينَ ^(٩) إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْتَكِبُرُونَ عَنِ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَهِونُهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ^(١٠)

196. நிச்சயமாக இவ்வேதத்தை இறக்கிவைத்தவனாகிய அல்லாஹ்தான் என் பாதுகாவலன்; மேலும் அவனே நல்லடியார்களைப் பாதுகாக்கின்றான்.

197. (இவனாவைத்து வணங்குவோரே!) அவனையன்றி நீங்கள் ஆழமூக்கின்றீர்களே அத்தகையோர், உங்களுக்கு உதவி செய்ய சக்தி பெறமாட்டார்கள்; தமக்குத் தாமே உதவி செய்து கொள்ளவும் மாட்டார்கள்.

198. நீங்கள் அவர்களை நேர்வழியின் பக்கம் அழைப்பீர்களானாலும், அதை அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள்; (நபியே) மேலும் அவர்களை உம்பால் அவர்கள் பார்ப்பதாக நீர் காண்பீர் (ஆனால்) அவர்களோ (உண்மையில் உம்மைப்) பார்ப்பதில்லை.

199. (நபியே) நீர் மன்னிப்பை எடுத்துக்கொள்வீராகி நன்மையை ஏலியும் வருவீராகி அறிவீனர்களைப் புறக்கணித்தும் விடுவீராகி!

200. ஷஷ்த்தானிலிருந்து ஓர் (சிறிய) ஊசாட்டம் உமக்கு நிச்சயமாக ஊசாடுமானால் அல்லாஹ்தைக் கொண்டு நீர் காவல் தேடிக்கொள்வீராகி நிச்சயமாக அவன் செவியுறுகிறவன், (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

201. நிச்சயமாக (அல்லாஹ்துக்குப்) பயப்படுகிறார்களே அத்தகையோர்— அவர்களை ஷஷ்த்தாலுடைய (தவறான) என்னம் தொட்டால், அவர்கள் (அல்லாஹ்தை) நினைவு கூறிவிடுவார்கள்; அது சமயம் அவர்கள் (கண் நிறந்து) விழிப்படைந்தவர்கள் (அவர்).

202. இன்னும், (ஷஷ்த்தான்களாகிய) அவர்களின் சகோதரர்களோ, அவர்களை வழிகேட்டில் இழுத்துச் செல்வார்கள்; பின்னர் யாதொரு குறைவும் செய்யமாட்டார்கள்.

203. மேலும், யாதொரு வசனத்தை நீர் அவர்களிடம் கொண்டுவராவிடில், அதனை நீர் (உம்புறத்திலிருந்தே) தேர்ந்தெடுத்திருக்கக் கூடாதா? என்று (பரிகாசமாகக்) கூறுகின்றனர்; அதற்கு (நபியே) நீர் கூறும்: "நான் பின் பற்றுவதெல்லாம் என் இரட்சகளால் எனக்கு வலீ மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவைகளைத்தான்"; இது உங்கள் இரட்சகளால் (உங்களுக்கு) அளிக்கப்பட்ட அறிவொளிகளாகவும், விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்களுக்கு நேர வழியாகவும், (அல்லாஹ்துவின்) அருளாகவும் இருக்கின்றது.

204. இன்னும் (மனிதர்களே!) குர் ஆன் ஒத்ப்பட்டால் அதனை நீங்கள் சொல்லில் உரத்த சப்தமின்றியும், காலையிலும், மாலையிலும் உமதிரட்சகளை நினைவுகூரவீராகி (அவனை) மறந்திருப்போரில் நீர் ஆகியும் விடாதீர்.

205. (நபியே) உம் மனதிற்குள் மிக்க பளிவோடும், பயத்தோடும் (மெதுவாக) சொல்லில் உரத்த சப்தமின்றியும், காலையிலும், மாலையிலும் உமதிரட்சகளை நினைவுகூரவீராகி (அவனை) மறந்திருப்போரில் நீர் ஆகியும் விடாதீர்.

206. நிச்சயமாக உமதிரட்சகணிடத்தில் இருக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், அவனை வணங்குவதில் இறுமாப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள். இன்னும், அவனை (எப்பொழுதும்) துதி செய்து கொண்டும், அவனுக்குச் சிரம்பணிந்து (வணங்கிக்) கொண்டும் இருப்பர்.

سُورَةُ الْأَنْفَالِ مِنْ كِتَابِهِ تَحْمِيلُهُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَوْنَتْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاقْتُلُوا

اللَّهَ وَآتُوهُ مَا حَادَتْ بَيْنَ أَيْمَانِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُنْهَا

مُؤْمِنُينَ ① إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ

فَلَوْبُهُمْ وَإِذَا ذُكِرَتِ الْإِيمَانُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ② الَّذِينَ يُقْرِبُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ وَيُنْفِعُونَ ③ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقِيقَةً لَهُمْ

دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④ كَمَا

أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِيقَةِ وَإِنَّ قَرِيبَ الْمُؤْمِنِينَ

لَكُرُهُونَ ⑤ يُجَاهِدُونَكَ فِي الْحَقِيقَةِ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَانُوا يَسْأَلُونَ

إِلَى الْمَوْتِ وَهُوَ يُنْظَرُونَ ⑥ وَإِذْ يَعُوذُ كُلُّ اللَّهُ أَحَدَى

الظَّالِمَيْتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ

تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحْقِقَ الْحَقِيقَةَ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَارَ

الْكُفَّارِ ⑦ لِيُحْقِقَ الْحَقِيقَةَ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْكَرَةَ الْمُجْرِمِينَ ⑧

அத்தியாயம் : 8

அல் அண்போல் – போரில் கிடைத்த வெற்றிப் பொருட்கள்
வசனங்கள் : 75 மதன் ருக்கிள் : 10

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. (நபியே) 'அண்போல்' (போர் முனையில் கிடைத்த வெற்றிப் பொருட்களைப்) பற்றி அவர்கள் உம்பிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவிராக: அண்போல் அல்லாஹுவுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும் உரியதாகும்; ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹுவுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அதில் யாதோன்றையும் மறைத்துக் கொள்ளாது) உங்களுக்கிடையில் (உங்களுடைய) நிலைகளை சீராக்கிக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் உண்மை விசுவாசிகளாயிருந்தால் அல்லாஹுவுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படித்து நடந்து கொள்ளுங்கள்."

2. (உண்மையான) விசுவாசிகள் யாரென்றால், அல்லாஹுத்-அவன் பெயர் அவர்கள் (முன்) கூறப்பட்டால், அவர்களுடைய இதயங்கள் பயந்து நடுங்கிவிடும்; மேலும், (இவ்வேதத்தை இறக்கிவிவைத்து) அவனுடைய வசனங்கள் அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், அவை அவர்களுக்கு சமானன அதிகப்படுத்தும்; அவர்கள் தங்கள் இரட்சகளின் மீது (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள்.

3. அவர்கள்எத்தகையோரென்றால், தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள், நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்த (செலவத்)தினிருந்து (தானமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

4. இத்தகையோர்தாம் உண்மையாகவே விசுவாசிகள்; அவர்களுக்கு, அவர்கள் இரட்சகளிடத்தில் பல உயர் பதவிகளும், மன்னிப்பும், சங்கையான உணவும் உண்டு.

5. (நபியே) யுத்தப் பொருட்கள் பங்கீடு விஷயத்தில் அவர்கள் அதிருப்தியுற்றது) உமதிரட்சகள், உம் இல்லத் திலிருந்து உண்மையைக் கொண்டு உம்மை வெளியெற்றியதை (அவர்கள் விரும்பாததைப் போன்றிருக்கிறது. நிச்சயமாக, விசுவாசிகளில் ஒரு கூட்டத்தினர், (பத்ரு யுத்தத்தின்போது உம்முடன்வருவதை) வெறுக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க;

6. (யுத்தம் செய்வது அவசியம் என அவர்களுக்குத்) தெளிவான பின்னர், தாங்கள் (கண்ணால் மரணத்தைப்) பார்த்துக் கொண்டிருக்க, (யாரோ ஒருவரால்) மரணத்தின்பால் அவர்கள் இழுத்துச் செல்லப்படுவார்களைப் போன்று இவ்வுண்மை விஷயத்திலும் அவர்கள் உம்முடன் விவாதம் செய்கின்றனர்.

7. மேலும், (விரோதிகளின்) இரு கூட்டங்களில் (ஏதேனும்) ஒன்றை நிச்சயமாக அது உங்களுக்குத்தான் என அல்லாஹு உங்களுக்கு வாக்களித்ததை (நினைவு கூருங்கள்; அவ்விரண்டில்) நிச்சயமாக ஆயுதமில்லாத (வர்த்தகக் கூட்டமான)து உங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென நீங்கள் விரும்பினீர்கள்; இன்னும் அல்லாஹு வோ, தன் வாக்குகளின் மூலம் உண்மையை நிலைநாட்டவும், நிராகரிப்போரை வெறுத்துவிடவும் நாடுகிறான்.

8. குற்றவாளிகள் வெறுத்தபோதிலும் அவன் உண்மையை நிலைநாட்டவிட, மற்றும் பொய்யை அவன் அழித்துவிடவுமே (நாடுகிறான்).

إِذْ تَسْتَعْنِيْشُونَ رَبِّكُمْ فَلَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّيْ مُمْدُّ كُمْ بِالْغُنْتِ
 مِنَ الْمَلِكَةِ مُرْدُ فِينَ ④ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرِيْ وَلَنْظَمَيْنَ
 بِهِ قُلُوبَكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ⑤ إِذْ يَعْتَشِيْكُمُ النَّعَاسَ أَمْنَهُ مِنْهُ وَيُنْزَلُ عَلَيْكُمْ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُظْهَرَ كُمْ بِهِ وَيُدْهَبَ عَنْكُمْ رِجْزٌ
 الشَّيْطَنُ وَلَيَرْبَطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثْبِتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ⑥ إِذْ
 يُوْحَى رَبِّكَ إِلَى الْمَلِكَةِ أَنِّيْ مَعْلُومٌ فَتَبَثُّوا إِلَيْنَا مَنْ نَوَّا
 سَالْقَى فِي قُلُوبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوهُ فَوْقَ
 الْكُعْنَاقِ وَاضْرِبُوهُ امْنَهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ⑦ ذَلِكَ يَا نَاهُمْ
 شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ
 اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑧ ذَلِكُمْ فَذَوْفُوهُ وَأَنَّ لِلْكُفَّارِينَ
 عَذَابَ النَّارِ ⑨ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا إِذَا الْقِيْمَتُو الَّذِيْنَ
 كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُؤْلُوهُمُ الْأَدْبَارَ ⑩ وَمَنْ يُوَلِّهُمْ يُوْمَيْنِ
 دُبَرَةً إِلَّا مُتَحَرِّقًا الْقَتَالِ أَوْ مَحِيرًا إِلَى فَتَةٍ فَقَدْ بَاءَ
 بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَآوِيْهُ جَهَنَّمُ وَبَيْسَ الْمُصِيرُ ⑪

9. நீங்கள் உங்கள் இரட்டகளிடம் (உங்களை) இரட்சிக்கத்தேடியபோது, "அணினுண்ணியாக" உங்களோடு இளைஞர்து (அடுத்து) வரக் கூடியவர்களாக மலர்க்குகளில் ஆயிரம் (பேர்களைக்) கொண்டு நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு உதவி செய்வேன்" என்று அவள் உங்களுக்கு பதிலளித்தாள்.

10. (உங்களுக்கு) நன்மாராய்மாகவும், அதனால் உங்கள் இதயங்கள் அமைதி பெறுவதற்காக்குமே தவிர அதை அல்லாஹ் ஆக்கவில்லை; இன்னும், உதவி அல்லாஹ் விடவியிருந்தே தவிர இல்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவிவடையவன்.

II. (விசுவாசிகளே! உங்கள் மனம் மிகக் கூடுதலான எதிரிகளைக் கண்டு பயப்படாது) அபயம் பெறுவதற்காக அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு சிறிய தூக்கத்தை அவன் போட்டான் என்பதை (நினைத்துப் பார்ப்பிர்களாக! அதுசமயம்) உங்களை அதைக் கொண்டு தூய்மைப் படுத்துவதற்காகவும், உங்களைவிட்டு வழுத்தானுடைய அசத்தத்தை (தீய ஊசாட்டத்தை)ப் போக்கிலுவதற்காகவும், உங்கள் இடியங்களைப் பலப்படுத்தி, அதைக் கொண்டு உங்கள் பாதங்களை உறுதிப் படுத்துவதற்காகவும், அவனே வானத்திலிருந்து உங்கள் மிகுமழுமையையும் இறக்கிவைத்தான்.

12. (துவியே) உமதிரட்சகன் மலக்குகளின்பால், "நிச்சயமாக நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன்; ஆகவே, நீங்கள் விகவாசங்கொண்டோரை உறுதிப்படுத்துங்கள், (என்ற கட்டளையிட்டு) நிராகரிப்போருடைய இதயங்களில் திகிலை நான் போட்டு விடுவேன்; ஆகவே நீங்கள் அவர்களுடைய கழுத்துகளுக்கு மேல் வெட்டுங்கள்; அவர்களின் (உடலில் உள்ள உறுப்புக்களின்) இணைப்புகளைத் துண்டித் துவிடுங்கள்" என்று (விகவாசிகளுக்குக் கூறுமாறு வறீமூலம்) அறிவித்ததை (இணைத்துப் பார்ப்பிராக)

13. அது, நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்துவிட்டனர் என்றாரண்டத்தினாலாகும்; இன்னும், எவர் அல்லாஹ்வக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் முரண்படுகிறாரோ நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அவர்களை) தண்டனை செய்வதில் மிகக் கடினமானவன்.

14. ("நிராகரிப்போர்களே! நீங்கள் அடையப்போகும் வேதனை) இதோ! இதனை நீங்கள் கவனத்துப் பாருங்கள். (உங்களைப் போன்று) நிராகரிப்போருக்கு (மறுமையில்) நிச்சயமாகநூரக வேதனையுமண்டு" (என்று கூறப்படும்).

15. விசுவா சங்கோண்டோரே! போர்முளையில் போரிட இரு அணியும் நெருக்கி நிற்கும் போது காஃபிர் கணை நீங்கள் சந்தித்தால், நீங்கள் அவர்களுக்குப் பற்றும் துக்களைக் காட்டி ஒடிவிடாதீர்கள்.

16. போருக்காகப் பின்சென்று தாக்குவதன் நிமித்தம் ஒதுங்கக் கூடியவரையும் அல்லது (தன்) கூட்டத் துடன் சேர்ந்து கொள்ளக் கூடியவரையும் அண்றி, எவ்வேறும் அது சமயத் புறழுதுகிட்டுச் சென்றால், நிச்சயமாக அவர் அல்லாஹ் வுடைய கோபத்தைக் கொண்டு மீண்டு விட்டார்; அவர் ஒதுங்குமிடமும் நிர்க்காரும்; இன்னும் சென்றடையும் இடத்தில் அது மிகக் கெட்டது.

فَلَمْ يَقْتُلُوهُمْ وَلِكُنَّ اللَّهَ قَاتِلُهُمْ وَمَا مِيتَ إِذْ رَمَيْتَ وَ
 لِكُنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ وَلِيُمْسِلَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بِلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ
 سَيِّدُ الْعِزَّةِ ۝ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوْهِنٌ كَيْدُ الْكُفَّارِ ۝ إِنْ
 تَسْتَفِتُهُوا فَقَدْ جَاءُوكُمُ الْقُتْلُ ۝ وَإِنْ شَدُّهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۝
 إِنْ تَعُودُوا نَعْدُ ۝ وَلَنْ تَغْنِي عَنْكُمْ فَتَلُوكُ شَيْئًا وَلَوْكَثُرَ ۝
 وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوُاْعِنُهُ وَأَنَّمَا تَسْمَعُونَ ۝ وَلَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ
 شَرَّ الدَّوَابِتِ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُمُ الْبُكُمُ الَّذِينَ لَا
 يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ عِلْمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرٌ لَا سَمْعُهُمْ وَلَوْ
 أَسْمَعُهُمْ لَتَكُونُوا هُمْ مُعْرِضُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحِبِّي كُمْ
 وَاعْلَمُوا إِنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ النَّارِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ۝ وَأَنْقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْكُمْ خَاصَّةً ۝ وَاعْلَمُوا إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

17. (விசுவாசிகளே! பத்ருப் போரில் எதிரிகளாகிய) அவர்களை நீங்கள் கொல்லவில்லை; எனினும், அல்லாஹ்தான் அவர்களைக் கொள்றான்; (நபியே விரோதிகளின்மீது) நீர் (மண்ணை) எறிந்தபோது (அதனை) நீர் எறியவில்லை; எனினும், அல்லாஹ்தான் (உம்ருவாம் அதனை) எறிந்தாள்; (அதன்மூலம்) அழகான முறையில் விசுவாசிகளுக்கு அருட்கொட்டையை நல்குவதற்காக (இவ்வாறு அல்லாஹ் செய்தான்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் சென்னியேற்கிறவன், நன்கநிகிறவன்.

18. (இணை வைப்பவர்கள் கொல்லப்பட்டு முஸ்லிம்கள் வெற்றியடைந்த) அது (அல்லாஹ்திடிமிருந்தானும்) இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிப்போரின் சூழ்சியை பலவீளப்படுத்தச் சூடியவன்.

19. நீங்கள் தீர்ப்பைத் தேடக் கூடியவர்களாக இருந்தால் (இதோ அது பற்றிய) தீர்ப்பு உங்களிடம் திட்டமாகவந்துவிட்டது; இன்னும் நீங்கள் (போர் செய்வதை விட்டும்) விவிக்கொண்டால், அது உங்களுக்கே நன்றா, இன்னும் நீங்கள் (போர் செய்யத்) திரும்பினால் (உதவியை நல்க) நாழும் திரும்புவோம்; உங்களுடைய கூட்டம் (படை) அது எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தபோதிலும் (அது) உங்களுக்கு யாதொரு பலளையும் ஒரு போதும் அளிக்காது; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளுடன் இருக்கின்றான்.

20. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்; நீங்கள் (அவருடைய போதனைகளைச் செவியற்றுக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே) அவருடைய கட்டளைக்கு மாறு செய்து அவரைவிட்டும் திரும்பி விடாதீர்கள்.

21. "நாங்கள் செவியற்றோம்" என்று (வாயால் மட்டும்) கூறி (உள்ளமையாகச்) செவியேற்காமல் இருந்தவர்களைப் போல் நீங்களும் ஆகிஷிட வேண்டாம்.

22. அல்லாஹ் விடம் நிச்சயமாக (பூமியில்) ஊர் ந் து திரிபவைகளில் மிகக்கெட்டவை (உள்ளமையை) விளங்கிக்கொள்ளாதவர்களான செவிடர்களும் ஊமையர்களுமேயாவர்.

23. அவர்களிடம் ஏதேனும் நன்மை இருக்கிறதென்று அல்லாஹ் அறிந்திருந்தால், அவன் அவர்களைச் செவிமடுக்கச் செய்திருப்பான்; (அவர்களிடம் யாதொரு நன்மையும் இல்லாததனால்) அவன் அவர்களைச் செவிமடுக்கச் செய்திருந்த போதிலும் (அதனைப்) புறக்களித்தவர்களாகவே அவர்கள் திரும்பிவிடுவார்கள்.

24. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ் வுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும் – உங்களை வாழுவைப்பதன்பால் (அல்லாஹ் விள் தூதராகிய) அவர் உங்களை அழைத்தால் பதில் அளியுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மனிதனுக்கும், அவனுடைய இதயத்திற்கும் மத்தியில் சூழ்ந்து (செயலாற்றுக் கொண்டு) இருக்கிறான். (ஆகவே, மனிதன் எனதையும் அல்லாஹ் விள் அருளின் றி செய்யும் ஆற்றல் பெற்மாட்டாள்) என்பதையும், நிச்சயமாக அவளின் பாலே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள் என்பதையும் நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.(13)

25. மேலும், உங்களில் அநியாயம் செய்தோரை மட்டுமே குறிப்பாகப் பிழிக்காத வேதனையை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அதனால் ஏற்படும் விளைவு உங்களையும் சூழ்ந்து கொள்ளலாம்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்டிப்பதில் மிகக்கடினமானவள் என்பதையும் நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
 أَنْ يَتَخَطَّفُوكُمُ النَّاسُ فَإِنَّكُمْ وَآيَدَكُمْ بِنَصْرٍ وَرَزْقًا كُمْ
 مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
 تَخْوِنُوكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَتَخْوِنُوكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
 وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأُولَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۝ وَإِنَّ اللَّهَ
 عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ
 يَجْعَلُ لَكُمْ فَرَقًا ۝ وَيَكْفِرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ وَ
 اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِيُتَمْتِعُوكُمْ أَوْ يُقْتُلُوكُمْ أَوْ يُخْرُجُوكُمْ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
 وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ۝ وَإِذَا اتَّخَلَ عَلَيْهِمْ أَيْتَنَا قَالُوا
 قَدْ سَمِعْنَا الْوَنْشَاءَ لَقْنَانًا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذَا قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا
 هُوَ الْحَقُّ مَنْ عَنْدَكَ فَامْطِرْ عَلَيْنَا جَهَنَّمَ مِنَ السَّمَاءِ
 أَوْ أَنْتَنَا بِعَذَابِ الْكَلْبِ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ بِيَعْدِهِمْ وَأَنْتَ
 فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُوَ يُسْتَعْقِرُونَ ۝

26. நீங்கள் (மக்காவெனும்) பூமியில் பலவினமான மிகச் சிறுபான்மையினராக இருந்து உங்களை எம்மனிதரும், (எந்தேரத்திலும் பல வந்தமாக) இராய்ஞர் சிக்கொண்டு சென் றுவிடுவார் களோ என்று நீங்கள் அஞ்சி (நடங்கி)கொண்டிருந்த மயத்தில், அவன் உங்களுக்கு (மத்னாவில்) இடமளித்து, தன் உதவியைக் கொண்டும் உங்களைப்பலப்படுத்தி, பரிசுத்தமான ஆகாரங்களை அவன் உங்களுக்கு அளித்ததையும் நினைத்துப் பாருங்கள். நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக (இவ்வாறு செய்தான்).

27. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வகுமும், (அவனுடைய) தூதருக்கும் மோசம்செய்யாதீர்கள்; மேலும், நீங்கள் (செய்வது அக்கிரமம் என) அறிந்துகொண்டே உங்களிடம் உள்ள அமானிதங்களுக்கும் மோசம் செய்யாதீர்கள்.

28. "நிச்சயமாக உங்களுடைய செல்வங்களும், உங்களுடைய பிள்ளைகளும், (உங்களுக்குச்) சோதனையாயிருக்கின்றன என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவளிடத்தில்தான் (உங்களுக்கு) மகத்தான் (வெகுமதி) நற்காலி உண்டு என்பதையும் நீங்கள் நன்கு அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

29. விசுவாசஸ்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வகுப்புப் பயப்படுவீர்களாயின், அவன் உங்களுக்கு (பதிரில் நடத்தியதுபோன்று தீர்க்கூடியான) முடிவை ஆக்குவான்; உங்களை விட்டும் பாவங்களைப் போக்கி உங்களை மன்னித்தும்விடுவான்; இன்னும் அல்லாஹ் மிக்க மகத்தான் பேரருளுடையவன்.

30. மேலும், (நமியே!) நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் உம்மை அவர்கள் சிறைப்படுத்தவோ, அல்லது உம்மை அவர்கள் (ஊரை ஷிட்டு) வெளியேற்றி விடவோ உமக்கு விரோதமாக, சூழ்சிச் செய்து கொண்டிருந்த (நேரத்தை (நினைத்துப் பார்ப்பீராக)) அவர்களும் சூழ்சிச் செய்துகொண்டிருந்தனர்; (அவர்களுக்கெதிராக) அல்லாஹ்வும் சூழ்சிச் செய்துகொண்டிருந்தான். இன்னும் சூழ்சிச் செய்வோரில் அல்லாஹ் மிக்க மேலானவன்.

31. "நம்முடைய வசனங்கள் அவர்களுக்கு ஒத்திக்காண்பிக்கப்படுமானால், அ(தற்க)வர்கள், "திட்டமாக நாம், (இதனை முன்னாரே) செவியுற்றுள்ளோம்; நாங்கள் நாடினால், இதைப்போன்று நாங்களும் கூறிவிடுவோம்; இவை முன்னோரின் கட்டுக்களதைகளேயன்றி வேறில்லை" என்று கூறுகின்றனர்.

32. இன்னும் (நிராகரிப்போர்) "அல்லாஹ் வே! உள்ளிடமிருந்து வந்த இதுவே உள்ளமையானால் எங்கள் மீது வானத்திலிருந்து கல் மாரியைப் பொழியசெய்வாயாக! அல்லது துன்புறுத்தும் (ஒரு) வேதனையை எங்களுக்குக் கொண்டுவருவாயாக" என்று அவர்கள் கூறியதை— (நமியே! நீர் நினைத்துப் பார்ப்பீராக!)

33. நீர் அவர்களுக்கு மத்தியிலிருக்கும் நிலையில், அல்லாஹ் அவர்களை (ஒரு போதும்) வேதனை செய்பவனாக இல்லை; இன்னும் அவர்கள் பாவமன்னிப்பைக் கோரிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், அல்லாஹ் அவர்களை வேதனை செய்பவனாக இல்லை.

وَمَا لَهُمْ أَلَا يَعْدِي بَهْمَةَ اللَّهِ وَهُمْ يَصْدُونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُواْ أُولَيَاءَهُ إِنْ أُولَيَاءُهُ إِلَّا مُشْتَقُونَ
وَلِكُنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَامْكَاءٌ وَّ تَصْدِيَةٌ فَذُوقُ الْعَذَابَ
بِمَا كُنُّتُمْ تَكْفِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصْدُوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا شَرًّا
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ نَّحْنُ نَعْلَمُونَهُ وَالَّذِينَ كَفَرُواْ
إِلَى جَهَنَّمَ يُحْسِرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثُ مِنَ الطَّيِّبِ وَ
يَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكَبَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُحْسِرُونَ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُواْ إِنْ يَذَهَّبُواْ يَغْفِرَ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنُنُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَاتَلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا
تَكُونَ فِتْنَةٌ وَّ يَكُونَ الَّذِينُ كُلُّهُمْ لِلَّهِ فَإِنْ اتَّهَمُوا
فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَإِنْ تَوَلُواْ فَإِنَّا عَلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاهُمْ كُمْ نَعْمَ الْبَوْلِ وَنَعْمَ النَّصِيرُ ۝

34. அல்லாஹ் அவர்களை வேதனை செய்யாமலிருப்பதற்கு அவர்களுக்கு வேறு (கரணம்) என்ன இருக்கிறது? அவர்களோ (புனிதப் பள்ளியல்) மஸ்ஜிதுல் ஹராமை விட்டு (முஸ்லிம்களை)த்தடுக்கின்றனர்; அவர்கள் அதற்குரிய காரியஸ்தர்களாகவும் இருக்க வில்லை; அதற்குரிய காரியஸ்தர்கள் பயபக்தியுடையவர்களேயன்றி (வெறிவரும்) இல்லை; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறியமாட்டார்கள்.

35. மேலும், (அல்லாஹ் வற்வின்) இல்லத்தில் அவர்களின் தொழுகையெல்லாம் சீட்டியடிப்பதும், செ தட்டுவதும் தவிர வேறு (எதுவுமாக) இருக்கவில்லை; ஆகவே, "நீங்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருத்ததன் காரணமாக (இன்றையத் தினம்) வேதனையைச் சுலையுங்கள்" (என்று மறுமையில் கூறப்படும்).

36. நிச்சயமாக, நிராகரிப்பவர்கள், தங்கள் செல்வங்களை (மனிதர்களை) அல்லாஹ் வின் பாதையில் (செல்வதி)லிருந்து தடை செய்வதற்காக செலவு செய்கின்றனர்; இனியும் அவர்கள் அதை (இவ்வாறே) செலவு செய்வார்; பின்னர் (முடிவில்) அது அவர்களுக்கே துக்கமாக ஏற்பட்டுவிடும்; பின்னர் அவர்கள் வெற்றி கொள்ளப்படுவார்கள்; மேலும், (இத்தகைய) நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர், (மறுமையில்) நரகத்தின்பால் ஒன்று திரட்டப்படுவார்கள்.

37. அல்லாஹ், நல்லவரிலிருந்து கொட்டவரை பிரிப்பதற்காகவும், கெட்டவரை_அவர்களில் தில்லரைச் சிலவின் மது ஆக்கி, அவர்கள் அனைவரையும் குவியலாக்கிப் பின்னர், அ(க்குவியலான)தை அவன் நரகத் தில் ஆக்கி விடுவதற்காகவே_ (இல்லா ரூ செய்தான்) அவர்கள் தான் நஷ்டம் அடைந்தவர்கள்.

38. (நபியே) நிராகரிப்போருக்கு நீர் கூறுவீராக : (இனியேலும்) அவர்கள், (விழும் செய்யாது) விலகிக்கொண்டால், திட்டமாக சென்றுவிட்ட(முந்திய) குற்றங்கள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும்; (அவ்வாறின்றி, விழும் செய்யவே) மீண்டும் அவர்கள் திரும்புவார்களாயின், முன் சென்று (இவர்கள் போன) நோரின் வழி திட்டமாக சென்றேயிருக்கின்றது (அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் இவர்களுக்கும் ஏற்படும்)

39. (விச்வாசிகளே! இந்நிராகரிப்போரின் துண்புறுத்தவென்றும்) குழப்பம் ஏற்படாமல் (இருக்கவும்,) மார்க்கம் அது முந்திலும் அல்லாஹ் விற்கு (நிலைபெற்றதாக) ஆகும் வரையிலும் (மக்காவாசிகளாகிய நிராகரிக்கும்) அவர்களுடன் யுத்தம் புரியுக்கள். (விழும் செய்வதிலிருந்து) அவர்கள் விலகிக்கொண்டால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்கள் செய்வதைப் பார்க்கிறவன்.

40. அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டாலோ, நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுடைய பாதுகாவலன் என்பதை நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்; பாதுகாவலனில் அவன் மிக நல்லவன்; இன்னும் உதவி செய்கிறவனிலும் அவன் மிக நல்லவன்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْلَمُوا أَنَّهَا غَيْرُهُ مِنْ شَيْءٍ فَإِنْ يَلْكُو خُمُسَةً وَ
 لِرَسُولٍ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمُسَاكِينُ وَابْنَ
 السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ أَمْنَهُ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ
 الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقْسِيرِ الْجَمِيعُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^٦
 إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدُوَّةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوَّةِ الْقُصُوبِ وَ
 الرَّكْبُ أَسْفَلُ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدُوهُمْ لَاخْتَلَفُتُمْ فِي
 الْمِيعَادِ وَلَكُنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا هُنَّ
 مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْتِنَا وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْتِنَا وَإِنَّ
 اللَّهَ لَسَمِيمٌ عَلَيْهِ^٧ إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
 وَلَوْ أَرَكُمُوهُمْ كَثِيرًا فَشَلَمُوكُمْ وَلَتَنَازَعُوكُمْ فِي الْأَمْرِ
 وَلَكُنَّ اللَّهَ سَلَمَ إِنَّهُ عَلَيْهِ بِهَذَا الصُّدُورِ^٨ وَ
 إِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذْ تَقْتَلُوكُمْ فِي آعِيَّتِكُمْ قَلِيلًا وَرَيْقَلِيلُكُمْ
 فِي آعِيَّتِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِنَّ اللَّهَ
 شُرُجَّعُ الْأُمُورُ^٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيَمُوكُمْ فَئَةٌ
 فَأَكْثُرُوكُمْ وَإِذْ كُرُوا اللَّهُ كَثِيرًا لَعْنَكُمْ تَفْلِحُونَ^{١٠}

41. மேலும், (விசுவாசிகளே) நீங்கள் (உறுதியாக) அறிந்துகொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள் (போர் செய்து) வெற்றிப் பொருளாக அடைந்தது, எப்பொருளால்லோம், அப்பொருது நிச்சயமாக அதனுடைய ஜந்திலொரு பாகம் அல்லாஹுக்கும், (அவற்றைய) தூதருக்கும், (அவற்றைய) பந்துக்களுக்கும், அநாதகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் உரியதாகும். அல்லாஹுவையும், இரு படைகளும்(பத்ருயத்தத்தில்) சந்தித்தத்திற்புநாளில், நாம் நம் அடியார்மீது இறக்கி வைத்த (உதவியை அவன்தான் இறக்கிவைத்தான் என்பதையும் நீங்கள் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தான்) (மேற்கூறிய அல்லாஹுவின் கட்டளை பற்றி, உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்) மேலும், அல்லாஹு ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

42. ("பத்ரு யுத்த களத்தில் உங்களுக்கு) சமீபமாக உள்ள பள்ளத்தாக்கில் நீங்களும், (உங்களுக்கு எதிர்ப்புறமுள்ள) தூரமான பள்ளத்தாக்கில் அவர்களும், (அபூசல்பியானும் அவருடன் இருந்த வர்த்தகக் கூட்டத்தினராகிய) வாகனைக்காரர்கள் உங்களுக்குக் கீழ்ப் புறத்திலும் இருந்த நேரத்தை (நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்); நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சந்திக்கும் காலத்தையும், இடத்தையும் குறிப்பிட்டு) வாக்குறுதி செய்துகொண்டுமிருந்தால் (நீங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அங்கு வந்து சேராது) அவ்வாக்குறுதியில் நீங்கள் மாறுபட்டு இருந்திருப்பிர்கள்; எனினும் செய்யப்படவேண்டிய காரியத்தை அல்லாஹு நினைவேற்றுவதற்காகவும், (உங்கள் யாவரையும் ஒரே நேரத்தில் அங்கு ஒன்று சேர்த்தான்) அழிந்துவர்கள் தக்க முகாந்திரத்துடன் அழிவதற்காகவும், (தப்பிப்) பிழைத்தவர்கள் தக்க முகாந்திரத்தைக் கொண்டே (தப்பிப்) பிழைப்பதற்காகவும் (அல்லாஹு இவ்வாறு செய்தான்), நிச்சயமாக அல்லாஹு செலியேற்கிறவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

43. (நபியே) உம்முடைய கணவில் அல்லாஹு (என்னிக்கையில்) அவர்களைக் குறைத்துக்காண்பித்ததையும் (நினைவுக்காரராக) அவர்களை (என்னிக்கையில்) அதிகப் படுத்தி உமக்குக் காண்பித்திருந்தால், நீங்கள் தெரியமிழந்து யுத்தம் செய்வதைப் பற்றி உங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் பிணங்கிக்கொண்டு இருந்திருப்பிர்கள்; எனினும், அல்லாஹு (உங்களைப்) பாதுகாத்துவிட்டான்; நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.

44. நீங்கள் (இரு படையினரும்) சந்தித்த சமயத்தில் அவர்களுடைய (என்னிக்கை)களை, உங்கள் கண்களுக்குக் குறைவாக அவன் காட்டியதையும், உங்களுடைய (என்னிக்கை)களை அவர்களுடைய கண்களுக்குக்கு அவன் குறைவாகக்கொட்டியதையும் (நினைவு கூருங்கள்) நடந்தேறப்படவேண்டிய காரியத்தை நினைவேற்றுவதற்காக (அல்லாஹு அவ்வாறு செய்தான்என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்), மேலும், அல்லாஹுவிடமே எல்லாக் காரியங்களும் திரும்பக்கொண்டுவரப்படும்.

45. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (யுத்தத்தின்போது எதிரியின்) கூட்டத்தைச் சந்தித்தால், (கலக்கமுறாது) உறுதியாக இருங்கள்; அல்லாஹுவை நீங்கள் அதிகமாக நினைவும் கூருங்கள்; (அதனால்) நீங்கள் வெற்றியடைவிர்கள்.

وَأطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنْأِيْعُوا فَتَفَشَّلُوا وَتَدْهَبَ
 رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرَيَاءً النَّاسِ وَ
 يَصْدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُونَ ۝
 وَإِذْئَنَ لَهُمُ الشَّيْطَنُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لِأَغَالِبَ لَكُمْ
 الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَازَ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتِينَ
 نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
 إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ إِذْ يَقُولُ
 الْمُنْفَقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّهُمُ الْوَدُودُ
 وَمَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَسِيدٌ ۝ وَ
 لَوْتَرَى إِذْ يَتَوَقَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلِكَةُ يَضْرِبُونَ
 وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوُؤُهُمْ وَعَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيهِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ ۝
 كَذَابُ إِلَيْ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا إِبْرَاهِيمَ
 فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يَدُنُوُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

46. அன்றியும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படித் துநடங்கள்; மேலும், உங்களுக்குள் பினங்கிக் கொள்ளாதீர்கள். அவ்வாறாயின் நீங்கள் தெரியத்தை இழந்துவிடுவீர்கள்; மேலும், உங்கள் வளிமை குள்ளிடும்; ஆகவே நீங்கள் (துண்பங்களைச் சுகித்துக் கொண்டு) பொறுமையாக இருங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், பொறுமையுடையோர்களுடன் இருக்கின்றான்.

47. பெருமைக்காகவும், மனிதர்களுக்குக் காள்பிப்பதற்காகவும் தங்கள் வீடுகளிலிருந்தும் (முஸ்லிம்களை ஏதிர்க்க பத்ரு யுத்தத்திற்குப்) புறப்பட்டு, அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் (அதில் மனிதர்கள் செல்வதைத்) தடைசெய்துகொண்டும் இருந்தவர்களைப் போல நீங்களும் ஆகிணிடவேண்டாம்; மேலும், அல்லாஹ், அவர்கள் செய்கின்றவற்றை சூழ்ந்து அறிந்துகொண்டிருக்கின்றான்.

48. வைத்தான், அவர்களுடைய (பாவச்) செயல்களை அவர்களுக்கு அவங்களித்துக் காள்பித்து, "இன்று மனிதர்களில் உங்களை வெற்றி கொள்வோர் எவருமில்லை; நிச்சயமாக நானும் உங்களுக்கு (ப்பக்கத் துணையாக நிற்கின்றேன்)" என்று கூறிக் கொண்டிருந்ததையும் (நபியே! நினைவு கூரவீராக! இவ்வாறு கூறிக் கொண்டிருந்த) அவன், இரு பட்டைகளும் நேருக்கு நேராக சந்தித்துக் கொள்ளட்டபொழுது, புறமுதுகிட்டுச் சென்று, "நிச்சயமாக நான் உங்களை விட்டு விலகிக்கொண்டேன்; நிச்சயமாக நீங்கள் பார்க்காதவற்றை நான் பார்க்கின்றேன்; நிச்சயமாக நான் அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுகிறேன்; தன்னிடப்பதில் அல்லாஹ் மிக்க கடுமையானவன்" என்றும் கூறினான்.

49. (வேவுதாரிகளான) முனாஃபீக்களும், இதயங்களில் நோயுள்ளவர்களும், (விசுவாசிகளைச் சுட்டிக்காண்பித்து) இவர்களை இவர்களுடைய மார்க்கம் மயக்கிவிட்டது" என்று கூறிக் கொண்டிருந்ததையும் (நபியே! நீர் நினைவுகூரவீராக!) இன்னும் எவர் (தன் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைக்கின்றாரோ, (அவரே வெற்றியடைந்தவர்.) ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தர்க்கமான அறிவுடையவன்.

50. நிராகரிப்போரின் உயிர் களை மலக்குகள் கைப்பற்றும் சமயத்தில் (நபியே!) நீர் பார்ப்பீராயின், (பயங்கர நிலையையே நீர் பார்ப்பீர். மலக்குகளான) அவர்கள், அவர்களின் முகங்களிலும், அவர்களின் பின் புறங்களிலும் அடிப்பார்கள்; மேலும், "எரிக்கும் (நரக) வேதனையைச் சுவையுங்கள்" (என்றும் கூறுவார்கள்).

51. (அன்றி, மலக்குகள் அவர்களிடம்) அ(வ)வேதனையான) து உங்கள் கைகள் (தேடி) முற்படுத்தியவைகளின் காரணத்தினாலாகும்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (தன்) அடியார்களுக்கு ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்பவனாக இல்லை (என்றும் கூறுவார்கள்).

52. (நாம் தன்னிடப்பதில்)"ஃபிர் அவனுடைய கூட்டத்தார், இன்னும் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் நிலைமையும் போலவே (இவர்களுடைய நிலைமையும்) இருக்கிறது; அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நிராகரித்தார்; ஆதலால், அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக அல்லாஹ் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டான்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் வல்லமை மிக்கவன்; தன்னிடப்பதில் மிகக் கடினமானவன்.

ذلِكَ يَأْنَ اللَّهَ لَهُ يُكْ مُغَيْرًا لِعَمَّةَ أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى
 يُغَيِّرُ وَامَّا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِ كَذَابُ الْ^١
 فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَتِ رَبِّهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ
 يَدُونُ بِهِمْ وَأَغْرَقْنَا إِلَّا فِرْعَوْنَ وَهَلْئَلَ كَانُوا ظَالِمِينَ ^٢
 إِنَّ شَرَّ الدَّوَّارِ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ^٣
 الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
 مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقْبَلُونَ ^٤ فَإِمَّا تَتَقْبِلُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدُوهُمْ
 مَنْ خَلَفُهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ^٥ وَإِمَّا تَغْافَلُهُمْ مِنْ قَوْمٍ
 خِيَانَةً فَإِنَّمَا يُذَلِّلُهُمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَذِيْعَبُ الْخَلَائِفِينَ ^٦
 وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبِيلًا أَنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ^٧ وَ
 أَعْدُوا لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْنَاهُ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَيْلِ
 تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوا لَهُ وَعَدُوا كُوْرَا خَرِيرُونَ مِنْ دُونِهِمْ
 لَا تَعْلَمُونَهُمْ أَلَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُفْقِدُهُمْ شَيْءٌ فِي سَبِيلٍ
 اللَّهُ يُوفِيَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمُ لَا تُظْلَمُونَ ^٩ وَإِنْ جَنَحُوا إِلَى السَّلْرِ
 فَاجْنِحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ^{١٠}

53. அ(வ்வாறு தன்டிப்ப)து, நிச்சயமாக அல்லாஹ் எந்த ஒரு அருட்கொட்டையையும் ஒரு சமூகத்தார் மீது அவன் அருட்கெய்தானே அதை— (அல்லாஹ் உங்குக்கு நன்றி செலுத்துதல், அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் போன்ற)தங்களுக்குள் நிலைகளை அ(சமூகத்துவர்கள் மாற்றிக்கொள்ளாத வரையில் அவன் மாற்றுபவனாக இல்லை என்ற காரணத்தினாலாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.

54. "ஃபிர் அவ்லூடைய கூட்டத்தார், இன்னும் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர் களின் நிலைமையைப் போலவே, (இவர்களின் நிலைமையும் இருக்கின்றது) அவர்களும், (இவர்களைப்போலவே) தங்கள் இரட்சகளின் அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக நாம் (பலவகை வேதனைகளைக் கொண்டு, ஃபிர் அவ்லூடுக்கு முன்னிருந்த அவர்களை) அழித்துவிட்டோம்; மேலும், ஃபிர் அவ்லூடைய கூட்டத்தினரை நாம் (தன்னீரில்) மூழ்கடித்துவிட்டோம். இவர்கள் ஒவ்வொருவருமே அநியாயக்காரர்களாக இருந்தனர்.

55. அல்லாஹ்-விடத்தில், நிச்சயமாக (பூமியில்)ஊர்ந்து திரிபவைகளில் மிகக் கெட்டவை நிராகரித்தார்களே அவர்களதாம்; ஆகவே, அவர்கள் விகவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

56. அவர்கள் எத்தகையோரேன்றால், அவர்களில் (உள் ஸோருடன்) நீர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்; (அத்தகையோர் அல்லாஹ் விடத்தில் மிகக் கெட்டவர்களாவர்) பின்னர், அவர்களின் உடன்படிக்கையை ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்கள் முறித்து விடுகின்றனர்; அவர்கள் (அல்லாஹ் விடுக்குப்) பயப்படுவதுமில்லை.

57. ஆகவே, யத்தத்தில் நீங்கள் அவர்களை (ததாக்கும் வாய்ப்பை)ப் பெற்றுவிட்டால், அவர்களைக் (கொலை செய்வது கொண்டு, சிறை பிடிப்பது) கொண்டு பின் விருப்பவர்களை (பயந்தோடுமாறு) சிதறடித்து விடுவீராக! (இதனால்) அவர்கள் படிப்பினை பெறவாம்.

58. மேலும், ஏதாவது ஒரு கூட்டத்தினரிடமிருந்து துரோகத்தை நீர் பயந்தால், (அதற்குச்) சமாக(வே அவ்வுடன்படிக்கையை) அவர்கள்பால் எறிந்துவிடும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், துரோகம் செய்வோரை நேசிக்கமாட்டான்.

59. நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் (நம் தண்டனையிலிருந்து) தாங்கள் தப்பித்துவிட்டதாக அவர்கள் என்னவும் வேண்டாம்; நிச்சயமாக அவர்கள் (நம்மை எதிரும்) இயலாமையில் ஆக்கிவிடமாட்டார்கள்.

60. மேலும், அவர்களுக்காக (அவர்களோடு போர் செய்வதற்காக) உங்களுக்கு பலத்தால் சாதி நியமானதையும், (திறமையான) போர்க் குதிரைகளைக் கட்டிவைப்பதையும் நீங்கள் (எந்நேரமும்) தயார் செய்து வையுங்கள்; (இதனால், அல்லாஹ் விடுவையை விரோதியையும், உங்களுடைய விரோதியையும், இவர்கள்லாத மற்றவர்களையும் பயப்படச் செய்வர்கள்; அவர்களை நீங்கள் அறியாமாட்டார்கள்; அல்லாஹ் தான் அவர்களை அறிவான்; (இதற்காக) அல்லாஹ் விடுவையை பாதையில் நீங்கள் எதைச் செலவு செய்த போதிலும், (அதன் கலையை) உங்களுக்குப் பூரணமாகவே வழங்கப்படும்; (அதில் ஒரு சிறிதும்) நீங்கள் அந்தி இழைக்கப்படவுமாட்டார்கள்.

61. அன்றியும் அவர்கள், சமாதானத்தின் பக்கம் சாய்ந்தால், அப்பொழுது (நபியே) நீரும் அதன் பக்கம் சாய்வீராக அல்லாஹ்-வின்மிதே (காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கையும் வைப்பீராக நிச்சயமாக அவனே செவியறுவோன், யாவற்றையும் நன்கறிந்தோன்.

وَإِنْ شَرِيدُواْ وَإِنْ يَخْدُعُوكَ فَإِنَّ حَسِبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي
 أَيَّدَكَ بِنَصْرَهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَأَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْا نَفَقْتَ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِي حَسِبَكَ اللَّهُ وَ
 مَنْ أَتَبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضْ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُونُ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوْا
 مَا نَتَيَّنَ وَإِنْ يَكُونُ مِنْكُمْ مَائَةٌ يَغْلِبُوْا الْفَاقِمَ مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُواْ بِإِنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقِهُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا خَفَقَ اللَّهُ عَنْكُمْ
 وَعَلِمَ أَنَّ فِيهِمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُونُ مِنْكُمْ مَائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوْا
 مَا نَتَيَّنَ وَإِنْ يَكُونُ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوْا الْفَقِيرِينَ يَادُنِ اللَّهِ وَ
 اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٣﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونُ لَهُ أَسْرَى حَتَّى
 يُشْرَحَ فِي الْأَرْضِ شُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
 الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٤﴾ لَوْلَا كَيْبٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ
 لَمْسَكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٥﴾ فَكُلُوا مِنْ أَغْنِيَتُمْ
 حَلَالًا طَيِّبًا وَإِنْفَوْ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

62. மேலும், (நபியே) அவர்கள் ஏமாற்றி உமக்குச் சதி செய்யக்கருதினால் அப்பொழுது (உம்மைப் பாதுகாக்க) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் உமக்குப் போதுமானவன்; அவன் தான் உம்மைத் தன் உதவியைக் கொண்டும், விசவாசிகளைக் கொண்டும் பலப்படுத்தினான்.

63. மேலும், (விசவாசிகளாகிய) அவர்களுடைய இதயங்களுக்கிடையில் (சிதறிக்கிடந்த அவர்களை இஸ்லாத்தின் மூலம்) அன்பையுட்டினாள்; பூமியிலுள்ள யாவையும் நீர் செலவு செய்த போதிலும் அவர்களுடைய இதயங்களில் அன்பையுட்டும் மால் முடிந்திருக்காது; எனினும், அல்லாஹ் தான் அவர்களுக்கிடையில் அன்பை உண்டாக்கினான்; நிச்சயமாக அவன் (யாவையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

64. நபியே! உமக்கும், உம்மைப்பிள்பற்றிய விசவாசிகளுக்கும் அல்லாஹ் போது மானவன் [14]

65. நபியே! நீர், விசவாசிகளை யுத்தக்திற்குத் (தயாராகும்படி) தூண்டுவீராக் கூங்களில் (கசிப்புத் தன்மையும், உறுதியும் கொண்ட) பொறுமையாளர்களான இருப்பு பேர்களிருந்தால், இருந்து பேர்களை வெற்றி கொண்டுவிடுவார்கள்; உங்களில் (அத்தகைய) நூறு பேர்களிருந்தால், நிராகரிப்போரில் ஆயிரம்பேரை வெற்றிகொண்டு விடுவார்கள்; நிச்சயமாக இவர்கள், விளங்கிக்கொள்ளாத கூட்டத்தினராக இருப்பதுதான் இதற்குக்காரணமாகும்.

66. நிச்சயமாக உங்களில் பலவீனம் இருக்கின்றது என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிந்து கொண்டு, இப்பொழுது (அதனை) உங்களுக்கு இலோகக்கிலிட்டான் :ஆகவே, உங்களில் (சகிப்புத் தன்மையும், உறுதியும் கொண்ட) பொறுமையுடைய நூறு பேர்களிருந்தால், (மற்ற) இரு நூறு பேர்களை அவர்கள் வெற்றி கொண்டு விடுவார்கள்; (இத்தகைய) ஆயிரம் பேர் உங்களில் இருந்தால் அல்லாஹுவின் உத்தரவு கொண்டு (மற்ற) இரண்டாயிரம் பேர்களை அவர்கள் வெற்றி கொண்டுவிடுவார்கள்; அல்லாஹுவோ பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கின்றான்.

67. எந்த நபிக்கும் இரத்தத்தைப் பூமியில் ஓட்டாத வரையில் போர்க்கைதிகள் அவருக்கு இருப்பது தகுமானதல்ல; நீங்கள் இவ் வுகைப் பொருளை நாடுகின் நீர்கள்; அல்லாஹுவோ (உங்களுடைய) மறுமை (வாழ்க்கை)யை நாடுகின்றான்; இன்னும் அல்லாஹ், மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

68. அல்லாஹுவிடமிருந்து ஓர் எழுத்து முந்தி விடாதிருப்பின், நீங்கள் (பத்ருப் போரின் போது சட்டுப் பணத்தை) எடுத்துக்கொண்டதில் மகத்தானதொரு வேதனை உங்களைப் பீடித்திருக்கும்.

69. ஆகவே, போரில் நீங்கள் அடைந்த வெற்றிப்பொருளிலிருந்து (அதை) ஆகுமானதாக, நல்லதாக(ப)புசியுங்கள்; மேலும், அல்லாஹுவுக்குப் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மனவிக்கிள்றவன்; மிகக் கிருபை உடையவன்.

يَا أَيُّهَا الَّذِي قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيهِ يُكُونُ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمُ اللَّهُ فِي
 قُلْ وَبِكُمْ خَيْرٌ أَيُّهُ تَكُونُ حَيْرًا إِمَّا أَخْذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ وَإِنْ يُرِيدُ وَآخِيَّاتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ
 قَاتَلُوكُمْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حِلْمٌ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَا جَرُوا
 وَجَهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْتُمْ شَهِيدُمْ فِي سَيِّئِاتِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْفَاهُ
 وَنَصَرُوا أَوْلَيْكُمْ بَعْضُهُمْ أَوْ لِيَاءً بَعْضٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا كُنُّوا مِنْ وَلَا يَتَّهِمُونَ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا
 وَإِنْ اسْتَصْرُوْكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِنْ تِبَاقٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْ لِيَاءً بَعْضٌ إِلَّا لَقَعْدُوهُ تَكُونُ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
 وَفَسَادٌ كَيْرٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَا جَرُوا وَجَهَدُوا فِي
 سَيِّئِاتِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْلَوْ نَصَرُوا أَوْلَيْكُمْ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
 حَقَّا لَهُمْ مَعْفَرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ
 وَهَا جَرُوا وَجَهَدُوا مَعَكُمْ فَأَوْلَيْكُمْ مِنْكُمْ وَأَوْلُو الْأَرْدَحَامِ
 بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِعَيْنٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ شَيْءًا عَلَيْهِ

70. நபியே! உங்கள் கைகளின் வசத்தில் இருக்கும் கைதுகளிடம் கூறுவிராக: "உங்களுடைய உள்ளங்களில் ஏதேனும் நன்மை இருப்பதை அல்லாஹ் அறிந்தால், உங்களிடமிருந்து (ஸ்ட்டுத்தோகையாக) எடுக்கப்பட்டதை விட மிக சிறந்ததை உங்களுக்குக் கொடுப்பான், உங்களை அவன் மன்னித் துய்விடுவான்; இன்னும் அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

71. (நபியே) அவர்கள் உமக்கு மோசம் செய்யநாடினால், (அதற்காக நீர் கவலைப் படவேண்டாம்.) இதற்கு முன் எரும் அவர்கள், அல்லாஹ் வுக்கு மோசம் செய்திருக்கிறார்கள்; ஆதலால்தான், அவர்களிலிருந்து(சி ஸிறப்படுத்த உமக்கு) அவன் சக்தி அளித்தான்; அல்லாஹ், (அனைத்தையும்) மிக்க அறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

72. நிச்சயமாக விகவாசங் கொண்டு, (தங்கள்) ஊரைவிட்டும் வெளியேறி, அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் தங்கள் செல்வங்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் அறப்போர் புரிந்தார்களே அத்தகையோரும், அவர்களுக்கு (த் தங்கள் வீடுகளில்) இடமளித்து(வைத்துக் கொண்டு) உதவியும் புரிந்தார்களே அத்தகையோருமாகிய இவர்கள்_ இவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உற்ற நன்பர்களாவார்கள்; இன்னும் விகவாசங் கொண்டு, (தங்களுடைய) ஊரைவிட்டு(ஹித்ரத் துச் செய்து) புறப்படாமலிருக்கின்றனரே அத்தகையவர்கள்_ அவர்கள்,(தங்களுடைய) ஊரை விட்டுப்புறப்படும் (ஹித்ரத் துச் செய்யும்) வரையில் அவர்களுடைய நட்பில் உங்களுக்கு எதுவும் இல்லை; (எனிலும்) அவர்கள் மார்க்க விவுயத்தில் உங்களிடம் உதவி தேடினாலோ, (அவர்களுக்கு) உதவி செய்வது உங்கள் மீது கடமையாகும்; (ஆயினும் வேறொரு சமூகத்தாராகிய) அவர்களுக்கும், உங்களுக்குமிடையில் உடன்படிக்கை உள்ள(தோ அந்த) சமூகத்தாரைத் தவிர, (அவர்களுக்கு விரோதமாக உதவி செய்வது கூடாது.) மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவைகளை பார்க்கிறவன்.

73. மேலும், நிராகரித்துக்கொள்ளிடருப்பவர்கள்_ அவர்களில் சிலர், சிலருக்கு பாதுகாவலர்களாவர்,(இளைஞவைப்பவர்களைத் தவிர்த்து) விகவாசிகளை நீங்கள் உங்களின் காரியஸ்தர்களாக ஆக்கிக்கொள்ளும்)இளைத்தீங்கள் செய்யாவிட்டால் பூமியில் குழப்பமும், பெருங்கலகமும் ஏற்பட்டுவிடும்.

74. விகவாசங்கொண்டு(தங்களுடைய) ஊரைவிட்டும் வெளியேறி (ஹித்ரத்தும் செய்து), அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் யுத்தம் புரிகின்றார்களே அத்தகையோரும், இன்னும், இவர்களுக்கு இடமளித்து (த் தங்களுடைய வீடுகளில்) வைத்துக் கொண்டு, (இவர்களுக்கு) உதவியும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோருமாகிய இவர்கள் தாம் உண்மையான விகவாசிகள்; அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், களாணியமான ஆகாரமும் உள்ளு.

75. இதன் பின்னரும் விகவாசங் கொண்டு, (தங்களுடைய) ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டு, உங்களுடன் சேர்ந்து (விரோதியை எதிர்த்து) யுத்தம் புரிகிறார்களே அத்தகையோர்_ அவர்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்கள்; (இன்னும்) இரத்தக்கலப்புடைய பந்துக்கள் அல்லாஹ்வுடைய வேதத்தில் உள்ளபடி அவர்களில் சிலர் சிலருக்குவாரிக் கரிமைபெறு) மிக உரியவர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிக்கிறவன்.

وَرَأَةً الْبَتَّانِيَّةَ هُوَ أَوْرُورَةُ قُونَ وَعَشَّيَّةُ كُوعَ
 بَرَاءَةً مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدُوكُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ^١
 فَسِيْحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْزَى اللَّهِ
 وَأَنَّ اللَّهَ مُعْزَى الْكُفَّارِينَ^٢ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى
 النَّاسِ يَوْمَ الْحِجَّةِ الْأَكْبَرِ إِنَّ اللَّهَ بَرِيٌّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ لَوْ
 رَسُولُهُ فَإِنْ تَبَيَّنَ لَهُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّهُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
 غَيْرُ مُعْزَى اللَّهِ وَيَسِّرُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابَ الْيَوْمِ^٣ إِلَّا
 الَّذِينَ عَاهَدْتُمُوهُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ
 يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتَتُهُمُ الْيَوْمُ عَهْدُهُمْ إِلَى مُدَّتِّهِمْ
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ^٤ فَإِذَا اسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ وَاقْتُلُوا
 الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدُوكُمْ هُوَ وَحْدَهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ
 وَاقْعُدُوا وَاللَّهُ مُكَفِّلٌ مَرْصِدًا قَالُوا تَابُوا وَأَقْامُوا الصَّلَاةَ وَ
 اتُّوْزِكُوهُ فَخَلُوَ اسْبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^٥ وَإِنْ
 أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَاجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَمَ
 اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغُهُ مَا مَنَّهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ^٦

அத்தியாயம் : 9

அத்தவ்பா – பச்சாதாபம்

வசனங்கள் : 129 மதன் ருக்ஷீகள் : 16

1. (விசுவாசிகளே! இது) இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போரில் நீங்கள் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருந்தீர் களே அத்தகையோர் பால் அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் நீங்கிக்கொண்ட(துபற்றிய)தாகும்.

2. ஆகவே, (இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போரே!) "நீங்கள் (இன்றிலிருந்து) நான்கு மாதங்கள் (வரையில்) பூமியில் (எங்கும்) சுற்றித்திரியுங்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள், அல்லாஹ்வை இயலாமையில் ஆத்க்கூடியவர்களால்லர் என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிப்போரை இழிவுபடுத்தக்கூடியவன் என்பதையும் நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்!" (என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!)

3. (இது) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரிலிருந்து விலகிக் கொண்டவர்கள் என்ற விவரத்தை (ஹஜ்ஜால் அப்பர் எனும்) இம்மாபெரும் ஹஜ்ஜாடைய நாளில், அல்லாஹ்விடமிருந்தும் அவளின் தூதரிடமிருந்தும் மனிதர்கள் பால் பகிரங்கமாக அறிவிப்பதாகும்; ஆகவே, (இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போரே!) நீங்கள் தவ்பாச செய்து கொண்டால், அது உங்களுக்குத்தான் மிக்க நன்று; (அவ்வாறின்றி) நீங்கள் புறக்கணித்தாலோ, நிச்சயமாக நீங்கள், அல்லாஹ்வை இயலாமையில் ஆத்க்கூடியவர்களால்லர் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நபியே! (இந்) நிராகரிப்போருக்கு துள்புறுத்தும் வேதனையைக் கொண்டு நீர்நள்மாராய்ஸ் கூறுவீராக!

4. (ஆயினும்) இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போரிலிருந்து நீங்கள் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு, பிறகு யாதொன்றையும் உங்களுக்குக் குறைவுசெய்யாமலும், உங்களுக்கு விரோதமாக எவருக்கும் உதவி செய்யாமலும் இருக்கின்றனரே அத்தகையோரைத்தவிர; அவர்களின் உடன்படிக்கையை அதன் தவணைவரையில் அவர்களுக்குப்பூர்த்தியாக்கி வையுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பயபக்தியுடையோரை நேசிக்கின்றான்.

5. ஆகவே, சிறப்புற்ற மாதங்கள் சென்றுவிட்டால், இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போரை – அவர்களைக் கண்டவிடமெல்லாம் கொண்றுவிடுங்கள்; இன்னும், அவர்களைப் பிழியுங்கள்; அவர்களை முற்றுக்கையுமிடுங்கள்; ஒவ்வொரு பதுங்குமிடத்திலும், அவர்களைக் குறிவைத்து உட்காருங்கள்; பின்னர் அவர்கள் (தங்கள் பாவங்களுக்கு) பச்சாதாபப்பட்டு விலகி, (விசுவாசித் துதி) தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஜகாத்தையும் கொடுத்துவந்தால், அவர்கள் வழியில் (அவர்களை) விட்டுவிடுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையையென்று.

6. மேலும், (நபியே) இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போரில் எவ்ரோகுவர் உம்மிடம் அபயம் தேடினால் அல்லாஹ் வுடைய வசனங்களை அவர் செவியேற்கும் வரையில் அவருக்கு அபயமனிப்பீராக! பின்னர், அவருக்கு அபயமனிக்கும் (வேறு) இடத்தில் அவரைச் சேர்த்து வைப்பீராக! அது, (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவர்கள் அறியாத சமூகத்தினர் என்ற காரணத்தினாலாகும்.

كَيْفَ يُكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا عِنْدَ السَّعْدِ الْعَرَامَ فَمَا اسْتَقَامُوا
 لِكُرْهٖ فَاسْتَقِيمُوا هُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ④ كَيْفَ وَانْ
 يَظْهَرُ وَاعْلَمُكُمْ لَا يَرْقِبُونَ فِيهِمُ الْأَوْلَادُ مَهْمَةٌ يُرْضِيُونَكُمْ
 بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَابَى قُلُوبُهُمْ وَأَسْتَرْهُمْ فَيُسْقَوْنَ ⑤
 إِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
 إِنَّهُمْ سَاءُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑥ لَا يَرْقِبُونَ فِي مُؤْمِنِينَ إِلَّا
 وَلَا ذَمَةَ ۚ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدِلُونَ ⑦ فَإِنْ تَابُوا وَاقَمُوا
 الصَّلَاةَ وَاتَّوَالَّزِكُوَةَ فَأَخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۖ وَنُفَضِّلُ
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑧ وَإِنْ نَكُثُوا أَيُّهُمْ هُمْ
 مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتَلُوا
 أَيُّهُمْ الْكُفَّارُ ۖ إِنَّهُمْ لَا يُمَانَ لَهُمْ لَعْنَهُمْ
 يَنْتَهُونَ ⑨ أَلَا نَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكُثُوا أَيُّهُمْ هُمْ
 وَهُمْ بِأَحْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَاءٌ وَكُوَّلَ مَرَّةٌ
 أَنْخَسُونَهُمْ ۖ فَإِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْسِنُوا إِنْ كُنُتمُ مُؤْمِنِينَ ⑩

7. அல்லாஹ் விடத்திலும், அவனுடைய தூதரிடத்திலும் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போருக்கு எப்படி உடன்படிக்கை இருக்கமுடியும்? (ஆயினும் மஸ்ஜித்துல் ஹராமாகிய) சிறப்புற்ற மஸ்ஜித்தில் நீங்கள் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்களே அவர்களைத்தவிர, ஆகவே அவர்கள் (தங்களுடைய உடன்படிக்கையின்படி) உங்களுடன் உறுதியாக இருக்கும் வரையில், நீங்களும் அவர்களுடன் உறுதியாகவே இருங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பயபக்தியுடையோரை நேசிக்கின்றான்.

8. (எனினும்) எப்படி (உடன்படிக்கை இருக்கமுடியும்)? இன்னும் உங்களை அவர்கள் வெற்றிகொண்டால் உங்களிலே (இருந்துவரும்) உறவையும், (செய்துகொண்ட) உடன்படிக்கையையும் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள்; தங்கள் வாய்களைக் கொண்டு உங்களைத் திருப்திப்படுத்துகின்றனர்; அவர்களுடைய தியங்களோ விலகிக்கொள்கின்றன; இன்னும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகளாவர்.

9. அவர்கள் அல்லாஹ் விடத்திலும் உறவையும், உடன்படிக்கையையும் வெற்றிகொண்டனர்; பின்னர் (மனிதர்களை) அவனுடைய பாதையை விட்டும் தடுக்கின்றனர்; நிச்சயமாக அவர்கள்_ அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தார்களே அது மிகக் கெட்டது.

10. அவர்கள், எந்த விசவாகியின் விஷயத்திலும் உறவையும், உடன்படிக்கையையும் பொருட்படுத்தவேமாட்டார்கள்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வரம்பு மிறியவர்கள்.

11. ஆகவே, அவர்கள் (தங்கள் பாவங்களிலிருந்து விலகிப்) பச்சாதாபப்பட்டு, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஜகாத்தையும் கொடுத்து வந்தால், அப்பொழுது (அவர்கள்) உங்களுக்கு மார்க்கத்தில் சகோதரர்களாவர்; இன்னும் அறிவுள்ள சமூகத்தார்க்கு நாம் வசனங்களை (இவ்வாறு) விவரிக்கின்றோம்.

12. தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்குப் பின்னரும், அவர்கள் தங்களுடைய சத்தியங்களை முறித்து, உங்களுடைய மார்க்கத்தைப் பற்றிகுறைகள்கூறிக் கொண்டிருப்பார்களானால் (அவர்கள் மேற்கூறிய செயலிலிருந்து) விலகிக்கொள்வதற்காக நிராகரிப்போரின் தலைவர்களுடன் போரிடுக்கள்; ஏனெனில், நிச்சயமாக அவர்கள்_ அவர்களுக்கு சத்தியங்கள் (அவற்றைப் பேணிக்காத்தல்) எதுவுமில்லை.

13. தங்களுடைய சத்தியங்களை முறித்து, (நம்) தூதரை (ஊரைவிட்டு) வெளியேற்றவும் உறுதிகொண்ட மக்களுடன் நீங்கள் யுத்தம் புரிய வேண்டாமா? அவர்கள்தாம் உங்களிடம் முதன்முறையாக ஆரம்பித்தனர்; அவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படுகிறீர்களா? நீங்கள் விசவாசம் கொண்டவர்களாயின், அல்லாஹ் _ அவனே நீங்கள் பயப்படுவதற்கு மிகத்தகுதியானவன்.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِإِيمَانِكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيُنَصِّرُهُمْ عَلَيْهِمْ
 وَيَشْفِعُ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ^(١٧) وَيُدْعِيهُمْ غَيْظًا فَلَوْلَا هُوَ
 يَتُوبُ إِلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حِكْمَةٌ ^(١٨) أَمْ حَسِبُتُمْ أَنْ
 تُتَرَكُوا وَلَمْ يَأْتِكُمْ اللَّهُ أَنَّ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ ولِيَحْجَجُوا وَاللَّهُ خَيْرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ ^(١٩) مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمِرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ
 شَهِيدِينَ عَلَى أَنفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أَوْ لِلَّهِ حَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَ
 فِي النَّارِ هُمْ خَلِدُونَ ^(٢٠) إِنَّمَا يَعْمَرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَاتَّقِ التَّرْكُوتَةَ وَلَا يَنْسَخَ إِلَّا اللَّهُ
 فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ^(٢١) أَجَعَلْتُمْ سَقَائِيَةَ
 الْحَاجَةِ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامَ كَمَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَ
 اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلَمِيْنَ ^(٢٢) أَلَّذِيْنَ أَمْنَوْا وَ
 هَاجَرُوا وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ
 أَعَظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَارِزُونَ ^(٢٣)

14. நீங்கள் அவர்களுடன் யுத்தம் செய்யுங்கள்; உங்கள் கைகளைச் சொன்னடே அல்லாஹ் அவர்களை வேதனை செய்வான்; அவர்களை இழிவும்படுத்துவான்; அவர்களுக்கு பாதமாக உங்களுக்கு உதவியும் செய்வான்; மேலும் விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தாரின்நெஞ்சங்களுக்கு ஆறுதலுமளிப்பான்.

15. (விசுவாசங்கொண்ட) அவர்களுடைய இதயங்களின் ஆத்திரத்தை அவன் (வெற்றியளிப்பதின் மூலம்) போக்கியும் விடுவான்; இன்னும், அல்லாஹ் (அவர்களில்) தான் நாடியவர்களின் தவ்பாவை ஏற்றுக்கொள்வான்; இன்னும், அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

16. (விசுவாசிகளே) உங்களில் யுத்தம் செய்தோரையும், அல்லாஹுவையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசிகளையும் தனிரீ, (வேறுஎவ்வரையும் தங்களுடைய) அந்தரங்க நண்பர்களாக (உங்களில்) எவரும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதையும், அல்லாஹு (சோதித்து) அறியாத நிலையில் நீங்கள் விட்டுவிடப் படுவீர்களென்று என்னிக்கொண்டார்களா? அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

17. இவை வைத்துக் கொண்டிருப்போருக்கு—இவர்கள், தங்களுக்குத் தாங்களே நிராகரிப்பைக் கொண்டு சாட்சி கூறிக்கொள்பவர்களாக இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹுவுடைய பள்ளிகளை இவர்கள் பரிபாலனம் செய்ய எவ்வித உரிமையுமில்லை; அத்தகையோர்—அவர்களுடைய செயல்கள் அழிந்து விட்டன; இன்னும், அவர்கள் (நரக) நெருப்பில் நிரந்தரமாக (தங்கி) இருப்பவர்கள்.

18. அல்லாஹுவுடைய பள்ளிகளைப் பரிபாலனம் செய்கிறவரெல்லாம் அல்லாஹுவையும் இறுதிநாளையும் விசுவாசித்து, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஜகாத்தும் கொடுத்து, அல்லாஹுவையன்றி மற்றெவருக்கும் பயப்படாமலும் இருக்கின்றவர்கள்தாம்; எனவே, அத்தகையோர் நேரவழி பெற்றவர்களில் அவர்கள் இருக்கப் போதுமானவர்கள்.

19. (விசுவாசங்கொள்ளாமல் இருந்து கொண்டு) ஹாஜிகளுக்குத் தண்ணீர் புகட்டுவோரையும், சிறப்புற்ற அப்பள்ளியைப்பரிபாலஞ்சுக்கெய்வோரையும் அல்லாஹுவையும் இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்டு, அல்லாஹுவுடைய பரதையில் யுத்தம் புரிந்தோரைப் போன்று, (சமமானவர்களாக) நீங்கள் ஆக்கி விட்டார்களா? அல்லாஹுவின் சமூகத்தில் (இவ்விருசாராகும்) சமமாக மாட்டார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் அநியாயக்கார சமூகத்தாரை நேர வழியில் செலுத்த மாட்டான்.

20. விசுவாசங்கொண்டு, (தங்கள்) ஊர்களிலிருந்தும் (ஹி஝்ரத்துச் செய்து) வெளியேறி, அல்லாஹுவுடைய பாதையில் தங்கள் செலவங்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும்யுத்தம் புரிகின்றனரே அத்தகையோர் அல்லாஹுவிடம் பதவியால் மிகமகத்தானவர்கள்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வெற்றியடைந்தவர்கள்.

يُبَشِّرُهُرَبِّهِرَحْمَةً مِنْهُ وَرَضْوَانٍ وَجَبَتْ لَهُرَفِّهَا
 نَعِيمٌ مُقِيلٌ لَا خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
 عَظِيمٌ^{٢٣} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا أَبَاءَكُمْ وَ
 إِخْوَانَكُمْ أَوْ لِيَأْءِ إِنْ اسْتَعْبُو الْكُفَّارَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ
 يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ^{٢٤} قُلْ إِنْ كَانَ
 أَبَاكُمْ وَآبَنَاكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَاتُكُمْ وَ
 أَمْوَالُ^{٢٥} إِنْ تَرْفُشُوهَا وَتَجَارَهَا تَخْشُونَ كَسَادَهَا وَ
 مَسْكِنَ تَرْضُونَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ
 جَهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرِصُّو حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ^{٢٦} لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي
 مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذَا عَجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
 فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئاً وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا
 رَحِبَتْ ثُرَّهُ وَلَيَهُ مُدُّبِرِينَ^{٢٧} ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سِكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودَ الْمُرْتَوِهِمْ
 وَعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكُفَّارِ^{٢٨}

21. அவர்களுடைய இரட்சகள் தன்னிடமிருந்து திருப்பையையும், பொருத்தத்தையும் (அளித்து), சுவனங்களையும் (தருவதாக) அவர்களுக்கு நன்மாராயங்களுகிறான்; அவர்களுக்கு அவற்றில் என்றென்றும் நிலையான கசங்களுண்டு.

22. அவற்றில் அவர்கள் என்றென்றும் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவனிடத்தில் (அவர்களுக்கு) மகத்தான கூலி உண்டு.

23. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுடைய தந்தையர்களையும், உங்களுடைய சகோதரர்களையும்_விசுவாசத்தைவிட நிராகாரிப்பை அவர்கள் நேசித்தால்_நீங்கள் அவர்களை (உங்கள்) பாதுகாப்பாளர்களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்; உங்களில் எவரே ஜும் அவர்களைப் பாதுகாப்பாளர்களாக எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள்தாம் அநியாயக்காரர்கள்.

24. (நபியே! விசுவாசிகளிடம்) நீர் கூறுவீராக: உங்களுடைய தந்தைகளும், உங்களுடைய ஆண்மக்களும், உங்களுடைய சகோதரர்களும், உங்களுடைய மனைவியரும், உங்களுடைய குடும்பத்தினரும், நீங்கள் எதனைச் சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறீர்களோ அந்தச் செல்வங்களும், நீங்கள் எதனுடைய நஷ்டத்தைப் பயப்படுகிறீர்களோ அத்தகைய வியாபாரமும், நீங்கள் எதனை திருப்திப் படுகிறீர்களோ அத்தகைய (உங்கள்) குடியிருப்பிடங்களும் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும், அவனுடைய பாதையில் போர் செய்வதையும் விட உங்களுக்கு மிக்க விருப்பமானவைகளாக இருந்தால், அப்போது நீங்கள் (தண்ணையைப்பற்றிய) அல்லாஹ் வுடைய கட்டளை வரும் வரையில் எதிர்பார்த்திருங்கள்; மேலும், பாவிகளான கூட்டத்தினரை, அல்லாஹ் நேர வழியில் செலுத்தவுமாட்டான்.

25. அநேக (யுத்த) களங்களில் திட்டமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவி செய்திருக்கின்றான்; இன்னும், ‘ஹானென்’ யுத்தத்தன் று உங்களை அகமகிழுச் செய்துகொண்டிருந்த உங்களுடைய (ஜனத்தொகையின்) அதிகம் உங்களுக்கு யாதொரு பயனுமளிக்கவில்லை_ பூமியானது அது விசாலமாகமிருந்தும் உங்களுக்கு நெருக்கடியாகி விட்டது; பின்னர் நீங்கள் புறமுதுகிட்டவர்களாகத் திரும்பிவிட்டர்கள்.

26. பின்னர், அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதரின்மீதும், விசுவாசிகளின்மீதும் தன்னுடைய அமைதியை இறக்கியருளினான்; இன்னும் படைகளை (உங்களுக்கு உதவியாக) இறக்கி வைத்தான்; அவற்றை நீங்கள் பார்க்கவில்லை; இன்னும் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தோரை வேதனை செய்தான்; இதுவே நிராகரிப்போருக்குரிய கூலியாகும்.

شُرَيْتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ طَوَالِهُ
 غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 بَخْسٌ فَلَا يَقْرَبُو الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَمَاهُمْ هَذَا وَ
 إِنْ خَفِيَ عَلَيْهِ قَسْوَفَ يُغْنِيَكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣﴾ قَاتَلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَلَا بِالْيَوْمِ الْأَخِرِ وَلَا يُحِرِّمُونَ مَا حَرَمَ اللَّهُ وَ
 رَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ
 أَوْتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُو الْجِزْيَةَ عَنْ يَدِهِمْ وَهُمْ
 صَفَرُونَ ﴿٤﴾ وَقَاتَلَتِ الْيَهُودُ عَزِيزِ ابْنِ اللَّهِ وَقَاتَلَتِ
 التَّصْرِيَّ الْمَسِيْحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ يَا فُوَاهِهِمْ
 يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلِ
 قَاتَلُوهُمُ اللَّهُ أَلِيٌّ يُؤْفِكُونَ ﴿٥﴾ إِنْ تَخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيْحُ
 ابْنُ مَرْيَمٍ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦﴾

27. அப்பால் அவர்கள் மனம்திருந்தி மன்னிப்புக் கோரினால்) அல்லாஹுற் தான் நாடியவர்களுக்கு அதன் பின்னரும், தவ் பாவை (பாவமன்னிப்பை) அங்கீகரித்துக் கொள்கிறான்; மேலும், அல்லாஹுற் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையடையவன்.

28. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிச்சயமாக, இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரெல்லாம் அசத்தமானவர்களே; ஆகவே அவர்கள் இவ்வருடத்திற்குப் பின்னர் சிறப்புற் இப்பள்ளியை (மஸ்ஜித்துல் ஹரானம்) நெருங்கவேண்டாம்; வருமையை நீங்கள் பயந்தால் அல்லாஹுற் (விரைவில்) தன் பேரருளைக் கொண்டு அவன் நாடினால், உங்களைச் செல்வந்தர்களாகவிடுவான் (என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்); நிச்சயமாக அல்லாஹுற் (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

29. (விசுவாசிகளே) வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களில் அல்லாஹுற்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்ளாமலும், அல்லாஹுற்வும், அவனுடைய தூதரும் விலக்கியவைகளை விலக்கிக் கொள்ளாமலும், இந்த உண்மை மார்க்கத்தை, மார்க்கமாக ஏற்காமலும் இருக்கின்றனரே, அத்தகேயோரை இழிவுடைந்த வர்களாக அவர்கள் (தங்கள்கையால் ஜில்யா" (வரியை)கொடுக்கும் வரை நீங்கள் (அவர்களுடன்) யுத்தம் புரியுங்கள்.

30. மேலும் யூதர்கள், "உஜூர்" அல்லாஹுற்வுடைய மகன் என்று கூறுகின்றனர்; சிறில்தவர்கள் "மனீஹ்" அல்லாஹுற்வுடைய மகன் என்றும் கூறுகின்றனர்; அது இவர்கள் தங்கள் வாய்களால் கூறும் கூற்றே ஆகும்; இவர்களுக்கு முன்னிருந்த நிராகரிப்போரின் கூற்றுக்கு (கூற்றால் அவர்களைப்போன்று) ஒத்திருக்கிறார்கள்; அல்லாஹுற் இவர்களை அழித்துவிடுவானாக! (சத்தியத்தைப் புறக்கணித்து,) இவர்கள் எங்குதிருப்பப்படுகிறார்கள்?

31. (இவ்வாறே) அவர்கள் அல்லாஹுற்வையன்றித் தங்கள் பாதிரிகளையும், தங்கள் சந்தியாசிகளையும், மர்யமுடைய குமாரர் மலீஸையும் தங்கள் தெய்வங்களாக எடுத்துக் கொண்டனர். இன்னும், ஒரே ஒரு இரட்சகணையே வணங்கவேண்டுமென்றல்லாது (வேறு எதனையும்) அவர்கள் கட்டளையிடப்படவில்லை; அவனையன்றி வணக்கத்திற்குரியவன், (வேறெறவாரும்) இல்லை; அவர்கள் இணைவைப்பவற்றை விட்டும் அவன் மிகவும் பரிசுத்தமானவன்.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ يَا قُوَّاهُ هُمْ وَيَأْتُ
 اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُسْتَوِّنُ نُورُهُ وَلَوْكِرَةُ الْكُفَّارُونَ هُوَ
 الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ
 عَلَى الَّذِينَ كُلُّهُمْ لَوْكِرَةُ الْمُشْرِكُونَ يَا يَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبُطَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الْذَّهَبَ وَالْفَضَّةَ وَلَا يُنْفَعُونَهَا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرُهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمٌ يُعْلَمُ عَلَيْهَا
 فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكُوْنُ يَهَا حِجَابَهُمْ وَجْنُوبَهُمْ وَظَهُورَهُمْ
 هَذَا مَا كَنْزَتُمْ لَا نَفْسٌ كُوْمَفَذُ وَقَوْمًا كَنْزُوكُمْ تَكْنِزُونَ
 إِنَّ عِدَّةَ السَّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَشْتَانَ عَشَرَ شَهْرًا فِي
 كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
 أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ لَا فَلَادَ تَظْلِيمُوا
 فِيهِنَّ أَنْفُسَكُومْ وَقَاتَلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَةً كَمَا
 يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

32. அவர்கள் தங்கள் வாய்களினால் (ஜனதி) அல்லாஹுவின் பிரகாசத்தை அணைத்துவிட நாடுகின்றனர்; இந்திராகரிப்போர் வெறுத்தபோதிலும், அல்லாஹு தன் னுடைய பிரகாசத்தை பூர்த்தியாக்கி வைப்பதைத் தவிர (வேறொதையும்) நாடுவில்லை.

33. அவன் எத்தகையவனென்றால், தன் னுடைய தூதரை நேர்வழியைக் கொண்டும், சத்திய மார்க்கத்தைக் கொண்டும் அனுப்பி வைத்தான்; இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போர் (அதனை) வெறுத்தபோதிலும், (உலகிலுள்ள) எல்லா மார்க்கங்களையும் விட அதை மேலோங்கச்செய்யவே (அவ்வாறு செய்தான்).

34. விகவாசங்கொண்டோரே! நிச்சயமாக (அவர்களுடைய) பாதிகளிலும், சந்தியாசிகளிலும் அநேகர், மனிதர்களின் பொருட்களைத் தவறான முறையில் உண்ணுகிறார்கள் ; இன்னும் (மக்கள்) அல்லாஹுவுடைய வழியில் செல்வதற்கும் தடை விதிக்கின்றனர் ; (ஆகவே, இவர்களுக்கும்) இன்னும், பொன்னையும், வெள்ளியையும் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு அதனை அல்லாஹுவுடைய பாதையில் செலவு செய்யாதிருக்கின்றனரே அத்தகையவர்களுக்கும், (நமியே!) நீர் துண்புறுத்தும் வேதனை உண்டு என்று நன்மாராய் கூறுவிரோ!

35. (பொன், வெள்ளியாசிய) அவற்றை நரச நெருப்பில் பழுக்கக்காய்ச்சப்பட்டு, பின்னர் அவற்றைக் கொண்டு அவர்களுடைய நெற்றிகளிலும், விலாப் புறங்களிலும், அவர்களுடைய முதுகுகளிலும் சூடுபோடப்படும்நாளில்— “உங்களுக்காக நீங்கள் சேகரித்து வைத்திருந்தது இதுதாம்; ஆகவே, நீங்கள் சேகரித்து வைத்திருந்ததை சுலைத் துப் பாருங்கள் (என்று அப்போது அவர்களுக்குக் கூறப்படும்).

36. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்த நாளில், (இருந்து மறுமௌனாள் வரை நடந்தேறும் அனைத்துவிஷயங்களும் எழுதப்பட்ட) அல்லாஹுவின்பதிவேட்டில் உள்ளவாறு நிச்சயமாக மாதங்களின் எண்ணிக்கை அல்லாஹுவிடத்தில் (இரு வருடத்திற்குப்) பன்னிரண்டு மாதங்களாகும்; அவற்றில் நான்கு (மாதங்கள்) புனிதமானவையாகும்; (இவ்வாறு அல்லாஹுவின் கட்டளையை ஏற்று செயல்படுவதற்குரிய) அதுதான் நேரான மார்க்கமாகும். ஆகவே, அவற்றில் (நீங்கள் வரம்புமீறி) உங்களுக்கு நீங்களே அநீதமிழுழத்துக் கொள்ளாதீர்கள்; இன்னும் இணைவைய்ப்பவர்களுடன் அவர்கள் ஒருங்கிணைந்து உங்களுடன் பேர் செய்வதைப்போன்று நீங்களும் ஒருங்கிணைந்து பேர் செய்யங்கள் : நிச்சயமாக அல்லாஹு பயப்படியடையோருடன் இருக்கின்றான் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

إِنَّمَا الظُّنُنُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفَّارِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يُحْلِّونَهُ عَامًا وَيُعِرِّمُونَهُ عَامًا لِيُواطْعُوا عِدَّةً مَا حَرَمَ
 اللَّهُ فَيُحِلُّو مَا حَرَمَ اللَّهُ زِينَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا كُنْتُمْ
 إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفَرُوا فِي سَيِّئِ الْأَعْمَالِ أَثَقْلَتُمُ الْأَرْضَ
 أَرْضِيْتُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعْتُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَاتَنْفَرُوا يَعْدِدُونَكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
 وَيُسْبِّلُونَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَصْرُوْهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَاتَنْصَرُوهُ فَقَدْ نَصَرُهُ اللَّهُ إِذَا خَرَجَهُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُونَ
 لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزُنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَإِنْزَلَ اللَّهُ سِكِينَتَهُ
 عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ لَا يُجْنُوْهُ لَكُمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلِيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝
 إِنْفَرُوا إِخْفَافًا وَثَقَالًا وَجَاهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفِسِكُمْ
 فِي سَيِّئِ الْأَعْمَالِ ۝ لِكُمْ خَيْرُ الْأَمْوَالِ إِنْ كُنُتوْ تَعْلَمُونَ ۝

37. (சிறப்புற்ற மாதங்களை, அவர்கள் விருப்பப்படி) முன்பின் ஆக்குவதெல்லாம் நிச்சயமாக நிராகரிப்பில் அதிகப்படுத்துவதாகும். அதனால் நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் வழி கெடுக்கப்படுகின்றனர்; ஒரு வருடத்தில் அவ்வாறு முன்பின் ஆக்குவு) தை ஆகுமாக்கிவிடுகின்றனர்; (இவ்வாறு செய்வதெல்லாம்,) அல்லாஹ் அதை ஆகுததாக்கி விடுகின்றனர்; (இவ்வாறு செய்வதெல்லாம்,) அல்லாஹ் தடுத்திருக்கும் மாதங்களின் எண்ணிக்கைக்கு (அவர்களின் எண்ணிக்கையை) சரியாக்குவதற்காகத்தான்; (பின்னர்) அல்லாஹ் தடுத்தவற்றை அவர்கள் ஆகுமாக்கிக் கொள்கின்றனர்; அவர்களுடைய செயல்களின் தீர்மை (எவுத்தானால்) அவர்களுக்கு அஸங்காரமாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டது; மேலும் அல்லாஹ், நிராகரிக்கும் (இக்) கூட்டத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

38. விகவாசங்கொண்டோரே! “அல்லாஹ் உடைய பாதையில் (போர் செய்ய) நீங்கள் புறப்படுங்கள்” என்று உங்களுக்குக் கூறப்பட்டால், (அவ்வாறு புறப்படாமல்) நீங்கள் பூமியின்பால் சாய்ந்துவிடுகிறீர்களே, உங்களுக்கு என்ன (நேர்ந்து விட்டது)? மறுமையைவிட இவ்வுவக வாழ்க்கையைக்கொண்டு நீங்கள் திருப்தியைடுதுஷ்டர்களா? மராமையின் வாழ்க்கைக்கு முன்பாக இவ்வுலக வாழ்வின் இன்பம் வெகு சொற்பமே தவிர (வேறு) இல்லை.

39. (அல்லாஹ் உடைய பாதையில் போர் செய்ய அழைக்கப்பட்டு) நீங்கள் புறப்படாவிடல், மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையால் (அல்லாஹ் உவாகிய) அவன் உங்களை வேதனை செய்வான்; அன்றியும் (உங்களைப் போக்கி உங்களிடத்தில்) உங்களைல்லாத (வேறு) சமூகத்தாரை பகரமாக்கி விடுவான்; நீங்கள் எந்த ஒன்றாலும் அவனுக்குத் தீங்கிழைக்கவுழுடியாது; (ஏனென்றால்) அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் குற்றலுடையவன்.

40. (நம்முடைய தூதராகிய) அவருக்கு நீங்கள் உதவி செய்யாவிட்டால், (அதனால் அவருக்கு எந்த நஷ்டமும் ஏற்பட்டு விடாது; ஏனென்றால்) நிராகரிப்போர் அவரை (ஊரைவிட்டு) வெளியேற்றிய சமயத்தில் திட்டமாக அல்லாஹ் அவருக்கு உதவி செய்து இருக்கின்றான்; இருவரில் ஒருவராக அவர் இருக்கு (எதிரிகள் சூழ்ந்து கொண்ட சமயத்தில் அந்த) இருவரும் (தவர் மலைக்குகையில் இருந்த போது, (நம் தூதர்) தன்னுடன் (குகையில்) இருந்த தோழிராகிய அபூபக்ரை நோக்கி “நீர் கவலைப்படாதீர்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நம்முடன் இருக்கின்றான்” என்று அவர் கூறியநேரத்தில் (அல்லாஹ் அவருக்கு உதவி செய்துள்ளான்) அப்போது அல்லாஹ் அவர் மீது தன்னுடைய அமைதியை இறக்கி வைத்தான்; மேலும், அவனைப் படைக்களைக்கொண்டு பலப்படுத்தினான்; அவற்றை நீங்கள் பார்க்கவில்லை; இன்னும், நிராகரிப்போரின் வாக்கை (நிறைவேறாது) கீழாக்கினான்; (ஏனென்றால்) மேலும், அல்லாஹ் வின் வாக்கு—அதுதான் (எப்போதும்) உயர்வுடையது; அன்றியும் அல்லாஹ் (யாவனரும்) மிளகத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

41. இவேசாகவும், கணமாகவும் (இளைஞர்கள், முதியவர்கள், செல்வந்தர்கள், செல்வமில்லாதவர்கள், வாகனத்தில் ஏறியவர்கள், நடப்பவர்கள் ஆகியோர்) புறப்பட்டு, உங்களின் செல்வங்களாலும், உங்களின் உயிர்களாலும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் நீங்கள் போர் செய்யுங்கள்; நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்தால் இதுவே உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்.

لَوْكَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا شَيْءَ عُوْكَ
 وَلَكِنْ بَعْدَ اتَّعْدَتُ عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ وَسَيَّهُ حُلْمُوْنَ بِاللهِ
 لَوْا سَتَّطَعْنَا لَخَرْجُنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفَسَهُمْ
 وَاللهِ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكُنْ بُؤْنَ ﴿٧﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ
 أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ
 الَّذِينَ بَيْنَ ﴿٨﴾ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 وَاللهُ عَلَيْهِ بِإِيمَانِ الْمُتَّقِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابُتُ فُلُوْبَهُمْ
 فَهُمْ فِي رَيْبٍ هُمْ يَرْتَدُونَ ﴿١٠﴾ وَلَوْأَرَادُوا الْخُروْجَ
 لَا عَدُوَّ اللَّهِ عُدَّةٌ وَلَكِنْ كَرَّةُ اللَّهِ أَنْبَعَاهُمْ
 فَنَبْطَهُمْ وَقَيْلَ اقْعُدُوا مَعَمَ القَعِيدَيْنَ ﴿١١﴾
 لَوْخَرْجُوا فِيْكُمْ مَا زَادُوكُمْ لَا خَبَالَ
 وَلَا أَوْضَعُوا خَلَالَكُمْ يَبْعُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
 وَفِيْكُمْ سَمِعُونَ لَهُمْ وَاللهُ عَلَيْهِ بِالظَّلَمِيْنَ ﴿١٢﴾

42. (நபியே! நீர் எதன்பால் அவர்களை அழைத்திரோ) அது சமீபமான(உடனே கிடைக்கக்கூடியதான்) பொருளாகவும்,(வெகு தூரமில்லாத)நு நிலையான பயணமாகவுமிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் உம்மைப் பின்பற்றி வந்தேயிருப்பார்கள்; எனினும், மிக தூரமான பயணம் அவர்கள் மீது பெரும் சிரமத்தைத்தந்தது; (ஆதலால், அவர்கள்) "நாங்கள் சக்தி பெற்றிருந்தால், நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன் வந்தீருப்போம்" என்று அல்லாற்றின் மீது சத்தியம் செய்து கூறுவார்கள். (இதனால்) அவர்கள் தங்களையே அழித்துக் கொள்கின்றனர்; மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்கள்தான் என்பதை அல்லாற் நன்கறிவான்.

43. (நபியே) அல்லாற் உம்மை மன்னித்தருள்வானாக! (போருக்கு வராது தங்கிவிட்ட) அவர்களில் உண்மை சொல்லபவர்கள் (யார் என்பது) உமக்குத் தெளிவாகி, பொய்யர்களை நீர் அறியும் வரை ஏன் அவர்களுக்கு நீர் அனுமதியளித்தீர்?

44. அல்லாற்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்கிறார்களே அத்தகையோர் தங்கள் செல்வங்களைக் கொண்டும், தம் உயிர்களைக் கொண்டும் யுத்தம் புரிவதற்கு உம்மிடம் அனுமதி கோரமாட்டார்கள்; மேலும், பயபக்தியுடையவர்களை அல்லாற் நன்கறிகிறவன்.

45. (போருக்குச் செல்லாமலிருக்க) உம்மிடம் அனுமதி கேட்பதெல்லாம் அல்லாற்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்ளாதவர்கள் தாம்; இன்னும், அவர்களுடைய இதயங்கள் சந்தேகத்தில் ஆழ்ந்து விட்டன; ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் சந்தேகத்திலேயே தடுமாறிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

46. மேலும், அவர்கள்(போர் செய்யப்) புறப்படுவதை நாடியிருந்தார் களானால், அதற்கு வேண்டிய தயாரிப்புகளை அவர்கள் செய்திருப்பார்கள்; எனினும் (உங்களுடன்) அவர்கள் புறப்படுவதை அல்லாற் வெறுத்து, அவர்களை(ப் புறப்படாது) தடுத்தும் விட்டான். ("யுத்தத்திற்கு வரமுடியாது விட்டில்) உட்கார்ந்திருப்போருடன் நீங்களும் உட்கார்ந்து விடுங்கள்" என்று (அவர்களுக்குச்கூறப்பட்டுவிட்டது.

47. அவர்கள் உங்களுடன் புறப்பட்டிருந்தாலும் குழப்பத்தைத் தவிர (வேற்றையும்) உங்களுக்கு அவர்கள் அதிகப்படுத்தியிருக்கமாட்டார்கள்; மேலும், உங்களுக்கு குழப்பத்தைத் தெடியவர்களாக இருக்கும் நிலையில், உங்களுக்கிடையே கோள்முட்டியும் இருப்பார்கள்; அவர்களுக்காக (உங்களின் விஷயங்களை) செலியேற்போரும் உங்களில் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் அல்லாற் அநியாயக்காரர்களை நன்கறிகிறவன்.

لَقَدِ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلٍ وَّقَلُوبُ الْكُفَّارِ الْأُمُورُ
 حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كُرْهُونَ ⑥
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَئْذَنْ لِي وَلَا نَفِتَنِي أَلَا فِي
 الْفِتْنَةِ سَقْطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لِمُجِيَّةٍ بِالْكُفَّارِ ⑦
 إِنْ تُصِيبُكَ حَسَنَةٌ سُوءُهُمْ وَإِنْ تُصِيبُكَ مُصِيبَةٌ
 يَقُولُوا قَدْ أَخْدَنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلٍ وَّبَيَّنُوا هُمْ
 فِرَحُونَ ⑧ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ
 مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَسْتَوْكِلُ الْمُؤْمِنُونَ ⑨ قُلْ
 هَلْ تَرِّضَوْنَ بِنَارٍ إِلَّا أَحَدَى الْحُسْنَيَّينَ وَنَحْنُ
 نَتَرِكُصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبُكُمُ اللَّهُ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ عِنْدَهُ
 أَوْ بِأَيْدِيهِنَّا فَتَرِضُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُّنْهَمْ بِصُونَ ⑩ قُلْ
 أَنْفَقُوا أَطْوَعًا وَكَرِهًا لَنْ يُتَقْبَلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا
 فَسِيقِينَ ⑪ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يُتَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقُهُمْ إِلَّا
 أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
 إِلَّا وَهُمْ كُسَالٍ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كُرْهُونَ ⑫

48. இதற்கு முன்னரும், திட்டமாக அவர்கள் குழப்பத்தையே தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்; உம்முடைய காரியங்களையும் (தலைகீழாய்ப்) புரட்டிக் கொண்டே இருந்தனர்; முடிவாக, உண்மை வந்து விட்டது— மேலும், அவர்கள் வெறுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க, அல்லாஹ்வின் காரியம் (மார்க்கம்) வெளிப்பட்டு (மேலோங்கி) விட்டது.

49. (நபியே! நான் வீட்டில் தங்கியிருக்க) "எனக்கு அனுமதி தாரும்; நீர் என்னைச் சோதனைக்குள்ளாக்கியும் விடாதோ" என்று கூறுவோரும் அவர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; (இவ்வாறு கூறும்) அவர்கள் சோதனையில் விழுந்து விட்டனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளுக்கள்; மேலும், நிச்சயமாக நரகம் நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போரை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

50. (நபியே!) உமக்கு யாதொரு நன்மை ஏற்படின் (அது) அவர்களுக்குத் துண்பத்தைத் தருகின்றது; உமக்கு யாதொரு துள்பம் ஏற்படின்" திட்டமாக (இதற்கு) முன்னரே எங்களுடைய காரியத்தை (உங்களை சம்பந்தப்படுத்தாது எச்சரிக்கையாக) நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டோம்" என்று கூறி மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாக (உம்மைவிட்டுத்) திரும்பிச் சென்றும் விடுகின்றனர்.

51. (ஆகவே நபியே அவர்களிடம்) "அல்லாஹ் எங்களுக்கு விதித்துள்ளதைத் தவிர (வேறொன்றும்) நிச்சயமாக எங்களை அனுகவே செய்யாது; அவன்(தான்) எங்களுடைய பாதுகாவலன்" என்று நீர் கூறுவீராக! அல்லாஹ் வின் மீதே விசுவாசிகள் (தங்களுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்.

52. (நபியே) நீர் கூறுவீராக (வெற்றி அல்லது வீர மரணம் ஆகிய) இரு அழகிய நன்மைகளில் ஒன்றைத் தவிர வேறு எதையும் நீங்கள் எங்களுக்காக எதிர் பார்க்கின்றிர்களா? ஆனால் அல்லாஹ் தன்னிடத்திலிருந்தோ, அல்லது எங்கள் கைகளைக் கொண்டோ உங்களுக்கு வேதனையை ஏற்படுத்துவதை உங்களுக்காக நாங்கள் எதிர்பார்க்கின்றோம். (ஆகவே) நீங்கள் (எங்களுக்கு வரவேண்டியதை) எதிர்பாருங்கள், நிச்சயமாக நாங்கள் (உங்களுக்கு வரவேண்டியதை) உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

53. "நீங்கள் விருப்பத்துடனோ அல்லது வெறுப்புடனோ (தர்மமாகச்) செலவு செய்யுங்கள்; (அது) உங்களிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படவே மாட்டாது; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக நீங்கள் பாவம் செய்யும் கூட்டத்தினர்களாகவே இருக்கின்றிர்கள்" என்றும் (நபியே) நீர் கூறிவிடும்.

54. அவர்களுடைய (தர்மச்) செலவுகள் (அல்லாஹ் வினால்) அங்கீகாரிக்கப்படுவதை அவர்களுக்குத்தடுத்தது, நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதையும் நிராகரித்து விட்டார்கள் என்பதற்காக அல்லாஹ் (வேறு) இல்லை. மேலும், அவர்கள் சோம்பேறிகளாகவேயன்றி தொழுஷைக்கு வருவதில்லை; வெறுப்படைந்தவர்களாகவே தவிர அவர்கள் (தர்மச்) செலவுகள் செய்வதுமில்லை.

فَلَا تُجْعِلْكَ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أُولَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بِهَافِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزَهَّقَ أَنفُسُهُمْ وَهُوَ كُفَّارُونَ ⑤
 وَيَعْلَمُونَ بِاللَّهِ أَنَّهُ لَيْسُ بِمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكُنْهُمْ قَوْمٌ
 يَرْفَقُونَ ⑥ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرِبًا أَوْ مَدْخَلًا
 لَوْكُوا إِلَيْهِ وَهُوَ يَجْهَنَّمُ ⑦ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ
 فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أَعْطُوهُمْ أَعْطَاهُمْ رَضْوًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوهُمْ
 مِمْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ⑧ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا أَتَتْهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسِبْنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ
 رَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ وَرَبِّنَا يُخْبِرُونَ ⑨ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ
 وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَمَلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤْلَفَةُ قُلُوبُهُمْ وَفِي
 الرِّقَابِ وَالْغَرِيمَيْنَ وَفِي سَيِّئِيْنَ اللَّهِ وَابْنِ السَّيِّئِيْنَ فَرِيقَيْنَ
 مِنْ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَرَكَيْمٌ ⑩ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذَنُونَ
 الَّذِيْنَ وَيَقُولُونَ هُوَ اذْنُنَّ قُلْ اذْنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُونَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ لِلَّذِيْنَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ يُؤْذَنُونَ رَسُولُ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑪

55. ஆகவே, (நபியே) அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய மக்களும் (பெருகியிருப்பது) உம்மை வியப்படையச் செய்ய வேண்டாம்; அல்லாஹ் நாடுவதெல்லாம் அவைகளைக்கொண்டு அவர்களை இவ்வுலக வாழ்விலேயே வேதனை செய்யவும், அவர்கள் நிராகரிப்பவர்களாக இருக்கும் நிலைமையில் அவர்களுடைய உயிர்கள் பிரிவுதையும்தான்.

56. "நிச்சயமாக அவர்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்கள்தாம்" என்று அவர்கள் அல்லாஹ் வைக்கொண்டு சத்தியமும் செய்கின்றனர்; அவர்களோ உங்களைச் சார்ந்தவர்களன்று; எனினும் அவர்கள் பயந்த கூட்டத்தவராவர்.

57. (தப்பித்துக்கொள்ள) ஓர் ஒதுங்குமிடத்தையோ அல்லது (மலைக்) குகை களையோ அல்லது ஒரு சரங்கத்தையோ அவர்கள் காண்பார்களேயானால் (மம்மிடமிருந்து விலகி) விரைந்தோடிய நிலையில் அவற்றின் பக்கம் அவர்கள் ஒதுங்கி விடுவார்கள்.

58. (நபியே நீர்) தர்ம (ங்களை பங்கீடு செய்யும் விவுயங்) களிலும்மைக் குறை கூறுவோரும் அவர்களில் (நிலர்) இருக்கின்றனர். ஆகவே, அதிலிருந்து அவர்களுக்குக்கொடுக்கப்பட்டால் அவர்கள் திருப்தியடைகின்றனர்; அதிலிருந்து அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படாவிட்டாலோ அப்பொழுது ஆத்திரமடைகின்றனர்.

59. அல்லாஹ் வும், அவனுடைய தூதரும் அவர்களுக்கு கொடுத்ததைக்கொண்டு திருப்தியடைந்து, "அல்லாஹ் நமக்குப் போதுமானவன்; அல்லாஹ் தன் பேரருளியிருந்தும், அவனுடைய தூதரும் (போர்க்களத்தில் கிடைத்த, வெற்றிப் பொருட்களிலிருந்து) கொடுப்பார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் விண்பாலே (அவனிடமிருப்பதையே) நாங்கள் ஆசை கொண்டவர்கள்" என்றும் நிச்சயமாக அவர்கள் கூறியிருப்பார்களேயானால் (அது அவர்களுக்குநலமாக இருந்திருக்கும்).

60. தர்மங்களெல்லாம் வறியவர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், அதற்காக (வசுல் செய்வது, கணக்கிடுவதுபோன்ற வேலைகளில்) உழைப்பவர்களுக்கும், (புதிதாக இஸ்லாத்தை தழுவியோரில்) எவர்களின் இதயங்கள் அன்பு செலுத்தப்பட வேண்டுமோ அத்தகையோருக்கும், இன்னும் (அடிமைகளின்) பிடரிகளை விடுதலை செய்வதற்கும், கடனில் முழுக்கியவர் களுக்கும், அல்லாஹ் வும் வடையா பாதையில் (செலவழிப்பதி) இரும், வழிப் போக்கருக்கும் உரித்தானதாகும்; (இது) அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய கடமையாகும்; மேலும், அல்லாஹ் நன்கூறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

61. (வேழதாரிகளான) அவர்களில் நபியைத் துன்புறுத்துவோரும் இருக்கின்றனர்; "அவர் (எதைக் கூறியபோதிலும் அதைக் கேட்டு உண்மைப் படுத்தும்) செவி என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (அதற்குநபியே) நீர் கூறுவிராக: (அவர்) "உங்களுக்கு நன்மையின் செலியாக இருக்கிறார்; அவர் அல்லாஹ் வை ஈமான் கொள்கிறார்; விசவாசிகளையும் உண்மைப்படுத்துகிறார்; அன்றியும், உங்களில் விசவாசங் கொண்டோருக்கு அருளாகவும் ஆவார்; (ஆகவே) அல்லாஹ் வும் வடைய (அந்தத்) தூதரைத் துன்புறுத்துகிறார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு".

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ
 أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
 أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخَزْنُ الْعَظِيمُ ﴿٧﴾ يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ
 أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُتَبَّعُهُمْ يَمْنَافِ قُلُوبِهِمْ
 قُلْ أَسْتَهِزُ إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَعْذَرُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ
 سَأَلْتُهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخْوَضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبَاللَّهِ
 وَآتَيْتُهُ وَرَسُولَهُ كُنْتُ تُوَسِّطُهُمْ وَنَعْذِرُونَ ﴿٩﴾ لَا تَعْتَذِرُ وَاقِدُ
 كَفَرُتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ تَعْفُ عَنْ طَالِفَةٍ مِّنْكُمْ
 نَعْذِبُ طَالِفَةً إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٠﴾ الْمُنْفِقُونَ
 وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمُ مِّنْ بَعْضٍ مَا يَأْمُرُونَ بِالْمُشْكِرِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْعِضُونَ آيَدِيَهُمْ طَسْوَانَا
 اللَّهُ فَنِسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَسِقُونَ ﴿١١﴾ وَعَدَ اللَّهُ
 الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ
 فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿١٢﴾

62. (விசுவாசிகளே!) உங்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக உங்களுக்காக அவர்கள் அல்லாஹ் வைக்கொண்டு சத்தியம் செய்கின்றனர்; அவர்கள் விசுவாசிகளாயிருந்தால் அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதருமே – அவர்களை அவர்கள் திருப்திப்படுத்துவதற்கு – மிகத்தகுதியிடையோர் (என்பதை அறிந்திருப்பார்கள்).

63. "நிச்சயமாக எவர் அல்லாஹ் வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்கின்றாரோ அப்பொழுது, நிச்சயமாக அவருக்குத்தான் நரக நெருப்பு இருக்கிறது; அதில் அவர் நிரந்தரமாக(த் தக்கி)இருப்பவர்" என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லையா? அதுமாபெரிய இழிவாகும்.

64. (விசுவாசிகளாகிய) அவர்கள் மீது தங்கள் இதயங்களிலுள்ளவற்றை வெளிப்படுத்தி விடும் ஓர் அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்படுவதை முனாஃபிக்குகள் (வேஷதாரிகள்)பயப்படுகின்றனர்; (நமியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக நீங்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருங்கள்; நீங்கள் பயப்படுவதையே) நிச்சயமாக அல்லாஹ் வெளிப்படுத்தக்கூடியவன்.

65. (இதனைப் பற்றி) நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின், "நாங்கள் (வீண்) பேச்சில் மூழ்கியும், விளையாடிக் கொண்டுமிருந்தோம்" என்று நிச்சயமாக அவர்கள் கூறுவார்கள். (அதற்கு நமியே! அவர்களிடம்) "அல்லாஹ் வற்றையும், அவனது வசனங்களையும், அவனது தூதரையுமா நீங்கள் பரிகசித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்?" என்று நீர் கேட்பீராக!

66. "நீங்கள் (செய்யும் பரிகாசத்திற்கு வீண்) புகல் கூறவேண்டாம்; உங்களின் விசுவாசத்திற்குப்பின்னர், திட்டமாக (அதனை) நீங்கள் நிராகரித்தே விட்டார்கள்; (ஆகவே) உங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரை நாம் மன்னித்தபோதிலும், மற்றொரு கூட்டத்தினரை நிச்சயமாக அவர்கள் குற்றவாளிகளாகவே இருப்பதனால், நாம் வேதனை செய்வோம்" (என்று நமியே! நீர் கூறுவீராக)

67. முனாஃபிக்குகளான (வேஷதாரிகளான) ஆடவர்களும், முனாஃபிக்குகளான பெண்டிரும் அவர்களில் சிலர் சிலரைச் சேர்ந்தவர்கள் (ஒத்த செயல்களை யிடையவர்கள்) அவர்கள் பாவமான காரியத்தைச் செய்யுமாறு பிறரை ஏவுவார்கள்; நன்மையை(ச்செய்வதை)விட்டும் (பிறரைத் தடுப்பார்கள்; (அல்லாஹ் விண் பாதையில் செலவுசெய்யாது) தங்கள் கைகளை இருக்கி (மூடி)யும் கொள்வார்கள்; இவர்கள் அல்லாஹ் வை மறந்துவிட்டார்கள்; ஆதலால், அவன் இவர்களை மறந்துவிட்டான்; நிச்சயமாக இந்த முனாஃபிக்குகள் – அவர்கள் பாவிகள்.

68. முனாஃபிக்குகளான (வேஷதாரிகளான) ஆண்களுக்கும், முனாஃபிக்குகளான பெண்களுக்கும், (அவ்வாறே மற்ற) நிராகரிப்போகுக்கும் நரக நெருப்பையே அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி)இருப்பவர்கள்; அது அவர்களுக்குப் போதுமானதாகும்; அன்றியும், அல்லாஹ் அவர்களைச் சபித்து விட்டான். அவர்களுக்கு நிலையான வேதனையுண்டு.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرُ
 أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعُوا
 بِخَلَاقِهِمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
 وَخُضْطُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبَطْتُ أَعْمَالَهُمْ فِي
 الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٤﴾ إِنَّمَا يَأْتِيهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَعَادٍ وَثَمُودٍ وَقَوْمُ
 إِبْرَاهِيمَ وَاصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفَكَةُ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبُشِّرَاتِ فَهَا كَانَ اللَّهُ لَيَظْلِمُهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ ﴿٥﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أُولَئِكَ
 بَعْضٌ مِّا أُمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطْبِعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيِّدُنَّاهُمْ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾
 وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا وَمَسِكَنَ طَيْبَةَ فِي جَنَّتٍ عَدِينَ
 وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧﴾

69. (முனாஃபிக்குகளே! நீங்கள்) உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர் களைப் போன்றிருக்கிறீர்கள்; அவர்கள் பலத்தால் உங்களைவிடமிக்க கடினமானவர் களாகவும், செல்வக்களாலும், மக்களாலும் யிக அதிக மாணவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; ஆகவே (இவ்வுலகில்) தங்களுக்குக் கிடைத்த பங்கைக் கொண்டு அவர்கள் கூம்படந்தார்கள்; உங்களுக்கு முன்னிருந்த அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த பங்கைக் கொண்டு (இவ்வுலகில்) கூம்படந்தவாறே, நீங்களும் உங்களுக்குக் கிடைத்த பங்கைக் கொண்டு கூம்படந்து விட்டார்கள்; அவர்கள் (இவ்வுலக வாழ்வில்) மூழ்கிக்கிடந்தவாறே நீங்களும் மூழ்கிவிட்டார்கள்; அத்தகையோர்_அவர்களுடைய (நற்) செயல்கள் யாவும் இம்மையிலும், மறுமையிலும் அழிந்துவிட்டன; மேலும், அவர்கள்தாம் நஷ்டமடைந்தவர்கள்.

70. இவர்களுக்கு முன்னிருந்த (நபி) நூஹ் உடைய கூட்டத்தினர், ஆது, ஸழுது, (வர்க்கத்தினர்) இப்ராஹிமுடைய கூட்டத்தினர், மத்யன் வாசிகள், தலைகீழாகப் பூரட்டியதிக்கப்பட்டனரார் ஆகியோரின் செய்தி அவர்களுக்கு வரவில்லையா? (நம்மால் அனுப்பப்பட்ட) அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு வந்தனர். ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்பவனாக இல்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

71. விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களும், விசுவாசங்கொண்ட பெண்களும் அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உற்ற காரியஸ்தர்களாயிருக்கின்றனர்; அவர்கள், (பிறரை) நன்மையைக் கொண்டு ஏவுகிறார்கள்; (மார்க்கத்தில் மறுக்கப்பட்ட) தீமையைவிட்டும் விலக்குகிறார்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுகிறார்கள்; ஜகாத்தனத்தையும் கொடுத்து வருகிறார்கள், அல்லாஹ் வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்பட்டு நடக்கிறார்கள்; இத்தகையோர்_ அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அருள் புரிவான்_ நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) பிரைத்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

72. விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களுக்கும், விசுவாசங்கொண்ட பெண்களுக்கும் அல்லாஹ் சுவனங்களை வாக்களித்திருக்கின்றான்; அவற்றின் கீழ் ஆருகள் ஒடிச்கொண்டிருக்கும்; அவர்கள், அவற்றிலேயே நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (அதனு) எனும் (நிலையான சுவனங்களில் பரிசுத்தமான) (அழகிய உயர்ந்த) குடியிருப்புகளையும் (அவன் வாக்களித்திருக்கின்றான்) இன்னும், (இவை யாவற்றையும்விட) அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள பொருத்தம் மிகப் பெரியது; அது தான் மகத்தான் வெற்றியாகும்.

يَا أَيُّهَا الَّذِي جَاءَهُ الدُّكْلَارُ وَالْمُنْفِقُونَ وَأَغْلَظُ عَلَيْهِمْ وَ
 مَا أُولَئِنَّ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ^{١٠} يَعْلَمُونَ بِمَا لَمْ يَوْلُدُ
 وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةُ الْكُفَّارِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ
 يَمْلَأُونَ يَنَالُوا وَمَا نَقْمِدُ لِلَّآءَ آتَنَا أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوَلَّكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا
 يُعَذَّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا كَلِمَاتًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
 فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ^{١١} وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ
 اشْتَرَى مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّابِرِينَ^{١٢}
 فَلَكُمَا أَثْمَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بِخَلُوَّا بِهِ وَتَوَلُّوْا وَهُمْ مُعْرَضُونَ^{١٣}
 فَأَعْقَبَهُمْ نَفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
 اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْنِي بُونَ^{١٤} أَكُمْ يَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سَرَّهُمْ وَنَجُونَهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَمَ
 الْغُيُوبَ^{١٥} الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَهَّرِ عَيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 فِي الصَّدَاقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَعْدُونَ إِلَاجْهَدَهُمْ
 فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخْرَيَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^{١٦}

73. நமியே நிராகரிப்போருடனும் (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளுடனும் தீர்பொரிடுவிராக? அவர்கள் மீது கண்டிப்பாகவும் நடந்து கொள்விராக! அவர்கள் தங்குமிடமும் நரகம்தான்; சென்றடையுமிடத்தில் அது மிகவும் கெட்டது.

74. நிராகரிப்பான வார்த்தையை திட்டமாகக் கூறியிருந்தும் தாங்கள் கூறவே இல்லை என்று அல்லாஹ் வைக் கொண்டு (முனாஃபிக்குகளாகிய) அவர்கள் சத்தியம் செய்கின்றனர்; அன்றியும், இவர்கள் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்ததன் பின்னர் (அதனை) நிராகரித்துயிருக்கின்றனர்; அவர்கள் அடையமுடியாததையும் நாடினார்கள்; அல்லாஹ் வும், அவனுடைய தூதரும் அவனுடைய பேரருளைக்கொண்டு இவர்களைச் சீமான்களாக்கியதற்காகவே தனிர் இவர்கள் (முஸ்லிமிக்களாகிய உங்களை) பழிவாங்கவில்லை; இனியேனும், இவர்கள் பச்சாதாபப்பட்டு (விலகிக் கொண்டால்) டால் (அது) அவர்களுக்கே நன்மையாகும்; அன்றியும் அவர்கள் புறக்கணித்தாலோ, இம்மையிலும், மறுமையிலும் அல்லாஹ் அவர்களை மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையாக வேதனை செய்வான்; இன்னும் பாதுகாப்பவரோ, உதவி செய்யவரோ அவர்களுக்கு இப்பூமியில் (ஒருவரும்) இல்லை.

75. இன்னும், "அல்லாஹ் தன் பேரருளிவிருந்து நமக்கு (செல்வத்தை)க் கொடுத்தால், நிச்சயமாக நாம் தர்மம் செய்வோம்; நிச்சயமாக நாம் நல்லடியார் களிலும் ஆகிவிடுவோம்" என்று அல்லாஹ் விடம் வாக்குறுதி செய்தவர்களும் அவர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்.

76. எனவே, அவன் அவர்களுக்குத் தன் பேரருளிவிருந்து (செல்வத்தைக்) கொடுத்த பொழுது, அவர்கள் அதில் உலோபத்தனம் செய்தனர்; அவர்கள் (தங்கள் வாக்குறுதியைப்) புறக்கணித்தவர்களாகத்திரும்பியும் விட்டனர்.

77. ஆகவே, அல்லாஹ் வகுக்கு அவனுக்கு வாக்களித்ததில், அவர்கள் அவனுக்கு மாறு செய்துகொண்டும், பொய் சொல்லிக் கொண்டுமிருந்ததன் காரணமாக, அவனைச் சந்திக்கும் (இறுதி) நான் வரையில் (தன்டனையாக) அவர்களுடைய இதயங்களில் அவர்களுக்கு நிஃபாக்கை (புடித்தனத்தைத் தொடருமாறு அவன் செய்து விட்டான்.

78. நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்களுடைய இரகசியத்தையும், அவர்களுடைய இரகசிய ஆலோசனையையும் அறிவான் என்பதையும், இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் மறைவானவற்றை மிக்க அறிந்தவன் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லையா?

79. இவர்கள் எத்தகையோரென்றால், விசுவாசிகளில் தாராளமாக தர்மம் செய்பவர்களையும், தங்களது உழைப்பைத்தவிர வேறு எதையும் (தர்மம் செய்வதற்கு) பெறாதவர்களையும் குறைக்குறிநார்கள்; பின்னர் அவர்களை ஏளன்முடிக்கொள்ளுவார்கள்; (விசுவாசிகளை ஏளனம் செய்யும்) அவர்களை அல்லாஹ் ஏளனம் செய்கின்றான்; அன்றியும் (மறுமையில்) துன்புறுத்தும் வேதனையும் அவர்களுக்குள்ளு.

اسْتَغْفِرَهُ أَلَّا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ لَنْ سَتَغْفِرَ لَهُمْ سِعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ أَلَّا هُدًى لَكَ يَا نَهْمُ كُفَّارًا بِإِلَهٍ وَرَسُولِهِ
 وَاللَّهُ أَلَّا يَهُدِي الْقَوْمَ الْفَسِيقِينَ فِرَحَ الْمُخْلَفُونَ بِمَقْعِدِهِمْ
 خَلَفَ رَسُولَ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا أَمْوَالَهُمْ وَأَنْ يُشْهِمُ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا إِنَّا لَا نَنْفُرُ فِي الْحَرَقِ فَلَنْ تَأْرِجْهُمْ أَشَدُ
 حَرَّ الْوَمَانِ وَإِنْ يَقْهُونَ فَلَيَضْحَكُوكُوا قَلِيلًا وَلَيُبَكُوكُوا كَثِيرًا
 جَزَاءُ إِيمَانِهِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَإِنْ رَجَعُكُمُ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
 مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُوكُمُ اللَّهُرُ بِرَقْبِكُمْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِي أَبَدًا
 وَلَنْ تَقْاتِلُو مَعِي عَدُوًا إِنَّكُمْ رَضِيتُمُ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَاقْعُدُو مَعَ الْخَلِفِينَ وَلَا تُنْصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ
 أَبَدًا أَوْ لَا نَقْعُدُ عَلَى قَيْرَةٍ إِنَّهُمْ كُفَّارًا بِإِلَهِهِ وَرَسُولِهِ وَمَا نَوْا
 وَهُمْ فَسِيقُونَ وَلَا تَعْجِبُكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَلَّا يَهُوَ إِلَيْكَ مَرِيدٌ
 اللَّهُ أَنْ يُعِذَّ بَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَرَهُقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كُفَّارُونَ
 وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ أَمْنُوا بِإِلَهِهِ وَجَاهُهُ وَأَمْعَرَ رَسُولَهُ
 اسْتَأْذِنُكُمْ أَوْ لِلْطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُونَ مَعَ الْقَيْدِينَ

80. (நபியே!) நீர் அவர்களுக்குப் பாவ மன்னிப்பைக் கோரும்; அல்லது நீர் அவர்களுக்குப் பாவ மன்னிப்பைக் கோராமலிரும்; (இரண்டும் சமம்தான். ஏனென்றால்,) அவர்களுக்காக நீர் எழுபது தட்டை பாவ மன்னிப்புக் கோரியபோதிலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்களை மன்னிக்கவே மாட்டான்; அது ஏனெனில் நிச்சயமாக அவர்கள், அல்லாஹுற்வையும், அவனுடைய தூதரையும் (மன்முரண்டாக) நிராகரித்தார்கள் என்பதினாலாகும்; அல்லாஹ், பாவம் செய்யும் (இத்தகைய) கூட்டத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தவு மாட்டான்.

81. (தழுக் யுத்தத்திற்குச் செல்லாது) பின் தங்கி விட்டவர்கள், அல்லாஹுற்வின் தூதருக்கு மாறாகத் தங்கள் வீடுகளில்) அவர்கள் இருந்து கொண்டதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்; அன்றியும் அல்லாஹுற்வைடைய பாதையில், தங்கள் பொருட்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் யுத்தம் செய்வதையும் வெறுக்கின்றனர்; (மற்றவர்களிடம்) "இந்த வெப்பத்தில் நீங்கள் (யுத்தத்திற்குச்) செல்லாதீர்கள்" என்றும் கூறுகின்றனர். அதற்குநடியே! அவர்களிடம்) "நரகத்தின் நெருப்பு வெப்பத்தால் (இதைவிட) மிகக் கடுமையானதாகும்" என்று நீர் கூறுவீராக! (இதனை) அவர்கள் விளங்குபவர்களாக இருந்தால் (பின் தங்கி இருக்கமாட்டார்கள்).

82. ஆகவே!(இம்மையில்) அவர்கள் வெகு சொற்பமாகவே திரிக்கட்டும்; அவர்கள் சம்பாதித்துக்கொண்டிருந்த (தீய)வற்றின் பிரதிபலனாக (மறுமையில்) அதிகமாக அவர்கள் அழை்டும்.

83. (நபியே) நீர் அவர்களில் ஒரு சாராரின்பால் அல்லாஹ் உம்மை திரும்பி (வெற்றியுடன்) வரச்செய்து விட்டால், (உமது வெற்றியை அவர்கள் கண்டு உம்முடன் மற்றொரு யுத்தத்திற்குப்) புறப்பட உம்மிடம் அனுமதி கேட்பார்கள்; அப்பொழுது "நீங்கள் ஒரு காலத்திலும் என்னுடன் புறப்படவே வேண்டாம்; என்னுடன் சேர்ந்து, எந்த விரோதியுடனும் நீங்கள் ஒருபோதும் யுத்தம் புரியவும் வேண்டாம்; ஏனென்றால், நிச்சயமாக நீங்கள் முதற்தடவையில், (வீட்டில்) தங்கி விடுவதையே பொருந்திக் கொண்டார்கள்; ஆதலாவு, (இது சமயமும்) நீங்கள் (வீட்டில்) தங்கிவிடுவோருடன் இருந்து விடுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

84. அன்றியும், அவர்களில் இறந்துபோனன்எந்த ஒருவரின் மீதும் ஒருபோதும் நீர் தொழுகவும் வகைதாத் துவருடைய கப்பினமீதும் (மன்னிப்புக்கோர) நிற்கவும் வேண்டாம்; (ஏனென்றால்), நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹுற்வையும், அவனுடைய தூதரையும் நிராகரித்தார்கள்; இன்னும் அவர்கள் பாவிகளாகவே இறந்துமிருக்கின்றனர்.

85. அவர்களுடைய செலவங்களும், அவர்களுடைய மக்களும் (அதிகரிப்பது) உம்மை ஆச்சரியப்படுத்த வேண்டாம்; அல்லாஹ் நாடுவதெல்லாம் அவற்றைக் கொண்டு இவ்வுலகிலேயே அவர்களை அவன் வேதனை செய்வதையும், அவர்கள் (கூவங்கொண்டு) நிராகரித்த வண்ணமே அவர்களின் உயிர்பிரிவதையும் தான்.

86. மேலும், "அல்லாஹுற்வை விசுவாசம் கொள்ளுங்கள்; அவனுடைய தூதருடன் (சேர்ந்து) யுத்தமும் புரியுங்கள்" என ஏதாவது ஒரு அத்தியாயம் இறக்கப்பட்டால், அவர்களிலுள்ள வசதிப்படைத்தவர்கள் (வீட்டில் தங்கிவிட) உம்மிடம் அனுமதி கோரி, "எங்களை விட்டுவிடும்; (வீட்டில்) தங்கியிருப்பவர்களுடன் நாங்களும் தங்கிவிடுகின்றோம்" என்றும் கூறுகின்றனர்.

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبِيعَةً عَلَى قُلُوبِهِمْ
 فَهُمْ لَا يَقْهِنُونَ ﴿١﴾ لِكِنَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ امْتُوا مَعَهُ
 جَهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرُ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢﴾ أَعْذَّ اللَّهُ لَهُمْ جَهَنَّمُ تَبَرُّ عِنْهُ مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِدُونَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٣﴾ وَ
 جَاءَ الْمُعْذِرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَدَّ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سِيِّئَاتُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
 عَذَابُ الْيَمِّ ﴿٤﴾ لَيْسَ عَلَى الصُّفَقَاءِ وَلَا عَلَى الْمُرْضِيِّ وَلَا
 عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفُقوْنَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَ
 رَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا أَمَّا أَتُوكَ لِتَحْمِلُهُ قُلْتَ لَا أَجِدُ
 مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوْهِي وَأَعِينُهُمْ تَفْنِيصٌ مِنَ الدَّكْمُ
 حَزَنًا لَا يَجِدُ وَمَا يَنْفُقوْنَ ﴿٦﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
 يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُوَ أَغْنِيَاءٌ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
 مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبِيعَةَ اللَّهِ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

87. (போரில் கலந்துகொள்ளாதிருக்க அனுமதியளிக்கப்பட்ட) பின்தங்கி விடுபவர் களுடன் தாங்களும் இருந்துவிடுவதை, அவர்கள் பொருந்திக் கொண்டுவிட்டார்கள்; அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது முத்திரையிடப்பட்டுவிட்டது. ஆதலால், (இதிலுள்ள தீமையை) அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

88. எனினும், (அல்லாஹ்வுடைய) தூதரும், அவருடன் உள்ள விகவாசிகளும் தங்கள் செல்லங்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் (அர்ப்பணம் செய்வதுகொண்டு) யுத்தம் புரிகின்றார்கள்; அத்தகையோர்_அவர்களுக்குத்தான் நன்மைகள் (யாவும்) உண்டு; மேலும், அத்தகையோர்_அவர்கள் தாம் வெற்றியடைந்தவர்கள்.

89. அவர்களுக்காக சுவனபதிகளை அல்லாஹ் தயார் செய்து வைத்திருக்கின்றான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(ததங்கி) இருப்பவர்கள்; அதுவே, மகத்தான வெற்றியாகும்.

90. (மத்தோவைச் சுற்றியுள்ள அரபிகளான) சிராமவாசிகளில் புகல் கூறுபவர்கள் (சிலர் யுத்தத்திற்குச் செல்லாதிருக்கத்) தங்களுக்காக அனுமதி அளிக்கப்படவேண்டுமென்று (உம்பிடம்) வந்தனர்; அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் பொய்யாக்கியவர்கள் (அனுமதி கோராமலேயே வீட்டில்) உட்கார்ந்து கொண்டனர்; ஆகவே, இவர்களிலுள்ள (இந்) நிராகரித்தவர்களை மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனை வந்தடையும்.

91. பலவீர்களின் மீதும், நோயாளிகளின் மீதும், (யுத்தத்திற்குச்) செலவிடுவதற்கு எதையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே அவர்கள் மீதும் அல்லாஹ்விற்காகவும், அவனுடைய தூதருக்காகவும் அவர்கள் நன்மையை நாடி யிருந்தார்களால் (போருக்குச்செல்லாது வீட்டில் தங்கிவிடுவது) குற்றமில்லை. நன்மைசெய்வோரின் மீது (குறைக்கு) எந்த வழியும் இல்லை; இன்னும், அல்லாஹ் மிகவும் மன்னிக்கிறவன்; மிகக்கிருபைடையவன்.

92. (யுத்தத்திற்குரிய) வாகனத்தை நீர் தருவிரென உம்மிடம் அவர்கள் வந்தபொழுது, "எதன் மீது உங்களை நான் ஏற்றிச் செலவேனோ அத்தகைய (வாகனத்தை நான் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே)" என்று கூறினார்; அவர்கள், தாம் செலவு செய்வதற்குள்ளதையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே என்ற துக்கத்தினால் தங்கள் கண்கள் கண்ணீர் வடித்தவாறு (தம் இருப்பிடம்) திரும்பிச் சென்றார்களே அவர்கள்மீதும் (குற்றம்) இல்லை.

93. (குற்றம் சுமத்தப்படும்) வழியெல்லாம், அவர்கள் பணக்காரர்களாக இருக்க, உம்மிடம் அனுமதி கோரி (யுத்தத்திற்குச் செல்லாது வீட்டில்) தங்கிவிடுவோர்களுடன் தாங்களும் இருந்துவிடுவதைப் பொருந்திக் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் மீதுதான்; மேலும் அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான்; ஆகவே, அவர்கள் (இதனால் இதன் தீமையை) அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعُتُمُ الْيَهُودُ قُلْ لَا
 تَعْتَذِرُوْلَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ بَيَّنَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَ
 سَيَرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ شَهَدُوْنَ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ
 وَالشَّهادَةُ فِي نِسْكِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
 لَكُمْ إِذَا النَّقَلُتُمُ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
 إِنَّهُمْ رَجُسٌ وَمَا أُدْهُوْ جَهَنَّمُ جِزَاءً لِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝
 يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتُرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ عَلَى
 لَا يَرْضُى عَنِ الْقَوْمِ الْفَسِيقِينَ ۝ الْأَعْرَابُ أَشَدُ كُفْرًا وَ
 نِفَاقًا وَأَجْدَارُ الْأَيَّلَمُوا حُدُودًا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى
 رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكْيَمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ
 مَا يُنْفِقُ مَعْرِمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُلِ الدَّوَارِ لَا يَرْدَعُهُ
 دَأْرَرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيمٌ عَلَيْهِ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَةً
 عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ ۝ الَّذِي أَنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
 سَيِّدُ خُلُقِهِمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

94. (விசுவாசிகளே! போர் செய்து) நீங்கள் (வெற்றியோடு) அவர்களிடம் திரும்புவிர்களானால், உங்களிடம் அவர்கள் (வராததற்காக) புகல் கூறுகின்றனர்; (அதற்கு, நழியே) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் புகல் கூறாதீர்கள்; நாங்கள் உங்களை நம்பவே மாட்டோம்; உங்கள் விஷயங்களை தீட்டமாக அல்லாஹும் எங்களுக்கு அறிவித துவிட்டான்; அல்லாஹும் வும், அவனுடைய தூதரும் உங்கள் செயலைக்காணுவார்கள். பின்னர், மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் அறிந்தவனிடம் நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்; நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்த வைகளை உங்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்".

95. (விசுவாசிகளே! வெற்றியுடன்) அவர்களிடம் நீங்கள் திரும்பி விடுவிர்களானால், நீங்கள் அவர்களைப் புறக்கணித்து (விட்டு) விடுவதற்காக அல்லாஹுற்றவைக்கொண்டு அவர்களை உங்களிடம் சத்தியும் செய்வார்கள்; ஆகவே, நீங்களும் அவர்களைப் புறக்கணித்து (விட்டு) விடுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் அசத்தமானவர்கள்; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவற்றிற்குக் கூலியாக அவர்கள் செல்லுமிடமும் நாகமத்தான்.

96. அவர்களைப்பற்றி நீங்கள் திருப்தியடைவதற்காக அவர்கள் உங்களிடம் சத்தியும் செய்கின்றனர்; ஆகவே, அவர்களைப்பற்றி நீங்கள் திருப்தியடைந்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹும் பாவிகளான இந்தக் கூட்டத்தாரைப்பற்றித் திருப்தியடையாட்டான்.

97. (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகள் நிராகாரிப்பிலும், "நிஃபாக்"கிலும் (கபடத்தனத்திலும்) மிகக் கொடியவர்கள்; அன்றியும், அல்லாஹும் தன் தூதர்மீது இறக்கிவைத்திருக்கும் (வேத) வரம்புகளை அறியாதிருக்கவும் மிகத்தகுதியானவர்கள்; (கல்வியால் குறைந்தவர்களாவர்) இன்னும் அல்லாஹும் (யாவையும்) நன்கறிகிறவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

98. (அரபிகளிலுள்ள) விராமவாசிகளில் (சிலர்) அவர்கள் (தர்மத்திற்காகச்) செய்யும் செலவை நவ்ர்த்தமாக (க்கருதி அதை) ஆக்குவோரும் இருக்கின்றனர்; (ஆபத்துச்) சமூற்சிகளையும் அவர்கள் உங்களுக்கு எதிர் பார்க்கின்றனர்; (ஆபத்துகளின்) தீயசமூற்சி அவர்கள் மீதுதான் இருக்கிறது; மேலும், அல்லாஹும் செவியறுகிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

99. (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகளில் அல்லாஹுற்றவையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்கின்ற சிலரும் இருக்கின்றனர்; அவர்கள், தாம் (தர்மமாகச்) செலவு செய்வதை அல்லாஹுற்றவிடத்தில் நெருக்கங்களுக்காகவும், (அவனுடைய) தூதரின் பிரார் த்தனைகளுக்காகவும் ஆக்குகின்றனர்; நிச்சயமாக அது அவர்களை (அல்லாஹுற்றவுக்கு)ச் சமீபமாக்கிவைக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அல்லாஹும் அவர்களை தன் அருளில் நுழைவிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹும், மிக்க மனஸிக்கிறவன்; மிகக்கிருப்பயுடையவன்.

فِي تَذَكُّرِ الْمُنْذُرِ

وَالسَّابِقُونَ الْأَكْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ لَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَأَعْدَ اللَّهُمَّ
 جَهَنَّمَ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ حَلِيلِيْنَ فِيهَا أَبْدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ وَمَمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ثُمَّ مَنْ
 أَهْلَ الْمَدِينَةَ مَرْدُوا عَلَى النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ مَنْ حَنَّ
 نَعْلَمُهُمْ سَعْلَ بِهِمْ مَرْتَيْنِ تَحْرِيزَدُونَ إِلَى عَذَابِ عَظِيمٍ
 وَآخَرُونَ اعْتَرْفُوا بِذُنُوبِهِمْ حَلَطُوا عَمَالَ الصَّالِحَاتِ وَآخَرَ سِيِّئَاتِهِمْ
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَبْوَبَ عَلَيْهِمْ أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 مِّنْ أَمْوَالِهِ صَدَقَةٌ تَظَاهِرُهُمْ وَتُرْكِيَّهُمْ بِهَا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 إِنْ صَلَوَتَكَ سَكَنَ لَهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ سَيِّعُ عَلَيْهِمْ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهُ هُوَ يَقِيلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَ
 أَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِيرَى اللَّهُ
 عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَرِّدُونَ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ فَيَنْتَهُمْ بِمَا كَنُوا يَعْمَلُونَ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ
 لِأَمْرِ اللَّهِ أَنَا يَعْدِيهِمْ وَلَمَّا يَتُوبَ عَلَيْهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ وَحْدَهُ حِكْمَةٌ

100. முஹாஜிர்களிலும், அன்ஸார் களிலும் (இஸ்லாத்தை ஏற்க) முதலாவதாக முந்திக் கொண்டவர்களும் (அவர்களின் சொல், செயல்களாகிய) நற்கருமத்தில் அவர்களைப் பின்பற்றினார் களே அவர்களும்... அவர்களை அல்லாஹ் திருப்தியடைந்தான்; அவர்களும் (அல்லாஹுவாகிய) அவளை திருப்திய டைந்தனர்; அன்றியும், சுவனபதிகளை அவர்களுக்கென அவன் தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுசள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றிலேயே அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி (இருப்பவர்கள்); இது மகத்தான் வெற்றியாகும்.

101. உங்களைச் சுற்றியுள்ள (அரபிகளிலுள்ள) கிராமத்து வாசிகளில் முனாஃபிக்கருகளும் (வேஷதாரிகளும்) இருக்கின்றனர்; மதினாவாசிகளிலும் (சிலர்) நிஃபாக்கிலேயே (குபத்திலேயே) நிலைத்து விட்டவர்களும் இருக்கின்றார்கள்; (நபியே) நீர் அவர்களை அறியமாட்டார்; நாமே அவர்களை அறிவோம்; அவர்களை இரு முறை நாம் வேதனை செய்வோம்; பின்னர் (முடிவாக) கடுமையான வேதனையின் பால் அவர்கள் திருப்பப்படுவார்கள்.

102. இன்னும் தங்கள் பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டவர்களாகிய வேறு சிலர் நல்ல செயலை மற்றொரு தீய செயலைக் கொண்டும் கவந்து விட்டனர்; அல்லாஹ் அவர்களுடைய தவ்பாவை ஏற்று பாவன்) களை மன்னிக்குவிடக்கூடும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

103. (நபியே) அவர்களுடைய செல்வங்களிலிருந்து தர்மத்தை (ஐகாத்தை) எடுப்பிராக அதனால் அவர்களை நீர் சுத்தப்படுத்தி, அவர்களின் அகங்க) களை தூய்யமைக்கிவைப்பிராக மேலும், அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்விராக நிச்சயமாக உமது பிரார்த்தனை அவர்களுக்கு நிம்மதியளிப்பதாகும்; மேலும், அல்லாஹ் செலியேற்கிறவன்; மிக்க அறிகிறவன்.

104. நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களிடமிருந்து தவ்பாவை (மன்னிப்புக் கோருதலை) அவனே ஒப்புக்கொள்கின்றான் என்பதையும், தருமங்களையும் அவனே எடுத்துக்கொள்கிறான் என்பதையும், இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவனே தவ்பாக்களை மிகுதியாக ஏற்போன், மிகக்கிருபையுடையோன் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லையா?

105. மேலும், (நபியே) நீர் கூறுவிராக: "நீங்கள் செய்பவற்றைச் செய்யுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவன் உறவும், அவனுடைய தூதரும், விசுவாசிகளும் உங்கள் செயலைப் பார்ப்பார்கள்; மேலும், மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் அறிந்தவன்பால் நிச்சயமாக நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்; அப்போது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றைப்பற்றி அவன் உங்களுக்கு அறிவித்து விடுவான்.

106. வேறு சிலரோ அல்லாஹ்வின் உத்தரவிற்காக பிற்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்; (அல்லாஹ்) ஒருவேளை அவர்களை வேதனை செய்யலாம்; அல்லது அவர்களை மன்னித்து (விட்டு) அவர்களின் தவ்பாவை அங்கீகரித்து) மினிடலாம்; மேலும், அல்லாஹ் (அவர்கள் செயலை) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَنَفَرُ يُقَاتَلُونَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَلَا صَادَ الْمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهُدُ إِنَّهُمْ
 لَكُنُّ بُوْنَ ﴿١﴾ لَا تَقْعُدُ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدًا أَسْسَ عَلَى التَّقْوَى
 مِنْ أَقْلَى بَيْمَرْ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فَيُبَوِّرُ جَاهَلٌ يُجْبِيُونَ أَنْ
 يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُبْعِثُ الْمُظْهَرِينَ ﴿٢﴾ أَفَمَنْ أَسَسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرًا مَمْنَ أَسَسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى شَفَاقُ جُرْفٍ هَارِقًا نَهَارَهُ فِي نَارِ جَهَنَّمْ وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلِيمِينَ ﴿٣﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا
 رِبِّيَّةً فِي قُلُوبِهِمُ الَّذَا نَقْطَعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 إِنَّ اللَّهَ أَشَّرَّى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ وَ
 يُقْتَلُونَ تَعْوِدُهُمْ حَقَّاً فِي الشَّورَى وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْقَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَأَسْتَبِشُرُوا
 بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَأَيْمَانُهُمْ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤﴾

107. (முஸ்லிம் களுக்குத்) தீங்கிளைழப்பதற்காகவும், (அல்லாஹ் வை) நிராகரிப்பதற்காகவும், விசுவாசிகளுக்கிடையில் பிரிவினையை உண்டு பண்ணுவதற்காகவும், முன்னர் அல்லாஹ் வைவுடனும், அவனுடைய தூதருடனும் விரோதமாய் போர் புரிந்தவர்களுக்குப் பதங்குமிடமாயிருப்பதற்காகவும் ஒரு பள்ளியைக் கட்டியிருக்கின்றார்களே அத்தகையோர் – (அந்தயவுஞ்சக்களில் இருக்கின்றனர்) மேலும், “நிச்சயமாக நாங்கள் நன்மையைத் தவிர வேறொன்றையும் நாடவில்லை” என்று தின்னமாக சத்தியமும் செய்கின்றனர்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்கள் என்று அல்லாஹ் சாட்சி கூறுகின்றான்.

108. (நபியே) நீர் ஒருபோதும் அதில் (தொழுவதற்காக) நிற்க வேண்டாம்; ஆரம்பநாளிலிருந்தே (அல்லாஹ் வை) பயபக்தியின் மீது அஸ்திவாரமிடப்பட்ட பள்ளியானது, அதில்தான், நீர் (தொழுகைக்காக) நிற்பது மிகத் தகுதியுடையது; பரிசுத்தமாக இருப்பதையே விரும்பும் (சிறந்த) மனிதர்கள் அதில் இருக்கின்றனர்; அல்லாஹ் வைவும் (இத்தகைய) பரிசுத்தமாக இருப்போரை நேசிக்கின்றான்.

109. ஆகவே, அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள பயபக்தியின் மீதும், (அவனுடைய) பொருத்தத்தின் மீதும் தன்கட்டடத்தை அஸ்திவாரமிடவாற் சிறந்தவரா? அல்லது தன் கட்டடத்தை வெள்ளத்தால் அரிக்கப்பட்டு விழுந்து விடும் ஓரக்கரையின் மீது அஸ்திவாரமிடவாறா? ஆகவே, அது அவருடன் சேர்ந்து நரகதெருப்பில் சரிந்து விழுந்து விட்டது; மேலும் அநியாயக்கார சமூகத்தாரை அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

110. அவர்கள் கட்டிய அவர்களின் கட்டடம் அவர்களின் இதயங்களில் சந்தேகத்தை உடையதாகவே – அவர்களுடைய இதயங்கள் துண்டு துண்டாகி அவர்கள் மரணிக்கும் வரை – இருந்து கொண்டிருக்கும்; மேலும், அல்லாஹ் யாவரையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

III நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளிடமிருந்து அவர்களின் உயிர்களையும், அவர்கள் து செலவங்களையும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குச் சுவனம் உண்டு என் பதற்குப் பகரமாக (விலைக்கு) வாங்கிக் கொண்டான்; அவர்கள் அல்லாஹ் வைவுடைய பாதையில் போர் செய்து, அப்போது (விரோதிகளைக்) கொண்டு விடுவார்கள்; (அல்லது விரோதிகளால்) கொல்லப்பட்டும் விடுவார்கள்; (இவர்களுக்குச் சுவனபதி தருவதாக) தவறாத்திலும், இன்ஜீலிலும், குரு ஆனிலும் (அல்லாஹ்) தன் மீது உண்மையான வாக்குறுதியாக (ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றான்). அல்லாஹ் வைவுடைய தன் வாக்குறுதியைப் பூரணமாக நினை வேற்றறுபவர்யார்? ஆகவே, (விசுவாசிகளாதிய) நீங்கள் எதைக் கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்களோ அத்தகைய உங்களுடைய (இவ)வர்த்தகத்தைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியடையுங்கள்; மேலும், இதுவேதான் மகத்தான் வேற்றியாகும்.

الشَّاكِرُونَ الْعَيْدُونَ الْحَمْدُونَ السَّائِحُونَ الرَّكُونُونَ
 السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهِونَ عَنِ الْمُشَكِّرِ
 وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ مَا كَانَ
 لِلَّتِي وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَ
 لَوْ كَانُوا أُولَئِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
 أَصْحَابُ الْجَحِيلِ ۝ وَمَا كَانَ اسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِآبِيهِ
 إِلَّا لِعَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدَوْ
 لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ لَا يَأْكُلُ حَلِيلًا ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ أَذْهَدَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا
 يَتَّقَوْنَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ شَيْءًا عَلَيْهِ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحِبُّ وَيُبَيِّنُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَىٰ
 النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اشْبَعُوا فِي
 سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيدُهُ قُلُوبُ قَرِيقٍ
 مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَهْرُو وَفُرَجِيْهُ ۝

112. (அத்தகையவர்கள்) பாவத்திலிருந்து மன்னிப்புக்கோரி (தவ்பாச் செய்து) மீண்டவர்கள், (அல்லாஹ் ஒருவனையே) வணங்குபவர்கள்; புகழ்பவர்கள்; நோன்பு நோற்பவர்கள்; ருகூ செய்பவர்கள்; ஸ்தலைது செய்பவர்கள்; நன்மையான காரியங்களைச் செய்யும்படி ஏவுபவர்கள்; தீமையானவற்றை விட்டும் விலக்குபவர்கள்; அல்லாஹ்விடம் தங்களை விற்றவர்களாவர்கள் (அவர்கள் தான் அல்லாஹ்விடம் தங்களை விற்றவர்களாவர்கள்) விசுவாசிகளுக்கு (ச் சுவனபதி உண்டென்று, நபியே!) நீர் நன்மாராயமும் கூறுவிராக(15)

113. நபிக்கோ, விசுவாசிகளுக்கோ இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போருக்காக— அவர்கள் (இவர்களுக்கு) நெருங்கிய பந்துக்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் நிச்சயமாக நரகவாசிகள்தாம் என்று இவர்களுக்கு தெளிவானதன் பின்னர்— மன்னிப்புக் கோருவது ஆகுமானதல்ல.

114. மேலும், (நபி) இப்ராஹீம் தன் தந்தைக்காக மன்னிப்புக் கோரியது, ஒரு வாக்குறுதியேதவிர வேற்றில்லை; அதை அவருக்கு அவர் வாசிகளித்திருந்தார்; பின்னர், நிச்சயமாக (அவருடைய தந்தையாகிய) அவர் அல்லாஹ்வுக்கு ஓரோதி எனத் தெளிவாகிவிட்ட பொழுது, அதிலிருந்து அவர் விலகிக்கொண்டார்; நிச்சயமாக, இப்ராஹீம் மிக்க இரக்க மன்முடையவர்; துன் பங்களைச் சுகித்துக்கொள்ளக்கூடியவர்.

115. எந்தக் கூட்டத்தினரையும் — அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நேர் வழி காட்டிய பின்னர், அவர்கள் விலகிக் கொள்ள வேண்டியதை, அவன் அவர்களுக்கு விவரமாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றவரை— அவர்களை அவன் வழி கெடுப்பவனாக இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

116. நிச்சயமாக அல்லாஹ்—அவனுக்கே வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி உரியது; (அவனே) உயிர் ப் பிக் கிள் ரான்; (அவனே)மரணிக்கும்படியும் செய்கின்றான்; அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்கு எந்த பாதுகாவலரும் இல்லை; எந்த உதவியாளரும் இல்லை.

117. (அல்லாஹ் தன்னுடைய) நபியின் மீதும், (அவ்வாறே)“முஹாஜிர்கள்” மீதும், இன்னும் அன்றார்கள் மீதும் (தவ்பாவை ஏற்று) திட்டமாக அல்லாஹ் பாவமன்னிப்புச் செய்தான்; அவர்கள் எத்தகையவர்களென்றால், அவர்களில் ஒரு சாராரின் இதயங்கள் சருகி விடுவதற்கு நெருங்கிய பின்னர் நெருக்கடி சமயத்தில் (நமது நபியாகிய) அவரை (முழுமனதுடன்) பின் பற்றினர்; பின்னும் அவர்கள் மீது (தவ்பாவை ஏற்று) பாவமன்னிப்புச் செய்தான்; நிச்சயமாக அவன் அவர்களோடு மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிக்க விருப்பைடையவன்.

وَعَلَى الشَّرِّيْثَةِ الَّذِيْنَ خُلِقُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمْ
 الْأَرْضُ بِمَا رَبَدُتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَوَّاً أَنْ
 لَامَلْجَأًا مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ تُمْرَأَ كَبَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوْا إِنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 وَكُونُوا مَعَ الصَّدِيقِيْنَ ۝ مَا كَانَ لِأَهْمَلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ
 حَوْلَهُو مِنَ الْأَغْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوْا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَ
 لَا يَرْغِبُوْا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ
 ظَهَارًا وَلَا نَصَبًّا وَلَا غَمْصَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْمَئِنُونَ
 مَوْطَنًا يَغْيِيْظُ الْكُفَارَ وَلَا يَنْتَلُونَ مِنْ عَدُوِّنِيْلًا إِلَّا كِتَابٌ
 لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيْعُ أَجْرَ الْمُحْسِيْنِ ۝
 وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفْقَهَ صَغِيرَهُ وَلَا كِبِيرَهُ وَلَا يَقْطَعُوْنَ
 وَادِيًّا إِلَّا كِتَابٌ لَهُمْ لِيَجْزِيْهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُوْنَ ۝ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْقُرُوا كَافَهُ فَلَوْلَا انْفَرَ
 مِنْ كُلِّ فَرْقَهُ مِنْهُمْ طَائِفَهُ لَيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ وَ
 لَيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوْا إِلَيْهِمْ لَعَلَهُمْ يَعْتَذِرُوْنَ ۝

118. பிற்படுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தோரான மூவரின் மீதும் (அல்லாஹ் அவர்களின் தவ்பாவை ஏற்று மன்னித்துவிட்டான்); முடிவில் பூமி – அது விஸ்தீரணமாக இருந்தும் அவர்களுக்கு நெருக்கடியாகிவிட்டது; இன்னும், அவர்கள் மீது அவர்களின் உயிர்களும் நெருக்கடியாகிவிட்டன; அல்லாஹ் விடமிருந்து ஒதுக்குமிடம் அவனின்பால் அல்லாது இல்லை என்பதையும் அவர்கள் உறுதியாக அறிந்துகொண்டனர்; ஆதலால், அவர்கள் (பாவத்திலிருந்து) விலகிக் கொள்வதற்காக, அவர்களை மன்னித்து அருள் புரிந்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் வே தவ்பாவை மிகவும் ஏற்று மிக்க மன்னிப்பைவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

119. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிச்கள் அல்லாஹ் வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள்; (சொல்லாலும், செயலாலும்) உண்மையாளர்களுடனும் ஆகின்டுங்கள்.

120. மத்னாவாசிகளுக்கும், (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகளில் அவர்களைச் சூழ வசிப்பவருக்கும் – அவர்கள் அல்லாஹ் வுடைய தாத்தரவிட்டுப் பின் தங்குவதும், (அல்லாஹ் வுடைய) தூதரின் உயிரைவிடத் தங்களின் உயிர்களையே (பெரிதாகக் கருதி) ஆசைவைப்பதும் அவர்களுக்குத் தகுமாளதல்ல; அதன் காரணமாவது, “நிச்சயமாக அவர்கள், அல்லாஹ் விள் பாதையில் (செல்கையில்) தாகம், களைப்பு, பசி ஆகியவையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை; (அதுபோன்றே) நிராகரிப்பவர்களை ஆத்திரமூட்டக்கூடிய எந்த இடத்திலும் அவர்கள் மிதிப்பதுமில்லை; எதிரிடியிருந்து (நீந்தத் துன்பத்) நையும் அவர்கள் அடைவதுமில்லை; அவற்றுக்குப் பகரமாக அவர்களுக்கு நல்ல செயல் (அதனுடைய நன்மை) எழுதப்பட்டே தவிர” என்பதாகும்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (இத்தகைய) நன்மை செய்தோரின் கூலியை விணாக்கி விடமாட்டான்.

121. இன்னும், அவர்கள் சிறிய அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ செலவு செய்வதுமில்லை; எந்தப் பள்ளத்தாக்கையும் அவர்கள் கடப்பதுமில்லை அவர்களுக்கு (அவைகள் நற்கருமங்களாக) எழுதப்பட்டே தவிர; காரணம் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைக்கு மிக அழகான கூலியை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் நல்குவதற்காகவே.

122. விசுவாசிகள் ஒட்டுமொத்தமாக்கணரவிட்டு) புறப்பட்டுச் செல்லவாகாது; அவர்களில் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலிருந்தும் ஒரு சிறிய கூட்டத்தார், மார்க்கத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்காகவும், இன்னும் அவர்களின் கூட்டத்தாரை அவர்கள்பால் திரும்பிவிடும் பொழுது எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும் அவர்கள் புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டாமா? (அதன் மூலம்) அவர்கள் (தீயவைகளை) தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قاتلُوا الَّذِينَ يَلْوَنُكُمْ مِّنَ
 الْكُفَّارِ وَلَا يَجِدُوا فِيهِمْ غُلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذَا مَا أُنزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ
 إِنَّهُ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَامْلأَ الَّذِينَ آمَنُوا
 فَزَادَ تُهْمِلَيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبِشُرُونَ ۝ وَأَمَّا
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَ تُهْمِلُ رِجْسًا إِلَى
 رِجْسِهِمْ وَمَا تُؤْمِنُوا وَهُوَ كَفَرُونَ ۝ أَوْ لَا يَرَوْنَ
 أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَالَمٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ شَهْرًا
 يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَدْكُرُونَ ۝ وَإِذَا مَا أُنزَلْتُ سُورَةً
 نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَكُونَ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ
 انْصَرُفُوا أَصْرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ يَا أَنْهُمْ قَوْمٌ لَا
 يَفْقَهُونَ ۝ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
 عَلَيْهِ مَا عَنِتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَّحِيمٌ ۝ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَقُلْ حَسِيبٌ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْلُ ۝

123. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிராகரிப்போரிலிருந்து உங்களை அடுத்திருப்போருடன் போர் செய்யுங்கள்; அவர்கள் உங்களிடம் கடுமையையே காணவேண்டும்; இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக்தியுடையோர்களுடன் இருக்கின்றான் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

124. மேலும், ஏதேனும் ஓர் (புதிய) அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்பட்டால் "உங்களில் யாருக்கு இது விசுவாசத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது?" என்று கேட்கக் கூடியவர் களும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; ஆகவே, விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு அது விசுவாசத்தை அதிகப்படுத்தி விட்டது; (இதுகுறித்து) அவர்களோ மகிழ்ச்சியடை சின்றனர்.

125. அன்றியும், எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ, அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு அவர்களுடைய அசத்தத்துக்கு மேல் அசத்தத்தையே அது அதிகப்படுத்திவிட்டது; இன்னும், அவர்கள் நிராகரித்தவர்களாக இறந்தும் விட்டனர்.

126. "நிச்சயமாக அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ஒரு தடவையோ, அல்லது இரு தடவையோ (துண்பங்களுக்குள் ஈக்கிச்) சொதிக்கப் படுகின்றனர்" என்பதையும், (அதன்) பிறகும் அவர்கள் தவ்பாச்செய்து மீள்வதுமில்லை; நல்லுணர்ச்சிபெறுவதுமில்லை என்பதையும் அவர்கள் காணவில்லையா?

127. இன்னும், ஓர் அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்பட்டால், அவர்களில் சிலர் சிலரைப் பார்க்கின்றனர்; (கண்ணால் சாட்டி, விசுவாசிகளில்) "உங்களை எவரும் பார்த்தாரா?" என்று (கேட்டுவிட்டுப்) பின்னர் திரும்பி விடுகின்றனர். நிச்சயமாக அவர்கள் (சத்தியத்தை) விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கூட்டத்தாராக இருப்பதன் காரணத்தால் அல்லாஹ் அவர்களுடைய இதயங்களை திருப்பினிட்டான்.

128. (விசுவாசிகளே!) உங்களிலிருந்தே திட்டமாக ஒரு தூதர் உங்களிடம் வந்திருக்கின்றார்; (உங்களுக்கு யாதோரு துண்பம் ஏற்பட்டு) நீங்கள் கவுடப்படுவது அவருக்கு மிக வருத்தமாக இருக்கும்; உங்கள் மிது மிகக் பேராசை கொண்டால்; விசுவாசிகளோடு மிக இரக்கமுள்ளவர்; மிகக் கிருபையடையவர்.

129. (நபியே! இதற்குப்) பின்னரும், அவர்கள் (உம்மை ஏற்காது) விலகிக் கொண்டால், (அவர்களிடம்), நீர் கூறுவீராக : "அல்லாஹ் வே எனக்குப் போதுமானவன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயனில்லை; அவன் மீது (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்; அவனே மகத்தான் அர்வின் அதிபதி யாவான்".

العنبر

وَعَذَابُ اللَّهِ مِنْ شَرِّيْمِهِ

سَيِّئَاتِهِ وَأَقْرَبَ إِلَيْهِ أَنَّا بِهِ رَءُوفُونَا

سُورَةُ الْحَجَزِ السَّاجِدَةُ

الرَّاقِتُكَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ الْحَكِيمُ ۖ أَكَانَ لِلنَّاسِ بِعْدَهَا أَنْ يُوحِيَنَا
 إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ
 قَدَّامَ صَدِيقٍ عَنْدَ رَبِّهِمْ ۖ قَالَ الْكُفَّارُونَ إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ
 إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَهْةٍ أَيَّامٍ
 ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ
 بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ إِلَيْهِ
 مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
 لِبَعْزِيِّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيلٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ يَمْسَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝
 هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَ كُلَّ مَنَازِلَ
 لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّنَاتِ وَالْحَسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
 يَفْصِلُ الْأُبَيْتَ لِقَوْمٍ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كَلِيلٌ لِّقَوْمٍ يَتَكَبَّرُونَ ۝

அத்தியாயம் : 10

யுனுஸ்

வசனங்கள் : 109

மக்கி

ருக்கிங்கள் : 11

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்மின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. அவினிப் வாம் நா. இவை தீர்க்கமான அறிவு நிறைந்த இவ் வேதத்தின் வசனங்களாகும்.

2. (நபியே) மனிதர்களுக்கு நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக(என்றும்) விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோருக்கு நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தங்கள் இரட்சகணிடத்தில் பெரும் பதவியுண்டென்று நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக என்று அவர்களில் ஒரு மனிதருக்கு நாம் வாறி அறிவித்தது மனிதர்களுக்கு ஆக்சரியமாக இருக்கின்றதா? "நிச்சயமாக இவர் தெளிவான ஒரு சூனியக்காரர் என்று நிராகரிப்போர் கூறினார்.

3. நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகன் அல்லாஹ் தான்; அவன் எத்தகையவளென்றால், வானங்களை மற்றும், பூயினை ஆறு நாட்களில் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத் துவத் திற்குரியவாறும் அர்வின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அல்வாரே) அவன் அர்வின் மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான். (இவைகள் பற்றிய) சகல காரியங்களையும் அவனே (திட்டமிட்டு) நிர்வகிக்கின்றான்; அவனுடைய அனுமதிக்குப் பின்னரே தவிர (அவனிடம்) பரிந்து ரெப்போர் எவருமில்லை; அவன் தான் உங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்! ஆகவே, அவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; நீங்கள் நினைவு கூரமாட்டார்களா?

4. அவன் பக்கமே உங்கள் அனைவரின் திரும்பிச் செல்லுதல் இருக்கிறது; அல்லாஹ் உடைய வாக்கு உண்மையானது. நிச்சயமாக, அவன்(தான்) படைப்பினங்களை முதல் தடவை (படைக்க) ஆரம்பிக்கிறான்; பின்னர், விகவாசித்து, நந்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு நீதமாக (நந்) கூவி கொடுப்பதற்காக(இறந்தபின் மீண்டும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பி) அவற்றை மீட்டுவான் இன்னும் நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு. அவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக முடிவுறக் காய்ந்த (கொதிநீரின்) யானமும், மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமின்டு.

5. அவன் எத்தகையவளென்றால், சூரியனை மின்னும் ஒளிமிகுந்ததாகவும், சந்திரனை (வெளிச்சந்தரக்கூடிய) பிரகாசமாகவும் ஆக்கினான்; இன்னும் வருடங்களின் எண்ணிக்கையையும் (மாதங்களின்) கணக்கையும் நிங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக (சந்திரனாகிய) அதற்கு தங்குமிடங்களையும் அவன் ஏற்படுத்தினான்; உண்மையைக் கொண்டேதவிர இவைகளை அல்லாஹ் படைக்கவில்லை; அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு சான்றுகளை (இவ்வாறு) அவன் விவரிக்கின்றான்.

6. நிச்சயமாக இரவு மற்றும், பகல் (ஒன்றன் பின் ஒன்றாக) மாறி மாறி வருவதிலும், வானங்களில், மற்றும் பூமியில் அல்லாஹ் படைத்திருப்பவற்றிலும் பயபக்தியுடைய சமூகத்தார்க்குப் பல சான்றுகள் திட்டமாக இருக்கின்றன.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقاءً نَّارًا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَأَطْهَأُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ الْإِيمَانِ غَافِلُونَ ۝ أُولَئِكَ
 مَا وَنَاهُمُ النَّارُ بِهَا كَانُوا يُكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّلِحَاتِ يَعْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ هُنَّ مُبْشَرُونَ
 الْأَنْهَرُ فِي جَهَنَّمِ التَّعْبُو ۝ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ
 بِحَمْدِهِ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلُهُمْ بِالْخَيْرِ
 لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقاءً نَارِيًّا
 طُغِيَّاً إِنَّهُمْ يَعْمَلُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
 لِجَنَاحِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَهَا كَثْفَنَا عَنْهُ صُرَّةٌ مَرَّ
 كَانُ لَهُ يَدٌ عَنَّا إِلَى ضِرَّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُرْتُنَا لِلْمُسْرِفِينَ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَلَعَذَدُ أَهْلَكُنَا الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِكُمْ
 لَهَا أَظْلَمُوا وَجَاءَنَّهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ تَبْخَرُ الْقَوْمُ الْمُجْرِمُونَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلِيفَٰ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝

7. நிச்சயமாக நம்முடைய சந்திப்பில் ஆர்வம் கொள்ளாது ,இவ்வுலக வழக்கையைப் பொருந்திக்கொண்டு , இன்னும் அதனைக் கொண்டு திருப்தியடைந்து (அதிலேயே மூற்கியம்) விட்டார்களே அவர்களும் , இன்னும் நம் வசனங்களைப் (புறக்கணித்து)விட்டு மறந்தவர்களாக இருக்கின்றனரே அவர்களும் _ (ஆகிய)

8. அத்தகையோர்; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த(தீய)வற்றின் காரணமாக அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்.

9. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற் கருமங்களும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுடைய இரட்சகன் அவர்களின் விசுவாசத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு நேரவழிகாட்டுவான்; இன்பந்தரும் சுவனங்களில் (வசிக்கும்) அவர்களுக்குக் கீழ் ஆருகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்.

10. அவற்றில் அவர்களின் பிரார்த்தனையாகிறது"எங்கள் அல்லாஹுவே! நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்" என பதாகும்; அதில் (ஒருவர் மற்றவருக்கு கூறும்) அவர்களுடைய காணிக்கையாவது "ஸ்லாமுன் (சாந்தி உண்டாவதாக)" என பதாகும். இன்னும், "புகழனைத் தும், அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹுவுக்கே உரியது" என்பது அவர்களுடைய பிரார்த்தனையின் முடிவாக இருக்கும்.

11. மனிதர்களுக்கு _ நன்மையை அடைய அவர்கள் அவசரப்படுவதைப்போல் , (கோபத்தில் மனிதர்கள் , தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாதகமாக பிரார்த்தித்துக் கேட்ட) நீமையை (அவர்களுக்குத்தார்) அல்லாஹுவும் அவசரப்பட்டால் , (இது வரையில்) நிச்சயமாக அவர்களுடைய காலம் அவர்களுக்கு முடிக்கப் பெற்றே இருக்கும். ஆகவே , நம்முடைய சந்திப்பில் ஆர்வம் கொள்ளாதவர்களை , அவர்களுடைய வழிகேட்டிலேயே தட்டிந்து கெட்டலையும்படி (இம்மையில்) நாம் விட்டுவிடுகிறோம்.

12. மனிதனை துன்பம் தீண்டுமானால் (அதனை நீக்குமாறு) அவன் (சாந்து) படுத்தவனாக , அல்லது உட்காந்தவனாக , அல்லது நின்றவனாக நம்மை அவன் (பிரார்த்தித்து) அழைக்கிறான். பின்னர் . அவனுடைய துன்பத்தை அவனைவிட்டு நாம் நீக்கிவிட்டோமானால் , அவன் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை நீக்கும்படி நம்மிடம் பிரார்த்தனையே செய்யாதது போல் (புறக்கணித்துச்) சென்று விடுகிறான் ; வரம்பு மீறுவொருக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த(தீய)து இவ்வாறு அலங்காரமாக ஆக்கப் பட்டுவிட்டது.

13. மேலும், (மனிதர்களே) உங்களுக்கு முன்னிருந்த எத்தனையோ தனலமுறையினரை, அவர்கள் அநியாயம் செய்து விட்டபோது திட்டமாக நாம் அழித்துவிட்டோம்; அவர்களிடம் (நம்மால்) அனுப்பப்பட்ட அவர்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான சான்றுகளையே கொண்டுவந்தனர்; (அவற்றை) அவர்கள் நம்புவார்களாகவும் இல்லை.குற்றவாளிகளான சமூகத்தினருக்கு இவ்வாறே நாம் கூலிகொடுத்துத் தன்டி)க்கின்றோம்.

14. பின்னர், நீங்கள் எவ்வாறு செய்கின்றிர்கள் என்று நாம் கவனிப்பதற்காக, பூமியில் அவர்களுக்குப்பின்னர் உங்களை (அவர்களுக்கு) பின் தோன்றல்களாக நாம் ஆக்கினோம்.

وَإِذَا شَتَلَ عَلَيْهِمْ أَيَّاً نَبَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا أَنَّهُ إِنْ غَيْرَ هُدًى أَوْ بَيْدَلَهُ فَلْمَا يَكُونُ لِي
أَنْ أَبْدِلَهُ مَنْ تَلَقَّنِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْمُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ
إِنِّي أَخَافُ إِنْ حَصِيتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَكُونُ مُهَاجِرًا عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ فَقَدْ لَمِثْتُ
فِيهِمْ وَعُمْرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا يَعْقُلُونَ ۝ فَمَنْ أَطْلَمُ مِنْ
أَفْتَرَى حَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَكَذَبَ بِرَايَتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْمُجْرِمُونَ ۝ وَيَعْبُدُونَ مَنْ دُونَ اللَّهِ مَا لَا يُضْرِبُهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُؤُلَاءِ شُفَاعَةٌ نَّا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ
أَتَنْبَشُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَلَّى عَمَّا يُشَرِّكُونَ ۝ وَمَا كَانَ النَّاسُ
إِلَّا أَمَمَهُ وَإِحْدَاهُ فَإِنْ خَتَلُوكُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتُ مِنْ
رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَيَقُولُونَ
لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبَ لِلَّهِ فَإِنْ تَسْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ۝

15. மேலும், அவர்கள் மீது நம் முடைய தெளிவான வசனங்கள் ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால்(மறுமையில்) நம்முடைய சந்திப்பை(அதன் மூலம் ஏற்படும் தண்டனையை) பயப்படாத (இ)வர்கள் "இதல்லாத (வேறொரு) குர் ஆணை நீர் கொண்டுவாரும்; அல்லது (நாங்கள் விரும்புகிறவாறு) இதனை மாற்றிவிடும்" என்று கூறுகின்றனர்; (அதற்கு, "நீங்கள் விரும்புகிறவாறு) நான் என் புறத்திலிருந்து இதனை மாற்றிவிட என்கு எவ்வித உரிமையுமில்லை; என்கு அறிவிக்கப்படுவதைத்தவிர (வேறைதையும்) நான் பின் பற் றுவதில்லை; என் முடைய இரட்சகனுக்கு நான் மாறு செய்தால், மக்தான் நாளுடைய வேதனையை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று(நபியே) நீர் கூறுவீராக!

16. அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நான் இதனை உங்களுக்கு ஒதிக்காண்பித்திருக்க மாட்டேன்; இதனை உங்களுக்கு அவன் அறிவித்திருக்கவுமாட்டான்; ஆகவே நிச்சயமாக நான் இதற்கு முன்னரும் நீண்ட காலம் உங்களுடன் திட்டமாக தங்கியிருக்கிறேன்; ஆகவே, (இதை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடாதா? என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

17. ஆகவே, அல்லாஹ் விள்ளீம் து பொய்யைக்கற்பனைச் செய்பவனைவிட, அல்லது அவனுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குபவனைவிட மிகப்பெரிய அநியாயக்காரன்யார்? நிச்சயமாக குற்றவாளிகள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹுற்வையன்றி, தங்களுக்கு இடர் அளிக்காதவற்றை இன்னும், தங்களுக்குப் பலன் அளிக்காதவற்றை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்; இவர்கள் அல்லாஹுற்விடத்தில் எங்களுக்கு பரிந்துரையாளர்கள் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (ஆகவே, நபியே நீர் அவர்களிடம்,) "வானங்களிலோ, பூமியிலோ அல்லாஹுற்வுக்குத் தெரியாதவைகளை நீங்கள் அவனுக்கு அறிவிக்கின்றீர்களா? (அவனோ யானவையும் நன்கறிந்தவன்) அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் உயர்வடைந்துவிட்டான்" என்று கூறுவீராக!

19. மேலும், மனிதர்கள் (தொடக்கத்தில்) ஓரே சமுதாயத் திணராகவே தவிரிருக்கவில்லை; பின்னரே அவர்கள் (பிரிந்து) மாறுபட்டுவிட்டனர்; மேலும், (ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தவணை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று) உமது இரட்சகளின் வாக்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்கள் எதில் மாறுபட்டிருக்கின்றனரோ அதைப் பற்றி அவர்களிடையே முடிவு செய்யப்பட்டேயிருக்கும்.

20. மேலும், "(முன்பிருந்த நபிமார்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டவாறு) ஏதோர் அத்தாட்சி (அல்லாஹ் வின் தொதராகிய) அவர்மீது அவருடைய இரட்சகளிடமிருந்து இறக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அதற்கு மறைவானவைகள் அல்லாஹுற்விற்கே உரியன்; ஆகவே, நீங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கள்; நிச்சயமாக நான், உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்போரில் இருக்கிறேன்" என்று(நபியே) நீர் கூறுவீராக!

وَإِذَا أَذْهَنَ النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ أَضْرَارٍ مَّسَّتُهُمْ إِذَا أَلْمَمْتُكُمْ
 فِي آيَاتِنَا قُلِ الَّهُ أَسْرَعُ مَكْرُونَ رُسُلُنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ^(٣)
 هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْقَلْمَكِ وَ
 جَرَيْنَ بِهِمْ بِرِّيَّهُ طَيْبَةٌ وَفِرْحَةٌ بِهَا جَاءَتْهَا رَحْمَةٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءُهُمُ التَّوْجِيهُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّمَا أُجْبِطُهُمْ دُعَوَا
 اللَّهُ خَلَصِينَ لَهُ الَّذِينَ هُلِّيْنَ أَبْجَيْتُنَا مِنْ هُنْدَهُ لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الشَّرِكَيْنَ^(٤) فَلَمَّا أَنْجَهُمْ إِذَا هُوَ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ
 الْحَقَّ لِيَكُفِيَ النَّاسُ إِنَّمَا يَغْيِرُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ كُلُّ مُتَّمَّعٍ الْحَيَاةُ الْدُّنْيَا
 ثُمَّ إِلَيْنَا أَمْرُ حَعْكُمْ فَنَزَّلْنَاكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^(٥) إِنَّمَا مَثَلُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلَنَا مِنَ السَّمَاءِ فَلَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
 الْأَرْضِ وَمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخْدَتِ الْأَرْضُ
 رُخْوفَهَا وَأَزْيَّتُ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِيرُونَ عَلَيْهَا أَتَهَا
 أَمْرُنَا لِيَلَا أَوْنَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَسِيدًا كَأَنَّ لَمْ تَعْنَ
 بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ^(٦) وَاللَّهُ
 يَدْعُوكُمْ إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ^(٧)

21. மேலும், மனிதர்களை_ அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துண்பங்களுக்குப்பின் ஒரு அருளைக்கொண்டு இன்பமடையும்படி நாம் செய்தால், அச்சமயம் அவர்கள் நம் வசனங்களில் (தவறான பொருள் கற்பிக்கச்) சூழ்ச்சி செய்வது அவர்களுக்கு (வழக்கமாக) உண்டு; (அதற்கு நபியே! உங்கள் சூழ்ச்சியை முறியடிக்க) அல்லாஹ்(வின் சூழ்ச்சி முந்திக்கொள்ளும்; அவன்) சூழ்ச்சியால் மிகத்தீவிரமாவன் என்று கூறுவிராகி நிச்சயமாக, நம்முடைய தூதர்களாகிய மலக்கு)கள் நீங்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

22. கரையில் மற்றும் கடவில் அவனே உங்களை பயணம் செய்ய வைக்கின்றாள்; முடிவாக, நீங்கள் கப்பல்களில் இருக்கும்போது நல்ல காற்றுடன் அவர்களை அவைகள் கொண்டு சென்றன; (அவ்வாறு நன்கு அவை செல்லும்) அதைக் கொண்டு அவர்கள் மிகிழ்ச்சியும் அடைந்திருந்த சமயத்தில் புயல் காற்று அதனிடம் வந்துவிட்டது; எல்லா இடங்களிலிருந்து அவர்களிடம் அவைகளும் வந்து விட்டன; "நிச்சயமாக அவர்கள் (அவைகளால்) சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டார்கள்; (அதிலிருந்து கரைசேரமுடியாது)" என்றும் அவர்கள் என்னிவிட்டனர்; (அப் பொழுது) அவ்வாறு வை_ அவனுக்கே மார்க்கத்தை(வணக்கத்தை) கலப்பற்றாக்கிய வர்களாக, (தூய உள்ளத்துடன், "எங்கள் இரட்சக்களே!) இதிலிருந்து நீங்களை காப்பாற்றி விட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் (உனக்கு) நன்றி செலுத்துபவர்களில் உள்ளவர்களாக நாங்கள் இருப்போம்" என்று பிரார்த்திக்கின்றனர்.

23. ஆகவே அவன் அவர்களைக் காப்பாற்றியபொழுது, அவர்கள் (கரைசேர்க்கப்பட்ட) அந்நேரமே, நியாயின்றி பூமியில் அழிச்காட்டியம் செய்கின்றனர்; மனிதர்களே! உங்களுடைய அழிச்சாட்டியமெல்லாம் உங்களுக்கே கேடாக முடியும்; (அதனால்) இவ்வகை வாழ்க்கையில் சிறிது சுகமனுபவிக்கலாம்; பின்னர், நம்மிடமே உங்கள் திரும்புதல் இருக்கிறது; (அப்போது) நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை நாம் உங்களுக்கு அறிவித்துவிடுவோம்.

24. இவ்வகை வாழ்க்கையின் உதாரணமெல்லாம் நீரைப் போன்றாகும்; அதை வானத்திலிருந்து நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அது, மனிதர்களும், கால் நடைகளும் புசிக்கக் கூடிய புற்புண்டு முதலியவைகளுடன் கலந்து (அவை பூத்துக் காய்த்து, கதிர் வாங்கி) முடிவாக பூமி தனது செழிப்பைப் பிடித்து அலங்காரமும் அடைந்தபோது அதன் சொந்தக்காரர்கள், (நாளை) அதன்மீது நிச்சயமாக தாங்கள் (அறுவடை செய்ய) சக்தியடையவர்கள் என்றும் தங்களை எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர்; (அச்சமயம்,) இரவிலோ அல்லது பகலிலோ நம்முடைய கட்டளை வந்து (அதைநாம் அழித்துவிட்டோம்) அதனால், அவை நேற்றைய தினம் அவ்விடத்தில் இல்லாததைப் போன்று அறுவடை செய்யப்பட்டதாக அதை நாம் ஆக்கிவிட்டோம்; சிந்தித் துணரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நாம் (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறே (தெளிவாக) விவரிக்கிறோம்.

25. (மனிதர்களே) அவ்வாறுவோ சாந்தி அளிக்கக்கூடிய (சுவன்) வீட்டின்பால் (உங்களை) அழைக்கின்றாள்; மேலும், அவன் நாடியவர்களை (அதற்குரிய) நேரான வழியின்பால் செலுத்துகிறான்.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الصُّنْفَيْ وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وِجْهُهُمْ قَرْشَلَا
 ذَلِكَهُ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَاحِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا^{١٧}
 السَّيِّئَاتِ جَرَاءَ سَيِّئَاتِ بَعْثَلَاهَا وَتَرْهُقُهُمْ ذَلِكَهُ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ عَاصِمٍ كَانُهَا أَغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قَطْعًا مِنَ الْيَوْلِ مُظْلِمًا
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا لَهُمْ نَقُولُ لِلَّذِينَ آشَرُوكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشَرِكَاوْكُمْ
 فَرَأَلَنَا بِيَنْهُوَ وَقَالَ شَرِكَاوْهُمْ مَا كَنْتُمْ إِنَّا نَعْبُدُ وَنَنْعَدُ^{١٨}
 فَكُفُّى بِاللَّهِ شَهِيدًا بِالَّذِنَا وَبِنَكُورِنَ كُلُّ لَعْنَ عِبَادَتِكُمْ
 لَغَفِيلِنَ^{١٩} هُنَالِكَ تَبَلُّو اكْلُ نَفِيسٌ مَا أَسْلَفْتُ وَرَدُوا إِلَى اللَّهِ
 مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ^{٢٠} فَلِمَنْ
 يَرْزُقُهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَهْلِكُ السَّمَاءُ وَالْأَبْصَارُ
 مَنْ يَخْرُجُ أَحْسَى مِنَ الْمَيِّتَ وَيَخْرُجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْأَحْسَى وَمَنْ يَدْبُرُ
 الْأَمْرَ فَيَقُولُونَ اللَّهُ قَلْ أَفَلَا تَتَقَوَّنَ^{٢١} فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقِّ
 فَمَا زَادَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَإِنِّي نُصْرَفُونَ^{٢٢} كَذَلِكَ
 حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَهْلَوْلَأْيُونَ^{٢٣}

26. நன்மை செய்தவர் களுக்கு(க்கூவி) நன்மையும், (அவர்கள் செய்ததைவிட) இன்னும் அதிகமும் (அல்லாஹ் வின் கண்ணியமான முகத்தைக் காணும் பாக்கியமும்) உண்டு; அவர்கள் முகங்களை (துக்கத்தின் காரணமாக தூசிபடிந்தது போன்று) இருஞோ அல்லது இழிவோ குழந்து கொள்ளாது; நிச்சயமாக அவர்கள் சவனவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாகத்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

27. மேலும், தீமைகளைச் சம்பாதித்தார்களே அத்தகையோர்_ (அவர்கள் செய்த) தீமைக்குரிய கூலி அதைப் போன்றதாகும்; அவர்களை இழிவும் சூழ்ந்து கொள்ளும்; அல்லாஹ் வின் வேதனையிலிருந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பவர் (எவரும்) இல்லை; இருண்ட இருளையுடைய இரவின் ஒருபாகத்தால் அவர்களுடைய முகங்கள் மூடப்பட்டது போன்ற (காணப்படும்); அவர்கள் நரகவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாகத்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

28. மேலும், அவர்கள் அனைவரையும் நாம் ஒன்று திரட்டும் நாளை (நபியே! அவர்களுக்கு நினைவு கூர்வீராக!) பின்னர், இனைவைத் துக் கொண்டிருந்தார்களே அவர்களுக்கு "நிங்களும் (அல்லாஹ் வின் வணக்கத்தில் கூட்டாக்கிய) உங்கள் இனையாளர்களும் உங்கள் இடத்திலேயே (அதை விட்டு நகராது) நில் லுங்கள்" என்று கூறுவோம்; (பின்னர்) "எங்களை நீங்கள் வணங்கக் கூடியவர்களாக இருக்கவே இல்லை" என்று அவர்களின் இனையாளர்கள் கூறியவர்களாக இருக்க அவர்களுக்கு மத்தியில் (இருந்த தொடர்பை நீக்கி) நாம் பிரித்து விடுவோம்.

29. "ஆகவே, எங்களுக்கும் உங்களுக்குமிடையில் அல்லாஹ் வே சாட்சியாக இருக்கப்போதுமானவன்; உங்களுடைய உங்களுக்கத்தைப்பற்றி நிச்சயமாக, நாங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தோம்" (என்றும் கூறுவார்).

30. அவ்விடத்தில் ஓவ்வோர் ஆத்மாவும் தான் மூற்படுத்தியதைச் சோதித்து (க்கண் கூடாகப்பார்த்து) கொள்ளும். மேலும், அவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான அதிபதியாசிய அல்லாஹ் வின் பக்கமே திருப்பப்படுவார்கள்; அவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தார்களே அவை அவர்களை விட்டு மறைந்தும் விடும்.

31. "வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உணவளிப்பவன் யார்? அல்லது செவிப்புவனையும், பார்வைகளையும் சொந்தமாக்கி கொண்டிருப்பவன் யார்? இறந்ததிலிருந்து உயிருள்ளதை வெளிப்படுத்துவனும், உயிருள்ளதிலிருந்து இறந்ததை வெளிப்படுத்துவனும் யார்? (அகிலத்தாரின்) சகல காரியங்களைத் திட்டமிட்டு நிசத்துபவனும் யார்?" என (நபியே!) நீர் (அவர்களைக்) கேட்பீராக! (அதற்கு) வர்கள் அல்லாஹ்தான் "என்று கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின், "(அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டார்களா?" என்று நீர் கூறுவீராக!

32. (இத்தகைய தகுதிகளுக்குநிய) "அவன்தான் உங்களுடைய உண்மையான இரட்சகளாகிய அல்லாஹ்; இந்த உண்மைக்குப் பின்னர், வழிகேட்டைத் தவிர வேறு (எஞ்சியிருப்பது)யாது? (இவ்வுண்மையை விட்டு) நீங்கள் எங்கு திருப்பப்படுகிறீர்கள்?" (என்றும் நபியே நீர் கேட்பீராக)

33. "(இவர்கள் நிராகரித்த) இவ்வாறே பாவும் செய்பவர்கள்மீது, "நிச்சயமாக அவர்கள் விசுவாகங் கொள்ள மாட்டார்கள்" என்ற உமதிரட்சகளின் வாக்கு உண்மையாகிவிட்டது.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَاءِكُمْ مَنْ يَبْدَأُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَقُلْ إِنَّ اللَّهَ
 يَبْدَأُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَإِنِّي تَوَفَّكُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
 مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ أَحَدٌ إِنْ يَتَّبِعَ أَمْنَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا إِنْ يَهْدِي فَمَا كَلَمْ
 كَيْفَ تَعْلَمُونَ ۝ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرَهُمْ إِلَّا اطْنَابُ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
 مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَمَا كَانَ هَذَا
 الْفُرْقَانُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الدِّينِ
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَنَقْصَيْلُ الْكِتَابِ لَأَرِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَاهُ ۝ قُلْ فَأَنْتُو أَسْوَرُهُ مِثْلُهِ وَأَدْعُوا مِنْ
 أَسْتَطَعْتُهُ وَمِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ۝ بَلْ كَذَّبُوا
 بِهَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَكَمَا يَأْتِهُمْ تَأْوِيلَهُ كَذَّاكَ كَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَ
 مَنْ هُوَ مِنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَنْ هُوَ مِنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَلَىٰ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
 أَنْتُمْ بِرِيشِكُوْنَ وَمَنْ كَأْعْمَلَ فَأَنَا بِرِيشِكُوْنَ مَثَانِي عَمَلُوكُونَ ۝

34. "உங்களுடைய இணையாளர்களில் தொடக்கமாகப் படைப்பைத் தொடங்கி, (அது அழிந்த) பின்னர் அதனை மீட்டுப்பவர் (யாரேனும்) உண்டா?" என்று (நபியே) நீர் கேட்பீராக (நீரே அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்தான் சிருஷ்டிகளை முதலாவதாக உற்பத்தி செய்து (அவை மரித்த) பின்னர், அவற்றை அவன் மீளவைப்பான்" (என்று கூறி). இந்த உண்மையை விட்டு) நீங்கள் எப்படித்தான் திருப்பப்படுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்பீராக!

35. "உங்களுடைய இணையாளர்களில், சத்தியத்தின்பால் வழிகாட்டுபவர் உண்டா?" என்று கேட்பீராக (நீரே அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்தான் சத்திய (மார்க்க) தத்திற்கு வழி காட்டுகிறான்" எனக்கூறுவீராக! சத்தியத்திற்கு வழிகாட்டுபவன் பின்பற்றப்பட மிக உரியவனா? அல்லது வழிகாட்டப்பட்டாலேயன் றி நேர் வழியை அடைய மாட்டானே அ(வன் பின்பற்றத்தக்க)வனா? உங்களுக்கு என்ன (கேடு) நேர்ந்தது? (இதற்கு மாறாக) நீங்கள் எவ்வாறு தீர்ப்பளிக்கிறீர்கள்?

36. மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அவசியமில்லாத) என்னத்தையேயன் றி (வேறெதையும்) பின்பற்றவுவதில்லை; நிச்சயமாக (அவசியமில்லாத) எண்ணம், உண்மையை அறிவதற்கு ஒரு சிறிதும் பயன்படாது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்கள் செய்யவைகளை நன்களிற்குத் தவண்.

37. இன்னும், இந்தக் குர் ஆன் அல்லாஹ் வால் (இறக்கப்பட்டதே) தவிர (மற்றெவராலும்) பொய்யாகக் கற்பணை செய்யப்பட்டதன்று; எனினும், (இது) இதற்கு முன்னுள்ள (வேதங்களான)தை உண்மையாக்கி வைத்து, வேதத்தை (அதிலுள்ளவற்றை) விவரித்துக் கூறுவதாகவும் இருக்கிறது; அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள இல்லை எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

38. அல்லது (குர் ஆனாகிய) இதனை (முடிமுடைய தாதராகிய) "அவர் (பொய்யாகக் கற்பணை செய்துகொண்டார்)" என அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறெனின் நபியே! அவர்களிடம் "உங்கள் கூற்றில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் அதனைப் போன்ற ஒரு அத்தியாயத்தைக் கொண்டுவாராங்கள்; அல்லாஹ் வரவையன்றி உங்களுக்குச் சாத்தியமானவர்களையும் (உங்களுக்கு உதவி செய்ய) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

39. மாறாக (குர் ஆனாகிய) அதன் அறிவை (ப்பற்றி) அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாததையும், அதன் விளக்கம் பற்றி அவர்களுக்கு வராதவற்றையும் அவர்கள் பொய்யாக்குகின்றனர்; அவர்களுக்கு முன்னிருந்துவர்களும் இவ்வாறே (அவற்றைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, அந்த அநியாயக் காரர்களின் முடிவு எப்படியிருந்தது என்பதை (நபியே) நீர் பார்ப்பிராக.

40. மேலும், அவர்களில் (குர் ஆனாகிய) இதனை விசுவாசிப்பவரும் உள்ளனர்; அவர்களில் இதனை விசுவாசங் கொள்ளாதோரும் உள்ளனர்; இன்னும், உம்முடைய இரட்சகன் குழப்பக்காரர்களை மிக அறிந்தவன்.

41. இன்னும் (நபியே) உம்மை அவர்கள் பொய்ப்படுத்தினால் (நீர் அவர்களிடம்) என செயல் (அதன் பலன்) எனக்கூரியது; (அவ்வாறே) உங்கள் செயல் (அதன் பலன்) உங்களுக்குரியது; நான் செய்வதிலிருந்து நீங்கள் நீங்கியவர்கள்; நீங்கள் செய்வதிலிருந்து நானும் நீங்கியவன்" என்று கூறுவீராக!

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَعْوِنَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَمْ وَلَوْ كَانُوا
 لَا يَعْقُلُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهُدِي الْعُمَى وَ
 لَوْ كَانُوا لَا يُبَصِّرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
 النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يُظْلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ يُبَصِّرُهُمْ كَمَا لَمْ يَبْثُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّنَ الْقَهَّارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قُدْحَرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 يُلْقَأُ اللَّهُو وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَإِمَامًا تُرِينَكَ بَعْضَ الَّذِينَ
 نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفِّيْنَكَ فَالْيَوْمَ جُعْهُو هُنَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا
 يَفْعَلُونَ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
 بِالْقُسْطِ وَهُوَ لَا يُظْلِمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَا أَمِلُكُ لِتَقْسِيْتِ ضَرَّاً وَلَا نَفْعًا لَا مَا شَاءَ
 اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
 وَلَا يَسْتَقْبِلُونَ ۝ قُلْ أَرَعِيهِمْ لَمَنْ أَشْكُمْ عَذَابَهُ بَيْانًا أَوْ نَهَارًا
 مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرُمُونَ ۝ أَتُؤْمِنُ أَذَا مَا وَقَعَ أَمْنُدُوهُ
 أَثْنَانٌ وَقَدْ كَنْتُو بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝ ثُقُوقِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 ذُوْقُوا عَذَابَ الْخَلْدِ هَلْ يَجْزُونَ إِلَيْهِمَا كَنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝

42. மேலும், உமக்கு செவியேற்போரும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; செவிட்களை அவர்கள் (எதனையும்) விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தாலும் நீர் செவியேற்கச் செய்வீரா?

43. இன்னும், உம்மைப் பார்ப்போரும் அவர்களில் (இலர்) இருக்கின்றனர்; குருட்களுக்கு அவர்கள் பார்க்காதவர்களாக இருப்பினும் நீர் வழிகாட்டுவீரா?

44. நிச்சயமாக அல்லாஹுற் மனிதர்களுக்கு கொஞ்சமும் அநீதமிழூக்கமாட்டான் எனினும்மனிதர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொள்கின்றனர்.

45. மேலும், அவர்களை அவன் ஒன்று திரட்டும் நாளில் (ஒரு) பகலில் சொற்ப நேரத்தைத் தவிர, (இவ்வுலகில்) தாங்கள் தங்கவில்லை என்பதைப் போன்று (அவர்கள் என்னுவதுடன்) தங்களுக்கிடையில் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமாகிக் கொள்வார்கள்; அல்லாஹுற்வின் சந்திப்பைப் பொய்யாக்கியோர் திட்டமாக (அந்தாளில்) நஷ்டமடைந்தே விட்டார்கள்; அவர்கள் நேர்வழி பெற்றவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

46. மேலும் (நுபியே) நாம் அவர்களுக்கு வாக்களித்திருக்கும் (தண்டனைகளில்) சிலவற்றை (மீழ்மூடைய வாழ்நாளிலேயே) நாம் உமக்குக் காண்பித்தாலும், அவ்வது (நீர் பார்ப்பதற்கு முன்) நாம் உம்மைக்கைப்பற்றிக் கொண்டாலும் (எவ்வாறாயினும்) அவர்களுடைய திரும்புதல் நம்பாலேயாகும்; பின்னர், அவர்கள் செய்யபவற்றிற்கு அவ்வாறு சாட்சியாளராவான்.

47. ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் (நுழ்மால் அனுப்பப்பட்ட) ஒரு தூதர் உண்டு; எனவே, அவர்களுடைய தூதர் (அவர்களிடம்) வந்துவிடும் பொழுது அவர்களுக்கிடையில் நீதமாகவே தீர்ப்பளிக்கப்படும்; மேலும், அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

48. "நீங்கள் (மறுமைநாள் பற்றிக் கூறுவதில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (நடந்தேறும்)?" என்று (நிராகரிப்போராகிய) அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

49. (அதற்குநுபியே) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹுற் நாடியதையளினக்குயாதொரு இடரை (நீக்கிக்கொள்வதை)யும், யாதொரு பல்லை (சர்த்துக் கொள்வதை)யும் நான் சக்தி பெற்றமாட்டேன்; ஒவ்வொரு சமுதாயத்தாருக்கும் ஒரு (குறிப்பிட்ட) தவணையுண்டு; அவர்களுடைய தவணை வந்துவிட்டால் ஒரு நாழிகை பிந்தவுமாட்டார்கள், முந்தவுமாட்டார்கள்.

50. நீர் கூறுவீராக: "அவனுடைய வேதனை இரவிலோ அல்லவது பகலிலோ உங்களிடம் வந்தடைந்து விடுமானால் (நீங்கள் அதனை தடுத்துவிட முடியுமா என்பதை) எனக்குக் கூறுங்கள்?" (நுபியே) இக் குற்றவாளிகள் (எப்பொழுது வரும் என்று கேட்டு) அவனிடமிருந்து எதை அவசரப்படுகின்றனர்?"

51. "[அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்] அது நிகழ்ந்து விட்டதன் பின்னரா அதனை நீங்கள் நம்புவீர்கள்? நீங்கள் அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தநிலையில் (நிகழ்ந்துவிட்ட அதனை) இப்போது தானா நம்பிக்கை கொள்கிறீர்கள்? (என்று அப்போது கூறப்படும்)

52. பிறகு அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிலையான (இவ்) வேதனையைச் சுலைத் துக்கொண்டிருங்கள்; நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்ததைத் தவிர (வேறு எதற்கும்) நீங்கள் கூலி கொடுக்கப்படுகிறீர்களா?" என்றும் கேட்கப்படும்.

وَيَسْتَبِّنُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُولُ إِي وَرِبِّ إِنَّهُ لَعْنٌ وَمَا النَّارُ بِمُعْجِزٍ^٦
 وَلَوْأَنْ لِكُلِّ نَفْسٍ ظِلْمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَفَتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّادِمَةَ
 لِتَارًا وَالْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقُسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^٧ إِلَّا
 إِنَّ يَلْهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^٨ هُوَ يُحْيِي وَيُبَيِّنُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ^٩ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشَفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ
 وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ^{١٠} قُلْ يَعْصِي اللَّهَ وَيَرْحَمَتْهُ
 فِي ذَلِكَ فَلَيَفْرُحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَحْمِلُونَ^{١١} قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمُ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَّا قُلْ اللَّهُ أَذْنَ
 لِكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ يَقْتَرُونَ^{١٢} وَمَا أَذْنُ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
 الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ^{١٣} وَمَا تَكُونُ فِي شَلَّٰ وَمَا تَسْتُوِي مِنْهُ مِنْ
 قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَيْلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شَهُودًا إِذْنِيْضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزِبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مُشْقَالٍ ذَرْقَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
 فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتْبٍ مُّبِينٍ^{١٤}

53. (நபியே) "அது உண்மைதானா? என்று தெரிவிக்குமாறு அவர்கள் உம்மிடம் செய்திகேட்கின்றனர்; (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக : "ஆம்! என் இரட்சகள் மீது சத்தியமாக நிச்சயமாக அது உண்மைதான்; (மன்னேங்கு மண்ணாக ஆசியபின் மீண்டும் உங்களைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவதிலிருந்து அல்லாஹுவை) நீங்கள் இயலாதவனாக ஆக்கிலிடக்கூடியவர்களுமல்லர்.

54. மேலும், அறியாயம் செய்த ஒவ்வோர் ஆத்மாவிடமும் உலகத்தில் உள்ள (பொருள்) யாவும் இருந்த போதிலும் அவை யாவையுமே (அவ்வாறுவிள்ள தண்டனை பிரிக்குந்து தள்ளன நீக்கிக் கொள்ள) சடாகக் கொடுத்துவிடும்; மேலும் அவர்கள் தண்டனையைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்ற பொழுது கைகேதத்தை (உள்ளூறு) அவர்கள் மறைத்துக்கொள்வர்; (அந்நாளில்) அவர்களிடையே நிதியாகவேதிர்ப்பளிக்கப்படும்; அவர்கள் அறியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

55. (மனிதர் களே!) வானங்கள், மற்றும் பூமியிலுள்ளவை நிச்சயமாக அல்லாஹுவுக்கே உரியன் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹுவுடைய வாக்குருதி உண்மையானதுதான் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; எனிலும், அவர்களில் அதிகமானார் (இதனை) அறிய மாட்டார்கள்.

56. அவனே (உங்களுக்கு) உயிர் கொடுக்கிறான்; அவனே (உங்களை) மரணிக்கச் செய்கிறான். பிள்ளைர் அவளிடமே (மருமையில்) நீங்கள் திருப்பப்படுவர்கள்.

57. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து திட்டமாக ஒரு நல்லுப்பதேசமும், (உங்கள்) இதயங்களிலுள்ளவற்றைக் குணப்படுத்துவதும் உங்களுக்கு வந்துவிட்டது; மேலும், (அது) விசுவாசங் கொண்டவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

58. (அது) "அல்லாஹுவிளின் பேரருளைக் கொண்டும், அவனுடைய அருளைக் கொண்டுமின் ஸதாகும்; ஆகவே அதைக்கொண்டு அவர்கள் சந்தோஷமடையட்டும்; இது அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பவற்றைவிட மிகச்சிறந்தது" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

59. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக "உங்களுக்காக அல்லாஹு இறக்கி வைத்த உள்வு வகைகளை நீங்கள் கவனித்தீர்களா?" அவற்றில் சிலவற்றை ஆகாதவையென்றும், சிலவற்றை ஆகுமானவை யென்றும் நீங்கள் ஆக்கிக்கொள்ளார்கள்;" (இவ்வாறு செய்ய) "அல்லாஹுதான் உங்களுக்கு அனுமதி அளித்திருக்கின்றானா?" அவ்வது, அல்லாஹுவிளின்மீது (பொய்யைக்)கற்பனை செய்கிறார்களா?" என்று நீர் கேட்பிராக!

60. "அல்லாஹுவிளின்மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்கின்றார்களே அவர்களின் எண்ணம் மறுமை நாளைப்பற்றி என்ன? (அவர்கள் தண்டிக்கப்படமாட்டார்களென்ன என்னிக்கொண்டனரா?) நிச்சயமாக அல்லாஹு மனிதர்கள் மீது பேரருடையோனாக இருக்கிறான்; எனிலும், அவர்களில் அதிகமானார் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

61. எக்காரியத்திலும் நீர் இருப்பதில்லை; இந்தக் குர் ஆனிலிருந்து நீங்கள் ஒதுவுதுமில்லை; செயலில் எதையும் நீங்கள் செய்வதுமில்லை; நீங்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது உங்கள் மீது நாம் பிரசங்கமானவர்களாக இருந்தே தவிரி. இன்னும் பூமியிலோ, வானத்திலோ உள்ளவற்றில் ஓர் அனுவளவும் (நபியே) உமதிரட்சக்கலுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து விடுவதில்லை; இன்னும், இவற்றைவிடச் சிறிதோ, பெரிதோ (எதுவாயினும்) அவனுடைய தெளிவான (லவ்ஹால் மற்றும் எனும்) பதிவுப் புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப்பட்டு) இருந்தேயல்லாமல் இல்லை.

الَّذِينَ أَوْلَيْاهُمُ اللَّهُ لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ ٤٣
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٤٤ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٤٥ وَلَا يَحْرُكُ قَوْلَهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ إِلَيْهِ
 جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٤٦ الَّذِينَ يَلْهُم مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ٤٧ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مَنْ
 دُونَ اللَّهِ شَرِكَاءُ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الضَّلَالُ وَإِنْ هُمْ إِلَّا
 يَخْرُصُونَ ٤٨ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَهُمُ الْأَيْلَلَ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يَسْمَعُونَ ٤٩ قَالُوا تَخْدِدُ اللَّهَ وَلَدًا أَسْبَحْنَاهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ
 سُلْطَنٍ يَهْدَنَا إِنَّا نَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٥٠
 قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
 يُفْلِحُونَ ٥١ مَتَّاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِيرُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٥٢

62. (விசுவாசிகளே!) அறிந்து கொள் ஞங்கள்! நிச்சயமாக அல்லாஹ் வின் நேசர்கள்— அவர்களுக்கு யாதொரு பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

63. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (அல்லாஹ் வை உண்மையாகவே) விசுவாசித்து,(அவனைப்) பயந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

64. அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்விலும், மறுமையிலும் நன்மாராயமுன்டு;(உயர் பதவிகளை அவர்களுக்கு வழங்குவதாகக் கூறியிருக்கும்) அல்லாஹ் வை உடைய வாக்கு(ருதி)களில் எவ்விதமாற்றமுமில்லை; இதுவே மகத்தான் வெற்றியாகும்.

65. இன்னும் (நபியே! உம்மை இழிவாகக் கூறும்) அவர்களுடைய கூற்று(கள்) உம்மைக் கவலைப்படுத்தவேண்டாம்; நிச்சயமாகக் கண்ணியம்(அது) அனைத்தும் அல்லாஹ் வை உடைய கேட்ரியது! அவனே செனியேற்கிறவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

66. வானங்களில் இருப்பவை, மற்றும் பூமியில் இருப்பவை நிச்சயமாக அல்லாஹ் வை உடைய கேட்ரியன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளங்கள். (இவ்வாறிருக்க) அல்லாஹ் வை உடைய யையன்றி இணையாளர்களை (தெய்வங்கள் என) அழைப்போர் எதைப் பின்பற்றுகின்றனர்? (வீணை) யூகத்தையன்றி வேறொதையும் அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை; அன்றியும், அவர்கள் வெறும் அனுமானங்கள் செய்யவர்களே அன்றி இல்லை.

67. அவன் எத்தகையோன்றால், இரண்வை உங்களுக்காக — அதில் நீங்கள் அமைதி பெறுவதற்காகவும், பகலை பார்வைக்குரிய(பிரகாசமான)தாகவும் ஆக்கினான்(அவனுடைய வசனங்களுக்குச்) செவிசாய்க்கும் சமுதாயத்தவர்க்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

68. அல்லாஹ், குமாரனை எடுத்துக் கொண்டான் என அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவனோ (இக் கூற்றிலிருந்து) மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவன் தேவையற்றவன்; வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன்; (அவனுக்கு மக்கள் உண்டென்று கூறும்) இதற்கு உங்களிடத்தில் எத்தகைய சான்றும் இல்லை; நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாததை அல்லாஹ் வை வின்மீது (பொய்யாகக்) கூறுகிறீர்களா?

69. "நிச்சயமாக அல்லாஹ் வை வின்மீது (இவ்வாறு) பொய்யைக் கற்பனை செய்கின்றனரே அத்தகையோர்— அவர்கள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

70. (இத்தகையோருக்கு) இவ்வுலகில் (சிறிது) சுகமனுபவித்தல் உண்டு; பின்னர், (மறுமையில்) நம் மிடமே அவர்களின் திரும்புதல் இருக்கிறது; பின்னர், (உண்மையை) அவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, அவர்களுக்கு நாம் கடினமான வேதனையை சூலக்கச் செய்வோம்.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَنِي وَرَأْذَقَالَ لِقَوْيَاهِ يَقُولُ مَا كَانَ كَبُرُّ عَلَيْكُمْ
 مَقَامِي وَتَذَكِّرُ بِاِبْيَاتِ اللَّهِ فَعَلَّ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ فَاجْمِعُوا
 اَمْرَكُمْ وَشَرِكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غَيْرَهُ ثُمَّ افْضُوا إِلَيَّ وَ
 لَا تَنْظِرُونَ^(١) فَإِنْ تَوَكَّلْتُمْ فَهَا سَالِتُكُمْ مِنْ اجْرٍ اَنْ اَجْرِيَ
 إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرُتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ^(٢) فَلَكُمْ بُوْدَهُ
 فَنَجِيَّنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَغْرَقْنَا
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاِبْيَاتِنَا فَانْظُرْ كِيفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ^(٣)
 ثُمَّ بَعْثَنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَهَا كَانُوا يُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلِ ذَلِكَ نَطَبَعُ عَلَى
 قُلُوبِ الْمُعْتَدِلِينَ^(٤) ثُمَّ بَعْثَنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَرُونَ إِلَى
 فُرْعَوْنَ وَمَلَائِيهِ بِاِبْيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ^(٥)
 فَلَمَّا جَاءُهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا اَنَّ هَذَا السِّحْرُ مُرْسَلٌ^(٦)
 قَالَ مُوسَى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَهَا جَاءَ كُمْ اسْعِرْهُذَا اَوْ لَا يُقْلِعُ
 السِّحْرُوْنَ^(٧) قَالُوا اَجْعَنَّنَا لِتَلْفِتَنَا اعْمَانَا وَجَدَنَا عَلَيْهِ ابْنَاءَنَا
 وَتَكُونُ لِكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَعْنَهُ لِكُمَا بِمُؤْمِنِينَ^(٨)

71. மேலும் (நபியே) நூற்றுடைய சம்பவத்தை நீர் அவர்களுக்கு ஒத்திக் காண்டிப்பீராக! அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், "என்னுடைய சமூகத்தினரோ! நான் (உங்களுக்கு மத்தியில்) இருப்பதும், நான் அல்லாஹ்ருடைய வசனங்களை ஓத்திக் காண்பித்து, உபதேசித்து) நினைவு படுத்துவதும், உங்களுக்குப் பள்ளாகத் தோன்றி (எனக்கு தீங்கு செய்யவேண்டுமா) னால், நான் அல்லாஹ்ருடைய தோன்றி (எனக்கு தீங்கு செய்யவேண்டுமா) னால், நான் அல்லாஹ்ருடைய மீதே (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்; (நீங்கள் முடிவெடுத்த) உங்களுடைய காரியத்தையும், உங்களுடைய இன்னையாளர்களையும் ஒன்றுகூட்டி முடிவுசெய்யுங்கள்; பின்னர் உங்களுடைய (அக்)காரியம் உங்களிடம் மனைமுகமாகவும் இருக்கவேண்டாம். பின்னர் (அம்முடிவை) என்னில் நிறைவேற்றிவிடுங்கள்; (இதில்) எனக்கு நீங்கள் காலதாமதம் கொடுக்கவேண்டாம்" என்று கூறியதை(நினைவு கூர்வீராக).

72. "ஆகவே, நீங்கள் (என்னுடைய தூதைப்) புறக்கணித்தால் நான் உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியெல்லாம் அல்லாஹ்ருடையின் மீதே தவிர (மற்றெவரிடமும்) இல்லை; நான் (அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ் ப்படிந்து நடக்கும்) முஸ்லிம் களில் (உள்ளவனாக) இருக்குமாறே ஏவப்பட்டுள்ளேன்" (என்று கூறினார்).

73. பின்னர் அவர்கள், அவரைப் பொய்யாக்கி விட்டனர்; ஆகவே, நாம் அவரையும், அவரைச் சார்ந்தோரையும் கப்பலில் (ஏற்றிக்) காப்பாற்றினோம்; மேலும் அவர்களை (முன்னவர்களுக்குப்) பின்தோன் றல்களாகவும் நாம் ஆக்கினோம்; இன்னும் நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோரை(ப் பெருவெள்ளத்தில்) மூழ்கடித்தோம்; பின்னர் அக்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டவர்களுடைய முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே) நீர் கவனிப்பீரான்.

74. பிறகு, அவருக்கு(நூஹாக்கு)ப் பின்னர், தூதர்களை அவர்களின் சமூகத்தவர் பால் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களும் தெளிவான அத்தாட்சிகளையே அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள்; அப்பொழுது, இவர்களுக்கு முன்னர் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை, இவர்களும் விசுவாசிப்பவர்களாக இருக்கவில்லை; வரம்பு மீறியவர்களின் இதயங்கள் மீது இவ்வாறே நாம் முத்திரையிட்டுவிடுவோம்.

75. பின்னர், அவர்களுக்குப்பிறகு மூஸாவையும், ஹாருணையும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளுடன் (நம்முடைய தூதர்களாக) ஃபிர் அவனிடமும், அவனுடைய பிரதாணிகளிடமும் அனுப்பிவைத்தோம்; அப்பொழுது அவர்கள் கர்வங்கொண்டனர்; (உண்மையை நிராகரித்த) குற்றவாளிகளான சமூகத்தாராகவும் அவர்கள் இருந்தனர்.

76. எனவே நம்மிடமிருந்து அவர்களுக்கு சத்தியம் வந்தபொழுது, "நிச்சயமாக இது தெளிவான சூனியமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

77. (அதற்கு) மூஸா, (அவர்களிடம்) "உண்மையைப்பற்றி_அது உங்களிடம் வந்தபொழுது இது சூனியமா? என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்களா? சூனியக் காரர்களோ வெற்றிபெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

78. அ(தற்க)வர்கள், "எங்கள் முதாதையர்களை எதில் இருக்க நாங்கள் கண்டோமோ அதிலிருந்து எங்களைத் திருப்பிவிடவும், இப்பூமியில் உங்களிருவருக்கும் பெருமைட்டவைமைத்தனம்) ஆசிலிடவேண்டுமென்பதற்குமா நீங்கள் எங்களிடம் வந்தீர்கள்? இன்னும் உங்களிருவரையும் (அல்லாஹ்ருடையின் தூதர்களென்று) நாங்கள் விசுவாசங் கொள்ளக்கூடியவர்கள் அல்லர்" என்று கூறினார்.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُؤْتِنِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلَيْهِ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَ اَنْتُمْ مُلْقُونَ فَلَمَّا كَفَّوْا قَالَ مُوسَى
 مَلِئْتُم بِكُلِّ السِّحْرِ اَنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللَّهَ لَا يَصِلُّهُ عَمَلُ
 الْمُفْسِدِينَ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَلَوْكَةَ الْمُجْرِمُونَ
 فَهَا اَمَنَ لِمُوسَى الْأَذْرِيَّةُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى حُرُوفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِكَهُ اَنْ يَقْتُلُنَّهُمْ وَانَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَانَّهُ
 لَيْسَ الْمُسْرِفِينَ وَقَالَ مُوسَى يَقُولُ اِنْ نَدْعُ اَمْنَاءَ بِاللَّهِ
 فَعَلَيْهِ تَوَكِّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ فَقَالُوا اَعَلَى اللَّهِ تَوَكِّلَ
 رَبِّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّلَمِيْنَ وَنَخْتَارْ حَمَّتِكَ مِنَ
 الْقَوْمِ الْكُفَّارِ وَأَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى وَآخِيهِ اَنْ تَبَوَّا
 لِقَوْمِكُمَا بِهِ صَرْبِيْوَاتٍ وَاجْعَلُو اِبْرِيْوَاتٍ قِبَلَةً وَاقْتِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَشَرِّا الْمُؤْمِنِيْنَ وَقَالَ مُوسَى رَبِّنَا اَنْكَ
 اتَّيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَكَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 رَبِّنَا لِيُضْلُّو اَعْنَ سَبِيلِكَ رَبِّنَا اَطْمَسَ عَلَى اَمْوَالِهِمْ وَأَشْدَدَ
 عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَمَّا رَأَوْهُ مُنْوَاحِثٍ يَرِدُ الْعَذَابَ الْأَكْلِيمَ

79. ஃபிர் அவ்ள், (தன் கூட்டத்தாரிடம்) "கற்றறிந்த சூனியக்காரர் ஒவ்வொருவரையும் என்னிடம்(அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள்" என்றும் கூறினான்.

80. (பல பகுதிகளிலும் இருந்து) சூனியக்காரர்கள் (குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு) வந்த போது, மூஸா (அவர்களிடம்) "நீங்கள் (சூனியம் செய்ய) போடக் கூடியதைப் போடுங்கள்" என்று கூறினார்.

81. (அவ்வாறு) அவர்கள் போட்டபொழுது, மூஸா (அவர்களிடம்) "நீங்கள் எதைக் கொண்டு வந்தீர்களோ அது (வெறும்) சூனியமே; நிச்சயமாக அல்லாஹ் இவைகளை அழித்துகிடுவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் குழப்பம் செய்வோரின் செயலைச் சீர்ப்படுத்தமாட்டான்" என்று கூறினார்.

82. மேலும், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் வாக்குகளைக் கொண்டு சத்தியத்தை— (அதனைக்) குற்றவாளிகள் வெறுத்த போதிலும் சரியே உண்மையாக்கியும் வைக்கிறான்." (என்றும் கூறினார்)

83. (இதன்பின்னர்) ஃபிர் அவ்னும், அவர்களின் பிரதானிகளும் தங்களைத் துன்புறுத்துவார்கள் என்ற பயத்தின்மீது அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து ஒரு சிலைன்ஸ்ரைத் தவிர(வேறு எவ்வும்)மூஸாவை சமான் கொள்ளவில்லை; மேலும், நிச்சயமாக ஃபிர் அவ்ள், (அப்)பூரியில் மிக்க சக்திவாய்ந்தவள்; (கொடுமை செய்வதில்)நிச்சயமாக அவன் வரம்புமீறியவர்களிலும் உள்ளவளாவான்.

84. மூஸா(தன் சமூகத்தாரிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வை விசுவாசித்து, நீங்கள் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படி கிறவர்களாகவும் இருந்தால், (அவனிடமே உங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவனின் மீதே நம்பிக்கை வையுங்கள்" என்று கூறினார்.

85. அ(தற்க)வர்கள், "(அவ்வாறே) அல்லாஹ் வின் மீதே (எங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்து விட்டோம்; எங்கள் இரட்சகளே! அறியாய்க்காரர்களான சமூகத்தாரின் சோதனைக்கு நீ எங்களை ஆக்கிவிடாதே" என்று(பிரார்த்தித்துக்)கூறினார்கள்.

86. மேலும், "எங்கள் இரட்சகளே! நிராகரிக்கும் சமூகத்தாரிடமிருந்து உன் அருளைக் கொண்டு எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயா?" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்கள்)

87. மேலும் மூஸாவுக்கும், அவருடைய சகோதரருக்கும் "நீங்கள் இருவரும் உங்களுடைய சமூகத்தாருக்காக" மிஸ்லில்"பல விடுகளை அழைத்துக்கொடுங்கள், உங்களுடைய (அவ்) விடுகளை கிப்லாவாக (பள்ளிகளாக)வும் ஆக்குங்கள்; (அவற்றில் தவறாது)தொழுகையையும் நிறைவேற்றிறங்கள்; (அப்போது நீங்கள் வெற்றியடைந்து விடுவீர்கள் என்று) விசுவாசங் கொண்டோர்க்கு நீர் நன்மாராயமும் கறுவிராக" என்று நாம் வஹி அறிவித்தோம்:

88. இன்னும், எங்கள் இரட்சகளே! நிச்சயமாக நீ ஃபிர் அவ்னுக்கும், அவனுடைய பிரதானிகளுக்கும் அவங்காரத்தையும், இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய செலவங்களையும் கொடுத்திருக்கிறாய்; ஆகவே, எங்கள் இரட்சகளே! அவர்கள் உன்னுடைய பாதையிலிருந்து மற்றவர்களை வழி கெடுத்து விடுவதற்காக (சோதனையாக நீ கொடுத்திருக்கிறாய்); எங்கள் இரட்சகளே! அவர்களின் செலவங்களை அழித்து, அவர்களுடைய இதயங்களையும் கடினமாக்கி விடுவாயா? ஆகவே துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் காணும் வரையில் அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ளமாட்டார்கள்" என்று மூஸா (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

قَالَ قَدْ أُحِبِّيْتُ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِمْمَا وَلَا تَنْبِعُنَ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَجَوَزَ نَارًا بَنَى اسْرَاءِيلَ الْجُرْفَ فَاتَّبَعَهُمْ
 فَرْعَوْنَ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدَ وَاحْتَىٰ إِذَا دَرَكَهُ الْغَرْفُ قَالَ
 أَمَدْنَتْ أَنَّهُ لَأَللَّهِ إِلَّا إِنِّي أَمَدْنَتْ بِهِ بَعْدَ اسْرَاءِيلَ وَ
 أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ أَلَّا وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
 الْمُفْسِدِينَ ۝ فَالْيَوْمَ نُنْهِيْكَ بِإِيمَانِكَ لِتَكُونَ لِهِنَّ خَلْفَكَ
 أَيْهُمْ وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنِ الْإِيمَانِ الْغَافِلُونَ ۝ وَلَقَدْ
 بَوَأْنَا بَنَى اسْرَاءِيلَ مُبْرَأً صَدِيقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 قَمَّا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبِّكَ يَقْضِيُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيهَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍ
 مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسُئِلَ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءُكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونُنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝
 وَلَا تَكُونُنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُنَّ مِنَ
 الْخَسِيرِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ حَفَظُتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَاتُ رَبِّكَ لَا
 يُحِمِّلُونَ ۝ وَلَوْجَاءُهُمْ كُلُّ أَيْتَ وَحْشَىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

89. “ஸுலா, ஹாருனே! உங்களிருவரின் பிரார்த்தனை திட்டமாக அங்கீரிக்கப் பட்டுவிட்டது; ஆகவே நீங்களிருவரும் உறுதியாக இருங்கள்; அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களின் வழியை நிச்சயமாக நீங்களிருவரும் பின்பற்றி விடாதீர்கள்” என்று அவன் (அல்லாஹ்) கூறினான்.

90. இஸ்ராயீலின் மக்களை கடவைக் கடக்குமாறு நாம் செய்தோம்; அப்போது ஃபிர் அவனும், அவனுடைய படையினரும் (அளவு கடந்த) அநியாயமும், பகைமையும் கொண்டு அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்; முடிவாக (ஃபிர் அவனாசிய) அவனை மூழ்குதல் வந்தடைந்தபோது, “இஸ்ராயீலின் மக்கள் யாரை விசுவாசங்கொண்டுள்ளார்களோ, அத்தகையவளைத்தலிரு (வணக்கத்திற் குரிய வேறு) நாயனில்லை என நான் விசுவாசம் கொண்டு விட்டேன்; இன்னும், நான் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தோரில் (முஸ்லிம்களில் ஒருவனாக) இருக்கிறேன்” என்று கூறினான்.

91. (அதற்கு நாம் அவனிடம்,) “இப்பொழுதா? (நீ விசுவாசங்கொள்கிறாய்? சற்று) முன்னர் நீ திட்டமாக மாறு செய்து கொள்ளிடுந்தாய்; குழப்பவாதிகளில் ஒரு வணாகவும் இருந்தாய்.”

92. எனவே, “உனக்குப் பின்னுள்ளவர்களுக்கு, நீ ஓர் அத்தாட்சியாக ஆவதற்காக, இன்றையத்தினம் உன்னள(உயிர்ந்த) உன் மூடைய தேகத்தோடு நாம் காப்பாற்றுவோம்” (என்று கூறினோம்.) இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் அநேகர் நம்முடைய சான்றுகளை விட்டும் பராமருகமானவர்கள்” (என்றும் அவனுக்குக் கூறப்பட்டது).

93. நிச்சயமாக, நாம் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு மிக்க விருப்பமான இடத்தில் குடியேறச் செய்து, நல்ல வற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு உணவளித்தும் வந்தோம்; எனவே (வேதமாகிய உண்மையான) அறிவு அவர்களிடம் வரும் வரையில், அவர்கள் மாறுபடவில்லை; எது சிவியத்தில் அவர்கள் மாறுபட்டிருந்தார்களோ, அதில் அவர்களுக்கிடையே நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மறுமை நாளில் தீர்ப்பு வழங்குவான்.

94. (நபியே!) நாம் உமக்கு இறக்கிவைத்துள்ளதில் நீர் சந்தேகத்தில் இருந்தால், உமக்கு முன்னர் வேதத்தை ஒதுவோரிடம் நீர் கேட்டுப் பார்ப் பீராக; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனிடமிருந்தே (இவ்வேதமாகிய) உள்ளமை உம்மிடம் வந்துவிட்டது; ஆதலால், சந்தேகிக் கிறவர்களில் (உள்ளவராக) தீண்ணமாக நீர் ஆகிவிட வேண்டாம்.

95. அன்றியும், அல்லாஹ் வடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோர்களில் (உள்ளவராக) நீர் நிச்சயமாக ஆகிவிட வேண்டாம்; அவ்வாறாயின், நவ்யமடைந்தோரில் நீர் ஆகிவிடுவீர்.

96. நிச்சயமாக எவர்களின் மீது உமதிரட்சகனுடைய வாக்கு நிருபணமாகி (உரித்தாகி) விட்டதோ, அத்தகையவர்கள் விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

97. துண்டுறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் காணும் வரையில், அனைத்து அத்தாட்சிகள் அவர்களுக்கு வந்தாலும் (அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளவே மாட்டார்கள்.)

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيْبَةً أَمْنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُؤْنِسُ لَهَا
 أَمْنُوا كَشْفَنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْجَنَاحِيِّ فِي الْعِيَّوَةِ الدُّنْيَا وَمَتَعَنْهُمْ^{٦١}
 إِلَى حَيَّنِ^{٦٢} وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمِنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَهِيْنًا
 أَفَإِنْتَ تُنَكِّرُهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ^{٦٣} وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
 أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
 يَعْقُلُونَ^{٦٤} قُلْ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَعْنِي
 الْآيَتِ وَالثَّدْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ^{٦٥} فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا
 مِثْلَ آيَاتِمِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَلَانْتَظِرُوا إِلَيْنِي مَعَكُمْ
 مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ^{٦٦} تَعْثِيْجُ رُسُلِنَا وَالَّذِينَ أَمْنُوا كَذِيلَكَ^{٦٧}
 حَقَّا عَلَيْنَا نَعْيَجُ الْمُؤْمِنِينَ^{٦٨} قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي
 شَكٍّ مِنْ دِيْنِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مَنْ دُونَ اللَّهِ
 وَلَكُنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمْ^{٦٩} وَأَمْرُتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ^{٧٠} وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلَّذِينَ حَنِيفُّا وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ^{٧١} وَلَا تَتَعْصِمُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَ
 لَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ^{٧٢}

98. எனவே, (நாம் அழித்து விட்ட எத்தனையோ ஊர்களில் நம் வேதனை வரும் முன்) ஓர் ஊர் (மக்கள்) விசுவாசங் கொண்டு பின்னர், அதன் விசுவாசம் அதற்கு பயனளித்திருக்கக்கூடாதா? (அவ்வாறு எந்த ஊரும் இருக்கவில்லை) யூனுஸின் சமூகத்தாரைத் தலிர. (அவர்கள் அல்லாஹ் வின் தன்டனை வரும் முன் விசுவாசங்கொண்டு அதன் விசுவாசம் பயனளித்த ஊரைச் சார்ந்தவர்களாவர்) அவர்கள் விசுவாசங் கொண்டபோது, இல்லவக வாழ்வில் இழிவுபடுத்தும் வேதனையை அவர்களை விட்டும் நாம் அகற்றிவிட்டோம்; சிறிது காலம்வரை அவர்களை சுகமனுபவிக்குமாறும் செய்தோம்.

99. மேலும், உமதிரட்சகன் நாடியிருந்தால், பூமியிலுள்ள அனைவருமே முற்றிலும் விசுவாசித்திருப்பார்கள்; எனவே மனிதர்களை – அவர்கள் (அனைவருமே) விசுவாசிகளாகிவிட வேண்டுமென்று நீர் நிரப்பந்திக்கிறா?

100. மேலும், எந்த ஆத்மாவிற்கும், அல்லாஹ் வின் அனுமதியின் றி அது விசுவாசங்கொள்வதற்கில்லை; மேலும் (இதை) விளங்கிக் கொள்ளாதவர்களின் மீது தன்டனையை அவன் ஆக்குகிறான்.

101. (நபியே! அவர்களிடம்) "வானங்களிலும் பூமியிலும் என்ன இருக்கின்றன என்பதை கவனித்துப் பாருங்கள்" எனக்கூறுவீராகி எனினும், விசுவாசங் கொள்ளாதவர்களான சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) அத்தாட்சிகளும், எச்சரிக்கைகளும்யாதொருபயனுமளிக்கமாட்டா.

102. (நபியே!) அவர்கள் தங்களுக்கு முன் சென்றவர் களுக்கு ஏற்பட்ட நாட்களைப் போன்றதேயன்றி (வேற்றுதலையும்) எதிர்பார்க்கின்றனரா? ஆகவே, (அந்நாட்களை) நீங்களும் எதிர்பார் ததிருங்கள்; நிச்சயமாக (அந்நாட்கள் உங்களுக்கு வருவதை) உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் இருக்கிறேன்" என்று கூறுவீராகி.

103. பின்னர், (அவ்வாறு தன்டனைவந்தால்) நம்முடைய தூதர்களையும், அவ்வாறே விசுவாசங்கொண்டவர்களையும் நாம் காப்பாற்றுவோம்; விசுவாசங் கொண்டவர்களை நாம் காப்பாற்றுவது நம்மிது (கடமையாகவே) இருக்கிறது.

104. (நபியே! அவர்களிடம்) "மனிதர்களே! நீங்கள் என்னுடைய மார்க்கத்தில் சந்தேகத்திலிருந்தால், அல்லாஹ் வையன்றி நீங்கள் வணங்குவதற்கை நான் வணங்கமாட்டேன்; எனினும், உங்களுடைய மேலும், விசுவாசிகளில் (உள்ளவனாக) இருக்க வேண்டுமென்றே நான் கட்டளையிடப் பட்டுள்ளேன்" என்று (நபியே!) நீர்க்கூறுவீராகி!

105. (நபியே) மேலும் (அசத்தியமான எல்லா மதங்களை விட்டும் நீங்கி) நேரான மார்க்கத்தின்பால் சார்ந்தவராக உம்முடைய முகத்தை நிலைபெறச் செய்வீராகி இணைவைக்கக்கூடியவர்களில் (உள்ளவராக) நிச்சயமாக நீரும் ஆகிவிட வேண்டாம்.

106. இன்னும், அல்லாஹ் வைத்தலிருக்குபயனளிக்காதவற்றை மற்றும் உமக்கு இடர் செய்யாதவற்றை நீர் அழைக்க வேண்டாம்; அவ்வாறு செய்வீராயின், நிச்சயமாக அச்சமயமே அநியாயக்காரர்களில் (உள்ளவராக) நீர் ஆகிவிடுவீர்:

وَإِنْ يَمْسِكَ اللَّهُ بِرُّقْبَةٍ فَلَا كَاشِفَ لَهَا إِلَّا هُوَ وَلَنْ يَرْدِدْكُ
يُغْرِي فَلَرَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَى فَأُنَاهِيَ بِهِتَّدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَأَنَّهَا
يَضْلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَاتَّبِعُ مَا يُوحَى
إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ ۝
سُورَةُ الْحَجَرِ الْأَسْجَمِ

سُورَةُ الْحَجَرِ الْأَسْجَمِ
الْأَنْعَكِبُتْ أَحْكَمَتْ إِلَيْهِ تُهْرُفُ صَلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ۝ أَلَا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ إِنِّي لِلْوَمِنْهُ نَذِيرٌ وَشَيْرٌ ۝ وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا
رَبَّهُمْ تُوْلُو إِلَيْهِ يَمْتَعِمُونَ مَتَّعْمًا حَسَنًا إِلَى آجِلٍ مَسْمَىٰ وَ
يُؤْتُتْ كُلُّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلُوا فَإِنَّمَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ كَيْرٍ ۝ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٍ ۝
إِلَّا أَنَّهُمْ يَدْنُونَ صَدَرَهُمْ لَيْسْتُ تَحْفَوْمَنَهُ الْأَجِنْ ۝ يَسْتَغْشِيُونَ
شَيْئًا بَمْ يَعْلَمُ مَا يُسْرِونَ وَمَا يَعْلَمُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ نِذَاتُ الصَّدَرِ ۝

107. அல்லாஹ் உமக்கு ஒரு இடை அடையச் செய்தால் அதனை நீக்குகிறவள் அவனைத் தவிர (வேறு) எவரும் இல்லை; மேலும், அவன் உமக்கு யாதொரு நன்மையை நாடினால் அவனது பேரருளை தடுப்பவர் எவருமில்லை; தன் அடியார் களில் அவன் நாடியவர் கணக்கு அதனை பெற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்கின்றான்; அவனோ மிகக் மன்னிப்போன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

108. நபியே! நீர் கூறுவீராக: "மனிதர்களே! நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகளிடமிருந்து இந்தச் சத்திய (வேத)ம் உங்களிடம் வந்திருக்கிறது; ஆகவே எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் (அந்) நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தன் (து நன்மை)க்காகவேதான்; மேலும், எவர் வழி வெறுகின்றாரோ, அவர்வழி தவறுவதெல்லாம் அவருக்கே (கேடாகத்) தான்; அன்றியும், (நீங்கள் விகாசிகளாக ஆவதற்கு) உங்களுக்கு நான் பொறுப்புடையவனவ்வளன்.

109. (நபியே) உமக்கு (வஹி மூலம்) அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றையே நீர் பின்பற்று வீராக! மேலும், அல்லாஹ் தீர்ப்பு வழங்கும் வளர்யில் பொறுமையுடன் இருப்பீராக இன்னும், அவன் தீர்ப்பளிப்பவர்களில் மிகவும் சிறந்தவள்.

அத்தியாயம் : 11

ஹுது

வசனங்கள் : 123 மக்கி ருகுல்கள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹுற்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. அவிஸ்ப் வாம் நா. (இது அல்லாஹுற்வின்) வேதம்; இதன் வசனங்கள் உறுதியாக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் அவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன், நன்கறிந்தவனிடமிருந்து தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

2. "நீங்கள் அல்லாஹுற்வைத் தவிர (வேறு யாரையும்) வணங்காதீர்கள்; அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு நிச்சயமாக நான் அச்சஸூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனாகவும், நற்செய்தி கூறுவனாகவும் இருக்கிறேன்" (என்றும்),

3. மேலும், "நீங்கள் உங்கள் இரட்சகளிடத்தில் பாவ மன்னிப்பைத் தேடுங்கள்; அதன் பின்னர் (பாவங்களை விட்டு தவ்பாச் செய்து) அவன் பக்கம் திரும்புங்கள்; (அல்லாஹுற்வால்) அவன் குறிப்பிட்ட ஒரு காலம் வரையில் உங்களை அழகான சுகமாக சுகமடையச் செய்வான்; இன்னும், சிறப்புற்குரியவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது சிறப்பை அவன் கொடுப்பான்; நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கனித்தால், (மா)பெரும்நாளின்வேதனையை நிச்சயமாக உங்கள் மீதுநான் பயப்படுகின்றேன்" (என்றும்).

4. அல்லாஹுற்வின்பக்கமே உங்கள் மிஞ்சிடம் இருக்கிறது; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் குற்றலுடையவன்" (என்றும் நபியே! நீர் கூறுவீராக)

5. (மனிதர்கள்) தங்களை (அல்லாஹுற்வாகி) அவனிடமிருந்து மறைத்துக் கொள்வதற்காக, தங்கள் நெஞ்சங்களைச் சுற்றிமறைத்துக்கொள்கின்றனர் என்பதை (நபியே நீர்) அறிந்து கொள்வீராக: (நித்திரைக்குச் செல்லும்போது) அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளால், தங்களை மூடிக் கொள்ளும் சமயத்தில் (தங்கள் நெஞ்சங்களில்) அவர்கள் இருக்கியமாக்குவதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன் என்பதை (நீர்) அறிந்து கொள்வீராக நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.

وَمَا مِنْ دَّائِيٍّ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رُزْقُهَا وَ
 يَعْلَمُ مُسْتَقْرَرَهَا وَمُسْتَوْدِعَهَا كُلُّ شَيْءٍ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ⑦ وَ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّةٍ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبُوَّدُهُ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً وَلَئِنْ قُلْتَ
 إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ
 هَذَا إِلَّا سُحْرٌ مُّبِينٌ ⑧ وَلَئِنْ أَخْرَجْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أَيَّامٍ
 مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَعْسِهُ الْأَيُّومُ يَاتِيهُمْ كُلُّ مَا
 عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهِزُونَ ⑨ وَلَئِنْ أَذْقَنَا
 إِلَّا سَانَ مِنَّا حَمَةً ثُمَّ تَرَنَّمَهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَوْسُوسُ كُفُورُ ⑩
 وَلَئِنْ أَذْقَنَا نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءً مَسَّتْهُ لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ
 السَّيِّئَاتُ عَيْنِي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ⑪ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
 وَعَمِلُوا الصِّلَاحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَيْرٌ ⑫
 فَلَعْلَكَ تَأْرُكُ بَعْضَ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقُ بِهِ
 صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا أَتَأْتَنَا عَلَيْهِ كَثِيرًا وَجَاءَ مَعَهُ
 مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ⑬ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكَافِلٌ ⑭

6. பூமியிலுள்ள எந்த ஊர்வளவும் அவற்றின் உணவு அல்லாஹுவின் மீது (பொறுப்பாக) இருந்தே தவிர இல்லை; அவை தங்குமிடத்தையும், அவை ஒப்படைக்கப்பட்டு (சேரு)மிடத்தையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன்; (இவை) யாவும் (லெங்னுமல்ல மற்றிப்புல் என்னும்) தெளிவான புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப் பட்டு) இருக்கின்றன.

7. அவன் எத்தனையோனன்றால், வானங்கள், மற்றும் பூமியை ஆறு நாட்களில் படைத்தான்_ (அச்சமயம்) அவனுடைய "அர்ஷா" தன்னீரின் மீதிருந்தது; உங்களில் நற்கருமங்களை நன்றாகச் செய்யோ யார், என்று உங்களை அவன் தோதிப்பதற்காக (அவன் படைத்தான்) மேலும், "இறந்த பின்னர் நிச்சயமாக (உயிர் கொடுத்து) நிங்கள் எழுப்பப்படுவார்கள்" என்று அவர்களிடம் நீர் கூறினால் அதற்கு, இது பகிரங்கமான சூனியமேதவிர வேறில்லை" என்று நிச்சயமாக நிராகாரித்துக் கொண்டிருப்போர் கூறுகின்றனர்.

8. அவர்களுக்கு வேதனையை ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் நாம் பிற்பகுதித்தினால், "அதனைத் தடுத்துக் கொண்டது எது?" என(த்திட்டமாக) அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்; அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அவர்களிடம் அது வரும் நாளில், அவர்களை விட்டு அது தடுக்கப்படுவதாக இல்லை; இன்னும், அவர்கள் எதைப்பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும்.

9. மேலும், நாம் மனிதனுக்கு நம்மிடமிருந்து அருளை கூவைக்கும்படிச் செய்து, பின்னர் அதனை அவனிடமிருந்து நாம் பிடிக்கிக்கொண்டால், நிச்சயமாக அவன் நம்பிக்கையிழுந்தவன்; பெரும் நன்றி கெட்டவன் (ஆக மாறி விடுகிறான்).

10. மேலும், அவனுக்கு ஏற்பட்ட துண்பத்திற்குப்பின் அருட்கொட்டகளை அவனுக்கு நாம் கூவைக்கச் செய்தால், அதற்கவன், என்னை விட்டும் துண்பங்கள் போய்விட்டன; "என்று நிச்சயமாகக் கூறுகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் மகிழ்ச்சி யடையக்கூடியவன்; பெருமையடிப்பவன் (ஆக மாறி விடுகிறான்)_

11. (துண்பங்களைச் சுகித்துப்) பொறுத்துக் கொண்டு, நன்மையான காரியங்களைச் செய்தும் வருகின்றார்களே அத்தனையவர்களைத்தவிர_ அத்தனையோர்_ அவர்களுக்குமன்னிப்பும், மாபெரும்(நற்)களியும் உண்டு.

12. ஆகவே,(நடியே!) "அவர்மீது ஒரு பொக்கியும் இறக்கிவைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அல்லது அவருடன் ஒருமலக்குவரவேண்டாமா?" என்று அவர்கள் (உம்மைப்பற்றி)கூறுவதற்காக, உமக்கு வஹி மூலம் அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றில் சிலதை (எத்தினவுக்காது)நிர்விட்டு விடக்கூடும் உம்முடைய நெஞ்சம் (வஹிமூலம் அறிவிக்கப்பட்ட) அதைக்கொண்டு இக்கட்டுக்குள்ளாகி விடக்கூடும்; நிச்சயமாக நீர் அச்சமூட்டி எச் சரிக்கை செய்பவர்தான்; அல்லாஹு ஒவ் வொரு பொருளின் மீதும் பொறுப்பாளனாவான்.

أَرْبَعُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأَتُوا بِعِشْرُ سُورٍ مِثْلَهُ مُفْتَرَيْتَ وَ
 ادْعُوا مِنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ ^(١)
 فَالَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّهَا أُنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لِلَّهِ
 إِلَّا هُوَ قَهْلٌ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ^(٢) مِنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ
 زَيْنَتَهَا نُوفٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسِنُونَ ^(٣)
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْأُخْرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبَطَ مَا
 صَنَعُوا فِيهَا وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^(٤) أَفَمَنْ كَانَ عَلَى
 بَيْنَتِهِ مِنْ رَبِّهِ وَيَتَلُوهُ شَاهِدُهُمْ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى
 إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ يَكُفُّرُ بِهِ مِنَ
 الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُمْ فَلَا تَأْتِكُ فِي مُرْيَةٍ مُمْتَهِنَةٍ إِنَّهُ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ الْكُفَّارَ الظَّالِمِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ^(٥) وَمِنْ أَطْلَكُمْ
 مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذَبًا أُولَئِكَ يُعْرِضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَ
 يَقُولُ الْأَشْهَادُ هُوَ لَاءُ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ إِلَّا
 لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ^(٦) الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عَوْجًا وَهُمْ بِالْأُخْرَةِ هُمُ الْكُفَّارُ ^(٧)

13. அல்லது (நமது தூதராகிய) "அவர் இதனைக் கற்பனை செய்துவிட்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறாயின், நபியே) "இதைப் போன்று கற்பனை செய்யப்பட்ட பத்து அத்தியாயங்களை நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள்; (நீங்கள் உங்கள் கூற்றில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அல்லாஹுவையன்றி உங்களுக்குச் சாத்தியமானவர்களையும் (இதுபோன்றதைக் கொண்டு வருவதற்காக) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றுநீ கூறுவிராக!

14. அவர்கள் உங்களுக்கு பதிலளிக்கவில்லையால், நிச்சயமாக அது இறக்கப்பட்டதெல்லாம் அல்லாஹுவின் அறிவைக் கொண்டேதான்; அவளைத் தவிரவணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; (இப்போதாவது)நீங்கள் (அல்லாஹுவுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படி(நா முஸ்லீம்களாக ஆகிவிடு)கிறீர்களா? (என்று கேள்வுங்கள்)

15. எவர்கள், இவ்வுலக வாழ்வையும், அதன் அலங்காரத்தையும் நாடுபவர்களாக இருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் செயல்களுக்குரிய பலன்களை, இ(வ்வுலகத்) திலேயே நாம் பூரணமாக அவர்களுக்கு நிறைவு செய்வோம்; அவர்களோ அதில் குறைவு செய்யப்படமாட்டார்கள்.

16. இத்தகையோர் தாம் – அவர்களுக்கு மறுமையில் (நரக) நெருப்பைத்தவிர (வேறு ஒன்றும்) இல்லை; அவர்கள் அவ்வுலகத்)தில் செய்தவை அழிந்தும் விட்டன; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை வீணாளவையோகும்.

17. தம் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த தெளிவின் மீது இருப்பவர் (அதன் உண்மைக்குச் சான்றாக) அவனிடமிருந்து அவரை ஒரு சாட்சியும் அடுத்திருக்க இன்னும் அதற்கு முன்பு மூஸாவுடைய வேதம் வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்க, அ(த்தகைய)வரா? (நிராகரிப்போர் போன்று அவார்? ஆகமாட்டார்) அத்தகைய (ஆதாரங்களைக் கொண்ட)வர்களே அவரை நம்பிக்கை கொள்வார்கள்; மேலும், பல கூட்டத்தார்களிலிருந்து அவரை எவர் நிராகரிப்பாரோ, அப்பொழுது நரகமே அவருக்குவாக்களிக்கப்பட்டிடமாகும்; ஆகவே, அ(வ்வேதத்)தைப் பற்றி நீர் சந்தேகத்தில் இருக்க வேண்டாம்; நிச்சயமாக அது உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து(வந்து)ள்ள உண்மையாகும்; எனினும் மனிதர்களில் அதிகமானோர் (அதனை) நம்பிக்கை கொள்ளமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹுவின்மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்பவரைவிட மிகப் பெரிய அநியாயக்காரர்யார்? அத்தகையோர் (மறுமையில்) தங்கள் இரட்சகன் முன் நிறுத்தப்படுவர்; மேலும், "இவர்கள்தாம் தங்கள் இரட்சகன் மீது பொய்யைத்தவர்கள்" என்று (மலக்குகளான) சாட்சிகள் கூறுவார்கள்; அநியாயக்காரர்கள் மீது அல்லாஹுவின் சாபம் உண்டென்பதை (நபியே!நீர்) அறிந்து கொள்விராக!

19. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹுவின் பாதையை விட்டும் (அதில் செல்வோரைத்) தடுத்து, அதைக் கொண்டாக்கத் தேடுகிறார்கள்; அவர்கள்தாம் மறுமையையும் நிராகரிப்பவர்கள் ஆவார்கள்.

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مَعْجِزِيْنَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
 مِّنْ دُوْنِ اللَّهِ مِنْ أُولَيَاءِ مَا يَصْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
 يَسْتَطِيْعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يَبْصِرُونَ أُولَئِكَ الَّذِيْنَ
 خَسَرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ الْأَجْرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ إِنَّ الَّذِيْنَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَآخِبَتُو إِلَى رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَلِدُونَ مِثْلُ الْقَرِيْقَيْنِ كَلَّا لَعْنِي وَالْأَقْمَ وَالْبَصِيرُ
 وَالسَّمِيعُ هَلْ يَسْتَوِيْنِ مَثَلًا أَفْلَانَ تَرْوَنَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 نُوحًا إِلَى قَوْمَهُ أَنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِيْنٌ إِنْ لَا تَعْبُدُونَا إِلَّا
 اللَّهُ أَنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمَ الْيُوْمِ قَالَ الْمَلَائِكَ الَّذِيْنَ
 كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَكَ إِلَّا بَشَرٌ مَثَلَنَا وَمَا نَرَكَ
 اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ أَرَادُنَا بِإِدَى الرَّأْيِ وَمَا نَرَى
 لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظَنْنُكُمْ كُلَّ بَيْنِيْنَ قَالَ يَقُولُمْ أَرْعَيْتُمْ
 إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْنَتَهُ مِنْ زَبِيْرٍ وَأَشْنَفِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
 فَعَيْمَيْتُ عَلَيْكُمْ أَنْلِزْ مَكْمُوْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كِرْهُونَ

20. அத்தகையோர் டூமியில் (அல்லாஹுற்ஸ) இயலாமையில் ஆக்கக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருக்கவில்லை; மேலும், அல்லாஹுற்ஸவையன்றி அவர்களுக்கு பாதுகாவலர்களுமில்லை; (மறுமையிலோ) அவர்களுக்கு வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும்; (நல்லவற்றை) செலியேற்கச் சக்தியுடையோராக அவர்கள் இருக்கவில்லை; (நேர்வழியைப்) பார்ப்போராகவும் அவர்கள் இருக்கவில்லை.

21. அத்தகையோர் தாம், தமக்குத் தாமே நவ்டத்தை விளைவித்துக் கொண்டவர்கள்; அவர்கள் கற்பணை செய்து கொண்டிருந்தனவ (அந்நாளில்) அவர்களை விட்டும் மறைந்தும் விடும்.

22. நிச்சயமாக அவர்கள் மறுமையில் அவர்களே முற்றிலும் நஷ்டமடைந்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

23. நிச்சயமாக விகலாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, தங்களுடைய இரட்சகள் பக்கம் ஆடிபணியவும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்கள் சுவனத்திற்குரியவர்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்கள்.

24. இவ்விரு பிரிவினருக்கு உதாரணம்: (இரு பிரிவினர்) குருடறையும், செவிட்ரையும்; (மற்றொரு பிரிவினர்) பார்வையுடையவரையும், நன்கு கேட்பவரையும் போலாவர்; இவ்விரு பிரிவினரும் தன்மையால் சமமாவார்களா? (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுணர்ச்சி பெற மாட்டார்களா?

25. மேலும், நிச்சயமாக நாம் நூலை அவருடைய சமூகத்தாரிடம் அனுப்பி வைத்தோம்; நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குப் பகிரங்கமாக ஆச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவன் (என்று அவர்களினார்).

26. "அல்லாஹுற்வைத் தவிர (மற்றெலைத்துயும்) நீங்கள் வணங்காதீர்கள். (அல்லாஹு மற்றெலைத்துயும் நீங்கள் வணங்கினால்) துண்புறுத்தும் நானின் வேதனையைப் பற்றி நிச்சயமாக உங்களின்மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" (என்று கூறினார்).

27. அதற்கு, அவருடைய சமூகத்தாரில் நிராகரித்தோரின் பிரதானிகள், (நூலுடைம்) உம்மை எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதராகவே தவிர (வேறு விதமாக) நாங்கள் காணவில்லை; இன்னும் எங்களில் ஆழந்து சிந்திக்காத இழிவானவர்களே தவிர (வேறெவரும்) உம்மைப் பின்பற்றி நடப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை; உங்களுக்கு எங்களையீட்ட எந்தச்சிறப்பும் இருப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை; மாறாக உங்களைப் பொய்யர்களெனவே நாங்கள் என்னுமின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

28. அ(தற்க)வர் கூறினார்: "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் கவனித்தீர்களா? என் இரட்சகஞ்சுடைய ஆதாரத்தின் மீது நான் இருந்து, அவன் தன் புறத்திலிருந்து அருளை எனக்குக் கொடுத்திருந்தும் (அது உங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமல்) உங்களுக்கு மறைக்கப்பட்டு விடுமானால், அதனை நீங்கள் வெறுத்தவர்களாக இருக்க, அதனைப் பின்பற்றும் படி நாம் உங்களை நிரப்பந்திப்போமா?"

وَيَقُولُونَ لَا أَشْكُلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنْ أَجْرَى إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
بِطَارِدٍ الَّذِينَ امْتَهَنُوا إِنَّمَا مُلْقُوا رِزْقَهُمْ وَالَّذِي أَرْسَلْنَا فَوْمًا
بِجَهَلِهِمْ وَيَقُولُونَ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا
تَدْكُرُونَ وَلَا أَقُولُ لَهُمْ عِنْدِي خَزَانَةُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَرَدَّرُ أَعْيُنُكُمْ
لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا إِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ إِنِّي أَدَّا
لِيَنَ الظَّالِمِينَ قَالَ الْوَابِرُوْحُ قَدْ جَادَ لَنَا فَأَكْثَرَتْ جَدَالَنَا
فَلَيَتَنَا بِمَا تَعْدُ دَارَانِ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ قَالَ إِنَّمَا يَا لَتِيكُمْ
بِهِ إِنَّ اللَّهَ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُ بِمُعْجِزِيْنَ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِنَ إِنْ
أَرْدَثْ أَنْ أَنْصَمَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُعَوِّيْكُمْ هُوَ أَكْثَرُ
وَالَّذِي يُرِجِعُونَ أَمْرِيْقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ
فَعَلَّ إِجْرَامِيْ وَإِنَّا بِرِقِيْ مِمَّا تَعْجَرُونَ وَأُوحِيَ إِلَى نُوْجَ
إِنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ أَمَنَ فَلَا يَبْتَسِئُ
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَاصْنَعُ الْفَلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيَنَا
وَلَا شَفَاطَ بَنِيْ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

29. அன்றியும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இதற்காக நான் உங்களிடம் எப்பொருளையும் (கலையாக) கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூவி அல்லாஹுவிடமே தவிர (உங்களிடம்) இவ்வை விசுவாசங்கொண்டோரை நான் விரட்டுபவளாகவும் இவ்வை; நிச்சயமாக, அவர்கள் தங்கள் இரட்சக்களை (க் கண்ணியத்துடன்) சந்திக்கிறவர்களாவர். எனினும், நிச்சயமாக உங்களை அறியாதவர்களான சமூகத்தவராகவே நான் காண்கின்றேன்."

30. மேலும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! (விசுவாசங்கொண்டோரான) அவர்களை நான் விரட்டிவிட்டால், அல்லாஹ் வின்தண்டனையிலிருந்து எனக்குத்தவி செய்கிறவர் யார்? நீங்கள் சிந்திக்கமாட்டார்களா?"

31. "அல்லாஹுவுடைய பொக்கிலுங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன வென்று நான் உங்களிடம் கூறுவுமாட்டேன்; நான் மறைவானவற்றை அறியவுமாட்டேன்; நிச்சயமாக நான் ஒருமலக்கு என்று கூறுவுமாட்டேன். மேலும், உங்களுடைய கண்கள் இழிவாகக்காண்வின்றனவோ அத்தகையவர்களுக்கு அல்லாஹ் யாதொரு நன்மையையும் அளிக்கவேமாட்டான் என்று நான் கூறவுமாட்டேன்; அவர்களின் மனங்களிலுள்ளதை (உங்களைவிட) அல்லாஹ் (தான்) மிக அறிந்தவன்; (இதற்கு மாறாக நான் எதையும் கூறினால்) நிச்சயமாக நான் அச்சமயமே அறியாயக்காரர்களில் உள்ளவன்ஆசிவிடுவேன்" என்றும் கூறினார்).

32. (அதற்க)வர்கள், "நூரே! நிச்சயமாக நீர் எங்களுடன் தர்க்கித்து விட்டார்; பின்னும், எங்களுடன் தர்க்கிப்பதை அதிகமாக்கி விட்டார். ஆகவே, நீர் உண்மையாளர்களில் (உள்ளவராக) இருந்தால், நீர் எங்களுக்கு வாக்களித்ததை எங்களிடம் கொண்டுவாரும்" என்று கூறினார்கள்.

33. அ(தற்க)வர், "அ(வ) வேதனையான)தை உங்களிடம் கொண்டு வருபவன் அல்லாஹ் தான்; (அதுவும்) அவன் நாடினால், (அதனைக் கொண்டு) வந்து விடுவான்) அவனை நீங்கள் இயலாமலாக்கிவிடுகிறவர்களும் அல்லர் என்று கூறினார்.

34. "நான் உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்ய நாடினாலும், அல்லாஹ் உங்களை வழிகேட்டிவேயே விட்டு விட வேண்டுமென்று அவன் நாடியிருந்தால், என்னுடைய நல்லுபதேசம் உங்களுக்கு யாதொரு பயணையும் அளிக்காது; அவன்தான் உங்களுடைய இரட்சகன் (மறுமையில்) அவன்பக்கமே நீங்கள் மீண்டும் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

35. அல்லது "அவர் இதனைக் கற்பனை செய்துவிட்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? "நான் அதனைக் கற்பனை செய்திருந்தால், குற்றம் என்மீதே சாரும்; நீங்கள் செய்யும் குற்றங்களிலிருந்து நான் நீங்கியவனாவேன்" என்று (நபியே) நீர்கூறுவீராக!

36. மேலும், நிச்சயமாக அது: "(முன்னர்) விசுவாசம் கொண்டவர்களைத்தவிர, (இனி) உம்முடைய சமூகத்தாரில் ஒருவரும் நிச்சயமாக விசுவாசம் கொள்ளவே மாட்டார்கள்; ஆதலால், அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பற்றி நீர் கவலைப்படாதீர் என்று (நபி) நூருஷுக்கு வறி அறிவிக்கப்பட்டது.

37. மேலும், "நம்முடைய கண்கள் முன்பாகவே, நம்முடைய அறிவிப்பின்படி, ஒரு கப்பலை நீர் செய்யும்; அக்கிரமம் செய்தவர்களைப் பற்றி (இனி) நீர் என்னுடன் (பரிந்து) பேசாதீர். நிச்சயமாக அவர்கள் (பெரு வெள்ளத்தில்) மூழ்கடிக்கப் படுகிறவர்கள்" (என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது).

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلُّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَكَلْمُونٌ قَوْبَهِ سَخْرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخِرُوا مِنِّي فَإِنِّي أَسْخِرُ مِنْكُمْ كَمَا سَخَرُوكُمْ فَسُوفَ
 تَعْلَمُونَ مِنْ يَارِبِّي عَذَابٍ يَخْزِيُهُ وَيَجْلِّ عَلَيْهِ عَذَابٍ
 مُّقِيدٌ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّشْوِيعُ قَدْنَا أَحْمَلُ فِيهِ مِنْ
 كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ الْآمِنَ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ الْأَقْلِيلُ وَقَالَ أَرْكِبُوا فِيهِ لِسِيمَ
 اللَّهُو بَحْرُهَا وَمُرْسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ وَهِيَ تَجْرِي
 يَوْمَرُ فِي مَوْجٍ كَالْجَبَالِ قَسْ وَنَادَى نُورُهُ يَبْنَهُ وَكَانَ فِي
 مَعْزِلٍ يَبْقِي أَرْكَبَ مَعْنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكُفَّارِ قَالَ سَاوِيَ
 إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ
 اللَّهِ الْآمِنَ رَحْمَةً وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ
 وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلُكِي مَارُوكِ وَسِيَمَاءُ أَقْلِعِي وَغَيْضُ الْمَاءُ
 وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجِيَوْدِي وَقِيلَ بُعدَ الْلَّقَوْمِ
 الظَّلَمِيْنَ وَنَادَى نُورُهُ رَبِّهِ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ
 أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِيْنَ

38. மேலும், அவர் கப்பலைச் செய்து கொண்டிருந்தார்; (அப்போது) அவருடைய சமூகத்தாரின் பிரதானிகள் அதன் சமீபமாகச் சென்ற போதெல்லாம் அவரைப் பரிகசித்தனர்; (அதற்க)வர், "நீங்கள் உங்களைப் பரிகசிப்பீர்களானால், (இப்போது எங்களை) நீங்கள் பரிகசிப்பதுபோல் நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களைப் பரிகசிப்போம்" என்று கூறினார்.

39. "யாருக்கு—அவரை, இழிவுபடுத்தும் வேதனை வருமென்பதையும், எவர் மீது நிலையான வேதனை இறங்குமென்பதையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளீர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

40. இறுதியாக, நம்முடைய கட்டளை வந்து அடுப்பும் போங்கிய போது, (நூலே!), "ஓவ் வொன்றிலிருந்தும் (ஆண், பெண் ஆகிய) இரண்டு கொண்ட ஜோடியை அதில் நீர் ஏற்றிக் கொள்ளீராக! (அழிந்து விடுவார் என) எவரின் மீது நம் வாக்கு முந்தி விட்டதோ, அவரைத்தவிர உம்முடைய குடும்பத்தவரையும், (மற்ற) விசுவாசிகளையும் அதில் ஏற்றிக் கொள்ளீராக" என்று நாம் கூறினோம்; வெரு சொற்பமானவர் களைத் தவிர (மற்றவர்) அவருடன் விசுவாசங் கொள்ள வில்லை.

41. அ(தற்க)வர், "இ(க் கப்பலான)துகெலவதும், இது நிற்பதும் அல்லாஹுவின் பெயரைக் கொண்டாகும் (எனக்கூறி) இதில் ஏறுங்கள்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன்" என்று கூறினார்.

42. அ(க்கப்பலான)து, மலைகளைப் போன்ற அலைகளில் அவர்களைக் கொண்டு சென்றுகொண்டிருக்கிறது; நூலும் தன் மகனை அழைத்தார்; அவனோ ஒதுங்கிய இடத்திலிருந்தான்; "என் மகனே! எங்களுடன் (விசுவாசித்து) நியும் (இதில்) ஏற்கொள்; (விசுவாசிக்காது) நிராகரிப்பவர்களுடன் நீ ஆகிவிடவும் வேண்டாம்" (என்று கூறினார்).

43. அ(தற்க)வன், "தன்னீரி(விழும்/குவதி)விருந்து என்னைப் பாதுகாக்கக் கூடிய ஒரு மலையின்பால் நான் ஒதுங்கிக் கொள்வேன்" என்று கூறினான்; அ(தற்க)வர், "இன்றையதினம் அல்லாஹுவின் கட்டளையிலிருந்து யாருக்கு அவன் அருள் புரிந்திருக்கின்றானோ அவரைத்தவிர காப்பாற்றுவிறவர் எவருமில்லை" என்று கூறினார். (அச் சமயம்) அவ்விருவருக்கிடையிலிரும் ஓர் அஸை எழும்பி குறுக்கிட்டது; அப்போது மூழ்கடிக்கப்பட்டவர்களில் அவன் ஆகிவிட்டான்.

44. (பின்னர்) "ழுமியே! நீஉன் நீரை விழுங்கிவிடு! வானமே! (மழை பொழுவிவதை) நிறுத்திக்கொள் என்றும் கூறப்பட்டது. நீர் (குறைக்கப்பட்டு ஷுமியினுள்) வற்றவைக்கப்பட்டது. (அவர்கள் அழிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய) காரியமும் முடிகப்பட்டுவிட்டது. (அக்கப்பலும்) ஜாதி (என்னும் மலை) யின் மீது நிலை பெற்றும் விட்டது; அதியாயக்காரர்களான சமூகத்தார்க்கு (இத்தகைய) அழிவுதான்" என்றும் கூறப்பட்டது.

45. மேலும், நூலும் தன் இரட்சகளை அழைத்தார்; அப்பொழுது அவர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக, என் மகன் என் குடும்பத்திலுள்ளவன்; நிச்சயமாக (நீ என் குடும்பத்தினரைக் காப்பாற்றுவதாக வாக்களித்து) உன்னுடைய வாக்குறுதியும் உண்மையானது; மேலும், தீர்ப்பளிப்போரில் நீ மிக மேலாகத் தீர்ப்பளிப்பவன்" என்று கூறினார்.

قَالَ يَسُورُهُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا
 تَسْئِلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْظُمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنْ
 الْجَاهِلِينَ ۝ قَالَ رَبِّي إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْتَكِنَ مَا لَيْسَ لِي
 بِهِ عِلْمٌ وَالْأَغْفِرْ لِي وَتَرْحِمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِيرِينَ ۝
 قَيْلَ يَوْمَ اهْبَطْ بِسَلَمٍ مِنْا وَبِرَبِّكَ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أَمْرِ
 مَنْ مَعَكَ وَأَمْرُ سَمَاءٍ هُنَّ نَبِيُّهُمْ مُنَاعِذُ بِإِلَيْهِ ۝
 تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
 وَلَا قَوْمٌ كَمِنْ قَبْلِ هَذَا قَاصِرُهُنَّ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَقْبِلِينَ ۝
 وَإِلَىٰ عَلَيْدِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقُولُمْ أَعْبُدُ وَاللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ
 إِلَهٌ غَيْرَهُ إِنْ أَنْتُمُ إِلَامْفَتَرُونَ ۝ يَقُولُمْ لَا أَسْلِكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي إِنَّا فَلَا تَعْقِلُونَ ۝
 وَيَقُولُمْ اسْتَغْفِرُ وَارْبَكُمْ ثُمَّ نُوبُ إِلَيْهِ يُرِسِّلُ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مَدْرَارًا وَيَزِدُكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَوَلُوا
 مُجْرِمِينَ ۝ قَالُوا يَهُودُ مَا جَهَنَّمُ بَيْنَنَا وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِ الْجَهَنَّمَ نَعْنُ قَوْلَكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝

46. (அதற்கு) "நூலே! நிச்சயமாக அவன் உம் குடும்பத்தினரில் உள்ளவன்ஸ்லன்; நிச்சயமாக அவன் ஒழுக்கமில்லா செயலுடையவன்; ஆதலால், எதில் உமக்கு (உறுதியான) அறிவு இல்லையோ அதைப்பற்றி நீர் என்னிடம் கேட்க வேண்டாம்; அறியாதோரில் உள்ளவராக நீர் ஆவதை விட்டும் நிச்சயமாக நான் உமக்கு நல்லுபதேசம் செய்கிறேன்" என்று கூறினான்.

47. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகளே! எதில் எனக்கு (உறுதியான) அறிவு இல்லையோ அது பற்றி (இனி) உன் னிடம் கேட்பதை விட்டும் உன் னன்கை கொள்ளே நிச்சயமாக நான் பாது காலல் தேடுகிறேன்; மேலும், நீ என்னை மன்னித் து, எனக்கு நீ சிருபை செய்யாவிடில், நிச்சயமாக நான் நஷ்டமடைந்தோரில் ஆசிவிடுவேன்" என்று கூறினார்.

48. "நூலே! உம் மீதும், உம்முடனிருப்பவர்களினிருந்துள்ள சமூகத்தவர்கள் மீதும் நம்முடைய சாந்தியிடனும், அபிவிருத்தி (பரக்கத்)களுடனும் நீர் இறங்குவீராக! (பிற் காலத்தில்) இன்னும் சில சமூகத்தவர்கள் (இவவுலகில்) அவர்களை நிச்சயமாக நாம் சுகமனுபவிக்கச் செய்வோம்; பின்னர், நம்மினிருந்து துண்புறுத்தும் வேதனை அவர்களை வந்தடையும்" என்று கூறப்பட்டது.

49. (நபியே) இவை (உமக்கு) மறைவான செய்திகளில் உள்ளவையாகும்; நாம் இதனை உமக்கு அறிவிக்கின்றோம்; இதற்கு முன்னர் நீரோ, அல்லது உம்முடைய சமூகத்தாரோ இவற்றை அறிந்திருக்கவில்லை; ஆகவே, (நபியே: கஷ்டங்களைச் சுகித்துப்) பொறுமையுடனிருப்பீராக! நிச்சயமாக (நல்ல) முடிவு பயபக்தியுடைய வர்களுக்காகும்.

50. மேலும், ஆது (சமூகத்தாரின்)பாஸ் அவர்களுடைய சகோதரர் ஹுதைதையும் (நம் தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்) அவர் கூறினார்: "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் ஒருவனையே நீங்கள் வணங்குக்கள்; அவனைத் தவிர (வன்கைத்திற்குரிய வேறு) நாயன் உங்களுக்கு இல்லை; (வேறு நாயன் உண்டென்று கூறினால்) நீங்கள் (பொய்க்) கற்பனை செய்பவர்களே தவிர (வேறு) இல்லை.

51. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இதற்காக நான் உங்களிடத்தில் யாதொரு கூவியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூவி என்னைப் படைத்தானே அத்தகையவனிடமே தவிர (வேறு யாரிடமும்) இல்லை; (இதை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார்களா?"

52. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடம் பிழை பொறுக்கத்தேடுங்கள்; அப்பாஸ் (துவ்பாச் செய்து) அவன் பக்கமே திரும்புங்கள்; (அவ்வாறு செய்வீர்களாயின்) மழையை உங்கள் மீது தொடர்ச்சியாக பொழியக்கெய்வான்; உங்களுடைய பலத்திற்கு மேல் பலத்தையும் உங்களுக்கு அதிகாரிக்கச் செய்வான்; மேலும், குற்றவாளிகளாக நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கணித்து விடாதீர்கள்" (என்றும் கூறினார்)

53. அ(தற்க)வர் கள், "ஹுதே! (நாம் கேட்டவாறு) எந்த ஒரு தெளிவான ஆதாரத்தையும் நீர் நம்பிடம் கொண்டு வரவில்லை; உம்முடைய சொல்லுக்காக நாங்கள் எங்களுடைய தெய்வங்களை விட்டு விடுகிறவர்களுமல்லர்; உம்மை நாங்கள் நம்பிக்கைகொள்ளக் கூடியவர்களுமல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

إِنْ تُقُولُ لَا عَرَبَكَ بَعْضُ الْهَتَنَاسُوٰ قَالَ إِنِّي أَسْهِدُ اللَّهَ
 وَأَشْهِدُكُمْ إِنِّي مِنَ السَّارِكُونَ ۝ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا
 ثُمَّ لَا نَظَرُونَ ۝ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَآتَةٍ
 إِلَّا هُوَ الْخَذِيلُ ۝ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطِ الْمُسْتَقِلِو ۝ فَإِنْ
 تُولُوا فَقَدْ أَبْلَغْتُمُنَا أَرْسَلْتُ بِهِ الْيَمْنَ وَسَتَخْلُفُ رَبِّي قَوْمًا
 غَيْرِكُمْ وَلَا تَصْرُونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝ وَ
 لَمْ يَجِدْ أَمْرُنَا بِأَجْيَنَاهُو ۝ وَالَّذِينَ امْتَوْأَمَعَهُ بِرَحْمَةٍ مَنَاؤُ
 بِجَنَّتِهِمْ قَنْ عَذَابٌ عَلَيْهِ ۝ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِاِبْرَاهِيمَ
 وَعَصَوْرَسْلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَكُلْ جَيْتاً رَعِيْدِ ۝ وَاتَّبَعُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَهُ ۝ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
 الْأَبْعَدُ الْعَادُ قَوْمٌ هُوَدٌ ۝ وَإِلَى شَوَّدَ أَخَاهُ صَلِحًا قَالَ يَقُومُ
 لَعْبُدُو اللَّهَ مَا مَالَكُمْ إِنَّ اللَّهَ غَيْرَهُ هُوَ أَشَدُّ كُوْرَمَ الْأَرْضِ
 وَاسْتَعْمِرُكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُ وَلَا تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ
 لَعِيْدِ ۝ قَالُوا يَا صَلِحُهُ قَدْ كُنْتَ فِينَ أَمْرَجُوا أَقْبَلَ هَذَا الْتَّهْسَانُ
 لَعِبْدُ ما يَعْبُدُ إِلَّا وَنَا وَإِنَّا لِفِي شَيْءٍ مُحْكَمٌ دَعْوَنَا إِلَيْهِ مُرِيْبٌ ۝

54. (அன்றி) "எங்களுடைய தெய்வங்களிற் சில, கேட்டைக்கொண்டு உம்மைப் பிடித் துக்கொண்டு விட்டன என்பதைத் தவிர, நாங்கள் (வேறு எதையும்) கூறுவதற்கில்லை" (என்றார்கள்) அ(தற்க)வர், "நிச்சயமாக நான், அல்லாஹுல்லை சாட்சியாக்குவிட்டேன்; இன்னும், நிச்சயமாக நான் (அவனையன்றி) நீங்கள் இனைவைப்பவைகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டவன் என்பதற்கு நீங்களும் சாட்சியாகிறாங்கள்" என்று கூறினார்.

55. "அவனையன்றி (நீங்கள் இனைவைப்பவைகளிலிருந்து நான் நீங்கிக் கொண்டேன்), ஆகவே நீங்கள் அனைவரும் எனக்கு (சீசெய்யக்கூடிய) குழ்க்கியைச் செய்துவிடுங்கள்; பின்னர், நீங்கள் எனக்கு அவகாசம் (ஏதும்) அளிக்கவேண்டாம்" [என்றும் கூறினார்].

56. "நிச்சயமாக (என்னுடைய காரியங்கள் யாவற்றையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) என்னுடைய இரட்சக்குழும், உங்களுடைய இரட்சக்குழுமாகிய அல்லாஹுல்லையிலிருந்து நான் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டேன். (பூமியின் மீது) ஊர்ந்துதிரியும் எந்த ஜீவராசியாகினாலும் – அதன் முன் நெற்றி உரோமத்தை அவன் பிடித்துக்கொண்டே தவிர இவ்வை; நிச்சயமாக என் இரட்சக்கள் நேரான வழியின் மீதிருக்கின்றான்" (என்றும்).

57. "நீங்கள் (என்னைப்) புறக்கணிப்பீர்களாயின், நான் உங்களிடம் எதனைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டேனோ அதனை நிச்சயமாக நான் உங்களிடம் சேரப்பித்து வைத்து விட்டேன்; (உங்களை அழித்து) உங்களை அல்லாத வேறுசமூகத்தை என் இரட்சக்கள் (உங்களிடுத்தில்) பகரமாக்கிவிடுவான்: (இதற்காக) நீங்கள் அவனுக்கு எப்பொருளாலும் (யாதோரு) தங்கும் செய்து விட முடியாது; நிச்சயமாக என் இரட்சக்கள் யாவற்றையும் பாதுகாப்பவன்" (என்றும் கூறினார்).

58. மேலும், (அவர்களுக்கு தண்டனைக்குறிய) நம்முடைய உத்தரவு வந்தபொழுது, ஹாலைதையும், அவருடன் விசொாசங்கொண்டவர்களையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளால் நாம் காப்பாற்றிவிட்டோம்; கடுமையான வேதனையிலிருந்தும் நாம் அவர்களைக் காப்பாற்றிவிட்டோம்.

59. (நபியே!) அது(தான்) ஆது (கூட்டத்தினர் சரித்திரமாகும்); அவர்கள் தங்கள் இரட்சக்களின் அத்தாட்சிகளை மறுத்து அவனுடைய தூதர்களுக்கு மாறுபாடும் செய்தார்கள்; பிடிவாதக்காரரானான ஒவ்வொரு வம்பனின் கட்டளையையும் அவர்கள் பின்பற்றவும் செய்தார்கள்.

60. மேலும், இவ்வுலகிலும், மறுமை நாளிலும் (அல்லாஹுல்வடைய) சாபத்தால் அவர்கள் தொடரப்பட்டார்கள்; அறிந்துகொள்ளுங்கள்: நிச்சயமாக ஆது (கூட்டத்தினர்), தங்கள் இரட்சக்களை நீராக்கித்தார்கள்; ஹாலைதைய சமூகத்தாராகிய ஆதுக்குக் கேடுதான் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

61. மேலும், ஸமூது(கூட்டத்தினர்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாலினை (நம் தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்) – அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹுல்லை (அவன் ஒருவனை) யே நீங்கள் வணக்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இவ்வை; அவனே உங்களைப் பூமியிலிருந்து உண்டாக்கினான்; அதிலேயே அவன் உங்களை வசிக்கச் செய்தான்; ஆதலால், நீங்கள் அவனிடமே பின்மை பொறுக்கத் தேடுங்கள்; பின்னர், தவ்பாச் செய்துஅவன் பக்கமே திருப்புக்கள்; நிச்சயமாக என்னுடைய இரட்சக்கள் (உங்களுக்கு) மிகச் சமீபமானவன், (பிரார்த்தனைகளை) அங்கீகரிப்பவன்" என்று கூறினார்.

62. அ(தற்க)வர் கள், "ஸாவிஹே! இதற்கு முன் பெல்லாம் நீர் எங்களுடைய விருப்பத்திற்குரியவராக இருந்தீர்; எங்கள் முதாதையர் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை நாம் வணக்குவதை விட்டும் நீர் எங்களைத் தடை செய்கிறார்களா? மேலும், நீர் நம்பும் எதனைவில் அழைக்கிறோ அதனைப்பற்றி நிச்சயமாக நாம் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலிருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ يَقُولُ رَبِّيْمُ اِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّيْ وَاتَّبَعْتُ مِنْهُ
 رَحْمَةَ قَمْنَ يَنْصُرْنِي مِنَ اللَّهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَرْزِيْدُ وَنَبْغِيْ عَيْرَ
 تَحْسِيْرٍ ۝ وَيَقُولُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ اِيَّهُ فَذَرُوهَا تَأْكُلُ فِي
 اَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْوُهَا بِسُوءٍ فَيَا خَذْ كُمْ عَذَابَ قِرْيَبٍ ۝
 فَعَقَرَ وَهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اِيَّامٍ مُذْلِكَ وَعَدْ غَيْرُ
 مَكْنُونٍ ۝ فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صِلْحَاهَا وَالَّذِينَ اَمْتَوْاصَعَهُ
 بِرَحْمَةِ مِنْا وَمِنْ خَرْزِيْ يَوْمِنَ اِنْ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝
 وَلَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصِّيَحَةَ فَاصْبُرُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثَعَيْنَ ۝
 كَانُوكُمْ يَغْنُو اِفْهَامًا اَلَا اَنْ شَوَّدَ اَنْفُرُ وَارْتَهُمْ اَلَا بُعْدًا
 لِشَهُودٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرِيِّ قَالُوا سَلِّمَا
 قَالَ سَلُّو فَمَا لِيْشَ اَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيْنَ ۝ فَلَمَّا رَأَيْنِيْهِ
 لَا تَصْلُ اِلَيْهِ بَرْهَمُ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِفْفَةً قَالُوا اَلَا تَخْفَ اِنَّا
 اَرْسَلْنَا اِلَى قَوْمِ لُوطٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكَتْ فَبَشَرْنَاهَا
 بِيَاسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ اِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۝ قَالَتْ يَوْيَلَتِي اَلَدْ
 وَآتَيْنَاهُ زَوْجًا بَعْلَى شَيْخًا اِنَّ هَذَا الشَّئْ عَجِيبٌ ۝

63. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் கவனித்தீர்களா? நான் என் இரட்சகவின் தெளிவான் அத்தாட்சியின் மீதிருக்க, அவன் தன் புறத்திலிருந்து அருளையும் எனக்குக் கொடுத்திருக்க, நான் அவனுக்கு மாறு செய்தால்,(அதற்காக அவன் என்னைத் தண்டித்துவிட்டால் அந்நேரத்தில்) அல்லாஹ் விட்டத்தில் எனக்கு உதவி செய்பவர் யார்? நீங்களோ, எனக்கு நஷ்டத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அதிகமாக்கி விடமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

64. "அன்றியும் என்னுடைய சமூகத்தாரே! உங்களுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாக, இது அல்லாஹ் விட்டுவடைய ஒரு பெண் விட்டகமாகும்; ஆகவே, அதனை விட்டுவிடுங்கள்; அல்லாஹ் விட்டுவடைய பூமியில் மேய்ந்து கொள்ளும்; அதற்கு யாதோரு தீமையும் செய்யக் கருதி அதனைத் தொடாதீர்கள்;(அவன்வாறு செய்தால்) மிகவும் சமீபித்த வேதனை உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" என்றும் கூறினார்.

65. ஆகவே, அவர்கள் (அதன் கால்நாற்பினை துண்டித்து) அதை அறந்து விட்டார்கள்; அப்பொழுது, அவர் மூன்று நாட்கள் வரையில் உங்கள் வீடுகளில் நீங்கள் சுகமடையுங்கள்; இது பொய்ப்பிக்கப்படாத வாக்காகும்" என்று கூறினார்.

66. நம்முடைய கட்டளைக்கொப்ப வேதனை அவர்களுக்கு வந்தபொழுது, ஸாவிலையும், அவருடன் விசுவாசம் கொண்டோரையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளைக் கொண்டு அந்நாளின் இழிவை விட்டும் நாம் காப்பாற்றினோம். (நபியே) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகள் அவனே பலமிக்கவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

67. மேலும், அநியாயம் செய்தோரை பயங்கரமான இடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டது; ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் காலைப் பொழுதை குப்புற விழுந்தநிலையில் (இறந்து)கிடிக்க, அடைந்தனர்.

68. அதில் அவர்கள் ஒரு காலத்திலும் வசித்திருக்காதவர்களைப்போல் (அழிந்துவிட்டனர்) நிச்சயமாக, ஸமூது (கூட்டத்தினர்) தங்கள் இரட்சகளை நிராகரித்து விட்டார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; அந்த ஸமூது (கூட்டத்தினர்) க்கு நாசம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

69. திட்டமாக, (மலக்குகளான) நம்முடைய தூதர்கள் இப்ராஹீமுக்கு நன்மாராயும் கொண்டு வந்து, "(மலக்குக்) சாந்தி உண்டாவதாக, என்று கூறினார்; (அதற்கு, "உங்களுக்கும் சாந்தி உண்டாவதாக!" என்று கூறி (விருந்தளிக்க, அறுத்துப்) பொரித்துதொரு கன்றை(அதன் மாமிசத்தை)க் கொண்டுவருவதில் அவர் தாமதிக்கவில்லை.

70. ஆனால், அவர்களுடைய கைகள் அதன்பால் செல்லாததை அவர் கண்டபோது, அவர்களைப்பற்றி அவர் சந்தேகித்தார்; அவர்களைப்பற்றிய பயத்தையும் அவர் (தன்) மனதில் உணர்ந்தார்; (அப்பொழுது) அவர்கள், "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நாங்கள்" ஹுத்' துடைய சமூகத்தார்பால் அனுப்பப் பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

71. மேலும், அவருடைய (வயதாள) மனைவியும் (மறைவில் அங்கு) நின்று கொண்டிருந்தார்; அப்போது அவர் சிரித்தார்; பின்னார், அவருக்கு இஸ்லஹாக் பற்றியும், இஸ்லஹாக்குக்குப் பின்னார், யஃகுப் பற்றியும் நாம் நன்மாராயங் கூறினோம்.

72 "என்னுடைய கேடே! (மாதவிடாய் நின்று) நான் சிழவியாகவும், என்னுடைய இக்கணவர் ஒரு வயோதிகராகவும் இருக்க, நான் (கர்ப்பமாகி) பின்னளை பெறு வேணா? நிச்சயமாக இது ஆச்சரியான விஷயம்!" என்று (அவருடைய மனைவியாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا أَتَعْجِبُنَّ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَرَبُّهُ عَلَيْكُمْ أَهْلُ
 الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ سَمِيعٌ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّرَوْغُ
 وَجَاءَتِهِ الْبُشْرَى يُجَاهِدُ لِنَافِقَ قَوْمَ لَوْطًا إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 لَعَلِيهِمْ أَوَّلَهُ مَنِيبٌ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
 جَاءَ أَمْرَ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ إِلَيْهِمْ عَدُوٌّ إِنَّهُمْ غَيْرُ مُرْدُودِينَ وَلَمَّا
 جَاءَتِ رُسُلُنَا لَوْطًا إِسْمَى بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذِرَاعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ حَسِيبٌ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهَرِّعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ
 كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقُولُمْ هَؤُلَاءِ بَنَاقٌ هُنَّ أَلْهَرُ
 لَهُمْ فَأَنْتُمُ الَّذِينَ لَا تُخْزِنُونَ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ
 رَّشِيدٌ قَالُوا إِنَّا عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
 وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ قَالَ لَوْاَنَ لِي بِكُوْ قُوَّةً أَوْ
 أُوْيَ إِلَى رُكْنِ شَدِيدٍ قَالُوا إِلَيْلُوْطَ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ
 لَنْ يَصْلُوَ إِلَيْكَ فَأَسْرِي بِأَهْلِكَ بِقَطْعِي مِنَ الْيَوْمِ وَلَا
 يَلْتَقِتُ مِنْكُوْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيدِيْهَا مَا أَصَابَهُمْ
 إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

73. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹுவுடைய கட்டளையைப் பற்றி நீ ஆச்சரியமடை தின் நாயா? அல்லாஹுவுடைய அருளும், அவனுடைய பாக்கியங்களும், இவ்வீட்டிலுள்ள உங்கள் மீதுள்ளன; நிச்சயமாக அவன் புகழப்படுவன்; மாட்சிமையுடையவன்" என்று கூறினார்கள்.

74. இப்ராஹீமை விட்டு திடுக்கம் நீங்கி அவருக்கு நன்மாராயமும் வந்தபோது, ஹாத்துடைய சமூகத்தாரைப் பற்றி அவர் நம்முடைய மலக்குகளுடன் தர்க்கம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்.

75. நிச்சயமாக இப்ராஹீம் மிக்க சகிப்புத்தன்மையுடையவர்; இளகிய மனமுடையவர்; (எதற்கும் அல்லாஹுவின் பாலே) திரும்பக்கூடியவர்.

76. (ஆகவே, அத்தாதர்கள்) "இப்ராஹீமே! நீர் இதைப் புறக்கணித்து விடும்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனுடைய கட்டளை வந்து விட்டது; அன்றியும், நிச்சயமாக அவர்கள் - தட்ட முடியாத வேதனை அவர்களை வந்தடையும்" (என்று கூறினார்கள்).

77. நம் தூதர்கள் ஹாத்திடம் வந்தபொழுது, அவர்களால் அவர் கவலைக் குள்ளாக்கப்பட்டார்; மேலும் (அவர்களைக் காப்பதற்கு தம் சக்தியின்மையினால்) அவர்களால் மன சங்கடத்திற்குள்ளானார், (அப்போது) இது மிக்ககடினமான நாள்" என்றும் கூறினார்.

78. அன்றியும், அவருடைய சமூகத்தார் அவரின்பால் விரைந்தவர்களாக அவரிடம் வந்தனர்; முன்னரும் அவர்கள் தீயவற்றையேசெய்து கொண்டிருந்தனர்; அதற்கு (ஹாத் நபி, அவர்களிடம்,) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இவர்கள் என்னுடைய பெண்மக்கள்; அவர்கள் உங்களுக்கு (த்திருமணத்திற்கு) மிக்க பரிசுத்தமானவர்கள்; ஆகவே, அல்லாஹுவுக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; என் விருந்தினர் விஷயத்தில் என்னை நீங்கள் அவமானப்படுத்தியும் விடாதீர்கள்; (உங்களுக்கு உபதேசிக்க) நேர்மையான மனிதன் (ஒருவர் கூட) உங்களில் இல்லையா?" என்று கூறினார்.

79. அ(தற்க)வர்கள், "உம்முடைய பெண்மக்களிடம் எங்களுக்கு எந்தத் தேவையுமில்லை என்பதை நீர் நன்கறிவீர்; நாங்கள் விரும்புவது என்ன என்பதையும் நிச்சயமாக நீர் அறிந்திருக்கிறீர்" என்றும் கூறினார்கள்.

80. அ(தற்க)வர் "உங்களைத் தடுக்கப் போதுமான பலம் எனக்கு இருந்திருப்பின், அல்லது பலமான ஆதரவை நான் அடைந்திருப்பின் (உங்களை தண்டித்து எதையெல்லாம் செய்ய இயலுமோ அவையனைத்தையும் செய்திருப்பேன்)" என்று கூறினார்.

81. (அதைசெவியற்ற விருந்தினர்களான மலக்குகள்,) "ஹாத்தே! நிச்சயமாக, நாங்கள் உமதிரட்சகனின் தூதுவர்களாவோம்; இவர்கள் நிச்சயமாக உம்மை வந்தடையலே முடியாது; இரவின் ஒருபகுதியில் நீர் உம் குடும்பத்துடன் செல்வீராக உங்களில் ஒருவரும் (அவர்களைத்) திரும்பியும்பார்க்க வேண்டாம்; (உமக்கு மாறுசெய்த) உம்முடைய மனைவியைத் தவிர; அவர்களைப் பீடிக்கக்கூடிய (அழிவான) து நிச்சயமாக அவளையும் பீடிக்கும்; (அழிவு வர) நிச்சயமாக இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நேரம் விடியற் காலையாகும்; விடியற்காலை மிகச்சமீபமாக இல்லையா?" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا جَاءَهُ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَّهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَارَةً مِّنْ سِجِيلٍ لَمْ نُضُودْ^{١٠} مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَ
 مَا هِيَ مِنَ الظَّلَمِينَ بَعِيدٌ^{١١} وَإِلَى مَدِينَ أَخَاهُمْ شَعِيبًا
 قَالَ يَقُولُ إِعْبُدُوا اللَّهَ مَا كُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ وَلَا
 تَنْقُصُوا الْمِكِيلَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرْكَعُ^{١٢} مُغْنِيَّرَاتِي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّعِيَّطٍ^{١٣} وَيَقُولُمْ أَوْفُوا
 الْمِكِيلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِنُ النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
 وَلَا تَعْثُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ^{١٤} بِقَيْمَتِ اللَّهِ حِلْكَمْ دَانَ
 كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ هُوَ مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ^{١٥} قَالُوا يَا شَعِيبُ
 أَصْلُوتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تُنْشِرَكَ مَا يَعْبُدُ أَبَاؤُنَا وَأَنْ نَفْعَلَ
 فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَوْأُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ^{١٦} قَالَ
 يَقُولُمْ أَرْءَيْتُمْ^{١٧} إِنْ كُنْتُ عَلَى بِيَنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَرَزْقِي مِنْهُ
 رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ^{١٨} أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَكُمْ
 عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ^{١٩} إِلَّا إِصْلَاحًا مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا
 تَوْفِيقِي^{٢٠} إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُتَبِّعُ^{٢١}

82. நம்முடைய கட்டளை வந்ததும், அவர்களுடைய ஊரின் மேல்பகுதியை அதன் கீழ்ப்பகுதியாக (தலை கீழாக) ஆக்கிவிட்டோம்; அன்றியும், (அதற்கு முன்னர்) அதன் மீது சுடப்பட்ட செங்கற்களை (மழையாகப்) பொழியச் செய்தோம்.

83. ஆகவே, (பொழியப்பட்ட செங்கல் ஒவ்வொன்றும்) உம் இரட்சகணால் அடையாளமிடப் பட்டதாக இருந்தது (புரட்டப்பட்ட) அவ்வுரான் து இந்த அநியாயக்காரர்களுக்கு வெகு தூரமானதுமல்ல.

84. "மத்யன்" (என்னும் ஊர்வாசிகள்) பாலும் அவர்களுடைய சகோதரர் ஏழைபை (நம் தூதராக அனுப்பி வைத்தோம்) அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் வையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவளைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அளவையும், நிறுவையையும் நீங்கள் குறைக்காதிர்கள்; நீங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதையே நான் காண்கிறேன்; (அவ்வாறுக்க ஏன் மோசம் செய்கிறீர்கள்? அவ்வாறு செய்தால்,) நிச்சயமாக (உங்களைச்) குழிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு நாளின்வேதனையை உங்கள் மீது நான் பயப்படுகிறேன் என்று கூறினார்.

85. "அன்றியும் என்னுடைய சமூகத்தாரே! அளவையும், நிறுவையையும் நீத மாகவே நிறைவு செய்யுங்கள்; மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய பொருட்களைக் குறைத்தும் விடாதிர்கள்; பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாக வரம்புமீறியும் அளவையாதிர்கள்".

86. "நீங்கள் விகவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால், (உங்கள் தொழிலில்) அல்லாஹ் மீதப்படுத்துவதே உங்களுக்கு மிகக் மேலானதாகும்; (நீங்கள் நிறுக்கும் போதும், அளக்கும் போதும் குறைத்தால் அதன்தீயவினைவுகளிலிருந்து) நான் உங்களைப்பாதுகாப்பவனும் அல்ல" (என்றும் கூறினார்).

87. அ(தற்க)வர்கள், "ஏழைபே! எங்கள் முதாதையர் வணக்கியவற்றையும், அல்லது எங்களுடைய செல்வங்களில் நாங்கள் நாடியவாறு செய்வதை நாங்கள் விட்டுவிடுமா ரும் (நீர் எங்களுக்குக் கட்டளையிடும்படி) உம்முடைய தொழு கையா உம்மை ஏவுகிறது?" நிச்சயமாக நீர்தான் மிகக் கசிப்புத் தன்மையுடையவர்; (இன்னும்) நேர்மையாளர்" என்று (பரிகாசமாகக்) கூறினார்கள்.

88. அ(தற்க)வர், என்னுடைய சமூகத்தாரே! என் இரட்சகளின் தெளிவான அத்தாட்சியின் மீது நான் இருப்பதையும், அவன் தன்னிடமிருந்து எனக்கு அழகான உணவை வழங்கி இருப்பதையும் நீங்கள் கவனித்தீர்களா? (ஆகவே) நான் (தீமையிலிருந்து) எதைவிட்டும் உங்களைத் தடுக்கின்றேனோ அதன்பால் (தீமையானவற்றைச் செய்துகொண்டு) உங்களுக்கு மாறு செய்வதையும் நான் நாடவில்லை; என்னால் இயன்ற மட்டும் (உங்களைச்) சீர் திருத்துவதைத் தவிர (வேறொதையும்) நான் நாடவில்லை; எனக்கு நல்லுதவி அல்லாஹ் வைக் கொண்டே தவிர இல்லை; (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் மீதே நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்; அவன்பாலே நான் மீண்டுமிருந்திருக்கிறேன் என்று கூறினார்.

وَيَقُومُ لَا يَجِدُ مِنْكُمْ شَقَاقًا قَاتِلًا إِنْ يُصِيبُكُمُّ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمًا نُوحًا أَوْ قَوْمَ هُودًا أَوْ قَوْمَ صَلَحًا وَمَا قَوْمٌ لَوْطٌ مِنْكُمْ
 بِعَيْدٍ ۝ وَاسْتَغْفِرُوا لِيَوْمَ تُبَوَّأُ الْيَمَةُ إِنَّ رَبَّهُ رَحِيمٌ
 وَدَوْدٍ ۝ قَالُوا يَا شَعِيبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا إِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
 لَنَرِكُ فِينَا ضَيْعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا
 بِعَزِيزٍ ۝ قَالَ يَقُومُ أَرَهْطُكَ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَ
 اتَّخَذُنَا شَمَوَةً وَرَاءَكُمْ ظَهْرٌ إِنَّ رَبَّنَا يَعْلَمُونَ بِعِظَمٍ ۝
 وَيَقُومُ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّ عَامِلَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا
 مَنْ يَأْتِي بِعَذَابٍ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوهُ إِنَّ
 مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بِعِينَاتِ شَعِيبًا وَالَّذِينَ
 أَمْنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةِ مِنَا وَأَخْذَاتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصِّحَّةُ
 فَاصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُنُحَمِينَ ۝ كَانُوكُمْ يَغْنُوا فِيهَا إِلَّا
 بُعْدَ الْمُدْيَنَ كَمَا بَعْدَتْ نَهْرُودٍ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى
 يَا لِتَنَا وَسُلْطَنِ مُبِينٍ ۝ إِلَى فَرْعَوْنَ وَمَلَائِيْهِ
 فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فَرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فَرْعَوْنَ يَرَشِيدٍ ۝

89. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! என்னுடன் நீங்கள் பகைமைகொண்டிருப்பது நாலும் உடைய சமூகத்தாரையும் அல்லவது ஹாத் உடைய சமூகத்தாரையும் அல்லது ஸாலிலும் உடைய சமூகத்தாரையும் பீடித்ததுபோன்ற (வெதனையான)து; உங்களையும் பீடித்துக் கொள்ளுமாறு உங்களைத் தின்னனமாக சமத்தி விடவேண்டாம்; இன்னும், ஹாத் துடைய சமூகத்தார் (வாழ்ந்த காலம்) உங்களுக்குத் தொலைவில் இல்லை.

90. "மேலும், உங்கள் இரட்சகவிடம் நீங்கள் மன்னிப்புக் கோருங்கள்; பின்னர் (மனம் வருந்தி) அவன் பக்கமே (தவ்பாச் செய்து) நீங்கள் மீளுங்கள்; நிச்சயமாக, என் இரட்சகன் மிகக்கிருபையுடையவன்; மிகக்கேடுப்பவன்" (என்று கூறினார்).

91. அ(தற்கவர்கள்) "ஹாஜூபே! நீர் கூறுபவற்றில் அநேகவற்றை நாம் விளங்கிக் கொள்ள (முடிய)வில்லை; நிச்சயமாக நாம் உம்மை எங்களில் மிகக் கலவீனமானவராகவே காண்கிறோம்; மேலும், உம்முடைய குடும்பத்தார் இல்லாவிடில் உம்மைக் கல்லெறிந்து (கொள்ளு) இருப்போம். மேலும், நீர் நம்முடைய மதிப்பீற்குரியவரல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

92. அ(தற்கவர்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹுவைவிட என்னுடைய குடும்பத்தார் உங்களுக்கு மிகக் க மதிப்புடையவர்களா? நீங்களோ (அல்லாஹுவாசிய) அவனை உங்களுடைய முதலுக்குப்பின் தள்ளிப்புறக்களித்து) விட்டோர்கள்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் நீங்கள் செய்யக்கூடியவற்றை சூழ்ந்து அறிகிறவன்" என்று கூறினார்.

93. அன்றியும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் வழியில் (உங்கள் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருங்கள்; நானும் (என் வழியில் என் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்; எவருக்கு இழிவு படுத்தும் வேதனை அவரை வந்தடையும்? (என்றும்) இன்னும், பொய்யாயார்? என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ளீர்கள்; (அதனை) நீங்கள் எதிர்பார்த்தும் இருங்கள்; நிச்சயமாக நான் உங்களுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்" (என்று ஹாஜூப் கூறினார்).

94. மேலும், (அவர்களிடம்) நம்முடைய கட்டளை வந்தபொழுது, ஹாஜூபையும், அவருடன் விகவாசங் கொண்டிருந்தோரையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளைக் கொண்டு நாம் (இரட்சித்துக்) காப்பாற்றினோம்; அநியாயம் செய்தவர் களை பேரிடி முழுக்கம் பிடித்துக் கொண்டது; அவர்கள் காலைப்பொழுதைத் தங்கள் வீடுகளில் முகம்குப்பற (இறந்து) கிடக்க அடைந்தனர்.

95. அதற்கு முன்னர் அதில் அவர்கள் வசித்திருக்காதவர் களைப் போல்_ (அழிந்துவிட்டனர்) ஸமூது நாசமானதுபோன்றே இந்தமத்யன் சமூகத்தார்க்கும் நாசம் ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

96. இன்னும் நம் வசனங்களுடனும், தெளிவான சான்றுடனும் மூஸாவை நிச்சயமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம்_

97. ஃபிர் அவ்ணிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் (அவர் சென்றார்) ஃபிர் அவனுடைய கட்டளையை அவர்கள் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தனர்; ஃபிர் அவனுடைய கட்டளையோ நேர்மையுடையதாக இருக்கவில்லை.

يَقْدُمُ قَوْمٌ يَوْمَ الْقِيمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارُ وَبَيْسُ الْوَرْدُ
 الْمَوْرُودُ ۝ وَأَتَيْعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةِ يَوْمِ الْقِيمَةِ بَيْسَ
 الرِّقْدُ الْمَرْفُودُ ۝ ذَلِكَ مِنْ أَبْتَأَهُ الْقَرَى نَفْصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا
 قَائِمٌ وَحَصِيدُ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَهَا
 أَغْدَتْ عَنْهُمُ الْهَتْهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ لَا يَجِدُهُمْ أَمْرُ رِبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ بِغَيْرِ سَيِّئٍ ۝ وَكَذَلِكَ
 أَخْدُرَرِبَكَ إِذَا أَخْذَ الْقَرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهَا لِيَمُّ
 شَدِيدٌ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيَّهٖ لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۝
 ذَلِكَ يَوْمٌ تَجْمَعُهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ۝ وَمَا
 تُؤْخَرُهُ إِلَّا لِكِيلٌ مَعْدُودٌ ۝ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكُونُ نَفْسٌ إِلَّا
 يُرَدِّنَهُ فِيهَا شَقِيقٌ وَسَعِيدٌ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُنَفَّى
 النَّارُ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۝ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتْ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِمَا
 يُرِيدُ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَيُنَفَّى الْجَنَّةُ خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتْ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَعْدُودٌ ۝

98. மறுமை நாளில், அவன் தன் சமூகத்தார்க்கு முன் (வழிகாட்டியாகச்) சென்று, அவர்களை (நரக) நெருப்பில் சேர்ப்பான்; அவர்கள் சென்று போய்ச் சேருமிடம் மிகக் கெட்டது.

99. (உலகமாகிய) இதிலும், மறுமைநாளிலும் சாபத்தால் அவர்கள் தொடரப் பட்டுள்ளனர்; அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த சன்மாணம் மிகக் கெட்டது.

100. இவை, சில ஊர் (வாசி)களின் சம்பவங்களாகும். இவற்றை நாம் உமக்கு அறிவித்தோம்; இவற்றில் சில நிலைத் து இருக்கின்றன; சில அறுவடை செய்யப்பட்டு (வேர ருக்கப்பட்டு) மனிட்டன.

101. இன்னும், அவர்களுக்கு நாம் அநியாயம் செய்யவில்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டனர்; எனவே, உமதிரட்சகனின் கட்டளை (அவர்களை அழித்துவிட) வந்த சமயத்தில், அல்லாலும் வையன்றி அவர்கள் அழித்து (வணங்கி)க் கொண்டிருந்த அவர்களின் வணக்கத்திற் குறியவர்கள் அவர்களுக்கு எவ்விதப் பயனளிக் கவில்லை; அன்றியும், நஷ்டத்தைத்தனிர (வேறு எதையும்) அவர்களுக்கு அவர்கள் அதிகப்படுத்தவில்லை.

102. ஊர்களை – அவை அநியாயம் செய்து கொண்டிருக்க (வேதனையைக் கொண்டு) அவன் பிடித்தால் உம்முடைய இரட்சகனின் பிடி இப்படித்தான் இருக்கும்; நிச்சயமாக அவனுடைய பிடியானது துண்புறுத்தக் கூடியது; மிகக் கடினமானது.

103. மறுமையின் வேதனையைப் பயப்படக்கூடியவருக்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சி இருக்கிறது; (அம்மறுமையான)து, ஒரு நாள் – அதற்காக மனிதர்கள் ஒன்று சேர்க்கப் படுவார்கள்; இன்னும், அது (அவர்கள் அனைவரும் அல்லாலும் வின் சந்தியில்) முன்னிலைப்படுத்தப்படும் நாளாகும்.

104. அதற்கென குறிப்பிடப்பட்ட தவணைக்காகவே தவிர, அதனை நாம் பிற்படுத்தி வைக்கவில்லை.

105. அது வரும் நாளில் அவனுடைய அனுமதியின் றி, எந்த ஆத்மாவும் (அவனுடன்) பேசமுடியாது; அவர்களில் தூர்பாக்கியவானும், நற்பாக்கியவானுமிருப்பர்.

106. எனவே, தூர்பாக்கியமடைந்து விட்டனரே அத்தகையோர் – நரகத்தில் (வீழ்த்தப் படுவார்கள்; அப்பொழுது வேதனையைத் தாங்க முடியாது) – அதில் அவர்களுக்கு (கழுதையின் சப்தத்தைப் போன்று தொடக்கத்தில்) பெரும் கூச்சலும், (இருதியில்) தேம்பியமுதலும் இருக்கும்.

107. உமதிரட்சகன் நாடினாலன்றி, வானங்கள், மற்றும் ழுமி நிலைத்திருக்குங் காலமெல்லாம் அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாகத்தங்கி) இருப்பவர்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தான் நாடியதை (தத்தடையின்றி)ச் செய்து (முடிப்) பவன்.

108. இன்னும் நற்பாக்கியமடைந்து விட்டனரே அத்தகையோர் – சவனபதியில் (நுழைந்துவிடுவார்கள்); உமதிரட்சகன் நாடினாலன்றி, வானங்கள், மற்றும் ழுமி நிலைத்திருக்குங் காலமெல்லாம் அதில் தான் அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி) இருப்பவர்கள்; (அது) முடிவுறாத ஓர் அருட் கொடையாக (நிலைத்திருக்கும்).

فَلَا تَكُونَ فِي مُرْيَةٍ وَمَا يَعْبُدُ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 يَعْبُدُ إِلَيْهِمْ مَنْ قَبْلُكُمْ وَإِنَّ الْمُوْقَوْهُ نَصِيبُهُمْ غَيْرُ
 مَنْ قُوْصِشُ^٦ وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاتَّخِلَفَ فِيهِمْ وَ
 لَوْلَا كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقْنَعَ بِيَدِهِمْ وَإِنَّهُ لَغَيْرُ
 شَكِّ مِنْهُ مُرْيَشُ^٧ وَإِنَّ كُلَّا لَهَا يُوْقِدُهُمْ رِبُّكَ أَعْمَالَهُمْ
 إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ^٨ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ
 مَعَكَ وَلَا تَطْغُو إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ^٩ وَلَا تَرْكُنْ إِلَيْ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا فَهُنَّ كُوْثَارٌ وَمَا الْكُوْثَارُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 أُولَيَاءِ نَحْنُ لَا نُنْصَرُونَ^{١٠} وَأَقِمِ الْقَسْلَوَةَ طَرَفِ النَّهَارِ وَزُلْفَانِ
 مِنَ الْيَمِينِ إِنَّ الْحُسْنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرُ
 لِلَّهِ كَرِيمِ^{١١} وَأَصِيرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيقُ بِأَجْرِ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا
 كَانَ مِنَ الْقُرَوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ أَوْ لَوْلَا قَيْمَةُ يَتَّهُونَ عَنِ
 الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَجْعَلْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرْفَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ^{١٢} وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيَهُوكَ الْقُرْبَى بِظُلْمٍ وَأَهْمَلْهُمْ مُصْلِحَوْنَ^{١٣}

109. மேலும், (நபியே!) இவர்கள் வணங்குபவைகளைப் பற்றி நீர் சந்தேகத்திலிருக்க வேண்டாம். (இதற்கு) முன்னர் இவர்களுடைய முதாதையர் (யாதொரு ஆதாரமுயின்றி) வணங்கிக் கொண்டிருந்ததைப்போன்றே தவிர இவர்களும் வணங்கவில்லை. இவர்களுடைய (வேதணையின்) பாகத்தை இவர்களுக்கும், குறைவின்றி நிச்சயமாக, நாம் பூரணமாக கொடுக்கக்கூடியவர்கள்.

110. மேலும், நிச்சயமாக நாம் மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; பின்னர், அதில் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளப்பட்டது; [அவர்களின் காலம் மறுமை தான் என்று] உமதிரட்சகனின் வாக்கு முன்னரே ஏற்பட்டிராவிடில், இவர்களுக்கிடையில் (இம்மையிலேயே) தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கும்; மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள் (குரு ஆளாகிய) அதைப் பற்றி அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கின்றனர்.

111. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்கள் ஓவ்வொருவருக்கும் அவர்களுடைய செயல் (களுக்குரிய கூலி) களை திட்டமாக அவர்களுக்கு பூரணமாகச் கொடுப்பான்; நிச்சயமாக அவன், அவர்கள் செய்யபவற்றை நன்குணர்பவன்.

112. (நபியே!) உமக்கேவப்பட்ட பிரகாரம் நீரும், உம்முடன் பச்சாதாபப் பட்டோரும், (நேரான வழியில்) உறுதியாக இருங்கள்; (இதில்) நீங்கள் வரம்பு மீறியும் விடாதீர்கள்; நிச்சயமாக, அவன் நீங்கள் செய்யபவற்றைப் பார்க்கிறவன்.

113. (விசுவாகிகளே!) இன்னும், அநியாயம் செய்து கொண்டிருப்போரின் பால் (சிறிதும்) நீங்கள் சாய்ந்துவிடாதீர்கள்; அவ்வாறாயின், நரக நெருப்பு உங்களைத் தீவிடவிடும்; அல்லாதால்வையன்றி எந்த உற்ற நேசர்களும் உங்களுக்கு இல்லை; பின்னர், (எவராலும்) நீங்கள் உதவி செய்யப்படமாட்டார்கள்.

114. மேலும், பகலின் இருமுனை (களாகிய காலை, மாலை) களிலும், இரவின் நேரங்களிலும் தொழுங்கையை நிறைவேல்ற்றுவிராக! நிச்சயமாக நீற செயல்கள் தீய செயல்களைப் போக்கிவிடும்; (அல்லாதால்வை) நினைவு கூர்வோருக்கு இது ஒரு நல்லுபதேசமாகும்.

115. மேலும், (நபியே) பொறுமையுடன் இருப்பீராக! நிச்சயமாக அல்லாது அழகானவற்றைச் செய்தோரின் கூலியை விணாக்கினிடமாட்டான்.

116. உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமூகத்தார்களில், பூமியில் குழப்பம் செய்யாது தடுத்து வரக் கூடிய அறிவாளிகள் இருந்திருக்க வேண்டாமா? அவர்களிலிருந்து நாம் யாறைக் காப்பாற்றினோமோ அந்த சொற்ப எண்ணிக்கையினர் தவிர மற்ற அனைவரும் குழப்பவாதிகளாக இருந்தனர்) ஆளால், அநியாயக்காரர்கள் எதில் சுகபோகமாக்கப் பட்டிருந்தார்களோ அதனையே பின்பற்றினார்கள்; இன்னும் குற்றம் செய்யவர்களாகவும் இருந்தனர்.

117. இன்னும், (நபியே!) ஊர்களை... அவ்வூரார் சீர்திருத்துபவர்களாக இருக்கும் நிலையில், அநியாயமாக உமதிரட்சகன் அழித்துவிடுபவனாக இல்லை.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أَمَةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ
 مُخْتَلِفِينَ ^(١) إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقُهُمْ وَتَمَّتْ كُلُّهُمْ
 رَبِّكَ لِأَمْكَنَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسُ أَجْمَعُونَ ^(٢) وَكُلُّا
 نَفْعًا عَلَيْكَ مِنْ أَبْنَاءِ الرَّسُولِ مَا نَتَّبَثُ يَهُ فُؤَادُكَ وَجَاءَكَ
 فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ^(٣) وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانِتِكُمْ إِنَّا عَمِلْنَا وَإِنَّا
 مُسْتَقْرِئُونَ ^(٤) وَلِلَّهِ غَيْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ بُرْجَةُ الْأَمْرِ
 كُلُّهُ فَاعْبُدُهُ كَمَا تَعْبُدُنَا وَتَوَكُّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ^(٥)

سَوْءَةٌ يَعْنِي سُفْلَةٌ تَكُونُ عَلَيْهَا مَا يَعْلَمُ اللَّهُ عَلَيْهَا أَعْلَمُ فَكَمْ عَلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الرَّاقِتِ تِلْكَ أَيْتُ الْكِتَابَ الْمُبِينَ ^(٦) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قَرْءَانًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقُلُونَ ^(٧) نَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ قُلْ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمْ يَنْ
 الْغَفِيلِينَ ^(٨) إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدًا
 عَشَرَ كَوْكِبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ^(٩)

118. மேலும், உமதிரட்சகன் நாடியிருந்தால் (அனைத்து) மனிதர் களை ஒரே சமூகத்தினராக ஆக்கியிருப்பான்; இன்னும், அவர்கள் தங்களுக்குள் மாறுபட்டுக் கொண்டவர்களாகவே இருப்பார்கள்—

119. (அவர்களில்) உமதிரட்சகன் அருள் புரிந்தவர்களைத் தவிர; இதற்காகவே (மாறுபடும்) அவர்களைப் படைத்துமிருக்கிறான்; "(பாவம் செய்த) ஜின்கள் மற்றும் மனிதர்கள் ஆகிய அனைவராலும் நிச்சயமாக நான் நரகத்தை நிரப்புவேன்" என்ற உமதிரட்சகளின் வாக்கும் பூர்த்தியாகினிட்டது.

120. நம் தூதர்களின் செய்திகளிலிருந்து உம் இதயத்தை எதைக்கொண்டு நாம் உறுதிப்படுத்துவோமோ, அவை ஒவ்வொன்றையும் நாம் உமக்குக் கூறினோம்; உமக்கு இவற்றில் உண்மை (யானவை)யும் விசவாசிகளுக்கு நல்லுபதேசமும், நினைவுட்டலும் வந்துள்ளிட்டது.

121. மேலும், விசவாசங்கொள்ளாதவர்களுக்கு (நபியே) நீர் கூறுவிராக: "நீங்கள் உங்கள் வழியில் (உங்கள் காரியங்களைச்) செய்து கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்களும் எங்கள் வழியில் எங்கள் காரியங்களை) செய்து கொண்டிருக்கிறோம்."

122. நீங்களும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்களும் (அதை) எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்."

123. வாளங்களில் மற்றும், பூமியில் மறைந்திருப்பவை (யாவும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன்; சகல காரியமும் அவனிடமே மீட்டப்படும்; ஆதலால், அவன் (ஒருவனையே நீர் வணங்குவிராக! (சகலகாரியங்களையும் ஒப்படைத்து முழு மையாக); அவன் மீதே நம்பிக்கையும் வைப்பிராக! உமதிரட்சன், நீங்கள் செய்பவைகளைப்பற்றி பராமுகமானவனாகவுமில்லை.

அத்தியாயம் : 12

யூஸாஃப்

வசனங்கள் : 111 மக்கீ ருகூஃகள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. அளிப் வாம் நா. இவை தெளிவான (இல்) வேதத்தின் வசனங்களாகும்.

2. நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, இதனை அரசி (மொழி) மிலான குர் ஆனாக நிச்சயமாக நாமே இறக்கிவைத்தோம்.

3. (நபியே) இந்தக் குர் ஆனை நாம் உமக்கு அறிவித்திருப்பதின்மூலம் மிக்க அழகான வரலாற்றை உமக்கு நாம் கூறுகிறோம்; இதற்கு முன்னர், நிச்சயமாக (இதனைப்பற்றி) அறியாதவர்களில் (ஒருவராக) நீர் இருந்திர்.

4. யூஸாஃப் தன் தந்தையிடம், "என் தந்தையே! பதினொருநட்சத்திரங்களையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் நிச்சயமாக நான் (கணவில்) கண்டேன்; எனக்குச் சிரம் பணிபவையாக அவற்றை நான் கண்டேன்" என்று கூறிய சமயத்தில்,

قَالَ يَعْنَى لَا تَهْصُصُ رُؤْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا إِلَكَ
 كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَنَ لِلنَّاسِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ
 يَجْتَمِعُكَ رَبُّكَ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُعِمَّ نَعْمَتَهُ
 عَلَيْكَ وَعَلَى إِلَيْكَ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا عَلَى أَبْوَيْكَ مِنْ قَبْلُ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلَيْهِ حَكِيمٌ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَإِخْوَتِهِ آيَتُ لِلسَّائِلِيْنَ ۝ إِذْ قَالُوا يُوسُفُ وَأَخْوَهُ أَحَبُّ
 إِلَيْنَا مِنْا وَنَحْنُ عُصَبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لِغَنِيٍّ ضَلِيلٌ مُّبِينٌ ۝
 إِقْتَلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرُحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لِكُوْرُوجَهُ أَبِيكُورُو
 تَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَلِحِيْنَ ۝ قَالَ قَلِيلٌ مِّنْهُمْ لَاقْتُلُوا
 يُوسُفَ وَالْقُوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْجُبُّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ
 إِنْ كَنْتُمْ فَعِلَيْنَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا مَالِكَ لَا تَأْمَنَا عَلَى يُوسُفَ
 وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُّونَ ۝ أَرْسَلَهُ مَعَنَّا فَدَأَيْرَتَعَ وَيَعْبُ وَإِنَّا
 لَهُ لَحْفَظُونَ ۝ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذَهَّبُوا إِلَيْهِ وَأَخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ النَّبْرُ وَأَنْ تُؤْعَنُهُ غَفِلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّ
 آكَلَهُ النَّبْرُ وَنَحْنُ عُصَبَةٌ إِنَّا إِذَا خَسِرُونَ ۝

5. "என் அருளை மகனே! நீர் கண்ட களைவ உம் சகோதரர் களிடம் சொல்லிக்காட்ட வேண்டாம்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவர்கள் உமக்கு யாதேனும் தீங்கினழக்கச் சதி செய்வார்கள் (ஏனெனில்) நிச்சயமாக வைத்தான் மனிதனுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாக இருக்கிறான்" என்று (யஃகூப் நபியாகிய) அவர் கூறினார்.

6. மேலும், "(நீர் களவில் கண்ட) அவ்வாறே உமதிரட்சகன் உம்மைத் தேர்ந்தெடுத்து, களவுகளின் விளக்கங்களையும் உமக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, இதற்கு முன்னர் இப்ராஹீம், இஸ்லாக் ஆசிய உம்மடைய இரு முதாதையர் மீதும் (தம் அருளாகிய) அதனைப் பூர்த்தியாக்கி வைத்தவாரே உம் மீதும், யஃகூபின் (மற்ற) குடும்பத்தினர் மீதும் அவன் தன் அருளைப் பூர்த்தியாக்கி வைப்பான்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் (யாவற் றையும்) நன் கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" (என்றும் கூறினார்).

7. (நபியே) நிச்சயமாக யூஸாஃபி (நி. சரித்திரத்தி) லும், அவர துசகோதரர்களின் சரித்திரத்தி லும் வினவுகின்றவர்களுக்கு பல படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

8. "நாம் (பலசாலிகளான) ஒரு கூட்டமாக இருந்தும், நிச்சயமாக யூஸாஃபும், அவருடைய சகோதரரும் நம் தந்தைக்கு நம்மைவிட அதிகப் பிரியமுன் வர்களாயிருக்கின்றனர்; (இதில்) நிச்சயமாக நம் தந்தை பகிரங்கமான தவற்றில் இருக்கிறார்" என்று அவர்கள் கூறிய சமயத்தை (நினைவு கூர்விராக).

9. "(ஆகவே,) யூஸாஃபைக் கொலை செய்துவிடுங்கள்; அல்லது பூமியில் எங்கேலும் எறிந்து விடுங்கள்; உங்கள் தந்தையின் முகம் (கவனம்) முற்றிலும் உங்கள் பக்கமே இருக்கும்; இதன் பின்னர், நீங்கள் (அல்லாஹுற்விடம் மன்னிப்புத் தேடிக்கொண்டு) நல்லவர்களான கூட்டத்தினராகிவிடுவீர்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

10. (அதற்கு) அவர்களில் (நற்போதனை) கூறக்கூடிய ஒருவர், "யூஸாஃபை நீங்கள் கொலை செய்யாதீர்கள்; இன்னும், நீங்கள் (அவருக்கு ஏதும் தீமை) செய்பவர்களாக இருந்தால், ஆழமான ஒரு பாழ் கிணற்றில் அவரை போட்டுவிடுங்கள்; பிரியானிகளில் சிலர் அவரை (கிளைற் றிலிருந்து) எடுத்துக் கொள்ளக்கூடும்" என்று கூறினார்கள்.

11. (பின்னர் அவர்கள் தங்கள் தந்தையிடம் வந்து) "எங்கள் தந்தையே! யூஸாஃபைப்பற்றி (அவர் விஷயத்தில்) நீங்கள் எங்களை நம்பாமலிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? நாங்களோ, நிச்சயமாக அவருக்கு நன்மையை நாடுவார்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

12. "நாளைய தினம் அவரை எங்களுடன் அனுப்பி வையுங்கள்; அவர் (கொட்டிலுள்ள கனிகளை) நன்கு புசித்துக்கொண்டும், வினையாடிக்கொண்டும் இருப்பார். நிச்சயமாக, நாங்கள் அவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வோராகவும் இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

13. அ(தற்க)வர் "நீங்கள் அவரை (அழைத்து)க்கொண்டு செல்வது நிச்சயமாக என்னைக் கவலையடையச் செய்கிறது. நீங்கள் (வினையாடிக் கொண்டு) அவரைவிட்டும் பராமருமகானவர்களாகயிருக்கும் நிலையில் ஒதாய் அவரை (அடித்துத்) தின்று விடும் என்று நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

14. அ (தற்க)வர்கள், "[ஆற்றல் மிக்க] ஒரு கூட்டத்தினராக நாங்கள் இருந்தும், அவரை ஓர் ஒதாய் தின்று விடுமானால், நிச்சயமாக நாங்கள் அப்போது நஷ்டமடைந்தவர்களாகிவிடுவோம்" என்று கூறினர்.

فَلَمَّا ذَهَبُوا هُوَ وَجَهُمُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي خَيْبَتِ الْجُهْنَّمِ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لِتُنْتَهِنُهُ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ^(١)
 وَجَاءُهُ أَبَاهُمْ عَشَاءً يَكُونُ قَالُوا يَا بَانَاهَا ذَهَبْنَا
 نُسْتَقِنُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكْلَهُ الدَّيْبُ وَمَا
 أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْكَنَا صَدِيقَنِ^(٢) وَجَاءَهُ عَلَى قِيمَصِهِ
 بِدَمِ كَذِيبٍ قَالَ بَلْ سَوْلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْ رَاقِصِيرُ
 جَيْهِيلٌ وَاللهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصْفُونَ^(٣) وَجَاءَتْ سِيَارَةٌ
 فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلَوةً قَالَ يَشْرِي هَذَا غَلْمَانٌ
 وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً وَاللهُ عَلِيهِمْ مَا يَعْمَلُونَ^(٤) وَشَرَوْهُ
 بِشِينٍ بَصِينٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِي يَوْمِهِمُ الرَّاهِدِينِ^(٥)
 وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مَصْرَ لِأَمْرَاتِهِ أَكْرِمِي مَثُونَهُ
 عَلَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ تَعْجِذَنَا وَلَدَنَا وَكَذِيلَاتِ مَكَنَّتِي يُوسُفَ
 فِي الْأَرْضِ وَلَنْ يَعْلَمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيْثِ وَاللهُ غَالِبٌ
 عَلَى أَمْرِهِ وَلِكَنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ^(٦) وَلَمَّا بَلَغَ
 أَشْدَدَ كَآثِيْنَهُ حُكْمًا وَعَلَيْهَا وَكَذِيلَاتِ بَخْرِي الْمُحْسِنِينَ^(٧)

15. ஆகவே, (ழகல்பாகிய) அவரை (அழைத்து) கொண்டு சென்று, அவரை ஆழமான ஒரு பாழ்கிணற்றில் ஆக்கிவிட வேண்டுமென்றே அவர்கள் ஒருமித்து முடிவு செய்த போது, அவர் கடோ (உம்மை) அறியாதவர்களாக இருக்க, அவர் களுடைய இக்காரியத்தைப்பற்றி (ஒரு காலத்தில்) நீர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத்தெரிவிப்பீர்" என்று (ழகல்பாகிய) அவருக்கு நாம் வஹி அறிவித்தோம்.

16. மேலும், (அன்று) பொழுதடைந்த பின், அவர்கள் தங்கள் தந்தையிடம் அழுதவர்களாகவே வந்தனர்.

17. "எங்கள் தந்தையே! நிச்சயமாக நாங்கள் (ஒருவரை ஒருவர்) முந்திக்கொண்டு சென்று விட்டோம்; யூஸாஃபை எங்கள் சாமான் களிடம் நாங்கள் விட்டு விட்டோம்; அப்போது, அவரை ஒனாய் (அடித்துத்) தின்று விட்டது; நாங்கள் (எவ்வளவு) உண்மையாளர்களாக இருப்பினும் நீர் எங்களை நம்பக் கூடியவர் அல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

18. அன்றியும், (தங்கள் கூற்றைப் பலப்படுத்த) அவருடைய சட்டையில் (ஆட்டின்) பொய்யன் இரத்தத்தை (ததோய்த்து) கொண்டு வந்து காண்பித் தார்கள்; (இரத்தம் தோய்ந்த அச்சட்டை கிழியாதிருப்பதைக்கண்ட யாஃகுப்பநி),¹ இல்லை; உங்கள் மனங்கள் ஒரு (தீய) காரியத்தை உங்களுக்கு ஆழகாகக் காண பித்து விட்டன; ஆகவே, ஆழான் பொறுமை (யைக்களைப் பிடிப்பது) தான் நன்று; மேலும், நீங்கள் வர்ணிக்கின்றவற்றிலிருந்து யூஸாஃபை இரட்சிக்க) அல்லாஹ்ரே உதவி தேடப்படுவன் (அவனிடமே உதவி தேடுகிறேன்) என்று கூறினார்.

19. (பின்னர், ஆக்கிணற்றின் சம்பமாக) ஒரு பிரயாணக் கூட்டமும் வந்தது; தங்கள் து தன்னீர் கொண்டு வருபவரை (தத் தன்னீருக்காக) அவர்கள் அனுப்பினார்கள்; அவர் தன் வாளியை (ஆக்கிணற்றில்) விட்டார். (யூஸாஃப் அதில் உடகார்ந்து கொண்டார். அதைக் கண்டு "உங்களுக்கு" ஒ நன்மாராயமே! இதோ ஓர் (அழகிய) கிறுவன்! என்று (யூஸாஃபைச் சுட்டிக் காட்டிக்) கூறினார்; (அவரைக் கண்ணுற்ற அவர்கள், தங்கள்) வர்த்தகப் பொருளாக அவரை (ஆக்கிக் கொள்ளக் கருதி) மறைத்துக் கொண்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்குறிகிறவன்.

20. மேலும், அவரை அவர்கள் அற்பக் கிரயத்திற்கு— (விரல் விட்டு) என்னப்படுகின்ற (சொற்ப) வெள்ளிக் காக்களுக்கு விற்று விட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் அதில் பற்றறவர்களாக இருந்தனர்.

21. (யூஸாஃபை வாங்கியவர், அவரை எகிப்துக்குக் கொண்டு வந்து விற்றுவிட்டார்) எகிப்தில் அவரை வாங்கியவர் தன் மனைவியிடம், நீ அவர் தங்குமித்தை கண்ணியமாக வைத்துக் கொள்; அவர் நமக்குப்பயன்தரவாம்; அல்லது அவரை நாம் (சலிகாரப்) புத்திரணாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறினார் அவ்வாறே அந்த (எகிப்து) பூமியில், யூஸாஃபுக்கு நாம் இடமளித்தோம்; கனவுகளின் விளக்கங்களை அவருக்குக் கற்பிப்பதற்காகவும் (நாம் அவருக்கு இடமளித்தோம்) அல்லாஹ், தன் காரியத்தில் (யாவையும்) மிகைத்தவன்; எனினும், மனிதர் களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

22. இன்னும், அவர் தன் வாளிப்பதை அடைந்தபொழுது நாம் அவருக்கு சட்ட நுனுக்கத்தையும், கல்வியையும் கொடுத்தோம்; இவ்வாறே நன்மை செய்வோருக்கு நாம் கூலி தருகிறோம்.

وَرَأَوْدَتْهُ الْقُّهُورُ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
 وَقَالَتْ هِيَتْ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَشَائِي
 إِنَّهُ لَا يُنَزِّلُ الظَّلَمُونَ^(١) وَلَقَدْ هَمَتْ بِهِ وَهَمَ بِهَا لَوْلَا أَنْ
 زَارَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِتَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
 إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلُصِينَ^(٢) وَاسْتَبَقَ الْبَابَ وَقَدَّتْ
 قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرِهِ الْفَيَاسِيَّدِ هَالَّدَ الْبَابَ قَالَتْ مَا حَزَّأْهُ
 مِنْ آرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءَ إِلَّا أَنْ يُسْجِنَ أَوْ عَذَابَ الْيَمِّ^(٣)
 قَالَ هِيَ رَأَوْدَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ وَشَهَدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا
 إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدْمَ مِنْ قُبْلٍ فَصَدَّقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ^(٤)
 وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدْمَ مِنْ دُبُرِ فَكَذَّبَتْ وَهُوَ مِنَ
 الصَّدِيقِينَ^(٥) فَلَكَارَ أَقْمِيصَهُ قُدْمَ مِنْ دُبُرِ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
 كَبِيرِ كُنْكَنَاتِ كَيْدَ كُنْ عَظِيمٌ^(٦) يُوْسُفُ أَخْرَضَ عَنْ هَذَا
 وَاسْتَغْفِرَ لِذَانِيَّكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَطِّيَّينَ^(٧) وَقَالَ
 سُوءٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأُتُ الْعَزِيزِ شُرِكَوْدَ فَشَهَاهَ عَنْ
 نَفْسِهِ قُدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّ الْتَّرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ^(٨)

23. மேலும், அவர் எவ்வளவுடைய விட்டில் இருந்தாரோ, அவள் அவர் மீது காதல் கொண்டு, தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு எல்லாக் கதவுகளையும் மூடிவிட்டு அவரை "வாரும் என்றைழத்தாள்; அ(தற்க)வர், "அல்லாஹ் (இத் தீய செயலிலிருந்து) காத்தருள்வானாகவும்! நிச்சயமாக என் எஜமான்னாகிய (உன்கண)வர் என் தங்குமிடத்தை அழகாக்கி வைத்திருக்கிறார்; நிச்சயமாக, (இத்தகைய நன்மை செய்வோருக்குத் துரோகம் செய்யும்) அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

24. அவள் அவரை(அடைய) திடமாக ஆசைகொண்டு விட்டாள்; அவர் தன் இரட்சகனுடைய சான்றைக் கண்டிராவிடில், அவரும் அவள் மீது ஆசை கொண்டே இருப்பார்; தீமையையும், மானக்கேடான் செயல்களையும் அவரைவிட்டும் நாம் திருப்பிள்ளூவதற்காக (அவருக்கு) இவ்வாறு (எச்சரிக்கை செய்தோம்) நிச்சயமாக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நம் அடியார்களில் உள்ளவராவார.

25. (ழூஸாஃப் அவளை விட்டுத் தப்பிக்க வெளியில் செல்ல ஓடினார்; அவள் அவரைப் பிடிக்க இவ்வாறாக) இருவரும், ஒருவரை ஒருவர் முந்திக் கொள்ள வாசல்பக்கம் ஓடினார்கள்; (ழூஸாஃப் முந்திக் கொள்ளவே, அவருடையசட்டையை அவள் பிடித்திழுத்தாள்) ஆகவே, அவருடையசட்டையைப் பின்புறமாக அவள் கிழித்துவிட்டாள்; (அச்சமயம்) வாசலில் அவ்வளவுடைய கணவரை இருவரும் (காணப்)பெற்றனர்; (ஆகவே, அவள் தான் தப்பிக்க அவரிடம்) "உம்முடைய மனைவிக்குத் தீங்கள் நாடியவனுக்கு அவள் சிறையினிடப்படுவதையோ அல்லது துண்புறுத்தும் வேதனையையோ தவிர (வேறு) என்ன தன்டனை (இருக்கக்கூடும்)?" என்று கூறினாள்.

26. (ழூஸாஃப் அதனை மறுத்து) "அவள்தான் தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு என்னை அழைத்தாள்" என்று கூறினார்; (அது சமயம்) அவ்வளவுடைய குடும்பத்திலிருந்தசாட்சியாளர் ஒருவர் (பின் வருமாறு) சாட்சி கூறினார்: "அவருடைய சட்டை முன்புறமாகக் கிழிக்கப்பட்டிருந்தால், அவள் உன்மை சொல்கிறாள்; அவரோ பொய்யர்களில் உள்ளவராவார்.

27. அன்றியும், அவருடைய சட்டை பின்புறமாகக் கிழிக்கப்பட்டிருந்தால், அவள் பொய் சொல்கிறாள்; அவர் உன்மையாளர்களில் உள்ளவராவார்" (என்றார்).

28. ஆகவே, (ழூஸாஃபாகிய) அவருடைய சட்டையை – அது பின்புறமாகக் கிழிக்கப்பட்டிருப்பதை அவர் பார்த்தபோது (தன் மனைவியிடம்) "நிச்சயமாக இது (பெண்களாகிய) உங்களுடைய சதியிலுள்ளதே; நிச்சயமாக உங்களின் சதி மகத்தானது" என்று கூறினார்.

29. (ழூஸாஃபிடம்) "ழூஸாஃபே! நீ இதனை விட்டும்புறக்களித்து விடும் (என்று கூறி மீண்டும் அவளிடம்) நீ உண் பாவத்திற்கு மன்னிப்புத் தேடிக்கொள்; நிச்சயமாக நீ தவறு செய்தவர்களில் இருக்கிறாய்" என்று (அவளது கணவராகிய) அவர் கூறினார்.

30. அப்பட்டனத்திலுள்ள பெண்கள் பலரும் "(எகிப்திய அரசின்) அமைச்சருடைய மனைவி தன்னுடைய (அடிமை)வாசிப்பனை தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அழைக்கிறாள்; காதலால் அவர் அவளை மிகைத்து விட்டார்; நிச்சயமாக, அவளை பகிரிங்கமான வழி கேட்டிலேயே நாம் காண்கின்றோம்" என்று (இழிவாகக்) கூறினார்.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَا كُرِهَتْ أَسْكَتَ إِلَيْهِنَّ وَأَعْنَدَتْ لَهُنَّ مَكَانًا
 وَاتَّتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سَكِينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
 رَأَيْنَهُ أَكْبَرُنَّهُ وَقَطَعْنَ أَيْدِيهِنَّ وَقُلْنَ حَاشَ اللَّهُ مَا هَذَا بَشَرًا
 إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ^{١٦} قَالَتْ فَذِلِكُنَّ الَّذِي لَمْ تَتَنَقِّبْ فِيهِ وَ
 لَقَدْ رَأَوْدَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمْ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمْرَهُ
 لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونُنَّا مِنَ الضَّيْغُرِينَ^{١٧} قَالَ رَبُّ السَّاجِنِ أَحَبْ
 إِلَى مَا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا نَصْرَفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبَ
 إِلَيْهِنَّ وَأَكْنُونَ مِنَ الْجُهَلِينَ^{١٨} فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَّفَ عَنْهُ
 كَيْدَهُنَّ رَاهِنَهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^{١٩} تَرَبَّدَ الْهُمَّ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا
 الْأَيْتِ لِيُسْجَنَنَّهُ حَتَّىٰ حَلَّ^{٢٠} وَدَخَلَ مَعَهُ السَّاجِنَ فَيَقُولُنَّ قَالَ
 أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَيْنَى أَعْصَرَ خَمْرًا وَقَالَ الْأَخْرَى إِنِّي أَحْمَلُ فُوقَ
 رَأْسِيْ خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ فَيَشَأْنَ يَتَأْوِيلُهُ إِنَّا نَرِكَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ^{٢١} قَالَ لَا يَأْتِي كُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنَّهُ إِلَّا نَسَأْلُكُمَا
 يَتَأْوِيلُهُ قَبْلَ أَنْ يَأْتِي كُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلِمْنَا رَبِّيْ إِنِّيْ تَرَكْتُ
 مَلَكَةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمُ الْكَفَرُونَ^{٢٢}

31. அவர்களின் சூழ்ச்சியை எகிப்திய அரசின் அமைச்சருடைய மனைவியாகிய) அவன் செவியுற்றபோது, (அழைத்து வருவதற்காக அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் பால் அனுப்பினாள். அவர்களுக்காக ஒரு விருந்து சபையை ஏற்பாடும் செய்தாள்; அங்கு வந்திருந்து வர்களில் ஒவ்வொருத்தக்கும் (ஒரு பழமும்) ஒரு கத்தியும் கொடுத்தாள்; இன்னும் (யூஸாஃபாகிய) அவர்கள் (அலங்கரித்து) "அவர்கள் முன் வெளிப்படுவீராக" என்று கூறினாள்; (அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் அவரைப் பார்த்த பொழுது (அவருடைய அழகில் மயங்கி) அவர்கள் மேன்மையாகக் கண்டு, தங்கள் கைவிரில்) களை அறுத்துக் கொண்டனர்; மேலும், "அல்லாஹ் பரிகாத்தமானவன்! இவர் மனிதரல்ல; இவர் மேன்மைக்குரிய ஒரு மலக்கே தவிர (வேறு) இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

32. அ(தற்க)வன், "நீங்கள் எவரைப் பற்றி என்னை நிந்தத்தீர்க்களோ அவர் இவர்தான்; நிச்சயமாக, நான் தான் என்னிருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அவரை நான் அழைத்தேன்; எனினும், அவர்மன உறுதியுடன் தப்பித்து விவகீக் கொண்டார்; இனியும் நான் கட்டளையிடுகிறபடி அவர் செய்யாவிட்டு, நிச்சயமாக அவர் சிறையிலிடப்படுவார்; மேலும் அவர் சிறுமைப்பட்டவர்களில் உள்ளவராக நிச்சயமாக ஆகிவிடுவார், என்று கூறினாள்.

33. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகளே! அவர்கள் என்னை எதன் பக்கம் அழைக்கிறார்களோ அ(த்தீய காரியத)தை விட சிறைக்கூடமே எளக்கு மிக விருப்பமானதாகும்; ஆகவே, (இப்பெண்களாகிய) அவர்களுடைய சூழ்ச்சி யிலிருந்து நீ என்னைத் திருப்பாவிட்டால், அவர்களின் பக்கம் சாய்ந்து விடுவேன்; மேலும் (பாவம் செய்யும்) அறிவிளர்களில் ஒருவனாகநாள் ஆகிவிடுவேன் என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

34. எனவே அவரது பிரார்த்தனையை அவருடைய இரட்சகன் அங்கீகரித்தான்; பின்னர், (அப்பெண்களாகிய) அவர்களின் சூழ்ச்சியை அவரை விட்டும் திருப்பிவிட்டான்; நிச்சயமாக, அவனே செவியறுகிறவன்; யாவையும் நன்காறிகிறவன்.

35. பின்னர், (யூஸாஃப் தூயவர் என்பதற்குரிய) அத்தாட்சிகளை அவர்கள் கண்டதன் பிறகு, சிறிது காலம் வரை (யூஸாஃபாகிய) அவரை, அவர்கள் நிச்சயமாக சிறையிலிடுவார்கள் என அவர்களுக்குத் தோன்றியது (ஆகவே, அவரைச் சிறையிலிட்டனர்).

36. மேலும் (மற்ற குற்றங்களுக்காக வேறு) இரு வாயிப்பர்கள் அவருடன் சிறையில் நுழைந்தனர்; அவனிருவரில் ஒருவன், நான் (திராட்சையைப்பிழிந்து) மதுரஸம் தயார் செய்து கொண்டிருப்பதாக நிச்சயமாக என்னை நான் (கனவில்) கண்டேன் என்று கூறினான்; மற்றவன், "என் தலையின் மீது ரொட்டியை சமந்து கொண்டிருக்க அதிலிருந்து பட்சிகள் (கொத்திப்) புசிப்பதாக நிச்சயமாக என்னை நான் (கனவில்) கண்டேன்," என்று கூறி, "இவற்றின் விளக்கத்தை எங்களுக்கு நீர் தெரிவிப்பீராக நிச்சயமாக நாங்கள் உம்மை மிக்க (ஞானமுடைய) நல்லவர்களில் (ஒருவராகக்) காண்கிறோம்" (என்று யூஸாஃபிடம் கூறினார்கள்).

37. (அதற்கு யூஸாஃப்) நீங்களிருவரும் எதை உணவாக வழங்கப் படுகிறீர்களோ அது உங்களிருவருக்கும் வந்து சேரும் முன் அதன் விளக்கத்தை உங்களிருவருக்கும் நான் அறிவித்தே அல்லாது (அந்த) உணவு உங்களிருவருக்கும் வருவதில்லை; இவ்விரண்டுக்குரிய விளக்கமும் என் இரட்சகள் எனக்குக்கற்றுக் கொடுத்தவற்றில் உள்ளவையாகும்; அல்லாஹுவை விசுவாசிக்காத சமூகத்தாரின் மார்க்கத்தை நிச்சயமாக நான் விட்டு விட்டேன்; இன்னும், அவர்கள் அவர்களே மறுமையை நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள்.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ أَبَاءِي كَإِرْهِيْبُو وَأَسْحَقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ
 لَنَا كَانَ نُشِرِّكُ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
 وَعَلَى النَّاسِ وَلِكُنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُشْكِرُونَ ۝ يَصَاجِي
 السِّجْنَ ءَارِيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرَ أَمْ الَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝
 مَا تَبْدِلُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمِيتُهَا أَنْتُمْ وَ
 أَبَاوْ كُمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ
 أَمْرًا إِلَّا تَبْدِلُ وَإِلَّا إِيَاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيْمُ وَلِكُنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَصَاجِي السِّجْنَ أَمَّا أَحَدُ كُمَّا
 فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْأَخْرَفَ فَيُصْلِبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
 مِنْ رَأْسِهِ فَصَى الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفِتِينَ ۝ وَقَالَ
 لِلَّذِي كَلَّتْ أَنَّهُ نَاجِرٌ مِنْهُمَا أَذْكُرُ فِيْنِيْعَنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَهَ
 الشَّيْطَنُ ذَكْرَهُ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضُعْفَ سِنِّيْنَ ۝
 وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سَمَائِنَ يَأْكُلُهُنَّ
 سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأَخْرَى يُسْتَبَّتْ يَا إِيَّاهَا
 الْمَلَكُ أَفْتُوْنِي فِي رَوْيَايَى إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ۝

38. அன்றியும், என்னுடைய முதாதையர்களான இப்ராஹீம், இஸ்லாக், யஃகுப் ஆகியோரின் மார்க்கத்தையே நான் பின்பற்றிவிட்டேன்; (ஆதலால்,) அல்லாஹுற்வக்கு எப்பொருளையும் நாங்கள் இணையாக்குவது எங்களுக்குத் தகுமானதல்ல; இக் கொள்கை மீது இருப்பது, எங்கள் மீதும், (மற்ற) மனிதர்கள் மீதும் அல்லாஹுற் புரிந்த பேரருளாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர், (அல்லர்ஹுற்வின் அருளுக்கு) நன்றி செலுத்த மாட்டார்கள்.

39. சிறைச்சாலையின் என்னிரு தோழர்களே! (யாதொரு சக்தியுமற்ற) பல்வேறு தெய்வங்கள் மேலா? அல்லது (யாவற்றையும்) அடக்கி ஆளுகின்ற ஒருவனான அல்லாஹுற்வா?

40. அவனையன்றி நீங்கள் வணங்குபவை வெறும் (கற்பனைப்) பெயர்களைத் தவிர (வேறொன்றும்) இல்லை; நீங்களும் உங்கள் முதாதையர்களும் அவற்றைப் பெயர்களாக வைத்துக் கொண்டார்கள்; அல்லாஹுற் இதற்கு யாதோர் ஆதாரத்தையும் இறக்கி வைக்கவில்லை; அல்லாஹுற் ஒருவனுக்கேயன்றி (மற்றெவருக்கும்) அதிகாரம் இல்லை; அவனைத் தவிர (மற்றெவரையும்) நீங்கள் வணங்கக் கூடாதென்று அவனே கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்; இதுதான் நிவையான மர்க்கமாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதுனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள் (என்று யூஸாஃப் அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்த பின்);

41. (அவர்களிடம்,) "சிறைச்சாலையின் என்னிரு தோழர்களே! (உங்கள் கனவுகளின் விளக்கம்:) உங்களில் ஒருவன் (முன் போவலவே)தன் எஜமானனுக்கு மது ரஸம் புகட்டிக்கொண்டிருப்பான்; மற்றொருவனே சிலுவையில் அறையப்பட்டு, அவன் தலையிலிருந்துபட்டிகள் (கொத்தித்) தின்னும்; எதில் நீங்கள் இருவரும் விளக்கம் தேடினீர் களோ அக்காரியம் விதிக்கப்பட்டு விட்டது அவ்வாறு நடந்தே தீரும்" என்று கூறினார்.

42. அவ்விருவரில் எவர் நிச்சயமாக விடுதலை பெறுவார் என அவர் என்னினாரோ அத்தகையவரிடம், "நீஉன் எஜமானனிடம் என்னைப்பற்றிக் கூறுவாயாக!" என்று (யூஸாஃபாகிய) அவர் கூறினார்; ஆனால் (சிறைக் கூடத்திலிருந்து வெளியேறிய) அவர் தன் எஜமானனிடம் கூற இருந்த (என்னைத்) வைத்தான் அவருக்கு மறக்கடித்துவிட்டான்; ஆதலால் அவர் சிறைக் கூடத்தில் (பின்னும்) சில ஆண்டுகள் தங்கிவிட்டார்.

43. மேலும், (எகிப்தின்) அரசர், (தம் பிரதானிகளிடம்,) "கொழுத்துப்பருத்தஏழு பசுக்கள்_ அவற்றை இளைத்து வற்றிய ஏழு பசுக்கள் புசிப்பதாகவும், நன்கு விளைந்த பசுமையான ஏழு கதிர்களையும், காய்ந்த வேறு (எழுகதிர்களையும் நிச்சயமாக நான் (களவில்) கண்டேன்; என் பிரதானிகளே! நீங்கள் கனவுகளுக்கு விளக்கம் கூறக்கூடியவர்களாக இருந்தால் என்னுடைய கனவுக்கு விளக்கம் கூறுங்கள்" என்று கூறினார்.

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَلْمٍ^{١٣}
 وَقَالَ الَّذِي تَجَامَنُهَا وَأَدْكَرَ بَعْدَ أَمْلَأَةِ آنَاءِ أَنِّي شَكُورٌ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسَلُونَ^{١٤} يُوسُفَ إِلَيْهَا الصَّدِيقَ افْتَنَاقَ سَبْعَ بَقَرَاتٍ
 سَمَانٍ يَا كُلُّهُنَّ سَبْعَ عَجَافٍ وَسَبْعَ سُبْلَاتٍ خُضْرٍ وَأَخْرَ
 يُبَشِّرُ لَعِلَّ أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ^{١٥} قَالَ زَرْعُونَ
 سَبْعَ سِنِينَ دَآبَا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَارُوهُ فِي سُبْلِهِ إِلَّا قَلِيلًا
 مِمَّا تَأْكُونُ^{١٦} ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعَ شِدَادِيًّا كُلُّ مَا
 قَدْ مَهْمَلْتُ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا كَمَا تَحْصِنُونَ^{١٧} ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصُرُونَ^{١٨} وَقَالَ الْمَلِكُ الْمُتَوْزِعُ
 بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعُ إِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالِ
 النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيهِنَّ إِنَّ رَبِّيُّ بِكِيدُونَ هُنَّ عَلَيْهِمُ^{١٩}
 قَالَ مَا خَطَبُكُنَّ إِذَا أَوْدَتْنَ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَالَشَ
 يَلْلُو مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ^{٢٠} قَالَتِ امْرَأُتُ الْعَزِيزِ إِنَّ حَصَّصَ
 الْحَقُّ أَنَّا أَوْدَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لِمَنِ الصَّدِيقَينَ^{٢١} ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
 أَنِّي لَمْ أَخْنَهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَأَيْمَدْنِي كَيْدَ الْخَالِقِينَ^{٢٢}

44. அ(தற்க) வர்கள், "இது பொய்க் கனவுகளாகும்; (இத்தகைய) பொய்க் கனவுகளுக்கு விளக்கம்கூற நாங்கள் அறிந்தோராக இல்லை என்று கூறினார்கள்.

45. மேலும் அவ்விருவரில், விடுதலையடைந்தவர், இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் (யூசாஃபை) நினைவுபடுத்திக் கொண்டவராகிய அவர், "இக்களவின் விளக்கத்தை நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்; ஆகவே, என்னை (சிறைக் கூடத்திற்கு) அனுப்பிவையுங்கள் என்று கூறினான்.

46. (சிறைக்கூடம் சென்று அவன்,) "யூஸாஃபே! உண்மையாளரே! கொழுத்துப் பருத்த ஏழு பசுக்களை அவற்றை இளைத்து வற்றிய ஏழு பசுக்கள் புசிப்பதை (ப் பற்றியும்) நான்கு விளைந்த பசுமையான ஏழு கதிர்களையும் (சாவியாகிய) காய்ந்து உலர்ந்த மற்ற (எழு) கதிர்களையும் (கனவில் கண்டால் அதன் பொருள் என்ன? என்பதைப்) பற்றி நீர் எங்களுக்கு அறிவிப்பீராக; என்னை (அனுப்பிய) மக்கள் (இதனைத்) தெரிந்து கொள்வதற்காக அவர்களிடம் நான் திரும்பிச் செல்வ வேண்டியதிருக்கின்றது" (என்று கேட்டார்).

47. அ(தற்க)வர், "தொடர்ந்து வழுக்கப்படி (நல்ல விதமாக) ஏழு ஆண்டுகள் நீங்கள் விவசாயம் செய்விர்கள்; நீங்கள் அறுவடை செய்வதை – நீங்கள் உண்பதற்கு வேண்டிய ஒருசாற்ப அளவைத் தவிர_ (மற்ற யாவற்றையும்) அதன் கதிர்களிலேயே விட்டு வையுங்கள் என்று கூறினார்.

48. "பின்னர், அதற்கப்பால், கடினமான (பஞ்சத்தைக் கொண்ட) ஏழு (ஆண்டுகள்) வரும். நீங்கள் சேமித்து வைத்திருப்பவற்றிலிருந்து, (பஞ்சமான வருடங்களாகிய) அவைகளுக்காக நீங்கள் (கதிர்களில்) முற்படுத்திவைத்தவற்றில் குறைவான வற்றைத் தவிர (மற்றதை) அவை தின்று விடும்.

49. பின்னர், "அதற்கப்பால் ஒரு வருடம் வரும்; அதில் மனிதர்கள் ஏராளமாக மழை பொழுவிக்கப்படுவர்; (கனவிர்க்கங்களிருந்து அவற்றின் ரஸத்தைப்) பிழிந்து கொண்டு மிருப்பார்கள்" (என்றும் கூறினார்)

50. மேலும், (கனவுகளின் விளக்கம்பற்றி அவன் கேட்டு வந்ததை அரசருக்கு அவன் அறிவிக்கவே) அதற்கு அரசர், "(இவ்விளக்கங்களை) அவரை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்" எனக்கட்டளையிட்டுக் கூறினார்; அவருடைய தூதர் யூஸாஃபை (இதுபற்றிச் சொல்ல) வரவே, (அவரிடம்) "நீர் உம் எஜமானனிடம் திரும்பிச் சென்று, தங்கள் கைகளை வெட்டிக்கொண்டவர்களான பெண்களின் நிலை என்ன?" என்று அவரைக்கேளும்; நிச்சயமாக, அவர்களின் சூழ்ச்சியை என்கிரட்சகண் நன்கறிந்தவன்" என்று கூறினார்.

51. (அதற்கரசர், அப்பெண்களை அழைத்து) "நீங்கள் யூஸாஃபை (கண்டு) விரும்பியபோது உங்களுக்கு நேர்ந்ததென்ன?" என்று கேட்டார்; அ(தற்க) வர்கள், "அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; நாங்கள் அவரிடத்தில் யாதொரு தீங்கையும் அறியவில்லை" என்று கூறிவிட்டார்கள்; (எகிப்திய அரசின்) அமைச்சருடைய மனைவி, "உண்மை இப்போது வெளிப்பட்டுவிட்டது. நான் தான் என் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அவரை அழைத்தேன்; யூஸாஃப் அழைக்கவில்லை) நிச்சயமாக, அவர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவர்" என்று கூறினாள்_

52. இதன் காரணம்: நிச்சயமாக (என்னைவிட்டு அவரும், அவரை விட்டு நானும்) மறைவாக இருந்த சமயத்தில் அவருக்கு நான் துரோகம் செய்யவில்லை என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் துரோகாகிகளின் சூழ்ச்சிக்கு வழி காட்டமாட்டான் என்பதையும் அவர் அறிந்து கொள்வதற்காகவேதான்" (என்றும்);

وَمَا أَبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لِمَا تَدْرِي بِالسُّوءِ إِلَّا
 مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ حَمِيمٌ^{٤٧} وَقَالَ الْمَلِكُ اتْهُونِي
 بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا
 مَكِينٌ أَمِينٌ^{٤٨} قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِظْ
 عَلَيْهِ^{٤٩} وَكَذَلِكَ مَكَثَ الْيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأْ مِنْهَا حِيشَ
 يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ شَاءَ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ^{٥٠}
 وَلَا كَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ^{٥١} وَجَاءَ
 إِخْرَوْهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفُوهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ^{٥٢} وَ
 لَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ اتْهُونِي بِأَخْلَقِكُمْ مِنْ أَبِيهِمْ أَلَا
 تَرَوْنَ أَنِّي أَوْ فِي الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمَنْزِلِينَ^{٥٣} فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي
 بِهِ فَلَا كَيْلٌ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرِبُونِ^{٥٤} قَالُوا وَاسْرُوا دُعَنْهُ
 أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَعِلُونَ^{٥٥} وَقَالَ لِفَتَنِيهِ اجْعَلُوهُ اِضْنَاعَتَهُ فِي
 رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا النَّقْبَوْا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ^{٥٦} فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَهْلِهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنْعَمٌ مَنْ
 الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا لَكُنْتُمْ وَإِنَّهُ لَحُفْطُونَ^{٥٧}

53. "மேலும், நான் யூஸாஸிபின் மீது மோகங்கொள்ளவில்லை என்று கூறி) என்மனதைநான் தூய்மைப்படுத்தவில்லை(ஏனென்றால்) நிச்சயமாக என் இரட்டகன் அருள் புரிந்தவரையன்றி, (மனிதனுடைய) மனம் பாவம் செய்யும்படி அதிகம் தூண்டக்கூடியதாகவே இருக்கின்றது; நிச்சயமாக என் இரட்டகன் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்" (என் று எகிப்திய அரசரின் அமைச்சருடையமனவிக்ரினான்)(16)

54. (சிறைச் சாலையிலிருக்கும் யூஸாஸிபின் ஞானத்தை அறிந்த) அரசர்: "அவரை என் னிடம் (அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள்; எனக்கு மட்டும் பிரத்தியேக மானவராக அவரை நான் அமர்த்திக் கொள்வேன்" என்று கூறினார்; (ஆகவே சிறையிலிருந்து வெளியாகிய) அவருடன் பேசிய பொழுது, நிச்சயமாக நீர் இன்னிலிருந்து நம்மிடம் பெரும் மதிப்பும், நம்பிக்கையும் பெற்றவராக இருக்கிறீர்" என்று கூறினார்.

55. (அதற்க)வர், "இந்தப் யூமியின் களஞ்சியங்களின்மீது நிர்வாகியாக) என்னள் ஆக்கிவிடும்; நிச்சயமாக நான் (அவற்றைப்) பாதுகாக்கக் கூடியவன்; நன்கறிந்தவன்" என்று சொன்னார் (அரசரும் அவ்வாறே செய்தார்).

56. இவ்வாறே யூஸாஸிபுக்கு யூமியில் அவர் விரும்பியவாறு வசித்துக்கொள்ள நாம் அவருக்கு வசதியளித்தோம்; நாம் விரும்பியவர்களுக்கு (இவ்வாறே) நம் அருளை கிடைக்கும்படிச்செய்கிறோம்; நன்மை செய்பவர்களின் கல்லைய நாம் வீணாக்கிவிடவுமாட்டோம்.

57. மேலும், விசுவாசங்கொண்டு, பயபக்தியுடையவர்களாகவும் இருந்தார்களே அவர்களுக்கு மறுமையின் கல்லைய நுபிக்க மேலானதாக இருக்கும்.

58. மேலும், யூஸாஸிபுடைய சகோதரர்கள் (கள் ஆணிலிருந்து) வந்து, அவரிடம் நுழைந்தபொழுது, அவர்களோ அவரை (யூஸாஸிபை) அறியாதவர்களாக இருந்த நிலையில் அவர்களை (தன் சகோதரர்கள் என யூஸாஸிபாகிய) அவர் அறிந்து கொண்டார்.

59. மேலும், (யூஸாஸிபாகிய) அவர் அவர்களுக்கு (வேண்டிய) தானியங்களைச் தயார்ப்படுத்திக் கொடுத்தபோது, (மறுமுறை நீங்கள் வந்தால்) "உங்களுடைய தந்தையிலிருந்துள்ள உங்களுக்குரிய சகோதரர்கள் புன்யாமி" என்னிடம் (அழைத்துக்கொண்டுவாருங்கள்; நான் நிச்சயமாக (உங்களுக்கு தானியங்களைப்) பூர்த்தியாக்குபவன் என்பதையும், விருந்துபசாரம் செய்பவர்களில் நான் மிகச் சிறந்தவன் என்பதையும் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?" என்று கூறினார்.

60. "ஆகவே, நீங்கள் அவரை என் னிடம் கொண்டு வராவிடில், என்னிடம் உங்களுக்கு (தானியத்தை) அளப்பது இல்லை, நீங்கள் என்னை நெருங்கவும் வேண்டாம்" (என்று கூறினார்).

61. (அதற்க) வர்கள், "நாங்கள் அவருடைய தந்தையிடம் (உங்களிடம் அவரைக் கொண்டுவர) அவரைப் பற்றி (சாத்தியமான எல்லா) முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வோம்; நிச்சயமாக நாங்கள் (அதைச்) செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

62. (பின்னர் யூஸாஸிப்) தன் பணியாட்களிடம், " (கிரியமாகக் கொடுத்த) அவர்களின் பொருளை அவர்களுடைய (பொதி) மூட்டைகளில் ஆக்கி (மறைத்து வைத்து) விடுங்கள்; அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் சென்றடைந்தால், (தானிய மூட்டைகளை அவிழ்க்கும்போது) அதனை அவர்கள் அறிந்துகொண்டு, (அதனை நம்மிடம் செலுத்த) அவர்கள் திரும்பி வரக்கூடும்" என்று கூறினார்கள்.

63. அவர்கள் தம் தந்தையிடம் திரும்பி வந்தபொழுது, "எங்கள் தந்தையே! எங்களுக்கு (த் தானியம்) அளப்பது தடுக்கப்பட்டு விட்டது; ஆதலால், எங்கள் சகோதரனையும் எங்களுடன் அனுப்பிவையுங்கள் நாங்கள் தானியம் அளந்து வாங்கிக்கொண்டு, நிச்சயமாக அவரையும் பாதுகாப்பவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ هَلْ أَمْنَكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنَتُكُمْ عَلَى أَخْبِرِي مِنْ قَبْلِ^١
 فَإِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ حَفَظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ^٢ وَلَمَّا فَتَحُوا
 مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتِهِمْ رَدَّتِ إِلَيْهِمْ^٣ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا
 نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتِنَا رَدَّتِ الْيَمِنَ وَنَمِيرٌ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا
 وَنَزَدَ أَدْكَيْلَ بَعْرِدَلَكَ كَيْلَ يَسِيرٌ^٤ قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ
 مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونَ مَوْثِقَامَنَ اللَّهِ لَتَأْتِنِي بِهِ إِلَّا أَنْ
 يُحَاطِيْكُمْ فَلَمَّا آتُهُمْ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ^٥
 وَقَالَ لِيَبْنَى لَأَتَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ
 أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أَعْنِيْعُ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ^٦
 إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلَيَتَوَكَّلَ
 الْمُتَوَكِّلُونَ^٧ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمْرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا
 كَانَ يُعْنِيْعُ عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ
 يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلِمَنَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ^٨ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوْيَ إِلَيْهِ
 أَخَاهُ قَالَ أَيْتَ أَنَا أَخْوَكَ فَلَا تَبْتَغِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^٩

64. அதற்கு (யாஃகுபாகிய) அவர், "இதற்கு முன்னர் இவருடைய சகோதரர் (யூஸாஃப்) விவுயத்தில் நான் உங்களை நம்பி (மோசம்போ) என்று போல் அல்லாது இவர் விவுயத் திலும் நான் உங்களை நம்பு வேணா? (முடியாது) ஆகவே, பாதுகாப்பவனில் அல்லாஹு மிக்க மேலானவன்; மேலும், அவனே அருள் புரிவோரிலெல்லாம்மிக்கஅருளாளன்" என்றுக்கறிவிட்டார்.

65. இன்னும், அவர்கள் தங்கள் சாமான் (மூட்டை) களை அவிழ்த்தபொழுது, அவர்கள் (கிரயமாகக்) கொடுத்த பொருளை அவர்களிடமே திருப்பப் பட்டுவிட்டதைக் கண்டு, "எங்கள் தந்தையே! (இன்னும்,) நாங்கள் எதைத் தேடுவோம்? இதோ, நாம் (கிரயமாகக்) கொடுத்த பொருள் நம்மிடமே திருப்பப்பட்டுவிட்டது; (ஆகவே, புன்யாமினையும் அழைத்துச் செல்ல அனுமதி தாருங்கள்.) நம் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய தானியங்களையும் நாங்கள் வாங்கி வருவோம்; எங்கள் சகோதரனையும் பாதுகாத்து வருவோம்; (அவருக்காகவும்) ஓர் ஒட்டகச் சுமை தானியத்தை அதிகமாகவும் கொண்டு வருவோம்; (இவ்வாறு அவர்கள் அதிகமாகக் கொடுப்பது, எனிதான் (தானிய) அளவைதான்" என்று கூறினார்கள்.

66. (அதற்கு)" உங்கள் யாவரையும் (ஏதேனும் ஆயத்து) சூழ்ந்து கொண்டாலன்றி, நிச்சயமாக அவரை என்னிடம் கொண்டு வருவீர்களென்று அல்லாஹுவின்மீது நங்கள் (யாவரும்) எனக்கு உறுதிமொழி கொடுக்கும் வரை, நான் அவரை உங்களுடன் அனுப்பவே மாட்டேன்," என்று (யாஃகுப் நபியாகிய) அவர் கூறினார்; ஆகவே அவர்கள் (அவ்வாறு) அவருக்கு உறுதிமொழி கொடுக்கவே, (அதற்கு) அவர் "நாம் பேசிக் கொண்டதற்கு அல்லாஹு வே கண்காணிப்பவனாக இருக்கிறான்" என்று கூறினார்;

67. இன்னும் (அவர்களிடம்) "என் (அருமை) மக்களே! (எகிப்தினுள்) ஒரே வாசலில் நுழையாதர்கள்; வெவ்வேறு வாசல்களில் நுழையுங்கள்; அல்லாஹுவினிருந்து ஏற்படவிருக்கும்) எந்த ஒன்றை விட்டும் உங்களை நான் தடுத்து விடவும் முடியாது; (என்னறால், சகல்) அதிகாரம் அல்லாஹுவுக்கேயன்றி (வேறொவருக்கும்) இல்லை; (உங்கள் யாவரையும் அவனிடமே ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் மீது நம்பிக்கை வைத்துவிட்டேன்; ஆகவே, (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறவர்கள் (இவ்வாறே) அவன் மீதே (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்" என்றார்.

68. மேலும், அவர்களின் தந்தை அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டவாறு அவர்கள் (எகிப்தில்) நுழைந்தபோது, யாஃகுபினுடையமனதிலிருந்து ஒருதேவையை—அதை அவர் நிறைவேற்றி விட்டார் என்பதைத் தவிர, அல்லாஹுவிடமிருந்து ஏற்படியிருந்த (எந்த ஒன்றையும் அவர்களை விட்டு அவர்தடுத்து விடுபவராக இருக்கவில்லை; மேலும், நாம் அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவற்றில் நிச்சயமாக அவர் அறிவுடையவராக இருந்தார்; எனினும், மனிதர் களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறியமாட்டார்கள்.

69. மேலும், யூஸாஃபிடம் அவர்கள் நுழைந்தபொழுது, அவர் தன் சகோதர (ன் புன்யாமி) னைத் (தனியாக அழைத்து) தன்பால் ஒதுக்கிக் கொண்டு "நிச்சயமாக நான் தான் உம்முடைய சகோதரன் (யூஸாஃப்); ஆகவே, (எனக்கு இவர்கள்) செய்தவற்றைப்பற்றி நீர் கவலைப்படாதீர்" என்று (இரகசியமாக) கூறினார்.

فَلَمَّا جَهَزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلٍ
 أَخْبَيْهُ شَمْأَذْنَ مُؤَذْنَ أَيْتَهَا الْعِيرُ لَكُمْ لَسْرِقُونَ ۝ قَالُوا
 وَاقْبِلُوا عَلَيْهِمْ مَا ذَا تَفْقِدُونَ ۝ قَالُوا نَفْقَدُ صُوَاعَ
 الْمُلْكِ وَلِمَنْ جَاءَ يَهُ حُمْلٌ بَعِيرٌ وَأَنَابِيَهُ زَعِيرٌ ۝
 قَالُوا تَاهُ لَقَدْ عَلِمْنَا مَا جَهَنَّمُ فِي الْأَرْضِ وَمَا
 كُنَّا سُرْقِينَ ۝ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ لَمَنْ كُنْتُمْ كَذِينَ ۝ قَالُوا
 جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذِيلَكَ نَجِزِي
 الظَّلَمِيْنَ ۝ فَبَدَأَ أَبَا عَيْتَهُمْ قَبْلَ وَعَاءَ أَخْبَيْهُ شَمْأَ
 اسْتَخْرُجَهَا مِنْ وَعَاءَ أَخْبَيْهُ كَذِيلَكَ كَذِيلَيُوسْفَ مَا
 كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِيْنِ الْمُلْكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرْفُعُ
 دَرَجَتَ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِمْ ۝ قَالُوا إِنَّ
 يَسْرِقُ فَقَدْ سَرَقَ أَهْلَهُ مَنْ قَبْلَهُ فَأَسْرَهَا يُوسْفُ فِي
 نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَدِّهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرْمَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِمَا تَصْفُونَ ۝ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخًا
 كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

70. பின்னர், அவர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களைத் தயார் செய்த பொழுது, தன்னுடைய சோதர் (ன் புன்யாமி) ஜுடைய சுமையில் (ஒரு பொற்) குவளையை ஆக்கி விட்டார்; பின்னர், (அவர்கள் சிறிது தூரம் செல்லவே) "ஓ! ஒட்டகக் கூட்டத்தார்களே! நிச்சயமாக நீங்கள் திருடர்களே" என்று ஓர் அறிவிப்பாளர் அறிவித்தார்.

71. அ(தற்க)வர்கள், இவர்களை முன் ணோக்கி வந்து "நீங்கள் எதை இழந்துவிட்டார்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

72. அ(தற்க)வர்கள், "அரசருடைய (ஒரு பொற்) குவளையை நாங்கள் இழந்துவிட்டோம்; மேலும், அதனை எவர் (தேடிக்) கொண்டுவந்த போதிலும் அவருக்கு ஓர் ஒட்டகச் சுமை (தானியம் வெகுமதி) உண்டு; இதற்கு நானே பொறுப்பாளியாவேன்" என்று (அவர்களில் ஒருவன்) கூறினார்கள்.

73. அ(தற்க)வர்கள், "அவ்லாஹுவின்மீது சத்தியமாக, நாங்கள் (இப்) பூமியில் குழப்பம் செய்வதற்காக வரவில்லை என்பதைத் திட்டமாக நீங்களும் நன்கறிந்திருக்கிறீர்கள்; அன்றியும், நாங்கள் திருடர்களாக இருந்ததுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

74. அ(தற்க)வர்கள், "நீங்கள் (இதில்) பொய்யர்களாயிருந்தால், அதற்குரிய தண்டனை என்ன?" என்று கேட்டனர்.

75. "அதற்குரிய தண்டனையானது: எவனுடைய சுமையில் அது காணப்படுகிறதோ அப்போது அவனே அதற்குரிய தண்டனையாகும்; அநியாயக்காரர்களுக்கு இவ்வாறே நாங்கள் தண்டனை அளிப்போம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

76. ஆகவே, தன்சகோதரன் புன்யாமினின் பொதிக்கு முன்னதாக மற்றவர்களின் பொதிகளைச் சோதிக்க ஆரம்பித்தார். பின்னர், தன் சகோதரனின் பொதியிலிருந்து அதனை வெளிப்படுத்தினார்; யூஸாஃபுக்கு இவ்வுபாயத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தோம்; அல்லாஹு நாடினாலன்றி, அவர் தன் சகோதரனை எடுத்துக்கொள்ள(எகிப்து) அரசரின் கட்டப்படி முடியாதிருந்தார்; நாம் நாடியவர்களின் பதவிகளை உயர் த் துகிறோம்; அறிவுடைய ஒவ்வொருவருக்கும் மேலாக (அவர்களிட) மிக அறிந்தவர் இருக்கிறார்.

77. (இவ்வாறு கண்ட யூஸாஃபின் மற்ற சகோதரர்கள்)" அவன் (அதனைத்) திருடியிருந்தால், அவனுடைய சகோதரன் (யூஸாஃபும்) இதற்கு முன் நிச்சயமாகத் திருடியே இருப்பான்" என்று, கூறிக் கொண்டனர்; யூஸாஃப் அவர்களுக்கு வெளியாக்காது, அவர் அதைத் தன்மன துக்குள் மறைத்து வைத்துக்கொண்டு, "நீங்கள் இடத்தால் தீயவர்கள்; (இவர் சகோதரரும், திருடியதாக) நீங்கள் வர்ணிக்கிறீர்களே அதனை அல்லாஹு மிக்க அறிந்தவன்" என்று (மனதில்) கூறிக் கொண்டார்.

78. அ(தற்க)வர்கள் (யூஸாஃபிடம், எகிப்திய அரசின்) "அமைச்சரே! நிச்சயமாக முதிர்ச்சியடைந்த வயோதிகரான நந்தை அவருக்கு இருக்கிறார். ஆகவே, அவருக்குப் பதிலாக எங்களில் ஒருவரை நீர் எடுத்துக்கொள்விராகி நிச்சயமாக நாம் உம்மை உபகாரம் செய்யவர்களில் (ஒருவராகக்) காண்திறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ مَعَادًا لِلَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَامَنْ وَجَدْ نَامَتَ عَنَّا عِنْدَهُ
 إِنَّا لِذَلِكَ الظَّالِمُونَ^{٤٧} فَلَيَسْ أَسْتَيْسُو امْنَهُ خَلْصُوا نَجِيَّا
 قَالَ كَبِيرُهُمُ الْمُتَعْلِمُوْا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخْدَى عَلَيْكُمْ
 مَوْتَقَّا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ
 أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي إِلَيْيِ أَوْيَحَكُمُ اللَّهُ لِي وَهُوَ
 خَيْرُ الْحَكِيمِينَ^{٤٨} إِرْجُعُوا إِلَيْكُمْ فَقُولُوا يَا بَنَانَ أَنَّ
 أَبْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهَدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا
 لِلْغَيْبِ حَفِظِينَ^{٤٩} وَسُئَلَ الْقَرِيَّةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا
 وَالْعِيَرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّ الصِّدِّيقُونَ^{٥٠} قَالَ بَلْ
 سَوْلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْ رَأْفَصِيرْ جَمِيلٌ طَعَسَى اللَّهُ أَنَّ
 يَأْتِيَنِي بِهِمْ حَبِيبِيَّا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ^{٥١} وَتَوَلَّ
 عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِيْ عَلَى يُوسُفَ وَابْيَصَتْ عَيْنَهُ مِنَ
 الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ^{٥٢} قَالَ وَاتَّالَّهُ تَفَتَّوْا إِذْ كَرُوْيُوسُفَ حَتَّى
 تَكُونَ حَرَضًا وَتَكُونَ مِنَ الْهَلِيلِكِينَ^{٥٣} قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا
 بَشَّيْ وَحْزِنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ^{٥٤}

79. அ(தற்க)வர், "எம் முடைய பொருளை எவரிடம் நாங்கள் பெற்றுக் கொண்டோ மோ அவரைத் தவிர, (மற்றெவரையும்) பிடித்துக் கொள்ளாது (எங்களை) அல்லாஹ் காப்பாற் நுவானாக! (மற்றெவரையும் பிடித்துக் கொண்டால்) அச்சமயத்தில் நிச்சயமாக நாம் அறியாய்க்காரர்களாகிவிடுவோம்" என்றுக்கறி விட்டார்.

80. அவரிடம் அவர்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிடவே, அவர்கள் (தங்களுக்குள்) தனித்து ஆலோசனை செய்தார்கள்; அவர்களில் பெரியவர், (மற்றவர்களிடம்) உங்கள் தந்தை உங்களிடம் அல்லாஹ் வின் உறுதிமொழியை வாங்கி யிருப்பதையும், இதற்கு முன் நீங்கள் யூஸாஃப் விவரத்தில் செய்த பெருங்குறையையும் நீங்கள் அறியவில்லையா? ஆகவே, என் தந்தை எனக்கு அலுமதியினிக்கும் குழாயில், அல்லது அல்லாஹ் எனக்கு தீர்ப்பளிக்கும் வரையில் (நான் இருக்கும்) இப்பூமியிலிருந்து நான் அகலவேமாட்டேன்; தீர்ப்பளிப்போரில் அவன்தான் மிக்க மேலானவன் என்று கூறினார்.

81. (மேலும், அவர்களிடம்) "நீங்கள் (யாவரும்) உங்கள் தந்தையிடம் திரும்பிச் சென்று: எங்கள் தந்தையே! உங்கள் மகன் (புன்யாமீன்) நிச்சயமாகத் திருடி விட்டான்; உண்மையாகவே நாங்கள் கண்டதையே அன்றி (வேறொதையும்) நாங்கள் கூறவில்லை; இன்னும், மறைவானவற்றின் பாதுகாவலர்களாகவும் நாங்கள் இருக்கவில்லை என்று கூறுங்கள்.

82 " (எங்கள் கூற்றை நீங்கள் நம்பாவிட்டால்,) நாங்கள் தங்கியிருந்த அவ்யூராரையும், எங்களுடன் வந்த ஒட்டகைக் கூட்டத்தினரையும் நீங்கள் கேட்டிருந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக, நாங்கள் உண்மையாளர்களாவோம்" (என்று சொல்லுங்கள் என்று கூறியனுப்பினார்).

83. (ஹர் திரும்பியவர்கள் நடந்தவற்றைத் தங்கள் தந்தையிடம் கூறவேஅதற்கவர், "நீங்கள் கூறுவது) சரியல்ல! உங்கள் மனங்கள் ஒருத்தவறான) விவரத்தைச் செய்யும்படி உங்களைத் தூண்டியிட்டன; ஆகவே, அழகான பொறுமையைக் கைக்கொள்வதே மிக்க நன்று; அல்லாஹ் அவர்கள் யாவரையும் என்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்து வைக்கப் போதுமானவன்; நிச்சயமாக அவனே யாவற்றையும் அறிந்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன் என்று கூறினார்.

84. இன்னும் அவர்களை விட்டு அவர் விலகிச் சென்று, "யூஸாஃபைப்ப பற்றி ஏற்பட்டிருக்கும் என்னுடைய துக்கமே!" என்று அவர் (வருத்தப்பட்டுக்) கூறினார்; அவரது இரு கண்களும் துக்கத்தால் (அழுதழுது) வெளுத்துப்போயின; பின்னர், அவர் (தன் துக்கத்தையும்) விழுங்கி (அடக்கி) கொள்பவராக இருந்தார்.

85. (இதனைக் கண்ட அவருடைய மக்கள் தந்தையே) "அல்லாஹ் வின் மீது சத்தியமாக (நீங்கள் யூஸாஃபை நினைத்து நினைத்து) இளைத்தவராக நீர் ஆகிவிடும் வரை அல்லது அழிந்துவிடுவோரில் நீர் ஆகி விடும் வரை யூஸாஃபை நினைத்துக் கொண்டே மிருபரீர் என்று (கடிந்து) கூறினார்கள்.

86. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய துக்கத்தையும், கவலையையும் நான் முறையிடுவதெல்லாம் அல்லாஹ் விட்டு மேதான்; நீங்கள் அறியாதவற்றையும் அல்லாஹ் வின்ன (புறத்தி) இருந்து நான் மிக்க அறிந்திருக்கிறேன் என்று கூறினார்.

يَبْتَئِلُ اذْهَبُوا فَتَحْسَسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخْيُوهُ وَلَا تَأْتِشُوا
 مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِشُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
 الْكُفَّارُونَ ﴿٨٩﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَنْ سَنَّا
 وَأَهْلَدَنَا الضُّرُّ وَجَنَّتْنَا بِضَاعَةٍ مُّزْجَيَّةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
 وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا دَانَ اللَّهُ يَعْلَمُ بِغَيْرِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٩٠﴾ قَالَ
 هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخْيُوهِ إِذَا نَّهَمْ جَهَلُونَ ﴿٩١﴾
 قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي
 قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا دَانَ مَنْ يَتَّبِعْ وَيَصِيرُ فَإِنَّ اللَّهَ
 لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٢﴾ قَالُوا تَالَّهِ لَقَدْ أَشْرَكَ
 اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَغُطَّيْنَ ﴿٩٣﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمْ
 الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٤﴾ إِذْهَبُوا
 بِقَمِيمِصِيْ هَذَا فَالْقُوْهُ عَلَى وَجْهِهِ إِنِّي يَأْتِ بَصِيرًا
 وَأَتُوْنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَنَافَصَلَتِ
 الْعِيْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِبَّهُ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
 شَفَنِدَوْنَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا تَالَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيرُ ﴿٩٧﴾

87. "என்னுடைய மக்களே! நீங்கள் செல்லுங்கள்; பின்னர், யூஸாஃபையும், அவரது சகோதரரையும் தூருவித்தெடுங்கள்; அல்லாஹ் வின் அருளிலிருந்து நீங்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிடாதீர்கள்! நிச்சயமாக (அல்லாஹ் வின் மீது நம்பிக்கையற்ற) நிராகரிப்போரைத் தவிர, (மற்றெவரும்) அல்லாஹ் வின் அருளில் நம்பிக்கை இழந்துவிடமாட்டார்கள் (என்றும் கூறினார்).

88. பிறகு, அவர்கள் (எகிப்துக்கு வந்து யூஸாஃபாகிய) அவர்பால்நுழைந்து அவரிடம் (எகிப்திய அரசின்) "அமைச்சரே! எங்களையும் எங்கள் குடும்பத் தினரையும் (பஞ்சத்தின்) கொடுமை பீடித் துக்கொண்டது; (எங்களிடமிருந்த) அற்பய் பொருளையே நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; ஆகவே, (அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு) எங்களுக்கு வேண்டிய (தானியத்) தைப் பூரணமாக அளந்து கொடுத்து (மேற் கொண்டும்) எங்களுக்குத் தானமாகவும் கொடுத்தருள்வீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தானம் கெய்வோருக்கு நற்கூலி அளிப்பான்" என்று கூறினார்கள்.

89. (அச்சயமயம் அவர்) "நீங்கள் அறிவினர்களாக இருந்தபோது, யூஸாஃபையும், அவருடைய சகோதரரையும் என்ன செய்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவிர்களா?" என்று கேட்டார்.

90. அ(தற்க)வர்கள் (திடுக்கிட்டு) "நிச்சயமாக நீர்தான், யூஸாஃபா?" என்று கேட்டார்கள். அ(தற்க)வர், "நான்தான்யூஸாஃப்; இவர் என் சகோதரர்; திட்டமாக அல்லாஹ் எங்கள் மீது பேரருள் புரிந்திருக்கிறான்; (ஏனென்றால்) அது நிச்சயமாக: எவர் பயக்கதியிட்டன் இருந்து (கவுட்டங்களையும் சகித் துப்) பொறுத்துக் கொள்கிறாரோ (அத்தகைய) நன்மை செய்தோரின் கூலியை நிச்சயமாக அல்லாஹ் விளாஹ் விடமாட்டான்" என்று கூறினார்.

91. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ் வின் மீது சத்தியமாக! நாங்கள் (உமக்கு பெரும்) தவறியூத்தவர்களாக இருப்பினும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், எங்களைவிட பெருங்கிருபை கொண்டு) உம்மை மேன்மையாகி வைத்திருக்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

92. அ(தற்க)வர், "இன்னையத்தினம் உங்கள் மீது யாதொரு நிந்தனையும் இல்லை; அல்லாஹ் (வும்) உங்கள் குற்றங்களை மன்னித் து விடுவானாக! அவனே கிருபையாளர்களிலெல்லாம் மகாக்கிருபையாளன்" என்று கூறினார்.

93. "நீங்கள் என்னுடைய இந்தச் சட்டநையக்கொண்டுபோய் என் தந்தை முகத்தின் மீது போடுங்கள்; (அதனால், உடனே) அவர் பார்வையுடையவராக (த்திரும்பி) வருவார்; பின்னர், நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்திலுள்ள யாவரையும் அழைத்துக்கொண்டு என்னிடம் வாருங்கள்" என்று கூறி (அனுப்பி) னார்.

94. (அவர்களுடைய) ஒட்டகக்கூட்டம் (எகிப்திலிருந்து) பிரிந்த சமயமே, அவர்களின் தந்தை (இதோ)யூஸாஃபுடைய வாடையை நிச்சயமாக நான் நூக்கிறேன்; (முதுமையின் காரணமாக) அறிவு மங்கிப் பேசுவதாக என்ன நீங்கள் கூறாதிருக்கவேண்டுமே! என்றார்.

95. (இதனைச் செவியற்ற அவருடைய ஏனைய மக்கள்) "அல்லாஹ் வின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக நீர் உம்முடைய பழைய வழிகேட்டில் தான் இருக்கிறீர்" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا آتَاهُ جَاءَ الْبُشِيرُ الْقُسْطَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَأَرْتَدَهُ بَصِيرًا
 قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ④٩
 قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا سَتَغْفِرُ لَنَا دُنْوَنَا إِنَّا كُنَّا خَطِئِينَ ⑤٠
 قَالَ سَوْفَ آسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑤١
 فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوْيَ إِلَيْهِ أَبُوهُهُ وَقَالَ ادْخُلُوا
 مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَمْنِيْنَ ⑤٢ وَرَفَعَ أَبُوهُهُ عَلَى الْعَرْشِ
 وَخَرَّ وَاللهُ سُجَّدَ ۚ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايِيْ منْ
 قَبْلِ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِإِذْ أَخْرَجَنِيْ
 مِنَ السَّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْرِ وَمِنْ بَعْدِ أَنْ تَزَعَّ
 الشَّيْطَانُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ إِخْرَقِيْ إِنَّ رَبِّيْ لَطِيفٌ لَمَا يَشَاءُ
 إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ⑤٣ قَدْ أَتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَ
 عَلِمْتَنِيْ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيْثِ فَأَطْرَالَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 أَنْتَ وَلِيْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَالْحَقِيقَى
 بِالصَّلِحَيْنِ ⑤٤ ذَلِكَ مِنْ أَنْتَأَءَ الْغَيْبِ نُوْجِيْهُ إِلَيْكَ
 وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا عَلَى مَرْهُومٍ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ⑤٥

96. அப்போது (யூஸாஃப்பைப்பற்றி) நன்மாராயங் கூறுபவர் வந்து (யூஸாஃப்படிய சட்டெயாகிய) அதனை அவர் (தந்தெயின்) முகத்தின்மீது போடவே அவர் (இழந்ததன்) பார்வையை அடைந்து, "(யூஸாஃப் உயிரோடிருப்பதைப் பற்றி) நீங்கள் அறியாதவற்றையெல்லாம் அல்லாஹ் வின் புறத்திலிருந்து நிச்சயமாக நான் அறிவேன் என்பதாக (முன்னர்) நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

97. "எங்கள் தந்தையே! எங்கள் பாவங்களை மன் னிக்குமாறு நீங்கள் எங்களுக்காக மன்னிப்புத் தேடுவீர் களாக! நிச்சயமாகவே நாங்கள் குற்றவாளிகளாகவே இருக்கிறோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

98. அதற்கூவர், "நான் என் இரட்சகணிடம் அடுத்து உங்களுக்காக மன்னிப்பைக் கோருவேன்; நிச்சயமாக அவனே மிக மன்னிப்போன், மிகக் கிருபையுடையோன்" என்று கூறினார்.

99. (பின்னர், குடும்பத்துடன் கன் ஆனிலிருந்த) அவர்கள் யூஸாஃபிடம் (எகிப்துக்கு) வந்து நுழைந்தபொழுது, அவர் தன் தாய் தந்தையை (மிக்க மரியாதையுடன் வரவேற்றி) தன் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டு, "அல்லாஹ் வும் நாடினால் நீங்கள் அச்சமற்றவர்களாக எகிப்தில் நுழையுக்கள்" என்றும் கூறினார்.

100. இன்னும், அவர் தன் பெற்றோரை சிம்மாசனத்தின் மீது உயர்த்தி (கண்ணியமாக அமரச்செய்யலா)நார். (எகிப்தின் அதிபதியாக இருந்த) அவருக்கு (அக்காலத்திய முறைப்படி) அவர்கள் அனைவரும் சிரம்பணிந்தவர்களாகவும் விழுந்தார்கள்; அச்சமயம் யூஸாஃப் (தன் தந்தையிடம்)"என் தந்தையே! முன்னர் நான் கண்ட கணவின் விளக்கம் இதுதான்; என் இரட்சகன் அதனைத் திட்டமாக உண்மையாக்கிவிட்டான்; (எவருடைய சிபாரிசுமின்றியே) சிறைக்கூடத்திலிருந்து என்னை (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் வெளியேற்றியபோது (அல்லாஹ்) எனக்குத்திட்டமாக பேருபகாரம் புரிந்துவிட்டான்; எனக்கும், என் சகோதரர் களுக்குமிடையில் வைத்தான் பிரிவினையை உண்டுபண் னிய பின்னரும், உங்கள் யாவரையும் சிராமப்புறத்திலிருந்து என்னிடம் கொண்டு வந்துள்ளான்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன், தான் நாடியதை மிக நுட்பமாகச் செய்கின்றவன்; நிச்சயமாக அவனே (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" என்றார்.

101. (அன்றி) "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாகந் எனக்கு ஓர் ஆட்சியையும் தந்த (தருள் புரிந்த)து. கணவுகளின் விளக்கங்களையும் எனக்குக் கற்பித்தாய்; வானங்களை மற்றும் பூமியைப்படைத்தவனே! இம்மையிலும், மறுமையிலும் நியே என் பாதுகாவலன்; முற்றிலும் (உனக்கு) கீழ்ப்படிந்த (முஸ்லிமான) வணாகவே என்னை நீகைப்பற்றிக்கொள் வாய்யாக! நல்லோர்களுடன்டுள்ள என்னையும் சேர்த்தருள்வாய்யாக" (என்று பிரார்த்தித்தார்).

102. (நியே) இது (நீர் அறியாத) மறைவான செய்திகளில் உள்ளதாகும்; இதை உமக்கு நாம் (வறி மூலமே) அறிவிக்கிறோம்; இன்னும், அவர்கள் குழ்ச்சி செய்கிறவர்களாக, (யூஸாஃபைக் கிளைந்தில் தள்ள வேண்டுமென்று) தங்கள் காரியத்தில் அவர்கள் முடிவெடுக்க ஒருமித்த போது நீர் அவர்களிடத்தில் இருக்கவுமில்லை.

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَضْتَ بِهِ مُؤْمِنِينَ ^(٤) وَمَا شَدَّلَهُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ آجِرِ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرُ الْعَالَمِينَ ^(٥) وَكَائِنٌ مِّنْ أَيَّةٍ فِي
 السَّهُوَتِ وَالْأَرْضِ يَمْرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ^(٦)
 وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُ بِإِلَهِ إِلَّا وَهُوَ مُشْرِكُونَ ^(٧) أَفَأَمْنَوْا أَنْ
 تَأْتِيهِمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيهِمْ السَّاعَةُ بُغْتَةً وَ
 هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ^(٨) قُلْ هَذِهِ سَبِيلُكُمْ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ وَهُنَّ عَلَى
 بَصِيرَةٍ أَنَّا وَمَنْ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ^(٩)
 وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا جَاءَ إِلَيْهِمْ رِيَاهُمْ مِّنْ أَهْلِ الْقُرْبَىٰ
 أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَّا إِلَّا خَرَقَ خَيْرَ الَّذِينَ اتَّقَوْا فَلَا تَعْقِلُونَ ^(١٠)
 حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيَّسَ الرَّسُولُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُنْدُبُوا جَاءُهُمْ
 نَصْرٌ نَا فَبَيْتُ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرِدُّ بِأَسْنَانِعِنَّ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ^(١١)
 لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولَئِكَ الْكَبَابِ مَا كَانَ
 حَدِيثًا يَقْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
 تَعْصِيمَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدَى وَرَحْمَةٌ لِّفَوْهِ لِيُؤْمِنُونَ ^(١٢)

103. நீர் (எவ்வளவு தான்) பேராவல் கொண்டாலும் (அம்) மனிதர் களில் பெரும்பாலோர் (ஆல்லாஹுவை) விசுவாசங்கொள்பவர்களாக இல்லை.

104. இதற்காக நீர் அவர்களிடத்தில் யாதொரு கூடியையும் கேட்பதில்லை; அசிலத்தார்க்கும் இது ஒரு நல்லுபதேசமே தவிர (வேறு) இல்லை.

105. இன்னும், வானங்களில், மற்றும் பூமியில் எத்தனையோ அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன; (ஆனால்) அவற்றை(ச் சிந்திக்காது) புறக்கணித்தவர்களாகவே அவற்றின் பக்கம் அவர்கள் (அனுத்தனமும்) கெல்கின்றனர்.

106. மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் அவர்கள் இணைவைக் கிறவர்களாகவே தவிர அல்லாஹுவை விசுவாசிப்பதில்லை.

107. (அவர்களைச்) சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடிய அல்லாஹுவின் வேதனை அவர்களிடம் வந்து விடுவதைப் பற்றியும், அல்லது அவர்கள் அறியாத நிலைமையில் திடுக்குறைய (அவர்களுடைய முடிவு காவலான) மறுமை அவர்களுக்கு வந்து விடுவதைப்பற்றியும் அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா?

108. (நபியே) நீர் கூறுவீராக இதுவே எனது (நேரான) வழியாகும்; நான் (உங்களை) அல்லாஹுவின் பக்கம் அழைக்கிறேன்; தெளிவான ஆதாரத்தின்மீதே நானும், என்னைப் பின்பற்றியவர்களும் இருக்கிறோம்; அல்லாஹு மிகப் பரிசுத்த மானவன்; நான் (அவனுக்கு) இணைவைப்போரில் உள்ளவனுமல்லன்.

109. உமக்கு முன்னர் ஊர் வாசிகளிலுள்ள (மனித இனத்தவர்களில்) ஆடவர்களை அல்லாமல் (மலக்குகளை) நாம் (தூதர்களாக) அனுப்பவில்லை; அவர்களுக்கு (நம்முடைய கட்டளைகளை) வஹி மூலம் அறிவிக்கின்றோம்; அவர்கள் பூமியில் பிரியானங்ம் செய்யவில்லையா? (அவ்வாறு பிரியானங்ம் செய்தால்) அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி ஆயிற்று என்பதை அவர்கள் கண்டுகொள்வார்கள்; மறுமையின் வீடோ பயப்க்கியுடையோர் களுக்கு மிகக் மேலானது; நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்களா?

110. (நபியே) எந்த சமூகத்தார் மீதும் தண்டனையை நாம் துரிதப்படுத்தவில்லை) எதுவரையெனில், (தம் சமூகத்தவர்கள் விசுவாசம் கொள்ளவே மாட்டார்கள் என அத்) தூதர்கள் நிராசை அடைந்து, நிச்சயமாக நாம் (அவர்களால்) பொய்ப் படுத்தப்பட்டுவிட்டோம் என அவர்கள் உறுதி கொண்டுவிட்டனர். (அப்போது) அவர்களுக்கு நம்முடைய உதவி வந்தது; (பின்னர்) நாம் நாடியவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர்; குற்றவாளிகளான சமூகத்தாரை விட்டும் நம் தண்டனை நீக்கப்படவுமாட்டாது.

111. அறிவுடையோருக்கு, (நபிமார்களாகிய) இவர்களுடைய வரலாற்றில் நல்லதொரு படிப்பினை திட்டமாக இருக்கிறது; (இந்தக் குர்ஆன்) பொய்யாகக் கற்பனை செய்யப்படுகின்ற செய்தியாக இருந்ததில்லை; ஆயினும், இதற்கு முன் உள்ள (வேதத்)தை உண்மையாக்கி வைத்து, ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் விவரித்துக்கூறுவதாகவும் இருக்கிறது; அன்றியும், விசுவாசங்கொண்டோருக்கு நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

وَرَأَهُ الْمُكَفَّرُونَ فَلَمَّا جَاءُوهُمْ لَمْ يَرْجِعُوهُمْ إِذْ كَانُوا يَرْجِعُونَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْءُ تَلَكَ أَيْتُ الْكِتَابَ وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ

وَلَكُنَّ الْكُثُرُ النَّاسُ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ

عَدِّٖ تَرَوْهَا شَاهِسْتَوْيٍ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

كُلُّ شَيْءٍ يَحْمِلُ مُسْمَىٰ طَرِيرًا الْأَمْرُ يَفْصِلُ الْآيَتِ لَعَلَّكُمْ

يُلْقَاءُ رَبِّكُمْ تُوقَنُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا

رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الْثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ

يُغْشِي الْيَوْمَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ سَيَفْكَرُونَ ۝ وَ

فِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَبَعِّرٌ وَجَدَتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٍ وَنَخِيلٍ

صَنْوَانٌ وَعَبِيرٌ صَنْوَانٌ يُسْقِي بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنَفَّصُلُ بَعْضَهَا

عَلَى بَعْضِ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ تَعْقِلُونَ ۝ وَ

إِنْ تَعْجِبْ فَعَجِبْ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا ثُرَبَاءِنَا لَفِي خَلْقٍ

جَدِيدٍ هُوَ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْفَلُولُ نَعَ

أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ ۝

அத்தியாயம் : 13

அர்ரங்கு - இடி

வசனங்கள் : 43 மக்கி ருசங்கள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்மின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1 அலீஸிப் ஸாம் மீம் நா இவை இவ்வேதத்தின் வசனங்களாகும்; (நபியே) உம் முடைய இரட்சகணிடமிருந்து உம்பால் இறக்கிவைக்கப்பட்ட இது (முற்றிலும்) உண்மையானதாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) நம்புவதில்லை.

2 (இவ்வேதத்தை உமக்கு இறக்கிவைத்த) அல்லாஹ் எத்தகையோன்றால், வானங்களைத் தூணின்றி உயர்த்தியுள்ளான்; அவற்றை நீங்கள் (உங்கள் கண்களால்) காண்கிறீர்கள்; பின்னர், (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அர்வின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமேர் அல்லாஹ்) அவன் அர்வின் மீது உயர்ந்து(நிலைபெற்று)விட்டான்; அவனே சூரியனையும், சந்திரனையும் (தன்) அதிகாரத்திற்குள் (வசப்படுத்தி) வைத்திருக்கிறான்; (இவை) ஒவ்வொன்றும் (அவற்றிற்குக்)குறிப்பிடப்பட்ட தவணையின்படி நடந்து வருகின்றன; (அவற்றில் நடைபெறும்) சகல காரியங்களையும் அவனே நிர்வகிக்கிறான்; நீங்கள் (இறந்த பின்னர் உயிர் பெற்று) உங்கள் இரட்சகணைச் சந்திப்பதை உறுதி கொள்வதற்காக(த்தன்னுடைய) வசனங்களை (இவ்வாறு உங்களுக்கு)விவரிக்கிறான்.

3 மேலும், அவன் எத்தகையோன்றால், பூமியை விரித்து, அதில் உறுதியான (பெரிய பெரிய) மலைகளையும் (நீண்ட) ஆறுகளையும் அவன் ஆக்கினான்; ஒவ்வொரு கணி வர்க்கத்திலிருந்தும் (இருவகை கொண்ட) ஜோடிகள் இரண்டை அதில் உண்டாக்கினான்; இரவைப் பகலால் அவன்மூடுகிறான்; சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தினர்க்கு நிச்சயமாக, இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

4 மேலும், பூமியில் அடுத்துத்த பலபகுதிகள் உண்டு; இன்னும், (அதில்) திராட்சைத் தோட்டங்களும், விவசாயப்பயிர் நிலங்களும், கிளைகள் உள்ளவையும், கிளைகள் இல்லாதவையுமான பேரீச்சமரங்களும் உள்ளன; (அவைகளுக்கு) ஓரே வித நீர் புகட்டப்படுகிறது. (அவ்வாறுக்கு) சிலவற்றை, சிலவற்றைவிட்கூவையில் நாம் மேன்மையாக்கியும் வைத்திருக்கிறோம்; இதில், சிந்தித்து அறியும் மக்களுக்கு நிச்சயமாகப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

5. இன்னும், (நபியே) இந்நிராகரிப்போர் மறுமையைப் பொய்யாக்குவதுபற்றி நீர் ஆச்சரியப்படுவதாயின், நிச்சயமாக நாம் (இறந்து உக்கி) மன்னாக ஆகி விட்டாலுமா? புதியதொரு படைப்பில் நிச்சயமாக நாம் இருப்போம்? என்று அவர்கள் கூறுவது (இதனை விட மிக) ஆச்சரியமானதே! அத்தகையோர் தான் அவர்கள் தங்களின் இரட்சகணை நிராகரித்து விட்டவர்களாவர்; மேலும், அத்தகையோர் – (மறுமையில்) விலங்குகள் அவர்களுடைய கழுத்துக்களில் இருக்கும்; இன்னும், அவர்கள் நரக வாசிகளே! அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحُسْنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمُ الْمُثُلُتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلثَّابِسِ عَلَى
 ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ④ وَيَقُولُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَأَوْلَآ أُنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ
 لِّكُلِّ قَوْمٍ هَادِ ⑤ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَعْصِي
 الْأَرْحَامُ وَمَا تَرْدَدَ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ⑥ عِلْمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةُ الْكِبِيرُ الْمُتَعَالُ ⑦ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَنْ أَسْرَ القَوْلَ وَ
 مَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفِي بِالْيَمِيلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ⑧
 لَهُ مُعْقِدَتُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ حَلْفَهُ يَحْفَظُونَهُ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا
 يَأْنِسُهُمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءً فَلَا مَرْدَلَهُ وَمَا الْهُمْ
 مِّنْ دُونِهِ مِنْ قَوْلٍ ⑨ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرَقَ حَوْفًا وَطَبَعًا
 وَيُبَشِّرُ السَّحَابَ التِّثْقَالَ ⑩ وَيُسَمِّي الرَّاعِدَ بِحَمْدِهِ وَالْمَلِّيْكَ
 مِنْ خَيْفَتِهِ وَيُرِسِّلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ
 يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْبِحَالِ ⑪

6. மேலும், (நபியே) நன்மைக்கு முன்னதாகவே தீமையைக்கொண்டு (வருமாறு) இவர்கள் உம்மிடம் அவசரப்படுவின்றனர்; இவர்களுக்கு முன்னர் நிச்சயமாக (தன்டனை கொடுக்கப்பட்ட) முன்மாதிரியானவைகள் நிகழ்ந்தும் இருக்கின்றன; மேலும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், மனிதர்களுக்கு அவர்களின் அக்கிரமங்களுக்காக மன்னிப்பை உடையவன்; (அவ்வாறே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தன்டிப்பதிலும் மிகக் கடுமையானவன்.

7. மேலும், (நபியே) நிராகரிப்போர் (உம்மைப்பற்றி) "இவர் மீது இவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து (நாம் விரும்புகிறவாறு) ஒர் அத்தாட்சி இறக்கப்பட வேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; (நபியே) நீர் அச்சமூட்டி எச் சரிக்கை செய்கிறவரே (ஆவீர்); மேலும், ஒவ்வொரு சமூகத்தவர்க்கும் ஒரு நேரவழி காட்டியுண்டு.

8. ஒவ்வொரு பெண்ணும் கர்ப்பம் தரிப்பதையும், கர்ப்பப் பைகள் (கர்ப்பம் தரித்த பின் குறை சிசுவாக விழுவதன் மூலம் கர்ப்பங்கள்) குறைவதையும் (கர்ப்பம் தரித்த பின் சிசு ஒன்பது மாதம் நிறைவு பெற்று) அவை அதிகமாவதையும் அல்லாஹ் (நன்கு) அறிவான்; ஒவ்வொரு பொருளும் அவளிடம் (அவள் ஏற்படுத்திய) அளவைக்கொண்டே இருக்கிறது.

9. (இம்மட்டுமா!) மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் (அவன்) நன்கறிகிறவன்; (எல்லோரையும் விட) அவள் மிகப் பொரியவன்; மிகக் கூற்றையவன்.

10. உங்களில், கூற்றை மெதுவாகக் கூறியவரும், அதை உரக்கக் கூறியவரும், எவர் இரவில் மறைந்து கொள் கிறாரோ அவரும், பகலில் வெளிப்படையாக நடப்பவரும் (இவர்கள் யாவரும் அல்லாஹ்விடம்) சமமே.

11. (மனிதர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும்) அவருக்கு முன்னும், அவருக்கு பின்னும் தொடர்ந்து வரக்கூடிய (மலக்குள்ள) பலர் இருக்கின்றனர்; அவர்கள், அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையைக் கொண்டு அவர்கள் பாதுகாக்கின்றார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், எந்த ஒரு சமூகாயத்திற்குரியதையும் அவர்கள் தங்களுக்குரிய (அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துதல், அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் போன்ற நிலைகளான) மாற்றிக் கொள்ளாத வரையில் நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வும் (அவர்களுக்குப் புரிந்த அருளை) மாற்றிவிடுவதில்லை; மேலும், அல்லாஹ் ஒரு சமூகத்தினருக்கு தீவிக்கைழக்க நாடினால், அதனைத் தடுப்போர் ஒருவருமில்லை; அவர்களுக்கு அவனையன்றி உதவி செய்யவருமில்லை.

12. அவன் எத்தகையோ னென்றால், (உங்களில் பிரயாணம் செய்யவருக்கு) பயமாகவும், (ஊரில் தங்கியிருப்பவருக்கு) ஆதரவாகவும் மின்னவை உங்களுக்கு அவன் காட்டுகிறான்; (மழையைக் கூட்டுத் துதி செய்கின்றனர்) அவனே இடிகளையும் அனுப்புகிறான்; (பின்னர்) அவன் நாடியவர்களை அதைக்கொண்டு அவன் (தாக்கிப்) பிடிக்கக் கூட்டுத் துதி செய்கிறான். அவர்களோ அல்லாஹ்வைப் பற்றி (உம்மிடம்) தாக்கம் செய்கின்றனர்; மேலும், (அவர்களை தன்டிக்க நாடினால், அவர்களை நழுவா துபிடிப்பதில்) அவன் பலமிக்கவன்.

13. இடியும் அவனது புறழைக்கொண்டு துதிக்கிறது; (அவ்வாறே) அவனின் பயத்தால் மலக்குகளும் – (அவனைத் துதி செய்கின்றனர்) அவனே இடிகளையும் அனுப்புகிறான்; (பின்னர்) அவன் நாடியவர்களை அதைக்கொண்டு அவன் (தாக்கிப்) பிடிக்கக் கூட்டுத் துதி செய்கிறான். அவர்களோ அல்லாஹ்வைப் பற்றி (உம்மிடம்) தாக்கம் செய்கின்றனர்; மேலும், (அவர்களை தன்டிக்க நாடினால், அவர்களை நழுவா துபிடிப்பதில்) அவன் பலமிக்கவன்.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
 لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كَاسِطٌ كَفِيهُ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ
 بِمَا لِغَهُ وَمَا دُعَاءُ الْكُفَّارِ إِلَّا فِي ضَلَالٍ^(١) وَإِنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ
 مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظَلَّمُهُمْ بِالْغُدُوِّ
 وَالْأَصَالِ^(٢) قُلْ مَنْ زَبَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قُلْ اللَّهُ قُلْ
 إِنَّا أَخْذَنَّ مِنْ دُونِهِ أَوْ لِيَأْتِ لَا يَمْلِكُونَ لَا نَقْسِمُهُ نَفْعًا
 وَلَا ضَرًا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ أَمْ هُنَّ
 تَسْتَوِي الظُّلْمَتُ وَالشُّورَةُ أَمْ جَعَلُوا اللَّهَ شرِيكَاءَ خَلَقُوا
 كَخْلُقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ^(٣) أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَأَلَتْ
 أُودِيَّةُ لَهُ بِقَدَرِهِ أَفَحْتَمَ السَّيْلَ زَرَدَ أَرَابِيَاً وَمِنَّا
 يُوْقَدُونَ عَلَيْهِ فِي التَّارِيْخِ تَغَاءَ حَلِيَّةً أَوْ مَتَاعَ زَرَدُ
 مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقِّ وَالْبَاطِلَ هُ فَامْتَأْ
 الرَّبَدُ فِي ذَهَبٍ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ
 فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ^(٤)

14. "உண்மையான அழைப்பு (பிரார்த்தனை) அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனையன்றி (மற்ற பொய்யான தெய்வங்களைப் பிரார்த்தனை செய்து) அழைக்கிறார்களே அத்தகையவர்கள்— அவர்களுக்கு, யாதொரு விடையும் (அழைக்கப்பட்ட) அவர்கள் அளிக்கமாட்டார்கள். (அல்லாஹுவையன்றி பிறவற்றை அழைப்போரின் உதாரணம்) தன்னீரின்பால் அது (தானாகவே) தன் வாயில் சென்றுவிட வேண்டுமென்று கருதி, தன் இரு முன் கைகளையும் (நீட்டி அள்ளிக்குடிக்காமல்) விரித்துக்கொண்டே இருப்பவனைப்போல் அல்லாமல், (வேறில்லை. அள்ளிக் குடிக்கும் வரையில், அவனுடைய) வாயை அது அடைந்துமன்டாது; மேலும் நிராகரிப்போர் செய்யும் பிரார்த்தனை (இத்தகைய) வழிகேட்டில்லாது இல்லை.

15. வானங்களில் மற்றும் பூமியில் இருப்பவை(யாவும் அவை) விருப்பத்துடனும், வெறுப்படனும் அல்லாஹுவுக்கே கிரம் பணிகளின்றன; அவற்றின் நிழல்களும் காலையிலும், மாலையிலும் (அவனுடையகட்டளைக்குப் பணிந்து சாஷ்டாங்கம் செய்கின்றன).

16. (நபியே அவர்களிடம்) "வானங்கள், மற்றும் பூமியின் இரட்சகள் (ரப்பு) யார்?" என்று நீர் கேட்பிராக! (அவர்களிடம்) "அல்லாஹு தான் என்று நீர் கூறுவிராக! (அவனையன்றி பாதுகாவலர்களாக) பொய்யான தெய்வங்களை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார்களா? (அவர்களே) தங்களுக்கே யாதொரு நன்மையும் தீமையும் செய்யச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்?" என்று கூறுவிராக! (பின்னும் அவர்களிடம்) "குருதரும், பார்ஸிய யூடையவரும் சமமாவரா? அல்லது இருள்களும், பிரகாசமும் சமமாகுமா?" என்று கேட்பிராக! அல்லது "அவர்கள் அல்லாஹுவுக்கு இணையாளர்களன் ஆக்கியிருக்கின்றனரே அவர்கள் அவன் படைத்திருப்பதைப்போன்று (எதனையும்) படைத்திருக்கின்றாரா?" அவனையின், அப்படைப்பு இவர்களுக்கு (அல்லாஹுப் படைத்ததற்கு) ஒப்பாகி விட்டதா?" (அவன் நூற்யில்லையே! ஆகவே, அவர்களிடம்) அல்லாஹுதான் "ஓவ்வொரு பொருளையும் படைக்கிறவன்; மேலும், அவன் ஒருவன், (அவனே யாவற்றையும்) அடக்கி ஆளுபவனாவான்." என்று (நபியே) நீர் கூறுவிராக!

17. "வானத்திலிருந்து நீரை அவன் இறக்கினான்; பின், ஒடைகள் தம் அளவுக்குத் தக்கவாறு (நீரைக்கொண்டு) ஓடின்; பிறகு, வெள்ளம் (நீருக்கு மேல் மிதக்கும்) நூற்றையே மேலே கூம்து சென்றது; (இதுபோன்றே) ஆபரணங்களையோ அல்லது (வேறு) சாமான்களையோ செய்வதற்காக நெருப்பில் அவர்கள் (உலோகங்களை) உருக்குவதிலிருந்தும், அது போன்ற நூறர் உண்டாகின்றது; இவ்வாறே சத்தியத்தையும், அசத்தியத்தையும் அல்லாஹு உதாரணமாகக் கூறுகின்றான்; எனவே, (அழுக்கு) நூறரயோ வீணாகிப் போய்விடுகிறது; (ஆனால்,) மனிதர்களுக்குப் பலன் அளிக்கக் கூடியதோ பூமியில் தங்கிவிடுகிறது" – இவ்வாறே (நிராகரிப்போரை அழுக்கு நூறர்க்கும், விசுவாசிகளைப் பூமியில் பயன்தரும் பொருட்களுக்கும் ஒப்பிட்டு) அல்லாஹு உவமைகளை விவரிக்கின்றான்.

لِلَّذِينَ اسْتَحْيَا بِوَالِرِبَّهُ الْحَسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَوْلَا يَسْتَحْيِي مَوْلَاهُ لَوْلَانَ
 لَهُمْ تَافِ الْأَرْضُ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَفَتَدَوْاهِهُ أُولَئِكَ لَهُمْ
 سُوءُ الْحِسَابِ ۚ وَمَا وَرَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبَسَّ الْمَهَادِ ۝ أَفَمَنْ يَعْلَمُ
 أَنَّهَا أُنزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كُمَّ هُوَ أَعْظَمُ ۖ أَنَّهَا يَتَذَكَّرُ أَوْلَوْا
 الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يُوقِنُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْيَمِنَاتِ ۝
 وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوْصَلَ وَيَخْسُنُ رَدْهُمْ وَ
 يَخْافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝ وَالَّذِينَ صَبَرُوا وَالْبَتِغَاءَ وَجْهُهُ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مَهَارَزَقَهُمْ سَرَّاً وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُوْنَ
 بِالْحُسْنَىٰ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقَبَى الدَّارِ ۝ جَنَّتُ عَدْنِ
 يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَّحَ مِنْ أَبَّا إِيمَمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذَرَّتِهِمْ وَالْمُلْلَةُ
 يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝ سَلُوْعَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنَعُوْ
 عُقَبَى الدَّارِ ۝ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ يَمِنَاتِهِ
 وَيَقْطَعُونَ مَا أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوْصَلَ وَيَقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ
 لَهُمُ الْلَّعْنَةُ وَلَمْ سُوءَ الدَّارِ ۝ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
 وَقُرُوْبَهُ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۝

18. தங்கள் இரட்சகனுக்கு (அவனுடைய கட்டளைகளை ஏற்று) பதில் கூறினார்களே அத்தகையவர் களுக்கு (மறுமையில் அழகான நற்கலிகள் எனும்) நன்மையுண்டு; இன்னும், அவனுக்கு (அவன் கட்டளையை ஏற்று) பதில் கூறவில்லையே அத்தகையவர்கள் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு பூமியில் உள்ள அளவித்தும், அத்துடன் அது போன்றதும் இருந்தால் (அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வேதனையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள) அவற்றை ஈடாகக் கொடுத்து விடுவார்கள்; (எனினும், அது ஆகாத காரியம்! அன்றியும்) அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு (மிக்க) கொடிய (கேள்வி) கணக்குண்டு; இன்னும், அவர்கள் தங்குமிடம் நரகமாகும்; தங்குமிடத்திலும் அதுமிகக் கெட்டது.

19. நிச்சயமாக உமதிரட்சகளால் உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டதெல்லாம் உண்மைதான் என்று உறுதியாக (நம்பி) அறிகின்றவர், யார்குருடராக இருக்கின்றாரோ அவர் போன்று ஆவாரா? (ஆகமாட்டார்) நிச்சயமாக, இதனைக் கொண்டு நல்லுபதேசம் பெறுவால்லாம் அறிவுடையோர் தாம்.

20. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதியை (ப்பூரணமாக) நிறைவேற்றுவார்கள்; (தாங்கள் செய்த) உடனபடிக்கையை முறித்து விடவுமாட்டார்கள்.

21. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், எதை சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிடடானோ அ(ந்த இரத்த சொந்தத்) தையும் சேர்த்துக்கொள்வார்கள்; (அதைத்துண்டித்து விடும்விஷயத்தில்) தங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயந்தும் நடப்பார்கள்; கேள்வி கணக்கின் கடுமையையும் பயந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

22. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனின் திருமுகத்தைக் கருதி (எத்தகைய இன்னையும் பொறுமையுடன்) சுதித்துக்கொள்வார்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பரகசியாகவும் (நம் வழியில்) கொல்லும் செய்வார்கள்; நன்மையைக் கொண்டே தீமையைத் தட்டியிலிருவார்கள்; இத்தகைய அவர்களுக்கு (இம்மையில் செய்த நன்மைகளின் நஞ்சுவியாக) மறுமையில் நல்ல இருப்பிடமாகிய கவர்க்க) ம் உண்டு.

23. (ஆவை) நிலையான கவனங்களாகும்; அவற்றில் அவர்களுக்கு பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும், அவர்களின் தந்தையர்களில், அவர்களின் மனைவியில், அவர்களுடைய சந்ததிகளில் (அல்லாஹ்வுடைய கட்டளைகளை ஏற்று) யார் நல்லவர்களாக இருந்தார்களோ அவர்களும் (அதில் பிரவேசிப்பார்); மலக்குகளும் ஒவ்வொரு வாசலிலிருந்து அவர்களிடம் பிரவேசிப்பார்கள்.

24. நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக, உங்களுக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக (உங்களுடைய இந்தக்) கடைசி விடுமிக்க நல்லவதாயிற்று (என்று அவர்களிடம் கூறுவார்கள்).

25. மேலும், அல்லாஹ்விடின் வாக்குறுதியை – அதனை உறுதிப்படுத்திய பின்னர் – முறித்து விடுவிறார்களே (அவர்களும்) இன்னும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிட்ட (இரத்த சொந்தத்) தைத் துண்டித்து, பூமியில் குழப்பமும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு, (அல்லாஹ்வுடைய) சாபந்தான் உண்டு; அவர்களுக்கு (நரகமான) மிகக் கெட்ட விடுமிட உண்டு.

26. அல்லாஹ், தான் நாடியவர் களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை ஏராளமாகக் கொடுக்கிறான்; (தான் விரும்பியவர்களுக்கு) அளவோடும் கொடுக்கிறான். இன்னும், (நிராகரிப்போர்) இவ்வுலக வாழ்க்கையைக் கொண்டே மிக்குசியடைகின்றனர். இவ்வுலக வாழ்க்கையோ மறுமைக்கு (ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதன்) முன்னே மிக அற்பக்கமேதவிர (வேறு) இல்லை.

وَيَقُولُ الَّذِينَ لَفَرُوا وَلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ أَيْهُ مَنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ أَنْتَابَ الَّذِينَ آمَنُوا وَطَمِئْنَ
 قُلْ وَهُمْ يَنْكِرُونَ اللَّهَ الَّذِي كَرِهَ اللَّهُ تَعَظِّمُ الْقُلُوبُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصِّلَحَاتِ طُوبٌ لَهُمْ وَحْسُنٌ مَا بَرَّ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي
 أَمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قِبْلِهَا أُمُّمٌ لَتَتَلَوَّ عَلَيْهِمُ الْذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ
 هُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبُّ الْأَرْضَهُ عَلَيْهِ تَوْكِيدُ وَالْيَهُ
 مَتَابٌ وَلَوْا نَ قُرْآنًا سَيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قَطَعَتْ بِهِ الْأَرْضُ
 أَوْ كَلَمَ بِهِ الْمَوْنَىٰ بَلْ يَلِهُ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَقْلَمَ يَا يَشِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ
 لَوْيَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَنْزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِتُصْبِّيْهُمْ
 عَاصِنُوا قَارَعَةً أَوْ تَحْلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِي وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يُغْلِفُ الْمُبْيَادَ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَئَ بِرُسُلِ مَنْ قَبْلَكَ فَإِنَّكَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا لَوْا خَذْمَهُ فَكَيْفَ كَانَ عَقَابًا إِنْ هُوَ قَلِيلٌ
 عَلَىٰ حُلْ نَفِسٍ إِيمَانَكَبَتْ وَجَعَلَوْا اللَّهَ شُرَكَاءَ قُلْ سَهُومُهُمْ أَمْ تَبْيَثُهُ
 عَمَالَكَعَمَ في الْأَرْضِ أَمْ بِنَظَاهِرِهِ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُينَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 مَرْهُمٌ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ فَمَالَهُ مَنْ هَادٍ

27. இன்னும் "அவர்மீது அவருடைய இரட்சகணிடமிருந்து ஓர் அத்தாட்சி இறக்கி வைக்கப்படவேண்டாமா" என்று (உம்மைப் பற்றி) நிராகரித்துகிட்டார்களே அவர்கள், கூறுகின்றங்கள் (அதற்கு நமியே) நீர் கூறுவிராக : நிச்சயமாக, அல்லாஹு அவன் (தண்டிக்க) நாடியவரைத் தவறான வழியில் விட்டு விடுகிறான்; மேலும், (தவ்பாச் செய்து) அவன்பால் திரும்பிவருபவரை, நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்.

28. (இத்தகுதிக்குரியோர்) எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் (மெய்யாகவே) விசுவாசங் கொண்டார்கள்; இன்னும், அல்லாஹுவை நினைவு கூர்வது கொண்டு அவர்களுடைய இதயங்கள் அமைதி பெறுகின்றன; (ஏனென்றால்) அல்லாஹுவை நினைவுகூர்வதால் இதயங்கள் நிச்சயமாக அமைதி பெறும் என்பதை அறிந்து கொள்விரகளாக!

29. விசுவாசங்கொண்டு நூற்காரியங்களையும் செய்துவருகிறார்களே, அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு நல்லாழிக்கையுண்டு; மேலும், நல்ல இருப்பிடமும் உண்டு.

30. (நமியே) தூதர்கள் பலரை அனுப்பிய) அவ்வாறே உம்மையும் நாம் (நம் தூதராக) ஒரு கூட்டத்தாரிடம் அனுப்பிவைத்தோம்; இதற்கு முன்னரும் (இவர்களில்) பலசமுதாயங்கள் திட்டமாக சென்றிருக்கின்றன; ஆகவே, நாம் உமக்கு வற்றி மூலம் அறிவிப்பவற்றை அவர்களுக்கு நீர் ஒத்திக் காண்பிப்பதற்காகவே (உம்மை அனுப்பினோம். ஆனால்,) இவர்களோ (அவற்ற அருளாளனாகிய) அர்ரவந்மாணையே நிராகரிக்கின்றங்கள்; நீர் (அவர்களிடம்) கூறுவிராக : "அவன்தான் என்னுடைய இரட்சகள்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய நாயன் (வேறு) ஒருவனுமில்லை. (என் காரியங்களை முழுமையாக ஒப்படைத்து) அவன் மீது நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்; அவன்பாலே (என்) மீட்சியும் இருக்கிறது.

31. நிச்சயமாக குருஆன்— அதைக்கொண்டு மலைகள் நகர்த்தப் பட்டாலும், அல்லது அதைக்கொண்டு பூமியைத் துண்டு துண்டாக ஆக்கப்பட்டாலும், அல்லது அதைக்கொண்டு இறந்தவர்களைப் பேசும்படியாகச் செய்யப்பட்டாலும் (அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளவே மாட்டார்கள்) மாறாக, காரியங்கள் யாவும் அல்லாஹுவுக்கே உரியனவாகும்; ஆகவே, நிச்சயமாக அல்லாஹு நாடியிருந்தால், மனிதர்கள் அனைவரையும் நேர் வழியில் நடத்தியிருப்பான் என்பது(பற்றி) விசுவாசிகளுக்கு தெளிவாகவில்லையா? நிராகரிப்போரை, அவர்கள் செய்திட்ட (திய)வற்றின் காரணமாக (அவர்கள் திடுக்கிடக் கூடிய) யாதேனுமொரு சம்பவம் அவர்களை வந்தடைத்து கொண்டேயிருக்கும்; அல்லது அவர்கள் வீட்டிற்குச் சமீபமாகவேனும். (அதுபோன்ற சம்பவங்கள்) அல்லாஹுவின் வாக்குறுதி (அவர்களுக்கு மரணம்) வரும்வரை அது இறங்கிசம்பவித்து)க் கொண்டேயிருக்கும்; நிச்சயமாக, அல்லாஹு வாக்குறுதியில் மாறு செய்யமாட்டான்.

32. மேலும், (நமியே) உமக்கு முன்னர் தூதர்கள் (பலரும் இவ்வாறே) நிச்சயமாகப் பரிகிகிக்கப்பட்டனர்; நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு நான் தவணையளித்து (விட்டு)வைத்தேன்; பின்னர், நான் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டேன்; ஆகவே (நம்முடைய) தண்டனை எப்படி இருந்தது? (என்பதைச் சிந்திப்பீராக)

33. எவன் ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் மீதும் அது சம்பாதித்தவற்றுக்கு பொறுப்பேற்று நிற்கிறானோ அவனா? (அவர்களின் விக்கிரிகங்களைப்போன்றாவான்?) அவர்களே அல்லாஹுவிற்கு இனையாளர்களை ஆக்குகிறார்கள்; (நீங்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள், அவனுக்கு இனையாளவையாயிருந்தால்,) அவற்றின் பெயரை நீங்கள் கூறுங்கள், அல்லது பூமியில் (அவனுக்கு இனையாள ஒன்றிருந்து அதனை) அவன் அறியாதுபோய் அதைப்பற்றி அவனுக்கு நீங்கள் அறிவிக்கிறீர்களா? அல்லது, (நீங்கள் கூறுவது, உண்மையெல்லாத) வெளிப்படையான (வெறும்) வார்த்தைத்தாமா?" என்று கேட்பீராக; (இவைகளில் ஒன்றும்) இல்லை நிராகரிப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய சூழ்ச்சி அழகாகக் காணாமிக்கப்பட்டுவிட்டது; (ஆகவே, நேரான) வழியிலிருந்து அவர்கள் தடுக்கப்பட்டும் விட்டனர்; இன்னும், எவ்வரை அல்லாஹு தவறான வழியில் விட்டுவிட்டானோ, அவனை நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவர் ஒருவருமில்லை.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعْنَادُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا
 لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍِ^٤ مَثُلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْلُهَا دَاءٌ وَظِلْلُهَا تِلْكَےَ عَقْبَى
 الَّذِينَ اتَّقْوَاتْ وَعَقْبَى الْكُفَّارِنَ التَّارِىٰ وَالَّذِينَ اتَّيْنَاهُمْ
 الْكِتَابَ يَهْرُجُونَ بِمَا أُنزَلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْكُفَّارِ مَنْ يُنْكِرُ
 بَعْضَهُ فَلِإِنَّمَا أُمْرُتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ
 أَدْعُوا وَلِيَهُ مَا بِهِ^٥ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ
 اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍِ^٦ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَ
 جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرَرَيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بِيَأْيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ^٧ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 وَيُثْبِتُ^٨ وَعِنْدَهُ أَمْرُ الْكِتَابِ^٩ وَإِنْ مَا تُرِيكَ بَعْضَ
 الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْنَكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا
 الْحِسَابُ^{١٠} أَوْ لَمْ يَرُوا أَنَّا نَأْتُ الْأَرْضَ نَنْقُصُهُ مِنْ أَطْرَافِهَا
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ^{١١}

34. அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வேதனையுண்டு; (அவர்களுக்கு), மறுமையின் வேதனையோ மிகக் கடுமையானது; அல்லாஹ் விடத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்போர் எவருமில்லை.

35. பயபக்தியுடையவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சுவளாபதியின் தன்மையாகிறது, நீர்குவிகள் அதன் கீழ் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; (களிவளக்களால்) அதன் உணவும் நிலையானதாகும்; அதன் நிழலும் (அவ்வாறே நிலையானதாகும்) இது பயபக்தியுடையோரின் முடிவாகும்; இன்னும் நிராகரிப்போரின் முடிவு நரகமாகும்.

36. நாம் எவர்களுக்கு வேதம் கொடுத்திருந்தோமோ அத்தகையவர்கள், உம்பால் இறக்கப்பட்டதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியிடைவார்கள்; (அதில்) சிலவற்றை மறுப்பவர்களும் அக்கூட்டத்தார்களில் இருக்கிறார்கள்; ஆகவே, நீர், நான் ஏவப்பட்டிருப்பதெல்லாம் அல்லாஹ் வையே நான் வணக்கவேள்ளும், அவனுக்கு யாதொன்றையும் நான் இளையாகக்கூடாது" என்றுதான்; அவன் பக்கமே (உங்களை) நான் அழைக்கின்றேன்; இன்னும் அவன்பக்கமே (என்) மீட்சியும் இருக்கின்றது" என்று (அவர்களுக்குக்) கூறுவீராக!

37. இன்னும், இவ்வாறே அரபி (மொழி)யில் சட்டதிட்டங்களைக் கொண்டதாக (குர்ஔனாவியிடுதலை நாம் இறக்கிவைத்திருக்கிறோம்; ஆகவே, உமக்கு (குர் ஆனின்) ஞானம் வந்து இட்டதற்குப் பின்னரும், நீர் அவர்களுடைய இச்சைகளைப் பின்பற்றினால் அல்லாஹ் விடத்திற்குமிருந்து உமக்கு உதவி செய்யவரும், காப்பவரும் (எவரும்) இல்லை.

38. (நபியே!) நிச்சயமாக, நாம் உமக்கு முன்னரும் தூதர்களை அனுப்பியிருக்கிறோம்; அவர்களுக்கு மனைவியரையும், சந்ததியினரையும் நாம் ஆக்கியிருந்தோம்; அன்றியும், அல்லாஹ்வின் அனுமதியின்றி, எந்தத் தூதருக்கும் எத்தகைய அத்தாட்சியையும் கொண்டு வருவதற்கில்லை; ஒவ்வொரு தவணைக்கும் (பதிவு) ஏடு உள்ளது.

39. (ஆப்பதிவேட்டில்) அல்லாஹ் அவன் நாடியதை அழித்துவிடுவான்; (அவன் நாடியதை) நிலைப்படுத்தியும் விடுவான்; இன்னும், (அவனைத்திற்கும்) மூலப்பதிவேடு அவனிடத்தில் உள்ளது.

40. (நபியே) அவர்களுக்கு நாம் வாக்களித்த (வேதனைகளில்) சிலவற்றை (நீர் உயிரோடிருக்கும் போதே உம்முடைய கண்ணால் நீர் கானும் படி) நாம் உமக்குக் காண்பித்தாலும், அல்லது (அது வரு முன்) நாம் உம்மைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலும் (நீர் கவலைப்படாதீர்) உம்முடைய கட்டளையெல்லாம் தூதை எத்திலைப்பதுதான்! இன்னும் (அவர்களுடைய) கணக்கு நம்மீதாகும்.

41. பூமியை அதன் ஓரங்களிலிருந்து நிச்சயமாக நாம் (படிப்படியாகக்) குறைத்து வருவதை அவர்கள் காணவில்லையா? மேலும் அல்லாஹ் தீர்ப்பளிப்பான்; அவனுடைய தீர்ப்பைத் தடை செய்யக் கூடியவர் எவருமில்லை; இன்னும், அவன் கேள்வி கணக்குக் கேட்பதில் மிகத்தீவிரமானவன்.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فِي لِهِ الْمُكْرَجِ بِعِيْدًا يَعْلَمُ
 مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ مِنْ عَقْبَى الدَّارِ^①
 وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا سَلَّمْ قُلْ كُفُّى بِاللَّهِ شَهِيدًا
 بَيْنُكُمْ وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ^②

سُبْرَةُ الْمُكْرَجِ وَبَرْدَةُ الْمُكْرَجِ وَسُبْرَةُ الْمُكْرَجِ وَبَرْدَةُ الْمُكْرَجِ

إِنَّ اللَّهَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ[○]
 الرَّحِيمُ أَنْزَلَنَا إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى
 النُّورِ وَإِذْنَ رَبِّنَا إِلَى صَرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ[○] اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا
 فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَنِيلُ الْكُفَّارِ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ[○]
 لِلَّذِينَ يَسْتَحْيِونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ وَيَغُونُهَا عَوْجًا أَوْلَيْكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيْدٍ[○] وَمَا
 أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمَهُ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُفَضِّلُ اللَّهُ
 مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ[○] وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مُوسَى بِإِلَيْنَا أَنَّ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَذَرْهُمْ بِإِلَيْوَ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ[○]

42. (நபியே) இவர் களுக்கு முன் விருந்தவர் களும் திட்டமாகச் சூழ்சி செய்து கொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, சூழ்சிகள் யாவும் அல்லாஹுவிடமே உள்ளன; (அனென்றால்), ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் சம்பாதிக்கின்றவற்றை அவன் (திட்டமாக) நன்கநிலவான்; ஆகவே, இறுதி வீடு யாருக்கு(நல்வதாக இருக்கும்) என்பதை நிராகரிப்போர் அறிந்து கொள்வார்கள்.

43. மேலும் (நபியே)" நீர் (அல்லாஹுவினால்) அனுப்பப்பட்ட தூதர் அல்ல" என்று நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் கூறுகின்றனர்; ("இதைப்பற்றி) எனக்கும் உங்களுக்குமிடையில் அல்லாஹ், மற்றும் வேதஞானம் யாரிடமிருக்கிறதோ அவர்கள் சாட்சியால் போதுமானவர்கள்" என்று கூறுவீராக!

அத்தியாயம் : 14

இப்ராஹீம்

வசனங்கள் : 52

மக்கி

ருக்கீகள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (கூதுகிழேன்).

1. அலிஃப் ஸாம் றா. (நபியே! இது) வேதமாகும்; (இதன் மூலம்) மனிதர்களை, அவர்களுடைய இரட்சகனின் அனுமதிகொண்டு இருள் களிவிருந்து பிரகாசத்தின்பால்ஸ் (கல்வரையும்) மிகைத்தோன், புகழுக்குரியோன் ஆகியவின் பாதையின்பால் ... நீர் வெளியேற்றுவதற்காக இவ்வேதத் தை நாமே உம்பீது இறக்கிவைத்திருக்கிறோம்.

2. (அவனே) அல்லாஹ்; (அவன்) எத்தகையோனென்றால் வானங்களில் உள்ளவையும் பூமியில் உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன்; மேலும், (இதனை) நிராகரிப்போருக்கு கடினமான வேதனையின் காரணமாக பெருங்கேடுதான்.

3. (நிராகரிப்போராகிய) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் மறுமையையிட, இவ்வுலக வாழ்க்கையை விரும்புகின்றனர்; அல்லாஹுவுடைய பாதையை விட்டும் (மற்றவர்களை) தடுக்கின்றனர்; (அப்பாதை மிக்கரியானதாயிருக்க) அதை கோணவூடுடையதாகவும் தேடுகின்றனர்; அவர்கள் வெகுதூரமான வழிகேட்டிருக்கின்றனர்.

4. மேலும், (நபியே! ஒவ்வொரு சமூகத்தார்க்கும்) அவர்களுக்கு (நம் தூதுக்குவத்தை) அவர் விளக்கிக் கூறுவதற்காக, எந்த ஒரு தூதரையும் அவர்வருடைய சமூகத்தாரின் மொழியைக் கொண்டேயல்லாது நாம் அனுப்பவில்லை; (ஆகவே) அல்லாஹ் நாடியவர்களை தவறான வழியில் விட்டுவிடுகிறான்; மேலும், அவன்நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்; அவனே (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; நீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

5. திட்டமாக நாம் மூஸாவை நம்முடைய பல அத்தாட்சிகளுடன் அனுப்பிவைத்து, "நீர் உம் சமூகத்தாரை இருள் களிவிருந்து பிரகாசத்தின்பால் வெளியேற்றுவீராக!" இன்னும், சென்றுவிட்ட சமூகத்தாரில் அருட்கொடைகளாலும், தண்டனைகளாலும் நிறையபெற்ற) அல்லாஹுவின் (அந்த) நாட்களை அவர்களுக்கு நீர் நினைவுடையீராக! "என்று அவருக்கு நாம் ஏவினோம்;" மிகுந்த பொறுமையுடனிருப்போர், அதிக நன்றி செலுத்துவோர் ஆகிய ஒவ்வொரு வருக்கும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
 أَنْجَسْكُمْ مِنْ أَلِ فَرْعَوْنَ يَسُوْمُونَكُمْ سُوءَ الْعَدَابِ وَ
 يَذْسِحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيِيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُوبَلَاءَ
 مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ تَأْذَنَ رَبُّكُمْ لَكُمْ شَرِيفٌ
 لَأَزْيَدَنَكُمْ وَلَكُمْ كَفَرْتُمْ أَنْ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ① وَقَالَ
 مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ
 اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ② الَّمَّا يَأْتِكُمْ تَبُؤُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 قَوْمٌ نُوحٌ وَعَادٌ وَثَوْبَدٌ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ثُلَاثَةٌ
 يَعْلَمُهُمُ اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُوا
 أَيْدِيهِمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُنْسِلَتْهُمْ بِهِ
 وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرْيِبٌ ③ قَالَ رُسُلُهُمْ
 أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَأَطْرَالِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
 لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤْخِرُوكُمْ إِلَى آجَلٍ مُسَمَّىٌ
 قَالُوا إِنَّا لَنَّا لَأَشْرَمُ مِنْ أَنْ تُرْبِدُونَ أَنْ تَصْدِّرُونَا
 عَمَّا كَانَ يَعْبُدُوا إِلَّا وَنَا فَاتَّوْنَا بِسُلطَنٍ مُبِينٍ ④

6. மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "அல்லாஹு உங்கள் மீது – அவன் உங்களை ஃபிருதுவன்னுடைய கூட்டத்தாரிடமிருந்து காப்பாற்றிய பொழுது – புரிந்திருக்கும் அருட்கொட்டையை நினைத்துப் பாருங்கள்; அவர்கள், உங்களை கொடிய வேதனை செய்து கொண்டிருந்தொடர்கள்; மேலும், உங்கள் ஆண் மக்களை அறுத்துக்கொல்ல செய்தும், தென்மக்களை (உயிருடன் வாழு) விட்டும் விட்டார்கள்; இதிலும் உங்கள் இரட்சகணிடமிருந்து உங்களுக்குப் பெரும் சோதனை ஏற்பட்டிருந்தது" என்றும் கூறியதை (நமியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

7. அன்றியும், உங்கள் இரட்சகன் (இதற்காக) நீங்கள் (எனக்கு) நன்றி செலுத்தினால் (என் அருளை) நிச்சயமாக உங்களுக்கு அதிகப்படுத்துவேன்; இன்னும், நீங்கள் மாறு செய்தீர்களானால், நிச்சயமாக என்னுடைய வேதனை மிகக் கடினமானது" என்று அறிவித்ததையும் (நமியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

8. இன்னும், மூஸா (தன் சமூகத்தாரிடம்) "நீங்களும், பூமியிலுள்ள (மனிதர்கள்) அனைவரும் (அல்லாஹுற்வுக்கு) மாறு செய்த போதிலும், நிச்சயமாக அல்லாஹு தேவையற்றவன்; புகழுப்படுவன்" என்றும் கூறினார்.

9. உங்களுக்கு முன்னர் இருந்தவர்களில் நூஹ், ஆது, ஸமூது ஆகிய சமூகத்தாருடையவும், அவர்களுக்குப் பின்னர் உள்ளவர்களுடையவும் செய்திகள் உங்களுக்கு வரவில்லையா? அவர்களின் விபரங்களை அல்லாஹுற்றவைத் தவிரமற்ற ரெவரும்) அறியமாட்டார்; (அல்லாஹுற்றவினால் அனுப்பப்பட்ட) அவர்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அவர்களிடம் வந்தார்கள்; (நேரான வழிக்கு வாருங்கள், என்று அழைத்த சமயத்தில்) அவர்களுடைய கைகளை அவர்களுடைய வாய்களின் பக்கமே கொண்டுசென்று (தூதர்களின் கூற்றை மறுத்து அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நீங்கள் எதைக்கொண்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றீர்களோ, அதை நிச்சயமாக நாங்கள் நிராகரிக்கின்றோம்; அன்றியும், நீங்கள் எங்களை எதன் பால் அழைக்கின்றீர்களோ, அதைப்பற்றி நிச்சயமாக நாங்கள் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலிருக்கிறோம்" என்றும் கூறினார்கள்.

10. அதற்கு, அவர்களுடைய தூதர்கள் (அவர்களிடம்), "வானங்களையும், பூமியையும் படைத்த அல்லாஹுற்றவைப் பற்றியா சந்தேகம்? உங்களுடைய குற்றங்களை உங்களுக்கு மன்னிப்பதற்காக உங்களை அவன் அழைக்கிறான்; ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில்லை உங்களை (வாழ்ந்திருக்க) பிற்படுத்தியும்வைப்பான்" என்று கூறினார்கள்; (அதற்க)வர்கள், "நீங்கள் நம்மைப்போன்ற மனிதர்களேயன்றி (வேறு) இல்லை; எங்கள் மூதாதையர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவற்றை விட்டு எங்களைத் தடை செய்ய நீங்கள் நாடுகிறீர்கள்; அவ்வாறாயின் (அதற்குரிய) தெளிவான சான்றை எங்களுக்குக் கொண்டு வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَتْ لَهُ رَسُولُهُ مَنْ تَعْنِي إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكُنَ اللَّهُ يَعْلَمْ
 عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَتَّكِمْ إِلَيْكُمْ سُلْطَنٍ
 إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ^(١) وَمَا لَنَا إِلَّا
 نَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَنَا سَبِيلًا وَلَنَصِيرَنَّ عَلَى مَا
 أَذِيَتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَتَوَكَّلُونَ ^(٢) وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لِرَسُولِهِ لَنْ حُرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مُلْكِنَا
 فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَكُنُوكُنَ الظَّلَمِينَ ^(٣) وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقْامِي وَخَافَ وَعِيدِ ^(٤) وَاسْتَفْتَهُوا
 وَخَابَ كُلُّ جَبَارٍ عَنِيهِ ^(٥) مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءً
 صَدِيقِي ^(٦) يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسْيِغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
 مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِظٌ ^(٧) مِثْلُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَعْمَالُهُمْ كُلُّ مَا دَرَأُوا شَدَّدَتْ بِهِ الرِّبُّحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ
 لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكُ هُوَ الضَّلْلُ الْبَعِيدُ ^(٨)
 أَمْ تَرَكَ اللَّهُ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِيقَةِ إِنْ يَشَاءُنَّ هُبُّكُمْ
 وَيَأْتِيُّنَّ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ^(٩) وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ^(١٠)

11. (அதற்கு) அவர்களுடைய நூதர்கள் அவர்களிடம், "நாங்கள் உங்களைப் போன்ற மனிதர் கடனே தவிர வேறில்லை; எனினும், அல்லாஹ் தன் அடியார்களில் தான் நாடியவர்கள் மீது பேரருள் புரிகின்றான்; மேலும், அல்லாஹுற்வனுடைய அனுமதி கொண்டவ்வாது எந்தச் சான்றையும் உங்களுக்கு நாங்கள் கொண்டு வருவது எங்களுக்கு(சாத்தியம்)இல்லை; (கலவகாரியங்களையும் அல்லாஹுற்விடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) விசிவாசிகள் அல்லாஹுற்வின் மீதே நம்பிக்கை வைக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

12. "இன்னும், நாங்கள் அல்லாஹுற்வின் மீது (முழுமையாக) நம் பிக்கை வைக்காதிருக்க எங்களுக்கென்ன (நேர்ந்தது?) திட்டமாக, அவன் எங்களுடைய வழிகளை எங்களுக்கு காண்பித்துள்ளான்; மேலும் (நிராகரிப்போரே!) நீங்கள் எங்களுக்கிழைக்கும் துள்பங்களை நிச்சயமாக, நாங்கள் பொருத்துக்கொண்டு (உறுதியாக) இருப்போம்; இன்னும் (சகல காரியங்களையும் அல்லாஹுற்விடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறவர்கள் (யாவரும்) அல்லாஹுற்வின் மீதே (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கட்டும் (என்றும் கூறினார்கள்).

13. நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தோர், தங்களின் (பால் அனுப்பப்பட்ட அத) நூதர்களிடம் நிச்சயமாக, நாங்கள் உங்களை எங்கள் பூமியிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவோம்; அல்லது நிச்சயமாக எங்கள் மார்க்கத்தில் நீங்கள் திரும்பி விடவேண்டும் என்று கூறினார்கள்; அப்போது, அநியாயக்காரர்களை நிச்சயமாக நாம் அழித்துவிடுவோம் என அவர்கள்பால் அவர்களின் இரட்சகன் (வறி) அறிவித்தான்.

14. இன்னும், "அவர்களுக்குப் பின்னர் உங்களை, (இந்த) பூமியில் நிச்சயமாக நாம் குடியேற்றுவோம்" (என்றும் வறி மூலம் அறிவித்து) இது, என் முன்னால் (விசாரணைக்காக) நிற்பதை பயந்தவருக்கும், என் அச்சமூட்டலைப் பயந்தவருக்குமாகும் (என்றும் இரட்சகன் அறிவித்தான்).

15. இன்னும், அ(த்தூது)வர்கள் (அல்லாஹுற்வின்) உதவியைக் கோரினார்கள்; பிதிவாதக்காரர்வம்பன் ஒவ்வொருவனும் நவ்தம்பைந்துவிட்டான்.

16. அவனுக்கு முன்பாக நரகம் (தான்) இருக்கிறது; மேலும், சீழ் நீரிலிருந்து அவன் புகட்டப்படுவான்.

17. அதனை அவன் (சங்கடத்தோடு) சிறுகச் சிறுகவிழுங்குவான்; எனினும், அதை அவன் எளிதாக விழுங்க நெருங்கமாட்டான்; ஒவ்வொரு திசையிலிருந்தும் மரணம் அவனுக்கு வந்துகொண்டுமிருக்கும்; அவன் மரணிப்பவனுமல்லன்; மேலும், அதற்கப்பால் கடினமான வேதனையுமண்டு.

18. தங்கள் இரட்சகளை நிராகரிக்கின்றார்களே, அத்தகையவர்களுக்கு தொரணம்; அவர்களுடைய செயல்கள் சாம்பலைப் போலிருக்கிறது! கடும்புயல் வீசும் நாளில் காற்று கடியமாக அதனை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது; இது போன்றே தாங்கள் சம்பாதித்தவற்றிலிருந்து எதன் மீதும் (எப்பயணையும் அடைய) அவர்கள் சக்தி பெற மாட்டார்கள்; இதுவே வெகு தூரமான வழிகேடாகும்.

19. நிச்சயமாக அல்லாஹுற்தான்) வானங்களையும், பூமியையும் உள்ளமையைக் கொண்டே படைத்திருக்கிறான் என்பதை (மனிதனே!) நீ பார்க்கவில்லையா? அவன் நாடினால் உங்களைப் போக்கின்டு, புதியதோரு படைப்பைக்கொண்டு வந்தும்விடுவான்.

20. மேலும், அ(வ்வாறு செய்வதான்)து அல்லாஹுற்வின் மீது சிரமமான துமல்ல.

وَبِرْزُوا إِلَهٌ جَمِيعًا فَقَالَ الْضَّعِفُوا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
 لَنَّا كُوْتَبْعَافَهُلَّ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ قَالُوا وَهَدَنَا اللَّهُ لَهُدَيْنَمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْزَعَنَا مُ
 صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ تَعْيِصٍ ﴿٢﴾ وَقَالَ الشَّيْطَنُ لَهَا قِبَةُ الْأَمْرِ
 إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعْدَ شَكُورَ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ
 لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَنٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا
 تَلُومُونِي وَلَوْمُوا النَّفْسَكُمْ مَا أَنْتُمْ بِصُرُختِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِصُرُختِي
 إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونَ مِنْ قَبْلِ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣﴾ وَادْخُلُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ
 جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا يَادُنْ رَبِّهِمْ
 تَحْيَيْهُمْ فِيهَا سَلَمٌ ﴿٤﴾ الْوَتْرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً
 طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا شَائِقٌ وَفَرِعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾
 تُؤْتَقَ أَكْلَهَا كُلَّ حَيْنٍ يَادُنْ رَبِّهَا وَيَضْرُبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦﴾ وَمَثَلٌ كَلِمَةٌ خَيْشَةٌ كَشَجَرَةٍ
 خَيْشَةٌ لَجَتَتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٧﴾

21. மேலும், (மறுமையில்) அனைவரும் அல்லாஹ் வின் முன் னிலையில் வெளிப்பட்டு (நின் று) விடுவார்கள். (இவ்வுலகில்) பலவீனமானவர்கள் கர்வங்கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிச்சயமாக (உலகில்) நாங்கள் (நீங்கள் காட்டியவழியில்) உங்களையே பின்தொடர்ந்தவர்களாக இருந்தோம். ஆகவே (வர இருக்கும்), அல்லாஹ்றுவுடைய வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதளவுயேலும் எங்களைவிட்டும் நீங்கள் தடுக்கக் கூடியவர்களா?" என்று கேட்பார்கள்; அதற்கு வர்கள், "அல்லாஹ் எங்களுக்கு (யாதொரு) வழியைக் காண்பித்தால் (அதனை) நாங்கள் உங்களுக்குக் காண்பித்துத் தருவோம்; (எங்கள் வேதனையைப்பற்றி) நாங்கள் பறதபெறத்துத் துடிதுடிப்பதும், அல்லது பொறுத்திருப்பதும் எங்களுக்கு சமமானதாகும்; (இவ்வேதனையிலிருந்து விலகி) தப்பிச் செல்லுமிடம் எங்களுக்கில்லையே" என்று வருந்திக் கூறுவார்கள்.

22. (இக்குற்றவாளிகளைப் பற்றித்) தீர்ப்புக் கூறப்பட்ட பின்னர், வைத்தான் (இவர்களிடம்) "நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உண்மையான வாக்குறுதி யாக வாக்களித்திருந்தான் (அவ்வாறே நிறைவேற்றியும் விட்டான்); உங்களுக்கு நாலும் (பொய்யாக) வாக்களித்திருந்தேன்; ஆனால் நான் உங்களுக்கு (கொடுத்த வாக்கில்) மாறுசெய்தேன்; நான் உங்களை அழைத்தேன்; நீங்கள் எனக்கு பதில் கூறிலீர்கள் என்பதைத் தவிர, எனக்கு யாதோர் அதிகாரமும் உங்கள் மீது இல்லை. ஆதலால், நீங்கள் என்னை நிந்திக்காதீர்கள்; உங்களையே நீங்கள் நிந்தித்துக் கொள்ளுங்கள்; நான் உங்களை காப்பாற் றுபவனல்ல; என்னை நீங்கள் காப்பாற் றுபவர்களுமல்லர்; (இதற்கு) முன்னர் நீங்கள் என்னை (அல்லாஹ்றுவுக்கு) இணையாக்கிக் கொண்டிருந்ததையும் நிச்சயமாக நான் நிராகரித்துவிட்டேன்; நிச்சயமாக அநியாயக் காரர் கள் – அவர்களுக்கு மிகக் குடித்தும் வேதனையுண்டு என்று கூறுவான்.

23. இன்னும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் கவனபதிகளில் பிரவேசிக்கப்படுவார்கள்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; தங்கள் இரட்சகளின் உத்தரவு கொண்டு அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(தத்ஸ்தி) இருப்பவர்கள்; அவற்றில் அவர்களின் காணிக்கை (யான் து ஒருவர் மற்றவருக்கு, உங்களுக்கு) சாந்தி உண்டாவதாக" என்பதாகும்.

24. நல்ல வாக்கியத்திற்கு அல்லாஹ் எவ்வாறு உதாரணத்தைக் கூறியுள்ளான் என்பதை (நிலியே) நீர் பார்க்கவில்லையா? (அது) நல்லமரத்தைப் போன்றாகும்; அதன் வேர் (பூமியில்) ஆழப்பதிந்தும், அதன் கிளை வானளாவியும் இருக்கிறது.

25. அது தன் இரட்சகனின் அனுமதி கொண்டு ஓவ்வொரு நேரத்திலும் களிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது; மேலும், மனிதர்களுக்கு அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக இவ்வுதாரணங்களை அல்லாஹ் கூறுகிறான் .

26. இன்னும், கெட்டவாக்கியத்திற்கு உதாரணமாகிறது பூமியின் மேற்புறத் திலீருந்து வேரோடு பிடிங்கப்பட்ட கெட்ட மரத்தைப் போன்றாகும்; அதற்கு (நிலைத்து நிற்கும்) உறுதியான நிலை இல்லை.

يُشَبِّهُ اللَّهُ الَّذِينَ امْنَوْا بِالْقَوْلِ الشَّاكِرِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضْلِلُ اللَّهُ الظَّلِيلِينَ فَوَيْفَعُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ^{١٦}
 الْمُتَرَاهِلُ الَّذِينَ بَدَّلُوا إِنْعَمَتِ اللَّهِ كُفَّارًا وَأَحْلَوْ قَوْمَهُ
 دَارَ الْبُوارِ^{١٧} جَهَنَّمَ يَصْلُوْنَهَا وَبَئْسَ الْقَرَارُ^{١٨} وَجَاءُوا اللَّهَ
 أَنَّدَادًا يُضْلُلُوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَبَشَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ
 إِلَى الشَّارِ^{١٩} قُلْ لِعَبَادِي الَّذِينَ امْنَوْا يُقْيِمُوا الصَّلَاةَ
 وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سَرًا وَعَلَانِيَةً^{٢٠} مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يَأْتِيَ يَوْمَ الْأَبْيَعِ فِيهِ وَلَا خَلَلٌ^{٢١} اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
 مِنَ الشَّمَرِتِ رِزْقَكُمْ وَسَخَرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَعْرِي فِي الْبَحْرِ
 بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْأَنْهَرَ^{٢٢} وَسَخَرَ لَكُمُ الْشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 دَائِبَيْنِ^{٢٣} وَسَخَرَ لَكُمُ الْيَلَ وَالنَّهَارَ^{٢٤} وَأَنْتُمْ مِنْ كُلِّ مَا
 سَأَلْتُمْ وَهُوَ لَنْ تَعْدُ وَإِنْعَمَتِ اللَّهِ لَا يُخْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ
 لَظَلُومٌ كَفَّارٌ^{٢٥} وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي اجْعَلْ هَذَا
 الْبَكَدَاءِ إِمَانًا وَاجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ^{٢٦}

27. விசுவாசங் கொண்டுள்ளார்களே அத்தகையோரை, இம்மை வாழ்விலும், மறுமையிலும் (ஹஸாதத்துக் கலிமாவை கூறுவதன் மூலம்) உறுதியான சொல்லைக் கொண்டு அல்லாஹ் நிலைப்படுத்துகிறான்; மேலும் அல்லாஹ், அநியாயக்காரர்களை (அவர்களுடைய பாவத்தின் காரணமாக)த் தவறான வழியில் விட்டும் விடுகிறான்; மேலும் அல்லாஹ் தான் நாடியதைச் செய்கிறான்.

28. அல்லாஹ் வின் அருட்கொடையை நிராகரிப்பாக மாற்றி, தங்கள் சமூகத்தினரை ஆழிவிட்டில் இறக்கிவிட்டவர்களையும் (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா?

29. (அழிவு வீடானது) நரகமாகும்; அதில் அவர்கள் பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும், தங்குமிடத்தில் (அது) மிகக்கெட்டது.

30. இன்னும், அல்லாஹ்வுக்கு – அவனுடைய பாதையை விட்டும் அவர்கள் (மக்களை) வழிகெடுப்பதற்காக – சமமானவர்களை அவர்கள் ஆக்கினர், (நபியே!) அவர்களிடம், "நீங்கள் சுகமலூபமித்துக் கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக, நீங்கள் திரும்பிச் சேருமிடம் நரகம்தான்" என்று கூறுவிராக!

31. விசுவாசங் கொண்ட என் அடியார்களுக்கு "அவர்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றவும், கொடுக்கல் வாங்கலோ, நட்போ இராத நாள் வருவதற்கு முன்னதாகவே, நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பகிரங்கமாகவும் (தர்மசு) செலவு செய்யவும்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவிராக!

32. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவன் தான் வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தான்; அவனே வானத்திலிருந்து மழைபொழியச் செய்து பின்னர், அதைக்கொண்டு உங்களுக்கு உள்ளவாக (ப்பற்பல) கனிவர்க்கங்களையும் வெளிப்படுத்தினான்; மேலும், (நீங்கள் பிரயாணம் செய்வதற்காகக்) கப்பலை தன் கட்டளைப் படி கடலில் அது செல்வதற்காக உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்; மேலும், ஆறுகளையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்.

33. சூரியனையும், சந்திரனையும் (முறைப்படி தத்தம் வழிகளில்) அவ்விரண்டும் சென்று கொண்டேயிருக்க, அவன் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித்தந்தான். மேலும், (மாறிமாறிவரும்) இரளவையும், பகலையும் உங்களுக்கு அவன் வசப்படுத்தித் தந்தான்.

34. (இவையன்றி) மேலும், எவற்றை நீங்கள் அவனிடம் கேட்டார்களோ அவற்றில் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் அவன் உங்களுக்குக் கொடுத்தான்; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடைய அருட்கொடைகளை நீங்கள் என்னுயிர்களாயின் அவற்றை நீங்கள் கணக்கிட்டு (என்னிவரையறுத்து) விடமாட்டார்கள்; நிச்சயமாகமளித்தன மிகக் அநியாயக்காரன்; மிகக்நன்றி கெட்டவன்.

35. இப்ராஹீம்: "என்னுடைய இரட்சகளே! (மக்காவாகிய) இவ்வூரை, அபயமளிக்கக்கூடியதாய் நீ ஆக்கி வைப்பாயாக! மேலும், என்னையும், என்மக்களையும் சிலைகளை வணங்குவதிலிருந்து தூரப்படுத்துவாயாக!" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவுக்கிராக!)

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ
 شِعْنِي فِي أَنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فِي أَنَّكَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ دُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ
 ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمَحَرَم لَرَبِّنَا الْيَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْدَاهُ مِنَ النَّاسِ تَهُوَى إِلَيْهِمْ
 وَادْرِنْ قَهُورٌ مِّنَ الشَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٢﴾ رَبَّنَا
 إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنْ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ ﴿٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبِيرِ اسْمَاعِيلَ وَاسْحَقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ
 الدُّعَاءَ ﴿٤﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةَ وَمِنْ دُرِّيَّتِي
 رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ ﴿٥﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحُسَابُ ﴿٦﴾ وَلَا تَحْسَبَنِي
 اللَّهَ غَافِلًا عَنِّي يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ هُنَّا يُؤْخَرُونَ
 لِيَوْمٌ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٧﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِينَ
 رُوعُو سَهْمَ لَا يَرْتَدُ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْدَاهُمْ هَوَاءٌ ﴿٨﴾

36."என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக (திலைகளாகிய) அவைகள் மனிதர்களில் அநேகரை வழிகெடுத்துவிட்டன; ஆகவே, (அவைகளை வணக்காது) எவர் என்னைப் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர்தான் நிச்சயமாக என்னில் உள்ளவராவார்; மேலும், எவர் எனக்கு மாறு செய்கிறாரோ, அப்போது நிச்சயமாக நீ மிகக் மன்னிப்பவள்; மிகக் கிருபைசெய்யவள்."

37."எங்களுடைய இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என்னுடைய சந்ததியை மிகக் கண்ணியம் வாய்ந்த உன் விட்டின் சமீபமாக, விவசாயமில்லாத பள்ளத்தாக்கில் குடியேற்றிவிட்டேன்; எங்களுடைய இரட்சகனே! அவர்கள் (அங்கு)தொழுக்களை நிறைவேற்றுவதற்காக; ஆகவே, மனிதர்களில் (ஒரு சிலரில்) இதயங்களை அவர்கள் பால் சாய்ந்தனவேயாக நீ ஆக்குவாயாக! அவர்கள் உனக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக,(பற்பல) கணி வர்க்கங்களிலிருந்து நீ அவர்களுக்கு உணவும் அளிப்பாயாக!"

38. "எங்களுடைய இரட்சகனே! நாங்கள் (இதயங்களில்) மறைத்துக் கொள்வதையும், நாங்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நிச்சயமாக நீ நன்கறிவாய்; பூமியிலோ, வானத்திலோ (உள்ளவற்றில்) எப்பொருளும் அல்லாஹுக்கு மறைந்ததல்ல"

39."(என்னுடைய) வயோதிக(கால)த்தில் இஸ்மாயிலையும், இஸ்ஹாக்கையும் எனக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினானே அத்தகைய அல்லாஹுக்கே எல்லாப்புக்கும். நிச்சயமாக என் இரட்சகன் பிரார்த்தனையைச் செவி யேற்கிறவன்"

40. மேலும், "என்னுடைய இரட்சகனே! என்னையும், என் சந்ததியிலுள்ளோரையும் தொழுகையை நிறைவேற்றுபவர்களாக ஆக்கி வைப்பாயாக! எங்களுடைய இரட்சகனே! என்னுடைய பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்தும் கொள்வாயாக!

41. "எங்களுடைய இரட்சகனே! எனக்கும், என் பெற்றோருக்கும், (மற்ற) விசுவாசிகளுக்கும் கேள்வி கணக்கு நிலைபெறும் (மறுமை) நாளில் மன்னித்தருள்வாயாக" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

42. மேலும், (நமியே!) அநியாயக்காரர்கள் செய்கின்றவைகளைப்பற்றி அல்லாஹுவை பராமுகமானவனாக நீர் நிச்சயமாக என்ன வேண்டாம்; அவர்களை அவன் தாமதப்படுத்துவதெல்லாம் பார்வைகள் எதில் நிலை குத்தியவாறு இருக்குமோ அந்த (கொடியதொரு மறுமை) நாளுக்காகத்தான்.

43. (அந்நாளில்) அவர்கள் விரைந்து ஓடக்கூடியவர்களாக, தங்கள் தலைகளை உயர்த்தி (மேல் நோக்கி)யவர்களாக இருப்பர். அவர்களுடைய (நிலைகுத்திய) பார்வை அவர்கள் பக்கம் திரும்பாது அவர்களுடைய இதயங்கள் (திக் பிரமை கொண்டு) செயலற்று விடும்.

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرُونَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ لَا يُحِبُّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعُ
 الرَّسُولَ طَأْلَمَ شَكُوتُوا أَقْسَمَهُمْ مِنْ قَبْلِ الْكُمْمَنْ زَوَالٍ وَسَكَنَتُهُمْ
 فِي مَسِيقَنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا النَّفَسَهُمْ وَبَيْنَ الْكُوَكِيفَ قَعَلَنَارِمَ
 وَضَرَبَنَ الْكُمْلَامِشَالَ (١) وَقَدْ مَكْرُوا مَكْرُهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
 وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجَيَالُ (٢) فَلَا تَحْسِبَنَ اللَّهَ هَغْلَفَ
 وَعِدَةُ رَسُولَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقامَ (٣) يَوْمَ تَبَدَّلُ الْأَرْضُ
 غَيْرُ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبِرْزَوَاللهِ الْوَاحِدِ الْقَهَارِ (٤) وَتَرَى
 الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِنَ مُقْرَنِيَنَ فِي الْأَصْفَادِ (٥) سَرَابِيلَهُمْ مِنْ
 قَطْرَانٍ وَتَغْشَى وَجْهَهُمُ النَّارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا
 كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (٦) هَذَا بَلَغَ لِلنَّاسِ وَلَيَنْدَرُوا
 بِهِ وَلَيَعْلَمُوا أَنَّهُمْ هُوَ الْهُدَىٰ وَإِنَّهُمْ كُلُّ أُولُو الْأَلْبَابِ (٧)

سَرَّهُ الْجَنَاحُ وَهُوَ قَنْتَعَنَاهُ كَوْكِيفَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْرَّاقِقَ تَلَكَ أَيُّهُ الْكِتَابُ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ (٨)

44. அன்றியும், (நபியே) மனிதர்களை _ அவர்களுக்கு வேதனை வரும்நாளைப் பற்றி நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்விராகி அநியாயம் செய்தார்களே அத்தகையோர்_(அந்தாளில்)"எங்கள் இரட்சகணே சமீபத்திய (சொற்ப)தவனை வரு எங்களைப் பிற்படுத்துவாயாக ! (அவ்வாறு நீ எங்களை பிற்படுத்தினால்) நாங்கள் உன் அழைப்பை ஏற்கின் ரோம்; (உன்) தூதர் குளையும் பின் பற்றுகின்றோம்" என்று கூறுவார்கள். "(இதற்கு) முன்னர் உங்களுக்கு அழிவே இல்லை என்று நீங்கள் சத்தியம் செய்து (கூறிக்) கொண்டிருக்கவில்லையா?" (என்றும்),

45. "அன்றியும், தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களின் வசிப்பிடங்களில் நீங்கள் வசித்தீர்கள்; நாம் அவர்களை எவ்வாறு(வேதனை) செய்தோம் என்பது உங்களுக்கு நன்கு தெளிவாகியும்விட்டது; (இதனைப்பற்றி) உங்களுக்குப் பல(முன்) உதாரணங்களையும் நாம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்" (என்றும் அவ்வாறு பதில் கூறுவான்).

46. இன்னும், அவர்கள் தங்கள் சூழ்சியை உறுதியாகச் செய்து கொண்டிருந்தனர்; அவர்களுடைய சூழ்சிக்குரிய தண்டனை அல்லாஹுவிடம் இருக்கிறது; அவர்களுடைய சூழ்சிக் கி, அதனால் மலைகளும் பெயர்ந்துவிடக் கூடியவைகளாக இருந்த போதிலும்,(ஒன்றும் பலனளிக்கப் போவதில்லை!)

47. அவ்லாஹுவை _ தன்னுடைய தூதர்களுக்கு தான் வாக்களித்ததற்கு மாறுசெய்கின்றவன் என(நபியே) நீர் நிச்சயமாக என்னவேண்டாம்; மேலும், நிச்சயமாக அவ்லாஹு (யாவுரையும்) மிகைத்தவன்; தன்னித்தலையுடையவன்.

48. இந்த பூமி வேறு(விதப்) பூமியாகவும்; வானங்களும் (அவ்வாறே) மாற்றப்படும்நாளில் (அவ்லாஹு தன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவான்) மேலும், யாவுரையும் அடக்கி ஆளுகின்ற ஒருவனாகிய அவ்லாஹுவின் சந்திதியில் அவர்கள் (அனைவரும் அன்னியனியாக) வெளியாகி (நின்று) விடுவர்.

49. அன்றியும், அந்தாளில் குற்றவாளிகளை (ஹிலரைச்சிலரோடு) சங்கவிளிகளில் இணைக்கப்பட்டவர்களாக நீர் காண்பீர்.

50. அவர்களுடைய சட்டைகள் தாரால் (செய்யப்பட்டு) இருக்கும்; அவர்களுடைய முகங்களை நெருப்பு மூடிக்கொண்டுமிருக்கும்.

51. ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும் அது சம்பாதித்தவற்றுக்கு அவ்லாஹு கூலி நல்குவதற்காக (இவ்வாறு நபியே! நீர் காண்பீர்) நிச்சயமாக அவ்லாஹு (கேள்வி) கணக்குக் கேட்பதில் மிகக் தீவிரமானவன்.

52. இ(வேதமான)து மனிதர்களுக்கு எத்திலைத்தலாகும்; இதனைக்கொண்டு அவர்கள் எச்சரிக்கப்படுவதற்காகவும், வணக்கத்திற்குரியவன் ஒரே நாயன்(ஆன அவ்லாஹு) தான் என்று அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வதற்காகவும், இன்னும் அறிவுடையோர் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காகவுமாகும்.

அத்தியாயம் : 15

அல் ஹித்ர் _ ஸமூது கூட்டத்தார் வாழ்ந்த பகுதி
வசனங்கள் : 99 மக்கீ ருக்ஷிகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அவ்லாஹுவின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் வாம் நா. இவை இவ்வேதத்திலுடைய - இன்னும், தெளிவான குருளுடைய _ வசனங்களாகும்.

رُبَمَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ①
 ذَرُهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهُمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ ② وَمَا أَهْلَكَنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ
 مَعْلُومٌ ③ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ④ وَ
 قَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ إِنَّكَ لِمَجْنُونٌ ⑤ لَوْ
 مَا تَأْتَيْنَا بِالْمُلِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑥ مَا نُنْزِلُ
 الْمُلِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ ⑦ إِنَّا نَحْنُ
 نُنْزِلُنَا الَّذِي كُرِّبَ إِنَّا لَهُ لَحْفَظُونَ ⑧ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ
 قَبْلِكَ فِي شِيعِ الْأَوَّلِينَ ⑨ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
 كَانُوا يُهْرَبُونَ ⑩ كَذَلِكَ نَسْلِكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ⑪
 لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سَنَةُ الْأَوَّلِينَ ⑫ وَلَوْ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ لَفَطَلَوْا فِيهِ يَعْرُجُونَ ⑬ كَقَالُوا لَمَّا أَتَيْنَاكُمْ
 أَبْصَارَنَا بَلْ مَنْ هُوَ ۝ قَوْمٌ مَسْجُورُونَ ⑭ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ
 بُرُوجًا وَزَيَّنَاهُ مِنَ اللَّذِينَ ⑮ وَحَفَظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَنٍ
 رَجِيمٍ ⑯ إِلَامَنَ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مِيْمَيْنُ ⑰

2. நிராகரிப்போர் தாங்களும் முஸ்லிம்களாக இருந்திருக்க வேண்டுமே என்று பெரிதும் விரும்புவார்.
3. (நபியே!) நீர் அவர்களை விட்டு விடுவிராகி அவர்கள் உண்ணட்டும். சுகமுமனுபலிக்கட்டும்; (அவர்களுடைய வீள்ளு) ஆஸக (மறுமையை) அவர்களுக்கு மறக்கடித்து விட்டது; (இதன் முடிவை) அவர்கள் நன்காற்று கொள்வார்கள்.
4. எவ்வு(ரா)ரையும், அதற்குக் குறிப்பிட்ட (காலத) தவணையில்லை என்று அவர்களை அழித்துவிடவில்லை.
5. (அழிக்கப்படுவதற்காக உள்ள) எந்த ஒரு சமுதாயமும் தளக்குரிய தவணையை முந்தவும் மாட்டாது; அவர்கள் பிந்தவும்மாட்டார்கள்.
6. மேலும், (குர் ஆனாகிய) "உபதேசம் எவர் மீது இறக்கப்பட்டுள்ளதோ அத்தகையவரோ! நீர் நிச்சயமாக பைத்தியக்காரர்தான்" என அவர்கள் கூறுகின்றனர்.
7. "உள்ளமையாளர்களில் உள்ளவராக நீர் இருந்தால், (உமக்குச் சாட்சியாக) நீர் எங்களிடம் மலக்குகளை (அழுமத்து) க்கொண்டு வந்திருக்க வேண்டாமா?" (என்றும் கூறுகின்றனர்).
8. (நபியே!) உள்ளமையைக் கொண்டல்லாது மலக்குகளை நாம் இறக்கி வைப்பதில்லை, (எனவே, வேதனையைக் கொண்டு அவர்கள் இறங்கினால்) அச் சமயம் அவர்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்படுவர்களாகவும் இருக்க மாட்டார்கள்.
9. நிச்சயமாக நாம்தான் (திக்கு என்னும் இல்) வேதத்தை (உம்மீது) இறக்கி வைத்தோம்; நிச்சயமாக நாமே அதனை பாதுகாப்பவர்கள்.
10. (நபியே!) உமக்கு முன்னர் (சென்று போன) முந்தைய பல கூட்டதாரர்களிலும் நிச்சயமாக நாம் (தூதர்களை) அனுப்பிவைத்தோம்.
11. (நம்முடைய) எந்தத் தூதரும் அவரை அவர்கள் பரிகாசம் செய்பவர்களாக இருந்தேயல்லாது அவர்களிடம் அவர்வரவில்லை;
12. இவ்வாறே குற்றவாளிகளின் உள்ளங்களிலும் அ(வ்விஷயத்தை நாம் புகச்செய்கிறோம்.
13. (ஆகவே, வேதமான) இதனை அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்; (இவ்வாறே அவர்களுக்கு முன் சென்றவர்களின் வழிமுறை திட்டமாகச் சென்றே விட்டது.
14. மேலும் வானத்திலிருந்து ஒரு வாசலை நாம் அவர்களுக்குத் திறந்து விட்டு, அவர்கள் அதில் (நான் முழுவதும் தொடர்ந்து) ஏறிக் கொண்டிருந்தாலும், (அவ்வேதத்தை உண்மைப்படுத்தமாட்டார்கள்; மாறாக, அவர்கள்)
15. (பார்க்க முடியாது, தடுக்கப்பட்டு) "மயக்கப்பட்டதெல்லாம் எங்களுடைய பார்வைகள் தான்; (அது மட்டும்) அல்ல, நாங்கள் சூனியம் செய்யப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தினர்" என்றே கூறுவார்கள்.
16. மேலும், நிச்சயமாக நாம் வானத்தில் கிரகங்களை அமைத்து பார்ப்போருக்கு அதனை அலங்கரித்துள்ளோம்.
17. மேலும், விரட்டப்பட்ட ஓவ்வொரு வைத்தானை விட்டும் அவற்றை நாம் பாதுகாத்துக் கொண்டோம்.
18. திருட்டுத்தனமாக (ஒட்டு)க் கேட்பவ(னான் வைத்தா)ளைத்தவிர; அப்போது பிரகாசமான தீப்பந்தம் அவனை(விரட்டி)ப் பின் தொடர்ந்து செல்லும்.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقِيَّنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ^{١٥} وَجَعَلْنَا الْكُمَّ فِيهَا مَعَايشَ وَمَنْ
 لَسْتُمُ لَهُ بِرْزَقِينَ^{١٦} وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَرَائِينَ وَمَا
 نُرِزِّلُهُ إِلَّا يَقْدِرُ مَعْلُومٍ^{١٧} وَأَرْسَلْنَا الرِّسَامَ لِوَاقِهِ قَانِزْلَنَا
 مِنَ السَّمَاءِ كَمَاءً فَلَسْقِيَّنَمُؤَودٌ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَرَائِينَ^{١٨} وَ
 إِنَّا لَنَحْنُ نَحْيُ وَنَمِيتُ وَنَحْنُ الْوَرِثُونَ^{١٩} وَلَقَدْ عَلِمْنَا
 الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ^{٢٠} وَإِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ يَحْسُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلَيْهِ^{٢١} وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 الْأَنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَّا مَسْنُونٍ^{٢٢} وَالْجَانَ
 خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلٍ مِنْ تِارِ السَّمُومِ^{٢٣} وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَّا مَسْنُونٍ^{٢٤}
 فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوْحِي فَنَقَعُوا لَهُ سَعِيدِينَ^{٢٥}
 فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّمَّا أَجْمَعُونَ^{٢٦} إِلَّا يَابْلِيسُ أَبِي أَنْ يَكُونَ مَعَ
 الشَّعِيدِينَ^{٢٧} قَالَ يَابْلِيسُ مَالِكُ الْأَلَّاتِكُونَ مَعَ الشَّعِيدِينَ قَالَ
 لَمَّا كُنْ لَسْبَعَدَ لِبَشِّرِ خَلْقَتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَّا مَسْنُونٍ^{٢٨}

19. பூமியை_ அதனை நாம் விரித்து அதில் அசையாத மலைகளையும் நாட்டினோம்; மேலும், ஒவ்வொரு பொருளையும்(அதற்குரிய) அளவின்படி அதில் நாம் முளைக்கவைத்தோம்.

20. "உங்களுக்கும், நீங்கள் எவருக்கு உணவளிக்கிறவர் களாக இல்லையோ அவர்களுக்கும் வாழுத்தேவையானவற்றை அதில் நாமே ஆக்கியுள்ளோம்.

21. எந்தப் பொருளும் அதன் களஞ்சியங்கள் நம்மிடமிருந்தே தவிர இல்லை; எனினும், அவற்றை குறிப்பிட்ட அளவிலே தவிர நாம் இறக்கிவைப்பதும் இல்லை.

22. இன்னும், காற்றுகளை சூல் கொண்ட மேகங்களாக நாமே அனுப்புகிறோம்; பின்னர் வானத்திலிருந்து நாமே (மழையெனும்) நீரைப் பொழிவித்து, அதனை உங்களுக்கு நாம் புகட்டுகிறோம்; நீங்கள் அதனைச் சேமித்து வைப்பவர்களாகவும் இல்லை.

23. (படைப்பினங்களுக்கு) நிச்சயமாக நாம்தாம் உயிரும் கொடுக்கிறோம்; நாமே (அவற்றை) இறக்கவும் வைக்கிறோம்; (யாவற்றிற்கும்) நாமே வாரிசாவோம்.

24. மேலும் உங்களில் (உங்களுக்கு) முன் சென்றோரையும் நிச்சயமாக நாம் அறிந்துள்ளோம்; (உங்களுக்குப்) பின் வரக்கூடியவர்களையும் நிச்சயமாக நாம் அறிந்துள்ளோம்.

25. இன்னும்,(நபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தான், அவர்களை மறுமையில் ஒன்று திரட்டுவான்; நிச்சயமாக அவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

26. இன்னும் (தட்டினால்) சப்தம் வரக்கூடிய, மாற்றமடைந்த கறுப்பான களிமண்ணிலிருந்து மனிதனை(ஆதமை)திட்டமாக நாம் படைத்தோம்.

27. மேலும், ஜீன்னை(அதற்கு) முன் எதாகக் கொடிய உங்னமுள்ள நெருப்பிலிருந்து அதனைநாம் படைத்தோம்.

28. மேலும்(நபியே) உமதிரட்சகன் மலக்குகளிடம், "நிச்சயமாக நான், மனிதனை (தட்டினால்) சப்தம் வரக்கூடிய, மாற்றமடைந்த கறுப்புக் களிமண்ணிலிருந்து படைக்கப்போகிறேன்"என்று கூறிய சமயத்தை(நபியே! நினைவு கூர்வீராக!

29. பின்னர், "அவரை நான் சரியாக உருவாக்கி, அவரில் என் ஆவியிலிருந்தும் நான் ஊதியிபோது, அவருக்கு சிரம்பணிந்தவர்களாக விழுங்கள்" (என்று மலக்குகளிடம் அல்லாஹ் கூறியதும்)

30. உடனே மலக்குகள் – அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருமித்து (அவருக்கு மரியாதை செலுத்த) சிரம் பணிந்தார்கள் –

31. ... இப்பீஸைத் தவிர ; சிரம் பணிந்தவர்களுடன் ஆகுவதிலிருந்து அவன் விலகிக்கொண்டான்.

32. (அதற்கு அவ்வாறு) "இப்பீஸே! சிரம் பணிந்தோருடன் நீயும் ஆகாதிருக்க உண்க்கு என்ன நேர்ந்தது?" என்று கேட்டான்.

33. அ(தற்க)வன், "(தட்டினால்) சப்தம் கொடுக்கக் கூடிய மாற்றமடைந்த கறுப்புக் களிமண்ணால் நீ அவரை சிருஷ்டித்த (ஒரு) மனிதனுக்கு, (நெருப்பால் படைக்கப்பட்ட) நான் சிரம் பணிப்பவராக இருப்பதற்கில்லை" என்று கூறினான்.

قالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ^{١٧} وَإِنَّ عَلَيْكَ
اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ^{١٨} قَالَ رَبِّي فَأَنْظُرْنِي إِلَى يَوْمِ
يُبَعَثُونَ^{١٩} قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ^{٢٠} إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ
الْمَعْلُومِ^{٢١} قَالَ رَبِّي بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَزْيَّنَ لَهُ حُرْفَيِ
الْأَرْضِ وَلَا غُوَيْنَهُمْ أَجْمَعِينَ^{٢٢} لَا عِبَادَكَ مِنْهُمْ
الْمُخْلَصِينَ^{٢٣} قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَىٰ مُسْتَقِيمٍ^{٢٤} إِنَّ
عِبَادَتِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْغُوَيْنِ^{٢٥} وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ^{٢٦}
لَهَا سَبْعَةُ بُوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزُءٌ مَقْسُومٌ^{٢٧}
إِنَّ الْمُشْتَقِينَ فِي جَنَّتٍ وَخَيْرٌ^{٢٨} ادْخُلُوهَا إِسْلَامٌ
أَمْ نِينَ^{٢٩} وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غُلٍ إِخْوَانًا عَلَىٰ
سُرُرِ مُتَقْبِلِينَ^{٣٠} لَا يَسْهُمُ فِيهَا نَصْبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا
بِمُحَرَّجِينَ^{٣١} نَئِي عِبَادَى أَتَى أَنَّ الْغَفُورَ الرَّحِيمَ^{٣٢} وَإِنَّ
عَذَابَهُ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ^{٣٣} وَنَبْتَهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ^{٣٤}
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا إِسْلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ^{٣٥}

34. "இங்கிருந்து நீ வெளியேறிவிடு ; ஏனெனில் நிச்சயமாக நீ விரட்டப் பட்டவன் என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன்கூறினான்.
35. மேலும், "நியாயத்தீர்ப்பு நான் வரையில் உன் மீது நிச்சயமாக (என்னுடைய) சாப்பு உண்டாவதாக! (என் நூழ் அல்லாஹ் கூறினான்).
36. அ(தற்க)வன், "என்னுடைய இரட்சகனே! (இறந்தோரான) அவர்கள் எழுப்பப்படும் நான் வரையில் நீ எனக்கு அவகாசமளிப்பாயாக" என்று கூறினான்.
37. (அதற்கு அல்லாஹ்) "நிச்சயமாக நீ அவகாசம் அளிக்கப்பட்டோரில் இருக்கிறாய் என்று கூறினான்.
38. "குறிப்பிட்ட நேரத்தின் நான் வரை" (என் நூழ் அல்லாஹ் கூறினான்)
39. அ(தற்க)வன், "என்னுடைய இரட்சகனே! நீ என்னை வழிகேட்டில் விட்டு விட்டதன் காரணமாக பூமியில் (உள்ளவற்றை) நான், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அலங்கரித்துக் காண்பித்து, அவர்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நான் வழி கெடுத்து விடுவேன்" என்று கூறினான்.
40. "அவர்களில் (உண்ணால்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உன் (அருள் பெற்ற நல்) அடியார்களைத் தவிர".
41. (அதற்கு அல்லாஹ், எண்ணால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நல்லடியார்களின் வழி யாகிய) "இதுதான் என்னிடம் (வருவதற்குரிய) நேரான வழியாகும்" என்று கூறினான்.
42. "நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்கள், உனக்கு அவர்கள் மீதுயாதொரு அதிகாரமும் இல்லை (திசைதிருப்பப்பட்டு) வழிகேட்டவர்களிலிருந்து உள்ளனப் பின்பற்றியவர்களைத் தவிர.
43. "நிச்சயமாக நாரகமாகிறது, (உண்ணப் பின்பற்றிய) அவர்கள் அனைவருக்கும் வாக்களிக்கப்பட்ட இடமாகும்."
44. "அதற்கு ஏழுவாசல்கள் இருக்கின்றன; ஒவ்வொரு வாசலுக்கும் அவர்களிலிருந்து (குறிப்பிட்ட) பங்கீடுசெய்யப்பட்ட ஒருபகுதி உண்டு" (என்றும் அல்லாஹ் கூறினான்).
45. நிச்சயமாக பயபக்தியுடையவர்கள் சுவனபதிகளிலும், நீருற்றுகளிலும் (மகிழ்ச்சியுடையோராக) இருப்பார்கள்.
46. (அவர்களிடம்) "நீங்கள் சாந்தியுடன், அச்சமற்றவர்களாக அவற்றில் நுழையுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).
47. மேலும், (இம்மையில்) அவர்களின் நெஞ்சங்களில் இருந்தகுரோதத்தை நாம் நீக்கிவிடுவோம்; (அவர்களும் உண்மையான) சகோதரர்களாக ஒருவரை ஒருவர் முன்னோக்கியவர்களாகக் கட்டில்களில் (மகிழ்ச்சியுடையோராக சாய்ந்து) இருப்பார்கள்.
48. அவற்றில் அவர்களையாதொரு சிரமமும் அணுகாது; அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவர்களும் அல்ல.
49. (நடியே) "நிச்சயமாக, நானே மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்" என்ன அடியார்களுக்குத் தெரிவிப்பீராக!
50. "என்னுடைய வேதனையோ, அதுவே நோவினை தரும் வேதனையாகும்" (என்றும் நடியே; நீர்தெரிவிப்பீராக)
51. இன்னும், (நடியே) இப்ராஹீமுடைய சிருந்தாளிகள் பற்றி நீர் அவர்களுக்கு தெரிவிப்பீராக!
52. அவர்கள் அவரிடம் நுழைந்தபோது "ஸ்லாமூன்" (சாந்தி உண்டாவதாக!) என்று கூறினார்கள்; "நிச்சயமாக அவர், நாம் உங்களைப் பற்றி பயப்படக் கூடியவர்கள்" என்றார்.

قالوا أتَوْجَلُ إِنَّا نَبْشِرُكَ بِعِلْمٍ عَلَيْهِ^{٤٧} قَالَ أَبْشِرْتُهُمْ وَنَّ
 عَلَىٰ أَنَّ مَسْئِيَ الْكِبَرِ فِيمَا تُبَشِّرُونَ^{٤٨} قَالُوا يَا شُرْنَكَ
 بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَنْطِيْنَ^{٤٩} قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ
 رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ^{٥٠} قَالَ فَمَا حَطَبُكُمْ أَيُّهَا
 الْمُرْسَلُونَ^{٥١} قَالُوا إِنَّا أُرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ^{٥٢} إِلَّا إِلَّا
 لُوطٌ إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ^{٥٣} إِلَّا امْرَأَتُهُ قَدْ رَنَّ إِنَّهَا لَهُنَّ
 الْغَيْرُونَ^{٥٤} فَلَمَّا جَاءَهُمْ لُوطٌ إِلَيْهِ الْمُرْسَلُونَ^{٥٥} قَالَ إِنَّمَا قَوْمٌ
 مُنْكَرُونَ^{٥٦} قَالُوا بَلْ حَتَّىٰ كَيْفَ يَمْنَوْنَ^{٥٧} وَ
 أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ^{٥٨} فَأَسْرِيْا هُنَّكَ بِقَطْعِيْرٍ مِنَ
 الْيَوْمِ وَاتْبِعْهُمْ بِدَارِهِمْ وَلَا يَلْتَفِتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا^{٥٩}
 حِيْثُ تُؤْمِنُونَ^{٦٠} وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ آنَّ دَارَهُؤُلَاءِ
 مَقْطُوْعٌ مَصْبِيْحَيْنَ^{٦١} وَجَاءَ أَهْلُ الْمُدْيَنَةِ يَسْتَبْشِرُونَ^{٦٢}
 قَالَ إِنَّ هُؤُلَاءِ ضَيْفِيْ فَلَا تَفْضَحُونَ^{٦٣} وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا
 تُخْزِنُونَ^{٦٤} قَالُوا أَلَمْ نَهَكَ عَنِ الْعَلَمِيْنَ^{٦٥} قَالَ هُؤُلَاءِ بَنَاقِ
 إِنَّكُمْ فَعِلَّيْنَ^{٦٦} لَعْمَرَكَ إِنَّهُمْ لَفِي سُكُونٍ يَعْمَلُونَ^{٦٧}

53. அ(தற்க)வர்கள், "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நாம் உமக்கு மிக்க ஆறிவார்ந்த ஒரு குமாரனைக் கொண்டு நன்மாராயங் கூறு(வதற்காகவே வந்திருக்கின்ற நோம்" என்று கூறினார்கள்.

54. அ(தற்க)வர், "என்னை முதுமை வந்தனைத்து விட்டபோதா நீங்கள்எனக்கு (குமாரனைக் கொண்டு) நன்மாராயங் கூறுகின்றீர்கள்? எதனைக் கொண்டு நீங்கள் எனக்கு நன்மாராயங் கூறுகின்றீர்கள்? என்று கேட்டார்.

55. அ(தற்க)வர்கள், "உன்னையைக்கொண்டே நாங்கள் உமக்கு(மகனைப் பற்றி) நன்மாராயங் கூறுகிறோம்(அதைப்பற்றி) நிராசை கொண்டோரில்(ஒருவராக) நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

56. அ(தற்க)வர், "வழிகெட்டவர்களைத் தவிர, வேறெவர் தன் இரட்டகனின் அருளைப்பற்றி நிராசை கொள்வார்?" என்றார்.

57. (பின்னர் மலக்குகளிடம், "ஆல்லாஹுவினால்) அனுப்பப்பட்டவர்களே! உங்கள் செய்திஎன்ன? என்று கேட்டார்.

58. அ(தற்க)வர்கள் "பாவிகளான் ஒரு கூட்டத்தார் பால் (அவர்களை அழித்துவிட) நிச்சயமாக நாங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

59. ஹாத்துடைய குடும்பத்தாரரைத் தவிர நிச்சயமாக நாங்கள் அவர்கள் அனைவரையும் காப்பார்த்துகிறவர்கள்—

60. "அவருடைய மனையைத் தவிர; நிச்சயமாக அவள் (வேதனையடைவதில்) தங்கியவர்களில் உள்ளவளென்று நாம் நிர்ணயித்துவிட்டோம்" (என்று அல்லாஹு கூறியதாகக் கூறினார்கள்).

61. (அல்லாஹுவால்) அனுப்பப்பட்ட (மலக்குகளான அத்தூது)வர்கள், ஹாத்துடையகுடும்பத்தாரிடம் வந்தபொழுது—

62. அவர் (அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நீங்கள் (எனக்கு) அறிமுகமில்லாக கூட்டத்தவர் என்று கூறினார்.

63. அ(தற்க)வர்கள், அல்ல! அவர்கள் எதை சந்தேகித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அதை நாம் உம்மிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

64. (நடந்தேறக் கூடியதான்) உன்னையையே நாம் உம்மிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; நிச்சயமாக நாம் உன்னையாளர்களாகவே இருக்கிறோம்.

65. ஆகவே, இவரின் ஒருபகுதியில் நீர் உம் குடும்பத்தினருடன் சென்றுவிடுவிராக! அன்றியும், அவர்களுக்குப்பின்னால் நீர் தொடர்ந்து செல்விராக! உங்களில் ஒருவருமே திரும்பிப் பார்க்கவும் வேண்டாம்; நீங்கள் ஏவப்பட்ட இடத்திற்குச் சென்றும்விடுவங்கள்" (என்றார்கள்).

66. அன்றியும், நிச்சயமாக இவர்கள் அனைவரும் காலைப்பொழுதை அடைந்தவர்களாக வேற்றுக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்றும் நாம் முடிவெடுத்து அவருக்கு அறிவித்தோம்.

67. மேலும், (வாயிப்பர்கள் சிலர் வந்திருப்பதாக அறிந்த) அந்தகரவாசிகள், மிகக் மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாக வந்து விட்டனர்.

68. (ஹாத் தபி அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக இவர்கள் என்னுடைய விருந்தாளிகள்; ஆகவே, (அவர்கள் விவுயத்தில்) என்னை நீங்கள் அவமானப்படுத்திவிடாதீர்கள் என்று கூறினார்.

69. அன்றியும், நீங்கள் அல்லாஹுவுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; என்னை இழிவுப்படுத்தியும்விடாதீர்கள்" (என்று கூறினார்).

70. அ(தற்க)வர்கள், "அகிலத்தார் பற்றியெல்லாம் (பேசவேண்டாம் என) நாம் உம்மைத் தடுக்கவில்லையா?" என்றுகூறினார்கள்.

71. அ(தற்க)வர், "இவர்கள் என்னுடைய பெண் மக்கள்; நீங்கள் (எதும்) செய்யவர்களாக இருந்தால், (இவர்களைத்திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள்)" என்று கூறினார்.

72. (நபியே!) உம்மைத் தயிரின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக அவர்கள் தங்களுடைய மதியக்கத்திலேயே தட்டப்பிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

فَلَا خَدَّنَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقَيْنَ ۝ فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَ
 أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حَارَّةً مِّنْ سِجِّيلٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْتَ
 لِلْمُتَوَسِّمِينَ ۝ وَإِنَّهَا لِسَيِّئِلْ مُقْبِلٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْةَ
 لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَكْيَةِ لَظَلَمِينَ ۝ فَانْتَهَى
 مِنْهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَامَّا مُمْبِلُونَ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْجَنَاحِ
 الْمُرْسَلِينَ ۝ وَاتَّبَعُهُمْ إِيْتَنَا فَكَانُوا عَنْهُمْ مُعْرِضِينَ ۝
 وَكَانُوا يَنْجُوُنَ مِنَ الْجَهَالِ بُيُوتًا أَمْبَيْنَ ۝
 فَلَا خَدَّنَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ۝ فَهَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا
 كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَإِنَّصِفَهُ الصَّفَرَ
 الْجَمِيلَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلُقُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَقَدْ اتَّيْنَاكَ
 سَبْعَاءِ مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ۝ لَا تَمُدَّنَّ
 عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَخْرُنَّ
 عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ إِنِّي أَنَا
 الشَّذِيرُ الْمُبِينُ ۝ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۝

73. ஆகவே, பொழுது உதயத்திற்குப்பிற்குள்ள நேரத்தை அவர்கள் அடைய, பேரிடிமுக்கம் அவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டது.

74. அ(வ்வுரான)தள் மேற்பகுதியை அதன் கீழ்ப்பகுதியாக (மேல்கீழாக) ஆக்கிவிட்டோம்; இன்னும் (களிமண்ணாலான)சடப்பட்ட கற்களை அவர்கள் மீது நாம் பொழியச் செய்தோம்.

75. சிந்திப்போருக்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

76. நிச்சயமாக அ(வ்வுரான)து (நீங்கள் பிரயாணத்தில் சென்று திரும்பும்) நேரான பாதையில்தான் இருக்கிறது.

77. நிச்சயமாக இதில்லிக்காங்கோண்டோர்க்கு ஒரு அத்தாட்சி இருக்கிறது.

78. (ஷாஜூபுடைய சமூகத்தாராகிய) அடர்ந்த தோப்புடையோரும் நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்களாகவே இருந்தனர்.

79. ஆகவே, அவர்களை நாம் தண்டித்தோம்; நிச்சயமாக (அழிக்கப்பட்ட) இவ்விரண்டு (ஊர்களு)ம் பசிரங்கமான வழியில்தான் இருக்கின்றன.

80. (மத்தோவிற்கும், தழுக்கிற்கும் இடைப் பகுதியிலுள்ள "ஹித்ர்" என்ற ஊரில் வாழ்ந்து வந்த ஸமூது கூட்டத்தினரான) ஹித்ருவாசிகளும் (நம்) தூதர்களை திட்டமாகப் பொய்யாக்கினர்.

81. நாம் அவர்களுக்கு நம்முடைய பல அத்தாட்சிகளையும் கொடுத்தோம்; அப்பொழுது அவற்றைவிட்டும் அவர்கள் புறக்கணித்தவர் களாகவே இருந்தார்கள்.

82. அவர்கள் அச்சமற்றவர்களாக மலைகளிலிருந்து வீடுகளைக் குடை(ந்து உருவாக்கு)பவர்களாகவும் இருந்தனர்.

83. அவர்கள் அதிகாஸலப்பொழுதை அடைந்தவர்களாக இருக்க, பேரிடி முழுக்கம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொள்ள. து.

84. அவர்கள் (தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளச்) கெய்திருந்தவைகளில் ஏதும் அவர்களுக்கு அப்போது பலனளிக்கவில்லை.

85. வானங்களையும், பூமியையும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் உண்மையைக் கொண்டேயல்லாது நாம் படைக்கவில்லை; (நபியே! இவர்களுடைய தண்டனைக்குரிய காலமான) மறுமை நாள் நிச்சயமாக வரக்கூடியதே! (அது வரையில் இத் தீயவர்களின் துண்புறுத்தலை) நீர் முற்றாகப் புறக்கணித்து அழகாக மன்னித்துவிடுவீராக.

86. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் – அவனே(அனைத்தையும்) படைத்தோன்; (இவர்களைப்பற்றி) நன்கறிந்தோன்.

87. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம் உமக்கு, திரும்பத் திரும்ப ஒதக் கூடிய ஏழு வசனங்களை (யுடைய அல்லபாத்திலூ அத்தியாயத்தை)யும், இந்த மகத்தான் குர்ஆனையும் தந்திருக்கிறோம்.

88. எதை நாம் அவர்களில் பலதரப்பட்டவர்களுக்கு சுகமனுபவிக்க வைத்துள்ளோமோ, அதன்பால் உம்முடைய இருக்கண்களை (பார்ஸவைகளை)யும் நிச்சயமாக நீர் நீட்டாதீர்! நீர் அவர்களுக்காக கவலையும் படாதீர்; இன்னும், நீர் விசுவாசிகளுக்கு(பணிவெனும்) இறக்கையைத் தாழ்த்துவீராக.

89. அன்றியும், "நிச்சயமாக நானே பசிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்திறவன் என்றும் நீர் கூறுவீராக!

90. (நபியே! முந்தைய வேதங்களைப்) பலவாறாகப் பிரித்தோர் மீது, இறக்கியவாறே(வேதனையை நாம் இறக்குவோம்)

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِصْمِيًّا فَوَرِثُكَ لَنْسَلَهُمْ
 أَجْمَعِينَ ۝ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَاصْدَعْ بِمَا تُمْرِدُ
 أَعْرِضْ عَنِ الْمُتَشَرِّكِينَ ۝ إِنَّ الْكَفِيلَنَّ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَقْ سَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
 أَنَّكَ يَضْيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝ قَسَمْهُمْ مُحَمَّدٌ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِّنَ السَّاجِدِينَ ۝ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝
 سُوْفَ تَفَكَّرُ مَا لَمْ تَرَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِمَا فِي عَوْنَوْ وَسَهْلَةَ بَرْوَانَ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَتَيْ أَمْرَ اللَّهِ فَلَا سَتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَلَّمَ عَمَّا
 يُشَرِّكُونَ ۝ يُنْزِلُ الْمَلِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ كَاهِلٍ مَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُ وَأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَإِنَّقُونَ ۝ خَلَقَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعْلَمُ عَمَّا يُشَرِّكُونَ ۝ خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝ وَالْأَنْعَامَ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْرٌ وَمَنَافِعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝
 وَلَكُمْ فِيهَا جَهَالٌ ۝ حِينَ تُرْجِعُونَ وَحِينَ تُسَرَّحُونَ ۝

91. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் (இந்தக்) குர் ஆணைப் பல பாகங்களாக ஆக்கிவிட்டனர்.

92. ஆகவே, உமதிரட்சகன் மீது சத்தியமாக, அவர்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நாம் (விசாரணைசெய்து) கேட்போம்—

93. அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி.

94. ஆகவே, உமக்கு ஏவப்பட்டதை (ததயக்கமின்றி) நீர் அவர்களுக்குத் தெளிவாகக் கூறி விடுவீராக! இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போரை புறக்கணித்தும் விடுவீராக!

95. (உம்மைப்) பரிகாசம் செய்பவர்களுக்கு (தன்டனை அளிக்க) நிச்சயமாக நாமே உமக்குப்போது மானவர்களாக இருக்கிறோம்.

96. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்— அல்லாஹுவுடன் (பொய்யாக) மற்றொரு வணக்கத்திற்குரிய (தெய்வத்) தையும் (இணையாக) ஆக்குகிறார்கள்; (இதன் முடிவைப்பின்னர்) இவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

97. மேலும், (நுரியே) அவர்கள் (கேவலமாகக்) கூறுபவற்றின் காரணமாக உமது நெஞ்சம் கலக்கத்திற்குள்ளாவதை நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்.

98. ஆகவே நீர் (அவர்களின் கூற்றைப் பொருப்படுத்தாது) உமதிரட்சகளின் புகழைக்கொண்டு துதிப்பீராக! இன்னும், சிரம் பணிவோர்களில் நீரும் ஆகிவிடுவீராக!

99. உமக்கு (யீசின் என்னும்) மரணம் வரும் வரையில் உமதிரட்சகளை வணங்கிக் கொண்டிருப்பீராக!

அத்தியாயம் : 16

அந்நல்லல் — தேவீ

வசனங்கள் : 128 மக்கி ருகஸ்கள் : 16

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்புண் யோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. (இதோ) அல்லாஹுவுடனைய கட்டளை வந்துவிட்டது; ஆகவே, அதைப்பற்றி நீங்கள் அவசரப்படாதீர்கள்; அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் இணைவைப்பவற்றை விட்டும் (மிகக்) உயர்வானவன்.

2. நிச்சயமாக அது (காரியின் என்னவென்றால்) "வணக்கத்திற்குரியவன் என்னைத் தவிர (வேறு எவ்வரும்) இல்லை; (ஆகவே) என்னையே பயந்து கொள்ளுங்கள் என நீங்கள் எச்சாரிக்கை செய்யுங்கள் என்று தன் அடியார்களில் தான் நாடியவர் மீது, தன் கட்டளையினால் வறீயைக்கொண்டு அமரர்களை அவன் இரக்கி வைக்கிறான்.

3. வானங்களையும், பூமியையும் (வீணாவிளையாட்டிற் காக இல்லாமல்) உண்மையைக்கொண்டு அவன் படைத்திருக்கிறான்; அவர்கள் இணைவைப்பவைகளைவிட்டும் அவன் மிகக்கப்பரிசுத்தமானவன்.

4. ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து மணிதனை அவன் படைத்தான்; (அவ்வாறு படைக்கப்பட்ட அவன் வளர்ந்து நிறைவு பெற்று விட்டு) இப்போது அவன் பசிரங்கமாகத் தர்க்கிக்கக்கூடியவன் (ஆக இருக்கிறான்).

5. மேலும், (மனிதர்களே) கால்நடைகளை— அவற்றை (உங்களுக்காக) அவனே படைத்தான். அவற்றில் உங்களுக்காக (குளிரைத்தடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய) கதசதப்புண்டு. இன்னும், (வேறு) பயண்களும் உங்களுக்குண்டு; மேலும், அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்கின்றார்கள்.

6. நீங்கள் அவற்றை (மேய்த்து,) மாலையில் ஓட்டி வரும் பொழுதும், (மேய்ச்சலுக்காக) காலையில் ஓட்டிச்செல்லும் பொழுதும் அவற்றில் உங்களுக்கு அழகுமிகுக்கிறது.

وَتَحْمِلُ أثْقَالَ الْكُمْهُ إِلَى بَكَدِّ لَهُ تَكُونُ الْعِيْنُوُرُ الْأَيْشِقُ
 الْأَنْفُسُ إِنَّ رَبَّكُمُ الْرَّؤْفُ رَحِيمٌ ۝ وَالْخَيْلُ وَالْبَغَالُ
 وَالْحَمِيرُ لَتَرْكِبُوهَا وَزِينَةٌ ۝ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَلَبٌ وَأَوْسَاءُ لَهُذَا كُمْ
 أَجْمَعِينَ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِكُمْ مِنْهُ
 شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسْيِمُونَ ۝ يُنْتَهِيُّ لَكُمْ بِهِ
 الرَّزْعُ وَالرِّيْسُونُ وَالنَّخِيلُ وَالْأَعْنَابُ وَمِنْ حُلْ
 الشَّمَرِتُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَيْهَ لِقَوْمٍ يَتَكَبَّرُونَ ۝ وَسَخَرَ
 لَكُمُ الْيَئُلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالقَمَرُ وَالنَّجْوُمُ
 مُسَخَّرٌ بِإِمْرَةٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَيْهَ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝
 وَمَادِرَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلوَانُهُ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَذَيْهَ لِقَوْمٍ يَذَكَّرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي
 سَخَرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوهُنَّهُ لَهُمَا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرُجُوهُ
 مِنْهُ حَلِيَّةٌ تَلْبِسُوهُنَّهُ وَتَرَى الْفُلُكَ مَوَاحِدًا
 فِيهِ وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشَكُّرُونَ ۝

7. மேலும், மிக்க கவுட்டத்துடன்னிருங்கள் சென்றடையமுடியாத அத்தகைய ஊர்களுக்கு அவை உங்களுடைய பள்ளவான் சுமைகளையும் சுமந்து செல்கின்றன; நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் (உங்கள் மீது) மிகக் கிருக்குமின்னவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

8. இன்னும் குதிரைகளையும், கோவேறு கழுதைகளையும், கழுதைகளையும்— அவற்றில் நீங்கள் ஏறிக்கொண்டு வருவதற்காகவும், (உங்களுக்கு) அவைகளாமாகவும் (அவனே படைத்துள்ளான்). இன்னும் நீங்கள் அறியாதவற்றையும் அவன் படைக்கின்றான்.

9. (கோணாலில்லாத) நேரான வழியைத் தெளிவு செய்வது அல்லாஹுவின் மீதே இருக்கிறது; அதில் கோணால் வழியும் உண்டு; இன்னும் அவன் நாடினால், உங்கள் அனைவரையும் நேர் வழியில் செலுத்திவிடுவான்.

10. அவன் எத்தகையவனென்றால், வானத் திலிருந்து நீரை உங்களுக்கு இருக்கிவைத்தான்; அதிலிருந்து குடிப்பும் உங்களுக்குண்டு; அதிலிருந்து (வளர்ந்த) மரங்களும் உங்களுக்குண்டு; அதில் (உங்கள் கால் நடைகளை) நீங்கள் மேய்க்கிறிரகள்.

11. அதனைக்கொண்டே (விவசாயப்) பயிர்களையும், ஜூத்துண், பேரீச்சை, திராட்சைகளையும், இன்னும் பலவ்வகைக் களிகளிலிருந்தும் அவன் உங்களுக்காக முளைப்பிக்கக் கெய்கிறான்; நிச்சயமாக இதில், சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தார்க்கு ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

12. இன்னும், அவன் இரவையும், பகலையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்துள்ளான்; (அவ்வாறே) நட்சத்திரங்களும் அவனுடைய கட்டளைப்படியே வசப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; நிச்சயமாக இதிலும், நினைவுகூறக்கூடிய கூட்டத்தார்க்கு (தகுந்த) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

13. பூமியில் உங்களுக்காக அவன் படைத்தவற்றையும், அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவைகளாக இருக்க அவனே அவற்றை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்துள்ளான்); நிச்சயமாக, அதில் படிப்பினைபெறும் சமூகத்தார்க்கு அத்தாட்சியிருக்கிறது.

14. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், கடலை — அதிலிருந்து நீங்கள் புதிய இறைச்சியையின் போன்றவற்றை உண்ணுவதற்காகவும், இன்னும், எதை நீங்கள் அணிகின்றீர்களோ அத்தகைய ஆபரணத்தை அதிலிருந்து நீங்கள் வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் வசப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளான்; இன்னும், தண்ணீரைக் கிழித்துக் கொண்டு அதில் செல்பவைகளாக கப்பல்களை நீர் காண்சீர்; மேலும், அவனதுபேரருளை நீங்கள் தேடிக்கொள்வதற்காகவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (இவ்வாறு கடலை அவனே உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளான்).

وَالْقُلْقُلُ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمْدِدَ بَكُورًا وَأَنْهَرَا وَسُبْلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهتَدُونَ^(١٥) وَعَلِمْتُ وَبِالْبَعْدِ هُوَ يَهتَدُونَ^(١٦) أَفَمَنْ
 يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفْلَاتِنَ كَرُونَ^(١٧) وَإِنْ تَعْدُ وَانْجَمَةَ اللَّهِ
 لَا يَحْصُو هَا أَنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ حَيْثُ^(١٨) وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ وَ
 مَا لَعْلُونَ^(١٩) وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ
 شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ^(٢٠) أَمْوَاتٍ غَيْرًا حَيَاةً وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّا نَّ يَعْنُونَ^(٢١) إِنَّهُ كُوَّالَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ قُلْوَبُهُمْ مُنْكَرٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ^(٢٢) لِأَجْرِمِ أَنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَسْرُونَ وَمَا يَعْلُمُونَ إِنَّهُ لَرَبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ^(٢٣)
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ^(٢٤) لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمةِ
 وَمَنْ أَوْزَرَ النَّاسَ مِنْ يُضْلُلُهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا
 يَرِسُوْنَ^(٢٥) قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَى
 اللَّهُ بِذِيَّا نَهَمُّ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَأَتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ^(٢٦)

15. பூமியின் மீது அது உங்களைக் கொண்டு அசையாதிருப்பதற்காகப் (பெரிய) பெரிய மஸலகளை உறுதியாக அவன் அமைத்தான்! (உங்கள் போக்குவரத்துக்கு சரியான வழியை) நீங்கள் அறிவுதற்குப் (பல) பாதைகளையும், ஆறுகளையும் (அமைத்தான்).

16. இன்னும், (வழிகாட்டும்) பல அடையாளங்களையும் (அவன் அமைதி துள்ளான்); நட்சத்திரங்களைக் கொண்டும் (பிரயாணிகளாகிய) அவர்கள் (தங்கள்) வழியை அறிந்து கொள்கின்றனர்.

17. எவன் படைக்கின்றானோ (அவன் எதையுமே) படைக்காத ஒருவளைப் போன்றவளா? நீங்கள் (இதை) சிந்திக்கமாட்டார்களா?

18. மேலும், அல்லாஹுவின் அருட்கொடையை நிங்கள் என்னுவிர்களாயின், அதனை நீங்கள் (கணக்கிட்டு எண்ணி) வரையறுத்து விடமாட்டார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹு மிக்கமன்னிக்கிறவன்; மிக்கிருபையுடையோன்.

19. நீங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், நீங்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நிச்சயமாக அல்லாஹு நன்கு அறிவான்.

20. மேலும், அல்லாஹுவையள்ளி, அவர்கள் அழைக்கிறார்களே அத்தகையோர்— அவர்கள் எந்தப் பொருளையும் படைக்கமாட்டார்கள்; அவர்களோ (அவனால்) படைக்கப் படுவார்களாவர்.

21. (அன்றி, அவர்கள்) இறந்தவர்களே— உயிருள்ளவர்களன்று; அவர்கள் எப்பொழுது (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் அவர்கள் அறியமாட்டார்கள்

22. உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே நாயன்தான்; ஆகவே, மறு மையை நம்பவில்லையே அத்தகையோர்— அவர்களுடைய இதயங்கள் (எதைக்கேட்டபோதிலும்) மறுப்பவைகளாகவே இருக்கின்றன; அவர்கள் பெருமையடித்துக்கொண்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

23. நிச்சயமாக அல்லாஹு, அவர்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நன்கு அறிவான் என்பதில் சந்தேகமில்லை; நிச்சயமாக அவன் பெருமையடித்துக்கொண்ட (இ)வர்களை நேரிப்பதில்லை.

24. இன்னும், (குரு ஆளைக்குறிப்பிட்டு அதில்,) "உங்களுடைய இரட்சகள் எதை இறக்கி வைத்தான்" என்று அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டால், "(இது) முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்களத்தை" என்று அவர்கள் (பதில்) கூறுகின்றனர்.

25. மறுமை நாளில் தங்கள் பாவச் சுமைகளை இவர்கள் பூரவமாகச் சுமப்பதற்காக மற்றும் அறிவின்றி இவர்கள் வழிகெடுத்த மற்றவர்களின் பாவச் சுமைகளை இவர்களே சுமப்பதற்காக வேண்டி (இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்; இருவரின் பாவச் சுமைகளை) அவர்கள் சுமப்பது மிகக் கெட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுகின்றன.

26. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அவர்களும் நிச்சயமாகச் சூழ்ச்சி கெய்து கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகவே, அல்லாஹு அவர்களின் கட்டடத்தை அடித்தளங்களிலிருந்து அடியோடு பெயர்த்தெடுத்து விட்டான்; (எனவே அக்கட்டடத்தின்) முகடு அவர்களுக்கு மேலிருந்து அவர்களின் மீது விழுந்து விட்டது; இன்னும், அவர்கள் உள்ளரந்து கொள்ளமுடியாத விதத்தில், வேதனை அவர்களை வந்தடைந்தது.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْرِجُهُمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخُزْمَى
 الْيَوْمَ وَالسَّوْءَ عَلَى الْكُفَّارِ ۝ الَّذِينَ تَوَقَّفُهُمُ الْمَلِكَةُ
 ظَالِمٍ أَنفُسُهُمْ فِي الْقَوْلِ السَّلَمِ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ إِنَّ
 اللَّهَ عَلَيْهِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَلِدِينَ فِيهَا فَلِئِسَ مَثْوَيَ الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَقِيلَ لِلَّذِينَ
 اتَّقُوا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا إِنَّ الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 هُذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَدَأْرَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنَعْمَدُ إِلَى الْمُتَقْبِرِينَ ۝
 جَهَنَّمُ عَدِينَ يَدْخُلُونَهَا تَبَرِّى منْ تَعْتَهَا الْأَنْهَرُ لَهُمْ فِيهَا
 مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَبْغِي اللَّهُ الْمُتَقْبِرِينَ ۝ الَّذِينَ تَوَقَّفُهُمُ
 الْمَلِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هَلْ يَنْظَرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيهِمُ الْمَلِكَةُ أَوْ
 يَأْتِي أَمْرُرِيكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمُهُمْ
 اللَّهُ وَلَكُنْ كَانُوا أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ فَمَا صَابَهُمْ سَيِّئاتٌ
 مَا عَمِلُوا وَحَقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝

27. பிள்ளைர், மறுமை நாளில் அவன் அவர்களை இழிவுபடுத்துவான்; மேலும், "(விகவாசிகளுடன்) நீங்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய என்னுடைய இணையாளர்கள் என்கே?" என்றும் கேட்பான்; (அச்சமயம்,) அறிவு கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோர் "இன்றையத்தினாம் இழிவும், வேதனையும் நிச்சயமாக நிராகரிப்போரின் மீதுதான்" என்று கூறுவார்கள்.

28. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்துகொண்டவர்களாக இருக்கும் நிலையில் அவர்களின் உயிர் களை மலக்குகள் கைப்பற்றுவார்கள்; அவர்கள் "நாங்கள் எவ்விதக் குற்றமும் செய்யவில்லை" என்று (குறிமலக்குகளிடம்) சமாதாளத்தைக் கோருவார்கள்; "அல்ல! நிச்சயமாக அல்லாது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை நன்கறிந்தவன்" (என்று மலக்குகள் பதிலளிப்பார்கள்).

29. ஆகவே, "நரகத்தின் வாயில்களில்— அதில் நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்களாக நீங்கள் புகுந்துவிடுக்கள்" (என்று கூறுவார்கள்). ஆகவே, பெருமையடித்துக்கொண்டிருந்த (இ)வர்களின் ஒதுங்குமிடம் மகா கெட்டது.

30. மேலும், பயபக்தியுடையவர்களிடம், உங்கள் இரட்சகள் எதை இறக்கிவைத்தான் என்று கேட்கப்பட்டது; (அப்போது) அவர்கள், "நன்மையையே (இறக்கி வைத்தான்)" என்று கூறுவார்கள்; இவ்வுலகில் அழகானவற்றைச் செய்தார்களே அத்தகையோருக்கு (இவ்வுலகிலும் அழகான) நன்மையுண்டு; (அவர்களுடைய) மறுமையின் வீடும் மிகக் மேலானதாக இருக்கும்; இன்னும், பயபக்தியுடையவர்களின் வீடுதிட்டமாக நல்லதாகி விட்டது.

31. நிலைத்திருக்கக்கூடிய சுவனாபதி களாகும்; அவற்றில் அவர்கள் பிரவேசிப்பார்கள்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் விரும்பியவை அவற்றில் அவர்களுக்குள்ளு; பயபக்தியுடையோருக்கு இவ்வாறே அல்லாது நற்குலி கொடுக்கின்றான்.

32. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (சமானுடன்) நல்லவர்களாக இருக்கும் நிலையில் மலக்குகள் அவர்களுடைய உயிர் களைக் கைப்பற்றுவார்கள்; அவர்களிடம் "ஸலாமுன் அலைக்கும் (உங்களுக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக!) நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்ததின் காரணமாக சுவனாபதி பிரவேசியுங்கள் என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

33. (நிராகரிப்போர்களோ, தங்கள் உமிழைக்கைப்பற்றுவதற்காக) அவர்களிடம் மலக்குகள் வருவதையோ, அல்லது உமதிரட்சகளின் கட்டளை வருவதையோ தவிர, (வேறுதனையும்) அவர்கள் எதிர் பார்க்கின்றனரா? இவர்களுக்கு முன் னிருந்தவர் களும் இவ்வாறே செய்துகொண்டிருந்தனர்; அல்லாது அவர்களுக்கு அநியாயம் (எதுவும்) செய்யவில்லை; எனினும், அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

34. ஆகவே, அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்ததீமைகள் அவர்களை வந்தடைந்தன; மேலும் எதை அவர்கள் பரிகாசம் செய்துகொண்டிருந்தார்களோ, அது அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டது.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا إِلَوْهَاءِ اللَّهِ مَا عَبَدَ نَاسٌ مِّنْ دُونِهِ
 مِنْ شَيْءٍ تَخْفَنَ وَلَا أَبَاوْنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
 كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
 الْبَلْغُ الْمُبِينُ^٦ وَلَقَدْ بَعْثَتْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنْ
 اعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا يُجْنِبُوا إِلَّا طَاغُوتٌ فَيَنْهُمُ مِّنْ هَذِي اللَّهُ
 وَمِنْهُمُ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الظَّلَلَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْدِرِينَ^٧ إِنْ تَحْرُضُ عَلَى هُنَّمٍ
 فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَعْدِلُ مِنْ يُضْلَلُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَصِيرٍ^٨ وَ
 أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَنَّمَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَمُوتُ
 بَلْ وَعْدُ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ الْكُثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ^٩
 لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَعْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّهُمْ كَانُوا كُفَّارِيْنَ^{١٠} إِنَّمَا قَوْلُنَا الشَّيْءُ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نَقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ^{١١} وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
 ظُلِمُوا إِنَّمَا نَهَمُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَا كِبْرَةُ الْآخِرَةِ كَبُرُوكُ
 كَانُوا يَعْلَمُونَ^{١٢} الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ^{١٣}

35. "அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நாங்களும், எங்கள் முதானையர்களும் அவனையன்றி மற்றெனையும் வணங்கி இருக்கவும் மாட்டோம்; அவனுடைய கட்டளையின்றி எனையும் (ஆகாதவையெனத்) தடுத்திருக்கவும் மாட்டோம்" என்று இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தோர் கூறுகின்றனர். இவ்வாறே இவர்களுக்கு முன் இருந்தவர்களும் செய்தார்கள். (நம் தூதைத்) தெளிவாக எத்திவைப்பதைத்தவிர (வேறு எதுவும் நம்) தூதர்களின் மீது உண்டா?

36. ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் திட்டமாக நாம் ஒரு தூதரை அனுப்பியிருக்கிறோம்; (அத்தூதர் அச்சமூகத்தவர்களிடம்) அல்லாஹுவேயே வணங்குகின்கள்; அல்லாஹ் அல்லாத வணங்கப்படும் வைத்தான் களாகிய அனைத்து தூகூத்திலிருந்தும் நீங்கள் விலகிக்கொள்ளுங்கள்; (என்று கூறினார்கள்) ஆகவே, அவர்களில் அல்லாஹ் நேர்வழியில் செலுத்தியவர்களும் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் எவர்மீது வழிகேடு விதியாகிவிட்டதோ அவரும் அவர்களில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் பூரியில் சுற்றித்திரிந்து (அத்தூதர்களைப்) பொய்யாக்கியவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (கவனித்து)ப்பாருங்கள்.

37. (நபியே) அவர்கள் நேர் வழிபெறுவதின் மீது நீர் (எவ்வளவுதான்) பேராசை கொண்டாலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவன் வழிதவறச்செய்தவரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்; இன்னும், அவர்களுக்கு உதவிசெய்யபவர்கள் (எவரும்) இல்லை.

38. (நபியே) இறந்தவர்களை அல்லாஹ் (உயிர்கொடுத்து) எழுப்பமாட்டான் என்று அல்லாஹுவின் மீது (நிராகரிப்போரான) அவர்கள் மிக்க உறுதியான சத்தியமாக சத்தியம் செய்கின்றனர்; அவ்வாறன் று! (இறந்தவர்களை உயிர்கொடுத்து எழுப்புவான் என்ற) அவனின் வாக்கு முற்றிலும் உண்மையானதே; எனினும்மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

39. (உலகில்) எ(விவிஷயத்)தில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதனை அவர்களுக்கு அவன் தெளிவு செய்வதற்காகவும், நிராகரித்தோர் நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்களாகவே இருந்தார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்வதற்காகவும் (அவர்களை அவன் உயிர்கொடுத்து எழுப்புவான்).

40. ஏதேனும் ஒரு பொருளுக்கு_அதை (ஊடுபள்ளா) நாம் நாடினால், நமது கூற்றெல்லாம் "ஆகுக" என்று அதற்கு நாம் கூறுவதுதான்; (உடனே) அது ஆகிவிடும்.

41. (விக்வாசிகளே!) விரோதிகளால் அந்தமிழைக்கப்பட்ட பின்னர், அல்லாஹுவுக்காக (த் தங்கள் ஊரைத்துறந்து) ஹித்துத்துப் புறப்பட்டார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களை நிச்சயமாக நாம் இவ்வுலகில் அழகிய இடத்தில் குடியிருத்தாட்டுவோம்; அவர்கள் அறிந்துகொண்டவர்களாக இருந்தால் மறுமையின் கூலியோ மிகப்பெரியதாகும்.

42. இவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (இம்மை வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களை கசித்துப்) பொறுத்துக்கொண்டார்கள்; (தங்களின்காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்களுடைய இரட்சகன் மீதே நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள்.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَعَلُوا الْأَهْلَ
 الَّذِي كُرِّانٌ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْذِكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا أُنزَلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝
 أَفَمَنَ الَّذِينَ مَكْرُوِهِ الْسَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝ أَوْ يَأْخُذُهُمْ
 فِي تَقْلِيْهِمْ فَمَا هُوَ بِمُعْجِزٍ ۝ أَوْ يَأْخُذُهُمْ عَلَى تَحْقِيقٍ فَإِنَّ
 رَبَّكُوكُلَّ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ أَوْ لَوْبَرِرُوا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَتَفَيَّأُ افْطَلَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَاءِ لِلْسُّجُودِ وَهُمْ
 دُخُرُونَ ۝ وَلَلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
 دَآبَةٍ وَالْمَلِكَةُ وَهُمْ لَا يُسْتَكِرُونَ ۝ يَخَاوُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوْلَمْ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ ۝ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَخَذُوا أَهْلَيْنَ اثْنَيْنِ
 إِنَّهُمْ هُوَ اللَّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۝ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَلَهُ الَّذِينَ وَاصْبَأُوا فَغَيْرَ اللَّهِ تَتَقَوَّنَ ۝ وَمَا يَكُونُ
 مِنْ نَعْمَةٍ فَيَنْ أَنَّ اللَّهَ ثُمَّ إِذَا مَسَكُوا الصُّرُفَ إِلَيْهِ تَجْعَلُونَ ۝
 ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الصُّرُفَ عَنْهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يُرِيدُونَ وَمِنْهُمْ يُشْرِكُونَ ۝

43. (நபியே!) இன்னும் உமக்கு முன்னர் (மனிதர்களில் தூதுவர்களாக) ஆடவர்களையே தவிர நாம் அனுப்பவில்லை; அவர்கள் பால் நாம் வறி அறிவித்தோம்; ஆகவே, நீங்கள் (அதனைப்பற்றி) அறியாதவர்களாக இருந்தால் அறிந்தவர்களிடம் கேட்டு (த்தெரிந்து)க்கொள்ளுவங்கள்.

44. தெளிவான அத்தாட்சிகளையும், வேதங்களையும் (அத்தூதர்களுக்கு நாம் கொடுத்தனுப்பினோம்). மேலும், மனிதர்களுக்கு அவர்கள் பால் இறக்கிவைக்கப்பட்டதைநீர் அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக மற்றும் அவர்கள் சிந்திப்பவர்களாக ஆசிரியாம் என்பதற்காகவும் உம்பால் இவ்வேதத்தை நாம் இறக்கிவைத்தோம்.

45. தீமைகளைச் (செய்திட) சூழ்சி செய்வோர் – அல்லாஹ் அவர்களைச் கொண்டு பூமியை விழுங்குமாறு செய்வான் என்பதையோ, அல்லது அவர்கள் அறிந்து கொள்ளாத விதத்தில் அவர்களை வேதனை வந்தடையும் என்பதையோ அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?

46. அல்லது அவர்கள் (காரியங்களில்) ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் போதே அவர்களை அவன் பிடித்துவிடுவான் என்பதையும் (அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?) அவர்கள் (நம்மை) இயலாமலாக்கக்கூடியவர்கள் அல்லர்.

47. அல்லது (யாதோர் ஆபத்துவருமென்ற) பயத்தின்மீது (இவர்கள் இருக்கும் நிலையில்) இவர்களை அவன் பிடித்துவிடுவான் என்பதையும் (அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?) ஆகவே, நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகள் மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

48. அல்லாஹ் படைத்தவற்றில் உள்ள எப்பொருளும் அதனுடைய நிழல்கள், அவன் தாழ்வானவையாக இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுக்கு சாஷ்டாங்கம் செய்தவையாக வலப்பக்கமும், இடப்பக்கங்களிலும் சாய்கின்றன என்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா?

49. ஜீவராசிகளில் வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வுக்கே சிரம் பணிந்து வணங்குகின்றன; இன்னும் மலக்குகளும் – (அவ்வாறே சிரம் பணிகின்றனர்.) அவர்களோ பெருமையடிக்கமாட்டார்கள்.

50. அவர்கள் தங்களுக்கு மேல் உள்ள தங்கள் இரட்சகளைப் பயப்படுகின்றனர்; இன்னும் தங்களுக்கு கட்டளையிடப்படுகின்றதைச் செய்கின்றனர்.

51. இன்னும், அல்லாஹ் கூறுகிறாள்: (ஒன்றுக்குப் பதிலாக)"இரு தெய்வங்களை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக, அவன் (வணக்கத்திற்குரிய) ஒரே ஒரு நாயன்தான்; ஆகவே (மனிதர்களே! அந்த ஒருவளாகிய) என்னையே நீங்கள் பயப்படுகின்கள்".

52. மேலும், வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன்; வணக்கமும் நிரந்தரமாக அவனுக்கே உரியதாகும்; எனவே, அல்லாஹ் அல்லாததையா நிங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்?

53. அருட்கொடைகளில் உங்களிடம் இருப்பவை அல்லாஹ்விடமிருந்து உள்ளவையாகும்; பிறகு உங்களை யாதொரு துணபம் தொட்டுவிட்டால் (அதிலிருந்து விடுபட) அவனிடமே முறையிடுகிறீர்கள்.

54. பின்னர், உங்களைவிட்டும் அத்தன்பத்தை அவன் நீக்கிவிட்டால், அச்சமயத்தில் உங்களில் ஒரு பிரிவினர் (இத்தகைய) தங்கள் இரட்சகளுக்கே இணைவைக்கின்றனர்.

لِيَكْفُرُوا بِاِيمَانِهِمْ فَتَمْتَعُوا فِي سُوقٍ تَعْلَمُونَ^(١) وَيَجْعَلُونَ
 لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا زَقَّنَهُمْ تَالِهِ لَكُلُّ سُلْطَنٍ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفْتَرُونَ^(٢) وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
 وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدٌ فِي الْأَنْثَىٰ طَلَّ وَجْهَهُ مُسُودًا وَهُوَ نَظِيمٌ^(٣)
 يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءٍ مَا يُشَرِّبُهُ إِيمَانُهُ عَلَىٰ هُوَنَ أَمْ
 يَدْعُسُهُ فِي التُّرَابِ الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ^(٤) إِلَّا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ مُثْلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمِثْلُ إِذَا عَلِمَ وَهُوَ عَزِيزٌ أَعْلَمُ^(٥)
 وَلَوْنُوَاعْدُ اللَّهِ النَّاسَ بِطُلْبِهِمْ فَمَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَائِبٍ وَلَكُنْ
 يُوَحِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمَّىٍ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
 سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ^(٦) وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَرُهُونَ وَتَصِفُ
 أَسْنَدُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لِأَجْرِمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَ
 أَنَّهُمْ مُفْرَاطُونَ^(٧) تَالِهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أَمْرِ مِنْ قَبْلِكَ
 فَرِئَنَ لَهُمُ الشَّيْطَنُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 إِلَيْمٌ^(٨) وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^(٩)

55. நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் நிராகரித்து விடுவதற்காக (இன்ன வைக்கின்றனர்). ஆதலால் (இவ்வுலகில்) சிறிது சுகம் அனுபவித்துக்கொள்ளுங்கள்; பின்னர் (மறுமையில்) நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

56. அன்றியும், நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து ஒருபாகத்தைத் தாங்கள் அறியாதவை (களான தெய்வங்) களுக்கென ஆக்குகின்றனர்; அல்லாஹ்வின்மீது சத்தியமாகத் தீங்கள் இட்டுக்கட்டிக்கூறிக்கொண்டிருந்ததைப் பற்றி, நிச்சயமாக நீங்கள் (மறுமையில்) கேட்கப்படுவீர்கள்.

57. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பெண் மக்களை ஆக்குகிறார்கள்; அவனோ, (இதனை விட்டும்) மிகப் பரிசுத்தமாளவன்; இன்னும், தங்களுக்காக அவர்கள் (தங்கள் மனம்) விரும்புவதை (—ஆன் மக்களை ஆக்குகின்றனர்)

58. இன்னும், அவர்களில் ஒருவன் பெண் குழந்தை (பிறந்திருப்பது) கொண்டு நன்மாராய்ங் கூறப்பட்டால், கோபத்தை அடக்கி விழுங்கியவனாக அவன் இருக்க, அவனுடைய முகம் (துக்கத்தால்) கறுத்தாக ஆகிவிடுகிறது.

59. எதனைக் கொண்டு நன்மாராயங்கூறப்பட்டானோ, அதன் தீமையினால் இழிவுடன் அதை வைத்துக்கொள்வதா? அல்லது அதை மன்னில் புதைத்து விடுவதா? என்று (கவலைப்பட்டு, மக்கள் முன் வராமல்) சமூகத்தாரை விட்டும் மறைந்து கொள்கிறான்; அவர்கள் செய்யும் தீர்மானம் மிகக் கெட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

60. (இத்தகைய) கெட்ட வர்ணனை மறுமையை விசுவாசிக்காதவர் களுக்குரியதாகும்; அல்லாஹ்வுக்கோ, மிகக் மேலான வர்ணனை உண்டு; அவனோயாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

61. இன்னும், மனிதர்களை— அவர்கள் செய்யும் அறியாய்த்துக்காக அவர்களை (உடனுக்குடன்) அல்லாஹ்வுகிடிப்பதாக இருந்தால், (பூமியில்) ஊர் ந் து திரிபவைகளில் எதையுமே அவன் விட்டுவைக்கமாட்டான்; எனினும், ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரையில் அவர்களைப் பிற்படுத்துகிறான்; ஆகவே அவர்களுடைய தவணை வந்து விட்டால், ஒரு களமேனும் அவர்கள் பிந்தவோ, முந்தவோ மாட்டார்கள்

62. மேலும், தாங்கள் வெறுக்கின்ற(பெண் சந்ததியான)தை அல்லாஹ்வுக்கு அவர்கள் ஆக்குகின்றனர்; இன்னும் (மறுமையில்) நிச்சயமாகத்தங்களுக்குநன்மை உண்டு என்று இவர்களுடைய நாவுகள் பொய்யை வர்ணிக்கின்றன; நிச்சயமாக இவர்களுக்கு நரக நெருப்புத்தான் உண்டு என்பதிலும், நிச்சயமாக, முதலாவதாக (நரசத்திற்கு) இவர்கள் தாம் முற்படுத்தப்படுவார்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

63. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக உமக்கு முன்னிருந்த பல சமூகத்தார்பால் திட்டமாக நாம் (நம்) தூதர்களை அனுப்பி வைத்தோம்; அப்போது வைத்தான் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய (தீய) காரியங்களை அலங்கரித்துக் காண்பித்தான்; ஆகவே இன்றையத்தினம் அவர்களுக்கு அவனே தோழனாக இருக்கிறான்; (மறுமையில்) அவர்களுக்கு மிகக் குறுத்தும் வேதனையுண்டு.

64. அன்றியும், (நபியே!) அவர்கள் எ(விஷயத்)தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களோ அதனை, நீர் தெளிவாக்குவதற்காகவும், விசுவாசமுடைய கூட்டத்தினருக்கு (இது) நேர் வழியாகவும், ஓர் அருளாகவும் இருப்பதற்கே தவிர இவ்வேதத்தை உம்மீது நாம் இருக்கி வைக்கவில்லை.

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاوَاتِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَذِيَّةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ هَوَانَ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعْبَرَةٌ سَقِيقُكُمْ
 إِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ أَبْيَنِ قَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَأْلَغَ الْشَّرِيكِينَ^(١)
 وَمَنْ شَرَّتِ النَّحْيُّلُ وَالْأَعْنَابُ تَخْدِنُونَ مِنْهُ سَكَرٌ وَرِزْقًا
 حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيَّةً لِقَوْمٍ يَعْقُلُونَ ^(٢) وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَيَّ
 النَّعْلَ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمَا يَرْعُشُونَ^(٣)
 ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الشَّمَرِ فَاسْلُكِي سُبْلَ رَبِّكَ ذَلِلًا يَخْرُجُ مِنْ
 بُطُونِهَا شَرَابٌ شَخْلِفٌ أَلْوَانٌ فِيهِ شَفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَذِيَّةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ^(٤) وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ تَحْتَ يَوْمَيْفُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ
 يُرْدَدُ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 قَدْ بَرِّ ^(٥) وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَهُمَا الَّذِينَ
 فُضِّلُوا بِرِّكَادِيٍّ رِزْقُهُمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ فَإِنْ يَعْمَلُ
 اللَّهُ يَجْحَدُونَ ^(٦) وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًاٌ
 جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنْ
 الظَّيْبَاتِ أَفِمَا الظَّا طِيلٌ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ^(٧)

65. இன்னும், அவ்வாறு வாணத்திலிருந்து நீரை இரக்கிவைத்து, அதைக் கொண்டு பூயியையும் அது உயிரிழந்த பின் உயிர் பெறங்கெய்கின்றான்; செவி யேற்கும் கூட்டத்தினர்க்கு நிச்சயமாக இதில் ஒர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

66. (மனிதர்களே ஆடு, மாடு, ஓட்டகம் போன்ற) கால்நடைகளிலும் உங்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு படிப்பினை உண்டு; சாணத்திற்கும், இரத்தத்திற்குமிடையே – அதன் வயிறுகளிலிருந்து கவப்பற்ற பாவை (உற்பத்தி செய்து, அதை) அருந்துபவர் களுக்கு மிகக் இன்பகரமானதாக இருக்க, நாம் உங்களுக்குப் புட்டடுகிறோம்.

67. பேரீச்சை, திராட்சைகள் (ஆகிய) பழங்களிலிருந்து மதுவையும், அழகான உணவையும் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்; நிச்சயமாக இதிலும் அறிகின்ற கூட்டத்தினர்க்கு ஒர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

68. மேலும், "மலைகளிலும், மரங்களிலும், அவர்கள் கட்டுப்பவைகளிலும் நீ கூடுகளை அமைத்துக் கொன்" என்று உமதிரட்சகன் தேவீக்கு உள்ளுணர்க்கியை உண்டாக்கினான்.

69. "பின்னர், நீ எவ்வா விதமான கணியின் மலர்)களிலிருந்தும் உணவருந்தி, பின்னர், உண்திரட்சகளின்வழிகளில் (அவை உன்கு) எளிதாகக்கப்பட்டதாக இருக்கச் செல்" (எனவும் உணர்வை உமதிரட்சகன்உண்டாக்கினான்). இதனால் அதன் வயிறுகளிலிருந்து (தேவைகிய) ஒரு பானம் வெளியாகின்றது; அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவையாகும்; அதில் மனிதர்களுக்கு குணப்படுத்துதலுண்டு. நிச்சயமாக, இதிலும் சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தினர்க்கு ஒர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

70. இன்னும், அவ்வாறு உங்களைப் படைத்தான்; பின்னர், அவனே உங்களை மரணிக்கச் செய்கின்றான்; (கற்று) அறிந்தபின் அவர் ஒன்றுமே அறியாதவராக ஆவதற்காக தளர்ந்த வயது வரையில் (வாழுவதற்கு) தள்ளப்படுவார்களும் உங்களில் உண்டு; (உங்களில் யார் யாரை எவ்வளவு காலம் விட்டுவைக்க வேண்டுமென்பதை) நிச்சயமாக அவ்வாறு நன்கறிந்தவன்; (அவ்வாறு செய்ய) மிகக் ஆற்றலுடையவன்.

71. மேலும், உங்களில் சிலரை, (மற்ற) சிலரைவிடச் சம்பத்தில் அவ்வாறு மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கின்றான்; ஆகவே, அவ்வாறு மேன்மை யாக்கப்பட்டவார்கள் தங்கள் சம்பத்தை தங்கள் து வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களான அடியமைகளுக்குஅதில் அவர்கள் (அவைவரும்) சமமான வார்களாக இருக்க, கொடுத்து விடுவார்களாக இல்லை; ஆகவே, (அவ்வாறு வினால் படைக்கப்பட்ட அவனின் அடியார்களை அவனுக்குக் கூட்டாக்கி) அவ்வாற்றிலின் அருட்கொட்டையை இவர்கள் மறுக்கிறார்களா?

72. உங்களிலிருந்தே உங்களுக்காக மனைவியரை அவ்வாறு ஆக்கியுள்ளான்; உங்கள் மனைவியரிலிருந்து ஆண் மக்களையும், பேரைக்குழந்தைகளையும் உங்களுக்கு அவன் ஆக்கியுள்ளான்; இன்னும், நல்லவற்றிலிருந்து உங்களுக்கு உணவளித்துள்ளான்; அவர்கள் பொய்யானதை விகவாசித்து அவ்வாற்றிலின் அருட்கொட்டையையும் நிராகரிக்கின்றனரா?

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنْ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِعُونَ فَلَا يَضْرِبُوا
 بِهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ فَرَبُّ
 اللَّهِ مَشَلًا عَبْدًا أَمْمَلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ
 مِنْ نَارٍ ثُاقِبًا حَسَنَاهُ فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًا وَجَهْرًا هَلْ
 يَسْتَوْنَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَرَبُّ
 اللَّهِ مَشَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمْ أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ
 كَلُّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يَوْجِهُهُ لَآيَاتٍ يَعِيرُهُنَّ يَسْتَوْيُ
 هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٥﴾
 وَلَلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا
 كَلْمَحُ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾
 وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بَطْوَنِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ
 جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْيَدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشَكَّوْنَ ﴿٤٧﴾
 أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسْخَرِتٍ فِي جَوَّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
 إِلَّا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٨﴾

73. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி – வானங்கள் மற்றும் பூமியிலிருந்துள்ள எப்பொருளையும் இவர் களுக்கு உணவாக அளிக்கச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாத, இன்னும் (அதற்கு) சக்தி பெறாதவைகளை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்.

74. ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் உதாரணங்களைக் கூறாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (சலவற்றையும்) அறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டார்கள்.

75. எதன் மீதும் ஆற்றல் பெறாத (பிறருக்குச்) சொந்தமாக்கப்பட்ட ஒரு அடிமையையும், நம்பியிடமிருந்து அழகான சம்பத்தை நாம் அவருக்கு நல்கியவரையும் (ஆகிய இருவரை) அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; (சம்பத்துக்கள் நல்கப்பட்ட) அவர் அவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பகிரங்கமாகவும் (தர்மமாகச்) செலவு செய்து வருகிறார்; இவ்விரு நிலையடையவர்கள் சமமாவார்களா? (சமமாக மாட்டார்கள்) புகழுள்ளத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன்; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

76. மேலும், இரு மனிதரை அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகின்றான் ; அவ்விருவரில் ஒருவன் ஜாஸம (யான அடிமை); எதன் மீதும் சக்தி பெறமாட்டான்; இன்னும் அவன் தன் எஜமானனுக்குச் சுமையாகவும் இருக்கிறான்; (எஜமானாகிய) அவன், அவனை எங்கு அனுப்பிய போதிலும், யாதொரு நன்மையையும் அவன் கொண்டுவர மாட்டான்; அவனும், நேரான வழியில் தானும் இருந்து கொண்டு (பிறருக்கு) நீத்ததையே ஏவிக் கொண்டுமிருப்பவனும் சமமாவானா?

77. மேலும், வானங்கள் மற்றும் பூமியிலுடைய மறைவானது அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; ஆகவே, மறுமையின் காரியம் இமை கொட்டி விழிப்பதைப்போல, அல்லது அதைவிட மிகச் சமீபமாகவே தவிர இல்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

78. அல்லாஹ் தான் ஒன்றையுமே நீங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்த நிலைமையில், உங்களுடைய தாய்மார்களின் வயிறுகளிலிருந்து உங்களை வெளிப்படுத்தினான்; அன்றியும், உங்களுக்கு செவிப் புலனையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் – நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செய்வதற்காக ஆக்கியுள்ளான்.

79. வானவெளியில், (அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குக்) கட்டுப் பட்டவையாக (பறந்து செல்லும்) பறவைகளை அவர்கள் பார்க்க வில்லையா? அல்லாஹ்வைத்தவிர (வேறொருவரும்) அவற்றை தடுத்து நிறுத்தவில்லை; நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு இதிலும் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

وَاللَّهُ جَعَلَ لِكُوْنِنَ بُيُوتَكُومَ سَكَنًا وَجَعَلَ لِكُوْنِنَ جُلُودًا
 الْأَنْعَامِ بُيُوتَتَهُ خَفْوَنَهَا يَوْمَ ظَعْنَكُومَ وَيَوْمَ إِقَامَتَكُومَ
 وَمِنْ أَصْوَافَهَا وَأَوْبَارَهَا وَأَشْعَارَهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا
 إِلَى حِينِنَ وَاللَّهُ جَعَلَ لِكُومَهَا خَلْقَ طَلَالًا وَجَعَلَ لِكُومَ
 مِنَ الْجَبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لِكُومَ سَرَابِيلَ تَقْيِيكُومُ الْحَرَّ
 وَسَرَابِيلَ تَقْيِيكُومُ بَاسْكُومُ كَذَلِكَ يُتَمَّ نَعْمَتَهُ عَلَيْكُومُ
 لَعَلَّكُومْ تَسْلِيمُونَ فَإِنْ تَوَلُوا فَإِنَّهُمْ عَلَيْكُومُ الْبَلْعُ
 الْمُبِينُ يَعْرِفُونَ بِعِمَّتَ اللَّهِ تَعَالَى يُنَكِّرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمْ
 الْكُفَّارُونَ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا لِّأُخْرَى لَا
 يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَلَّا هُوَ يُسْتَعْتَبُونَ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ
 ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخْفَفُ عَنْهُمْ وَلَا هُوَ يُنَظَّرُونَ وَ
 إِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هُوَ لَأَءَ
 شَرِكَاهُو نَا الَّذِينَ كَنَّا نَدْعُو مَنْ دُوِنَّكَ فَالْقَوْ
 إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنْكُمْ لَكُنْ بُونَ وَالْقَوْ إِلَى اللَّهِ
 يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

80. மேலும், அல்லாஹுற் உங்கள் வீடுகளை உங்களுக்கு அமைதி தரும் இடமாக அமைத்துள்ளான்; உங்கள் பிரயாண நாளிலும், உங்களுடைய ஜாரில் நீங்கள்) தங்கும் நாளிலும் எவ்விதாக அவற்றைப் பயன்படுத்த (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால் நடைகளின் தொல்களிலிருந்தும் உங்களுக்கு (கூடாரங்களாக உபயோகிக்கும்) வீடுகளையும் அவன் ஆகியினான்; அவற்றில் செம்மறியாட்டின் கதகதப்பான உரோமங்கள், ஒட்டகத்தின் உரோமங்கள், வெள்ளாட்டின் உரோமங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து உங்களுக்கு ஆடைகளை(அதை விற்று அதன் மூலம் சாதனங்களை)யும் குறிப்பிட்ட காலம் வரை சுக்ததையும் அவற்றில் அல்லாஹுற் அமைத்துத் தந்திருக்கிறான்.)

81. அல்லாஹுற் தான் படைத்திருப்பவைகளிலிருந்து உங்களுக்கு நிழல் (தரக்கூடியவை) களையும் ஆக்கியிலிருக்கிறான்; மனவகளில் உங்களுக்கு (தங்குமிடங்களாக) குளைகளையும் அவன் ஆக்கியிலிருக்கிறான்; வெப்பத்திலிருந்து உங்களைக்காக்கக்கூடிய சட்டைக்களையும், உங்களுடைய போரில் உங்களைக்காக்கக்கூடிய(கவசங்களையும், உருக்குச்)சட்டைகளையும் உங்களுக்காக அவனே ஆக்கியிலிருக்கிறான்; நீங்கள் (அவனுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்காக இவ்வாறு அவன் தன் அருளை உங்கள் மீது பூர்த்தியாகக் கீருக்கிறான்.

82. ஆகவே,(நியியே) அவர்கள் (உம்மைப்) புறக்கணிததால் (நீர் கவலைப் படாதீர்; ஏனென்றால்) உம் மீது (கடமையு)ள்ள தெல்லாம் (தூதை) தெளிவாகச் சேர்ப்பிப்பதுதான்.

83. அல்லாஹுற்வின் (இத்தகைய) அருட் கொடையை அவர்கள் நன்றாக அறிகின்றனர்; பின்னர் அதனை அவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் (நன்றி கெட்ட) காஃபிர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

84. ஒவ்வொரு சமூகத்தாரிலிருந்தும் (அவர்களுக்கு) சாட்சியாளரை நாம் எழுப்பும் நாளை (நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவுட்டுவீராக); பின்னர் நிராகரித்தோருக்கு (எதும் பேச) அனுமதியளிக்கப்பட மாட்டாது; (அவர்களின் இரட்சகணைத் திருப்திப் படுத்தும் எச்செயலையும் செய்ய) அவர்கள் சிரமப் படுத்தப்படவும் மாட்டார்கள்.

85. மேலும், அநியாயம் செய்தார்களே அவர்கள் (மருமையில்) வேதனையைக் கண்டுவிட்டால் அவர்களை விட்டும் அவ்வதேனையான்) து குறைக்கப்பட மாட்டாது; அவர்கள் அவகாசம் அளிக்கப்படவும் மாட்டார்கள்; (துரிதமாக அவர்களை நரவில் சேர்க்கப்படும்).

86. இளைஞரைத் துக்கொண்டிருந்தோர் தாங்கள் இளைஞர்க்கியவர்களை (மருமையில்) கண்டால் (அல்லாஹுற்விடம்) "எங்கள் இரட்சகணே! உன்னையன்றி, (வளைக்கத் திற்குரியவர்கள் என்று) நாங்கள் அழைத்து (வளங்கி) வந்தோமே அத்தகைய எங்களுடைய இளைஞர்கள் இவர்கள்தான்" என்று கூறுவார்கள்; அப்போது அவர்கள் நீச்செய்மாக நீங்கள் பொய்யர்கள் (நாங்கள் வளைக்கத்திற்குரியவர்கள்லர்) "என்ற கூற்றை அவர்கள் பால் போடுவர்.

87. மேலும்,(அந்நாளில்) இவர்கள் அல்லாஹுற் வுக்கு முற்றிலும் பணித் து விடுவதை எடுத்து வைப்பார்கள்; பின்னர், இவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவை அவர்களை விட்டும் மறைந்து விடும்.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَصْدَوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زُدْ نَهْرُ عَذَابًا
 فَوْقَ عَذَابِ بِهَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ۝ وَيَوْمَ يُبَعَثُ فِي جَهَنَّمَ
 أَمْةٌ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئَنَا بَكَ شَهِيدًا
 عَلَى هُؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبَيَّنَ الْحَلْقُ شَيْءٌ وَ
 هُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَا عَنْ
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعْلَمُكُمْ لَعْلَكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَ
 أَفْوَا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالْقِرْبَى نَقَضُتْ غَرْلَهَا
 مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ
 تَكُونَ أَمْمَةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أَمْمَةٍ إِنَّمَا يَبْلُو كُمُ اللَّهُ يَهُ وَلَيُبَيِّنَنَّ
 لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَعْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أَمَّةً وَاحِدَةً وَلَكُنْ يُضْلَلُ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

88. நிராகரித்து, அல்லாஹுறவுடைய பாதையை விட்டு தடுத்துக் கொண்டுமிருந்தார் களே அத்தகையோர் – அவர்கள் குழப்பம் செய்துகொண்டிருந்ததன் காரணமாக, வேதனைக்கு மேல் வேதனையை அவர்களுக்கு நாம் அதிகப்படுத்துவோம்.

89. இன்னும், (நபியே!) ஒவ்வொரு சமூதாயத்தினரிலும் அவர்களின் மீது ஒரு சாட்சியாளரை அவர்களிலிருந்தே நாம் எழுப்பும் நாளில், உம்மையும் (உம் சமூகத்தாராசிய) இவர்கள் மீது சாட்சியாளராக நாம் கொண்டு வருவோம்; (நபியே!) ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் தெளிவாகவும், நேர் வழியாகவும், அருளாகவும், முற்றிலும் தங்களை இரட்சகனிடம் ஒப்படைத்து விட்டவர் களுக்கு நன்மாராயமாகவும் உம்மீது இவ்வேதத்தை நாம் இறக்கிவைத்திருக்கிறோம்.

90. (விசவாசங்கொண்டோரே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்துமாறும், நன்மை செய்யுமாறும், உறவினர்களுக்கு (பொருளை) கொடுக்குமாறும் (உங்களை) ஏவுகிறான்; மேலும், மானக்கேடான் காரியங்கள், (மார்க்கத்தில்) மறுக்கப்பட்டவை, வரம்பு மீறுதல் ஆகியவற்றை விட்டும் (உங்களை) அவள்விலக்குகிறான். (இவைகளை) நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்வதற்காக அவள் உங்களுக்கு உபதேசிக்கிறான்.

91. இன்னும், நீங்கள் உங்களுக்கு மத்தியில் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டால், அல்லாஹுறவின் (பெயரால் செய்யப்பட்ட) உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றிறங்கள்; சத்தியங்களை அவற்றை உறுதிப்படுத்திய பின்னர், உங்கள் மீது (அவற்றுக்கு) அல்லாஹுறவை பொறுப்பாகவும் நீங்கள் ஆக்கியிருக்க நீங்கள் துண்டித்தும் விடாதார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வதை நன்கு அறிவான்.

92. (மனிதர்களே! உறுதிப்படுத்திய உடன் படிக்கைகளையும், சத்தியங்களையும் துண்டிக்கும் விஷயத்தில்) தான் உறுதியாக நெய்தபின் அவள் நெய்ததை பல துண்டுகளாகக் கிட்டவைனால்போன்று நீங்களும் ஆகி விடவேண்டாம்; (அன்றி) ஒரு வகுப்பாளர் விட மற்றொரு வகுப்பாளர் என்னிக்கையில் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்னும் காரணத்தால், உங்களை சத்தியங்களை ஏழாற்றி மோசடியாக உங்களுக்கிடையில் எடுத்து (ஆக்கி)க் கொள்கிறீர்கள்; அல்லாஹ் உங்களைச் சோதிப்பதெல்லாம் இடைக் கொண்டுதான்; இன்னும், எதில் நீங்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தீர்களோ அதை மறுமைநாளில் நிச்சயமாக அவன், உங்களுக்குத் தெளிவாக்குவான்.

93. மேலும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், உங்களை ஒரே (மார்க்கத்தைக்கொண்ட) சமூதாயத்தினராக ஆக்கி இருப்பான்; எனினும், தான் நாடியவர்களை தவறான வழியில் அவன் விட்டுவிடுகிறான்; இன்னும் தான் நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்; மேலும், நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்தவை பற்றி நிச்சயமாக நீங்கள் (மறுமையில்) கேட்கப்படுவீர்கள்.

وَلَا تَتَخُذُو أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَنَزَلَ قَدْمًا بَعْدَ
 ثُبُورِهَا وَتَذَوَّقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَّدُوهُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا شَرُورٌ أَعَاهُدُ اللَّهَ تَبَّأْنَا قَلِيلًا
 إِنَّمَا يَعْنَدُ اللَّهُ هُوَ خَيْرُ الْكُوَافِرِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ مَا يَعْنَدُكُمْ
 يَنْفَدُ وَمَا يَعْنَدُ اللَّهَ بَاقٍ ۝ وَلَنْجُزِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا
 أَجْرُهُمْ بِمَا حَسِنُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 مَنْ ذَكَرَ أَوْ أَثْنَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنْجُزِيَّةُ حَيَاةً طَيِّبَةً
 وَلَنْجُزِيَّةُهُمْ أَجْرُهُمْ بِمَا حَسِنُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَإِذَا
 قَرَأَتِ الْقُرْآنَ فَاسْتَعْذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ ۝
 إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ۝ إِنَّمَا سُلْطَنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّنَهُ وَالَّذِينَ
 هُوَ بِهِ مُشْرِكُونَ ۝ وَإِذَا بَكَلَنَا إِلَيْهِ مَكَانًا إِلَيْهِ لَا وَ
 اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٌ بَلْ أَنْتَ رَهْمٌ
 لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدْسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
 لِيُنَهِّيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدَىٰ وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ۝

94. நீங்கள் உங்களுடைய சத்தியங்களை உங்களுக்கிடையே மோசடியாக ஆக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்உங்களுடைய)பாதம் – அதுநிலை பெற்றபின் சருகிலிடும்; அன்றியும் அல்லாஹுவின் பாதையை விட்டும் நீங்கள் (மக்களை) தடுத்ததன் காரணமாக (இம்மையில் பெரும்) துன்பத்தை நீங்கள் சுவைத்துவிடுவீர்கள்; (மறுமையில்) உங்களுக்கு மக்கத்தான் வேதனையும் உண்டு.

95. அல்லாஹுவுடைய வாக்குருதிக்குப் பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தை நீங்கள் வாங்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹுவிடம் இருப்பது – அதுதான் உங்களுக்கு மிகவும் நன்மையானதாக இருக்கும்.

96. உங்களிடமுள்ளவை (யாவும்) தீர்த்துவிடும்; அல்லாஹுவிடம் உள்ளதோ நிலைத்திருக்கும்; பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தோர்க்கு – அவர்களுடைய கூலியை அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றில் மிக அழகானதைக் கொண்டு திண்ணாமாக நாம் வழங்குவோம்.

97. ஆண் அல்லது பெண் – அவர் விசவாசங்கொண்டவராக இருக்க, யார் நற்செயலைச் செய்தாரோ நிச்சயமாக நாம் அவரை நல்ல வாழ்க்கையாக வாழச் செய்வோம்; இன்னும், நிச்சயமாக, அவர்களுக்கு அவர்களது கூலியை அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றில், மிக அழகானதைக் கொண்டு நாம் கொடுப்போம்.

98. (நமியே!) நீர் குரு ஆளை ஒது ஆரம்பித்தால், விரட்டப்பட்ட வைத்தாளை விட்டும் அல்லாஹுவிடம் காவல் தேடிக்கொள்வீராக!

99. நிச்சயமாக (வைத்தாளாகிய) அவன் – விசவாசங்கொண்டு, (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்கள் இரட்சகனின் மீது நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கிறார்களே அத்தகையவர்களின் மீது (வைத்தாளாகிய) அவனுக்கு எவ்வித அதிகாரமுமில்லை.

100. அவனுடைய அதிகாரமெல்லாம், அவனை நன்பராக எடுத்துக் கொள்கிறார்களே அத்தகையவர்கள் மீதும், அவனால் இளை வைக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்களே அத்தகையவர்களின் மீதும்தான்.

101. மேலும், (நமியே!) ஒரு வசனத்தை மற்றொரு வசனத்தின் இடத்தில் நாம் மாற்றினால் – அல்லாஹுவோ தான் இறக்கி வைப்பதை நன்கு அறிந்தவன் – (இந்திலையில்) இவர்கள் “நிச்சயமாகநீர் இட்டுக்கட்டுபவர்தான்” என்று (உம்மைப் பற்றிக்) கூறுகின்றனர் ; என்றாலும், இவர்களில் பெரும்பாலோர் (உள்மையை) அறிய மாட்டார்கள்.

102. “விசவாசங்கொண்டோரை உறுதிப் படுத்துவதற்காகவும், முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடப்போருக்கு நேர் வழியாகவும், நன்மாராயமாகவும் இருப்பதற்காக உள்மையைக் கொண்டு இதனை உமதிரட்சகனிடமிருந்து குறைால் குத்தஸ்’ (என்னும் ஜிப்ரீல்) இறக்கிவைத்தார்” என்று (நமியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي
يُلْجِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبَيْهِ وَهَذَا السَّانُ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ١٧
إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاِيمَانِ اللَّهِ لَا يَهْدِي بِهِمُ اللَّهُ وَلَأُمُّ
عَذَابٍ أَلِيمٍ ١٨ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاِيمَانِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكاذِبُونَ ١٩ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ
بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَامَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْهَىٰ إِلَيْهِ الْإِيمَانَ وَلَكِنْ
مَنْ شَرَحَ بِالْكُفُرِ صَدَرَ افْعَلَيْهِمْ عَصَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ٢٠ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ لَا وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكُفَّارِينَ ٢١
أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَعَاهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ٢٢ لِأَجْرِمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْخَسِرُونَ ٢٣ شَرَّانَ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ
مَا فَتَنْتُمُوا شَهَادَهُ دُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٤ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ
نَفْسِهَا وَتُؤْتَى كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٢٥

103. அவருக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதெல்லாம் ஒரு மணிதர்தான் என்று அவர்கள் கூறுவதையும் நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்; எவர் பால் (கற்றுத்தந்ததாக) இணைத்துக்கூறுகிறார்களோ அவருடைய மொழி அரபி அல்லாத மொழியாகும்; ஆனால் இவ்வேதமோ மிகத்தெளிவான அரபி மொழியாகும்.

104. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை விசுவாசிக்கவில்லையே அத்தகையோர்_அவர்களை, அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்த மாட்டான். அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

105. நிச்சயமாக பொய்யைக் கற்பனை செய்வதெல்லாம் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நம்பாதவர்கள்தாம்; இன்னும், (என்னமயில்) அத்தகையவர்கள் தாம் பொய்யர்கள்.

106. எவர், தாம் விசுவாசங்கொண்ட பின்னர் அல்லாஹ்வை நிராகரித்து விடுகிறாரோ, (அவரின்மீதுஅல்லாஹ்வின் கோபம் உண்டு; ஆயினும்) எவருடைய உள்ளம் ஈமானைக் கொண்டு அமைதி பெற்றிருக்க (நிராகரிக்குமாறு) நிரப்பந்திக்கப்பட்டாரோ அவரைத் தவிர; (அவர்மீது குற்றமில்லை) எனினும், எவர் நெஞ்சுத்தை நிராகரிப்பைக் கொண்டு விரிவடையச் செய்து (அதை ஏற்றுக்) கொண்டாரோ _ அவர்கள் மீது அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள கோபம் உண்டு ; அவர்களுக்கு(மறுமயில்) மக்ததான வேதனையுமுண்டு.

107. அது, நிச்சயமாக அவர்கள் மறுமையைவிட இவ்வுலக வாழ்க்கையையே நேசிக்கிறார்கள் (என்பதாலும்) மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிக்கும் இத்தகைய சமூகத் தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான் என்ற காரணத்தினாலுமாகும்.

108. அத்தகையோர்தான்_ அவர்களுடைய இதயங்களின் மீதும், அவர்களின் செவிப்புவன் மீதும், அவர்களின் பார்வைகள் மீதும் அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான்; இன்னும், அவர்கள் தாம் மறந்தவர்களாவர்.

109. நிச்சயமாக அவர்கள் தாம் மறுமையில் முற்றிலும் நஸ்தமைடந்தோர் என்பதில் எவ்விதச்சந்தேகமுமில்லை.

110. பின்னர், (நபியேபலைவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டதால்) சோதனைகளுக்குள்ளாக்கப்பட்டின்(தங்கள் இல்லங்களைத் துறந்து) ஹித்ரத்துக் கெய்து, (வெளியேறி) பின்னர் அறப்போர் கெய்து (அதனால் ஏற்படும் துன்பங்களை) பொறுத்துக் கொண்டும் (அறுதியாக) இருந்தார்களே, அவர்களுக்கருள் புரிவதற்காகவே நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகள் இருக்கிறான்; நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகள் அதற்குப் பின் (அவர்களை) மிக்க மன்னிக்கிறவன்; (அவர்கள்மீது) மிகக் கிருபையுடையவன்.

111. ஓவ்வோர் ஆத்மாவும் தன்னைப்பற்றி அது வாதாடவரும் நாளை, (நபியேந்திர அவர்களுக்கு நினைவுட்டுவீராகி அந்தாளில்) ஓவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும், அது செய்ததற்குரிய (கூலியான)து பூரணமாகச் கொடுக்கப்படும்; அவர்களோ அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ أَمْنَةً مُطْبَعَةً
 يَا تِيَارُ زَقْهَارَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرُتْ بِأَنْعُومُ
 اللَّهِ فَإِذَا قَاتَاهَا اللَّهُ لِبَاسُ الْجُوُرُ وَالْخَوْفُ بِهَا كَانُوا
 يَصْنَعُونَ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَلَذَّ بُوْهُ
 فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُوَ ظَلَمُونَ ۝ فَكُلُّوا مِمَّا
 دَرَّقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَآشْكُرُوا إِنْعَمْتَ اللَّهُ إِنْ
 كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ ۝ إِنَّمَا حَرَمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَ
 الدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ
 اضْطُرَّ إِنْ يَرَ بَاغِرًا وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
 وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَسْنَثُكُمُ الْكَذَبَ هَذَا
 حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفَرُّوْا عَلَى اللَّهِ الْكَذَبُ إِنَّ
 الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذَبَ لَا يُعْلِمُونَ ۝
 مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَعَلَى الَّذِينَ
 هَادُوا حَرَمَنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلٍ وَمَا
 ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝

112. மேலும், அல்லாஹ் ஓர் ஊரை உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; அது அச்சமற்றதாக, அமைதியாளதாக இருந்தது; அதற்குரிய உணவு(வகைகள்) ஒவ்வொரு திசையிலிருந்தும் அதற்கு தாராளமாக வந்து கொண்டு மிருந்தது; அல்லாஹ்வடியை அருட்கொட்டகளுக்கு (நன்றி செலுத்தாமல்) அவ்வுராளாது மாறு செய்தது; ஆகவே, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றின் காரணமாக அல்லாஹ் பசி, பயம் என்னும் ஆடையை அதற்கு (அனிவித்து, அவலூரார்களைச் சுவைக்கச் செய்தான்.

113. மேலும், அவர்களிலிருந்தே (நம்முடைய) ஒரு தூதர் நிச்சயமாக அவர்களிடம் வந்தார்; பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கிவிட்டனர்; ஆகவே, அவர்கள் அந்யாயக்காரர்களாக இருக்கும் நிலையில், அவர்களை வேதனை பிடித்துக் கொண்டது.

114. ஆகவே, அல்லாஹ் உங்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து ஆகுமான நல்லவைகளையே புதியுங்கள்; நீங்கள் அவனையே வணங்குவோராக இருந்தால், அல்லாஹ் வின் அருட்கொட்டகளுக்கு நீங்கள் நன்றியும் செலுத்திக் கொண்டிருங்கள்.

115. (புசிக்கக் கூடாதென்று) உங்களுக்கு அவன் (ஹராமாக்கி) விலக்கியிருப்பவையெல்லாம் செத்ததையும், இரத்தத்தையும், பன்றியின் மாமிசத்தையும், எதை அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக பெயர் கூறப்பட்ட(இவிடப்பட்ட)தோ அதையும்தான்; ஆகவே, எவ்ரோருவர் வரம்பு மீறாமலும், பாவம் செய்யும் என்னாயின் றியும், நிர் ப்பந்திக்கப்பட்டு (இவைகளைப் புசித்து) விட்டால், அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிரவள், மிகக் கிருபையுடையவன்.

116. அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பணை செய்வதற்காக உங்கள் நாவுகள் பொய்யாக வர்ணிப்பதை, (கில பிராணிகள் பற்றி) இது (ஹலால்) ஆகும். இது (ஹராம்) ஆகாது என்று கறாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பணை செய்கிறார்களே அவர்கள் வெற்றியடைய மாட்டார்கள்.

117. (இத்தகையோருக்கு இவ்வுலகில்) குறைந்த இன்பம் தான்; (மறுமையில்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

118. இள்ளும்(நுழியே) முன்னர் நாம் உமக்கு விவரித்தவைகளை, யூதர்களின்மீது நாம் தடுத்து விட்டோம்; நாம் அவர்களுக்கு அநீதமிழைத் துவிடவுமில்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநீதமிழைப்பவர்களாக இருந்தனர்.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِمَا هَلَّةٌ ثُمَّ تَابُوا مِنْ^٤
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ أَعْدِهَا لِغَفْرَانٍ حَرِيمٌ^(١)
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَاتَلَهُ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُنْ^٢ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ^(٣) شَاكِرًا لِلْأَنْعُومِ إِجْتَمَعَهُ وَهَذَا هُوَ إِلَى صَرَاطِ
 مُسْتَقِيمٍ^(٤) وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمْ يَنْ
 الصَّالِحِينَ^(٥) ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ^(٦) إِنَّهَا جُلَّ السَّبَبُ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لِيَحُكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ^(٧) ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
 وَالْمُوعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادَ لَهُمْ بِالْتَّقْوَىٰ هِيَ أَحْسَنُ طَائِرٍ
 رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَتَّدِينَ^(٨)
 وَإِنْ عَاقِبَنِي فَعَاقِبُوا إِنَّمَا عُوقِبَتْ تُورْبَهُ وَلَئِنْ
 صَبَرْتُ هُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ^(٩) وَاصْبِرْ وَمَا صَبَرْكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزُنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ^(١٠)
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُوَ مُحْسِنُونَ^(١١)

119. பிறகு, (நபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், (எவர்கள் தங்கள்) அறியாமையினால் பாவத்தைச் செய்துவிட்டு, அதற்குப் பின்னர் (அதிலிருந்து விலகி) தவ் பாச் செய்து, (தங்களைச்) சீர் திருத்தியும் கொள்கிறார்களே அத்தகையோருக்கு மன்னிப்பதற்காகவே இருக்கிறான்; அதன் பின்னரும் நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், மிக்க மன்னிப்பவன்; (அவன்) மிகக் கிருபை யுடையவன்.

120. நிச்சயமாக இப்ராஹீம், பின்பற்றப்படும் ஒரு தலைவராகவும், அல்லாஹ் வுக்குப் பயந்து அடிபணிபவராகவும், (இணைவைத்தலை விட்டு முற்றிலும் நீங்கி) ஏகத்துவத்தின்பால் சார்ந்தவராகவும் இருந்தார்; மேலும், இணைவைப்போரில் (ஒருவராக) அவர் இருக்கவில்லை.

121. (அல்லாஹ்வாகிய) அவனின் அருட்கொட்டைகளுக்கு நன்றி செலுத்துபவராக (இருந்தார்; அல்லாஹ்வாகிய) அவன், அவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டான்; மேலும் அவரை நேரான பாதையில் செலுத்தினான்.

122. மேலும், நாம் அவருக்கு இவ்வுலகில் அழகான தைக்கொடுத்தோம்; மேலும், நிச்சயமாக அவர் மறுமையில் (ஸாலிஹான்) நல்லவர்களில் உள்ளவர்.

123. பின்னர், (இணை வைத்தலை விட்டு முற்றிலும் நீங்கி) ஏகத்துவத்தைச் சார்ந்தவரான இப்ராஹீமுடைய (நேரான) மார்க்கத்தை “நீர், பின்பற்றுவீராக!” என்று (நபியே) உமக்கு நாம் வலி அறிவித்தோம். மேலும், அவர் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரில் உள்ளவராக இருக்கவேயில்லை.

124. சனிக்கிழமையின் ரூக்கும் நாளாக சூக்கப்பட்ட தெல்லாம், அதைப்பற்றி கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களே அவர்களுக்குத்தான்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்களுக்கிடையில், எதிலுவர்கள் (இம்மையில்) கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதுபற்றி மறுமை நாளில் தூர்ப்பளிப்பான்.

125. (நபியே) நீர் (மனிதர்களை) விவேகத்தைக்கொண்டு, மற்றும் அழகான நல்லுப்பதேசத்தைக் கொண்டு உமதிரட்சகனின் வழியின்பக்கம் அழைப்பீராக அன்றியும் எது மிக அழகானதோ, அதைக்கொண்டு அவர்களுடன் நீர் விவாதம் செய்வீராக! நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவனுடைய வழியிலிருந்து தவறியவரை மிகக் அறிந்தவன், இன்னும் நேரவழி பெற்றவர்களையும் அவன் மிகக் அறிந்தவன்.

126. விசுவாதிகளே (உங்களைத் துன்புறுத்தியவர்களை) நீங்கள் தன்னிடப்பதாக இருந்தால் எந்த அளவிற்கு நீங்கள் தன்னிடக்கப்பட்டார்களோ, அதுபோன்ற அளவிற்கே தன்னிடியங்கள்; (தன்னிடக்காது) பொறுத்துக்கொள்வீரானால், நிச்சயமாக அது பொறுமையாளர்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்.

127. இன்னும், (நபியே) நீர் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், உம்முடைய பொறுமை அல்லாஹ்வைக்கொள்டே தன்ற இல்லை; அவர்களுக்காக நீர் கவலைப்பட்டவும் வேண்டாம். அவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளைப்பற்றி நீர் இக்கட்டிலும் ஆசிரியிடவேண்டாம்.

128. நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக்தியடையவர்களாக இருக்கிறார்களே அத்தகையோருடனும், நன்மைகள் செய்கிறார்களே அவர்களுடனும் (உண்மையாகவே) இருக்கின்றான்.

سُبْحَنَ الَّذِي لَا يَرَى مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
سُبْحَنَ الَّذِي لَا يَرَى مَا فِي الْعُوْلَىٰ وَلَا يَرَى مَا فِي السُّمُودِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيَلَّا مِنَ الْمَسْجِدِ
الْعَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي يَرْكَنُنَا حَوْلَهُ لِلْبَرِّيَّةِ مِنْ
إِيْتَنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ① وَإِتَّيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ
جَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْأَتَتْخِذُونَ مِنْ دُونِهِ وَكِيلًا ②
ذُرَّةٌ مِنْ حَمَّلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا أَشْكُورًا ③
وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لِتُقْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُمَنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ④ فَإِذَا جَاءَهُ وَعْدُ أَوْلَمْ يَأْتِنَا
عَلَيْكُمْ عِبَادُ النَّاسِ أُولَئِي بَأْيُّ شَدِيدٍ فَجَاءُوكُمْ وَأَخْلَلَ الْدِيَارَ
وَكَانَ وَعْدُ أَمْفَعُولًا ⑤ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ
وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمُ الْأَثْرَنَفَيْرًا ⑥
إِنَّ أَحَسَنَتُمْ أَحَسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ قَوْتٌ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَهُ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءَ أُجُوهَكُمْ وَلَيَدُخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوا أَوْلَ مَرَّةً وَلَيُسْتَرِّوْا مَا عَلَوْا تِيزِيرًا ⑦

அத்தியாயம் : 17

பனீ இஸ்ராயில் – இஸ்ராயிலின் மக்கள்

வசனங்கள் : III

மக்கி

ருகூல்கள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்லின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. தள் அடியாரை (கதுபாவாகிய) சிறப்புப் பெற்ற பள்ளியிலிருந்து (பைத்துல் முகத்தலிலுள்ள) மஸ்ஜிதுல் அக்லாவிற்கு, இரவின் ஒரு பகுதியில் பயணம் செய்வித்தானே அத்தகையவள் மிகப் பரிசுத்தமானவள்; (மஸ்ஜிதுல் அக்லாவாகிய)அது எத்தகையதென்றால் நாம், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை அபிவிருத்தி யடையச் செய்திருக்கிறோம்; நம் முடைய அத்தாட்சிகளை அவருக்குக் காண்பிப்பதற்காகவே (அழைத்துச் சென்றோம்.) நிச்சயமாக (மைதிரட்சனாகிய) அவனே, செவியேற்கிறவள், பார்க்கிறவன்.

2. மேலும், மூலாவிற்கு வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்; அதனை இஸ்ராயிலின் மக்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் ஆக்கி, "நீங்கள் என்னைத் தவிர (மற்றெவரையும் உங்கள் செயல்களுக்கு) பொறுப்பாளராக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்" (என்றும் கட்டளையிட்டோம்).

3. (நபி) நூஹ்-ஈடன் (கப்பலில்) நாம் ஏற்றிக்காப்பாற்றிக் கொண்டவர்களின் சந்ததிகளே! நிச்சயமாக அவர் (அதற்கு) மிகக் நன்றி செலுத்தும் அடியாராகவே இருந்தார்.

4. இஸ்ராயிலின் மக்களுக்கு, "நிச்சயமாக நீங்கள் இருதடவை பூமியில் குழப்பம் செய்வீர்கள்" என்றும், நிச்சயமாக நீங்கள் (அகம்பாவத்துடன் அக்கிரமமங்கள் செய்து) பெரும் உயர்வாக உயர்வீர்கள்" என்றும் (உங்களுக்களிக்கப்பட்ட) வேதத்தில் நாம் முடிவு செய்திருந்தோம்.

5. எனவே, அவ்விரண்டில் முதல் வாக்குறுதி வந்த சமயத்தில், நம் அடியார்களில் பெரும் பலசாலிகளாகிய மனிதர்களை உங்களுக்கு எதிராக (உங்கள் மீது ஏவி) அனுப்பினோம். அவர்கள் (பைத்துல் முகத்தலிலிருந்த உங்கள்) விடுகளுக்குள் ஊடுருவிச் சென்று விட்டார்கள். அது நிறைவேற்றப்பட்ட வாக்காகவும் இருந்தது.

6. பின்னர், அவர்கள் மீது நீங்கள் வெற்றி கொள்ளும் வாய்ப்பை உங்கள் வகையில் திருப்பினோம்; (ஏராளமான) பொருட்களையும், ஆண்மக்களையும் (நல்தியது) கொண்டு நாம் உங்களுக்கு உதவி புரிந்தோம்; மேலும், உங்களை எண்ணிக்கையில் (அவர்களை விட) மிக அதிகமானவர்களாக நாம் ஆக்கினோம்.

7. நீங்கள் நன்மை செய்தால் உங்கள் ஆத்மாக்களுக்கே நன்மை செய்து கொள்கிறீர்கள்; நீங்கள் தீமை செய்தால் அ(தன் தீமையாள)து அவற்றின் மீதோகும்; (என்று நாம் கூறினோம், பின்னும், அவர்கள் அக்கிரமம் செய்யத் தலைப் பட்டனர். ஆகவே,) இரண்டாவது தவணை வந்த சமயத்தில், உங்களுடைய முகவ்களை அவர்கள் இழிவடையச் செய்வதற்காகவும், (அக்லா) பள்ளியில் முந்திய தடவை அதில் அவர்கள் நுழைந்தவாறே (இந்தத் தடவையும்) அவர்கள் நுழைந்து விடுவதற்காகவும், எவற்றை அவர்கள் மிகைத் து விட்டார்களோ அவற்றையெல்லாம் அவர்கள் (இடித்தழித்து) பெரும் சேதத்தை விடாவித்து விடுவதற்காகவும் (அவர்களை நாம் உங்கள் மீது ஏவி அனுப்பினோம்)

عَسَى رَبُّكُمْ أَن يَرِيْهُمْ وَإِنْ عَدْ تَوْعِدُنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
 لِلْكُفَّارِ هَذَا هُنَّ الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَ
 يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَيْرًا ①
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ②
 وَيَدْعُ إِلَّا إِنْسَانٌ بِالشَّرِّ دُعَاءُ كَيْدِ الْخَيْرِ وَكَانَ إِلَّا إِنْسَانٌ عَجُولًا ③
 وَجَعَلْنَا الْيَلَلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَهْوَنَا إِيَّاهُ الْيَلَلَ وَجَعَلْنَا آيَةَ
 النَّهَارِ مِبْصَرَةً لِتَبَتَّغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
 وَالْحَسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضَلَّنَهُ تَفْصِيلًا ④ وَكُلُّ إِنْسَانٍ آزْمُونَهُ
 طَيْرَةً فِي عَنْقِهِ وَخُرُوجُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَتَبَاهُ يَلْقَهُ مَنشُورًا ⑤
 إِقْرَأْ كِتَابَكَ مَكْفِيْ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ⑥ مِنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا
 يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضْلُلُ عَلَيْهَا وَلَا تَزُرُ وَازْرَةً
 وَذَرْ أَخْرَى وَمَا لَكَ مَعْذِلَتَيْنِ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ⑦ وَإِذَا رَدْنَا
 أَنْ تَهْلِكَ قَرِيَّةً أَمْرَنَا مُرْتَفِيْهَا فَسَقَوْا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
 الْقَوْلُ فَدَمَرْتُهَا تَدْمِيرًا ⑧ وَكُمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ
 بَعْدِ نُورٍ ⑨ وَكَفِيْ بِرَبِّكَ بِذِنْبٍ نُوبَ عِبَادَةً خَيْرًا بِصِيرَاتٍ ⑩

8. (நீங்கள் குழப்பம் செய்வதை விட்டு விலகிக் கொண்டால்) உங்கள் இரட்சகன் உங்கள் மீது கருணை புரியப் போதுமானவன்; (அவ்வாறின் றி, உங்கள் குழப்பத்தின் பாலே) பின் னும் நீங்கள் திரும்புவீர்களானால், நாமும் (தண்டிக்கத்) திரும்புவோம்; இன் னும், நிராகரிப்போருக்கு நரசத்தைச் சிறைச்சாலையாக நாம் ஆக்கியுள்ளோம்.

9. நிச்சயமாக இந்தக் குர் ஆன், (மனிதர்களுக்கு) எது மிகமிக நேரமையானதோ அதன்பால் வழிகாட்டுகிறது; நந்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகைய விசுவாசிகள்— அவர்களுக்கு நிச்சயமாக மிகப் பெரிய நற்களிடுண்டனரு நன்மாராயமும் கூறுகின்றது.

10. மேலும், நிச்சயமாக மறுமையை விசுவாசங்கொள்ளவில்லையே அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு நாம் மிகத் துண்புறுத்தும் வேதனையை தயாராக்கி வைத்திருக்கிறோம் (என்று ஏசரிக்கையும் செய்கிறது).

II மேலும், மனிதன்—நன்மையைக் கோரி அவன் பிரார்த்திப்பதைப் போலவே, (சில சமயங்களில்) தீமையைக் கோரியும் பிரார்த்திக் கிண்றான்; மனிதன் (பொருமையிழந்த) அவசரக்காரனாகவே இருக்கின்றான்.

12. இரவையும், பகலையும் இருசான்றுகளாக நாம் ஆக்கினோம்; (அதில்) இரவின் சான்றினை மங்கச் செய்தோம்; (பல பகுதிகளுக்கும் சென்று) நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனின் பேரருளைத் தேடிக் கொள்வதற்காகவும், ஆன் டுகனின் எண்ணிக்கையையும், (மாதங்களின்) கணக்கையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காகவும், பகலின் சான்றினை பார்ப்பதற்குரிய (பிரகாசமான)தாக ஆக்கினோம்; ஒவ்வொரு பொருளையும்— அதைத் தெளிவாக நாம் விவரித்துள்ளோம்.

13. மேலும், ஒவ்வொரு மனிதனின் செயலைப் பற்றிய (தினசரிக்)குறிப்பை அவனுடைய கழுத்தில் அவனுக்கு நாம் மாட்டி இருக்கின்றோம்; மறுமை நாளில் அவனுக்காக ஒரு புத்தகத்தையும் வெளிப்படுத்துவோம்; அவன் அதனை விரிக்கப் பட்டதாகப் பெற்றுக்கொள்வான்.

14. "உன்னுடைய புத்தகத்தை நீயே படித்துப் பார; இன்றையத்தினம் உள்க்கு (எதிராக) நீயே கணக்குப்பார்ப்பவனாக இருக்கப்போதும்" (என்று அவனிடம் கூறப்படும்).

15. எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தனது நன்மைக்காகவேதான்; எவர் வழிகேட்டில் செல்கின்றாரோ அவர் வழி கெடுவதெல்லாம் தனக்கே (தீங்கினிழுத்துக் கொள்ளத்)தான்; இன் னும், (பாவத்தைச்) சுமக்கக்கூடிய (ஒரு ஆத்மாவான)து மற்றொள்றின் (பாவச்) சுமையைச் சுமக்காது; மேலும், (நம்முடைய) தூதரை அனுப்பாத வரையில் நாம் (எவரையும்) வேதனை செய்பவர்களாக இல்லை.

16. மேலும், ஏதேனும் ஓர் ஜனரை நாம் அழித்துவிட நாடினால், அதில் சுகமாக வாழ்வோனர் (நம் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப் படிந்து நடக்குமாறு) நாம் ஏவவோம்; (ஆனால்) அவர்கள் (நம் கட்டளைகளை மீறி) அதில் பாவம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவார்கள்; பின்னர், அதன் மீது (வேதனை பற்றிய) நம்முடைய வாக்கு உறுதியாகிவிடுகிறது; ஆகவே, அதனை நாம் அடியோடு அழித்துவிடுகிறோம்.

17. நூலைவுக்குப் பின் நாம் எத்தனையோ தலை முறையினரை அழித்திருக்கிறோம்; தன் அடியார்களின் பாவங்களை நன்கு உணர்பவனாக, பார்க்கிறவனாக இருப்பதற்கு உய்திரட்சகனே போதுமானவன்.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَعَلَنَا لَهُ فِيمَا نَشَاءُ لَهُنْ تُرِيدُ شُمْ جَعَلَنَا
 لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِهِ مَا مَدْحُورٌ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا
 سَعَيْهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأَوْلَئِكَ كَانَ سَعَيْهُمْ مَشْكُورًا ۝ كُلُّ أَعْدَاءُهُ لَهُ أَهْلٌ
 وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ عَطَاهُ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاهُ رَبِّكَ حُمُظُورًا ۝ أَنْظُرْ كَيْفَ
 فَضَلَّنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَكُلُّ الْآخِرَةِ الْكَبُرُ درجتٌ وَالْكَبُرُ تَقْضِيَلًا ۝
 لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَى قَعْدَ مَذْمُومًا مَذْمُونًا وَلَا ۝ وَقَضَى رَبِّكَ
 الْأَتْبَعُدُ وَالْأَدَيْهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَامَيْنِ بَغْنَ عِنْدَكَ الْكَبِيرَ
 أَحْدُهُمَا أَوْ كُلُّهُمَا فَلَا تُقْتُلُ لَهُمَا أَفْ ۝ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُولْ لَهُمَا قَوْلًا
 كَرِيمًا ۝ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الدُّلُّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُولْ رَبِّ ارْجُوهُمَا
 كَمَارَتِيْنِ صَيْغِرًا ۝ رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۝ إِنْ تَكُونُوا صَلِحِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّلَيْنَ غَفُورًا ۝ وَاتَّذَّالُ الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمُسْكِنُينَ
 وَأَيْنَ السَّيْئَلُ وَلَا تَبْدِلْ رَبِّيْنِ ۝ إِنَّ الْمُبَدِّلِيْنَ كَانُوا لَهُ خَوَانَ
 الشَّيْطَيْنِ وَكَانَ الشَّيْطَنُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝ وَإِمَامَ تَعْرُضَ عَنْهُمْ لِيَقْنَأَ
 رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ وَلَا قَيْسُورًا ۝ لَا تَجْعَلْ يَدَكَ
 مَغْلُولَةً إِلَى عَنْقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا أَخْلَى الْبَسْطِ فَتَقْعُدْ مَلْوَأَهُ مَسْوِرًا ۝

18. எவர்,(மறுமையை மறந்துவிட்டு)இம்மையைதாடுகிறவராக இருக்கிறாரோ, அவருக்கு அதில் நாம் நாடியதை, நாம் நாடியவருக்குத் துரிதமாக கொடுத்துவிடுகிறோம்; பின்னர், மறுமையில் அத்தகையவருக்காக நரகத்தை நாம் ஆக்குகின்றோம். அத்தகையவர் நிந்திக்கப் பட்டவராக அல்லாஹ் வின் அருளிலிருந்து)தூரமாக்கப்பட்டவராக அதில் நுழைவார்.

19. இன்னும், எவர் மறுமையை நாடி அவர் விசுவாசியாக இருக்க, அதற்குரிய முயற்சியையும் அதன்பொருட்டு முயன்றாரோ அத்தகையோர்_ அவர்களின் முயற்சி(அல்லாஹ் விடம்) அங்கீகிக்கப் பட்டதாகும்.

20. (இம்மையை விரும்பும்) இவர் களுக்கும், (மறுமையை விரும்பும்) அவர்களுக்கும் (இவர்விருவரில்) _ ஒவ்வொருவருக்கும், உம்முடைய இரட்சகளின் அன்பளிப்பிலிருந்து நாம் அதிகப்படுத்துகின்றோம்; மேலும், உமதி ரட்சகளின் அன்பளிப்பு(இவ்விருசாராருக்கும்) தடுக்கப் பட்டதாக இல்லை.

21. (நபியே! இவர்களில்) சிலரைச் சிலரை விட எவ்வாறு மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கின்றோம் என்பதை, நீர் (கவனித்துப்) பார்ப்பிராக! மறுமையோ, பதவிகளால் மிகப் பெரியதும், திறப்பால்மிகப் பெரியதுமாகும்.

22.(நபியே!) அல்லாஹ் விடவுடன்மற்றோர் வணக்கத்திற்குரியவளை (இணையாக) நீர் ஆக்க வெண்டாம். (அவ்வாறு செய்தால்) நீர் நிந்திக்கப் பட்டவராக, உதவியற்றவராக, அமர்ந்துவிடுவீர்.

23. (நபியே!) உமதிரட்சகள்_ அவனைத் தவிர (மற்றெவரையும்) நீங்கள் வணங்கக் கூடாதென்றும், பெற்றோர்க்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும் கட்டளை யிட்டிருக்கின்றான்; அவ்விருவரில் ஒருவரோ, அவ்விருவருமோ உம்மிடத்தில் திண்ணமைக முதுமையை அடைந்து விட்டால், அவ்விருவருக்கும் (இழித்துக் கூறப்படும் வார் த்தைகளிலுள்ள "சீ" என்று (கூட) நீ சொல்ல வேண்டாம்; (உம்மிடமிருந்து) அவ்விருவரையும் விரட்டி விடவும் வேண்டாம்; அவ்விருவருக்கும் மரியாதையான வார்த்தையைக் கூறுவீராக!

24. இன்னும், இவ்விருவருக்காக இரக்கத்துடன் பண்வு எனும் இறக்கையை நீர் தாழ்த்துவீராக! மேலும் "என் இரட்சகளே! நான் குழந்தையாக இருந்தபொழுது மிகக் அன்பாக" என்ன அவர்கள் வெற்றத்தது போன்று நியும் அவ்விருவருக்கும் அருள் புரியாயக்! என்றும் (பிரார்த்தித்துக்கூறுவீராக)

25. (பெற்றோரை நடத்துவது பற்றி) உங்கள் உள்ளங்களில் இருப்பதை உங்கள் இரட்சகள் மிகக் குறித்தவன்; நீங்கள் நன்னடத்தையடையவர்களாக இருந்தால், அப் போது நிச்சயமாக (மன்னிப்புக் கோரி, அல்லாஹ் வின்பாலி) திரும்பு கின்றவர்களுக்கு அவன் மன்னிப்பாகவே இருக்கின்றான்.

26. இன்னும், உறவினருக்கு அவரின் உரிமையை வழங்குவீராக! மேலும் ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் (அவரவர் களுடைய உரிமையை வழங்குவீராக) செலவுத்ததை) அவன் கடந்துவின் விரயம் செய்யாது மிருப்பீராக!

27. நிச்சயமாகவின் விரயம் செய்வோர், வைத்தானுடைய சகோதரர்களாக இருக்கின்றனர், வைத்தானோ, தன் இரட்சகனுக்கு நன்றி செலுத்தாது மாறு செய்தவளாக இருக்கின்றான்.

28. (நபியே!) நீர் உமதிரட்சகவின் அருளை எதிர்பார் ததிருக்கும் சமயத்தில், (உம்மிடம் யாரேனும் வந்து ஏதேனும் பொருள் கேட்டு, நீர் ஒன்றும் கொடுக்க இயலாமல்போய்) அவர்களை நீர் புறக்களிக்கும்படி நேரிட்டால் அவர்களுக்கு அள்பான்) கடினமில்லாச் சொல்லவேயே கூறுவீராக!

29. மேலும், (உவோவியைப் போன்று, செலவு செய்யாது) உம்முடைய கையை உம்முடைய கழுத்தில் கட்டப்பட்டதாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்! அன்றியும், (உம்மிடம் இருப்பதை செலவழித்துவிட்டு) அ(க்கையான)தை ஒரே விரிப்பாக விரித்தும் விடாதீர்! அதனால் நீர் நிந்திக்கப் பட்டவராக, முடைப்பட்டவராக உட்கார்ந்துவிடுவீர்.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ يَعْبَادُهُ
 خَيْرًا أَبْصِيرًا ﴿٦﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٌ لَحْنٌ نَرْزُقُهُمْ
 وَإِنَّا كُمْ أَنَّ قَاتِلَهُمْ كَانَ خَطَا بَكِيرًا ﴿٧﴾ وَلَا تَقْرِبُوا الزِّنِي إِنَّهُ كَانَ
 فَاحِشَةً وَسَاءَ سَيِّلًا ﴿٨﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا
 يَا أَيُّهُمْ وَمَنْ مُّرْتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلَيْهِ سُلْطَانًا فَلَا يُرِفَ
 فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٩﴾ وَلَا تَقْرِبُوا مَالَ الْيَتَيمِ إِلَّا بِمَا تَنْتَهِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشْدَهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِذَا كَانَ
 مَسْؤُلًا ﴿١٠﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا أَكْلَمُتُمْ وَرِزْقُوا بِالْقِسْطِ إِذَا مُسْتَقْيَمٌ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَلْوِيلًا ﴿١١﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
 السَّمْعَ وَالبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا ﴿١٢﴾ وَلَا
 تَمْشِ في الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرُقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجَهَنَّمَ
 طُولَ الْأَيَّلَهُ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئَةً عِنْدَ رَبِّكَ مَكْوُهًا ذَلِكَ مِنَّا
 أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَيْهَا الْخَرَّ
 فَتُتْلَقِي فِي جَهَنَّمَ مَلَوْ مَأْمَدٌ حُورًا ﴿١٣﴾ فَاصْفِلُكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَيْنَيْنَ وَ
 اتَّخَذُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَّا ثَمَّ لَنْ تَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿١٤﴾

30. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தான் நாடியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை விரிவாகக் கொடுக்கின்றான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவாகவும் கொடுக்கின்றான்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவன், தன் அடியார் (களின் தன்மை)களை நன்குணர்ந்தவனாக, பார்ப்பவனாக இருக்கின்றான்.

31. (மனிதர்களே) நீங்கள் வறுமைக்குப் பயந்து, உங்கள் குழந்தைகளைக் கொலை செய்யாதீர்கள்; அவர்களுக்கும், உங்களுக்கும் நாமே உணவை (வாழ்வகைத் தேவைகளை) வழங்குகிறோம்; நிச்சயமாக அவர்களைக் கொலை செய்வது, பெரும் குற்றமாக இருக்கிறது.

32. (விசுவாசங்கொண்டோரே) நீங்கள் விபச்சாரத்தையும் நெருங்காதீர்கள்; நிச்சயமாக அது, மானக்கேடோனதாக இருக்கிறது. இன்னும், அது (மனித குலத்திற்கு பெரும் கேடுவிளைவிக்கும்) வழியால் மிகக் கெட்டது.

33. மேலும், அல்லாஹ் தடுத்துள் எந்த உயிரையும் உரிமையின் ரிக் கொலை செய்யாதீர்கள்; எவ்ரேனும் அநீதியிழைக்கப்பட்டவராக கொலை செய்யப்பட்டு விட்டால், (பழி வாங்க) அவனுடைய வாரிசுக்கு நாம் அதிகாரம் அளித்திருக்கிறோம்; ஆகவே, (பழிவாங்க) கொலை செய்வதில் அவன் வரம்பு கடந்து விட வேண்டாம்; நிச்சயமாக (கொலையுண்டவரின் வாரிசாகிய) அவர் (நீதியைக் கொண்டு) உதவி செய்யப் பட்டவராவார்.

34. மேலும், (விசுவாசங்கொண்டோரே)! அநாதையின் செல்வத்திற்கு—அவர் தன் பருவ வயதை எய்தும் வரையில் எது அழகிய முறையோ அதைத் தவிர— (வேறு வழியில் அதை அனுபவிக்க) நீங்கள் நெருங்காதீர்கள்; இன்னும், வாக்குறுதியை நீங்கள் பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற நூங்கள்; (ஏனெனில்) நிச்சயமாக வாக்குறுதி மறுமையில் விசாரிக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

35. நீங்கள் அளந்தால், அளவை (குறைவின்றி) நிறைவு செய்யுங்கள்; (நிறுத்தால்) சரியான தராசைக் கொண்டு நிறுங்கள்; இது, (உங்களுக்கு) மிகக் கிறந்ததும், முடிவால் மிக அழகானதுமாகும்.

36. (நபியே) எதைப்பற்றி உமக்குத் தீர்க்கமான அறிவில்லையோ அதை நீர் பின் தொடராதீர! (ஏனெனில்) நிச்சயமாக, செவி, பார்வை, இதயம் (ஆகிய) இவை ஒவ்வொன்றும்—அதனைப் பற்றி (மறுமையில்) விசாரிக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

37. மேலும், பூமியில் கர்வம் கொண்டு நீர் நடக்க வேண்டாம்; (அவ்வாறு நீர் நடப்பதால்), நிச்சயமாக நீர் பூமியை (ஆழத்தால்) பிளந்து விடவே மாட்டார்; இன்னும், உயரத்தால் மலைகளை அடைந்துவிடவே மாட்டார்.

38. (மேற்கூறப்பட்ட) அவை ஒவ்வொன்றும்—அதன் தீமை உமதிரட்சகளிடத்தில் வெறுக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

39. (நபியே! மேற்கூறப்பட்ட) அவை, தீர்க்கமான அறிவிலிருந்து உம்முடைய இரட்சகள் உமக்கு (வறி மூலம்) அறிவித்தவற்றில் உள்ளவையாகும்; ஆகவே, அல்லாஹுறவுடன், மற்றோர் வணக்கத்திற்குரியவனை (இவையாக) ஆக்காதீர்; (அவ்வாறு செய்தால்), அப்பொழுது நிந்திக்கப் பட்டவராக, (அவ்வாறு வின் அளவிடத் து நன்மைகளிலிருந்து) தூரமாக்கப்பட்டவராக நரசத்தில் நீர் ஏறியப் படுவீர்.

40. (மனிதர்களே!) உங்கள் இரட்சகள் உங்களுக்கு (மட்டும்) ஆண் மக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டு (தனக்கு மட்டும்) மலக்குகளிலிருந்து பெண்மக்களை ஆக்கிக் கொண்டானா? (இவ்வாறு கூறும்) நீங்கள், நிச்சயமாக, மகத்தான் (போய்க்) கூற்றையே கூறுகிறீர்கள்.

وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنَ لِيَدْكُرُوا مَا يَرَى بِهِمُ الْأَغْفُورُ^{١٦} قُلْ
 لَوْ كَانَ مَعَهُ اللَّهُ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا أَتَبْغُوا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا^{١٧}
 سُبْحَنَهُ وَتَعَلَّمَ عَمَّا يَقُولُونَ عَلَوْا كَبِيرًا^{١٨} سَيِّرْلَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ
 وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَمْ يَأْنَ مِنْ شَيْءٍ إِلَيْسَهُ بِهِمْ حَمْدٌ إِلَّا وَلَكُنْ لَا
 تَقْهِمُونَ تَسْبِيْحَهُمْ أَنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا^{١٩} وَلَمَّا قَرَأَتِ الْقُرْآنَ
 جَعَلَنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حَجَابًا مَسْتُورًا^{٢٠}
 وَجَعَلَنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكْثَرَهُ أَنْ يَفْقُهُوهُ وَفِي أَذْانِهِمْ وَقْرَاطٌ وَإِذَا
 ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَعْلَمَ أَدْبَارَهُمْ لَغُورًا^{٢١} مَنْ
 أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ يَهُ أَذْيَسْمُونَ إِلَيْكَ وَإِذْهُمْ نَجُوى إِذْ
 يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَبَعِّونَ إِلَارْجَلًا مَسْحُورًا^{٢٢} أَنْظُرْنِيْفَ ضَرْبُوا
 لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِعُونَ سَبِيلًا^{٢٣} وَقَالُوا إِذَا أَكْثَرَ
 عَظَامًا وَأَفْرَقَ تَأْرِيْنَ الْمَبْعُوتُونَ خَلْقَهُمْ حَدِيدًا^{٢٤} قُلْ لَوْ كُوْنَاجَارَةَ
 أَوْ حَدِيدًا^{٢٥} أَوْ خَلْقًا مَمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِهِ فَسَيَقُولُونَ مَنْ
 يُعِيدُنَا قِيلَ الْجَنَّى فَطَرَكُمْ أَوْلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغَضُونَ إِلَيْكَ
 رُؤُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَنْثِي هُوَ قِيلٌ عَنِّي أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا^{٢٦}

41. இன்னும், அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக, (இந்தக்) குர் ஆளில் நிச்சயமாக நாம் பற்பல வகையில் (நல்லுப்போதேசங்களைத் திரும்பத்திரும்பக்) கூறி இருக்கின்றோம்; மேலும் புறக்களிப்பைத் தவிர, (வேறொன்றையும்) அது அவர்களுக்கு அதிகப் படுத்தவில்லை.

42. (ஆகவே, நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: அவர்கள் சொல்லுகின்றதைப்போன்று அவனுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவர்கள் (தெய்வங்கள்) இருந்தால், அப்போது அரிஷ்டாடைய (அல்லாஹ்வாகிய அவனின் பக்கம்/அவனையிடக்க) ஒருவழியை அவர்கள் தேடி இருப்பார்கள்.

43. அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் கூறுவதைவிட்டும் மிகப் பெரும் உயர்வாக (அவன்) உயர்ந்துவிட்டான்.

44. ஏழு வானங்களும், பூமியும், அவற்றில் உள்ளவையும் அவனைத் துதிசெய்கின்றன. (இவற்றில்) எப்பொருளும் அவளின் புகழைக் கொண்டு துதிசெய்துகொண்டே தவிர இல்லை; எனினும், அவற்றின் துதியை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார்கள்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க சகித் துக்கொள்ளக்கூடியவனாக, மிக்கமன்னிக்கக் கூடியவனாக இருக்கின்றான்.

45. மேலும், (நபியே) நீர் குர் ஆளை ஒத்தால் உமக்கும், மறுமையை நம்பிக்கை கொள்ளாதோருக்குமிடையில் மறைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு திரையை நாம் ஆக்கி விடுகிறோம்.

46. மேலும், அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது, அதனை அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவாறு திரைகளையும் (அமைத்து), அவர்களுடைய காதுகளில் அடைப்பையும் ஆக்கிவிடுகின்றோம். மேலும், குர் ஆளில் உம் முடைய இரட்சகளை (மட்டும் அவர்களின் கூட்டுக்காரர்களைத் தவிர்த்து) அவனைத்தனித்தவனாக நீர் கூறினால், அவர்கள் வெறுப்படைந்து தங்கள் பின் புறங்களில் (திரும்பிக்) சென்று விடுகின்றனர்.

47. அவர்கள் உமக்குச் செவி சாய்க்கின்றபொழுது எதற்கு (என்ன நோக்கத் துடன்) செவி சாய்க்கிறார்கள் என்பதையும், மேலும், அவர்கள் (தங்களுக்குள்) இருக்கவியமாக ஆலோசனை செய்யும் சமயத்தில், “குவியம் கெய்யப்பட்ட மனிதனையேயன்று (வேறொருவரையும்) நீங்கள் பின் பற்றலில்லை” என்று அறியாய்க்காரர்கள் (உம்மைப் பற்றிக்) கூறுகின்ற போதும் நாம் மிக்க அறிவோம்.

48. (நபியே) உமக்கு எப்படி உதாரணங்களை அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்பதை நீர் கவனிப்போக! (அவ்வாறு கூறுவதால்) அவர்கள் வழிகெட்டு விட்டார்கள்; ஆகவே, (நேர்) வழியை அடைய அவர்கள் சக்தி பெற்றமாட்டார்கள்.

49. “நாங்கள் (இறந்து) எலும்புகளாகவும், மக்கிப் போனவையாகவும் ஆகிவிட்டாலுமா நிச்சயமாக புதிய படைப்பாக நாங்கள் எழுப் பப் படுகிறவர்கள்!” என்றும் அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.

50. [அதற்கு நபியே] நீர் கூறுவீராக: “நீங்கள் கல்லாகவோ, இரும்பாகவோ ஆகிவிடுங்கள்—

51. “அவ்வதுங்கள் நெஞ்சங்களில் பெரிதாக இருப்பதிலிருந்து (அவ்வாறு தோன்றும்) ஒரு படைப்பாக ஆகிவிடுங்கள்;” (இவ்வாறு ஆகிய) பின்னர், எங்களை எவன் (உயிர் கொடுத்து) மீட்டுவான் என்று அவர்கள் கேட்பார்கள்; (அவ்வாறு கேட்டால், நபியே! நீர்) “உங்களை முதலாவதாக எவன் படைத்தானோ அவன்தான் (நீங்கள் மரணித்த பின்னும் உங்களை எழுப் புவான்)” என்று கூறுவீராக அப்போது அவர்கள் தங்கள் சிரக்களை உம் அளவில் சாய்த்து, “அது எப்பொழுது (வரும்)?” என்றும் கேட்பார்கள். (அதற்கு) “அது வெகு சமீபத்தில் ஏற்பட்டு விடலாம்” என்றுநீர் கூறுவீராக!

يَوْمَ يَرَى عَوْكُمْ فَتَسْتَجِيدُونَ بِمُحَمَّدٍ أَهُوكُمْ وَتَظْلَمُونَ إِنْ لَيْسَتُمْ إِلَّا
 قَلِيلًاٰ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا إِنَّ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ طَرْفَ الشَّيْطَانِ يَنْزَعُ
 بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلنَّاسِ عَدُوًّا وَأَصْبَاهُنَا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ
 إِنْ يَشَاءُرِحُّهُمْ وَإِنْ يَشَاءُ يَغْمِيَهُمْ وَكُلُّ طَرْفٍ مَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكُلِّهِ
 وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِهِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ
 النَّاسِنَ عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَآفِدَ زَبُورًا قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَعَمْتُمْ
 مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًاٰ وَلِلَّهِ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ يَتَعَوَّنُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةُ أَبْيَمُ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
 رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ حَذِيرًاٰ وَلَنْ
 مِنْ قَرِيبَةِ الْأَنْجَنِ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًاٰ
 شَدِيدًاٰ كَمَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورٌ وَمَا مَنَعَنَا نَسْرِيلَ
 بِالْأَيْتِ إِلَّا أَنْ كَلَّ بِهَا الْأَوْلَوْنَ وَأَتَيْنَا شَفْعَ الدَّاقَّةَ مُبِصِّرَةً
 فَظَلَمُوا إِلَيْهَا وَمَا نَرْسِلُ بِالْأَيْتِ إِلَّا تَعْوِيقًاٰ فَوَإِذْ قَلَنَ الْكَلَّ إِنَّ رَبِّكَ
 أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَاجَلَنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةَ الْكَلَّ إِنَّ
 الشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَمَنْتَهُمْ فَمَا يَرِيدُهُمْ إِلَّا طَعْيَا نَاهِيَا عَنْ

52. உங்களை அவன் அழைக்கும் நானில், நீங்கள் அவனின் புகலழக்கொண்டு (அதைக் கூறியவர்களாக) பதில் கூறுவீர்கள்; (இறந்த சின்) வெகு சொற்ப (நேர) மேயன்றி தங்கியிருக்கவில்லை _ என்றும் (அன்றையத்தினாம்) நீங்கள் என்னுடையிர்கள்.

53. என்னுடைய அடியார்களுக்கு (நபியே) நீர் கூறுவீராக: (எம் மனிதருடன் பேசியபோதிலும்) எது நல்லதோ அதையே அவர்கள் கூறவும்; நிச்சயமாக வைத்தான் அவர்களுக்கிடையில் குழப்பம் செய்வான் (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக வைத்தான் மனிதனுக்குப் பசிரங்கமான விரோதியாக இருக்கின்றான்.

54. உங்களுடைய இரட்சகன் உங்களை (ப்பற்றி) மிகக் குறிந்தவன்; அவன் நாட்டால் உங்களுக்கு அவன் அருள் புரிவான்; அல்லது அவன் நாட்டால் உங்களை வேதனை செய்வான்; இன்னும், அவர்கள் மீது பொறுப்பாளராக (நபியே) உம்மை நாம் அனுப்ப வில்லை.

55. வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவர்களைப்பற்றியும் உமதிரட்சகன் மிகக் குறிந்தவன். நபிமார்களில் சிவரை, வேறு சிவரை விடவும் நிச்சயமாக நாம் மேன்மையாக்கிவைத்தோம்; இன்னும் (நபி) தாவுதுக்கு ஜபூர் (என்னும்) வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்.

56. "அல்லாஹ் வையன்றி (வேறு வணக்கத்திற்குரியவர்கள் இருப்பதாக) நீங்கள் என்னிக்கொண்டு இருக்கின்றீர்களே, அத்தகையவர்களை நீங்கள் (உங்கள் கஷ்டங்களை நீக்க) அழையுங்கள்; (அவ்வாறு அழைத்தால்) அவர்கள் உங்களை விட்டும் யாதோருகவுடத்தை நீக்கிவைக்கவும், (அதனைத்) திருப்பிவிடவும் சக்தி பெற மாட்டார்கள்" என்று நரியே! நீர் கூறுவீராக!

57. இவர்கள் (ஆண்டவன் என) யாரை அழைக்கிறார்களோ அவர்களே _ அவர்களில் (இறைவணோடு) மிகக் நெருங்கியவர்கள் யார் என்பதனை அறிய (வணக்கங்களால்) தங்கள் இரட்சகனின்பால் நெருங்கிச் செல்வதை தேடிக்கொண்டும் . அனுப்புடைய அருளை வேண்டிக்கொண்டும் , அவன்து வேதனையை பற்றி யந்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனின் வேதனை எச்சரிக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

58. (அக்கிரமக்காரர்கள் வசிக்கும்) எந்த ஊரையும் _ மறுமை நாளைக்கு முள்ளதாக நாம் அதை _ அழிப்போராகவோ, அல்லது அதனைக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வோராகவோ தவிர இல்லை. இது (நம்பிடமுள்ள) பதிவேட்டில் எழுதப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

59. (நம்முடைய அத்தாட்சிகளை) முன்னிருந்தவர்கள் பொய்யாக்கி விட்டனர் என்பதைத் தவிர, (இவர்கள் கோரும்) அத்தாட்சிகளை அனுப்ப (வேறெதுவும்) நம்மைத் தடுக்கவில்லை; (இதற்கு முன்னர்) ஸமூது சமூகத்தாரர்க்கு ஒரு பெண் ஓட்டகத்தைக் கண்கூடான அத்தாட்சியாகக் கொடுத்திருந்தோம்; அவர்களோ, (வரம்பு மீறி) அதற்கு அதியாயம் செய்து விட்டனர்; (இத்தகைய) அத்தாட்சிகளை (யெல்லாம் மனிதர்களுக்குப்) பயமுறுத்துவதற்காகவே அன்றி நாம் அனுப்புவதில்லை.

60. மேலும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மனிதர்களை (தன் அறிவால், சக்தியால்) குழந்து கொண்டான் என்று நாம் உமக்கு கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக) மேலும், உமக்குநாம் (மிஹ்ராஜின் போது) காண்பித்த காட்சியையும், குர் ஆனில் சமிக்கப்பட்ட மரத்தையும் மனிதர்களுக்கு சோதனையாகவே தவிர நாம் ஆக்கவில்லை; இன்னும், அவர்களை நாம் பயமுறுத்துகிறோம்; ஆளால் பெரும் அழிச்காட்டியத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அவர்களுக்கு அது அதிகப்படுத்துவதில்லை.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِكَةِ اسْجُدْ وَالْأَدْمَرْ سَجَدْ وَالْأَبْيَلْسْ قَالَ
 أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طَيْنًا ۝ قَالَ أَرَعِيتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَمْتَ
 عَلَىَّ لِمَنْ أَخْرَتْنَ إِلَى يَوْمِ الْقِيمَةِ الْحُتْنَكَنْ دُرَيْتَهَ إِلَّا
 قَلِيلًا ۝ قَالَ أَذْهَبْ فَنِنْ تَسْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ
 جَزَاءً مَوْفُورًا ۝ وَاسْتَقْرِزْ مِنْ أَسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْرِكَ
 وَاجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلَكَ وَرَجْلَكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
 وَالْأُولَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ عَبْدَيِ
 لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ وَكُفَى بِرِبِّكَ وَكَيْلًا ۝ رَبِّكُمُ الَّذِينَ يُ
 يُرْجِحُ لِكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَتَعَوَّدُونَ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ يَكُونُ
 رَحِيمًا ۝ وَإِذَا مَسَكُمُ الظُّرُفِ فِي الْبَحْرِ حَضَلَ مَنْ تَدْعُونَ
 إِلَّا إِيَاهُ فَلَمْ تَنْجُوكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضُتُمُوهُ كَانَ إِلَّا نَسَانُ
 كَفُورًا ۝ أَفَأَمْنَثْتُمُوهُ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبَاتُهُ لَا تَجِدُوا الْكُمْ وَكَيْلًا ۝ أَمْ أَمْنَثْتُمُوهُ أَنْ
 يُعِيدَ كُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنْ
 الرَّيْحَنِ فَيُغَرِّقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمُوهُ لَا تَجِدُوا الْكُمْ عَلَيْنَا يَهُ تَبَيَّعًا ۝

61. மேலும், மலக்குகளிடம், "ஆதமுக்கு நீங்கள் சிரம் பணியுங்கள்" என்று நாம் கூறியசமயத்தில், இப்பீஸைத் தவிர(மலக்குகளான) அவர்கள் சிரம்பணிந்தார்கள்; அவனோ, "களிமண்ணால் நீ படைத்தவருக்கு நான் சிரம் பணிவேணா?" என்று கூறினான்.

62. (அன்றியும்,) "என்னைவிட மேலாக நீ கண்ணியப் படுத்திய (ஆதமாகிய) இவரை நீ பார்த்தாயா? என்னை மறுமை நான் வரையில் பிற்படுத்தி (வாழு) வைத்தால், சிலரைத் தவிர இவருடைய சந்ததியினரை நா ஞ (வழி கெடுத்து) தின்னாமாக வேர ருத்து விடுவேன் என்று (இப்பீஸாகிய) அவன் கூறினான்.

63. (அதற்கு) "நீ சென்று விடு; அவர்களில் யார் உன்னைப் பின்பற்றுகிறாரோ, (அவருக்கும் உங்க்கும்) நீச் சயமாக நரகம் தான் நிரப்பமான கூவியாக உங்களுடைய கூவியாகும்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

64. இன்னும், "அவர்களிலிருந்து (வழி தவறச் செய்ய) நீ சக்தி பெற்றிருக்கின்றவர்களை உன் கூப்பாட்டைக் கொண்டு வழி தவறச் செய்; உன்னுடையகுதிரைப் படைகளையும், காலாட்படைகளையும் அவர்கள் மீது ஏவு விடு; (அவர்களுடைய) செல்வங்களிலும், பின்னைகளிலும் நீ கூட்டாகவும் இருந்து கொள்; இன்னும், (பொய்யானவற்றைக் கொண்டு) அவர்களுக்கு வாக்களித்து விடு; ஏமாற்றத்தைத் தவிர, வேறு எதையும் வைத்தான் அவர்களுக்கு வாக்களிப்பதில்லை" என்றும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

65. "நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்கள் மீது (வைத்தானே) உனக்கு எவ்வித அதிகாரமுமில்லை" (ஆகவே, அவர்களுக்குப்) பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள உமதிரட்சகனே போதுமானவன்.

66. உங்களுடைய இருட்சகன் எத்தகையவென்றால், (கடவில் நீங்கள் யாத்திரை செய்து), அவன் து பேரருளை நீங்கள் தேடிக் கொள் வதற்காக அவனே உங்களுக்காக கடவில் கப்பலை செலுத்துகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் உங்கள் மீது மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

67. இன்னும், கடவில் உங்களை ஏதேனும் ஆபத்து அணுகினால், (அல்லாஹ்வாகிய) அவனையன்றி நீங்கள் யாரை வெனக்கத்திற்குரிய தெய்வங்கள் என்று) அழைக்கிறீர்களோ அவர்கள் (உங்களை விட்டும்) மறைந்து விடுவர்; (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களைக் கரையளவில் கடேற்றிச் சேர்க்கும் பொழுது (அல்லாஹ்வாகி) நீங்கள் புறக்கணித்து விடுகின்றீர்கள்! மேலும், மனிதன் மிகக் நன்றி கெட்டவெனாக இருக்கின்றான்.

68. (கரை சேர்ந்த பின்) கரையின் ஒரு பகுதியில் உங்களை அவன் விழுங்கச் செய்வதையோ, அல்லது உங்கள் மீது கல் மாரியை அவன் அனுப்புவதையோ நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? (அவ்வாறு நிசழ்ந்தால் அதன்) பின்னர், உங்களுக்கு உதவி செய்பவர் எவரையும் நீங்கள் காணமாட்டார்கள்.

69. அல்லது (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் மீண்டும் ஒரு முறை உங்களைக் கடவில் திரும்ப(பிரியாணிக்க)சீசெய்து (நீங்கள் கடவில் இருக்கும் பொழுது எல்லாவற்றையும் அழித்து விடும்) புயல் காற்றை உங்கள் மீது அவன் அனுப்பி, நீங்கள் நிராகரித்ததன்காரணமாக உங்களை மூழ்கடித்து விடுவதை நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? (அவ்வாறெல்லாம் செய்ததன்) பின்னர், அதற்காக நம்மை(த் தொடர்ந்து)பழிவாங்குபவர் எவரையும் உங்களுக்காக நீங்கள் காணமாட்டார்கள்.

وَلَقَدْ كُرِمَ مَنْ أَبْنَى أَدْمَ وَحَلَّنَهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْهُمْ مِنَ
 الطَّيْبَاتِ وَفَضَّلَنَهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا فَقِيَّلًا ۝ يَوْمَ
 نَدْعُوا كُلَّ أَنْوَافِ يَمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتَى كِتَابَهُ يَمْمِنُهُ فَأَوْلَى بِكَ
 يَقْرُءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتَيَّلًا ۝ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ
 أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَإِنْ كَادُوا لِيَفْتَنُوكُمْ
 عَنِ الدِّينِ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْكُمْ لِتَقْتَرِنَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۝ وَإِذَا أَخْدُوكُمْ
 خَلْيَلًا ۝ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكُمْ لَقَدْ كُدْتُمْ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝
 إِذَا أَذْقَنَكُمْ ضُعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَهَاجَرَاتِ ثُمَّ لَا يَجِدُوكُمْ
 عَلَيْكُمْ نَصِيرًا ۝ وَإِنْ كَادُوا لِيَسْتَفْزُوكُمْ مِنَ الْأَرْضِ لِيَحْرُجُوكُمْ
 مِنْهَا وَإِذَا الْأَيَّلَتُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُتَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا
 قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَحْدُدُ لِسْتَنَا تَعْوِيَّلًا ۝ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَلَا لُوكَ
 الشَّهِيرَ إِلَى غَسْقِ الْيَوْلِ وَقُرْآنَ الْفَتْحِ جَرَانَ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
 مَشْهُودًا ۝ وَمَنْ الْيَوْلِ فَتَبَعَّدْ بِهِ نَافِلَهُ لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ
 رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مُدْخَلَ صَدِيقٍ وَّ
 أَخْرُجْنِي مُخْرَجَ صَدِيقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَنًا نَصِيرًا ۝

70. மேலும், ஆதமுடைய மக்களைத் திட்டமாக நாம் கண்ணிய்ப்படுத்தினோம்; கணமிலும், கடலிலும் நாம் அவர்களை கூந்து சென்றோம் ; நல்லவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு நாமே உணவளித்தோம்; நாம் படைத்தவற்றில் அனைகவற்றை விட (தகுதியில்) நாம் அவர்களை மிகபிக மேன்மையாக்கியும் வைத்திருக்கின்றோம்.

71. ஒவ்வொரு மனிதனையும் அவரவருடைய தலைவருடுடன் (அந்தந்த சமூகத்தாரின் நபியுடன் விசாரணைக்காக) நாம் அழைக்கும் நாளில், அவர்களின் (செயல்கள் எழுதப் பட்ட) புத்தகம், எவர்களுடைய வலது கையில் கொடுக்கப் பட்டதோ அவர்கள், தங்களுடைய அப் புத்தகத்தை (மிக்க மகிழ்ச்சியோடு) வாசிப்பார்கள். (அவர்களுடைய கூலியில்) ஓர் அஜூவளவும் (குறைத்து) அநியாயம் செய்யப் படவுமாட்டார்கள்.

72. எவர் இ(ம்மையான)தில் (நேர் வழியைக் காணாது) குருடராக இருக்கின்றாரோ, அவர் மறுமையிலும் குருட்டே; இன்னும், பாதையால் அவர் மிகத் தவறியவராவார்.

73. நிச்சயமாக நாம் உமக்கு வறி மூலம் அறிவித்தோமே அதனை விட்டு (விட்டு) அதல்லத்தை நீர் நம் மீது பொய்யாகக் கற்பனை செய்து கூறும்படி உம்மை அவர்கள் நிசை திருப்பவேமுனைந்தார்கள் ; (அவ்வாறு நீர் செய்திருந்தால்,) அப்போது உம்மை அவர்கள் (தங்கள்) உற்ற நன்யாகவும் ஆக்கிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

74. உம்மை நாம் உண்மை வழியில் நிலைப் படுத்தி வைக்காவியிடல், நீர் ஒரு சிறிதேனும் அவர்களின் பக்கம் சாய்ந்து விட சமிபித்திருப்பிரி.

75. அப்பொழுது (அவ்வாறு நீர் சமீபித்திருந்தால்) ஜீவியத் தில் இருமடங்கு (வேதனையையும், (உமது) மரணத்தில் இருமடங்கு (வேதனையையும்) நாம் உம்மைச் சுவைக்கச் செய்திருப்போம்; பின்னர், நமக்கு எதிராக உமக்கு உதவியாளரை நீர் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டார்.

76. நிச்சயமாக, (நபியே உம்முடைய) ஊரிலிருந்து உம்மை அடிப்பெரச்செய்து, அதிலிருந்து உம்மை வெளியேற்றிவிட அவர்கள் முனைகின்றார்கள்; (அப்படிச் செய்திருந்தால்) உமக்குப் பின்னர் வெகு சொற்பமேயன்றி அவர்களும் அங்கு (மக்காவில்) தங்கியிருக்கமாட்டார்கள்.

77. நம்முடைய தூதர் களிலிருந்து உமக்கு முன்னர் திட்டமாக நாம் அஜூப்பியவர்களின் வழி முறையாக (இதுவே) இருந்தது; நம்முடைய (அந்த) வழி முறையில் நீர் யாதொரு மாற்றத்தையும் காணமாட்டார்.

78. (நபியே) சூரியன் (உச்சியை விட்டுக்) சாய்ந்ததிலிருந்து, இரவின் இருள் சூழும் வரையில் (ஹஹர், அஸர், மல்கரிப், இவா நேரத் தொழுகைகளை நிறைவேற்றுவிராக! ஃபஜ்ருத் தொழுகையையும் (நிறைவேற்றுவிராக!) இன்னும் நிச்சயமாக ஃபஜ்ருத் தொழுகையானது (இரவின் மலத்துக்களும், பகளின் மலக்குகளும் ஒருமித்து) ஆஜராகும் தொழுகையாக உள்ளது.

79. நீர் உமக்கு உபரியாக இரவிலும் "தஹஜ் ஜாத்" தொழுகையை (குர் ஆனாகிய) இதை (இதுவதை)க் கொண்டு நிறைவேற்றுவிராக! (இதனால் மக்காமே மற்றுத்தன்னும்) மிக்க புதும் பெற்ற இடத்தில் உம்மை உமத்ரட்சகள் (மறுமையில்) எழுப்பப் போதுமானவன்.

80. அன்றியும், "என் இரட்சகனே! என்னை (மதீனாவில்) உண்மையான பிரவேசமாக பிரவேசிக்க வைப்பாயாக! (மக்காவிலிருந்து) உண்மையான வெளியேற்றுதலாக என்னை வெளியேற்றி வைப்பாயாக! உன்னிடமிருந்து உதவியைப் பெறும் அதிகாரத்தையும் எனக்கு நீ ஆக்கித்தருவாயாக!" என்று (நபியே) நீர் (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவிராக!

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَذَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهْوًا^(٨)
 وَنَزَّلْ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُهُوْمِنِينَ وَلَا يَرِيْدُ
 الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا^(٩) وَإِذَا آتَيْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا
 بِجَانِيهِ وَإِذَا أَمْسَأْنَا السُّرْكَانَ يَوْسَابَ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى
 شَاكِلَتِهِ فَرَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَيِّلًا^(١٠) وَيَسِّعُونَكَ
 عَنِ الرُّوْحِ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّيِّ وَمَا أُوْتِيَتُّمُ مِنَ الْعِلْمِ
 إِلَّا قَلِيلًا^(١١) وَكُلُّنَّ شَتَّى لَنْذَاهَبَنَ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ
 لَا يَعْدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكَيْلًا^(١٢) إِلَّا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ
 كَانَ عَلَيْكَ كَيْرًا^(١٣) قُلْ كُلُّنَّ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى
 أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْكَارَ بِعِصْمِهِمْ
 لِبَعْضٍ ظَهِيرًا^(١٤) وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
 كُلِّ مَثَلٍ فَلَمَّا أَكْرَمْنَا النَّاسَ إِلَّا كُفُورًا^(١٥) وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ
 حَتَّى تَعْجُلْنَا مِنَ الْأَرْضِ يَدِيْوَعًا^(١٦) أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ
 تَحْمِيلٍ قَعْدَبٍ فَتَغْرِيَ الْأَنْهَرَ خَلْلَهَا تَغْرِيًّا^(١٧) أَوْ سُقْطَ السَّماءِ
 كَيْمَانَعَمَتْ عَلَيْنَا كَسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلِئَةِ قَبِيلًا^(١٨)

81. அன்றியும், "சத்தியம் வந்து விட்டது; அசத்தியம் அழிந்துவிட்டது; நிச்சயமாக அசத்தியம் அழிந்தே திரும்" என்றும் கூறுவீராக!

82. விசுவாசங்கொண்டோருக்கு, எது கணப்படுத்துமோ அதையும், இன்னும் அருளையும் இந்தக் குர் ஆனிலிருந்து நாம் இறக்கி வைக்கிறோம். இன்னும், அக்கிரமக்காரர்களுக்கு இதுநஷ்டத்தையே தவிர(வேறேதையும்) அதிகமாக்காது.

83. மேலும், நாம் மனிதனுக்கு அருட் கொட்டைகளை வழங்கினால் அவன் புறக்களித்து(நம்மை விட்டும்) அவன் வெகு தூரத்தில் சென்றும் விடுகின்றான்; அவனை (வதையும் ஒரு) தீங்கு அணுகினாலோ (நம்பிக்கை இழந்து) நிராசயிட்டையவனாகி விடுகிறான்.

84. "ஒவ்வொருவரும் தன் வழியிலேயே செயல்படுகிறார்; ஆகவே, நேர் வழியில் செல்பவர் யார் என்பதை உங்கள் இரட்சகன்தான் மிக்க அறிந்தவன்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக!

85. (நபியே!) ருஹூ(ஆன்மாவை) ப் பற்றி (யூதர்களாகிய) அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றார்கள்; (அதற்கு) நீர், "ருஹூ எனது இரட்சகனின் கட்டைளையில் உள்ளதாகும்; (அதைப் பற்றிய) அறிவிலிருந்து வெகு சொற்படே தவிர நீங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை; (ஆதலால் அதன் நுட்பங்களை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாது)" என்று கூறுவீராக!

86. மேலும்,(நபியே) நாம் நாடினால் உமக்கு வஹி மூலம் அறிவித்திருந்தோமே அத்தகைய(குர் ஆனாகிய) நை (மம்மிடமிருந்து) நிச்சயமாக நாம் போக்கி விடுவோம்; பிறகு (இதனை உம்மிடம் கொண்டுவர) நமக்கு விரோதமாக, அதற்காகப் பொறுப்பேற்கக்கூடிய எவ்வரயும் நீர் காணமாட்டார்.

87. உமதிரட்சகனின் அருளாகவே தவிர (அதை நாம் விட்டுவைத்திருக்கவில்லை). நிச்சயமாக உம்மீது அவனுடைய பேர்கள் மிகப் பெரிதாகவே இருக்கிறது.

88. "இந்தக் குர் ஆனைப்போன்று கொண்டுவருவதற்கு மனிதர்களும், ஜின்களும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இதனைப் போன்று அவர்கள் கொண்டுவரமாட்டார்கள்; அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உதவியாளராக இருந்தாலும் சரியே! என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

89. மேலும், இந்தக் குர் ஆனில், சகல உதாரணங்களையும் மனிதர்களுக்கு நாம் (திருப்பித் திருப்பி) விவாதித்துத் தெளிவாக்கியுள்ளோம்; ஆனால், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) நிராகரிப்பதைத் தவிர (வேறு எதையும்) ஏற்பதில்லை.

90. இன்னும், "நபியே! இப்பூமியிலிருந்து, நீர் ஒரு நீருற்றை எங்களுக்காக பீரிட்டு ஒடச் செய்யும் வரை உம்மை நாங்கள் விசுவாசிக்கவே மாட்டோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்_

91. _அல்லது பேரீச்சை, திராட்சை (மரங்களை) யுடைய ஒரு தோட்டம் உமக்கு இருந்து, அவைகளுக்கிடையில் ஆறுகளை (ஏற்படுத்தி) நீர் ஒடச் செய்யும் வரை_

92. _ அல்லது நீர் என்னியதுபோன்று எங்களின் மீது வானத்திலிருந்து துண்டுகளை விழுச்செய்யும்வரை_ அல்லது அல்லாலுறவையும், மலக்குகளையும் (நம்) முன்பாக நீர் கொண்டுவரும்வரை_

أَوْ كُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ رُحْفٍ أَوْ تَرْقِي فِي السَّمَاءِ وَلَنْ تُؤْمِنَ
 لِرُقْبِكَ حَتَّى تُنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا قَرُوهَا قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
 كُنْتُ إِلَّا شَرَارُ سُوْلَ① وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءُهُمْ
 الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا بَعْثَ اللَّهَ بَشَّرَ أَسْوَلَ② قُلْ لَوْ كَانَ فِي
 الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَبْشُرُونَ مُطْمِئِنِينَ لَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ
 مَلَكًا أَسْوَلَ③ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا لَّا يَدْعُونِي وَيَدْعُوكُمْ إِنَّهُ كَانَ
 يُعَبَّادُهُ خَيْرًا بِصِيرَاتِهِ④ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِّ وَمَنْ
 يُفْسِلُ فَلَنْ تَهْدِ لَهُمْ أَوْ لِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْسِرُهُمْ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
 عَلَى وُجُوهِهِمْ عَمِيًّا وَبِكُمَا وَصَنَاعَ مَا وَهُوَ جَهَنَّمُ كُلُّمَا خَبَثَ
 زَدَنَهُو سَعِيرًا⑤ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا نَهَمُ وَإِلَيْنَا وَقَالُوا
 إِنَّا ذَكَرْتَ عَظَامًا وَرُقَاتَاءِنَّا الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا⑥
 أَوْ لَحِيرَ وَإِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى
 أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَأَرِبَّ فِيهِ فَلَمَّا لَظَمَّوْنَ
 إِلَّا كُفُورًا⑦ قُلْ لَوْ أَنَّهُمْ تَهْلِكُونَ خَزَانَ رَحْمَةَ رَبِّي إِذَا
 لَمْ مَسَكُتُمْ خَشِيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا⑧

93. அவ்வது (மிக்க ஆழகான) பொன்னாலாகிய ஒரு (மாளிகை) வீடு உமக்கு ஆகும்வரை, அவ்வது வானத்தில் நீர் உயர்ந்து செல்லும்வரை (அம்மைவிசுவாசிக்க மாட்டோம்) இன்னும், நாம் ஒத்தகூடிய ஒரு வேதத்தைத்தீர் (நேராக) நம்மீது இருக்கி வைக்கும் வரை (நீர் வானத்தில்) ஏறியதை நம்பவே மாட்டோம் (என் ரும் கூறுகின்றனர். அதற்கு) "என் இரட்சகள் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நான் (அல்லாஹ்ரின்) தூதனாகிய ஒரு மனிதனாகவே தனிர் இருக்கின்றேனா?" என்று நீர் கூறுவிராக.

94. மனிதர்களை_அவர்களிடம் நேர் வழி வந்த சமயத்தில், "அவ்வாறு ஒரு மனிதனரையா(தன்) தூதராக அனுப்பிவைத்தான்" என்று அவர்கள் கூறுவதைத் தனிர்_அவர்கள் விசுவாசங் கொள்வதை (வேறெதுவும்) தடுக்கவில்லை.

95. (அதற்கு) நீர் கூறுவிராக: "பூமியில் மலக்குகள் (வசித்து) இருந்து, (அதில்) அவர்கள் நிம்மதியிடையோராக நடந்து திரிந்து கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக நாம் வானத்திலிருந்து ஒரு மலக்கையே (நம்முடைய) தூதராக அவர்களிடம் இருக்கிவைத்திருப்போம்; (எனினும், அவர்கள் மனிதர்களாக இருப்பதனால் ஒரு மனிதரே தனிர் அவர்களுக்குத் தூதராகவரமாட்டார்).

96. (இன்னும்) நீர் கூறுவிராக: "எனக்கும், உங்களுக்குமிடையிலும் (உண்மையை நிலை நிறுத்த) சாட்சியாக அல்லாற் (ஒருவனே) போ துமானவன் (ஏனென்றால்,) நிச்சயமாக அவள் தன் அடியார்களைப் பற்றி நன்குணர்பவனாக, (சாட்சியாக இருக்க, யாவற்றையும்) பார்ப்பவனாக இருக்கின்றான்.

97. மேலும், அல்லாற் எவ்வரை நேர் வழியில் செலுத்துகிறானோ அவர் தாம் நேர் வழி பெற்றவராவார். எவர்களை (அல்லாற்) தவறாள் வழியில் விட்டு விடுகிறானோ அவர்களுக்கு அவனையள்ளி (வெறு) உதவியாளரை நீர் காணமாட்டார். மேலும், அவர்களைக் குருடர்களாகவும், ஊழையர்களாகவும், செவிடர்களாகவும் (ஆக்கி) அவர்கள் தங்கள் முகங்கள் மீது குப்புற வரும்படி (செய்து) அவர்களை (மறுமைநாளில்) ஒன்றுக்கேர்ப்போம்; அவர்கள் தங்குமிடம் நரகத்தாள்; அதன் நெருப்பான்) து தணியும் போதெல்லாம் (அது) கொழுந்து விட்டெரிவதை அவர்களுக்கு (பின்னும்) நாம் அதிகப்படுத்துவோம்.

98. நிச்சயமாக அவர்கள் நம் வசனங்களை நிராகரித்துவிட்டனர் என்பதாலும், அன்றியும் "எலும்புகளாகவும், மக்கிலிட்டதாகவும் நாம் ஆகிலிட்டாலும் நிச்சயமாக நாங்கள் புதிய படைப்பாக (உருவாக்கப்பட்டு) எழுப்பப் படுபவர்களா?" எனக்கூறியதாலும் அது அவர்களுக்குரிய கூலியாகும்.

99. நிச்சயமாக வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தானே அத்தகைய அல்லாற் (மறுத்தவையும் முன்னிருந்த) அவர்களைப் போன்றே படைக்க ஆற்றலுடையோன் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? மேலும் (இதற்காக) அவர்களுக்கு ஒரு தவணையையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறான்; அதில் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. ஆகவே அநியாயக்காரர்கள் நிராகரிப்பைத்தனிர் வேறு எதையும் ஏற்படுத்தில்லை.

100. (நியே) நீர் கூறுவிராக: என் இரட்சகளின் அருட்களுக்கியங்களை நீங்களே கொந்தப்படுத்திக்கொண்டு இருப்பிரிகளானால், அப்போது அது செலவாகி விடுவதைப் பயன்து (எவருக்கும் எதையும் கொடுக்காது) நீங்கள் தடுத்துக் கொள்வீர்கள்! மனிதன் பெரும் உலோபியாகவும் இருக்கிறான்.

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ يَنْهَا فَسَعَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجَاهَمُ
 قَالَ لَهُ فَرْعَوْنُ أَتِّيَ لِأَظْهَنَكَ يَمْوَسِي مَسْوُرًا ^{١٠} قَالَ لَقَدْ عِلْمَتَ مَا
 أَنْزَلَ لَهُمُ الْأَرْبَعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَصَارِكُو وَإِنِّي لَأَظْهَنَكَ
 بِيَفْرَوْنَ مُنْبِرًا ^{١١} فَارَادَ أَنْ يَسْتَغْرِفَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقَهُمْ وَ
 مَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ^{١٢} وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا
 الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعْدُ الْآخِرَةِ حُسْنَا بِكُمْ لِفَيْقَا ^{١٣} وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ
 وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ^{١٤} وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ^{١٥} وَوَقْرَانًا فَرَقْنَاهُ
 لِتَقْرَأَهُ عَلَى الْقَالِسِ عَلَى تَكْثِيرٍ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ^{١٦} قُلْ إِمْنَوْلَاهُ أَوْ
 لَا تَوْفِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِمْ إِذَا يُسْتَلِّ عَلَيْهِمْ
 يَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ سَجَدًا ^{١٧} وَيَقُولُونَ سِبْحَنَ رَبِّنَا لَنْ كَانَ
 وَعْدُ رَبِّنَا الْمَفْعُولُ ^{١٨} وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزْيِدُهُمْ
 خُشُوعًا ^{١٩} قُلْ ادْعُوا إِلَهَهُ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيَا مَا لَدُهُ عَوْاقِلَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى ^{٢٠} وَلَا يَبْهُرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ
 سَبِيلًا ^{٢١} وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَنْجِنْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْلِ وَلَكِرْهَةٌ كِبِيرًا ^{٢٢}

101. மேலும், திட்டமாகதாம்முஸாவுக்குத் தெளிவான் ஒன்பது அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்திருந்தோம். (அதைப் பெற்றுக் கொண்ட) அவர், (தன் சமூகத்தினரான்) அவர் களிடம் (அதைக் கொண்டு) வந்த பொழுது (என்ன நடந்ததென) இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் (நபியே) நீர் கேட்பீராக! அப்போது ஸ்பிர் அவன் அவரிடம், "முஸாவே! நிச்சயமாக நீர் சூனியம் செய்யப்பட்டவரென நான் உம்மைன்னூசிரேன்" என்று கூறினான்.

102. (அதற்கு) முஸா, வானங்கள், மற்றும் பூமியின் இரட்சகளைத்தவிர (வேறு எவரும்) இவற்றை உங்களுக்குத் தெளிவான் சான் ருகளாக இறக்கி வைக்கவில்லை என்பதைத் திட்டமாக நீ அறிந்து விட்டாய்; மேலும், ஸ்பிர் அவனே! நிச்சயமாக நான் உன்னை, அழிக்கப்படுவன் என்றே நான் என்னூசிரேன்" என்று கூறினார்.

103. எனவே, (முஸாவையும், அவருடைய சமூகத்தினருமான) அவர்களை தன் தேசத்திலிருந்து விரட்டி விடவே அவன் நாடினான்; பின்னர், அவளையும், அவனுடனிருந்து (அவனுடைய சமூகத்தார்) யாவரையும் நாம் மூழ்கடித்து விட்டோம்.

104. இதன் பின்னர் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு நாம் கூறினோம்: "நீங்கள் இப்பூமியில் வசித்திருங்கள்; மறுமையின் வாக்குறுதிவுந்தால், உங்கள் யாவரையும் எல்லாக் கிளையினரிலிருந்தும் விசாரணைக்காகி ஒரு சேர நம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்ப்போம்"

105. இன்னும், உண்மையைக் கொண்டே (குர் ஆனாகிய) இதை நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அதுவும் உண்மையைக் கொண்டே இறங்கியது; மேலும், (நபியே) நாம் உம்மை நன்மாராயக் கூறுபவராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிப்ப வராகவுமேதவிர அனுப்பவில்லை.

106. குர் ஆனை மனிதர்களுக்கு அதனைச் சிறிது சிறிதாக நீர் ஓதிக் காண்பிப் பதற்காக, அதனை நாம் பிரித்து இறக்கி வைத்தோம்; இன்னும், அதனைப் படிப் படியாகஇறக்கிவைத்தோம்;

107. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "இதனை நீங்கள் விகவாசியுங்கள்; அவ்வது விகவாசிக்காதிருங்கள்; நிச்சயமாக இதற்கு முன் (வேத) அறிவு கொடுக்கப் பட்டிருந்தார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு இது ஒதிக்காண் பிக்கப் பட்டால், (இதனை விகவாசித்து பணிந்து) ஸ்தூலுது செய்தவர்களாக முகங்குப் புற விழுவார்கள்;

108. "எங்கள் இரட்சகன்மிகப் பரிசுத்தமானவன்; எங்களுடைய இரட்சகனுடைய வாக்கு நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்பட்டதாக ஆகிவிட்டது," என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

109. இன்னும், அவர்கள் அழுதவர்களாக முகங்குப் புற விழுவார்கள்; அவர்களுக்கு அது பயப்கிடியை அதிகப்படுத்தும்.

110. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் என்று அழையுங்கள்; அல்லது அர்ரஹ்மான் என்று அழையுங்கள்; (இவ்விரண்டில்) எதைக் கொண்டு நீங்கள் அவளை அழைத்த போதிலும் அவனுக்கு அழகான பெயர்கள் இருக்கின்றன; (நபியே) உம்முடைய தொழுகையில் நீர் (மிக்க) சப்தமிட்டும் ஒது வேண்டாம்; அதில் (மிக) மெதுவாகவும் ஒது வேண்டாம்; இவற்றிற்கிடையே (மத்திய) ஒரு வழியைத் தேடிக் கொள்வீராக!

111. இன்னும், "பின்னளையை (தனக்கு) எடுத்துக் கொள்ளாதவனும், ஆட்சியில் தனக்கு துணைவன் இல்லாதவனும், இழிவிலிருந்து (காக்க) அவனுக்கு உதவி செய்யபவரே இல்லாதவனும் ஆகிய – இத்தகைய அல்லாஹ் விற் கே புகழ் அனைத்தும் உரித்தாகுக எனவும் (நபியே) நீர் கூறுவீராக! ஆகவே (மாபெரும் மகத்துவத்திற்குரிய) அவளை மிகமிக பெருமைப்படுத்துவீராக!

وَرَبُّ الْكَهْفِ لَمْ يَأْتِ بِشَيْءٍ وَلَا يَنْهَا بِشَيْءٍ كَمَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ
 لَهُ عَوْجَاهًا قِيمًا لِيَتَذَرَّبَ عَلَيْهِ إِلَيْهِ أَمْنٌ لِدُنْهُ وَيُشَرِّرُ
 الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَمْرًا حَسَنًا ①
 مَا كَثِيرُهُ فِيهِ أَبَدًا ② وَيُنْذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ
 وَلَدًا ③ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِإِلَٰهَ بِإِلَٰهٍ مِنْ كَوْنَتْ كَلِمَةً
 تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذَبًا ④ فَلَعْنَاكَ
 بَانِحُّ نَفْسَكَ عَلَى أَثَارِهِمْ إِنْ لَكُمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثُ
 أَسْفًا ⑤ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِكُلِّ الْنَّبِلُومُ أَيْمُونُ
 أَحْسَنُ عَمَلًا ⑥ وَإِنَّا لَجَعَلْنَا مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا أَجْرَزًا ⑦
 أَمْرَحَسِبَتْ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيدِ كَانُوا مِنْ
 إِلَيْتَنَا بَعْجَبًا ⑧ إِذَا وَلَى الْقُتْلَيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
 إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيْئَةً لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ⑨
 فَضَرَبُنَا عَلَى أَذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ⑩

அத்தியாயம் : 18

அலு கஹ்ஸிப் – குகை

வசனங்கள் : 110 மக்கீ ருக்ஸிகள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்புடையோன்
அல்லாவுமின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. தன் அடியார் மீது (இவ) வேதத்தை இறக்கிவைத்தானே, அத்தகைய அல்லாஹ்ஸிஹ்கே புகழ் அளாத்தும் உரியதாகும்; அதில் அவன் எத்தகைய (குறை பாட்டையும்) கோணவையும் ஆக்கவில்லை.

2. அது (மாற்ற முடியாத) மிகக் உறுதியானது, அவனிடமிருந்து கடிளமான வேதனையைப் பற்றி (நிராகரிப்போருக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நற்கருமங்கள் செய்கிறார்களே, அத்தகைய விசுவாசிகளுக்கு நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அழகிய கணிதன்டு என நற்செய்தி கூறுவதற்காகவும் (இதனை இறக்கிவைத்தான்).

3. அதில் அவர்கள் என்றென் ரும் தங்கியவர்களாக இருப்பார்கள்.

4. அன்றியும், அல்லாஹு பின்னளைய எடுத்துக்கொண்டான் என் ரு கூறு வோரை அது எச்சரிப்பதற்காகவும் (இதனை இறக்கிவைத்தான்).

5. அவர்களுக்கோ, அவர்களுடைய முதாதையர்களுக்கோ இதைப்பற்றிய அறிவாதாரம் (இரு சிறிதும்) இல்லை; இவர்கள் வாயிலிருந்து வெளியாகும் வார்த்தையால் இது பெரிதாகிவிட்டது; பொய்யையன்றி (வேறெதையும்) அவர்கள் கூறவில்லை.

6. (நபியே!) இவ்வேதத்தை அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளாவிட்டால், (புறக்கணிதது விட்ட) அவர்களின் அடிச்சவுகுகள் மீது நீர் (அதே) துக்கத்தால் உம்மையே அழித்துக்கொள்ளக்கூடியவராக இருக்கிறீர்; (அதற்காக நீர் கவலைப்பட்டு அவ்வாறு செய்யவேண்டாம்).

7. அவர்களில் யார் செயலால் அழகானவர்கள்) என் ரு அவர்களை நாம் சோதிப்பதற்காக, பூரியின் மீதிருப்பவற்றை அதற்கு அலங்காரமாக நிச்சயமாக நாம் ஆக்கினோம்.

8. மேலும், (இரு நாளில்) நிச்சயமாக நாம் அதன் மீது உள்ளவற்றை (அழித்து) புற்புண்டில்லா வெட்டவெளியாக்கிவிடக்கூடியவர்கள்.

9. (நபியே! "அஸ்லாபுல் கஹ்ஸிப்") என்னும் குகையுடையவர்களைப் பற்றி யூதர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர்) அந்தக் குகையுடையவர்களும், சாஸனத்தை யுடையவர்களும், நிச்சயமாக நம்முடைய அத்தாட்சிகளில் ஆச்சரியமா(எவர்களாக) இருந்தனர் என் ரு என்னிக்கொண்டாரா? (அவர்களின் சம்பவத்தைக் கூறுகிறோம்)

10. ஒரு சில இளைஞர்கள் (ஒரு) குகையினுள் (அபயத்தை நாடி) ஒதுங்கிய போது அவர்கள் "எங்கள் இரட்சக்களே! உன்னிடமிருந்து அருளை எங்களுக்கு அனிப்பாயா! நீ எங்களுக்காக எங்கள் காரியத்தில் நேர்வழியை (எங்களுக்கு இலகுவாக்கி) அமைத்துத் தருவாயா?" என் ரு (பிரார்த்தனை செய்து) கூறினார்கள்.

11. ஆதலால், ஆக்குகையில் என்னைப்பட்ட பல வருடங்கள் வரை அவர்களை நித்திரை செய்யும்படிச் செய்தோம்.

شُرْبَعْدُنْهُ لَنَعْلَمَ أَمِّي الْجَزِيرَيْنِ أَحْضَى لِمَا لَيْتُمُوا أَمَدًا ۝
 نَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ بَنَاهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فَتَيَّةٌ أَمْنَوْا بِرَبِّهِمْ
 وَزَدْنَهُمْ هُدًى ۝ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذَا قَامُوا فَقَالُوا
 رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونَهُ إِلَّا هَلْقَدْ
 فَلَنَا إِذَا شَطَطْنَا ۝ هُوَ الْأَكْوَافُ مَنْ أَخْذَنَا مِنْ دُونِهِ إِلَهٌ لَوْ
 لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ بَيْنَ فَمِنْ أَظْلَمُ مِنْ افْتَرَىٰ
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَإِذَا عَزَّلْنَاهُمْ وَمَا يَعْدُونَ إِلَّا اللَّهُ
 فَإِلَى الْكَهْفِ يَسْرِكُمْ رَبُّكُمْ مَنْ رَحْمَتْهُ وَنِهَيَّتْهُ لَكُمْ
 مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَعًا ۝ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ شَرُورَ عَنْ
 كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَغْرِبُهُمْ ذَاتَ الشَّمَائِلِ
 وَهُمْ فِي وِجْهَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مَنْ أَيْتَ اللَّهَ مِنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ
 الْمُهْتَدِيٌ وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۝ وَ
 تَحْسِبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُؤُودٌ وَنَقْلِبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ
 ذَاتَ الشَّمَائِلِ ۝ وَكُلُّهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوَاطَّلَعَتْ
 عَلَيْهِمْ كَوْلَيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَكُلُّهُمْ مِنْهُمْ رُعَيْمًا ۝

12. பின்பு அவர்கள் (அக்குகையில்) தங்கி இருந்த காலத்தை, (ப்பற்றிகருத்து வேறு பாடு அவர்களில் இருந்த) இரு வகுப்பாரில் எவர்கள் நன்கு அறிந்தவர்கள் என்பதை நாம் அறி (வித்து விடு) வதற்காக, (நித்திரையிலிருந்து) அவர்களை எழுப்பினோம்.

13. (நபியே) நாம் அவர்களுடைய செய்தியை உண்மையைக் கொண்டு உமக்குக் கூறுகிறோம்; நிச்சயமாக அவர்கள் சில இளைஞர்கள்; அவர்கள் தங்கள் இரட்சகளை விசுவாசித்தார்கள்; இன்னும் நேர் வழியை அவர்களுக்கு நாம் அதிகப்படுத்தினோம்.

14. மேலும், (அக்காலத்திய அரசன் முன்னிலையில்) அவர்கள் எழுந்து நின்று, "வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் இரட்சகள்தான் எங்கள் இரட்சகள்; அவளையன்றி வளாக்கத்திற்குரிய(வேறு) நாய்கள் நாங்கள் அழைக்கவேமாட்டோம்; (அவ்வாறு அழைத்தால்) அப்போது திட்டமாக நாம் வரம்பு மீறிய வார்த்தையைக் கூறிவிட்டோம்" என்று அவர்கள் உறுதியாகக்கூறியிபோது, அவர்களுடைய உள்ளங்களை (நேரான வழியில்) நாம் உறுதிப்படுத்திவிட்டோம்.

15. "எங்கள் சமுதாயத்தவராகிய இவர்கள் அவளையன்றி வளாக்கத்திற்குரிய(வேறு) தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; அவர்களின் வளாக்கத்தின் மீது தெளிவான அத்தாட்சியை அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டாமா?" ஆகவே, அல்லாஹுவின் மீது பொய்யை இட்டுக்கட்டுபவளைவிட அறியாய்க்காரன் யார்?" (என்றார்கள்)

16. "அவர்களையும், அல்லாஹுவையைன்றி அவர்கள் வணங்குபவற்றையும் விட்டு நீங்கள் விலகி விட்டால், இக்குகையின்பால் நீங்கள் ஒதுங்கிக் கொள்ளுங்கள்; உங்கள் இரட்சகள் உங்கள் மீது தன் அருளை விசாலமாகக் கொடுத்து, உங்கள் காரியங்களை எளிதாகவும் உங்களுக்கு அமைத்துத்தருவாள்" (என்றும் தங்களுக்குள் கூறிக் கொள்ளலார்)

17. மேலும், சூரியனை அது உதிக்கும்போது அவர்கள் (இருக்கும் அக்குகையின் வலப் பக்கத்தில் அது சாய்வதையும், அது மறையும்போது அவர்களின் இடப் பக்கத்தை அது கடந்து செல்வதையும் நீர் காண்பீர்! அவர்களோ, அதில் (நடுமையமான) விசாலமான இடத்தில் இருக்கின்றனர்; இது அல்லாஹுவடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; எவ்வரை அல்லாஹு நேர் வழியில் செலுத்துகிறானோ அவர் நேர் வழியை அடைந்தவராவார்; எவ்வரை அவள் தவறான வழியில் விட்டும் விடுகிறானோ, அவருக்கு நேரான வழியை அறிவிக்கக்கூடிய எந்த உதவியாளரையும் நீர் காணவேமாட்டார்!) [7]

18. (நபியே! அக்குகையிலுள்ள) அவர்கள் நித்திரை செய்து கொண்டிருக்க, அவர்களை விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகவே நீர் என்னைவிர்; அவர்களை வலப்பக்கமாகவும், இடப்பக்கமாகவும் (மாற்றி மாற்றி) நாம் புரட்டுகிறோம்; அவர்களுடைய நாயோ, தன் இரு முன்னங்கால்களையும் விரித்துக் கொண்டு வாசனில் (உட்கார்ந்து) இருக்கிறது (என்பதை நீர் காண்பீர்) அவர்களை நீர் உற்றுப்பார்த்தால், அவர்களை விட்டு வெருண்டோடிப் பின் வாங்குவீர்; அவர்களிலிருந்து (ஏற்பட்டிருக்கும் பயங்கர நிலையைக் கண்டு உம் மனதில்) நீர் திடுக்கத்தால் நிரப்பப்பட்டுவிடுவீர்.

وَكَذَلِكَ بَعْثَنَاهُمْ لِتَسْأَءَ لَوْا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ
 كُمْ لَيَسْتُمْ قَالُوا إِنَّا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبِّكُمْ
 أَعْلَمُ بِمَا لِي شَمَّ فَابْعَثُوا أَحَدًا كُمْ بُورْقَكُمْ هَذِهِ
 إِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلَمْ يَنْظُرْ إِلَيْهَا أَزْكِ طَعَامًا فَلَيْلًا تَكُونُ بِرْزَقِ
 مِنْهُ وَلَيَتَكَلَّفْ وَلَا يُشْعَرْ بِكُمْ أَحَدًا ^(١٤)
 إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُ وَأَعْلَمُ كُمْ بِرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُ وَكُمْ
 فِي مَلَكِتِهِمْ وَلَنْ تَفْلِحُوهُ إِذَا الْأَبْدَاءِ ^(١٥) وَكَذَلِكَ أَعْثَرْنَا
 عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا
 رَبِّ فِيهَا إِذَا دَيَّنَاهُمْ عَوْنَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا
 عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا طَرَبُهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
 عَلَىٰ أَمْرِهِمْ كَنْتُمْ خَذَنَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ^(١٦) سَيَقُولُونَ
 ثَالِثَهُ زَرَاعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَسْنَهُ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
 رَجَمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَهُ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ
 تَرِيْقِي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَمَارِ فِيهِمْ
 إِلَّا مَرَأَ ظَاهِرًا وَلَا تُسْتَقْبِلُ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ^(١٧)

19. அவர்கள் (அதில் எவ்வளவு காலம் இருந்தனர் என்பதைத்) தங்களுக்கிடையே கேட்டு (அறிந்து) கொள்ளும் பொருட்டு (நித்திரை செய்யும்) அவர்களை இவ்வாறே நாம் எழுப்பினோம். அவர்களிலிருந்து கேட்பவர் ஒருவர், "நீங்கள் எவ்வளவு (நேரம் நித்திரையில்) தங்கி இருந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார். (அதற்கு) அவர்களில் சிலர், "ஓரு நாள் அல்லது ஓரு நாளில் சிறிது தங்கி இருந்திருப்போம் என்று கூறினார்கள்; மற்ற சிலர் நீங்கள் (நித்திரையில்) தங்கி இருந்த (காலத்தை உங்கள் இரட்சகன் தான் நான்கு அறிந்தவன்; ஆகவே உங்களில் ஒருவரை உங்களுடைய இந்த வெள்ளி நாணயத்தைக் கொண்டு, பட்டனத்திற்கு அனுப்பிவையுங்கள்; அவர் (அங்கு சென்று,) எது யிகச்சுத்தமான உணவு என்பதைத் (தேடி)ப்பார்த்து அதிலிருந்து உணவை உங்களுக்காகக் கொண்டு வரட்டும்; இன்னும் அவர் (ஞார் மக்களிடம்) இனிதாக நடந்து கொள்ளவும்; உங்களைப் பற்றிமனிதர்களில்) எவருக்கும் நிச்சயமாக அவர் அறிவித்துவிடவும் வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

20. "நிச்சயமாக (அவ்லூர்வாசிகளான) அவர்கள் உங்களை அறிந்து கொண்டால், அவர்கள் உங்களைக் கல்லால் ஏறிந்து (கொண்டு) விடுவார்கள்; அல்லது தங்களுடைய மார்க்கத்தில் உங்களைத் திருப்பி விடுவார்கள்; அப்பொழுது ஒரு போதும் நீங்கள் வெற்றி பெறவே மாட்டார்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

21. மேலும், அல்லாஹ்வடையவாக்குறுதி நிச்சயமாக உண்மையான து என்றும், நிச்சயமாகமறுமை வருவதில் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்றும், அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டே இவ்வாறு (உணவு தேடி அப்பட்டனத்திற்குச் செல்லுமாறு நாம் செய்து) அவர்களுக்கு இவர்களைப் பற்றிய (விவுயதி)தை வெளிப்படுத்தினோம்; (அந்தகரவாசிகள்) இவர்கள் யார் என்பதைப் பற்றி தங்களுக்கிடையில் தர்க்கிடத்துக் கொண்டிருந்தபோது, இவர்கள் (இருந்த இடத்தின்) மீது ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டுக்கள்; இவர்களைப் பற்றி) இவர்களின் இரட்சகளை நன்றாக நித்தவன் என்றும் கூறினார்கள்; தம்காரியத்தில் (விவாதித்து அதில்) வெற்றிபெற்றார்களே அவர்கள், "இவர்கள் (இருந்த இடத்தின்) மீது ஒரு பள்ளியை நிச்சயமாக நாம் அமைத்துவிடுவோம்" என்று கூறினார்கள்.

22. (குகையிலிருந்தவர்கள்) ஜூவர்; அவர்களில் நான்காவது அவர்களுடைய நாய் என்று (சிலர்) கூறுகின்றனர். (வேறு சிலர், அவர்கள்) ஜூவர்; அவர்களில் ஆறாவது அவர்களுடைய நாய் என்றும், மறைவாளதை யூகம் செய்து கூறுகின்றனர். இன்னும் (சிலரோ, அவர்கள்) எழுவர்; அவர்களில் எட்டாவது அவர்களுடைய நாய் என்று கூறுகின்றனர். (நமியே!) "அவர்களுடைய தொகையை என் இரட்சகள் தான் மிக அறிந்தவன்; அவர்களை (ப்பற்றிய உண்மையை) குறைவானவர்களே தவிர அறிய மாட்டார்கள்" என்று கூறுவீராக! தவிரவும் அவர்களைப் பற்றி வெளிப்படையான தர்க்கத்தைத்தவிர நீர் தர்க்கம் செய்யாதீர்; அவர்களைப் பற்றி இவர்களில் எவரிடமும் நீர் தீர்ப்புக் கேட்கவும் வேண்டாம்.

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَائِعٍ إِنَّ فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدَاءٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءُ
 اللَّهُ وَإِذْ كُرِّرَتْ بَكَ إِذَا نَسِيْتَ وَقُلْ عَلَىٰ أَنْ يَهْدِيْنَ
 رَبِّيْ لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا⑪ وَلِسْتُوْ فِي كَوْفِهِمْ
 شَلَّثَ مِائَةَ سِينِينَ وَازْدَادَ وَاتْسَعَ⑫ قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 لِسْتُوْ لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمَعْ مَا
 لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ قَوْلِيْنَ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا⑬
 وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ الْمُبِيْدَ لِلْكَلْمَيْتَةَ
 وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا⑭ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الظَّنِينَ
 يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَوَةِ وَالْعَشَيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ
 وَلَا تَعْدُ عَيْنَكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الْآتِيَّةَ
 لَا نُطْعِمُ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَهُوْلَهُ وَكَانَ
 أَمْرَهُ فُرُطًا⑮ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ
 وَمَنْ شَاءَ فَلِيَكُفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّلَمِيْنَ نَارًا
 أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغْيِثُوا يَغْاثُوْهُمَا
 كَالْمُهْلِ يَشُوْيِ الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْفَقَاتُ⑯

23. (நபியே) இன்னும் எந்த விவயத்தைப் பற்றியும் "நிச்சயமாக நான் அதனை நாளைக்குச் செய்வேன்" என்று திண்ணாமாக நீர் கூறவேண்டாம்—

24. "அல்லாஹ் நாடி னாலே தவிர— (இன்னா அல்லாஹ் என்று இளைத்துக் கூறுவீராக) நீர் (இதனை) மறந்து விட்டால் (நினைவு வந்ததும்) உம் இரட்சகளை நினைவு கூர்வீராகி நல்வழியில் இன்னும் இதைவிட மிக நெருக்கமானவற்றின் பால் எனக்கு நேர்வழி காட்ட என் இரட்சகன் எனக்குப் போதுமானவன்" என்றும் கூறுவீராக!"

25. இன்னும், அவர்கள் குசையில் முன்னாறு வருடங்கள் தங்கியிருந்தனர்; (என்றும்) இன்னும் (அதற்கு மேல்) ஒன்பதை அதிகப்படுத்தி (தங்கின) னார்கள், (என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்).

26. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "அவர்கள் (அதில்) தங்கி இருந்த (காலத்)தை அல்லாஹ் தான் மிக்க அறிந்தவன்; வானங்கள், இன்னும் பூமியில் மறைவானது அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனைப்பார்க்கசெய்ததும், கேட்கசெய்ததும் எது? அவனைத் தவிர (காரியங்களை) நீர் வகிப்பவன் அவர்களுக்கு வேறு எவருமில்லை; அவன் தன்னுடைய தீர்ப்பில் ஒருவரையும் கூட்டாக்கிக் கொள்ளவாமாட்டான்".

27. இன்னும் (நபியே) உம் முடைய இரட்சகளின் வேதத்திலிருந்து உமக்கு (வறி மூலம்) அறிவிக்கப்பட்டதை நீர் ஓதி (பைதேசித்து) வருவீராகி அவனுடைய வார்த்தை (கூட்டளை) களை மாற்றுபவர் இல்லை; அவனையன்றி (உமக்கு) எந்தப் புகலிட்ததையும் நீர் காளவே மாட்டார்.

28. (நபியே) தங்கள் இரட்சகளைக் காலையிலும், மாலையிலும் அஸழத்துக் கொண்டு அவனுடைய (மேன்மையான) முகத்தையும் நாடுகின் நார் களை அத்தகையோருடன் உம்மை நீரும் (ஆக்கிக்) கட்டுப்படுத்திக் கொள்வீராக! இவ்வகு வாழ்வின் அலங்காரத்தை நீர் நாடி அத்தகைய (நல்ல) வர்களை விட்டு உம் கண்களை திருப்பியும் விடாதீர்; மேலும் எவனுடைய இதயத்தை நம்மை நினைவு கூர்வதிலிருந்து நாம்மறக்கச் செய்து அவன் தன் மனோ இச்சையைப் பின் பற்றி விட்டானோ அவனுக்கும் நீர் கீழ்ப்படியாதீர்; அவனுடைய காரியமும் எல்லைக்கடந்ததாகி விட்டது.

29. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (நான் கொண்டு வந்திருக்கும்) இவ்வேதமான) து சத்தியமானதாகும்; ஆகவே, எவர் நாடுகிறாரோ அவர் (இதை) விகிவாசித்துக்கொள்ளுவது; இன்னும் எவர் நாடுகிறாரோ அவர் (இதை) நிராகரித்துவிட்டும்." (ஆனால் இதை நிராகரிக்கும்) அநியாயக் காரர்களுக்கு நிச்சயமாக நாம் நரகத்தை தயார்ப்படுத்தி உள்ளோம்; அந்நரகத்தின் சவர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளுவிட்டது; அவர்கள் (தன்னீர் கேட்டு) இரட்சிக்கத் தேடினால், சூட்டின் உச்சத்தை அடைந்த பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்டதைப் போன்ற தன்னீரைக் கொண்டே அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்; அது அவர்களுடைய முகங்களைச் சுட்டுக் கருக்கிவிடும். (அன்றி) அது மிக கெட்டபாளமாகும்; அவர்கள் இளைப்பாற இறங்கு மிடத்தாலும் அது மிகக்கெட்டதாகும்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَأَنْضِبْعُ أَجْرَهُنَّ
 أَحْسَنَ عَمَلًا ۝ أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّتُ عَدُونَ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهِمُ الْأَنْهَرُ ۝ حَكُونٌ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ
 يَلْبِسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُتُّدُسٍ ۝ وَاسْتَبْرِقُ مُشَكِّبِينَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعْمَ الشَّوَّابٍ ۝ وَحَسَنَتْ مُرْفَقًا ۝ وَأَخْرِيَّ
 لَهُمْ مَثَلًا رَجُلُينَ جَعَلْنَا لِكَاهِدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
 وَحَفَنَهُمَا سَخْلٌ ۝ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝ كَلَّتَا الْجَنَّتَيْنِ
 اتَّتْ أَكْلُهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا ۝ وَفَجَرْنَا غَلَّهُمَا نَهَرًا ۝
 وَكَانَ لَهُ شَمْرٌ ۝ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ كَانَ
 أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا ۝ وَأَغْزَنَ فَرَارًا ۝ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ
 ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ ۝ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيَّدَ هَذِهِ آيَةً ۝
 وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۝ وَلَئِنْ زُرْدُتْ إِلَى رَبِّ الْجَدَنَ
 خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 أَكْفَرُتْ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
 سَوْبِكَ رَجُلًا ۝ لِكَيْنَاهُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُسِرُ لُكُورِي أَحَدًا ۝

30. நிச்சயமாக விகவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்— நிச்சயமாக நாம்(அத்தகைய) அழகிய செயல் புரிந்தோரின் கலீயை வீணாக்கமாட்டோம்.

31. அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு நிலையான சுவனபதிகள் உண்டு; அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் (அவர்களுக்குப் பரிசாக) பொன்னால் (ஆன) கடகங்கள் அணிவிக்கப்படுவார்கள்; மெல்லிய தாகவோ, அழுத் தமானதாகவோ (அவர்கள் விரும்பிய) பக்ஞமையான பட்டாடைகளையும் அணிவார்கள்; அவற்றில் (உள்ள) ஆசனங்களின் மீது சாய்ந்தவர்களாக (யிக்க உல்லாசமாக) இருப்பார்கள்; (இவர்களுடைய) கூளி அது நல்லதாகிவிட்டது; இளைப்பாறுமிடத்தாலும் அது நல்லதாகிவிட்டது.

32. (நபியே) இரு மனிதர்களை அவர்களுக்கு உதாரணமாகவும் கூறுவீராக! அவர்களில் ஒருவனுக்கு திராட்சைகளின் இரு தோட்டங்களை நாம் ஆக்கி யிருந்தோம்; போச்ச மரங்களைக் கொண்டு அவ்விரண்டையும் குழச்செய்திருந்தோம்; அவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் விவசாயத்தையும் அமைத்தோம்.

33. அவ்விரு தோட்டங்களில் ஒவ்வொன்றும், அதனதன் பலனை யாதொரு குறைவுமின்றிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது; அவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் ஒரு ஆறையும் பீரிட்டு ஒட்டசெய்தோம்.

34. அவனுக்கு (இவைகளன்றி) வேறு பல களி(கொடுக்கும் மரங்களும் இருந்தன. அப்பொழுது (ஒரு நாள்) அவன் தன் ஞுடன் பேசிக் கொண்டிருந்ததன் தோழனிடம், "நான் உன்னைவிட பொருளால் மிக அதிகமானவன்; ஜனதொகையிலும் நான்(உன்னை) மிகைத்தவன்"என்று(கர்வத்துடன்) கூறினான்.

35. மேலும், அவன் தளக்குத் தானே அநியாயம் இழைத்துக் கொண்டவனாக, தன் தோப்புக்குள் நுழைந்து "இவை ஒரு காலத்திலும் அழிந்துவிடுமென நான் என்னைவில்லை" என்று கூறினான்.

36. மேலும், "மறுமை நாள் நிலைபெறக்கூடியது என்றும் நான் என்னைவில்லை; (அப்படியே) நான் என் இரட்சகளிடம் மீண்டும் கொண்டு செல்லப்பட்டாலும் திரும்புமிடத்தால் இங்கிருப்பதை விட மிக மேலானதையே நிச்சயமாக நான் பெறுவேன்"(என்றும் கூறினான்).

37. (அதற்கு) அவனுடைய தோழன் அவனுடன் இது பற்றி தர்க்கித்தவனாக, "உன்னை மன்னிலிருந்தும், பின்னர் ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்தும் படைத்து, பின்னர் உன்னை சரியான மனிதனாக ஆக்கி விட்டானே அவனையா நீ நிராகரிக்கின்றாய?" என்று அவனிடம் கேட்டான்.

38. எனினும், "அவனே அவ்வாறு; அவன் என் இரட்சகன் (என்று, நான் உறுதியாக நம்பி இருக்கிறேன்) ஆகவே, நான் என்னுடைய இரட்சகனுக்கு ஒருவரையும் இளையாக்கவுமாட்டேன்.

وَلَوْلَاذَ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لِاُقْوَةَ إِلَيْكَ اللَّهُ
 إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقْلَى مِنْكَ مَا لَأَوْلَدَ^{١٥} فَعَلَى سَارِقٍ أَنْ
 يُؤْتَيَنَ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرِسَّلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ
 فَتُصْبِحَ حَصِيدًا لِزَلْقَلٍ^{١٦} أَوْ يُصْبِحَ مَا وَهَا غُورًا فَلَنْ تَسْتَطِعَ
 لَهُ طَلَبًا^{١٧} وَأَحِيطَ بِشَمَرٍ^{١٨} فَاصْبِرْهُ يُقْلِبُ كَفِيلًا عَلَى مَا
 أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَارِيَةٌ عَلَى عُرُوشَهَا وَيَقُولُ يَلِيلَتَنِي
 لَئِنْ أَشْرِكْتِي أَحَدًا^{١٩} وَلَئِنْ تَكُنْ لَهُ فَتَهُ يَنْصُرُونَهُ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا^{٢٠} هَذَا لَكَ الْوَلَايَةُ
 يَلِيلُ الْحَقِّ هُوَ خَيْرُ تَوَابًا وَخَيْرُ عَقْبًا^{٢١} وَأَخْرِبُ لَهُمْ
 مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
 فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَاصْبِرْهُ هَشِيمًا تَذَرُوهُ
 الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا^{٢٢} الْمَالُ وَ
 الْبَنُونَ زَيْنَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَقِيرَاتُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ
 عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا^{٢٣} وَيَوْمَ سَيْرُ الْجِبَالِ وَ
 تَرَى الْأَرْضَ يَلْزَمَةً وَحَشِرَنَهُمْ فَلَمَّا نُغَادِرْنَهُمْ أَحَدًا^{٢٤}

39. மேலும், உன் தோட்டத்தில் நீ நுழைந்தபொழுது அல்லாஹ் நாடியதே நடக்கும்; சக்தி அனைத்தும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டவாது இல்லை என்று நீ கூறி இருக்க வேண்டாமா? செல்வத்திலும், பின்னளையிலும் நான் உன்னைவிடக் குறைவாக இருப்பதாக நீகண்டபோதிலும்—

40. "உன்னுடைய தோட்டத்தைவிட மிக்க மேலானதை என் இரட்சகன் எனக்குக் கொடுக்கவும், மேலும் (உன் நன்றி கெட்ட தன்மையின் காரணமாக) அதன்மீது வானத்திலிருந்து வேதனையை (பேரிடியைக் கொண்ட மழையை) அனுப்பி வைக்கவும் போதுமானவன், அப்பொழுது அது வழுக்கக் கூடிய வெட்டவெளியாக ஆகி விடும்.

41. "அல்லது, அதன் நீர் முழுவதும் பூமிக்குள் உறிஞ்சப்பட்டதாகி விடக்கூடும்; பின்னர் அதை நீதேடிக்காண சக்திபெற மாட்டாய்" (என்றும் கூறினார்)

42. (அவர் கூறியவாடே) அவனுடைய விளைபொருள் யாவும் (அழிவினால்) சூழப்பட்டது; அவை அவற்றின் முகடுகளின் மீது வீழ்ந்து விடந்த நிலையில் அதற்காக அவன் செலவுசெய்ததைப் பற்றிவருந்திதன் இருக்களையும் பிசைந்து கொண்டிருந்தான்; (இந்திலைக்கு ஆளாகிய பின்) "என் இரட்சகனுக்கு நான் எவரையும் இணைவைக்காமல் இருந்திருக்க வேண்டுமே" என்று கூறினான்.

43. அல்லாஹ் வையன்றி அவனுக்கு உதவி செய்யும் கூட்டத்தார் எவரும் அவனுக்காக இருக்கவுமில்லை; மேலும் (அல்லாஹ் விடம்) பழிவாங்குகிற (சக்தியுடைய) வளாகவும் அவன் இருக்கவில்லை.

44. அந்த இடத்தில் உதவி செய்தல் உண்மையான அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; அவனே (தன் அடியார்களுக்கு) கூலி கொடுப்பதால் மிக்க மேலானவன்; (தன் அடியார் களின் செயல்களுக்கு நற்கலி வழங்க) முடிவு செய்வதிலும் மிக்க மேலானவன் (என்பதையும் அவன் அழிந்து கொண்டான்)

45. மேலும்,(நபியே) இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு ஒர் உதாரணத்தை அவர் களுக்குக் கூறுவிராக (அது) வானத்திலிருந்து நாம் இருக்கினிவைத்தந்தீரைப் போல் இருக்கிறது; பூமியிலுள்ள புற்பூண்டுகள் (அதனைக் குடித்து) அதனுடன் கலந்தன; (அதனால் பயிர்கள் செழித்தன. இந்திலைக்குப்பின்) அது காய்ந்த சருகாகி அவற்றைக் காற்றுகள் (அடித்துச் சென்று) பரத்திலிடுகிறது; (இதுவே இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு உதாரணமாகும்.) மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையோனாக இருக்கிறான்.

46. (ஆகவே) செல்வமும், ஆண்மக்களும் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய அலங்காரமாகும்; மேலும், என்றுமே நிலையான நற்கருமங்கள் தாம், உம் இரட்சகனிடத்தில் நற்கலியால் மிகச் சிறந்ததாகும்; (மறுமையை) ஆதரவு கொள்வதற்கும் மிகச் சிறந்ததாகும்.

47. மேலும்,(நபியே) நாம், மனவைளை (அவற்றின் இடங்களிலிருந்து பெயர்த்து) நடத்தாட்டி விடும் நாளை(நினைவு கூர்விராக/அந்தாளில்) பூமியைச் சமமான வெட்ட வெளியாகவும் நீர் காண்டீர்; (அந்தாளில்) அவர்களையும் நாம் ஒன்று திரட்டுவோம்; பின்னர், அவர்களில் ஒருவரையும் நாம் விட்டு வைக்கமாட்டோம்.

وَعَرِضُوا عَلَى رَبِّكَ صَقَّا لِقَدْ حَدَّتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
 أَوْلَ مَرَّةً بَلْ زَعَمْتُمُونَا أَنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝ وَرُضِّعَ
 الْكِتَبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مُمَآفِيْهِ وَ
 يَقُولُونَ يُوَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً
 وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَمَهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَ
 لَا يَظْلِمُ رَبِّكَ أَحَدًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِكَةَ اسْجُدْ وَا
 لَا دَمْ فَسَجَدُوا إِلَّا إِلَيْنَا كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ
 أَمْرِنَا هُنَّ أَفْتَخِذُونَهُ وَذَرِيتَهُ أُولَيَاءُ مِنْ دُونِنَا وَهُمْ
 لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝ مَا أَشْهَدْنَاهُمْ خَلْقَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ
 الْمُضْلِلِينَ عَضْدًا ۝ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادِو اشْرِكَاءِ الَّذِينَ
 زَعَمْلُو فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِبُو الْهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
 مَوْبِقًا ۝ وَرَا الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَ
 لَهُمْ يَحْدُو وَأَعْنَاهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ
 لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَتَّهٍ وَكَانَ إِلَّا سَانُ الْكُرْشَوُ جَدَلًا ۝

48. மேலும், உமதிரட்சகன் முன் அவர்கள் யாவரும் அணியனியாகக் கொள்ளுவரப்படுவார்கள்; "நாம் உங்களை முதல் தடவை படைத்ததுபோன்றே, (இப்பொழுதும் உங்களுக்கு நாம் உயிர் கொடுத்து) நீங்கள் நம்பிடம் திட்டமாக வந்து விட்டீர்கள்; மாறாக, (நம்) வாக்கை நிறைவேற்றியிடத்தை (இந்நாளை) உங்களுக்கு நாம் ஆக்கவேமாட்டோம் என்று நீங்கள் என்னிக் கொண்டிருந்தீர்கள் (இவ்வாறு நடந்தேறுமென நீங்கள் என்னிப்பார்க்கவே இல்லை).

49. (செயல்கள் பதியப்பட்ட) புத்தகமும் (அவர்கள் முன்) வைக்கப்படும்; அப்போது, அதில் இருப்பதைக் கண்டு பயந்தவர்களாக குற்றவாளிகளை நீர் காண்பிர். மேலும் அவர்கள், "எங்களுடைய கேடே! இந்தப் புத்தகத்திற்கு என்ன நேர்ந்தது? (எங்களுடைய பாவங்கள்) சிறிதோ, பெரிதோ அதைக்களைக் கெடுத்துபதிந்துதே தவிர, அது விட்டுவைக்கவில்லை" எனக் கூறுவார்கள்; அவர்கள் செய்தவற்றை (எதிரில்) முன் வைக்கப்பட்டதாகவும் பெறுவார்கள்; இன்னும், உமதிரட்சகன் எவருக்கும் அநியாயம் செய்யமாட்டான்.

50. அன்றியும் மலக்குகளிடம், "ஆதமுக்குச் சிரம் பணியுங்கள்" என்று நாம் கூறியதை (நியே! நீர்நினைவு கூர்விராக) அப்போது இப்பிலைத் தவிர அவர்கள் (அணைவரும்) சிரம் பணிந்தார்கள்; அவன் ஜின் இனத்திலுள்ளவனாக இருந்தான்; ஆகவே, அவன் தன் இரட்சகலுடைய கட்டளைக்கு மாறு செய்து விட்டான்; எனவே (மனிதர் களே!) நீங்கள் என்னையன்றி அவனையும், அவனுடைய சந்ததிகளையும் உற்ற நன்பர்களாக எடுத்துக் கொள்வீர்களா? அவர்களோ உங்களுக்குக்கொடிய விரோதிகள்; அநியாயக்காரர்களுக்கு (அவர்கள் என்னை விட்டுனிட்டு, அவர்களைத் தங்களுக்கு உற்ற நன்பர்களாக) மாற்றிக் கொண்டது மிகக் கெட்டது.

51. வானங்களையும், பூமியையும் சிருஷ்டிப்பதற்கும், மேலும் அவர்களையே சிருஷ்டிப்பதற்கும், அவர்களை நான் (உதவிக் காக) முன் னிலையாகக் கிக் கொள்ளவில்லை; வழிகெடுப்பவர்களான இவர்களை (எவ்விஷயத்திலும்) நான் என்னுடைய உதவியாளர்களாக ஆக்கிக்கொள்பவனாகவும் இல்லை.

52. (இரட்சகன், இணைவைத் து வளங்குவோரிடம்.) "நீங்கள் எனக்கு இணையானவர்களை என்னிக் கொண்டிருந்தீர்களோ அவர்களை நீங்கள் அழையுங்கள்! என்று கூறும் நாளில், அவர்கள் அவர்களை அழைப்பார்கள்; (எனினும்) அவர்கள் அவர்களுக்குப் பதில் கொடுக்க மாட்டார்கள்; அன்றியும், நாம் அவர்களுக்கிடையில் நரகக் கிடங்கை ஏற்படுத்தி விடுவோம்".

53. இன்னும், குற்றவாளிகள் (அந்நாளில் நரக) நெருப்பைப் பார்த்து விடுவார்கள்; அப்போது நிச்சயமாக, அதில் தாங்கள் விழக்கூடியவர்கள் என்பதை அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வார்கள்; மேலும், அவர்கள் அதிலிருந்து (தப்ப வேறு) திரும்பும் இடத்தைக் காண மாட்டார்கள்.

54. நாம் மனிதர்களுக்கு இந்தக்குர் ஆளில், ஒவ்வொர் உதாரணத்தையும் திட்டமாக விவரித்திருக்கிறோம்; (எனினும்) மனிதன் (வீணா)தாக்கம் செய்வதால் மிக அதிகமானவனாக இருக்கிறான்.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا
رَبِّهِمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيهِمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَا تِيهِمْ
الْعَدَابُ قُبْلًا⑩ وَمَا نَرِسُ الْمُرْسَلِينَ لَا مُبْشِرُونَ
وَمُنْذِرُينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقُّ وَاتَّخَذُوا إِيمَانِي وَمَا أَنْذِرُوا هُنَّا⑪ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِنْ ذِكْرِي بِإِيمَانِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ ما قَدَّمَتْ
يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكْثَرَهُ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
أَذْانِهِمْ وَقُرْآنًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُو وَ
إِذَا أَبْدَأَ⑫ وَرَبِّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْلَا خَذَهُمْ بِمَا
كَسَبُوا وَالْعَاجِلُ لَهُمُ الْعَدَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِهِ مُوْلَأًا⑬ وَتِلْكَ الْقَرآنِي أَهْلَكَنَهُمْ لَنَا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لَهُمْ كِيهَمْ مَوْعِدًا⑭ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنَهُ لَا أَبْرُرُ حَتَّىٰ
أَبْلُغَ جَمِيعَ الْبَرِّينَ أَوْ أَمْضِي حُقْبًا⑮ فَلَمَّا بَلَغَ مَجْمَعَ
بَيْنِهِمَا نَسِيَ حَوْتَهُمَا فَأَتَخْذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَعْسَرِيَا⑯ فَلَمَّا
جَاءَ فَرَأَىٰ لِفَتْنَهُ اتَّنَاعَدَاءَ نَالَ الْقَدْلَيَا مَنْ سَقَرَ نَاهَدَ أَنْصَبَّا⑰

55. மனிதர்களை_அவர்களிடம் நேர்வழிவந்தபோது(அதை) அவர்கள் சமான் கொள்வதிலிருந்தும், அவர்களுடைய இரட்சகணிடம் அவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கேட்பதிலிருந்தும், முன் சென்றவர்களுக்குரிய அல்லவாற்கிண் வழி முறையான தன்டனை அவர்களுக்கு வருவதையும், அல்லது (கண்) முன் வேதனை அவர்களுக்கு வருவதையும் தவிர(வேறெதுவும்) தடுக்கவில்லை.

56. நன்மாராயங்கூறுபவர்களாகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகவும் அல்லாமல் தூதர்களை நாம் அனுப்பவில்லை; நிராகரிப்போரோ பொய்யைக் கொண்டு தர்க்கம் செய்கிறார்கள்; காரணம், அதைக்கொண்டு சத்தியத்தை அவர்கள் அழித்து விடுவதற்காக; மேலும், என்னுடைய வசனங்களையும், அவர்கள் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்ட (வேதனை வருவதையும் பரிகாசமாக அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

57. மேலும், தன்னுடைய இரட்சகணின் வசனங்களைக் கொண்டு நினைவு படுத்தப்பட்டு, பின்னர் அவற்றைப்புறக்கணித்து, தன்னைகள் முற்படுத்தியவற்றை மறந்தும் விட்டவனை விட மிக அறியாயக்காரன் யார்!(ஞர் ஆனாகிய) இதனை அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளாதவாறு அவர்களுடைய இதியங்களின் மீது திரைகளையும், அவர்களுடைய காதுகளில் அடைப்பையும் நிச்சயமாக நாம் ஆக்கிவிட்டோம். (ஆதலால், நபியே!) நீர் அவர்களை நேர் வழியின்பால்,(எவ்வாறு வருந்தி) அழைத்த போதிலும், அப்போது அவர்கள் ஒருபோதும் நேர் வழியை அடையவேமாட்டார்கள்.

58. இன்னும், (நபியே) உமதிரட்சகன் மிக்க பிளை பொறுப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்; அவர்கள் சம்பாதித்த (தீய)வற்றின் காரணமாக அவன், (உடனுக்குடன்) அவர்களைப் பிடிப்பதாயிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு வேதனையை துரிதமாக்கியிருப்பான்; எனினும், (அவர்களைப் பிடிக்க) அவர்களுக்கு ஒரு வாக்களிக்கப்பட்ட தவணையுண்டு. அவனையன்றி அவர்கள் (தப்பி) ஒதுக்குமிடத்தைப் பெறவேமாட்டார்கள்.

59. மேலும், இத்தகைய ஊர்(வாசி)கள்_ அவர்கள் பாவம் செய்த போது அவர்களை நாம் அழித்துவிட்டோம்; அவர்களை அழிப்பதற்கு ஒரு தவணையையும் நாம் ஏற்படுத்தியிருந்தோம் (அத்தவணையில் நாம் அவர்களை அழித்தோம்).

60. மூஸா தன்(னுடனிருந்த) இளைஞரிடம், "இரு கடல்களும் சந்திக்குமிடத்தை நான் அடையும் வரையில் நான் சென்று (பிரயாணித்துக்) கொண்டேயிருப்பேன்; அல்லது நீண்ட காலம் (பிரயாணிக்க நேர்ந்தாலும்) நான் சென்று கொண்டிருப்பேன்" என்று கூறியதை (நபியே! அவர்களுக்கு நீர் நினைவு படுத்துவீராக!

61. அவர்கள் இருவரும், அவ்விரண்டு(கடல்களு)க்குமிடையே சந்திக்குமிடத்தை அடைந்தபொழுது, தங்களுடைய மீளை அவர்களிருவரும் மறந்துவிட்டனர்; அப்போது அதுகடலில் தன்னுடையவழியைச் சுரங்கமாக அழைத்துக் கொண்டு (சென்று)விட்டது.

62.(தாங்கள் செல்லுமிடம் அதுதான் என அறியாது) அவ்விருவரும் (அதைக்) கடந்துவிட்டபோது,(மூஸா) தன் இளைஞரிடம், "நம்முடைய (காலை) உள்ளை நீர் நமக்குக் கொண்டுவாரும்; நிச்சயமாக நாம் நம்முடைய இந்த யாத்திரையில் களைப்பைச் சந்தித்து விட்டோம்" என்று கூறினார்.

قال أَرَيْتَ إِذَا وَيْنَا إِلَى الصَّحْرَةِ فَإِنِّي نَسِيْتُ الْحَوْتَ وَ
 مَا أَنْسِيْتُهُ إِلَّا الشَّيْطَنُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَأَتَخْدِنَ سَبِيلَهُ فِي
 الْجَنَّةِ عَبْدِهِ^{٤٣} قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي^{٤٤} فَارْتَدَّ أَعْلَى اثْأَرِهِمَا
 قَصَصًا^{٤٥} فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عَبْدَاتِ آتِينَهُ رَحْمَةً مِنْ عَنْدِنَا
 وَعَلِمَهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا^{٤٦} قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَشْعَكُ عَلَى
 أَنْ تَعْلَمَ مِنْ مِنَاعِلِمِتَ رُشْدًا^{٤٧} قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ
 مَعِي صَبْرًا^{٤٨} وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحْظِيهِ خُبْرًا^{٤٩}
 قَالَ سَتَجْدُنِي^{٥٠} إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِيْكَ أَمْرًا^{٥١}
 قَالَ فَإِنِّي أَشْبَعْتَنِي فَلَا تَسْعَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىْ أُحْدِثَ
 لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا^{٥٢} فَانْطَلَقَ حَتَّىْ إِذَا كَيْنَافِ السَّفِينَةِ بَرَقَهَا
 قَالَ أَخْرَقْتَهَا لِتَغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جَهَّتْ شَيْئًا إِمْرًا^{٥٣}
 قَالَ أَكُمْ أَقْلُ^{٥٤} إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِي صَبْرًا^{٥٥} قَالَ لَا
 تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيْتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِيْ عُسْرًا^{٥٦}
 فَانْطَلَقَ حَتَّىْ إِذَا كَيْنَافِ عِلْمًا فَقَتَلَهُ^{٥٧} قَالَ أَقْتَلْتَ
 نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جَهَّتْ شَيْئًا شَكُورًا^{٥٨}

63. அ(தற்க)வர், "அக்கற்பாறையில் நாம் ஒதுக்கிய சமயத்தில் நீங்கள் பார்த்தீர்களா? அப்போது நிச்சயமாக நான் மினை (ப்பற்றிக்கூற) மறந்து விட்டேன்; அதனை நான்கூறுவதை ஷெத்தானையன்றி (மற்றெவரும்) எனக்கு மரக்கச்செய்யவில்லை; (அங்கு அது) கடலில் (செல்ல) ஆச்சரியமான விதத்தில் தன் வழியை எடுத்துக் கொண்டது" என்று கூறினார்.

64. (அதற்கு மூலாவாகிய) அவர் "அதுதான்நாம் தேடிக்கொண்டிருந்த (இடமான) தாகும்" என்று கூறினார்; பின்னர் அவ்விருவரும் (அவ்விடத்தேடித்) தங்கள் அடிச்சுவடுகளின் மீதே பின்பற்றி, (வந்த வழியே) இருவரும் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

65. ஆகவே, அவ்விருவரும் (அங்கு) நம் அடியார்களில் ஒரு அடியாரைக் கண்டார்கள் அவருக்கு நம்மிடமிருந்து அருளை அளித்திருந்தோம்; இன்னும் நாம் அவருக்கு நம்மிடமிருந்து அறிவையும் கற்றித்திருந்தோம்.

66. மூலா அவரிடம், "உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டநன்மையானவற்றை நீங்கள் எனக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதற்காக நான் உங்களைப் பின் தொடரட்டுமா? என்று கேட்டார்.

67. அ(தற்க)வர், "என்னுடன் பொறுமையாக இருக்க நிச்சயமாக நீர் சக்தி பெறவே மாட்டார்?" என்று கூறினார்.

68. "(ஆகவே,) செய்தியால் எதைப்பற்றி நீர் முழுமையாக அறியமாட்டும்ரோ அதன் மீது நீர் எவ்வாறு பொறுமையாக இருப்பீர்" (என்றும் கூறினார்).

69. (அதற்கு மூலாவாகிய) அவர், "அல்லாஹ் நாடினால் (எவ்விஷயத்திலும்) பொறுமையாளனாகவும், எக்காரியத்திலும் நான் உமக்கு மாறு செய்யாத வணாகவும் என்னை நீர் காண்பீர்" என்று கூறினார்.

70. அ(தற்க)வர், "நீர் என்னைப் பின்பற்றுவதாயின், எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றியும், நானாகவே அதனைப்பற்றி உமக்கு செய்தி விளக்கும்வரையில் நீர் என்னிடம் கேட்காதீர்" என்று கூறினார்.

71. (இவ்வாறு முடிவெடுத்துக் கொண்டு) பின்னர், அவ்விருவரும் ஒரு கப்பலில் ஏறும் வரையில் கென்றார்கள்; (கப்பலில் ஏறிய பின்னர்) அவர் (அதன் ஒரு பலவகையைப் பெயர்த்து) அதனை ஓட்டடையாக்கிவிட்டார்; (அதற்கு மூலாவாகிய) அவர் "இதிலுள்ளவர்களை மூழ்கடிக்கவா நீர் ஓட்டடையாக்கினீர்; நிச்சயமாக நீர் மிகப்பெருங்காரியத்தைச் செய்துவிட்டார்!" என்று கூறினார்.

72. அ(தற்க)வர், "நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையாக இருக்கச்சக்தி பெறவே மாட்டார் என்று நான் கூறவில்லையா?" என்றார்.

73. அ(தற்க)வர் "நான் மறந்துவிட்டதைப்பற்றி நீர் என்னைக் குற்றம் பிடிக்க வேண்டாம், என் விஷயத்தில் எனக்கு சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தி (என்னை நெருக்கடியிலும் ஆக்கிவிடவேண்டாம்) என்று கூறினார்.

74. பின்னர் இருவரும் (கப்பலிலிருந்து இறங்கி) நடந்தனர்; முடிவாக (வழியில்) ஒரு சிறுவனை அவ்விருவரும் சந்திக்கவே, அவர் அச்சிறுவனை கொன்று விட்டார்; கொலைக் குற்றமின்றி ஒரு பரிசுத்தமான ஆத்மாவை நீர் கொலை செய்து விட்டும்ரோ? நிச்சயமாக, நீர் மறுக்கப்படவேண்டிய ஒரு (தகாத) காரியத்தைச் செய்துவிட்டார்! என்று (மூலாவாகிய) அவர் கூறினார்.

قال ألم أقل لك إنك لمن تستطيعه معن صبراً^٦
 قال إن سألك عن شيء بعد ما فلما صحبني قد بلغت
 من لدن عذرًا^٧ فانطلقا حتى إذا آتيا أهل قرية استطعها
 أهلها فابوا لأن يصيغوه لما فوجدا فيهم أحداً شريفاً آن
 ينقض فأقامه قال لو شئت لخنت عليه أجرًا^٨ قال
 هذا فراق بيني وبينك سأنتي ذلك بتاوييل ما لم تستطع عليه
 صبراً^٩ أما السفينه فكان لمسكين يعملون في البحر
 فاردت أن أعيدهما وكان وراء هم ذلك يأخذ كل سفينه
 غصباً^{١٠} وأما الغلام فكان أبوه مؤمن يخشينا أن ترهقهما
 طغياناً وكفراً فقادنا أن تبلي لهما بعدهما خيراً منه زكوة
 وأقرب رحمة^{١١} وأما العبد أرقان لغلمان يسمى في
 المدينة وكان تحته كنز لهما وكان أبوهما صارعاً فقاد
 ربك أن يبلغ أشد هما ويستخرجها كنزهما رحمة من ربكم
 وما فعلته عن أمرى ذلك تاوييل ما لم تستطع عليه صبراً^{١٢}
 وسيعلونك عن ذي القرنيين قل ساتلوا عليهم منه ذكره^{١٣}

75. அ(தற்க)வர் "நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையாக இருக்க சக்தி பெறவே மாட்டுமார்என்று நான் உமக்கு (முன்னரே) கூறவில்லையா?" என்று (மூஸாவிடம்)கேட்டார்.

76. (அதற்கு மூஸா) "இதன் பின்னர், எவ்விஷயத்தைப் பற்றியும் உம்மிடம் நான் கேட்பேணவின், நீர் என்னை உம்முடன் வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம்; என்னிடமிருந்து மன்னிக்கும் எவ்வெல்லைய நிச்சயமாக நீர் அடைந்துவிட்டார்" என்று கூறினார்.

77. பின்னர், அவ்விருவரும் ஓர் ஊர்வாசிகளிடம் வந்து சேரும் வரை நடந்தனர்; (அங்கு வந்துகேர்ந்தபின்) தங்களிருவருக்கும் உணவளிக்குமாறு அவ்வூராரைக் கேட்டார்கள்; ஆனால், அவர்கள் இவ்விருவருக்கும் விருந்தளிக்க மறுத்துவிட்டனர். பிறகு, அதில் ஒரு கவரை—அது துரிதமாக இடிந்து விழுந்துவிடக்கூடியதாக—அவ்விருவரும் கண்டனர்; ஆகவே, அவர் அதனை (விரைநாடு) நிறுத்திவைத்தார், (அதற்கு மூஸா அவரிடம்) "நீர் நாடியிருந்தால் (இவ்வூராரிடம்) இதற்குரிய கூலியை எடுத்திருக்கவாமே" என்று கூறினார்.

78. அ(தற்க)வர், "எனக்கும், உமக்குமிடையில் இதுதான் பிரிவாகும்; எதன் மீது பொறுமையாய் இருக்க நீர் சக்தி பெறவில்லையோ அதன் விளக்கத்தை நான் உமக்கு அறிவிக்கிறேன்" என்றுகூறினார்.

79. அக்கப்பவல், கடலில் வேலைசெய்யும் ஏழைகள் சிலருக்கு உரியதாக இருந்தது; ஆகவே, அதனைப் பழுதாக்க நான் நாடினேன்; மேலும், (இது, செல்லும் வழியில்) அவர்களுக்கு (முன்) அப்பால் ஓர் அரசன் இருக்கிறான்; அவன் (பழுதற்ற) கப்பல் ஒவ்வொன்றையும் அபகரித்து எடுத்துக்கொள்கிறான்.

80. மேலும், "(கொல்லப்பட்ட) அந்தச் சிறுவன்—அவனுடைய பெற்றோர் இருவரும் விசுவாசிகளாக இருக்கிறார்கள்; அவன் (வளர்ந்து) அவ்விருவரையும் அக்கிரமம் செய்யுமாறும், (அல்லாத்தை) நிராகரிக்குமாறும் சிரமப்படுத்தி விடுவான் என்று நாம் பயந்து அவ்வாறு செய்தோம்."

81. ஆகவே, அவ்விருவருக்கும் (கொல்லப்பட்ட) இவனைவிடபரிசுத்ததால்மிகச் சிறந்தவனையும், (பெற்றோர் மீது) அன்பு செலுத்துவதில் (நன்றியுள்ள) மிக நெருக்கமுடையவனையும் அவ்விருவரின் இரட்கள் மாற்றிக் கொடுப்பதை நாம் நாடினோம்.

82. "அந்தச் சவர்: அப்பட்டனத்திலுள்ள அனாதைச் சிறுவர் இருவருக்குரியதாக இருந்தது; அதற்குக் கீழ் அவ்விருவருக்குச் சொந்தமான புதையல் ஒன்றும் இருந்தது; அவ்விருவரின் தந்தை மிக்க நல்லவராக இருந்தார்; ஆகவே, உமதிரட்களிடமிருந்துள்ள அருளாக, உமதிரட்கள், அவ்விருவரும் அவ்விருவரின் வாலிபத்தையடைந்து, தங்களிருவருடைய புதையலை வெளியிலெடுத்துக்கொள்ளுமாறு செய்ய நாடினாள். இதனை நான் என் இங்டப்படி செய்துவிடவில்லை. இதுதான் எதன்மீது பொருமையாகயிருக்க நீர் சக்தி பெறவில்லையோ அதனுடையவிளக்கமாகும்" (என்று கூறினார்.)

83. (நியோ) துல்கர்ணன்னைப் பற்றியும் (யூதர்கள்) உம்மிடம் கேட்கின்றனர்; "அவருடைய செய்தியை நான் உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கிறேன்" என்று நீர் கூறுவீராக.

إِنَّمَا مَكَنَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَاتَّقِنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا لِّفَاتِبْعِ
 سَبِيلًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ السَّمْسُ وَجَدَهَا تَغْرِبُ فِي عَيْنِ
 حَمَسَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا هُنَّ قُلْنَامٌ يَدَا الْقَرْنَيْنِ إِمَامًا أَنَّ
 تُعَذِّبَ وَإِمَامًا أَنْ تَسْخِنَ فِيهِمْ حُسْنًا قَالَ أَمَانَ ظَلَمَ
 فَسُوفَ نُعَذِّبُهُ لَوْلَا دَارَ رَبِّهِ فَيَعْلَمُ بِهِ عَذَابَنَا فَوَاتَ أَمَانَ
 أَمَانَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ حَسَنٌ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
 يُسْرَاطُ كُلُّهُ أَتَبْعِي سَبِيلًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلَعَ السَّمْسُ وَجَدَهَا تَظْلُمُ
 عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يُجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ سُلْطَانًا كَذَلِكَ وَقَدْ أَحْطَنَا
 بِسَالِدَيْهِ خُبْرًا لَمْ أَتَبْعِي سَبِيلًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ
 وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا قَالَ الْوَالِيْدَا
 الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ
 يُجْعَلُ لَكُمْ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ يُجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا قَالَ مَا
 مَكْثُونٌ فِيهِ رَبِّيْهِ خَيْرٌ فَأَعْيَنُونِي بِنُقْوَةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 رَدْمًا لَّا تُؤْنِي زِيرًا حَدِيدًا حَتَّىٰ إِذَا سَأَوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ
 افْخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلْهُ نَارًا قَالَ اتُؤْنِي أَفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا

84. நிச்சயமாக, நாம் அவருக்குப் பூமியில் (அவருடைய ஆட்சியை நிறுவ) வசதியளித்தோம்; ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் (தக்கபயனடையும்) வழியை அவருக்குநாம் கொடுத்தோம்.

85. ஆகவே, அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

86. முடிவாக, சூரியன் மறையுமிடத்தை அவர் அடைந்தபொழுது சேற்றுக் கடலில் அதுமறைவதைக்கண்டார்; அவ்விடத்தில் ஒருசமூகத்தாரரையும் கண்டார். (நாம் அவரிடம், "துல்கர்ணனே! ஒன்று நீர் (இவர்களை) வேதனை செய்யலாம்; அல்லது அவர்களுக்கு அழுகிய நன்மையை நீர் உண்டாக்கலாம்" என்று கூறினாம்.

87. ஆகவே, அவர் (அவர்களிடம்) "எவர், அநியாயம் செய்கிறாரோ அவரை, நாம் வேதனை செய்வோம்; பின்னர், அவர் தன் இரட்சகளிடம் திருப்பப்படுவார்; அப்போது அவரை அவன் மிகக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வான்" என்றுகூறினார்.

88. அன்றியும், "எவர் விசுவாசங்கொண்டு (அதனாடிப்படையில்) நற்கருமமும் செய்கிறாரோ அவருக்கு (இரட்சகளிடத்திலும்) அழகான (நற்க)கூலி இருக்கிறது; நாமும் நம்முடைய காரியத்திலிருந்து கலப்யமானதை அவருக்குக் கூறுவோம்" என்றும் கூறினார்.

89. பின்னர், அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

90. முடிவாக, அவர் சூரியன் உதயமாகுமிடத்தை அடைந்தபொழுது, அது ஒரு சமூகத்தாரின் மீது உதயமாகி இருப்பதையும் கண்டார்; அவர்களுக்கு அதைத்தவிர்த்து (அதன் வெப்பத்திலிருந்துகாத்துக்கொள்ள) எந்தத் தடுப்பையும் நாம் ஏற்படுத்தவில்லை.

91. (அவர்களுடைய நிலைமை உண்மையில்) அவ்வாரே (இருந்தது); இன்னும், அவரிடம் இருந்ததை நிறைவான அறிவால் திட்டமாக நாம் நன்கறித்திருந்தோம்.

92. பின்னர், அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

93. முடிவாக, அவர் இரு மலைகளுக்கிடையே (இருந்த ஓர் இடத்தை) அடைந்தபொழுது அவ்விரண்டிற்கும் அப்பால் (இருந்த) ஒரு சமூகத்தாரைக் கண்டார்; (அவர்களுடைய மொழியில்லாத அவரின்) கூற்றை விளங்கக் கூடியவர்களாக அவர்களிருக்கவில்லை.

94. அவர்கள் (இவரிடம் காட்டமுலம்) "துல்கர்ணனே! நிச்சயமாக யாழு-ஆஜு-மும், மாஜு-ஆஜு-மும் (எங்கள்) பூமியில் (வந்து) பெரும் குழப்பவாதிகளாக இருக்கிறார்கள்; எங்களுக்கும் அவர்களுக்குமிடையில் நீர் ஒரு தடையை (தடுப்புச்சுவற்றை) ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு தொடையை உமக்காக நாங்கள் ஆக்கித்தரலாமா?" என்று கேட்டார்கள்.

95. அ(தற்க) வர், "என் இரட்சகள் எனக்கு எதில் வசதியளித்துள்ளன அது மிகக் கேடுவானது. (உங்கள்) பலம் கொண்டு எனக்கு உதவிசெய்யுங்கள்; உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் உருதியான ஒரு தடுப்பை நான் அமைத்துவிடுகிறேன்" என்று கூறினார்.

96. "நீங்கள் இரும்புப் பாளங்களை என்னிடம் கொண்டுவாருங்கள்" (அவைகளைக் கொண்டு இருமலைகளுக்கிடையிலிருள்ள பள்ளத்தை நிரப்புங்கள்) முடிவாக இருமலைகளுக்கிடையில் (உச்சிக்கு) அவைசமமாகும்போது சாதுங்கள் என்றார்; அதனை நெருப்பாக ஆக்கியதும் (உருக்கிய செம்பை) என்னிடம் கொண்டுவாருங்கள். (அந்த) உருக்கிய செம்பை நான் அதன்மேல் ஊற்றுவேன்" என்று கூறினார்.

فَمَا سُطِّعُوا أَنْ يَظْهِرُوا وَمَا أَسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبَا^{١٧} قَالَ
 هَذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَهُ وَعَدْرِي جَعَلَهُ دَكَاءً وَكَانَ
 وَعَدْرِي حَقَّاً^{١٨} وَتَرَكَ بَعْضَهُ يَوْمَيْذِي مُوْجِرْ فِي بَعْضِ وَنُفْخَةِ
 فِي الصُّورِ فَجَعَنَهُمْ جَمِيعًا^{١٩} وَعَرَضَنَا جَهَنَّمَ يَوْمَيْذِي لِلْكُفَّارِينَ
 عَرْضًا^{٢٠} إِلَّذِينَ كَانَتْ آعِنْهُمْ فِي غَطَّاءٍ عَنْ ذَكْرِي وَكَانُوا
 لَا يُسْتَطِعُونَ سَمْعًا^{٢١} أَفَحِبُّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَخَذُوا
 عَبَادَىٰ مِنْ دُوْنِي أَوْ لِيَاءً إِنَّمَا تَعْتَدُنَا جَهَنَّمُ لِلْكُفَّارِينَ نَزْلًا^{٢٢}
 قُلْ هَلْ نُتَّعَذِّرُ مِنَ الْكُفَّارِينَ أَعْمَالًا^{٢٣} إِلَّذِينَ ضَلَّ سَعِيهِمُ
 فِي الْعِيُونِ الدُّنْيَا وَهُوَ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يَحْسِنُونَ صَنْعًا^{٢٤} أَوْ لِيَكَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّمَا يَرَوُهُمْ وَلَقَائِهِ فَحِيطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا
 يُنْقِلُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنَّ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ عَالَكُفَّارِ
 وَأَتَخْدِي وَالْيَقِيْ وَرُسْلِي هُزْزَا^{٢٥} إِنَّ الَّذِينَ امْتَنَّ وَعَمِلُوا
 الصِّلْحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّتُ الْقِرْدَوْسِ نَزْلًا^{٢٦} خَلِيلِيْنَ فِيهَا
 لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا^{٢٧} قُلْ لَوْكَانَ الْبَحْرُ مَدَادُ الْكَلْمَاتِ رَبِّيْ
 لَنْقَدَ الْبَحْرِ مَقْلَلَ أَنْ تَنْقَدَ كَلْمَاتُ رَبِّيْ وَلَوْجَنْتَ كَبِيشَلَهْ مَدَادًا^{٢٨}

97. பின்னர், (யாழ் மற்றும், மாஜாஸ் சூட்டத்தாராகிய) அவர்கள் அதன்மீது ஏற்சக்தி பெற்றாட்டார்கள்; அதனைத் துளைத்துத் துவாரமிடவும் அவர்கள் சக்தி பெற்றாட்டார்கள்.

98. (இவ்வாறு தடுப்பை உண்டாக்கிய அவர்,) "இது என் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள அருளாகும்; என் இரட்சகனின் வாக்குறுதி(யாகிய மறுமை நாள்) வந்துவிட்டால் இதனை அவன் தூள் தூளாக்கி விடுவான். என் இரட்சகனின் வாக்குறுதி (முற்றிலும்) உண்மையானதாக இருக்கிறது" என்று கூறினார்.

99. அந்நாளில் சிலரைச் சிலருடன் (சமுத்திர அலைகளைப்போல்) கலந்து (மோதி) விடுமாறும் நாம் விட்டுவிடுவோம்; (பின்னர்) சூர்(எக்காளம்) ஊதப்பட்டு யாவரும் அழிந்துவிட்டால், பின்னர் (உயிர் கொடுத்து) அவர்கள் யாவரையும் முற்றிலுமாக ஒன்று கேர்த்துவிடுவோம்.

100. மேலும், நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தோருக்கு, அந்நாளில் நரகத்தை நாம் (நிச்சயமாக) அவர்கள் முன்னிலையில் எடுத்துக்காட்டுவோம்.

101. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், என்னை நினைவு கூர்வதைவிட்டும் அவர்களுடைய கண்கள் திரைக்குள் இருந்தன; இன்னும், அவர்கள் (நல் லுபதேசங்களைச்) செவியேற்கச் சுக்கியற்றவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

102. நிராகரிப்போர், என்னை விட்டுவிட்டு, என் அடியார்களை(த் தங்களுக்கு) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக்கொள்ள என்னிக் கொண்டிருக்கின்றனரா? நிச்சயமாக நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போருக்கு நரகத்தை தங்குமிடமாக நாம் தயார்செய்துவைத்திருக்கிறோம்.

103. (தும்) செயல்களால் மிகப் பெரிய நவ்தவாளிகள் யார் என்பதை உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? என்று(நியியே) நீர் கேட்டிராக!

104. (அவர்கள்) எத்தகையோரென்றால், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் அவர்களின் முயற்சி பயன்ற றுவிட்டது; நிச்சயமாக அவர்களோ, காரியங்களில் அழகானவற்றையே தாங்கள் செய்வதாக என்னிக் கொள்கின்றனர்.

105. இத்தகையோர் தாம் தங்கள் இரட்சகனின் வசனங்களையும் (மறுமையில்) அவனுடைய சந்திப்பையும் நிராகரித்துவிட்டவர்கள்; ஆகவே, அவர்களுடைய (நந்) செயல்கள் யாவும் அழிந்துவிட்டன; (அவர்களின் செயல்கள் நிறுவனையில் கணமானதாக இராது) ஆகவே, மறுமை நாளில் அவர்களின் செயல்களுக்காக எந்த எடையையும் (மதிப்பையும்) நாம் ஏற்படுத்த மாட்டோம்.

106. (உண்மையை) அவர்கள் நிராகரித்து, என்னுடைய வசனங்களையும், என்னுடைய தூதர்களையும் பரிகாசமாக எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக அதுவே அவர்களின் கூலி நரகமாகும்.

107. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்கின் நார் களே அத்தகையோர்_ ஃபிர் தல்லி என்னும் சுவனபதிகள் அவர்களுக்கு விருந்தினர் தங்குமிடமாக ஆகிவிட்டது.

108. அதில், அவர்கள் என்றென்றும் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அதை விட்டுமாறுவதை அவர்கள் தேட்டு மாட்டார்கள்.

109. (நியியே) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனின் வாக்கியங்களுக்கு அதை எழுதுவதற்கு) கடல் (நீர்) யாவும் மையாக இருந்தாலும் என் இரட்சகனின் வாக்கியங்கள் (எழுதி) முடிவதற்கு முன்னதாகவே, கடல் (நீர்) முடிந்து (செலவாகி) விடும்_ அதுபோன்றதை (இன்னொரு கடலையும்) நாம் உதவிக்கு கொண்டுவந்த போதிலும் சரியே.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّنْكُمْ وَيُوحَىٰ إِلَيَّ امْرًا لِّهُ كُوْلُهُ الْهُدَىٰ وَاحْدَدْ فِنَّ كَانَ
يَرْجُو الْقَاءَ رَبِّهِ فَلَيَعْلَمْ عَلَىٰ صَاحِبِ الْأَيْمَانِ لَا يُشَرِّكُ بِعِبَادَةَ رَبِّهِ أَحَدًا

سُورَةُ مُكَبَّرٍ تَعْلَمُ مَكَبَّرًا قَدْ شَعَرَ بِهِ مُكَبَّرٌ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

كَهْيَعْصَ ① ذَكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبِيدَةَ زَكْرِيَّاً ② إِذْ نَادَى رَبَّهُ
نَدَاءَ خَفِيًّا ③ قَالَ رَبِّي أَنِّي وَهُنَّ الْعَظُومُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّاسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ أَبْدِعَ لِكَ رَبِّ شَقِيقًا ④ وَأَنِّي خَفَتُ الْمَوَالِيَ مِنْ
وَرَائِي وَكَانَتْ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلَيَاهُ ⑤ يُشْنِي
وَيَرِثُ مِنْ أَلِيَّعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيَّا ⑥ يُنْزَكِرَ لَيَاهَا ثَانِي شَرِكَ
يُغْلِمُ لِي سَمَّهُ يَسْعَى لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيَّا ⑦ قَالَ رَبِّي أَلِيَّ
يُكُونُ لِي عِلْمٌ وَكَانَتْ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغَتُ مِنَ الْكِبَرِ
عِتَيَّا ⑧ قَالَ كَذِيلَكَ قَالَ رَبِّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيَّنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِنْ قَبْلٍ وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا ⑨ قَالَ رَبِّي اجْعَلْ لِي آيَةً ⑩ قَالَ
إِيْتُكَ أَلَا تَكْلِمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑪ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمَهُ
مِنَ الْمَحَرَابِ فَأَوْتَيْهِ إِلَيْهِمْ أَنْ سِيْحُوا بِكَرَّةً وَعَشِيَّاً ⑫

110. (நபியே) நீர் சுறுவீராக: "நிச்சயமாக, நான் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதன் தான்; நிச்சயமாக உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஓரே நாயன்தான் என்று எனக்கு வஹிமூலம் அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, எவ்வள் தன் இரட்சகளைச் சந்திக்க ஆதரவு வைக்கிறாரோ, அவர் நற்கருமங்களைச் செய்யவும்; தன் இரட்சகளின் வணக்கத்தில், அவர் எவ்வரையும் இணையாக்க வேண்டாம்.

அத்தியாயம் : 19

மர்யாம்

வசனங்கள் : 98 மக்கீ ருக்ஷங்கள் : 6

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. காஃபி ஹாயா ஜூன் ஸாத்.
2. (நபியே இது) உம்முடைய இரட்சகன் தன் அடியார் ஜகரிய்யாவுக்குப் புரிந்த அருள் பற்றி நினைவு கூரவதாகும்.
3. அவர் தன் இரட்சகளைத் தாழ்ந்த குரவில் அழைத்துப்பிரார்த்தித் தபொழுது.
4. "என் ஞுடைய இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் – என் எலும்புகள் பலவளை மடைந்துவிட்டன; என் தலையும் நரையால் இவங்குறிரது; என் இரட்சகனே! (இதுவரையில்) நான் உண்ணிடம் பிரார்த்தனை செய்து (கேட்டதில்) பாக்கியம் இல்லாதவனாக நான் ஆகவில்லை" என்று கூறினார்.
5. "நிச்சயமாக நான் எனக்குப் பின் என் உறவினர்களின் தீமைக)ளை பயப்படுகிறேன்; என்ஞுடைய மனைவியோ மல்லாக ஆகினிட்டாள்; ஆகவே, உண்ணிடத்திலிருந்து (எனக்குப்பின் என் காரியங்களை கவனிக்கும்) ஒருவாரிசை நீ அளிப்பாயாக"
6. "அவர் எனக்கு (என் உடமையில்) வாரிஸாகவும் இருப்பார்; யஃகுபுடைய சந்ததிகளிலிருந்து (நபித்துவுவத்திற்கு) வாரிஸாகவும் இருப்பார்; என் இரட்சகனே! அவரை (உண்ணால்) பொருந்திக்கொள்ளப்பட்டவராகவும் நீ ஆக்கிவைப்பாயாக" (என்று பிரார்த்தித்துக்கூறினார்).
7. (அதற்கு அல்லாஹு அவரிடம்) "ஜகரிய்யாவே! நிச்சயமாக நாம் ஒரு மகனை (த்தருவதாக) உமக்கு நன்மாராயங் கூறுகிறோம்; அவர் பெயர் யஹ்யாவாகும். இதற்கு முன் அப்பெயரிடப்பட்ட ஒருவரையும் அதற்கு நாம் ஆக்கவில்லை" (என்று கூறினான்).
8. (அதற்க) வர் "என் இரட்சகனே! என் மனைவியோ மலடியாக இருக்கிறான்; நானே முதுமையின் முடிவை திட்டமாக அடைந்து விட்டேன் (இந்திலையில்) எனக்கு எவ்வாறு ஒரு புதல்வன் உண்டாவான்?" என்று கேட்டார்.
9. "அ(தற்க) வள், அவ்வாரே (நடைபெறும்) என்று கூறினான்; இது எனக்கு மிக்க எளிதானது; இதற்கு முன்னர், நீர் ஒன்றுமில்லாமலிருந்த நிலையில் நானே உம்மைப்படைத்தேன் என்று உமதிரட்சகன் கூறினான்.
10. அ(தற்க) வர், "என் இரட்சகனே! (இதற்கு) எனக்கோர் அத்தாட்சியை ஆக்குவாயாக என (பிரார்த்தித்து)க்கேட்டார். அவன்" உமக்கு அத்தாட்சியாவது, நீர் சரீர சுவாசியாக இருக்க முன் ரு இரவுகள் (பகல்கள்) மனிதர்களுடன் பேச முடியாமல் இருப்பதாகும்" என்று கூறினான்.
11. பின்னர், அவர் தொழுமிடத்திலிருந்து தன் சமூகத்தினர்பால் வெளியேறி (முன் வந்து) காலையிலும் மாலையிலும் (அல்லாஹுவில்லைப் புகழ்ந்து) துதிசெய்யுங்கள் என்று (தன் கையால்) அவர்களுக்கு சாடையாகக் காண்பித்தார்.

يَسْمَعُونِي حُذَّ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَأَتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيَّاً^{١٢} وَهَنَانَا
 مِنْ لُدْنَا وَزَكُورَةٌ وَكَانَ تَقْيِيَاً^{١٣} وَبِرَأْيِ الْدَّيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
 جَبَارًا أَعْصِيَّاً^{١٤} وَسَلَمٌ عَلَيْهِ يَوْمٌ وَلَدَ وَيَوْمٌ يَوْمٌ وَبِيَوْمٍ
 يُبْعَثُ حَيَّا^{١٥} وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذَا نَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
 مَكَانًا شَرُّ قِيَّاً^{١٦} فَنَاهَذَتْ مِنْ دُونِهِ حِجَابًا سَفَارِسْلَانَا
 إِلَيْهَا وَهَنَا فَتَمَشَّلُ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا^{١٧} قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ
 بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقْيِيَاً^{١٨} قَالَ إِنَّمَا أَنَا سُولٌ رَّبِّكُ
 لَا هَبَّ لَكِ عَلْمًا زَكِيًّا^{١٩} قَالَتْ أَنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَلَمْ
 يَمْسِسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا^{٢٠} قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكُ
 هُوَ عَلَيَّ هَيْنَ^{٢١} وَلَنْ يَجْعَلَهُ أَيْهَةً لِلثَّاسِ وَرَحْمَةً مِنْهَا وَكَانَ
 أَمْرًا مَفْضِيًّا^{٢٢} فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيَّاً^{٢٣}
 فَاجَاءَهَا الْبَخَاضُ إِلَى حِذْرِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلِيئَتِي وَتَشَّ
 قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا^{٢٤} فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا
 أَلَا تَحْرِزُنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا^{٢٥} وَهُرِزَّيَ
 إِلَيْكِ بِحِذْرِ النَّخْلَةِ تَسْقُطُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا^{٢٦}

12 (நாம் வாக்களித்தவாறே யல்லியா பிறந்த பின்னர் நாம் அவரிடம்) "யல்லியாவே! நீர் இல்வேதத்தை பலமாகப் பிதித்துக்கொள்வீராகி" (என்று கூறினாம்). அவர் குழந்தையாக இருந்தபோதே அவருக்கு (சட்ட) ஞானத்தையும் நாம் அளித்தோம்.

13. அன்றியும், நம்மிடமிருந்து இருக்கத்தன்மையையும், பரிசுத்தத் தன்மையையும் (நாம் அவருக்குக் கொடுத்தோம்;) இன்னும், அவர் மிக்க பயபக்தியுடையவராக இருந்தார்.

14. இன்னும் அவர், தம் பெற்றோர்க்கு நன்மை செய்பவராகவும் (இருந்தார்), அவர் பெருமை கொண்டவராகவோ (அல்லாஹ் வுக்கு) மாறு செய்பவராகவோ இருக்கவில்லை.

15. அவர் பிறந்த நாளிலும், அவர் இறக்கும் நாளிலும், அவர் உயிர் பெற்றவராக எழுப்பப்படும் (மறுமை) நாளிலும் அவர்முது சாந்தி உண்டாவதாக.

16. (துபியே) இல்வேதத்தில், மர்யாமைப் பற்றியும் நினைவு கூறவீராக! அவர் தன் குடும்பத்தினரை விட்டுகிழக்குப் பக்கமுள்ள இடத்தில் தனித்தபோது;

17. அவர் (தமிழை) அவர்களிடமிருந்து (மறைத்துக்கொள்வதற்காக) ஒரு திரையை ஆக்கிக் கொண்டார்; அப்பொழுது (ஜிபரீல் என்னும்) நம்முடைய ரூஸை அவரிடம் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர் சரியான ஒரு மனிதருடைய உருவத்தில் அவருக்கு முன் தோற்றமளித்தார்.

18. (மர்யாம் ஜிபரீலைக் கண்டதும்) "நிச்சயமாக நான் உம்மைவிட்டும் (காக்குமாறு) ரஹ் மானிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்; நீர் பயபக்தியுடையவராக இருந்தால் (என்னிடம் நெருங்காதீர்) என்று கூறினார்.

19. அ(தற்க)வர், "பரிசுத்தமான ஒரு மகனை (அல்லாஹ் வுக்கிடமிருந்து) உமக்கு நான் நன்கொடையளிப்பதற்காக நிச்சயமாக நான் உமதிரட்சகனின் (மலக்காகிய) ஒரு தாதன்தான்" என்று கூறினார்.

20. அ(தற்க)வர், "எனக்கு எவ்வாறு புதல்வன் உண்டாக முடியும்? (விவாகத்தின்மூலம்) எந்த ஆடவரும் என்னைத்தெங்டியதில்லையே! நான் கெட்ட நடத்தையுள்ளவருமல்லவே" என்று கூறினார்.

21. அ(தற்க)வர், அவ்வாறே! "அது எனக்கு எனிது; அவரை மனிதர்களுக்கு ஒரு அத்தாட்சியாகவும், நம்மிடமிருந்து ஓர் அருளாகவும் நாம் ஆக்குவதற்காக (நாம் அவரை உண்டாக்கினோம்) என்றும், இது விதிக்கப்பட்டுவிட்ட ஒரு விஷயம் என்றும் உமதிரட்சகனே கூறுகிறான்" என்று கூறினார்.

22. பின்னர், அவர் (மர்யாம், ஈலாவாகிய) அவரைக்கருவற்றார். பின்னர், அக் கர்ப்பத்துடன் தூரமான ஒர் இடத்திற்கு ஒதுங்கிக் கெண்றுடைந்தார்.

23. பின்பு (அவருக்கு ஏற்பட்ட) பிரசவவேதனை, ஒரு பேரிச்ச மரத்தின் (காய்ந்த) அடி பாகத்தின் பால் அவரைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது; "இதற்கு முன்னதாகவே நான் இறந்து முற்றிலும் மறக்கடிக்கப்பட்டவளாக நான் ஆக்கிருக்கவேண்டுமே" என்றுமர்யாம் கூறினார்.

24. அப்போது, அவருக்குக் கீழ் புறமிருந்து (ஜிபரீலீவாகிய) அவர் சப்தமிட்டு அவரை அழைத்து, "(மர்யாமே) நீர் கவலைப்படாதீர்! உம(துபாதத்து)க்கு கீழாக உமதிரட்சகன் ஓர் ஊற்றை திட்டமாக ஆக்கியிருக்கின்றான்" (என்றும்).

25. மேலும், "இப்பேரிச்ச மரத்தின் அடிப்பாகத்தை நீர் உம்பக்கம் (இழுத்துக்) குலுக்குவீராக! அது பழுத்த பழங்களை உம்மீது சொரியும்" (என்றும்),

فَكُلُّا وَاشْرِبُ وَقَرِئُ عَيْنًا فَامْتَأْرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
 فَقُوْلَ اِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَمْ أَكُلْ الْيَوْمَ إِنْسِيَّا^(١)
 فَاتَّبَعْتُهُ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَمْرِي وَلَقَدْ حَدَّثَ شَيْئًا فَرِيَّا^(٢)
 يَا خَاتَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرًا سُوءٌ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعْيَّا^(٣)
 فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيَّا^(٤)
 قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ أَثْدِنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا^(٥) وَجَعَلَنِي
 مُبْرَكًا إِنَّ مَا كُنْتَ وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكُورَةِ مَا دُمْتُ
 حَيَّا^(٦) وَبَرَأَ أَبُوكَ الدَّيْنِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَارًا شَرِقِيًّا^(٧) وَالسَّلَامُ
 عَلَى يَوْمِ الْمَلَادَتِ وَيَوْمِ الْأَمْوَاتِ وَيَوْمِ الْأَبْعَاثِ حَيَّا^(٨) ذَلِكَ
 عِيسَى ابْنُ مَرْيَمُ قَوْلُ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَسِرُّونَ^(٩) مَا كَانَ
 يَلْهُ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَكِيلًا سَبِّحَنَهُ إِذَا أَقْضَى أَمْرًا فَإِنَّهَا يَقُولُ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ^(١٠) وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَلَا يَغْبُدُكُمْ هَذَا
 صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ^(١١) فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهُدِيَوْمَ عَظِيمٍ^(١٢) أَسْمَعُ بِهِمْ وَأَبْصِرُ
 يَوْمَ يَأْتُونَنَا لِكِنَ الظَّلِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ^(١٣)

26. "அப்போது, (அப்பழங்களை) நீர் உண்பிராக! இன்னும், (ஊற்றின் நிரைக் குடித்துக்கொள்விராக! (இக்குழந்தையினால் உம்) கண் குளிர்ந்துமிருப்பிராக பின்னர், மனிதர் களில் எவ்வரையேனும் நிச்சயமாக நீர் கண்டால், நான் அரசுற்றுமானுக்கு நோன்பை நேர்க்கை செய்திருக்கின்றேன்; ஆகவே, இன்றையத் தினம் எந்தமணித்திருத்தும் நான் பேசவே மாட்டேன் என்று (சொகை மூலம்) கூறிவிடுவிராக!" (என்றும் கூறினார்கள்)

27. (அக்குழந்தையைப் பிரசவித்த) பின்னர், அவர்மர்யம் அதைச் சமந்து கொண்டு தன் சமூகத்தாரிடம் வந்தார்; அவர்கள் (இவ்வரை நோக்கி) "மர்யமே! நிச்சயமாகமுறக்கப்பட்ட(இழிவான ஒரு பெருங்) காரியத்தை நீர் கொள்ளுவதாக விட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

28. "ஹாருணுடைய கோதறியே! உன் தந்தை கெட்டமனிதராக இருக்கவில்லையே)! உன் தாயும் நடத்தை கெட்டவராக இருக்கவில்லை" என்று (நிதித்துக்) கூறினார்கள்.

29. (இதைப்பற்றித் தன் குழந்தையிடமே கேட்குமாறும்யமாகிய) அவர் அதன் பக்கம் சுட்டிக் காண்பித்தார்; அ(தற்க)வர்கள், "மடியில் குழந்தையாக இருப்பவரிடம் நாங்கள் எவ்வாறு பேசவோம்?" என்று கூறினார்கள்.

30. (அப்பொழுது அவர்களிடம்) நிச்சயமாக நான் அல்லாஹ்வடைய அடியான்; அவன் எனக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்து நபியாகவும் என்னை அவன் ஆக்கி இருக்கிறான்" என்று (அக்குழந்தை) கூறியது.

31. "நான் என்கிருந்த போதிலும், அவன் என்னை (மிக்க) பரக்கத் துச் செய்யப்பட்டவனாகவும் ஆக்கியிருக்கிறான்; நான் ஜீவிதத்திருக்கும் காலமெய்வாம் தொழுகையை (நிறைவேற்றுவது) க்கொண்டும், ஜூகாத்தைக்கொடுத்துவருவது) கொண்டும் அவன் எனக்கு உபதேசம் செய்திருக்கிறான்.

32. "இன்னும், என்னுடைய தாயாருக்கு நான் நன்றி செய்பவனாகவும் (என்னை ஆக்கினான்) பெருமைக்காரணாக(வோ), தூர்ப்பாக்கிய முன்னவனாக(வோ) அவன் என்னை ஆக்கவில்லை.

33. "நான் பிறந்த நாளிலும், நான் இறக்கும் நாளிலும் (மறுமையில்) நான் உயிர்பெற்றவனாக எழுப்பப்படும் நாளிலும், (அல்லாஹ்வின்) சாந்தி என் மீது உண்டாவதாக" (என்றும் கூறியது).

34. அவர்தான் மர்யமுடைய மகன் ஸஸா(ஆவார்); எதில் அவர்கள் (சந்தேகித்து) தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அது பற்றிய உண்மையான சொல் கிததான்.

35. அல்லாஹ்விற்கு _ எந்த ஒரு புதல்வளையும் _ அவன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது (அவசியம்) இல்லை; அவன்மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவன் ஒருகாரியத்தை முடிவு செய்தால், அவன் அதற்குச் சொல்லுவதெல்லாம் "ஆகுக்" என்பதுதான் (உடனே) அது ஆக்கியிடும்.

36. [மனிதர்களே!] நிச்சயமாக அல்லாஹ்வதான் என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களின் இரட்சகனுமாவான்; (ஸஸாவாகிய நான்ல்ல;) ஆகவே, அவன் ஒருவனையே நீங்கள் வளங்குங்கள்; இதுதான் நேரான வழி! (என்று ஸஸா கூறினார்).

37. ஆனால், அவர்களிலுள்ள (பலவேறுகருத்துக்கொண்ட) கூட்டத்தார்கள் (இதைப்பற்றி) தங்களுக்கிடையே கருத்துவேறுபாடு கொண்டனர்; ஆகவே (நாம் கூறிய இதனை) நிராகரிப்போருக்கு மகத்தான(மறுமை) நாளின் (பெரும்) காட்சியை கானுமிடத்தில் கேடுதான்கள்ளுடு).

38. நம்மிடம் அவர்கள் வரும் (மறுமை) நாளில் அவர்களைக் கேட்கச் செய்ததும், பார்க்கச் செய்ததும் எது? (நன்றாகக் கேட்கவும், பார்க்கவும் செய்வார்கள்.) எனிலும், அந்த அநியாயக்காரர்கள் இன்றையத் தினம் பகிரங்கமான வழிகேட்டிலேயே இருக்கிறார்கள்.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحُسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا نَخْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
 يُرْجَعُونَ ۝ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا
 نَبِيًّا ۝ إِذْ قَالَ لِأَيْمَنِهِ يَا بَتِّ لَوْ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يَبْصِرُ وَ
 لَا يُعْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۝ يَا بَتِّ إِنِّي قَدْ جَاءْتِنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
 يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۝ يَا بَتِّ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَنَ
 إِنَّ الشَّيْطَنَ كَانَ لِرَحْمَنِ عَصِيًّا ۝ يَا بَتِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ
 يَكْسِبَكَ عَذَابَنِ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَنِ وَلِيَّا ۝ قَالَ لَرَغِيبِ
 أَنْتَ عَنِ الْهَرَقِ يَا إِبْرَاهِيمَ لَكِ لَمْ تَنْتَهُ لِرَحْمَنَكَ وَأَهْرُونَكَ وَلَيَّا ۝
 قَالَ سَلُو عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ۝ وَ
 أَعْتَزُّ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى اللَّهُ
 أَكُونَ بِدُعَائِرِي شَفِيًّا ۝ فَلَمَّا اعْتَزَّ لَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَهَبَنَا لَهُمْ إِسْتِحْقَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝
 وَهَبَنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانًا صَدِيقًا عَلَيْهَا ۝
 وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُغْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

39. மேலும் (நபியே! நியாயத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு) காரியம் முடிக்கப்பட்டுவிடும்போது மிகக் கைசேதமான (அந்த) நாளைப்பற்றி நீர் அவர்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சாரிக்கை செய்வீராக! இன்னும், (இன்றையத் தினம்) அவர்கள் (அதுபற்றி) மற்றியில் இருக்கிறார்கள்; அவர்களோ விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

40. நிச்சயமாக, நாமே பூமியையும், அதன் மீதிருப்பவர்களையும் வாரிசாக்கி (அனந்தரமாக்கி)க் கொள்வோம்; அவர்கள் (யாவரும்) நம்மிடமே மீட்கப்பட்டுக் கொண்டுவர)ப்படுவார்கள்.

41. மேலும், (நபியே) இவ்வேதத்தில், இப்ராஹிமை(ப் பற்றி) நினைவு கூரவீராக நிச்சயமாக அவர் மிகக் உண்மையாளராக, நபியாக இருந்தார்.

42. அவர் தன் தந்தையிடம், "என் தந்தையே! எதையும் செவியேற்காத, மற்றும் (எதையும்) பார்க்காத, (நன்மையை ஸர் த் தும், தீமையைத் தடுத் தும்) உம்மைவிட்டும் எதையும் தடுக்காததை நீர் என் வணங்குகிறீர்?" என்று கூறியதை (நபியே! நினைவு கூரவீராக! அப்போது)

43. "என் தந்தையே! நிச்சயமாக நான்_என்னிடம் அறிவிலிருந்து து உமக்கு வந்திராதது திட்டமாக வந்திருக்கிறது; ஆகவே நீர்என்னைப் பிண்பற்றுவீராக (அப்பொழுது) நான் உமக்கு செவ்வையான வழியைக் காட்டுவேன் (என்றும்),

44. "என் தந்தையே! ஷஷ்தானை நீர் வணங்காதீர்; நிச்சயமாக ஷஷ்தான் மிகக் கிருபையுடையோனாகிய ரஹ்மா(னுக்கு மாறு செய்பவளாக இருக்கிறான் (என்றும்),

45. "என் தந்தையே! மிகக் கிருபையுடையவனிலிருந்து வேதனை உம்மைப் பிடித்து (அதனால்) ஷஷ்தானுக்கு நீர் சினோகிதராகிவிடுவதை நிச்சயமாக நான் பயப்படுவிரேன்" (என்றும் கூறியபோது),

46. (அதற்கு) அவர்தந்தை, "இப்ராஹிமே நீர் என்னுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களைப் புறக்கணிக்கின்றோ?" நீர் (இவ் வெண்ணத்) திலிருந்து விலகிக்கொள்ளாவிட்டு உம்மைக்கல்லால் ஏற்றிந்து கொல்ல)வேன்; (இனி) நீர் என்னை விட்டு நெடுங்காலத்திற்கு விலகிப் போய்விடும், "என்று கூறினார்.

47. (அதற்கு இப்ராஹிம்) "உம்மீது சாந்தி உண்டாவதாக (பின்னர்) நான் உமக்காக என் இரட்சக்னிடத்தில் பாவமன்னிப்புக் கோருவேன்; நிச்சயமாக அவன் என்னுடன் இருக்குமுடையோனாக இருக்கிறான்" என்று கூறினார்.

48. "உங்களையும், அல்லாஹுற்வையன்றி நீங்கள் (தெய்வமென) அழைப்ப வைகளையும் விட்டு நான் விலகிக்கொள்கிறேன்; என் இரட்சகளையே நான் பிரராத்தித்துக்கொண்டிருப்பேன்; என் இரட்சகளைப்பிரராத்திப்பது கொண்டு நான் தூர்ப்பாக்கியமுடையவளாக ஆகாமல் இருக்கப்போதும் (என்றும் கூறினார்).

49. பின்னர் அவர், அவர்களையும், அல்லாஹுற்வையன்றி அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவற்றையும் விட்டு விலகிக் கொண்ட போது, இஸ்லாக்கையும், யஃகுபையும் அவருக்கு (சந்ததிகளாக) நாம் அன்பளிப்பாக அளித்தோம்; அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நபியாக நாம் ஆக்கினோம்.

50. இன்னும், அவர்களுக்கு நம் அருளிலிருந்து அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தோம்; (எல்லாச் சமூகத்தாரிடத்தும்) உயர்வான நற்பெயரையும் நாம் அவர்களுக்கு ஆக்கினோம்.

51. மேலும், இவ்வேதத்தில் மூஸாவைப்பற்றி (நபியே) நினைவு கூரவீராக நிச்சயமாக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருந்தார்; இன்னும், அவர் (நம்முடைய) தூதராக, நபியாக இருந்தார்.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الظُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَبَنَاهُ نَجِيَّاً ⑥
 وَهَبَنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أخَاهُ هُرُونَ نَبِيًّاً وَأُذْكُرُ فِي الْكِتَابِ
 إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا لَبَيْتِهِ ⑦
 كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالرَّزْكَةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ⑧
 وَأُذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسٌ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقَنِيَّا ⑨ وَرَفَعْنَهُ
 مَكَانًا عَلَيْهَا ⑩ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
 مِنْ ذُرْيَّةِ آدَمَ وَمِنْ حَمَلَنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرْيَّةِ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْرَائِيلَ وَمِنْ هَدِينَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَتُ
 الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَلَيْكَيْشًا ⑪ وَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
 أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عِنْيًا ⑫
 إِلَامَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ⑬ جَنَّتِ عَدْنِ إِلَرْقَى وَعَدَ
 الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدَهُ مَأْتِيَّا ⑭ لَا يَسْبِعُونَ
 فِيهَا الْغَوَّ الْأَسْلَمَاءِ وَلَهُمْ رِزْقٌ هُمْ فِيهَا بِكُرْبَةٍ وَعَشِيَّاً ⑮
 تَلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ⑯

52. இன்னும் தூர் (வினாய்) மலையின் வலப் பக்கத்தினிருந்து அவரை நாம் கூப்பிட்டோம்; இரகசியம்பேசுகிறவராக அவரை நாம் (நமக்கு) நெருக்கமாக்கியும் வைத்தோம்.

53. மேலும், நம் அருளிலிருந்து அவருடைய சகோதரர் ஹாருணை நபியாக அவருக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தோம்.

54. மேலும், இவ்வேதத்தில் இஸ்மாயிலைப் பற்றி (நபியே) நினைவு கூரவீராக! நிச்சயமாக அவர் வாக்குறுதியில் உண்மையானவராக இருந்தார்; இன்னும் அவர், (நம்முடைய) தூதராக, நபியாக இருந்தார்.

55. இன்னும், அவர் தன் குடும்பத்தினரை, தொழுகையை (நிறைவேற்றுவது)க்கொண்டும், ஜகாத்தைக்கொடுத்து வருவது) கொண்டும் ஏவுகிறவாராக இருந்தார்; அவர் தன் இரட்சகணிடத்தில் பொருந்திக் கொள்ளப்பட்டவராகவும் இருந்தார்.

56. மேலும், இத்ரைப்புப் பற்றி (நபியே): இவ்வேதத்தில் நினைவு கூரவீராக! நிச்சயமாக அவர் மிக்க உண்மையாராக, (நம்முடைய) நபியாக இருந்தார்.

57. மேலும், அவரை மிக்க மேலான இடத்திற்குநாம்உயர்த்திவிட்டோம்.

58. (மேற்கூறப்பட்ட) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், ஆதமுடைய சந்ததியிலுள்ள நபிமார்களிலிருந்தும், (நபி) நூல்வுடன் கம்பலில் நாம் ஏற்றிக் கொண்டவர்களின் (சந்ததிகளி) லிருந்தும், இப்ராஹீம், இஸ்ராயீலின் சந்ததியிலிருந்தும் நாம் நேர் வழியில் செலுத்தி, நாம் தேர்ந்தெடுத்தவர் களிலுமிருந்து (ம் உள்ளோராவர்) அவர்களின் மீது அல்லாஹ் அருள் செய்து விட்டான் அவர்கள் மீது அர்ரஹ்மானுடைய வசனங்கள் ஒதிக்காண்பிக்கப் பட்டால் (கிரம் பணிந்து) ஸ்தூஜுது செய்தவர்களாக; மற்றும் அழுதவர்களாக விழுந்து விடுவார்கள்.

59. இவர்களுக்குப் பின்னர், (வழிகெட்ட) தீயபின் தோன்றல்கள் இவர்களுடைய இடத்தை அடைந்தார்கள்; தொழுகையை (த் தொழுாது) வீணாக்கிணார்கள்; மனோ இச்சைகளையும்பின்பற்றினார்கள்; ஆகவே அவர்கள் (மறுமையில்) பெரும் தீமையைச் சந்திப்பார்கள்.

60. (ஆயினும்,) அவர்களில் எவர் (பச்சாதாபப்பட்டு) தவ்பாச செய்து, விசுவாசமுங் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களோ அவர்களைத்தவிர; அத்தகையோர் சுவனத்தில் பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும் அவர்கள் ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

61 "அத்னு" என்ற (நிலையான) கொர்க்கங்கள் (அவர்களுக்கு கூவியாகும்) – அவை எத்தகையவை யென்றால், ரஹ்மான் தன் (நல்) அடியார்களுக்கு (அவை) மறைவாக இருக்கும் நிலையில் வாக்களித்துள்ளான்; நிச்சயமாக அவறுடைய வாக்கு வரக்கூடியதாகவே உள்ளது.

62. அவற்றில் அவர்கள் ஸலாம் (எனும் சாந்தி) என்பதைத் தவிர (வார்த்தைகளால்வேறு) வீணானதைச் செவியேற்கமாட்டார்கள்; அவற்றில் அவர்களுக்குக்காலையிலும், மாலையிலும் (மிக்க மேலான) உணவும் உண்டு.

63. அந்தசொர்க்கம் எத்தகையதென்றால், நம் அடியார்களில் பயபக்தியுடைய வர்களுக்கு (அதை) நாம் அனந்தரமாக்கிவிடுவோம்.

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِنَا وَمَا خَلْفَنَا
 وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نِسِيًّا ۚ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدُهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
 لَهُ سِيَّاهًا ۖ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَوَتْ لَسْوَفَ أُخْرُجُ حَيًّا ۚ ۝
 أَوْ لَا يَدْرِكُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَهُ يَكُ شَيْئًا ۝
 فَوْرِبِكَ لَنْ حَشَرْنَاهُمْ وَالشَّيْطَنَنْ تُوْلَنْ حَضَرْنَاهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
 حَيَّيًا ۝ تُحَلَّنْ تَرْغَعَنْ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُ عَلَىَ الرَّحْمَنِ
 عَنْتِيًا ۝ ثُمَّ لَنْ تَرْعَنْ هُمْ أَوْلَى بِهَا صَلِيَّا ۝ وَلَنْ
 مَنْكُمْ إِلَّا وَارْدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَقْمًا مَقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنْبَحِي
 الَّذِينَ اتَّقَوْا نَذْرَ الظَّلَمِيْنَ فِيهَا حَيَّيًا ۝ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ
 اِيْتُنَابِيْسِتَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ الَّذِينَ امْنَوْا أَمِّيْ الغَرِيقَيْنِ
 خَيْرٌ مَقْمَأَةٌ أَحْسَنُ نَدِيًّا ۝ وَكَوَافِلَكُنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
 أَحْسَنُ أَثْاثًا أَوْ رِعْيًا ۝ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الصَّلَلَةِ فَلَيَمِدْ دَلْهُ
 الرَّحْمَنِ مَدَاهَ حَتَّى إِذَا أَوْمَأَ يُوْعَدُونَ إِمَّا العَذَابَ وَإِمَّا
 السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ بُحْنَدًا ۝

64. மேலும், (திப்ரீவானவர், நமியிடம்) உமதிரட்சகனின் கட்டளையைக் கொண்டல்லாது நாம் இறங்குவதில்லை; எங்களுக்கு முன்னிருப்பவைகளும், பின்னிருப்பவைகளும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலிருப்பவைகளும் அவனுக்குச் சொந்தமானவைகளாக இருக்கின்றன; மேலும், (இதில் யாதொன்றையும்) உமதிரட்சகன் மறப்பவாக இல்லை(என்று கூறினார்)

65. வானங்களுக்கும், பூமிக்கும் அவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளுக்கும் (அவனே) இரட்சகனாவான்; ஆதலால் அவன் ஒருவனேயே நீர் வணங்குவீராக! அவனை வணங்குவதில் உமக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களையும்) நீர் பொறுத்துக்கொள்வீராக; (பெயரில், வல்லமையில் மற்றும் அளைத்துப் பண்புகளில்) அவனுக்கு ஒப்பானவனை நீர் அறிவீரா? (இவற்றில் ஒப்பானவர் அவனுக்கு நிகராக எவருமே இல்லை)

66.(இவ்வாறிருக்க) "மனிதன் நான் இறந்துவிட்டால், பின்னர் உயிருள்ளவாக வெளியாக்கப்படுவோ?" என்று கேட்கிறான்.

67. (அதற்கு) "முன்னர் யாதொரு பொருளாகவும் இல்லாதிருக்க, நாம் தான் அவனைப் படைத்தோம் என்பதை மனிதன் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டாமா?"

68. ஆகவே (நமியே!) உமதிரட்சகன் மீது சத்தியமாக! நாம் அவர்களையும் (அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருக்கிற) வைத்தான்களையும் நிச்சயமாக (உயிர் கொடுத்து) ஒன்று திரட்டுவோம்; பின்னர் நரகத்தைச் சூழ முழந்தானிட்டவர்களாக அவர்களை நாம் நிச்சயமாக முன்னிலைப் படுத்துவோம்.

69. பின்னர், ஒவ்வொரு கூட்டத்திலிருந்தும் அவர்களில் எவர் ரவற்மானுக்கு மாறு செய்வதில் மிகக் கடினமானவரோ அவரை நிச்சயமாகநாம் (பிரித்து) கழுற்றி எடுத்துவிடுவோம்.

70. பின்னர், அ(நந்ரகத்)தில் நூழைவதற்கு எவர்கள் மிகத் தகுதியுடையோரோ, அவர்களை நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்.

71. இன்னும், உங்களில் எவரும் (ஸிராத் எனும் பாலமான) அதற்கு வரக்கூடியவராகவேயல்லாது இல்லை; உமது இரட்சகன் மீது இதுகட்டாயமான முடிவு செய்யப்பட்டதாக ஆகிவிட்டது.

72. (அவ்வாறுவந்ததன்) பின்னர் பயபக்தியுடையோராக இருந்தார்களே அவர்களை நாம் ஈடேற்ற நூலோம்; அநியாயக்காரர்களை முழந்தானிட்ட வர்களாக அதில் விட்டுமிகிடுவோம்.

73. மேலும், அவர்கள் மீது நம்முடைய வசனங்கள் தெளிவானவையாக ஒதுப்பட்டால், விகவாசிகளிடம் நிராகரிப்பவர்கள், நம் இரு வகுப்பாளில் தங்குமிடத்தால் மிகச் சிறந்தவர் யார், இன்னும் சபையால் மிக அழகானவர் யார்? என்று கூறுகின்றனர்.

74. இன்னும், அவர்களுக்கு முன்னர் நாம் எத்தனையோ கூட்டத்தாலை அழித்திருக்கின்றோம்; அவர்கள் தளவாடங்களாலும், தோற்றத்தாலும் மிக அழகானவர்கள் (ஆவர்).

75."எவர் வழிகேட்டிலிருக்கிறாரோ அவருக்கு அர்ரஹுமான் கால அவகாசத்தை நீட்டிவிடுகிறான்; முடிவாக அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டதை_ (அதாவது) ஒன்று: இம்மையில் வேதனையை, மற்றொன்று: மறுமையை அவர்கள் கண்டுவிட்டால்_ அப்போது இடத்தால் கெட்டவர் யார்? படையால் மிகவும் பலவீனமானவர் யார்? என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்" (என்று நமியே!) நீர் (அவர்களுக்குக்) கூறுவீராக!

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوا هُدًى وَالْبِقِيرُ الصِّلْحُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرْدَأً ⑥ أَفَرَعْيَتِ الَّذِي كَفَرَ
 يَا إِيتَّنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَ مَا لَأُوْتَدَ أَطْلَمُ الْغَيْبَ أَمْ أَتَنْدَ
 عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ⑦ كَلَّا سَنَكُبُ مَا يَقُولُ وَغَدَلَهُ مِنَ
 الْعَذَابِ مَدَّا ⑧ وَتَرَثَهُ مَا يَقُولُ وَيَاتَنَا فَرَدَّا ⑨ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ الْهَمَةَ لَيَكُونُوا هُمْ عَزَّا ⑩ كَلَّا سَيَّكُمْ وَنَ
 يُعِبَادُ تَهْمَمُ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضَدًا ⑪ الْحَرَثَانَ أَرْسَلَنَا الشَّيْطَانُ
 عَلَى الْكُفَّارِ تَوْزِعُهُمْ أَذْلَافًا لَا تَجِدُ عَلَيْهِمْ إِعْانَدًا ⑫ لَمْ يَمْعَدْ
 يَوْمَ تَحْسِرُ الْمُتَشَقِّبِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا ⑬ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
 إِلَى جَهَنَّمْ وَرَدًا ⑭ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ⑮ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ⑯ لَقَدْ جَنِيمُكُمْ سِيَّئَاتُ
 إِذَا ⑰ إِنْكَادُ السَّمَوَاتِ يَتَفَطَّرُنَّ مِنْهُ وَتَنْشَقُ الْأَرْضُ وَيَنْزَعُ الْجَبَالُ
 هَذَا ⑱ أَنْ دَعَوْ اللَّهَجَمِنَ وَلَدًا ⑲ وَمَا يَتَبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَخَذَ وَلَدًا ⑳
 إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنَّ الرَّحْمَنَ عَبْدًا ㉑ لَقَدْ
 أَخْصَسُهُمْ وَعَدَهُمْ عِدَّا ㉒ وَكَلَّمُهُمْ أَتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرَدًا ㉓

76. இன்னும், நேர் வழியில் செல்கிறார்களே அத்தகையோருக்கு அல்லாஹ் (மேலும்) நேர் வழியை அதிகப்படுத்துகிறான்; நிலையாக இருக்கக்கூடிய நற்செயல்கள் தாம் உம்முடைய இரட்சகளிடத்தில் நற்கவியால் மிகச் சிறந்ததாகும்; இரும்பிச் செல்லும் இடத்தாலும் மிகச் சிறந்ததாகும்.

77. (நமியே) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரித்தோனை நீர் பார்த்தோ? அவன் (மறுமையிலும்) நான் நிச்சயமாக செல்வமும், பின்னையும் கொடுக்கப்படுவேன் எனவும் கூறினான்.

78. (மறுமையில் அவன் கூறியது போன்றது உண்டா? என்ற) மறைவானதை அவன் அறிந்திருக்கின்றானா? அல்லது அர்ரஹ்மானிடத்தில் அதுபற்றியதொரு உறுதி மொழியைப் பெற்றிருக்கின்றானா?

79. (அவன் கூறுகிற அவ்வாறு) அன்று! அவன் கூறுகின்றவற்றை நாம் எழுதி வருவோம்; (அதற்குத் தச்சவாறு) வேதனையிலிருந்து நாம் அவனுக்கு மிக மிக அதிகப்படுத்தியும் விடுவோம்.

80. இன்னும், அவன் கூறுகின்றவற்றுக்கு நாமே அனந்தரங் கொண்டு விடுவோம்; (இவைகளை இழந்துவிட்டு) தனியாகவே நம்பிடம் அவன் வருவான்.

81. (இன்னை வைத்துக்கொண்டிருந்து) இவர்கள், (அல்லாஹ் வற்வின் வேதனையிலிருந்து காத்து) தங்களுக்கு உதவியாக அவர்கள் அவதற்காக அல்லாஹ் வை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

82. அவ்வாறன்று! தங்களை இவர்கள் வணங்கியதையும் (அத்தெய்வங்கள்) நிராகரிப்பார்கள்; இவர்களுக்கு விரோதமாகவும் அவர்கள் ஆகிவிடுவர்.

83. (நமியே!) நிராகரிப்போரை (தயவுகளைச் செய்யுமாறு) தான் டிக் கொண்டிருப்பதற்காகவே வைத்ததான்களை நாம் (அவர்களிடம்) அனுப்பி மிருக்கிறோம் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா?

84. ஆதலால், அவர்களுக்காக நீர் அவசரப்படாதீர்; அவர்களுக்காக (வேதனை ஏற்படக்கூடிய நாட்களை) என்னிக்கையால் நாம் கணித்துக் கொண்டேயிருக்கிறோம்.

85. பயபக்தியூடையவர்களை அர்ரஹ்மானிடம், கண்ணியமிக்க (விருந்தினர்) குழுவாக நாம் ஒன்றுதிரட்டும் நாளில்—

86. மேலும், குற்றவாளிகளைத் தாகித்தவர்களாக நரகத்தின்பால் (அந் நாளில்) நாம் ஒட்டிச் செல்வோம்.

87. அர்ரஹ்மானிடம் உறுதிமொழி பெற்றவர்களைத் தனிர் எவரும் (எவருக்கும்) பரிந்துரை செய்ய அதிகாரம் பெறுமாட்டார்கள்.

88. இன்னும், (கிறிஸ்தவர்களான) அவர்கள் ரஹ்மான் (தனக்கு) குமாரனை எடுத்துக்கொண்டான் எனக்கூறுகின்றனர்.

89. நிச்சயமாக நீங்கள் பொரியதோர் அபாண்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள் (என்று நமியே) அவர்களிடம் நீர் கூறுவீராக!

90. இ(வ்வாறு நீங்கள் கூறுவ)தனால் வானங்கள் வெடித்துவிடவும், பூமி பின்னால் விடவும், மலைகள் இடிந்து நொருங்கி விடவும் நெருங்கிவிடும்.

91. ரஹ்மானுக்கு குமாரன் உண்டென்று அவர்கள் அழைத்ததன் காரணமாக (அவை நிகழக் கூடும்)

92. குமாரனை எடுத்துக்கொள்வது அர்ரஹ்மானுக்கு அவசியமுமல்ல.

93. (ஏனென்றால்) வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள (மனிதர்கள், ஜின் இன்னத்தவர், அமரர்கள் ஆகியோரில்) ஒவ்வொருவரும் அர்ரஹ்மானிடம் அடிமையாக வந்தேயல்லாமல் (வேறு) இல்லை.

94. அவர்களை திட்டமாக அவன் (பூரணமாக) குழந்தைகள் அவர்களின் எண்ணிக்கை) களை துள்ளியமாக கணக்கிட்டும் வைத்திருக்கிறான்.

95. அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் மறுமைநாளில் அவனிடம் தனியாகவே வருவார்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنَ
وُدًّا٦٤ فَإِنَّمَا يَسْرُنَاهُ يُلْسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَقْبِلُونَ وَسُنْدَارَ
يَهُ قَوْمًا مَالَدًا٦٥ وَكَمْ أَهْلَكَنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ نَحْسُ
مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْعُمُ لَهُمْ رُغْزًا٦٦

رسالة إلهية من الله تعالى
رسالة إلهية من الله تعالى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ○
طَهٌ١ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْفَعَ فِي الْأَرْضِ كَرَهًا لِمَنْ
يَنْهَايٌ٢ تَنْزِيلًا مِنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ الْأَعْلَى٣
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي٤ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتُ التَّرَابِ٥ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السَّرَّ وَأَخْفِي٦ أَللَّهُ أَكْلَمُ الْأَلَامُوْلَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى٧ وَهَلْ أَنْشَأَ حَدِيثَ مُوسَى٨ إِذْ رَأَيَ أَنَارًا فَقَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُشُوا إِنِّي أَنْسَتُ نَارًا عَلَيَّ اتَّبِعُكُمْ وَمِنْهَا يَقْبَسُ أَوْ
أَحْدُدُ عَلَى النَّارِ هُدًى٩ فَلَمَّا أَتَهُمْ أَنْوَدَى يَمْوَسَى١٠ إِنِّي أَنَا
رَبُّكُمْ فَاخْلُمْ تَعْلَمُكُمْ إِنَّكُمْ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوَّى١١

رسالة إلهية من الله تعالى
رسالة إلهية من الله تعالى

رسالة إلهية من الله تعالى

96. நிச்சயமாக விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு (விசுவாசிகளில் இதயங்களில்) நேசத்தையும் அர்ரஹ்மான் நிச்சயமாக ஏற்படுத்திக் கொடுப்பான்.

97. (நபியே!) உம்முடைய மொழியில் நாம் இதை (இறக்கி) எனிதாக்கி வைத்ததெல்லாம், இதைக் கொண்டு நீர் பயப்பக்தியுடையவர்களுக்கு நன்மாராயங்கூறுவதற்காகவும், இன்னும், இதனைக் கொண்டு வீணா தர்க்கம் செய்யும் சமூகத்தார்க்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும்தான்.

98. அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கிறோம்; அவர்களில் எவ்வரையேலும் நீர் காண்கின்றோ? அவ்வது அவர்களுடைய இலேசான சப்தத்தையேலும் நீர் கேட்கின்றோ?

அத்தியாயம் : 20

தாஹா

வசனங்கள் : 135 மக்கி ருக்கிகள் : 8

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. தா ஹா.
2. நீர் சங்கடப்படுவதற்காக (இந்தக்) குர் ஆளை உம்மீது நாம் இறக்கி வைக்கவில்லை.
3. (அல்லாஹ்வாகிய அவளை) பயந்தோருக்கு உபதேசமாகவே அன்றி (இதனை நாம் இறக்கவில்லை).
4. பூமியையும், உயர்ந்த வானங்களையும் படைத்தவளிடமிருந்து (இவ்வேதம்) இறக்கப்பட்டுள்ளது.
5. அர்ரஹ்மான் (தன் கண்ணியத்திற்குத்தக்கவாறும் மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அர்வின்மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அல்லாஹே) அவன் அர்வின் மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான்.
6. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியில் உள்ளவையும், பூமிக்குக்கீழ் (ஸரமாளமான ஞானுக்கடியில்) உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியவையாகும்.
7. (நபியே! உம்) சொல்லை நீர் சப்தமாகக் கூறினாலும், நிச்சயமாக அவன் இரகசியத்தையும் அதைவிட மறைவானதையும் அறிகிறான்.
8. அல்லாஹ் அவளைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய வேறு நாயன் இல்லை; அவனுக்கு அழகான (பல) பெயர்கள் இருக்கின்றன.
9. இன்னும், (நபியே!) மூஸாவின் செய்தி உம்மிடம் வந்ததா?
10. (தூர் என்னும் மலைமீது) நெருப்பை அவர் கண்டபோது, தன் குடும்பத்தினரிடம், "நீங்கள் (இங்கு சிறிது) தங்குங்கள்; நிச்சயமாக நான் நெருப்பைக் காண்கிறேன்; அதிலிருந்து ஒரு தீப்பந்தத்தை உங்களுக்குக் கொண்டு வரவோ, அல்லது நெருப்பி (என் வெளிச்சத்தி) னால் வழியை நாள் பெறவோ செய்யலாம்" என்றார்.
11. ஆகவே, அவர் அதனிடம் வரவே மூஸாவே! என அவர் அழைக்கப்பட்டார்.
12. "நிச்சயமாக நான் தான் உமதிரட்சகன்; ஆகவே உம்முடைய காலனிகள் இரண்டையும் கழற்றிவிடும்; நிச்சயமாக நீர் "துவா" என்னும் பரிசுத்தமான பள்ளத்தாக்கில் இருக்கிறீர்."

وَأَنَا أَخْرُوكَ فَاسْتَبِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۝ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنَا فَاعْبُدْ نِي وَأَقِيمُ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۝ إِنَّ السَّاعَةَ الْإِتِيَّةَ
 أَكَادُ أَخْفِيْهَا التُّجْزِيْ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا سَعَىٰ ۝ فَلَا يُصْدِنَّ عَنْهَا
 مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هُوَهُ فَرَدْي ۝ وَلَاتُكَ بِمَيْنَكَ يَمْوِي ۝
 قَالَ هِيَ عَصَائِيْ أَتُوَكُّوْ عَلَيْهَا وَاهْشُ بِهَا عَلَى غَنْمِي وَلَيْ فَهَمَا
 مَارِبُ أُخْرَىٰ ۝ قَالَ الْقَهَّا يَمْوِي ۝ فَأَلْقَهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ
 سَعَىٰ ۝ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَنْفُتْ سُنْعَيْدَاهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ۝
 وَاضْمُونَيْدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بِيَضْلَاءِ مَنْ غَيْرُ سُوَءِ الْيَةَ
 أُخْرَىٰ ۝ لِنُرِيكَ مَنْ اِلْتَهَنَا الْكُبْرَىٰ ۝ إِذْهَبْ إِلَى فَرْعَوْنَ إِنَّهُ
 طَغَىٰ ۝ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرَىٰ ۝ وَيَسِّرْ لِي أَمْرَىٰ ۝ وَاحْلُمْ
 عَقْدَةَ مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقُهُوا قَوْلِي ۝ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ
 أَهْلِي ۝ هَرُونَ أَخْرَىٰ ۝ اشْدُدْ بِهَا أَزْرَىٰ ۝ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝
 كَيْ نُسْبِحَكَ كَثِيرًا ۝ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا
 بَصِيرًا ۝ قَالَ قَدْ أُوتِيدَ سُوَالَكَ يَمْوِي ۝ وَلَقَدْ مَنَّا
 عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۝ إِذَا وَجَبَنَا إِلَى أَمْكَ مَا يُوحَىٰ ۝

13. மேலும், "நான் உம்மை (என் னுடைய தூதராக)த் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டேன்; ஆதலால் (வஹி மூலம் உமக்கு) அறிவிக்கப்படுபவைகளை நீர் வெலியேற்றிராக!"

14. "நிச்சயமாக நான் தான் அல்லாஹ்; என்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவேறு நாயன் இவ்வள்; ஆகவே, என்னன்யே நீர் வணங்குவிராக! என்னை நினைவு கூர்வதற்காக தொழுகையையும் நிறை வேற்றுவிராக!"

15. "நிச்சயமாக மறுமைவரக்கூடியதாக இருக்கிறது ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் அது முயற்சி செய்ததற்குத் தக்க கூவி வழங்கப்படுவதற்காக அதனை நான் (மனிதர் களுக்கு) மறைத்துவைக்க சம்பிக்கிறேன்" (முற்றிலும் மறைத்து வைத்துவர்களேன்).

16. ஆகவே, அதனை நம்பிக்கை கொள்ளாது, தன் (மன) இச்சையையும் பின்பற்றியவன் அதனைவிட்டும் தின்னைமாக உம்மைத் தடுத்து விடவேண்டாம். அவ்வாறாயின் நீர் அழிந்துவிடுவிரி! (என்று கூறி)

17. "மேலும், மூஸாவே! உமது வலது கையில் இருப்பது என்ன?" (என்றும் கேட்டான்)

18. (அதற்க)வர், "இது என் னுடைய கைத்தடி; இதன்மீது நான் காய்ந்து கொள்வேன்; இதைக் கொண்டு என் னுடைய ஆகுங்குக்கு (த்தழை குழைகளை மரங்களிலிருந்து) பறிப்பேன்; இன் னும் இதில் எனக்கு வேறு பலதேவைகளும் இருக்கின்றன" என்று கூறினார்.

19. (அதற்கு அல்லாஹ்) மூஸாவே! நீர் அதனை (த்தரையில்) போடுவிராக" என்று கூறினான்.

20. அப்பொழுது அவர் அதனைப்போட்டார்; அச்சமயமே அது நெளிந்து செல்லும் ஒரு பெரியபாம்பாயிற்று.

21. "நீர் அதைப் பிடியும்; மேலும், பயப்படாதீர்; உடனே அதனை முந்திய நிலைக்கே (கைத்தடியாக) நாம் மீட்டுவோம்" (என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

22. மேலும் "உம்முடைய கையை உம்முடைய விலாப்புறத்தின் பால் சேர்ப்பிராக! அது இன்னொரு அத்தாட்சியாக எவ்விதத்தீங்குமின்றி வெண்மையாக வெளிவரும்.

23. "(இல்லாஹு) நம்முடைய பெரிய அத்தாட்சிகளிலிருந்து (சிவலற்றை) உமக்கு காண்பிப்பதற்காக (இவற்றைச் செய்யுமாறு நாம் கட்டளையிட்டோம்).

24. "நீர் ஃபிரீ அவ்னிடம் செல்விராக! நிச்சயமாக அவன் தன் (தகுதியை மறந்து இரட்சகளின்) வரம்பை மீறி விட்டான்" (என்றும் கூறினான்).

25. (அதற்கு மூஸா) கூறினார்: "என் இரட்சகனே! என் நெஞ்சத்தை (த் திடப்படுத்தி) விரிவாக்கி வைப்பாயாக!"

26. "என் னுடைய காரியத்தை எனக்கு எளிதாக்கியும் வைப்பாயாக!

27. "என் நாலிலுள்ள முடிச்சை அவிழ்த்தும் விடுவாயாக!

28. "அப்பொழுது என் சொல்லவை அவர்கள் விளங்கிக் கொள்வார்கள்.

29. "என் குடும்பத்திலிருந்து எனக்கு உதவியாளரை ஆக்கியும் வைப்பாயாக!

30. "என் சகோதரர் ஹாருணை (அல்லாஹு ஆக்கிவைப்பாயாக).

31. "அவரைக் கொண்டு என் பலத்தைச் சூதிப்படுத்தி வைப்பாயாக!

32. "என் காரியங்களில் அவரைக் கூட்டாக்கியும் வைப்பாயாக!

33. நாங்கள் உள்ளை அதிகமாகக் குத்தி செய்து போற்றுவதற்காகவும்;

34. "நாங்கள் உள்ளை அதிகமாக நினைவு கூர்வதற்காகவும் (என் கோரிக்கைகளை ஏற்று அருள்வாயாக).

35. "நிச்சயமாக நீ எங்கள் பார்க்கக்கூடியவளாகவே இருக்கிறாய்" (என்று மூஸா நபி பிரார்த்தனை செய்தார்).

36. (அதற்கு) "மூஸாவே! நீர் கேட்டவற்றை திட்டமாக நீர் கொடுக்கப்பட்டு விட்டார்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

37. மற்றொரு தடவையும் திட்டமாக நாம் உம்மீது பேரருள் புரிந்திருக்கிறோம்.

38. உமது தாய்க்கு (உம்மைப்பற்றி) அறிவிக்கப்பட வேண்டியவற்றை நாம் அறிவித்த சமயம் (அதாவது)

أَنْ أَقْتُرْفِيْكُو فِي التَّابُوْتِ فَأَقْتُرْفِيْكُو فِي الْبَيْرِ فَلِيُلْقِيْكُو الْبَيْرِ
 بِالسَّاحِلِ يَا خُذْهُ عَدُوْلِي وَعَدُوْلَهُ وَأَقْتَيْتُ عَلَيْكَ هَجَبَةً
 مِنْهُ وَلَتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي^(٣) إِذْ تَمْشِي أَخْتَكَ فَتَقُولُ هَلْ
 أَدْلُوكُ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ طَرْجَعْنَكَ إِلَى أُمَّكَ كَمْ تَقْرَأُ عَيْنَهَا
 وَلَا حَزَنَهُ وَقَتَلَتْ نَفْسًا فَنَجَّيْنَكَ مِنَ الْغَوْ وَفَدَنَكَ
 فُتُونَاهُ فَلِيُشَتَّتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدِينَ لَا تَحْدَثَ عَلَى قَدَدِ
 يَمْوُسِي^(٤) وَاصْطَنْعْتَكَ لِنَفْسِي^(٥) إِذْ هَبَ أَنْتَ وَأَخْوَكَ بِالْيَقِينِ
 وَلَا تَنْيَا فِي ذَكْرِي^(٦) إِذْ هَبَ إِلَى فَرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى^(٧) فَقُولَّا لَهُ
 قُولَّا لِيَنَا لَعْلَهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَغْشِي^(٨) قَالَ لَاتَخَافُ إِنَّنِي مَعْلَمًا أَسْمَعُ
 يَقْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغِي^(٩) قَالَ لَاتَخَافُ إِنَّنِي مَعْلَمًا أَسْمَعُ
 وَأَرِي^(١٠) فَإِنِّيهُ فَقُولَّا إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ فَأَرْسَلُ مَعَنَابِنِي
 إِسْرَاءِيلَهُ وَلَا تَعْدِ بِهِمْ قُدْجَنَكَ بِأَيْمَانِهِ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَوْ
 عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى^(١١) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ
 كَذَّبَ وَتَوَلَّ^(١٢) قَالَ فَمَنْ زَبَّكُمَا يَمْوُسِي^(١٣) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى
 كُلَّ شَيْخَ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى^(١٤) قَالَ فَمَبَالِ القُرُونِ الْأُولَى^(١٥)

39. "அவரை பேழையில் வைத்து (நெல்) நதியில் அதனை எறிந்துவிடு; அந்நதி அவரைக் கரையில் சேர்த்து விடும்; எனக்கு விரோதியும், அவருக்கு விரோதியாகவும் உள்ளவன் அவரை எடுத்துக்கொள்வாள்"என்றும்(உம் தாய்க்கு அறிவித்தோம்); என்னிடமிருந்து அன்பையும் உம்மீது நான் பொழிந்தேன், இன்னும் என்கண் காணிப்பில்நார் வளர்க்கப்படுவதற்காக.

40. உம் சகோதரி நடந்தபோது (அப்பேணையை எடுத்தவர்களிடம்) "அவருக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் ஒருவரை (செவிலித்தாயை) உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கூறினாள். பின்னர், உம்மைது தாயாரின்பால், அவரின் கண்குளிர்ந்திருப்பதற்காக இன்னும், அவர் கவலை கொள்ளதிருப்பதற்காக உம்மை நாம் திருப்பிக் கொடுத்தோம்; இன்னும் நீர் ஒரு மனிதரைக் கொலை செய்து விட்டீர்; அதன் கவலையிலிருந்து உம்மைதாம் சடேற்றினோம்; இன்னும், உம்மை சோதிப்பதற்காகப்பலசோதனைகளைக் கொண்டுசோதித்தோம்; பின்னர் மத்யன் வாசிகளிடையே பலவருடங்கள் நீர் தங்கியிருந்தீர்; அதன் பின்னர் (நாம் உம்மை, முன்பு நம் தூதாராக்க) நீர்ணயித்தபடி மூளைவே நீர் வந்தீர்!

41. மேலும், உம்மை என்க்காக நான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றேன்.

42. (ஆகவே) "நீரும், உம்முடைய சகோதரரும் என்னுடைய அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு செல்லுங்கள்; நீங்கள் இருவரும் என்னைத் தியாவிப்பதில் சோர்கடைந்தும் விடாதிருக்கல்".

43. "நீங்கள் இருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் செல்லுங்கள்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க வரம்புகடந்துவிட்டான்.

44. ஆகவே, நீங்கள் இருவரும் கனிவான கொல்லை அவனுக்குச் சொல்லுங்கள்; அதனால் அவன் நல்லுபதேசம் பெறலாம்; அல்லது அச்சமடையலாம் (என்று அல்லாற்கூறினான்).

45. (அதற்கு) "எங்கள் இரட்சகனே! அவன் எங்களுக்கு (தீங்கிழைக்க) அவரப்படவோ, அல்லது வரம்பு மீறவோ செய்யலாம் என்று நிச்சயமாக நாங்கள் பயப்படுகிறோம்" என்று அவ்விருவரும் கூறினார்கள்.

46. "நீங்கள் இருவரும் பயப்பட வேண்டாம்; நிச்சயமாக நான் உங்களிருவருடன் (யாவையும்) கேட்டுக் கொண்டும், பார்த்துக்கொண்டும் இருப்பேள் என (அல்லாற்வாசிய) அவன் கூறினாள்".

47. "ஆகவே, நீங்களிருவரும் அவனிடம் வந்து, பின்னர், "நாங்கள் இருவரும் உன் இரட்சகனின் தூதர்கள்; இஸ்ராயீலின் மக்களை எங்களுடன் அனுப்பிவிடு; அவர்களை வேதனையும் செய்யாதே; திட்டமாக நாங்கள் உன் இரட்சகனிடமிருந்து அத்தாட்சியை உண்ணிடம் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம்; நேர் வழியைப் பின்பற்றியவர் மீது சாந்தியும் உண்டாவதாக!" என்று நீங்களிருவரும் கூறுங்கள்.

48. "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள்பால் எவன் பொய்யாக்கிப் புறக்களிக் கிண்றானோ அவன் மீது நிச்சயமாக வேதனை ஏற்படுமென்று திட்டமாக (வஹிமூலம்) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது" (என்றும் கூறுங்கள்).

49. (அவ்விருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் வந்து கூறவே, அதற்கு) அவன் "மூளைவே உங்களிருவரின் இரட்சகன் யார்?" என்று கேட்டான்.

50. (அதற்கு) "எவன் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதற்குரிய தோற்றத்தை கொடுத்து பின்னர் வழியையும் காட்டியிருக்கிறானோ அவன் தான் எங்கள் இரட்சகன்" என்று அவர் கூறினார்.

51. (அதற்கு) அவன் "முன்னர் சென்றுபோன தலைமுறையினரின் (உண்மை) நிலையாது" என்று கேட்டான்.

قالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضْلُلُ رَبِّي وَلَا يَسْأَى ⑥
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُّلًا وَ
 أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ بَيْانٍ شَفِيفٍ ⑦
 كُلُّوا وَارْعُوا النَّعَمَ كُمْ أَنْ فِي ذَلِكَ لَذَّاتٌ لَا يُلِمُ النَّهْلُ مِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُ كُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُ حُكْمَ تَارَةٍ أُخْرَى ⑧ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ
 إِلَيْنَا كُلُّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ⑨ قَالَ أَجْعَلْنَا لَكُمْ خَرْجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
 بِسُحْرِكَرَمْ مُوسَى ⑩ فَلَكُنَا إِلَيْنَا كَبِيرٌ مِثْلُهِ فَاجْعَلْ بَيْتَنَا وَبَيْتَكَ
 مَوْعِدًا لِلْأَخْلِفَةِ تَحْنُنْ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوْيٍ ⑪ قَالَ مَوْعِدُكُمْ
 يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشِرَ النَّاسُ ضُمْمَى ⑫ فَتَوَلَّ فَرْعَوْنُ فَجَمَعَ
 كِيدَّا كَثَرَ أَبَى ⑬ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَإِلَكُمْ لَا نَفْتَرُ وَاعْلَى اللَّهِ كَذِبًا
 فِي سُجْنِكُمْ بَعْدَ أَبَى وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ⑭ فَنَذَرْنَا عَوْا مَرْهُومٍ
 بِيَنْهُوْ وَأَسْرَوْ الْجَنَوْيِ ⑮ قَالُوا إِنْ هَذِنْ لَسْعَنٌ بُرْيَلِينْ أَنْ
 يَخْرُجُكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسُحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ إِلَيْهِمْ بِطَرْيِقِكُمْ الْمُشْتَلِى ⑯
 فَاجْجُوْهُوا كِيدَّا كَوْنُو اتْتَوَاصَفَا وَقَدْ أَفْلَكَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعَلَ ⑰
 قَالُوا يَمْوَسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِنِي وَإِمَّا أَنْ تُنْكِنَنَ أَوْلَى مَنْ أَفْلَقَ ⑱

52 அவர், "அது பற்றிய அறிவுள்ள இரட்சகனிடம் (இருக்கும் பதிவுப்) புத்தகத்தில் இருக்கின்றது; என் இரட்சகன் (அதில்யாதொன்றைத்) தவறிமூத்து (விட்டு) விடவு மாட்டான்; மறந்துவிடவும் மாட்டாள்" என்று கூறினார்.

53. "(என் நூலையை இரட்சகன்) எத்தனையவர்கள் நால், அவன் பூமியை உங்களுக்கு விரிப்பாக அமைத்து, அதில் உங்களுக்காக பாதைகளையும் ஏற்படுத்தினாள்; மேலும், வானத்திலிருந்து (மழை) நீரை இறக்கினாள்; இதைக்கொண்டு நாம் பலதரப்பட்ட தாவரங்களிலிருந்து பலவகைகளை வெளிப்படுத்தி விட்டோம்" (என்று தன் இரட்சகனின் தகுதி பற்றி மூஸா கூறினார்).

54. "(அவற்றை) நீங்களும் உண்ணாறார்கள்; உங்கள் (ஆடு, மாடு, ஓட்டகம், முதலிய) கால் நடைகளையும் மேயிலிடுங்கள்; அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

55. (பூரியாகிய) அதிலிருந்தே நாம் உங்களைப்படைத்தோம்; பின்னர், அதிலேயே நாம் உங்களைப்போம்; மற்றொரு தடவையும் (உங்களுக்கு உயிர் கொடுத்து) அதிலிருந்தே நாம் உங்களை வெளிப்படுத்துவோம்" (என்று அவனுக்குக் கூறும்படிச் செய்தோம்).

56. இன்னும், நம்முடைய அத்தாட்சிகளை _ அவையாவையும் நாம் அவனுக்குக் கான்பித்தோம்; ஆனால் அவனோ (அவையாவந்தையும்) பொய்ப்படுத்தி விட்டான்; மேலும், (விசுவாசிக்காது) விலகிக்கொண்டான்.

57. "மூஸாவே! உம் முடைய சூனியத்தின் மூலம் எங்களை எங்களின் பூமியைவிட்டு வெளியேற்றுவதற்காகவா எங்களிடம் நீர் வந்தீர்?" என்று கூறினாள்.

58. அவ்வாறாயின் இதைப்போன்ற சூனியத்தை (அதிராக) கொண்டு நிச்சயமாக நாங்களும் உம்மிடம் வருவோம்; ஆகவே, நாங்களோ அவ்வளது நிரோ, மாறுபடாது இருக்கக் கூடியவாறு மையமான இடத்தில் நமக்கும், உமக்குமிடையே ஒரு தவணையைக் குறிப்பிட்டு ஆக்குறிராக்கள்ரு கூறினாள்.

59. (அதற்கு மூஸா) "உங்கள் பண்டுகை நானே உங்களுக்குத் தவணையாகும்; இன்னும், மனிதர் கள் யாவரும் முற்பகலிலேயே ஒன்று திரட்டப்பட்டு விடவேண்டும்" என்று கூறினார்.

60. பின்னர், ஃபிரிஅவன் (அங்கிருந்து) திரும்பிச் சென்று, (சூனியத்திற்குரிய) தன் நூலையை (சுல) சூழ்சிகளையும் சேகரித்துக் கொண்டு பின்னர் (குறித்த இடத்திற்கு) வந்தான்.

61. மூஸா, அ(ங்கு கூடியிருந்து)வர்களிடம்: "உங்களுக்குக் கேடுதான். அல்லாஹுவின் மீது பொய்யை இட்டுக் கட்டாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவன் (தன்) வேதனையைக் கொண்டு உங்களை அழித்து விடுவான்; இன்னும், எவன் (பொய்யை) இட்டுக்கட்டுகிறானோ திட்டமாக அவன் நஷ்டப்பட்டு விட்டான்," என்று கூறினார்.

62. (இதைக்கேட்ட) அவர்கள், தங்களுடைய காரியத்தில் தங்களுக்கிடையே தங்கள்கிடத்துக்கொண்டு இரகசியமாக ஆலோசனையும் செய்தனர்.

63. அவர்கள், "நிச்சயமாக இவ்விருவரும் இரு சூனியக்காரர்களே! தங்களுடைய சூனியத்தினால் உங்களை, உங்களுடைய பூமியை விட்டும் இவ்விருவரும் வெளியேற்றி விடவும், உங்களுடைய மேலான (மார்க்கப்) பாதையை இருவரும் போக்கிவிடவும் இவ்விருவரும் நாடுகிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

64. "ஆதலால் உங்கள் சூழ்சித்தித் திட்டத்தில் நீங்கள் உறுதிகொண்டு அதன் பின்னர் அனியாகவாருங்கள்; இன்றையத்தினம் (மற்றவர்கள்) மிகைத்து விட்டவர் திட்டமாக வெற்றி பெறுவார் என்று கூறினார்கள்.

65. பின்னர், (சூனியம் செய்ய வந்து) அவர்கள், (மூஸாவிடம்) "மூஸாவே! ஒன்று நீர்போடுகிறா? அவ்வளது போடுபவரில் முதலாவதாக நாங்கள் இருக்கவா?" என்று கேட்டார்கள்.

قالَ بْلَ الْقَوْا فَإِذَا حِبَالْهُمْ وَعَصِيَّهُمْ يُخْيِلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سُجْرِهِمْ
 أَنْهَا سَعَىٰ ٤٩ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى٥٠ قُلْنَا لَا خَفَّ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى٤١ وَأَلْقَ مَا فِي يَدِنِكَ تَلْقَفْ نَا صَنَعَوْا إِنَّمَا
 صَنَعُوا كِيدُ سُحْرِهِ وَلَا يُقْبِلُهُ السَّاحِرُ حِيثُ أَنِّي٥٢ فَالْقَيْ السَّاحِرَةَ
 سُجَّدَ قَالُوا أَمْتَابِرَتْ هَرُونَ وَمُوسَى٥٣ قَالَ أَمْتَقْمَهُ قَبْلَ
 أَنْ أَذَنَ لَكُمْ أَنَّهُ لَكِبِيرُكُمُ الَّذِي عَلِمْتُكُمُ السُّحْرَ فَلَا قُطْعَنَّ
 أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلَافٍ وَلَا وَصِلَتْكُمْ فِي جُذُورِ النَّعْلِ
 وَلَتَعْلَمُنَّ أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى٥٤ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرُكُمْ عَلَى مَا
 جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضِ
 إِنَّمَا تَغْضِي هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِنَّا أَمْتَابِرَتْنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
 خَطَايَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السُّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى٥٥
 إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمُ لَا يُمُوتُ فِيهَا وَ
 لَا يُعْيَى٥٦ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّلِحَاتِ فَأُولَئِكَ
 لَهُمُ الْدَّرَجَاتُ الْعُلُى٥٧ جَنَّتُ عَدَنٍ تَعْبُرُ فِي مِنْ تَحْتَهَا
 الْأَنْهُرُ خَلِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ حَبْرٌ وَامْنُ شَرَفٌ٨

66. அ(தற்க)வர் "அவ்வாறன்று; நீங்கள் (முதலில்) போடுங்கள்" என்று கூறினார்; (அவர்கள் போடவே,போடப்பட்ட) அந்நேரத்தில் அவர்களுடைய கழிருகளும் அவர்களுடைய தடிகளும், அவர்களின் சூனியத்தின் காரணமாக, நிச்சயமாகவே அவை (பாம்புகளாக)விரைந்து ஒடுவது போல் இவருக்குத் தோன்றியது.

67. ஆகவே,முஸா தன் மனதில் பயத்தை உணர்ந்தார் .

68. (அது சமயம் அவரிடம்) "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நீர் தான் (இந்த சூனியக்காரர்களை மினக்கத்து) மிகமேலாங்கியவர்" என்று நாம் கூறினோம்.

69. மேலும், "உமது வலக்கையில் இருப்பதை நீர் போடுவீராக; அவர்கள் செய்தவற்றை அது விழுங்கிவிடும்; அவர்கள் செய்ததெல்லாம் சூனியக்காரரின் சூழ்சி சியே ஆகும்; சூனியக்காரன் எங்கு வந்த போதிலும் வெற்றி பெறுமாட்டான் என்றும் கூறினோம்).

70. (முஸா மேலாங்கிய பொழுது) ஆச் சூனியக்காரர் கள் சிரம் பணிந்தவர்களாக (ஸஜ்தாவில்) வீழ்த்தப்பட்டு, நாங்கள் ஹாருன், முஸா ஆகிய இவ்விருவருடைய இரட்சகளைக்கொண்டு விசுவாசித் துவிட்டோம்", என்று கூறினார்கள்.

71. (இதனைக்கண்ட ஃபிர் அவ்ண்)"நான் உங்களுக்கு அனுமதியளிப்பதற்கு முன் அவருக்கு நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டு விட்டார்கள்; உங்களுக்கு சூனியத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தாரே அத்தகைய உங்களின் பெரியவர் நிச்சயமாக அவர்தான். ஆகவே, நிச்சயமாக நான் உங்களது கைகளையும், உங்களது கால்களையும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக் காலையும் மறு பக்கத்துக் கையையும்) துண்டிப்பேள்; இன்னும் பேரீச்ச மரங்களின் அடிப்பாகங்களில் உங்களை நிச்சயமாக நான் கழுவேற் றுவேன்; வேதனைசெய்வதில் மிகக் கடுமையானவரும், (அவ்வேதனையில்) மிக நிலையானவரும் நம்மில் யார் என நிச்சயமாக நீங்கள் அறிந்து கொள்ளிர்கள் என்று கூறினான்.

72. (அதற்கவர்கள் ஃபிர் அவ்ணிடம்)"எங்களுக்கு வந்து விட்ட தெளிவான அத்தாட்சிகளை விடவும் எங்களைப்படைத்தானே அவனை விடவும், உண்ணை நாங்கள் (பெரிதாகக் கருதி) தேர்வு செய்யமாட்டோம்; ஆகவே, எதை நீ தீர்ப்புக் கூற இருக்கிறாயோ (அதை) நீ தீர்ப்புக் கூறிவிடு; நீ தீர்ப்புக் கூறுவதெல்லாம் இவ்வுலகவாழ்க்கையில்தான்" என்று கூறினார்.

73. "நிச்சயமாக நாங்கள் (மெய்யான) எங்கள் இரட்சகளையே விசுவாசித்தோம்; எங்களுடைய குற்றங்களையும், உண்ணுடைய நிர்ப்பந்தத்தினால் நாங்கள் செய்த சூனியத்தின் குற்றங்களையும் அவன் எங்களுக்கு மன்னித் துவிடுவான்; அல்லாற் மிக மேலானவனும், நிலைத்திருப்பவனும் ஆவான்" என்று கூறினார்கள்.

74. நிச்சயமாக எவன் தன் இரட்சகனிடம் குற்றவாளியாக வருகின்றானோ, அவனுக்கு நிச்சயமாக நரகம் இருக்கிறது. அதில் அவன் சாகவும் மாட்டான்; (சுகத்துடன்) வாழுவும் மாட்டான் (வேதனையை அனுபவித்துக் கொண்டே மிருப்பான்).

75. மேலும், எவர் விசுவாசங்கொண்டவராக, திட்டமாக நற்கருமங்களைச் செய்த நிலையில் (அல்லாற் வாகிய) அவனிடத்தில் வருகின்றாரோ – அத்தகையோர்களுக்கு உயர் பதவிகள் இருக்கின்றன.

76. (அத்தகையோருக்கு) நிலையான கொர்க்கங்கள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும். அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; மேலும், அது பரிசுத்தமானவருடைய கூலியாகும்.

ولَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِي بِعِبَادِي فَأَخْرِبْ
 لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَسِّلُّ أَنْتَفْ دَرِكًا وَلَا تَخْشِي
 فَاتَّبِعْهُمْ فِرْعَوْنُ يَجْنُودْهُ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَوْمِ نَاجِشِيهِمْ^٦
 وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَذَا يَوْمٌ إِلَّا قَدْ
 أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَذَابٍ كُمْ وَعَذَابُكُمْ جَانِبَ الظُّورِ الْأَيْمَنِ
 وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلَوَىٰ كُلُّوْمَنْ طَبِيبَتْ مَا
 رَزَقْنَكُمْ وَلَا تَطْغُوا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِيٌّ وَمَنْ
 يَعْلَمُ عَلَيْهِ غَضَبِيٌّ فَقَدْ هُوَ^٧ وَلَئِنْ لَفَقَارِ الْمَنَّ
 تَابَ وَأَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا هُنَّ اهْتَدَىٰ وَمَا أَعْجَلَكَ
 عَنْ قَوْمِكَ يَمْوُسِى^٨ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَى آثَرِيٍّ وَ
 عَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضِىٰ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَّيَا
 قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ فَرَجَعَ
 مُوسَىٰ إِلَى قَوْمِهِ غَضِبَانَ أَسْفَاهَ قَالَ يَقُولُ الْمَمْيَدُ كُمْ
 رَبِّكُمْ وَعَدَّا حَسَنَاهُ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرْدَثْمَنَ
 يَتَحَلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُهُمْ مُوعِدَيْهِ^٩

77. மேலும், நிச்சயமாக நாம், மூஸாவுக்கு "நீர் என்னுடைய அடியார்களை அழைத்துக் கொண்டு, இரவில் சென்றுவிடுவாகி (வழியில்) கடலில் (மைது தடியால்) அடித்து உலர்ந்த வழியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவாகி (மைமீ ஃபிர் அவன்) அடைந்து விடுவானென்று நீர் பயப்படவேண்டாம்; (கடலில் மூழ்கிலிடுவோம் என்றால் அஞ்சவும் வேண்டாம் என்றும் அறிவித்தோம்.

78. ஃபிர் அவன் தன் படைகளுடன் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து சென்றான்; அப்போது அவர்களை மூடிக்கொள்கிற(அலையான)து அவர்களை மூடிக்கொண்டது.

79. ஃபிர் அவன் தன் சமூகத்தாரை வழி கெடுத்தான்; (அவர்களுக்கு)நேர் வழியை அவன் காட்டவுமில்லை.

80. "இஸ்ராயீலின் மக்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை, உங்களுடைய படைகளிடமிருந்து ஈடுபெற்றிக் கொண்டோம்; (எனினாய் மலையான) 'தூரின்' வலப்பாகத்தை உங்களுக்கு நாம் வாக்களித்தோம்; உணவாக உங்களுக்கு 'மன்னு, ஸல்வா வையும் இறக்கிவைத்தோம்.

81. "நாம் உங்களுக்கு அளித்தவற்றில் நல்லவற்றிலிருந்து நீங்கள் உண்ணுவங்கள்; அதில் நீங்கள் வரம்புமீறியும் விடாதீர்கள்; (மீறினால்) உங்கள் மீது என்கோபம் இறங்கிவிடும்; எவரின் மீது என்னுடைய கோபம் இறங்குகிறதோ அவர், நிச்சயமாக ஹாவியா எனும் நரகத்தில்) விழுந்து விட்டார்.

82. "இன்னும், எவர் பச்சாதாபப்பட்டு (பாவத்திலிருந்து தவ்பாசசெய்து), விசுவாசமும் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து அதன் பின்னர் நேர் வழியில் நிலைத்திருக்கிறாரோ அவருக்கு நிச்சயமாக நான் மிகமன்னிக்கிறவன்."

83. மேலும், (அவரிடம்) மூஸாவே! நீர் உம்முடைய சமூகத்தாரை விட்டு (விட்டு நீர் மட்டும் வர) உம்மை அவசரப்படுத்தியது எது? (என்று அல்லாஹ்வாகிய அவன் கேட்டான்).

84. அ(தற்க)வர், "அவர்கள் என் அடிச்சவட்டின் மீது வருகின்றனர்; என் இரட்சகளே! நீ (என் மீது) திருப்திப்படுவதற்காக துரிதமாக உண்ணிடம் (முன்னதாகவே) வந்துவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

85. அதற்கு, "நீர் வந்த பின்னர் நிச்சயமாக நாம் உம்முடைய சமூகத்தாரை ஒரு சோதனைக்குள்ளாக்கினோம்; சாமிரீ என்பவன் அவர்களை வழி கெடுத்து விட்டான்" என்று (அவர் எனினாய் மலைக்குவந்த சமயம் அல்லாஹ்வாகிய அவன்) கூறினான்.

86. (உடனே) மூஸா கோபங்கொண்டவராக_பெரும் வருத்தம் நிறைந்தவராகத் தன்னுடைய சமூகத்தாரிடம் திரும்பி வந்து; "என்னுடைய சமூகத்தார்களே! உங்கள் இரட்சகள் உங்களுக்கு அழுகான வாக்கு ருதியை அவன் வாக்களிக்கவில்லையா? எனவே அவ்வாக்கு ருதி(யின் காலம்) உங்களுக்கு நீண்டுவிட்டதா? அல்லது உங்கள் மீது, உங்கள் இரட்சகளின் கோபம் இறங்கவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பியே, எனக்கு நீங்கள் செய்த வாக்கு ருதிக்கு மாறு செய்திர்களா?" என்று அவர்கேட்டார்.

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدًا كَمَا لَكُنَا حُلْمَنَا أَوْ زَارَ أَقْنَى زِينَةَ
 الْقَوْمَ فَقَدْ فَنَّهَا فَكَذَّلَكَ الْقَوْمِ السَّامِرِيُّونَ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجَالًا
 جَسَدًا لَهُ خَوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى هَذَا نَسِيٌّ فَأَفْلَأَ
 يَرْوَنَ الْأَلَيْرِجُرُ الْيَهُودُ قَوْلَاهُ وَلَا يَهُوكُ لَهُمْ حَرَأً وَلَا نَفْعًا
 وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَرُونُ مِنْ قَبْلٍ يَقُولُ إِنَّمَا فِتْنَتُنِيهِ وَإِنَّ
 رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَإِنْتُمْ عَوْنَى وَأَطْبَعْتُمْ أَمْرِيٍّ قَالَ الْوَالَّنْ شَبَرَحَ
 عَلَيْهِ عَكْفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى قَالَ يَهُرُونَ مَا
 مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا كَلَّا تَتَبَعَنْ فَاصْصِيَّتْ أَمْرِيٍّ
 قَالَ يَيْنُوْمَرَلَا تَأْخُذْ بِالْحَيَّاتِيِّ وَلَا يَرْأِسِي إِنِّي خَشِيدُ أَنْ
 تَقُولَ فَرِيقَتْ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي قَالَ
 فَهَا خَطْبُكَ يَسَامِرِيٌّ قَالَ بَصَرْتُ بِهَا لَمْ يَبْصُرْ وَابِهِ
 فَقَبَضْتُ قَبْضَهُ مِنْ أَشْرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَّلَكَ سَوَّلتُ
 لِي نَفْسِي قَالَ فَأَذْهَبْ فَإِنَّكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
 مَسَاسَ وَإِنَّكَ مَوْعِدًا لَنْ تَخْلُفَهُ وَانْظُرْ إِلَى الْهَدَى الَّذِي
 كَلَّتْ عَلَيْهِ عَالِفَ النَّعِيرَتَهُ مُحَمَّدَ لَنْسِفَتَهُ فِي الْيَوْنَسَفَا

87. அ(தற்க)வர்கள் நாங்கள் உமக்குச் செய்த வாக்குறுதிக்கு எங்கள் சக்தி கொண்டு(சுயமாக) மாறு செய்யவில்லை; என்றாலும், நாங்கள் (ஃபிர் அவ்னுடைய) சமூகத்தாரின் அலங்கார (ஆபரன்)ங் கவிலிருந்து கனமான கமைகளைச் சுமத்தப்பட்டோம்; ஆகவே, அவற்றை நாங்கள் (நெருப்பில்) ஏறிந்தோம்; அவ்வாறே சாமிரீயும் (தன்னிடமிருந்தவற்றை) எறிந்தான்.

88. "பின்னர், அவன் அவர்களுக்காக ஒரு காளைக் கண்ணற_(உருவாக்கி) உடலாக வெளியாக்கினான்; அதற்கு (அர்த்தமற்ற) சப்தமுமிருந்தது; (இதைக்கேட்ட) சிலர், "இதுதான் உங்களுடையவணக்கத்திற்குரிய" இரட்சகனும், மூஸாவினுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) இரட்சகனுமாகும்; (இதனை) அவர் (மூஸா) மறந்து (மலைக்குச் சென்று) விட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

89. நிச்சயமாக, அவர்களுடைய எந்தப் பேச்கக்கும் அவர்களின்பால் அ(க்காளை மாடான)து (பதில் கூற) திரும்பாமல் இருப்பதையும், அவர்களுக்கு தீமையோ நன்மையோ செய்யச் சக்திபெறாமல் இருப்பதையும் அவர்கள் பார்க்க வில்லையா?

90. இன்னும், (இதற்கு) முன்னதாகவே ஹாருன் அவர்களிடம், "என்னுடைய சமூகத்தார் களே! நீங்கள் சோதனைக்குள் ளாக்கப்பட்டதெல்லாம் இதைக் கொண்டுதான்; நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் அர்வற்மான்தான்; (இதுவல்ல) ஆகவே என்னைப்பின்பற்றுங்கள்; என்னுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள் என திட்டமாகக் கூறியிருந்தார்.

91. அ(தற்க)வர்கள் "மூஸா எங்கள் பால் திரும்பி வரும்வரையில் இதன் (வணக்கத்தின்) மீதே நிலைத்தவர்களாக நீங்காது இருப்போம்" என்று கூறி விட்டார்கள்.

92.(மூஸா, ஹாருனிடம்)"ஹாருனே! இவர்கள் வழிகேட்டுவிட்டார்கள் என்பதை நீர் கண்டபோது (அதை மறுக்காமலிருக்க) எது உம்மைத் தடுத்தது?" எனக்கேட்டார்.

93. "நீர் என்னைப் பின்பற்றுவதிலிருந்து (உம்மைத்தடுத்தது எது?) என்கட்டளைக்கு மாறு செய்தார்?" (என்று கேட்டார்).

94. அ(தற்க)வர் "என் தாயின் மகனே! என்னுடைய தாடியையும், என்னுடைய தலையையும் பிடித்திழு)க்காதீர்; இல்ராயிலின் மக்களுக்கிடையில், நீர்பிரிவினையை உள்ளு பண்ணிவிட்டார்; என்னுடைய வார்த்தைக்காக நீர் காதித்திருக்கவில்லை என்று நீர் கூறுவிர் என்பதை நிச்சயமாக நான் பயந்தேன்" என்று கூறினார்.

95. (பின்னர், மூஸா) "காமிரே! உன் விஷயமென்ன? எனக் கேட்டார்.

96. அ(தற்க)வன், "அவர்கள் பார்க்காத (வியப்பான்) ஒன்றை நான் பார்த்தேன். தூதருடைய (அடிச்) சுவட்டியிருந்து ஒரு பிடி (மனை) பிடித்து அதில் ஏறிந்தேன்; இவ்வாறு (செய்யுமாறு) என்மனம் என்னைத் தூண்டிற்று என்று கூறினான்.

97. (அதற்கு) மூஸா ("இங்கிருந்து) நீ சென்று விடு; நிச்சயமாக நீ (யாரைப்பார்த்தாலும்) என்னைத் தண்டாதீர் என்று கூறுவதுதான் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உள்க்குரியது. (மறுமையிலோ,) நிச்சயமாக உள்க்கு ஒருந்தவணையும் உள்ளு; அதில் நீ மாற்றம் செய்யப்படமாட்டாய்; (அதிலிருந்து நீ தப்பிவிட மாட்டாய்) மேலும், (வணக்கம் செலுத்துவது கொண்டு) எதன் மீது நீ நிலையானவனாக இருந்தாயோ அதைகைய உண்டு (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வத்தைப்பார்; நிச்சயமாக நாம் அதனை நெருப்பினிட்டு ஏரிப்போம்; பின்னர், திண்ணமாகக் கடலில் அதை முற்றிலுமாகத் தூவி விடுவோம்" என்று கூறினார்.

إِنَّمَا الْحُكْمُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسَمِعَ كُلُّ شَئْ عَلَيْهِ كَذَلِكَ
 نَفْصُلُ عَلَيْكَ مِنْ أَبْيَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ أَتَيْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا
 ذَكْرًا ۝ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَرًا حَلِيلَينَ
 فِيهِ وَسَاءٌ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَمْلًا ۝ يَوْمَ يُغَيَّرُ فِي الصُّورِ وَتَحْسِرُ
 الْمُجْرِمُونَ يَوْمَ يُبَرَّزُونَ ۝ يَخَافُونَ بِيَوْمِهِمْ لَمَّا لَيَشْتَرُوا إِلَّا
 عَشَرًا ۝ فَعُنُّ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً أَنْ
 لِيَشْتَرُوا لِيَوْمًا ۝ وَيَسْلُونَكُمْ عَنِ الْجَبَالِ قُتْلٌ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝
 فَيَذْرَهَا قَاعًا صَفَرًا لَا تَرَى فِيهَا عَوْجًا وَلَا أَمْتَانًا ۝ يَوْمَئِنْ
 يَتَبَعُونَ الدَّارِعَ لَا يَعْوِجُ لَهُ وَخَسُعَتِ الْأَصْوَاتُ لِرَحْمَنِ
 فَلَا تَسْمَعُ لِأَهْمَسًا ۝ يَوْمَئِنْ لَا تَتَفَعَّلُ الشَّفَاعَةُ لِلَّامَنْ أَذْنَ
 لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضَى لَهُ قَوْلٌ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝ وَعَنْتِ الْوُجُودُ لِلْحَسِنِ الْفَتَّيُورُ وَقَدْ
 خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝ وَمَنْ يَعْلَمُ مِنَ الصِّلْحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَلَا يَغْفِفُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝ وَكَذَلِكَ أَنْزَلَنَا قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَ
 صَرَقْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَعَوَّنُ أَوْ يُعَذَّبُ لَمْ ذُكْرًا ۝

98. "உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய)நாயன் அல்லாஹ் (இருவன்)தான்; அவன் எத்தகையவனென்றால் அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் (வேறு எவரும்) இல்லை; அவன், ஒவ்வொரு பொருளையும் (தன்) அறிவால் விசாலமாக (அறிந்து) வைத்துவிளான்" [என்றும் மூஸா]குறினார்.

99. (நமியே) இவ்வாறே (மூக்கு) முன்னர் சென்றுபோனவர்களின் செய்திகளை நாம் உமக்குக்கூறுவோம்; நம்மிடமிருந்து (இவ்வேதமாகிய) நல்லுபதேசத்தை நிச்சயமாக நாம் உமக்குக்கொடுத்திருக்கிறோம்.

100. எவர் அதனைப் புறக்கணிக்கின்றாரோ நிச்சயமாக அவர், மறுமை நாளில் (பெரிய தொரு) பாவத்தை (அதற்குரிய தண்டனையையே) சுமப்பார்.

101. அ(ந்தாகத்)தில் அவர்கள் நிரந்தரமாக இருப்பவர்கள்; மறுமை நாளில், சமையால் அவர்களுக்கு அது மிகக்கெட்டது.

102. (ஸார்) "குழல் ஊதப்படும் நாளை (நினைவு கூர்வீராகி) குற்றவாளிகளை அந்நாளில், நீலம் பூத்த (கண்களுடைய)வர்களாக (இழுத்துக் கொண்டு வந்து) ஒன்றுதிரட்டுவோம்.

103. நீங்கள் பத்து (நாட்கள்) தவிர (உலகில்) தங்கியிருக்கவில்லை என்று அவர்களுக்கு மத்தியில் இரகசியமாக பேசிக்கொள்வார்கள்."

104. அவர்களில் நிறையறிவுடையவர்கள் (அவர்களிடம்) "இரு நாளேயன்றி நீங்கள் தங்கியிருக்கவில்லை என்று கூறும் சமயத்தில், அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதை நாம் நன்கறிவோம்.

105. மேலும், (நமியே!) உம்மிடம் அவர்கள் மலைகளைப் பற்றிக்கேட்கிறார்கள்; (அதற்கு) நீர் கூறும் என்றிரட்சகள் அவைகளைத் தூள் தூளாக்கிவிடுவான்.

106. (பின்னர்) அவற்றை (புபுற்பூண்டோ, கட்டிடங்களோ இல்லாத) சம வெளியாக்கி விட்டுவிடுவான்.

107. அதில் பள்ளத்தையோ, போ'டையோ நீர் காணமாட்டார்.

108. அந்நாளில் (ஸார் ஊதுகின்ற) அழைப்பானரையே பின்பற்றிச் செல்வார்கள்; அதில் எவ்விதக் கோண லும்மறுப்பும் இருக்காது; சப்தங்கள் (அனைத்தும்) அர்ரஹமானுக்குப் பணிந்து (அடங்கி) விடும்; ஆகவே, (மேது வான்) காலடிச் சப்தத்தைத் தவிர (வேற்றுதனையும்) நீர் கேட்கமாட்டார்.

109. அந்நாளில் அர்ரஹமான் எவருக்கு அனுமதி அளித்து, சொல்லால் அவருக்காக பொருந்திக்கொண்டானோ அவரைத் தவிர (மற்றெவருக்கும்) பரிந்துரை பயனளிக்காது.

110. அவர்களுக்கு (முன்னுள்ளதையும், அவர்களுக்குப் பின்னுள்ளதையும் அவன் நன்கறிவான்; அவர்கள் அவனைத் தங்கள்) கல்வியால் தீர் அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

111. (அந்நாளில் அல்லாஹுவான்) நினையானவளாகிய நித்திய ஜீவனுக்கு(முன்) யாவருடைய முகங்களும் கவிழ்ந்துவிடும்; எவன் (இனையாக்குதல் என்னும்) அறியாயத்தைச் சமந்து கொண்டானோ அவன் நிட்டமாக நஷ்டமடைந்துவிட்டான்.

112. எவர் விகவாசங் கொண்ட நினையில், நற்கருமக்களையும் செய்கிறாரோ அவர்களுக்கு (அநீதத்தையோ, (தன்செயல்களுக்குரிய நற்கலியில்) குறைவையோ பயப்படமாட்டார்.

113. இவ்வாறே, இதனை அரபி மொழியிலான குர் ஆளாக நாம் இருக்கிவைத்தோம்; அவர்கள் பயப்பதியுடையவர்களாக ஆவதற்காக, அல்லது இது அவர்களுக்குநல்லுபதேசத்தை உண்டாக்குவதற்காக இதில் நாம் (நம்முடைய வேதனையைப் பற்றி) அவர்களுக்கு ஏச்சரிக்கையை (பலவாறாக) திரும்பத்திரும்ப விவரித்திருக்கிறோம்.

فَتَعْلَمَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقِيقَةَ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يُعْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ^(١) وَلَقَدْ عَاهَدْنَا
 إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ يَعْدْ لَهُ عَزْرًا ^(٢) وَلَوْا ذَقْلَنَ الْمَلِكِيَّةَ
 اسْبَعْدُ وَالْأَدَمَ فَسَجَدُوا لِلْأَنْبِيلِيَّسْ طَابَ ^(٣) فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا
 عَدُوُّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَعُنِي ^(٤) إِنَّ
 لَكَ أَلَا تَجْوِعَ فِيهَا وَلَا تَعْرِي ^(٥) وَأَنْتَكَ لَا نَظِمُ وَافِهِمَا وَلَا نَضِي ^(٦)
 فَوَسَوسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدْلُكَ عَلَى شَجَرَةِ
 الْخَلْدِ وَمَلِكِ الْأَيَّمِلِ ^(٧) فَأَكَلَمَنْهَا فَبَدَأْتُ لَهُمَا سُوَادُهُمَا
 وَطَفِقَ أَيْغَصِفُنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ
 فَغَوَى ^(٨) ثُمَّ أَجْتَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ^(٩) قَالَ اهْبِطَا
 مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَفَامَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِي هَذَيْهُ
 فَمَنِ اتَّبَعَ هَذَا يَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ^(١٠) وَمَنِ أَعْرَضَ
 عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 أَعْلَمِ ^(١١) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْلَمِي وَقَدْ كُنْتُ بِصِيرًا ^(١٢)
 قَالَ كَذَلِكَ أَتَتَكَ إِلَيْتَنَا فَنَسِيَتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسِي ^(١٣)

114. எனவே உண்மையான அரசனாகிய அல்லாஹ் (இணை வைப்பவர்களின் இளைஞவைப்பிலிருந்து) உயர்ந்துவிட்டான் (நபியே) குரு ஆனங்கொண்டு –அது ஒன்றைய அறிவிப்பு உம்மளவில் முடிச்கப்படுவதற்கு முன்னதாக (அதனை ஒது) நீர் அவசரப்படவேண்டாம்; "இன்னும், என் இரட்சகனே எனக்கு அறிவை அதிகப்படுத்துவாயாக" என்றுநீர் (பிரார்த்தனை செய்து) கூறுவீராக!

115. மேலும், இதற்கு முன்னர், ஆதமிடம் நிச்சயமாக நாம் வாக்குறுதி வாங்கியிருந்தோம்; பின்னர் (அதனை அவர்மறந்துவிட்டார்; மேலும், (அதன்படி நடக்கும்) உறுதியை நாம் அவரிடம் காணவில்லை.

116. மேலும், மலக்காக்களிடம் நீங்கள் ஆதமுக்குச் சிரம்பணியுங்கள் என்று நாம் கூறிய மயத்தில், இப்பீஸைத் தவிர அவர்கள் சிரம்பணிந்தார்கள்; அவன் விலகிக்கொண்டான் (என்பதை நபியே நீர் நினைவு கூறுவீராக).

117. ஆதலால் (நாம் ஆதமிடம்) "ஆதுமே! நிச்சயமாக இவன் உமக்கும், உம்முடைய மனவிக்கும் விரோதியாவன்; எனவே உங்களிருவளரியும் இச்சவனத்திலிருந்து (தன் சூழ்ச்சியால்) அவன் நிச்சயமாக வெளியேற்றிவிட வேண்டாம்; அவ்வாறெனில், நீர் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிவிடுவீர்" என்று கூறினோம்.

118. நீர், பசியில்லாதிருப்பதும், நீர் நிர்வாணமாகாதிருப்பதும் (இச்சவனத்) தில் நிச்சயமாக உமக்குண்டு.

119. அன்றியும் இதில் நிச்சயமாக நீர் தாகிக்கவுமாட்டார்; வெயிலில் (கஷ்டப்) படவுமாட்டார் (என்று கூறினோம்).

120. ஆனால் வைத்தான் அவருக்கு (அவர்மனதில்) ஊசாட்டத்தை உண்டாக்கி விட்டான்; நித்தியாழ்வளிக்கும் மரத்தையும், முடிவில்லா அரசாங்கத்தையும், உமக்கு நான் அறிவித்துத்தரட்டுமா? என்று கேட்டான்.

121. (முடிவாக) அவ்விருவரும் அ(ம்மரத்)திலிருந்து புதித்து விட்டார்கள்; உடனே (அவ்விருவரின் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட்டிருந்த) அவ்விருவரின் மர் மஸ்தானங்களும் அவ்விருவருக்கும் வெளியாயின; அச்கவனத்தின் இலைகளைக் கொண்டு, தங்களை மறைத்துக்கொள்ள அவ்விருவரும் முற்பட்டனர்; ஆகவே, ஆதம் தன் இரட்சகஜுக்கு மாறுகையெல்லையிட்டார்; எனவே, அவர் வழித்துவறிவிட்டார்.

122. பின்னர், அவருடைய இரட்சகன் அவரைத்தேர்ந்தெடுத்தான்; அவருடைய தவ்பாலை (பாலமீத்தியை) ஏற்று (அவருக்கு) நல்வழியும் காட்டினான்.

123. (அன்றி அவ்விருவாடிடம்) "நீங்கள் இருவரும் இதிலிருந்து சேகரமாக இறங்கிவிடுங்கள்; உங்களுடைய சந்ததிகளில் சிலர் சிலவருக்கு விரோதிகளா வார்கள்; நிச்சயமாக என்னிடமிருந்து நேர் வழி உங்களுக்கு வரும். ஆகவே, என்னுடைய நேர் வழியை எவர் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர் வழி தவறமாட்டார்; தூப்பாக்கியவானாக ஆகவுமாட்டார்" என்று கூறினான்.

124. மேலும், "எவர் என்னுடைய நல்லுப்பதேசத்தைப் புறக்கணிக்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவருக்கு நெருக்கடியான வாழ்க்கையே இருக்கிறது; மேலும், மறுமை நாளில் நாம் அவனைக்குருடனாகவே எழுப்புவோம்.

125. (அதுசமயம்) அவன் "என் இரட்சகனே! ஏன் என்னை குருடனாக நீ எழுப்பினாய்? நான் திட்டமாக (உலகத்தில்) பார்க்கிறவனாக இருந்தேனே" என்று கேட்பான்.

126. (அதற்கு) "அவ்வாறே! நம் வசனங்கள் உன்னிடம் வந்தன; நீ அவைகளை மறந்து விட்டாய்; (நீமறந்து) அவ்வாறே இன்றையத்தினம் நீயும் (நம் அருளிலிருந்து) மறக்கப்படுகிறாய்" என்று (அல்லாஹ்) கூறுவான்.

وَكَذَلِكَ شَجَرْتُ مِنْ أَسْرَفَ وَلَهُ يُؤْمِنُ بِأَيْتِ رَبِّهِ وَلَعْدَابٍ
 الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ^(١٤) أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكَنَا قَبْلَهُمْ مِنْ
 الْقَرْوَنِ يَمْشُونَ فِي مَسِيقَتِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولَئِكَ الَّذِينَ
 وَلَوْلَا كَلِمَةً سَيَقَطَتْ مِنْ زَرِيكَ لَكَانَ لِزَاماً وَأَجَلٌ مُسَمَّىٰ ^(١٥)
 فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَمِعَ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
 وَقَبْلَ عَرُوبِهَا وَمِنْ أَنَارَىٰ الْكَيْلَ فَسِيمَ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ
 لَعَكَ تُرْضَىٰ ^(١٦) وَلَا تَمْدَدَنَ عَيْنِيَكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
 مِنْهُمْ زَهْرَةُ الْحَيَاةِ الْدُّنْيَا هُنْ لِنَفْتَنَهُمْ فِي ثُورَزْقٍ رَسَارِيكَ
 خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ^(١٧) وَأَمْرًا هَلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا
 نَسْلُكَ رِزْقًا تَخْوِنُ نِرْزُقَكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلَّهِ الْتَّقَوْيَ ^(١٨) وَقَالُوا
 لَوْلَا يَأْتِنَا بِاِيَّهِ مِنْ رَبِّهِ أَوْ لَمْ تَأْتِهِمْ بِيَنَّهُ مَا فِي الصُّحْفِ
 الْأُولَىٰ ^(١٩) وَلَوْلَا أَهْلَكَنَّهُمْ بَعْدَ اِبْ ^(٢٠) مِنْ قِبِيلِهِ لَقَاتُوا
 رَبِّيَا لَوْلَا أَرْسَلَتِ الْيَنَارَ سُولًا فَنَتَّيَعَ إِلَيْكَ مِنْ قَبْلِ
 أَنْ تَنْدِلَ وَنَغْزِي ^(٢١) قُلْ كُلُّ مُتَرِبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا
 فَسَتَّعْلَمُونَ مَنْ أَصْبَعَ الصَّرَاطَ السَّوِيًّ ^(٢٢) وَمَنْ اهْتَدَىٰ ^(٢٣)

127. எனவே, தன் இரட்சகளின் வசனங்களை விசுவாசிக்காது வரம்பு மீறி நடக்கின்றவருக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுப்போம்; (அவனுக்குக் கிடைக்கும்) மறுமையின் வேதனையோ மிகக் கடினமான தும், நிலையான துமாகும்.

128. இவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்து விட்டோம் என்பது இவர்களை நேர்வழியில் செலுத்தவில்லையா? (அழிக்கப்பட்ட) அவர்கள் குடியிருந்த இடங்களில் (சமீபமாகவே) இவர்கள் செல்கின்றனர்; அறிவுடையோருக்கு, நிச்சயமாக அதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

129. மேலும், (நபியே! தீர்ப்பளிக்கப்படுவது மறுமையில்தான் என்ற) உம்முடைய இரட்சகளின் வாக்கு மற்றும் குறிப்பிடப்பட்ட தவணை முந்தியிரா விட்டால் அழிவான) துகட்டாயமாகியிருக்கும்.

130. ஆகவே, அவர்கள் (உம்மைக் குறை) கூறுவதைப் பற்றி நீர் பொறுத்துக் கொள்விராக்மேலும், சூரியாகத்தீர்க்கு முன்னரும், அதுமறைவதற்கு முன்னரும் உம்முடைய இரட்சகளின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக! இரவு நேரங்களிலும் (இவ்வாறே) பகவன் ஓரங்களிலும் (இரட்சகளைப் புகழ்ந்து) துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக! இதனால்நீர் திருப்தியடையலாம்.

131. (நபியே!) அவர்களில் சில பிரிவாருக்கு உலக வாழ்க்கையின் அலங்காரமாக எதைக்கொண்டு சூகமலுபவிக்கக் கூடியிருக்கிறோமோ அதன்பக்கம் உம்முடைய இரு கண்களையும் நீர் திண்ணமாகச் செலுத்த வேண்டாம்; (இவையாவும்) அதில் அவர்களை சோதிப்பதற்காகவே (நாம் கொடுத்திருக்கிறோம்). ஆனால் உம் இரட்சகன் (உமக்கு மறுமையில்) கொடுக்கவிருப்பது மிகச்சிறந்ததும், மிக நிலையான துமாகும்.

132. மேலும், (நபியே!) "நீர் உம் குடும்பத்தினரைத் தொழுகையைக்கொண்டு ஏவிராக! நீரும் அதன் மது (பொறுமையுடன்) நிலைத்திருப்பீராக! நாம் உம்மிடம் உணவைக்கேட்கவில்லை; உமக்கு நாமே உணவளிக்கிறோம்; மேலும் நல்லமுடிவு பயபக்தியடையவர்களுக்கே உரியதாகும்.

133. "தன் இரட்சகளிடமிருந்து ஓர் அத்தாட்சியை அவர் நம்மிடம் கொண்டுவர வேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; முந்திய வேதங்களிலுள்ள தெளிவு, (அத்தாட்சி) அவர்களிடம் வரவில்லையா?

134. மேலும், (நம் தூதராகிய) இவருக்கு முன்னதாகவே நிச்சயமாகநாம் இவர்களை வேதனையைக் கொண்டு அழித்திருந்தால், "எங்கள் இரட்சகளே நீ எங்களுக்கு ஒரு தூதரை அனுப்பியிருக்க வேண்டாமா? (அவ்வாறிருந்தால்) நாங்கள் இழிவுப்படுவதற்கும், கேவலப்படுவதற்கும் முன்னதாகவே உள்ளுடைய வசனங்களை நாங்கள் பின் பற்றியிருப்போமே" என்று கூறுவார்கள்.

135. (நபியே!) நீர் கூறுவிராக: ஓவ் வொருவரும் (மறுமைநாளை) எதிர் பார்த்திருப்பவரே! ஆகவே, நீங்களும் எதிர் பார்த்திருங்கள்; நேரான வழியை உடையவர்கள் யார்? என்பதையும், நேர்வழி பெற்றவர் யார்? என்பதையும் (பின்னர்) நீங்கள் நிச்சயமாக நன்கறிந்துகொள்விர்கள்.

سُوْدَانُ الْمُكْرِمَةِ وَهُنْ شَهِيدُونَ أَنْ يُبَيِّنُوا عَنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَبَ لِلنَّاسِ حَسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ

مُعَدْ صُورَةً **١** **مَا يَأْتِيهِ مِنْ ذَكَرٍ** **وَمَا يَهْمِي** **بِحَدَثِ الْأَسْعَادِ**

وَهُمْ يَلْعَمُونَ ﴿٢﴾ لَا هِئَةَ قُلْوَبِهِمْ وَأَسْرَهُ وَالنَّجْوَى لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

٦٣- مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرْنَةٍ بِالسَّبَقِ وَالْآتَى

فَلَمْ يَرْجِعُوا إِلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَلَا هُمْ يَرْجِعُونَ

لَمْ يَرِدْ لِهَا أَخْذَانُهَا، وَلَمْ يَرِدْ لِهَا عَزْفَنُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أوْصَهُمْ بِعِنْدِهِ: ④ وَمَنْ أَوْسَأَ نَعْيَةً كَأَكْلِ الْأَحَالِ الْأَنْجَمِ الْأَنْجَمِ

فَسَلِّمْ أَهْمَانَ الْكَانِ كُنْتُ لِلْعَلِيٰ^(٢) وَمَا حَلَّ عَلَيْهِ

حَسِدَ الْأَيَّامُ كُلُّهُنَّ الطَّعَامَ وَمَا كَانَ إِخْلَاصُهُ^{١٧} نَهْضَةً قَوْمٍ

الْعَدْ فَأَنْجَدْنَاهُ وَمِنْ نَشَاءُ وَآهَلَكَا الْمُسْفِرُونَ ⑨ لَقَدْ

أَتَنْهَا اللَّهُمَّ كَثِيرًا فَهُذَا ذُكْرٌ كُوْهٌ أَفَلَا تَعْقِلُهُ^{١٥} وَكَمْ قَصَّنَا

بِرْ قَوْيَةٍ كَانَتْ طَالِبَةً وَأَنْشَأَنَا بَعْدَهَا قَوْمًا الْخَرِيفَ

அத்தியாயம் : 21

அல் அன்பியா – நபிமார்கள்

வசனங்கள் : 112

மக்கி

ருகூலிங்கள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய (கேள்வி) கணக்கு (நாள்) நெருங்கிளிட்டது; அவர்களோ (அதனைப்) புறக்கணித்தவர்களாக மறதியில் இருக்கின்றனர்.

2. அவர்களுடைய இரட்சகளிடமிருந்து புதிதாக யாதொரு நினைவுட்டுதல்_ அவர்கள் விளையாடியவர்களாக _அதைச் செலிமடுத்தேயல்லா து அவர்களுக்கு வருவதில்லை.

3. அவர்களுடைய உள்ளங்கள் (உண்மையைச் சிந்திக்காது) மறதியாக இருக்கும் நிலையில் (செவியேற்கின்றனர்) இன்னும், இத்தகைய அறியாய்க்காரர்கள், (நம்முடைய தூதரைப் பற்றி) "இவர் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேயன்றி, (வேறு) இல்லை; நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க (அவருடைய) சூனியத் திற்கு (அதைப் பின்பற்ற) வருகிறீர் களா?" என்று தங்களுக்குள் இரகசியமாகப் பேசிக்கொள்கின்றனர்.

4. "என்னுடைய இரட்சகள், வானிலும் பூமியிலும் உள்ள கூற்றை நன்கறிவான்; (ஏனென்றால்) அவனோ (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்" என்று (நபியாகிய) அவர்களுகின்றார்.

5. அதற்கவர்கள் அவ்வாறல்ல! "இவை அர்த்தமற்ற களவுகளாகும்! அல்ல, அவரே அதனைப் பொய்யாக)கூற்பவனே செய்துகொண்டார்! அல்ல, அவர் ஒரு கிருந்து (ஆகவே, (அவர் அல்லவுற் வின் உண்மையான தூதராக இருப்பின்) "முந்தையவர்கள் (அத்தாட்சிகளுடன்) அனுப்பப்பட்டது போன்று இவரும் (நாம் விரும்புகிறவாரு) ஓர் அத்தாட்சியை நம்மிடம் கொண்டுவரட்டும் என்று கூறுகின்றனர்.

6. இவர்களுக்கு முன்னர், நாம் அதை அழித்துவிட்ட எந்த ஊ(ரா)ரும் விசுவாசங்கொள்வார்களா?

7. மேலும், (நபியே) உமக்கு முன்னரும் (மனிதர்களிலிருந்து) ஆடவர்களையே அன்றி, வேறொரையும் நாம் நம்முடைய தூதராக அனுப்பவில்லை; (உமக்கு அறிவிக்கிற பிரகாரமே) அவர்களுக்கு நாம் வல்லி அறிவித்தோம்; ஆகவே (இவர்களிடம் நீர் கூறுவிராக: "இதனை) நீங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தால் (வேதத்தை) அறிந்தோரிடம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்."

8. அன்றியும், அவர்களுக்கு உணவே உண்ணாதிருக்கக்கூடிய உடலை நாம் ஆக்குவதையும் நாம் உண்மையாக்கினோம்; ஆகவே அவர்களையும், நாம் நாடியவர்களையும் காப்பாற்றினோம். வரம்பு மீறியவர்களை நாம் அழித்துமிகிட்டோம்.

9. பின்னர், (அவர்களைக் காப்பாற்றுவதாக,) அவர்களுக்கு (அளித்த) வாக்குருதியை நாம் உண்மையாக்கினோம்; ஆகவே அவர்களையும், நாம் நாடியவர்களையும் காப்பாற்றினோம். வரம்பு மீறியவர்களை நாம் அழித்துமிகிட்டோம்.

10. திட்டமாக உங்கள் பால் ஒரு வேதத்தை நாம் இரக்கி இருக்கிறோம். – அதில் உங்களுடைய நினைவுக்காக தல் (உங்களைப் பற்றிய சிறப்பு) இருக்கிறது (அனைத்து) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ளமாட்டோர்களா?

11. அறியாயம் செய்து கொண்டிருந்த எத்தனையோ ஊர்களை நாம் அழித்து விட்டோம். அதற்குப் பின்னர், (அவ்விடத்தில்) வேறு சமூகத்தவர்களை உண்டாக்கினோம்.

فَلَمَّا آتَهُمْ بِأَسْنَانِ أَهْوَمِهِنَا يَرُكْضُونَ ۝ لَا تَرْكُضُوا وَ
 ارْجِعُوهُ إِلَى مَا أَنْتُرْفُتُمْ فِيهِ وَمَسِكِينُكُمْ لَعَذَّكُمْ سُئَلُونَ ۝
 قَالُوا يُولَيْكُنَا إِنَّا كُنَّا طَلَّابِيْنَ ۝ فَهَبَّا زَلَّاتِكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى
 جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا أَخْمَدِيْنَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا عَيْنَ ۝ لَوْأَرْدَنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمَا لَارْتَخَذْنَاهُ
 مِنْ لَدُنَّنَا إِنْ كُنَّا فَعْلِيْنَ ۝ بَلْ نَقْنُفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ
 فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَزَاهِقٌ وَلَكُوْلُ الْوَيْلُ مِنْهَا تَصْفُونَ ۝
 وَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَهِسِرُونَ ۝ يُسَدِّدُونَ الْيَوْمَ وَاللَّهَ يَمْهَارُ
 لَا يَقْتَرُونَ ۝ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمُّ يُبَشِّرُونَ ۝
 لَوْكَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ إِلَّا إِنَّهُ لَفَسَدَتْنَا فَسَبَّحَنَ اللَّهَ رَبَّ
 الْعَرْشِ عَنْهَا يَصْفُونَ ۝ لَا يُسْئَلُ عَنْهَا يَفْعَلُ وَهُمْ
 يُسْئَلُونَ ۝ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِهِ إِلَهَةً قُلْ هَاتُوا
 بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعَيْ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلَيْ ۝
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعَرِّضُونَ ۝

12. அவர்கள் நமது வேதனையை (அது அவர்களுக்கு வரவிருப்பதை) உளர்ந்து கொண்ட பொழுது, அதே சமயம் அவர்கள் அங்கிருந்து (தூரிதமாக) வெருஞ்சோடாவார்கள்.

13. (அது சமயம்) "நீங்கள் வெருஞ்சோடாதீர்கள்! எதில் நங்கள் சுகபோக வாழ்வு கொடுக்கப்பட்டிருந்தீர்களோ அதன்பாலும், இன்னும் உங்கள் குடியிருப்புகளில் பாலும் திரும்பிச் செல்லுங்கள்; நீங்கள் (அதுபற்றிக்) கேட்கப்படலாம்" (என்று கூறி ணோம்)

14. அ(தற்க)வர்கள்" எங்களுடைய கேடே! நிச்சயமாக நாங்கள் (இரட்சகளை மறுத்து) அறியாய்க்காரர்களாக இருந்தோம்" (எனவுருந்தி) கூறினார்கள்.

15. அறுவடை செய்யப்பட்ட (வயலின்) அறிதாள்களைப் போன்று கரிந்து அழிந்து விட்டவர்களாக நாம் அவர்களை ஆக்கும் வரையில் (எங்களுடைய கேடே! என்று) இதுவே அவர்களின் அழைப்பாக, (கூப்பாடாக) நீங்காமல் இருந்தது.

16. வாளையும், பூமியையும், அவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ள வைகளையும் விளையாடியவர்களாக (வீண் விளையாட்டுக்காக) நாம் படைக்கவில்லை.

17. (வீண்) விளையாட்டுக்கென (மனைவி, மக்கள் கொண்ட) எதனையும் ஆக்கிக் கொள்ள நாம் நாடி, (அதை) செய்வோராக நாம் இருந்திருப்பின் நம்மிடத்தில் உள்ளவற்றி) விருந்தே அதை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருப்போம்.

18. அவ்வாறன் ரூ! சத்தியத்தை அசத்தியத்தின் மீது ஏறிகின்றோம்; அ(ந்த சத்தியமான) து அ(சத்தியத்)தை அடுக்கி விடுகின்றது; உடனே அது அழிந்து விடுகின்றது; (அவ்வாற்றைவப் பற்றி, அவனுக்கு தகுதியற்றவைகளைக்கூறி) நீங்கள் வர்ணிப்பதிலிருந்து உங்களுக்குக் கேடுதான் (உண்டு).

19. வாளங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளோர் அவனுக்கே உரியவர்கள்; மேலும், அவனிடமிருப்பவர்கள் (ஆகிய மலக்குகள்) அவளை வளங்குவதை விட்டும் பெருமையடிக்கமாட்டார்கள்; சோர்வடையவுமாட்டார்கள்.

20. அவர்கள் இரண்டிலும், பகனிலும் துதி செய்கின்றனர்; (ஆனால் அதில்) அவர்கள் தனர்ச்சியடையமாட்டார்கள்.

21. பூமியிலுள்ளவற்றிலிருந்து அவர்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனரே அவர்கள், (மரணித்தோலை) உயிர் கொடுத்து எழுப்புவார்களா?

22. (வாளங்கள், பூமி ஆகிய) அவை இரண்டிலும் அவ்வாற்றைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு தெய்வங்கள் இருந்திருந்தால், அவை இரண்டும் சீர் குலைந்து (அழிந்து) போயிருக்கும்; ஆகவே, அர் வின் இரட்சகளாகிய அவ்வாற், அவர்கள் வர்ணிக்கும் (இத்தகைய) தன்மைகளிலிருந்து மிகப் பரிசுத்தமானவன்.

23. அவன் செய்பவைகளைப் பற்றி, (எவராலும் விசாரணை செய்து) அவன் கேட்கப்படமாட்டான்; (ஆனால்) அவர்கள்தாம் (அவனால் விசாரணை செய்து) கேட்கப்படுவார்.

24. (நடியே) அவர்கள் அவனையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனரா? "அவ்வாறாயின், அது பற்றிய) உங்கள் ஆதாரத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்; (இன்னும், அவர்களிடம்) இது (குர் ஆன்) என்னுடன் இருப்பவர்களின் உபதேசமும், எனக்கு முன் கென்றவர்களின் உபதேசமுமாகும்" என்று கூறுவீராக; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் உண்மையை அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்; ஆகவே, (இதனை) அவர்கள் புறக்களிக்கக் கூடியவர்கள்.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحَىٰ إِلَيْهِ أَنَّهُ
 لِأَلَّا هُوَ إِلَّا أَنَا فَإِنَّا عَبْدُوْنَ^{١٥} وَقَالُوا تَخَذِ الرَّحْمَنُ وَلَدًا
 سَبِّحْنَاهُ بِلِ عِبَادٌ مُّكَرْمُونَ^{١٦} لَأَسِبِّقُوهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
 يَأْمُرُونَ لَا يَعْمَلُونَ^{١٧} يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَ
 لَا يَشْفَعُونَ لَا لِمَنْ أَرْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشِّيَّتِهِ مُشْفَقُونَ^{١٨}
 وَمَنْ يَقُولُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ بَغْرِيْبَةُ جَهَنَّمَ
 كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّلَمِيْنَ^{١٩} أَوْلَادُ الرَّذِيْنَ كَفَرُوا أَنَّ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا قَاتِنَتَهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
 كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ^{٢٠} وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَّ أَنَّ
 تَهْبِيْدَهُمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَالًا سَبِيلًا لِعَذَابِهِمْ يَهْتَدُونَ^{٢١}
 وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقَفاً مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنِ الْتَّهَامَ مُعْرِضُونَ^{٢٢}
 وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ النَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ
 فِي فَلَكٍ يَسْبِحُونَ^{٢٣} وَمَا جَعَلْنَا بِالشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلِدُ
 أَفَإِنْ مِنْ قَوْمٍ فَهُمُ الْخَلِدُونَ^{٢٤} كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
 الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرٍ فِتْنَةٌ طَوَّا لِيْنَا رَجَعُونَ^{٢٥}

25. மேலும், நிச்சயமாக என்னைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) இறைவன் இல்லை; எனவே, என்னையே நீங்கள் வணங்க வேண்டும் என்று நாம் வரீ அறிவிக்காமல் (நபியே!) உமக்கு முன்னர் எந்தத் தூதரையும் நாம் அனுப்பவில்லை.

26. மேலும், அவர்கள், "அர்ரஹும்மான் (தளக்காக) குமாரனை எடுத்துக் கொள்ளாள்" என்று கூறுகின்றனர்; அவள் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; (மலக்குகள் அவனுடைய சந்ததிகள்) அல்ல; (அவர்கள் அவனுடைய) கள் ணியமிக்க அடியார்கள்.

27. சொல்லவேக்கொண்டு அவனை அவர்கள் முந்தமாட்டார்கள்; அவர்களோ அவனின் கட்டளையைக் கொண்டு செயல்படுவார்கள்.

28. அவர்களுக்கு முன் ணிருப்பவற்றையும், பின்னிருப்பவற்றையும் அவன் நன்கறிவான்; அவன் பொருந்திக் கொண்டவரைத் தவிர (மற்றெவருக்கும்) இவர்கள் பரிந்துரை செய்யவுமாட்டார்கள்; இன்னும் அவனது பயத்தால் அவர்கள் நடுங்குபவர்களாவர்.

29. இன்னும் அவர்களில் எவர், "அல்லாஹுவாகிய" அவனையன்றி நிச்சயமாக நான் தான் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்" என்று கூறுகிறாரோ அ(வ்வாறுக்குருபு)வர் அவருக்கு நரகத்தையே நாம் கூனியாகக் கொடுப்போம்; அநியாயக்காரர்களுக்கு இவ்வாறே நாம் கூனிகொடுப்போம்.

30. (ஆரம்பத்தில்) நிச்சயமாக வானங்களும், ழுமியும் (இடைவெளியின்றி) இளைந்திருந்தன; பின்னர், அவ்விரண்டையும் நாமே பிரித்தோம் என்பதையும், உயிருள் ஒவ்வொரு பொருளையும் தண்ணீரிலிருந்து உண்டாக்கினோம் என்பதையும் இந்திராகரிப்போர் அறியவில்லையா? (இதை அறிந்தும்) அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளமாட்டார்களா?

31. இன்னும் ழுமி, (மனிதர் களாகிய) அவர்களைக் கொண்டு அசைந்து விடாதிருப்பதற்காக, அதில் உறுதியான மலைகளை நாம் ஆக்கினோம்; அவர்கள் நேராளு வழியைப் பெறுவதற்காக அதில் விசாலமான பாதைகளையும் நாம் ஆக்கினோம்.

32. வானத்தைப் பாதுகாக்கப்பட்ட முகடாகவும் நாம் ஆக்கினோம்; அவர்களோ அவற்றின் அத்தாட்சிகளைவிட்டும் புறக்கணிக்கின்றவர்களாக இருக்கின்றனர்.

33. இன்னும், அவன் எத்தளையவனென்றால் இரவையும், பகலையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் பளைத்தாள்; (அவை) ஒவ்வொன்றும் (வானத்தில் தமக்குரிய) மண்டலங்களில் நீங்கிச் கெல்கின்றன.

34. மேலும் (நபியே) உமக்கு முன் ஓர் எம்மளிதருக்கும் (இவ்வுவகில்) நிரந்தர(தூபிய)த்தை நாம் ஆக்கவில்லை; ஆகவே, நீர் இறந்துவிட்டால் அவர்கள் மட்டும்என்றென்றும்) நிரந்தரமாக இருக்கப்போகிறார்களா?

35. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் மரணத்தைச் சுவைக்கூடியதாகவே இருக்கிறது; தீவையை (துப்பங்களை)க் கொண்டும், நள்ளையை (இப்பங்களை)க் கொண்டும் பாட்சிப்பதற்காக உங்களை நாம் சோதிக்கிறோம்; மேலும், நீங்கள் நம்மிடமே திருப்பப்படுவீர்கள்.

وَإِذَا رَأَكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَسْخَدُونَكَ إِلَاهُنَّ وَآهَدُنَا
 الَّذِي يَدْكُرُ الْهَمَّةَ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمُّ كَفَرُونَ ٣٤
 خُلُقُ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ طَّاًوِرِيْكُمْ إِيْتَى فَلَا تَسْتَعِجِلُونَ ٣٥
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٣٦ لَوْ يَعْلَمُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِحْيَى لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ التَّارِدَةَ
 عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ٣٧ بَلْ تَاتِيهِمْ بَغْتَةً
 فَتَبَهَّهُمْ فَلَا يَسْتَطِعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٣٨
 وَلَقَدْ أَسْتَهْزَئَ بِرُسُلِّيْ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخَرُوا
 مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزَئُونَ ٣٩ قُلْ مَنْ يَكْلُمُ كُمْ بِالْيَمِيلِ
 وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُوَ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مَعْرِضُونَ ٤٠
 أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ مُّبِينٌ وَرَبُّنَا لَا يَسْتَطِعُونَ نَصْرًا
 أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَ الصَّابِرِينَ ٤١ بَلْ مَتَّعْنَا أَهْوَالَهُرَّا
 أَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُرُطُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتَى
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَلِيبُونَ ٤٢ قُلْ إِنَّمَا
 أَنْذِرْنَاكُمْ بِالْوَحْيٍ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ٤٣

36. (நபியே!) நிராகரிப்போர் உம்மைக் கண்டால் உம்மை அவர்கள் பரிகாசமாகவேயன்றி எடுத்துக்கொள்வதில்லை; "உங்கள் தெய்வங்களைக் குறை கூறுவார்திவரா?" (என்று உம்மைச் சுட்டிக்காட்டி அதிசயமாகக் கூறுகின்றனர்) அவர்களோ, "ரஹ்மான்" என்று (இரட்சகனின் பெயரைக்) கூறுவதையும் மறுப்பவர்களாக இருக்கின்றனர்.

37. மனிதன் அவசரக்காரனாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றான்; (ஆகவே வேதனை பற்றிய) என்னுடைய அத்தாட்சிகளை நான் உங்களுக்குச் காள்ளபிப்பேன்; (அதற்காக) நீங்கள் என்னிடம் அவசரப்படவேண்டாம்.

38. மேலும், "(வேதனை வருமென்ற கூற்றில் விகவாசிகளாகிய) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (நடந்தேறும்)?" என்று அவர்கள் (நிராகரிப்பவர்கள்) கேட்கிறார்கள்.

39. தங்கள் முகங்களையும், தங்கள் முதுகுகளையும் (நரக) நெருப்பிலிருந்து தடுத்துக்கொள்ள முடியாமலும், யாராலும் தங்களுக்கு உதவிசெய்யப்படாமலும் இருப்பார்களே அந்த நேரத்தை நிராகரிப்பவர்களாகிய (இ)வர்கள் அறிந்துகொள்வார்களானால் (அதுபற்றி கேட்கமாட்டார்கள்).

40. அவ்வாறல்ல! அது இவர்களிடம் திடீரென வந்து, அவர்களைத் தட்டுக் கெட்டுத் தடுமாறச் செய்துவிடும்; அதனைத் தட்டிட்க் கழித்து விட இவர்கள் சக்திபெற மாட்டார்கள்; இவர்கள் (தப்பித்துக்கொள்ள) அவகாசம் கொடுக்கப் படவுமாட்டார்கள்.

41. (நபியே!) உமக்கு முன்னர் (வந்த நம்முடைய) தூதர் களும், (இவ்வாறே விரோதிகளால்) பரிகாசம் செய்யப்பட்டார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் எதனைப் பற்றிப் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது, அவர்களில் பரிகாசம் செய்து வந்தோரைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

42. (நபியே! இவர்களிடம்) இரவிலும், பகனிலும் (வருக்கூடிய) அர்ரஹ்மானின் (வேதனையின்) விருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர் யார்? என்று நீர் கேட்பீராக; ஆனால், இவர்களோ தங்கள் இரட்சகனை நினைப்பதையே முற்றிலும் புறக்களிக்கக் கூடியவர்களாவர்.

43. இவர்களை (நம்முடைய வேதனையை) விட்டும் தடுக்கக்கூடிய (வேறு) தெய்வங்கள் நம்மையன்றி அவர்களுக்கு இருக்கின்றனவா? அவர்கள் தமக்குத் தாயே உதவி செய்து கொள்ள சக்திபெற மாட்டார்கள்; இன்னும் அவர்கள் நம்மிடமிருந்து (நம் வேதனையை விட்டும்) காப்பாற்றப்படவுமாட்டார்கள்.

44. எனினும், இவர்களையும், இவர்களுடைய மூதாவதையரையும், இவர்களின் ஆயுட்காலம் நீண்டதாக ஆகும் வரை சகமலுபவிக்கச் செய்தோம்; நிச்சயமாக, நாம்பூமியை அதன் ஓரங்களிலிருந்து குறைத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (அவ்வாறிருக்க,) இவர்களா நம்மை மிகைத்துவிடுகிறவர்கள்?

45. (நபியே! அவர்களிடம்) "நான் உங்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதெல்லாம் வலுவீயைக் கொண்டுதான் என்று நீர் கூறுவாராக; இன்னும் அவர்கள் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்படும்பொழுது, அச்செவிட்கள் (உம்) அழைப்பை செவியேற்கமாட்டார்கள்.

وَلَئِنْ مَسَّتُهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا
 إِنَّا كُنَّا أَظَلَّمِينَ ٢٣ وَنَضَمُ الْهَوَازِينَ الْقِسْطُ لِيَوْمِ الْقِيَمةِ
 فَلَا يُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
 خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَلَكُنْ بِنَا حَسِيبِينَ ٢٤ وَلَقَدْ أَتَيْنَا
 مُوسَى وَهَرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرَ الْمُتَّقِينَ ٢٥
 الَّذِينَ يَخْشُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ
 مُشْفِقُونَ ٢٦ وَهَذَا ذِكْرٌ مُبِرِّهٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
 مُنْكِرُونَ ٢٧ وَلَقَدْ أَتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدًا مِّنْ قَبْلِهِ وَ
 كُتَّابَهُ عَلِيمِينَ ٢٨ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقُوَّيْهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ
 الَّتِي أَنْذَلْنَاهُ عَلَيْكُمْ فَقَالُوا وَجَدْنَا أَبَاءَنَا لَهَا
 عِبَادِينَ ٢٩ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ
 مُّبِينٍ ٣٠ قَالُوا أَجْعَلْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ الْمُعَيِّنِ ٣١
 قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
 قَطَرَهُنَّ ٣٢ وَإِنَّا عَلَى ذَلِكُمْ مِّنَ الشَّهِيدِينَ ٣٣ وَ
 تَالَّهُ لَا يَكِيدُنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدِيرِينَ ٣٤

46. மேலும், உம் இரட்சகனுடைய வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதளவு அவர்களைத் தொட்டு விடுமானால், "எங்களுக்கு ஏற்பட்ட கேட்டு திட்டமாக, நாங்கள் அநியாயக்காரர்களாக இருந்தோம் என்று நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்.

47. மேலும், மறுமை நாளில் நீதமான தராசகளை நாம் வைப்போம்; எந்த ஒர் ஆத்மாவும், (எதையும் குறைத்தோ, கூட்டியோ) சிறிதளவும் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டாது; (நன்மையோ, தீமையோ) ஒரு கடுகின் வித்தளவு அது இருந்தபோதிலும், அதனையும் (நிறுக்கக்) கொண்டு வருவோம்; கணக்கெடுப்பவர்களில் (நமக்கு) நாமே போதும்; (கணக்கெடுக்கமற்றவரின் உதவி நமக்குத் தேவையில்லை).

48. இன்னும், மூஸாவுக்கும், ஹாருனுக்கும் (நன்மை தீமையைப்) பிரித்தறிவிக்கக் கூடியதையும், ஓளியையும், பயபக்தியைப்படியோருக்கு உபதேசத்தையும் நிச்சயமாக நாம் கொடுத்திருந்தோம்.

49. (பயபக்தியைடைய) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், மறைந்த நிலையில் தங்கள் இரட்சகளை பயப்படுவார்கள்; இன்னும், அவர்கள் மறுமையைப் பற்றியும் பயந்து (நடுங்கிக்) கொண்டிட்டிருப்பவர்கள்.

50. இன்னும், இ(ந்த குர் ஆனாகிற)து (அதன் நன்மைகள் பள்மடங்காக கப்பட்ட நிலையில்) பராக்கத்துச் செய்யப்பட்ட நல்லுபதேசமாகும், இதனை நாம் இருக்கிவைத்தோம்; இதனை நீங்கள் மறுக்கக்கூடியவர்களா?

51. நிச்சயமாக, இப்ராஹீமுக்கு முன்னரே(சிறு பிராயத்திலிருந்தே) அவருடைய நல்லுயியை நாம் கொடுத்திருந்தோம்; அவரைப்பற்றி நாம் நன்கறிந்தோராகவும் இருந்தோம்.

52. அவர் தன் தந்தையிடமும், தன் சமூகத்தாரிடமும், "இச்சிலைகளென்ன? அவை எத்தகையவையென்றால் நீங்கள் அவற்றிற் காக (வழிபடுவதில்) நிலைத்திருக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டபோது,

53. அவர்கள், "எங்கள் மூதாதையர்கள் இவைகளை வளங்கக்கூடியவர்களாக (இருந்ததை) நாங்கள் கண்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

54. அ(தற்க)வர், "திட்டமாக நீங்களும், உங்கள் மூதாதையரும் பகிரங்கமான வழி கேட்டில்தான்) இருந்துவிட்டார்கள் என்று கூறினார்.

55. அ(தற்க)வர்கள், "நீர் எங்களிடம் ஏதும் உண்மையான செய்தி)யைக்கொண்டு வந்திருக்கின்றோ? அல்லது விளையாடுபவர்களில் நீர் இருக்கின்றோ?" என்று கேட்டனர்.

56. அ(தற்க)வர்; (அவ்வாறு) "அல்ல! உங்களுடைய இரட்சகள் (அவள்தான்) வாளங்களுக்கும், பூமிக்கும் இரட்சகளாவான்; அவளே அவற்றைப்படைத்தான்; இதற்கு சாட்சியம் கூறுபவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருக்கிறேன்" என்று இப்ராஹீம் கூறினார்.

57. "இன்னும், அல்லாஹ் வின் மீது சத்தியமாக நீங்கள் (இங்கிருந்து) புறங்காட்டி யவர்களாகத் திரும்பிச் சென்ற பின், உங்கள் சிலைகளுக்குத் திண்ணமாக நான் சதி செய்வேன்" (என்றும் கூறினார்)

فَجَعَلَهُمْ جِذَّا إِلَّا كَبِيرُ الْهُمَّ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ^(٥)
 قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَتَنَّا إِنَّهُ لِمِنَ الظَّالِمِينَ ^(٦) قَالُوا
 سَمِعْنَا فَتَّى يَدُكُّرُهُمْ يَقُولُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ^(٧) قَالُوا
 قَاتَلُوْنَاهُ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشَهَّدُونَ ^(٨) قَالُوا
 إِنَّتُ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَتَنَّا يَا إِبْرَاهِيمُ ^(٩) قَالَ بَلْ فَعَلَهُ
 كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطَقُونَ ^(١٠) فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّمَا أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ^(١١) ثُمَّ نُكَسُوْنَ عَلَى
 دُرُّ وَسِهْمٍ لَفَدَعَ عَلِمَتَ مَا هُوَ لَا يُنْطَقُونَ ^(١٢) قَالَ افْتَبِدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يُنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يُضُرُّكُمْ ^(١٣) إِفْ
 لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ^(١٤)
 قَالُوا حِرْقَوْهَا وَانْصُرُوْا إِلَيْهِنَّمْ إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِيْنَ ^(١٥)
 قُلْنَا يَنْأِرُوكُنِي بُرْدًا وَسَلَمًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ^(١٦) وَأَرْأَدُوا
 بِهِ كَيْدًا فَجَعَلَنَّهُمُ الْأَخْسِرِينَ ^(١٧) وَنَجَّيْنَاهُ وَلَوْطًا
 إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكَنَا فِيهَا لِلْعَلِمِينَ ^(١٨) وَهَبَنَا لَهُ
 إِسْحَاقَ ^{١٩} وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ^{٢٠} وَكُلَّا جَعَلْنَا صَلِحِينَ ^(٢١)

58. (அவர்கள் அங்கிருந்து சென்ற பின்னர்) அவற்றில் பெரியதைத் தவிர (மற்ற) யாவற்றையும் துண்டு துண்டாக ஆக்கிடுவதைத் துத் தள்ளி) விட்டார்; (பெரிய சிலவ்யாகிய) அதன்பால் (விளக்கம் கேட்டு) அவர்கள் திரும்புவதற்காக (அதனை மட்டும் உடைக்கவில்லை).

59. (திரும்ப வந்து, இவற்றைக் கண்ட) அவர்கள், "எங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை இவ்வாறு செய்தவன் யார்? நிச்சயமாக, அவன் அநியாயக் காரர்களில் உள்ளவன்" என்று கூறினார்கள்.

60. அ(தற்க)வர்களில் சிலர் "ஒரு இளைஞர் இவைகளைப் பற்றிக் (குறை) கூறிக்கொண்டிருந்ததை நாங்கள் சென்றிருக்கிறோம், அவருக்கு இப்ராஹீம் என்று (பெயர்) கூறப்படுகிறது" என்று கூறினார்கள்.

61. அ(தற்க)வர்கள், "அவ்வாறாயின், அவரை மக்களின் கண்களுக்கெதிரில் கொண்டுவாருக்கார்கள்; (அவரை யாவறும் பார்த்து) அவர்கள் சாட்சியம் கூறலாம்" என்று கூறினார்கள்.

62. (அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்ட அவரிடம்) "இப்ராஹீமே எங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை இவ்வாறு செய்தவர் நீர் தானா?" என்று கேட்டனர்.

63. அ(தற்க)வர், "அவ்வாறல்ல! அதை அவர்களில் பெரியது தான் செய்தது; (உடைக்கப்பட்ட) அவர்கள் பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தால் அவர்களையே கேளுங்கள்!" என்று கூறினார்.

64. அவர்கள் (நான்முற்று) தங்கள் பக்கமே திரும்பி (ஒருவர் மற்றவரிடம்) "நிச்சயமாக நீங்கள் தான் (இவற்றை வணங்கி) ஆக்கிரமம் செய்துவிட்டார்கள்" என்று கூறிக்கொண்டார்கள்.

65. பின்னர், (வெட்கத்தால்) அவர்கள் தலைகுனியச்செய்யப்பட்டார்கள்; (சற்று நேரத்திற்குப் பிறகு இப்ராஹீமிடம்,) "இவைகள் பேசமாட்டா என்பதை நிச்சயமாக நீர் அறிந்திருக்கிறீர்" என்று கூறினார்கள்.

66. "கொஞ்சமும் உங்களுக்கு நன்மை செய்யாத, உங்களுக்குத் தீமையும் செய்யாத, அல்லாஹ் அப்லாது நெறையா நீங்கள் வணங்குகிறீர்கள்?" என்று (இப்ராஹீமாகிய) அவர் கேட்டார்.

67. "சீக்கி! உங்களுக்கும், நீங்கள் வணங்கும் அப்லாஹ் (அ) வைகளுக்கும் (நாசம்தான்) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டார்களா?" என்று கூறினார்.

68. அ(தற்க)வர்கள், "நீங்கள் ஏதும் செய்யவர்களாக இருந்தால், இவரை (தெருப் பிலிட்டு) எரியுங்கள்; (அதன் மூலம்) உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்று (தங்களைச் சார்ந்தோரிடம்) கூறினார்கள்.

69. (அவர்கள், இப்ராஹீமை நெருப்புக் கிடங்கில் ஏறியவே) "நெருப்பே! இப்ராஹீமுக்குக் குளிரிச்சியாகவும், சுகமனிக்கூடியதாகவும் ஆக்கிடு!" என்று நாம் கூறினோம்.

70. மேலும் அவர்கள், அவருக்குச் சதி செய்ய நாடினார்கள்; நாம் அவர்களையே நஷ்டமாட்டந்தவர்களாகச் செய்து விட்டோம்.

71. நாம் அவரையும், இருத்தையும், அகிலவதார்க்கு நாம் பாக்கியதை நல்கிய பூமியின் (பைத்துல் முகத்தளின்) பால்வரச்செய்து) கடேர்ந்தும் பெறச் செய்தோம்.

72. அன்றியும், நாம் அவருக்கு இஸ்லாக்கையும், கடுதலாக யஃக்கையையும் அன்பளிப்புச் செய்தோம்; (இவர்களில்) ஓவ்வொருவரையும் நல்லோர்களாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَنَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فَعَلَ
 الْخَيْرَاتِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَإِيتَاءَ الرِّزْكَةِ وَكَانُوا النَّاجِدِينَ ٤٧
 وَلَوْطًا أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْفَرِيْدَةِ الَّتِي
 كَانَتْ تَعْمَلُ الْعَبْدِيْتَ إِنْهُمْ كَانُوا قَوْمًا سُوءٍ فَسِيقِينَ ٤٨
 وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الظَّلِيلِيْنَ ٤٩ وَنُوحًا
 إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلٍ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
 الْعَظِيْمِ ٥٠ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوا يَا يَتَّبِعُنَا
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سُوءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِيْنَ ٥١ وَدَارَدَ
 وَسَلِيمَيْنَ إِذْ يَحْكُمُنَ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَلَمْ
 الْقَوْمُ وَكَنَّا لِهِمْ شَهِيدِيْنَ ٥٢ فَفَهَمْنَاهَا سَلِيمَيْنَ
 وَكُلَّا اتَّيْنَا هُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخْرَنَا مَعَ دَارَدَ الْجِبَالَ
 يُسَيِّحُنَ وَالظَّلِيرَوْكَنَّا فِيْعَلِيْنَ ٥٣ وَعَلَمْنَاهُ صَنْعَةَ
 لَبُوْسٍ لَكُمْ لِتُحِصِّنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
 شَكِّرُوْنَ ٥٤ وَسَلِيمَيْنَ الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِأَمْرِهِ
 إِلَى الْكَرْدُسِ الَّتِي بَرَكَنَا فِيهَا وَكَنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمِيْنَ ٥٥

73. இன்னும், நம்முடைய கட்டளையின்படி நேர் வழி காட்டுகிள்ற தலைவர்களாகவும் அவர்களை நாம் ஆக்கினோம்; அங்கிலமும், நன்மையான காரியங்களைச் செய்யுமாறும், தொழுகையை நிறைவேற்றுமாறும், ஜகாத்தைக் கொடுத்து வருமாறும் இவர்களுக்கு வெறி மூலம் நாம் அறிவித்தோம்; இவர்கள் அனைவரும் நம்மையேவளங்குபவர்களாக இருந்தார்கள்.

74. ஹாத்தையும் (நபியாக்கி) —அவருக்கு நபித்துவத்தையும், கல்வியையும் கொடுத்து, அருவருக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்துகொண்டிருந்த ஊரினிருந்தும் நாம் அவரை காப்பாற்றிக் கொண்டோம்; நிச்சயமாக, அவர்கள் (மனிதர்களில்) மிகக் கெட்ட சமூகத்தினராக, பெரும் பாவிகளாக இருந்தனர்.

75. நாம் (ஹாத் ஆகிய) அவரை நம்முடைய அருளில் புகுத்திக்கொண்டோம், நிச்சயமாக, அவர் நல்லோர்களில் உள்ளவராவார்.

76. நாலையூயும் (நினைவுகூர்வீராக!) முன்னர் அவர் (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தபோது, அவருக்கு (அவர் து பிரார்த்தனையை ஏற்று) நாம் பதில் கூறினோம்; (அதன் பொருட்டு) அவரையும், அவர் து குடும்பத்தினரையும் பெரும் கஷ்டத்தினிருந்து நாம் காப்பாற்றினோம்.

77. நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிய சமூகத்தாரினிருந்து (அவர்களின் தீமையைத் தடுத்து) அவருக்கு நாம் உதவியும் செய்தோம்; நிச்சயமாக அவர்களும் மிகக் கெட்ட சமூகத்தவராகவே இருந்தனர்; ஆதலால் அவர்கள் யாவரையும் (பெருவெள்ளத்தில்) மூழ்கிடத்துவிட்டோம்.

78. வேளாண்மை நிலத்தில் ஒரு சமூகத்தாரின் ஆடுகள் இரணில் இறங்கி மேய்ந்து விட்டபோது, அவ் வேளாண்மை விழயத்தில் தாழுது, சலைமான் (ஆகிய இருவரும்) தீர்ப்பளித்த சந்தர்ப்பத்தை (நபியே! நினைவு கூர்வீராக! அப்போது) அவர்களுடைய தீர்ப்பை பார்ப்பவர்களாக நாம் இருந்தோம்.

79. தீர்ப்புக் கூறுவதில் நாம் ஸுலைமானுக்கு அதன் நியாயத்தை விளங்க வைத்தோம்; (அவ்விருவரில்) ஓவ்வொருவருக்கும் (தீர்ப்புக் கூறும்) அறிவையும், ஞானத்தையும் நாம் கொடுத்திருந்தோம்; மலைகளையும், பட்சிகளையும் தாழுதுடன் (தஸ் பீ ஹந் செய்ய) வசப்படுத்தியும் கொடுத்தோம். அவை (அவருடன் அல்லாஹ்ஸ) துதிசெய்தன; நாம்தாம் (இவற்றை யெல்லாம்) செய்வோராய் இருந்தோம்.

80. இன்னும், (நீங்கள் எதிரிகளுடன் போரிடும்போது) உங்களுடைய யுத்தத்தில் உங்களை தற்காத் துக் கொள்வதற்காக அணிந்துகொள்ளும் கவசங்கள் செய்வதை உங்களுக்காக நாம் அவருக்குக்கற்றுக்கொடுத்தோம்; இதற்காக நீங்கள் நன்றி செலுத்துபவர்களாக இருக்கிறீர்களா?

81. ஸுலைமானுக்கு, வேகமாக வீசம் காற்றையும் (நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்). அது அவருடைய கட்டளையின்படி, எந்த பூமியில் பாக்கியத்தை நாம் நல்கினோமோ அந்த பூமியின்பால் (அவரை எடுத்துச்) செல்லும்; மேலும், ஓவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நாம் அறிந்தோராக இருந்தோம்.

وَمِنَ الشَّيْطَنِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلاً
 دُونَ ذَلِكَ وَكُلَّا لَهُ حَفْظِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَأَيُّوبَ رَأْدَنَادِي
 رَبَّهُ أَتَى مَسْنَى الصُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٨﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَ
 مُشَلَّهُمْ مَعْهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرُى لِلْعَيْدِيْنَ ﴿٨٩﴾
 وَاسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَالِكَفْلَ كُلُّ مِنَ الصَّابِرِيْنَ ﴿٩٠﴾
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِيْنَ ﴿٩١﴾ وَ
 ذَا التَّوْنَ اذْدَهَبَ مُغَاضِبًا فَقَدَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَى فِي الظُّلْمِيْتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ ﴿٩٢﴾
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ ﴿٩٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
 مِنَ الْغَمَّ وَكَذِلِكَ نُسْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَرَكِيْسَا
 إِذْنَادِي رَبَّهُ رَبِّ لَاتَذَرْنِي فَرِدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
 الْوَرَثِيْنَ ﴿٩٥﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرِاتِ وَ
 يَدْعُونَنَا رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَيْرِيْنَ ﴿٩٦﴾

82. ஷைத்தான்களிலிருந்து அவருக்காக கடவில் மூழ்கி (முத்துக்களை மற்றும் பவளங்களையும் கொண்டு) வரக்கூடியவர்களையும், (நாம் அவருக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்திருந்தோம்.) இது தவிர (அவருக்காக வேறு) வேலைகளையும் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர். மேலும், நாம்தாம் அவர்களைப் பாதுகாப்போராக இருந்தோம்.

83. (நபியே!) அய்யுபையும் (நினைவு கூர்வீராக!) அவர், தன் இரட்சகனிடம், "நிச்சயமாகத் துன் பம் என்னைப்பீடித்துக் கொண்டது; நீயோ கிருபையாளர்களிலெல்லாம் மிகக் கிருபையாளன் என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தபோது,

84. நாம் அவருக்கு பதிலளித்து; பின்னர், அவருக்கிருந்த துன்பத்தையும் நீக்கிவிட்டோம்; அவருடைய குடும்பத்தையும், அவர்களுடன் அவர்களைப் போன்றவர்களையும் அவருக்கு நாம் கொடுத்தோம்; இது, நம்மிடத்திலிருந்துள்ள கிருபையாகவும் (நம்மை) வணங்குவோருக்கு நினைவுட்டுதலாகவும் இருக்கிறது.

85. இஸ்மாயீலையும், இத்ரீஸையும், துல்கிப்பலுவையும்— (நபியே நீர் நினைவு கூர்வீராக!) இவர்கள் ஒவ்வொருவரும், பொறுமையாளர்களாக இருந்தனர்.

86. இன்னும், அவர்களை நாம் நம்முடைய அருளில் புகுத்திக்கொண்டோம். நிச்சயமாக அவர்கள் நல்லோர்களில் உள்ளவராவார்கள்..

87. துன்னுளையும் (யூனுஸ் நபியாகிய மீனுடையவரை நபியே! நினைவு கூர்வீராக! தம் சமூகத்தானர் விட்டு) — அவர் கோபமாக வெளியேறிய சமயத்தில், (நாம் அவரைப் பிடித்து) நெருக்கடிக்குள்ளாக்கி (தண்டித்து) விடமாட்டோம் என்று என்னிக் கொண்டார்; (ஆகவே மீண் வயிற்றின்) இருள்களில் "(நெருக்கடிக்குள்ளான் அவர்) உள்ளனத் தனிர வணக்கத்திற்குரிய நாயன் (வேறு ஒருவனும்) இல்லை; நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நிச்சயமாக நான், அனியாயக்காரர்களில் (ஒருவனாக) ஆவினிட்டேன்;" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தார்.

88. பின்னர், அவருக்கு நாம் பதிலளித்தோம்; (அவருடைய) துக்கத்திலிருந்து, அவரை நாம் (விடுவித்துக்) காப்பாற்றினோம். இவ்வாறே விசுவாசிகளையும் நாம் காப்பாற்றுவோம்.

89. ஜகரியாவையும் (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) அவர் தன் இரட்சகளை அழைத்து, "என் இரட்சகனே! என்னை (ச் சந்ததியில்லாது) தனித்தவனாக நீ விட்டுவிடாதே நீயோ, வாரிசுவிழை கொள்வோரில் மிகக் மேலானவன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்த) சமயத்தில்,

90. நாம் அவருக்கு பதில் கூறினோம்; யஹுயாவை அவருக்கு (மகனாக)க் கொடுத்தோம்; இன்னும், (மல்டாக இருந்த) அவருடைய மனைவியை (மகப்பேறுபெற) சீராக்கினோம்; நிச்சயமாக, இவர்கள் யாவரும், நன்மைகளில் (மிகத்துரிதமாக) விரைவுபவர்களாக இருந்தார்கள்; (நம்முடைய அருளை) ஆசித்தும், (நம் தண்டனையைப்) பயந்தும், நம்மை (பிரார்த்தனை செய்து) அழைப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; இன்னும் அவர்கள் (யாவரும்) நம்மிடம் உள்ளச்சமுடையோர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

وَالَّتِي أَحْصَنْتُ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوْحِنَا وَ
 جَعَلْنَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَلَمِينَ ۝ إِنَّ هَذِهِ أَمْثُكُمْ
 أَمْثَةً وَاحِدَةً ۝ وَأَنَارَ كُلَّمَا قَاعِدُونَ ۝ وَتَقْطَعُوا أَمْرَهُمْ
 بَيْنَهُمْ وَطَرْفُ كُلِّ الْيَنَارِ يَجْعُونَ ۝ فَمَنْ يَعْمَلُ مِنَ الصَّلِحَاتِ
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفَّارَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّ اللَّهَ كَيْتَبُونَ ۝ وَ
 حَرَمٌ عَلَى قَرِيَّةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنْهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا
 فُتَحَتْ يَاجُورٌ وَمَا جُوْرٌ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَئِسُلُونَ ۝
 وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَائِخَةٌ أَبْصَارُ الظَّيْنَ
 كَفَرُوا تَيْمَنًا قَدْ كُتِبَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا أَبْلَى
 كُتْبَ الظَّلِيمِينَ ۝ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 حَصَبٌ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرُدُونَ ۝ لَوْكَانَ هَؤُلَاءِ
 إِلَهَهُمَا وَرُدُونَهَا وَكُلُّ فِيهَا خَلِدُونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا
 زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقُتُ
 لَهُمْ مِنَ الْحُسْنَىٰ أَوْ لِكَ عَنْهَا مُبَعِّدُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ
 حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَىٰ أَنْفُسُهُمْ خَلِدُونَ ۝

91. தன் கற்பைக் காத்துக்கொண்ட (மர்யம் என்ப)வரையும் (நீர் நினைவுகூர்வீராகி) நம் ஆன்மாவிலிருந்து அவரில் நாம் ஊதினோம்; அவரையும், அவருடைய மகளையும் அகிலத்தார்க்கு ஓர் அத்தாட்சியாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

92. நிச்சயமாக(உங்களுக்குத் தெளிவு செய்யப்பட்ட)இது ஒரே மார்க்கமான உங்களுடைய மார்க்கமாகும் ; மேலும் நான்(தான்) உங்கள் இரட்சகள். ஆகவே என்னையேவனங்குங்கள்.

93. தங்களது (மார்க்கக்) காரியத்தில் அவர்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் பிளவுபட்டும் விட்டனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நம்மிடம் திரும்ப வரக்கூடியவர்கள்.

94. ஆகவே, (இவர்களில்) எவர் விசுவாசங்கொண்டவராக, நற்கருமங்களைச் செய்கின்றாரோ, அவருடைய முயற்சி மறுப்பிற்குரியதல்ல; நிச்சயமாக நாம் அவருக்காக(அவரின் செயல்களை)பதிவு செய்வோராய் இருக்கின்றோம்.

95. மேலும், எதனை நாம் அழித்துவிட்டோமோ அவ்லூ(ரா)ர் மீது(அவர்கள் உலகிற்குத் திரும்புவது) தடுக்கப்பட்டுள்ளது; நிச்சயமாக அவர்கள் திரும்பமாட்டார்கள்.

96. கடைசியாக, யாழு-இஜா, மாஜு-இஜாக்(கூட்டத்திற்கு) (வழி) திறக்கப்பட்டால், அவர்கள் ஒவ்வொரு மேட்டிலிருந்தும் இறங்கி (குழப்பம் விளைவிக்க உலகின் பல பாகங்களிலும்) விரைவார்கள்.

97. (மறுமை நாள் பற்றிய) உண்மையான வாக்குறுதி நெருங்கியும்விட்டது; எனவே, அதுவந்துவிட்டால்) நிராகரிப்போரின் கணகள் திறந்தது திறந்தவாறே இருக்கும்; (அப்பொழுது) "எங்களுடைய கேடே! திட்டமாக நாம் இதனைப் பற்றிமறந்தவர் களாக இருந்துவிட்டோம்; அதுமட்டுமல்லாது; நாங்கள் அநியாயக்காரர்களாகவுமிருந்தோம்" (என்று கூறுவார்கள்).

98. (அப்போது அவர்களிடம்,) நிச்சயமாகதீங்களும் அல்லாஹுவையென்றி (நீங்கள்) வணங்கியைவகரும் நரசத்தின் விறகுகளே! நீங்கள் யாவரும் அதற்கு வரவேண்டியவர்களாவர் (என்று கூறப்படும்).

99. (அவர்களால் வணங்கப்பட்ட) இவை வணக்கத்திற்குரியவர்களாக இருந்தால், அதன்(அந்நரசத்தின்) பால் வந்திருக்கமாட்டா; இன்னும், அவர்கள் யாவரும் நிரந்தரமாக(நரகமாகிய) அதில் (தங்கி) இருப்பவர்கள்.

100. அதில் அவர்களுக்கு (வேதனையின் கடினம் காரணமாக) விம்மிக்கதறுதல் உண்டு. மேலும், அங்கு அவர்கள் (வேறு) எதையும் செவியறமாட்டார்கள்.

101. நிச்சயமாக எவர்களுக்கு நம்மிடமிருந்து நன்மை முந்திவிட்டதோ அத்தகையோர் அவர்கள் அ(ந்நரசத்)தைவிட்டும் தூரமாக்கப்பட்டவர்களாவர்.

102. (நரகமாகிய) அதன் (அசைனின்) சப்தத்தை(கூட) அவர்கள் (தங்கள் காதால்) கேட்கமாட்டார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் தங்களின் மனங்கள் விரும்பிய (கூடபோகங்களைச் சுவைப்ப)தில் நிரந்தரமாக இருப்பவர்கள்.

لَا يَخْزُنُهُمُ الْفَرَّاءُ الْكَبِيرُ وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلِكَةُ هَذَا يَوْمٌ مَكْوُمٌ
الَّذِي لَنْ تَمُوتُوا عَوْدُونَ ۝ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطْنِ السِّجْلِ
لِكُتُبٍ كَمَا بَدَأَ أَوَّلَ خَلْقٍ تُعِيدُهُ ۝ وَعِدًا عَلَيْنَا إِنَّا لَكُنَّا
فِي عِلْمِنَ ۝ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الرِّيزُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ آنَّ
الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِي الصَّلِحُونَ ۝ إِنَّ فِي هَذَا الْبَلْغاً
لِقَوْمٍ غَيْدِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ۝
قُلْ إِنَّمَا يُوحَى إِلَيْكَ أَنَّمَا الْهُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ وَإِنْدَفَعَ فَهُلْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلُّوْ فَقُلْ أَذْنُتُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِيَ
أَقْرِبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوْعَدُونَ ۝ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَرَ مِنَ
الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۝ وَإِنْ أَدْرِي لَعْلَهُ فِتْنَهُ لَكُمْ
وَمَتَاعُ إِلَيْ حِينٍ ۝ قُلْ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا
الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصْفُونَ ۝

وَكُلُّ أَنْتَهِيَةٍ سَلَعُونَ لِيَنْقَعُ عَشَرَ رُوكَّاً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝

103. (மறுமைநாளில்) மாபெரும் திடுக்கம், அவர்களை கவலைக்குள்ளாக்காது; மேலும், மலக்குகள் அவர்களை எதிர் கொண்டழைத் து நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தீர்களே அத்தகைய உங்களுடைய நாள் இதுதான் (என்று கூறுவார்கள்).

104. (நபியே!) எழுதப்பட்ட (பெரும்) ஏடுகளைச் சுருட்டுவதைப்போல, நாம் வான்ததைச் சுருட்டிவிடும் நாளை (நினைவு கூர்வீராகி) முதல் படைப்பை நாம் ஆரம்பித்ததுபோன்றே அதை நாம் (திரும்பவும்) மீளவைப்போம் (இது) நம் மீது கட்டாயமான வாக்குறுதியாகும். நிச்சயமாக நாம் (இதை) செய்வோராய் இருக்கிறோம்.

105. மேலும், நிச்சயமாக நாம், ஜபூர் (என்னும்) வேதத்தில் நல்லுபதேசங்களுக்குப் பின்னர், நிச்சயமாக பூமியை என்னுடைய நல்லடியார்கள்தாம் அதை வாரிசாக அண்டவார்கள் "என்று எழுதிவிட்டோம்.

106. (இரட்சகனையே) வளங்குகின்ற சமூகத்தார்களுக்கு நிச்சயமாக இதில் (வழிகாட்டல்களைக் கொண்ட அத்தாட்சிகள்) போதுமானது உள்ளது.

107. (நபியே!) உம்மை அகிலத்தார்க்கு ஓர் அருளாகவேயன்றி நாம் அனுப்பவில்லை.

108. (எனவே) நீர் கூறுவீராக: "எனக்கு வஹி அறிவிக்கப்படுவதெல்லாம், உங்களுடைய (வளங்குத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே ஒரு நாயன் என்று தான்; ஆகவே நீங்கள் (அவனுக்கு) முற்றிலும் வழிப்பட்டு (முல்லிம்களாக) நடப்பீர்களா?"

109. "எனவே அவர்கள் (இதைப்) புறக்கணித்துவிட்டால், நான் (என்னுடைய தூதை) உங்கள் யாவருக்கும் சமமாக அறிவித்துவிட்டேன். நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டது (வேதனையான அது) சமீபத்திலிருக்கிறதா, அவ்வது தூராத நிலிருக்கிறதா என்பதை நான் அறியாட்டேன்" என்று (நபியே) நீர்கூறுவீராக!

110. "நிச்சயமாக, (என் இரட்சகனாகிய) அவன் சொல்லில் பகிரங்கமானதை அறிகிறான்; (அதற்கு மாறாக) நீங்கள் மறைத் து வைத்திருப்பதையும் அந்துகொள்கிறான்.

111. "இன்னும் (உங்களுக்கு வேதனையை பிறபடுத்திவைத்திருப்பதான்) அது உங்களுக்குச் சோதனையாகவும், சிறிதுகாலம் வரை (நீங்கள்) சுகம் அனுபவிப்பதற்காகவும் இருக்கலாமோ என்பதையும் நான் அறிய மாட்டேன்" (என்றும் கூறுவீராக!)

112. (மேலும்) "என் இரட்சகனே! (எனக்கும், சத்தியத்தைப் பொய்யாக்கி யோருக்குமிடையில்) சத்தியத்தீர்ப்பு வழங்குவாயாக! என்று கூறினார். எங்கள் இரட்சகனோ பேரருளாள்ள; நீங்கள் (பொய்யாக) வர்ணிப்பவைகளுக்கெதிராக உதவி தேடப்படுவன்.

அத்தியாயம் : 22

அல் ஹஜ்

வசனங்கள் : 78

மதன்

ருகூல்கள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. மனிதர்களே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகளை பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக மறுமை நாளின் அதிர்ச்சி மகத்தானதாகும்.

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذَهَّلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَنِّيَا أَرْضَعَتْ
 وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكْرًا
 وَمَا هُمْ سُكْرًا وَلَكِنَ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝ وَمَنْ
 النَّاسُ مَنْ يُجَاهِدُ فِي اللَّهِ يُغَيِّرُ عَلَيْهِ وَيَتَبَعُ كُلَّ
 شَيْطَنٍ مَرِيدٍ ۝ كُتُبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّهُ فَأَنَّهُ يُضْلِلُهُ
 وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ
 فِي رَبِّ مِنَ الْبَعْثٍ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
 نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرُ
 مُخَلَّقَةٍ لِنَبِيِّنَ لَكُمْ وَنُقْرِنُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَيْ
 أَجَلٍ مَسْئَى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طَفْلًا ثُمَّ لَنْتَبَلُغُوا أَشْدَكُمْ
 وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفِّي وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ
 لِكَيْلًا يَعْلَمَ مَنْ بَعْدَ عِلْمِ شَيْءًا وَتَرَى الْأَمْراضَ
 هَامِدَةً قَادَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ
 وَأَنْبَتَتْ مَنْ كُلِّ زُوْجٍ أَبْهِيْجٍ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
 هُوَ الْحَقُّ وَآتَهُ يُجْحِيَ الْمَوْتَى وَآتَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَةٍ ۝

2. அதனை நீங்கள் காரணம் அந்தாளில், பாலூட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருத்தியும், தான் பாலூட்டியதை (குழந்தயை) மறந்து விடுவாள்; கர்ப்பமுடைய ஒவ்வொருத்தியும் தன் சமையை வைத்து விடுவாள்; மேலும் மனிதர்களை (பீதியின் கடுமையால்) மதி மயக்கம் கொண்டவர்களாக இருக்க நீர் காண்பீர்; அவர்கள் (மதுவினால்) மதிமயங்கியவர்களும் அல்லர்; எனினும், அல்லாலும் வுடைய வேதனை மிகக் கடினமானதாகும்.

3. மேலும், அறிவின்றி அல்லாலும் வுடைய விவுயத்தில் தர்க்கம் செய்கின்றவரும், மனமுரண்டான ஒவ்வொரு வைத்தானைப் பின்பற்றுகிறவரும் மனிதர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்.

4. நிச்சயமாக எவன் (வைத்தானாகிய) அவனை நன்பனாக ஆக்கிக் கொள்கிறானோ, நிச்சயமாக காரியம்: அவன், இவனை (வைத்தானாகிய) அவன் வழிகெடுத்து, நரக வேதனையின்பக்கமே செலுத்தி விடுவான் என்று (வைத்தானாகிய) அவன்மீது விதியாக்கப்பட்டுள்ளிட்டது.

5. மனிதர்களே! (இறந்தபின் உங்களுக்கு உயிர்கொடுத்து) எழுப்புவதைப் பற்றி நீங்கள் சந்தேகத்தில் இருந்தால்; (அதுபற்றித் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.) நிச்சயமாக உங்களை (ஆரம்பமாக) மன்னிலிருந்தும், பின்னர் (உங்களை) ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்தும், பின்னர் இரத்தக்கட்டியிலிருந்தும், பின்னர் (நிறைவாக உருவம் கொடுக்கப்பட்டு) படைக்கப்பட்ட (அல்லது நிறைவாக உருவம் கொடுக்கப்பட்டு) படைக்கப்படாத தசைக்கட்டியிலிருந்தும் நாம் படைத்தோம்; (என்ற நம் ஆற்றலை) உங்களுக்குத் தெரிவு செய்வதற்காகவே (இவ்வாறு விளக்குகிறோம்.) மேலும், நாம் நாடியவைகளைக் கர்ப்பப்பைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் (நிலைப்படுத்தி) தங்கிவிடும்படிச் செய்கிறோம்; பின்னர் உங்களைக் குழந்தையாக நாம் வெளிப்படுத்துகிறோம்; பின்பு உங்கள் வாலிப்பதை நீங்கள் அடைவதற்காக (தக்க வளர்ச்சியை தத்துக்கிறோம்) இன்னும் உங்களில் (சிலர் பருவ வயதை அடையும் பே) இறந்துவிடுகிறவரும் இருக்கின்றனர்; (அல்லது ஜீவிதத்திருந்து) யாவையும் அறிந்தபின்னர், ஒன்றுமே அறியாதவர்களைப் போல் ஆகிவிடக்கூடிய தளர்ந்த வயதுவரையில் (உயிர் வாழு) விட்டுவைக்கப்படுவதற்கும் உங்களில் இருக்கின்றனர்; மேலும், பூமியை வரண்டதாகப் பார்க்கிறீர்; அப்பொழுது, அதன் மீது நாம் மழையை இறக்கிவைப்போமானால், அது பசுமையாகி, இன்னும் வளர்ந்து, அழகான ஒவ்வொருவனைக்கிலிருந்தும் (உயர்ந்தபுற்பூண்டுகளை) முளைப்பிக்கின்றது.

6. இது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவனே உள்ளையானவன்; நிச்சயமாக அவன் தான் மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்கின்றான்; நிச்சயமாக அவன் தான் ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் மிகக் கூற்றலுடையவன் என்பதனாலாகும்.

وَأَنَّ السَّاعَةَ الْيَوْمَ لَارِيبٌ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ
 فِي الْقُبُورِ ⑦ وَمَنْ النَّاسُ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٌ مُنِيرٌ ⑧ ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضْلِلَ عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فِي الدُّنْيَا خَرُوْنَ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيمَةِ
 عَذَابَ الْحَرِيقِ ⑨ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
 بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ ⑩ وَمَنْ النَّاسُ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ
 فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ أَطْهَانَ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ إِنْ تَقْبَلَ عَلَى
 وَجْهِهِ بِقَحْشَرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْعَسْرَانُ الْمُبِينُ ⑪
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ
 الصَّلَلُ الْبَعِيدُ ⑫ يَدْعُونَ مِنْ ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ
 لَيْسَ الْمَوْلَى وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ⑬ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ جَنَّتٍ تَبَرُّو مِنْ نَعْمَانَ الْأَنْهَرِ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يُرِيدُ ⑭ مَنْ كَانَ يَظْنَنَ أَنْ لَمْ
 يَتَّصِرُهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلَيَمْدُدْ بِسَبَبِ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لِيقطعُهُ فَلَيُنْظَرَهُ مَنْ يَهْبَئَ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ⑮

7. இன்னும், நிச்சயமாக மறுமை நாள் வரக்கூடியதாகும்; அதில் சந்தேகமில்லை; இன்னும், சமாதிகளில் இருப்போரை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அந்தாளில் உயிர் கொடுத்து) எழுப்புவான் (என்பதினாலுமாகும்).

8. "அறிவின்றியும், நேர்வழியின்றியும் பிரகாசமான வேத(ஆதார)யின்றியும் அல்லாஹ்வுடைய விஷயத்தில் தர்க்கம் செய்பவர்கள் மனிதர்களில் (சிலர்) இருக்கிறார்கள்.

9. அல்லாஹ்வுடைய பாதையிலிருந்து (ஜனங்களைத் திருப்பி) வழி கொடுப்பதற்காக (கர்வங்கொண்டு) தன் கழுத்தைத் திருப்பியவனாக, (உண்மையைப் புறக்கணிக்கின்றான்). அவனுக்கு இம்மையில் இழிவு இருக்கிறது; மறுமை நாளிலோ, எரிக்கும் (நெருப்பின்) வேதனையை அவனுக்கு நாம்சுவைக்கச் செய்வோம்.

10. "இது, உண்ணுடைய இரு கரங்களும் முற்படுத்திவைத்த (பாவங்களின்) காரணத்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், தன் அடியார்களுக்கு எவ்வளக்கியிலும் ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்கிறவனால்லன் என்பதினாலுமாகும்" (என அந்தாளில் அவனுக்குக் கூறப்படும்).

11. இன்னும், மனிதர்களில் (உறுதியின்றி, சந்தேகத்தின்) யிளிம்பின் மீதிருந்து (கொண்டு) அல்லாஹ்வை வணங்குகிறவனும் இருக்கிறான்; எனவே, அவனுக்கு ஒரு நன்மை ஏற்படுமாயின் அதைக் கொண்டு அவன் திருப்தியடைகிறான். அவனுக்கு ஏதேனும் துணபம் ஏற்படுமாயின் அவன் தன் முகத்தின் மீதுசமானை விட்டும் இறை நிராகரிப்பின் பால்) புரண்டுவிடுகிறான். (இத்தகையவன்) இம்மையிலும், மறுமையிலும் நஷ்டமடைந்து விட்டான்; இது தான் தெளிவான நஷ்டமாகும்.

12. அல்லாஹ்வையென்றி அவன் தளக்கு தங்கிழைக்காததையும், இன்னும் தளக்கு பயணிக்காததையும் (வணங்கி) அழைக்கிறான். அதுவே தெளிவான நஷ்டமாகும்.

13. எவனுடைய தங்கு அவனுடைய பயணவிட மிகச்சமீபமாக இருக்கிறதோ, அவனையே இவன் அழைக்கிறான்; திடமாக (அவன் அழைக்கும்) பாதுகாவலன் மிகக் கெட்டவன்; (அவனின்) நன்பனும் திடமாக மிகக் கெட்டவன்.

14. நிச்சயமாக அல்லாஹ், விகவாசங் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றவர்களைச் சுவாபதிகளில் பிரவேகிக்கச் செய்கிறான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியதைச் செய்வான்.

15. தூதராகிய அவருக்கு எவன் இம்மையிலும், மறுமையிலும் அல்லாஹ் உதவி செய்யவேமாட்டான் என்று (தன்னுடைய காழ்ப்பணர்ச்சியின் காரணமாக) என்னுகின்றானோ அவன், ஒரு கயிற்றை வானத்தின் பால் (அதன் அளவிற்கு) நிட்டவும்; பின்னர் (நபிக்குக்கிடைத்துவரும் உதவியை தடுக்க முடிந்தால்) அவன் துண்டித் துவிடவும். இப்பொழுது அவனுடைய கூழ்ச்சி அவன் கோபம் கொண்டதைத் தின்னமாகப் போக்கிவிட்டதா என்று (கவனித்துப்) பார்க்கவும்.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْتُمْ بَيْنَتِيْتُ وَأَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَنْ يَرِيدُ^{١٧}
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ وَالظَّاهِرِيِّ
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ^{١٨} إِنَّمَا تَرَانِيَ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ
 فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالقَمَرُ وَالنَّجْمُ وَ
 الْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُشُ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ^{١٩} وَكَثِيرٌ حَقٌّ
 عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يَتَّهِيْنَ إِنَّ اللَّهَ فَهَالَهُ مِنْ مُكْرِمٍ^{٢٠} إِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ مَا يَشَاءُ^{٢١} هَذِهِنَ خَصَّمِنَ اخْتَصَمُوا فِي رِهْبَهُ^{٢٢}
 فَالَّذِينَ كَفَرُوا فَأَطْعَمُتُ لَهُمْ ثَيَابٍ^{٢٣} مِّنْ نَارٍ يُصْبِتُ مِنْ
 فَوْقِ رُؤُسِهِمُ الْحَمِيمُ^{٢٤} يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجَلُودُ^{٢٥}
 وَلَهُمْ مَقَامُهُمْ مِّنْ حَدِيدٍ^{٢٦} كُلُّهَا أَرَادُوا إِنَّمَا يَخْرُجُوا
 مِنْهَا مِنْ غَيْرِ أَعْيُدٍ وَأَفْيَاهُ وَذُوقُهُ عَذَابُ الْحَرِيقِ^{٢٧}
 إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ جَنَّتِ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ^{٢٨}

16. இன்னும், இவ்வாறே தெளிவான் வசனங்களாகவே (குர் ஆனாகிய) இதனை நாம் இறக்கிவைத்தோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களையே (இதன் மூலம்) நேர்வழியில் செலுத்துகின்றான்.

17. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டார்களே அவர்களும், யூதர்களாக இருந்தார்களே அவர்களும், ஸாபியீன்களும், கிறிஸ்தவர்களும், (நெருப்பை வணங்குபவர்களான) மஜுலிகளும், இணைவைத்துக்கொண்டிருந்தோரும்— (ஆகிய இவர்களில் நேர்வழியில் இருந்தவர்கள் யார் என்பதை) இவர்களுக்கிடையில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மறுமை நாளில் தீர்ப்பிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாக இருக்கிறான் (அவனுக்கு ஏதுவும் மறைந்ததல்ல).

18. (நிலியே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவனுக்கு வானங்களிலுள்ளவர்களும், பூமியிலுள்ளவர்களும், சூரியனும், சந்திரனும், நடசத்திரங்களும், மஸைகளும், மரங்களும், (பூமியின் மீது) ஊர்ந்துதிரியும் பிராணிகளும், மனிதர்களில் அதிகமானோரும் சிரம்பணிந்து வணங்குகின்றனர் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? இன்னும், பெரும்பாலோர் அவர்கள் மீது வேதனை விதியாகிவிட்டது மேலும், அல்லாஹ் யாரை இழிவுபடுத்துகின்றானோ அவனை கண்ணியப்படுத்துபவர் எவருமில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியதைச் செய்வான்.

19. (விசுவாசிகளும், நிராகரிக்கும் காஃபிர்களும் ஆகிய) இவ்விரு வழக்காளிகள் தங்கள் இரட்சகளைப் பற்றி தர்க்கித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகவே நிராகரிக்கின்றார்களே அவர்கள்— நெருப்பு ஆடைகள் அவர்களுக்கு வெட்டி வைக்கப்பட்டு(தயார்ப்படுத்தப்பட்டு) இருக்கின்றன. (அக்கினியைப் போல்) கொதித்துக்கொண்டிருக்கும் தன்னைர் அவர்களின் தலைகளின் மீது ஊற்றப்படும்.

20. அதனால் அவர்களுடைய வயிறுகளில் இருப்பவைகளும், (அவர்களின்) தோல்களும் உருக்கப்பட்டு வடிந்து விடும்.

21. அவர்களுக்காக இரும்பினால்(ஆன) சம்மட்டிகளுமுண்டு. (அவைகளைக் கொண்டு அவர்கள் அடிக்கப்படுவார்கள்)

22. துக்கத்தால் (நரசமாகிய) அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற நாடும்போதெல்லாம், அதிலேயே திருப்பப்படுவார்கள்; இன்னும், "எரிக்கும் (நெருப்பு) வேதனையைச் சுலைத்துக்கொண்டிருங்கள்"(எனவும் கூறப்படும்).

23. விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அவர்களை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் கவனப்பதிகளில் நுழைவிப்பான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; (பின்னும்) அவற்றில் தங்கத்தினாலான கடதங்களும், முத்து(ஆபரணமும்) அவர்கள் அணிவிக்கப்படுவார்; அதில் அவர்களுடைய உடைகளும் பட்டாகும்.

وَهُدُّوا إِلَى الظَّبَابِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُّوا إِلَى صَرَاطِ
 الْمُحَمَّدِ^{٢٢} إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَيْصَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَالْمَسْجِدِ الْحَرامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءَ إِلَيْهِ
 فِيهِ وَإِلَيْهِ وَمَنْ يُرِيدُ فِيهِ بِالْحَادِثِ الْمُظْلِمِ ثُدُّتُهُ مِنْ
 عَذَابِ الْكَبُورِ^{٢٣} وَإِذْ بُوَأْنَ الْأَيْرُوهِيُّوْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
 تُشْرِكُ بِي شَيْئًا وَطَهَرَ بَيْتَيِّ لِلْكَلَافِينَ وَالْقَائِمِينَ وَ
 الرُّكُمُ السُّجُودُ^{٢٤} وَأَذْنُ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ يَا تُوكَ رِجَالًا
 وَعَلَى هُنْ ضَامِرَ يَأْتِيْنَ مِنْ هُنْ فِيْهِ حَيْقَ^{٢٥} لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَدُّ كُرُو الْسَّمَاءِ الْمُتَّمَمَ مَعْلُومَتِ
 عَلَى مَارَزَ قَهْمَ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُّوا مِنْهَا
 وَأَطْعُمُوا الْبَآسَ الْفَقِيرَ^{٢٦} شُرُّمَ لِيَقْضُوا نَفَثَهُمُ
 وَلَيُوْقَوْا نَدْرَهُمَ وَلَيُظْلَمُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ^{٢٧}
 ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمُ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ
 وَاحْلَتُ لَكُمُ الْأَنْعَامُ لِلْأَمَانِ شَلَّ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 الرِّجَسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ^{٢٨}

24. இன்னும் (கலிமா நையபிபா எனும்) பரிசுத்தமான கூற்றின் பால் அவர்கள் வழிகாட்டப்பட்டிருந்தனர்; இன்னும் புகழுக்குரியவளில் பாதையின்பாலும் அவர்கள் (இம்மையில்) செலுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

25. நிச்சயமாக நிராகரித்து, அவ்வாறுவின் பாதையை (அதில் விகவாசிகள் செல்வதை) விட்டும், (மற்றும் மஸ்ஜிதுக் கூராம்) அதில் வசிப்போராயிலும், (அதற்கு தூராமா) வெளியில் வசிப்போராயிலும், மனிதர்களில் யாவருக்குமே சமமாக அதை நாம் ஆக்கிரியருக் கிடோமீ அத்தகைய புனிதமான பள்ளியை (அதனுள் செல்வதை) விட்டும் தடுக்கிறார்களே அத்தகையோர் (நஷ்டவாசிகளாவர்.) இன்னும் அதில் (பாலம் செய்தலெனும்) அரியாயத்தைக் கொண்டு யார் (அசத்தியத்தின்பால்) சாய்வதை நாடுகிறாரோ அவருக்கு நோவினைத்தரும் வேதனையிலிருந்து நாம் கலைக்கச் செய்வோம்.

26. (நுசியே!) இப்ராஹிமுக்கு (நமது) வீட்டின் இடத்தை நிர்ணயித்து, "நீர் எனக்கு எவரையும் இளையாக்காதீர்; என்னுடைய வீட்டை சுற்றி வருவோருக்கும், அதில் (தொழுகைகளை நிறைவேற்ற) நிற் போருக்கும், அதில் குனிந் து சிரம்பணி(ந்துதொழு) வோருக்கும் அதனைப்பரிசுத்தப்படுத்திவைப்போக!" என்று நாம் கூறியதை (நீர் நினைவு கூர்வீராக!)

27. " ஹஜ்ஜாக்காக (அதைச் செய்ய வருமாறு) நீர் மனிதர்களை அழைப்போக! " (அவ்வழைப்பை ஏற்று) அவர்கள் நடந்தவர்களாக உம்மிடம் வருவார்கள்; இன்னும், இனைத்த(கணப்பற்ற) ஒட்டகங்களின் மீது (வரை செய்தவர்களாகவும் வருவார்கள்.) அவை தூராமான ஒவ்வொரு வழிமிலிருந்தும் (அவர்களைக்கொண்டு) வரும்.

28. தங்களுக்குரிய (இம்மை மறுமையின்) பலன்களை அவர்கள் அடைவதற்காகவும், அல்லாஹிலின் பெயரை _ அவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்த (குர் பாஸிப் பிராணிகளான ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் (முதலிய) நாற் கால் பிராணிகள் மீது குறிப்பிட்டநாட்களில் கூறுவதற்காகவும் (வருவார்கள்) ஆகவே, அருக்கப்பட்ட) வைகளிலிருந்து நீங்களும் புசியுங்கள்; கஷ்டப்படும் ஏழைக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள்.

29. பின்னர் (தலைமுடி இறக்கி, நகம் தறித்து, குளித்து இற்றாமை களைவதன் மூலம்) தங்கள் அமுக்குகளை அவர்கள் நீக்கிக் கொள்ளவும்; தம் நேர்ச்சௌக்களையும் அவர்கள் நிறைவேற்றவும்; ஹஜ்ஜின் அடிப்படைக்கடமையான தவாபை நிறைவேற்ற) பூர்வீக ஆலயமான (கஸ்பா எனும்) வீட்டையும் அவர்கள் தவாபிப் பெய்யவும்.

30. இதுவே (ஹஜ்ஜாடைய கிரியைகள் பற்றிய முறையாகும்). மேலும், அல்லாஹிலினால் புனிதமாக்கப்பட்டவைகளை எவர் மேன்மைப்படுத்து கிறாரோ அது அவருடைய இரட்சகளிடத்தில் அவருக்கு மிகச் சிறந்ததாகும்; மேலும், (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால்நடைப் பிராணிகளிலிருந்து உங்களுக்கு (விலக்கப்பட்டவையென) ஓதிக்காட்டப்பட்டதைத்தவிர, மற்றவை உங்களுக்கு (உண்ண) அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன; ஆகவே விக்ரக (வணக்க)ங்களிலுள்ள அசுத்தத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; பொய்க்கூற்றையும் நீங்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

حَنْفَاءَ بِكُوْنِهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَكَانَتْ
 خَرَّيْنَ السَّمَاءَ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ وَتَهُوَى بِهِ الرِّيحُ فِي
 مَكَانٍ سَجِيقٍ ^(١) ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمُ شَعَلِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ
 تَقْوَى الْقُلُوبِ ^(٢) لَكُوْنِ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى آجِلِ مُسَيْئَتِهِ
 مَحْلُومًا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ^(٣) وَلَكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا
 لِيَذْكُرُوا السَّمَاءَ اللَّهُ عَلَى مَارَزَ قَهْمُ وَمَنْ بَهِيمَةَ الْأَعْامَدِ
 فِي الْهُكْمِ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ اسْلَمُوا وَبَشِّرَ الْمُخْبِتِينَ ^(٤)
 الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّدِيرُونَ عَلَى
 مَا أَصَابُهُمْ وَالْمُقْيِمُ الصَّلَاةَ وَمَسَارِزَ قَهْمٍ يُنْفِقُونَ ^(٥)
 وَالْبُدَنَ جَعَلْنَاكُوْنِ مِنْ شَعَلِرِ اللَّهِ لَكُوْنِ فِيهَا خَيْرٌ
 فَادْكُرُوا السَّمَاءَ اللَّهُ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
 فَكُلُّوْهَا وَأَطْعُمُوا الْقَانِمَ وَالْمُعْتَرَكَذِلَكَ سَحْرُهَا
 لَكُوْنِ لَعَلَكُمْ تَشْكُرُونَ ^(٦) لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا
 دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى وَمِنْكُمْ ذَلِكَ سَحْرُهَا
 لَكُوْنِ لِتُكَبِّرُوا اللَّهُ عَلَى مَا هَدَى لَكُمْ وَبَشِّرَا الْمُحْسِنِينَ ^(٧)

31. அல்லாஹ் வுக்காக (அடத்தியத்தை விட்டும் சத்தியத்தின் பால்) சாய்ந்தவர்களாக, அவனுக்கு எதனையும் இணை வைக்காதவர்களாக, (வழிப்பட்டுவிடுவகள்) இன்னும், எவன் அல்லாஹ் வுக்கு இணை வைக்கின்றானோ அப்பொழுது அவன், வான்ததிலிருந்து (முகங்குப்புற) விழுந்து பறவைகள் அவனை இராய்ஞ்சிக் கொண்டு சென்றதைப் போன்றோ அல்லது (பெருஞ்சொர்று அவனை வெகு தூரத்தில் உள்ள இடத்திற்கு அடித்துக் கொண்டு சென்றதைப் போன்றோ இருக்கின்றான்.

32. அதுவே (அவனுடைய கதியாகும்); இன்னும் எவர் அல்லாஹ் வின் அடையாளச் சின்னங்களை கண்ணியப்படுத்துகின்றாரோ அப்போது நிச்சயமாக அது இதயங்களிலுள்ள பயபக்திமில்ரெற்பட்டது) ஆகும்.

33. (குர்பானிப் பிரானிகளான, ஆடு, மாடு, ஓட்டகங்கள் ஆகியவைகளான) அவைகளில் (அவற்றின் பாலை அருந்துதல், சவாரிசெய்தல், அவற்றின் உரோமங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் போன்ற) பலன்கள் குறிப்பிட்ட நேரம் வரை உங்களுக்குண்டு; பின்னர், அவைகளுக்குரிய இடம் பூர்வீக வீட்டின்பாலாகும்.

34. (ஆடு, மாடு, ஓட்டகம் ஆகிய) கால்நடைப் பிரானிகளிலிருந்து அவன் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கின்றவற்றின் மீது அல்லாஹ் வின் பெயரை அவர்கள் கூறுவதற்காக ஒவ்வொரு சுறுகத்தாருக்கும் குர் பானி செய்வதை நாம் ஏற்படுத்தியிருந்தோம்; ஆகவே உங்களுடையவனைக்கத்திற்குரிய) நாயன் (நேரே) ஒரு நாயன் தான்; அவன் ஒருவனுக்கே நீங்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடங்கன். மேலும், உள்ளச்சம் உடையவர்களுக்கு(நடியே) நீர் நன்மாராய்ங்க ருவீராக!

35. அவர்கள் எத்தனையோரென்றால், அல்லாஹ் (வடையபெயர்) கூறப்பட்டால், அவர்களுடைய இதயங்கள் (அச்சத்தால் பயந்து) நடுங்கிலிடும்; (துண்பங்களிலிருந்து) அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதின் மீது பொறுமையாளர்களாகவும், தொழுஷையை நிறைவேற்ற நுபவர்களாகவும் இருப்பர்; அவர்களுக்கு நாம் அளித்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

36. (அல்லாஹ் வின் பெயரால் ஹரமின் பால் கொண்டு செல்லப்படும் கொழுத்த ஒட்டகங்களை – அவற்றை உங்களுக்காக அல்லாஹ் வுடைய அடையாளங்களில் உள்ளவையாக நாம் ஆக்கியிருக்கிறோம்; உங்களுக்கு அவற்றில் பெரும் நன்மை இருக்கிறது; ஆகவே (அதன் இடது முன் காலைமடக்கிக் கட்டி மீதமுள்ள மூன்று மூன்று கால்களில் அது நிற்குமாறு) நிறுத்தி வைத்து, அல்லாஹ் வின் பெயரைக் கூறி (அறுத்து) விடுவேங்கள். அது விலாப்புப்புறமாக கீழே விழுந்து விட்டால், அதிலிருந்து நீங்களும் உண்ணும்கள்; (தேவையுடையோராய் இருந்தும் பிறிடம்) கேட்காதவர்களுக்கும், அதை யாசித்துக் கேட்டவர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள்; நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக அவ்வாறு அதனை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித்தந்தோம்.

37. (இவ்வாறு குர்பானி செய்யப்பட்ட,) அவற்றின் மாமிசங்களோ அல்லது அவற்றின் இரத்தங்களோ அல்லாஹ் வை ஒருபோதும் அடைந்து விடுவதில்லை; எனினும் உங்களிலுள்ள பயபக்திதான் அவனை அடையும்; உங்களை அவன் நேர் வழியில் செலுத்தியதற்காக (தக்பீர் கூறி) அல்லாஹ் வை நீங்கள் பெருமைப்படுத்துவதற்காக, இவ்வாறு அவைகளை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்தாள்; மேலும் (நடியே) நன்மை செய்வோருக்கு நீர் நன்மாராய்ங்க ருவீராக!

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الظَّالِمِينَ أَمْنًا لِلَّهِ لَا يُحِبُّ كُلَّ
 خَوَانٍ كُفُورٌ أَذْنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ يَا أَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَلَمْ يَأْتِ اللَّهُ
 عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدْ يُرِكُّ^١ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
 إِلَّا أَنْ يَقُولُوا إِنَّا نَلَمْسَنَ اللَّهَ وَلَمْ يَأْدِهُ إِلَّا إِنَّ اللَّهَ إِلَّا إِنَّ
 بِعَضَ لَهُمْ أَمَّا صَوَامِعُ وَبَيْعَ وَصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ
 فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مِنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوْيٌ
 عَزِيزٌ^٢ الَّذِينَ إِنْ مَكَثُوكُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَاتَّوَ
 الرُّكُوْةَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ
 الْأُمُورِ^٣ وَإِنْ يَعْلَمْ بُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ بِوَحْيٍ وَعَادُ
 وَهَنُودٌ^٤ وَقَوْمٌ ابْرَهِيمُ وَقَوْمٌ لُوطٌ^٥ وَأَصْحَابُ مَدِينَ وَكَذِيبٌ
 مُوسَى فَأَمْلَيْتُ لِلْكُفَّارِينَ ثُمَّ أَخْذَتْهُمْ فَلَيْفَ كَانَ تَكِيرٌ^٦
 فَكَاهِينٌ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكَهُمْ أَوْ هِيَ ظَالِمَةٌ فَلَيْ خَلَوَيْهِ عَلَى عَرْوَشِهِ
 وَلَيْلَ مَعْكَلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ^٧ أَفَلَمْ يَسِيرُ وَفِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ
 لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
 تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ^٨

38. நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசங் கொண்டவர்களை (நிராகரிப்போரின் தீங்கு அவர்களை அனுகாது) தடுத்துக்கொள்கிறான். (உடன்படிக்கைகளை உடைத்தெறிகின்ற) அதிமோசக்காரர்களை, (அவளின் அருட் கொடைக்களுக்கு நன்றி செய்யாது) மறுப்பவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

39. (நிராகரிப்போரால்) போர் தொடுக்கப்பட்டோர்க்கு அவர்கள் அந்தமிழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் (போர் தொடுத்தோரை எதிர்த்து) யுத்தம் செய்ய அனுமதியளிக்கப்பட்டுவிட்டது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் வோ, இவர்களுக்கு உதவி செய்ய மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

40. அவர்கள் எத்தனையோரென்றால் நியாயமின்றித் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து (விரோதிகளால்) வெளியேற்றப்பட்டார்கள்; "எங்களுடைய இரட்சகள் அல்லாஹ் (இருவன்)தான்" என்று கூறியதைத்தவிர (வேறெற்றுவும் அவர்கள் வாக்காக இருக்கவில்லை) மேலும், மனிதர்களில் (அநியாயம் செய்யும்) சிலரை, (மற்ற சிலரைக் கொண்டு அல்லாஹ் தடுக்காதிருந்தால், (பாதிரிகளின்) மடங்களும், கிறிஸ்தவர்களின் வணக்கஸ் தலங்களும், யூதர்களின் வணக்கஸ் தலங்களும், மஸ்ஜி துகளும் இவற்றில் அல்லாஹ் உற்வடைய பெயர் அதிகமாக கூறப்படுவெள்யாவும்) இடிக்கப்பட்டுப் போயிருக்கும்; அல்லாஹ் உற்வக்கு எவன் உதவி செய்கிறானோ அவனுக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ் உற்வும் உதவி செய்கிறான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் உற்விமைக்கவன், யாவரையும் மிகைத்தவன்.

41. அவர்கள் எத்தனையோரென்றால், நாம் அவர்களுக்கு பூமியில் (காரியங்களை நிர்வகிக்கும்) ஆற்றலை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால், அவர்கள் தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்ற ரூவார்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுத்து வருவார்கள்; நன்மையை ஏவி தீவையை விட்டும் விலக்குவார்கள்; மேலும் சகல காரியங்களின் முடிவும் அல்லாஹ்விடிடமே இருக்கிறது.

42. மேலும் (நபியே) இவர்கள் உம்மைப் பொய்யாக்கினால், (அதனால் நீர் கலக்கமுற வேண்டாம்; ஏனெனில்) இவர்களுக்கு முன்னிருந்த நான்வடைய சமூகத்தாரும், ஆதுகூட்டத்தாரும், ஸமூதுகூட்டத்தாரும் (தங்கள் நபிமார்களை) நிச்சயமாகப் பொய்யாக்கினர்.

43. இன்னும், (இப்ராஹீமை) இப்ராஹீமுடைய சமூகத்தவரும், (ஹாத்தை) ஹாத்துடைய சமூகத்தவரும் (பொய்யாக்கினார்கள்).

44. (இவ்வாறே) மதியன் வாசிகளும், (அல்லாஹ் வின் தூதரைப் பொய்ப்படுத்தினர். இவ்வாறே) மூஸாவும் (தம் சமூகத்தாரால்) பொய்யாக்கப்பட்டார்; ஆகவே, நிராகரித்தோருக்கு நான் அவகாசம் கொடுத்தேன், பின்னர் அவர்களை நான் பிடித்துக்கொண்டேன், (என்னுடைய) வேதனை (யின்பயங்கரம்) எவ்வாறிருந்தது? (என்பதை கவனிப்பீராக)

45. எத்தனையோ ஊர்களை அவை அநியாயம் செய்துகொண்டிருக்க நாம் அவற்றை அழித்துள்ளோம்; அவை அவற்றின் முகடுகளின் மீது விழுந்து கிடக்கின்றன; இன்னும், பாழடிக்கப்பட்ட சினாருகளின்மீதும், உறுதியாக கட்டப்பட்ட கோட்டைகளின்மீதும், (அவை விழுந்தழிந்து கிடக்கின்றன)

46. பூமியில் அவர்கள் பிரயாணம் செய்யவில்லையா? (அவ்வாறு பிரயாணம் செய்வார்களாயின்) உணர்த்து கொள்ளக்கூடிய இதயங்கள் அதன்மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்; அல்லது (நல்லுபதேசத்தைக்) கேட்கக்கூடிய காதுகள் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்; நிச்சயமாக, அவர்களுடைய (வெளிப்)பார்வைகள் குருடாகவில்லை; எனினும், நெஞ்சங்களிலுள்ள (அவர்களுடைய) இதயங்கள் குருடாகவிலிட்டன.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنْ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ كَالْفَ سَنَةٌ مِنَ الْمَا تَعْدُونَ ۝ وَكَيْنُ مِنْ قَرِيبَةٍ
 أَمْلَكَتْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخْذَنَاهَا وَإِنَّ الْمَصِيرَ إِلَى قُلْ
 يَأْتِيهَا الْقَاتُلُ إِنَّمَا الْكُوْنُ يَرْمِيَنِ ۝ قَالَ الَّذِينَ امْتَوَأَ
 عَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرَزْقٌ كَوِيعٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا
 فِيَّ إِلَيْنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيْمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا
 مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا دَعَاهُنَّ الْقَنِيْشِيْطُونَ
 فِيَّ أَمْنِيَّتِهِ فَيَسْتَخِرُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَنُ ثُمَّ يُحَكِّمُ اللَّهُ
 إِلَيْهِ وَاللَّهُ عَلِيْمٌ حَكِيمٌ ۝ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَنُ
 فِتْنَةً لِلَّذِينَ قَلُوبُهُمْ مَرْضٌ وَالْقَاسِيَةَ قَلُوبُهُمْ وَ
 إِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شَقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ اؤْتُوا
 الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ
 قَلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادُ الَّذِينَ امْتَوَأَلَى حِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ ۝
 وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَّةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
 السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقْلِيْمٌ ۝

47. மேலும்,(நடியோ) அவர்கள் வேதனையை(அது எங்கே எனக் கேட்டு) உமியிடம் அவசரமாகத்தேடுகின்றனர்; அல்லாஹ் தன் வாக்கிற்கு ஒரு போதும் மாற்றம் செய்யமாட்டான்; மேலும் நிச்சயமாக, உம் இரட்சகணிடத்தில் ஒரு நாளாகிறது, நீங்கள் கணக்கிடும் ஆயிரம் வருடங்கள் போன்றதாகும்.

48. எத்தனையோ ஜர் (வாசி) கள்_ அவை அநியாயம் செய்துகொண்டிருந்த நிலையில் நான் அவற்றுக்கு அவகாசம் அளித்திருந்தேன்; (ஆனால் அவர்கள் அக்கிரமமே செய்து வந்தார்கள்) பின்னர் நான் அவற்றைப்பிடித்துக்கொண்டேன்; (அவர்கள் இறந்த பின்னரும்) என்பாலே மீண்டும் வரவேண்டியதிருக்கின்றது.

49. (நடியோ) நீர் கூறும்: மனிதர்களே நான் உங்களுக்குத் தெளிவாக அச்சழுட்டி எச்சாரிக்கை செய்கின்றவன்தான்.

50. ஆகவே விசுவாசங்கொண்டு, நற் கருமங்களையும் செய்கிறார் களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு மன்னிப்பு, மற்றும் கண்ணியமான உணவும் உண்டு.

51. இன்னும், நம்முடைய வசனங்களில் (நம்மை) இயலாமலாக்குவதற்காக முயற்சிகளின்றார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் நரகவாசிகள்!

52.(நடியோ) உமக்குமுள் எந்தத் தூதரையும், எந்தநபியையும் அவர் ஓதினால், அவருடைய ஒதுதலில் வைத்தான் (நோயிருப்பவர் களின் நெஞ்சங்களில்) குழப்பத்தைப் போட்டே அல்லாமல் நாம் (அவர்களை) அனுப்பவில்லை. (அவர்களுடைய மனதில்) வைத்தான் போட்டதை அல்லாஹ் நீக்கிவிட்டு அதன் பின்னர், தன்னுடைய வசனங்களை (அறிவுடையோர்களுடைய இதயங்களில்) உறுதிப்படுத்திவிடுகிறான். இன்னும் அல்லாஹ் யாவையும் நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

53. (இவ்வாறு) வைத்தான் போட்ட(குழப்பத)தை எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ அவர்களுக்கும், எவர்களுடைய இதயங்கள் (கல்லைப்போல்) கடினமாயிருக்கின்றனவோ அவர்களுக்கும் சோதனையாக ஆக்குவதற்காகவே (அல்லாஹ் அவ்வாறு செய்தான்) நிச்சயமாக அறியாக்காரர்கள் வெகு தூரமான பிளவில் தான் இருக்கின்றனர்.

54. மேலும், அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்கள், நிச்சயமாக இவ்வேதமான(து) உம் இரட்சகணிடமிருந்து வந்த உண்மை என அறிந்து, அதை அவர்கள் விசுவாசிப்பதற்காகவும், இன்னும் (இதனால்) அவர்களின் இதயங்கள் அவற்றுக்குப்பணிவதற்காகவும் (அவ்வாறு செய்தான்) மேலும், விசுவாசங்கொண்டோரை நிச்சயமாக அவர்களை, அல்லாஹ் நேரான வழியில் செலுத்துகிறவன்.

55. நிராகரிப்போர், தங்களிடம் மறுமைநாள் திட்டங்களை வரும் வரை; அல்லது மலட்டுநாளின் வேதனை அவர்களிடம் வரும் வரையில், இவ்வேதத்தைப்பற்றி சந்தேகத்திலேயே இருந்து கொண்டிருப்பர் (18)

الْمُلْكُ يَوْمَئِنِ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ امْنَوْا وَ
 عَمِلُوا الصَّلِحَاتِ فِي جَنَّتِ التَّعْلِيُّ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَدَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتْلُوا أَوْ مَاتُوا لِبِرْزَقَنَاهُمْ
 اللَّهُ رَزَقَهُمْ حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ٤٥
 لَيْدُ خَلَقَهُمْ مُدْخَلًا إِلَيْرَضُونَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيهِ
 حَلِيمٌ ٤٦ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عَوْقَبَ بِهِ
 ثُمَّ يُغْنِي عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ لَعْفُوٌ غَفُورٌ ٤٧
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوْلِيْجُ الْيَوْلِيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِيْجُ النَّهَارَ
 فِي الْيَوْلِيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٤٨ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٤٩ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً ٥٠ إِنَّ
 اللَّهَ لَطِيفٌ خَيْرٌ ٥١ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٥٢

56. அந்தாளில் (சர்வ அதிகாரமும் கொண்ட) ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. அவனே அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பான்; ஆகவே; விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அருட்கொடைகள் உடைய கவனபதிகளில் இருப்பார்கள்.

57. இள்ளூம், நிராகரித்து, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகிறார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கே இழிவுதரும் வேதனையுள்ளு.

58. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (ஹிஜ்ரத் துச் செய்து) புறப்பட்டு, பின்னர் (யுத்தத்தில்) கொல்லப்பட்டோ, அல்லது இறந்தோ விடுகின்றனரே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகக் அழகான (முறையில்) உணவளிக்கிறான்; இள்ளூம், நிச்சயமாக அல்லாஹ்— அவன் தான் உணவளிப்பவர்களிலெல்லாம் மிகக் மேவாளாவன்.

59. (ஆகவே) நிச்சயமாக, எதனை அவர்கள் பொருந்திக் கொள்கிறார்களோ அப்பிரிவேசிக்குமிடத்தில் அவன் அவர்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், யாவையும் நன்கறிகிறவன், மிகுந்த சகிப்புத்தள்ளமையுடையவன்.

60. (அத்தகைய அருட்கொடைகள் அனைத்தும் கொண்ட) அது (அவர்களுக்கே உரியதாகும்). மேலும், எவர் தான் எதனால் துன்புறுத்தப் பட்டாரோ அது போன்றே (துன்புறுத்தியவரை) தன்டித்துவிட்டு, அதன்பின்னர் அவர் மீது கொடுமை செய்யப்படுமானால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் (துன்பத்திற்குள் எான) அவருக்கு உதவி புரிவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிகவும் பிழை பொறுப்பவன், மிகக்மள்ளிப்பவன்.

61. அ(வ்வாறு உதவி செய்த)து நிச்சயமாக அல்லாஹ், இரவைப் பகலில் புகுத்துகிறான்; பகலை இரவில் புகுத்துகிறான் எனும் (அவனது வல்லமையின்) காரணத்தினாலாகும். இன்னும் (அனைத்தையும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; பார்க்கிறவன்.

62. (இரவைப் பகலிலும் பகலை இரவிலும் நுழைவிக்கும் மாபெரிய ஆற்றலாகிய) அது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்— அவன் தான் உண்மையானவன்; மற்றும் நிச்சயமாக அவனையன்றி (வேறு) எதை அவர்கள் பிரார்த்திக்கின்றார்களோ அதுவே பொய்யானதாகும்; இன்னும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்— அவன் தான் மிக உயர்ந்தவன், மிகப் பெரியவன் என்பதினாலுமாகும்.

63. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வாளத்திலிருந்து நீரை (மழையை) இறக்குகிறான்; (அதனால்) டூமி பசுமையாகிவிடுகிறது என்பதை (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் நுட்பமாக அறிகிறவன், (யாவையும்) நன்குணர்பவன்.

64. வானங்களில் உள்ளவையும், டூமியில் உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியவையாகும்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ்— அவன் தான் (பிறாளின்) தேவையற்றவன்; புகழுக்குரியவன்.

الْأَوْتَارَ إِنَّ اللَّهَ سَحَرَ لِكُم مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقْعُدْ عَلَى الْأَرْضِ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ^{٤٦} وَهُوَ الَّذِي
 أَحْيَاكُمْ نَحْنُ يُمْبَثِكُمْ نَحْنُ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ^{٤٧}
 لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكَاهُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي
 الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُّسْتَقِيمٍ^{٤٨}
 وَإِنْ جَادَ لَوْكَ فَقُلِّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ^{٤٩} إِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْدُمْ فِيهِ تَعَلَّفُونَ^{٥٠} إِنَّمَا
 تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
 إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ^{٥١} وَيَعْبُدُونَ مَنْ دُونَ اللَّهِ مَا
 لَهُ يُرِيلُ بِهِ سُلْطَنًا وَمَا لِيَسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِنْ نَصِيرٍ^{٥٢} وَإِذَا تُشْتَأْلِ عَلَيْهِمُ الْأَنْذِيرُ نَتَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْمُنْكَرُ يَكَادُونَ يَسْطُونَ يَا الَّذِينَ
 يَتَّشَوْنَ عَلَيْهِمُ الْأَيْتَنَا قُلْ أَفَأَنْذِكُمْ بِشَرِّ مَنْ ذَلِكُمْ
 الْأَنْذَارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَوْيَسَ الْمَصِيرُ^{٥٣}

65. (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் பூமியிலுள்ளவற்றையும், அவனுடைய கட்டளையைக் கொண்டு கடலில் செல்லும் சுப்பஸையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித்திருக்கிறான்; வானத்தை-அது தன் னுடைய அனுமதியின்றி, பூமியின் மீது விழுந்து விடாதவாறும் அவன் அதனை தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது மிக்க இருக்கமுடையவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

66. இன்னும் அவன் எத்தனையவனென்றால், உங்களுக்கு அவன் உயிரவித்தான்; பின்னர் உங்களை அவன்மரணிக்கச் செய்வான்; பின்னர் உங்களை அவன் உயிர்ப்பிப்பான்; (எனினும்) நிச்சயமாக மனிதன் மிக நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறான்.

67. (நபியே!) ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் வழிபாட்டுமுறையை நாம் ஆக்கிணோம்; அவர்கள் அதனை (முறையாக) செய்கிறவர்களாக இருக்கின்றனர்; ஆகவே அவர்கள் திட்டமாக இக்காரியத்தில் உம்முடன் பின்ஸ்கிக் கொள்ள வேண்டாம்; இன்னும், நீர் அவர்களை உம்முடைய இரட்சகள் (ஏற்படுத்திய வழியின்) பக்கம் அழைப்போக! நிச்சயமாக, நீர் தான் நேர் வழியில் இருக்கின்றீர்.

68. (நபியே! பின்னும்) அவர்கள் உம்முடன் தர்க்கம் செய்தாலோ, "நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்" என்று (அவர்களுக்கு) நீர் கூறுவீராக.

69. நீங்கள் எதில் (என்னுடன்) கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறீர்களோ அதில் அல்லாஹ் மறுமை நாளில் உங்களிடையே தீர்ப்பளிப்பான் (என்றும் கூறுவீராக).

70. (நபியே!) வானத்திலும், பூமியிலும் இருப்பவற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான் என்பதை நீர் அறியவில்லையா? நிச்சயமாக, இது (லவ்ஹால் மஹ்ரிப்பூல் என்னும்) புத்தகத்தில் இருக்கின்றது; நிச்சயமாக இது அல்லாஹ் வுக்கு மிகக் கலபமானதேயாகும்.

71. (நபியே!) இன்னும் அவர்கள் அல்லாஹ் வையன்றி – அதற்கு அவன் எந்தச் சான்றையும் இறக்கிவைக்காததையும், இன்னும், எதுபற்றிய அறிவு அவர்களுக்கில்லையோ அதையும் வணங்குகின்றனர்; (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்களுக்கு (மறுமையில்) உதவி செய்வோர் எவருமில்லை.

72. இன்னும் தெளிவானவைகளான நம்முடைய வசனங்கள் இவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், (அவற்றை) நிராகரிப்பவர்களுடைய முகங்களில் (கோபத்தினால் ஏற்பட்ட) வெறுப்பை நீர் அறிவீர்; நம்முடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஒதிக்காணபிப்போரை அவர்கள் தாக்குவதற்கு நெருங்குவர்; (ஆகவே) இவர்களிடம் நீர் கூறுவீராக: "நான் உங்களுக்கு இதனைவிடக் கேட்டதை அறிவிக்கட்டுமா? (அது நரக) நெருப்புத்தான்; அதனையே (உங்களைப் போன்ற) நிராகரிப்போருக்கு அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; (அது) சேருமிடத்திலும் மிகக்கெட்டது."

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَعِمُوا إِلَهًا إِنَّ الَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كُنْ يَخْلُقُوا ذَبَابًا وَلَوْ
 أَجْتَمَعُوا إِلَهًا وَإِنْ يَسْلِبُوهُمُ الدَّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِدُوهُ
 مِنْهُ ضَعْفُ الظَّالِمِ وَالْمَطْلُوبُ ۝ مَا قَدَرَ رُوَاللهُ
 حَقًّا قَدْرُهُ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَغَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ
 الْمُلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۝ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝
 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
 الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كَعُوا وَاسْجُدوا وَ
 اعْبُدوا وَارْتَكُوا وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
 وَجَاهُدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادٍ هُوَ اجْتَبَيْكُمْ وَمَا
 جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۝ مَلَكَةٌ أَيْمَنُكُمْ
 إِبْرَاهِيمٌ هُوَ سَمِيكُ الْمُسِلِمِينَ لَا مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
 لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
 النَّاسِ فَاقْتِسِمُوا الصَّلَاةَ وَاتُّو الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
 بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَانَا كُمْ فَنَعَمَ الْمَوْلَى وَنَعَمَ النَّصِيرُ ۝

73. மனிதர்களே! ஒர் உதாரணம் கூறப்படுகிறது; ஆகவே அதனை(செவிதாழ்த்தி)க் கேளுங்கள்; அல்லாஹ் வையன் றி நிச்சயமாக நீங்கள்(தெயவங்களை) அழைக்கிறீர்களே அத்தகையவர்கள் – அவர்கள் அதற்காக ஒன்று கூடினாலும் சரியே! ஒரு "ஈ" யைக்கூட படைக்கவே மாட்டார்கள்; மேலும் ஒர் "ஈ" அவர்களிடமிருந்து ஏதேனும் ஒரு பொருளை பறித்துக் கொண்டாலும் அதனை அதனிடமிருந்து விடுவிக்கவும் அவர்களால் முடியாது,(என்னிறால்,அவற்றை தெயவங்களைத்)தேடுபவரும்,(அவர்களால் தெயவங்களை)தேடப்படுகிறவரும் பலவீனமாடந்துவிட்டனர்!

74. அல்லாஹ் வை அவனுடைய தகுதிக்குத் தக்கவாறு அவர்கள் மதிக்கவில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகக் பலம் வாய்ந்தவன்,(யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்.

75. அல்லாஹ் மலக்குகளிலிருந்தும், மனிதர்களிலிருந்தும் தூதர்களை_அவன் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

76. அவர்களுக்கு முன்(ஏர் சென்று) இருப்பவற்றையும், அவர்களுக்குப் பின்னர் வர) இருப்பவற்றையும் அவன் அறிவான், இன்னும் எல்லாக் காரியங்களும் அல்லாஹ்வின் பக்கமே(தீர்ப்புக்காக) திருப்பிக்கொண்டுவரப்படும்.

77. விசவாசங்கொண்டோரே! தீங்கள் (குனிந்து) ருகூஷ் செய்யுங்கள்; இன்னும்(தீர்ம்பவனிந்து) ஸாஜுதும் செய்யுங்கள்; இன்னும் உங்கள் இரட்சகளை வணங்குங்கள்; மேலும் நீங்கள் வெற்றியடைவதற்காக நன்மையைச் செய்யுங்கள்.

78. (விசவாசங்கொண்டோரே) இன்னும் நீங்கள் அல்லாஹ் வைடைய பாதையில் (உங்களுடைய முழு சக்தியையும் பயன்படுத்தி) அறப்போர் செய்ய வேண்டிய முறைப்படி அறப்போர் (திலஹாது) செய்யுங்கள்; அவனே உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கிறான்; இந்த மார்க்கத்தில் அவன் உங்களுக்கு யாதொரு சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை; உங்களுடைய தந்தை இப்ராஹீமுடைய மார்க்கத்தை(கடைபிடியுங்கள்!) அவன்தான்(இதற்கு) முன்னர், உங்களுக்கு முஸ்லிம்கள் எனப் பெயரிட்டான்; இ(வேவதத்)திலும் தான் (அவ்வாரே உங்களுக்குப் பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது, இதுஏனெனில் நம்முடைய) இத்தாதரே உங்களுக்குச் சாட்சியாக இருப்பதற்காகவும், நீங்கள் மற்ற மனிதர் களுக்குச் சாட்சியாக இருப்பதற்காகவுமேயாகும்; எனவே, தொழுகையை நீங்கள் நிறைவேற்றுங்கள், ஜகாத்தையும் கொடுங்கள்; அல்லாஹ் வை (அவனின் மார்க்கத்தை)ப் பலமாகப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; அவன் தான் உங்களுடைய பாதுகாவலன்; பாதுகாவலனில் அவன் நல்லவன்; மேலும், நல்ல உதவியாளன்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْتُمْ فِي شَرِيفِ الْكِتَابِ وَمَنْ يَعْصِي
اللَّهَ فَإِنَّمَا يَعْصِي نَفْسَهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ أَفْلَحَ اللَّهُ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ
خَشِعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ الظَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ وَالَّذِينَ
هُمْ لِلرَّكُوعِ فَعُلُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَفَظُونَ ۝ إِلَّا
عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّمَا غَيْرَ مَلَوْمِينَ ۝ فَمَنْ
يَتَعَنَّ فَوَإِذَا ذَلِكَ قَاتِلِيكَ هُمُ الْعُدُوْنَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ
لِأَمْنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوةِ رَبِّهِمْ يُحَافِظُونَ ۝
أَوْلَئِكَ هُمُ الْوَرُثُونَ ۝ الَّذِينَ يَرْثُونَ الْفِرَادِ وَسَرَّهُمْ فِيهَا
خَلِدُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلْطَانٍ مِّنْ طِينٍ ۝
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكَنِينَ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً
فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عَظِيمًا فَكَسَوْنَا الْعَظِيمَ
لَهُ مِنْ كُلِّ إِنْسَانٍ خَلْقًا خَرَقْتَ بِرُوكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَلَقِينَ ۝
ثُمَّ إِنَّمَا بَعْدَ ذَلِكَ لَمْ يَتَوَمَّ ۝ ثُمَّ إِنَّمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبْعَثُونَ ۝
وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْعَلَقِ غَافِلِينَ ۝

அத்தியாயம் : 23

அல் முஃமினூன் — விசவாசிகள்

வசனங்கள் : 118 மக்க ருகூஃகள் : 6

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. விசவாசிகள் திட்டமாக வெற்றியடைந்துவிட்டனர்.
2. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தம் தொழுகையில் மிகக உள்ளசம் உடையவர்கள்.
3. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், வீணானவற்றைப்புறக்கணித்து இருப்பவர்கள்.
4. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், ஜகாத்தை(முறைப்படி) செய்து விடுகிறவர்கள்.
5. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் வெட்கத்தலங்களை (விபச்சாரத்திலிருந்து) பாதுகாத்துக்கொள்கிறவர்கள்.
6. (ஆனால்) தங்கள் மனைவியரிடமோ, அல்லது தங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர் (களான் அடிமைப்பெண்) களிடமோ தவிர; (இவர்களோடுள்ள உறவில்) நிச்சயமாக அவர்கள் நிந்திக்கப்படுவார்கள்லவர்.
7. ஆகவே, எவர்கள் இதனைத்தவிர (வேறு தவறான வழிகளைத்) தேடுகிறார்களோ அப்போது அவர்கள் தாம் வரம்புமிகியவர்கள்.
8. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களுடைய அமானிதங்களையும், தங்களுடைய வாக்குறுதியையும் (பேணிக்) காப்பாற்றுகிறவர்கள்.
9. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் தொழுகைகளைப் பேணுவார்கள்.
10. இத்தகையோர்தாம் (அவர்க்கத்தை) அனந்தரம் கொள்பவர்கள்.
11. இவர்கள் எத்தகையோரென்றால் ‘ஃபிர் தெள்ள’ (என்னும் சுவனபதியை) அனந்தரமாகக் கொள்ளவார்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (தங்கி) இருப்பவர்கள்.
12. நிச்சயமாக, (முதல்) மனிதனைக் களிமன்னின் மூலச் சத்திலிருந்து படைத்தோம்.
13. பின்னர், (அதெற்கென உள்ள) ஒருபாதுகாப்பான இடத்தில் (கர்ப்பப்பையில்) நாம் அவனை இந்திரியத்துவியாக்கினோம்.
14. பின்னர், அந்த இந்திரியத்தை இரத்தக் கட்டியாகப்படைத்தோம்; பின்னர், அவ்விரத்தக் கட்டியை மாமிசத் துண்டாகப் படைத்தோம்; பின்னர், அம்மாயிசத் துண்டை எலும்புகளாகப் படைத்தோம்; பின்னர், நாம் அதனை வேறு படைப்பாக (முழு மனிதனாக) உருவாக்கினோம்; ஆகவே, படைக்கிறவர்களில் மிக அழகானவனான (பெரும் பாக்கியங்களுக்குரிய) அல்லாஹ் உயர்வானவன்.
15. (மனிதர்களே) பின்னர், நிச்சயமாக நிங்கள் இறப்பெய்தக் கூடியவர்கள்.
16. பின்னர், மறுமை நாளின் போது நிச்சயமாக நிங்கள் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவர்கள்.
17. நிச்சயமாக உங்களுக்கு மேலுள்ள ஏழு பாதைகளை(வானங்களை)யும் நாமே படைத்திருக்கிறோம்; இப்படைப்புகளைப்பற்றி ஒரு போதும் நாம் பராமுகமானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَا كُنْتَ تَقْدِيرُ فَاسْكَنْتُهُ فِي الْأَرْضِ فَوَإِنَّا عَلَى
 ذَهَابِ أَيْهَا لَقِيْرُونَ^(١) فَإِنَّا نَأْمَنُ الْكُمْبِهِ جَذِيْتُ مِنْ تَخْيِيلِ وَ
 أَعْنَابِ الْكُمْفِيْهَا فَوَاكِهَ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُونُ^(٢) وَشَجَرَةٌ
 تَخْرُجُ مِنْ طَورِ سِينَاءَ تَبَيَّنَ بِاللَّهِ هُنَّ وَصِبَغَ لِلْأَكْلَيْنَ^(٣) وَ
 إِنَّ الْكُمْفِيْهَا لِلْأَغْمَامِ لَعِبْرَةٌ تُسْقِيْكُمْ مِنَافِي بُطْوِنَهَا وَلَكُمْ فِيْهَا
 مِنَافِعٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُونُ^(٤) وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ شَمَلُونَ^(٥)
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَقُومُ اعْبُدُ وَاللهُ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ أَفَلَا تَشْقُونَ^(٦) فَقَالَ الْمُلُوْكُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
 قَوْمِهِ مَا هَذَى الْأَيْسَرُ مِثْلُكُمْ بِرِيدُانْ يَتَفَضَّلُ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلِيْكَهُ تَعَالَى مَسِعْنَا بِهِذَا فِي أَبْيَانِ الْأَوَّلِيْنَ إِنْ هُوَ
 إِلَّا رَجُلٌ يُهْرِجُ حِنْنَةً فَتَرْجِعُ صُوَرَاهُ حَتَّىٰ حِيْنٍ^(٧) قَالَ رَبِّنَا صُرْنِي
 بِمَا كَذَّبُونَ^(٨) فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَ
 وَحْيَنَا فَإِذَا أَجَاءَهُ أَمْرُنَا وَقَارَ النَّوْرَ فَأَسْلَكَ فِيْهَا مِنْ كُلِّ
 زَوْجِيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَامَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 مِنْهُمْ وَلَا تَخْأَطْبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرِبُونَ^(٩)

18. வானத்திலிருந்து அளவோடு தண்ணீரை(மழையை) நாம் இறக்கி வைக்கிறோம்; (அதன் பின்னர்) அதனைப் பூமியில் தங்குமாறு செய்கின்றோம், நிச்சயமாக, அதனைப் (பூமிக்குள் இழுக்கப்பட்டு) போக்கிவைக்கவும் நாம் ஆற்றலுடையோர் (ஆவோம்).

19. பின்னர் அதனைக்கொண்டு பேரீச்சை, திராட்சைகள் (முதலிய) தோட்டங்களை உங்களுக்காக நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கின்றோம்; அவைகளில் உங்களுக்கு அநேகக் கனிகள் இருக்கின்றன; இன்னும் அவற்றிலிருந்தும் நீங்கள் உண்ணுகின்றீர்கள்.

20. தூர் ஸௌலாவிலிருந்து (முளைத்து) வெளிப்படும் ஒரு மரத்தையும் (நாம் படைத்தோம்) அது என்னளையையும், புசிப்போருக்கு (ஸலவமிக்க) குழம்பையும் கொண்டுமுளைக்கிறது.

21. இன்னும், நிச்சயமாக (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய)கால்நடைகளில் உங்களுக்கொரு படிப்பினை இருக்கின்றது; அவற்றின் வயிறுகளில் உள்ளவற்றிலிருந்து (பாலை) நாம் உங்களுக்குப் புகட்டுகிறோம்; அவைகளில் உங்களுக்கு அநேகப்பயன்களும் இருக்கின்றன; மேலும், அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்கின்றீர்கள்.

22. அவற்றின் மீதும், கப்பல்களின்மீதும் நீங்கள் சமந்து செல்லப்படுகின்றீர்கள்.

23. மேலும், நிச்சயமாக நாம் "நூறை" நம்முடைய தூதராக அவருடைய சமூகத்தாரின்பால் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர் (அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் வை நீங்கள் வணங்குகள்; அவளைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் உங்களுக்கு இல்லை; (அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டார்களா?" என்று கூறினார்.

24. அப்போது (அவரை) நிராகரித்துவிட்ட அவருடைய சமூகத்தாரில் உள்ள தலைவர்கள் "இவர் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேயன்றி வேறில்லை; (எனிலும்) இவர், உங்களுக்கீழே சிறப்புப்பெற நாடுகிறார்; மேலும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் மலக்குகளைத் திட்டமாக இறக்கிவைத்திருப்பான்; முன் இருள்ள நம் முதாதையர்களிடம், இதனைப் பற்றி நாங்கள் கேள்விப்பட்டதேயில்லை" என்று கூறினார்கள்.

25. "இவர் ஒரு பைத்தியக்கார மனிதரே தவிர வேறில்லை; ஆகவே சிறிது காலம்வரை இவரை எதிர்பார்த்திருங்கள் (என்றும் கூறினார்கள்)

26. "என்னுடைய இரட்சகனே! என்னை இவர் கள் பொய்யாக் கியதன் காரணமாக நீ எனக்கு உதவி செய்வாயாக" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

27. (அதற்கு) "நீர் நம் கண்களின் முன்பாகவும், நாம் அறிவிக்கின்ற பிரகாரமும் ஒரு கப்பலைச் செய்வீராக! நம்முடைய உத்தரவு வந்து, அடுப்புக்கொதிக்க ஆரம்பித்தால் (ஒவ்வொராறு ஜீவராகிகளிலும்) ஆண், பெண், இரண்டிறங்களுடுமேர்ந்த ஜோடிகளையும், உம்முடைய குடும்பத்தினரில், எவர் மீது நம்முடைய (தண்டனை பற்றிய) வாக்கு முந்திலிட்டதோ அவரைத் தவிர, மற்ற (உம்முடைய குடும்பத்து) வரையும் நீர் அதில் ஏற்றிக்கொள்வீராக; அநியாயம் செய்து விட்டார்களே அவர்களைப் பற்றி, நீர் என்னிடம் பேசாதீர், நிச்சயமாக அவர்கள் (பெருவெள்ளத்தில்) முழுகடிக்கப்பட்டுள்ளுபவர்கள்" என்று அவருக்கு நாம் வலி அறிவித்தோம்.

فَإِذَا سُتُّورِيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلْكِ فَهُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَقُلْ رَبِّ أَنْزَلَنِيْ فِي الْأَشْرَقِ
 وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزَلِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْتَ وَإِنْ كُنَّا مُبْتَدِئِينَ ۝
 ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِ هُمْ قَرْنًا الْخَرِيْنَ ۝ فَارْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا
 مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَالِكَ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِهِ أَفَلَا يَشْكُونَ ۝ وَقَالَ
 الْمَلَائِكَ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءَ الْآخِرَةِ وَأَرْفَاهُمْ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَأَهَدَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَا كُلُّ وَمَنَّا كُلُّونَ مِنْهُ
 وَيَشْرُبُ مِمَّا شَرَبُوْنَ ۝ وَلَيْسَ أَطْعَمُو بَشَرًا مِثْلَكُمْ أَنْ تَكُونُوا إِذَا
 لَخَرُوْنَ ۝ أَيَعْدُكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعَظَامًا أَنْ تَكُونُ
 فَخَرْجُوْنَ ۝ هِيَمَاتٌ هِيَمَاتٌ لِمَا تُوَعَّدُوْنَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا
 حَيَاةٌ مَا الْأَيَّانُوْنَ وَمَحْيَا وَمَا تَحْنَ ۝ بِمَبْعَثِيْنَ ۝ إِنْ هُوَ
 إِلَّا جُنُونٌ إِفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِنْ بَأَوْ مَا تَحْنَ لَهُ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝ قَالَ
 رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُوْنَ ۝ قَالَ عَمَّا قَيْلَلٌ لَيُصِيبُهُنَّ نَذْرَمِيْنَ ۝
 فَأَخْذَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً ۝ بَعْدَ الْلَّقَوْمِ
 الظَّالِمِيْنَ ۝ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا الْخَرِيْنَ ۝

28. ஆகவே, நீரும், உம்முடன் உள்ளவர்களும் கப்பலில் ஏறி அமர்ந்துவிட்டால் அப்போது, "அநியாயக்கார சமூகத்தாரிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றிய அல்லாஹ்வுக்கேள்ளாப் புகழும்" என்று கூறுவீராக (என்றும்.)

29. "மேலும், என் இரட்சகனே! நீ என்னை, மிக்க பாக்கியம் செய்யப்பட்ட இறங்கும் இடத்தில் இறக்கி வைப்பாயாக! நீயே இறக்கி வைப்பவர்களில் மிக்க மேலாளவன் என்றும் (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவீராக! (என்றும் கூறினோம்).

30. (இவ்வாறு) நாம் சோதிப்பவர்களாக இருப்பினும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாடசிகள் இருக்கின்றன.

31. அப்பால் (பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கப்பட்ட) இவர்களுக்குப் பின்னர், மற்றொரு தலைமுறையினரை நாம் உண்டாக்கினோம்.

32. ஆகவே, அவர்களிலிருந்தே ஒரு தூதரை அவர்களிலே நாம் அனுப்பி வைத்தோம்; அவர் (அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்வை நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவனைத்தவிர உங்களுக்கு (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் இல்லை; (அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டார்களா?" (என்று கூறினார்).

33. அதற்கு, அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து (அவரை) நிராகரித்து, மறுமையின் சந்திப்பைப் பொய்யாக்கி இவ்வகையில் கூழ்க்கையில் கூபோகங்களை நாம் யாருக்குக் கொடுத்திருந்தோமோ அத்தகைய தலைவர்கள் (இந்தபிணையக் காண்பித்து) "இவர் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேயன்றி வேற்றில்லை; நீங்கள் எதிவிருந்து உண்ணனுகிறீர்களோ அதையே அவரும் உண்சிறார்; நீங்கள் குடிப்பதிருந்து அவரும் குடிக்கிறார்" (என்று கூறினார்கள்).

34. ஆகவே, "உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதருக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படித்தால் அப்போது நிச்சயமாக நீங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்கள்" (என்றும்)

35. "நிச்சயமாக நீங்கள் இறந்து மன்னாகவும், எலும்புகளாகவும் ஆகிவிட்டால், நிச்சயமாக நீங்கள் (மீண்டும் உயிர் கொடுத்து) வெளிப்படுத்தப்படுவர்கள் என்று அவர் உங்களுக்குவாக்குறுதி அளிக்கிறாரா?" (என்றும்)

36. "உங்களுக்கு வாக்கு குறுதியளிக்கப்பட்டது (எவ்வாறு நடந்தேறும்) அதுவெகுதொலைவு, (அது) வெகுதொலைவு" (என்றும்)

37. "இது நம்முடைய இவ்வகை வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை; (இதிலேயே) நாம் இறந்துவிடுவோம்; (இப்போது) நாம் உயிரோடும் உள்ளோம்; (ஆனால், நாம் இறந்தபின்னர்) நாம் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படப் போகிறவர்களும் அல்லார்" (என்றும்)

38. "இவர், அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யைக் கற்பணை செய்து கூறும் ஒரு மனிதரே தவிர வேற்றில்லை; இவரை நாம் நம்பக்கூடியவர்களாகவும் இல்லை" (என்றும் கூறினார்கள்).

39. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! இவர்கள் என்னைப் பொய்ப்படுத்திவிட்டதன் காரணத்தால்நீ எனக்கு உதவி செய்வாயாக" (என்று (பிரார்த்தித்துக்கூறினார்).

40. (அதற்கு) "சிறிது காலத்தில் நிச்சயமாக அவர்கள் கைசேதுத்தை உடையோ ராக ஆகிவிடுவர் என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

41. ஆகவே, ஒரு பெரும் சப்தம் உள்மையாக அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; அவர்களை (வெள்ளத்தில் மிதக்கும்) குப்பை கூளங்களாய் நாம் ஆக்கிவிட்டோம்; ஆகவே, அநியாயக்கார சமூகத்தார்க்கு அல்லாஹ்வின் அருள் தூரமாகிவிட்டது.

42. பிறகு அவர்களுக்குப் பின், வேறு பல தலைமுறையினரையும் நாம் உண்டாக்கினோம்.

43. எந்த ஒரு சமுதாயமும் அதனுடைய தவணையை முந்தவும்மாட்டாது, அவர்கள் பிந்தவுமாட்டார்கள்.

44. பின்னர், நாம் நம்முடைய தூதர் களை தொடர்ச்சியாக (ஒருவர் பின்னாலுமாக) அனுப்பிவைத்தோம்; ஏதேனும் ஒரு சமுதாயத்திற்கு அதன் தூதர் வந்தபோதெல்லாம் அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகவே அவர்களில் சிலவரை சிலருக்குப்பின் (அழிப்பதில்) நாம் தொடரசீசய்தோம்; அவர்களை (பின்வந்தோர் பேசும்) கதைகளாக்கி விட்டோம்; ஆகவே, விசவாசங் கொள்ளாத (இத்தனைய) சமூகத்தவர்க்கு (அல்லாஹ்வின் அருள்) வெகுதூரமாகிவிட்டது.

45. பின்னர் நாம், மூஸாவையும், அவருடைய சகோதரர் ஹாருணையும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைக்கொண்டும், தெளிவான சான்றைக்கொண்டும் (நம்முடைய தூதர்களாக) அனுப்பினோம்—

46. ஸ்பிர் அவனிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் (அனுப்பினோம்). அவர்கள் கர்வங்கொண்டு (தங்களை) உயர்வாகக்கருதும் சமூகத்தவராக இருந்தார்கள்.

47. ஆகவே, "நம்மைப் போன்ற இரு மனிதர்களை நாம் விசவாசிப்போமா? அவ்விருவரின் சமூகத்தாரும் நமக்கு (ஊழியம் செய்து) அடிமைகளாக இருக்கும் நிலையில்!" என்று கூறினார்கள்.

48. ஆகவே, அவ்விருவரையும் அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; எனவே அவர்கள் அழிக்கப்பட்டவர்களில் ஆகிவிட்டனர்.

49. அவர்கள் நேர் வழி பெறுவதற்காக, மூஸாவுக்குத் திட்டமாக நாம் வேதத்தையும் கொடுத்தோம்.

50. இன்னும், மர்யமுடைய மகனையும், அவருடைய தாயாரையும் ஓர் அத்தாட்சி யாக நாம் ஆக்கினோம்; தங்கும் வசதியும், நீர்வளமும் பொருந்திய (தகுதியான) உயர்ந்த இடத்தில் அவ்விருவரையும் நாம் தங்கவும் வைத்தோம்.

51. (என்னுடைய) தூதர்களே! நீங்கள் நல்லவற்றிலிருந்து உண்ணாலும்கள்; நல்ல காரியத்தையும் செய்யுங்கள்; நிச்சயமாக நான் நீங்கள் செய்பவைகளை நன்கநிகிறவன் (என்றும்),

52. "நிச்சயமாக (உங்களுக்குத் தெளிவு செய்யப்பட்ட) இது ஒரே மார்க்கமான உங்களுடைய மார்க்கமாகும். இன்னும் நான் (தான்) உங்கள் இரட்சகன், ஆகவே, என்னையே நீங்கள் பயப்படுங்கள்" (என்றும் கூறினோம்).

53. பிறகு (அக்சமூகத்தவர்களான) அவர்கள், தங்கள் (மார்க்கக்) காரியத்தைத் தங்களிடையே பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து விட்டனர்; ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் தங்களிடம் இருப்பதைக்கொண்டுமிகிழ்ச்சியடைபவர்களாக உள்ளனர்.

54. எனவே (நிச்சயே!) நீர் ஒரு காவல் வரையில் அவர்களை, அவர்களுடைய வழிகோட்டிலேயே (ஆழ்ந்து கிடக்க) விட்டுவிடுவிரோகி

55. "செல்வத்தாலும், குமாரர்களாலும் எனது நாம் அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவினோமோ. அது பற்றி அவர்கள் என்னிக்கொண்டார்களா?"

56. (அவ்வாறு நாம் செய்வதால்) அவர்களுக்கு நன்மையானவற்றை விரைந்து வழங்குகின்றோம் (என்னையிக்கொண்டார்களா?) அவ்வாறல்ல, (அது ஏன்) அவர்கள் உணரமாட்டார்கள்.

57. நிச்சயமாக, தங்கள் இரட்சகளின் பயத்தால் அஞ்சி எச்சரிக்கையாக இருக்கிறார்களே அத்தகையோரும்—

58. இன்னும், தங்கள் இரட்சகளின் வசனங்களை விசவாசிக்கின்றார்களே அத்தகையோரும்—

وَالَّذِينَ هُمْ بِرٌّ لَا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا
 قُلْوَبُهُمْ وَجْهَةُ أَنْهَمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَجُونَ ﴿٢﴾ وَلِلَّهِ يُسْرِعُونَ
 فِي الْخَيْرٍِ وَهُوَ لَهَا سِيقُونَ ﴿٣﴾ وَلَا يُنَكِّلُفُ فَسَلَالًا وَسَعَهَا
 وَلَدِينًا كُتُبٌ يَنْطَقُ بِالْحَقِّ وَهُوَ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤﴾ إِنَّ قُلْوَبَهُمْ فِي
 خَمْرٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَهُمْ لَهَا عَلُوْنَ ﴿٥﴾
 حَتَّىٰ إِذَا خَذَنَا مِنْ فِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَعْرُونَ ﴿٦﴾ لَا يَجِدُوا
 الْيَوْمَ شَانِعًا مِنَ الْأَنْتَرُونَ ﴿٧﴾ قَدْ كَانَتْ أَيْمَانُهُمْ شَانِعًا عَلَيْهِمْ فَكَذَّبُوهُمْ
 عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ تَنْكِصُونَ ﴿٨﴾ مُسْكِنُهُمْ يَوْمَئِذٍ سِرَّاً تَهْجُورُونَ ﴿٩﴾
 أَفَلَمْ يَدْبِرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا مَلِكُ يَاتِي إِلَيْهِمُ الْأَقْلَمُينَ ﴿١٠﴾
 أَمْ لَمْ يَعْرُفُوا سُوْلَهُمْ فَهُوَ حَلَهُ مِنْكُرُونَ ﴿١١﴾ أَمْ يَقُولُونَ يَهْجِنُهُ
 بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثُرُهُمْ لِلْحَقِّ كَوْهُنَ ﴿١٢﴾ وَكَوْابِعُ الْحَقِّ أَهْوَاهُمْ
 لَفَسَدَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْهَا مِنْ زَكَرِهِمْ فَهُمْ
 عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿١٣﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَارِجُوكُمْ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقَيْنَ ﴿١٤﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْتُو
 وَلَئِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَكِبُونَ ﴿١٥﴾

59. இன்னும், தங்கள் இரட்சகனுக்கு (எதனையும்) இணையாக்கா திருக்கின்றனரே அத்தகையோரும்—

60. இன்னும், தம் இரட்சகனின்பால் தாங்கள் திரும்பக்கூடியவர்கள் என்று அவர்களுடைய இதயங்கள் அஞ்சக்கூடியதாகயிருக்க,(தான் தர்மங்களாக)அவர்கள் கொடுத்தவற்றை (அவ்வாறுவிற்காக)கொடுக்கிறார்களே அத்தகையோரும்—

61 (ஆசிய)இவர்கள்தாம் நன்மையான காரியங்களில் விரைகின்றனர்; இன்னும் (அதைநிறைவேற்ற) அவற்றிற்காக அவர்கள் முந்திக்கொள்ளக்கூடியவர்கள்.

62. நாம் எந்த ஆத்மாவையும், அதனுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறல்லாது (அதிகமாக) சிரமப்படுத்துமாட்டோம்; மேலும், (அவர்களின் செயல்கள்பற்றிய) உண்மை பேசம் புத்தகம் நம்மிடம் இருக்கிறது; (சிறிதனவேனும்) அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

63. எனிலும், அவர்களுடைய இதயங்கள் இ(வ்வேதத)தைப்பற்றி மறதியில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றன; இன்னும், இதுவன்றி அவர்களுக்கு வேறு(தீய)காரியங்களும் உண்டு; அவற்றை அவர்கள் செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

64. முடிவாக, அவர்களில் சக போக வாழ்க்கைக் கொடுக்கப்பட்டவர்களை வேதனையைக் கொண்டு நாம் பிடித்துக்கொண்டால், அப்போது அவர்கள் அபயம்தேடி சப்தமிழுவார்கள்.

65. "இள்ளையத் தினம் நீங்கள் சப்தமிடாதீர்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள் நம்மால் உதவி செய்யப்பட மாட்டார்கள்"(என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்).

66. "நிச்சயமாக, என்னுடையவசனங்கள் உங்களுக்கு ஒத்திக் காண்பிக்கப்பட்டன; ஆனால், நீங்கள் உங்கள் குதிங்கால்கள் மீது திரும்பிச் சென்று கொள்ளிட்டிருந்தீர்கள்.

67. "நீங்கள் காவங்கொண்டவர்களாக இராக்காவத்தில் (கூடி, குரு ஆணாகிய) அதனை ப் பற்றி குறைகளைக் கூறிவந்தீர்கள் (என்றும் அவர்களிடம் கூறப்படும்).

68. "(குரு ஆணின்) வாக்கியத்தைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையா? அல்லது அவர்களுடைய முந்தையவர்களான முதாதையருக்கு வராதது ஏதும் அவர்களுக்கு வந்துவிட்டதா?"

69. அல்லது, தங்களுடைய தூதரை தாங்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லையா? அதனால் அவர்கள் அவரை நிராகரிக்கக்கூடியவர்களா?

70. அல்லது "அவருக்குப் பைத்தியமிருக்கின்றது" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? இல்லை; (நம்தூதராகிய) அவர் அவர்களுக்குச் சத்தியத்தைக் கொண்டு வந்தார்; இன்னும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் அ(ந்தச் சத்தியத்)தை வெறுக்கின்றவர்கள்.

71. இன்னும்(இசு) சத்தியம் அவர்களுடைய மனோ இச்சைகளைப் பின்பற்றுவதென்றால், வானங்களும், பூமியும் அவற்றிலுள்ளவைகளும் சீர் கெட்டுவிடும். மாறாக, அவர்களுடைய நல்லுபதேசத்தை(குரு ஆணை) அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்தோம்; ஆனாலும் அவர்கள், தங்களுடைய நல்லுபதேசத்தை (குரு ஆணை)ப் புறக்கணிக்கக்கூடியவர்கள்(ஆக இருக்கின்றனர்).

72. அல்லது அவர்களிடம் நீர் குவியைக் கேட்கின்றோ? (இல்லை; ஏனெனில்) உமதிரட்சகளின் குவியே மிக்க மேலானது; அவனோ கொடுப்பவர்களில் மிக்க மேலானவன்.

73. இன்னும், (நபியே) நிச்சயமாக, நீர் அவர்களை நேரான வழியின்பால் அழைக்கிறீர்.

74. இன்னும், நிச்சயமாக மறுமையை விக்கவாசங் கொள்ளவில்லையே அத்தகையவர்கள்,(நேரான)வழியை விட்டும் பிச்சியவர்களாவர்.

وَلَوْرَحْمَنُهُ وَكَشَفْنَا مَا يَهُمُ مِنْ ضُرِّ الْجَوَافِيْ طَعْنَاهُمْ
 يَعْمَهُونَ (١) وَلَقَدْ أَخْذَنَهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا إِلَيْهِمْ
 وَمَا يَتَضَرَّعُونَ (٢) حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَاًبًا ذَاعَ الدَّابَّ شَدِيدٌ
 إِذَا هُوَ فِيهِ مُبِلْسُونَ (٣) وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمَاءَ وَالْأَبْصَارَ
 وَالْأَفْيَدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ (٤) وَهُوَ الَّذِي دَرَأَ كُلُّ حَرَقَ في
 الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُحْشَرُونَ (٥) وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمْبِي
 وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقُلُونَ (٦) بَلْ قَالُوا
 مِثْلَ مَا قَالَ الْأَكْوَلُونَ (٧) قَالُوا إِذَا مِنَّا وَكَنَّا ثَرَابًا وَ
 عِظَامًا مَعَانِ الْمَبْعَوْثَونَ (٨) لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَابْنَ آدَمَ هَذَا
 مِنْ قَبْلِ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (٩) قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ
 وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (١٠) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
 تَدْكُونُونَ (١١) قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبِيعِ وَرَبُّ الْعَرِيشِ
 الْعَظِيْمِ (١٢) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَشْكُرُونَ (١٣) قُلْ مَنْ
 يَبِدِي مَلْكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (١٤) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَإِنِّي تَسْهُرُونَ (١٥)

75. நாம் அவர்கள்மீது அருளும் செய்து, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை நாம் நீக்கி விடுவோமானாலும், அவர்கள் தங்களுடைய அழிச்சாட்டியத்திலேயே தட்டிலிரவர்களாக நிலைத்து விடுகின்றனர்.

76. திட்டமாக, நாம் அவர்களை வேதனையைக் கொண்டு பிடித் தும் கொண்டோம்; ஆனால், (அதன் மூலம்) அவர்கள் தங்கள் இரட்சக்ஞுக்கு அடிப்படையில்லை; அவர்கள் (அவனிடம்) தாழ்ந்து பிரார்த்தனை செய்யவுமில்லை!

77. முடிவாக, அவர்கள் மீது கடினமான வேதனையுடைய ஒரு வாயிலை நாம் திறந்து விடுவோமானால், அப்போது அவர்கள் அதில் நிராசையானவர்களாக ஆகி விடுகின்றனர்.

78. இன்னும், (அல்லாஹ்-வாகிய) அவன்எத்தனையவனென்றால் உங்களுக்குச் செவிப்புவளையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் உண்டாக்கினான்; (இவ்வாறிருந்தும் அவனுக்கு) நீங்கள் வெகு சொற்பமாகவே நன்றி செலுத்துகிறீர்கள்.

79. மேலும், அவன் எத்தனையவனென்றால் உங்களைப் பூமியில் (பல பகுதிகளிலும் பல்கிப் பெருக) பரவச் செய்திருக்கின்றான்; மேலும், (மரணத்திற்குப்பிறகு) அவனிடமேநிங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுகிறீர்கள்.

80. அவன் எத்தனையவனென்றால், அவனே உயிர் கொடுக்கின்றான்; இன்னும் அவனே மரணிக்கச் செய்கின்றான்; மற்றும் இரவு, பகல் மாறி மாறி வருவதும் அவனுக்கு உரியது. (இவற்றையெல்லாம் தொடக்கத்திலிருந்து செய்து வரும் அவனுக்கு உங்களை உயிர் கொடுத்து எழுப்புவது கடினம் அல்ல என்பதை நீங்கள் நீண்டுகித்துகொள்ளமாட்டார்களா?

81. மாறாக, (இவர்களுக்கு) முன்னுள்ளோர்கள் கூறியவாறே, இவர்களும் கூறுகின்றனர்.

82. (அதாவது) "நாம் இறந்து மன்னாகவும், எலும்புகளாகவும் ஆகிவிட்டாலுமா நிச்சயமாக, நாங்கள் (மீண்டும்) எலும்பப்ப படுவர்கள்?" என்று கூறுகின்றார்கள்.

83. (அன்றி) "நாமும், இதற்கு முன்னர் நம்முடைய முதாதையர்களும் இதையே திட்டமாக வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; (ஆனால்) இது முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்கதைகளையென்று (வேறு) இல்லை" (என்றும் கூறுகின்றனர்)

84. "பூமியும், அதிலுள்ளையும் யாருக்கு உரியது என நீங்கள் அறிந்திருந்தால் கூறுங்கள்!" என்று (நபியே) நீர் கேட்பிராக!

85. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ் வகுக்கே உரியன்" என்று கூறுவார்கள்; "(அவ்வாறாயின் அல்லாஹ் தான் வனக்கத்திற்குரியவள் என்பதை) நீங்கள் நினைத்துப்பார்க்க மாட்டார்களா?" என்று (நபியே) நீர் கூறுகிறாக!

86. (அன்றி) "ஏழு வானங்களின் இரட்சக்ஞும், மகத்தான் அரவின் இரட்சக்ஞும் யார்?" என்று (நபியே) நீர் கேட்பிராக!

87. அ(தற்க)வர்கள் (அவையாவும்), "அல்லாஹ் வகுக்கே உரியன்" என்று கூறுவார்கள். "(அவ்வாறாயின்) நீங்கள் (அவனுடைய தண்டனையை) பயப்பட மாட்டார்களா?" என்று நீர் கூறுகிறாக!

88. ஒவ்வொரு பொருளின் ஆட்சியும் எவன் கைவசம் இருக்கின்றது? அவன் பாதுகாக்கிறான், (அவன் து தண்டனையிலிருந்து தப்ப) அவனுக்கு எதிராக எவரும்பாதுகாக்கப்படமுடியாதே—அவன் யார்? என நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருப்பின் (கூறுங்கள்) என்று கேட்பிராக!

89. அ(தற்க)வர்கள் ("ககல் அதிகாரமும்) அல்லாஹ் வகுக்கே உரியது" என்று கூறுவார்கள். "(அவ்வாறாயின்) நீங்கள், எங்கிருந்து சூனியமாககப்படுகிறீர்கள் (எவ்வாறு மதிமயக்கப்படுகிறீர்கள்) என்று கேட்பிராக!

بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكُنُوبُونَ ④ مَا أَخْذَ اللَّهُ مِنْ
 وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا ذَهَبَ كُلُّ إِلَهٌ بِمَا خَلَقَ
 وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يَصِفُونَ ⑤ عَلَيْهِ
 الْغَيْبُ وَالشَّهادَةُ فَتَعْلَمُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ⑥ قُلْ رَبِّ إِنَّمَا
 تُرِيكَ مَا يُوَعِّدُونَ ⑦ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
 الظَّلَمِينَ ⑧ وَإِنَّا عَلَى أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ رُوْنَ ⑨
 إِذْ قَرَأْتَ بِالْقُرْآنِ هَيْ أَحْسَنُ السَّيِّدَةَ مَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ⑩
 وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَتِ الشَّيْطَانُ ⑪ وَأَعُوذُ بِكَ
 رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ ⑫ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
 أَرْجِعُونَ ⑬ لَعَلَّيُّ أَعْمَلُ صَالِحًا فَمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّمَا كَلَّمَهُ هُوَ
 قَاتِلُهَا وَمَنْ وَرَأَهُمْ بِرَزْخٍ إِلَيْهِمْ يَوْمَ يَبْعَثُونَ ⑭ فَإِذَا نُفِخَ
 فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يُوَمِّدُنَّ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ⑮
 فَمَنْ شَقَّلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑯ وَمَنْ خَفَّتْ
 مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَلِدُونَ ⑰ تَلْفَحُهُمْ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُوَ فِيهَا لَكُونٌ ⑱

90. எனினும், நாம் அவர்களுக்குச் சத்தியத்தையே கொடுத்திருந்தோம்; (இதனை மறுத்துக்கூறும்) அவர்கள் நிச்சயமாகப் பொய்யர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

91. அல்லாஹ் எந்த ஒரு மகவையும் (தனக்குச் சந்ததியாக) எடுத்துக் கொள்ளவில்லை; அவனுடன் (வணக்கத்திற்குரிய வேறு எந்த) நாயனும் இல்லை; (அவர்கள் கற்பனையின்படி) அவ்வாறிருப்பின் ஒவ்வொரு நாயனும் தான் படைத்ததைக் கொண்டு சென்றுவிடுவர்; இன்னும் தமிழில் சிலர், சிலரை (மிகைத்து) உயர்ந்தும் விடுவர். இந்திராகரிப்ப)வர்கள் வர்ணிப்பவற்றை விட்டும் அல்லாஹ் மிகத் தூயவன்.

92. (அவன்) மறைவானதையும், பகிரங்கமானதையும் நன்கறிந்தவன்; இவர்கள் இளைவைப்பவைகளை விட்டும் அவன் மிகக் கூயர்ந்தவன்.

93. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனே! எதை அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டார்களோ அ(வ்வேதனையாள)தை எனக்கு நீ காண்பிப்பதாயின்—

94. "என் இரட்சகனே! (அது சமயம்) இந்த அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தாரில் என்னை நீ ஆக்கிவிடாதிருப்பாயாக" (என்றும் நபியே! நீர் பிரார்த்தித்துக் கூறுவீராக).

95. இன்னும், நிச்சயமாக நாம், அவர்களுக்கு வாக்களித்த ஒன்றை உமக்குக் காண்பிக்கவும் நாம் ஆற்றலுடையோராக உள்ளோம்.

96. எது மிக அழகானதோ அதைக் கொண்டு தீமையை நீர் தடுத்துக் கொள்வீராக அவர்கள் (பொய்யாக) வர்ணிப்பதை நாம் நள்குவோம்.

97. இன்னும், "என் இரட்சகனே! வைத்தானுடைய தூண்டுதல்களிலிருந்து நாள் உள்ளிடம்பாதுகாவல் தேடுகிறேன்" என்றும் (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

98. "என் இரட்சகனே! இன்னும் அவை (என் காரியங்களில்) பிரசன்னமாகாதிருக்கவும் உள்ளிடம் நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்" (என்றும் நபியே! நீர் பிரார்த்தித்துக் கூறுவீராக).

99. முடிவாக, அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வந்துவிடுமானால் (அவன் தன் இரட்சகனிடம்) "என் இரட்சகனே! என்னை (உலகத்திற்கு)த் திருப்பி அனுப்பிவிடுவாயாக" என்று கூறுவான்.

100. "உலகில் நான் விட்டுவந்ததில், (இனி) நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக" (என்றும் கூறுவான்); அவ்வாறன்று! நிச்சயமாக அது — அவன் அதைக் கூறக்கடிய (வெறும்) ஒரு வார்த்தையாகும்; இன்னும், அவர்கள் (மறுமைக்காக) ஓழுப்பப்படும் நான் வரை அவர்கள் முன்னே தடுப்பு இருக்கிறது (அதனால் அவர்கள் உலகுக்குத்திருப்பிவர ஆற்றல்பெறாம்பட்டார்கள்).

101. ஆகவே, ஜூர் (குழல்) ஊதப்பட்டால், அந்நாளில் அவர்களுக்கிடையில் பந்தங்கள் (பயன்னிப்பது) இல்லை; ஒருவரும் செய்தியை மற்றொருவர் விசாரிக்கவும் மாட்டார்கள் (ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் கவலையே பெரிதாக இருக்கும்).

102. ஆகவே, எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் கணமாக இருக்கின்றனவோ அவர்கள்தாம் வெற்றியாளர்கள்.

103. இன்னும் எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் கணம் குறைந்து இருக்கின்றனவோ, அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே நஷ்டத்தையுண்டு பண்ணிக்கொண்டவர்கள்; (அவர்கள்) நரகத்தில் நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்கள்.

104. அவர்களுடைய முகங்களை, (நரகத்தின்) நெருப்புப் பொசுக்கும்; அதில் அவர்கள் விகாரமானவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

الَّذِي تُكْنَى إِلَيْتِي شَلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تَكْنَى بُوْنَ ۝ قَالُوا
 رَبَّنَا غَلَبْتَ عَلَيْنَا شَفْعَوْنَ وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝ رَبَّنَا
 أَخْرُجْنَا مِنْهَا فَإِنْ حُدَّنَا فَإِنَّا فِي أَنَّا طَلَمُونَ ۝ قَالَ اخْسُوا فِيهَا
 وَلَا تَحْكُمُونَ ۝ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عَبَادِي يَقُولُونَ
 رَبَّنَا أَمْنَا فَاخْغُرْنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحْمَنِينَ ۝
 فَاتَّخَذْتُمُوهُ سُخْرِيًّا حَتَّى أَنْسُوكُمْ ذُكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ
 تَضَاهَكُونَ ۝ إِنِّي جَزِيَتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُوَ
 الْفَلَّازُونَ ۝ قُلْ كُمْ لَيَشْتَهِمُ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِّيْنَ ۝
 قَالُوا إِنَّنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلَلُ الْعَادِيْنَ ۝
 قُلْ إِنْ لَيَشْتَهِمُ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبْشًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا الْمُرْجَعُونَ ۝
 فَتَعْلَمُ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْكَرِيمُ ۝ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَيْهَا الْأَخْرَى لَا بُرْهَانَ
 لَهُ بِهِ ۝ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُقْبِلُهُ الْكُفَّارُونَ ۝
 وَقُلْ رَبِّيْتُ أَغْفِرُ وَأَرْحَمُ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحْمَنِينَ ۝

105. "என்னுடைய வசனங்கள் உங்கள் மீது ஓதிக் காண்பிக்கப் படவில்லையா? அப்போது அவற்றை நீங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்)

106. அ(தற்க)வர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுடைய தூர்பாக்கியம் எங்கள் மீது மிகைத் துவிட்டது, (ஆதலால்) நாங்கள் வழி தவறிவிட்ட சமூகத்தவராகவும் இருந்துவிட்டோம்" என்று கூறுவார்கள்.

107. (அன்றி)"எங்கள் இரட்சகனே! இ(ந்த நரகத்)திலிருந்து எங்களை வெளியேற்றிவிடுவாயாக மின்னர் நாங்கள் (இரும்பவும் பாவும் செய்ய) மீண்டால் நிச்சயமாக நாங்கள் அறியாய்க்காரர்கள்" (என்பார்கள்).

108. (அதற்கு) அவன், "அதிலேயே சிறுமைப்பட்டவர்களாகக்கிடங்கள்; என்னிடம் நீங்கள் பேசாதீர்கள்" என்று கூறுவான்.

109. நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்களில் ஒரு பிரிவினர் "எங்கள் இரட்சகனே! நாங்கள் (உன்னை) விசுவாசம் கொண்டோம்; ஆகவே, நீ எங்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்து விடுவாயாக; மேலும், எங்களுக்குக்கிருபை செய்வாயாக; கிருபைசெய்வோரிலெல்லாம் நீயே மிக்க மேலானவன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்களாக இருந்தனர்.

110. அப்போது என்னை நினைவு கூறுவதை விட்டும் உங்களை அவர்கள் மறக்கச் செய்யும் வரை, அவர்களை நீங்கள் பரிகாசமாக எடுத்துக் கொண்டார்கள்; இன்னும், நீங்கள் அவர்கள் பற்றி சிரித்துக் கொண்டுமிருந்தார்கள்.

111. "உங்கள் பரிகாசத்தைப்பற்றிக் கவலைகொள்ளாது) அவர்கள் பொறுமையாக இருந்ததன் காரணமாக, இன்றையத்தினம் நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்கு (நற்) கூலி கொடுத்துவிட்டேன்; நிச்சயமாக, அவர்கள் தாம் வெற்றி பெற்றோ" (என்றும் அல்லாற் கூறுவான்).

112. "ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையால் நீங்கள் டூமியில் எவ்வளவு காலம் தங்கியிருந்தீர்கள்?" என்று அவன் கேட்பான்.

113. அ(தற்க)வர்கள், "ஒரு நாள், அல்லது ஒரு நாளில் சிறிது பாகம் தங்கியிருந்திருப்போம்; (ஆகவே) கணக்கு வைத்திருப்பவர்களை நீ கேட்பாயாக!" எனக் கூறுவார்கள்.

114. அ(தற்க)வன் "ஒரு சொற்ப காலத்தைத் தவிர நீங்கள் தங்கவில்லை (இதை முன்னதாகவே) நீங்கள் அறிந்திருந்தால்" (இதைப் பற்றித் தெரிந்திருப்பீர்கள்) என்று கூறுவான்.

115. "உங்களை நாம் படைத்ததெல்லாம் வீனுக்காகத்தான் என்றும், நிச்சயமாக நீங்கள் நம்மிடம் மீட்டப்படமாட்டார்கள் என்றும் நீங்கள் என்னிக் கொண்டிருந்தீர்களா?" (என்று கூறுவான்).

116. ஆகவே, உண்மையான அரசனாகிய அல்லாற் மிக்க உயர்ந்தவன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) கண்ணியத்திற்குரிய (அழகான தோற்றமுடைய) அரவின் இரட்சகன்.

117. மேலும் . (நமியே!) எவன் , அல்லாற்வுடன் வேறு நாயனை (வணக்கத்திற்குரியவன் என) அழைக்கிறானோ அவனிடத்தில் அதைப்பற்றி யாதோரு கான்றும் இல்லாமலே அவனுடைய கணக்கெல்லாம் அவனுடைய இரட்சகனிடத்தில்தான் உண்டு ; நிச்சயமாக நிராகரிக்கக்கூடியவர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்.

118. (நமியே!) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனே! நீ (என்னை) மன்னிப்பாயாக! கிருபையும் செய்வாயாக! கிருபை செய்யபவர்களில் நீயே மிகச்சிறந்தவன்."

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ إِنَّمَا يَنْهَا عَذَابُ حَرَقَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ انْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيْنَتِ لَعْلَكُمْ
تَدْكُرُونَ ① الزَّانِيَةَ وَالزَّانِي فَلَبِحْلُدُ وَأَكْلُ وَأَحِيدُ مِنْهُمَا
مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذُهُ بِهِمَا فَأَنْهَى فِي دِينِ اللَّهِ أَنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشَهَدُ عَذَابَهُمَا طَافِفَةٌ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ② الزَّانِي لَا يَنْكِحُ لِلَّازِنَيَةَ أَوْ مُشْرِكَةَ وَ
الزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهُمَا لِلَّازِنَ أَوْ مُشْرِكَ وَحُرْمَرَ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ③ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوْا
بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَنِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا هُمْ
شَهَادَةَ أَبْدَأَ وَأَوْلَيْكَ هُمُ الْفَسِقُونَ ④ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ⑤ وَالَّذِينَ
يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَدَاءٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ
فَشَهَادَةُ أَحَدٍ هُوَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ أَنَّهُ لَمْ يَنْعِمْ الصَّدِيقَينَ ⑥
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ أَنْ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ⑦

அத்தியாயம் : 24

அந்தூர் – பிரகாசம்

வசனங்கள் : 64 மதனீ ருக்ணங்கள் : 9

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற் அன்புடையோன்
அல்லாஹ்மீன் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).**

1 (இது) ஓர் அத்தியாயம்; இதனை நாம் இருக்கிவைத்தோம்; இதனை (இதிலுள்ள சட்டங்களை உங்கள் மீது) நாமே விதியாக்கினேயாம்; இன்னும், (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுபதேசம் பெறுவதற்காக, இதில் தெளிவான வசனங்களை நாம் இருக்கிவைத்தோம்.

2 (திருமணமாகாத) விபச்சாரி, விபச்சாரகன் இவ்விருவரில் ஒவ்வொருவரையும் நூறு கணசயடி அடியுங்கள்; நீங்கள் அல்லாஹ்மையும், இருதி நாளையும் விசவாசம் கொண்டவர் களாக இருந்தால் அல்லாஹ்மீன் மார்க்கத்தில் விதிக்கப்பட்ட சட்டத்தை அமுல்செய்வா தில், அவ்விருவருக்காக உங்களை இருக்கம் பிடித்து விட வேண்டாம்; இன்னும், அவ்விருவரின் வேதனையை விசவாசிகளில் ஒரு சாரார் (நேரில் பிரசன்னமாகிப்) பார்க்கவும்.

3. விபச்சாரகன், விபச்சாரியை அல்லது இளைவைப்பவளையே தவிர (மற்றெவளையும்) மனந்து கொள்ளமாட்டான்; அவ்வாறே விபச்சாரி அவளை விபச்சாரகனோ, அல்லது இளைவைப்பவனோ தவிர (மற்றெவரும்) மனந்து கொள்ளமாட்டான்; மேலும், இத்தகையோரைத் திருமணம் செய்வா து விசவாசிகளுக்குத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. மேலும், பத்தினிப்பெண்களை அவதூறு கூறி (அதன்) பிறகு (அதற்குரிய) நான்கு சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டு வரவில்லையே அத்தகையோர் – அப்போது அவர்களை நீங்கள் என்பது கணசயடி அடியுங்கள்; மேலும், அவர்களின் சாட்சியத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள்; இன்னும் அத்தகையோர் பாவிகளாவார்.

5. இதற்குப் பின்னர் (தங்கள் குற்றங்களிலிருந்து விலகிப்) பச்சாதாபப்பட்டு (தங்கள் நிலைகளை) சீர்திருத்திக் கொண்டவர்கள் தவிர (இத்தகையோரை) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன்; பெருங்கிருபை செய்வன்.

6. இன்னும், தங்கள் மனைவியரை (விபச்சாரக் குற்றம் சாட்டி) அவதூறு கூறி, இன்னும், தங்களையன்றி அவர்களுக்கு வேறு சாட்சிகள் இருக்கவில்லையே அத்தகையோர், அப்போது (அவதூறு கூறிய) அவர்களில் ஒருவரின் சாட்சியானது – நிச்சயமாக தான் உள்ளமையாளர்களில் உள்ளவன் என்று அல்லாஹ்மைவைக் கொண்டு நான்கு முறை சத்தியம் செய்து) சாட்சி கூறுவதாகும்.

7. இன்னும், ஐந்தாவது முறையாக (இவ்விஷயத்தில்) "தான் பொய் சொல்பவர்களில் உள்ளவனாக இருந்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ்மைவைடைய சாபம் தன்மீது உண்டாவதாக" என்றும் அவன் கூற வேண்டும்).

وَيَدْرُأُ عَنْهَا عَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِإِلَهِ إِنَّهُ
 لَمْ يَكُنْ بِيْنَ هُوَ وَالْخَامِسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ
 مِنَ الصَّدِيقِينَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
 تَوَابٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْأَفْكَرِ عَصَبَةٌ مِنْكُمْ لَا
 تَحْسِبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بِلَهُ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرٍ ۝ مِنْهُمْ قَاتَلُوكُمْ تَা اَنْتَسَبُ
 مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّ كَيْرَةً مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ لَوْلَا
 إِذْ سَيْعَهُمْ وَهُنَّا ظَلَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرٌ وَقَاتُوا
 هَذَا أَفْكَرٌ مُبِينٌ ۝ لَوْلَا جَاءُوكُمْ بِأَرْبَعَةٍ شَهَادَاتٍ فَلَذُلُوكُمْ يَأْتُوا
 بِالشَّهَادَاتِ فَأَوْلَى لَكَ عِنْدَ اللَّهِ هُنَّ الْكَذِبُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَكُونٌ فِي مَا فَضَّلُوكُمْ فِيهِ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ إِذْ تَلْقَوْنَهُ بِالسِّنَّتِ كُوْدَ وَتَقُولُونَ بِإِنْفَوْا هُكُمْ قَاتَ
 لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسِبُونَهُ هَيْنَا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝ وَ
 لَوْلَا إِذْ سَيْعَهُمْ وَهُنَّا قَلْمَرٌ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ تَتَكَلَّمَ بِهَذَا اسْبَهَنَكُ
 هَذَا بِهَتَانٌ عَظِيمٌ ۝ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا بِالْمِثْلَهِ أَبْدًا إِنْ
 كُنُوكُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَبِينٌ اللَّهُ لَكُمُ الْأَيْمَنُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ۝

8. மேலும் (அவனுடைய மனவில் தன்மீது சுமத்தப்பட்ட அவதாறை மறுத்து) "நிச்சயமாக அவன் பொய்யர்களில் உள்ளவன்" என்று அல்லாஹ்வைக்கொண்டு (சத்தியம் செய்து) நான்கு முறை அவன் சாட்சி கூறுவது அவனை விட்டும் (விபச்சாரக் குற்றத்திற்கான) தன்னையே நீக்கினிடும்.

9. இன்னும், ஜந்தாவது முறையாக, "அவன் (இவ் விஷயத்தில்) உண்மையாளர்களில் உள்ளவனாக இருந்தால், நிச்சயமாக தன் மீது அல்லாஹ் வின் கோபம் உண்டாவதாக" (என்றும் அவன் கூறுவாள்)

10. அல்லாஹ் வற்வுடைய பேரருளும், அவனுடைய கிருபையும் உங்கள் மீது இல்லாதிருந்திருப்பின் (உங்களுக்கு அழிவு ஏற்பட்டிருக்கும்) இன்னும் நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மிகுதியாகத் வப்பாக்களை ஏற்று) பாவமன்னிப்பளிப்பவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

11. நிச்சயமாக (ஆயிவு ரலியல்லாஹ் அன்ஹா அவர்கள் பற்றி பொய்யாக) அவதாறைக் கொண்டு வந்தார்களே அத்தகையவர்கள் உங்களில் உள்ள ஒரு கூட்டத்தினரே; அதை உங்களுக்கு தீமையாக நீங்கள் என்னவேண்டாம்; மாறாக, அது உங்களுக்கு நன்மையாகும்; அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும், பாவத்தால் எதை அவர் சம்பாதித்தாரோ அது அவருக்கு உண்டு; இன்னும், இந்த அவதாறை உருவாக்கிய விஷயத்தில் அவர்களில் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டானே அத்தகையவன்_ அவனுக்கு மகத்தான் வேதனையுண்டு.

12. நீங்கள் இதைக் கேள்வியுற்ற சமயத்தில், விசுவாசம் கொண்ட ஆண்களும், விசுவாசம் கொண்ட பெண்களும் தங்கள் கூட்டத்தினர்களைப் பற்றி நன்மையானதையே என்னி "இது தெளிவான அவதாறு(தான்)" என்றும் கூறியிருக்கவேண்டாமா?

13. இதன்மீது நான்கு சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டாமா? (இதற்குரிய) சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டுவராதபொழுது அத்தகையோர்_ அல்லாஹ் விடத்தில் அவர்கள் பொய்யர்கள்.

14. இன்னும், உங்கள் மீது அல்லாஹ் வற்வுடைய பேரருளும், அவனின் பெருங்கிருபையும் இம்மையிலும், மறுமையிலும் இல்லாதிருந்தால், எதில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருந்தீர்களோ (அதன் காரணமாக), அதில் மகத்தான் வேதனை நிச்சயமாக உங்களைத்தொட்டிருக்கும்.

15. இதனை நீங்கள் (சிலரிடமிருந்து சிலர்) உங்கள் நாவுகளால் எடுத்துக் கொண்டு, உங்களுக்கு எதுபற்றி அறிவு இல்லையோ (அந்த விஷயத்தை, உங்கள் வாய்களால் கூறிக்கொண்டிருந்த பொழுது (உங்களுக்கு வேதனை ஏற்பட்டிருக்கும்); இதனை நீங்கள் இலேசாகவும் எண்ணிவிட்டீர்கள்; இதுவோ, அல்லாஹ் விடத்தில் மிக மகத்தானதாகும்.

16. நீங்கள் இதனைக் கேள்விப்பட்டபோது "இதனை நாம் பேசுவது நமக்குத் தகுதி" இல்லை; (அல்லாஹ் வே!) நீயே மிகப் பரிசுத்தமானவன், இதுமகத்தான் (பெரும்) அவதாறு என்று நீங்கள் கூறி இருக்கவேண்டாமா?

17. நீங்கள் விசுவாசிகளாகமிருந்தால், இதுபோன்றதின்பால் ஒருபோதும் நீங்கள் மீளாக காது என்று அல்லாஹ் உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்கிறான்.

18. இன்னும், அல்லாஹ் வற்வுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்கிக் கூறுகிறான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

إِنَّ الَّذِينَ يُحْبِّونَ أَنْ تَشْيِعَ الْفَاجِهَةَ فِي الَّذِينَ آمَنُوا هُنَّ
 عَذَابٌ الَّذِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^{١٤}
 وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ^{١٥}
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَبَعُوا خَطُوتَ الشَّيْطَنِ وَمَنْ يَتَّبِعُ خَطُوتَ
 الشَّيْطَنِ فَأَنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَّى مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبْدَاهُ وَلَكُنَّ اللَّهُ يُنْزِي مِنْ يَسِيرًا
 وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِ^{١٦} وَلَا يَأْتِكُ أَوْلُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةُ أَنْ
 يُؤْتَوْا الْأُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسِكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَلَيَعْفُوا وَلَيَصْفُحُوا إِلَّا شَجَّعُوكُمْ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ^{١٧} إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنَوْا
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَشَدُّدُ عَلَيْهِمْ
 الْسَّتَّةُ هُنَّ وَأَبْيَانٌ هُنَّ وَأَرْجُلُهُمْ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ^{١٨} يَوْمَئِنْ يُؤْفَقُونَ
 اللَّهُ دِيَنَهُمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ أَحَقُّ الْبَيِّنَاتِ^{١٩} الْخَيْثَتُ
 لِلْخَيْثَتِ وَالْخَيْثُونُ لِلْخَيْثَتِ وَالظَّيْبَتُ لِلظَّيْبَتِينَ وَالظَّيْبَوْنَ
 لِلظَّيْبَتِ أُولَئِكَ مُبْرَرُونَ مَمَّا يَقُولُونَ لَمْ يَمْغُرُهُمْ وَرُزْقُهُمْ

19. (இதற்குப் பின்னரும்) விசுவாசக்கொண்டோருக்கிடையில் (இவ்வாறான) மானக்கேடான விவுயம் பரவவேண்டுமென விரும்புகிறார்களே நிச்சயமாக அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு இம்மையிலும், மறுமையிலும் மிகக் துள்புறுத்தும் வேதனையுண்டு; (அதனால் ஏற்படும் தீங்குகளை) அல்லாஹ்ரே நன்கறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டார்கள்.

20. இன்னும், உங்கள் மீது அல்லாஹ்ரே பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருந்தால்; (உங்களை வேதனை பிடித்திருக்கும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்ரே வோ மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

21. விசுவாசம் கொண்டோரே! ஷுத்தானுடைய அடிச் சுவடுகளைப் பின் பற்றாதீர்கள்; எவன் ஷுத்தானுடைய அடிச் சுவடுகளைப் பின் பற்றி ரூகிறானோ அவனை, மானக்கேடானதைக்கொண்டும், வெறுக்கப் பட்டதைக் கொண்டும் நிச்சயமாக (ஷுத்தானாகிய) அவன் ஏவவான்; இன்னும் உங்கள் மீது அல்லாஹ்ரை பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருப்பின் உங்களில் ஒருவருமே ஒருபோதும் பரிசுத்தமாக முடியாது; எனினும் அல்லாஹ்ரே, தான் நாடியவர்களை பரிசுத்தமாக்குகிறான்; மேலும், அல்லாஹ்ரே செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

22. உங்களிலுள்ள (செல்வ)வளம் பெற்றோரும், (மற்றவருக்கு உதவ) வசதியுடையோரும், (தங்கள்) பற்றுக்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், அல்லாஹ்ரை பாதையில் ஹித்தரத் செய்தவர்களுக்கும் (எப்பொருளையும்) அவர்கள் கொடுக்காமலிருக்க சத்தியம் செய்யவேண்டாம்; அவர்களை மன்னித்து விடவும் (பஸைய வருத்தத்தைப்) பொருட்படுத்தாது விட்டுவிடவும்; அல்லாஹ்ரே உங்களுக்கு மன்னிப்பளிப்பதைநீங்கள் விரும்பமாட்டார்களா? மேலும், அல்லாஹ்ரே மிகக் மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

23. நிச்சயமாக, கற்புள்ள அப்பாவிகளான விசுவாசிகளான பெண்களை அவதூரு கூறுகிறார்களே அத்தகையோர்— இம்மையிலும், மறுமையிலும் (அல்லாஹ்ரைவினால்) அவர்கள் சபிக்கப்பட்டுள்ளனர்; இன்னும், (மறுமையில்) அவர்களுக்கு மக்கத்தாள் வேதனையும் உண்டு.

24. அவர்களுடைய நாவுகளும், அவர்களுடைய கைகளும், அவர்களுடைய கால்களும் அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்ததைப்பற்றி அவர்களுக்கு விரோதமாக சாட்சிகொல்லும் நாளில் (அவர்களுக்குக் கடுமையான வேதனையுண்டு).

25. அந்தாளில் அவர்களுக்குரிய (செயல்களுக்கு) உண்மையான கூலியை அல்லாஹ் அவர்களுக்குப் பூரணமாகக் கொடுப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்— அவனே (கணக்குகளை நீதமாகவைத்து அவற்றை) வெளியாக்கிவிடக்கூடிய உண்மையாளன் என்பதை அவர்கள் அறிந்தும் கொள்வார்கள்.

26. கெட்ட பெண்கள், கெட்ட ஆண்களுக்கும்; கெட்ட ஆண்கள், கெட்ட பெண்களுக்கும்; இன்னும் பரிசுத்தமான பெண்கள், பரிசுத்தமான ஆண்களுக்கும்; பரிசுத்தமான ஆண்கள், பரிசுத்தமான பெண்களுக்கும் (தகுதியானவர்கள்); அ(த்தகைய)வர்கள், இவர்கள் கூறுவதைவிட்டும் நீக்கம் செய்யப்பட்ட (பரிசுத்தமான)வர்கள்; இவர்களுக்கு மன்னிப்பும், கண்ணியமான உணவும் உண்டு.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا يَوْمًا غَيْرَ يَوْمِكُمْ حَتَّىٰ تَسْأَلُوهُمْ
وَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ كُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَلَمْ يُقْبَلْ لَكُمْ إِرْجَعُوهَا
فَارْجِعُوهُا هُوَ أَزَلٌ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلَيْهِمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَنْ تَدْخُلُوا يَوْمًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيمَا مَاتَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدِيلُونَ
وَمَا تَنْكِحُونَ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْصُمُونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَعْفُوُنَّ
فَرُوحُهُمْ ذَلِكَ أَزَلٌ لَهُمْ أَنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِمَّا يَصْنَعُونَ وَقُلْ
لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْصُمُنَّ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظُنَّ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يَبْدِئُنَّ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا أَظْهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبُنَّ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جِيوبِهِنَّ وَلَا
يُبَدِّيَنَّ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبَعْوَتِهِنَّ أَوْ أَبْيَاهِنَّ أَوْ لِبَاءَ بَعْوَتِهِنَّ أَوْ
أَبْنَاهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بَعْوَتِهِنَّ أَوْ أَخْوَانَهِنَّ أَوْ بَنِيَّ أَخْوَانَهِنَّ أَوْ
بَنِيَّ أَخْوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَاءَ بَعْوَتِهِنَّ أَوْ مَالِكَتْ أَيْمَانَهِنَّ أَوْ الشَّيْعَيْنَ غَيْرُ
أُولَئِكُمْ الْأَرْبَةَ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الْطَّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ
عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبُنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لَيَعْلَمَ مَا يَخْفِيُنَّ مِنْ
زِينَتَهُنَّ وَتُوَبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِيَّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تَفَهَّمُونَ

27. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்கள் வீடுகள் அல்லாத (வேறு) வீடுகளில் (நீங்கள் நுழைய அவசியம் ஏற்பட்டால் அவ்வீடுகளில் உள்ளவர் களிடம்) நீங்கள் (மூன்றுமுறை) அனுமதி கோரி, அவ்வீடுகளில் உள்ளோருக்கு ஸ்வாம் கூராதவரை (அவற்றில்) நுழையாதீர்கள்; இ(வ்வாறு நடந்துகொள்வ) துவே உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும். நீங்கள் நல்லுபதேசம் பெறும் பொருட்டு (இது உங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது).

28. அவற்றில் எவரையுமே நீங்கள் காணவில்லையென்றால், உங்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்படும் வரையில் அவற்றில் நுழையாதீர்கள்; மேலும், "நீங்கள் திரும் பிவிடுங்கள்" என்று (அவற்றில் உள்ளோரிடமிருந்து) உங்களுக்குக் கூறப்பட்டால் நீங்கள் திரும் பிவிடுங்கள்; அதுவே உங்களுக்கு மிகப் பரிசுத்தமானதாகும்; இன்னும், நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

29. (விசுவாசிகளே! எவராலும்) குடியிருக்கப்படாத வீடுகளில் – அவற்றில் உங்களுடைய பொருட்கள் இருந்து, (அதற்காக) நீங்கள் அவற்றில் நுழைவது உங்களுமீது குற்றமாகாது; மேலும், அல்லாஹ், நீங்கள் வெளியாக்குவதையும், மறைத்துக்கொள்வதையும் அறிவான்.

30. (நமியே!) விசுவாசிகளுக்கு நீர் கூறுவீராக "அவர்கள் தங்கள் பார்வைகளைக் தாழ்த்திக் கொள்ளவும்; தங்கள் மர்மஸ்தானங்களையும் பேணிக்காத் துக்கொள்ளவும்;" அது அவர்களுக்கு மிகப் பரிசுத்தமானதாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் செய்பவைகளை நன்கு உணர்பவன்.

31. மேலும், (நமியே!) விசுவாசிகளான பெண்களுக்கு நீர்கூறுவீராக: "தங்கள் பார்வைகளை அவர்கள் தாழ்த்திக் கொள்ளவும்; தங்கள் மர்மஸ்தானங்களையும் பேணிப்பாதுகாத் துக்கொள்ளவும்; அதினின் று வெளியில் தெரியக்கூடிய வைகளைத் தவிர, தங்கள் (அலங்காரத்தை) அவர்கள் வெளிப்படுத்துவேண்டாம்; தங்கள் முந்தானங்களை தம் மேல்சட்டைகளின்மீது போட்டு (தலை, கழுத்து, நெஞ்சுச் சூகியவற்றை மறைத்து) கொள்ளவேண்டும்; மேலும், அவர்கள் தம் அலங்காரத்தை தம் கணவர்கள், அல்லது தம் தந்தையர், அல்லது தம் கணவர்களின் தந்தையர், அல்லது தம் குமாரர்கள், அல்லது தம் கணவர்களின் குமாரர்கள், அல்லது தங்கள் சகோதரர்கள், அல்லது தம் சகோதரர்களின் குமாரர்கள், அல்லது தம் சகோதரிகளின் குமாரர்கள், அல்லது தங்களுடைய பெண்கள், அல்லது தங்களுக்கும் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்கள், அல்லது (ஆள்களில் பெண்களின் மீது) விழுப்பமற்ற பணியாளர்கள், அல்லது பெண்களின் மறைவான அவயங்களை அறிந்து கொள்ளாத திறு பிராயத்தை யூடைய சிறார்கள் ஆகியவர்களைத் தவிர, (மற்றெவருக்கும்) வெளிப்படுத்த வேண்டாம். அன்றியும் தம் அவங்காரத்திலிருந்து தாம் மறைத்திருப்பதை அறியப்படுவதற்காக, தங்களுடைய கால்களை பூமியில்) அடிக்க வேண்டாம்; விசுவாசிகளே! நீங்கள் வெற்றி பெறுவதற்காக அல்லாஹ்னின் பக்கம் (பாவமனிப்பைக் கோரி) தவ்பாச் செய்யுங்கள்.

وَأَنْكُحُوا الْأَيْمَانِ وَشُكْرُوا الصَّلَاحِينَ مِنْ عِبَادِكُو وَأَمْلَأُكُمُّ أَنْ
 يَكُونُوا أَفَرَاءٌ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِمُ عَلَيْهِ^(٣)
 وَلَيُسْتَعْفِفَ الَّذِينَ لَا يَعْدُونَ بِنَكَاحَ حَتَّى يُعْذِبُهُمُ اللَّهُ مِنْ
 فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِنَ الْكِتَابِ أَيْمَانَكُمْ فَكَبِيرُهُمْ
 إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَأَتُوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي أَنْكَحُوكُمْ وَلَا
 تُكِرُّوهُ أَقْتِيلَتُكُمْ عَلَى الْبَيْعَادِ إِنْ أَرْدُنْ نَحْصَنَا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَمَنْ يَكُرُّهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِرْكَاهِهِنَّ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ^(٤) وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا لَكُمُ الْآيَاتِ مُبِينَتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ
 خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَقْتَيْنَ^(٥) إِنَّ اللَّهَ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ مُتَّلِّ نُورٌ كَمُشْكُوَّةٍ فِيهَا مُصِبَّاحٌ الْمُصَبَّاحُ فِي
 زَجَاجَةٍ أَرْجَاجَةٍ كَانَهَا كَوْكَبٌ دُرْيٌ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
 مُبَلِّكَةٌ زَيْتُونَةٌ لَأَشْرَقَيْهُ وَلَا غَرِيْبَةٌ لِمَنْ كَادَ زَيْتَهُ لِيُضْعِي وَلَوْ
 لَمْ تَسْسَهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي إِنَّ اللَّهَ لِنُورٍ كَمَنْ يَشَاءُ وَ
 يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِ فِي بُيُوتِ الْأَذْنَ
 اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيَذَكَّرُ فِيهَا أَسْمَهُ يُسَبِّحُهُ لَهُ فِيهَا الْعُدُوُّ وَالْأَصْمَالُ^(٦)

32. உங்களில் வாழ்க்கைத் துணையில்லாதவருக்கும் (அல்லாறே வாழ்க்கைத் துணைவாரில்லாத) உங்களுடைய ஆண் அடிமைகள், இன்னும், அடிமைப் பெண் களிலிருந்து நல்லொழுக்கமுள்ளவர் களுக்கும் திருமணம் செய்து வையுடன்; அவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தால், அல்லாஹ் தன் துணைய பேரருளைக் கொண்டு அவர்களைச் சீமான் களாக்கி வைப்பான்; மேலும், (நல்குவதில்) அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவள்; (யாவற்றையும்) நன்காறிந்தவன்.

33. திருமணத்தைச் செய்ய வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்கள், அல்லாஹ் தன் பேரருளால் அவர்களை சீமான் களாக்கி வைக்கும் வரை பத்தினித்தனமாக இருந்துகொள்ளவும்; உங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக்கொண்டவர்களிலிருந்து தன்னை விடுவிப்பதற்குரிய) உரிமைப் பத்திரத்தை எழுதுமாறு தேடுகிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்களில் நன்மையை நீங்கள் அறிந்தால், (உரிமைப் பத்திரத்தை) அவர்களுக்குமுதிக்கொடுத்து விடுங்கள்; (விசவாசிகளே) இன்னும், அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும்பொருளிலிருந்து நிஃங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுங்கள்; இன்னும், உங்கள் அடிமைப் பெண் களை பத்தினித்தனத்தை அவர்கள் நாடுவார்களானால் இவ்விவகாசமாக்கக்கூரியூர் அறப்பட்பொருளை நிஃங்கள் அடைவதற்காக, விபச்சாரத்திற்கு (அதைச் செய்யுமாறு) நிரப்பந்திக் காதீர்கள்; அவர்களை எவ்வேறேனும் நிரப்பந்தித்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் நிரப்பந்திக்கப்பட்டபின் (அவர்களை) மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

34. இன்னும், தெளிவுபடுத்தும் வசனங்களையும், உங்களுக்கு முன் சென்றுள்ளோர்களிலிருந்து உதாரணத்தையும், பயபக்தியுடையோர்க்கு நல் ஒப்பதேசத்தையும் (இதில்) உங்கள் பால் நிச்சயமாக நாம் இறக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

35. அல்லாஹ் வாணங்கள் மற்றும் பூமியின் பிரகாசமாக இருக்கிறான். அவனுடைய பிரகாசத்திற்கு உதாரணம்: அதில் விளக்கு இருக்கும் ஒருமாடம் போன்றதாகும்; அவ்விளக்கு கண்ணாடியினுள் இருக்கிறது; நிச்சயமாக அங்கண்ணாடி பிரகாசிக்கும் ஒருநடசத்திரத்தைப்போன்றதாகும் (அது) பாக்கியம் பெற்ற ஜூத் தூண் மரத்தின் எண்ணெயினால் எரிக்கப்படுகிறது (அது) கீழ்த்திசையைச் சேர்ந்ததுமன்று; மேல்திசையைச் சேர்ந்ததுமன்று; அதன் எண்ணெய், அதை நெருப்பு தொடாவிடினும் பிரகாசிக்கவே முற்படும் இவையாவும் இணைந்து ஒனிக்குமேல் ஒளியாகும்; அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களைத் தன்பிரகாசத்தின் பால் கெலுத்துகிறான்; மேலும், மலிதர்களுக்கு அல்லாஹ் இத்தகைய உதாரணங்களைக் கூறுகிறான். அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்காறிந்தவன்.

36. (அல்லாஹ் வின் இவ்விவகாசான அவ்) விடுகளில் (வணக்க வழிபாடுகளின்மூலம்) அவை உயர்த்தப்படவும், அவற்றில் அவளைது பெயர் கூறப்பட வேண்டுமெனவும் அல்லாஹ் கட்டளையிடுகிறான். அவற்றில் காலையிலும் மாலையிலும் அவளை (நல்லடியார்கள்) துதி செய்வர்.

رَجَالٌ لَا تُلْهِيهُمْ بِتِجَارَةٍ وَلَا يَبْعَثُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقْلَمُ الصَّلَاةِ وَ
 إِيَّاتُهُ الرِّزْكُ وَلَا يَخَافُونَ يَوْمًا تُتَقْلَبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ^{٣٠}
 لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيُزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ^{٣١} وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَالُهُمْ كَسَابٌ
 يُقْبَلُهُمْ بِحَسِيبِ الظُّمَانِ مَا مَأْتَى حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَعْدُ كُشَابًا وَ
 وَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابٌ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ^{٣٢} أَوْ
 كُظْلَمَتِ فِي بَحْرِ الْحَيَّ يَعْشَهُ مُوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مُوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
 سَحَابٌ كُظْلَمَتْ بَعْضُهُمْ أَفَوْقَ بَعْضٍ إِذَا خَرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكُنْ
 يَرَهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلْ اللَّهُ كَهْ نُورًا فَمَالَهُ مِنْ نُورٍ^{٣٣} الْمَرْآنَ
 اللَّهُ يَسِّيرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالظِّرْصَفَتِ كُلُّ قَدْ
 عَلَمَ صَلَاتَهُ وَتَسْتَعِنَهُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ يَا يَافِعُونَ^{٣٤} وَلَلَّهُ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ^{٣٥} الْمَرْآنَ اللَّهُ يَرْجِعُ سَحَابَاهُمْ
 يُوَلِّفُ بَيْنَهُمْ لَمْ يَجْعَلْهُ زَكَاةً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلْلِهِ وَيَنْزَلُ
 مِنَ السَّمَاوَاتِ مِنْ جَبَّالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ
 يَصْرُفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَبَابِرَقَهُ يَدْهَبُ بِالْأَبْصَارِ^{٣٦}

37. (அவ்வாறு துதி செய்யும்) ஆடவர்கள்_அவர்களை வாணிபமோ (கொடுப்பினையின் மூலம்) விற்பனையோ, அல்லாஹ் வை நினைவு கூருவதைவிட்டும், தொழுகையை முறையாக நிறை வேற்றுவதைவிட்டும், ஜகாத் கொடுப்பதைவிட்டும் (பராமுகமாக்கி) வீணாக்கிலிடாது; இன்னும், ஒருநாளை அவர்கள் பயந்து கொண்டிருப்பர். அதில் (அந்தாளில்) இதயங்களும், பார்வைகளும் (திடுக்கிட்டுத்) தடுமாற்றமடைந்து விடும்.

38. அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததற்கு மிக அழகானதை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நற்குலியாகக் கொடுப்பதற்காகவும், தன் பேரருளிலிருந்து அவர்களுக்கு அதிகமாக்கவும், (இவ்வாறு தொழுது அல்லாஹ் வை தஸ்பீங் செய்து வருவார்கள்.) மேலும், அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களுக்குக்கணக்கின்றியே கொடுப்பான்.

39. இன்னும் நிராகரித்துவிட்டார்களே அவர்கள்_ அவர்களின் செயல்கள் பாலைவளத்தில் (தொற்றமளிக்கும்) கானல் (நீரைப்) போலாகும்; தாகித்தவன் அதைத்தள்ளீர் என எண்ணிக் கொள்கிறான்; எதுவரை யெனில் (முடிவாக) அவன் அதனிடத்தில் வந்துடைந்தால் அதை அவன் ஒரு பொருளாகப் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டான். (மறுமையில் இது காஃபிர் களின் நிலையாகும். அங்கு) அதனிடத்தில் (தளக்கெதிரில்) அல்லாஹ் வைவக் காண்கிறான். அப்போது அவனுடைய கணக்கை அவனுக்கு அவன் (அல்லாஹ்) நிறைவு செய்துவிடுகிறான்; இன்னும், அல்லாஹ் கணக்குத்தீர்ப்பதில் தீவிரமானவன்.

40. அல்லது (அவர்களுடைய செயல்களுக்கு உதாரணம்): ஆழ் கடலிலுள்ள இருள்களைப்போன்றதாகும்; அதனை ஒரு அலைமூடிக்கொள்கிறது; அதற்கு மேல் மற்றோர் அலை; அதற்கு மேல் மேகம்; (இவ்வாறு) பல இருள்கள்; அதில் சில, சிலவற்றுக்கு மேல் இருக்கின்றன; (இருள்களால் சூழப்பட்ட நிலையில் பார்ப்பவன்) தன் கையை வெளியாக்கி (நீட்டி) எளால் அதனை அவனால் பார்க்கமுடியாது; இன்னும், எவருக்கு அல்லாஹ் ஒளியை ஆக்கவில்லையோ அவருக்கு (எங்கும்) ஒளி இல்லை.

41. நிச்சயமாக, அல்லாஹ்_ அவனை வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள வைகளும், (தங்கள்) இறக்கைகளை விரித் (துப் பறந்) தவண்ணமாக பறவைகளும் துதி செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை (நபியே!) நீர் கானவில்லையா? (இவற்றில்) ஒவ்வொன்றும் தன் தொழுகையையும், அவனைத் துதி செய்யும் முறையையும் திட்டமாக அறிந்திருக்கின்றன. மேலும், அல்லாஹ் அவைகள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

42. இன்னும், வானங்களுடையவும், பூமியினுடையவும் ஆட்சி அல்லாஹ் வுக்கே உரியது! அல்லாஹ் வின் பாலே அவைவரின் திரும்பச் செல்லுதல் இருக்கிறது.

43. (நபியே!) நீர் பார் கவில்லையா? நிச்சயமாக, அல்லாஹ் தான் (பல பாகங்களிலிருந்து) மேகங்களை மெதுவாக இழுத்து, பின்னர் அவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து, அதன்பின் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக இணையக்கெய்கிறான்; (பின்னர், அம்மேகங்களான) அவற்றிற்கு மத்தியிலிருந்து மழை வெளிப்படுவதை நீர் காண்கிறீர்; அவனே வானத்திலுள்ள மலைகளிலிருந்து ஆலங்கட்டி யையும் இறக்கிவைக்கிறான்; அதனைக் கொண்டு அவன் நாடியவர்களைப் பிடிக்கச் செய்கிறான். இன்னும், அவன் நாடியவர்களை விட்டு அதனைத் திருப்பி விடுகிறான்; அதன் மின்னலின் ஒளி பார்வைகளைப் பறிக்க நெருங்குகிறது.

يُقْلِبُ اللَّهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعْبَةً لِلْأَذْصَارِ^{١٣}
 وَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّنْ نَارٍ فَمَنْ يَمْسِي عَلَى بَطْنِهِ وَمَنْ هُمْ
 مِّنْ يَمْسِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمَنْ هُمْ مِنْ يَمْسِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا
 يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{١٤} لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَ
 إِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ^{١٥} وَيَقُولُونَ أَمَّا
 بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَاعَنَا ثُمَّ يَوْمَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ^{١٦} وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 لِيَحُكُمُ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ^{١٧} وَإِنْ يَكُنْ لَّهُمْ أَحْقَلُ
 يَا تَوَالَّيْهِ مُذْعِنِينَ^{١٨} فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ أَرْتَابُهُمْ أَمْ
 يَخَافُونَ أَنْ يَعْلَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ^{١٩}
 إِنَّمَا كَانَ قُولَّ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحُكُمُ
 بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ^{٢٠} وَمَنْ
 تَّطَعَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَى اللَّهَ وَيَسْقُدُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ^{٢١}
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَادًا إِنَّهُمْ لَكَيْنَ أَمْرُهُمْ لِيُخْرُجُنَّ قُلْ لَا
 تَقْسِمُوا طَائِعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ^{٢٢}

44. இரவையும், பகலையும் அல்லாஹ்வே (திருப்பித் திருப்பி)மாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறான். பார்வைகள் உடையோர்க்கு நிச்சயமாக இதில் ஒரு (நல்ல) படிப்பினை உண்டு.

45. அல்லாஹ்_ (பூமியின் மீது ஊர்ந்து திரியும்) ஓவ்வொரு உயிர்ப்பிராணியையும் நீரிலிருந்து _அவன் படைத் திருக்கின்றான்; அவைகளில் தன் வயிற்றின்மீது நடப்பவையும் உண்டு; அவைகளில் இரு கால்களால் நடப்பவையும் உண்டு; இன்னும் அவைகளில் நான் குகால்)களால் நடப்பவைகளும் உண்டு; (இவ்வாறு) அல்லாஹ் தான் நாடியதை படைக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஓவ்வொரு பொருளின் மீதும் பேராற்றலுடையவன்.

46. (மனிதர்களே!) தெளிவாக்கி வைக்கக்கூடிய வசனங்களையே நிச்சயமாக நாம் (இதில்) இறக்கியிருக்கிறோம்; இன்னும், அல்லாஹ் தான் நாடிய (நல்ல)வர்களை நேரான வழியின்பால் செலுத்துகிறான்.

47. "அல்லாஹ் வையும், (அவனுடைய) தூதரையும் நாங்கள் விசவாசித் திருக்கிறோம்; (அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு) நாங்கள் கீழ்ப்படிகிறோம் என்றும் (நபியே இந்த முனாஃபிக்குகள்) கூறுகின்றனர்; பின்னர், அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் அதற்குப் பிறகு புறக்கணித்துவிடுகின்றனர்; ஆகவே, இவர்கள் (உண்மையான) விசவாசிகள் அல்லர்.

48. மேலும், தங்களுக்கிடையில் (ஏற்பட்டவற்றில் அல்லாஹ்வின் தூதராகிய) அவர்தீர்ப்பளிக்க அல்லாஹ் விடிடமும், அவனுடைய தூதரிடமும் வாருங்கள் என அவர்கள் அழைக்கப்பட்டால், அப்போது அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் புறக்கணிக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

49. மேலும், உண்மை அவர்கள் பக்கம் இருக்குமானால் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக (விரைந்து) அவரிடம் வருகிறார்கள்.

50. அவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதா? அல்லது (அவரைப்பற்றி) இவர்கள் சந்தேகிக்கின்றனரா? அல்லது அல்லாஹ் விடிடமும், அவனுடைய தூதரும் அவர்களுக்கு அதீதிமிழமுத்துவிடுவார்கள் என்று பயப்படுகின்றனரா? அல்ல; இவர்கள் தாம் (தமக்குத்தாமே) அநியாயக்காரர்கள்.

51. விசவாசிகளின் கூற்றாக இருப்பதெல்லாம்_ அவர்களுக்கிடையே (அல்லாஹ் வுடைய தூதராகிய) அவர் தீர்ப்புக்கூறுவதற்காக அல்லாஹ் விடிடமும், அவனுடைய தூதரிடமும் (வருமாறு) அவர்கள் அழைக்கப்பட்டால்_ "நாங்கள் செவியுற்றோம், இன்னும் கீழ்ப் படிந்தோம்" என்று அவர்கள் கூறுவதுதான்; இன்னும், அவர்கள் தாம் வெற்றியாளர்கள்.

52. இன்னும், எவர் அல்லாஹ் வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து, இன்னும், அல்லாஹ் வை அஞ்சி, அவனைப்பயந்தும் கொள் கிறாரோ அத்தகையோர்_ அவர்கள்தாம் வெற்றிபெற்றவர்கள்.

53. (நபியே) நீர் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டால், நிச்சயமாக அவர்கள் (போர்செய்ய) புறப்பட்டுவிடுவதாக அல்லாஹ்வின் மீது அவர்கள் உறுதியான சத்தியம் செய்து கூறுகின்றார்கள்; "சத்தியம் செய்யாதீர்கள் என்று நீர் கூறுவிராக (உங்களுடைய) கீழ்ப்படிதல் (நயவஞ்சக மானதென) அறியப்பட்டது தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்பவன்."

قُلْ أَطِيعُ اللَّهَ وَأَطِيعُ الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلُوا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ
 مَا حِمَلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حِمَلُوكُمْ وَإِنْ يَطِيعُوهُ نَهْتَدُوا وَمَا عَلَى
 الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ^(٤) وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ
 عَيْلُوا الصِّلَاحِ لِيَسْتَخْلِفُنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَكُمْ يَكُنُّ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي ارْتَقُوا لَهُمْ وَلَكُمْ
 مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَأَشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ
 كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَسِقُونُ ^(٥) وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
 اتُّوْرُكُوَةَ وَأَطِيعُ الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ^(٦) لَا تَحْسِبَنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا هُمُ النَّازِرُ وَلَا يُسَّ
 الْمُصِيرُ ^(٧) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا دُكُنُوا إِذَا الَّذِينَ مَلَكُتُ
 أَيْمَانَكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَلْعُغُوا الْحَلْمَ وَمِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَاتٍ مِنْ
 قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ شَيْأً كُمْ وَمِنَ الظَّهِيرَةِ
 وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثَ عَوْرَتِ الْكُفُرِ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَ
 لَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
 بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَتِ ^(٨) وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حَكْمٌ ^(٩)

54. (நபியே)நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹுவுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவனுடைய) தூதருக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படியுங்கள்; நீங்கள் புதக்களித்தாலோ, அவர்மீதுள்ளதெல்லாம் அவர்மீது சுமத்தப்பட்ட (தூதைஉங்களுக்கு எடுத்துரைப்ப)து தான்; உங்கள்மீதுள்ளதெல்லாம் நீங்கள் சுமத்தப்பட்ட (வாறு கீழ்ப்படிவ)துதான்; மேலும், நீங்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படித்து நடந்தால் நீங்கள் நேர்வழியை ஆடைந்து விடுவீர்கள்; (நம் தூதைத்) தெளிவாக எத்தினவைப்பதைத் தவிர, (வேறொன்றும் நம் தூதர்மீது)கடமைஇல்லை.

55. (மனிதர் களே!)உங்களில் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையவர்களுக்கு அவர்களுக்கு முன்னர் சென்றவர்களை அதிபதிகளாக்கிய பிரகாரமே, இவர்களையும் நிச்சயமாகப் பூமிக்கு அதிபதிகளாக்கிவைப்பதாகவும், அவன் அவர்களுக்குப் பொருந்திக்கொண்ட மார்க்கத்தில் அவர்களை நிச்சயமாக உறுதிப்படுத்திவைப்பதாகவும், அவர்களுடைய பயத்திற்குப் பிறகு அமைதியைக் கொண்டு நிச்சயமாக மாற்றிவிடுவதாகவும் – அல்லாஹுவகூக்களித்திருக்கின்றான்; அவர்கள் எனக்கு யாதொன்றையும் இணையாக்காது என்னையேவனங்குவார்கள்; இதன் பின்னர் (உங்களில்) எவர் நிராகரிப்பவராகிவிட்டாரோ நிச்சயமாக, அவர்கள் தாம் (அல்லாஹுவின் கட்டளையை ஏற்காத)பாவிகள்.

56. இன்னும், (விசுவாசிகளே!) தொழுகையை (முறையாக) நிறைவேற்றுங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுக்கள்; மேலும், (அல்லாஹுவின்) தூதருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவற்றின் மூலம்) நீங்கள் அருள் செய்யப்படுவீர்கள்.

57. (நபியே) நிராகரிப்போர் பூமியில் தப்பித்துக் கொண்டுவிடுவார்கள் என நிச்சயமாக நீர் எண்ணவேண்டாம்; (மறுமையில்) அவர்கள் ஒதுங்குமிடம் நரகம்தான். திட்டமாகதிரும்பிச்செல்லும் இடத்தில் அது மிகவும் கெட்டது.

58. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களும் அடிமைகளும்), உங்களில் பிராயமடையாத சிறுவர்களும், (நீங்கள் விட்டிலுள் இருக்கக்கூடிய நேரங்களில் உங்களிடம் வருவதாயின்,)மூன்று நேரங்களில் அவர்கள் அனுமதி கோரவேண்டும்; (அந்தநேரங்களாவன) ஓபஜ்ஜு தொழுகைக்கு முன்னரும், உச்சிப்பொழுதில் உங்களுடைய (மிச்சமான) ஆடைகளைக் களைந்துவைத்திருக்கும் நேரத்திலும், இவூ தொழுகைக்குப் பின்னரும்(இவை) உங்களுக்கு மறைவுடைய மூன்று (நேரங்கள்) ஆகும்; இவற்றுக்குப்பின் (வருவது)உங்கள் மீதோ, அவர்கள் மீதோ குற்றமில்லை. (காரணம்) இவர்கள் (அடிக்கடி) உங்களிடம் சுற்றி வருபவர்கள்; உங்களில் சிலர் சிலரிடம் திரும்பத்திரும்ப வருபவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள்). இவ்வாறு அல்லாஹு (தன்)வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்குகிறான்; இன்னும், அல்லாஹு (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمُ فَلَيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
 أَسْتَأْذِنَ النَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 إِيمَانُهُ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ^٦ وَالْقَوْا عِدُونَ النَّسَاءُ الَّتِي
 لَا يَرْجُونَ بِنَاحَةً فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضْعُنَ
 بِشِيَاءِ بَهْنٍ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
 خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ^٧ لَيْسَ عَلَى الْأَعْسَنِي
 حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرْيَضِ حَرَجٌ
 وَلَا عَلَى أَنفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بَيْوَتِكُمْ أَوْ
 بَيْوَتِ أَبَائِكُمْ أَوْ بَيْوَتِ أَمَهَاتِكُمْ أَوْ بَيْوَتِ إِخْوَانِكُمْ
 أَوْ بَيْوَتِ أَخْوَاتِكُمْ أَوْ بَيْوَتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بَيْوَتِ عَمَّاتِكُمْ
 أَوْ بَيْوَتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بَيْوَتِ خَلِيلِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُمْ
 مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بَيْوَتًا
 فَسَلِّمُوا عَلَى أَنفُسِكُمْ وَتَحِيشُهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَّكَةٌ
 طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْأَيْتَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ^٨

59. இன்னும், உங்களிலுள்ள சிறுவர்கள் பிராயம்மடைந் துவிட்டால், அவர்களுக்கு முன்னுள்ள (முத்த)வர்கள் அனுமதி கேட்டதுபோன்று அவர்களும் அனுமதி கேட்கவேண்டும்; இவ்வாறே அல்லாஹ் தன்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்குகிறான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) நன்கநிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

60. பெண்களில் திருமண விருப்பமற்ற (மாத விலக்கு நின்று குழந்தைகள் பெறும் நிலையைத் தான்டிவிட்ட) முதியவர்கள், தங்கள் அழகை வெளிப் படுத்தாதவர்களாக, உங்கள் மேல்ஆடைகளைக் களைந் து விட்டிருப்பதில் அவர்கள் மீது குற்றமில்லை (இதனையும் தவிர்த்து) அவர்கள் பேணிக்கொள்வது அவர்களுக்கு மிக்க நன்று. அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) கேட்கிறவன்; நன்கநிகிறவன்.

61. (விசவாசிகளே! உங்களுடன் சேர்ந் து உண்ணுவதில்) குருடர் மீதும் குற்றமில்லை; முடவர் மீதும் குற்றமில்லை; நோயாளியின் மீதும் குற்றமில்லை; நீங்கள் உங்கள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தைகள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாய்மார்கள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் கடோதரர்களின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தையுடைய சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தையுடைய சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாயுடைய சகோதரர்களின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாயுடைய சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ அல்லது எ(ந)த(வீட்டில்)ள் காவிகளை நீங்கள் உடனமையாக்கிக்கொள்ள மீர்களோ அவற்றிலோ, அல்லது உங்கள் தோழர்களிடத்திலோ நீங்கள் உண்பது உங்கள் மீது குற்றமில்லை; நீங்கள் (பலர்) ஒன்று சேர்ந்தோ அல்லது தனித்தனியாகவோ உண்பது உங்கள் மீது குற்றமில்லை; ஆகவே, நீங்கள் வீடுகளில் நுழைந்தால், அல்லாஹ் விட்டிருந்துள்ள பரிசுத்தமான பாக்கியமுள்ள காணிக்கையாக உங்களின் மீது நீங்கள் ஸலாம் சொல்லிக்கொள்ள நூங்கள்; நீங்கள் வினாப்கிக்கொள்வதற்காக இவ்வாறு அல்லாஹ் (தன்) வசனங்களை உங்களுக்கு விவரிக்கின்றான்.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِإِلَهٍ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا
 مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرِ رَجَامِعٍ لَمْ يَدْهُبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ
 الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكُمْ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِإِلَهٍ وَرَسُولِهِ
 قَدْ أَسْتَأْذِنُوكُمْ لِبَعْضٍ شَأْنُهُمْ فَإِذَا نَلَمْ شُتُّتُ مِنْهُمْ
 وَاسْتَغْفِرُ لَهُمُ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ^{١٧} لَا يَجْعَلُ وَادْعَاءَ
 الرَّسُولِ بَيْتَكُمْ كَذَّاباً بَعْضُكُمْ بَعْضاً قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
 يَسْتَأْذِنُونَ مِنْكُمْ لَوْلَا فَلَيَحْذِرَ الَّذِينَ يَخْلُقُونَ عَنْ أَمْرِهِ
 أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^{١٨} إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
 فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
 وَرَجَعُوكُمْ إِلَيْهِ فَيُنَسِّبُهُمْ بِمَا عَمِلُوكُمْ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ^{١٩}

سُورَةُ الْفُرقَانِ ١٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 تَبَرَّكَ الَّذِي نَزَّلَ الْقُرْآنَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعُلَمَاءِ نَذِيرًا^{٢٠}
 لِلَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَخَذْ وَلِدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا^{٢١}

62. உண்மையான விசுவாசிகளெல்லாம், "அல்லாஹ் வீற்றவையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோர்தாம்; மேலும், அவர்கள் யாதோரு பொது விஷயத்தைப் பற்றி (ஆலோசனைசெய்ய) அவனுடைய தூதருடன் இருந்தால், அவரிடம் அனுமதி பெறும் வரை(கூட்டத்திலிருந்து) அவர்கள் போகமாட்டார்கள். நிச்சயமாக உம்பிடம் அனுமதி கோருகின்றனரே அத்தகையோர்— அவர்கள் தாம் அல்லாஹ் வீற்றவையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசங் கொண்டவர்கள்; ஆகவே, அவர்கள் தங்களுடைய காரியத்தின் சிலவற்றுக்காக உம்பிடம் அனுமதி கோரினால், அவர்களில் நீர் நாடுபுவர்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பீரார்கள்; அவர்களுக்காக அல்லாஹ் விடத்தில் மன்னிப்பும் கோருவரீராகி நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

63. உங்களுக்கு மத்தியில் சிலரை (ப்பெயர்கூறி) அழைப்பது போன்று அல்லாஹ் விள் தூதரின் அழைப்பை (முஹம்மடே என்று கூறி) ஆக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக உங்களில் (கூட்டத்திலிருந்து) மறைவாக நமுவிலிருக்கிறார்களே அத்தகையவர்களை, அல்லாஹ் அறிவான்; ஆகவே, (நம் தூதராகிய) அவனுடைய கட்டளைக்கு மாறு செய்கிறார்களே அத்தகையவர்கள், (உலகில்) தங்களுக்கு யாதோரு துண்பம் பிடித்து விடுவதையோ அல்லது துண்புறுத்தும் வேதனை பிடித்து விடுவதையோ பயந்து கொண்டிருக்கவும்.

64. நிச்சயமாக வாளங்களிலும், பூமியிலும் இருப்பவை அல்லாஹ் வக்கே உரியன் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் எந்திலையில் இருக்கிறீர்களோ அதை அவன் திட்டமாக அறிவான்; இன்னும், அவன்பக்கமே அவர்கள் மீட்டப்படும் (அந்தநாளில் அவர்கள் செய்தவற்றை அவர்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்; மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருள் பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

அத்தியாயம் : 25

அல்லிப்புர்கான் — பிரித்தறிவித்தல்
வசனங்கள் : 77 மக்கீ ருகூங்கள் : 6

அளவற்ற அருளாளான், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ் வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. தன் அடியார் (முஹம்மது ஸல்லவாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள்) மீது (அத்தியத்திலிருந்து சத்தியத்தைப் பிரித்தறிவிக்கும்) ஸ்புர்கானை— அது அகிலத்தார்க்கு அச்சமுடிடி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியதாக ஆவதற்காக இருக்கிவைத்தானே அத்தகையோன் மிக்க பாக்கியமுடையவன்.

2. (இவ்வேதத்தை அருட்செய்தவன்) எத்தகையோன்றால், வாளங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அவன் (தனக்கென) மகனை எடுத்துக்கொள்ளவுமில்லை; (அவனுடைய) ஆட்சியில் அவனுக்குக் கூட்டுக்காரரும் இல்லை; அவனே ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தான்; பிறகு அதனதன் முறைப்படி அதைச் சரியாக அழைத்தான்.

وَاتْخَذُوا مِنْ دُوْنِهِ الْهَمَّةَ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ
 وَلَا يَمْلِكُونَ لَا نَفِسٌ هُمْ حَصَرًا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
 وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
 إِفْكُ لِقَاتِلِهِ وَأَعْنَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ أَخْرُونَ فَقَدْ جَاءُوهُ
 ظُلْمًا وَزُورًا ۝ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ الْكُتُبُهَا فَهِيَ
 تُهْمِلُ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ قُلْ أَتَرَكَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
 فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ وَقَالُوا
 مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَا أَكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسَاقِيفِ
 لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَكْثُ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ۝ أَوْ يُلْقَى
 إِلَيْهِ كَذَّابٌ تَكُونُ لَهُ جَهَنَّمُ يَا أَكُلُ مِنْهَا ۝ وَقَالَ الظَّلِيمُونَ
 إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَارْجِلًا مَسْحُورًا ۝ أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا إِلَكَ
 الْأَمْثَالَ فَضْلًا فَلَا يَسْتَطِعُونَ سَيِّلًا ۝ تَبَرَّكَ الَّذِي
 إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَهَنَّمْ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ۝ بَلْ كَذَّابُوا
 بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدُوا لِلنَّاسِ كَذَّابٍ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝

3. (ஆனால் இளைவைத் துக்கொண்டிருப்போர்) அவளையன்றி (வேறு வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எதையும் படைக்க (சக்தி பெற) மாட்டார்கள்; அவர்களோ (அல்லாஹுனினால்) படைக்கப்படுகிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் தங்களுக்குத்தீமையேயோ, நன்மையேயோ செய்து கொள்ள அதிகாரம் (சக்தி) பெறமாட்டார்கள். இன்னும் அவர்கள் (யாரையும்) மரணிக்கச் செய்யவோ, (எதையும்) உயிர்ப்பிக்கவோ, (இறந்ததை உயிர் கொடுத்து) மீண்டும் எழுப்பவோ அதிகாரம் பெறமாட்டார்கள்.

4. இன்னும் (குரு ஆனாகிய) "இது பொய்யே அன்றி (வேறு) இல்லை; இதனை (அபாண்டமாக) அவர் கற்பனை செய்து கொண்டார்; இதில் வேறு கூட்டத்தினரும் அவருக்கு உதனி புரிந்துள்ளார்கள்" என்று நிராகரிப்பவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் (இவ்வாறு கூறுவதால்) அக்கிரமத்தையும், பொய்யையும் திட்டமாக அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ளார்கள்.

5. இன்னும், (இது) முன்னோர் களின் கட்டுக்கதைகள்; (மற்றவரின் உதவி கொண்டு) இவற்றை இவ்வரே எழுதசெய்து கொண்டிருக்கிறார்; அது இவருக்குக் காலையிலும், மாலையிலும் ஒத்திக்காண்பிக்கப்படுகிறது என்று (நிராகரிப்பவர்களாகிய) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

6. (அதற்கு) "வானங்களிலும், பூயியிலுமின்றன இருசுயியத்தை அறிகின்றானே அத் தகையவன் இதனை இறக்கிவைத்தான்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க மன்னிக்கிறவனாக, மிக்க கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

7. மேலும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்: "இந்தத் தாதருக்கென்ன? அவர் (மற்ற மனிதர்களைப் போன்றே) உளவு உண்ணுகிறார்; இன்னும், கடைவிதிகளில் நடக்கிறார். (அல்லாஹுனிவடைய தூதராக அவர் இருந்தால்) அவர்பால் ஒரு மலக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா? அப்பொழுது அவர் இவருடனிருந்து அச்சமூட்டி எச்சரிக்கைசெய்யபவராக இருப்பார்.

8. அல்லது அவர்பால் ஒரு புதையல்போடப்பட்டிருக்கவேண்டாமா? அல்லது அவர் அதிலிருந்து புதித்துக்கொள்வாரே அத்தகைய ஒரு சோலை, அவருக்கு உண்டாகி இருக்கவேண்டாமா? (என்றும் கூறுகிறார்கள்). அன்றியும் இந்த அநியாயக்காரர்கள் சூனியம் செய்யப்பட்ட மனிதரையே அன்றி (வேறொரு ரையும்) நீங்கள் பின்பற்றவில்லை என்று (விசுவாசிகளிடம்) கூறுகிறார்கள்.

9. உம்மைப்பற்றி அவர்கள் எப்படி உதாரணங்களைக் கூறுகின்றார்கள்; என்பதை(நபியே)ப்பார்ப்பிராக, இவர்கள் வழிகெட்டுப் போளார்கள்; ஆதலால் நேர்வழிக்கு (வர) அவர்கள் சக்திபெறமாட்டார்கள்.

10. (நபியே) மிக்க பாக்கியமுடைய அவன் எத்தகையவனெனின், அவன் நாடினால், இதைவிட மிக்க மேலான சுவனங்களை உமக்கு ஆக்கித்தருவான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; இன்னும் உமக்கு (அதில்) மாளிகைகளையும் அமைத்துவிடுவான்.

11. எனினும், இவர்கள் மறுமைநாளைப் பொய்யாக்குகின்றனர்; மறுமைநாளைப் பொய்யாக்குகிறவனுக்கு (கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கும்) நரகத்தை நாம் தயார் செய்தும் வைத்துள்ளோம்.

إِذَا رَأَيْتُم مِنْ مَكَانٍ بَعْدِهِ سَمِعُوا هَاتِئِظًا وَزَفِيرًا ^(١)
 وَإِذَا الْقَوَامُونَ مِنْهَا مَكَانًا ضِيقًا مُقْرَنِينَ دَعَوْا هُنَّا لَكَ
 ثُبُورًا ^(٢) لَا تَدْعُوهُمْ يَوْمَ ثُبُورًا أَوْ حَدَّا وَادْعُوهُمْ شُبُورًا
 كَثِيرًا ^(٣) قُلْ أَذْلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخَلْدِ الَّتِي وُعِدَ
 الْمُتَقْوِنُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاءٌ وَمَصِيرًا ^(٤) لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ
 حَلِيلِينَ كَانَ عَلَى رِبِّكَ وَعْدًا امْسُوْلًا ^(٥) وَيَوْمَ يَخْشُرُهُمْ
 وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ يَقُولُ إِنَّمَا أَضَلَّنَّ
 عَبَادِي هُؤُلَاءِ أَمْ هُوَ صَلْوَالِ السَّبِيلِ ^(٦) قَالُوا وَاسْبِحْنَاكَ
 مَا كَانَ يَتَنَجَّيُ لَنَا كَانَ نَتَخَذُ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَ
 لِكُنْ مَتَّعْتَهُمْ وَابْنَاءَ هُوَ حَتَّى سُوا الدِّرْكَ وَكَانُوا قَوْمًا
 ثُبُورًا ^(٧) فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ يَقُولُونَ لَا يَسْتَطِعُونَ صَرْفاً
 وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُو نُذْقُهُ عَذَابًا كَيْرًا ^(٨)
 وَمَا أَرْسَلْنَا أَقْبَلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ لَيَأْكُلُونَ
 الْكَلَامَ وَيُمْشِونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِيَعْضِ فِتْنَةَ أَنْصَبُرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ يَصِيرًا ^(٩)

12. அ(ந்தாகமான)து இவர்களை வெகுதொலைவான இடத்திலிருந்து கண்டால் அதற்குரிய கொந்தளிப்பையும், அது மூச்சவிடும் பேரிரைச்சலையும் இவர்கள் (தங்கள் செவியால்)கேட்பார்கள்.

13. மேலும், அவர்கள் (சங்கிலியால்) கட்டப்பட்டவர்களாக, அதில் மிக்க நெருக்கடியான ஓர் இடத்தில் போடப்பட்டால் (கஷ்டத்தைத் தாங்க முடியாமல்) ஆழிவை அங்கு அவர்கள் அழைப்பார்கள்.

14. "இன்றையத் தினம் நீங்கள் ஓர் அழிவை மாத்திரம் அழைக்காதீர்கள்; இன்னும் அநேக அழிவுகளை அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்).

15. "(நரகமாகிய) அது மேலானதா? அவ்வது பயபக்தியடையவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளார்களே அத்தகைய நிலையான கவனபதி மேலானதா?" என்று நீர் கேட்பீராக! அது அவர்களுக்கு (நற்) கலியாகவும், (அவர்கள்) சேருமிடமாகவும் இருக்கின்றது.

16. அவர்கள் நாடியவைகளைவலாம் அதில் அவர்களுக்குண்டு; (அதில்) அவர்களிற்றந்தரமாக (தங்கி) இருப்பவர்கள் (நபியே) அது உமது இரட்சகளிடம் (மலச்குகளால் பிரார்த்தித்துக்) கேட்கப்படக் கூடியவாக்குறுதியாக இருக்கிறது.

17. அவர்களையும், அல்லாஹுற்வையன்றி அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்த (அல்லாஹுற் அல்லாது)வர்களையும் அவன் (விசாரணைக்காக) ஒன்று தீரட்டும் (மறுமை) நாளில், "என்னுடைய இந்த அடியார்களை நங்கள் தாம் வழிகெடுத்தீர்களா? அவ்வது அவர்கள் தாமாகவே வழிகெட்டுவிட்டனரா?" என்று (அல்லாஹுற்) கேட்பான்.

18. அ(தற்க)வர்கள் "நீ மிகப் பரிகாத்தமானவன்; உன்னையன்றி (மற்றெதனையும்) நாங்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொள்ளவது எங்களுக்கு அவசியமன்று, எனினும், நீதான் அவர்களையும், அவர்களின் மூதாதையரையும் (உன்னை) நினைவுகூர்வதை அவர்கள் மறந்துவிடும் வரை சுகமனுபவிக்கச் செய்தாய்; மேலும், அவர்கள் அழிந்து போகும் கூட்டத்தினராகி விட்டார்கள்" என்று கூறுவர்.

19. ஆகவே, நீங்கள் கூறியதை திட்டமாக இவர்கள் பொய்யாக்கினிட்டனர்; ஆதலால் (நம்முடைய தண்டனையைத்) தடுத்துக் கொள்ளவோ, இன்னும் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ நீங்கள் சக்திபெற்மாட்டார்கள்; மேலும், உங்களில் ஏவர் அநியாயம் செய்கிறாரோ அவரை மாபெரும் வேதனையைச் சுவைக்குமாறு நாம் செய்வோம்" (என்று அவர்களுக்குநாம் கூறுவோம்).

20. மேலும், (நபியே) உமக்கு முன்னர் (நாம் அனுப்பிய) தூதர்களிலிருந்து நிச்சயமாக அவர்கள் உணவுஉண்பவர்களாகவும், கடைத்தெருவில் நடமாடுவர்களாகவுமே தனிர் நாம் அனுப்பவில்லை; மேலும் உங்களில் சிலரை, (மற்றும்) சிலருக்குச் சோதனையாக ஆக்கிவைத்தோம். (அக்சோதனையில்) நீங்கள் பொறுமையாய் இருப்பர்களா? (நபியே) மேலும், உம்முடைய இரட்சகள் (யாவற்றையும்) பார்க்கக்கூடியவளாக இருக்கிறான்.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَلَا أُنزَلَ عَلَيْنَا
 الْمَلِكَةُ أَوْ تَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَّوْ عَتَّاً
 كَيْرَأٰ١١ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِكَةَ لَا يُشْرِئُ يَوْمَيْنِ الْمُجْرِمِينَ وَ
 يَقُولُونَ حَجَرًا مَهْجُورًا١٢ وَقَدْ مَنَّا لِي مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ
 فَجَعَلْنَاهُ هَيَاءً مَنْتَهِرًا١٣ أَصْحَبُ الْجَنَّةَ يَوْمَيْنِ خَيْرٌ مُسْتَعْرِضاً
 وَأَحْسَنُ مَقْبِلًا١٤ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَامِ وَنَزَّلَ الْمَلِكَةُ
 تَنْزِيلًا١٥ الْمَلَكُ يَوْمَيْنِ الْحَيِّ لِرَحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكُفَّارِ عَسِيرًا١٦ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُونَ عَلَى يَدِيْهِ يَقُولُونَ
 يَا يَعْنَتِي أَخْذَتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا١٧ يَوْمَيْلَتِي لَيَسْتَقِي لَهُ
 أَتَخْذُ فُلَانًا خَلِيلًا١٨ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الدِّرْبِ كُرِبَّعَدَ اذْجَاءَنِي مَهْ
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا١٩ وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَيْتَ
 إِنَّ قَوْمِي أَتَخْذُ وَاهْذَ الْقُرْآنَ مَهْجُورًا٢٠ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا الْكُلُّ
 نَيْسَ عَدَّوْا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا٢١
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 قَاتِلَةً٢٢ كَذَلِكَ شَلَّتْ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلَنَاهُ تَرْتِيلًا٢٣

21. மேலும்,(மறுமையில்) நம் சந்தியபை நம்பாதிருக்கிறார்களே அத்தகையோர், "எங்கள்மீது மலக்குகள் இறக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அல்லது நாங்கள் எங்கள் இரட்சகளை (கண்களால்) காணவேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; இவர்கள் தங்கள் மனங்களில் திட்டமாக தங்களைப் பெரிதாக எண்ணிக்கொண்டனர்; பெரிய அளவு வரம்பு கடந்து (சென்று)ம் விட்டனர்.

22. (அவர்களை மரணிக்கச் செய்ய வரும்) மலக்குகளை அவர்கள் காணும் நாளில், அக் குற்றவாளிகளுக்கு அன்றையத்தினம் யாதொரு நற்செய்தியும் இராது; (உங்களுக்கு நற் செய்தி கூறப்படுவது) முற்றாகத் தடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

23. மேலும், (இம்மையில்) செயலால் அவர்கள் செய் து கொண்டிருந்த வற்றின்பால் நாம் முன் னோக்கி, பின்னர் (அவர்கள் உலகில் விசுவாசம், கொள்ளாததால்) பரதப்பட்ட புழுதியாக (பலனற்றதாக) அவைகளை நாம் ஆக்கிவிடுவோம்.

24. அந்நாளில் சுவனவாசிகள் தங்குமிடத்தால் மிகச் சிறந்தவர்களாகவும், ஓய்வுபெறும் இடத்தால் மிக அழகானவர்களாகவும் இருப்பர்.

25. இன்னும், வானம் மேகத்தால் பின்து, மலக்குகள் உறுதியாகவே இறக்கிவைக்கப்படும் நாளை (அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்விராக).

26. அந்நாளில் உண்மையான ஆட்சி அர்ரஹம்மா(ன் ஒருவு)னுக்கே இருக்கும்; மேலும், நிராகரிப்போருக்கு அது(மிக்க)கடினமான நாளாகவும் இருக்கும்.

27. மேலும், "அத்தூதருடன் நானும் (நேரான) வழியை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே!" என்று கூறியவனாக அநியாயக்காரர் தன் இரு கைகளையும் கடித்துக்கொள்ளும் நாளை (அவர்களுக்கு நீர் நினைவுபடுத்துவிராக).

28. "எனக்கு வந்த கேடே! (வழிகேட்டிற்கு அழைத்த) இன்னவளை நான் என்னுடைய சிநேகிதனாக ஆக்கிக் கொள்ளாதிருந்திருக்கவேண்டுமே!" (என்றும்),

29. "நல்லுபதேசத்தை விட்டும் – அது என்னிடம் வந்ததன் பின்னர் (நல்லுபதேசம் பெறுவதிலிருந்து) அவன்தான் என்னைத்திட்டமாக வழி கெடுத்துவிட்டான்; மேலும், "வைத்தான் மனிதனுக்குப் பெரும் மோசக்காரனாக இருக்கிறான்" (என்றும் பிற்றுவான்).

30. (நம்முடைய) தூதர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக என்னுடைய சமூகத்தார் இந்தக் குர்-ஆளை முற்றிலும் புறக்களிக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கொண்டனர்" என்று கூறுவார்.

31. இவ்வாறே ஒவ்வொரு நமிக்கும், குற்றவாளிகளிலிருந்து பக்கவரை நாம் ஆக்கினோம். நேர் வழிகாட்டுபவளாகவும், உதவி செய்யவளாகவும் இருக்க (நடியே) உம் இரட்சகன்(மமக்குப்)போதுமானவன்.

32. மேலும்(நடியே) நிராகரித்தோர், "இவர் மீது குர்-ஆண்(தவறாத,இன்ஜீல்,ஐபூர் ஆகிய வேதங்கள் இறக்கப்பட்டது போன்று முழுவதும்) ஒரே தொகுப்பாக இறக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; அப்படித்தான் அதைக் கொண்டு உம் இதயத்தை நாம் உறுதிப்படுத்துவதற்காக; (இறக்கிவைத்தோம்) இன்னும் இதனைப் படிப்படியாக நாம் ஓதிக் காண்பித்து விளக்கத்தையும் தெளிவு செய்தோம்.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثِيلِ الْأَحْمَنَكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ^{١٩}
 يُحَشِّرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أَوْ لِكَ شَرْمَحَانًا وَأَضَلَّ
 سَيِّلًا ^{٢٠} وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَرُونَ
 وَزِيرَاتٍ ^{٢١} قَلَّنَا أَذْهَبًا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاِلْيَتْنَا فَدَمِنُوهُمْ
 تَدَمِرًا ^{٢٢} وَقَوْمٌ نَوَّجَ لَهُنَاكَنْ بُو الرَّسُولَ أَعْرَقُهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
 أَيَّهُ ^{٢٣} وَأَعْتَدْنَا لِلظَّلَمِيْنَ عَذَابًا لَيْسَ ^{٢٤} وَعَادًا وَشَمُودًا وَ
 أَصْحَابَ الرَّئِسِ وَقَرْوَانَابَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ^{٢٥} وَكُلَّا ضَرَبَنَالَهُ
 الْأَمْثَالَ وَكُلَّا تَبَرَّنَاتَتَتِيرًا ^{٢٦} وَلَقَدْ أَتَوْعَلَ الْقَرِيبَةَ الْكَعَجَ
 أَمْطَرَتْ مَطَرَ السُّوءَ أَفَلَمْ يَكُنْوَابِرُونَهَا بَلْ كَانُوا لَا
 يَرْجُونَ نُشُورًا ^{٢٧} وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَاهُزًا أَهْذَا
 الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ^{٢٨} إِنْ كَادَ لَيُضْلِلَنَا عَنِ الْهَدِنَالَّوَ
 لَا إِنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ
 مَنْ أَضَلَّ سَيِّلًا ^{٢٩} أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اللَّهَ هَوَاهُ أَفَإِنْتَ
 تَكُونُ عَلَيْهِ وَرَكِيلًا ^{٣٠} لَا مَنْ تَحْسَبُ أَنَّ الْكُثُرَهُمْ يَسْعَونَ
 أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَيِّلًا ^{٣١}

33. உம்மிடம் எந்த உதாரணத்தையும் அவர்கள் கொண்டு வருவதில்லை, (அதைவிட) உண்மையானதையும், விளக்கத்தால் மிக அழகானதையும் நாம் உம்மிடம் கொண்டுவந்தேதவிர.

34. தங்களின் முகங்களின் மீது(முகங்குப்புற)நரகத்தின் பால் இழுத்துச் செல்லப்படுவார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் (தங்கும்) இடத்தால் மிகவும் கெட்டவர்கள்; பாதையால் மிகவும் வழி தவறியவர்கள்.

35. மேலும், நிச்சயமாக, மூஸாவுக்குத் 'தவ்றாத்' என்னும்) வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்; அவருடன் அவருடைய சகோதரர் ஹாருணன் உதவியாளராகவும் ஆக்கினோம்.

36. ஆகவே நாம், "நீங்கள் இருவரும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாக கிணார்களே அத்தகையசமூகத்தாரிடம் செல்லுங்கள்" எனக்கூறினோம்; பின்னர், (அவரிருவரையும் விக்வாசம் கொள்ளாத) அவர்களை நாம் அடியோடு அழித்துவிட்டோம்.

37. இன்னும், (நபி) நூஹுவுடைய சமூகத்தாரை _ அவர்கள் (நம்) தூதர்களைப் பொய்யாக்கியபோது அவர்களை மூழ்கித்தோம்; அவர்களை மனிதர்களுக்குஒர் அத்தாட்சியாகவும் ஆக்கினோம்; இன்னும், அநியாயக்காரர் களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையை நாம் தயாராக்கிவைத்திருக்கிறோம்.

38. ஆ(துக்கூட்டத்)தையும், ஸமூதுக்கூட்டத்)தையும், ரஸ(கிணாறு)வாசிகளையும், இவர்களுக்கிடையில் இன்னும் அநேக தலைமுறையினர் களையும் (நாம் அழித்துவிட்டோம்).

39. ஒவ்வொருவருக்கும் (நாம் தெளிவான சான்றுகளைக் கொடுத்து) அவர்களுக்குரிய பல உதாரணங்களையும் கூறினோம்; (அவைகளை ஏற்காது மறுத்துவிட்ட) ஒவ்வொருவரையும் நாம் அடியோடு அழித்துவிட்டோம்.

40. நிச்சயமாக (மக்கத்துக்காஃபிர்களான) இவர்கள், தீய (கல்மாரி) மழை பொழிவிக்கப்பட்டிருந்ததே அத்தகைய ஊருக்கு (சென்று) வந்திருக்கிறார்கள்; அதை அவர்கள் பார்த்திருக்கவில்லையா? எனினும், (மரணத்திற்குப்பின் உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவதை அவர்கள் நம்பாதவர்களாக இருந்தனர்.

41. மேலும், (நபியே) அவர்கள் உம்மைப்பார்த்துவிட்டால், பரிகாசமாகவே தவிர அவர்கள் உம்மை எடுத்துக் கொள்வதில்லை; "அல்லாஹ் (தன்னுடைய) தூதராக அனுப்பினானே அத்தகையவர்தானா இவர்?" (என்று கூறுகின்றனர்)

42. (தெய்வங்களாகிய) அவற்றின் மீது நாம் உறுதியாக இல்லாதிருந்தால், நம்முடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை விட்டும் திருப்பி நம்மை இவர் வழிகெடுக்க சம்பித்து இருப்பார்கள் (என்றும் கூறுகின்றனர்; மறுமையில்) அவர்கள் வேதனையைக் கண்ணால் காணும் நேரத்தில், பாதையால் மிக வழிகெட்டவர்கள் யார் என்பதை நன்கறிந்துகொள்வார்கள்.

43. (நபியே) தன் மனோ இச்சையைத் தன் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வமாக எடுத்துக் கொண்டவனை நீர் பார்த்தோ? நீர் அவனுக்குப் பாதுகாப்பாளராக இருப்போ?

44. அல்லது, நிச்சயமாக அவர்களில் பெரும்பாலோர் (உம்மைடைய கூற்றை) கேட்கின்றார்கள் என்றோ, அல்லது அதனை விளங்கிக்கொள்கிறார்கள் என்றோ நீர் என்னிக் கொண்டாரா? அவர்கள் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்கள் ஆகிய) கால்நடைகளைப் போன்றவர்களேயன்றி வேறில்லை. அல்ல; (அவற்றை விட) அவர்கள் பாதையால் மிக வழிதவறியவர்கள்.

الْمَوْتَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَذَاقُ الظَّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِلَنَا ثُمَّ
 جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا لَمْ قَبضْنَاهُ إِلَيْنَا فَضَّلَّ يَمِيرًا ⑩
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الظَّلَّ لِيَسَاً وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ
 النَّهَارَ سُورًا ⑪ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بِشَرَابِينَ يَدَنِي
 رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا لَمْ نُنْجِيَ بِهِ بَكْدَةً
 مَيْتَانًا وَنُسْقِيَهُ مِنَ الْحَلَقَنَا أَعْمَامًا وَأَنَاسِيَ كَثِيرًا ⑫ وَلَقَدْ
 صَرَقْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَكُرُوا وَادِقَابِيَ آكِلُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ⑬ وَلَوْ
 شِئْنَا الْبَعْثَافِ كُلَّ قَرِيبَةٍ تَذَرِّيْرًا فَلَا يُطِيعُ الْكُفَّارُينَ وَ
 جَاهَدُهُمْ بِهِ جَهَادًا كَيْرًا ⑭ وَهُوَ الَّذِي فَرَجَ الْبَحْرَيْنَ هُنَا
 عَذْبَ فَرَاتٍ وَهُدَى امْلَاحَ أَجَاجٍ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْخَاؤَ حِجَرًا
 مَحْجُورًا ⑮ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ سَبَابًا وَ
 صَهْرًا ⑯ وَكَانَ رَبِّكَ قَدِيرًا ⑰ وَيَعْبُدُونَ مَنْ دُونَ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ
 ظَاهِرًا ⑱ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُسْرِرًا وَتَذَرِّيْرًا ⑲ قُلْ مَا أَسْعَلْكُمْ
 عَلَيْهِمْ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَعَذَّرَ إِلَى رَبِّهِ سَيِّلًا ⑳

45. (நபியே) உம் இரட்சகனின்பக்கம் நிழலை அவன் எவ்வாறு நீட்டுகிறான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? அவன் நாடியிருந்தால் அதனை நிலை பெற்றதாகவும் ஆக்கிவிடுவான்; பிறகு சூரியனை (நிழலாகிய) அதற்கு ஆதாரமாக நாம் ஆக்கினோம்.

46. பின்னர், நாம் அதனைச் சிறுகச் சிறுக குறைத்து நம்மளவில் அதைக் கைப்பற்றிக்கொள்கிறோம்.

47. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களுக்கு இரவை அடையாகவும், நிதி திரையை இன்ப்பாறுதலாகவும் ஆக்கினான்; பகனை (நீங்கள் தூக்கத்திலிருந்து) மீண்டெழுந்து வாழ்க்கைக்குரியவற்றை பூமியின் பல பாகங்களிலும் தேடிக்கொள்) வதற்காகவும் ஆக்கினான்.

48. மேலும், அவன் எத்தகையவனென்றால், (மழை எனும்) தன் அருளுக்கு முன்னதாகக் (குளிர்ந்த) காற்றுகளை நன்மாராயமாக அனுப்பிவைக்கின்றான்; (மனிதர்களே!) நாம் தாம் வானத்திலிருந்து பரிசுத்தமான நீரை இறக்கியும் வைக்கிறோம்.

49. அதனைக் கொண்டு இறந்த பூமியை நாம் உயிர்ப்பிப்பதற்காகவும், நாம் படைத்தவற்றில் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் போன்ற) கால்நடைகளுக்கும், அநேக மனிதர்களுக்கும் அதனைப் புகட்டுவதற்காகவும் (நீரை இறக்கிவைக்கிறோம்).

50. திட்டமாக நாம் (நம் அருட்கொடைகளை) அவர்கள் நினைவு கூர்வதற்காக (மழையான) அதை அவர்களுக்கிடையில் (தேவைக்குத்தக்கப் பங்கீடு செய்தோம்) (ஆளால்) மனிதர்களில் அதிகமானவர்கள் நிராகரிப்பைத்தவிர (வேறு எதையும்) ஏற்படுவில்லை.

51. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால் ஒவ்வொரு ஊரிலும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவரை, திட்டமாக நாம் அனுப்பியிருப்போம்.

52. ஆகவே, நீர் நிராகரிப்போருக்கு (நபியே!) கீழ்ப்படியாதீர்; அன் நி (குர் ஆணாகிய) இதனை (சான்றாக)க் கொண்டு, நீர் அவர்களுடன் பலமாகப் போராடுவீராக.

53. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், இரு கடல்களையும் அவன் ஒன்று சேர்த்திருக்கின்றான்; (அதில் ஒன்றான) இது மிகக் மதுரமானது, தாகம் தீர்க்கக் கூடியது; (அதில் மற்றொன்றான) இது உப்புக்கரிப்பானது, கசப்பானது; இவ்விரண்டிற்கிடையில் (அவை ஒன்றோடொன்று கலந்திடாமல்) திரையையும், மற்றுமுடியாத ஒரு தடையையும் அவன் ஆக்கியிருக்கின்றான்.

54. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், மனிதனை (ஒரு துளி) நிரிலிருந்து படைத்தான். பின்னர் அவனுக்கு வம்சாவழியையும், (அதன் மூலம் ஏற்படும் உறவையும், திருமணம் மூலம் ஏற்படும்) சம்பந்தத்தையும் ஆக்கினான்; மேலும், (நபியே!) உம் இரட்சகன் (எவ்வாறும் செய்ய) ஆற்றலுடையோனாக இருக்கின்றான்.

55. மேலும், அல்லாற்றவையன்றி தங்களுக்கு பலன்தராதவற்றையும், தங்களுக்கு இடர் செய்யாதவற்றையும் இணைவைப் பவர்களான அவர்கள் வணங்குகின்றனர்; நிராகரிப்பவன் தன் இறைவனுக்கு விரோதமாக (வைத்தானுக்கு) உதவுபவனாக இருக்கின்றான்.

56. மேலும், நன்மாராயங்கூறுபவராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவுமே தவிர (நபியே) உம்மைநாம் அனுப்பவில்லை.

57. இதன்மீது எந்தக் கூனியையும் உங்களிடம் நான் கேட்கவில்லை; தன் இரட்சகனின் பக்கம் (செல்லும்) வழியை எடுத்துக்கொள்ள நாடுகிறவரைத்தவிர; மற்றயாவரும் நஷ்டத்தில் உள்ளனர்) என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَقِّ الَّذِي لَا يُؤْتُ وَسِيرَةٌ مُّحَمَّدٌ هُوَ كَفِي بِهِ
 يَدْنُو بِعِبَادَةِ خَيْرِ الْأَنْوَافِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا فِي سَيَّةٍ أَيَّامٌ تَعْمَلُونَ إِلَيْهِ أَسْتَوْيَ عَلَى الْعَرْشِ الْمَرْجَنُ فَسَلَّمَ
 لِهِ خَيْرِهِ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اسْجُدْ وَالرَّحْمَنُ قَالَ لَوْلَا وَمَا
 الرَّحْمَنُ أَنْسَهَنِ الْمَاءَ تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا تَبَرَّكَ الَّذِي
 جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سَرَاجًا وَقَمَرًا مِنْهَا^{١١}
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَهُ لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَكُّرَ
 أَوْ أَرَادَ شُكُورًا وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
 هُوَنَا وَإِذَا أَخَاطَهُمُ الْجَهَوْنَ قَالُوا سَلَّمَا وَالَّذِينَ يَسْتَعْتَبُونَ
 لَوْلَاهُ سُجَّدَ أَوْ قَيَامَلَ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرُوفُ عَنْهَا
 عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ عَرَاماً^{١٢} إِنَّهَا سَلَّمَتْ
 مُسْتَقْرَأً وَمَقَاماً^{١٣} وَالَّذِينَ إِذَا انْفَقُوا لَمْ يُسِرِّفُوا وَلَمْ
 يَقْتَرِدُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَاماً^{١٤} وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
 مَعَ اللَّهِ أَهْلَهُ أَخْرَوْ لَا يَقْتَلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ إِلَّا
 بِالْحَقِّ وَلَا يَرْثُونَ مَوْمَنَ يَقْعُلُ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَاماً^{١٥}

مع
في
مع
مع

58. இந்து விடமாட்டானே அத்தகைய உயிருள்ளவனின் மீது (உமது காரியங்களை ஒப்படைத்து அவன் மீது முழு) நம்பிக்கையும் வைப்பிராக! இன்னும், அவனின் புக்கமூக் கொண்டு (அவனைத்) துதி செய்விராக! இன்னும் அவன் தன் அடியார்களின் பாவங்களை நன்குணர்ந்திருப்பவனாவதில் போதுமானவன்.

59. அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களையும், பூமியையும், இவையிரண்டுக் கிடையிலுள்ளவைகளையும் ஆறு நாட்களில் அவன் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத்தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அரவின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அரவின் மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான். அவன் தான் (பேரருளாளாகிய) அரரலுமான்; அவனைப் பற்றி நன்கு தெரிந்தவரைக் கேட்பீராக!

60. (ஆகவே மிகக்கிருபையுடையவனாகிய) அரரலுமானுக்கு சிரம்பணியுங்கள் என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், அரரலுமான் யார்? நீர் கட்டளையிடு பவனுக்கு நாங்கள் சிரம்பணிவோமா? என்று கேட்கின்றனர்; (அரரலுமானுக்கு சிரம்பணியுங்கள் என கூறப்பட்டாகிய) அது அவர்களுக்கு (மார்க்கத்தின் மீது) வெறுப்பையே அதிகமாக்கியது.

61. வானத்தில் (கோளங்கள் சமூன்று வர) பெரும் தங்குமிடங்களை ஆக்கி, அதில் ஒரு விளக்கை (ப்போன்று சூரியனை)யும், பிரகாசிக்கக்கூடிய சந்திரனையும் அமைத்தானே அத்தகையவன் (அந்தரலுமான் மிக்க) பாக்கியமுடையவன்.

62. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், (அவனது பேராற்றலை) நினைவுகூர நாடியவர்களுக்கு, அல்லது (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்த நாடியவர்களுக்கு இரவையும், பகலையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக (மாறி மாறி) வருமாறு ஆக்கினான்.

63. இன்னும், அரரலுமானுடைய அடியார்கள் எத்தகையோரெனில், அவர்கள் பூமியில் பணிவாக நடப்பார்கள்; மூடர்கள் அவர்களுடன் (வேண்டாத வற்றைப்) பேசுமுற்பட்டால், “ஸ்வாமுன்” (சாந்தி உண்டாக்கட்டும்) என்று சூறி (அவர்களைவிட்டு விலகி) விடுவார்கள்.

64. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், தங்கள் இரட்சகளை, சிரம்பணிந்தவர்களாக (ஸஜ்தா செய்தவர்களாக) வரும், நின்றவர்களாகவும் (அல்லாஹ்வின் வழிபாட்டில்) இரவைக் கழிப்பார்கள்.

65. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், “எங்கள் இரட்சகனே நாகத்தின் வேதனையை எங்களைவிட்டும் தீதிருப்பிலிடுவாயாக (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அதன் வேதனை நிலையானதாகும், என்று (பிரார்த்தனைசெய்து) கூறுவார்கள்.

66. “நிச்சயமாக அது நிலையாகத் தங்குமிடத்தாலும், சிறிது நேரம் தங்குமிடத்தாலும் மிகக் கெட்டது.

67. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், அவர்கள் செலவு செய்தால், வீண் விரயம் செய்யமாட்டார்கள்; (ஒரேயடியாக) கருக்கிக்கொள்ளவும் மாட்டார்கள்; அவ்வாறு செலவு செய்வதான்) து அவ்விரண்டு நிலைகளுக்கும் மத்தியிலிருக்கும்.

68. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரெனில், அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு நாயனை (வணக்கத்திற்குரியவனாக பிரார்த்தித்து) அழைக்கமாட்டார்கள்; அல்லாஹ் தடுத்திருக்கும் எந்த உயிரையும் அவர்கள் உரிமையின்றி கொலை செய்து விடவுமாட்டார்கள்; அவர்கள் விபச்சாரமும் செய்யமாட்டார்கள்; எவ்வேறும் இவைகளைச் செய்யமுற்பட்டால், அவர் (அதற்குரிய) தண்டனையைச் சந்திப்பார்.

يُضَعِّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَغْلُبُ فِيهِ مُهَاجَرٌ^{١٧} الْأَمْنُ
 تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلاً صَالِحًا فَأَوْلَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّدَ الْعَامِ
 حَسَدَتِ^{١٨} وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا^{١٩} وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا
 فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا^{٢٠} وَالَّذِينَ لَا يَشْهُدُونَ الرُّزُورَ وَ
 إِذَا مَرُوا بِالْتَّغْوِيرِ أَكْرَامًا^{٢١} وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِإِيمَانِهِمْ لَعْنَاهُمْ
 يَغْرُبُ وَأَعْلَمُهَا صَمَمٌ وَعَمِيَانٌ^{٢٢} وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبُّنَا هُنَّا
 مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرْلِيَّتِنَا فَقَرَأَهُمْ أَعْيُنٌ وَأَجْعَلْنَا لِلْمُسْتَقِينَ إِمَامًا^{٢٣}
 أُولَئِكَ يُبَرُّونَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَلِيَقُولُونَ فِيهَا تَحْيَةٌ وَسَلَامٌ^{٢٤}
 خَلِيلِينَ فِيهَا حَسَدَتِ مُسْتَقَرٌ أَوْ مُقَامًا^{٢٥} قُلْ مَا يَعْبُدُ أَيُّكُمْ
 رَّبِّيْ^{٢٦} لَوْلَا دُعَاكُمْ فَقَدْ كُنْتُ بِمُؤْمِنِيْ^{٢٧} فَسُوفَ يَكُونُ لِزَاماً^{٢٨}

سُونَ الشِّعْرَ وَدَلِيلُهُ سِيمَعْنُورِيَّةُ الْأَمْمَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 طَسْقَرٌ^{٢٩} تَلَكَ اِيْتُ الْكِتَبِ الْمُبِينِ^{٣٠} لَعَلَكَ بَأْخُمُ
 نَفْسَكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ^{٣١} إِنْ تَشَأْ نَزِّلُ عَلَيْهِمْ
 مِّنَ السَّمَاءِ أَيَّةً فَظَلَّتْ أَعْنَافُهُمْ لَهَا خَضِيعِينَ^{٣٢}

69. மறுமை நாளில் அவருக்கு வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும்; மேலும், இழிவுபடுத்தப்பட்டவராக அதில் என்றென்றும் தங்கிவிடுவார்.

70. (இப்பாவங்களிலிருந்து) எவர் தவ்பாச்செய்து, விசுவாசமும் கொண்டு நற் செயலும் செய்தாரோ அவரைத்தவிரி; எனவே அத்தகையோர் – அவர்களுடைய தீமைகளை நன்மைகளாக அல்லாது மாற்றிவிடுவான்; மேலும், அல்லாது மிக்கமன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

71. இன்னும், எவர் தவ்பாச்செய்து, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றாரோ அவர், நிச்சயமாக முற்றிலும் அல்லாதுவின்பாலே திரும்பிவிடுகின்றார்.

72. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், பொய்சாட்சி சொல்ல மாட்டார்கள்; (ஒருகால்) வினான காரியம் நடக்கும் இடத்தின் பக்கம் அவர்கள் சென்றுவிட்டால், கண்ணியமானவர்களாக (அதனைவிட்டும் ஒதுங்கிச்) சென்றுவிடுவார்கள்.

73. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகளின் வகைங்களைக் கொண்டு உபதேசிக்கப்பட்டால் செவிடர்களாகவும், குருடர்களாகவும் அதன் மீது விழமாட்டார்கள் (அதனை நன்குணர்ந்து அதன்படித் தடப்பார்கள்).

74. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் “எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் மனவியர்களிடமிருந்தும், எங்கள் சந்ததிகளிலிருந்தும் எங்களுக்குக் கண்களின் குளிர்ச்சியைத் தந்தருள்வாயாக! அள்ளியும், பயக்கதியுடையவர்களுக்கு எங்களை (நல்வழியில் நின்று அதன்பால் அழைத்துக்கும்) வழிகாட்டியாகவும் நீ ஆக்குவாயாக” என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்கள்.

75. அத்தகையோர் – அவர்கள் கஷ்டங்களைப்பொறுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக, உயர்ந்த மானிக்கயை (மறுமையில்) அவர்கள் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுவார்கள். கானிக்கையாலும், சாந்தியாலும் அதில் வரவேற்கப்படுவார்கள்.

76. அதில் (அவர்கள்) நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; நிலையாகத் தங்குமிடத்தாலும், சிறிதுநேரம் தங்குமிடத்தாலும் அது அழகானதாகிவிட்டது.

77. (நுபியே!) நீர் கூறுவீராக! நீங்கள் (அல்லாதுவை) அழைத்துப்பிரார்த்தி) ப்பது (மட்டும்) இல்லையெனில், என்னுடைய இரட்சகன் உங்களை பொருட்படுத்தியிருக்க மாட்டான்; ஏனெனில், நீங்கள் (அவனுடைய வசனங்களைப்) பொய்ப்படுத்திவிட்டார்கள்; எனவே அதற்குரிய தண்டனையான துகட்டாயமாக உங்களுக்கு உண்டாகும்.

அத்தியாயம் : 26

அஷ்வா அரா – கவிஞர்கள்

வசனங்கள் : 227 மக்கி ருகாங்கள் : 11

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புண் யோன்
அல்லாலுமின் பெயரால் (ஒதுக்கேன்).

1. தா எஃம் மீம்.

2. இவை, தெளிவான வேதத்தின் வசனங்களாகும்.

3. (நுபியே! உம்மை) விசுவாசங் கொள்பவர்களாக அவர்கள் இல்லாததன் காரணமாக(த்துக்க்கத்தால்) உம்மை நீரே மாய்த்துக்கொள்வீர் போலும்!

4. நாம் நாடினால் வானத்திலிருந்து ஒர் அத்தாட்சியை அவர்கள் மீது இறக்கியிருப்போம்; (அப்போது) அவர்களுடைய கழுத்துகள் அதற்குக்குவிந்து பணிந்தவையாக ஆகிவிடும்.

وَمَا يَأْتِيهِم مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُهَدِّدٌ بِرَّا لَا كَانُوا عَنْهُ
 مُعْرِضِينَ ⑤ فَقَدْ كُنْتُمْ بِوَاسِيَاتِهِمْ أَنْبُوْ أَمَا كَانُوا يَهُونُ
 يَسْتَهْزِئُونَ ⑥ أَوْ لَهُرِيرًا لِّإِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَبْنَتُنَا فِيهِمْ نَاصِنْ كُلِّ
 زَوْجٍ كَوْنِيْحٍ ⑦ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْلَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑧
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑨ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ
 اتَّهِتُ الْقَوْمَ الظَّلَمِيْنَ ⑩ قَوْمٌ قَرْعُونَ الْأَيْتَقُونَ ⑪ قَالَ رَبُّ
 إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونَ ⑫ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي
 فَارْسِلْ إِلَى هَرُونَ ⑬ وَلَهُ عَلَى ذَنْبِ فَلَاخَافُ أَنْ يَقْتُلُونَ ⑭
 قَالَ كَلَّا إِنَّهُ بَلِيْتَنَا إِنَّا مَعْلُومُ مُسْتَمْعُونَ ⑮ قَاتَيَا فَرْعَوْنَ
 فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَلَمِيْنَ ⑯ إِنَّ رَسُولًا مَعْنَابِيَّ قَاتَيَا إِنِّيْلَ
 قَالَ أَلَمْ تُرِيكَ فِينَا وَلِيْدًا وَلَبِثَتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِيْنَ ⑰
 وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الَّتِيْ فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكُفَّارِ ⑱ قَالَ فَعَلْتَكَ
 إِذَا وَأَنْأَمْنَ الْصَّالِيْنَ ⑲ فَقَرْتُ مِنْكُمْ لِمَا خَفْتُكُمْ فَوَهَبْرِيْ
 رَبِّيْ حُكْمًا وَجَعَلْتُكُمْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑳ وَلَوْلَكَ نِعْمَةٌ تَمْهِيْلَكَ عَلَىَّ
 أَنْ عَبَدْتَ بَنِيْ إِسْرَائِيلَ ㉑ قَالَ فَرْعَوْنَ وَمَارَبَ الْعَلَمِيْنَ ㉒

5. அர்ரஹ்மானிடமிருந்து புதிதான யாதொரு (நல்) உபதேசமும் – அதனை அவர்கள் (நிராகரித்துப்) புறக்கணிக்கிறவர்களாக இருந்தே தவிர – அவர்களிடம் வருவதில்லை.

6. (ஆகவே, வேதமாகிய இதனையும்) அவர்கள் திட்டமாகப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் என்னைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அதன் (உண்மைச்) செய்திகள் அவர்களிடம் வந்துவிடும்.

7. பூமியின் பால் அவர்கள் பார்க் கவில்லையா? (அதில்) மேலான ஒவ்வொரு வகையிலிருந்தும் (யன்தரக்கூடிய) எவ்வளவோ (புற்பூண்டுகளை ஜூத ஜூதயாகவே) நாம் முளைப்பதித்திருக்கின்றோம்.

8. நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சி இருக்கின்றது; (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.

9. மேலும், (நமியே) உம்முடைய இரட்சகன் – அவனே நிச்சயமாக (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

10. இன்னும், (நமியே) உம்முடைய இரட்சகன், "நீர் அறியாக்கார சமூகத்தாரிடம் செல்வீராக" என (க்கட்டளையிட்டு) மூஸாவை அழைத்ததை (நீர் நினைவு கூர்வீராக).

11. ஃபிர் அவ்னுடைய சமூகத்தாரிடம் (செல்வீராக) அவர்கள் (அல்லாஹுவுக்கு) பயப்பட மாட்டார்களா?

12. அ(தற்க) வர் "என் இரட்சகனே! அவர்கள் என்னைப் பொய்ப்படுத்தி விடுவார்கள் என் ரு நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்றுக்கிறனார்.

13. "(அவ்வாறு பொய்ப்படுத்தினால்) என் மனம் நெருக்கடிக்குள்ளாகியுமில்லை; என் நாவும் (கரியாக) பேசாது; ஆதலால் (எனக்கு வஹி அனுப்பியது போன்று) ஹராகுஞக்கு (வஹி) அனுப்புவாயா!

14. "மேலும், அவர்களுக்கு என்மீது ஒரு (கொலைக்) குற்றச்சாட்டுதலும் உண்டு; அதற்காக அவர்கள் என்னைக் கொண்டு விடுவார்கள் என்றும் நான் பயப்படுகிறேன்" (என் ரு கூறினான்).

15. அ(தற்கு) "அவ்வாறன் ரு, நீங்களிருவரும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளை (எடுத்து) கொண்டு செல்லுங்கள்; நிச்சயமாக நாம் உங்களுடன் (யாவற்றையும்) செலியேற்கக்கூடியவர்களாக இருப்போம்ன் ரு (அல்லாஹுக்காரிய) அவன் கூறினான்.

16. ஆகவே, நீங்களிருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் சென்று, நிச்சயமாக நாங்கள் அகிலத்தாரின் இரட்சகவாயிக் குருதாரோவோம் என்று நீங்களிருவரும் கூறுங்கள் (அதன் காரணமாக)

17. "இள்ளராயிலின் மக்களை நீங்களுடன் அனுப்பிவிடு" (என்று மக்களுறங்கள்)

18. (அவ்வாறே ஃபிர் அவ்னிடம் சென்று அவ்விருவரும் கூறுவே) அதற்கவன் (மூஸாவிடம்), குழந்தையாக உம்மை (எடுத்து) எங்களுக்கு மத்தியில் நாங்கள் வளர்க்கிவில்லையா? நீர் உம் வயதில் அநேக அண்டுகள் நம்பிடத்தில் தங்கியும் இருந்தீர்" என்று அவன் கூறினான்.

19. "நீர் செய்த (கொலைக்) செயலையும் செய்தீ! மேலும், நீர் நன்றிமறந்தவர்களில் உள்ளவராகவும் இருக்கின்றீர்" (என்றும் ஃபிர் அவன் கூறினான்).

20. அதற்கு; "நான் அந்நேரத்தில் அறியாதவர்களில் (ஒருவளாக) இருந்த நிலையில் அதனை நான் செய்தேன்" என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

21. "ஆதலால் நான் உங்களுக்கு பயந்தபொழுது உங்களை விட்டு வெருண்டோடிவிட்டேன்; பிரகு என்னுடைய இரட்சகன் எங்கு அறிவையும் கொடுத்துக் (துண்ணுடைய) தூதர்களில் உள்ளவளாகவும் என்னை ஆக்கினான்."

22. "மேலும், (குழந்தைப்பருவத்தில் என்னை நீ வளர்த்துப்பரிபாலித்த) அது, (என் இன்த்தாராகிய) இள்ளராயிலின் மக்களை நீ அடிமையாக வைத்ததுக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையில் (என்னையும் அடிமையாக்காது) நீ எனக்கு சொல்லிக் காண்பிக்கக்கூடியதீர் அருட்கொடையே ஆகும்" (என்று கூறினார்).

23. (அதற்கு) ஃபிர் அவன் "அகிலத்தாரின் இரட்சகன் என்றால் என்ன?" என்று கேட்டான்.

قال رب السموات والأرض وما بيدهم إلّا كنتم مُرْقِبُينَ (١)
 قال لئن حَوْلَهَا الْأَسْمَاءُ مُعْوَنٌ (٢) قال رب يَكُونُ وَرَبُّ أَيْمَكُ
 الْأَوْلَيْنَ (٣) قال إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لِمَجْنُونٌ (٤)
 قال رب المُشْرِقِ وَالْمُغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ (٥)
 قال لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ (٦)
 قال أَوْلَوْ جِئْنَكَ سَيِّئَ مَيْتَنٍ (٧) قال فَأَتَ يَهْرَانُ كُنْتَ مِنَ
 الصَّدِيقِينَ (٨) فَإِنَّهُ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَعْبَانُ مَيْتَنٍ (٩) وَنَزَعَ يَدَهُ
 فَإِذَا هِيَ بِيَضَاءِ الظَّاهِرِينَ (١٠) قال لِلْمَلَائِكَةِ إِنَّ هَذَا السِّحْرُ
 عَلَيْهِ يَرِيدُ أَنْ يَخْرُجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرٍ فَإِذَا هُمْ أَمْرُونَ (١١)
 قَالُوا أَرْجِهُ وَأَخْاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَشْرِينَ (١٢) يَا تُولَّهُ بِرْجَلٍ
 سَحَارِدٍ عَلَيْهِ (١٣) فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِيَقَاتُ يَوْمَ مَعْلُومٍ (١٤) وَقَيْلَ
 لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ (١٥) لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ
 كَانُوا هُمُ الْغَلِيلُينَ (١٦) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا فِرْعَوْنُ أَيْنَ
 لَنَا أَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَلِيلُينَ (١٧) قال نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لِذَلِكِينَ
 الْمَقْرَبُينَ (١٨) قال لَهُمْ مُوسَى أَقْوَامًا أَنْتُمْ مُلْقُونَ (١٩)

24. (அதற்கு) "நீங்கள் உறுதிகொண்டவர்களாக இருப்பின், வானங்கள் மற்றும் பூமி, அவை இரண்டிற்கும் மத்தியிலுள்ளவை ஆகியவற்றின் இரட்சகன்" என்று (மூலா) கூறினார்.

25. அ(தற்க)வன், "தன்னைச் சூழ இருந்தவர்களிடம், நீங்கள் (இவர் கூற்றைச்) சென்மெடுக்கிறீர்கள் அல்லவா?" என்று கேட்டான்.

26. (அதற்கு மூலாவாகிய) அவர்; உங்களின் இரட்சகஜும், முன் சென்று போன உங்கள் முதான்தயர்களின் இரட்சகஜுமாவான் என்று கூறினார்.

27. "நீச்சயமாக உங்களிடம் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறாரே உங்களுடைய தூதர் (அவர்) திட்டமாக ஒருபைத்தியக்காரர்தாம்" என்று (பிரி அவ்னாகிய) அவன் கூறினான்.

28. (அதற்கு மூலா) "அவனே) கிழக்கிற்கும், மேற்கிற்கும், இவ்விரண்டிற்குமிடையே உள்ளவற்றிற்கும் இரட்சகன். (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்பவர்களாக இருப்பின் (அவனை விச்வாசங்கொள்ளுவார்கள்) என்று கூறினார்.

29. அ(தற்க)வன், "என்னை அன்றி (மற்றெதனையும் வளைக்கத்திற்குரிய) நாயனாக நீர் எடுத்துக்கொண்டால், நீச்சயமாக நான் உம்மைச் சிறையிடப்பட்டோரில் (ஒருவராக) ஆக்கி விடுவேன்" என்று கூறினார்.

30. அ(தற்க)வர், "தெளிவான (அத்தாட்சியாக) ஒருபொருளை நான் உண்ணிடம் கொண்டு வந்தாலுமா?" என்று கேட்டார்.

31. அ(தற்க)வன், "நீர் உண்மையாளர்களில் இருப்பின், அதனைக் கொண்டுவாரும்" என்று கூறினான்.

32. ஆகவே, (மூலாவாகிய) அவர் தன் தடியைப் போட்டார்; உடனே அது தெளிவானதோரு(மைவைப்)பாம்பாகிவிட்டது.

33. இன்னும் அவர் தன்னுடைய கையைச் சட்டைக்குள்ளிலிருந்து) வெளியில் எடுத்தார்; அப்போது அது பார்ப்போருக்கு (ஒளியம்யான) வென்னமையாக இருந்தது.

34. தன்னைச் சூழ இருந்து பிரதானிகளிடம் "நீச்சயமாக இவர் (மிகவும்) நன்கறிந்த சூனியக்காரர்" என்று (பிரி அவ்னாகிய) அவன் கூறினான்.

35. "இவர் தன் சூனியத்தைக்கொண்டு, உங்கள் (ஊரான் இப்) பூமியை விட்டும் உங்களை வெளியேற்றிவிட நாடுவிற்காரர்; ஆகவே, (இதைப்பற்றி) நீங்கள் (எனக்கு) எதைசெய்ய ஏவுமிர்கள்?" (என்று பிரி அவ்ன் கேட்டான்)

36. அ(தற்க)வர்கள், "அவருக்கும், அவருடைய கோதரருக்கும் தவணைகொடுத்து விடு; மேலும், (சூனியக்காரர்களை) திரட்டிக் கொண்டு வருவோரைப் பல நகரங்களுக்கும் அனுப்பிவை" என்று கூறினார்கள்.

37. "அவர்கள் கற்றறிந்த ஒவ்வொரு சூனியக்காரனையும் உம்மிடம் (அழைத்துக்) கொண்டுவருவார்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

38. ஆகவே, (பல நகரங்களுக்கும் திரட்டுவோர் அனுப்பிவைக்கப்பட்டு) குறிப்பிட்ட நாளின், குறித்த நேரத்திற்குச் சூனியக்காரர்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

39. (சகல) மனிதர்களிடமும், (குறித்த நேரத்தில்) நீங்கள் (வந்து) ஒன்று சேருவீர்களா? என்றும் கேட்கப்பட்டது.

40. சூனியக்காரர்களை_அவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்களாக ஆகி விட்டால்_ நாம் பின்பற்றக்கூடும் (என்றும் கூறப்பட்டது);

41. ஆகவே, சூனியக்காரர்கள் வந்தபொழுது, அவர்கள் பிரி அவ்விடம், "நாங்களே மிகைத்தவர்களாகி (வென்று) விட்டால், (அதற்குரிய) குலி (வெகுமதி) நீச்சயமாக எங்களுக்கு உண்டா?" என்று கேட்டார்கள்.

42. (அதற்க)வன், "அம்முன்டு: அந்தநேரத்தில், நீச்சயமாக நீங்கள் (நம்முடைய சபையிலும்) நமக்கு நெருக்கமாக்கப்பட்டவர்களில் உள்ளாவராயிர்கள்" என்று கூறினான்.

43. "நீங்கள் (சூனியம் செய்ய) எதைப்போட்க் கூடியவர்களோ போடுங்கள்" என மூலா அவர்களிடம் கூறினார்.

فَالْقَوْا يَحِبُّهُمْ وَعَصَيْهُمْ وَقَالُوا يَعْزِزُهُ فَرْعَوْنَ إِنَّا نَنْحُنَّ
 الْغَلِبُونَ ^(١) فَالْقَوْ مُوسَى عَصَاهُ فَلَذَا هَيَ تَلَقَّفُ مَا يَا فِكُونَ ^(٢)
 فَالْقَوْ السَّحْرَةُ سَجَدُونَ ^(٣) قَالُوا أَمْتَارُ الْعُلَمَاءِ رَسِّ مُوسَى
 وَهُرُونَ ^(٤) قَالَ أَمْنُولَهُ قَبْلَ أَنْ أَذْنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكِبِيرُكُمُ الَّذِي
 عَلِمْكُمُ الْسَّحْرُ فَلَسُوفَ تَعْلَمُونَ هَلْ أَفْطَعْنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
 مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ^(٥) قَالُوا أَضَيْرُنَا إِلَى
 رَبِّنَا مِنْ قَلْبِنَ ^(٦) إِنَّا نَطَعُمْ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا نَارَ بَنَّا خَطِيْنَا أَنْ كُنَّا أَوْلَ
 الْعَوْمَنِينَ ^(٧) وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِيْعَ بِإِلَيْهِ لَنَّكُمْ مَبْعُونَ
 فَارْسَلَ فَرْعَوْنَ فِي الْمَدَنِ حَشِرَنَ ^(٨) إِنَّ هُوَ لَأَشْرَدُمَهُ
 قَلِيلُونَ ^(٩) وَأَنْهُمْ لَنَا لَغَيْظُونَ ^(١٠) وَإِنَّا لَجَمِيعُهُ حَذِرُونَ ^(١١)
 فَأَخْرَجَهُمْ مِنْ جَهَنَّمْ وَعَيْوَنَ ^(١٢) وَكَنْوَزِ وَمَقَامِ كَوِيجَ ^(١٣) كَذِلِكَ
 وَأَوْرَثَهُمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ ^(١٤) فَاتَّبَعُوهُمْ مَشْرِقَيْنَ ^(١٥) فَلَمَّا تَرَأَ
 الْجَمِيعُنَ قالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرُكُونَ ^(١٦) قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ
 رَبِّي سَيِّدُنَ ^(١٧) فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فُرْقَتِكَ الْقَوْدُ الْعَظِيمُ ^(١٨) وَازْلَفَنَّا مَمَّا الْأَخْرَيْنَ ^(١٩)

44. ஆகவே, தங்களுடைய கமியூனிஸ்டுகளும், தங்களுடைய தடிகளையும் அவர்கள் போட்டார்கள்; "பிரீர் அவ்னுடைய கொரவத்தின் மீது சத்தியமாக, நிச்சயமாக நாமே வெற்றியார்கள்" என்றும் கூறினார்கள்.

45. (பிரது) மூலா தன் தடியைப் போட்டார்; அப்பொழுது அது அவர்கள் பொய்யாகச் செய்திருந்தற்றெனில்முடியிது.

46. அப்பொழுது (இதனைக் கண்ட) சூனியக்காரர்கள் சிரம்பணிந்தவர்களாக (கச்சே) விழுத்தப்பட்டனர்.

47. "அவிலத்தாரின் இரட்சக்கணவே நாங்கள் விசுவாசங்கொண்டோம்" என்று கூறினார்கள்—

48. "(அவன்தான்) மூலாவுக்கும், ஹாருகுக்கும் இரட்சக்கன்" (என்று கூறினார்கள்)

49. (அதற்கு பிரீர் அவன்) அவன் "நான் உங்களுக்கு அனுமதியளிப்பதற்கு முன்னரே நீங்கள் அவரை விசுவாசித்துவிட்டார்களா? நிச்சயமாக, உங்களுக்கு சூனியத்தைக் கற்றுக்கொடுத்த உங்களின் பெரியவர் அவர்தான்; அதிகீகரத்தீல் (இதன் முடிவில்) நீங்கள் அறிந்துகொள்ளிர்கள்; தின்னாமாக உங்களுடைய கைகளையும், உங்களுடைய கால்களையும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக்கையையும், மறுபக்கத்துக் காலையும்) நான் துங்கித்து, உங்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நான் கருவேற்றிவிடுவேன்" என்று கூறினான்.

50. அதற்கிலர்கள் "(அவ்வாறு செய்வதால்) எங்களுக்குயாதொரு கெடுதியுமில்லை (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சக்கன் பக்கமே திரும்பச் செல்லக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

51. "நிச்சயமாக (மூலாவை) விசுவாசங்கொண்டவர் களில் முதலாமவர் களாக நாங்கள் இருப்பதினால், எங்கள் இரட்சக்கன் எங்கள் குற்றங்களை எங்களுக்கு மன்னித்துவிடுவான் என்று நிச்சயமாக நாங்கள் ஆதரவுவைக்கிறோம்" (என்றும் கூறினார்கள்).

52. இன்னும், மூலாவுக்கு நாம் வல்லி அறிவித்தோம்: "இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய" என்னுடைய அடியார்களை இரவில் அழைத்துச் செல்லிராக, நிச்சயமாக நீங்கள் பின்தொடரப்படுவோராய் உள்ளீர்கள்."

53. பின்னர், பிரீர் அவன் பல நகரங்களுக்கும் (நூன்களைத் திரட்டுவதற்காக) திரட்டுவோரை அனுப்பினால்தான்.

54. "நிச்சயமாக (இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய) இவர்கள் வெகு சொற்பத்தொகையினர்களான் ஒரு கூட்டம்.

55. இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் நமக்குக்கோபமுட்டுவிற்கவர்கள்.

56. மேலும், "நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் எச்சரிக்கையுடனிருக்கின்றவர்கள்" (என்று கூறினான்).

57. பின்னர் (அவர்களுடைய) தோட்டங்களிலிருந்தும், நீஞ்ற துக்களிலிருந்தும் நாம் அவர்களை வெளியேற்றினிட்டோம்.

58. இன்னும், (அவர்களுடைய) பொக்கிழங்களிலிருந்தும், மிகச் சிறந்த தங்குமிடத்திலிருந்தும் (அவர்களை வெளியேற்றினாம்)

59. அவ்வாறு (வெளியேற்றிவிட்டு) இஸ்ராயீலின் மக்களை அவைகளுக்கு வாரிசாகவும் ஆக்கிவிட்டோம்.

60. சூரியன் உதிக்கும் நேரத்தில் (பிரீர் அவனின் கூட்டத்தாராகிய) அவர்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்த்தனர்.

61. இவ்விரு கூட்டத்தினரும் ஒருவரையொருவர் கண்டபோது, "நிச்சயமாக நாம் (அவர்களால்) பிடிபட்டுவிடுவார்கள்தாம்" என்று மூலாவுடையதோழர்கள் கூறினார்கள்.

62. (அதற்கு) "ஒரு போதும் இல்லை" நிச்சயமாக என்னுடன், என்னுடைய இரட்சக்கன் இருக்கின்றான்; (இதிலிருந்து கட்டேறும்) வழியை நிச்சயமாக எளக்கு அவன் காட்டுவான்" என்று (மூலாவாகிய) அவர்களினார்.

63. (அப்போது) "நீர் உம்முடைய (கைத்) தடியினால் கடவை அடிப்பீராக" என மூலாவின்பால் வல்லி அறிவித்தோம் (அவர் அடிக்கவே) அது பின்து விட்டது; ஒவ்வொரு பின்னும் பெரும் மலை போன்ற ஆசிரித்தது.

64. (பின்தொடர்ந்த) மற்றவர்களையும் அந்த இடத்தை தெருங்கச்செய்தோம்.

ولَيَحِينَامُوسِي وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ١٩٥ لَهُ أَغْرَقْنَا الْأَخْرَيْنَ ١٩٦
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْةً ١٩٧ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٩٨ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٩٩ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ٢٠٠ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ
 وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُوْنَ ٢٠١ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَاماً فَنَظَلَ لَهُمْ أَعْكَافِينَ ٢٠٢
 قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ٢٠٣ أَوْ يَنْقُعُونَكُمْ أَوْ يَضْرُوْنَ ٢٠٤
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ٢٠٥ قَالَ أَفَرَءَيْتُمْ مَا
 كُنْتُوْ نَعْبُدُوْنَ ٢٠٦ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ٢٠٧ فَإِنَّهُمْ عَدُوْنَ
 لِلَّهِ الْأَرَبِ الْعَلَمِيْنَ ٢٠٨ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِيْنِي ٢٠٩ وَ
 الَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيُسْقِيْنِي ٢١٠ وَإِذَا مَرْضَتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِي ٢١١
 وَالَّذِي يُبَيِّنُنِي تُبَيِّنُنِي ٢١٢ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي
 خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ٢١٣ رَبِّ الْهَمَاءِ حَكَمَ وَأَعْلَمَ بِالظَّالِمِينَ ٢١٤
 وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صَدِيقَ فِي الْأَخْرَيْنَ ٢١٥ وَاجْعَلْنِي مِنْ
 وَرَثَةَ جَنَّةِ النَّعِيْمِ ٢١٦ وَاغْفِرْ لِأَيِّ إِنْهَى كَانَ مِنَ الصَّالِيْمِ ٢١٧
 وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يَبْعَثُونَ ٢١٨ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنْوٌ إِلَّا
 مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ٢١٩ وَأَرْلَفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ٢٢٠

65. மூலாவையும், அவருடனிருந்த அனைவரையும் நாம் காப்பாற்றிக் கொண்டோம்.
66. பின்னர், (அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த) மற்றவர்களை நாம் மூழ்கியித்துவிட்டோம்.
67. நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; (எனிலும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.
68. மேலும், (நபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் அவனேதான் (யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிகக்கிருபையுடையோன்.
69. மேலும், (நபியே) அவர்களுக்கு இப்ராஹிமுடைய செய்தியையும் ஒதிக்காண்டிப்பீராக!
70. அவர் தன் தந்தையிடமும், தன் சமூகத்தாரிடமும், "நீங்கள் எனத வணங்குகிறீர்கள்?" எனக்கேட்டபோது;
71. அவர்கள், "நாங்கள் சிலைகளை வணங்குகிறோம்; நாங்கள் அவற்றின் வணங்கக்கூத்துற்காச நிலைகொண்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.
72. "அவைகளை நீங்கள் அழைக்கின்ற சமயத்தில் உங்களுக்கு அவை (காது கொடுத்து) செவிகாய்கின்றனவா?" என்று (இப்ராஹிம் அவர்களிடமிட்டு) கேட்டார்.
73. "அவ்வது (அவைகளை நீங்கள் வணங்கினால்) உங்களுக்குப் பலன்தருகின்றனவா? அவ்வது (வணங்காவிட்டால்) அவை இடையூறு செய்கின்றனவா?" என்றும் கேட்டார்.
74. "இல்லை; எங்கள் மூதாதையர்களை இவ்வாறே செய்பவர்களாக நாங்கள் கண்டோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.
75. "நீங்கள் எவற்றை வணங்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் பார்த்தீர்களா?" (அதுபற்றிச் சொல்லுவங்கள் என்று இப்ராஹிமாயிய) அவர் கேட்டார்.
76. நீங்களும் உங்களுடைய முன்னோர்களான மூதாதையர்களும் (எவற்றை வணங்கி வந்தீர்கள்) என்பதை ப்பார்ந்துகள்.
77. ஆகவே, "நிச்சயமாக அவைகள் எனக்கு விரோதிகளே! அவிலத்தாரின் இரட்சகளைத்தவிர.
78. "அவன் எத்தகையவனென்றால், என்னைப் படைத்தான்; பின்னர் எனக்கு நேர் வழி காண்டிக்கிறான்."
79. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், "அவனே எனக்கு உணவளிக்கிறான்; அவனே (எனக்கு) குடிக்கவும் தருகிறான்."
80. மேலும், "நான் நோயற்றுவிட்டால், அவனே என்னைக்கு ஜூப்படுத்துகின்றான்."
81. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால் "என்னை இறப்பெய்தச் செய்வான்; பின்னர் என்னை (மறுமையில்) அவன் உயிரிப்பிப்பான்."
82. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், "கனி கொடுக்கும் (மறுமை) நாளில், என்னுடைய குற்றங்களை மன்னிக்க அவனையே நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்."
83. "என் இரட்சகனே! நீ எனக்கு அறிவை அளிப்பாயாக மேலும், நல்லோர்களுடன் என்னைச் சேர்த்து வைப்பாயாக!"
84. "பின்வருபவர்களில் (அவர்கள் என் விவுயத்தில், என்னைப்பற்றி அழுகானவற்றைக் கூறு) எனக்கு நுற்பெயரைற்படுத்துவாயாக."
85. "கொடைகளுடைய சுவனபதிக்கு வாரிசானவர்களிலும் என்னை நீ ஆக்கிவைப்பாயாக!"
86. "என் னுடைய தந்தையையும் நீ மன் ணித்தருள்வாயா! நிச்சயமாக அவர் வழிதவறிவிட்டவர்களில் (ஒருவராக) இருக்கிறார்."
87. மேலும், "பகுடப்பினங்கள் உயிர் கொடுக்கப்பட்டு) எழுப்பப்படும் (மறுமை) நாளில் நீ என்னை இழிவுபடுத்தாதிருப்பாயாக!"
88. செல்வமும், குமாரர்களும் (யாதோரு) பயணவிக்காத (அந்த) நாளில்...
89. (ஆழினும், இணைவைப்பதிலிருந்து நீக்கம் பெற்ற) பரிசுத்தமான இதயத்துடன் (தன் இரட்சகளாகிய) அல்லாற்விடம் யார் வந்தாரோ அவர் தவிர (மற்றவருக்குப் பயனளிக்காத நாள்).
90. மேலும், பயபக்தியுடையவர்களுக்கு சொர்க்கம் (மிக) தெருக்கவைக்கப்படும்.

وَبِرَزَتِ الْجَحِيلُ وَالْمَغْوِنُ^(٩) وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ^(١٠)
 مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَهِرُونَ^(١١) فَلَكُمْ بِوَافِيهَا
 هُمْ وَالْغَاوِنَ^(١٢) وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ^(١٣) قَالُوا وَهُمْ فِيهَا
 يَخْتَصُّونَ^(١٤) تَالِلَّهِ إِنَّ كُنَّا لِفِي صَلَلٍ مُّبِينٍ^(١٥) إِذْ سُوِّيَّهُ بَرَبُّ
 الْعَلَمِينَ^(١٦) وَمَا أَضْلَلْنَا إِلَّا لِلْمُجْرِمِينَ^(١٧) فَمَا لَنَا مِنْ شَفِيعِينَ^(١٨)
 وَلَا صَدِيقٌ حَيْيٌ^(١٩) فَلَوْا نَّلَّا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^(٢٠)
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيَّةً^(٢١) وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ^(٢٢) وَلَنْ رَبَّكَ
 لَهُمُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ^(٢٣) كَذَّبَتْ قَوْمٌ بِوَحْرَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ
 أَخْوَهُمْ بُوَّا الْأَتَقْفُونَ^(٢٤) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ^(٢٥) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
 اطْبِعُونَ^(٢٦) وَمَا أَسْكُمُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْوَانٍ أَجْوَى إِلَّا عَلَى رَبِّ
 الْعَلَمِينَ^(٢٧) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونَ^(٢٨) قَالُوا أَنَّوْمَنْ لَكُوكَ وَأَبْعَكَ
 الْأَرْذَلُونَ^(٢٩) قَالَ وَمَا عَلِمْتُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^(٣٠) إِنْ حَسَابُهُمْ
 إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْشَعُونَ^(٣١) وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ^(٣٢) إِنْ أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ^(٣٣) قَالُوا لَيْسُ^{٣٤} كَمْ حَتَّنَتْهُ يُوْحَنْ لَتَكُونُنَّ^(٣٥)
 مِنَ الْمَرْجُوِمِينَ^(٣٦) قَالَ رَبِّي إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونَ^(٣٧)

91. வழிகெட்டோருக்கு (அவர்களுக்கெதிரில்) நரகம் வெளிப்படுத்தப்படும்.
92. அவர்களிடம், நீங்கள் வணங்கிக்கொண்டிருந்தவைஏன்கே? எனக்கேட்கப்படும்—
93. அல்லாஹுல்லையையான் (நீங்கள் வணங்கி வந்த) அவை (இப்போது) உங்களுக்கு உதவி செய்யுமா? அல்லது தங்களுக்குத்தாங்களே உதவி செய்து (தங்களைக் காப்பாற்றிக்) கொள்ளுமா? (என்று கேட்கப்படும்)
94. "ஆகவே, அவைகளும் (அவைகளால்) வழி தவறியவர்களும், முகங்குப்புற நரகமாகிய) அதில் தன்னப்படுவார்கள்.
95. இப்பலினின் சேண்ணை அனைவரும் (அவ்வாறே நரகில் தள்ளப்படுவார்கள்).
96. அவர்களோ (தங்களுக்குள்) அதில் நீர்க்கித்துக்கொண்டவர்களைக்கூறுவார்கள்:
97. "அல்லாஹுல்லையின்மீது சத்தியமாக நாங்கள் பகிர்க்கமான வழிகேட்டிலிருந்தோம்—
98. "அவிலத்தாரின் இரட்சகங்கை இருப்பவனுக்கு (இளையாக்கப்பட்ட) உங்களை நாங்கள் சமமாக ஆக்கிவைத்தபோது (பகிர்க்கமான வழிகேட்டிலேயே இருந்தோம்)
99. "(இக்) குற்றவாளிகளேயான் (வேறுஎவ்ரும்) எங்களை வழிகெடுக்கவுமில்லை.
100. ஆகவே, "எங்களுக்குப் பரிந்து ஸரயாளர்களிலிருந்து எவரும் இல்லை.
101. "நெருங்கிய எந்த சிநேகிதனும் இல்லை.
102. "ஆகவே, நிச்சயமாக எங்களுக்கு (உலகிற்குத்) திரும்பிச் செல்லுதல் (என்பது) இருந்தால் விசுவாசங்கொண்டோர்களில் நாங்கள் ஆவிவிடுவாம்" (என்று பிதற் றுவார்கள்)
103. நிச்சயமாக இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கின்றது; (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இடுளை) விசுவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.
104. மேறும், (நுபேயி) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் அவனே திட்டமாக (யாவரையும்) மினக்ததோன், பிக்கிருபையுடையோன்.
105. நூற்றுமூடைய சமூகத்தார் (நம்மால் அனுப்பப்பட்ட) நூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.
106. அவர்களுடைய சகோதரர் நூற்று அவர்களிடம் "நீங்கள் (அல்லாஹுல்லை) பயப்பட மாட்சுகளா" (எனக்குறியபோது,
107. நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு (அல்லாஹுல்லை) அனுப்பப்பட்ட மிகக் நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு தூதானவேன்—
108. "ஆகவே, அல்லாஹுல்லைக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடங்கன்".
109. (இதற்காக) "நான் உங்களிடம் யாதொரு கூனியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூனி அவிலத்தாரின் இரட்சகளின் மீதே தவிர (வேறு எவ்ரிடமிருந்தும்) இல்லை".
110. "ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹுல்லைக்கு பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்" (என்று கூறினார்).
111. அ(தற்க)வர்கள்" (எங்களில் தரத்தால்) மிகத்தாழ்ந்தவர்கள் உம்மைப் பின் பற்றியிருக்கின்ற நிலையில் உம்மை நாங்கள் விசுவாசிப்போமா?" என்று கூறினார்கள்.
112. (அதற்கு) அவர், "அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவைபற்றி எனக்கு என்ன தெரியும்?" என்று கூறினார்.
113. ("அவைபற்றிய) அவர்களின் கணக்கு என் இரட்சகன் மீதே தவிர (என்மீது கடமை) இல்லை (இதுபற்றி) நீங்கள் உணருவார்களாக இருப்பின்" அவர்களை இழித்துக்கூறி இருக்கமாட்சுகள்).
114. "விசுவாசங்கொண்டோரை நூன் விரட்டிலிடுவதனுமல்லன்"
115. "நான் பகிர்க்கமாக அச்சுறுட்டி எச்சரிக்கை செய்யபவனேதவிர (வேறு) இல்லை" (என்றும் கூறினார்).
116. அ(தற்க)வர்கள், "நூலே நீர் (இவ்வாறு கூறுவதினிருந்து) விலகிக்கொள்ளவில்லையானால், (கல்லால்) எனியப்படுவார்களிலும் (ஒருவராக) நிச்சயமாக நீர் ஆவிவிடீரீ" என்று கூறினார்கள்.
117. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக என் னுடைய சமூகத்தார் என்னைப் பொய்யாக்கிவிட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

فَأَفْتَرْهُ بَيْنِي وَبِنِيهِمْ فَتَحَا وَسَخَنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ^(١)
 قَاتِلُهُنَّهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونُ ^(٢) كُوَّأْرَقْنَا بَعْدَ
 الْبَاقِيْنَ ^(٣) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ^(٤)
 إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^(٥) كَذَبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ^(٦) إِذْ
 قَالَ لَهُمْ أَخْوَهُمْ هُودٌ لَا تَنْقُونَ ^(٧) إِنِّي لِكُوْرَسُولٍ أَمِينٌ ^(٨)
 فَأَنْقُوَ اللَّهَ وَأَطْبِعُونَ ^(٩) وَمَا سَلَكُوكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّ أَجْرَى
 إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ^(١٠) اتَّبَعُونَ بِكُلِّ رِيعَانٍ يَعْبَثُونَ ^(١١) وَ
 تَتَخَذُونَ مَصَانِعَ لَعْلَكُمْ تَخْلُدُونَ ^(١٢) وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ
 جَبَارِيْنَ ^(١٣) فَأَنْقُوَ اللَّهَ وَأَطْبِعُونَ ^(١٤) وَأَنْقُوَ الَّذِيْ أَمْدَكُمْ بِمَا
 تَعْلَمُونَ ^(١٥) أَمْدَكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنِنَ ^(١٦) وَجَبَتْ وَعِيُونَ ^(١٧) إِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ^(١٨) قَالَ الْوَاسِعُ عَلَيْنَا أَوْعَظُتَ
 أَمْ لَوْتَكُنْ مِنَ الْمُوْعَظِيْنَ ^(١٩) إِنْ هُنَّ الْأَخْلُقُ الْأَوَّلُيْنَ ^(٢٠) وَمَا
 نَعْنُ بِمَعْدِيْنَ ^(٢١) فَلَذَّبُوهَا فَاهْلَكْتُهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْةً مَوْ
 مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ^(٢٢) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^(٢٣)
 كَذَبَتْ نَهُودُ الْمُرْسَلِينَ ^(٢٤) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخْوَهُمْ صِرَاطُ الْأَنْقُونَ ^(٢٥)

118. "ஆதலால், எனக்கிடையிலும், அவர்களுக்கிடையிலும் நீரு தீர்ப்புச் செய்வாயாக என்னையும், விசுவாசம்கொண்டவர்களில் என்னுடன் உள்ளவர்களையும் காப்பாற்றுவாயாக" (என்று பிரார்த்தித்தார்)

119. ஆகவே, அவரையும் (விசுவாசம்கொண்டவர்களாக) அவருடன் இருந்தவர்களையும் (மற்ற ஜீவராசிகளால்) நிறைக்கப்பட்டிருந்த கப்பலில் (ஏற்றிக்) நாம் காப்பாற்றினோம்.

120. பின்னர் எற்சியிருந்தவர்களை அப்பால் நாம் மூழ்கடி துவிட்டோம்.

121. நீச் சயமாக இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கிறது; அவர் களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசம்கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லை.

122. மேலும், நீச் சயமாக (நபியே) உமதிரட்சகன் (அவளை நிராகரித்தவரை தண்டனை செய்வதில் மாவளரையும்) அவன்தான் மிகத்தவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

123. ஆது (கூட்டத்தார் நம்முடைய) நூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

124. அவர் களுடைய சகோதரர் ஹாது அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ் வகுப்) பயப்படமாட்டார்களா" என்று கூறியபோது,

125. "நீச் சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்கருய தூதனாவேன்".

126. "ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ் வை பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கன்".

127. "இதற்காக உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் நான் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியாலும் அவிவத்தாரின் இரட்சகளின் மீதே தவிர (வேறு எவ்விடமிருந்தும்) இல்லை".

128. ஒவ்வொரு உயர்ந்த இடத்திலும் வீண்வேலை செய்கிறவர்களாக அடையாளமிடப்பட்ட கட்டிடங்களைக் கூட்டுகிறார்களா?

129. இன்னும், "நீங்கள் நிரந்தரமாக இருக்குவிடலாம் என்பதற்காக உயர்ந்த மாளிகைகளை ஆக்கிக்கொள்கிறார்களா?"

130. மேலும், "(அவரையே) உதுங்குற்றத்திற்காக) நீங்கள் பிடித்தால் (கொடுரமாக) மிக்க கொடுமையாளர்களின் பிடியாகப் பிடிக்கிறார்கள்".

131. ஆகவே, "நீங்கள் அல்லாஹ்வகுப்புப்பயந்துகொள்ளுங்கள்; எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கன்".

132. "நீங்கள் அறிந்திருப்பவற்றைக் கொண்டு உங்களுக்கு (கொடுத்து) உதவி புரிந்திருக்கிறாரே அத்தனையவளை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்".

133. "ஆது, மாடுஒட்டக்கள் (போன்ற) கால் நடைகளையும், ஆஸ்மக்களையும் உங்களுக்கு (க்கொடுத்து) அவன் உதவி செய்திருக்கிறான்—

134. "இன்னும் தோட்டங்களையும், நீருற்றுக்களையும் கொள்ளு (அவன் உதவியிலித்துள்ளான்).

135. (அவனுக்கு) நீங்கள் மாறு செய்தால்) நீச் சயமாக நான் மக்கத்தான்தொடருநாளின் வேதனையை (அதுங்களுக்குவரும் என்பதுபற்றி) பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

136. அதற்காகவர்கள் "நீர் எங்களுக்கு உபதேசம் செய்தாலும், உபதேசம் செய்பவர்களில் நீர் இல்லாமலிருந்தாலும் சமம் தான் (நாஸ்கள் எங்கள் வழியிலிருந்து திரும்பப்போவதில்லை) என்று கூறினார்கள்.

137. இது முன்னவர்களின் வழக்கமேதவிர (வேறு) இல்லை.

138. இன்னும், "நாஸ்கள் (மூட கூற்றுப்படி) வேதனை செய்யப்படுவர்களும் அவ்வர்" (என்றும் கூறினார்).

139. எனவே, அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, நாம் அவர்களை அழித்துவிட்டோம். நீச் சயமாக இதில் ஒர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; இன்னும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசம்கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லை.

140. மேலும், (நபியே) உமதிரட்சகன்— அவன்தான் (சகலரையும்) மிகைத்தவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

141. ஸமூது (கூட்டத்தார் அல்லாஹ்வகுப்பு) அனுப்பப்பட்டது நூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

142. அவர்களுடைய சகோதரர் (நபியாகிய) ஸாலீஹ் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) பயந்துகொள்ளமாட்டார்களா?" எனக்கூறியபோது (அவரை அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்)

إِنِّي لَكُمْ سُولٌ أَمِينٌ^(١) فَانْقُوْا اللَّهَ وَأَطِيعُوْنَ^(٢) وَمَا أَسْلَكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ آجِرٍ إِنَّ آجِرَ الْأَعْلَى رَبُّ الْعَالَمِيْنَ^(٣) إِنْ تَرْكُوْنَ فِي مَا هُنَّا
 أَمِينِيْنَ^(٤) فِي جَنَّتٍ وَعِيْوَنٍ^(٥) وَرَزْوَنَ وَنَخْلٍ طَلْعَهَا هَضِيلُو^(٦)
 وَتَنْجِيْتُونَ مِنَ الْجَبَالِ بِيَوْتَافِرِهِنَ^(٧) فَانْقُوْا اللَّهَ وَأَطِيعُوْنَ^(٨)
 وَلَا تُطِيعُوْمَا مِرَّا مُسْرِفِيْنَ^(٩) الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْأَرْضِ وَ
 لَا يُصْلِحُوْنَ^(١٠) قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْجِيْرِيْنَ^(١١) مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
 مِثْلُنَا^(١٢) فَإِنْ يَأْتِيْقَانُ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِيْنَ^(١٣) قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ
 لَهَا شَرْبٌ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٌ^(١٤) وَلَا تَمْسُهَا بِسُوْرٍ فَيَأْخُذُكُمْ
 عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيْمٌ^(١٥) عَقْرٌ وَهَا فَاصْبِحُوْا نَادِيْمِيْنَ^(١٦) فَاخْذُهُمْ
 الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْةٌ وَمَا كَانَ أَكْرَاهُمْ مُؤْمِنِيْنَ^(١٧)
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ^(١٨) لَذِيْتُ قَوْمًا لُوطَ الْمُرْسَلِيْنَ^(١٩)
 إِذْ قَاتَلَ لَهُوَ أَخْوَهُمْ لُوطَ الْأَنْتَقُوْنَ^(٢٠) إِنِّي لَكُمْ سُولٌ أَمِينٌ^(٢١)
 فَانْقُوْا اللَّهَ وَأَطِيعُوْنَ^(٢٢) وَمَا أَسْلَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ آجِرٍ إِنَّ آجِرَى
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِيْنَ^(٢٣) إِنَّا تَوْنَ الدُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِيْنَ وَ
 تَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ بِمِنْ أَذْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَدُوْنَ^(٢٤)

143. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதனாவேன்.
144. "எனவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வை பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படித்து நடங்கள்;"
145. "இதற்காக உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் நான் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியாவும்) அவிலத்தாரின் இரட்சகளின் மீதே தவிர (வேறு எவரிடமிருந்தும்) இல்லை.
146. "இங்குள்ள [சுகபோகங்களான] வெற்றில் அச்சமற்றவர்களாக (இருக்க) நீங்கள் விட்டு வைக்கப்படுவீர்களா?"
147. "தோட்டங்களில், இன்னும் நிருந்துக்களில்—
148. "வேளாண்மைகளிலும் (மிருதுவான சரமுள்ள பழங்களைத்தாங்கியதாக) அவற்றின் குலைகள் இருக்கும் பேரிச்ச மரங்களிலும்" (ஆசியவற்றிலெல்லாம் நீங்கள் அச்சமற்றிருக்க விட்டு வைக்கப்படுவீர்களா?).
149. இன்னும், மிகத்திறமைசாலிகளாக (ஆணவம் கொண்டவர்களாக) மலைகளில் வீடுகளைக்குடைந்து (அமைத்துக்) கொள்விற்கள்."
150. "ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும் எனக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்."
151. "மேலும், வரம்புமீறுவோரின் கட்டளைக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படியாதீர்கள்."
152. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், பூமியில் குழப்பம் செய்வார்கள்; இன்னும் சீர்திருத்தம் செய்யமாட்டார்கள் (என்றெல்லாம் ஸாலிலும் நமிக்கியதற்கு).
153. அவர்கள் (ஸாலிலோ) "நிச்சயமாக நிரோகுனியம் செய்யப்பட்டவர்களிலுள்ளவர்" என்று கூறினார்கள்.
154. "நீர் எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேதவிர (வேறு) இல்லை; ஆகவே, உண்மையாளர்களில் நீர் இருந்தால் (நாங்கள் வேண்டியவாறு) ஓர் அத்தாட்சியைக் கொண்டுவாரும்" (என்று கூறினார்கள்).
155. அதற்கவர் (அத்தாட்சியாக) "இதோ ஒரு பெண் ஒட்டகம் (குறிப்பிட்ட நாளில் கிணற்றிவிருந்து) இதற்கு தண்ணீர் அருந்தும் பங்கும், (அதுபோன்று) உங்களுக்கு குறிப்பிட்ட ஒருநாள் தண்ணீர் அருந்தும் பங்கும் உண்டு" என்று கூறினார்.
156. அன்றியும் "நீங்கள் எந்தத்தீங்கை கொண்டும் அதனைத் தீண்டாதீர்கள்; (அவ்வாறு தீண்டினால்) மகத்தான் நாளின் வேதனை உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" (என்று கூறினார்).
157. (இவ்வாறு எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருந்தும் அதன் குதிகால் நரம்பினைத் தறித்து) அவர்கள் அதை அறுத்துவிட்டார்கள்; பின்னர் கைசேதப்பட்டேராய் ஆசிவிட்டனர்.
158. எனவே, வேதனை அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசங் கொள்பவர்களாக இருக்கவுமில்லை.
159. மேலும், நிச்சயமாக (நமியே) உமதிரட்சகன், அவன் தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; மிகக்கிருபைடுயவன்.
160. (நமி) ஹாத் துடைய சமூகத்தார் தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.
161. அவர்களுடைய சகோதரர் ஹாத் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) பயந்து கொள்ளமாட்டார்களா?" என்று கூறிய போது,
162. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதனாவேன்—
163. "ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படித்து நடங்கள்.
164. "இதற்காக நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி (யாவும்) அசிலத்தாரின் இரட்சகளின் மீதல்லாது (வேறு எவரின் மதும்) இல்லை.
165. "(தீய காரியத்திற்காக) அவிலத்தாரில் ஆடவர்களிடம் வருகின்றீர்களா?
166. " உங்கள் இரட்சகன் உங்களின் மனைவியரிலிருந்து தூங்களுக்கெனப் படைத்ததையும் நீங்கள் விட்டுவிடுகிறீர்கள்; இல்லை நீங்கள் (அல்லாஹ்வின்) வரம்பைக்கடந்த சமூகத்தவர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

قَالُوا لِلَّهِ لَكُمْ تَنْتَهَى يَلْوُطُ الْتَّكُونَ مِنَ الْمُخْرِجِينَ ^(١٤) قَالَ إِنِّي
 لِعَمِلِكُمْ مِنَ الْقَدَّارِينَ ^(١٥) رَبِّيْشَنِي وَأَهْلِي وَمَا يَعْمَلُونَ ^(١٦) فَبَيْتِيْنِهِ وَ
 أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ^(١٧) إِلَّا بَعْزُ ذِيْغَرِينَ ^(١٨) لَوْدَرْمَنَا الْأَخْرَيِينَ ^(١٩)
 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا قَسَاءَ مَطْرَالِنْدَرِينَ ^(٢٠) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَّةً
 وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ^(٢١) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^(٢٢)
 كَذَبَ أَصْحَابُ لَعْيَكَةِ الْمُرْسَلِينَ ^(٢٣) إِذْ قَالَ لَهُمْ شَعِيبُ الْأَ
 تَكْتُونَ ^(٢٤) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ^(٢٥) فَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ^(٢٦)
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ^(٢٧)
 أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ^(٢٨) وَزُنُولًا بِالْقَسْطَادِينَ
 الْمُسْتَقْبِلُو ^(٢٩) وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتَوْفُوا الْأَرْضَ
 مُفْسِدِينَ ^(٣٠) وَأَنْقُوا الْكَنْدِيْيَ خَلْقَهُمْ وَالْجِبَلَةَ الْأَوَّلِينَ ^(٣١)
 قَالُوا إِنَّا أَنْتَ مِنَ الْمُسْتَحْرِينَ ^(٣٢) وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِنْنَا وَ
 إِنْ نَظُنْتَ لِمَنِ الْكَنْدِيْنَ ^(٣٣) فَأَسْقُطْ عَلَيْنَا كَسْفًا مِنَ السَّمَاءِ
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ ^(٣٤) قَالَ رَبِّيْ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ ^(٣٥) فَكَذَبُوكَ
 فَأَخْذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمِ عَظِيمٍ ^(٣٦)

167. அ(தற்க)வர்கள் "லூத்தே! (இவ்வாறு உபதேசிப்பதிலிருந்து) நீர் விலகிக்கொள்ளவிட்டில், நிச்சயமாக நீர் (னாளிலிருந்து) வெளியேற்றப்பட்டவர்களில் ஆசிவிடுவீர்"என்று கூறினார்கள்.

168. அ(தற்க)வர் "நிச்சயமாக நான் உங்களுடைய (இத்தீசு)செயலை வெறுப்பவர்களில் உள்ளவளாவேன்"என்று கூறினார்.

169. "என் இரட்சக்னே! என்னையும் என் குடும்பத்தாரரையும் இவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவற்றிலிருந்தும் அதன் தண்டனையிலிருந்தும்) காப்பாற்றுவாயாக" (என்று பிரார்த்தித்தார்).

170. ஆகவே அவரையும், அவர் குடும்பத்தினர் அனைவரையும் நாம் காப்பாற்றினோம்.

171(தனிடிக்கப்படுபவர்களோடு)எஞ்சியிருப்போரில் ஆசிவிட்ட ஒரு கிழவியான அவர்மனையைத் தவிரி.

172 பின்னர், மற்றவர்களை (அடியோடு) நாம் அழித்துவிட்டோம்.

173 இன் னுழு, அவர்கள் மீது நாம், (கல்)மாரியை பொழியச் செய்தோம்; ஆகவே அச்சமூட்டி, எச்சரிக்கை செய்யப்பட்ட (அ)வர்களின் (மீது பொழியச்செய்த கல்) மாரி கெட்டதாகிவிட்டது.

174. நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகாசங்கொள்ளப்பவர்களாக இருக்கவுமில்லை.

175. (நடியே) இன்னும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் - அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; பெருங்கிருப்பையுடையவன்.

176. (மரங்கள் அடர்ந்த பகுதியில் மத்யன் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த) தோப்புவாசிகளும் தூதர்களும் படர்ந்த விகாசங்களைக்கினார்கள்.

177. (நுபியாகிய) ஏழதுப், அவர்களிடம் "நீங்கள் (அல்லாஹுவை) பயப்பட மாட்ஸர்களா?" என்று கூறிய போது அவரை அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்)

178. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய துதராவேன்".

179. "அல் லாஹு வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன் னுழு, எனக்குக் கீழ்ப்படித்துநட்கள்."

180. "இதற்காக நான் உங்களிடம் யாதோரு குலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியையும் அதில்தாரின் இரட்சகன் மிதே தவிர (வேறு எவரின் மதும்) இல்லை.

181. "அன்னையைப் பூரணமாக்குங்கள்; (அன்னையைக்குறைத்துஜனங்களுக்கு) நஷ்டமிழைப் போராகவும் நீங்கள் ஆவிவிடாதீர்கள்."

182. மேலும், "சரியான தாராக கொண்டு நிறுங்கள்".

183. "மனிதர்களுக்கு அவர்களின் பொருள்களை நீங்கள் குறைத்தும்விடாதீர்கள்; நீங்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாக கவும் அனையாதீர்கள்."

184. மேலும், "உங்களையும், (உங்களுக்கு) முன்னவர்களான படைப்பினரையும் எவன் படைத்தானோ அத்தகையவனை நீங்கள் பயப்படுவங்கள்" (என்றும் கூறினார்).

185. அ(தற்க)வர்கள், "நீரோ சூனியம் செய்யப்பட்டவர்களில் உள்ளவர்" என்று கூறினார்கள்.

186. மேலும், "நீர் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேதவிர (வேறு) இல்லை; இன்னும், நிச்சயமாக நாம் உம்மைப் பொய்யாக்களில் உள்ளவராக இருந்தால் வானத்திலிருந்து பல துண்டுகளை எங்களின் மதுவிழுச்செய்கிறாக" (என்றும் கூறினார்கள்).

187. "எனவே, நீர் உங்களையாளர்களில் உள்ளவராக இருந்தால் வானத்திலிருந்து பல துண்டுகளை எங்களின் மதுவிழுச்செய்கிறாக" (என்றும் கூறினார்கள்).

188. அ(தற்க)வர், "நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றை என் இரட்சகன் மிக்க அறிந்தவன்" என்று கூறினார்.

189. பின்னரும், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே (அடர்ந்திருங்கும் மேகங்களின்) நிழலுடைய நாளின் வேதனை அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; நிச்சயமாக அது மகத்தான் (கடினமான) நாளின் வேதனையாக இருந்தது.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْهُ وَمَا كَانَ الْكُفَّارُ هُمُؤْمِنُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِنَّهُ لَتَنزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ نَزَّلَ بِهِ
 الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ۝ لِلْسَّانِ
 عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لِفِي زِيْرِ الْأَقْلَمِينَ ۝ أَوْ لَوْكِنَ لَامَ آيَةً آنَّ
 يَعْلَمُهُ عُلَمَاؤُ ابْنِيِّ اسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ تَرَكْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَغْجَمِينَ ۝
 فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ تَآكَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ كَذِيلَكَ سَلَكَنَهُ فِي قُلُوبِ
 الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ يَهُ حَتَّىٰ يَرَوُ الْعَدَابَ الْأَلِيمَ ۝ قِيَامَةُهُمْ
 بَغْتَةٌ وَهُوَ لَا يَسْعُرُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ خَنْ وَمُتَظَّرونَ ۝
 أَفَيَعْدُ إِنَّا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ فَرَءَيْتَ إِنَّ مَتَّعَهُمْ سِنِينَ ۝ ثُمَّ
 جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَتَعَوَّذُونَ ۝
 وَمَا أَهْلَكَنَا مِنْ قُرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مَنْذِرٌ ۝ ذَكْرٌ شَ وَمَا كُنَّا
 ظَلِيمِينَ ۝ وَمَا تَرَكْتُ بِهِ الشَّيْطَانِ ۝ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا
 يَسْتَطِيعُونَ ۝ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ۝ فَلَاتَدْعُ مَعَ
 اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ۝ وَإِنَّدِرْ عَشِيرَتَكَ
 الْأَقْرَبِينَ ۝ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ الْبَعْثَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

190. நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.
191. மேலும், நிச்சயமாக (நபியே) உமதிரட்சன் அவன்தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், மிகக்கிருப்பையுடையவன்.
192. மேலும், (நபியே) நிச்சயமாக (ஞர் ஆணாகிய) இது அகிலத்தாரின் இரட்சனால் இறக்கிவைக்கப்பட்டதாகும்.
193. (அல்லாற்றின் கட்டளைப்படி) ரூஹராஸ் அமீன் (எனும் ஜிப்ரீஸ்) இதனைக்கொண்டு இறங்கினார்—
194. அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களில் (ஒருவராக) நீர் ஆவதற்காக உமது இதயத்தின் மீது (கூடுதல் குறைவின் நிலைத்தக்கொண்டு) இறங்கினார்.
195. தெளிவான அரபிமொழியைக்கொண்டு (இறங்கினார்).
196. நிச்சயமாக (ஞர் ஆணாகிய) இது (பற்றிய அறிவிப்பு) முந்தயவர்களின் (வேத) நூல்களிலும் (குறப்பட்டு) உள்ளது.
197. இன்றாயிலின் மக்களிலுள்ள அறிஞர்கள் இதனை அறிந்திருப்பது, அவர்களுக்குப் போதுமான அத்தாட்சியாக இருக்கவில்லையா?
198. நாம் (ஞர் ஆணாகிய) இதை அரபியல்லாத சிலாரின் மீது இறக்கிவைத் திருப்போமான;
199. பின்னர், அவர்கள் இதை அவர்களுக்கு ஒதிக்காட்டினாலும் இதனை அவர்களிலிக்கவாசம் கொள்கிறவர்களாக இல்லை.
200. இவ்வாறே இதனை (இக்) குற்றவாளிகளின் இதயங்களில் நாம் புகுத்தினிட்டோம்.
201. (ஆசுவே!) துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் (கண்கூடாக்க) காணும் வரை, இதனைக்கொண்டு அவர்கள் விகவாசிக்கமாட்டார்கள்.
202. ஆகவே, (அத் தண்டனையான)து அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாதிருக்கும் நிலையில், திடீரென அவர்களிடம் வரும்.
203. அது சமயம் அவர்கள் "நாங்கள் (சிறிது) அவகாசம் கொடுக்கப்படுவோரா?" என்று கேட்பார்கள்.
204. "நம்முடைய வேதனைக்காவலா அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள்?
205. (நபியே) நீர் பார்த்தோ? நாம் இவர்களை (இவர்கள் இவ்டப்பட்டவாறு) பல வருடங்கள் கூமதுபவிக்கச் செய்திருந்தால்—
206. பின்னர் அவர்கள் வாக்களிக் கப்படுபவர்களாக இருந்தார்களே (அவ்வேதனையான)து அவர்களுக்கு வந்துவிட்டால்—
207. அவர்கள் கூமதுபவிக்கச் செய்யப்பட்டிருந்தவை அவர்களுக்கு யாதொரு பயனும்தராது.
208. எந்த ஊராயரையும், அதற்கு அச்சமூட்டினச்சரிப்பவர்கள் இல்லாது நாம் அழித்துவிடவில்லை.
209. (அவர்களுக்கு) நினைவுட்டவே (எச்சரிக்கையாளர்களை நாம் அனுப்பினோம்) இன்னும் (எவ்ருக்கும்) அறியாயம் செய்யபவர்களாகவும் நாம் இருக்கவில்லை.
210. இன்னும் (ஞர் ஆணாகிய) இவ்வேதத்தைக்கொண்டு வைத்தான்கள் இறங்கவில்லை.
211. மேலும், (அது) அவர்களுக்குத் தகுதியுமன்று; அவர்கள் (அதற்கு) சக்தி பெறவும்மாட்டார்கள்.
212. நிச்சயமாக அவர்கள் செவியேற்பதிலிருந்தும் தடுக்கப்பட்டவர்களாவர்.
213. எனவே, அல்லாற்வடன் வேற்றோர் நாயனை நீர் அழைக்காதீர்; (அவ்வாறு அழைத்தால்) அதனால் நீர் வேதனை செய்யப்படுவர்களில் (உள்ளவராக) ஆசிவிடுவீர்.
214. இன்னும் நீர் உம்முடைய நெருங்கிய உறவினர்களை அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வராக!
215. இன்னும் விகவாசிகளில் உம்மைப்பின்பற்றியோருக்கு உம்முடைய (அன்பு காட்டுதல் எனும்) இறக்கையைத் தாழ்த்துவீராக!

فَإِنْ عَصَمُوكَ فَقُلْ إِنِّي بِرَبِّكُمْ هَامُونَ^(١) وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ
 الرَّحِيمِ^(٢) الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ^(٣) وَتَقْلِبَكَ فِي السَّجَدَيْنَ^(٤)
 إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^(٥) هَلْ أَيْسَكُمْ عَلَى مَنْ تَنْزَلُ الشَّيْطَيْنُ^(٦)
 تَنْزَلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكِ أَثْيَمٍ^(٧) يَلْقَوْنَ الشَّمْعَ وَالْكَرْهَ وَكَذَبُونَ^(٨)
 وَالشَّعَرَاءِ عَيْنِهِمُ الْغَاوَنَ^(٩) الْحَرَّ تَرَأَنْهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
 يَهْمِوْنَ^(١٠) وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ^(١١) إِلَّا الَّذِينَ امْتَنَوا
 وَعَمِلُوا الصَّلَاحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَأَنْصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
 ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَمَّا مُنْقَلِبٌ يَنْقَلِبُونَ^(١٢)

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ تِلْكَ آيَةُ الْمُسْتَعْجِلِ مُؤْمِنٌ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ^(١)
 طَسْ سَتِّنَكَ آيَتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابِ مُئِيْنِ^(٢) هُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُوْمِنِيْنَ^(٣) الَّذِينَ يَقْرِئُونَ الصَّلْوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُوْةَ وَ
 هُوَ بِالْآخِرَةِ هُمُ الْمُوْقِنُونَ^(٤) إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 زَرِيْقَاهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَلُونَ^(٥) أَوْ لِلَّذِينَ الَّذِينَ
 لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ^(٦)

216. ஆகவே உமக்கு அவர்கள் மாறு செய்தால், "நிச்சயமாக நீங்கள் செய்வதைவிட்டும் நான் நீங்கியவன்" என்று கூறுவிராக!
217. (யாவரையும்) மிகைத் தவணாசிய, மிகக் கிருபையடையவனின் மீது (சுல்ததையும் ஒப்படைத்து முழுஸமயாக) நம்பிக்கைவைப்பிராக.
218. அவன் எத் தளையவனென்றால், நீர் (தனித்து வணங்குவதற்காக) நிற்கும்சமயத்தில், அவன் உம்மைப்பார்க்கிறான்.
219. சிரம்பணிவோரில் (ரூக்கு, ஸாஜு மது செய்வதுகொள்ளு நீர் இருக்கின்ற போது) கம்முடைய இயங்குதலையும் (அவள்பார்க்கிறான்)
220. நிச்சயமாக அவன்_அவனே செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.
221. (விசுவாசிகளே!) வெஷ்ததாக்கள் எவர்மீது இறங்குகின்றனர் என்பதை உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?
222. (செயலால்) பாயியான, (சொல்லால்) அதிகமாகப் பொய்க்கறும் ஓவ்வொரு வரின் மீதும் அவர்கள் இறங்குகின்றனர்.
223. தாங்கள் கேள்விப்பட்டதை, (அப் பொய்யர் களின் காதுகளில்) போடுகிறார்கள்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் (பெரும்) பொய்யர்களே!
224. இன்னும் கவிஞர்கள் _ அவர்களை வழிகெட்டவர்கள் தாம் பின்பற்றுகிறார்கள்.
225. நிச்சயமாக அவர்கள் ஓவ்வொரு பள்ளத்தாக்கிலும் (தட்டழிந்து) திரிகிறார்கள் என்பதை நீர் கானவில்லவையா?
226. இன்னும் நிச்சயமாக அவர்கள் தாங்கள் செய்யாதவைகளை(ச் செய்ததாக)க் கூறுகிறார்கள்.
227. (ஆயினும் அவர்களில்) விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, அல்லாவற்றையும் அதிகமாக நினைவுகூர்ந்து, தாங்கள் அநியாயம் செய்யப்பட்ட பின் பழித்துத்துக்கொண்டார்களே அத்தகையோரைத்தவிர. மேலும், அநியாயம் செய்தோர், தாங்கள் எந்த மீணும் தலத்திற்கு திரும்பச் செல்ல வேண்டுமென்பதை (அதிசீகிரத்தில்) அறிந்துகொள்வார்கள்.

அத்தியாயம் : 27

அந்நம்லு — எறும்புகள்

வசனங்கள் : 93 மக்கீ ரூக்கிகள் : 7

அளவற்ற அருளாளான், நிகரற்ற அண்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. தா என் _ இவை குர் ஆனுடைய _ இன்னும் தெளிவான வேதத்தினுடைய _ வசனங்களாகும்.
2. விசுவாசங்கொண்டோருக்கு ஒரு நேர்வழியாகவும், நன்மாராயமாகவும் இருக்கிறது.
3. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள்; ஜகாத் தும் கொடுத்து வருவார்கள்; அன்றியும், மறுமையையும் அவர்கள் உறுதிகொள்வார்கள்.
4. நிச்சயமாக மறுமையைக் கொண்டு விசுவாசங்கொள்ளவில் வையே அத்தகையவர்கள் _ (அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக) அவர்களுடைய செயல்களை நாம் அவர்களுக்கு அலங்கரித்துக்காணபித்துவிட்டோம். ஆகவே, அவர்கள் (அதில்) தட்டழி(ந்து திரி)கின்றனர்.
5. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (இம்மையில்) அவர்களுக்குத் தீய வேதனை உண்டு; இன்னும், அவர்கள் மறுமையில் _ அவர்களே பெரும் நஷ்டமண்டந் தவர்கள்.

وَإِنَّكَ لَتُلْقِي الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلَيْهِ رَبُّكَ قَالَ مُوسَى
 لِأَهْلَهُ أَتَيْتُ نَارًا إِسَاطِكُمْ مِنْهَا بِغَيْرِ أَوْ اتَّبَعْتُمْ شِهَادَتِ
 لَعْلَكُمْ تَصْطَلُونَ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ يُورَكَ مَنْ فِي النَّارِ
 مِنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَمْوَسِي إِنَّهُ أَنَّ اللَّهَ
 الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ وَأَلْقَى عَصَالَكَ فَلَمَّا كَانَتِ هَذِهِ كَانَتِ
 قَلْمَانِي مُدْبِراً وَلَمْ يَعْقِبْ يَمْوَسِي لَا تَخْفِي أَنِّي لَا يَنْفَعُ لَدَنِي
 الْمُرْسَلُونَ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَلَ حَسْنَاتِهِ بِسُوءَ فَلَمَّا
 عَغَورَ رَحِيمُ وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بِيَضَاءِ مِنْ
 غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعَ إِلَيْتِ إِلَى فَرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا فَاسِقِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ أَتَاهُمْ مِبْرَهَةً قَالُوا هَذَا
 سَحْرُ مِنْنَا وَجَدَ وَابِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظَلَمَاهُمْ وَعَلَوْا
 فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَلَقَدْ أَتَيْنَا دَادَ وَ
 سَلِيمَنَ عَلَيْهِمَا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَوَرَثَ سَلِيمَنَ دَادَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا
 مَنْطَقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

6. (நபியே) நிச்சயமாக தீர்க்கமான அறிவுடைய, (யாவையும்) நன்கறிந்தவனிட மிருந்து நீர் இந்தக் குரு ஆணைக் கொடுக்கப்படுகிறீர்.

7. மூஸா, தன் குடும்பத்தினரிடம், "நிச்சயமாக நான் ஒரு நெருப்பைக் காண்கிறேன்; (சென்றடையவேண்டிய வழிபற்றி) ஏதேனும் ஒரு செய்தியை அங்கிருந்து உங்களுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். அல்லது" நீங்கள் குளிர்காய்வதற்கு ஒரு நெருப்புப்பந்தத்தை (யாவது) கொண்டு வருகிறேன்" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூரவீராக).

8. எனவே, அவர் அதனிடம் வந்த சமயத்தில், "நெருப்பில் இருப்பவர் மீதும், அதைச் சூழ இருப்பவர் (களான் மலக்கு) கள் மீதும் பெரும் பாக்கியமளிக்கப் பட்டுள்ளது; மேலும் அகிலவத்தாரின் இருட்சகணாகிய அல்லாஹ் மிக்க பரிசுத்தமானவன்" என்று அழைக்கப்பட்டார்.

9. "மூஸாவே! நிச்சயமாக நான்தான் அல்லாஹ்; (யாவரையும்) மிகைத்தோன், தீர்க்கமான அறிவுடையோன்."

10. மேலும் "நீர் உம்முடைய தடியைப் போடும்" (என்று கூறப்பட்டதும், அவர் அதைப் போட்டார்) அது ஒரு பாம்பைப்போல் மிகத்துரிதமாக நெளிந்து கொண்டிருக்க அதனைக் கண்டு, (பயந்து) அவர் திரும்பிப் பார்க்காது புறமுதுகிட்டுப் பின் சென்றார்; (அப்போது) "மூஸாவே! நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நான் (எத்தனையோனென்றால்) – தூதார் கள் என்னிடத்தில் பயப்படமாட்டார்கள் (என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டது)

11. "(ஆயினும்) எவர் அநியாயம் செய்து பின்னர் தீமைக்குப்பின் (அதனை) நன்மையாக மாற்றிக்கொள்கிறாரோ, அவரைத்தவிர_ அப்பொழுது நிச்சயமாக நான் மிக்கமன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

12. "(மூஸாவே!) இன்னும் நீர் உமது கையை, உம்முடைய சட்டைப்பைக்குள் நுழைப்பீராக! அது எவ்விதத் தீங்குமின்றி வெள்ளமையாக (ப்பிரிகாசத்துடன்) வெளிவரும்; (இவை இரண்டும்) பீபிர் அவ்விடமும், அவனுடைய சமூகத்தாரிடமும் (நீர் எடுத்துச் சென்று காண்பிப்பதற்குரிய) ஒன்பது அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; நிச்சயமாக அவர்கள் பாலம் செய்யும் சமூகத்தவராக இருக்கின்றனர் (என்றும் கூறப்பட்டது).

13. நம்முடைய அத்தாட்சிகள் (மிகத்தெளிவாக) பார்க்கக்கூடியவையாக அவர்களிடம் வந்தபொழுது, "இது தெளிவான சூனியம்தான்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

14. அவர் களுடைய இதயங்கள் அதனை (உண்மையென) உறுதிகொண்ட நிலையில் அநியாயமாகவும், அகம்பாலத்தாலும் அதனை அவர்கள் மறுத்தார்கள்; ஆகவே இந்த குழப்பவாதிகளின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே) நீர் (கவனித்துப்பார்ப்பீராக!

15. தாலுதுக்கும், ஸாலைமானுக்கும் நிச்சயமாக நாம் கல்வியைக் கொடுத்தோம்; "விகவாசங்கொண்டதன்னுடைய (நல்ல) அடியார்களில் அநேகரைவிட எங்களை மேன்மையாக்கி வைத்தவளாகிய அல்லாஹ் வகுக்கே புகழனைத்தும் உரியது" என்று அவ்விருவரும் கூறி (நன்றி செலுத்தி) னார்கள்.

16. மேலும் ஸாலைமான், தாலுதுக்கு வாரிகாக ஆணார்; இன்னும், "மனிதர்களே! பறவைகளின் மொழியை நாங்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளோம்; இன்னும், (எங்களுக்கு வேண்டிய) ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் (ஏராளமாக) நாங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளோம்; நிச்சயமாக இது_இதுதான் (அல்லாஹ் ஹ்வின்) மிகத் தெளிவான பேரருளாகும்" என்று அவர் கூறி (நன்றியும் செலுத்தி) னார்.

وَحَسْرَ لِسَلِيمَنَ جِنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ وَالظِّيرَ قَوْمٌ يُؤْزِعُونَ^(١)
 حَتَّىٰ إِذَا تَوَاعَدُوا وَادِ التَّمَلِ لَقَالَتْ نَمَلَةٌ يَأْتِيهَا التَّمَلُ ادْخُلُوا
 مَسِكِنَكُمْ لَا يَجِدُهُنَّ سَلِيمَنْ وَجِنُودَهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ^(٢)
 فَتَبَسَّمُ صَاحِبُهَا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرْ
 نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالدَّائِي وَلَنْ أَعْمَلْ صَالِحًا
 تَرْضِهُ وَادْخُلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادَةِ الصَّلِحِينَ^(٣) وَتَفَقَّدْ
 الظِّيرَ فَقَالَ مَالِي لَا أَرَى الْهُدُوْدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَافِلِينَ^(٤)
 لَا عَذَّبَنِي عَذَّبَنِي أَشَدِيدَ الْأَوْلَادِ بِمَعْنَاهُ أَوْلِيَاتِي بِسُلْطَنِ
 مُمِينِ^(٥) فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَاطْتُ بِسَالِمٍ مُحْطِبِهِ وَ
 جَهْنَمَكَ مِنْ سَيَابَنِيَاقِينَ^(٦) إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ
 وَأَوْتَيْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَشْرٌ عَظِيمُ^(٧) وَجَدْتُهُوَقَومَهَا
 يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَنُ أَعْمَالَهُمْ
 فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّيْئِلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ^(٨) لَا يَسْجُدُونَ وَاللَّهُ
 الَّذِي يُحِبُّ الْخَبَبَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
 وَمَا تُعْلِنُونَ^(٩) أَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمُ^(١٠)

17. மேலும் ஸ-வைமானுக்கு, தீள்கள், மனிதர்கள், பறவைகள் முதலியவற்றிலிருந்து அவர்து பட்டகள் அவர் முன் திரட்டப்பட்டது; பிறகு (அவர்களில் முன் னுள்ளவர்களுடன் அவர்களில் பின் னுள்ளவர்கள் சேர்ந்து கொள்வதற்காக) அவர்கள் நிறுத்திவைக்கப்பட்டனர்.

18. இறுதியாக அவர்கள் எறும்புகள் வசிக்கும் ஓர் ஒடையின் சமீபமாக வந்தபொழுது (அவற்றில்) ஓர் எறும்பு: (மற்ற எறும்புகளிடம்) "எறும்புகளே! நீங்கள் உங்கள் புற்றுகளுக்குள் நுழைந்து கொள்ளுங்கள்; ஸ-வைமானும், அவருடைய படையினரும் (உங்களைப்பற்றி) உணராது, உங்களைத் திண்ணமாக மிதித்துவிடவேண்டாம்" என்று கூறியது.

19. அப்போது அதனுடைய சொல்லால் சிரித்தவராக அவர் புன்னைக்குப்பிந்தார். "என் இரட்சக்களே! நீ என்மீதும், என் தாய் தந்தையர் மீதும் புரிந்த உன்னுடைய அருள் களுக்கு (உள்கு) நான் நன்றி செலுத்துவதற்கும், எதனை நீ பொருந்திக்கொள்வாயோ அத்தகைய நற்செயலையும் நான் செய்ய(க்கூடிய நற்பேறை எனக்கு) அருள் புரிவாயாக! இன்னும், உன்னுடைய கிருபையைக் கொண்டு உன்னுடைய நல்வடியார்களின் கூட்டத்தில் என்னைப் பிரவேசிக்கச் செய்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அவர் கூறினார்.

20. இன்னும் அவர், பறவைகளை (க்கணக்கெடுக்க)ப் பார்வையிட்டார். "எனக்கு என்ன ஆயிற்று பிரறவைகளில்)" ஹா-த் ஹா-தெ நான் காணவில்லையே! அல்லது அது (வராமல்) மறைந்தவற்றில் ஆகிவிட்டதா?" என்று கூறினார்.

21. "நிச்சயமாக நான் அதனைக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வேன்; அல்லது அதனை நிச்சயமாக நான் அறுத் துவிடுவேன்; அல்லது (அது வராததற்குத்) தெளிவான ஆதாரத்தைத் திட்டமாக அது (என் முள்) கொண்டுவரவேண்டும்" என்று கூறினார்.

22. (இவ்வாறு கூறி) சிறிது நேரம் தாயத்தோர். (அதற்குன் ஹா-த் ஹா-த் வந்து) "நீங்கள் அறியாத ஒரு விஷயத்தை நான் அறிந்துகொண்டேன். 'ஸபஉ'விலிருந்து உம்மிடம் உறுதியான செய்தியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்" என்று அது கூறியது.

23. "அவர்களை (அங்கு) ஆட்சிசெய்கின்ற ஒரு பெண்ணை நிச்சயமாக நான் கண்டேன்; ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் அவன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளான்; மகத்தான சிம்மாசனமும் அவளுக்கு இருக்கின்றது."

24. "அவளையும், அவளுடைய சமூகத் தாரையும் அல்லாற்றவையன்றி சூரியனுக்குச் சிரம்பணி(ந்து வணங்கு)பவர்களாக நான் கண்டேன்; அவர்களுடைய இக்காரியங்களை வைத்தான் அவர்களுக்கு அவங்காரமாகக் காண்பித்தும்விட்டான்; எனவே, அவர்களை நேரான பாதையிலிருந்து அவன் தடுத்துவிட்டான்; ஆகவே, அவர்கள் நேர்வழி பெறவில்லை—

25. "வானங்களிலும், பூமியிலும் மறைந்திருப்பவற்றை வெளிக்கொண்டிரவனும், நீங்கள் மறைத் துக்கொள்வதையும், நீங்கள் வெளியாக குவதையும் நன்கறிபவனுமாகிய அல்லாற்வக்கு அவர்கள் சிரம்பணியாமல் இருப்பதற்கு (வைத்தான் தடுத்துவிட்டதே) காரணமாகும்.

26. அல்லாற்_அவளைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இவ்வை; அவன் தான் மகத்தான அர்வாக்குரியவன்" (என்று ஹா-த் ஹா-து கூறிற்று)

قال سَنَنْظُرُ أَصَدَّقَتْ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَنْبِينَ إِذْهَبْ تِكْشِي
 هَذَا فَالْقِهَةِ إِلَيْهِمْ تَحْتَوْلَ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرِجُونَ قَالَتْ
 يَا إِيَّاهَا الْمَلْوَأَ إِنِّي أَقْعَدْتُ إِلَيْكَ بَشَّرْ كَرِيمُونَ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَنَ وَإِنَّهُ
 بِسْوَالِهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْأَنْعَلُو اعْلَى وَأَتْوَنِي مُسْلِمِينَ
 قَالَتْ يَا إِيَّاهَا الْمَلْوَأَ أَفْتَوْنِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْ رَا
 حَتَّى شَهَدُونَ قَالُوا مَنْ أَلْوَاحَنْ أَلْوَاقْوَةَ وَأَلْوَابَاسْ شَدِيدَةَ
 وَالْأَمْرُ الْيَكِ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَأْمُرِينَ قَالَتْ إِنَّ الْمُلْوَأَ
 إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا الْأَغْزَةَ أَهْلَهَا أَذْلَلَةَ وَ
 كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ وَإِنِّي مُرْسِلَةُ إِلَيْهِمْ بِهَدَايَةٍ فَنَظَرَةٌ بَحَرَ
 يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ أَلْسَدُونَ بِمَالِ فَنَّا
 اثْنَيْنِ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا أَنْتُمْ بِلِ انْدَمْ بِهَدَايَتِكُمْ تَفْرُحُونَ إِذْ جَاءَ
 إِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَيَّنَتْهُمْ بِجُنُودِ لَاقْبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنْتَرْجِعُهُمْ مِنْهَا
 أَذْلَلَةَ وَهُوَ صَغِيرُونَ قَالَ يَا إِيَّاهَا الْمَلْوَأَ إِلَيْكَ يَا تَيَّنَتْيَ بِعَرْشِهَا
 قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ قَالَ عَفْرِيْتُ مِنَ الْجُنُونِ أَنَا الْيَكِ
 بِهِ قَبْلَ أَنْ تَفُورَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوْيٌ أَمِينٌ

27. "நீ உண்மை சொல்கிறாயா, அல்லது பொய்யர்களில் நீ இருக்கிறாயா? என்பதை நாம் காண்போம்" என்றும் (ஸாலைமானாசிய) அவர் கூறினார்.

28. "என்னுடைய இக்கடித்ததைக் கொண்டுசென்று, அவர் கள் பால் போட்டுவிட்டுப் பின்னர் அவர்களை விட்டுப்பின் வாங்கி [இருந்து], அவர்கள் என்ன முடிவுக்கு வருகிறார்கள் என்பதை நீ கவனி[த்துவா] என்று கூறினார்".

29. (அவ்வாறே அப்பறவை செய்தது, அக்கடித்ததைப் பெற்ற அவ்வரசி) "பிரதானிகளே! மிக்க கண் ணியமுள்ள ஒரு கடிதம் என் முன் போடப்பட்டிருக்கின்றது" என்று அவள் கூறினார்.

30. நிச்சயமாக "இது ஸாலைமானிடமிருந்து வந்துள்ளது; இன்னும், நிச்சயமாக அ(தன் ஆரம்பமான)து பிஸ்மில்லா ஹரிரஹ்மானிர்ரஹீம் என்று" (எழுதப்பட்டு) இருக்கிறது.

31. "நீங்கள் என்மீது (எனக் கெதிராக) பெருமை பாராட்டாதீர்கள். (அஸ்லாஹுவுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக என்னிடம் வாருங்கள்" என்று (ம், எழுதப்பட்டு) இருக்கின்றது, (என அவள் கூறினாள்).

32. "பிரதானிகளே! என்னுடைய (இவ்) விஷயத்தில் நீங்கள் (உங்கள்) ஆலோசனையைக் கூறுவிர்களாக! எனக்கு நீங்கள் முன் ணிலையாகி (அபிப்பிராயம்) கூறாதவரையில், நான் எவ்விஷயத்தையும் முடிவு செய்யவள்ளல்" என்று அவள் கூறினாள்.

33. அ(தற்க)வர்கள், "நாங்கள் பலசாலிகளாகவும், கடுமையாக போர் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றோம்; இன்னும், கட்டளையிடுவது உங்களிடமுள்ளது; ஆகவே, நீங்கள் எதைக்கட்டளையிடுகிறீர்கள் என்பதைதந்து கவனித்துப் பாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

34. அ(தற்க)வள்: "நிச்சயமாக ஆரசர்கள் எந்த ஒரு ஊரிலும் (படையெடுத்து) நுழைவான்களால், அதனைப்பார்ப்படுத்தி விடுகின்றனர்; அன்றியும், அங்குள்ள கண்ணியவான்களை (இழிவுபடுத்தி) சிறுமையாளர்களாக ஆக்கி விடுகின்றனர். இவர்களும் அவ்வாறே செய்யவார்கள்" என்று கூறினாள்.

35. மேலும், "நிச்சயமாக நான் அவர்களிடம் ஓர் அன்பளிப்பை அனுப்பி வைக்கக் கூடியவாக இருக்கிறேன்; பின்னர் தூதர்கள் என்ன பதில் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதை நான் பார்க்கப்போகிறேன்" (என்றும் கூறினாள்).

36. அவர்கள் ஸாலைமானிடம் வரவே, "நீங்கள் பொருளைக் கொண்டு எனக்கு உதவி செய்கின்றீர்களா?" அஸ்லாஹுஎனக்குக் கொடுத்திருப்பவைகள் உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பவைகளை விடமிகச் சிறந்ததாகும்; மாறாக, உங்களுடைய அன்பளிப்பைக் கொண்டு நீங்களே சந்தோஷமடைவிர்கள்" என்று கூறினார்.

37. "நீர் அவர்களிடம் திரும்பிச்செல்வீராக! நிச்சயமாக நாங்கள்படைகளுடன் அவர்களிடம் வருவோம், அவர்களுக்கு அதை எதிர்க்கப்பலம் இல்லை; இன்னும், அவர்கள் சிறுமையடைந்தவர்களாக இருக்கும் நிலையில், கேவலமான வர்களாக அ(வர்களின் நகரத்) திலிருந்து அவர்களை நிச்சயமாக வெளியேற்றி விடுவோம் (என்றும் கூறினார்).

38. "பிரதானிகளே! அவர்கள் முஸ்லிம்களாக என்னிடம் வந்து சேர்வதற்கு முன் ஏதாகவே, உங்களில்லையார் அவளுடையசிம்மாசனத்தை என்னிடம் கொண்டு வருவார்?" என்று (ஸாலைமானாசிய) அவர் கேட்டார்.

39. அதற்கு ஜின்களிலுள்ள இப்பீத் (என்ற மிகப்பலம் பெற்ற ஜின்), "நீங்கள் உங்கள் இடத்திலிருந்து எழுந்திருப்பதற்கு முன், அதனை நான் உங்களிடம் கொண்டுவந்துவிடுவேன்; நிச்சயமாக நான் இதற்கு மிகக் கச்தியடையவன்; மிகக் நம்பிக்கையும் உடையவன்" என்று கூறியது.

قالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مَّنِ الْكِتَابِ أَنَا أَنْتُكَ بِهِ قَبْلَ
 أَنْ يَرْتَدَ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًا عِنْدَهُ قَالَ
 هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي تَلِيلُونِي وَأَشْكُرُ أَمْرَ الْفُرُطِ وَمَنْ
 شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ لَهُ قَرْفَانَ سَارِبٌ غَيْرِي
 كَرِيمٌ^{١٧} قَالَ نَكِرُوا الْهَامِعَرْشَهَا نَظَرًا تَهْتَدَى أَمْرَكُوْنُ
 مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ^{١٨} فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهْكَدَاهُ
 عَرْشُكَ قَالَتْ كَانَهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَ
 كُنَّا مُسْلِمِينَ^{١٩} وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كُفَّارِيْنَ^{٢٠} قِيلَ لَهَا ادْخُلِ الصَّرْحَ
 فَلَمَّا رَأَتْهُ حُسْبَتْهُ لِجَهَةَ وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيْهَا قَالَ إِنَّهُ
 صَرْحٌ مَمْرُّدٌ مِنْ قَوَارِيرَهُ قَالَتْ رَبِّي إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ
 أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ^{٢١} وَلَقَدْ أَسْلَمْنَا إِلَى
 ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَلِحَّا إِنْ أَعْبُدُ وَاللَّهُ فَإِذَا هُمْ فَرِيقُنِ
 يَخْتَصِّمُونَ^{٢٢} قَالَ يَقُولُمْ لَمْ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَاتِ قَبْلَ
 الْحَسَنَاتِ لَوْلَا سَتَغْفِرُونَ اللَّهُ لِعَالَمِكُمْ شَرِحَمُونَ^{٢٣}

40. (எனினும்) வேதத்திலிருந்து அறிவைத் தண்ணிடம் கொண்டிருந்தவரான் ஒருவர் " உம்முடைய பார்வை உம் பக்கம் திரும்புமுன்கள் இமைப்பதற்குள்) அதனை நான் உமிடிம் கொண்டுவந்துவிடுவேன்" என்று கூறினார்; (அவ்வாறே கொண்டுவரப்பட்டு), அது தம் முன் நிலைபெற்றிருப்பதை (ஸ்வைலமானாகிய) அவன் கண்டபோது, "இது என் இரட்சக்களின் பேரருளில்லைதாகும்; நான் அவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேனா? அல்லது நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறேனா? என்று என்னைச் சோதிப்பதற்காக (இவ்வாறு வழங்கியுள்ளான்), மேலும், எவர் (அவ்வாறு வுக்கு) நன்றி செலுத்துகிறாரோ அவர் நன்றிசெலுத்துவதெல்லாம் (அதன் பலன்) அவருக்கே; இன்னும், எவர் (நன்றிசெய்யாது) நிராகரிக்கிறாரோ (அது அவருக்கே கேடாகும், காரணம்) நிச்சயமாக என் இரட்சக்கள் (எவரிடமிருந்தும்) தேவையற்றவன்; கண்ணியமுள்ளவன்" என்று கூறினார்.

41. "அவனுடைய சிம்மாசனத்தை (அதன் அமைப்பை) மாற்றி விடுங்கள்; அவன் (அதனை பற்றி) அறிந்துகொள்கிறாளா? அல்லது அறிந்துகொள்ள முடியாதவர்களில் (ஒருத்தியாக) இருக்கிறாளா? என்று பார்ப்போம்" என்று (ஸ்வைலமானாகிய) அவர் கூறினார்.

42. அவன் வந்த பொழுது (அவளிடம்) " உன்னுடைய சிம்மாசனம் இவ்வாறு தானா?" என்றுகேட்கப்பட்டது. அதற்கவன் "நிச்சயமாக இது அதைப்போலவே இருக்கின்றது என்று கூறினாள். இதற்கு முன்னதாகவே (உங்களைப்பற்றிய) அறிவை நாம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தோம்; நாங்கள் முற்றிலும் (அல்லாஹுவுக்கு) கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவும் இருக்கிறோம்" (என்று ஸ்வைலமான் கூறினார்).

43. அல்லாஹுவையன்றி அவன் (மற்றவைகளை) வணங்கிக் கொண்டிருந்தது அவனை (விக்வாசங்கொள்வதிலிருந்து) தடுத்துவிட்டது. (ஏனென்றால்), நிச்சயமாக அவன் (அல்லாஹுவை) நிராகரிப்பவர்களின் சமூகத்தாரில் உள்ளவளாக இருந்தான்.

44. (பின்னர்) அவளிடம், "இம்மாளிகையில் பிரவேசிப்பாயாக!" எனக் கூறப்பட்டது. அவன் அதைப்பார்த்த போது தண்ணீர் தடாகம் என்றெண்ணிலிட்டாள்; (நனைந்து போகாதிருக்க தன் ஆண்டைய) தனது இருக்கெண்ணடைக்கால்களுக்கு மேல் உயர்த்தினாள்; (இதைக்கண்ட ஸ்வைலமான், அது தண்ணீரல்ல) நிச்சயமாக இது பளிங்குகளால் பளபளப்பாக்கப்பட்ட மாளிகை" என்று கூறினார். அதற்கவன், "என் இரட்சக்கேனே! நிச்சயமாக நான் எனக்கே அநியாயம் செய்துவிட்டேன்; அசிலத்தாரின் இரட்சக்களாகிய அல்லாஹுவுக்கு ஸ்வைலமானுடன் நானும் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து (இஸ்லாமாகி) விட்டேன்" என்று கூறினாள்.

45. மேலும், நிச்சயமாக நாம், ஸமூது (கூட்டத்தார்)பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாவிலை அனுப்பிவைத்தோம்; அவர், (அவர்களிடம்,) "நீங்கள் அல்லாஹுவை வணங்குங்கள்" (என்று கூறினார்); அது சமயம் அவர்கள் இருபிரிவினராகப்பிரிந்து, (உங்களுக்குள்) தர்க்கம் செய்துகொள்ளலாயினர்.

46. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நன்மைக்கு முன்னதாகத் தீமையைக் கொண்டு நீங்கள் ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்? நீங்கள் அல்லாஹுவிடம் மன்னிப்புக் கோரவேண்டாமா? (அதன் மூலம்) நீங்கள் சிருபை செய்யப்படுவீர்கள்" என்று (ஸாவிலைகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا أَطَيْرُنَا إِلَكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَرِيكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بِلَمْ
 أَنْتُمْ قَوْمٌ تَفْتَنُونَ^{٤٦} وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تَسْعَهُ رِهْطٌ يَقْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ^{٤٧} قَالُوا نَاقَسُوكُمْ بِاللَّهِ لِنَبْيَتَهُ وَ
 أَهْلَهُ نَهْلَنَقُولَنَّ لَوْلَيْهِ مَا شَهَدْنَا مَهْلَكَ أَهْلَهُ وَإِنَّا صَدِقُونَ^{٤٨}
 وَمَكْرُوْهُ أَمْكَرَا وَمَكْرُونَا مَكْرُوْهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ^{٤٩} فَانْظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرُهُمْ لَا تَدَرِّنَهُمْ وَقَوْمُهُمْ أَجْمَعِينَ^{٥٠} فَقِتْلَكَ
 بِبَيْوَنَهُ خَارِيَّهُ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِلَّهِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ^{٥١}
 وَاجْبَحَنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَسْتَقِنُونَ^{٥٢} وَلُوطَانَا إِذْ قَالَ
 لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبَصِّرُونَ^{٥٣} أَيْنَ كُنْتُمْ
 لَتَائِونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النَّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
 تَجْهَلُونَ^{٥٤} فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرُجُوهُ أَلَّا
 لُوطٌ مِّنْ قَرِيَّتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْسٌ يَتَطَهَّرُونَ^{٥٥} فَانْجَبَنَهُ وَ
 أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتُهُ قَدْ رَنَهَا مِنَ الْغَيْرِيْنَ^{٥٦} وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ^{٥٧} قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلْمُ
 عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ أُصْطَفَيْنَا لَهُ خَيْرًا مَا يُشَرِّكُونَ^{٥٨}

47. அ(தற்க)வர்கள், "உம்மையும், உம்முடன் இருப்பவர்களையும் நாங்கள் தூர்க்களுமாகக்கருதுகிறோம்" என்று கூறினார்கள்; அ(தற்க)வர், "உங்கள் தூர்க்களும் (அதன் காரணம்) அல்லாஹுவிடம் இருக்கிறது. மாறாக, நீங்கள் (அல்லாஹுவினால்) சோதனைக்குள்ளாக்கப்படும்சமூகத்தாராக இருக்கின்றீர்கள்" என்று கூறினார்.

48. (ஸாலில் நபி வாழ்ந்து வந்த) அந்நகரில், ஒன்பது மனிதர்கள் இருந்தார்கள்; அவர்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்பவர்களாக, மற்றும் சீர்திருத்தம் செய்யாதவர்களாக இருந்தனர்.

49. (குழப்பக்காரர்களான அவர்கள்) நிச்சயமாக (ஸாலில் நபியாகிய) அவரையும், அவருடைய குடும்பத் தீண்ணரையும் நாம் இரவோடு இரவாக அழித்துவிடுவோம் என்று நீங்கள் அல்லாஹுவைக்கொண்டு சத்தியம் செய்து கொள்ளுங்கள்; பின்னர், அவர் குடும்பத்தினர் அழிக்கப்பட்ட கிடத்திஞ்குநாங்கள் வரவேயில்லை; நிச்சயமாக நாங்கள் உண்மையே சொல்கிறோம் என்று அவருடைய பாதுகாப்பாளரிடம் திட்டமாகக் கூறிக்கொள் வோம்" என்று (அவர்களுக்குள்) கூறினார்கள்.

50. இன்னும், (இதுபோன்றே) அவர்கள் ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார்கள்; நாமும் (நம் தண்டனையைக் கொண்டு அவர்களின் சூழ்ச்சியை முறியடிக்க) சூழ்ச்சிசெய்தோம்; அவர்களோ (அதனை) உணர்ந்துகொள்ளவில்லை.

51. ஆகவே, அவர்களுடைய சூழ்ச்சியின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக; நிச்சயமாக அவர்களையும், அவர்களுடைய சமூகத்தார் அனைவரையும் அடியோடு நாம் அழித்துவிட்டோம்.

52. ஆகவே, அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த அநியாயங்களின் காரணமாக அவர்களுடைய அந்தவீடுகள், குடியிருப்பற்றுக் கிடக்கின்றன; அநியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாகு இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கின்றது.

53. விகவாசங்கொண்டு, (அல்லாஹுவுக்குப்) பயந்தும் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்களை நாமேகாப்பாற்றினோம்.

54. ஹுத்தையும்— (நாம் நம்முடைய தூதாராக அனுப்பிவைத்ததை நினைவு கூர்வீராக) அவர் தன் ஜனங்களிடம், "நீங்கள் (உங்களில் சிலர் சிலரைப்) பார்த்தவர்களாக இருக்க மானக்கேடான் செயலைச்செய்கின்றீர்களா?" என்று அவர்களியபோது—

55. "நிச்சயமாக நீங்கள் பெண் களைத்தவிர்த்து (விட்டு) ஆண்களிடம் மோகங்கொண்டு வருகின்றீர்களா? மாறாக நீங்கள் முற்றிலும் அறிவில்லாதக் கூட்டத்தினராக இருக்கிறீர்கள்" (என்று கூறினார்).

56. "ஹுத்தைய குடும்பத்தை உங்கள் ஊரைவிட்டு நீங்கள் வெளியேற்றி விடுகள்; நிச்சயமாக அவர்கள் மிகப் பரிசுத்தமான மனிதர்கள் என்று (பரிகாசமாக) அவர்கள் கூறியதைத்தவிர, (வேறெதுவும்) அவருடையசமூகத்தாரின் பதிலாக இருந்ததில்லை.

57. ஆகவே, அவருடைய மனைவியைத் தவிர அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினரையும் நாம் காப்பாற்றிக்கொண்டோம்; அவளை (வேதனை செய்யப்படுவர்களோடு) தங்கிவிடுபவர்களில் உள்ளவளாக நாம் நிர்ணயித்து விட்டோம்.

58. ஆகவே, அவர்கள் மீது (கல்) மாரியை நாம் பொழியச் செய்தோம்; எச்சரிக்கப்பட்டவர்களின் (கல்) மாரியிக்கக்கெட்டது.

59. (ஆகவே, நபியே!) "புச்சுளைத்தும் அல்லாஹுவுக்கே உரியது! இன்னும், அவன் தேர்ந்தெடுத்தோரான அவனுடைய அடியார்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக," என்று கூறுவீராக! அல்லாஹு மேலானவனா, அல்லது அவர்கள் (அவனுக்கு) இனையாக்குகின்றவைகளா?

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لِكُمْ مِّنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَابْتَغُنَاهُ بِهِ حَدَائِقَ ذَاتِ بَهْجَةٍ مَا كَانَ
 لِكُمْ أَنْ تُنْتَهِي شَجَرَهَا عَرَالَهُ مَعَ اللَّهِ بِلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ^(١)
 أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَلَهَا آنْهَرًا وَجَعَلَ
 لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا عَرَالَهُ مَعَ اللَّهِ
 بِلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ^(٢) أَمَّنْ يُحِبُّ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
 وَيَكْسِفُ السُّوَءَ وَيَجْعَلُكُمْ خَلَفَاءَ الْأَرْضِ عَرَالَهُ مَعَ اللَّهِ
 قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ^(٣) أَمَّنْ يَهْدِي يَكُوْنُ فِي ظُلْمَتِ الْبَرِّ وَ
 الْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيِ رَحْمَتِهِ
 عَرَالَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ^(٤) أَمَّنْ يَبْدَأُ
 الْخَلْقَ شَيْئًا يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 عَرَالَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ^(٥)
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
 وَمَا يَشْعُرُونَ إِيَّانَ يُعَثِّرُونَ ^(٦) بِلْ اذْرَكَ عِلْمُهُمُ فِي
 الْآخِرَةِ بِلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا بِلْ هُوَ مِنْهَا عَمُونَ ^(٧)

60. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது வானங்களையும், பூமியையும் படைத்து, வானத்திலிருந்து உங்களுக்காக தண்ணீரை (மழையை)யும் இரக்கி வைத்தவர்கள் சிறந்தவர்களா? (பின்னர்) நாமே அதனைக் கொண்டு செழிப்பான தோட்டங்களை முனைக்கச் செய்கிறோம்; (நாம் மழையை இரக்காவிட்டால்) அதன் மரங்களை முனைக்கச் செய்யவே உங்களால் முடியாது; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? இல்லை; இவர்கள் (தங்கள் தெய்வங்களாக கற்பணை செய்தவற்றை அல்லாஹ்வுக்கு) சமமாக்குகின்ற கூட்டத்தினராக இருக்கின்றனர்.

61. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது பூமியை உறுதியானதாக்கி அதனைடையே ஆரூகளையும் உண்டாக்கி, அதற்காகச் சுதன் மீது) களமான மலைகளையும் அமைத்து, இரு கடல்களுக்கிடையில் தடுப்பையும் ஏற்படுத்தியவர்கள் சிறந்தவர்களா? (இவைகளைச் செய்த) அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? இல்லை! அவர்களில் பெரும்பாலோர் இதுபற்றி அறியமாட்டார்கள்.

62. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது கடுத்துன்பத்திற்குள்ளாக்கப் பட்டவலுக்கு, அவளை இவன் அழைத்தால், (அவனுக்குப்) பதிலளித்து, மேலும், (அவனுடைய) அத்துன்பத்தை நீக்கி, பூமியில் உங்களை(த்தன்னுடைய) பிரதிநிதிகளாகவும் ஆக்கியவர்கள் சிறந்தவர்களா? (இத்தகைய) அல்லாஹ்வுடன், வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? (இல்லை!) நீங்கள் சிந்திப்பது மிகக் குறைவாகும்.

63. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது கரையிலும், கடலிலும் உள்ள இருள்களில் உங்களுக்கு நேர்வழி காண்பித்து, (மழையெனும்) அவனுடைய அருள்மாரிக்கு முன்னதாகக் காற்றுகளையும் நன்மாராயமாக அனுப்பி வைப்பவர்கள் சிறந்தவர்களா? (இத்தகுதிகளுடைய) அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? (இல்லை!) அவர்கள் இளை வைப்பவைகளை விட்டும் அல்லாஹ்மிக்க உயர்ந்தவன்.

64. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது ஆரம்பத்தில் (யாதொரு முன்மாதிரியும் இன்றியே) படைப்பைத்துவங்கி, பின்னர் அதனை மீட்டுப்பவலும், வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவர்கள் சிறந்தவர்களா? அல்லாஹ்வுடன், வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், (இதற்கு) உங்களுடைய அத்தாட்சியைக் கொண்டுவாருங்கள்" என்று(நடியே) நீர் கூறுவிராக!

65. அல்லாஹ்வுடையத் தவிர வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவர்கள் (எவரும்) மறைந்திருப்பவைகளை அறியமாட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் எப்பொழுது (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் அவர்கள் உணர்மாட்டார்கள் "என்று(நடியே) நீர் கூறுவிராக!

66. எனினும், மறுமையைப் பற்றிய இவர்களுடைய அறிவோ (களைப்புற்றுக்கீழ் நிலை அடைந்து) முடிவுபெற்றுவிட்டது; மாறாக அதுபற்றி இவர்கள் (பெரும்) சந்தேகத்தில் இருக்கின்றனர்; இல்லை! அதைப்பற்றி இவர்கள் குருடர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَارِضًا كُنَّا نَزَّلْنَا وَآبَاؤُنَا إِنَّا
لَمُخْرِجُونَ ٤٤ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ
قَبْلِ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٤٥ قُلْ سِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ٤٦
وَلَا تَخْرُنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ٤٧
وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤٨ قُلْ
عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ٤٩
وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُونَ ٥٠ وَإِنَّ رَبَّكَ لِيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
يُعْلَمُونَ ٥١ وَمَا مِنْ غَالِبَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مَبْيَنٍ ٥٢ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَشَرَىٰ
إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٥٣ وَإِنَّهُ
لَهُدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٥٤ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ٥٥
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِيقَ الْمُبِينَ ٥٦

67. "நாங்களும், எங்களுடைய முதாதையர்களும் மன்னாகிவிட்டால் நிச்சயமாக (மீண்டும் உயிர் பெற்று பூமியிலிருந்து) நாங்கள் வெளியேற்றப் படுவோர்களா?" என்று நிராகரிப்போர் கூறுகின்றனர்.

68. "நிச்சயமாக இதுபற்றி நாங்களும், இதற்கு முன்னர் எங்கள் முதாதையர்களும் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தோம்; இது (முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்கதைகளே தவிர (வேறு) இல்லை" (என்று ம் கூறுகின்றனர்).

69. (ஆகவே) "பூமியில் பிரயாணம் செய்து குற்றவாளிகளின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (கவனித்து)ப் பாருங்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!"

70. மேலும், (நபியே !) அவர்களுக்காக நீர் கவலை கொள்ளாதீர்; அவர்கள் செய்யும் சூழ்சிப்பற்றி நீர் நெருக்கடியில் ஆகிவிடவும்வேண்டாம்.

71. இன்னும், "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், (வேதனை வருமென்ற) இந்த வாக்கு எப்பொழுது வரும்?" என்று அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.

72. (அதற்கு) "நீங்கள் அவசரப்படுகின்றீர்களே அத்தகையவை சில (இப்பொழுதே) உங்களை வந்தடையக் கூடும் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

73. இன்னும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மனிதர்களின் மீது பேரருளுடையவன்; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

74. இன்னும், (நபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் மறைத்துவைத்திருக்கின்றதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றதையும் நன்கநிவான்.

75. வானத்தில் மற்றும் பூமியில் மறைவாக இருப்பதிலிருந்து எதுவும், ("லவ்ஹு"ல் மஹஂஸ்தூள்) என்னும் அவனுடைய) தெளிவான புத்தகத்தில் இருந்தே தவிர இல்லை.

76. நிச்சயமாக இந்தக் குர் ஆன், இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு எதில் அவர்கள் வேறுபட்டு(த் தர்க்கித்து)க் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதில் பெரும்பாலானவற்றை விவரித்துக் கூறுவிருது.

77. இன்னும் நிச்சயமாக இ(ந்தக்குர் ஆனான்)து, விகவாசங்கொண்டோர்களுக்கு நேர்வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கின்றது.

78. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தன் தீர்ப்பைக் கொண்டு அவர்களுக்கிடையில் (மறுமையில்) தீர்ப்பனிப்பாள்; அவன் தான் (யாவறையும்) மிகைத்தவன், (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

79. ஆகவே(நபியே) உமதுகாரியங்களை அவனிடமேழப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹ்வின் மீது நீர் நம்பிக்கை வைப்பீராகி நிச்சயமாக நீர் தெளிவான உண்மையின் மீது இருக்கின்றீர்.

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّحَّ الْدُّعَاءِ إِذَا
 وَكُوْمَدُرِينَ^{٢٧} وَمَا أَنْتَ بِهِدَىٰ الْعُمَّىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ^{٢٨}
 إِنْ تَسْمِعُ الْأَمْنَىٰ يُؤْمِنُ بِاِيْتَنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ^{٢٩} وَ
 إِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا الْهُمَّادَةَ مِنَ الْأَرْضِ
 تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِاِيْتَنَا لَا يُوقْنُونَ^{٣٠} وَ
 يَوْمَ نَحْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّنْ يُكَذِّبُ
 بِاِيْتَنَا فَهُمْ يُوْزَعُونَ^{٣١} حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهُ قَالَ الْكَذَّابُونُ
 بِاِيْتَنَا فَهُمْ يُوْزَعُونَ^{٣٢} حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهُ قَالَ الْكَذَّابُونُ
 بِاِيْتَنِيٰ وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّا إِذَا اكْتَوُوا بِمَا
 وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ^{٣٣}
 الْحَيَّرُوا إِذَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبَصِّرًا
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَتِي لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^{٣٤} وَيَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّورِ فَفَرَّغَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَامَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ ذَخْرِينَ^{٣٥} وَتَرَى الْجَمَالَ
 تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمْرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ
 الَّذِي أَتَقْنَى كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ^{٣٦}

80.(நிசியோ) நிச்சயமாக நீர் மரணித்தோரைச் செவியேற்கச் செய்யமாட்டார்; (அது உம் மால் முடியாது) மேலும், செவிடர் களுக்கும் – அவர்கள் புறங்காட்டிய வர்களாக திரும்பிச்சென்றால் (உம் முடைய) அழைப்பை நீர் செவியேற்கச் செய்யமாட்டார்.

81. குருடர்களுக்கு – அவர்களுடைய வழிகேட்டை விட்டும் (நீக்கி) நேர்வழி காட்டுபவராகவும் நீர் இல்லை; நம் முடைய வசனங்களைக்கொண்டு விசுவாசம் கொள்கிறவரைத்தவிர (வேறெவரையும்) நீர் (அவற்றைச்) செவியிறங் செய்ய முடியாது; அவர்கள் (முற்றிலும்) கீழ்ப்படிந்து நடப்பவர்கள்.

82.(இருதி நாளைப் பற்றிய நம்முடைய) கூற்று அவர்கள் மீது நிகழ்ந்தும்விட்டால், அவர்களுக்காகப் பூமியிலிருந்து ஒரு பிராணியை நாம் வெளிப்படுத்துவோம்; நிச்சயமாக மனிதர்கள், நம்முடைய வசனங்களை உறுதி கொள்ளாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்று அது அவர்களிடம் (தெளிவாகப்போகே)

83. ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலிருந்து நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவர்களை, ஒரு படையாக நாம் ஒன் ருதிரட்டும் நாளை (நபியே நீர் நினைவுக்காக) பின்னர் (மறுவர் மைதானத்தின்பால் செல்லும்போது அவர்களில் முன் நூள்ளவர் குருடன் அவர்களில் பின் நூள்ளவர்கள் சேர்ந்து கொள்வதற்காக) அவர்களின் நிறுத்திவைக்கப்படுவார்.

84. முடிவாக – அவர்கள் (யாவரும் தங்கள் இரட்சகணிடம்) வந்து விடுவார் களானால், (அவர்களிடம்) “நீங்கள் என்னுடைய வசனங்களை – அவற்றை முழு மையாக நங்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் இருந்தும் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களா? அல்லது என்னதான் நங்கள் செய்துகொண்டிருந்தீர்கள்?” என்று (அல்லாற்றவாகிய) அவன் கேட்பான்.

85. மேலும், அவர்கள் அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்கள் மீது (தண்டனையைப் பற்றிய) கூற்று ஏற்பட்டுவிட்டது; ஆகவே, அவர்கள் பேசமாட்டார்கள்.

86. நிச்சயமாக நாம் இரண்வ, அதில் அவர்கள் அமைதி பெறுவதற்காகவும், பகலை (யாவற்றையும்) நன்கு பார்ப்பதற்காகவும் நாமே ஆக்கிணோம் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக இதில் விசுவாசங்கொண்டசமூகத்தார்க்குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

87. ஸமர் (குழல்) ஊதப்படும் நாளில், அல்லாறு(காப்பாற்ற) நாடியவர்களைத் தவிர வானங்களிலுள்ளவர் களும், பூமியிலுள்ளவர் களும் திடுக்கிட்டு விடுவார்கள்; ஒவ்வொருவரும் பணிந்தவர்களாக அவனிடம் வந்து விடுவார்.

88. மேலும், நீர் மலைகளை – அவைகளைத் திடமானவையாக (அசையாததாக) நீர் எண்ணுகிறீர் – (எனினும் அந்நாளின்போது) அவை மேகம் நகர்வது போல் நகர்வதை நீர் காண்பீர்; ஒவ்வொரு பொருளையும் (படைத்து) உறுதியாக ஒழுங்குபடுத்திய, அல்லாற்றுவடைய (கலைத்திறன் நிறைந்த) செயலாக (அல்லாறு நடைபெறும்) நிச்சயமாக அவன், நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றை நன்கு உணர்வன்.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُوَ مِنْ فَزَّعِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 امْتُونَ^(١) وَمَنْ جَاءَ بِالْسَّيِّئَةِ فَكِبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
 يَخْرُجُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^(٢) إِنَّمَا أَرْمَتُ أَنَّ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
 الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَإِنْرَمَتُ أَنَّ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ^(٣) وَأَنَّ أَتَتُوَالْقُرْآنَ فَمَنْ أَهْتَدَى فَأَنْهَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
 وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ^(٤) وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 سَيِّدِكُمْ أَيْتَهُمْ مَعْرُوفُونَ هَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ^(٥)

سُورَةُ الْقَصْرِ وَفِي قَاتِلِينَ أَوْ سُورَةُ الْمُنْذِرِ وَفِي قَاتِلِينَ

سُورَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 طَسْوَةٌ^(٦) تِلْكَ الْيُتُوكِ الْمُبِينُ^(٧) نَثْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبِيًّا
 مُوسَى وَفَرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^(٨) إِنَّ فَرْعَوْنَ
 عَلَى الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شَيْئًا سَيِّئًا ضَعِيفُ طَلاقَةٌ
 مَنْ هُمْ يَدِيهُمْ أَبْنَاءُهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءُهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ
 الْمُفْسِدِينَ^(٩) وَنَرِيدُ أَنْ نَهْمِنَ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعَفُوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَرِثَتِينَ^(١٠)

89. எவர் ஒரு நன்மையைக் கொண்டு வந்தாரோ, அதைவிட மிகச் சிறந்த(கூவியான)து அவருக்கு உண்டு; மேலும்,(அவ்வாறு செய்யும்) அவர்கள் அந்நாளின் திடுக்கத்திலிருந்து அச்சமற்றவர்கள்.

90. மேலும், எவர் ஒரு தீமையைக்கொண்டு வந்தாரோ, அவர்களுடைய முகங்கள் நரகத்தில் குப்புறுத்தள்ளப்படும்; நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளுக்கள்றி (வேறு எதற்கும்)கூசிகொடுக்கப்படுகிற்களா? (என்று கேட்கப்படுவர்.)

91. "நான் கட்டளையிடப்பட்டதெல்லாம் (மக்காவாகிய) இந்த ஊரின் இறிட்சகளை நான் வணங்குவதைத்தான்; அவன் எத்தகையவனைநால், இதை அவன் புனிதமாக்கிவைத்துள்ளான்; ஒவ்வொரு பொருளும் அவனுக்கே உரியது! இன்னும், அவனுக்கே முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களில் உள்ளவனாக (முஸ்லிமாக) இருக்குமாறும் நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன்" (என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!)

92. "அன்றியும் குர் ஆளன நான் ஒதிக்கொண்டிருக்குமாறும் (ஏவப்பட்டுள்ளேன். அதனைக் கொண்டு) எவர் நேர் வழியை அடை கின்றாரோ அவர் நேரவழியடைவதெல்லாம் அவருக்கே (தன் சயநன்மைக்காகவே) ஆகும்; இன்னும் எவர் (இதிலிருந்து) வழி தவறி விடுகிறாரோ நிச்சயமாக நான் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யவர்களில் உள்ளவனே" என்று கூறுவீராக!

93. மேலும், "புகழைஞத் தும் அல்லாஹ் வுக் கே உரியது; தன் னுடைய அத்தாட்சிகளை அடுத்து அவன் உங்களுக்குக் காண்பிப்பான்; அது சமயம் அவை களை நீங்கள் (உண்மையென) அறிந்து கொள்வீர்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! மேலும், நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றைப் பற்றி (நபியே!) உமதிரட்சகன் பராமுகமானவனாக இல்லை.

அத்தியாயம் : 28

அல் கஸஸ் – சரித்திரம்

வசனங்கள் : 88 மக்கீ ருகூலிகள் : 9

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புண்டயோன்

அல்லாஹ் வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. தா ஸ்தீம் மீம்.

2. (நபியே!) இவைதெளிவான இவ்வேத வசனங்களாகும்.

3. (நபியே!) விச்வாசங்கொள்ளும் கூட்டத்தாருக்காக மூஸா, ஃபிர் அவனுடைய செய்தியை உண்மையைக் கொண்டு உமக்கு நாம் ஒதிக்காண்பிக்கிறோம்.

4. நிச்சயமாக ஃபிர் அவன் பூமியில் (மிகவும்) பெருமை கொண்டு, அதிலுள்ளவர்களைப் பல பிரிவினர்களாக்கி, அவர்களில் ஒரு பிரிவினரைப் பலவீனப்படுத்தினான்; அவர்களுடைய ஆண் மக்களை அறுத்துக் கொள்ள செய்தான்; மேலும் அவர்களின் பெண் மக்களை (உயிருடன் வாழ) விட்டுவைத்தான்; நிச்சயமாக அவன் குழப்பம் செய்யவர்களில் (உள்ளவனாக) இருந்தான்.

5. (எதிப்திய) பூமியில் அவனால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டோர் மீது நாம் உபகாரம் செய்யவும், அவர்களைத் தலைவர்களாக நாம் ஆக்கிவைக்கவும், (கொடுமை செய்தோரான பலசாலிகளின் உடமைகளுக்கு) அவர்களை வாரிக்களாக நாம் ஆக்கிவைக்கவும் நாடினோம்.

وَنَهْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِقَ فِرْعَوْنَ وَهَا مَنْ وَجَدُوهُمْ
 مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْدُونَ ⑦ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أُمَّةً مُؤْمِنَةً أَنْ
 أَرْضُ عِيهِ فَإِذَا أَخْفَتَ عَلَيْهِ فَالْقِيَمَةِ فِي الْبَيْوِ وَلَا تَخَافِ فَوْلَا
 تَخْرُفِ فِي إِنَارَاتِ أَذْوَاهِ الْيُكَ وَجَاءُ عَلَوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑧
 فَالْتَقْطَةَ إِلَى فِرْعَوْنَ لَيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًا وَحَزَنًا إِنَّ
 فِرْعَوْنَ وَهَا مَنْ وَجَدُوهُمْ كَانُوا أَخْطِلُينَ ⑨ وَقَالَتِ
 امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنَ لِيْ وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ قَطْ
 عَلَيَّ أَنْ يَنْفَعُنَا أَوْ نَتَخَذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ⑩
 وَأَصْبَحَمْ فَوَادَ أُمَّةً مُؤْمِنَةً فِرْغَامَ إِنْ كَادَتْ لَتُتَبَدِّلُ بِهِ
 لَوْلَا أَنْ رَبَّطَنَا عَلَى قُلُوبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑪
 وَقَالَتِ الْأُخْتِهِ قِصْبَيْهِ فَبَصَرَتْ بِهِ عَنْ جَنْبِ وَهُمْ
 لَا يَشْعُرُونَ ⑫ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِمَ مِنْ قَبْلِ فَقَالَتِ
 هَلْ أَدْكُمُ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ
 نُصِحُونَ ⑬ فَرَدَدَنَهُ إِلَى أُمِّهِ كَيْ تَقْرَأَ عَيْنَهَا وَلَا تَعْزَزَ
 وَلَتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑭

6. மேலும், அப்பூரியில் நாம் அவர்களை ஸ்திரப்படுத்தி வைக்கவும், ஃபிர் அவ்னுக்கும், ஹாமானுக்கும், அவ்விருவரின் படையினருக்கும் இவர்களிடமிருந்து அவர்கள் எவ்விஷயத்தை பயந்துகொண்டிருந்தார்களோ அதனை அவர்களுக்குக்காண்டிக்கவும்(நாடி ளோம்).

7. மேலும், மூஸாவின் தாய்க்கு நாம் வறி (மூலம்) அறிவித்தோம்: "அவருக்குப் பாலூட்டுவாயாக பின்னர்(உன்னிடம் இருப்பதில்) அவரைப் பற்றி நீ பயந்தால், அவரை(ப்பேழையில் வைத்து) ஆற்றில் போட்டு விடுவாயாக; நீ அவரைப் பற்றிப்பயப்படவும் வேண்டாம்; கவலைப்படவும் வேண்டாம்; நிச்சயமாக நாம் அவரை உன்னிடமே திருப்பிக் கொண்டு வந்து சேர்ப்போராகவும், அவரை,(நம்) தூதர்களில் (இருவராக) ஆக்குவோராகவும் உள்ளோம்!"

8. (ஆகவே, நதியில் மிதந் து வந்த) அக்குழந்தையை ஃபிர் அவ்னுடைய குடும்பத்தினர், அவர் அவர்களுக்குவிரோதியாகவும், துக்கம்தரக்கடியவராகவும், ஆவதற்காக கண்டெடுத்துக்கொண்டார்கள்; நிச்சயமாக ஃபிர் அவ்னும், ஹாமானும், அவ்விருவருடைய படைகளும் தவறிழைத்தவர்களாக இருந்தனர்.

9. மேலும், (கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தையைப் பார்த்த) ஃபிர் அவ்னுடைய மனைவி,(தன் கணவனிடம்), "எனக்கும், உமக்கும் (இது) ஒரு கண்குளிர்ச்சியாக இருக்கும்; இதனை நீங்கள் கொலைசெய்து விடவேண்டாம்; இது நமக்கு பயனானிக்கலாம்; அவ்லது இதனை நாம் நம்முடைய (சீவுகாரக) குழந்தையாககிக்கொள்ளலாம்" என்று கூறினாள். இன்னும்(இவரால் தங்களுக்கு ஏன்ன நேரும் என்பதை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை.

10. (குழந்தையை ஆற்றில் போட்ட பின்னர், அவரைப்பற்றிய நினைவைத் தவிர மற்றவர்களை நினைப்பதை விட்டும்) மூஸாவுடைய தாயின் இதயம் வெறுமையாகி விட்டது; அவள் நம்புவர்களில் உள்ளவளாக இருப்பதற்காக நாம் அவருடைய இதயத்தை (நம்முடைய பேருதவியைக் கொண்டு) கட்டுப்படுத்தி யிருக்காவிடில், அவள் இ(எவ்விஷயத்தை (மற்றவருக்கு) வெளிப்படுத்த முனைந்திருப்பாள்.

11. மேலும், (அக்குழந்தையாகிய) அவரின் சகோதரியிடம் "நீ அதனைப் பின்தொடர்ந்து செல் என்று (மூஸாவுடையதாயாகிய) அவள் கூறினாள்; ஆகவே, அவர்கள் உணராத விதத்தில் தூரத்திலிருந்தே அதனை அவள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

12. (நம்திட்டப்படி) முன்னரே பால் கொடுப்பவர்களிலிருந்துபால் குடிப்பதை விட்டும்) அவரை நாம் தடுத்துவிட்டோம்; அப்பொழுது, "உங்களுக்காக அதற்குப்பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளும் ஒரு வீட்டினரை உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா? இன்னும், அவர்கள் அதற்கு நன்மையையே நாடு கிறவர்கள்" என்று (மூஸாவின் சகோதரியான) அவள் கூறினாள்.

13. பின்னர், அவருடைய தாயிடம்_ அவருடைய கண்குளிர்ச்சியடை வதற்காகவும், அவள் கவலை அடையாதிருப்பதற்காகவும், நிச்சயமாக அல்லாற்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானது தான் என்று அவள் அறிந்து கொள்வதற்காகவும் _அவரை நாம் திருப்பிக் கொடுத்தோம். எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதன் உண்மையை) அறியமாட்டார்கள்.

وَلِتَابَكُغَ أَشَدَّهَا وَأَسْتَوِيَ الْتَّيْنَهُ حُكْمًا وَعَلَمًا وَكَذَلِكَ
 نَجَزِي الْمُحْسِنِينَ ^(١) وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى جِبِينِ غَفْلَتِهِ مِنْ
 أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَنِي هَذَا أَمْنٌ شَيْعَتِهِ وَهَذَا
 مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ
 عَدُوِّهِ قَوْكَزَهُ مُوسَى فَفَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا أَمْنٌ عَمِلَ الشَّيْطَنُ
 إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ^(٢) قَالَ رَبِّيْ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْنِي
 فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ^(٣) قَالَ رَبِّيْ يَهَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
 فَلَنْ أَكُونَ ظَاهِرًا لِلْمُجْرِمِينَ ^(٤) فَاصْبَرْ فِي الْمَدِينَةِ خَالِفًا
 يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْضَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرُخُهُ قَالَ
 لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ^(٥) فَلَمَّا آتَاهُ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ
 بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمْوُسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَعْتَلَنِي
 كَمَا قَتَلْتَ نَفْسَكَ الْأَمْسِ قَدْ أَتُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَارًا
 فِي الْأَرْضِ وَمَا أَتُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ^(٦) وَجاءَ
 رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمْوُسَى إِنَّ الْمَلَأَ
 يَأْتِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَأَخْرُجْ بِإِنِّي لَكَ مِنَ النَّصِّيجِينَ ^(٧)

14. அவர் வாலிபத்தையடைந்து, (வாழ்க்கையில்) அவர் நிறைவு நிலையைப் பெற்றபோது அவருக்கு ஞானத்தையும், கல்வியையும் நாம் வழங்கினோம் ; இவ்வாறே நன்மைசெய்வோருக்கு நாம்(நற்) கூலி வழங்குவோம்.

15. அந்தகரத்தில் அதைச்சார்ந்தோர் பாராமுகமாக (அயர்ந்து தூக்கத்தில்) இருந்தசமயத்தில் (மூலாவாகிய) அவர் நுழைந்தார்; அப்போது கண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த இரண்டுமனிதர்களை அதில் அவர் கண்டார்; (இதில் ஒருவன் அவருடைய கூட்டத்தைச் சார்ந்தவன்; இன்னொருவன் அவருடைய பகைவனைச் சார்ந்தவன் அப்போது அவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன், அவருடைய பகைவனைச் சார்ந்தவனுக்கு எதிராக உதவி செய்யுமாறு அவரிடத்தில் கோரினார்; (அதற்கிணக்கி) மூலா அவனை ஒரு குத்துக் குத்தினார்; அவன் காரியத்தை முடித்துவிட்டார். (அவன் இறந்துவிட்டதை அறிந்த மூலா) "இது வைத்தா ஞையை செய்யில் உள்ள தாகும்; நிச்சயமாக அவன் பகிரங்கமாக வழி கெடுக்கக்கூடிய விரோதி" எனக்கூறினார்.

16. அவர் "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் எனக்கே அநியாயம் செய்துவிட்டேன்; ஆகவே, நீ என்னை மன்னிப்பாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார். அப்போது (ஆல்வாஹ்வாகிய) அவன் அவரை மன்னித்துவிட்டான். நிச்சயமாக அவனே மிகக் மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபை செய்கிறவன்.

17. "என் இரட்சகனே! என் மீது நீ அருள் புரிந்ததன் காரணமாக, (இனி) குற்றவாளிகளுக்கு உதவி செய்பவனாக நான் ஒருபோதும் இருக்கமாட்டேன்" என்று அவர் கூறினார்.

18. பின்னர் (மறுநாள்) காலையில் அந்தகரத்தில் (தமக்கு என்ன ஏற்படுமோ என்று) பயந்தவராக(அங்கும் இங்குமாக) அவர் கவனித்துக்கொண்டிருந்த அச்சமயத்தில், நேற்று இவரிடம் உதவி தேடியவன், (பின்னும் தனக்கு உதவி கேட்டு) கூச்சலிட்டு இவரை அழைத்தான்; அதற்கு மூலா அவனிடம், "நீ பகிரங்கமான அழிச்சாட்டியக் காரணாக இருக்கின்றாய் என்று கூறினார்.

19. பின்னர், தம்மிருவருக்கும் விரோதியாயிருந்தவனைப் பிடிக்க (மூலாவாகிய) அவர் நாடியபோது, (மூலாவுடைய கூட்டத்தைச் சார்ந்தவன், அதைத்தவறாக புரிந்துகொண்டு) "மூலாவே! நேற்றையத்தினம் ஒரு மனிதனைக் கொலை செய்தது போல், என்னையும் நீர் கொலை செய்ய நாடுகிற்றா? பூமியில் வம்பனாக ஆவதைத் தவிர(வேறு எதனையும்) நீர் நாடவில்லை; இன்னும், சீர்திருத்துவோரில் உள்ளவராவனதையும் நீர் நாடவில்லை" என்று அவன் கூறினான்.

20. மேலும், பட்டளாத்தின் கோடியிலிருந்து ஒரு மனிதர் விரைவாக (ஓடி) வந்து, "மூலாவே! நிச்சயமாக உம்மைக் கொலைசெய்துவிட, (இந்தகரப்) பிரதானிகள் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆதலால், நீர் (இங்கிருந்து) வெளியேறிவிடும்; நிச்சயமாக நான் (உம்முடைய நன்மையைக் கருதி) உபதேசம் செய்பவர்களிலுள்ளவனாவேன்" என்று கூறினார்.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَلِيقًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّي نَحْنُ نَحْنُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّلَمِينَ^{١٧}
 وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَلَى رَبِّي أَنْ يَهْدِنِي سَوَاءَ
 السَّيِّئُ^{٢٢} وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ
 النَّاسِ يَسْقُونَهُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَاتٍ تَذَوَّذَنَ^{٢٣}
 قَالَ مَا خَطْبُكُمْ قَالَتَا لَا سَقَى حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ^{٢٤} وَأَبُونَا
 شَيْخٌ كَبِيرٌ^{٢٥} فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّ إِلَى الظَّلَلِ فَقَالَ رَبِّي إِنِّي
 لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيمُ^{٢٦} فِيمَا تَهْدِي إِلَيْهِمَا مِنْ شَيْءٍ عَلَى
 اسْتِحْيَا^{٢٧} قَالَتِ ابْنَى يَدْعُوكَ لِيَعْزِيزَكَ أَجْرَمَا سَقَيْتَ لَنَا
 فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَضَ عَلَيْهِ الْفَحَصَصَ لَقَالَ لَا تَخْفَفْ بِنَجْوَتِي مِنَ
 الْقَوْمِ الظَّلَمِينَ^{٢٨} قَالَتِ احْدُهُمَا يَا بَتِ اسْتَاجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ
 مِنْ اسْتَاجِرْتَ الْقَوْمَ الْأَمِينِ^{٢٩} قَالَ إِنِّي لَرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ
 إِحْدَى ابْنَتَيْ هَتَّيْنِ عَلَى أَنْ تَاجِرَنِي شَهِيْنِ حَبْحَبْ^{٣٠} قَالَ أَتَهْمَتْ
 عَشْرَافِنْ عَنْدَكَ وَمَا لَرِيدُ أَنْ أَشْقِ عَلَيْكَ سَجْدَنِي إِنْ
 شَاءَ اللَّهُ مِنَ الظَّلَمِينَ^{٣١} قَالَ ذَلِكَ يَلْتَهِ وَبَيْنَكَ أَيْمَانُ الْجَلَّابِينَ
 قَضَيْتُ قَلَادُدَ وَأَنْ عَلَى^{٣٢} وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكَيْمَلُ^{٣٣}

21. ஆகவே, அவர் பயந்தவராக (தன்னைப்பற்றி கவலைப்பட்டு அங்குமிக்கும் திரும்பி) கவனித்தவராக அ(வ்வாரண)தைவிட்டு வெளியேறி, "என் இரட்சகனே! அநியாயக்காரர்களின் கூட்டத்திலிருந்து என்னை நீ காப்பாற்றுவாயாக!" என்று கூறினார்.

22. இன்னும், அவர் மத்யன்(நகரத்தின்)பக்கம் முன்னோக்கிக் கெள்ற சமயத்தில், "என் இரட்சகன் (அதற்குரிய) நேரான வழியில் என்னை செலுத்தப் போது மானவன்" என்று கூறினார்.

23. இன்னும், (அவ்வாறு கென்ற) அவர், மத்யன் (நகரத்தின் வெளியிலிருந்து) தன்னீருக்கு (அதன் கிணற்றுக்கு அருகே) வந்தபொழுது, அங்கு ஜனங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரை(தங்கள் ஆடு, மாடு முதலிய கால் நடைகளுக்குத்) தன்னீர் புகட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களாகக் கண்டார், இன்னும் அவர்களைத்தவிர இரு பெண்கள் (தங்கள் ஆட்டு மந்தையை) வளைத்து (நிறுத்தி)க்கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்; அப்பொழுது (அப்பெண்களிடம்) உங்கள் இருவரின் விஷயமென்ன? என்று கேட்டார்; அதற்கு, "இும்மேய்ப்பாளர் கள் (தன்னீர் புகட்டிவிட்டு) விலகும்வரை நாங்கள் தன்னீர் புகட்ட முடியாது; எங்கள் தந்தையோ முதிர்ந்த வயதையுடைய பெரியவர்" என்று அவ்விருவரும் கூறினார்கள்.

24. ஆகவே அவர் அவ்விருவருடைய கால்நடைகளுக்குத் தன்னீர் (இறைத்துப்) புகட்டினார், அதன்பின்னர் அவர் ஒரு (மரத்தின்) நிழலின்பக்கம் திரும்பி, "என் இரட்சகனே! என்பால் எந்த நன்மையை நீ இறக்கிவைக்கிறாயோ நிச்சயமாக நான் (அதற்குத்) தேவையுடையவனாக இருக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

25. (கிறிது நேரத்திற்குப்) பிறகு அவ்விருவரில் ஒருத்தி மிக்க நான்ததுடன் நடந்து அவரிடம் வந்து, "நீ எங்கள் கால்நடை" களுக்குத் தன்னீர் புகட்டியதற்குரிய கலியை உமக்குக் கொடுப்பதற்காக நிச்சயமாக என் தந்தை உம்மை அழைக்கிறார்" என்று கூறினாள். (இவ்வாறாக) மூஸா அவரிடம் வந்து (தன்) வரவாற்றைக் கூறவே, அவர் "நீர் பயப்படவேண்டாம்; அநியாயக்காரர்களான கூட்டத்தாரவிட்டு நீர் தப்பித்து விட்டார்" என்று கூறினார்.

26. (அப்போது) அவ்விருவரில் ஒருத்தி "என் தந்தையே! நீங்கள் இவரைக்கூலிக்கு வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் கூலிக்குவைத்துக்கொண்டவர்களில் நிச்சயமாக (இவர்) மிகச்சிறந்தபலமிக்கவர், நம்பிக்கைக்குரியவர் ஆவார்" என்று கூறினாள்.

27. அ(தற்க)வர் (மூஸாவிடம்) "நீர் எனக்கு எட்டு வருடங்கள் (ஆடு மேய்த்து) வேவை செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனையின்மீது என்னுடைய இவ்விரு குமாரத்திகளில் ஒருத்தியை நான் உமக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்க நிச்சயமாக நான் நாடுகிறேன்; நீர் (அதைப்) பத்துவருடங்களாகப் பூர்த்தி செய்தால் (அது உம்மிருபப்பட்டி) உம்மிடத்திலிருந்தாகும்; நான் உமக்கு சிரமத்தை உண்டாக்க நாடவில்லை; அவ்வாறு நாடினால், நீர் என்னை நல்லவர்களில் உள்ள(ஒரு)வராகவே காண்பீர்" என்று கூறினார்.

28. அதற்கு (மூஸா) "அது எனக்கும், உங்களுக்குமிடையில் உள்ளதாகும். இரு தவணைகளில் எதனை நான் நிறைவேற்றினாலும் என்மீது குற்றமில்லை; நாம் கூறுவதற்கு அல்லாற்றவே சாட்சியாளன் என்று கூறினார்.

فَلَمَّا قُضِيَ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ أَنَّسَ مِنْ جَانِبِ
 الطَّوْرِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي أَنْسَتُ نَارًا عَلَى إِتِيكُمْ
 مِّنْهَا بِخَبْرٍ أَوْجَدْتُهُ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَضَطَّلُونَ ⑨
 فَلَمَّا آتَهُمْهَا أَنْوَدَهُ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَمْنِ فِي الْمُقْعَدَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوُسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ⑩
 وَأَنْ أَنْقِعَ عَصَابَكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْزَزَ كَانَهَا جَانِبَ وَلِيٍّ
 مُدْبِرًا وَلَمْ يُعِقِّبْ ٰ يَمْوُسَى أَقْبَلَ وَلَا تَغَفَّلَ إِنَّكَ مِنَ
 الْأَمْنِينَ ⑪ أُسْلَكْتُ يَدَكَ فِي جَيْلِكَ تَخْرُجُ بِيَضَاءِ مِنْ
 عَيْرِ سُورٍ وَّ قَاضِمُ الْبَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَلَذِكْ بِرَهَانِ
 مِنْ زَيْكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِيَةِ إِلَهِمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ⑫
 قَالَ رَبِّي إِنِّي قُتِلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونَ ⑬
 وَأَخْيَ هَرُونَ هُوَ أَفْصُحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدًّا
 يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونَ ⑭ قَالَ سَنَشُدُّ
 عَضْدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَنًا فَلَا يَصِلُونَ
 إِلَيْكُمَا بِإِيمَانًا أَنْتُمَا وَمِنْ أَتَبَعَكُمَا الْغَلِيُونَ ⑮

29. ஆகவே, மூஸா (தம்) தவணையை முடித்துக் கொண்டு தன் குடும்பத்தினருடன் (இரவில்) பயணம் செய்து கொண்டிருந்த பொழுது, (வழி தெரியாது திகைத்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில்) தூர் (லீனாய் மனையின்) புறத்திலிருந்து ஒரு நெருப்பைப் பார்த்தார்; தன் குடும்பத்தினரிடம், "நீங்கள் தங்கியிருங்கள்; நிச்சயமாக நான் ஒரு நெருப்பைக் கொண்கிறேன்; அதிலிருந்து (பாதையைப் பற்றிய) ஒரு தகவலையோஅல்லது நீங்கள் குளிர்காய்வதற்காக நெருப்பின் ஒரு பந்தத்தையோ உங்களுக்கு நான் கொண்டுவரக்கூடும்" என்று கூறினார்.

30. அவர் அதனிடம் வந்தபொழுது, மிக்க பாக்கியம் பெற்ற பகுதியிலுள்ள வலப் பக்கத்திலுள்ள ஒடையின் ஒரு மரத்திலிருந்து, "மூஸாவே! நிச்சயமாக நானே அவிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் என அழைக்கப்பட்டார்.

31. அன்றியும் "நீர் உம்முடைய தடியைப் போடுவீராக!" (என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டது) அப்பொழுது நிச்சயமாக அது பெரியதொரு பாம்பைப் போன்று யிக்கேவுகமாக நெவிவைத்தகண்டு (பயந்து) அவர் திரும்பிப் பார்க்காதவராக (அதனைவிட்டும் விலகி) புறமுதுசிட்டுத் திரும்பினார். (அச்சமயத்தில்) "மூஸாவே! நீர் முன்னோக்கிவாரும்; இன்னும் நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நீர் அச்சமற்றவர்களில் உள்ளவராலீர்" (என்றும் சொல்லப்பட்டது).

32. "உம்முடைய சட்டைப்பைக்குள் உம்முடைய கையை நுழைப்பீராக; அது எவ்விதத்தீங்கின்றி (பிரகாசமுள்ள) வெண்மையாக வெளிப்படும்; பயத்திலிருந்து (விடுபட) உம்முடைய புஜங்களை உம் (விலாவின்) பால் சேர்த்துக் கொள்வீராக! இவ்விரண்டும் ஃபிர் அவன்னுக்கும், அவனுடைய பிரதானிகளுக்கும் (நீர் எடுத்துச் செல்வதற்கு) உரிய உமதிரட்சகனிடமிருந்துள்ள இரு அத்தாட்சிகளாகும்; நிச்சயமாக அவர்கள் பாவம் செய்யும் கூட்டத்தினர்களாகவே இருக்கிறார்கள்" (என்றும் அவருக்குக் கூறப்பட்டது).

33. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் அவர்களில் ஒருவரைக் கொலை செய்திருக்கின்றேன்; ஆகவே அதற்குப் பகரமாக) என்னை அவர்கள் கொலை செய்துவிடுவார்கள் என்று நான் பயப்படுகிறேன்" (என்று கூறினார்).

34. "மேலும், என்னுடையசுகோதரர் ஹாருன், அவர் என்னைவிடபேச்கால் மிகத் தெளிவானவர்; ஆகவே அவரை எனக்கு உதவியாக என்னுடன் நீ அனுப்பிவை; அவர் என்னை உண்மைப்படுத்திவைப்பார்; அவர்கள் என்னைப் பொய்யாக்கிவிடுவதை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" (என்று கூறினார்).

35. (அதற்கு அல்லாஹ்) "உம் சுகோதரரைக் கொண்டு உம் புஜத்தை நாம் வலுப்படுத்துவோம்; நாம் உங்களிருவருக்குமே வெற்றியைத் தருவோம்; ஆகவே அவர்கள் உங்களிருவர் பால் நெருங்கமாட்டார்கள்; நீங்கள் நம் முடைய அத்தாட்சிகளுடன் (செல் லுங்கள்); நீங்களிருவரும், உங்கள் இருவரைப் பின்பற்றுவோரும்தான் வெற்றி பெறக்கூடியவர்கள்" (என்று கூறினான்).

فَلَمَّا جَاءَهُ مُوسَى بِإِيمَانَنَا يَتَذَكَّرُ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 مُفْتَرٌ وَمَا سَيْعَنَا بِهَذَا فَقَعَ أَبَاهُنَا الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَالَ
 مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِهِنَّ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِكَ وَمَنْ تَكُونُ
 لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِيَّاتِ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 يَا أَيُّهَا الْمَلَائِمَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ عَيْرِيٌّ فَأَوْقِدُ لِي
 يَهَا مِنْ عَلَى الظَّلَمِينَ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا عَلَى أَطْلَعِ الْأَيَّامِ
 إِلَّا مُوسَى وَرَأَى لَأَطْنَثَهُ مِنَ الْكَذِبِينَ ۝ وَاسْتَكْبَرَ
 هُوَ وَجُنُودُهُ كَفِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحِقْ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أَنْتُمْ
 لَا يُرْجَعُونَ ۝ فَأَخَذَنَهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
 فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمْ أَبْيَهَةً
 يَدْعُونَ إِلَى الشَّارِقَةِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنْصَرُونَ ۝
 وَاتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّرْسِ الْعَنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
 مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۝ وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى السُّكْرَبَ
 مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكَتِ الْقُرُونَ الْأُولَى بِصَارِبَ
 لِلثَّابِسِ وَهُدَى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝

36. எனவே, மூஸா அவர்களிடம் நம்முடைய தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் வந்தபொழுது, அவர்கள்: "இது இட்டுக்கட்டப்பட்ட சூலியத்தைத் தவிர வேற்றில்லை; முன்னோர்களான எங்கள் மூதாதையிடத்திலும் இவ்விஷயத்தை நாங்கள் கேள்விப்படவுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

37. (அதற்கு) மூஸா, "என் இரட்சகன், தள்ளிடமிருந்து நேர் வழியைக் கொண்டு வந்தவர் யார் என்பதையும், இறுதியில் சுவன் வீடு யாருக்குக்கிடைக்கும் என்பதையும் மிக அறிவான். நிச்சயமாக, அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெற்மாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

38. (அதற்கு) ஹிபிர் அவன், "பிரதானிகளே! என்னைத் தவிர வேறொரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் உங்களுக்கு இருப்பதாக நான் அறியவில்லை; ஆகவே, மூாமானே! கனிமன்னின்மீது (செங்கல்துளைக்கு) எனக்காக நெருப்பை மூட்டி (அவற்றைக் கொண்டு மிக உயரமான) மாளிகையை எனக்காக நீ கட்டுவாயாக; (அதில் ஏற்ற) மூஸாவுடைய இரட்சகனை நான் எட்டிப் பார்க்க வேண்டும்; (அவர் தனக்கு வேறு இரட்சகன் இருப்பதாகக் கூறுகிறாரே, இவ்விஷயத்தில்) நிச்சயமாக அவரைப் பொய்யர்களில் உள்ளவராகவே நான் என்னுகிறேன்" என்றும் கூறினான்.

39. அவனும், அவனுடைய படையினரும் நியாயமின்றி பூமியில் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தனர்; நிச்சயமாக அவர்கள் நம்பக்கம் திருப்பப்படமாட்டார்கள் என்றும் என்னிக்கொண்டார்கள்.

40. ஆதலால் நாம் அவனையும், அவனுடைய படையினரையும் பிடித்தோம்; பின்னர் அவர்களைக் கடலில் ஏறிந்து விட்டோம்; ஆகவே, (நபியே!) அநியாயக்காரர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை நீர் கவனிப்போக.

41. மேலும், நரகத்தின் பக்கம் அழைக்கக்கூடிய தலைவர்களாகவே (இம்மையில்) நாம் அவர்களை ஆக்கிவைத்திருந்தோம். இன்னும், மறுமை நாளில் அவர்கள் (எவராலும்) உதவி செய்யப்படமாட்டார்கள்.

42. அன்றியும், இவ்வுலகில் (நம்முடைய) சாபத்தை அவர்களுக்கு பின்தொடரச் செய்தோம்; மேலும், மறுமை நாளில் அவர்கள் இழிநிலையுடையவர்களில் உள்ளோராவர்.

43. மேலும், (இவ்வாறு) முந்தைய தலைமுறையினர்களை நாம் அழித்துவிட்ட பின்னர், நிச்சயமாக நாம் மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; (அது) மனிதர்களுக்கு நல்ல படிப்பினைகளை தரக்கூடியதாகவும், நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருந்தது; அவர்கள் (இதனைக் கொண்டு) நல்லூணர் ச்சி பெறுவதற்காக (கொடுத்தோம்).

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرْبِ إِذْ قَضَيْنَا لِلْمُوسَى الْأَمْرَ مَا
 كُنْتَ مِنَ الشَّهِيدِينَ ﴿١﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَادًا قَرُونًا فَنَظَارُ عَلَيْهِمْ
 الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ تَأْوِيَ إِلَيْهِ أَهْلُ مَدْنَى تَسْتَلُوا عَلَيْهِمْ إِلَيْنَا
 وَلَكِنَّا لَكُنْتَ مُرْسِلِينَ ﴿٢﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
 وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لَتُنذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ
 مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبُهُمْ
 مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمُتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا إِنَّا لَوْلَا أَرْسَلَتْ
 إِلَيْنَا سُرُّا فَنَتَّبِعُ إِلَيْكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾ فَلَكُنْتَ
 جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّا لَوْلَا أُوتِقَ مِثْلُ مَا
 أُوتِقَ مُوسَى أَوْ لَوْيَكُمْ وَإِيمَانُهَا أُوتِقَ مُوسَى مِنْ قَبْلِ
 قَالُوا سَاحِرٌ تَظَاهِرُ أَوْ قَالُوا إِنَّا بَيْكُلُّ كَفَرُونَ ﴿٥﴾
 قُلْ قَاتُوا إِيمَانَهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدِي مِنْهُمْ مَا أَتَيْتُهُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ قَالَنَّ لَهُمْ يَسْتَعْجِبُو الَّذِي قَاتَلَهُمْ أَنَّهُمْ
 يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَخْلَى مِنْ مَنْ أَتَتَهُمْ هُوَ بِغَيْرِ
 هُدَىٰ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلِيمِينَ ﴿٧﴾

44. (நபியே !) நாம் மூஸாவுக்குக் கட்டளையை விதித்தபோது, நீர் (கினாய் மலையின்) மேற்குத் திசையில் இருக்கவுமில்லை; அங்கு அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களிலும் நீர் இருக்கவில்லை.

45. எனினும், (அவர்களுக்குப் பின்னர்) எத்தனையோ தலைமுறையினர்களை நாம் உற்பத்தி செய்தோம்; அவர்கள் மீது (பல) காலமும் நீண்டது; இன்னும் மத்யன் வாசிகளிடம்— அவர்களுக்கு நம் முடைய வசனங்களை நீர் ஒத்திக் கொண்டித்துக் கொண்டு தங்கிவராக நீர் இருக்கவில்லை; எனினும் (தூதர்களை) நாம் அனுப்புவோராக இருந்தோம்.

46. மேலும், (மூஸாவை) நாம் அழைத்த பொழுது, தூர் (மலையின் ஒரு) பகுதியிலும் நீர் இருக்கவில்லை; எனினும் உமக்கு முன்னர் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பவர் வராத (இசு) சமூகத்தார்க்கு நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பதற்காக உம்முடைய இரட்சகணின் ஓர் அருளாக (உமக்கு வஹி அறிவித்தோம் இதனால்) அவர்கள் நல்லுப்பதேசம் பெறலாம்.

47. அவர்களுடைய கைகள் முற்படுத்திய (தீ) வினையின் காரணமாக அவர்களை ஏதேனும் ஒரு துங்பம் வந்துடையுமென்பது இல்லையானால் (உம்மை நம்முடைய தூதராக நாம் அனுப்பி இருக்கமாட்டோம்). ஆகவே அவர்கள் "என்கள் இரட்சகணே! எங்கள்பால் (உன்னுடைய) ஒரு தூதரை அனுப்பி வைத்திருக்க வேண்டாமா?" (அவ்வாறு நீ அனுப்பியிருந்தால்) உன்னுடைய வசனங்களை நாங்கள் பின்பற்றிடுவதனை விசுவாசித்தவர்களில் நாங்களும் ஆகியிருப்போம்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

48. பின்னர் நம்மிடமிருந்து சத்தியம் அவர்களுக்கு வந்த பொழுது, "மூஸாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதைப் போல் இவருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டாமா?" என்று அவர்கள் கூறுவின்றனர்; முன்னர் மூஸாவுக்குக்கொடுக்கப்பட்டதை இவர்களின் முதாதையர் கள் நிராகரித்து விடவில்லையா? (குர் ஆனும், தவ்ராத் தும்) ஒன்றையொன்று உறுதிப்படுத்தக்கூடிய இரண்டு சூனியங்கள் தாம் என்று இவர்கள் கூறினார்கள்; மேலும் "நிச்சயமாக நாங்கள் இவை ஒவ்வொன்றையும் நிராகரிப்பவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

49. "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இவ்விரண்டையும் விட அதிக நேர் வழியை அறிவிக்கக் கூடிய (மிக் க மேலானதொரு) வேதத்தை அல்லாற்றிடமிருந்து கொண்டுவாருங்கள்; அதனை நான் பின்பற்றுகிறேன்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராகி.

50. (பின்னர்) உமக்கவர்கள் பதில் கூறவில்லையானால், நிச்சயமாக அவர்கள் பின்பற்றுவதெல்லாம் தங்களின் மனோ இச்சைகளைத்தான்னன்று உறுதியாக நீர் அறிந்துகொள்ளீராக! அல்லாற்றிடமிருந்துவள்ள நேர் வழியை அன்றி தன்னுடைய மனோ இச்சையைப் பின்பற்றியவனை விடவும் மிக வழிகெட்டவன் யார்? நிச்சயமாக அல்லாற்றிடத்தையும் அறியாய்க்கார சமூகத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

وَلَقَدْ وَصَّلَنَا لِهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٦﴾ الَّذِينَ
 أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِهِ هُوَ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا أَيْتَنَا عَلَيْهِمْ
 قَالُوا أَمْنَابِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٨﴾
 أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرًا هُمْ مَرْتَبَتُهُنَّ بِمَا صَبَرُوا وَيَدُرُّ عَوْنَ
 بِالْحُسْنَاتِ السَّيِّئَةِ وَمَهَارَرَ قَنْهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذَا سَمِعُوا
 الْغُوَامِرَ ضَوْاعَهُ وَقَالُوا نَأْعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ
 سَلِمٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْغِي الْجِهَلِيُّونَ ﴿٦٠﴾ إِنَّكَ لَا تَهُدِي مَنْ
 أَحَبَبْتَ وَلِكُنَّ اللَّهَ يَهُدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ
 بِالْمُهْتَدِيِّينَ ﴿٦١﴾ وَقَالُوا إِنَّنَا نَتَبَعِ الْهُدَىٰ مَعَكُمْ نُتَخَطَّفُ
 مِنْ أَرْضِنَا وَلَكُمْ نُمْكِنُ لَهُمْ حَرَمًا إِمْرَأً يُجْبِي إِلَيْهِ شَرَفٌ
 كُلِّ شَيْءٍ رَزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلِكُنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
 وَكُلُّ أَهْلِكُنَا مِنْ قَرِيَّةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا عَنِّيْلَكَ مَسِكَتُهُمْ
 لَهُ تُسْكَنُ مَنْ بَعْدِهِمْ لَا أَقْلِيلَ لَهُوكُنَا نَحْنُ الْوَرِثَيْنَ ﴿٦٣﴾ وَ
 مَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرْبَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي مَوْهَأْ سُوْلَيْتُوا
 عَلَيْهِمُ اِلْيَتَنَا وَمَا كَانَ مُهْلِكَ الْقُرْبَىٰ إِلَّا وَأَهْلَهَا ظَلَمُونَ ﴿٦٤﴾

51. மேலும் அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக நம்முடைய (வேத) வாக்கை அவர்களுக்கு தத்திட்டமாக சேர்த்துவைத்தோம்.

52. (ஆகவே, குர் ஆனாகிய) இதற்கு முன்னர் எவர்களுக்கு நாம் (நம்முடைய) வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோமோ அத்தகையோர் – அவர்களே இதனை விசுவாசிக்கின்றார்கள்.

53. இன்னும் அவர்கள் மீது (இவ் வேதம்) ஒதிக்காண் பிக்கப்பட்டால், அதற்கவர்கள், "இதனைக் கொண்டு விசுவாசங்கொண்டோம் ; நிச்சயமாக இதுவும் எங்கள் இரட்சக்னிடமிருந்து வந்த உண்மையான வேதம்" தான்; இதற்கு முன்னதாகவே, நிச்சயமாக நாங்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களாகவே இருந்தோம்" என்று கூறுகிறார்கள்.

54. அத்தகையோர் – அவர்கள் பொறுமையாக இருந்ததன் காரணத்தால், இரண்டு தட்டவு அவர்கள் து(நந்த) கூலியை கொடுக்கப்படுவார்கள்; இவர்கள் நன்மையைக் கொண்டே தீவியைத் தடுத்துக்கொள்வார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து அவர்கள் (தர்மமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

55. இன்னும் அவர்கள் (செய்திகளில்)வீணாளர்தைச் செவியுற்றால், அதனைப் புறக்கணித்துவிட்டு, "எங்களுடைய செயல்கள் எங்களுக்கும், உங்களுடைய செயல்கள் உங்களுக்கும் (உரியன்) உங்களுக்கு ஸ்லாம்! அறிவீனர்களை நாங்கள் விரும்பமாட்டோம்" என்று கூறுவார்கள்.

56.(நபியே)! நிச்சயமாக நீர் விரும்பியோரை நேர் வழியில் செலுத்தி விட மாட்டார்; எனினும் அல்லாஹ், தான் நாட்டியோரையே நேர் வழியில் செலுத்துகின்றான்; மேலும் நேர் வழி பெறுகிறவர்களை அவனே மிக அறிந்தவன்.

57. (நபியே! மக்காவாசிகளான) இவர்கள் "நாங்கள் உம்முடன் (குர் ஆனாகிய) இந்த நேரவழியைப் பின்பற்றினால் எங்கள் ஜாரிலிருந்து நாங்கள் இறாய்ஞ்சித் தூக்கி)ச் செல்லப்பட்டு விடுவோம்" என்று கூறுகின்றனர் (இவர்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா?) அப்யமளிக்கும் கண்ணியமான இடத்தை அவர்களுக்கு (வசிக்க) நாம் ஆக்ஷித்தரவில்லையா? நம்மிடமிருந்து உணவாகப்பல பகுதிகளிலிருந்தும்) ஒவ்வொருவகைக் கணிவர்க்கமும் அதன்பால் கொண்டு வரப்படுகிறது; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

58. மேலும், தம் வாழ்க்கை வசதிகளின் மேம்பாட்டால் (அட்டுழியம் செய்து) வரம்பு மீறி விட்ட எத்தனையோ ஜ(ரா)ர்களை நாம் அழித்திருக்கிறோம். அவை அவர்களின் குடியிருப்புகளாகும்; கொஞ்ச(நேர)மே தவிர அவர்களுக்குப்பின் (யாரா ஒும்) குடியிருக்கப்படவில்லை; நாமே (அவைகளுக்கு) வாரிசுகளாக ஆகிவிட்டோம்.

59. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன் – ஜார்களை, அவற்றின் தலைநகருக்கு நம்முடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஒதிக்காண் பிக்கும் ஒரு தூதரை அனுப்புகிற வரை – அழிப்பவனாக இல்லை. மேலும் ஜார்களை, அவ்வுரவாசிகள் அறியாய்க்காரர்களாக இருந்தே தவிர நாம் அழிக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை.

وَمَا أُوتِيدُتُمْ شُئْ فِي مَتَاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى طَافَ لَعْقَلُونَ ۝ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدَنَا
حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَعَنَهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝ وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شَرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْدُلُوا تَرْعُونَ ۝ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمْ
الْقُولُ رَبَّنَا هُوَ لَاءُ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا لَخَوْيَنَا تَبَرَّانَا
إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِلَيْا نَأْبَدُونَ ۝ وَقَيْلَ ادْعُوا شَرَكَاءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْا نَهَمُ
كَانُوا يَهْتَدُونَ ۝ وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجْبَتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ۝ فَعَيْدَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَيْنِ فَهُمْ لَا
يَسْأَءُونَ ۝ قَمَّا مَنْ تَابَ وَامْنَ وَعَمَلَ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ
يَكُونُ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ۝ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا
كَانَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ بِطْ ۝ سَيَحْنَ اللَّهُ وَتَعْلَى عَمَائِرُكُونَ ۝ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
مَا تُشْكِنُ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلَمُونَ ۝ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

60. (நபியே! நீர் கூறுவீராக!) இன்னும் எப்பொருளிலிருந்து நீங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளீர்களோ அவன் இவ்வுலக வாழ்க்கையிலுள்ள (அற்பு) சுகமும், அதனுடைய அவங்காரமும் தான். ஆனால் அவ்வாறுவிடத்தில் இருப்பதோ, மிகச் சிறந்ததும், நினைவான் துமாகும்; (இதை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டார்களா?

61. (என்னே!) எவனுக்கு நாம் அழகான வாக்காக வாக்களித்து, அதை அவனும் அடைய இருக்கின்றானோ அவன், எவனுக்கு நாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் (அற்பு) சுகங்களை (மட்டும்) அளித்து, பின்னர் அவன் மறுமௌனானில் (குற்றம்சாட்டப்பட்டு தண்டனைக்காத) முன்னிலைப்படுத்தபடுபவர் களில் இருப்பானோ அவனைப்போல் ஆவானா?

62. இன்னும், (அவ்வாறுவாகிய) அவன் அவர்களை அழைக்கும் நாளில், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் என்னிக்கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய என்னுடைய இணையாளர்கள் எங்கே?" என்று கேட்டபான்.

63. எவர்கள் மீது (தண்டனை பற்றிய) வாக்கு உறுதியாகி விட்டதோ அவர்கள், "எங்கள் இரட்சகளே! நாங்கள் எவர்களை வழிகெடுத்தோ மோ அவர்கள் இவர்கள் தாம்; நாங்கள் வழிகெட்டது போன்றே இவர்களையும் நாங்கள் வழிகெடுத்தோம்; (எங்களை அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்ததிலிருந்து அவர்களை விட்டும்) நாங்கள் உன் பால் நீங்கிக் கொள்கிறோம்— அவர்கள் எங்களை வணங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை" என்று கூறுவார்கள்.

64. "பின்னர், உங்கள் இணையாளர் (களானதெய்வங்) களை (உதவிக்கு) அழையுங்கள்" என்று (அவர்களுக்கு) கூறப்படும்; (அவ்வாறே) அவர்களை இவர்கள் அழைப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் இவர்களுக்கு பதிலளிக்கமாட்டார்கள். மேலும் இவர்கள் (உங்கள்) வேதனையைக் கண்டுகொள்வார்கள். நிச்சயமாக இவர்கள் (உலகில்) நேரான வழியில் சென்றவர்களாக இருந்திருந்தால் (அவர்களுக்குநன்மையாக இருந்திருக்கும்).

65. மேலும், (விசாரணைக்காக அவ்வாறுவாகிய) அவன் அவர்களை அழைக்கும் நாளில் ("உங்களிடம் வந்த) நம்முடைய தூதர்களுக்கு நீங்கள் என்ன பதில் கூறினார்கள்?" என்று கேட்டபான்.

66. அந்தநாளில் (தல) செய்திகளும் அவர்களுக்கு மறைந்ததாகி விடும் (எதைப்பற்றியும்) ஒருவர் ஒருவரைக்கேட்டுக்கொள்ளவும் மாட்டார்கள்.

67. ஆகவே, (அவர்களில்) எவர் பச்சாதாபப்பட்டு, விசுவாசமுங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கின்றாரோ, அவர் அப்போது வெற்றியடைந்தோரில் ஆகிவிடலாம்.

68. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன், தான் நாடியவற்றைப்படைக்கிறான், (தன்னுடைய தூதுக்காக அவர்களில் தான் விரும்பியவர்களைத்) தேர்ந்தெடுக்கின்றான்; (அவ்வாறு தூதரைத்) தேர்ந்தெடுத்தல் அவர்களுக்கு இல்லை; அல்லாது மிகப்பரிசுத் தமானவன்; இன்னும், இவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் அவன் மிகக் கூடியாந்தவனாகிவிட்டான்.

69. உமதிரட்சகன், அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், (அதற்குமாறாக) அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதையும் நன்கறிவான்.

70. இன்னும், அவனே அல்லாது; அவனைத் தவிர (வேறு) வணக்கத் திற்குரியவன் இல்லை. இம்மையிலும், மறுமையிலும் புகழ் யாவும் அவனுக்கே உரியது! (தீர்ப்புக்கூறும்) அதிகாரமும் அவனுக்கே உரியது! ஆதலால் (மறுமையில்) நீங்கள் (யாவரும்) அவன்பக்கமே திருப்பிக்கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْأَيْمَلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِضِيَاءً فَلَا تَسْمَعُونَ ①
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْهَمَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِيَمِيلٍ شَكُونَ فِيهِ أَفْلَا
 تُبَصِّرُونَ ② وَمَنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الْأَيْمَلَ وَالْهَمَارَ لَكُمْ شَكُونَ
 فِيهِ وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ③ وَيَوْمَ
 يُنَادَى يُهُمْ فَيَقُولُونَ أَيْنَ شَرَكَاهُ إِنَّ الَّذِينَ كُنْدُهُ تَرْعَوْنَ ④
 وَتَرْعَنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ أَفْقَلْنَا هَا تُؤَاخِرُهَا نَكْمُ
 فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ⑤
 إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمٍ مُّوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
 مِنَ الْكُنُوزِ مَا لَمْ يَمْفُوتْهُ لَتَنْتَهُ بِالْعُصِيَّةِ أُولَئِكُمْ
 إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَقْرُبْ حَرَانَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَرِجِينَ ⑥
 وَابْتَغِ فِيمَا آتَكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةِ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
 مِنَ الدُّنْيَا وَاحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
 الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ⑦

71. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: மறுமைநாள் வரை அல்லாஹ் உங்கள் மீது இரவை நிரந்தரமாக ஆக்கிவிட்டால், உங்களுக்கு (ப்பகலின்) வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவரக்கூடியவன் அல்லாஹ் வையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறுநாயன் யார்? (இருக்கின்றான்) என்பதை நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா? (இதனை) நீங்கள் செவியுமாட்டீர்களா?

72. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "மறுமை நாள் வரை உங்கள் மீது அல்லாஹ் பகலை நிரந்தரமாக ஆக்கிவிட்டால், நீங்கள் எதில் இளைப்பாரா ஹவீர்களோ அந்த இரவை உங்களுக்குக் கொண்டுவரக்கூடியவன் அல்லாஹ் வையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் யார்? (இருக்கிறான்) என்பதை நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா? (இதனை) நீங்கள் (உணர்ந்து) பார்க்க மாட்டீர்களா?

73. இன்னும் தன் அருளால் இரவையும், பகலையும் உங்களுக்கு அவனே ஆக்கினான் (இரவை) அதில் நீங்கள் இளைப்பாரா ஹவீர்களோ (அதில்) அவனுடைய அருளைத் தேடிக் கொள்வதற்கும், பகலை நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (அவ்வாறு ஆக்கியுள்ளான்).

74. (புரியே! அல்லாஹ் வாகிய) அவன் அவர்களை (விசாரணைக்காக) அழைக்கும் நாளில், "நீங்கள் என்னிக் கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய எனது இணையாளர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பான்.

75. இன்னும், ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலிருந்தும், சாட்சியைத் தணித்தனியாக நாம் வெளிப் படுத்தி, (இணை வைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களே, அதற்குரிய) "உங்களுடைய ஆதாரத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்" என்று கூறுவோம்; அப்போது நிச்சயமாக உண்மை அல்லாஹ் விற்கே உரியதென்று அவர்கள் நன்களிற்கு து கொள்வார்கள்; இன்னும் அவர்கள் இட்டுக்கட்டியவை (யாவும்) அவர்களை விட்டும் மறைந்துவிடும்.

76. நிச்சயமாக காரண் (என்பவன்) மூஸாவுடைய சமூகத்தாரில் உள்ளவனாக இருந்தான்; அவர்கள் மீது அவன் அட்டுழியம் செய்தான்; ஏராளமான பொக்கிவுங்களிலிருந்து அவைகளின் சாவிகள் (மாத்திரம்) பலசாலிகளான ஒரு சூட்டத்தார்க்கு (அதைச் சமப்பது) கனமாகிவிடுமே அந்த அளவு நாம் அவனுக்குக் கொடுத்திருந்தோம்; (அப்போது) அவனுடைய சூட்டத்தார் அவனிடம், "நீ ஆகம்பாவும் கொள்ளாதே! ஆகம்பாவும் கொள்வோரை நிச்சயமாக அல்லாஹ் விரும்பமாட்டான்" என்று கூறிய நேரத்தை (நினைவு கூர்வீராக!).

77. இன்னும், "அல்லாஹ் உனக்குக் கொடுத்ததிலிருந்து (தர்மம் செய்து) மறுமை வீட்டைத் தேடிக்கொள்; மேலும் இம்மையில் உன் பங்கை நீ மறந்துவிடாதே! அல்லாஹ் உனக்கு உபகாரம் செய்தவாறு தீயும் உபகாரம் செய்; பூமியில் நீ குழப்பத்தையும் தேடாதே! (ஏனென்றால்) குழப்பம் செய்பவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் விரும்பமாட்டான்" (என்று அவனின் சமூகத்தார் கூறினார்).

قال إنما أورتيته على علمٍ عندي أو لم يعلّمُوا أن الله قد
 أهلكَ من قبليه من القرون من هواشٌ منه فوْةٌ وأكثُرَ
 جمِعاً ولا يُسلِّمُ عن ذُنوبِه المُجرمُونَ ﴿١﴾ خرجَ على قويمٍ
 في زينةٍ قالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلْكِسُونَ لَنَا
 مُثْلَّهَا فَأُولَئِنَّ قَادُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍ عَظِيمٌ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلْكُمُونَ ثوابَ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ أَمَنَ وَعَلَى صَالِحَاءِ
 وَلَا يُلْقِمُهُمْ إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٣﴾ فَخَسَفَنَا بِهِ وَبَدَارَهُ الْأَرْضُ فَمَا
 كَانَ لَهُ مِنْ فَتَّةٍ يَتَصْرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنْ
 الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٤﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَّتُ أَمْكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
 وَنَيَّاكَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
 لَوْلَا أَنَّ مَنْ أَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا الْخَسْفَ بِنَا وَنَيَّاكَ لَا يُقْلِدُ
 الْكُفَّارُونَ ﴿٥﴾ تَلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِكُنْ يُنَاسِنُ لَا
 يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦﴾
 مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مُمْتَنَعٌ وَمَنْ جَاءَ بِالْسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا الشَّيْئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

78. அ(தற்க)வள், "அதனை நான் கொடுக்கப்பட்டதெல்லாம் என்னிடம் இருக்கும் சொந்த அறிவின் திறமையினால்தான்" என்று (பதில்) கூறினான். இவனுக்கு முன் விருந்த கூட்டத்தார் களில் இவனைவிட மிக்க பலசாலிகளாகவும், இவனைவிட அதிகப்பொருளுடையவர் களாகவும் இருந்த எத்தனையோ தலைமுறையினர்களை அல்லாஹ் நிச்சயமாக அழித்திருக்கின்றான் என்பதை இவன் அறியவில்லையா? குற்றவாளிகள் அவர்கள் செய்த பாவங்கள் பற்றி அல்லாஹ் அவைகளைப்பற்றி மிக அறிந்துள்ளதால்)கேட்கப்படமாட்டார்கள்.

79. பின்னர், அவன் தன் அலங்காரத்தில் தன் சமூகத்தார்க்கு முன் புறப்பட்டுவந்தான் (அதனைக் கண்ணுற்றவர்களில்) இவ்வுக்கொண்டையே (பெரிதென்) விரும்புகிறவர்கள், "காருன் கொடுக்கப்பட்டது போன்று நமக்கும் இருந்திருக்கவேண்டுமே! (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவன் மகத்தான பாக்கியவான்" என்று கூறினார்கள்.

80. (அவர்களில்) அறிவு கொடுக்கப்பட்டவர்களோ,(மற்றவர்களிடம்) "உங்களுக்கு கேடுதான்! விசுவாசஸ்கொண்டு நந்தருமங்களும் செய்தவர்களுக்கு, (மறுமையில்) அல்லாஹ் கொடுக்கும் வெகுமதி (இதனைவிட) எவ்வளவோ மேலானதாகும்; மேலும், அதனைப் பொறுமையாளர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) கொடுக்கப்படமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

81. எனவே, அவனையும், அவனுடைய மாளிகையையும் பூமிக்குள் நாம் அழுந்தச் செய்தோம். அல்லாஹ் வெளையன்றி அவனுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய எந்தக்கூட்டமும் இருக்கவில்லை; (தன்னிலீருந்தோ, மற்றவரிடமிருந்தோ) அவன் உதவி பெறுபவர்களிலும் இருக்கவில்லை.

82. (அவனும், அவனுடைய மாளிகையும் பூமியில் அழுத்தப்பட்டதைக் கண்டு) நேற்றையதினம் அவனுடைய பதவியை விரும்பியவர்கள், அந்தோ நாசமே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களில், தான் நாடியவருக்கு சம்பத்துகளை ஏராளமாகக் கொடுக்கின்றான்; (தான்நாடியவருக்கு) அளவோடும் கொடுக்கின்றான், அல்லாஹ் நம்மீது பேருப்காரம் செய்திருக்காவிட்டால் நிச்சயமாக நம்மையும் (பூமிக்குள்) அழுந்தச் செய்திருப்பான் என்பதைப் பார்க்கவில்லையா? அந்தோ நாசமே! நிச்சயமாக (அல்லாஹ் வின் நன்றியை) மறுப்போர் வெற்றியடையவே மாட்டார்கள்" என்பதைக் காணவில்லையா? என்று கூறியவர்களாக காலைப்பொழுதை அடைந்தார்கள்.

83. மறுமையின் அந்த வீடாசிறது_அதை பூமியில் அகம்பாவத்தையும், குழப்பத்தையும் நாடாதவர்களுக்கே அதை நாம் (சொந்தமாக) ஆக்கிவிடுவோம்; இன்னும்(நல்ல) முடிவு பயபக்தியடையவர்களுக்குத்தான்.

84. யார் நன்மையைக் கொண்டுவந்தாரோ அவருக்கு அதைவிடச் சிறந்தது (கலியாக) உண்டு, இன்னும் யார் தீமையைக் கொண்டுவந்தாரோ(அப்போது) தீமையைச் செய்தோர் அவர்கள் எதைச் செய்துகொண்டிருந்தார்களோ அதையல்லாது (வேறுஎதையும்) கலியாகக் கொடுக்கப்படமாட்டார்கள்.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ
 قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
 مُبِينٌ ۝ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْفِي إِلَيْكَ الْكِتَابُ
 إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلنَّاكِرِينَ ۝
 وَلَا يَصُدُّنَكَ عَنِ الْبَيْتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَى إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ ۝ إِلَّا
 وَجْهَةُكُلُّ الْحُكْمِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

سَيِّدُ الْعِبادِينَ مَنْ يَرْجِعُ إِلَيْهِ مِنْ أَوْسَطِ الْأَرْضِ
 وَمَنْ يَرْجِعُ إِلَيْهِ مِنْ أَوْسَطِ الْأَرْضِ فَمَا يَعْلَمُ بِهِ مَنْ يَرْجِعُ إِلَيْهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 إِنَّمَا أَحَبَّ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا أَمْنًا وَهُمْ لَا
 يُفْتَنُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ
 الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكُفَّارِ ۝ امْرُ حَسِيبَ الَّذِينَ
 يَعْلَمُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسِيقُونَا شَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَنْ كَانَ
 يَرْجُو وَالْقَاءَ اللَّهِ فَأَنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

85. (நபியே!) நிச்சயமாக உம்மீது இந்தக்குர் ஆணை விதியாக்கி(இறக்கி)யவன் உம்மை மீனுமிடத்தின் பால் (மக்காவின் பக்கம்) திரும்பச் சேர்த்து வைப்ப வளாவான். (ஆகவே, நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நேரான வழியைக் கொண்டு வந்திருப்பவர் யார்? (அதனை மறுத்து) பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருப்பவர் யார்? என்பதை என் இரட்சகன் மிக அறிந்தவன்."

86. அன்றியும், (நபியே!) இவ்வேதம் உமக்குக் கொடுக்கப்படும் என் று நீர் எதிர்பார்த்து இருக்கவில்லை; எனினும் உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து அருளாகவே(நீர் அதைக் கொடுக்கப்பட்டார்); ஆகவே, நிராகரிப்போருக்கு உதவியாளராக திண்ணனமாக நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்.

87. இன்னும், அல்லாஹ்வின் வசனங்கள் உம்பால் இறக்கிவைக்கப்பட்டதன் பின்னர் நிச்சயமாக அவர்கள் (அவற்றை எத்திவைப்பதிலிருந்து) உம்மைத் தடுத்துவிடவேண்டாம்; இன்னும் உமதிரட்சகன் பக்கம் நீர் (அவர்களை) அழைப்பிராக் நிச்சயமாக நீர் இணைவைப்போரில் ஆகிவிடவும் வேண்டாம்.

88. மேலும்,(நபியே) அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு(வணக்கத்திற்குரிய) நாயனை நீர் அழைப்பகவேண்டாம்; அவனைத் தவிர(வணக்கத்திற்குரிய) வேறொரு நாயன் இல்லை; அவன் முகம் தவிர ஒவ்வொரு பொருளும் அழிந்துவிடக்கூடியதே. அதிகாரம் (அனைத்தும்) அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனிடமே நீங்கள் (யாவரும்) திரும்பக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

அத்தியாயம் : 29

அல் அன்கடுத் – சிலந்திப்பூத்தி
வசனங்கள் : 69 மக்கீ ருக்கீகள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்.
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. அலீஃப் லாம் மீம்.

2. மனிதர்கள் "நாங்கள் விசுவாசங் கொண்டோம்" என் று அவர்கள் கூறுவது கொண்டு (மட்டும்) அவர்கள் விட்டுவிடப்படுவார்கள் என் றும், அவர்கள் சோதனைக்குள் ளாக்கப்படவுமாட்டார்கள் என் றும் என் ணிக்கொண்டார்களா?

3. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தே காரையும் திட்டமாக நாம் சோதித்திருக்கின் ஹோம்; ஆகவே, (விசுவாசங் கொண்டோம் என் று கூறும் இவர்களில்) உண்மை சொல்பவர்களை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான்; (அவ்வாறே, இவர்களில்) பொய்யர்களையும் நிச்சயமாக அவன் அறிவான்.

4. அல்லது, தீயவைகளைச் செய்கிறார்களே அவர்கள் நம்மை விட்டும் தாங்கள் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என் று என்னிக்கொண்டார்களா? (அவ்வாறாயின் இதைப் பற்றி) அவர்கள் தீர்மானம்செய்தது மிகக்கெட்டது.

5. அல்லாஹ்வுடைய சந்திப்பை எவர் ஆதரவுவைக்கிறாரோ அவர் (அதற்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொள்ளட்டும்); ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய தவனை வரச்கூடியதாகும்; அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

وَمَنْ جَهَدَ فِي أَنَّا مُجَاهِدٌ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنْ
 الْعَلَمِينَ⑦ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَاةَ لَئِنْ كِفَرَ
 عَنْهُمْ سِيَّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ⑧
 وَوَصَّيْنَا إِلَيْنَا إِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنَا وَإِنْ جَهَدَ لَكَ
 لِتُشْرِكَ فِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطْعِهُمَا طَالَ
 مَرْجِعُكُمْ فَإِنِّي كُوَّبُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ⑨ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصِّلَاةَ لَنَدِ خَلَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ⑩ وَمَنْ
 النَّاسُ مَنْ يَقُولُ أَمْتَأْلِي اللَّهَ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
 فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَيْسَ جَاءَ نَصْرًا مِنْ رَبِّكَ
 لِيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِ
 الْعَلَمِينَ⑪ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
 الْمُنْتَفِقِينَ⑫ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اللَّذِينَ آمَنُوا أَتَيْشُعُوا
 سَبِيلَنَا وَلَنْ هُوَلَّ خَطِيرٌ كُمْ وَمَا هُوَ بِحَمِيلٍ مِنْ خَطِيرٍ
 مِنْ شَيْءٍ إِنَّمَا لِكُنْدِبُونَ⑬ وَلَيَعْلَمَنَّ أَنْ قَاتَلُهُمْ وَأَنْ قَاتَلَهُمْ
 أَنْ قَاتَلَهُمْ وَلَيَسْتَلِنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةَ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ⑭

6. மேலும், (அல்லாஹ் வுடைய வழியில்) எவர் ஜிஹாது (அறப்போர்) செய்கிறாரோ அவர் ஜிஹாது செய்வதெல்லாம் (அதன் பயணெல்லாம்) தனக்காத்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அகிலத்தாரர் விட்டும் தேவையற்றவள்.

7. இன்னும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார் களே அத்தகையோர்— அவர்களுடைய தீமைகளை அவர்களை விட்டும் நிச்சயமாக நாம் நீக்கிவிடுவோம்; அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவற்றில் மிக அழகானதை நிச்சயமாக நாம் அவர்களுக்குக் கூறியாகவும்கொடுப்போம்.

8. மேலும், தன் பெற்றோருக்கு நன்மை செய்யும்படியாக நாம் மனிதனுக்கு நல்லுபதேசம் செய்திருக்கின்றோம்; அன்றியும், எதைப் பற்றி உனக்கு அறிவு இல்லையோ அதை எனக்கு இணையாக்குமாறு (மனிதனே) அவர்கள் இருவரும் உன்னை நிரப்பந்தித்தால் (அவ்விவரத்தில்) நீ அவ்விருவருக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டாம்; என்னிடமே உங்களின் மீதாதல் இருக்கிறது; அது சமயம் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்.

9. மேலும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார் களே அத்தகையோர்— அவர்களை நிச்சயமாக நாம் நல்லோர்களின் கூட்டத்தாருடன் கவனத்தில் நுழைவிப்போம்.

10. இன்னும் மனிதர்களில், "அல்லாஹ் வை நாங்கள் விசுவாசம் கொண்டுள்ளோம்" என்று கூறுகின்ற சிலர் இருக்கின்றனர்; ஆகவே, அவர்கள் அல்லாஹ் வுடைய வழியில் துன்புறுத்தப்பட்டால், மனிதர்களால் ஏற்படும் (அத்) துன்பத்தை, அல்லாஹ் வுடைய வேதனையைப்போலாக்கி (உங்களிடமிருந்து விவகை) கொள்கின்றனர். உமதிரட்சகளிடமிருந்து (உங்களுக்கு) ஏதேனும் உதவி வந்து விட்டாலோ, "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன் தான் இருந்தோம்" என்று கூறுகின்றனர். அவிலத்தாரின் இதயங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவனாக இல்லையா?

11. (ஆகவே), விசுவாசங்கொண்டிருப்போரையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிவான்; (வேஷ்தாரிகளான) முனாஃபிக்குகளையும், நிச்சயமாக அவள் நன்கறிவான்.

12. நிராகரிப்போ(ரில்பல)ர் விசுவாசிகளிடம், "நீங்கள் எங்களுடைய வழியைப் பின்பற்றுங்கள்; (அதனால் ஏதும் குற்றம் குறைகள் ஏற்பட்டால்,) உங்களுடைய குற்றங்களையும் நாங்கள் கமந்து கொள்கின்றோம்" என்றும் கூறுகின்றனர்; அன்றியும், அவர்களுடைய குற்றங்களிலிருந்து எதனையுமே இவர்கள் கமந்து கொள்பவர்களாக இல்லை— நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்களே!

13. அன்றியும், அவர்கள் நங்கள் (பாவச்) கஸ்மைகளையும், தம் (பாவச்) கஸ்மைகளுடன் (அவர்கள் வழிகெடுத்தோரின் பாவச்) கஸ்மைகளையும் நிச்சயமாகச் சுமப்பார்கள்; இன்னும் அவர்கள், இட்டுக்கட்டிக்கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றியும் நிச்சயமாக மறுமைநாளில் (விசாரித்துக்) கேட்கப்படுவார்கள்.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَمَّا يَأْتُهُمُ الْفَ سَنَةً
 إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الظُّوفَانُ وَهُمْ ظَلَمُونَ ⑯
 فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ⑰
 وَإِبْرَاهِيمَ أَذْقَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا إِلَهَهَ وَأَنْقُوهُ ذَلِكُمْ
 حَيْرَ لِكُمْ إِنْ كُفَّرُوكُمْ تَعْلَمُونَ ⑯ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أُوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يُنَزِّلُونَ
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَسْلُكُونَ لَكُوْرِشَ قَاتِلَتُهُ
 عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوهُ إِلَيْهِ
 شَرْجَعُونَ ⑯ وَإِنْ تُكِنْ بُوَا فَقَدْ كَذَّبَ أَمْرَهُ مِنْ
 قَبْلِكُمْ وَمَا عَلِيَ الرَّسُولُ إِلَّا الْبَلَغُ الْمُبِينَ ⑯
 أَوْلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبَدِّئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ
 إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑯ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ يُنْشِئُ
 النَّشَأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑯
 يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحُمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْبَلُونَ ⑯

14. இன் நும், (நபி) நூலை (நம்முடைய தூதராக) அவருடைய சமூகத்தார்பால் திட்டமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம் அவர் ஜம்பதுதுவுண்டுகள் நீங்களாக ஓராயிரம் வருடங்கள் அவர்களிடையே தங்கியிருந்தார். பின்னர் அவர்கள் (விகவாசங்கொள்ளாது) அநியாயக்காரர்களாக இருந்ததினையில் வெள்ளப் பிரளையம் அவர்களைப் பிரித்துக் கொண்டது.

15. பின்னர், அவரையும், (அவருடைய) கப்பல் தோழர் களையும் நாம் காப்பாற்றினோம்; அதை அவிலத்தார்க்கு ஒர் அத்தாட்சியாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

16. இப்ராஹீமையும்(நம்முடைய தூதராக அவருடைய ஜனங்களிடம் அனுப்பி வைத்த சமயத்தில்) அவர் தன்னுடையசமூகத்தார்க்கு “நீங்கள் அல்லாஹுவை(யே) வணங்குங்கள்; அவனுக்கே நீங்கள் பயப்படுங்கள்; நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்தால் இதுவே உங்களுக்கு மிகக் நன்மையுடையதாக இருக்கும். (என்பதைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்)“என்று கூறியதை(நபியே நினைவுட்டுவீராக)

17. (தவிர) “அல்லாஹுவையன்றி நீங்கள் வணங்குவதெல்லாம் விக்கிரகங் களைத்தான்; நீங்கள் பொய்யாக (உங்கள் கைகளால் அவைகளைப்) படைத்துக்கொண்டார்கள். (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹுவையன்றி நீங்கள் வணங்குகின்றவை உங்களுக்கு உணவளிக்கச் சக்திபெறமாட்டா. ஆகவே, (உங்களுக்கு வேண்டிய) உணவை அல்லாஹுவிடிடமே தேடுங்கள்; அவ(ன் ஒருவ) ணையே வணங்குங்கள்; அவனுக்கு நன்றியும் செலுத்துங்கள்; அவன் பக்கமே நீங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்.

18. " மேலும், நீங்கள் (என்னைப்) பொய்யாக்கினால், (அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. ஏனென்றால்,) உங்களுக்கு முன் விருந்த சமுதாயத் தினர் (தூதர்களை இவ்வாறே) பொய்யாக்கியிருக்கின்றனர்; (நம்) தூதரின்மீதோ பகிரியக்மாக எத்திவைப்பதைத் தவிர(வேறு கட்டம்) இல்லை.

19. " அல்லாஹு படைப்பை எவ்வாறு ஆரம்பத்தில்(படைக்கத்) துவங்குகிறான்; (அவை அழிந்து) பின்னர் அதனை (எவ்வாறு) மீளாவைக்கிறான் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக இ(வ்வாறு செய்வ)து, அல்லாஹுவுக்கு மிகக் கலபமானதே!

20. " பூமியில் நீங்கள் சுற்றித்திரிந்து, படைப்பை எவ்வாறு (ஆரம்பத்தில்) அவன் துவங்கி, பின்னர் அல்லாஹு மற்றொரு உற்பத்தியை (எவ்வாறு) உண்டு பண்ணுகிறான், என்பதைப் பாருங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹு, ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் குற்றலுடையோன் என்று(நபியே) நீர் கூறுவீராக.

21. தான் நாடியவர்களை அவன் வேதனை செய்வான்; தான் நாடியவர்களுக்கு அவன் கிருபையும் செய்வான்; (முடிவில்) அவனைவிலேயே நீங்கள் திருப்பப் படுவீர்கள்.

وَمَا أَنْتُمْ بِسْعَجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا
 لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ قُرْبَىٰ وَلَا نَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَاءَهُ أُولَئِكَ يَسِّعُوا مِنْ رَحْمَتِنِي
 وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمَهُ
 إِلَّا أَنْ قَالُوا قُتْلُوْهُ أَوْ حَرْقُوهُ فَأَنْجَحَهُ اللَّهُ مِنَ التَّارِدِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَقَالَ إِنَّمَا أَخْذَنَا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَسْوَدَةٌ بَيْنَ كُلِّيْنِيْنِ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا كُلُّ شَيْءٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ
 وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَا وَلَكُمُ النَّازَارُ وَمَا لَكُمْ
 مِنْ شَرِّيْنِ ۝ فَامْنَ لَهُ لَوْظَمٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
 إِلَى رَبِّيْنِ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَهَبَنَا لَهُ اسْحَقَ
 وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرْيَتِهِ السُّبُوَةَ وَالْكِتَبَ
 وَاتَّيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَهُنَّ
 الصَّلِحِيْنِ ۝ وَلَوْظَادُ ذَلِكَ لِقَوْمَهِ إِنَّكُمْ لَتَائِوْنَ
 الْفَاسِدَةَ مَا سَبَقُوكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَلَمِيْنَ ۝

22. பூமியிலோ,இன்னும் வானத்திலோ நீங்கள் (ஒளிந்து கொண்டு, அவனைத் தோற்கூடித்து) இயலாமல் ஆக்கி விடுபவர்கள் அல்லர்; மேலும், அல்லாஹ்வை யன்றி உங்களுக்கு(வேறு) பாதுகாவலனுமில்லை; உதவிசெய்வோனுமில்லை.

23. மேலும், அல்லாஹ்வையை வசனங்களையும், அவனை சந்திப்பதையும் மறுக்கின்றன ரே அத்தகையோர்_அவர்கள் என் கிருபையை விட்டும் நிராசயாகி விட்டனர்; மேலும் அத்தகையோர்_அவர்களுக்குத் துண்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

24. (இப்ராஹீமாகிய) "அவரைக்கொன்றுவிடுங்கள்; அல்லது (நெருப்பிலிட்டு) எரித் துவிடுங்கள்" என் ரூ கறியதைத்தவிர வேறு எதுவும் அவருடைய சமூகத்தாரின் பதிலாக இருக்கவில்லை; (அன்றியும் அவரை நெருப்பில் எறிந்தார்கள்). ஆகவே (அந்) நெருப்பிலிருந்து அல்லாஹ் அவரை ஈடுப்பிக் கொண்டான்; விசவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் (பல) சான்றுகள் இருக்கின்றன.

25. "நீங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி (இந்த) விக்கிரகங்களை(த தெய்வமாக) எடுத்துக் கொண்டதெல்லாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உங்களுக்கிடையில் உள்ள நேசம் காரணமாகத்தான்; பின்னர், மறுமை நாளில் உங்களில் சிலர், சிலரை (விட்டும் நீங்கிக் கொண்டு) நிராகரிப்பர்; இன்னும் உங்களில் சிலர் சிலரை (நிந்தித்து) கபிப்பர்; (முடிவில்) உங்கள் (யாவரின்) தங்குமிடமும் (நரக) நெருப்புத்தான்; (அங்கு) உங்களுக்கு உதவி செய்வோர்களுமில்லை" என்றும் (இப்ராஹீம்)கூறினார்.

26. எனவே, (இப்ராஹீம் இவ்வளவு கூறியும்) ஹாத (துழி மட்டும்) தான் அவரை விசவாசித்தார்; (ஆகவே, இப்ராஹீம் அவரிடம்,) "நிச்சயமாக, நான் என் இரட்சகவின்பால் (என்னுடைய இந்த ஊரைவிட்டும்) ஹாதத்துச் செல்கிறேன்; நிச்சயமாக அவன் தான் (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அந்வுடையோன்" என்றுகூறினார்.

27. அன்றியும், அவருக்கு இஸ்லாக்கையும், யஃகைபையும் (சந்ததிகளாகக்) கொடுத்தோம்; இன்னும் அவருடைய சந்ததியில் நபித் துவத்தையும், வேதத்தையும் நாம் ஆக்கினோம்; அவருக்கு அவருடைய கூலியை இம்மைசிலும் கொடுத்தோம்; இன்னும் நிச்சயமாக அவர் மறுமையிலும் நல்லோரில் உள்ளவராவார்.

28. மேலும், ஹாத்தை_(நம் முடைய தூதராக அவர் சமூகத்தாரிடம் அனுப்பிவைத்தோம்); அவர் தம் சமூகத்தாரிடம் மானக்கேடான (ஒரு காரியத்)தை, நிச்சயமாக நீங்கள் செய்கின்றீர்கள்; உலகத்தாரில் எவரும் அதைக்கொண்டு உங்களை முந்தவில்லை" என்று கூறியதை (நினைவுட்டுவிராக).

أَيْنَكُمْ لَمْ تَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ لَا وَتَأْتُونَ
 فِي نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرِ فَمَا كَانَ جَوَابَ قُوَّةِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
 أَئْتَنَا بَعْدَ ابْنِ اللَّهِ ابْنَ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ^(١) قَالَ رَبِّ
 انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ^(٢) وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا
 إِبْرَاهِيمَ بِالشُّرِّي لَقَالُوا إِنَّا مُهَلَّكُوْا أَهْلَ هَذِهِ
 الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا أَظْلَمِ الظَّالِمِينَ^(٣) قَالَ إِنَّ فِيهَا
 لُوطًا قَالُوا حَنْ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا النَّجِيْرَةُ وَأَهْلَهُ
 إِلَّا امْرَاتُهُ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِيْنَ^(٤) وَلَمَّا آتَنَ جَاءَتْ
 رُسُلُنَا لُوطًا يَقِيْعُ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذِرْعًا وَقَالُوا
 لَا تَخْفُ وَلَا تَحْزَنْ فَإِنَّا مُنْجِوْكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا
 امْرَاتُكَ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِيْنَ^(٥) إِنَّا مُنْذِرُونَ عَلَى أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَرَجُزًا مِنَ السَّمَاءِ أَرْبَما كَانُوا يَفْسُدُونَ^(٦)
 وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيْنَنَا لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ^(٧) وَإِلَى
 مَدِيْنَ أَخَاهُمْ شَعِيْبًا فَقَالَ يَقُومٌ أَعْبُدُ دُولَةَ اللَّهِ وَ
 أَرْجُو الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِيْنَ^(٨)

29. "நீங்கள் (பெண்களை விட்டு) ஆண்களிடம் (மோகங்கொண்டவர்களாக) வருகின்றீர்களா?" (இத்தீய செயலைக் கொண்டு பிரயாணிகளை) வழிமறிக்கவும் செய்கின்றீர்கள்; (ஜனங்கள் நிறைந்த) உங்கள் சபையிலும் (பகிரங்கமாகவே யிக்க) வெறுக்கத்தக்க (இக்காரியத்தைச் செய்யவருகிறீர்கள் [என்றும் கூறினார்], அதற்கு, "நீர் உண்மையாளரில் (ஒருவராக) இருப்பின் அல்லாஹ் வடைய வேதனையை எங்களிடம் கொண்டுவாரும்" என்பதைத் தவிர (வெறு எதுவும்) அவருடைய சமூகத்தாரின் பதிலாக இருக்கவில்லை.

30. (அதற்கு)அவர், "இரட்சகனே! குழப்பக்காரர்களான சமூகத்தார்க்கு எதிராக எனக்கு நீ உதவி புரிவாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

31. மேலும், நம்முடைய தூதர்கள் இப்ராஹீமிடம் நன்மாராயத்தைக்கொண்டு வந்த சமயத்தில், (அவரிடம், "ஹாத்துடைய") இந்த ஊர் வாசிகளை நிச்சயமாக நாங்கள் அழிக்கக் கூடியவர்களாக உள்ளோம்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக இவ் வூரைச் சேர்ந்தோர் அதியாயக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

32. அ(தற்க)வர், "நிச்சயமாக அதில் ஹாத் இருக்கின்றாரே" என்று கூறினார்; (அதற்கு)அவர்கள், "அதில் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் நன்கறிவோம்; அவருடைய மனைவியைத் தவிர, அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தாரையும் நிச்சயமாக நாங்கள் காப்பாற் றுவோம்; (அவர் மனைவியாகிய) அவள் (அழிக்கப்படுவோரில் ஒருத்தியாக) தங்கி விடுகிறவர்களில் ஆசிவிட்டாள்" என்று கூறினார்கள்.

33. இன்னும் நம்முடைய (அத்) தூதர்கள் (நபி) ஹாத்திடம் வந்த பொழுது அவர், (தம் ஜனங்களிடமிருந்து எவ்வாறு இவர்களைப் பாதுகாப்பது என்று) அவர்களால் துக்கத் திலாக்கப்பட்டார்; மேலும், (அவர்களைக்காப்பதற்கு வழியிறியாது) அவர்களால் மனதில் நெருக்கடிக்குள்ளானார்; அதற்கு வர்கள், "நீர் அஞ்ச வேண்டாம்; கவலையும்படவேண்டாம்; நிச்சயமாக நாங்கள் (இவ் வூரை அழித்துவிட்டு) உம்முடைய மனைவியைத் தவிர, உம்மையும், உமது குடும்பத்தினரையும் காப்பாற்றக்கூடியவர்களாக உள்ளோம்; (உம் மனைவியாகிய) அவள் (அழிந்துபோவோரில் ஒருத்தியாக) தங்கி விடுகிறவர்களில் ஆசிவிட்டாள்" என்று கூறினார்கள்.

34. "நிச்சயமாக, நாங்கள் இவ் வூரார் மீது இவர்கள் பாவம் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, வானத்திலிருந்து வேதனையை இறக்கி வைப்பவர்களாக இருக்கின்றோம்" (என்றும் கூறினார்கள்).

35. (பின்னர், அவர்கள் யாவரும் அழிக்கப்பட்டு விட்டனர்.) திட்டமாக நாம், அறிவுடைய சமூகத்தாருக்கு அதிலிருந்தும் தெளிவான அத்தாட்சியை விட்டு வைத்திருக்கின்றோம்.

36. மேலும், மத்யன் (வாசிகள்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் வழைபை (நாம் நம்முடைய தூதராக அனுப்பி வைத்தோம்); பின்னர் அவர்: "என் சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வை வணங்குவதேயே; (உங்கள் வழிபாட்டின் பலனைப் பெற) இறுதி நாளையும் ஆதரவு வையுங்கள்; பூமியில் விழுமாம் செய்வோராகவும் அலையாதீர்கள்" என்று கூறினார்.

فَلَذْ بُوْهَا قَاتِلَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمُ
 جَهَنَّمَ^{٢٧} وَعَادُوا شَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَهُمْ مِنْ مَسِكِنِهِمْ
 وَرَبِّيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُ فَصَدَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 وَكَانُوا مُسْتَبِّدِيْنَ^{٢٨} وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَنْ وَلَقَدْ
 جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبُيْنَتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
 سَيِّقِيْنَ^{٢٩} فَكُلَّا أَخَذْنَا بَيْنَهُمْ فِيهِمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
 حَاصِبَاءَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَّنَا
 بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
 وَلَكُنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يُظْلِمُونَ^{٣٠} مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَيَاءَ كَمِثْلِ الْعَنْكُبوْتِ إِذَا خَذَتْ بَيْتَهَا
 إِنَّ أَوْهَنَ الْبَيْوُتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبوْتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ^{٣١}
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{٣٢} وَتَلِكَ الْأُمْثَالُ نَضْرُ بِهَا النَّاسُ وَمَا
 يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعُلَمَوْنَ^{٣٣} خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضَ بِالْحَقِيقَةِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْلَةً لِلْمُؤْمِنِيْنَ^{٣٤}

37. பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்ப்படுத்தினார்கள்; ஆதலால், பூசம்பம் அவர்களை பிடித்துக் கொண்டது; ஆகவே அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் முகங்குப்புற வீழ்ந்து (இறந்து) கிடந்தவர்களாக காலைப் பொழுதை அடைந்தனர்.

38. மேலும், ஆதையும், ஸமூஹதையும் (இவ்வாறே நாம் அழித்து விட்டோம்); அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த இடங்களில் உள்ள சின்னங்களிலிருந்து, (அவர்கள் அடைந்த முடிவு) உங்களுக்குத் திட்டமாக தெளிவாகி விட்டது; அவர்களுடைய செயல்களை ஷுத்தான் அவர்களுக்கு அலங்காரமாக்கியும் காண்பித்தான்; ஆகவே, அவர்கள் நல்லறிவுடையோர்களாக இருந்தும் (நேர) வழியை விட்டும் அவன் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டான்.

39. காருணையும், ஃபிர் அவ்ணையும், ஹாமானையும் (நாம் அழித்து விட்டோம்); நிச்சயமாக மூஸா, அவர்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு வந்திருந்தார்; பின்னர், அவர்கள் (அவரை நிராகரித்து விட்டு) பூமியில் பெருமை கொண்டு நடந்தனர்; (அதனால் நம் வேதனையிலிருந்து) அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்பவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

40. ஆகவே, (அவர்கள்) ஒவ்வொருவரையும், அவருடைய பாவத்தின் காரணமாக நாம் பிடித்துக் கொண்டோம்; அவர்களில் எவர் மீது (கடும்புயல்காற்றின் மூலமாக) நாம் கல்மாரினைய அனுப்பினாமோ அவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், அவர்களில் எவரைப் பேரிடி முழுக்கம் பிடித்துக் கொண்டதோ அவர்களும் உள்ளனர்; இன்னும், அவர்களில் (காருஞ் போன்று) எவரைப் பூமிக்கும் நாம் அழுந்தச் செய்துவிட்டோமோ அவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், அவர்களில் (ஃபிர் அவன், ஹாமான் போன்றுகடவில்) நாம் மூழ்க்கித்தவர்களும் உள்ளனர்; அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்வதற்காக இருக்கவில்லை; எனினும், அவர்கள் தங்களுக்குத் தாமே அநியாயம் இழைத்துக் கொள்பவர்களாக இருந்தனர்.

41. அல்லாஹ் வற்றையன்றி (மற்றவர்களைத் தங்களுக்குப்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டவர்களுக்கு உதாரணம் சிலந்திப்பூச்சியின் உதாரணத்தைப் போன்றதாகும்; அது ஒரு வீட்டை எடுத்துக் கொண்டது; இன்னும், நிச்சயமாக வீடுகளில் மிகப்பலனினமான து சிலந்திப் பூச்சியின் வீடாகும்; (இதை) அவர்கள் அறிவார் களாயின் (தாங்கள் அல்லாஹ் வற்றையன்றி மற்றவர்களைப் பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டதன் தீமையை அறிவர்)

42. அவனையன்றி அவர்கள் எதனை அழைக்கின்றார் களோ, அதனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு அறிவான்; மேலும், அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

43. மேலும், இவ்வதாரணங்கள் – மனிதர்களுக்காக இவற்றை நாம் கூறுகிறோம்; (சிந்தித்தறியக்கூடிய) அறிவுடையவர்களைத் தவிர, (மற்றெவரும்) இதனை விளங்கிக்கொள்ளவுமாட்டார்கள்.

44. வானங்களையும், பூமியையும் அல்லாஹ் உள்ள மையைக் கொண்டு படைத்தான். விகவாசங் கொண்டோருக்கு நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

أتْلُ مَا وَحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَبِ وَأَقِعُ الصَّلَاةَ
 إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالنِّجَارِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ
 وَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٦﴾ وَلَا يَجِدُ لَوْاً أَهْلَ الْكِتَبِ إِلَّا
 يَا أَيُّهُمْ هُنَّ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنُوا
 بِالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَالهُنَّا وَالْهُكْمُ وَاحِدٌ
 وَمَنْ هُنَّ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٧﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَبَ قَالَ الَّذِينَ
 اتَّيْدُنَّهُمُ الْكِتَبَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ هُوَ لَءَامِنٌ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ ﴿٨﴾ وَ
 مَا يَجْعَدُ بِإِيمَانِ إِلَّا الْكُفَّارُونَ ﴿٩﴾ وَمَا كُنْتَ تَتَلَوَّ مِنْ قَبْلِهِ
 مِنْ كِتَبٍ وَلَا تَخْطُلْهُ يَسِيرُكَ إِذَا لَرْتَابَ الْمُبْطَلُونَ ﴿١٠﴾
 بَلْ هُوَ إِلَيْتُ بَيْنَتُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْعَدُ
 بِإِيمَانِ إِلَّا الظَّلَمُونَ ﴿١١﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ إِيتٌ مِّنْ رَّبِّهِ قُلْ
 إِنَّمَا الْإِيتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنْذِنْ بِرِيمَيْنِ ﴿١٢﴾ أَوْ لَمْ يَكِفُهُمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا
 عَلَيْكَ الْكِتَبَ يُتَلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لِرَحْمَةً وَذُكْرًا لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ كُفَّىٰ بِاللَّهِ بَيْنَنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدٌ أَيُعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ أَمْنَوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أَوْ لَيْكُمْ الْخَسْرَانُ ﴿١٤﴾

45. (நபியே! குரு ஆனாகிய) இவ்வேதத்திலிருந்து உமக்கு அறிவிக்கப்பட்டதை நீர் ஒதுப்பிராக; தொழுகையையும் (அல்லாஹ் விதியாக்கியவாறு) நிறைவேற்றுவிராக; நிச்சயமாக தொழுகை, (அதை நிறைவேற்றிப்பவரை) மார்க்கத்தில் செயலிலிருந்தும், (மார்க்கத்தில்) மறுக்கப்பட்டதிலிருந்தும் தடுக்கும்; நிச்சயமாக, (தொழுகையின் மூலம்) அல்லாஹ்வை நினைவு கூருவது (எல்லாவற்றையும் விட) மிகவும் பெரிதாகும்; இன்னும், நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் நன்கு அறிகிறான்.

46. (விசுவாசிகளே) நீங்கள் வேதத்தையுடையோர்களுடன் எது மிக அழகானதோ அதைக் கொண்டல்லாது (அவர்களுடன்) தர்க்கிக்கவேண்டாம்; (ஆயினும்) அவர்களில் அறியாயம் செய்தோர் தவிர (அவர்களுடன் தர்க்கித்தால்) "எங்களுக்கு இறக்கப்பட்ட (வேதத்)தையும், உங்களுக்கு இறக்கப்பட்ட (வேதத்)தையும் நாங்கள் விசுவாசிகளின்றோம்; எங்கள் வணக்கத்திற்குரியவனும், உங்கள் வணக்கத்திற்குரியவனும் ஒருவனே; மேலும், நாங்கள் அவனுக்கு முற்றிலும் சீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றவர்கள் என்று கூறுகின்றன.

47. (நபியே! முந்திய தூதர்களுக்கு வேதத்தை இறக்கிய) அவ்வாறே, நாம் உம்பால் (இவு) வேதத்தை இறக்கியிருக்கின்றோம்; ஆகவே, நாம் அவர்களுக்கு (முன்னர்) வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றோமோ அத்தகையோர்_ அவர்கள், இ(வு) வேதத்தை விசுவாசிப்பார்கள்; (மக்காவாசிகளாகிய) இவர்களிலும் இதனை (நம்பி) விசுவாசிப்பவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், காஃபிர் களைத் தவிர (மற்றெவரும்) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரிக்கமாட்டார்கள்.

48. மேலும் (நபியே!) இதற்கு முன்னர் எந்த வேதத்தையும் நீர் ஒதுப்பவராக இருக்கவில்லை; உமது வலக்கையால் நீர் அதனை எழுதுபவராக (இருக்க)வும் இல்லை. (அவ்வாறு இருந்திருக்குமானால், அப்பொழுது இப்பொய்யர்கள் (அல்லாஹ் வினால் அருளப்பட்டதல்ல என்று) திடமாக சந்தேகம் கொண்டிருப்பர்.

49. அவ்வாறல்ல(குரு ஆனாகிய) இது அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே அவர்களின் இதயங்களில் (பதியத்தக்க) தெளிவான வசனங்களாகும்; மேலும், அறியாயக்காரர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரிக்க மாட்டார்கள்.

50. "அவருடைய இரட்சகணிடமிருந்து அத்தாட்சிகள் அவரின்மீது இறக்கப்படவேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அதற்கு (நபியே!) அத்தாட்சிகளெல்லாம் அல்லாஹ்விடத்தில்தான் உள்ளன; (என்னிடமில்லை) நானேன பகிரங்கமாக (அச்சமூட்டி) ஏச்சரிக்கை செய்கிறவன்தான்" என்று கூறுவிராக!

51. நிச்சயமாக நாம் (இவு) வேதத்தை உம்பீது இறக்கி வைத்து (அது) அவர்கள் மீது ஒதப்பட்டு வருவது அவர்களுக்குப் போதாதா? (என்னிறால்) நிச்சயமாக அதில், (அல்லாஹ் விடவை) அருளும், விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு ஒரு நினைவுட்டலும் இருக்கின்றன.

52. (நபியே!) நீர் கூறும்: எனக்கும், உங்களுக்குமிடையில் சாட்சியாக (இருக்க) அல்லாஹ்வே போதுமானவன்; (என்னிறால்) வாணங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவற்றை அவன் நன்கு அறிவான்; பொய்யை விசுவாசங்கொண்டு, அல்லாஹ்வை நிராகரித்தும் விடுகின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்கள் தாம் நஷ்டமடைந்தவர்கள்.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَيَّبٌ بَعْدَهُمُ الْعَذَابُ
 وَلَيَأْتِنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٠﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَ
 إِنَّ جَهَنَّمَ لِمُجِيْطَةٍ بِالْكُفَّارِ إِنَّ يَوْمَ يَعْشَمُ الْعَذَابُ مِنْ
 فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ أَرْجُلُهُمْ وَيَقُولُ دُوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾
 يُعْبَادُ إِلَّا الَّذِينَ امْتَوْأَنَّ أَرْضَى وَاسْعَةً فَإِنَّمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾
 كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ قُلْ إِنَّمَا تُرْجَعُونَ ﴿٤٣﴾ وَالَّذِينَ امْتَوْأَ
 وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ كَنْبُونَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ عَرَفَاتَ جَرِيَّ مِنْ
 تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَلِدِينَ فِيهَا تَعْمَلُ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُتْ مِنْ دَائِرَةِ الْأَنْتَهِيَّةِ
 رَسَّاقُهَا إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُهَا وَإِنَّمَا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤٦﴾ وَلَئِنْ
 سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَالِي يُوقِنُونَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤٨﴾ وَلَئِنْ
 سَأَلْتُهُمْ مَنْ تَرْزَلَ مِنَ السَّمَاوَاتِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
 مَوْتِهَا إِنَّمَا يَقُولُنَّ اللَّهُ قَلِيلُ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ الْكُفَّارُ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٩﴾

53. மேலும்,(மறுமையின்)வேதனையைப்பற்றி,(அதுஎப்பொழுது வருமா? என்று) அவர்கள் உம்மை அவசரப்படுத்துகின்றனர்; இன்னும், ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தவணையில்வாதிருந்தால் (அவ் வேதனையான)து அவர்களை வந்தடைந் திருக்கும்; இன்னும்,(அத்தவணை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத நிலையில், அது திடீரென அவர்களிடம் திட்டமாக வந்துவிடும்.

54. அவர்கள் (அவ்) வேதனையைப்பற்றி உம்மை அவசரப்படுத்துகின்றனர்; நிச்சயமாக நூர்க்கோரைச் சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடியதாகும்.

55. அவர்களுக்கு மேலிருந்தும், அவர்களுடைய கால்களுக்குக் கீழிருந்தும் வேதனை அவர்களை மூடிக்கொள்ளும் (அந்த)நாளில், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தடை நீங்கள் கூவத்துப்பாருங்கள்" என்றும் (அல்லாஹ்)வாகிய் அவள் கூறுவாள்.

56. விசுவாசங் கொண்ட என்னுடைய அடியார்களே! நிச்சயமாக என்னுடைய பூமி(பிக்க) விசாலமான தூண்வே (அதில்)நீங்கள் என்னையே வணங்குங்கள்.

57. ஒவ்வொர் ஆத்மாவும் மரணத்தைச் கவுக்கக்கூடியதாகும்; பின்னர் நீங்கள் நம்மிடமே திருப்பிக்கொண்டு வரப்படுவீர்கள்.

58. மேலும், "விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்களைச் சுவனபதியிலுள்ள உயர்ந்த மானிகைகளில் (அவர்கள் தங்கி விடுவதற்காக)திட்டமாக நாம் இறக்குவோம்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (நன்மையான)செயல் புரிவோரின் கூலீநல்வதாகினிட்டது.

59. அத்தகையோர் பொறுமையுடனிருந்து (தங்களின் காரியங்களை அல்லாஹ் விடிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்கள் இரட்சகளின் மீது நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள்.

60. மேலும், எத்தனையோ பிராணிகள் – அவை தங்கள் உணவைச் சமந்து திரிவதில்லை; அல்லாஹ் தான் அவைகளுக்கும், உங்களுக்கும் உணவளிக்கிறான்; (இவ்வாறுக்க, அதற்காக நீங்கள் ஏன் அதிகக் கவுலைப்பட வேண்டும்?) அவனையாவையும்) சென்றியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.

61. மேலும், "வானங்களையும் பூமியையும் படைத்து, சூரியனையும், சந்திரனையும் (தன் திட்டப்பிரகாரமே நடக்கும் படி) வசப்படுத்தியவன் யார்?" என்று (நபியே) நீர் அவர்களைக் கேட்பிராயின், "அல்லாஹ்" என்று அவர்கள் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின், அவர்கள் (அவனை வணங்குவதைவிட்டும்) எங்கு திருப்பபடுகிறார்கள்?

62. அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களில் தான் நாடியவர்களுக்கு (வாழ்க்கை வசதிகளுக்குத் தேவையான) உணவை விரிவாகவும் கொடுக்கிறான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவோடும் கொடுக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளையும்(பற்றி) நன்கறிந்தவன்.

63. மேலும்,(நபியே!) "வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி அதனைக் கொண்டு பூமியை – அது இறந்ததன்பின் உயிர்ப்பிப்பவன் யார்?" என்று நீர் அவர்களைக் கேட்பிராயின், அல்லாஹ்" என்று அவர்கள் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்; (அதற்கு) "புகழுளைத்தும் அல்லாஹ் வகுக்கே உரியது" என்று நீர் கூறுவிராக! எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

وَمَا هُنَّا بِحَيَاةِ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ لَعْبٌ وَأَنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
 لِهِيَ الْحَيَاةُ مَلَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلُكِ دَعَوْا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَلْ كُلُّمَا نَجَّهُمُ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
 يُشْرِكُونَ ﴿٢٨﴾ لِيُكْفِرُوا بِآيَاتِنَا تَنْهَمُهُمْ وَلَيَتَمَتَّعُوا بِسُوفَ
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ أَوْ لَمْ يَرُوا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِنَّا وَيَخْطُفُ النَّاسُ
 مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَنِعْمَةُ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَأَكْذَبَ بِالْحَقِّ
 لَهَا جَاءَهُ الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَنْثُوَى لِلْكُفَّارِينَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ
 جَهَدُوا فِي سَبِيلِنَا هُنَّ مُغْرَبُوْنَ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

سُورَةُ الْمُكَافِرِ سُورَةُ زَيْنَبِ بْنِ عَائِدٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْهُنَّا ﴿١﴾ عَلَيْهِتِ الرَّوْمُ ﴿٢﴾ فِي أَدْنِ الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
 عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بَضِّعِ سِنِينَ هَذِهِ الْأَمْرُ مِنْ
 قَبْلٍ وَمِنْ بَعْدٍ وَيَوْمَئِذٍ يَقْرَأُهُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾
 يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

64. மேலும், இவ்வுகக் காழ்க்கை வீதும், விளையாட்டுமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவர்கள் அறிந்தவர்களாக இருப்பின் நிச்சயமாக மறுமையின் வீடு, அதுவே (நித்திய) வாழ்க்கையாகும்.

65. மேலும், அவர்கள் கப்பலில் ஏறி (யில் ஆபத்தில் சிக்கி)க் கொண்டால், அவர்கள் முற்றிலும் வளைக்கத்தை அவனுக்கே கலப்பற்றதாக ஆக்கியவர்களாக அல்லாஹ்வை அழைக்கின்றனர்; அவன், அவர்களைக் கரையின் பால் (சேர்த்து வைத்துக்) காப்பாற்றிய பொழுது, அவனுக்கே அவர்கள் இணைவைக்கின்றனர்.

66. நாம் அவர்களுக்கு அருளியதை அவர்கள் நிராகரிப்பதற்காகவும் (தங்கள் விருப்பப்படி) அவர்கள் சுகமனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதற்காகவும் (இணைவைக்கின்றனர்.) ஆனால் அவர்கள் (இதன் பலனை) விரைவில் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

67. அவர்களைச் சூழ (மக்காவிற்கு வெளியில்) உள்ள மனிதர்கள் எதிரிகளால் இறாய்ஞ்சித் தூக்கிக் கொண்டிருப்பதும் (இந்த மக்காவை) அபயமனிக்கும் புளித் தீட்டுமாக நாம் ஆக்கியிருப்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? இவர்கள் பொய்யை சிக்வாசங்கொண்டு, அல்லாஹ்வின் (இந்த) அருட்கொட்டையையும் நிராகரிக்கின்றனரா?

68. இன்னும், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனைச்செய்தவனை விட, அல்லது சத்தியத்தை... அது தன்னிடம் வந்த போது பொய்யாக்கியவனை விட மிக்க அக்கிரமக்காரன் யார்? (இத்தகைய) நிராகரிப்போரின் தங்குமிடம் நரகத்தில் இல்லையா?

69. மேலும், நம்முடைய வழியில் (செல்ல) முயற் சிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் - நிச்சயமாக நாம் அவர்களை, நம்முடைய (நேரான) வழியில் செலுத்துகின்றோம்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மை செய்யோர்களுடன் இருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 30

அர்ணும் - ரோமாபுரி

வசனங்கள் : 60 மக்கீ ருக்ஷங்கள் : 6

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையேன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).**

1. அலிஹப்பலாம் மீம்.
2. ரோமாபுரி(பாரசீகர்களால்) வெற்றி கொள்ளப்பட்டுவிட்டது.
3. சமீபத்திலுள்ள பூமியில் - அவர்களின் தோல்விக்குப் பிறகு அவர்கள் வெற்றியடைவார்கள் -
4. சில வருடங்களில் (அவர்கள் வெற்றியடைவர். வெற்றி தோல்வி அளிக்கும்) அதிகாரம் (இதற்கு) முன்னரும் (இதற்குப்) பின்னரும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; (அவர்கள் வெற்றியடையும்) அந்நாளில், சிக்வாசிகள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.
5. அல்லாஹ்வின் உதவிகொண்டு (மகிழ்ச்சி அடைவர்). அவன் தான் நாடியவர்களுக்கு உதவி புரிகிறான்; அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; பெருங் சிருபையடையவன்.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ^٦ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ
 الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ^٧ أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِيقَ وَاجْلِ مُسَئِّلٍ وَ
 إِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمُ الْكُفَّارُونَ^٨ أَوْ لَمْ يَسِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمِروهَا أَكْثَرَ
 مِمَّا عَمِرُوهَا وَجاءَ نَهْرُ رَسْلَهُ^٩ بِالْبَيْتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
 وَلَكِنَّ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ^{١٠} ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 أَسَاءُوا وَالسُّوءُ آتِيَّ أَنَّ كَذِبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا هُمْ أَيْسَرُهُمْ^{١١}
 اللَّهُ يَبْدُؤُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ^{١٢} وَيَوْمَ
 تَقْوِيمُ السَّاعَةِ يُبَيِّلُ الْمُجْرُمُونَ^{١٣} وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
 مِنْ شَرِّ كَايِهِمْ شُفَعَةً وَكَانُوا إِشْرَكَ كَايِهِمْ كُفَّارِيْنَ^{١٤}
 وَيَوْمَ تَقْوِيمُ السَّاعَةِ يَوْمَ إِنْ يَسْقُطُونَ^{١٥} فَإِنَّمَا الَّذِينَ
 أَمْنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحَبَّرُونَ^{١٦}

6. (இது) அல்லாஹ்வடைய வாக்குறுதி: அல்லாஹ் தன்னுடைய வாக்குறுதியில் மாற்றம் செய்யமாட்டான்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

7. அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிப்படையானதை(மட்டும்) அறிவார்கள்; அவர்களோ மறுமையைப் பற்றி மறந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

8. அவர்கள் தங்களைப்பற்றி(அல்லாஹ் அவர்களைஎவ்வாறு படைத்துள்ளான் என) சீந்தித்துப்பார்க்கவில்லையா? வானங்களையும், பூமியையும், அவையிரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் உண்மையை (நீதியை)க் கொண்டும், ஒவ்வொள்ளுக்கும் குறிப்பிடப்பட்ட தவணையைக் கொண்டுமே தவிர அல்லாஹ் படைக்கவில்லை; இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் தங்கள் இரட்டகணின் சந்திப்பை நிராகரிக்கக் கூடியவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

9. இவர்கள் பூமியில் சுற்றித்திருந்து, இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை(கவனித்து)ப் பார்க்கவேண்டாமா? (முன் இருந்த) அவர்கள், இவர்களைவிட மிகுந்த பலசாலிகளாக இருந்தனர்; இவர்கள் எவ்வளவு பூமியைப் பண்படுத்தி விவகாயம் செய்து அபிவிருத்திச் செய்தார்களோ அதை விட அதிகமாகப் (பூமியைப்) பண்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்தவர்களாகவும் அவர்கள் இருந்தார்கள்; இன்னும் (அல்லாஹ் வினால் அனுப்பப்பட்ட) அவர்களின் தோதர்கள் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக்கொண்டு அவர்களிடம் வந்தார்கள்; ஆகவே அல்லாஹ் ஒருபோதும் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்வதற்காக இருக்கவில்லை; எனினும் அவர்கள் (அந்தபிமார்களைப் பொய்யாக்கி) தங்களுக்குத்தாழே அநியாயம் செய்து கொண்டனர்.

10. பின்னர், தீமை செய்து கொண்டிருந்தவர்களின் முடிவு, அல்லாஹ்வடைய வசனங்களை அவர்கள் பொய்யாக்கியதாலும், அவற்றை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்ததாலும் மிகத்தீயதாகவே அழிவிட்டது.

11 (மனிதர்களே!) அல்லாஹ்(வே)படைப்பை(ஆரம்பமாக)த் தொடங்குகின்றான்; பின்னர், அதனை அவன் மீளவைப்பான்; பின்னர், (மனிதர்களே!) நங்கள் (அனைவரும்) அவனிடமே(மறுமைக்காக)திரும்பக் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்.

12. மேலும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளில், குற்றவாளிகள் நம்பிக்கையிழந்து விடுவார்கள்.

13. (ஏனைன்றால், அல்லாஹ்வடக்கு இணையாக்கிய) அவர்களுடைய இணையாளர்களிலிருந்து பரிந்துரையாளர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கவேமாட்டார்கள்; தாங்கள் இணையாக்கியவர்களை அவர்களும் நிராகரிப் போராகி விடுவார்கள்.

14. இன்னும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளில்_ (விசவாசிகள், நிராகரித்தோர் என இருபிரிவாக) அந்தாளில் அவர்கள் பிரிந்து விடுவார்கள்.

15. எனவே, "விசவாசங்கொண்டு, நற் கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்_ (மறுமையில் கவனபதியிலுள்ள உள்ளதமான) பூங்காவளத்தில் அவர்கள் மகிழ்ச்சிக்கப்படுவார்கள்.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَتِنَا وَلَقَائِي الْآخِرَةِ
 فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١﴾ فَسُبْهُنَ اللَّهُ حَمْدُنَ
 شَهْوَنَ وَحَمْدُنَ تُصْبِحُونَ ﴿٢﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَعِيشَيَا وَحَمْدُنَ تُظَهَرُونَ ﴿٣﴾ يُخْرِجُ الْحَمْدَ مِنَ
 الْمَيَتِ وَيُخْرِجُ الْمُبَيَّتَ مِنَ الْحَمْدِ وَيُخْبِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا وَكَذَّالِكَ تُخْرِجُونَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَيْتَهُ أَنْ خَلَقْتُمُ مِنْ
 تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا هُوَ بَشَرٌ تُنَشِّرُونَ ﴿٥﴾ وَمَنْ أَيْتَهُ أَنْ خَلَقَ
 لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَرْوَاحًا تَسْكُنُهُ إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
 مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦﴾
 وَمَنْ أَيْتَهُ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافَ الْسَّنَاتِ
 وَالْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٧﴾ وَمَنْ أَيْتَهُ
 مَنَامًا كُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ أَيْتَهُ بِرِيَّكُمُ الْبَرْقَ
 خُوفًا وَطَمَعًا وَيُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْبِي بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٩﴾

16. மேலும், (நம்மை) நிராகரித்து, நம்முடைய வசனங்களையும், மறுமையின் சந்திப்பையும் பொய்யாக்குகின்றார் களே அத்தகையோர்— அவர்கள் வேதனையில் பிரசண்னமாக்கப்படுவர்கள்.

17. ஆகவே, (விசுவாசிகளே) நீங்கள் மாலைப் பொழுதை அடையும்போதும், காலைப் பொழுதை அடையும்போதும் அல்லாஹ் வைத் துதி செய்து கொண்டிருங்கள்.

18. வானங்களிலும், பூமியிலும் புகழுனைத்தும் அவனுக்கே உரியன; இன்னும், முன்னிரவிலும், நீங்கள் நடுப்பகளை அடையும் சமயத்திலும் (அல்லாஹ் வைத் துதியுங்கள்).

19. அவன் உயிரற்றதிலிருந்து உயிருள்ளதை வெளிப்படுத்துகின்றான்; மேலும், அவன் உயிரிலிருந்து உயிரற்றதை வெளிப்படுத்துகின்றான்; அவனே பூமியை அது இறந்ததாகி வறண்டபின் (செழிப்பாக்கி) உயிர்ப்பிக்கின்றான்; இவ்வாறே (மரணநித்த பின்னர் மறுமையில்) நீங்களும் வெளிப்படுத்தப்படுவீர்கள்.

20. இன்னும், அவன் உங்களை மன்னிலிருந்து படைத்திருப்பதும், பின்னர், இப்பொழுது நீங்கள் (பூமியின் பல பாகங்களிலும்) மனிதர்களாக பரவி இருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும். சிந்தித்து உணரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு இதில் நிச்சயமாக (பல) அத்தாட்சிகளிலிருக்கின்றன.

21. (நீங்கள் சேர்ந்து வாழக்கூடிய உங்கள்) மனைவிகளை நீங்கள் அவர்களிடம் மனதிம்மதி பெறுவதற்காக உங்களிலிருந்தே உங்களுக்காக அவன் படைத்து, உங்களுக்கிடையில் அன்பையும், கிருபையையும் ஆக்கியிருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும். சிந்தித்து உணரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு இதில் நிச்சயமாக (பல) அத்தாட்சிகளிலிருக்கின்றன.

22. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்திருப்பதும், உங்களுடைய மொழிகளும், நிறங்களும் வேறுபட்டிருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; இதில் அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாக (பல) அத்தாட்சிகளிலிருக்கின்றன.

23. இரவிலும், பகலிலும் நீங்கள் நித்திரை செய்து (துடினைப்பாறிக்கொள்) வதும், (பூமியின் பல பாகங்களுக்குச் சென்று) நீங்கள் அவனுடைய பேரருளைத் தேடிக்கொள்வதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; (கவனமாகச்) செவியிறும் சமூகத்தார்க்கு, இதில் நிச்சயமாக (பல) அத்தாட்சிகளிலிருக்கின்றன.

24. இன்னும், பயமும், ஆதரவும் தரக்கூடியவாறு மின்னலை அவன் உங்களுக்குக் காண்பிப்பதும், வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி வைத்துப் பின்னர் அதனைக் கொண்டு பூமியை அது இறந்த (தாகி வறண்ட) பின் உயிர்ப்பிக்கி வைத்துச் செழிக்க)ச் செய்வதும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும். (அல்லாஹ் வின் பிரமாண்டமான அத்தாட்சிகளை) அறிந்து கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சிகளிலிருக்கின்றன.

وَمِنْ أَيْتَهُ أَنْ تَقُومَ السَّمَاوَاتِ الْأَرْضُ يَأْمُرُهُ نَحْنُ إِذَا دَعَاهُ كُمْ
 دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تُخْرُجُونَ ⑯ وَلَهُ مَنْ فِي
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مُكْلِفٌ لَهُ قَنْبُونَ ⑰ وَهُوَ الَّذِي يَبْدُوا
 الْخَلْقَ تُشَيْعِيدُهُ وَهُوَ أَهُونُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمِثْلُ الْأَكْبَلُ
 فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑱ ضَرَبَ لَكُمْ
 مَثَلًا مِنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَاءً مَكْتُوبًا إِيمَانُكُمْ
 مِنْ شُرَكَاءِ فِي مَا رَأَيْتُمْ فَإِنَّمَا فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُ
 كَحِيفَتُكُمْ أَنفُسُكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَتِ لِقَوْمٍ لَمْ يَعْقِلُونَ ⑲
 بَلِ اتَّبَعُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي
 مَنْ أَضَلَ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَصِيرٍ ⑳ فَاقْتُمْ وَجْهَكَ
 لِلَّذِينَ حَنِيفًا فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا مَا
 تَبْدِيلٌ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَرِيبُونَ وَلَكِنَّ الْكُثُرَ
 النَّاسَ لَا يَعْلَمُونَ ㉑ مِنْيَيْنِ لِلَّيْلِ وَالنَّهَوَةِ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ㉒ مِنَ الَّذِينَ قَرْقُوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا يَشْيَعُونَ كُلُّ حُزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ㉓

25. வானமும், பூமியும் அவன் கட்டளைப்படி நிலைபெற்று நிற்பதும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; பின்னர், அவன் உங்களை ஒருமூறை அழைத்தால், அதே சமயம் நீங்கள் பூமியிலிருந்து வெளிப்பட்டுகிடுவீர்கள்.

26. வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவையாவும் அவனுக்கே உரியன! (இவை) ஒவ்வொன்றும் அவனுக்கே கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றன.

27. அவன் எத்தகையவளென்றால், படைப்பை (முன் மாதிரியின் நியே ஆரம்பமாக) அவன் தொடங்குகின்றான்; பின்னர் அதை அவன் மீணவைக்கிறான்; இது அவனுக்கு மிகவும் எளிதானதாகும். வானங்களிலும், பூமியிலும் மிக்க மேலான வர்ணனை(பன்பு) அவனுக்குரியிதே; மேலும், அவனே (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

28. (மனிதர்களே!) உங்களிலிருந்தே உங்களுக்கு ஒர் உதாரணத்தை (அல்லாஹ் வாகீய) அவன் கூறுகிறான்: உங்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களிலிருந்து, நாம் உங்களுக்கு வழங்கிய (செல்வம், அதிகாரம் முதலிய) வற்றில், நீங்கள் (அனைவரும்) அதில் சமமானவர்களாக இருக்கும் கூட்டுக்காரர்கள் உங்களுக்கு உண்டா? நீங்கள் உங்களைப் (போன்ற கதந்திரமான கூட்டுக்காரர்களின் நன்மைகளை) பயந்து கொள்வது போன்று (உங்களுக்குச் சமமான கூட்டுக்காரர்களாக அடிமைகளான அவர்கள் ஆகிலிடும் விஷயத்தில்) அவர்களை நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்; (உங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்த அடிமையை உங்களுக்கு சமமானவர்களாக ஆக்க நீங்கள் விரும்பாத போது, அல்லாஹ் வுக்கு மற்றவர்களை எவ்வாறு சமமாக்குகிறீர்கள்?) அறிவுடைய சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறு விவரித்துக் கூறுகிறோம்.

29. மாறாக, அநியாயக்காரர்கள் எவ்வித அறிவுமின்றியே தங்களுடைய மனோ இசைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்; எனவே, அல்லாஹ் எவர்களை வழிகெடுத்து நிட்டானோ அவர்களை நேர் வழியில் கொண்டு வருபவர் யார்? மேலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யபவர்களும் இல்லை.

30. (நபியே!) நீர் உம்முடைய முகத்தை மார்க்கத்தின்பால் (முற்றிலும்) திருப்பியவராக நிலைநிறுத்தி விடுவீராக! அல்லாஹ் மனிதர்களை (நாட்ட மார்க்கத்) தில் படைத்தானே அத்தகைய இயற்கை மார்க்க(மாகிய இல்லா)த்தை (பற்றிப்பிடித்து நிலைத்திருப்பீராக) அல்லாஹ் வின் படைப்பில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை; இதுவே (சரியான) நிலையான மார்க்கமாகும். எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

31. (விசுவாசிகளே!) அவன்பக்கமே திரும்பியவர்களாக (இயற்கை மார்க்கமான இல்லாத்தில் நிலைத்திருங்கள்), இன்னும் அவனை பயந்து கொள்ளுவதை; தொழுங்கையையும் நிறைவேற்றுவதை; மேலும் இளைவைத் துக்கொண்டிருப்போரில் நீங்கள் ஆகிலிடாதீர்கள்.

32. தங்கள் மார்க்கத்தை (பலவாறாக) ப்பிரித்து, (பல) பிரிவினர் களாக ஆகிலிட்டனரே, அத்தகையோரில் (நீங்கள் ஆகிலிட வேண்டாம் அவ்வாறுபிரிந்த) ஒவ்வொரு பிரிவாரும் தங்களிடமுள்ள (தவறான) தைக் கொண்டு சந்தோஷப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர்.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْهُمْ مُّنْبِئِينَ إِلَيْهِ مُشْرِكًا إِذَا
 أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرَقَ بَيْنَهُمْ بِرَزْقٍ مَّا يُشَرِّكُونَ ۝ لَيَكْفُرُوا
 بِمَا أَتَيْنَاهُمْ فَتَنْتَعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا
 فَهُوَ يَسْكُنُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشَرِّكُونَ ۝ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرَجُوا
 بِهَا وَأَنْ تُصْبِحُهُمْ سَيِّئَةً فَمَا قَدَّمُوا إِلَيْهِمْ إِذَا هُوَ يَقْتَلُونَ ۝
 أَوْ لَحْيَهُ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ طَائِنَ فِي
 ذَلِكَ لَكَيْتَ لِقَوْمٍ نُؤْمِنُونَ ۝ قَاتَ ذَالْفُرُونِيْ حَقَّهُ وَ
 الْمُسْكِنِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرُ الَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ
 اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَا أَتَيْنَاهُمْ مِنْ رِبَالٍ يَرْبُوْا
 فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا أَتَيْنَاهُمْ مِنْ زَكُوْةً
 شَرِيدُونَ وَجْهَهُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَكُوْنَهُوَرَزْقَكُوْنَهُوَبِتَكُوْنَهُوَجِيدِكُوْنَهُوَهَلْ مِنْ
 شَرِكَائِكُوْنَهُوَمَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُوْنَهُوَمَنْ شَيْءٌ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَنْهُ
 يُشَرِّكُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيَهُ
 النَّاسِ لِيُذْيِقُهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا الْعَلَمُهُوَرِجُونَ ۝

33. மனிதர்களை ஏதேனுமொரு தீங்கு தொட்டுவிடுமானால் அவர்கள் தங்கள் இரட்சகளை_(கலப்பற்றி இதயத்துடன் அவனுக்கு இணையாளர்களை ஆக்காது) அவன் பாலே திரும்பியவர்களாக (அவனை மட்டும் பிரார்த்தித்து) அழைக்கின்றார்கள்; பின்னர், அவன் (அத்தீங்கை நீக்கி) அவர்களை தன்னிடமிருந்துள்ள அருளை சுவைக்கும்படிச் செய்தால், அப்பொழுது அவர்களிலிருந்து ஒரு பிரிவினார், தங்களுடைய இரட்சகனுக்கே இணைவைக்கின்றனர்.

34. நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததை அவர்கள் நிராகரிப்பதற்காக (இணைவைக்கிறார்கள்) ஆகவே, நீங்கள் (இவ்வுலகில்) சுகமனுபவியுங்கள்; (அதன் விளைவை) அடுத்து நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

35. அல்லது (வணக்கத்தில் இணையாக்கும்) இவர்களுக்கு யாதோர் சான்றை நாம் இறக்கிவைத்திருக்கிறோமா? அப்போது அது, அவர்கள் எதைக் கொண்டு இணைவைத்து (அவர்கள் வணங்கி)க் கொண்டிருக்கிறார்களோ அது பற்றிக்கூறும்; (ஆனால் அவவாறு எதுவுமில்லை).

36. இன்னும் நாம் மனிதர்களுக்கு (நம்முடைய) அருளைச்சுவைக்கச் செய்தால், அதைக்கொண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்; அவர்களுடைய கைகள் முற்படுத்தியவற்றின் காரணமாக அவர்களுக்கு யாதோரு தீங்கேற்பட்டால், அப்பொழுது அவர்கள் நிராகரியடைந்து விடுகிறார்கள்.

37. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரங்களை விசாலமாக்குகிறான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவோடு (சுருக்கியும்) கொடுக்கிறான் என்பதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லையா? விசாலங்கொண்ட சமூகத்தாருக்கு, நிச்சயமாக இதில்(பல) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

38. ஆகவே (நமியே உமது பொருளில்) உறவினருக்கு அவருடைய உரிமையை கொடுத்து விடுவீராக! (அவ்வாறே) ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் (அவர்களுடைய பாத்தியதையைக் கொடுத்து விடுவீராக!) அல்லாஹுற்வுடைய திரு முகத்தை நாடுகிறவர்களுக்கு இதுவே மிகச் சிறந்ததாகும்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வெற்றியாளர்கள்.

39. (மற்ற) மனிதர்களுடைய பொருட்களில் (சேர்ந்து உங்கள் பொருள்களும்) பெருகி (வளர்ந்து) விடுவதற்காக வட்டிக்கு நீங்கள் கொடுக்கிறீர்களே அது அல்லாஹுற்விடத்தில் (பெருகி) வளர்வதில்லை; அன்றியும், அல்லாஹுற்வின் (சங்கையான) முகத்தை நாடியவர்களாக ஜகாத் திலிருந்து எதை நீங்கள் கொடுக்கின்றீர்களோ, (அது அல்லாஹுற்விடத்தில் பெருகி வளரும்.) இத்தகையோர்தாம் (தம் கூலியை) இரட்டிப்பாக்கிக் கொண்டவர்களாவர்.

40. அல்லாஹ் எத்தகையவளென்றால், அவன் உங்களைப் படைத்தான்; பின்னர் அவன் உங்களுக்கு வாழ்வாதாரங்களைக் கொடுத்தான்; பின்னர் அவன் உங்களை மரணிக்கச் செய்வான்; பிறகு, அவன் உங்களை உயிர்ப்பிப்பான்; அவற்றில் எதையேனும் ஒன்றைச் செய்பவர்கள் உங்கள் இணையாளர்களில் (எவ்வரே னும்) உண்டா? அவன் தூயவன்; அவர்கள் இணைவைப்பதைவிட்டும் அவனே மிகவும் உயர்ந்தவன்.

41. மனிதர்களின் கைகள் சம்பாதித்த (தீய)வற்றின் காரணமாகக் கண்ணிலும், கடலிலும் (அழிவு)குழப்பம் வெளிப்பட்டுவிட்டது; அவர்கள் செய்த (தீய)வற்றில் சிலவற்றை அவர்களுக்கு அவன் சுவைக்கும்படிச் செய்வதற்காக (இவ்வாறு சோதிக்கிறான்; அதன் மூலம்) அவர்கள் (தவ்பாச் செய்து அவன் பால்) திரும்பிவிடுவார்கள் என.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكَانَ أَكْثُرُهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿٢﴾ فَأَقْتُمْ وَجْهَكَ لِلَّذِينَ
 الْقَيْمَوْنَ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمًا لَّا مَرْدَلَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِنْ
 يَصْدُّ عَوْنَ ﴿٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرٌ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلَا نَنْسِهُمْ يَمْهُدوْنَ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ امْتُنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّلِحَاتِ مَنْ فَضْلِهُ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَيْتَهُ
 أَنْ يُرِسَّلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذْيِقُكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ
 الْفَلَكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥﴾ وَ
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمٍ هُمْ فَجَاءُوهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَإِنْتَقْتَلْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
 عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦﴾ أَللَّهُ الَّذِي يُرِسَّلُ الرِّيَاحَ
 فَتُشَيِّرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ
 كَسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلْلِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ
 مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٧﴾ وَإِنْ
 كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُتَرَكُ عَلَيْهِمُ مِنْ قَبْلِهِ لَمْ يُبَلِّسُنَّ ﴿٨﴾

42. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "பூமியில் நீங்கள் சுற்றித் திரிந்து (உங்களுக்கு) முன் னிருந்தவர் களின் முடிவு எப்படி இருந்தது? என்பதைப் பாருங்கள்; (முன் னிருந்த) அவர்களில் பெரும்பாலோர், இணைவைத் துக்கொண்டிருப்போராகவே இருந்தனர்."

43. ஆகவே(நபியே) அல்லாஹ்விடமிருந்து அதைத் தடுத்துவிடமுடியாதஞ்சான் வருவதற்கு முன்னதாகவே நீர் உம்முடைய முகத்தை நிலையான மார்க்கத்தின் பக்கம் (திருப்பி) நிலை நிறுத்துவீராக! அந்தாளில் (நல்லோர் தீயோர் வெவ்வேறாகப்) பிரிந்துவிடுவார்கள்.

44. எவர் (அல்லாஹ்வை) நிராகரித்தாரோ அவருடைய நிராகரிப்பு அவர் மீதே (கேடாக) இருக்கும். எவர் நற்காரியங்களைச் செய்தாரோ, அவர்கள் (அதன் மூலம் மறுமையில்) தங்களுக்கே(அருட்கொடைகளின் நன்மைகளை) அமைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

45. விசவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் தன் பேரருளினிருந்து கூலி கொடுப்பதற்காக (அவர்கள் அந்தாளில் பிரிந்துவிடுவார்கள்) நிச்சயமாக அவன் நிராகரிப்போரை நேசிக்கமாட்டான்.

46. (மழையைக்கொண்டு) நற்செய்தி கூறுபவைகளாக காற்றுகளை அவன் அனுப்புவது அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; அவனுடைய அருளினிருந்து உங்களை கலைக்கக் செய்வதற்காகவும், அவன் கட்டளையைக் கொண்டு கப்பல்கள் (கடலில்) கெல்வதற்காகவும் (அவற்றின் மூலம் பிரயாணம் செய்து) அவனின் பேரருளை நீங்கள் தேடிக் கொள்வதற்காகவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (அவன் காற்றுகளை நன்மாராயமாக அனுப்புகிறான்).

47. மேலும் (நபியே) திட்டமாக நாம் உமக்கு முன்னர் அநேக தூதர்களை அவர்களுடைய சமூகத்தார்களிடம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களும் தெளிவானவைகளான அத்தாட்சி களை அவர்களிடம் கொண்டுவந்தனர்; (எனிலும், அவற்றை அவர்கள் நிராகரித்து குற்றமிழைத்தனர்.) ஆகவே, குற்றமிழைத்தோர் நாம் தன்டித்தோம்; விசவாசிகளுக்கு உதவி செய்வதும் நம்மிது கடமையாக இருந்தது.

48. அல்லாஹ் ஏத்தகையவென்றால் — அவன் காற்றுகளை அனுப்பிவைக்கின்றான். பின்னர், அவை மேகங்களை ஓட்டுகின்றன; பிறகு தான் நாடியவாறு அதனை வானத்தில் பரத்துகிறான்; அதைப் பலதுண்டுகளாகவும் அவன் ஆக்கிலிடுகிறான்; பின்னர், அதன் மத்தியிலிருந்து மழை வெளிவருவதை நீர் காண்பீர்; பிறகு தன் அடியார்களில் தான் நாடியவருக்கு அதை வந்தடையும்படி அவன் செய்துவிட்டால் அப்போது அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

49. அவர்கள் மீது அ(ம்மழையான) து இறக்கப்படுவதற்கு முன்னர் — (மழையின்மையால்) அதற்கு முன்னரும் — அவர்கள் நிராசையுடையோராய் இருந்தார்கள்.

فَانظُرْ إِلَى أَثْرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُنْجِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ ذَلِكَ لَمْ يُنْجِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ① وَلَئِنْ
أَرْسَلْنَا إِلَيْهِ أَفْرَاوَةً مُصْفَرَّةً الظَّلُّوا مِنْ بَعْدِهِ كَمَا يَكْفَرُونَ ② فَإِنَّكَ
لَا تُشْعِمُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُشْعِمُ الصُّورَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَوْ امْدُرْتُمْ ③
وَمَا أَنْتَ بِهِدَى الْعُيُونِ عَنْ ضَلَالِهِمْ إِنْ تُسْبِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِمَا يَتَنَزَّلُ إِلَيْهِمْ فَهُوَ مُسِّيلُونَ ④ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضُعْفٍ
لَمْ يَجْعَلْ مِنْ بَعْدِ ضُعْفٍ قُوَّةً لَمْ يَجْعَلْ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
ضُعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ⑤
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ هُمُ الْبَشَرُونَ سَاعَةٌ
كَذَلِكَ كَانُوا يُوقَنُونَ ⑥ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَ
الْإِيمَانَ لَقَدْ لَمَشْتُمُ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثَةِ فَهَذَا
يَوْمُ الْبَعْثَةِ وَلَكُلُّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑦ فِي يَوْمِئِنْ لَا يَنْفَعُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ ⑧ وَلَقَدْ
ضَرَبَنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنَ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جَعَلْنَاهُمْ
بِالْيَةٍ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ أَنْتَ لَا مُبْطِلُونَ ⑨

50. ஆகவே, (நபியே) அல்லாஹ்வடைய அருளின் அடையாளங்களான பலன் கள்பால் நீர் கவனிப்பிராகி பூமியை, அது இறந்த(தாகி வறண்ட)பின் எவ்வாறு (செழிக்கக் கெய்து) அவன் உயிர்ப்பிக்கின்றான்; நிச்சயமாக இறந்தோரையும் அவன் உயிர்ப்பிக்கிறவன்; மேலும், அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையவன்.

51 மேலும்,(வறண்ட) ஒரு காற்றை நாம் அனுப்பி, அதைக் கொண்டு பயிரான)தை மஞ்சள்சித்திருப்பதாக அவர்கள் கண்டால், அதன் பின்னர் (நன்றியை மறந்து) நிராகரிப்போராகவே இருந்துவிடுகின்றனர்.

52. ஆகவே (நபியே)நிச்சயமாக நீர் இறந்தோரைச் செவியுறச் செய்யமாட்டார்; (உம்மால்முடியா து)இன்னும் கெவிடர்களையும் அவர்கள் புறமுதுகிட்ட வர்களாக புறக்கணித்து திரும்பிச் சென்றால் நீர் (உம்முடைய) அழைப்பை செவியுறச் செய்யமாட்டார்.

53. இன்னும் குருடர்களை_ அவர்களுடையவழிகேட்டைவிட்டும்(திருப்பி) நேர வழியில் செலுத்துபவராகவும் நீர் இல்லை; நம்முடைய வசனங்களை விசுவாசங் கொள் பவர்களைத்தவிர, (மற்றெவரையும்) நீர் செவியுறச் செய்யமாட்டார்; (விசுவாசித்த) அவர்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்கள்.

54. அல்லாஹ் _ எத்தகையவனென்றால், உங்களை (ஆரம்பத்தில்) பலவீனத்திலிருந்து அவன் படைத்தான்; பின்னர் பலவீனத்திற்குப் பிறகு (உங்களுக்கு) பலத்தையும் உள்டாக்கினான்; அப்பால் (அப்)பலத்திற்குப்பின்னர் (முதுமையின்)பலவீனத்தையும், முதுமைப்பருவத்தையும் ஆக்கினான்; தான் நாடியதைப் படைக்கிறான்; மேலும், அவனே (யாவையும்) நன்கறிந்தோன், மிக்க ஆற்றலுடையோன்.

55. மேலும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளின் குற்றவாளிகள் (இல்லவுகில்) கொஞ்சநேரமே தவிர தாங்கள் தங்கியிருக்கவில்லைன் ரூசத்தியம் செய்வார்கள். இவ்வாறே(இவ்வுகைத்தில் உண்மையைவிட்டும்) திருப்பப்படுவர்களாக இருந்தனர்.

56. (மார்க்க) அறிவும், விசுவாசமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தார் களே அத்தகையவர்கள்; (அதனை மறுத்து) "அல்லாஹ்வற்றின் ஏட்டில் உள்ளவாறு நிங்கள் உயிர் பெற்றெழும் (இந்)நாள் வரை திட்டமாகத் தங்கியிருந்தீர்கள்; எனவே இது(தான்) எழுப்பப்படும் நாள்; எனினும் நிச்சயமாக நிங்கள் (இதனை) அறிந்து கொள்ளாதவர்களாகவே இருந்தீர்கள் என்று கூறுவார்கள்.

57. ஆகவே அந்தாளில் அநியாயம் செய்தவர்களுக்கு அவர்களின் புகல்கள் பயனாளிக்காது; (அவர்களின்) இரட்சகணைத் திருப்பதிப்படுத்தும் எச்செய்வையும் செய்ய) அவர்கள் சிரமப்படுத்தப்படவுமாட்டார்கள்.

58. மனிதர்களுக்கு வேண்டிய ஒவ்வொரு(விதமான) உதாரணத்தையும் இந்தக் குர் ஆளில் நிச்சயமாக நாம் கூறி இருக்கிறோம்; மேலும், எந்த அத்தாட்சியை நீர் அவர்களிடம் கொண்டு வந்த போதிலும், (நபியே) உம்மையும், விசுவாசிகளையும் நோக்கி"நிங்கள் பொய்யர்களேயன்றி (வேறு) இல்லை" என்று நிராகரிப்போர் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்.

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ فَاصْبِرْ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفْنَكَ الَّذِينَ لَا يُؤْقَنُونَ ﴿٦﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَا يَعْصِي إِنَّمَا يَعْصِي رَبَّهُ مَنْ يَنْجُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

اللَّهُ أَنْتَ أَكْبَرُ^١ إِنَّمَا يَعْلَمُ الْعَلِيقَيْمُ^٢ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُحْسِنِينَ^٣
الَّذِينَ يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكُوْةَ وَهُمْ بِالآخِرَةِ هُمْ
يُوْقَنُونَ^٤ أُولَئِكَ عَلَى هُدَىٰ مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ^٥
وَمَنْ تَائِسَ مِنْ كَيْشَتَرِي لَهُوا الْحَدِيثِ لَيُضْلَلَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ^٦ وَيَخْذَنَ هَا هُزُوا^٧ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِمِّنٌ
وَإِذَا تُشْتَلِي عَلَيْهِ إِلَيْتَنَا وَلِيُمْسِكَدَرَا كَانَ لَهُمْ يَسِعُهَا كَانَ
فِي أَذْنِيهِ وَقَرَاءَةٌ بِعَذَابِ أَلِيمٍ^٨ إِنَّ الَّذِينَ امْنَوْا وَعَلَوْا
الصَّلِحَاتِ لَهُمْ جَنَاحُ التَّغْيِيرِ^٩ خَلِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقَّا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{١٠} خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَمَرِ
فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَبَيَّدَ بِكُوْكُوبَتِ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَائِبٍ
وَأَنْزَلَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَإِنَّنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رُوحٍ كَرِيمٍ^{١١}

59. இவ்வாறே அறியாதோரின் இதயங்கள் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிடுகிறான்.

60. ஆகவே (நபியே!) நீர் பொறுமையாய் இருப்பீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் வடிவதைய வாக்குறுதி உண்மையானதாகும்; ஆகவே முடிவில் நீர்தான் மிகைப்பீர், மறுமையை) உறுதிகொள்ளாதோர்நிச்சயமாக உம்மை, இலேசாகக் கருதிவிடவேண்டாம்.

அத்தியாயம் : 31

லுக்மான்

வசனங்கள் : 34 மக்கீ ருகஸ்கள் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. அலீஃப்லாம் மீம்.

2. இவை தீர்க்கமான அறிவு நிறைந்த (இவ்) வேதத்தின் வசனங்களாகும்.

3. (இது) நன்மை செய்வோருக்கு நேர் வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்கின்றது.

4. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்றுவார்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுப்பார்கள்; இன்னும், அவர்கள்_ மறுமையைக் கொண்டு அவர்களே_ உறுதியாக நம்பிக்கைக்கொள்வார்கள்.

5. இத்தகையோர்தாம், தங்கள் இரட்சகளின் நேர் வழியில் இருப்பவர்கள்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வெற்றிபெறுகிறவர்கள்.

6. (இவர்களைத் தவிர) மலிதரில்_அறிவின்றி அல்லாஹ்வின் வழியிலிருந்து (மனிதர்களை) வழிகெடுப்பதற்காக விணான செய்திகளை விலைக்கு வாங்குகின்றவர்களும் இருக்கின்றனர்; (அல்லாஹ்வின் வசனங்களாகிய) அதனைப் பரிகாசமாகவும் எடுத்துக் கொள்கின்றனர். இத்தகையோர் _ அவர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனை உண்டு.

7. மேலும், அ(த்தகைய)வனின் மீது நம்முடைய வசனங்கள் ஒத்திக்காண்பிக்கப்பட்டால், அவற்றை அவன் கேட்காதவனைப் போல், தன் னுடைய இரு காதுகளிலும் தடுப்பு உள்ளவனைப் போல் கர்வங் கொண்டவனாகப்படுறக்கணித்து)த்திரும்பிவிடுகிறான். ஆகவே, அவனுக்கு துன்புறுத்தும் வேதனையைக்கொண்டு(நபியே) நீர் நன்மாராய்ஸ் கூறுவீராக!

8. நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்டு, நந்தருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களுக்கு அருட்கொண்டியை கவனபதிக்காண்டு.

9. அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அல்லாஹ் வடிவதையை (இவ்) வாக்குறுதி உண்மையானதே! அவனோ (யாவளையும்) மிகைத்தோன், தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

10. அவன் வானங்களைத் தூண்களின்றியேபடைத்திருக்கிறான்; அதனை நீங்கள் பார்க்கின்றிர்கள்; பூமியில்_அது உங்கள்கொண்டு அசைந்து விடாதிருக்கும் பொருட்டு, அசையாத மலைகளையும் அதில் ஆக்கிவைத்தான்; இன்னும், ஒவ்வொரு(விதமான) பிராணியையும் அதில் அவன் பரவசீசெய்தான்; (மனிதர்களே! அல்லாஹ்வாகிய) நாமேவானத்திலிருந்து நீரை இறக்கிவைத்தோம்; பின்னர், (புற்பூண்டுகளில்) அழகான ஒவ்வொரு வகையிலிருந்து அதில் நாம் முளைக்கச் செய்தோம்.

هذَا خَلْقُ اللَّهِ فَارُوْنَيْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلْ
 الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ^١ وَلَقَدْ أَتَيْنَا الْقَوْمَ الْحِكْمَةَ إِنْ أَشْكُرُ
 لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرُ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَلَأَنَّ اللَّهَ عَنِّي
 حَمِيدٌ^٢ وَلَذِّ قَالَ لِقَنْ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعْظُمُهُ يَبْنِي لَا شُرُكَ لِلَّهِ
 إِنَّ الشُّرُكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ^٣ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَلَتْهُ
 أُمُّهُ وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامِيْنَ أَنْ اشْكُرْنِي وَلَا وَالِدَيْكُ
 إِلَى الْبَصِيرُ^٤ وَإِنْ جَهَدْكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ
 بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطْعِهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّجَى مَا مَعْرُوفٌ فَإِنَّا أَنْتَمْ
 سَيِّئُلُ مَنْ أَنْتَ بِاللَّهِ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعُكُمْ فَإِنَّبِيْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ^٥ يَبْنِي إِنْهَاكَ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
 فَتَكُنُ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِيْ بِهَا
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ حَمِيرٌ^٦ يَبْنِي أَقْوَى الصَّلَوةَ وَأَمْرُ
 بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ^٧
 إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ^٨ وَلَا تَصْعِرْ خَدَكَ لِلثَّالِثِ وَكَ
 تَمُشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ فُتَّالٍ فَغُورٌ^٩

॥(ஆகவே நபியே! நீர் அவர்களிடம் கூறுவீராக) "இவை (யாவும்) அல்லாஹ்வின் படைப்பாகும்; ஆகவே அவனையன்றி நீங்கள் வளக்கத்திற்குரிய வர்களெனக் கூறுகின்றன" அவர்கள் எதனைப் படைத்திருக்கின்றனர் என்பதை நீங்கள் எனக்குக் காண்பியுங்கள்; (அவ்வாறு ஒன்றும்) இவ்வளவு (அல்லாஹ்வையன்றி மற்றவைகளை வணங்கும் இந்த) அநியாயக்காரர் கள் பகிரங் கமான வழிகேட்டில் இருக்கின்றனர்.

12. நிச்சயமாக, நாம் லுக்மானுக்கு (ச்சிறந்த) அறிவையும் கொடுத்தோம்; நீர் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துவீராக (என்று கூறினோம்) இன்னும், எவர் நன்றி செலுத்துகின்றாரோ அவர் நன்றி செலுத்துவதெல்லாம் தம (துநன்மை)க்குத்தான்; மேலும், எவர் (அவனை) நிராகரிக்கின்றாரோ _ (அவர் தனக்கே தங்கைத் தேடிக்கொள்கிறார். ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் தேவையற்றவன் ; புகழுப்படுபவன் (என்று கூறினோம்).

13. மேலும், லுக்மான் தன் மைந்தனுக்கு_அவர் அவருக்கு உபதேசம் செய்தவராக_ என் அருமை மைந்தனே! நீ அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைக்காதே! நிச்சயமாக, இணைவைத்தல் மிகப்பெரிய அநியாயமாகும் என்று கூறியதை – (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக)

14. நாம் மனிதனுக்கு தன் பெற்றோர் (இருவருக்கும் அன்பு கொண்டு அரவனைத்துக் கொள்வது) பற்றி நல்லுபதேசமும் செய்தோம்; அவனுடைய தாய் பலவீனத்துக்கு மேல் பலவீனம் அடைந்தவளாக அவனைச் சுமந்தாள்; இன்னும் (அவனுக்குப் பால்குடி மறக்கடித்து) அவன் பிரிவது இரண்டு வருடங்களிலாகும்; (ஆகவே மனிதனே!) நீ எனக்கும், உன்னுடைய பெற்றோருக்கும் நன்றி செலுத்துவாயாக; (முடிவில்) என்னிடமே (உன்)மீருதல் இருக்கிறது.

15. எது பற்றி உனக்கு அறிவு(ஆதாரம்) இல்லையோ, அதை எனக்கு நீ இணையாக்குமாறு உன்னை அவ்விருவரும் வற்புறுத்தினால் (அவ்விவுயத்தில்) நீ அவ்விருவருக்கும் கீழ்ப்படியவேண்டாம்; ஆயினும், இவ்வுலகத்தில் நன்மையான காரியத்தில் நீ அவ்விருவருடனும் (அன்புடன் ஒத்து) உடலிருப்பாயாக; இன்னும், (வழிபாட்டில்) என்பால் திரும்பியவளின் வழியை நீ பிள்பற்றுவாயாக; பின்னர், நீங்கள் (யாவுரும்) என்னிடமே திரும்பி வந்து சேரவேண்டியதிற்கின்றது; அப்பொழுது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்.

16. "என்னருமை மைந்தனே! நிச்சயமாக அது (நன்மையோ, தமையோ) கடுகின் வித்தளவாக இருப்பினும் (சரி) அது ஒரு பாறைக்குள் அல்லது வானங்களில் அல்லது பூமியில் (மறைந்து) இருந்த போதிலும் (கேள்வி கணக்கின் போது) அல்லாஹ் அதனைக் கொண்டுவந்துவிடுவான்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் வெகுறுநுட்பமான (அறிவுடைய)வன்; நன்கு உள்ளர்பவன்."

17. "என்னருமை மைந்தனே! நீ தொழுகையை நிறைவேற்ற நுவாயாக! நன்மையைக்கொண்டும் (பிறரை) ஏவாயாக! பாவமான காரியங்களிலிருந்தும் (மனிதர் களை) விலக்குவாயாக! மேலும், உனக்கேற்படும் கஸ்டங்களை, நீ பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்வாயாக! நிச்சயமாக (அல்லாஹ் கட்டளையிட்ட) இது காரியங்களில், உறுதியானதில் உள்ளதாகும்."

18. அன்றியும், "(பெருமை கொண்டு) உன் முகத்தை மனிதர்களை விட்டும் திருப்பிக்கொள்ளாதே! மேலும், பூமியில் கர்வமாக நடக்காதே! நிச்சயமாக அல்லாஹ், தற்பெருமைக்காரர், கர்வங்கொள்டோர் ஒவ்வொருவரையும் நேசிக்கமாட்டான்."

وَاقْصِدَنِي مَشِيكَ وَاغْضُصُ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرُ الْأَصْوَاتِ
 لَصَوْتِ الْحَمِيرِ ۝ إِنَّمَا تَرَوُ أَنَّ اللَّهَ سَحَرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَآسِبَةَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةٌ ظَاهِرَةٌ وَبَاطِنَةٌ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتْبٍ مُّنِيرٍ ۝ وَ
 إِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَيْتُمُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَبَعُ مَا وَجَدْنَا
 عَلَيْهِ الْبَاءَ نَامًا أَوْ لَوْكَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعْيِ
 وَمَنْ يُسْلِمُ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ خَيْرٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرُوةِ الْوُنْقَى وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا
 يَعْرِزُنَكُمْ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنِيَّهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ
 عَلَيْهِ وَنِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ نَتَبَعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُهُمْ إِلَى
 عَذَابِ غَلِيظِ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ مَنَّ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ لِلَّهِ مَا
 فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَفْيُ الْحَمِيدُ ۝ وَلَوْلَا أَنَّمَا
 فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمْدُدُهُ مِنْ بَعْدِهِ
 سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَلِيمٌ ۝

19. மேலும், "உள் நடையில் மத்தியத்தை கடைப்பிடிப்பாயாக! உள் சப்தத்தையும் தாழ்த்திக்கொள்வாயாக! (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக சப்தங்களிலெல்லாம் மிக வெறுக்கத்தக்கது, கழுதைகளின் சப்தமே" (என்று கூறினார்).

20. (மனிதர்களே!) வானங்களில் உள்ளவற்றையும், பூமியில் உள்ளவற்றையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்திருக்கின்றான் என்பதையும், அவன் தன் அருட் கொடைகளை (அவற்றில்) வெளிப்படையானவற்றையும், மறைவானவற்றையும் உங்கள் மீது நிறைவாக்கியிருக்கின்றான் என்பதையும் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? (ஆனாலும்) மனிதர்களில் சிலர் கல்வியறிவோ, நேர் வழியோ, ஒனிமிக்க வேத(ஆதார)மோ இன்றி, அல்லாஹ்வைப் பற்றி (வீணாக)த் தர்க்கிக்கின்றனர்.

21. அன்றியும், "அல்லாஹ் இறக்கிய (இவ்வேதத்)தைப் பின்பற்றுக்கள்" என அவர்களுக்கு கூறப்பட்டால், (அதற்கு) அவர்கள், "அவ்வாறல்! எங்கள் மூதாதையரை எதன் மீதிருக்க நாங்கள் கண்டோமோ, அதனையே நாங்கள் பின் பற்ற ரூபோம்" என்றுக்கருகின்றனர்; அவர்களின் மூதாதையர்)களை வைத்தான் கொழுந்துவிட்டெரியும் வேதனையின்பால் அழைத்தாலுமா (அவர்களைப் பின்பற்ற ரூபார்கள்)?

22. எவர் – அவர் நன்மை செய்கிறவராயிருக்கும் நிலையில் (தனது காரியத்தை முழுமையாக ஒப்படைத்து) அல்லாஹ்வின் பால் தன் முகத்தை திருப்புகிறாரோ அவர், நிச்சயமாக மிக மிக பலமான தொரு கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டார்; சகல காரியங்களின் முடிவும் அல்லாஹ் விட்டமே இருக்கின்றது.

23. மேலும், (நபியே!) எவர் நிராகரித்துவிட்டாரோ, அவருடைய நிராகரிப்பு உமக்குக் கவலையை உண்டாக்க வேண்டாம்; அவர்களின் மீதாதல் நம் பக்கமேயாகும்; அது சமயம் அவர்கள் செய்தவற்றைப் பற்றி நாம் அவர்களுக்கு அறிவிப்போம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (மனிதர்களின்) நெஞ்சங்களில் உள்ளவைகளை நன்கறிகிறவன்.

24. (இம்மையில்) அவர்களைச் சிறிது சுகமனுபவிக்கச் செய்வோம்; பின்னர், கடுமையான வேதனையின்பால் (செல்லும்படி)நாம் அவர்களை நிர்ப்பந்திப் போம்.

25. மேலும் வானங்களையும், பூமியையும் சிருஷ்டித்தவன் யார்? என்று (நபியே!) நீர் அவர்களைக் கேட்பிராயின் அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்" என்று நிச்சயமாக கூறுவார்கள்; (அது பற்றி) புகழுள்ளதும் அல்லாஹ் வகுக்கே என்று கூறுவீராக! எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இரட்சகளை இவ்வாறு புகழ்ந்து துதி செய்ய) அறியமாட்டார்கள்.

26. வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவை அல்லாஹ் வகுக்கே உரியவை; (எனினும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் – (சகலவற்றிலிருந்தும்) அவன் தேவையற்றவன்; புகழ்ப்படுவன்.

27. மேலும், நிச்சயமாக பூமியில் உள்ள மரங்கள் (யாவும்) எழுது கோல்களாகவும், கடல் (நீர் யாவும் மையாக இருந்து) அ(து தீர்த்த)தற்கு பின்னர் ஏழுகடல்கள், அதனுடன் (மையாக) சேர்ந்து (கொள்ள அவற்றால் எழுதிக்) கொண்டிருந்தாலும் அல்லாஹ் வகுக்குள் வாக்குகள் (எழுதித்) தீராது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவையும்) விகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

مَا خَلَقْتُمْ وَلَا بَعْثَرْتُمْ إِلَّا لِنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ^{١٩}
 الْمَرْتَانَ اللَّهُ يُولِجُ الْيَوْلَى فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي الْيَوْلِ
 وَسَحَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ شَيْءٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمٍّ وَإِنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَيِيرٌ^{٢٠} ذَلِكَ بَيْانٌ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ^{٢١} الْمَرْتَانَ
 الْفُلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْدَتِ اللَّهِ لِيُرِيكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ^{٢٢} وَإِذَا أَغْشَيْهُمْ مَوْجُ الظَّلَلِ
 دَعَوْهُ اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَذِهِ أَجْلَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 فِيهِمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِأَيْمَانِهِ إِلَّا كُلُّ خَتَارٍ كَفُورٌ^{٢٣}
 إِيَّاكُمْ أَنْتُمُ الْقَوْارِبُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَعْبُزُ^{٢٤} وَإِلَّا
 عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلَدٍ هُوَ جَازِعٌ وَإِلَّا هُوَ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
 اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغْرِبُنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يُغَرِّنَّكُمْ بِاللَّهِ
 الْغَرُورُ^{٢٥} إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَ
 يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدَاءً
 وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِمَا يَرْضِي تَهْوِيَةً إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ خَيْرٌ^{٢٦}

28. (மனிதர்களே!) உங்களை(புதிதாக)ப்படைப்பதும்,(மரணித்தபின்) உங்களை (மீண்டும் உயிர் கொடுத்து) எழுப்புவதும் ஓர் ஆத்மாவைப் படை(த்து உயிர் கொடு)ப்பது போலவே தவிர(வேறு) இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ்,(யாவையும்) செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

29. (நபியே) நிச்சயமாக அல்லாஹ் இரவைப் பகலில் புகவைக்கிறான்; பகலை இரவில் புகவைக்கிறான் என்பதையும், சூரியனையும் சந்திரனையும் வசப்படுத்தி யிருக்கிறான் என்பதையும் நீர் பார்க்கவில்லையா? (இவற்றில்) ஒவ்வொன்றும் குறிப்பிடப்பட்ட தவணையின் பால் நடக்கின்றன; இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்யபவற்றை, நன்கு உணர்பவன்.

30. அது(ஏனெனில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் – அவனே மெய்யானவனாவான்; அவனைத் தவிர அவர்கள் அழைப்பது பொய்யானதாகும்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் – அவனே (சகலரையும்கீட்ட) உயர்வுடையவன்; மிகப்பெரியவன் என்ற காரணத்திலாகும்.

31. தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை உங்களுக்கு அவன் காணபிப்பதற்காகவேண்டி அல்லாஹ் வின் அருட்கொட்டையைக் கொண்டு, கடலில் நிச்சயமாக கப்பல் (மிதந்து) செல்வதை நீர் காணவில்லையா? நிச்சயமாக இதில், அதிகமாகப் பொறுமையுடையோர் – நன்றியுடையோருக்குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

32. (கடலில் பிரயாணிக்கும்) அவர்களை(ப் புயல் காற்றடித்து நாலா பக்கங்களிலிருந்தும்) அலைகள், மேல் முகடுகளைப் போல் சூழ்ந்து கொள்ளும் சமயத்தில் அல்லாஹ் வை – அவனுக்கே மார்க்கத்தை கலப்பற்றதாக ஆக்கியவர்களாக – அவர்கள் அழைத்துப் பிரார்த்தி)க்கின்றனர்; அவன், அவர்களைக் காப்பாற்றி கரை சேர்த்துவிட்டால், அப்போது அவர்களில் (அல்லாஹ் வை விசுவாசங் கொள்ளும்) நீதமானவரும் உண்டு; இன்னும் மிக நன்றிகெட்ட பெரும் சதிகாரர்களைத் தவிர, (மற்றெவரும்) நம்முடைய அத்தாட்சிகளை நிராகரிப்பதில்லை.

33. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகனுக்கு பயந்து கொள்ளாங்கள்; இன்னும், ஒரு நாளை பயப்படுங்கள்; (அந்தாளில்,) எந்தத் தந்தையும் தன் பிள்ளைக்கு உதவமாட்டான்; எந்தப் பிள்ளையும் தன் தந்தைக்கு எத்தகைய உதவியும் செய்யவனாக இல்லை. நிச்சயமாக (அந்தாள் வருமென்ற) அல்லாஹ் வை உடைய வாக்குறுதி, உண்மையானதாகும்; ஆகவே, நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கை உங்களை ஏமாற்றிவிடவேண்டாம்; (வைத்தானாகிய) ஏமாற்றுபவனும், அல்லாஹ் வைப்பற்றி உங்களை ஏமாற்றிவிடவேண்டாம்.

34. நிச்சயமாக அல்லாஹ் – அவனிடம் தான் மறுமைநான் பற்றிய அறிவு, இருக்கிறது; அவனே மழையையும் இறக்கிவைக்கிறான்; அவனே கர்ப்பங்களில் உள்ளவைகளையும் அறிகிறான்; எந்த ஆத்மாவும், நாளை அது எதைச் சம்பாதிக்கும் என அறியாது; மேலும், எந்த ஆத்மாவும் எந்தப் பூரியில் தனக்கு மரணம் சம்பவிக்கும் என்பதையும் அறியாது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அவனே) நன்கறிசிறவன்; (செய்திகளை) நன்குணர்பவன்.

سُكُونَ السَّمْخِ لِرَهْبَانِيَّةِ شَيْخِيْنِ بِكُوئُنْجَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

اللَّهُ تَعَزِّيْلُ الْكِتَبِ لِأَرَيْبٍ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ① أَمْ

يَقُولُونَ افْتَرَهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَا

أَتَهُمْ مِنْ تَذَيِّرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهَتَّدُونَ ② اللَّهُ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سَتَةِ أَيَّامٍ

ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ قَرِيبٍ وَلَا سَفِينَعِطٌ

إِفْلَاتٍ تَذَدَّ كُفُوْنَ ③ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ

يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِنَ الْعَادِلُونَ ④

ذَلِكَ عِلْمُ الْعَيْبِ وَالشَّهادَةُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑤ الَّذِي أَحْسَنَ

كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ⑥ ثُمَّ جَعَلَ

نَسْلَهُ مِنْ سُلْلَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ⑦ نُشَوَّهُهُ وَنَفْخَرَفِيْهُ مِنْ

رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْيَدَةَ قَلِيلًا مَا

شَكُورُونَ ⑧ وَقَالُوا إِذَا أَضَلَّنَا فِي الْأَرْضِ إِنَّا لَنَفْعِي

خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ يُلْقَاءُ رَبِّهِمْ كُفُوْنَ ⑨

அத்தியாயம் : 32

அஸ்ஸெண்டா — சிரம் பணிதல்
வசனங்கள் : 30 மக்கீ ருக்கிங்கள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்டுணையோன்
அல்லாஹ்வின் பேயரால் (இதுகிறேன்).

1. அவிஃப் லாம் மீம்
2. (நபியே! உம்மீது) அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்து (இவ) வேதம் இறக்கியுளப்பட்டது; அதில் யாதொருசந்தேகமுமில்லை.
3. மாறாக, "இதனை(ததாமாகவே)அவர் கற்பனை செய்துகொண்டார்" என்று (உம்மைப்பற்றி) அவர்கள் கூறுகின்றார்களா? அவ்வாறல்ல; எவர்களுக்கு உமக்கு முன் ஏர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர் வரவில்லையோ, அந்த சமூகத்தினருக்கு அவர்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காக அது உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து (அருளப்பட்ட) உண்மையான (வேதமா)கும்.
4. அல்லாஹ் எத்தகையவளென்றால், வாளங்களையும், பூமியையும், இவையிரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவகைளையும் ஆறு நாட்களில் அவன் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத் திற்குரியவாறும் அர்வின்மீதிருப்பதுவாறுதகுமோ அவ்வாறே) அர்வின்மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான்; அவனைத் தவிர உங்களுக்குப் பாது காலவளேனா, அல்லது (உங்களுக்குப்) பரிந்து பேசுபவனோ (வேறொருவரும்) இல்லை; (இதனை) நீங்கள் சிந்திக்கமாட்டார்களா?
5. வானத்திலிருந்து பூமிவரை உள்ள காரியத்தை அவன் நிர்வகிக்கின்றான்; பின்னர் (நிர்வகிக்கப்பட்ட காரியமான) அது நீங்கள் எண்ணுகின்ற (உங்கள்) கணக்கின்படி ஆயிரம் வருடங்களாக அதனுடைய அளவுஇருக்கும் (அந்தநாளில் அவன்பக்கம் உயரும்).
6. (மேற் கூறப்பட்ட தகுதிகளுக்குரிய) அவனே (வாளம் பூமியிலுள்ள) மறைவானதையும், வெளிப்படையாளதையும் நன்கு அறிந்தவன்; (அன்றியாவற்றையும் அவனே) மிகைத்தோன்; பெருங்கிருப்பைடுயைடுயோன்.
7. (அவன்) எத்தகையவளென்றால், எதனை அவன் படைத்தானோ அந்த ஒவ்வொரு பொருளையும் (அதன் வடிவமைப்பையும்) மிக்க அழகாக்கிவைத்தான்; மேலும், அவன் மனிதனின் படைப்பைக் களிமின்னிலிருந்து ஆரம்பித்தான்.
8. பின்னர் வடிகட்டி எடுக்கப்பட்ட அற்ப நிலில் (இந்தியியத்தில்) இருந்து அவனுடைய சந்தியை (உருவகித்து) உண்டாக்கினான்.
9. பின்னர், அதனைச் சரியாக உருவாக்கி, தன்னுடைய "குவு" (ஆன்மா) விவிருந்து அதில் ஜாதி (மனிதனை உண்டாக்கி) வளான்; இன்னும் உங்களுக்குச் செலிப்புவளையும், பார்வை(ப்புலன்) களையும், இதயங்களையும் அவனே அமைத்தான். (இவ்வாறிருந்தும்) நீங்கள் மிகக்குறைவாகவே நன்றி செலுத்துகிறார்கள்.
10. "நாங்கள் இறந்து) பூமியில் மறைந்து (அழிந்து) போன பின்னர், நிச்சயமாக நாங்கள் புதிய படைப்பில் ஆவோமா?" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறல்ல; அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனின் சந்திப்பையே நிராகரிப்போராக இருக்கின்றனர்.

قُلْ يَتَوَفَّكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيٌّ وَكُلَّ بَكُورٍ تَعْرَىٰ إِلَى رَبِّكُومْ
 تُرْجَحُونَ ۖ وَلَوْلَرَىٰ إِذَا الْجُرْمُونَ نَأْكُسُوا ۖ وَقُسْمُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجَعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۚ وَ
 لَوْشَعْنَا إِلَاتِينَا كُلَّ نَفْسٍ هُدِّنَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنْ
 لَامْلُكْنَى جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالثَّالِثُ أَجْمَعِينَ ۖ فَذُو قَوْلِهِمَا
 تَسْيِئُهُ لِقَاءُ يَوْمِكُمْ هُنَّ الَّذِينَ سَيِّئُوكُمْ وَذُو قَوْاعِدَابِ الْخَلْدِيَّةِ
 كُلُّهُمْ تَعْمَلُونَ ۖ إِنَّهَا يَوْمٌ مِّنْ يَالِيَّتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكْرُوا إِلَيْهَا خَرَّوْا
 سُجَّدًا أَوْ سَبَّوْا لِحْمَدَارَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۖ تَتَسْجَافُ
 جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَظُهُورًا وَمِنْهَا
 رَسَّاقُهُمْ يُنِيقُونَ ۖ فَلَا يَلْعَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَىٰ لَهُمْ مِّنْ قُرْبَةٍ
 أَعْيُّنَ جَزَاءً مِّنْمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ
 فَلَيْسَ أَلَا يَسْتَوْنَ ۖ أَكَانَ الَّذِينَ آمَنُوا وَأَعْلَمُوا الصَّلِحَاتِ فَلَهُمْ
 جَنَّتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
 فَمَا وَهُمُ النَّازِرُ كُلُّمَا أَرَادُوا نَيْرًا يَغْرِبُونَ مِنْهَا أَعْيُّدُوا فِيهَا وَ
 قَيْلَ لَهُمْ ذُو قَوْاعِدَابِ النَّارِ الَّذِي كُنُتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۖ

11. ஆகவே (நபியே) நீர் கூறுவீராக: உங்களுக்கென நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் மலத்துல் மல்த (ஆகிய வானவர் தான்) உங்களுடைய உயிரைக் கைப்பற்றுவார்; பின்னர் (மீண்டும் உயிர்கொடுக்கப்பட்டு), உங்கள் இரட்சகனிடமே நீங்கள் திருப்பிக்கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

12. மேலும், இக்குற்றவாளிகள் தங்கள் இரட்சகனிடத்தில் அவர்கள் தலைகுனிந்தவர்களாக, "எங்கள் இரட்சகனே! (இது சமயம்) நாங்கள் (எதைப் பொய் ப்படுத்தினோமோ அதைப்) பார் ததுக்கொண்டோம்; இன்னும், கேட்டுக்கொண்டோம். ஆகவே (உலகிற்கு ஒரு தடவை) எங்களைத் திருப்பி அனுப்பிவை! நாங்கள் நற்செயல்களைச் செய்வோம். நிச்சயமாக நாங்கள் (இந்த நாளை) உறுதி கொண்டவர்களாக ஆகிவிட்டோம்" (என்று பிரார்த்திப்பதை நீர் காண்பீர்).

13. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால்,(இவர்களில் உள்ள) ஓவ்வொர் ஆத்மாவிற்கும், அதற்குரிய நேர் வழியை நாம் கொடுத்திருப்போம்; எனினும் "ஜின்களாலும், மனிதர் (களில் உள்ள குற்றவாளி)கள் யாவராலும் நிச்சயமாக நான் நரகத்தை நிரப்புவேன்" என்று என்னிடமிருந்துவாக்கு(முன்னரே) ஏற்பட்டுவிட்டது.

14. "ஆகவே, உங்களுடைய இந்தாளின் சந்திப்பை நீங்கள் மறந்து விட்டதனால் (வேதனையை), நீங்கள் சுவைத்துப் பாருங்கள்; (இந்தாளை நீங்கள் மறந்தவாறே,) நிச்சயமாக நாம் உங்களை மறந்துவிட்டோம்; மேலும், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்த (தீ) வினையின் காரணமாக, (என்றென்றும்) நிலையான வேதனையைச் சுவைத்துக்கொண்டிருங்கள்" (என்றும் கூறப்படும்.)

15. நம்முடைய வசனங்களைக் கொண்டு விசுவாசிப்பவர் களைவிட்டதாம், அவற்றைக் கொண்டு நினைவுட்டப்பட்டால் சிரம் பணிந்தவர்களாக விழுவார்களே அத்தகையோர்தாம். மேலும், தங்கள் இரட்சகனின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்வார்கள்; அவர்களோ பெருமையிடக்கமாட்டார்கள்.

16. அவர்களின் விலாக்கள் படுக்கைகளை விட்டு (தூக்கத்திலிருந்து) விலகிவிடும்; தங்களுடைய இரட்சகனை அச்சத்தோடும், ஆதரவோடும் அழைத்து பிரார்த்தி ப்பார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு கொடுத்தவற்றிலிருந்து அவர்கள் (தரமமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

17. ஆகவே, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்குக் கூலியாக, அவர்களுக்காக மறைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்களின் குளிரிச்சியை எந்த ஒரு ஆத்மாவும் அறியாது.

18. விசுவாசங்கொண்டவராக இருந்தவர், (அல்லாஹ் வுக்கு) மாறு செய்து கொண்டிருந்தவரைப் போலாவாரா? அவர்கள் (இருவரும்) சமமாகமாட்டார்கள்.

19. ஆகவே, விசுவாசங்கொண்டு நற் கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்கு விருந்தாக தங்குவதற்குரிய சுவனபதிகள் உண்டு.

20. மேலும், பாவம் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்கள் தங்குமிடம் (நரக) நெருப்பாகும்; அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேறநாடும்போதெல்லாம் அதிலேயே மீட்டப்படுவார்கள்; மேலும், நீங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களே, அந்த (நரக) நெருப்பின் வேதனையைச் சுவைத்துப்பாருங்கள் என்று அவர்களுக்குக் கூறப்படும்.

وَلَكُنْدِيْقَتْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُوْنَ الْعَذَابِ
 الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ^(٢) وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِرَ
 بِآيَتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ^(٣)
 وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الصِّكْرَبَ فَلَا تَكُنْ فِي مُرْيَةٍ
 مِنْ لَقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَاءِيلَ^(٤) وَ
 جَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاْمِرِنَا الْتَّاصِبُرُ وَالْأَشْوَارُ
 كَانُوا بِآيَتِنَا يُوقَنُونَ^(٥) إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ^(٦) أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ
 كَمْ أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقَرْوَنَ يَمْشُونَ فِي مُسَكِّنِهِمْ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَتٍ أَفَلَا يَسْعَونَ^(٧) أَوْ لَمْ يَرَوْا كَانَ سُوقُ
 الْمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرْزِ فَنَخْرُجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ
 أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفَسُهُمْ أَفَلَا يَبْيَصُرُونَ^(٨) وَيَقُولُونَ مَتَى
 هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِينَ^(٩) قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ^(١٠) فَأَعْرِضْ
 عَنْهُمْ وَانتَظِرْهُمْ هُمْ مُنْتَظَرُونَ^(١١)

21. மேலும், அவர்கள் (பாவங்களிலிருந்து) திரும்பிவிடுவதற்காக (மறுமையில் கிடைக்கவிருக்கும்) மிகப்பொய் வேதனையின் நி (அதற்கு முன்னர்) குறைந்த(இடம்மை) வேதனையிலிருந்தும் அவர்களை நிச்சயமாக நாம் சூலைக்கச் செய்வோம்.

22. மேலும், தண்ணுடைய இரட்சகளின் வசனங்களைக்கொண்டு நினைவுபடுத்தப்பட்டு, அதன்பின்னர் அவைகளைப் புறக்கணித்து விடுகிறவனை விட மிக அநியாயக்காரன் யார்? நிச்சயமாக, நாம் (இத்தகைய) குற்றவாளிகளை (அவர்களின் முந்தியபாவத்திற்காக) தண்டிக்கூடியவர்களாவோம்.

23. நிச்சயமாக நாம், மூஸாவுக்கு(தவ்ராத்) வேதத்தையும் கொடுத்திருந்தோம். எனவே, (நபியே) அவர் அதனைப் பெற்றதைப்பற்றி நீர் சந்தேகத்தில் ஆகிவிட வேண்டாம்; நாம் (மூஸாவுக்குக் கொடுத்த) அதனை, இஸ்ராயிலின் மக்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் ஆக்கினோம்.

24. மேலும், அவர்கள் பொறுமையாக இருந்த பொழுது, நம்முடைய கட்டளையைக் கொண்டு நேர்வழி நடப்பவர்களான தலைவர்களையும் அவர்களிலிருந்து நாம் ஆக்கினோம்; அவர்கள் நம்முடைய வசனங்களை உறுதி கொள்பவர்களாகவும் இருந்தனர்.

25. அவர்கள் ஏ(வி விஷயத்)தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அ(வி விஷயத்)தில், மறுமை நாளில் நிச்சயமாக உமதிரட்சகன்_அவனே அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பான்.

26. அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கின்றோம்; அவர்கள் வசித்திருந்த இடங்களில் (பிரயாணித்து) இவர்கள் நடக்கிறார்கள். (இவ்வாறு அவர்களின் குடியிருப்புத்தலங்கள் பாழடைந்து கிடப்பதைப்பார்ப்பது) இவர்களுக்கு நேர்வழி காட்டவில்லையா? நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன, (இதற்கு) அவர்கள் செவிசாய்க்க மாட்டார்களா?

27. நிச்சயமாக நாமே, வறண்ட பூமியின் பக்கம் மழையை இழுத்துவதந்து, (பொழுதிச் செய்து,) பின்னர் அதன்மூலம் பயிர்களை நாம் வெளிப் படுத்துகின்றோம்; இவர்களுடைய கால்நடைகளும், இவர்களும் அதிலிருந்து உண்ணுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (இதனை) அவர்கள் பார்க்க வேண்டாமா?

28. மேலும், "(வாக்களிக்கப்பட்ட) இந்த வெற்றி (நாள்) எப்பொழுது (வரும்)? நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், (அது பற்றிக்கூறுங்கள்)" என அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

29. (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அந்த வெற்றி நாளின் பொழுது நிராகரிப்போர் விசவாசங் கொள்வது, அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது; அவர்கள் தவணை கொடுக்கப்படவுமாட்டார்கள்."

30. ஆகவே, நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! (அந்நாளை) எதிர்பார்த்துமிருப்பீராக! நிச்சயமாக அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறவர்கள்தாம்!

سُورَةُ الْحُجَّةِ وَهِيَ سُورَةُ الْمُنْذِرِ وَسُورَةُ الْمُنْذِرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتْقِنَ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكُفَّارِينَ وَالْمُنْفِقِينَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِمَا حِكْمًا وَأَتَيْتُمُ مَا يُوْحَى لِيَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكُفُّي بِاللَّهِ
وَكِيلًا إِنَّمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبِيهِ فِي جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ إِلَيْ نَظَهِرُونَ مِنْهُنَّ أَمْهَاتُهُمْ وَمَا جَعَلَ لِدِعْيَاءِ كُوْ
ابِنَاءِ كُوْهْ دَلِكُمْ قُولُكُمْ يَا قُوَّاهُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ
يَهْدِي السَّبِيلَ ادْعُوهُمْ لِأَبَاءِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا أَبَاءَهُمْ فَاقْحُوْنَكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيْكُمْ وَ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمُهُ وَلَكِنْ مَا نَعْدَدْتُ فَلَوْلَمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا حِيمًا أَلَيْتُمْ أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ
أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجِهِ أَمْهَاتِهِمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أُولَى
بِعَضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَى أَوْلَيْكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

அத்தியாயம் : 33
அல் அஹ்தாப் – எதிரணிகள்
வசனங்கள் : 73 மதன் ருக்ஷிகள் : 9

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. நபியே! நீர் அல்லாஹுவை பயந்துகொள்வீராக! நிராகரிப்போருக்கும், (வேஷ்டாரிகளான) முனாஃபிக்குகளுக்கும் கீழ்ப்படியாதிருப்பீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹு (யாவையும்) நன்கறிகிறவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கிறான்.

2. இன்னும், (நபியே!) உமதிரட்சகனிடமிருந்து உமக்கு (வறி மூலம்) அறிவிக்கப்படுவதையே நீர் பின்பற்றுவீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹு, நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவனாக இருக்கிறான்.

3. மேலும், நீர் அல்லாஹுவின் மீது (அவனிடமே சகல பொறுப்பையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்பீராக! (உமது காரியங்களுக்குப்) பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறவனாக இருக்க அல்லாஹுவே போதுமானவன்.

4. எம்மனிதனுக்கும் அவனுடைய உட்புறத்தில் இரண்டு இதயங்களை அல்லாஹு அமைக்கவில்லை; இன்னும், உங்கள் மனைவியரை_அவர்களிலிருந்து (தன் மனைவியைத் தன் தாய் போன்றவள் என்று கூறி) உங்களுடைய தாய்மார்களுக்கு ஒப்பாகக் கூறுகிறவர்களை_ உங்களுடைய (உண்மைத்) தாய்மார்களாகவும் அவன் ஆக்கவில்லை (அவ்வாறே) உங்களுடையவளர்ப்புப் பிள்ளைகளை உங்கள் புதல்வர்களாகவும் அவன் ஆக்கவில்லை. இவையாவும்) உங்கள் வாய்களால் கூறும் உங்கள் வார்த்தைகளோத்துரிய உண்மையில்லை) மேலும், அல்லாஹு உண்மையைக் கூறுகிறான்; அவனே (நேர) வழியையும் காட்டுகிறான்.

5. ஆகவே, நீங்கள் (வளர்த்த) அவர்களை, அவர்களுடைய தந்தைகளுக்கே (அவர்களின் பெயர்களைக் கூறியே) அழையுங்கள்; அதுதான் அல்லாஹுவிடத்தில் மிக நீதமாகும்; ஆனால், அவர்களின் தந்தைகளை நீங்கள் அறியவில்லையாயின், அப்பொழுது மார்க்கத்தில் உங்களுடைய சகோதரர்களாகவும், உங்கள் சிநேகிதர்களாகவும் இருக்கின்றனர்; (இதற்கு முன்னர்) எதில் நீங்கள் தவறுசெய்தீர்களோ (அதைப் பற்றி) உங்கள் மீது எவ்வித குற்றமுமில்லை; என்னும், உங்கள் உள்ளகள் வேண்டுமென்று எண்ணுவதே (குற்றமாகும்); மேலும், அல்லாஹு மிகக் மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

6. விசுவாசிகளுக்கு, அவர்களுடைய உயிர்களைவிட இந்த நபி மிக முன் னுரிமைக் குரியவராவார்; இன்னும், அவருடைய மனைவியர்கள் அவர்களுடையதாய்மார்களாவார்கள்; மேலும், விசுவாசிகளை விடவும், வறிஞர்த் தெய்தவர்களைவிடவும் கொந்த பந்துதுக்களே அவர்களில் சிலர் சிலரைவிட அல்லாஹுவுடைய வேதத்திலுள்ள பிரகாரம் (இரு மூஸ்லிமுடைய சொத்தையடைய) மிக உரியவர்களாவர்; (என்றாலும்) உங்கள் நன்பர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு நன்மையைச் செய்ய நாடினால் தவிர (அவர்களுக்கு உங்கள் விருப்பப்படி செய்ய உங்களுக்கு அனுமதியுண்டு) இது வேதத்தில் எழுதப் பட்டதாக இருக்கிறது.

وَإِذْ أَخَذَ نَارَ مِنَ النَّئِينَ مِنْ شَاقُهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُورِهِ قَابِرَاهُمْ
 وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنُ مَرِيمَ وَأَخَذَ نَارًا مِنْهُمْ مِنْ شَاقَ الْغَلِظَا
 لِيَسْأَلَ الصَّدِيقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعْدَ لِلْكُفَّارِ عَذَابًا أَلِيمًا
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إذْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتُكُمْ وَجْهُوكُمْ
 فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجْهُوكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ مَا عَلِمُونَ
 بِصَيْرًا ⑩ إِذْ جَاءَهُوكُمْ فَوْقَكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ
 زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرُوكُمْ بِاللَّهِ
 الْخَطُونَ ⑪ هَذَا إِلَكَ أَبْتَلَى الْمُؤْمِنُونَ وَرَزَّلَ لَوْازِنَ الْأَشْدِيدَ ⑫
 وَإِذْ يَقُولُ الْمُنْتَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ مَا عَدَنَا
 اللَّهُ وَرَسُولَهُ إِلَّا غُرُورًا ⑬ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ
 يَثْرَبَ لِامْقَامَكُمْ فَارْجَعُوهُمْ وَيَسْتَأْذِنُونَ فِي يَمِّنْ مِنْهُمُ الْتَّيْمَ
 يَقُولُونَ إِنَّ بِيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ تُرِيدُونَ إِلَّا
 فَرَارًا ⑭ وَلَوْ دُخَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُلِّلُوا الْفِتْنَةَ
 لَأَتُوْهَا وَمَا تَلْكِي شُوَابِهَا إِلَّا سَيْرًا ⑮ وَلَقَدْ كَانُوا أَعْاهَدُوا اللَّهَ
 مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْكِلُونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسُولًا ⑯

7. மேலும், நபிமார்களிடமிருந்தும் உம்மிடமிருந்தும், நூஹிடமிருந்தும் இன்னும், இப்ராஹிம், மூஸா, மர்யாமடைய மகள் சலா ஆகியோரிடமிருந்தும் அவர்களின் உறுதிமொழியை நாம் எடுத்த சமயத்தில் அவர்களிடமிருந்து மிக்க உறுதியான உறுதிமொழியையே நாம் எடுத்தோம் (என்பதை இவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவீராக! ஏனெலில்)

8. (தூதர் களான) உள்ளையாளர்களிடம், அவர்களுடைய (தூதின்) உண்மையைப் பற்றி அவன் கேட்பதற்காக (இவ்வாறு உறுதிமொழி எடுத்தாள்), நிராகரித்தோர்க்குத் துண்புறுத்தும் வேதனையை அவன் தயார் செய்தும் வைத்திருக்கிறான்.

9. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்கள் மீது அல்லாஹ் புரிந்திருக்கும் அருட் கொடையை நினைத்துப் பாருங்கள்; உங்கள் மீது (எதிரிகளின்) படைகள் வந்த சமயத்தில் (யுற்ற) காற்றையும், நீங்கள் அதைப்பார்க்கவில்லையே அத்தகைய படைகளையும் அவர்கள் மீது நாம் அனுப்பி வைத்தோம்; மேலும், நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் பார்க்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான்.

10. உங்களுக்கு மேற்புறமிருந்தும், உங்களுக்குக் கீழ்ப் புறமிருந்தும் அவர்கள் (படையெடுத்து) உங்களிடம் வந்த சமயத்தில், இன்னும் (உங்களுடைய) பார்வைகள் (மாரிசி) சாய்ந்தும், (உங்களுடைய) இதயங்கள் உங்கள் தொண்டை (க்குழி)களை அடைந்துமிருந்த சமயத்தில் (உங்களை அல்லாஹ் பார் த் துக்கொண்டிருந்தான்) மேலும், அல்லாஹ் வைப் பற்றி நீங்கள் (தவறாக) பலவாறான எண்ணாங்களை என்னிய சமயத்தில் (அல்லாஹ் உங்களுக்குச் செய்த பேரருளை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்).

11. அந்த இடத்தில், விசுவாசிகள் (பெரும்) சோதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டு மிகக் கடினமான அலைக்கழித்தலாக அலைக்கழிக்கப்பட்டும் விட்டனர்.

12. மேலும், (வேஷ்தாரிகளான) முனாஃபிக்களும், எவர்களின் இதயங்களில் நோயிருந்ததோ அவர்களும், "அல்லாஹ் வும், அவனுடைய தூதரும் ஏமாற்றத்தைத் தவிர (வேறு) எதையும் எமக்கு வாக்களிக்க வில்லை" என்று கூறியதையும்—(நினைவுகூர்வீராக)

13. மேலும், அவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர், (மதீனா வாசிகளிடம்) "யஸ்ரிப் வாசிகளே! யுத்தகளத்தில்) உங்களுக்குத் தங்குதல் இல்லை; ஆதலால் நீங்கள் திரும்பிச் சென்றுவிடுகள்" என்று கூறியபோது, அவர்களில் (மற்றும்) ஒரு பிரிவின்ரோ, "நிச்சயமாக எங்களுடைய வீடுகள் பாதுகாப்பற்றவையாக இருக்கின்றன" என்று கூறி, அவை பாதுகாப்பற்றவையாக இல்லாமலிருந்தும், (அங்கிருந்து சென்றுவிட) நபியிடம் அனுமதி கோரினார்கள்; (அங்கிருந்து) வெருங்கோடுவைத்ததவிர (வேறெதனையும்) அவர்கள்நாடவில்லை.

14. மேலும், அதன் பல பாகங்களிலிருந்தும் அவர்கள் மீது (எதிரிப் படைகள்) புகுத்தப்பட்டு, பின்னர் குழப்பம் செய்யுமாறு அவர்களைக் கேட்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் அதனைச் செய்திருப்பார்கள். சொற்பமேயன்றி அவர்கள் அதில் தங்கவுமாட்டார்கள்.

15. அவர்கள் (போரில்) புறமுதுகிட்டு ஒடுவதில்லை என்று அல்லாஹ் விடத்தில் இதற்கு முன்னர் திட்டமாக வாக்குறுதியும் செய்திருந்தார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் வின் வாக்குறுதி (மறுமையில்) விசாரிக்கப்படுவதாக உள்ளது.

قُلْ لَئِنْ يَنْفَعُكُمُ الْفَرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ وَلَذَا
 لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا١٣٦ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ
 أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا١٣٧ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعْوَقِينَ مِنْكُمْ وَالظَّالِمِينَ
 لِأَغْوَانِهِمْ هَلْمَ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ إِلَيْنَا بِبَأْسٍ إِلَّا قَلِيلًا١٣٨ أَشَحَّهُ
 عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَهُمُ الْخُوفُ رَأَيْتُهُمْ يَمْطَرُونَ إِلَيْكَ تَدْرُسُ
 أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُعْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخُوفُ
 سَلَقُوكُمْ حَرَبَ السِّنَّةِ حَدَادِ أَشَحَّهُ عَلَى التَّغْيِيرِ أَوْ إِلَيْكَ لَمْ يُؤْمِنُوا
 فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِسِيرًا١٣٩ يَحْسِبُونَ
 الْأَحْزَابَ لَهُيدِيْهُبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابَ يَوْدُوا وَلَوْ أَنَّهُمْ
 يَأْدُونَ فِي الْكُرُبَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَبْتِلِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِي كُوْنَاتِ
 قَتْلُوكُمْ إِلَّا١٤٠ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ
 لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَرَ اللَّهَ كَثِيرًا١٤١ وَلَمَّا رَأَ
 الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَ
 صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْبِيهًٰ١٤٢

16. (நியே) நீர் கூறுவீராக "மரணத்தை விட்டோ அல்லது கொல்லப்படுவதை விட்டோ நீங்கள் வெருண்டோ நீர்களாயின். அவ்வாறு வெருண்டோ கூவது உங்களுக்கு யாதொரு பயனுமளிக்காது. மேலும், அது சமயம் வெகு சொற்பமேயன்றி நீங்கள் கூக்கப்பட மாட்டார்கள்!"

17. (நியே! மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் விட்டிருந்து - அவன் உங்களுக்கு ஒரு தீங்கிழைக்க நாடினால் உங்களைப் பாதுகாப்பவர் யார்? அல்லது, அவன் அருள் புரிய நாடினால் (உங்களைவிட்டு அதனை தடுத் துவிடுவவர் யார்?) அல்லாஹ் வையன்றி அவர்களுக்குப் பாதுகாவலரையும், உதவி செய்பவரையும் அவர்கள் காண மாட்டார்கள்.

18. உங்களில் (போர்செய்யச் செல்வோரைத்) தடை செய்வோரையும், தங்கள் சகோதரர்களிடம், "நீங்கள் நம்மிடம் வந்துவிடுங்கள்" என்று கூறுவோரையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான்; மேலும், (அவர்களில்) சொற்பமானவர்களன்றி (பெரும்பாலோர்) யுத்தத்திற்கு வரமாட்டார்கள்.

19. (போர்க்களத்தில் கிடைத்த பொருட்களில் அவர்கள்) உங்கள் மீது கஞ்சத்தனமாக இருக்கின்றனர்; அப்பொழுது, (எதிரிகளைப் பற்றி) பயம் வந்துவிட்டால், நீங்களத்தினால் மயக்கமாக்கப்பட்டவரைப் போன்று அவர்கள் கண்கள் சமூல்களின்ற நிலையில், அவர்கள் உம்மைப்பார்த்தவன்னமாயிருப்பதை நீர் காண்பீர்; அப்பயம் நீங்கி (விசுவாசிகளுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டு) விட்டாலோ நன்மையின் மீது (யுத்தத்தில் கிடைத்த பொருட்கள் மீது) பேராசைக்கொண்டு கூரிய நாவுகளால் (கொடிய வார்த்தைகளைக்கூறி) உங்களை(க் கடிந்து) இமிசிக்கின்றனர்; இத்தகையோர் (உன்மையாக) விசுவாசங்கொள்ளவில்லை; ஆகவே, அவர்களின் (நந்த) செய்வகளை அல்லாஹ் அழித்துவிட்டான்; இது அல்லாஹ்வுக்கு மிக எளிதாகவே இருக்கிறது.

20. (எதிர் ப்பு) அணியினர் (இன்னும்) போகவில்லை என்றே இவர்கள் என்னுவார்கள்; (அந்த எதிர் ப்பு) அணியினர் (திரும்ப) வந்துவிட்டால் கிராமப்புறங்களில் அவர்கள் நிச்சயமாக வெளியேறிச் சென்று, உங்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்டு விசாரித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டுமே என்று விரும்புவார்கள்; அவர்கள் உங்களுடன் இருந்திருப்பினும் சொற்பமேயன்றி (அதிகமாக) அவர்கள் யுத்தம் புரிய மாட்டார்கள்.

21. (உங்களில்) அல்லாஹ் வையும், மறுமை நாளையும் ஆதரவு வைத்து, அல்லாஹ் வையும் அதிகமாக நினைவு கூர்பவராக இருப்பவருக்கு, அல்லாஹ் வையின் தூதரில் திட்டமாக உங்களுக்கு அழிகியமுன்மாதிரி இருக்கிறது.

22. மேலும், விசுவாசிகள் (எதிர் ப்பு) அணியினரைக் கண்டபொழுது, "இது, அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் நமக்கு வாக்களித்ததாகும்; அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் உன்மையைக் கூறினார்கள்" என்று கூறினார்கள்; அவர்களுடைய விசுவாசத்தையும், வழிப்படுதலையும் தவிர (வேற்றைத்துயும்) அவர்களுக்கு அது அதிகப்படுத்திவிடவில்லை.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَهُنْ هُمْ
 مَنْ قَضَى لَهُمْ تَحْبِبَةً وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَأُوا بِنَدِيْلٍ^١ لِمَيْخَزَى
 اللَّهُ الصَّدِيقَيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَلِعِدَّبِ الْمُنْفِقَيْنَ إِنْ شَاءَ أَوْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوراً إِلَّا حِيمَ^٢ وَرَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِإِغْيَاظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقَتَالَ^٣
 وَكَانَ اللَّهُ قَوِيلًا حَزِيرًا^٤ وَأَنْزَلَ اللَّذِينَ ظَاهِرُهُمْ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ مِنْ صَيَّابِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا^٥
 تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا^٦ وَأَوْرَثُكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَ
 أَمْوَالَهُمْ وَأَرْضَالَهُمْ نَطْوُهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا^٧
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَا زَوْاجَكَ إِنْ كُنْتَ تُرِدُنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 وَزِيَّتَهَا فَتَعَالَيْنَ أَمْتَعْكُنَ وَأَسِرَّ حَكْنَ سَرَاحًا جَمِيلًا^٨
 وَلَمْ كُنْتُنَ تُرِدُنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ أَرَ الْآخِرَةَ فِي آنَ
 اللَّهُ أَعَدَ لِلْمُحْسِنِينَ مِنْ كُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا^٩ يُنِسَأَ
 النَّبِيُّ مِنْ يَأْتِ مِنْكُنَ بِفَارِحَشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَعَفُ
 لَهَا الْعَذَابُ ضَعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا^{١٠}

23. விசுவாசிகளில் சில ஆடவர்கள் இருக்கின்றனர்; எதன் மீது அவர்கள் அல்லாவற்பிடம் வாக்குறுதிசெய்தார்களோ அதை உண்மையாக்கி வைத்தார்கள்; ஆகவே, அவர்களில் தங்கள் இலட்சியத்தை (வீரமரணத்தை) அடைந்து விட்டவரும் இருக்கின்றனர்; அவர்களில் (அதற்காக) எதிர்பார்ப்பவரும் இருக்கின்றனர்; (தங்கள் வாக்குறுதியில்) அவர்கள் மாறிவிடவே இல்லை.

24. உண்மையாளர்களுக்கு, அவர்களின் உண்மையின் காரணத்தால், அல்லாஹ் (நற்) கூலி வழங்குவதற்காகவும், அவன் நாடினால் முனாஃபிக்குகளை (வேஷதாரிகளை) வேதனை செய்வதற்காகவும், அல்லது அவர்களின் தவ்பாவை அங்கீகரிப்பதற்காகவும் (அடியார்களை இவ்வாறு சோதிக்கிறான்); நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்கமன்னிப்பவளாக, மிகக்கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

25. மேலும், நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோரை—அவர்களுடைய கடுங்கோபத்தில் அல்லாஹ் திருப்பிவிட்டான், (இந்த யுத்தத்தில்) அவர்கள் யாதொரு நன்மையையும் அடையவில்லை (அதற்கு) யுத்தத்தில் விசுவாசிகளுக்கு (வெற் றியளிக்க) அல்லாஹ் போதுமானவனாகவே இருந்தான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும் விட) மிக்க பலமிக்கவனாக, (யாவரையும்) மிகைத்தவனாக இருக்கின்றான்.

26. இன் னும் வேதக்காரர்களிலிருந்து, அ(ப்பகை)வர்களுக்கு உதவி செய்தார்களே அவர்களை, அவர்களுடைய கோட்டைகளிலிருந்து (அல்லாஹ்) இறக்கிவிட்டான்; அவர்களுடைய இதயங்களில் கடும் பயத்தையும் போட்டு விட்டான்; (ஆகவே) ஒரு சாராரை நீங்கள் கொண்டு விட்டீர்கள்; (மற்றும்) ஒரு சாராரை நீங்கள் சிறைபிடித்தும் கொண்டார்கள்.

27. இன் னும், (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் அவர்களுடைய பூமி, மற்றும் அவர்களுடைய வீடுகள் மற்றும் அவர்களுடைய செலவுகள், இன் னும் (இதுவரையில்) நீங்கள் அதை மிதித்திராத (அவர்களுடைய மற்ற) பூமிஆயியவற்றிற்கு உங்களை வாரிசாக்கினான்; மேலும் அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவனாக இருக்கிறான்.

28. நபியே உம்முடைய மனைவியருக்கு நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையையும், அதன் அலங்காரத்தையும் நாடுபொர்களாக நீங்கள் இருந்தால், வாருங்கள்! உங்களுக்குவாழ்க்கைக்குரியதைக் கொடுத்து) கக்த்தை அளிக்கிறேன்; அழியிவிடுவித்தலாக (விவாகபந்தத்தை) விடுவித்தும் விடுகிறேன்."

29. "அன்றியும் நீங்கள் அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதரையும், இறுதி விட்டையும் நாடுபொர்களாக நீங்கள் இருந்தால், அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களில் (இத்தகைய) நன்மையுடையோருக்கு மக்ததான கூலைய தயார் செய்து வைத்திருக்கிறான்."

30. நபியுடைய மனைவியரே உங்களில் எவர் பகிரங்கமான மானக்கேடான ஒரு காரியத்தைச் செய்வாரோ, அவருக்கு இரு மடங்காக வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும். இது அல்லாஹ் வுக்கு மிகவும் சுபைமானதாகவே இருக்கிறது.

وَمَنْ يَقْنَتْ مُنْكَرٌ بِلِهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلُ صَالِحًا
 تُؤْتَهَا أَجْرًا هَامِرَتِينَ وَأَعْتَدْنَا لَهَا دَرْنَقًا كَوْيِيمًا ⑩ يَنْسَاءُ
 الَّتِي لَسْتُمْ كَاحِدٌ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ أَتْقِنَتْ فَلَا تَخْضَعْنَ
 بِالْقَوْلِ فَيُطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرْضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑪
 وَقَرْنَ فِي بَيْوِتِكُنَّ وَلَا تَرْجِعْنَ تَبَرْجَرَ الْجَاهِلِيَّةَ الْأُولَى
 وَأَقْمَنَ الصَّلُوةَ وَأَتَيْنَ الرِّزْكَوَةَ وَأَطْعَنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَيُظْهِرَ كُمْ تَطْهِيرًا ⑫ وَأَذْكُرْنَ مَا يُنْتَلِي فِي بَيْوِتِكُنَّ
 مِنْ أَيْتَ اللَّهُ وَالْحِكْمَةَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَيْرًا ⑬
 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَنِتِينَ وَالْقَنِتِتَ وَالصَّدِيقِينَ وَالصَّدِيقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
 وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِعِينَ وَالْخَشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَ
 الْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّاَبِيِّينَ وَالصَّاَبِيِّاتِ وَالْحَفِظِينَ
 فُرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ وَالذِّكَرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَ
 الذِّكَرَاتِ أَعْدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ⑭

31. அன்றியும், உங்களில் எவர் அல்லாஹுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து, நற்கருமங்களையும் செய்கிறாரோ, அவருக்குரிய (நற்களினையே அவருக்கு நாம் இரு முறை தருவோம்; இன்னும் அவருக்கு (சுவன்ததில்) மிக்க கண்ணியமான உணவை நாம் தயார் படுத்தி வைத்திருக்கின்றோம்.

32. நபியுடைய மனைவியரே! நீங்கள் (இதர) பெண்களில் எந்த ஒருவரைப் போன்றவர்களுமல்லர்; நீங்கள் (அல்லாஹுக்கு) பயந்து கொண்டவர்களானால் (அந்தியருடன்) பேச்தில் நீங்கள் நனினம் காட்டாதீர்கள்; ஏனென்றால், எவனுடைய இதயத்தில் (பாவ) நோய் இருக்கின்றதோ அத்தகையவன் (தவறான விருப்பங்களில்) ஆசை கொள்வான்; மேலும், நீங்கள் (நேர்மையான) பேச்சையே பேசிவிடுங்கள்.

33. இன்னும், (நபியுடைய மனைவியரே!) நீங்கள் உங்கள் வீடுகளிலேயே தங்கியிருங்கள். முந்தைய அறியாமைக் காலத்தில் (பெண்கள் மறைக்க வேண்டியதை மறைக்காது) வெளிப்படுத்தியதைப் போன்று வெளிப்படுத்தித் திரியாதீர்கள்; மேலும், தொழுகையை நிறைவேற்ற றுங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுத்து வாருங்கள்; அல்லாஹுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்; (நபியுடைய) விட்டினரே! அல்லாஹ் நாடுவெதல்லாம் உங்களை விட்டும் (சகல) அசத்தத்தைப் போக்கி, உங்களை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்குவதையும்தான்.

34. மேலும், உங்கள் வீடுகளில் ஒத்தப்படுகின்ற அல்லாஹுவின் வசனங்களையும், ஹிக்மத் (எனும் சன்னத்தை)தையும் நினைவு கூருங்கள்; (அவற்றின் மூலம் உபதேசம் அடையுங்கள்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் நுட்பமானவனாக (யாவையும்) நன்கறிந்தோனாக இருக்கிறான்.

35. நிச்சயமாக முஸ்லிம்களான ஆண்களும், முஸ்லிம்களான பெண்களும், விசுவாகிகளான ஆண்களும், விசுவாகிகளான பெண்களும், (அல்லாஹுக்கு) வழி பாடு செய்பவர்களான ஆண்களும், வழிபாடு செய்பவர்களான பெண்களும், உண்மையே கூறுபவர்களான ஆண்களும், உண்மையே கூறுபவர்களான பெண்களும், பொறுமையாளர்களான ஆண்களும், பொறுமையாளர்களான பெண்களும், உள்ளச்சத்தோடு (அல்லாஹுவை) பயந்து நடக்கும் ஆண்களும், உள்ளச்சத்தோடு (அல்லாஹுவை) பயந்து நடக்கும் பெண்களும், தானம் செய்பவர்களான ஆண்களும், தானம் செய்பவர்களான பெண்களும், நோன்பு நோற்பவர்களான ஆண்களும், நோன்பு நோற்பவர்களான பெண்களும், தங்கள் மர்மஸ்தானங்களைக் காத்துக் கொள்பவர்களான ஆண்களும், (மர்மஸ்தானங்களைக்) காத்துக் கொள்பவர்களான பெண்களும், அல்லாஹுவை அதிகமாக நினைவு கூருபவர்களான ஆண்களும், (அல்லாஹுவை அதிகமாக) நினைவு கூருபவர்களான பெண்களும் – (ஆசிய) இவர்களுக்கு, அல்லாஹுமன்னிப்பையும் மகத்தான் (நற்களினையையும் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறான்.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا نَّ
 يَكُونُ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
 ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا وَإِذَا تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمَ
 عَلَيْهِ أَمْسِكٌ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُحْفِظِ فِي نَفْسِكَ
 مَا أَنْتُمْ بِهِ مُبْدِيُّونَ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَى فَلَمَّا
 قَضَى رَبِّكُمْ هَا وَطَرَازَ وَجَنَّكُمُ الْكَوَافِرُ لَا يَعْلَمُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُمْ وَطَرَازٌ وَكَانَ أَمْرُ
 اللَّهِ مَقْعُولًا وَمَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ كُلُّهُ
 سُنَّةُ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلٍ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا
 إِلَّا الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسْلَتَ اللَّهِ وَيَخِسُّونَهُ وَلَا يَخِسُّونَ أَحَدًا إِلَّا
 اللَّهُ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا وَمَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِ الْكُمْ
 وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمِ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللَّهُ يَعْلَمُ شَيْئًا
 عَلَيْهِمَا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا اللَّهُ ذُكْرًا كَثِيرًا وَ
 سَبَّوْهُ بُكْرَةً وَأَصْبِلَّاهُ هُوَ الَّذِي يُصْلِي عَلَيْكُمْ وَمَلِئِكَتَهُ
 لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

36. அல்லாஹுற்வும், அவனுடைய தூதரும் யாதொரு காரியத்தை முடிவெடுத்துவிட்டால், அவர் களுடைய அக்காரியத்தில் சூயமாக வேறு அபிப்பிராயம் கொள் வதற்கு, விக்வாசியான எந்த ஆஸுக்கும், எந்தப் பெண் ஜூக்கும் உரிமையில்லை. (அதில்) அல்லாஹுற்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் எவர் மாறு செய்கிறாரோ அவர், பகிரங்கமான வழிகேடாக திட்டமாக வழிகெட்டுவிட்டார்.

37. அல்லாஹுற் எவருக்கு (நேர் வழி காட்டுவதன் மூலம்) அருள் புரிந்து, நீரும் எவருக்கு அடிமைத்தனத்திலிருந்து உரிமையிடுவதன்மூலம்) உபகாரம் செய்திரோ அவரிடத்தில் (எஜனபு ஆகிய) உம்முடைய மனைவியை (விவாகபந்தத்திலிருந்து நக்காது) உம்மிடமே (மனைவியாக) நிறுத்திக் கொள்ளும், இன்னும் அல்லாஹுற்வுக்கு பயந்து கொள்ளும்" என்று நீர் கூறிய சமயத்தில் (நடந்த இச்சம்பவத்தை நினைவு கூர்விராக). அல்லாஹுற் வெளியாக்க இருந்ததை நீர் உம் மனதில் மறைத்திருந்தீர்; மேலும், மனிதர்களுக்கு நீர் பயப்படுகிறீர்; இன்னும் அல்லாஹுற் – அவன்தான் நீர் பயப்படுவதற்கு மிக உரியவன் (மனிதர்கள்லவ்). எஜனு (என்பவர் எஜனபைத்திருமணம் செய்துதாம்பத்தியவாழ்க்கை எனும் தன்) தேவையை அவளிடமிருந்து நிறைவேற்றிவிட்டபோது, நாம் அவளை உமக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தோம்; ஏனென்றால், விக்வாசிகளால் வளர்க்கப் பட்டவர்கள் தங்கள் தேவையை (அப்பெண்களான) அவர்களிடம் பூர்த்தி செய்துகொண்டு (அவர்களைத் தலாக்குக் கூறி) விட்டால், (அவர்களை வளர்த்த) விக்வாசிகள், (அல்லாறு தலாக் கூறப்பட்ட) அப்பெண்களை திருமணம் செய்து கொள்வதில் யாதொரு குற்றமிருக்கக்கூடாது என்பதற்காகசூழக்கு, உமது வளர்ப்பு மகானால் விவாகரத் துச் செய்யப்பட்ட எஜனபை திருமணம் செய்துவைத்தோம்); மேலும், அல்லாஹுற்வுடைய சுட்டளை (இவ்வாறு) நடைபெற்றுத்தீவேண்டியதாக இருந்தது.

38. (எஜனபை மனையுடிக்கும் விவுயத்தில்) நபியின் மீது அல்லாஹுற் அவருக்காக விதியாக்கியதில் எவ்வித குற்றமும் இல்லை; இதற்கு முன் சென்றுவிட்டவர் (களாகிய நபிமார்) களுக்கு, (அல்லாஹுற் ஏற்படுத்திய) வழியும் இதுவே; இன்னும் அல்லாஹுற்வுடைய சுட்டளை நீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவாக இருக்கின்றது.

39. (முன் சென்றுவிட்ட) அவர்கள் எத்தனையோரென்றால் அல்லாஹுற்வுடைய (இத்தனைய) தூதுச் செய்திகளை (மக்களுக்குக் கூடுதல் குறைவின்றி) எத்திலைப் பார்கள்; இன்னும் அவர்கள் அவள் (ஒருவ) ஜூக்கே பயப்படுவார்கள்; அல்லாஹுற்வைத்தவிரை மற்றொருக்கும் அவர்கள் பயப்பட மாட்டார்கள்; கணக்குக் கேட்பதற்கு அல்லாஹுற் வே போதுமானவன்.

40. உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் முறைம் மது, தகப்பனாக இருக்கவில்லை; எனினும், அல்லாஹுற்வுடைய தூதராகவும், நபிமார்களுக்கு (கடைசி) முத்திரையாகவும், (இறுதி நபியாகவும்) இருக்கிறார்; அன்றியும், அல்லாஹுற் வொராகு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிந்தோக இருக்கிறான்.

41. விக்வாசிகளே! அல்லாஹுற்வை அதிகமான நினைவு கூருதலாக நினைவு கூருக்கள்.

42. காலையிலும் மாலையிலும் அவளைத் துதி செய்யுங்கள்.

43. அவன் எத்தனையவனென்றால், உங்கள் மீது அவன் அருள் புரிகின்றான்; இன்னும் அவன் து மலக்குகளும் (உங்களுக்காக பாவமன்னிப்புக் கேட்கிறார்கள்); காரணம், இருள் களிலிருந்து ஒளியின்பால் உங்களை அவன் வெளியேற்று வதற்காக; மேலும், அல்லாஹுற் விக்வாசி (களாகிய உங்) கள் மீது மிகக் கிருபையுடையோனாக இருக்கிறான்.

تَحِيَّةٌ لِّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعْدَ لَهُمْ أَجْرًا كَيْفَيْمَا @ يَا إِيَّاهَا
 الَّتِي إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا @ وَدَاعِيًّا إِلَى
 اللَّهِ يَادُنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا @ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ
 اللَّهِ فَضْلًا كَيْرًا @ وَلَا يُطِيعُ الْكُفَّارُ وَالْمُنْفِقُونَ وَدُعَاءُهُمْ
 وَتَوَكِّلُ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا @ يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
 نَكْحَنُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْنَاهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ قَسْوَهُنَّ
 فَمَا الْكُمُّ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ
 وَسِرِّ خَوْهُنَّ سَرَاحًا جَيْلًا @ يَا إِيَّاهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا
 لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكْتُ يَمْيِنَكَ
 مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنْتَ عَمِّكَ وَبَنْتَ عَمِّكَ وَبَنْتَ
 خَالِكَ وَبَنْتَ خَالِتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
 مُؤْمِنَةً إِنَّ وَهَدَتْ نَفْسَهَا اللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّ أَرَادَ الشَّرِّيُّ أَنْ
 يَسْتَنِدَ حَمَاهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا
 مَا فَرَضَنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكْتُ أَيْمَانُهُمْ
 لِكِيلًا يَكُونُ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ⑤

44. அவனை அவர்கள் சந்திக்கும் நாளில், அவர்களுக்குரிய காணிக்கை ("உங்களுக்குச்) சாந்தி உண்டாவதாக" என்பதாகும்; மேலும், அவர்களுக்காக கண்ணியமான கூலியையும் அவன் தயாராக்கி வைத்திருக்கிறான்.

45. நபியே! நிச்சயமாக நாம் உம்மை (மனிதர்களுக்குச்) சாட்சியாளராகவும், நன்மாராய்க்கூறுபவராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கைசெய்பவராகவும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம்.

46. இன்னும், அல்லாஹுற்வின்பால்_அவனின் அனுமதி கொண்டு (ஜனங்களை) நீர் அழைப்பவராகவும், பிரகாசிக்கும் விளக்காகவும் (உம்மை நாம் அனுப்பியுள்ளோம்)

47. (நபியே!) விசுவாசிகளுக்கு _ அல்லாஹுற்விடமிருந்து , நிச்சயமாக அவர்களுக்கு_ பெரும் பேரருள் உண்டு என்று நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக!

48. மேலும், நிராகரிப்போருக்கும், (வேஷ்தாரிகளான) முனாஃபீக்குகளுக்கும் நீர் கீழ்ப்படியாதீர்; அவர்கள் (இன்மூக்கும்) துன்பங்களையும் நீர் (புறக்கணித்து) விட்டு விடுவீராக! (உம்முடைய சகல காரியங்களையும் அவனிடமே ஒப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹுற்வின் மீது நம்பிக்கையும் வைப்பிராக! பொறுப்பேற் கிறவனாக இருக்க அல்லாஹுற்வே(உமக்குப்) போதுமானவன்.

49. விசுவாசங் கொண்டோரே! நீங்கள் விசுவாசங்கொண்ட பெண்களைத் திருமணம் செய்து, பிறகு அவர்களை நீங்கள் தீண்டுவதற்கு முன் தலாக் கூறி விட்டால், (மற்ற விவாகரத்து செய்யப்பட்ட பெண்களுக்காக) நீங்கள் எதைக் கணக்கிடுவீர்களோ அத்தகைய எந்த "இத்தா"வும் அவர்களின் மீது (நிர்ணயிக்க) உங்களுக்கு (உரிமை) இல்லை. எனவே, நீங்கள் அவர்களுக்கு ஏதும் (பொருள்) கொடுத்து அழகான முறையில் (விவாக பந்தத்திலிருந்து) அவர்களை விடுவித்தும் விடுங்கள்.

50. நபியே! எவர்களின் மஹர்களை நீர் கொடுத்து விட்டாரோ அத்தகைய உம்முடைய மனைவியரையும், அல்லாஹுற் உமக்கு (யுத்தத்தில்) அளித்து உம் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களையும், (மக்காவை விட்டு) உம்முடன் ஹித்திரத் செய்து வந்தார்களே அத்தகைய உம் தந்தையின் சகோதரரின் புதல்வியரையும், உம் தந்தையின் சகோதரிகளுடைய புதல்வியரையும், உமது தாய் மாமனின் புதல்வியரையும், உம் தாயின் சகோதரிகளுடைய புதல்வியரையும் (மஹர் கொடுத்து நீர் திருமணம் செய்து கொள்ள) நிச்சயமாக நாம் உமக்கு ஆகுமாக்கி வைத்திருக்கின்றோம்; மேலும், விசுவாசங் கொண்ட ஒரு பெண், தன்னை (மஹரினரியே) நபிக்கு அர்ப்பணம் செய்து, நபியும் அவனைத் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினால், (அவனையும் மனக்க உமக்கு அனுமதி அளித்தோம்.) நபியே! இது மற்ற விசுவாசிகளுக்கான நிறி உமக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமாக உள்ளதாகும்; (மற்ற விசுவாசிகள்) அவர்கள் மனைவியரிலும், அவர்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவற்றிலும், நாம் அவர்கள் மீது விதித்திருக்கும் கட்டடளையை நாம் நன்காரிவோம்; உமக்கு (அனுமதிக்கப்பட்ட பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்ட விவயத்தில்) எவ்வித சங்கடமும் ஏற்படாமலிப்பதற்காக (அக்டமையிலிருந்து உமக்கு விதி விலக்குச் செய்தோம்). மேலும், அல்லாஹுற் மிக்க மன்னிக்கிறவனாக, மிக்க கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

شُرُحٌ مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُنْهِيَ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ يَتَغَيِّبُ
 مِنْ عَزْلَتْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَأَ عَيْنَهُنَّ
 وَلَا يَعْزَزُ وَيَرْضَى بِمَا أَتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْمًا حَلِيمًا لَا يَعْلَمُ لَكَ النِّسَاءُ
 مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلْ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَا عَجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَامًا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 رَّقِيبًا يَا يَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْلُوا بِيُوتَ النِّسَاءِ
 إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامِ عَيْرِ نِظَرِيْنَ إِنَّهُ وَلَكُمْ إِذَا
 دُعَيْتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعَمْتُمْ فَاقْتُشِرُوا وَلَا مُسْتَأْشِنُونَ
 لِحَدِيثِ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي الْبَيْتَ فَيَسْتَحْجِي مِنْكُمْ
 وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْجِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا
 فَسَعَوْهُنَّ مِنْ وَرَاءِ جَاهِبَ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِفُلوْكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ
 وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذِنُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْهِكُوهُ أَزْوَاجَهُ
 مِنْ بَعْدِهِ أَبْدَأْ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا إِنْ
 تَبْدِدُ وَآشِئَةً أَوْ تَحْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْمًا

51. (நபியே! உம்முடைய மனைவியராகிய) அவர்களில், நீர் விரும்பியவரை ஒதுக்கி வைக்கலாம்; நீர் விரும்பியவரை உம்முடன் தங்கவும் வைக்கலாம்; நீர் ஒதுக்கியவர்களில், நீர் எவ்வரையேனும் (மீண்டும்) நாடினால் உம்பீது குற்றமில்லை; அது, அவர்களுடைய கண்கள் குளிர்ச்சியிடையெதற்கும், அவர்கள் கவனல்ப்படா மனிருப்பதற்கும், நீர் அவர்களனவருக்கும் எதைக் கொடுத்திரோ அதைக் கொண்டு திருப்பதியடைவதற்கும் மிக்க நெருக்கமானதாகும்; இன்னும், உங்களுடைய உள்ளங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் நன்கு அறிவான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாஸ்வயும்) நன்கறிந்தவனாக, சுதான்திரம் கொண்ட பவனாக இருக்கிறான்.

52. (நபியே! இதற்குப்) பின்னர், உம்வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர் களைத்தவிர (நீர் திருமணம் செய்து கொள்ள) வேறு பெண்கள் உமக்கு ஆகுமாகமாட்டார்கள்; இன்னும், அவர்களுடைய (இடத்தில் வேறு பெண்களின்) அழகு உம்மை கவர்ந்த போதிலும் அவர்களை, (உம்முடைய மனைவியராக) இவர்களைக் கொண்டு நீர் மாற்றிக் கொள்ளவதும் உமக்கு (அனுமதி) இல்லை; அல்லாஹ் ஓவ்வொரு பொருளின் மீதும் கண்காணிக்கிறவனாக இருக்கிறான்.

53. விகவாசங்கொண்டோரே! உணவிள்பால் (அதை உண்ண) உங்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டாலே தவிர, அது தயாராவதை எதிர்பார்த்திராதவர் களாக (முன்னதாகவே) நபியிடைய விடுகளில் பிரவேசிக்காதீர்கள். எனினும் நீங்கள் அழைக்கப்பட்டால், அப்பொழுது பிரவேசியுங்கள்; பின்னர் நீங்கள் உணவைப் புசித்துவிட்டால், (அங்கிருந்து கொண்டே) பேசுவதில் விருப்பம் கொண்டவர்களாகவும் ஆகிலிடாது கலைந்து சென்று விடுங்கள்; நிச்சயமாக இது நபியை நோவினை செய்வதாக இருந்தது; ஆகவே, (இதை) உங்களிடம் (கூற) அவர் வெட்கப்படுகிறார்; உண்மையைச் சொல்ல அல்லாஹ் வெட்கப்படவு மாட்டான்; மேலும், (நபியிடைய மனைவியராக) அவர்களிடம் யாதோருபொருளை நீங்கள் கேட்க (நேரிட்டால், நீங்கள் திரைக்கு அப்பால் இருந்து கொண்டே அவர்களிடம் கேளுங்கள்; அவ்வாறு செய்வ) து உங்கள் உள்ளங்களுக்கும், அவர்கள் உள்ளங்களுக்கும் மிகப் பரிசுத்தமானதாகும்; மேலும், அல்லாஹ் வுடைய தூதருக்கு நீங்கள் தொல்லை கொடுப்பது உங்களுக்குத் தகுமானதன்று; அவருடைய மனைவியரை அவருக்குப் பின்னர் நீங்கள் திருமணம் செய்து கொள்வதும் ஒரு காலத் திலும் கூடாது; நிச்சயமாக அது அல்லாஹ் வுடிட்த்தில் பாவத்தால்) மிக்க மகத்தானதாக இருக்கிறது.

54. ஒரு விவியத்தை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும், அவ்வது அதனை மறைத்துக் கொண்டாலும் அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஓவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கு அறிகிறவனாக இருக்கிறான்.

لَا جَنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي إِبَاهِنَ وَلَا إِبَاهِنَ وَلَا إِخْوَانَهُنَّ
 وَلَا إِبْنَاءَ إِخْوَانَهُنَّ وَلَا إِبْنَاءَ إِخْوَانَهُنَّ وَلَا إِنْسَانَهُنَّ وَلَا
 مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَأَتْقَيْنَ اللَّهَ أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ هُنَّ
 شَيْءٍ شَهِيدًا @ إِنَّ اللَّهَ وَمَلِكُكُتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْبَيْتِ لِيَأْتِيَ
 الَّذِينَ امْتَنُوا أَصْلُوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا @ إِنَّ الَّذِينَ
 يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعْنُهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعْدَى
 لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا @ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 بِعَيْرِهِمَا الْكَسِبُ وَاقْفَدُ أَحْمَمُوا بُهْتَانًا وَأَتْهَمُبِينَا @ يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ قُلْ لَا زَوْاجَكَ وَبَنِتَكَ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِيْنَ
 عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيْهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفُنَ قَلَابِيْدِنَ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا @ لِمَنْ كَوَيْتَهُ الْمُشْفِقُونَ وَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِيْنَةِ
 لَنْغَرِيْكَ بِرِمْ ثُمَّ لَإِيجَا وَرُونَكَ فِيهِمَا إِلَاقِيلًا @ مَلْعُونِينَ
 أَيُّمَا شَفَقُوا أَخْدُوا وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا @ سُنَّةُ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قِبْلَهُ وَلَمْ يَجِدْ لِسُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا @

55. (நபியுடைய மனைவியர்) தங்களுடைய தந்தைகள் (முன்பாகவும்), தங்கள் ஆண்மக்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் சகோதரர்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் சகோதரிகளின் புதல்வர்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் பெண்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களின் முன்பாக வருவதி) லும் அவர்களின் மீது குற்றமில்லை. மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு பயந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாளனாக இருக்கிறான்.

56. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வும், அவனுடைய மலக்குகளும் நபியின் மீது ஸலவாத்து(அருள், பிரார்த்தனை)ச் செய்கிறார்கள்; (ஆகவே) விசவாசிகளே ! நீங்கள் அவர் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லுங்கள்; ஸலாமும் கூறுங்கள்.

57. நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் துண்டுறுத்து கிறார்களே அத்தகையோர்—அவர்களை அல்லாஹ் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சபித்து விட்டான்; இழிவு தரும் வேதனையையும் அவர்களுக்கு தயார் செய்து வைத்திருக்கிறான்.

58. மேலும், விசவாசங்கொண்ட ஆண்களையும், விசவாசங்கொண்ட பெண்களையும் அவர்கள் செய்யாத (குற்றத்)தை(ச் செய்ததாக)க் கூறி துண்டுறுத்துகிறார்களே அத்தகையவர்கள், நிச்சயமாக(ப் பெரும்) அவதூறையும், பகிரங்கமான பாவத்தையும் கமந்து கொண்டனர்.

59. நபியே! உம்முடைய மனைவியருக்கும், உம்முடைய புதல்விகளுக்கும், விசவாசிகளின் பெண்களுக்கும், அவர்கள் தங்கள் தலை முந்தாளைகளானத் தாழ்த்திக் கொள்ளுமாறு நீர் கூறுவீராக! அதனால் அவர்கள் (கதந்திரமானவர்கள் என) அறியப்படுவதற்கு இது மிக நெருக்கமானதாகும்; அப்போது அவர்கள்(பிறரால்) நோவினை செய்யப்படமாட்டார்கள்; இன்னும், அல்லாஹ் மிகக் மன்னிப்பவனாக, மிகக்கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

60. (நபியே! வேததாரிகளான) முனாஃபிக்குகளும், எவர்களுடைய இதயத்தில் (பாவ)நோய் உள்ளதோ அத்தகையோரும், மத்தோவில் பொய்யான விழுயல்களை மக்களுக்கு மத்தியில் பரப்பக்கடியவர்களும், (தங்களின் இச்செயலீலிருந்து) விலகிக் கொள்ளாவிடில், நிச்சயமாக நாம் உம்மை அவர்களின் மீது சாட்டிவிடுவோம்; பின்னர், வெது சொற்பமே தவிர (மத்தோவாகிய) அதில் உம் அண்ணட வீட்டினராக அவர்கள் வசித்திருக்கமாட்டார்கள்.

61. சபிக்கப்பட்டவர்களாக (அவர்கள் இருப்பர், ஆகவே) அவர்கள் எங்கு காணப்பட்ட போதிலும் பிடிக்கப் படுவார்கள், இன்னும் கொன்றொழிக்கப் படுவார்கள்.

62. இதற்கு முன் சென்று விட்டார்களே அத்தகையோரில் அல்லாஹ்வின் வழி முறை(இது)தான்; ஆகவே,(நபியே)நீர் அல்லாஹ்வுடைய வழிமுறையில் யாதோரு மாறுதலையும் காணவே மாட்டார்.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا
 يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَعَنِ الْكُفَّارِ
 وَأَعْذَلُهُمْ سَعِيرًا ۝ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَعْدُونَ وَلَيَأْتُوا
 نَصِيرًا ۝ يَوْمَ تَقْبَلُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلِيَتْنَا أَطْعَنَا
 اللَّهَ وَأَطْعَنَا الرَّسُولُ ۝ وَقَالُوا رَبُّنَا إِنَّا أَطْعَنَا سَادَنَا وَكُبَّرَانَا
 فَأَضَلُّوْنَا السَّبِيلَ ۝ رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَذَمِ
 لَعَنَّا كَيْرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ أَذْوَاهُ
 مُوسَى فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِنْ أَقْالُوهُ وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيمَهَا ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا وَاقُولُوا سَيِّدُنَا ۝ يَصْلِحُ
 لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيُغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝ إِنَّمَا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالْجَبَلِ فَلَمَّا بَيْنَ أَنْ يَعْلَمُنَا وَأَشْفَقُنَا مِنْهَا وَ
 حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا مَاجْهُورًا ۝ لِيُعَذَّبَ اللَّهُ
 الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفَقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ
 اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

63. (நபியே!) மறுமை நாளைப்பற்றி ("அது எப்பொழுது" என்று) உம்மிடம் மனிதர்கள் கேட்கின்றனர்; (அதற்கு) நீர் கூறும் ("அது எப்பொழுது என்று) அதன் அறிவெல்லாம் அல்லாஹ்விடம் (மட்டும்) தான் இருக்கின்றது; மேலும், மறுமை நான் சமீபத்தில் வந்து விடக்கூடும் என உமக்கு எது அறிவித்துக் கொடுக்கும்?

64. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிப்போரைச் சபித்துவிட்டான்; கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பை அவர்களுக்குத் தயார் செய்தும் வைத்திருக்கின்றான்.

65. அவர்கள் என்றென்றும் அதில் நிரந்தரமாக(ததங்கி) இருப்பவர்கள்; (அவர்களைக்) காப்பவரையும், (அவர்களுக்கு) உதவி செய்பவரையும் அவர்கள் (அங்கு) காணமாட்டார்கள்.

66. அவர்களுடைய முகங்கள் (நூர்) நெருப்பில் புரட்டப்படும் நாளில், "நாங்கள் அல்லாஹ் வுக்கு வழிபட்டிருக்க வேண்டுமே! (அவனுடைய) தூதருக்கும் தீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டுமே" என்று கூறுவார்கள்.

67. மேலும் "எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நாங்கள் எங்களுடைய தலைவர்களுக்கும், எங்கள் பெரியோர்களுக்கும் கீழ்ப்படிந்தோம்; ஆகவே, அவர்கள் எங்களை வழி தவறச்செய்து விட்டார்கள்."

68. ஆகவே "எங்கள் இரட்சகனே! நீ அவர்களுக்கு வேதனையில் இருமடங்கை கொடுப்பாயாக! இன்னும், பெரும் சாபமாக அவர்களைச் சபிப்பாயாக!" (என்றும் கூறுவார்கள்).

69. விக்வாசங்கொள்ள டோரே! மூஸாவை நோவினை செய்தார்களே அவர்களைப் போல் நீங்கள் ஆகிவிடவேண்டாம்; பின்னர், அவர்கள் கூறியதிலிருந்து அல்லாஹ் அவரை நிரபாதியாக்கி விட்டான்; மேலும், அவர் அல்லாஹ்விடத்தில் பெரும் தகுதியுடையவராக இருந்தார்.

70. (ஆகவே) விக்வாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வை பயந்து கொள்ளங்கள்; நேர்மையான கூற்றையே கூறுங்கள்.

71. (அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால்) அவன் உங்களுடைய செயல்களை உங்களுக்குச் சீர்ப்படுத்தி வைப்பான்; உங்களுடைய குற்றங்களையும் மன்னிப்பான்; மேலும் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் எவர் கீழ்ப் படிகின்றாரோ அப்போது அவர், திட்டமாக மகத்தான் வெற்றியடைந்து விட்டார்.

72. நிச்சயமாக நாம் அமானிதத்தை வான்கள், பூமி, மலைகள் ஆகியவற்றின் மீது (அதைச் சுமந்து கொண்டுமாறு) எடுத்துக் காட்டினோம்; அப்போது அதைச் சுமந்து கொள்வதிலிருந்து அவை விலகிக்கொண்டன; இன்னும், (அதைச் சுமப்ப) திலிருந்து அவை பயந்தன; (ஆனால்) மனிதனோ அதனைச் சுமந்து கொண்டான்; நிச்சயமாக அவன் (அமானிதத்தை நிறைவேற்றிறும் விஷயத்தில்) பெரும் அநியாயக்காரனாக (அதன் கடமையை) அறியாதவனாக இருக்கின்றான்.

73. (அத்தகைய அமானிதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு மாறாக நடக்கும்) முனாஃபிக்கான (வேஷ்தாரிகளான) ஆண் களையும், முனாஃபிக்கான பெண்களையும், இளைஞரைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆண் களையும், இளைஞரைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்களையும் அல்லாஹ் வைத்துக் கொடுத்துக்காகவும், (அந்த அமானிதத்தை ஏற்றபின் மதித்து நடக்கும்) விக்வாசிகளான ஆண் களையும், விக்வாசிகளான பெண்களையும் அவர்களுடைய தவ்பாவை ஏற்று மன்னிப்பதற்காகவும் (இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டினான்). மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிக்க கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

سَعْيٌ مُكْثِرٌ لِلرَّحْمَنِ وَمُخْتَلِفٌ أَوْسَطُ الْجَهَنَّمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْجَيِّرُ ① يَعْلَمُ مَا يَلْجُرُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ② وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا
السَّاعَةُ قُلْ بَلِ وَرَبِّنَا لَتَأْتِنَا عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ
مِنْ قَالٍ ذَرَّةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ③ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصِّلْحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ كَرِيمٌ ④ وَالَّذِينَ
سَعَوْ فِي أَيْتَمٍ مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَبِّهِ
إِلَيْهِمْ ⑤ وَيَرَى الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ هُوَ الْحَقُّ وَيَهُدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْعَمِيدِ ⑥
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نُدْكِنُ عَلَى رَجُلٍ يُتَبَّعُكُمْ
إِذَا مُرْتَقِلُوكُمْ كُلُّ مُمْتَقِلٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑦

அத்தியாயம் : 34

ஸபங ஸபங எனும் நகரம்
வசனங்கள் : 54 மக்ஸி ரூக்ஸிகள் : 6

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும். அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியதாகும். மறுமையிலும் சகல புகழும் அவனுக்கே உரியதாகும்; மேலும், அவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; யாவையும் நன்குணர்பவன்.

2. பூமிக்குள் நுழைகின் றதையும், அதிலிருந்து வெளிப்படுகின் றதையும், வானத்திலிருந்து இறங்குகின்றதையும், அதில் ஏறுகின்றதையும் அவன் அறிவான்; மேலும், அவன் மிகக் கிருபையுடையவன்; மிக்க மன்னிப்பவன்.

3. மேலும் நிராகரிப்போர், "மறுமை நான் நமக்கு (வரவே) வராது" என்று கூறுகின்றனர்; (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹல்ல! மறைவானவைற்றை அறியக்கூடிய என் இரட்சகளின் மீது சத்தியமாக நிச்சயமாக அது உங்களிடம் வந்தே தீரும்; வானங்களிலோ, பூமியிலோ (உள்ளவற்றில்) ஓர் அணுவளவும் அவனை விட்டும் மறையாது; இன்னும், அதைவிட மிகச் சிறியதோ, மிகப்பெரியதோ (ஒவ்வொன்றும் வல்லறால் மஹில்லூன் என்னும்) தெளிவான புத்தகத்தில் இல்லாமலில்லை."

4. விகவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு (அந்நாளில்) அவன் கூவி கொடுப்பதற்காக— (அவ்வாறு அதில் பதியப்பட்டுள்ளது); அத்தகையோர்— அவர்களுக்குமன்னிப்பும், கண்ணியமான உணவும் உண்டு.

5. மேலும், நம்முடைய வசனங்கள் விழுயத்தில் (நம்மை) இயலாமை யிலாக்குகின்ற (என்னங்கொண்ட)வர்களாக (நமக்கு எதிராக) முயற்சி செய்தார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு வேதனையில் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

6. (நபியே) இன்னும், (வேதக்) கல்வி கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோர்— உமதிரட்சகனிடமிருந்து உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்தை, இதுவே உண்மையான வேதம்) என்றும், யாவரையும் மிகைத்த, மிக்க புகழுக்குரியவனின் நேரான வழியின்பால் இது வழிகாட்டும் என்றும் காண்கிறார்கள்.

7. இன்னும், நிராகரிக்கிறார்களே அவர்கள், (மற்றவர்களிடம்) "நீங்கள் (இறந்து மக்கி) முற்றிலுமாக துண்டு துண்டாக ஆக்கப்பட்டுவிடுவீர்களானால், நிச்சயமாக நீங்கள் (மீண்டும்) புதிய படைப்பில் இருப்பீர்களென்று உங்களுக்குத் தெரிவிக்கும் ஒரு மனிதனை நாம் உங்களுக்கு அறிவிக்கவா?" என்று (பரிகாசமாகக்) கேட்கின்றனர்.

أَفَتَرَى عَلَى الْهُوَكَذِبَ بِأَمْرِهِ جَمَّةُ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالْفَلْلِ الْبَعِيدِ ۝ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ شَاءُخِيفُ
 بِهِمُ الْأَرْضُ أَوْ سُقْطٌ عَلَيْهِمْ كَسْقَاتٌ مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَذَّةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنْبِتٍ ۝ وَلَقَدْ اتَّبَعْنَا دُرُّا وَدَرْمَثَا فَضْلًا
 يُجْبَلُ أَوْ فِي مَعَةٍ وَالظَّيْرَةِ وَالثَّالِثَةِ الْحَدِيدَ ۝ إِنْ أَعْمَلُ
 سِعْيَتِ وَقَدْرَتِ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِسَائِعَلُونَ
 بَصِيرٌ ۝ وَلِسَلِيمَنَ الرِّيحَ عَذْوَاهَا شَهْرَ وَرَا حَهَا شَهْرٌ وَ
 أَسْلَنَاهُ عَيْنَ الْقِطْرُ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
 رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغُ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُنْقَهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝
 يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ شَحَارِيبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجَهَانِ كَالْجَوَابِ
 وَقَدْرُ الرَّسِيْتِ إِنْ أَعْمَلُوا إِلَّا دَوْدَشَكْرَا وَقَلِيلٌ مِنْ عَبْدَى
 الشَّكُورِ ۝ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
 إِلَّا دَأْبَةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْ سَاتِهِ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
 أَنَّ كُوَكَانِوَيْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لِيُنْتوِي فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝

8. "அல்லாஹுவின்மீது அவர் பொய்யை இட்டுக்கட்டுகிறாரா? அல்லது அவருக்குப் பைத்தியமா?" (என்றும் கூறுகின்றனர்) அல்ல! மறுமையை நம்பவில்லையே அவர்கள் தாம் பெரும் வேதனையிலும், வெகுதூரமான வழிகேட்டிலும் இருக்கின்றனர்.

9. வானத்திலும், பூமியிலும், அவர்களுக்கு முன்னிருப்பதையும், பின்னிருப்பதையும் அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? நாம் நாடினால் அவர்களை பூமிக்குள் அமுந்தசெய்துவிடுவோம்; அல்லதுவானத்திலிருந்து பல துண்டுகளை அவர்கள் மேல் விழச்செய்து (அவர்களை அழித்து) விடுவோம்; நிச்சயமாக தவ்பாச்செய்து (அல்லாஹுவின்பக்கமே) திரும்பும் ஒவ்வோர் அடியானுக்கும் இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

10. இன்னும் திட்டமாக நாம் தாலுதுக்கு நம்மிடமிருந்து பேரருளைக் கொடுத்தோம்; "மலைகளே! நீங்கள் அவருடன் (சேர்ந்து) துதியைத்திரொளிக்கச் செய்யுங்கள்" (என்று கூறினோம்); இன்னும் பறவைகளையும் (வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்) அன்றியும், அவருக்கு இரும்பை மிருதுவாக்கியிருந்தோம்.

11. (மேலும்) "நிறைவான போர்க்கவசங்களைச் செய்விராக! அவற்றின் வளையங்களில் (அளவை) ஒழுங்கு படுத்துவிராக" என்றும், "நீங்கள் நற்கருமங்களையே செய்துகொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நான் நீங்கள் செய்பவற்றை பார்க்கிறவன்" (என்றும் கூறினோம்).

12. இன்னும், ஸல்லைமானுக்குக் காற்றை (நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்) அதன்காலைப் பயணம் ஒரு மாத தூரமும், அதன்மாலைப் பயணம் ஒரு மாத தூரமாகவும் இருந்தது; மேலும், நாம் அவருக்காக செம்பு ஊற்றைத்தண்ணிரைப் போன்று உருகி ஒட்டசெய்தோம்; தன் இரட்சக்கனுடைய அனுமதிப்படி அவருக்குமுன் வேலைசெய்கிட்டிய ஜின்களையும் (நாம் அவருக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்); அவர்களில் எவர் நம்முடைய கட்டளையை விட்டும் (புறக்களித்துத்) திரும்புகின்றாரோ அவர், கொழுந்து விட்டெரியும் (நரக) வேதனையிலிருந்து சுவைக்குமாறு நாம் செய்வோம் (என்று கூறினோம்).

13. அவைகள் (ஸல்லைமானாகிய) அவர் நாடிய, மிஹ்ராபுகளை (பள்ளிகள், கோட்டைகள் உயர்ந்த குடிசிருப்புத்தலங்கள் ஆகியவற்றை)யும், சிற்பங்களையும், (பெரிய பெரிய தண்ணீர்த்) தடாகங்களைப்போன்ற பெரும்கொப்பரைகளையும், அசைக் கழுதியாத (நிலையான) பெரிய (சமையல்) பாத்திரங்களையும் அவருக்காகச் செய்துகொண்டிருந்தன. (ஆகவே,) "தாலுதுடைய சந்ததிகளே! (நீங்கள் நமக்கு) நன்றிசெலுத்துவதற்காக செயல்படுங்கள்; மேலும், என்னுடைய அடியார் களில் நன்றிசெலுத்துவோர் (வெகு) சொற்பமேயாவர்" (என்று கூறினோம்).

14. அவர்மீது நாம் மரணத்தை விதியாக்கிய பொழுது, அவருடைய மரணத்தைப் பற்றி (அவர் சாய்ந்திருந்த) அவருடைய தடியை அரித்துவிட்ட கறையானத் தவிர, (வேறொதுவும்) அந்த ஜின் இன்தைவர்களுக்கு அறிவிக்கவில்லை; பின்னர், அவர் சீழே விழவே, "மறைவானதை அறியக் கூடியவர் களாக தாங்கள் இருந்திருந்தால் இழிவான வேதனையில் தாங்கள் தாரிப்பட்டிருக்க வேண்டியதில்லையே!" என்று ஜின்கள் தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டன.

لَقَدْ كَانَ لِسَيِّاقٍ مَسْكِنَهُ رَأْيَةٌ جَتَّنِنْ عَنْ نَيْمَنْ وَتَمَالِهٌ
 كُلُّوْمَنْ رِزْقٌ رَبِّكُمْ وَأَشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيْبَةٌ وَسَارِبٌ
 غَفُورٌ^{١٤} فَاعْرَضُوا فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرَمْ وَبَدَلْنَهُمْ
 بِجَنَّتِيهِمْ جَتَّنِينْ ذَوَائِي أَكْلِ خَمْطٍ وَأَثْلِ وَشَيْيٌ مِنْ سَدَرٍ
 قَلْبِيلٌ^{١٥} ذَلِكَ جَزَيْنِهِمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَزِّي إِلَّا الْكُفُورَ
 وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكَنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةٌ
 وَفَدَرَنَا فِيهَا السَّيْرُ سَيْرٌ وَافِيهَا لَيَالٍ وَآيَاتٍ اِمْنَيْنَ^{١٦}
 فَقَالُوا رَبَّنَا يَعْدِبِينَ أَسْقَارَنَا وَظَلَمُونَا نَفْسُهُمْ فَجَعَلْنَهُمْ
 أَحَادِيثَ وَمَرْقَنِهِمْ كُلَّ مُسْرَقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَتِي لِكُلِّ
 صَبَّارٍ شَكُورٍ^{١٧} وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ أَبْلِيُسْ ظَهَةً فَأَشْبَعُوهُ
 إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^{١٨} وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَنٍ
 إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مَمَنْ هُوَ مُهْنَمَافِ شَاءِ طَوَّ
 رَبِّكَ عَلَى كُلِّ شَيْيٍ حَفِيظٌ^{١٩} قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَكَلَافِ
 الْأَرْضِ وَمَا لَهُ فِيهِمَا مِنْ شُرُكٍ وَمَا لَهُ مِنْ ظَهِيرٍ^{٢٠}

15. திட்டமாக ஸபா (என்னும் ஊர்) வாசிகளுக்கு அவர்கள் வசித்திருந்த இடங்களில் ஒரு (நல்ல) அத்தாட்சியிருந்தது; (ஆகவே) வலப் புறத்திலும், இடப் புறத்திலும் (இருந்த) இரு சோலைகள். "உங்கள் இரட்சகளின் உணவிலிருந்து உண்ணுங்கள்; அவனுக்கு நன்றியும் செலுத்தி வாருங்கள்; பரிசுத்தமான நகரம், மிக்கமன்னிப்பளிக்கும் இரட்சகள்" (எனவும் கூறப்பட்டது)

16. ஆனால், அவர்கள் (நம்மைப்) புறக்கணித்துவிட்டனர்; (ஆகவே, "மதுரிப்" அணையை உடைக்கக் கூடிய) பெரு வெள்ளத்தை அவர்கள் மீது நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களுடைய (சுவையிருந்த கணிகளையுடைய) இரு சோலைகளை, கசப்பும் புளிப்புமுள் பழங்களையுடைய மரங்களாகவும், சில இலந்தை மரங்களையும் உடைய இரு சோலைகளாகவும் நாம் மாற்றிவிட்டோம்.

17. அவர்கள் நிராகரித்ததன் காரணமாக, இதனை நாம் அவர்களுக்குக் கலியாகக் கொடுத்தோம்; நிராகரிப்போருக்கே தவிர, (இதுபோன்ற) கூலியை நாம் கொடுப்போமா?

18. இன்னும், அவர்களுக்கிடையேயும், நாம் பரக்கத்துச் செய்திருந்த ஊர்களுக்கிடையேயும் வெளிப்படையாகத் தென்படக்கூடிய பல ஊர்களையும் ஆக்கி, அவைகளில்பிரயாணத்தை நாம் அமைத்தோம்; "இருக்கனிலும், பகல் களிலும் அவற்றில் அச்சமற்றவர்களாகப் பிரயாணம் செய்யுங்கள்" (என்று கூறினோம்)

19. ஆனால், அவர்கள் "எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் யாத்திரைகளை நெடுஞ்சூரமாகும்படி செய்வாயாக" என்று கூறி, தமக்குத் தாமே அவர்கள் அநியாயம் செய்து கொண்டனர்; ஆகவே, அவர்களைப்பற்றி அதிசயமாக ஜனங்கள் பேசும் செய்திகளாக்கிவிட்டோம். இன்னும் அவர்களை (பல ஊர்களில்) சிதறடித்து(ப்பிரித்து) விட்டோம்; பொறுமையுடையவர், நன்றி செலுத்துபவர் ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயமாக இதில் (பல) படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

20. நிச்சயமாக (ஸபா வாசிகளான) அவர்களைப்பற்றி இப்பீஸ் எண்ணிய எண்ணத்தை அவன் உண்மை ஆக்கிக்கொண்டான்; ஆகவே, விசுவாசங்கொண்ட ஒரு பிரிவினரைத் தவிர, (மற்றவர்கள்) அவனைப் பின்பற்றினர்.

21. மேலும், அவர்கள் மீது அவனுக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இருக்கவில்லை— ஆயினும், மறுமையை நம்பாது அவர்களில் சந்தேகத்திலிருப் போரிவிருந்து (மறுமையை) நம்புபவர் எவர் என்பதை நாம் தெளிவாக அறிவித்து விடுவதற்காகவே, (இது நடந்தது) இன்னும், உமதிரட்சகள் ஒவ்வொரு பொருளையும்பாதுகாப்பவன்.

22. (நயியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹுற்வையன்றி, நீங்கள் (கடவுள்களைத் தவறாக) எண்ணிக்கொண்டார்களே அவர்களை, நீங்கள் அழைத்துப் பாருங்கள்; வானங்களிலோ, பூமியிலோ அவர்கள் ஓர் அனுவளவையும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள்; அவ்விரண்டிலும், அவர்களுக்கு எத்தனையகூட்டுமில்லை; (இதில்) அவனுக்கு உதவியாளரும் அவர்களில் யாருமில்லை.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذْنَ لَهُ حَقٌّ إِذَا فُرِزَ^١
 عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْكَبِيرُ^٢ قُلْ مَنْ يَرِزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ وَ
 إِنَّا أَوْلَىٰ بِكُمْ لَعْلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ^٣ قُلْ لَا شَرِيكَ لِوَالَّهِ
 عَمَّا جَرَّمَنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ^٤ قُلْ يَعْمَلُ بَيْنَنَا بَيْنَنَا مِمَّا يَفْتَحُ
 بَيْنَنَا بِالْحَقِيقَةِ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيُّ^٥ قُلْ أَرُونَنَا الَّذِينَ أَعْتَدْتُمُ
 لَهُ شُرَكَاءَ كَلَّا بِئْ هُوَ إِلَهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^٦ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا كَافَةً
 لِلنَّاسِ بِشِرَارِ أَوْنَانِهِ إِنَّ رَبَّكَنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ^٧ وَيَقُولُونَ
 مَتَّى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ^٨ قُلْ لَكُمْ مِّيعَادُ يَوْمًا لَا
 سَتَاخْرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا سَتَقْدِمُونَ^٩ وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنَّمَا نُؤْمِنُ بِهِذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدِيهِ وَلَا
 تَرَى إِذَا الظَّالِمُونَ مُوْقَوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَجَّعُونَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
 إِلَّا قَوْلَ^{١٠} الَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا اللَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَالَّذِينَ أَنْتُمْ
 لَكُمْ مُّؤْمِنِينَ^{١١} قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اللَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا اللَّذِينَ
 صَدَدُوكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بِكُلِّ كُنْتُمْ مُّجْرِمِينَ^{١٢}

23. இன்னும் யாருக்கு அவன் அனுமதி அளித்தானோ அவருக்குத் தவிர அவனிடத்தில் பரிந்துரை பயணிக்காது; முடிவாக அவர்களுடைய இதயங்களிலிருந்து நடுக்கம் நீக்கப்படுமானால், (அவர்களில் ஒருவர் மற்றவர்களிடம்) உங்கள் இரட்சகன் என்ன கூறினான்?" என்று கேட்பார்கள். (அதற்கு மற்றவர்கள்) "உண்மையே கூறினான்; அவனோ மிகக் கூறிய உயர்ந்தவன், மிகப்பெரியவன்" என்று கூறுவார்கள்.

24. (நபியே!) "வான்களிலிருந்தும் பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் யார்?" என்று (நிராகரிப்போரிடம்) கேட்பீராக! (அதற்கு பதிலாக) "அல்லாஹு நூர் என்று கூறுவீராக! இன்னும், நேர் வழியின் மீது, அல்லது பசீரங்கமான வழிகேட்டில் இருப்பது நிச்சயமாக நாங்களா? அல்லது நீங்களா? (என்றும் கேட்பீராக!)

25. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நாங்கள் செய்த குற்றங்களைப் பற்றி நீங்கள் கேட்கப்படமாட்டார்கள்; (அவ்வாறே) நீங்கள் செய்பவற்றைப் பற்றி நாங்களும் கேட்கப்படமாட்டோம்."

26. (மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "(மறுமை நாளில்) எங்களுடைய இரட்சகன் நமக்கிடையில் ஒன்று சேர்ப்பான்; பின்னர் நமக்கிடையில் நீதமாகவே தீர்ப்பளிப்பான்; இன்னும் அவனே தீர்ப்பளிப்பவன், (யாவையும்) நன்கறிசிறவன்.

27. (ஆன்றி) "அவனுக்கு இணையானவர்கள் எனக்கூறி நீங்கள் அவனுடன் சேர்த்து வைத்தீர்களே அவர்களை நீங்கள் எனக்குக் காண்பியுங்கள்! அவ்வாறில்லை! மாறாக, அவன்தான் அல்லாஹ்! யாவரையும் மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவிடையவன்" என்று கூறுவீராக!

28. மேலும், (நபியே!) உம்மை மனிதர்கள் அனைவருக்கும் நன்மாராய்க் கூறுபவராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவும் மேயன்றி நாம் அனுப்பவில்லை. எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்.

29. மேலும், "நீங்கள் உண்மையானர்களாக இருந்தால், இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (வரும்?) என்று (நபியே) உம்மிடம் அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

30. அதற்கு நீர் கூறுவீராக: "உங்களுக்காக ஒரு நாளின் தவணையிருக்கிறது; அதிலிருந்து நீங்கள் ஒரு நாழிகை பிந்தவும்மாட்டார்கள்; முந்தவும்மாட்டார்கள்.

31. "நிச்சயமாக நாங்கள் இந்தக்குர் ஆணையும், இதற்குமுன்னுள்ள (வேதத்)தையும் நம்பவே மாட்டோம்" என்றும் (இந்தநிராகரிப்போர் கூறுகின்றனர்; ஆகவே இந்த அநியாக்காரர்கள் தங்கள் இரட்சகள் முன் நிறுத்தப்பட்டவர்களாக நீர் பார்ப்பீராயின், அவர்களில் சிலர் சிலரின்பால் கூற்றைத்திருப்புவர்; (அப்போது) பலவினமாகக் கருதப்பட்டவர்கள் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தோரிடம், "நீங்கள் இவ்வாலியிடல், நிச்சயமாக நாங்கள் விகவாசங்கொண்டவர்களாகி யிருந்திருப்போம்" என்று கூறுவார்கள்.

32. (அதற்கு அவர்களில்) பெருமையடித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள், பலவினமாகக் கருதப்பட்டவர்களிடம், "உங்களிடம் நேர் வழி வந்ததன் பின்னர், (நீங்கள் அதில் செல்லாது) அதை விட்டும் நாங்களா உங்களை தடுத்தோம்? (அவ்வாறு) இவ்வை; நீங்கள் தாம் (அதில் செல்லாது) குற்றவாளிகளாக இருந்தீர்கள் என்று கூறுவார்கள்.

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا إِنَّمَا يُكْرِهُونَ أَهْلَ مَكْرَهَةٍ وَ
 الْهَمَارِ إِذَا تَأْمُرُونَا نَنْكُفُهُ بِإِيمَانِهِ وَنَجْعَلُ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرَوْا
 النَّدَامَةَ لِهَمَارٍ أَوْ الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَى فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا هُنَّ أَهْلُ عِزَّةٍ مِّنْ أَهْلِ الْأَذْلَى كَمَا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيرَةٍ
 مِّنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَاتَلَ مُتَرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أَرْسَلْنَا تُبَهِّهُ كُفَّارُونَ ۝ وَ
 قَالُوا أَنْحَنِيْنَا إِلَيْهِمَا مَا أَوْلَادُهُمْ وَمَا شَنَنْنِيْنَا بِمَعْذَلَتِهِنَّ ۝ قُلْ
 إِنَّ رَبِّيْنِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلِكُنَّ الْأَثْرُ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أُولَادُكُمْ بِالْأَيْمَنِ تُقْرَبُ بِكُمْ
 عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَامِنْ أَمْنَ وَعَمَلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ
 جَزَاءُ الْفَضْلِفَعِنْ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرْفَةِ الْمُنْوَنَ ۝ وَ
 الَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَيْتَنَامُعْجِزِيْنَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ
 مُحْضَرُونَ ۝ قُلْ إِنَّ رَبِّيْنِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ
 يُحْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِيْنَ ۝ وَيَوْمَ يُحْشِرُهُمْ جَمِيعًا
 ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلِكَةِ أَهُؤُكُمْ إِلَيَّ أَكُمْ كَمَا يَعْبُدُونَ ۝

33. அன்றியும், பலவீனமாகக் கருதப்பட்டவர்கள், பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தவர்களிடம், "அவ்வாறல்ல! நாங்கள் அல்லாஹ்வை நிராகரிப்பதற்கும், அவனுக்குச் சமமானவர்களை (கூட்டுக்காரர்களை) நாங்கள் ஆக்குவதற்கும் நீங்கள் எங்களை ஏவிய பொழுது, (உங்களுக்குக் கீழ்ப்படியசெய்தது)இரவிலும், பகவிலும் (எங்களுக்கு நீங்கள்) செய்த சூழ்சியாகும். "இன்னும், அவர்கள் (யாவருமே) வேதனையைக் (கண்ணால்) காணும் சமயத்தில், தங்கள் கைசேதத்தை (உங்களுக்குள்) மறைத் துக்கொள் வார்கள்; மேலும், நிராகரித்தோருடைய கழுத்துகளில் நாம் விலங்குகளை ஆக்குவோம்; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததற்கல்லாமல் (வேறெதற்கும்) அவர்கள் கூவி கொடுக்கப்படுவார்களா?"

34. இன்னும், எந்த ஊருக்கும்—அங்கிருந்த செல்வந்தர்கள், "நிச்சயமாக நீங்கள் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டங்களோ அதை நாங்கள் நிராகரிக்கின்றோம்" என்று கூறியேதனிர, நாம் அச்சமூட்டி எச்சரிப்போனர் அனுப்பவில்லை.

35. அன்றியும், "செல்வங்களாலும், மக்களாலும் நாங்கள் மிக அதிகமானவர்கள்; (ஆகவே மறுமையில்) நாங்கள் வேதனை செய்யப்படுவர்களும் அல்லர்" என்றும் அவர்கள் கூறினர்.

36. (அதற்கு நபியே) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக என் இரட்சகள், தான் நாடியவர்களுக்கு சம்பத்தை விசாலமாகவும் கொடுக்கின்றான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு அளவோடு) சருக்கியும் கொடுக்கின்றான்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (அதன் கருத்தை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

37. உங்களுடைய செல்வங்களோ, உங்களுடைய மக்களோ உங்களை நம்மிடத்தில் சமீபமாக நெருக்கினவைப்பவர்கள் அல்லர்— விசவாசங்கொண்டு நற்செயல்களும் செய்தவரைத்தவிர— அவர்களுக்கு அவர்கள் செய்த (நல்) வினையின் காரணமாக இரட்டிப்பான கூவியுண்டு; அவர்களோ (சுவனபதி யிலுள்ள) உயர்ந்த மாளிகைகளில் நிம்மதியாக இருப்பவர்கள்.

38. மேலும், நம்முடைய வசனங்கள் விஷயத்தில் இயலாமையிலாக்குகின்ற (என்னங்கொண்ட) வர்களாக முயற்சிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்— (மறுமையில்) நரக வேதனையில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு (சேர்க்கப்) படுபவர்கள்.

39. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக என் இரட்சகன், தன் அடியார்களில் தான் நாடியவர்களுக்கு, வாழ்வாதாரத்தை விசாலப் படுத்துகிறான்; (தான் விரும்பியவர்களுக்கு) அளவோடும் கொடுக்கிறான். எந்தப் பொருளை நீங்கள் செலவு செய்த போதிலும் அதற்குப் பகரமானதை அவன் அளிக்கிறான்; இன்னும், வாழ்வாதாரங்களை நல்குவோரில் அவன் மிகச் சிறந்தவன்.

40. (மலக்குகளை வணங்கி வந்த) அவர்கள் அனைவரையும் அவன் (அல்லாஹ்) ஒன்றுதிரட்டும் நாளை (நினைவு கூருங்கள்). பின்னர் மலக்குகளிடம், இவர்கள் தானா உங்களை வணங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள்? என்று அவன் கேட்பான்.

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
 الْجِنَّةَ الْكَثُرُهُو يَهُمْ مُؤْمِنُونَ^{١٠} قَالَ يَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُهُ عَذَابٌ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكَذِّبُونَ^{١١} وَإِذَا شُتِّلَ عَلَيْهِمْ إِيمَانُ
 بَيْتِ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُبَيِّنُ أَنَّ يَصُدُّ كُمْ عَمَّا كَانَ
 يَعْبُدُ أَبَاكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَأْفَكُ مُفْتَرٌ طَوَّقَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْحَقِّ لَمْ يَأْجُوءُهُمْ إِنْ هُنَّ إِلَّا سُحْرٌ مُبِينٌ^{١٢}
 وَمَا أَتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرِسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قِبْلَكَ
 مِنْ نَذِيرٍ^{١٣} وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا يَلْعُغُوا مَعْشَارَ
 مَا أَتَيْنَهُمْ فَلَذِّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ تَكِيرٌ^{١٤} قُلْ إِنَّهَا
 أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفَرَادِي شَمَاءٌ
 تَتَقَكَّرُ وَأَنْ مَا يَصَّا حِيكُومُنْ جَنَّاتُهُ أَنْ هُوَ إِلَانَذِيرُ الْكُوُ
 بَيْنَ يَدَيِّ عَذَابٍ شَدِيدٍ^{١٥} قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
 فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 شَهِيدٌ^{١٦} قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَذَمُ الْغَيُوبِ^{١٧}

41. அ(தற்க)வர்கள், "(எங்கள் இரட்சகனே) நீ மிகப் பரிசுத் தமானவன்; அவர்களன்றி நீதான் எங்கள் பாதுகாவலன்; எனினும், அவர்கள் ஜின்களை வளங்கிக்கொண்டிருந்தனர்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் அவர்களை (அந்த ஜின்களை) விசுவாசித்து மிகுந்தவர்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

42. "எனவே, இந்நாளில் உங்களில் சிலர் (மற்று) சிலருக்கு நன்மையோ, தீமையோ செய்ய அதிகாரம் பெற மாட்டார்; (இம்மையில்) அநியாயம் செய்தார்களே அவர்களுக்கு நீங்கள் எதைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களோ அத்தகைய(நூரக) நெருப்பின் வேதனையைச்சவைத்துப் பாருங்கள் என்றும் நாம் கூறுவோம்.

43. இன்னும் தெளிவான நம்முடைய வசனங்கள் அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், "உங்கள் முதாதையர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்த வைகளை விட்டும், உங்களைத் தடுத்துவிட நாடுகின்ற ஒரு மனிதரேயன்றி இவர் (வேறு) இல்லை" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; மேலும் அவர்கள் (அவர்களுகிற) "இது இட்டுக்கட்டப்பட்ட பொய்யேயன்றி வேறில்லை" என்றும் கூறுகின்றனர்; மேலும், (திருக்குரு ஆணாகிய இந்த) உண்மை_ அவர்களிடம் வந்த சமயத்தில் "இது பகிரங்கமான சூனியமேயன்றி (வேறு) இல்லை" என்றும் நிராகரிப்போர் கூறுகின்றனர்.

44. (நாயியே!) இவர்களுக்கு, (இதற்கு முன்னர்) வேதங்களிலிருந்து எதையும்_ அதனை அவர்கள் ஒதுவதற்காக நாம் கொடுக்கவுமில்லை; அச்சமூட்டி எச்சரிக்கக்கூடிய எவ்ரையும் உமக்கு முன்னர் நாம் அவர்களின் பால் அனுப்பவுமில்லை.

45. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் (நம்முடைய தூதர்களைப்) பொய்யாக்கினார்கள்; இன்னும் அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்திருந்ததில், பத்தில் ஒரு பாகத்தையேனும் இவர்கள் அடைந்து துவிடவில்லை. பின்னர் அவர்கள் என்னுடைய தூதர்களை (நிராகரித்து)ப் பொய்ப்படுத்தினார்கள்; ஆகவே, (என்னை மறுத்ததன் காரணமாக தண்டனையைக் கொண்டும், வேதனையைக் கொண்டும் பிடித்த என்னுடைய) மறுப்பு எவ்வாறிருந்தது?

46. "நான் உங்களுக்கு உபதேசிப்பதெல்லாம் ஒரே ஒரு விவுயத்தைப் பற்றிதான்; நீங்கள் இரண்டிழர்ண்டு பேர்களாகவோ, தனித்தனியாகவோ, அல்லாஹ்வுக்காகச் சிறிது எழுந்து (இன்று), பின்னர் (உங்களுக்குள்) சிந்தித்துப்பாருங்கள் என்று (நாயியே! நீர் கூறுவீராக!) "உங்களுடைய சிநேகிதர் (ஆகிய என)க்கு எத்தகைய பைத்தியமுமில்லை; கடினமான வேதனை வருவதற்கு முன்னர் அவர் உங்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவரேதவிர வேறில்லை" என்பதைத் தெளிவாக உணர்வீர்கள்).

47. (நாயியே! மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "நான் உங்களிடம் எவ்விதக் கூலியையும் கேட்கவில்லை; அவ்வாறாயின் அது உங்களுக்கே உரியது; என்னுடைய கூலி அல்லாஹ் விடமேயன்றி (உங்களிடம்) இல்லை_ அவனோ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாக இருக்கிறான்."

48. (மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "நீச்சயமாக எனது இரட்சகன் உண்மையைப் போடுகின்றான்; (அது பொய்யை அழித்து மேலோங்கி விடுகிறது) மறைவாளவற்றை(அவன்) மிக அறிந்தவன்."

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۝ قُلْ إِنْ
ضَلَّتْ فَإِنَّمَا أَضَلَّ عَلَى نَفْسٍ ۝ وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوَجِّهُ
إِلَيْ رَبِّي إِنَّهُ سَيِّعٌ قَرِيبٌ ۝ وَكُوَّتْرَى إِذْ فَزَعُوا فَلَاقُوتَ
وَأَخْذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٌ ۝ وَقَالُوا أَمْتَابِهِ وَآثَارُ لَهُمْ
الظَّنَاوْشُ مِنْ مَكَانٍ يَعِيْدِي ۝ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلِهِ
وَيَقِنُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ يَعِيْدِي ۝ وَجِيلٌ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهَا
يَشْهُونَ كَمَا فَعَلَ بِأَشْيَا عِرْمَ مِنْ قَبْلِ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍ مُرِيبٍ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلِكَةِ رُسْلًا
أُولَئِيْ أَجْنَاحَةٍ مَتَّشِينَ وَثَلَاثَ وَرِبْعَ يَرِيدُونَ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُنَّ إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ① مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا يُمْسِكُ
لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا يُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نَعْمَاتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هُنْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ
بِرْ زُقُوكُهُ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنَّ تُؤْفَكُونَ ③

49. (நபியே) நீர் கூறுவீராக "உண்மை (மார்க்கம்) வந்துவிட்டது; பொய் புதிதாக ஒன்றையும் (இதுவரையில்) செய்யவில்லை; இனியும் செய்யப்போவதுமில்லை."

50. (மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "நான் (உண்மையான வழியை விட்டு) வழி தவறிவிடுவேணாயின் அப்போது நான் வழி தவறி விடுவதெல்லாம் என்மீதே (பாவமாக) ஆகும்; நான் நேர் வழியை அடைந்திருந்தால் (அது) என் இரட்சகள் எனக்கு வலி மூலமாக அறிவித்ததைக் கொண்டேயாகும்; நிச்சயமாக அவன், (யாவற்றையும்) செவியேற்பவன், (யாவற்றிற்கும்) நெருக்கமானவன்.

51. (இன்னும் மறுமையில் காஃபிர் களான) அவர்கள், திடுக்கமுற்றிருக்கும் பொழுது நீர் காணப்ரோயின், அப்பொழுது (அவர்களால் எங்கும்) தப்பிக் கெல்ல முடியாது; மிகச் சமீபமான இடத்திலிருந்து அவர்கள் பிடிக்கப் பட்டும் விடுவார்கள்.

52. மேலும், (அச்சமயம்) அவர்கள் (திடுக்கிட்டு) "நாங்கள் அ(வ) வேதத்தை விசவாசங் கொண்டோம்" என்று கூறுவார்கள்; (அவர்களிடமிருந்து செயல்கள் அங்கீகரிக்கப்படும் இடத்தை விட்டு) மேலும், வெகு தூரமான இடத்திலிருந்து கொண்டு (உண்மைவிசவாசத்தைப்) பெறுதல் எவ்வாறு அவர்களுக்கு முடியும்?

53. (இதற்கு) முன்னர், அதைத்திட்டமாக அவர்கள் நிராகரித்துமிட்டார்கள்; மேலும் வெகு தூரமான இடத்திலிருந்து மறைவானதைப்பற்றி (வீண்ணன்னதைக் கொண்டே) ஏற்றுத்துட்சொல்லிக்) கொண்டும் இருந்தார்கள்.

54. இதற்கு முன்பு இவர்களைப்போன்ற (நிராகரித்த) வர்களுக்கு செய்யப்பட்டது போல இவர்களுக்கிடையிலும், இவர்கள் விருப்பம் கொண்டிருந்தவைகளுக்கிடையிலும் திரைபோடப்பட்டுவிட்டது (எனென்றால்) நிச்சயமாக, அவர்கள் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலேயே இருந்தார்கள்.

அத்தியாயம் : 35

ஃபாதிர் – ஆரம்பமாகப் படைப்பவன்

வசனங்கள் : 45 மக்கி ருகூஃகள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. அல்லாஹ் விற்கே எல்லாப் புகழும்; அவன் வானங்களையும், பூமியையும் ஆரம்பமாகப் படைத்தவன்; இரண்டிரண்டும், மும்மூன்றும், நன்நான்கும் இறக்கைகளுடைய மலக்குகளைத் தூதர்களாக ஆக்கியவன்; அவன் நாடியதை (த்தன்) படைப்பில் (பின்னும்) அதிகப்படுத்துவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் பிக்க ஆற்றலுடையோன்.

2. அல்லாஹ் (தன்) அருளிலிருந்து மனிதர்களுக்குத் திறந்து விட்டால், அதனைத் தடுத்துவிடக்கூடியவர் (ஒருவரும்) இல்லை. அவன் (தன் அருளைத்) தடுத்துக் கொண்டால் அதன் பின் அதனை அனுப்பக் கூடிய (ஒருவரும் இல்லை; இன்னும், அவன் (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

3. மனிதர் களே! உங்கள் மீதுள்ள அல்லாஹ் வின் அருட்டகொடையை நினைத்துப்பாருங்கள்; வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன், அல்லாஹ் வையன் நி வேறொரு படைக்கிறவன் இருக்கின்றாளா? அவனைத் தவிர வேறொரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் இல்லை; ஆகவே, நீங்கள் (அவனை விட்டு) எவ்வாறு திருப்பப்படுகின்றீர்கள்?

وَإِنْ تَكُنْ بُوكَ فَعَدْ لِذِي بَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ طَوَّلَهُ تُرْجِعُ
 الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تُغْرِيَنَّكُمُ الْحَيَاةُ
 الدُّنْيَا وَلَا يُغْرِيَنَّكُمْ بِالْغَرْوُ ۝ إِنَّ الشَّيْطَنَ لِكُمْ عَدُوٌ فَلَا تَنْدِدُوهُ
 عَدُوُّ إِنْ شَاءَ بِعُوا حِزْبَهِ لَيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعْيِ ۝ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَالَّهُمْ عَذَابُ شَرِيدُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَيْدُ ۝ أَفَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَانْ
 اللَّهُ يُضْلِلُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذَهَّبْ نَفْسُكَ
 عَلَيْهِمْ حَسَرَتْ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ تَبَارِيَ صَنْعُونَ ۝ وَإِنَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرَّسُّوْمَ قَتْشِيرَ سَحَابًا فَسَقَنَهُ إِلَى يَدِي مَيْدَتِ فَأَحْيَنَاهُ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا لَكَذِيلَ التَّشُوُرُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَزَّةَ فَلِلَّهِ الْعَزَّةُ
 جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعُدُ الْكَلَامُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يُرِيقُهُ وَ
 الَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُوا وَلَيْكُهُ هُوَ
 يَبُورُ ۝ وَإِنَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ تُخَرَّمُ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
 أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْتُمْ وَلَا تَضَعُ الْأَبْعَلِيَّةُ وَمَا يَعْمَرُ مِنْ
 شَعْرَرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرَةِ الْأَرْقَى كَتَبْ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

4. மேலும், (நபியே) அவர்கள் உம்மைப் பொய்ப்படுத்தி விடுவார்களானால் (பொறுள்மையைக் கடைப்பிடிப்பிராக! ஏனெனில்,) உமக்கு முன்னர் (வந்த) தூதர்களும் பொய்ப்படுத்தப் பட்டனர்; அன்றியும், அல்லாஹ் விடமே சகல காரியங்களும் மீட்டுக் கொண்டுவரப்படும்.

5. மனிதர் களே! நிச்சயமாக அல்லாஹுவுடைய வாக்குறுதி உண்மையானதாகும்; ஆகவே, இவ்வுலக வாழ்க்கை உங்களைத்திட்டமாக ஏமாற்றி விட வேண்டாம்; (எவ்த தானாகிய) ஏமாற் றுகிறவனும் அல்லாஹுவைப் பற்றி உங்களைத்திட்டமாக (மோசடியில் ஆக்கி) ஏமாற்றிவிட வேண்டாம்.

6. நிச்சயமாக எவ்ததான் உங்களுக்கு விரோதியாக இருக்கின்றான்; ஆகவே, அவளை நீங்களும் விரோதியாகவே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; அவன் (துக்கு வழிபட்ட) தன் கூட்டத்தாரை அழைப்பதெல்லாம் அவர்கள் கொழுந் து விட்டெரியும் நரகவாசிகளில் ஆகிவிடுவதற்காகவேதான்.

7. (எவ்த தானைப் பின்பற்றி உண்மையை) நிராகாரிக்கின்றார் களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு; மேலும், விசுவாசங் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், (மிகப்) பெரிய (நற்) கூலீயும் உண்டு.

8. எனவே, எவருக்கு அவருடைய செயலின் தீமை அலங்காரமாகக் காண்பிக்கப்பட்டு, அவர் அதை அழுகாகக் காண்கின்றாரோ அவரா? (இதைத் தவிர்த்தவருக்கு சமமாவார்?) ஆகவே, நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களைத்தவரான வழியில் விட்டுவிடுகிறான்; தான் நாடியவர்களை நேரான வழியிலும் செலுத்துகிறான்; ஆகவே, (நபியே) அவர்கள் மீதுள்ள கவலைகளால் உம்முடைய உயிர் போய் விடவேண்டாம்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அவர்கள் செய்வற்றை நன்கறிகிறவன்.

9. மேலும், அல்லாஹ் எத்தகையவளென்றால், காற் றுகளை அவன் அனுப்புகிறான்; அவன் மேகங்களைக் கிளுகிறின்றன; பின்னர், நாம் அவைகளை இறந்து போன ஊருக்கு (மழையாகப்பொழுவிக்க) இழுத் துச்செல்கிறோம்; அப் போது அதனைக் கொண்டு பூமியை – அது(வறண்டு) இறந்துபோன பின் உயிர் ப்பிக்கின்றோம்; (மரணித்தோர் மறுமையில்) உயிர் பெற்றெழுவதும் இவ்வாறுதான்.

10. எவர் கண்ணியத்தை நாடுகிறாரோ கண்ணியம் யாவும் அல்லாஹுவுக்கே உரியதாகும்; தூய வாக்கியங்கள் அவளைவில் மேலேறிச் செல்கின்றன; நல்ல செயலும் அதை (அல்லாஹுவின் பால்) உயர்த்துகிறது; மேலும், (நபியே) தமைகளுக்குச் சதி செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு; இவர்களுடைய சதி (ஒன்றுமில்லாது) அதுஅழிந்தே போகும்.

11. மேலும், அல்லாஹு உங்களை (துவக்கத்தில்) மன்னிலிருந்து படைத்தான்; பின்னர் ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து – பின்னர் (ஆண்_பெண் கொண்ட) ஜோடிகளாக ஆக்கினான்; அவன் அறிவைக்கொண்டே தவிர எந்தப் பெண்ணும் கர்ப்பமாவதும் இல்லை; அவன் பிரசவிப்பதும் இல்லை; வயதானவரின் வயது அதிகப்படுத்தப்படுவதும், அவரின் வயதிலிருந்து குறைக்கப்படுவதும் (லவ்லால் மஹ்ஷீஸ் எனும் பதிவுப்) புத்தகத்தில் இல்லாமலில்லை; நிச்சயமாக இவையாவற்றையும் செய்வது அல்லாஹுவுக்குச் சலபமானதே!

وَمَا يَسْتَوْيِ الْبَحْرُنَ هَذَا عَذَابٌ فَرَأَتِ سَاعِدُ شَرَابِهِ وَ
 هَذَا أَمْلَهُ أُجَاجٌ وَمَنْ كُلَّ تَأْكُونَ لَهُمَا طَرِيًّا وَشَرِيًّا خَرُجُونَ
 حَلِيلَةَ تَلْبِسُهُنَّا وَتَرَى الْفُلُكَ فِيهِ مَا خَرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ
 فَضْلِهِ وَلَعِلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يُولِجُ الْأَيْلَلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْجِرُ النَّهَارَ
 فِي الْأَيْلَلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَرَّ كُلُّ يَعْجَرُ إِلَّا حِلْ مُسَمَّىٰ ۝
 ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا
 يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْدِيرٍ ۝ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعُونَ وَادْعَاهُمْ وَلَوْ
 سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا إِلَيْهِمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشَرِكَتِهِمْ
 وَلَا يُنْتَهُكُمْ مِثْلُ حَيْرَتِهِ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى
 اللَّهِ وَإِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْعَيْنِيُّ ۝ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبُكُمْ
 وَيَأْتِيُكُمْ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَ
 لَا تَزِرُ وَازْرَةٌ وَرَازْرًا خَرِيٌّ وَإِنْ تَدْعُ مُتَنَكِّلَةً إِلَى حِصْلَمَهَا
 لَا يُعْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ ۝ وَلَوْكَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنْتَهَاتُ شَذِرَ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَرَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۝ وَإِنَّ اللَّهَ بِالْمَصِيرِ ۝

12. இன்னும்,இரு கடல்களும் சமமாகிவிடாது (இரண்டில்)இது மிகக் மதுரமான, (தாகம் தீர்க்கக்கூடியதான்,) அதை அருந்துவதற்கு இலோசனை து ; இதுவோ, உப்பும் மிகக் கசப்பும் (உடைய நீர்) ஆகும் (இரு வகையாகிய) ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் புதிய (சுவையான மீன்) இறைச் சியை உண்ணுகின்றாகள் ; எதை நீங்கள் அணிகின்றீர் கடளோ அத்தகைய ஆபரணங்களையும் (அவற்றிலிருந்து) வெளியாக்குகிறீர்கள் ; (யாத்திரையின் மூலம்) அவன்னு பேரருளை நீங்கள் தேடிக் கொள்வதற்காகவும், (அவற்றுக்காக) நீங்கள் நன்றி செய்வதற்காகவும் அதில் கப்பல்களை நீரைப் பின்து செல்பவையாக நீர் காண்கிறீர்.

13. அவனே இரவைப் பகலில் நுழையச் செய்கிறான் ; இன்னும், பகலை இரவில் நுழையச் செய்கிறான் ; சூரியனையும், சந்திரனையும் வசப்படுத்தி வைத்திருக்கிறான் ; (இவை) ஒவ்வொன்றும் (அதற்குக்) குறிப்பிடப்பட்ட தவணைப்படியே செல்கின்றன ; (இத்தகைய தகுதிகளுக்குரிய) அவன்தான் உங்கள் இரட்சகணாகிய அல்லாஹும்; அரசாட்சி அவனுடையதே! இன்னும், அவனையன்றி நீங்கள் பிரார்த்தித்து அழைக்கின்றீர்களே அத்தகையவர்கள், ஒரு வித்தின் (மேலிருக்கும்) தொலை அளவும் அதிகாரம் பெறமாட்டார்கள்.

14. அவர்களை நீங்கள் அழைத்த போதிலும், உங்களுடைய அழைப்பை அவர்கள் செவியறமாட்டார்கள்; அவர்கள் செவியற்ற போதிலும் உங்களுக்குப் பதிலளிக்க மாட்டார்கள்; மறுமை நாளிலோ நீங்கள் (அவர்களை) இளைஞர்வைத்ததையும் அவர்கள் நிராகரித்து விடுவார்கள் ; (விவரம் களை) அறிந்தவனைப் போல் (மற்றெவரும்) உமக்குச்செய்திகளை அறிவிக்கமாட்டார்.

15. மனிதர்களே! நீங்கள் அல்லாஹுவின்பால் தேவையுடையவர்கள்; அல்லாஹு – அவன்தான்(பிறர்)தேவையற்றவன்;(சீமான்) புகழுக்குரியவன்.

16. அவன் நாடினால் உங்களைப் போக்கி விடுவான் ; (மற்றொரு) புதிய கிருஷ்டியைக் கொள்ளுவதற்கும் விடுவான்.

17. இது அல்லாஹுவுக்குக் கடினமான துமஸ்ஸ.

18. பாவம் செய்த எந்த ஆத்மாவும் மற்றொரு பாவம் செய்த ஆத்மாவின் பாவத்தை (மறுமையில்) சமக்காது ; பாவக்களை கனத்துவிட்ட எந்த ஆத்மாவும், அதைச் சமக்க (யாரையேனும் அது) அழைத்தாலும் (அழைக்கப் பட்டவன்) சுற்றத்தாராக இருப்பிலும், அதிலிருந்து சிறிதளவேனும் (மற்றவர்மீது) சமத்தப்படமாட்டாது. (நபியே) நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதெல்லாம், (தங்கள் கண்களால் காணாமலிருந்தும்) மறைவில் தங்கள் இரட்சகளை பயந்து, தொழுகையையும் நிறைவேற்றிவருகின்றார்களே அத்தகையோரைத் தான்; எவர் பரிசுத் தமடைகின்றாரோ, அவர் பரிசுத் தமடைவதெல்லாம் (அதன் பல ஜெல்லாம்) தமக்காகத்தான்; அல்லாஹுவிடமே (யாவும்) மீண்டு செல்ல வேண்டியதிருக்கின்றது.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ^{١٩} وَلَا الظَّلْمَةُ وَلَا النُّورُ^{٢٠}
 وَلَا الظُّلْمُ وَلَا الْحَرُورُ^{٢١} وَمَا يَسْتَوِي الْحَيَاةُ وَلَا الْمَوْاتُ
 إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مِّنْ رَّفِيْ
 الْقُبُوْرِ^{٢٢} إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ^{٢٣} إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
 بِشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَّ فِيهَا نَذِيرٌ^{٢٤}
 وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءُهُمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ^{٢٥} ثُمَّ
 أَخْذَتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ يَكِيدُ الْمُرْسَلُونَ
 اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا شَاءَ فَأَخْرَجَنَا بِهِ ثُمَّ رَتَّ مُخْتَلِفًا
 الْوَانَهَا وَمِنَ الْجَبَالِ جُدُودٌ يُضْعَفُ وَحُمُرٌ مُخْتَلِفُ
 الْوَانَهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ^{٢٦} وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآتِ
 وَالْأَعْمَامِ مُخْتَلِفُ الْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهُ
 مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَفُورٌ^{٢٧} إِنَّ الَّذِينَ
 يَتَلَوَّنَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا إِمَّا
 رَزْقًا قَنْهُرٌ سَرًا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّكُنْ يَتُورُ^{٢٨}

19. குருடனும், பார்வையுடையோனும் சமமாவதில்லை.
20. (அவ்வாறே) இருள்களும், பிரகாசமும் (சமமாவது) இல்லை:
21. (அவ்வாறே) நிழலும், வெழிலும் (சமமாவது) இல்லை.
22. மேலும், உயிருள்ளவர் களும், இறந்தவர் களும் சமமாக மாட்டார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களைச் செவியேற்குமாறு செய்கின்றான்; (நபியே!) "கப்ரூ[சமாதி]களில் உள்ளவர்களைச் செவியேற்கச் செய்பவராகவும் நீர் இல்லை.
23. நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவரே தவிர (வேறு) இல்லை.
24. (நபியே) நிச்சயமாக நாம், உம்மை சத்தியத்தைக் கொண்டு நன்மாராயங்கூறுபவராகவும், அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவும் அனுப்பினோம்; மேலும் எந்த சமுதாயத்தவரும் அ(ச்சமுதாயத்)தில் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யும் (நம்முடைய) தூதர் சென்றே தவிர (இப்புவியில்) இல்லை.
25. (நபியே) இன்னும், அவர்கள் உம்மைப் பொய்ப்படுத்துவார்களானால் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும், (நம்முடைய தூதர்களைப்) பொய்யாக்கினார்கள்; அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம் (அத்தாட்சிகளில்) தெளிவானவைகளையும், ("ஜூபரு" எனும்) ஆகமங்களையும், பிரகாசமான வேதத்தையும் கொண்டு வந்திருந்தனர்.
26. பின்னர், நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தோரை நான் பிடித்துக் கொண்டேன்; ஆகவே, (அவர்களை அழிப்பதன் மூலம் என்னுடைய) மறுப்பு எப்படி இருந்தது? (என்பதை நீர் கவனித்தாரா?)
27. (நபியே) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் வானத்தினிருந்து மழையை இறக்கி வைக்கின்றான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? பின்னர், நாம்தாம் அதனைக்கொண்டு, அவற்றின் நிறங்கள் மாறுபட்டவையான கனிகளை வெளியாக்கினோம்; இன்னும், மஸலகளிலிருந்து, அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவையான வெள்ளையும், சிவப்புமான பாதைகளும், சுத்தக்கறுப்பு நிறமுடையதும் உள்ளன.
28. இன்னும், அவ்வாறே மனிதர்களிலும், பூமியில் ஊர்ந்து திரிபவற்றிலும் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) கால் நடைகளிலும் அதனுடைய நிறங்கள் மாறுபட்டிருக்கின்றன; நிச்சயமாக அல்லாஹ் வை – அவனுடைய அடியார்களில் பயப்படுவதெல்லாம் (அவனைப்பற்றி அறிந்த) கல்லிமான்கள் தாம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவள், மிக்க மன்னிப்புடையவன்.
29. அல்லாஹ் வற்வுடைய வேதத்தை ஒதி, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பரகசியமாகவும் (தர்மமாக) செலவு செய்கிறார்களே நிச்சயமாக அத்தகையோர் – என்றுமேநஷ்டமடையாத (லாபம் தரும்) ஒருவர்த்தகத்தை அவர்கள் ஆதரவு வைக்கிறார்கள்.

لِيُؤْقِنُهُمْ أَجُورُهُمْ وَيَرِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ
 شَكُورٌ^١ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقاً
 لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ يَعِبَادُهُ لَخَيْرٌ بَصِيرٌ^٢ نُّسُخٌ أَوْرَثْنَا
 الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمُونَ نَفْسَهُ
 وَمِنْهُمْ مُفْتَحِينَ وَمِنْهُمْ سَاقِينَ بِالْخَيْرِتِ يَأْذِنُ اللَّهُ ذَلِكَ
 هُوَ الْفَضْلُ الْكَيْرٌ^٣ جَاءَتْ عَدْنٌ يَدْ خُلُونَهَا يُحَلُونَ
 فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤٍ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ^٤
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا
 لَغَفُورٌ شَكُورٌ^٥ إِنَّهُمْ أَحَلَنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ
 لَا يَمْسَسْنَا فِيهَا فَصَبٌّ وَلَا يَمْسَسْنَا فِيهَا الْغُوبٌ^٦ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 لَهُمْ نَارٌ جَهَنَّمُ لَا يُقْضى عَلَيْهِمْ قَيْمَوْنًا وَلَا يُخْفَفُ
 عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا مَكَنْ لَكَ تَجْزِي كُلَّ كُفُورٍ^٧ وَهُمْ
 يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلُ صَالِحًا غَيْرَ
 الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ^٨ أَوْ لَمْ نَعْمَلْ كُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ
 تَذَكَّرَ وَجَاءَهُ كَوْنَ النَّذِيرِ^٩ فَذُوقُوا مَا لَظَلَمْيْنَ مِنْ نَصِيرٍ^{١٠}

30. காரணம்: (அல்லாற்வாகிய) அவன், அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலியைப் பூர்ணாகக் கொடுப்பதற்காகவும், தன்னுடைய பேரருளிலிருந்து அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்துவதற்காகவும்தான்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க மனளிப்பவன்; மிக்க நன்றி பாராட்டுவன்.

31. மேலும், (நபியே!) நாம் உமக்கு வேதத்தால் எதை (வஹி மூலம்) அறிவித்திருக்கின்றோமோ அதுதான்_ (வேதங்களில்) தளக்கு முன்னிருந்ததை உண்மைப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும் நிலையில் _ சத்தியமானதாக இருக்கின்றது. நிச்சயமாக அல்லாற், தன் அடியார்களை நன்குணர்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

32. பின்னர், நம்முடைய அடியார்களிலிருந்து நாம் தேர் ந்தெடுத்தோமே அத்தகையோரை அவ்வேதத்திற்கு வாரிசுகளாகக் கிடைவத்தோம்; ஆகவே, அவர்களில் தமக்குத்தாழே அநியாயம் செய்து கொண்டவரும் உள்ளனர்; அவர்களில் நடு நிலையான வழியில் சென்றவர்களும் உள்ளனர்; அவர்களில், அல்லாற் வின் கட்டளையைக் கொண்டு நன்மையானவற்றில் முந்திக் கொண்டோரும் உள்ளனர்; இதுவே மிகப்பெரும் பேரருளாகும்.

33. (அது) நிலையான சுவனபதிகள்_ அவற்றில் அவர்கள் நுழைவார்கள்; அவற்றில் அவர்கள் பொன்னாலான கடகங்கள் அணிவிக்கப்படுவார்கள்; முத்துக்களையும் (அணிவிக்கப்படுவார்கள்) இன்னும் அவற்றில் அவர்களுடைய ஆடை பட்டாகும்.

34. இன்னும், அவர்கள் "எங்களை விட்டு கவலையைப் போக்கிய அல்லாற்வுக்கே புகழ் அளவத்தும் உரித்தாகும்"; நிச்சயமாக எங்கள் இரட்சகள் மிக்க மனளிப்பவன்; மிக்க நன்றி பாராட்டுவன்" என்று (புகழ்ந்து) கூறுவார்கள்.

35. "அவன் எத்தகையவனென்றால், தன்னுடைய பேரருளால் என்றென்றும் நிலையான விட்டிடல் எங்களை இறக்கிவைத்தான்; அதில் எவ்வித சிரமும் எங்களைத் தொடாது; யாதோரு சடைவும் எங்களை அதில் தொடாது (என்றும் கூறுவார்கள்).

36. இன்னும், நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு நரக நெருப்பு உண்டு. அவர்களுக்கு (இறப்பு ஏற்படவேண்டுமென) தீர்ப்புச் செய்யப்படமாட்டாது, (அவ்வாறு தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டால்தானே) அவர்கள் இறப்பெய்துவார்கள்; அதன் வேதனையிலிருந்து அவர்களுக்கு (ஒரு சிறிதும்) குறைக்கப்படவுமாட்டாது; இவ்வாறே ஒவ்வொரு நிராகரிப்போருக்கும் நாம் கூலி கொடுப்போம்.

37. அ(நூரகத்)தில் அவர்கள், "எங்கள் இரட்சகளே! (இதிலிருந்து) எங்களை வெளியேற்றிவிடு; (இனி) நாங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததல்லாத நற்செயலையே செய்வோம்" என்று பெரும் சப்தமிகுவார்கள்; (அதற்கு அல்லாற்) "நல்லுணர்ச்சி பெறக்கூடியவன் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்குப் போதுமான நீண்ட காலம் வரை, நாம் அதில் உங்களை (வாழ) விட்டுவைத்திருக்கவில்லையா? மேலும், (இது பற்றி) உங்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவர் உங்களிடம் வந்தே இருந்தார்; ஆதலால் (நூரக வேதனையை) நீங்கள் கவலைத் துக்கொண்டிருங்கள்; அநியாயக்காரர்களுக்கு எந்த உதவியாளருமில்லை" (என்று கூறுவான்).

إِنَّ اللَّهَ عَلِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ^{١٥} هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمُ الْخَلِيلَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
 فَعَلَيْهِ كُفْرٌ وَلَا يَزِيدُ الْكُفَّارُ إِلَّا مَا
 مَقْتَلٌ وَلَا يَزِيدُ الْكُفَّارُ إِلَّا كُفْرٌ هُوَ أَلَّا خَسَارٌ^{١٦} قُلْ أَرْعِنْهُ
 شَرِكَاءَ كُلُّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرْوَفُ مَا ذَا خَلَقُوا
 مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شُرُكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ أَتَيْنَاهُمْ كِتَابًا
 فَهُمْ عَلَى بِيَنَتٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يَعْدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمُ
 بَعْضًا إِلَّا عُرُوقًا^{١٧} إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
 إِنْ تَرْوِلَاهُ وَلَئِنْ زَالتَ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ
 بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا^{١٨} وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهَدَ
 أَيْمَانِهِمُ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى
 الْأَمْرَهُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ قَاتَدُهُمْ أَنْفُورًا^{١٩} إِسْتِكْبَارًا
 فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحْسِنُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا
 بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَاسْتَ إِلَّا وَلَيْلَيْلَيْلَهُ وَلَنْ تَجِدَ
 إِلَسْتَ إِلَهٌ بَلْ يَلَاهُ وَلَنْ تَجِدَ إِلَهَ إِلَهَ تَحْوِيلًا^{٢٠}

38. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வானங்கள் மற்றும், பூமியில் மறைந்திருப்பதை அறிகிறவன்; நிச்சயமாக அவன், இதயங்களில் இருப்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

39. அவன்எத்தகையவனென்றால், உங்களை இப்புவியில் (முந்தையவர்களுக்கு) பின்தோன்றல்களாக ஆக்னினான்; ஆகவே,(உங்களின்)எவர் நிராகரிக்கின்றாரோ அவரின் நிராகரிப்பின் பாதிப்பு அவர் மீதேயாகும்; மேலும், நிராகரிப்போருக்கு அவர்களுடைய நிராகரிப்பு, அவர்களுடைய இரட்சகணிடத்தில் கோபத்தைத் தவிர (வேறொன்றையும்) அதிகரிக்கச் செய்வதில்லை. நிராகரிப்போருக்கு அவர்களுடைய நிராகரிப்பு நஷ்டத்தைத் தவிர (வேறொன்றையும்) அதிகரிக்கச் செய்வதில்லை.

40. (நமியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் வையன் நீங்கள் பிரார்த்தித்து அழைக்கும் உங்கள் கூட்டுக்காரர்களை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவர்கள் பூமியிலிருந்து எதைப் படைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எனக்குக் காண்பியுங்கள்; அல்லது அவர்களுக்கு வானங்களில் ஆங்கு நடந்தேதூம் காரியங்களில் கூட்டு உண்டா? அல்லது அவர்களை இணையாளர்களைக் கூறுவதற்கு) இவர்களுக்கு நாம் வேதத்தைக் கொடுத்து, அதிலிருந்து அப்போது அவர்கள் தெளிவான ஆதாரத்தின் மீது இருக்கிறார்களா?" இல்லை; அநியாயக் காரர்கள், அவர்களில் சிலர் மற்றசிலருக்கு ஏமாற்றுதலைத் தவிர(வேறு எதையும்) வாக்களிப்பதில்லை.

41. நிச்சயமாக அல்லாஹ், வானங்கள் மற்றும் பூமியை அவையிரண்டும் அதன்தன் இடத்திலிருந்து நீங்கி விடாதபடி தடுத்து வைத்திருக்கின்றான்; அவ்விரண்டும் அதனிடத்திலிருந்து நீங்கி விடுமாயின், அதற்குப் பிறகு அவ்விரண்டையும் நீங்கி விடாதபடி தடுத்து நிறுத்த(அவனையன்றி) எவருமில்லை; நிச்சயமாக அவன், சகித்துக் கொள்ளக்கூடியவனாக, மிக்க மன்னிப்பவனாக இருக்கிறான்.

42. இன்னும், தங்களிடம் அச்சமூட்டி எச்சரியவர் வந்தால் , நிச்சயமாக தாங்கள் , (அல்லாஹ்லின் தூதர்களைப் பொய்யபடுத்திய மற்ற) சமூகங்களில் உள்ள எந்த ஒரு சமூதாயத்தாரையும் விட மிக்க நேர் வழிமில் ஆக்கிலிடுவார்கள் என அவர்கள் அல்லாஹ்லின் மீது மிக்க உறுதியான சத்தியம் செய்தார்கள். பின்னர் , அவர்களிடம் (நம் தூதரான) அச்சமூட்டி எச்சரியவர் வந்த பொழுது , அவர்களுக்கு அது வெருண்டோடுவைத்தத் தவிர (வேறு எதையும்) அதிகப்படுத்தவில்லை.

43. பூமியில் பெருமையடிப்பதையும், தீய சூழ்சியையும்(தவிர வேறு எதையும் அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்தவில்லை; ஆகவே, நம் தூதரை விட்டும் தூரமானார்கள்). மேலும் தீய சூழ்சி சி, அந்த சூழ்சி கிக்காரரைத் தவிர (மற்றெவரையும்) சூழ்ந்து கொள்ளாது; ஆகவே முந்தியவர்களின் வழியைத் தவிர, (வேறு எவ்வழியையும்) இவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? (இல்லை) ஆகவே, அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வழியில் யாதொரு மாற்றத்தை நீர் காணவே மாட்டார்; (அவ்வாறே) அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வழியில் யாதொரு திருப்பத்தையும் நீர் காணவேமாட்டார்.

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
 كَانَ اللَّهُ لِيُعِجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 إِنَّهُ كَانَ عَلَيْهِمَا أَقْدِيرًا وَلَوْبِرُوا خَذْنَا اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
 كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظَهُورِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَلَكِنْ
 يُؤْخَرُهُمُوا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمٍّ فَإِذَا جَاءَهُمْ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِعِمَادِهِ بَصِيرًا

سُورَةُ الْحَجَّةِ وَالْمُعْتَدِلُونَ وَالْمُنْذِرُونَ وَالْمُنْذِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَيْسَ ۝ وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَىٰ صَرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ۝ تَزْدِيلُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ لِتُنذِرَ قَوْمًا أَنذَرَ
 أَبِيَّا وَهُرُوفَهُمْ غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكُثُرِ هُمْ فَهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَافًا هِيَ إِلَى
 الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 سَدًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبَصِّرُونَ ۝

44. பூமியில் அவர்கள் கூற்றித்திரிந்து, அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை அவர்கள் காணவில்லையா? மேலும், அவர்கள் இவர்களைவிட பலத்தால் மிகக் கடினமானவர்களாக இருந்தனர்; அவ்வாறிருந்தும், அல்லாஹுவடிவதையிலிருந்து அவர்களாக தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை). மேலும், அல்லாஹு – அவனை இயலாமையில் ஆக்குவதற்கு வானங்களிலோ, பூமியிலோ எப்பொருளும் இருக்கவில்லை; நிச்சயமாக அவன் (யாவையும்) நன்கறிந்தவனாக, மிக்க ஆற்றலுடையோனாக இருக்கிறான்.

45. மேலும், மனிதர்களை அவர்கள் சம்பாதித்துக்கொண்டவைக்காகவேண்டி அல்லாஹு பிடி(த்துத் தண்டி)ப்பதாக இருந்தால், பூமியாகிய) அதன் முதுகின் மீது யாதொரு ஊர்த்துதிரிபவற்றையும் அவன் விட்டுவைத்திருக்கமாட்டான்; எனினும், குறிப்பிடப்பட்டதவணைவரை அவர்களை அவன் பிற்படுத்துகிறான்; ஆகவே அவர்களுடைய தவணை வந்து விட்டால் (அவர்களைப் பிடித்துவிடுவான்). எனவே நிச்சயமாக அல்லாஹு, தன் அடியார்களைப் பார்ப்பவனாக இருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 36

யாளீன்

வசனங்கள் : 83 மக்கீ ருக்கீகள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. யா ஏறி ண்.
2. தீர்க்கமான (சட்டங்களையும் தெளிவான ஆதாரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள) இந்தக் குர் ஆனின் மீது சத்தியமாக,
3. (நபியே) நிச்சயமாக, நீர் (நம்முடைய) தூதர்களில் உள்ளவராவீர்.
4. (நீர்) நேரான வழியின் மீதிருக்கின்றீர்.
5. (இது யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிகக் கிருபையுடையோனா (கிய அல்லாஹுவினா)ல் இறக்கப்பட்டதாகும்.
6. தங்களின் முதாதையர்கள் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்படாத ஒரு சமூகத்தார்க்கு, நீர் எச்சரிக்கை செய்வதற்காக (இவ்வேதம் இறக்கியருளப்பட்டது); அவர்கள் (அல்த்தியமாக) மறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்.
7. நிச்சயமாக இவர்களில் அநேகர் மீது (அவர்களுக்கு வேதனை உண்டு என்ற அவ்வாறுவின்) வாக்கு உண்மையாகின்ட்டது; ஆகவே, அவர்கள் விகவாசங் கொள்ளமாட்டார்கள்.
8. நிச்சயமாக நாம் அவர்களுடைய கழுத்துக்களில் விலங்குச் சங்கிலிகளை ஆக்கிவிட்டோம்; அவை மோவாய்க் கட்டைகள் வரையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, (குனிய முடியாதவாறு) அவர்கள் தலையூர்த்தப்பட்டவர்கள்.
9. அவர்களுக்கு முன்னால் ஒரு தடுப்பையும், அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு தடுப்பையும் நாம் ஆக்கி விட்டோம்; பின்னர், அவர்களை முடிவிட்டோம்; ஆதவால், அவர்கள் (எதனையும்) பார்க்கச்சக்திபெற) மாட்டார்கள்.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَنْدَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ①
 إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الدِّينَ كُرُوفَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ
 فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ② إِنَّا نَحْنُ نُحْمِي الْمُؤْمِنِ
 وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي
 إِمَامٍ مُّهِيمِينَ ③ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْبَى إِذ
 جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ④ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ أَشْتَهِينَ فَلَمْ يُوْهُمَا
 فَعَزَّزْنَا بِالشَّالِثِ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ⑤ قَالُوا
 مَا أَنْتُمُ إِلَّا بَشَرٌ مُّسْتَكْبِرٌ ⑥ وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ
 إِنْ أَنْتُمُ إِلَّا تَكُونُونَ بُوْنَ ⑦ فَقَالُوا أَرْبَبُنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ
 لَمُرْسَلُونَ ⑧ وَمَا عَلِيْسَنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُهِيمِينَ ⑨ قَالُوا
 إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُوْلِينَ لَمْ تَنْذِهُمُ الْزَّرْجِمَكُومُ وَلَيْسَنَكُومُ
 مَنْنَاعَنَّا بِالْيِمِ ⑩ قَالُوا طَارِرُكُومُ مَعَكُومُ آئِنْ
 ذَكْرُتُمْ بِلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسِرِّفُونَ ⑪ وَجَاءَهُمْ مِنْ أَقْصَا
 الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَسْتَعْيَنَ قَالَ يَقُولُمُ اتَّبَعُوا الْمُرْسِلِينَ ⑫
 اتَّبَعُوا مَنْ لَا يَسْلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهَتَّدُونَ ⑬

10. அவர்களுக்கு நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதும், அல்லது அவர்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யாமலிருப்பதும் அவர்களுக்குச் சமமே! ஆகவே, அவர்கள் விகவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

11. நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதெல்லாம், (குர் ஆனாகிய) நல்லுப்பதேசத்தைப் பின்பற்றி, மறைவில் அர்ரஹ்மானை அஞ்சக்கிள்றாரே அவருக்குத்தான். ஆகவே, (அத்தகைய)வருக்கு மன்னிப்பைக்கொண்டும், கண்ணியமாகக்கூலியைக்கொண்டும் நீர் நன்மாராயம் கூறுவீராக!

12. நிச்சயமாக நாமே, மரணித்தோரை (மறுமையில்) உயிர்ப்பிக்கிறோம்; அவர்கள் முற்படுத்தியவற்றையும், (அவர்கள் மரணித்த பின்னும் நன்மையைச் சேர்த்து வைக்கின்ற) அவர்களின் (நற் செயல் களான) அடிச்சுவடுகளையும் நாம் எழுதுகிறோம்; ஒவ்வொரு பொருளை (ப்பற்றி)யும், (லவ்வறால் மஹிலைபூன் என்னும்) தெளிவான ஏட்டில் அதைக்கணக்கெடுத்துப்பதிந்து) வைத்திருக்கின்றோம்.

13. இன்னும் (நயியே!) ஓர் ஊர்வாசிகளை – அவ்வுராரிடம் (நம்மால்) அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் வந்த(போது நடந்த)தை – உதாரணமாக அவர்களுக்குக் கூறுவீராக!

14. நாம் அவர்களிடம் இரு தூதர்களை அனுப்பியபோது, அவ்விருவரையும் அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, முன்றாவது தூதரைக் கொண்டு (அவ்விருவரையும்) நாம் வலுப்படுத்தினோம்; ஆகவே, இவர்கள் “நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களிடம் அனுப்பப்பட்ட (அல்லாற்றவின் தூது) வர்களாவோம்” என்று கூறினார்கள்.

15. அ(தற்க)வர்கள், “நீங்கள் எங்களைப் போன்ற மனிதர்களேயன்றி (வேறு) இல்லை; அர்ரஹ்மான் (உங்கள் மீது) யாதொன்றையும் இரக்கிவைக்கவுமில்லை; நீங்கள் பொய் சொல்கிறீர்களே தவிர வேறில்லை” என்று கூறினார்கள்.

16. அ(தற்க)வர்கள், “நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களிடம் அனுப்பப்பட்ட (தூது)வர்கள்தாம் என்பதை எங்கள் இரட்சகனே நன்கறிவான்” என்று கூறினார்.

17. “மேலும், எங்கள் மீது (அல்லாற்வுடைய தூதைப்) பகிரங்கமாக எத்திவைப்பதைத் தவிர (வேறு கடமை)இல்லை” (என்றும் கூறினார்கள்).

18. அ(தற்க)வர்கள், “நிச்சயமாக, நாங்கள் உங்களைத் தூர்ச்சகுனமாகவே கருதுகின்றோம்; நீங்கள் (இதிலிருந்து) விலகிக் கொள்ளாவிடில், உங்களைத் திட்டமாக நாம் கல்லால் ஏறிவோம்; அன்றியும், எம்பிடமிருந்து துண்புறுத்தும் வேதனையும் உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளும்” என்று கூறினார்கள்.

19. (அதற்கு நம் தூதர்கள்) “உங்களுடைய தூர்ச்சகுனம் உங்களுடன்தான் இருக்கின்றது; (எங்கள் மூலம் அல்லாற்வுவைப் பற்றி) நீங்கள் (நற் போதனை செய்யப்பட்டு) நினைவுட்டப்பட்டார்களானாலுமா? (தூர்ச்சகுனமென்று கூறுவீர்கள்?) அவ்வாறல்ல; நீங்கள் வரம்பு மீறிய சமூகத்தார் என்று கூறினார்கள்.

20. மேலும், அப்பட்டனத்தின் கடைக் கோடியிலிருந்து ஒரு மனிதர் விரைந்தோடி வந்து (அப்பட்டனவாசிகளிடம்) “என்னுடைய சமூகத்தார்களே! நீங்கள் இத்தூதர்களைப் பின்பற்றுங்கள்” என்று கூறினார்.

21. “உங்களிடம் யாதொரு கூலியையும் கேட்காதவர்களான இத்தூதர்)களை நீங்கள் பின்பற்றுக்கள்; மேலும், (இவர்கள் நேர்வழி போதனை செய்பவர்கள் மட்டுமல்ல,) இவர்கள் (அல்லாற்றவினால்)நேர்வழிபெற்றவர்கள்” (என்றும் கூறினார்).

وَمَا لَيْلٌ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَالَّذِي يُرْجِعُونَ^(١)
 إِنَّمَا نَخْدُنَا مِنْ دُوْنِهِ إِلَهٌ أَنْ يُرِيدُنَا الرَّحْمَنُ بِصِرَارًا عَنْ عَقْدِ
 شَفَاعَتِهِمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ^(٢) إِنَّمَا إِذَا لَقِيَ ضَلَالًا مُّبِينًا^(٣) إِنَّمَا
 أَمْنَتْ يَرْتَكِبُ فَأَسْمَعُونَ^(٤) قِيلَ ادْخُلُ الْجَنَّةَ قَالَ لِيَتَعَوَّذُ فَوْقُ
 يَعْلَمُونَ^(٥) يَهَا أَغْفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ^(٦) وَمَا
 أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمٍ مِّنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا نَنْزَلُ إِلَيْنَاهُ^(٧)
 إِنْ كَانَتِ الْإِاصِحَّةُ وَإِنْ هُدَىً فَإِذَا هُوَ خَمِدُونَ^(٨) يَحْسِرُهُ عَلَى
 الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ^(٩) الْأَفْرِادُ
 كُمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقَرْوَنَ أَنَّهُمْ أَلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ^(١٠) وَإِنْ
 كُلُّهُمْ بِأَجَيْعَهُ لَدِينَاهُمْ حُضَرُونَ^(١١) وَإِيَّاهُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ^(١٢)
 أَحِيَّنَاهُمْ وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَيَاةً فَمَنْ يَأْكُلُونَ^(١٣) وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّتٍ
 مِّنْ تَحْشِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَرْنَا فِيهَا مِنَ الْعِيُونِ^(١٤) لِيَأْكُلُوا مِنْ
 ثَمَرَةٍ وَمَا عَمِلْتُهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ^(١٥) سُبْعَنَ الَّذِي خَلَقَ
 الْأَرْوَاحَ كُلُّهَا مِمَّا سَبَقَتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمَا لَا يَعْلَمُونَ^(١٦)
 وَإِيَّاهُ لَهُمُ الْأَيْلُ^(١٧) نَسْلَخُ مِنْهُمُ التَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُّظْلِمُونَ^(١٨)

22. "என்னைப் படைத்தானே அத்தகையவனை நான் வணங்காதிருக்க எனக்கென் (இருக்கிறது) அவனிடமே நீங்கள் திரும்பக் கொள்ள வரப்படுவீர்கள்."

23. "அவனையன் றி வெறு வணங்கப் படுபவர் களை (என் வணக்கத்திற்குரியவர்களாக) நான் எடுத்துக் கொவேனா? அர்ரஹ்மான் யாதொரு இடை எனக்கு நாடினால் இவர் களின் பரிந்துரை எதற்கும் எனக்குப்பயணிக்காது; (அதிலிருந்து) என்னை இவர்கள் விடுவிக்கவும் மாட்டார்கள்."

24. "ஆகவே (அல்லாஹுற்ஸுத் தவிர்த்து இவர்களை வணங்கினால்) அப்போது நிச்சயமாக நாம் உங்கள் இரட்சகணையே விசுவாசித்திருக்கிறேன்; ஆதலால், நீங்கள் எனக்குச் செலிசாயுங்கள்" (என்று கூறினார்).

25. "நிச்சயமாக நாம், உங்கள் இரட்சகணையே விசுவாசித்திருக்கிறேன்; ஆதலால், நீங்கள் எனக்குச் செலிசாயுங்கள்" (என்று கூறினார்);

26. (எனவிலூம், அச்சமூகத்தார் அவரைக் கொலை செய்துவிட்டனர்; ஆகவே,) "நீர் சுவனபதிலில் துழைவீராக" என (அவருக்கு)க்கூறப்பட்டது (சுவனபதி துழைந்த) அவர், "என்னுடைய சமூகத் தார் (எனக்குக் கிடைத்த இப்பாக் கியத்தை) அறிந்துகொள்ள வேண்டுமே என்று கூறினார்.

27. "என் இரட்சகன் என்னை மன்னித்து மிக்க கண்ணியமானவர் களில் ஒருவனாகவும் என்னை ஆக்கிவிட்டான்" என்பதை (அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவேண்டுமே என்று கூறினார்).

28. மேலும், அவரைக் கொலை செய்த)தற்குப் பின்னர், அவருடைய சமூகத்தவர்மது வானத்திலிருந்து (அவர்களை அழிக்க) யாதொரு படையையும் நாம் இறக்கிவைக்கவில்லை; (அவ்வாறு) இறக்கிவைப்பவர்களாகவும் நாம் இல்லை.

29. (அவர்களின் அழிவு) ஒரே ஒருபயங்கர சப்தத்தைத் தவிர வெறு இல்லை; அப்பொழுது அவர்கள் நூர்ந்து (காம்பலாகி) விட்டவர்கள் ஆயினர்.

30. அடியார்கள் மீதுள்ள கைசேதேமே! அவர்களிடம் எந்தத்துதரும் – அவரை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டவர்களாக இருந்தேயல்லாது வருவதில்லை.

31. "அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலை முறையினரை நாம் அழித்திருக்கிறோம்; நிச்சயமாக (அழிந்துவிட்ட) அவர்கள் இவர்கள் பால் திரும்பமாட்டார்கள்" என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா?

32. மேலும், அவர்கள் அனைவரும் (விசாரணைக்காக) ஒன்று திரட்டப்பட்டு நம்மிடம் முன்னிலைப்படுத்தப்படுவர்களே தவிர வேறில்லை.

33. இந்த (பொட்டலான) பூமியும் இவர்களுக்கு ஒர் அத்தாட்சியாகும்; அதனை நாம் மைழையைக் கொண்டு உழிப்பிக்கிறோம்; இன்னும், அதிலிருந்து தானியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றோம்; அப்போது அதிலிருந்து (தான்) அவர்கள் உண்ணுகின்றார்கள்.

34. இன்னும், அதில் நாம் பேரீச்சை, திராட்சைகளிலிருந்து தோட்டங்களை அமைத்தோம்; அதில் நீரூற்றுக்களைப் பிறிட்டு ஒடுவும் செய்கின்றோம்.

35. அதன் கணி (வர்க்கங்களிலிருந்து அவர்கள் உண்ணுவதற்காக) இவைகளைப் படைத்தோம்; அவர்களுடைய கைகள் அதைச் செய்யவில்லை; ஆகவே அவர்கள் நன்றி செலுத்தமாட்டார்களா?

36. பூமி முளைப்பித்தவற்றிலிருந்தும், (மனிதர்களாகிய) அவர்கள் தம் மிலிருந்தும், அவர்கள் அறியாதவற்றிலிருந்தும் ஜோடிகளை _அவை ஒவ்வொள்ளையும் படைத்தானே_ அவன் மிகத்துய்மையானவன்.

37. இருவும் அவர்களுக்கோர் அத்தாட்சியாகும்; அதிலிருந்து பகலை நாம் கழற்றுகின்றோம்; அப்போது இவர்கள் இருளில் ஆகிளிடுகிறார்கள்.

وَالشَّمْسُ يَجْرِي لِمُسْتَقْرِئِهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيِّ وَالْعَرَبَ
 قَدَرَتْهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعَرْجُونِ الْقَدِيرُ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي
 لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرُ وَلَا الْكَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلُّ فِلَكٍ
 يَسْبِحُونَ وَإِيَّاهُ تَهْرُبُ أَنَا حَمَدْنَا ذَرِيَّةُهُمْ فِي الْفُلُكِ الْمُسْعَوْنَ
 وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مُثْلِهِ مَا يَرَكِبُونَ وَإِنْ تَشَاءُرُ وَهُمْ فَلَا صَرِيفٌ
 لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمْ أَنْقُوا أَبَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلَقْنَا لَعَلَّكُمْ تَرْجُونَ وَمَا
 تَأْتِيهِمْ مِنْ أَيْكَوْنُ إِلَيْتُ رَعَاهُمُ الْأَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضُينَ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمْ أَنْفُقُوا مَا زَكَرَ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْطَعُوهُمْ مَنْ كَوَافِرُهُمْ أَطْعَمَهُمْ قَاتَلَ أَنَّهُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنُتو صَادِقِينَ مَا يَنْظَرُونَ
 إِلَّا صِحَّةٌ وَاحِدَةٌ تَأْخِذُهُمْ وَهُمْ بِغَيْرِهِمْ مُؤْمِنُونَ فَلَا يُسْتَطِيعُونَ
 تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَنُفَغَرُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ
 مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسُلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا إِنَّهُمْ أَمَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

38. சூரியனும் அதற்குரிய தங்குமிடத்தின்பால் அது சென்று கொண்டிருக்கிறது; இதுயாவரையும் மிகைத்தவள், நன்கறிந்தவள் ஏற்படுத்தியதாகும்.

39. இன்னும், சந்திரனை (உலர்ந்து வளைந்த) பழைய பேரீச்சங்குவளயின் குச்சி போல் அது மீண்டுமிடும் வரையில், அதற்கு நாம் பல தங்குமிடங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம்.

40. சூரியன்— அதற்குச் சந்திரனை (அனுங்கி)ப்பிடிக்கமுடியாது; இரவு, பகலை முந்தவும் முடியாது; (இவ்வாறே கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள்) ஒவ்வொன்றும் தனது வட்டத்துக்குள் நீந்திச்செல்கின்றன.

41.இன்னும்,நாம் அவர்களுடைய சந்ததியினரை,(சுலவற்றாலும்)நிரப்பப்பட்ட கப்பலில் நாம் ஏற்றி(சுகமந்து காப்பாற்றி)ஞோம் என்பதும் இவர்களுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாகும்.

42. அதைப் போன்று அவர்கள் ஏற்றிச் செல்கின்றவைகளையும் நாம் அவர்களுக்காகப் படைத்திருக்கின்றோம்.

43. மேலும், நாம் நாடினால், அவர்களைக் கடவில் மூழ்கடித்துவிடுவோம்; அதுசமயம்(அபயக் குரலிடும்) அவர்களைக் காப்பாற்றுவோர் ஒருவருமிரார்; அவர்கள் விடுவிக்கப்படவும் மாட்டார்கள்.

44. என்றாலும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளால்(கடவிலும் கரையிலும் நாம் நடத்திச்செல்கிறோம்) இன்னும் ஒரு காலம் வரை அவர்கள் கூம்புபவிப்பதற்காக (விட்டும்வைக்கிறோம்).

45. "இன்னும், நீங்கள் கிருபைசெய்யப்படுவதற்காக, உங்களுக்கு முன் இருப்பதையும், உங்களுக்குப் பின் இருப்பதையும் நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்" என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால்(அதனை அவர்கள் பொருட்படுத்துவதில்லை).

46. இன்னும், அவர்களுடைய இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளில் எந்த ஓர் அத்தாட்சியும் அதனை அவர்கள் புரக்களிக்கூடியவர்களாக இருந்தே தவிர அவர்களிடம் வருவதில்லை.

47. மேலும், அல்லாற் உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பவற்றிலிருந்து செலவு செய்யுங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சூறப்பட்டால், அல்லாற் நாடியிருந்தால் எவர்களுக்கு அவன் உணவளித் துவிடுவானோ, அவர்களுக்கு நாங்கள் உணவளிப்போமா? நீங்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டில்லன்றி வேறில்லை" என்று விசுவாசிகளிடம் நிராகரிப்போர்(பரிகாசமாகக்)கூறுகின்றனர்.

48. "நீங்கள் உள்ளமையாளர்களாக இருப்பீன் (நீங்கள் கூறும் தண்டனை பற்றிய) அந்தவாக்குறுதி எப்பொழுது(வரும்) என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

49. ஒரே ஒரு (பெரும்) சப்தத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அவர்கள் எதிர் பார்(ததிரு)க் கவில்லை! (இதனைப் பற்றி) அவர்கள் தர்க்கித் துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் அது அவர்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்.

50. அப்போது அவர்கள்(தங்களுக்குரிய சாதகபாதகம்பற்றிய)மரணோபதேசம் கூற சக்தியும் பெறுமாட்டார்கள்; தங்கள் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்லவும் மாட்டார்கள்(அதற்குள் அழிந்துவிடுவார்கள்).

51. மேலும், (ஸார்என்னும்)குழல் ஈரதப்படும்; உடனே அவர்கள் சமாதிகளிலிருந்து (வெளையேறி) தங்கள் இரட்சகன்பால் விரைந்து நட்பட்பார்கள்.

52. (அந்தாளின் அமளியைக்கண்டுமதியிழந்து) "எங்களுடைய நாசமே! எங்களை, எங்கள் (சமாதிகளாகிய) தூங்குமிடங்களிலிருந்து எழுப்பியவர் யார்?" என்று கேட்பார்கள்; (அதற்கு மலக்குகள் அவர்களிடம்) "அர்ரஹ்மான் (உங்களுக்கு) வாக்களித்ததும், தூதர்கள் (உங்களுக்கு) உள்ளம (என எடுத்துக்) கூறியதும் இது தான்"(என்று கூறுவார்கள்).

إِنْ كَانَتِ الْأَصْحَاحُ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ جَوِيجُونَ لَدِينِنَا مُخْضَرُونَ ^{٥٧}
 فَالْيَوْمَ لَا نَظِلُّ نَفْسًا شَيْئًا وَلَا يَجِزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ^{٥٨}
 أَصْحَابُ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهُونَ ^{٥٩} هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي طَلَيلٍ
 عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكَبِّرُونَ ^{٦٠} لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ قَالِيدَنَجُونَ ^{٦١}
 سَلَطُونٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحْمَةٍ ^{٦٢} وَامْتَازُوا الْيَوْمَ رَأْتُهَا الْمُجْمَوْنُونَ ^{٦٣}
 أَكُمْ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ يَبْيَنُ أَدْمَانُ لَا تَعْدُونَ وَالشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَذَّلٌ
 مُبِينٌ ^{٦٤} وَأَنْ احْبُدُونِي هَذَا حِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ^{٦٥} وَلَقَدْ أَضَلَّ
 مِنْكُمْ حِبْلًا كَثِيرًا فَلَمْ تَكُنُوا تَعْقِلُونَ ^{٦٦} هَذِهِ جَهَنَّمُ الْتِي
 كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ^{٦٧} إِصْلُوهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ^{٦٨} الْيَوْمَ
 تَخْتَمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتَكُلُّنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشَهَّدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ^{٦٩} وَلَوْ شَاءَ لَطَسَنَاعَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبِقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى
 يُبْصِرُونَ ^{٧٠} وَلَوْ شَاءَ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانِتِهِمْ فَمَا السَّطَانُ عَمُوا
 مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ^{٧١} وَمَنْ نَعْبَرَهُ نَسْكُسُهُ فِي الْخَلُقِ أَفَلَا
 يَعْقِلُونَ ^{٧٢} وَمَا عَلِمْنَا الشِّعْرَ وَمَا يَتَبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ
 مُبِينٌ ^{٧٣} لَيَتَذَرَّمَنَ كَانَ حَيَا وَيَحْقِقُ الْقَوْلُ عَلَى الْكُفَّارِينَ ^{٧٤}

53. அது ஒரே ஒரு (பெரும்) சப்தத்தைத் தவிர (வெறோன் நூமாக) இருக்காது; அப்பொழுது அவர்கள் அனைவரும் நம்மிடம் (ஒன்றுதிரட்டப்பட்டு கேள்வி கணக்கிற்காக) முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டுவிடுபவர்களாவர்.

54. எனவே, அந்தாளில், எந்த ஆத்மாவும் ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்யப்பட மாட்டாது; இன்னும், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளுக்கள்று (வேறு எதற்கும்) நீங்கள் கூலிகொடுக்கப்படமாட்டார்கள்.

55. நிச்சயமாக கவனவாசிகள் அந்தாளில் தங்கள் காரியத்தில் மகிழ்ச்சியுடையோராக இருப்பார்.

56. அவர்களும், அவர்களுடைய மனைவியரும் நிழல்களில் (உள்ள) கட்டில்களின் மேல் (வெகு உல்லாசமாக) சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.

57. அதில் அவர்களுக்கு (விதவிதமான) கல்விவர்க்கங்களுண்டு; இன்னும், அவர்கள் வேண்டுவன்யாவும் அவர்களுக்குண்டு.

58. (அவர்களை நோக்கி) நிரந்தர அண்புடைய இரட்சகனின் சொல்லாக—"சாந்தி உண்டாகுக!" (என்று கூறுதல்) உண்டு.

59. மேலும், "குற்றவாளிகளே! இன்றையத்தினம் நீங்கள் (நல்லோரிலிருந்து) பிரிந்து விடுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

60. "ஆதமுடைய மக்களே! நீங்கள் ஷஷ்தானை வணங்காதீர்கள்; நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்குப் பகிரங்கமான விரோதி" "என்று நான் உங்களிடம் உறுதி மொழி வாங்கவில்லையா?"

61. "என்னையே நீங்கள் வணங்குகின்றீர்கள், இதுதான் நேரான வழியாகும் (என்றும் நான் உங்களிடம் உறுதி மொழி வாங்கவில்லையா?)."

62. "உங்களில் பெருந்தொகையினரை அவன் நிச்சயமாக வழிகெடுத்தும்விட்டான்; இதனை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லையா?"

63. "இதுதான் நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தீர்களே அந்தநாகம்.

64. "இதனை நீங்கள் நிராகரித்துக்கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, இன்றையத்தினம் இதில் நீங்கள் நுழைந்துவிடுகின்றீர்கள்" (என்று கூறப்படும்).

65. இன்றையத் தினம் நாம் அவர்களுடைய வாய்க்களின் மீது முத்திரையிட்டுவிடுவோம்; அன்றியும், அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவைகளைப்பற்றி அவர்களுடைய கைகள் நம்மிடம் பேகம்; அவர்களுடைய காலகளும் சாட்சிகூறும்.

66. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால் அவர்களுடைய கண்களைப் போக்கி (குருடாக்கி) மிருப்போம்; பின்னர் (தப்பித்துக்கொள்ளும்) வழிமிண்பால் (அதைக்கட்க்க) முந்தியிருப்பார்கள்; அப்போது (அவர்கள் உண்மைவழியை) எவ்வாறு பார்ப்பார்கள்?

67. இன்னும், நாம் நாடியிருந்தால், அவர்கள் இருந்து இடத்திலேயே அவர்கள் உருவத்தை மாற்றி (கல்லாகவோ, மற்ற ஜூப் பொருளாகவோ ஆக்கி) மிருப்போம். அது சமயம், அவர்கள் முன் செல்லவும் சக்திபெற்றமாட்டார்கள்; பின் திரும்பவும் மாட்டார்கள்.

68. எவ்வரை நாம் (வயோதிக்ராக்கி) வயதை நீட்டிவிடுகிறோமோ அவரை, படைப்பில் (வாலிபத்திற்குப்பிறகு முதுமையையும், பலத்திற்குப்பிறகு பலவின்ததையும் கொடுத்து), தலைக்லாகமாற்றி விடுவிட்டிரோம் (இதனை) அவர்கள் அறிந்துகொள்ள மாட்டார்களா?

69. (நம்முடைய தூதராசிய) அவருக்கு நாம் கவிஞரையை (இயற்ற)க் கற்றுக் கொடுக்கவுமில்லை; அது அவருக்கு அவசியமான துயங்கல்; இது நல்லுப்பதேசமும், தெளிவான குரு ஆனுமேதவிர (வேறு) இல்லை.

70. அ(க்குரு ஆனான)து, உயிரோடு (உண்மையை ஏற்று பொய்யை மறுக்கும் உள்ளத்துடன்) இருப்பவர்களுக்கு அச்சுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நிராகரிப்போர் மீது (தண்டனையைப் பற்றிய) வாக்கை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் (இறக்கப்பட்டது).

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا الْهُمَّ مَا عَلَمْتُ أَيْدِيهِنَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ ۝
 وَذَلِكَنَّا إِلَهُمْ فِيهَا رَبُّوْهُمْ وَمِنْهَا يَا مَلُوكُنَّ ۝ وَلَهُمْ فِيهَا مَنْأَافُمُ
 وَمَشَارِبٍ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ الْهَمَّةَ لَعَلَّهُمْ
 يُنْصَرُونَ ۝ لَا يُسْتَطِعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جَنَدٌ مُخْضَرُونَ ۝ فَلَا
 يَخْرُنُكَ قَوْلُهُمْ أَنَّا لَعَلَمْ بِإِيمَرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ ۝ أَوْلَمْ يَرَى الْإِنْسَانُ
 أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝ وَقَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 نَسِيَ حَلْقَةً قَالَ مَنْ يُنْجِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 اسْتَهَا أَوْلَ مَرَّةً وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ إِلَذِنِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ
 الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ۝ أَوْلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ يُقْدِرُ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بِلِقَادِهِ وَهُوَ
 الْخَلِقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا أَمْرَهُ إِذَا أَرَادَ سَيِّئًا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝
 فَسَبِّحْنَ الَّذِي إِيَّاهُ مَكَوْتُ كُلُّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

وَرَبُّ الْحَسَنَاتِ مَا يَرَى إِنَّمَا يَنْهَا إِذَا دَرَجَتْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالصَّفَّةَ صَفَّا ۝ فَالْمُزْجَرَاتِ زَجَرَ ۝ فَالْمُتَلَبِّتَ ذَكَرَ ۝

71. நம்முடைய கைகள் செய்தவற்றிலிருந்து நிச்சயமாக நாம் அவர்களுக்காக (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) கால்நடைகளைப்படைத்திருக்கின்றோம் என்பதை அவர்கள் காண வில்லையா? பின்னர், அவர்கள் அவற்றுக்கு உரிமையாளர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

72. அவைகளை, (இலகுவானமுறையில்) அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படியும் நாம் செய்தோம்; அவைகளில், அவர்கள் (வாகனமாக) ஏற்கூடியவைகளும் இருக்கின்றன; அவர்கள் அவற்றிலிருந்து உண்ணவும் செய்கிறார்கள்.

73. இன்னும் அநேகபயன்களும், பாஸ்களும் அவர்களுக்கு அவைகளில் இருக்கின்றன; எனவே, அவர்கள் நன்றி செலுத்தமாட்டார்களா?

74. இன்னும், அல்லாஹ்வையன்றி (அவற்றால்) தங்களுக்கு உதவி செய்யப்படக்கூடும் என்பதற்காக, அவர்கள் (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

75. (ஆனால்) அவர்கள், அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் ஆற்றல் பெற மாட்டார்கள்; (ஆயினும் மறுமையில்) அவர்கள் இவர்களுக்கு (எதிராகச் சாட்சிக்கு) முன்னிலைப்படுத்தப்படும் படையினராவர்.

76. (நபியே! உமக்கு விரோதமாகக் கூறப்படும்) அவர்களுடைய கூற்று உம்மைக் கவலைக்குள்ளாக்கவேண்டாம்; நிச்சயமாக, அவர்கள் (தங்கள் இதயங்களில்) மறைத்திருப்பதையும், அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதையும் நாம் நன்களிலோம்.

77. மனிதன் அவனை ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து நிச்சயமாக நாம் படைத்தோம் என்பதை அவன் பார்க்கவில்லையா? பின்னர் திட்டரென அவன், பகிரங்கமாகத் தர்க்கிக்கூடியவனாக இருக்கிறான்.

78. மேலும், அவன் தன்னுடைய படைப்பை (தான் எவ்வாறு படைக்கப்பட்டான் என்பதை) மறந்துவிட்டு, ஓர் உதாரணத்தையும் நமக்காக அவன் கூறுகிறான்: "எனும்புகளை, அவன் மக்கிப்போன நிலையில் உமிழுட்டுவன் யார்?" என்று அவன் கேட்கிறான்.

79. (நபியே! அதற்கு) நீர் கூறுவிராக: "முதன்முறையில் அதனைப்படைத்தானே அத்தகையவனே அதனை உயிரப்பிப்பான்; அவன் ஒவ்வொரு படைப்பைப்பற்றியும் நன்கறிவான்."

80. எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்காக பக்கமையான மரத்திலிருந்து நெருப்பை உண்டாக்கினான்; அப்போது அதிலிருந்து நீங்கள் (நெருப்பை) மூட்டுகிறீர்கள்.

81. வான்களையும், பூமியையும் படைத்தானே அத்தகையவன், அவர்களைப் போன்றதைப் படைக்கச் சுக்கிபெற்றவாரா? இல்லை? (அவனே ஆற்றலுடையவன்) நிச்சயமாக, அவனே மிகப்பெரும் படைப்பாளன், நன்கறிகிறவன்.

82. அவன் யாதொரு பொருளை (ப் படைக்க) நாடினால், அதற்கு அவன் கட்டளையிடுவதெல்லாம் "ஆகுக்" எனக்கருவதுதான் உடனே அது ஆகிவிடும்.

83. ஆகவே, கவலவற்றின் அதிகாரம் (ஆட்சி) எவ்வுடைய கைவசம் இருக்கின்றதோ அத்தகையவனே மிகப் பரிசுத்தமானவன்; மேலும் அவன்பாலே நீங்கள் திரும்பக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

அத்தியாயம் : 37

அஸ்ஸொஃப்பாத் – அணியினர்

வசனங்கள் : 182 மக்கீ ருக்ளங்கள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. அணியாக அணிவகுத்து நிற்போர் மீது சத்தியமாக,

2. தீவிரமாக விரட்டுவோர் மீது சத்தியமாக,

3. (அல்லாஹ்வின்) வேதத்தை ஒதுவோர் மீது சத்தியமாக,

إِنَّ الْهُكُمَ لِوَاحِدٍ^١ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا يَنْهَا مَوْرِبٌ
 الْمَشَارِقُ^٢ إِذَا زَيَّنَ السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ^٣ وَحِفْطًا
 مِنْ كُلِّ شَيْطَنٍ قَادِرٌ^٤ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ وَيَقُولُونَ
 مِنْ كُلِّ جَاهِنْبَرٍ^٥ دُخُورًا وَهُمْ عَذَابٌ^٦ وَاصْبَرْ^٧ إِلَامَنْ خَطْفَ
 الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ^٨ فَاسْتَقْبِرْهُمْ أَهْمَشْدُ خَلْقَالْمَرِ
 مِنْ خَلْقَنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٌ^٩ بَلْ نَجَبَتْ وَيَسْخَرُونَ^{١٠}
 وَإِذَا ذُكِرُوا لِلْأَيْدِيْكُرُونَ^{١١} وَإِذَا رَأَوْا إِلَيْهِ يَسْتَسْخِرُونَ^{١٢} وَقَالُوا إِنَّ
 هَذَا لَا يَصْرِمُنِينَ^{١٣} إِذَا دَمَنَا وَكَانُوا رَابِيَا وَعَظَامَهُمْ إِنَّا الْمَبْعُودُونَ^{١٤}
 أَوْ أَبَاوْنَا الْأَوَّلُونَ^{١٥} قُلْ تَعَوَّدْ وَأَنْتُمْ دُخُونَ^{١٦} فَإِنَّمَا هِيَ رَجْرَةٌ
 وَلِيَحْدُثُ فَإِذَا هُوَ يَنْظَرُونَ^{١٧} وَقَالُوا يُولَيْنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ^{١٨} هَذَا
 يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كَنْتُمْ بِهِ تَكْدِبُونَ^{١٩} حَسْرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا
 وَأَزْوَاجُهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ^{٢٠} مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُو وَهُمْ إِلَى
 صَرَاطِ الْجَحِيْمِ^{٢١} وَتَفْعُلُهُمْ إِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ^{٢٢} مَا لَكُمْ لَا تَنَاهُرُونَ^{٢٣} بَلْ
 هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ^{٢٤} وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ^{٢٥}
 قَالُوا إِنَّا نُوكُلُنَا لَهُمْ تَأْتُونَا عَنِ الْجَحِيْمِ^{٢٦} قَالُوا بَلْ لَكُمْ نُوكُلُنَا وَأَمْوَالُنِينَ^{٢٧}

4. நிச்சயமாக உங்கள் வணக்கத்திற்குரிய நாயன் ஒரே ஒருவன் தான்.
5. வாண்களுக்கும், பூமிக்கும், அவை இரண்டிற்கு மத்தியில் உள்ளவற்றிற்கும் (அவனே) இரட்சகன்; (மேல்திசை)தீழ்த்திசைகளுக்கும்(அவனே) இரட்சகன்.
6. நிச்சயமாக நாம், (இந்தப் பூமிக்குச்)சமீபமாக உள்ள வான்தை நட்சத்திரங்களின் அழைக்கொண்டு அலங்கரித்துள்ளோம்.
7. கட்டுப்படாத ஒவ்வொரு வைத்தாளியிலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்காக்நாம் ஆக்கினோம்.
8. மிக உயர்வான (மலக்குகளின்) கூட்டத்தார்பால் (அவர்களின் பேச்சுக்களை மறந்திருந்து வைத்தாள்களையிட) இவர்கள் கெயியெந்தமாட்டார்கள்; ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் (எரி கொள்ளிகளால்) விரயப்படுவார்கள்.
9. விரட்டப்படுவதற்காகள்றியப்படுவார்கள்); அவர்களுக்கு நிலையான வேதனையுமுண்டு.
10. (திருட்டுத்தனமாக ஏதேனும்) செய்தியை இறாய்ந்திச் செல்வனைத் தவிர – அப்போது விரகாசமான தீப்பந்தம் அவள்ளைப்பின் தோட்டமு.
11. ஆகவே! படைப்பால் அவர்கள் மிகக் கடினமானவர்களா? அல்லது நாம் படைத்திருப்பவைகளா? "என இவர்களிடம் (நபியேந்தீர்) விளக்கம் கேட்பிராக நிச்சயமாகதாம் அவர்களை பிக பிகப்பான களிமண்ணால் படைத்திருக்கின்றோம்.
12. எனினும் (நபியேந்தீர்) ஆச்சரியப்படுவின்றீர்; அவர்களோ, (அதனைப்) பரிகிடகின்றனர்.
13. அன்றியும், அவர்கள் உபதேசிக்கப்பட்டால், அவர்கள் உபதேசம் பெறமாட்டார்கள்.
14. எந்த அத்தாட்சியைக் கண்டபோதிலும் அவர்கள் அன்றுபடதற்கு பரிகாசம் செய்கின்றனர்.
15. "இது பரிசுக்கமான குளியமேதவிர(வேறு) இல்லை" என்றும் கூறுகின்றனர்.
16. நாம் இறுதுமன்றங்களை எலும்புகளாகவும் நாங்கள் ஆகிவிட்டாலும் (பின்னர்) நிச்சயமாக நாம் எழுப்பப்படுவோர்களா? (என்றும் கேட்கின்றனர்).
17. "எம்முடைய முன்னோர்களான முதாதையர்களுமா? (எழுப்பப்படுவார்கள்)" என்றும் கேட்கின்றனர்)
18. (நபியேந்தீர் கூறுவிராக) "ஆம்! நீங்களும் சிறுவைப்பட்டவர்களாகளமுழுப்பப்படுவார்கள்"
19. அதுவெல்லாம் ஒரே ஒரு சப்தம்தான்; உடனே அவர்கள் (எழுந்து மறுமை நாள் நிலைபெற்றுவிட்டதைப்) பார்ப்பார்கள்.
20. "எங்களுடைய கேட்டே இது குனி கொடுக்கப்படும் நான் (ஆயிர்தே)!" என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.
21. "எதை நீங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களோ அந்தத் தீர்ப்பு நான் இதுதான்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்)
22. "அதியாயம் செய்தார்களே அவர்களையும், (அதியாயம் செய்வதில் அவர்களுக்கு நிரானவர்களான) அவர்களின் துணைவர்களையும், அவர்கள்வனைவிக் கொண்டிருந்தீர்களே அவர்களையும்ஒன்று திரட்டுக்கொள்ள."
23. "அல்லாஹுல்லையன் (இவண்டிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் ஒன்றுதிரட்டுக்கொள்) பின்னர் அவர்களுக்கு நரசத்தின் பாதையின்பால் வழிகாட்டுக்கொள்ள.
24. (அங்கு) அவர்களை நிறுத்தியும் வையுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் (கேள்வி கணக்கு) கேட்கப்படவேண்டியவர்கள் (என்றும் கூறப்படும்)
25. உங்களுக்கு என்ன நேர்த்து? நீங்கள் ஒன்று ஒருவருக்கொருவர் (உவில் உதவி செய்து போன்று) உதவி செய்து கொள்ளவில்லை! (என்றும் கேட்கப்படும்)
26. இங்கோ, இங்கோயு த்தினம் அவர்கள் (ஆல்லாஹுல்லை) கரண்டுத்தவர்களாக இருப்பார்கள்.
27. இன்னும், அவர்களில் சிலர் சிலரை முன்னோக்கிக் (கேள்வி களைக்) கேட்டுக் கொள்வார்கள்.
28. "வலப்பக்கத்திலிருந்து எங்களிடம் (உங்களப்பத்தால் நம்வைற்றைச் செய்வதிலிருந்து தடுத்தும், இல்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வதிலிருந்து எங்களைத் திருப்பி விட்டு) வழுவர்களாகவும் இருந்தீர்கள்" என்று கூறுவார்கள் (19)
29. (அதற்கு) "அவ்வாறுவை நீங்களும் விகாசங்கொண்டவர்களாக இருக்கவில்லை" என்று அ(த்தல)வர்கள் கூறுவார்கள்.

وَمَا كَلَّ أَنْ تَأْتِيَ عَلَيْكُم مِّنْ سُلْطَنٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَغِيُّنَّ ^{١٠} فَهُنَّ عَلَيْنَا
 قَوْلٌ رَّتَّبَنَا إِنَّا لَذَّا يُقْوِنَ ^{١١} فَأَغْوَيْنَاهُمْ إِنَّا كُنَّا نَغْوِيُّنَ ^{١٢} فَإِنَّهُمْ
 يُوَمِّدُونَ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ^{١٣} إِنَّا كُنَّا لَكُمْ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ^{١٤}
 إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ^{١٥} وَيَقُولُونَ
 إِنَّا تَارُكُوا الْهَمَنَنَا شَاءَ عَرَبَنُونَ ^{١٦} بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلِينَ ^{١٧} إِنَّكُمْ لَذَّا يُقْوِيُ الْعَذَابِ الْأَلِيمُ ^{١٨} وَمَا يَعْزُزُونَ إِلَّا مَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ^{١٩} إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصُّينَ ^{٢٠} أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ
 مَّعْلُومٌ ^{٢١} فَوَالْكُوْهُ وَهُمْ تَكْرُمُونَ ^{٢٢} فِي جَهَنَّمِ التَّعْبُدِ ^{٢٣} عَلَى سُرُورٍ
 مُّتَقْسِلِينَ ^{٢٤} يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاهِنٍ مِّنْ مَّعِينٍ ^{٢٥} بِيَضَاءِ لَذَّةٍ
 لِّلشَّرِيكِينَ ^{٢٦} لِرَفِيْهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يَنْزَفُونَ ^{٢٧} وَعِنْهُمْ قَهْرٌ
 الظَّرْفُ عَيْنٌ ^{٢٨} كَانُوهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ^{٢٩} فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 يَتَسَاءَلُونَ ^{٣٠} قَالَ قَلِيلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرْبَنْ ^{٣١} يَقُولُ
 إِنَّكَ لَيْسَ الْمُصَدِّقِينَ ^{٣٢} إِذَا مَنَّا وَكَنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
 عَرَانَ الْمَدِيْنُونَ ^{٣٣} قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّظْلِعُونَ ^{٣٤} فَأَظْلَمَ
 فَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيْمِ ^{٣٥} قَالَ شَاءَ اللَّهُ إِنْ كِدَّتْ لَتُرْدِيْنَ ^{٣٦}

30. எங்களுக்கு உங்கள் மீது யாதோர் அதிகாரமும் இருக்கவில்லை. எனினும் நிங்கள்தாம் வரம்பு கடந்த கூட்டத்தாராக இருந்தீர்கள்.

31. "ஆதலால், எங்கள் இரட்சகஞ்சைய வாசுக் எங்கள் மீது உண்ணமயாகி விட்டது; நிச்சயமாக நாம் (வேதனையைச்) கவலைக்க வேண்டியவர்கள் தாம்.

32. "(ஆம்) உங்களை நாங்கள் வழிகெடுத்தோம்: (என்றால்) நிச்சயமாக நாங்களும் வழிகெட்டுப் போயிருந்தோம்" (என்றும் கூறுவார்கள்).

33. எனவே, நிச்சயமாக அவர்கள் அந்நாளில் வேதனையில் கூட்டானவர்களாகவே இருப்பர்.

34. நிச்சயமாக நாம் குற்றவாளிகளை இவ்வாறே செய்வோம்.

35. "அல்லாஹுல்லைத் தவிர வேதொரு(வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் இல்லை" என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், நிச்சயமாக அவர்கள், பெருமையிடப்பவர்களாக இருந்தனர்.

36. "நாங்கள் பைத்தியக்காரரான் ஒரு கவிஞருக்காக எங்களுடைய வளச்கக்த துக்குரியவர் (களாள தெயல்கள்) களை நிச்சயமாக விட்டுவிடுகின்றவர்களா?" என்றும் அவர்கள் கூறுபவர்களாக இருந்தனர்.

37. (அவர் பைத்தியக்காரர்) அஸ்ஸி அவர் உண்ணமயான(மார்க்கத்) தையே கொண்டு வந்தார். (தனக்கு முன்சென்று) நூதர்களையும் அவர் உண்ணமைப்படுத்தினார்.

38. நிச்சயமாக நிங்கள் துண்டிருத்தும் வேதனையை கூலைக்க வேண்டியவர்கள் தாம்.

39. நீங்கள் செய் துகொண்டிருந்தவைகளுக்கால் கல்லாமல் (வேறு) எதற்கும் நீங்கள் கூவி கொடுக்கப்பட்டமாட்டார்கள் (என்றும் கூறப்படும்).

40. (அல்லாஹுல்லை) தேந்தெடுக்கப்பட்டோரான் அல்லாஹுல்லைன் அடியார்களைத்தவிர;

41. அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு அறியப்பட்டுள்ள உணவு உண்டு.

42. (அது) களில்வகைகள், இன்னும் அவர்கள் கள்ளவியப்படுத்தப் படுபவர்கள்.

43. இன்பம் தரும் கவனப்படுகின்றில்_

44. கட்டில்கள் மீது (அமர்ந்து) ஒருவர் மற்றொருவரை முன் நோக்கியவர்களாக (உல்லாசமாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்).

45. கத்தமாள் (மது) பாளம் நிறைந்த குவளை (சிறார் கள் மூலம்) அவர்களைச் சுற்றி கொண்டுவரப்படும்.

46. மிகக் கவனமயானது (அதை) அருந்துவோருக்குமதுரமளிக்கக் கூடியதாகும்.

47. அதில் கெடுதியும் இருக்காது: அதனால் (போதையற்று) அவர்கள் மதியக்கப்படவும் மாட்டார்கள்.

48. அவர்களிடத்தில் பார்வைதாழ்த்திய (ஹுலுஷ்ஸன் என்னும்) கள்ளணமுகிகளும் இருப்பார்கள்.

49. அவர்கள் (கறைப்படாது) மறைக்கப்பட்ட முட்டைகளின் உள்ளிருக்கும் வெள்ளளத் தொளிகளைப் போன்று (பாதுகாக்கப்பட்டு) இருப்பர்.

50. பின்னர், அவர்களில் சிலர் சிலரை முன்னோக்கியவாறு (உலகத்தில் இருந்த அவர்களின் திலைபற்றி) ஒருவரை ஒருவர் கேட்டு (விசாரித்து) கொள்வார்கள்.

51. அவர்களில் சொல்லக்கூடிய ஒருவர், "நிச்சயமாக நான்_ எனக்கு (இம்மையில்) ஒரு நன்னன் இருந்தான்" எனக்கூறுவார்.

52. அவன் (என்னிடம் மறுமையை) உண்ணமைப்படுத்தக்கூடியவர்களில் நிச்சயமாக நீயுமா? எனக்கூறுவான்.

53. நிச்சயமாக நாம் இறந்து மன்னாகவும், எலும்புகளாகவும், ஆகிவிட்டாலும் (உயிர்ப்பித்து) நாம் கூவி வழங்கப்படுவோரா? (என்றும் கூறுபவளாக இருந்தான்)

54. (ஆகவே அவளை) நீங்கள் எட்டிப் பார்க்கவிழும்பு கிண்஠ீர்களா? என்று கேட்டார்.

55. பிறகு அவர் எட்டிப் பார்க்கிறார்; அப்போது அவளை நரகத்தின் மத்தியில் அவர்காள் விறார்.

56. (அவளிடம்) "அல்லாஹுல்லைன்மீது கத்தியமாக, நீ என்னை (உலகில் இருக்கும் போது வழி கெடுத்துநரக்க) குழியில் தள்ளிவிடவே எத்தனித்தாய்" என்று கூறுவார்.

وَلَوْلَا نعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِينَ ۝ أَفَهَانَ حَنْ
 بِسَيِّدِنَّ ۝ إِلَامَوْتَنَا الْأَوَّلِيٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ إِنَّ
 هَذَا أَلْهُو الْقُوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِمِثْلِ هَذَا فَلِيَعْمَلُ الْعَمَلُونَ ۝ أَذْلَكَ
 خَيْرٌ لَا أَمْ شَجَرَةُ الرَّقْوُمُ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝
 إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيْمِ ۝ طَلَعُهَا كَانَهُ دُوْسٌ
 الشَّيْطِينُ ۝ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَدَائُؤْنَ وَمِنْهَا الْبُطُونُ ۝
 ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا الشُّوْبَا مِنْ حَمِيلٍ ۝ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى
 الْجَحِيْمِ ۝ إِنَّهُمْ أَفْوَابَاءُ هُوَ ضَالُّونَ ۝ فَهُمْ عَلَىٰ اشْرِهْمِ
 يُهْرَعُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمُ الْثَّرَا الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُنْذَرِينَ ۝ إِلَّا يُبَيَّدُ اللَّهُ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَلَقَدْ نَادَنَا نَوْحٌ
 فَلَكِنْعَمُ الْمُجْيِبُونَ ۝ وَجَيَّنَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرِبِ الْعَظِيمِ
 وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُوَ الْبَاقِيْنَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝
 سَلَّمَ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَلَمِينَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَعْزِزُ الْمُحْسِنِينَ ۝
 إِنَّهُ مِنْ عِبَادَنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ أَخْرَقْنَا الْآخِرِينَ ۝

57. "என் இரட்சகனுடைய அருள் (என்மீது) இல்லாதிருந்தால், நானும் (நரகத்திற்கு) ஆஜ்படுத்தப்பட்டவர்களில் ஒருவனாக இருந்திருப்பேன்" (என்றும் கூறுவார்)

58. (பின்னர் சுவர்க்கவாசிகளிடம்,) "நாம் (மற்றொரு முறையும்) இறந்து விடுபவர்கள் இல்லையோ?"(என்பார்)

59. "நம்முடைய முந்தைய மரணத்தைத் தவிர (வேறில்லை); நாம் வேதனை செய்யப்படுபவர்களும் அல்லர் (என்றும் சுவனவாசிகள் கூறுவார்).

60. நிச்சயமாக இதுவே மகத்தான் தொரு வெற்றியாகும்!

61. இதுபோன்றதற்காகவே, செயல்படக்கூடியவர்கள் செயல் படவும்.

62. (அல்லாஹ் விடமிருந்து கிடைக்கும்) விருந்துபசாரத்தால் அது சிறந்ததா? அல்லது (நரகத்திலிருக்கும்) கள்ளி மரமா?

63. நிச்சயமாக நாம் அதனை, அறியாய்க்காரர்களுக்கு ஒரு சோதனையாகவே ஆக்கியிருக்கின்றோம்.

64. நிச்சயமாக அது, நரகத்தின் அடித் தளத்திலிருந்து வெளிப்படும் ஒரு மரமாகும்.

65. (குழுமகளுக்கொப்பான) அதன் பழங்கள், நிச்சயமாக, ஷூத்தான்களின் தலைகளைப்போசிருக்கும்.

66. எனவே, நிச்சயமாக அவர்கள், திட்டமாக அதிலிருந்து உண்ணக் கூடியவர்கள்; பின்னர் அதிலிருந்து வழியுகளை நிரப்பிக்கொள்ளக் கூடியவர்கள்

67. பின்னர், நிச்சயமாக அதற்குமேல் கடுமையாகக் கொதிக்கவைக்கப் பட்டுள்ள நிரிலிருந்து கலப்புப்பான்மும் அவர்களுக்கு உண்டு.

68. பின்னர், நிச்சயமாக அவர்கள் திரும்பிச் செல்லுமிடம் நரகத்தின் பாலாகும்.

69. நிச்சயமாக, இவர்கள் தங்கள் மூதாதையரை வழிகெட்டவர்களாகக் கண்டார்கள்,

70. ஆகவே, அவர்களுடைய அடிச்சவுகூகளின் மீதே இவர்கள் விரைந்து செல்ல தூண்டப்பட்டார்கள்.

71. முன்னோர்களில் பெரும்பாலோர் (இவ்வாறே) அவர்களுக்கு முன்னரும் திட்டமாக வழி கெட்டிருந்தனர்.

72. மேலும், அவர்களுக்கிடையே அச்சமூட்டி எச்சரிக்கக்கூடியவர்களை திட்டமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம்.

73. ஆகவே, "ஆக்கமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டவர்களுடைய முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே) நீர் காண்பீராக!

74. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லாஹ்வுடைய அடியார்களைத் தவிர.

75. மேலும், நூஹ் நம்மைத் திட்டமாக அழைத்தார்; (நாமே) பதிலளிப்போரில் மிக நல்லோர் (ஆவோம்).

76. அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினரையும் மகத்தான (மிகப்பெரும்) கஷ்டத்திலிருந்து காப்பாற்றினோம்.

77. அவருடைய சந்ததியையே எஞ்சியுள்ளோராய் நாம் ஆக்கினோம்.

78. மேலும், அவருக்காக (அவருடைய கீர்த்தியை) பின்னுள்ளோர்களில் (நிலைத்திருக்கவிட்டுவைத்தோம்.

79. அவிலத்தார் அனைத்திலும் நூஹும் துல்லாம் (சாந்தி) உண்டாவதாக.

80. நிச்சயமாக, இவ்வாறே நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு நாம் கூவி கொடுக்கிறோம்.

81. நிச்சயமாக அவர் விகவாசிகளான நம் அடியார்களில் உள்ளவராவார்.

82. பின்னர், மற்றவர்களை நாம் மூழ்கடித்துவிட்டோம்.

وَإِنْ مَنْ شَيْعَتْهُ لَا يُرْهِيْمُ ۝ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝
 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا أَتَعْبُدُونَ ۝ أَنْفَكَ الْهَمَّ دُونَ اللَّهِ
 تُرْبِدُونَ ۝ فَمَا ضَلَّكُمْ بِرَبِّ الْعَلَمِينَ ۝ فَنَظَرَ نَظَرَةً فِي النَّجُومِ ۝
 فَقَالَ إِنِّي سَقِيْمٌ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُ مُذَرِّيْمٌ ۝ فَرَأَى إِلَيْهِمْ
 فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۝ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ
 ضَرَبَا بِالْيَمِينِ ۝ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُونَ ۝ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا
 تَنْجِيْتُونَ ۝ وَإِنَّهُ خَلْقُكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ قَالُوا بَنُوا لَهُ بُنْيَانًا
 فَالْقُوَّةُ فِي الْجَحِيْمِ ۝ فَأَرَادُوا إِيْهِ كَيْدًا فَجَعَلَهُمُ الْأَسْفَلَيْنِ ۝
 وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيِّدِيْمِينِ ۝ رَبِّ هَبْلِيْ منْ
 الصَّلِيْحِيْنِ ۝ فَبَشَّرَنِي بِغُلَامٍ حَلِيلٍ ۝ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ
 قَالَ يَنْبَغِي إِنِّي أَرَى فِي النَّارِ إِنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا أَرَى
 قَالَ يَا بَتَ افْعُلْ مَا تُؤْمِنُ وَرُسِّخَدْنِيْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
 الصَّرِيْئِيْنِ ۝ فَلَمَّا أَسْلَمَهَا وَتَلَهُ لِلْجَيْهِيْنِ وَنَادَيْهَا أَنْ يَا بَرِّاهِيْمَ
 قَدْ صَدَقْتَ الرُّءْيَا إِنِّي كَذَالِكَ تَخْرِيْدُ الْمُحْسِنِيْنِ ۝ إِنَّ
 هَذَا إِلَهٌ وَالْبَلُوْلُ الْمُبِيْنِ ۝ وَفَدَيْنِهِ بِذِبْحٍ عَظِيْلِيْمٍ ۝

83. மேறும், நிச்சயமாக அவருடைய வழியைப் பின் பற்றியவர்களில் உள்ள(ஒரு)வர் தாம் இப்ராஹிம்.

84. அவர் தன் இரட்சகளிடம் தூய(பள்பட்ட) இதயத்துடன் வந்த சமயத்தை (நபியே! நினைவு கூறிரான)

85. அவர் தம் தந்தை மற்றும் தம் சமூகத்தாரிடம் "எதனை நீங்கள் வணக்குகிறீர்கள்" என்று கூறியோது,

86. "நீங்கள் அல்லாஹு வையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) பொய்யான தெயிவங்களை நாடுகிறீர்களா?"

87. அவ்வாறானின், "அகிலத்தாரின் இரட்சகளைப்பற்றி உங்கள் என்ன மேன்ன?" (என்றும் கேட்டார்)

88. பின்னர், நடச்த்திரங்களில் (ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு) ஒரு பார்வை பார்த்தார்.

89. பின்னர், நிச்சயமாக நான் நோயற்றிருக்கிறேன் என்கூறினார்.

90. அவர்கள் அவர்கள் (ஊரில்) விட்டு விட்டு (திருவிழாவிற்கு) சென்றுவிட்டனர்.

91. பின்னர், அவர் அவர்களுடைய வணக்கத்துக்குரியவர்களான தெயவங் களின் பால் (மறைவாகச்) சென்று (அங்கு அவர்களுக்கென படைக்கப் பட்டிருந்தவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி) "நீங்கள் உண்ணமாட்டார்களா?" என்று கேட்டார்.

92. "நீங்களுக்கென்ன (நேரத்து?) நீங்கள் (என்) பேகவதில்லவ?" (என்று கேட்டார்).

93. பின்னர் அவற்றின் பால் சென்று தன் வலக்கையினால் அவ்வகை அடித்து (உடைத்து) விட்டார்.

94. (திருவிழாவிலிருந்து திரும்பி வந்து) அவர்பால் அவர்கள் விரைந்து (ஒடி) வந்தார்.

95. அவர் (அவர்களிடம்) "நீங்கள் செதுக்கியவைகளை நீங்களே வணங்குகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்.

96. "உங்களையும், நீங்கள் செய்கின்றவற்றையும் அல்லாஹுவே படைத்தான்" (என்றார்).

97. (அவர்கள் கோபங் கொண்டு) இவருக்காக ஒரு நிடங்களை எழுப்புவார்; பின்னர், (அதில் நெருப்பை உண்டாக்கி) அந்தெந்துப்பில் அவரைப் போட்டு விடுகிறார்கள்.

98. ஆகவே, அவர்கள் அவருக்குச் சதிசீச்ய நாடினார்கள்; ஆனால், நாம் அவர்களை இழிவடைந்தோராய் ஆக்கிவிட்டாம்.

99. (பின்னர், இப்ராஹிம்) "நிச்சயமாக நான், என் இரட்சகளின்பால் செல்லுவிறேன்; அவன் எனக்கு நேர் வழியைக் காண்சிப்பான்" என்றும் கூறினார்.

100. "என் இரட்சகளே! நல்லோர்களில் (ஒருவரை) நீ எனக்கு (சு சந்ததியாகத்) தந்தருள் புரிவாயாக!" (என்றார்).

101. ஆதலால், மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடைய (இஸ்மாயில் எனும்) மகனைக் கொண்டு அவருக்கு நன்மாராய்க் கூறினாம்.

102. எனவே, (இஸ்மாயில்) அவருடன் சேர்த்து உழைக்கக்கூடிய பருவத்தை அவர் அடைந்தபொழுது, அவர் (தன் மகனிடம்) "என் அருமை மகனே! நிச்சயமாக நான், உள்ளை அறுத்துப் பசியிடுவதாக, நிச்சயமாக நான் கணவில் கண்டேன், (இதைப் பற்றி) நீ என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறாய்?" என்று கேட்டார்; அதற்காகவர், "என் தந்தையே! நீங்கள் ஏவப்பட்டபடியே செய்யுக்கள்; அல்லாஹு நாடினால் என்னை நீங்கள் பொறுத்தையாளர்களில் உள்ளவணாகக் காண்சிர்கள்" என்று கூறினார்.

103. ஆகவே, அவ்விருவரும் (அல்லாஹு நீங்கள் கட்டுளைக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து, (இப்ராஹிமாகிய) அவர், (இஸ்மாயிலாகிய) அவரை (அறுத்துப் பலியிட) முகங் குப்புக் கிடத்தியபோது;

104. (அச்சமயம்) நாம் அவரை "இப்ராஹிமே!" என அழைத்தோம்.

105. "நிச்சயமாக நீர் (மெழுதைய) சனவை உண்மையாகி வைத்துவிட்டார். நிச்சயமாக, நான்மை செய்கிறவர்களுக்கு நாம் இவ்வாறே கூடுப்போம்.

106. "நிச்சயமாக இது... இதுவே தெளிவான பெரும் சோதனையாகும் (என்றும் கூறினோம்).

107. மேலும், (அவருக்கு பதிலாக) ஒரு மகத்தான் பலியைக் கொண்டு அவரைப் பகரமாக்கினோம்.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرَيْنَ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَكَذَّالِكَ
 بَحْرُزِي الْمُحْسِنِيْنَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَبَيْتُهُ
 يَاسِحَقَ بَنِيَّا مِنَ الصَّالِحِيْنَ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى اسْتِحْقَاقِهِ
 مِنْ دُرِيَّتِهِ مَا هُنْ قَطْالُهُ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَى
 مُوسَى وَهَرَوْنَ وَبَيْتِهِمَا وَقَوْمِهِمَا مِنَ الْكَرْبَ الْعَظِيْمِ
 وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَلِيْلِيْنَ وَاتَّيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيْنَ
 وَهَدَيْنَاهُمَا الْصَّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي
 الْآخِرَيْنَ سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَرَوْنَ إِنَّا كَذَّالِكَ بَحْرُزِي
 الْمُحْسِنِيْنَ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَإِنَّ الْيَاسَ
 لَيْلَنَ الْمُرْسَلِيْنَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ الْأَتَشْفُونَ أَتَدُونَ
 بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلِقِيْنَ إِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ الْأَكْوَافِ
 الْأَوَّلِيْنَ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَهُ حَضْرُونَ إِلَّا عِبَادُ اللَّهِ
 الْمُخْلَصِيْنَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرَيْنَ سَلَامٌ عَلَى
 إِلْ يَاسِيْنَ إِنَّا كَذَّالِكَ بَحْرُزِي الْمُحْسِنِيْنَ إِنَّهُ مِنْ
 عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَإِنَّ لَوْطَالِيْنَ الْمُرْسَلِيْنَ

108. இன்னும் அவருக்காக (அவரின் கீர்த்தியைப்) பின்னுள்ளோர்களில் (நிலைத்திருக்க) விட்டுவைத்தோம்.
109. இப்ராஹிமின் மீது சாந்தி உண்டாவதாக.
110. இவ்வாறே நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு நாம் கூலி கொடுக்கிறோம்.
111. நிச்சயமாக அவர், விசுவாசிகளான நமது அடியார்களில் உள்ளவர்.
112. இன்னும் நல்லோர்களிலுள்ளவரான இஸ்ஹாக்கை நமியாக அவருக்கு நாம் நன்மாராயம் கூறினோம்.
113. அவர் மீதும், இஸ்ஹாக் மீதும் நாம் நமது பாக்கியங்களை நல்கினோம். அவ்விருவரின் சந்ததியரில் நன்மை செய்யவரும், பகிரங்கமாகத் தமக்குத் தாமே அநீதமிழூத்துக்கொள்பவரும் இருக்கின்றனர்.
114. நிச்சயமாக நாம் மூலா, இன்னும் ஹாருன் மீதும் பேருப்பாரம் புரிந்தோம்.
115. அவ்விருவரையும், அவ்விருவரின் சமூகத்தாரையும் மகத்தானதொரு துண்பத்தினிருந்து காப்பாற்றினோம்.
116. மேலும், நாம் அவர்களுக்கு உதவிசெய்தோம்; ஆகவே, (நங்கள் விரோதிகளின் மீது) அவர்கள்தாம் வெற்றிபெற்றோராக இருந்தனர்.
117. அவ்விருவருக்கும் தெளிவான வேதத்தையும் நாம் கொடுத்தோம்.
118. அவ்விருவருக்கும் நேரவழியையும் நாம் காண்பித்தோம்.
119. மேலும், அவ்விருவருக்காக (அவ்விருவரின் கீர்த்தியை) பின் னோர்களில் (நிலைத்திருக்க) விட்டுவைத்தோம்.
120. மூலா, இன்னும் ஹாருன் மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக.
121. நிச்சயமாக நாம் நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு இவ்வாறே கூலி கொடுக்கின்றோம்.
122. நிச்சயமாக அவ்விருவரும் விசுவாசங் கொண்டவர்களான நமது அடியார்களில் உள்ளவர்களாவர்.
123. நிச்சயமாக இல்யாஸ்-ம் (நமது தூதர்களாக) அனுப்பப்பட்டவர்களில் உள்ளவராவர்.
124. அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், நீங்கள் (அல்லாஹ் வுக்குப்) பயப்பட மாட்டார்களா? என்று கூறிய சமயத்தை (நினைவு கூர்விராக)
125. "படைப்பவர்களில் மிகச் சிறந்தவனை நீங்கள் விட்டு விட்டு 'பஅல்' (என்னும்) விகரகத்தை நீங்கள் அழைக்கின்றார்களா?"
126. உங்கள் இரட்சகனும், (முன் சென்ற உங்கள் மூதாதையர்களின் இரட்சகனுமான அல்லாஹ் வுக்கு) விட்டு விட்டு கீர்த்திர்களா என்று கூறினார்.
127. பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆதலால், நிச்சயமாக அவர்கள் (நம்மிடம் தண்டனைக்காக) முன் நிலைப்படுத்தப்படுகிறவர்களாவர்.
128. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோரான அல்லாஹ் வுடைய அடியார்களைத் தவிர. (இவர்களுக்கு நல்ல சன்மானமுண்டு)
129. இன்னும், அவருக்காக (அவருடைய கீர்த்தியைப்) பின்னுள்ளோர்களில் (நிலைக்க) விட்டுவைத்தோம்.
130. "இல்யாஸின் மீது சாந்தி உண்டாவதாக"
131. நிச்சயமாக நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு நாம் இவ்வாறே கூலி கொடுக்கிறோம்.
132. நிச்சயமாக அவர் விசுவாசங் கொண்டவர்களான நமது அடியார்களில் உள்ளவராவர்.
133. நிச்சயமாக 'ஹாத்' தும் (நமது தூதர்களாக) அனுப்பப்பட்டவர்களில் உள்ளவராவர்.

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا يَجُوزُ فِي الْغَيْرِينَ ۝ تَحْمِيلُ
 دَمَرَنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّكُمْ لَتَسْرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ۝ وَبِالْيَوْمِ
 أَفْلَالَ تَعْقِلُونَ ۝ وَلَئِنْ يُؤْتَسْ لَهُنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ أَبْقَى إِلَى
 الْقُلُوبِ الْمُشْعُونَ ۝ فَسَاهَمُوا فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝
 فَالْتَّقْسِيمُ الْحَوْنُ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَيْحِينَ ۝
 لِلَّهِثْ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ ۝ فَنَبَذَنُهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ
 سَقِيلٌ ۝ وَأَبْتَنَنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَعْطَابِينَ ۝ وَأَرْسَلْنَا إِلَى
 مَائَةَ أَلْفِ أَوْتَرْزِيدُونَ ۝ قَامُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِيْنٍ ۝
 فَاسْتَقْبَلُوهُمْ الْرَّبِيعُ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ۝ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ
 إِنَّا شَاءَ وَهُوَ شَهِيدُونَ ۝ إِلَّا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَرِهِمْ لَيَقُولُونَ ۝
 وَلَكَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَذِينُونَ ۝ أَصَطَفَ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۝
 مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْمِلُونَ ۝ أَفَلَاتَنَ كَرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ
 مُّبِينٌ ۝ فَأَتُوا إِبْكَارِكُمْ إِنْ كُنُتمْ صَدِيقِينَ ۝ وَجَعَلُوا بَيْنَهُمْ
 وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَباً ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتَ الْجِنَّةَ إِنَّهُمْ لَمْ يُحْضِرُونَ ۝
 سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يَصْفُونَ ۝ إِلَّا عِبَادُ اللَّهِ الْمُمْلَكُصِينَ ۝

134. அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினர் அனைவரையும் நாம் காப்பாற்றியதை (நினைவுக்குறைக)!
135. தங்கிவிட்டோர்களில் இருந்துவிட்ட (அவருடைய) கிழ (மனை)வினைத் தலை (அவள் வேதனை செய்யப்படுவார்களுடன் தங்கிவிட்டான்).
136. பின்னர், மற்றவர்களை நாம் அழித்துவிட்டோம்.
137. ஆகவே, (மக்கா வாசிகளே! நீங்கள் வர்த்தகத்திற்குச் சென்று திரும்புவின்ற போது) காலைப் பொழுத அடைந்தவர்களாக நிச்சயமாக நீங்கள் அவர்களின் (ணாளின்) மீதே நடந்து செல்கின்றார்கள்.
138. இரவிலும் (அவ்வூர்ப்பக்கம் செல்கின்றீர்கள்); இத்தனைக்கொள்ளு நீங்கள் நல்லதிலு பெற்றமாட்டார்களா?
139. நிச்சயமாக ஜூனஸாம் (துமதுர்களாக) அனுப்பப்பட்டவர்களில் உள்ளவராவர்.
140. நிரப்பப்பட்ட கட்பலின்பக்கம் அவர் வெருண்டோடிய சமயத்தில் (அவர் சோதனைக்குள்ளாகக்கப்பட்டு அதில்துவர் ஏதிக்கொண்டார்).
141. அக்கப்பலிலுள்ள வர்கள் சீட்டுப்போட்டளர்; (அதில் அவர் பெயர்வரவே கடவில் எறியப்படவேண்டிய) தோல்வியற்றோரில் அவர் ஆகிவிட்டார்.
142. எனவே, (இவரை அவர்கள் கடவில் எறியவே) அவர் நித்தனைக்கு ஆனானவராகிறார்க்க (ஒரு) மீன் அவரை விழுப்பிற்றி.
143. நிச்சயமாக அவர் (மீன் வயிற்றிலுள் நம்மைத்) துதி செய்து கொண்டிருப்பவர்களில் இல்லாமலிருந்திருந்தால்;
144. (மறுமைக்காக பண்டப்பிள்ளாகிய) அவர்கள் எழுப்பப்படும் நாள் (வரும்) வரையில், அவர் அதன் வயிற்றில் தங்கிவிருந்திருப்பார்.
145. (அவர் துதி செய்ததன் காரணமாக) அவர் நோயுற்றவராக இருந்ததிலையில் வெட்ட வெவிலில், (மீன் வயிற்றிலிருந்து) அவரை நாம் எறிந்தோம்.
146. மேலும், அவரின் மது (நிலுவித்துவத்தாக) ஒரு கரைக்கொடியை நாம் முனைப்பித்தோம்.
147. இன்னும், நாம் நோயுற்ற நூறாயிரம், அல்லது (அதற்கு) அதிகமானவர்களிடம் (நம்முடைய) நூதராக அனுப்பிவைத்தோம்.
148. ஆகவே, அவர்கள் விவசாயசங்கொண்டார்கள்; ஆகவே, நாமும் அவர்களை ஒரு(தீள்ட) காலம் வரையில் கூக்காக வாழவைத்தோம்.
149. (நபியே) இணைவைப்பவர்களான் அவர்களிடம், "ஹது இரட்சக்ஞாக்கு பெண்மக்களும், அவர்களுக்கு ஆண் மக்களுமா?" என்று நீர் விளக்கம் கேட்பிராக!
150. அவ்வது மலக்குகளைப் பெண்களாக, அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க நாம் பண்டத்தோமா?
151. அறிந்துகொள்விராக்நிச்சயமாக இவர்கள் தங்கள் பொய்யினால் கூறுகின்றனர்;
152. அல்லாஹு (பிள்ளைகளைப்) பெற்றெடுத்தான் (என்று) நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்களே.
153. (அதிலும்) ஆண்(மகி)களைவிட பெண்(மகி)களை அவன் தெரிவுசெய்து கொண்டானா?
154. (எவ்வாறு கூற) உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? (இதைப் பற்றி) எவ்வாறு நீங்கள் தீப்பளிக்கிறீர்கள்?
155. நீங்கள் (என்ன கூறுகிறீர்களென்று) சிற்றிக்கமாட்டார்களா?
156. அல்லது உங்களுக்கு (இதற்காக ஏதேனும்) தெளிவான சான்று உண்டா?
157. (அவ்வாறு கூறுவதில்) நீங்கள் உண்மையானகளாக இருப்பின் (அதற்கு) உங்கள் வேத (ஆதாரத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்).
158. மேலும் (நபியே) இவர்கள், அவனுக்கும் தீண்களுக்கும் இடையில் வம்சாவழி உறவை (சுற்புக்கொயாக) ஆக்குவின்றார்; தீண்கள் (தீண்டனைக்காக) நிச்சயமாக தாம் (அல்லாஹுவிடம்) கொண்டுவரப்படுவார்கள் என்று திட்டமாக அறிந்தும் இருக்கின்றார்.
159. அவர்கள் வர்ணிக்கின்றவைகளை விட்டும் அல்லாஹு மிக்கபரிசுத்தமானவள்.
160. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லாஹு வின் அடியார் களைத் தவிர, (மற்றவர்கள் தண்டனைக்குரியவர்களாவர்).

فَإِنَّمَا تَكُونُ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَقِيرُونَ ﴿٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ
 صَالِ الْجَحَدِ ﴿٣﴾ وَمَا مِنَ الْأَلَّهُ مَقْامٌ مَعْلُومٌ ﴿٤﴾ وَإِنَّ النَّحْنُ
 الصَّافُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّ النَّحْنُ الْمُسَيْحُونَ ﴿٦﴾ وَإِنْ كَانُوا يَقُولُونَ
 لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا دُرْكًا مِنَ الْأَوَّلِينَ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلُصِينَ
 فَكُفَّرُوا بِهِ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كُلَّمَا تَنَاهَى عِبَادَنَا
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٨﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمُنْصُورُونَ ﴿٩﴾ وَإِنْ جَنَدَنَا الْهُمُّ
 الْغَلِيبُونَ ﴿١٠﴾ قَاتَلُوا عَنْهُمْ حَتَّىٰ حَيٍّ ﴿١١﴾ وَأَبْصَرُوهُمْ فَسُوفَ يُبَيِّنُونَ
 أَفَيُعَذِّبُ إِبْرَاهِيمَ نَسْأَلُهُ صَاحِبَ الْمُنْدَرِ
 أَفَيَعْدُ إِبْرَاهِيمَ نَسْأَلُهُ عَجَلُونَ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نَزَّلَ سَاحِتَهُمْ فَسَاءَ صِبَاعُ
 الْمُنْدَرِينَ ﴿١٣﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حَيٍّ ﴿١٤﴾ وَأَبْصَرُ فَسُوفَ يُبَيِّنُونَ
 سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥﴾ وَسَلَامٌ عَلَىٰ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

سُوْفَ يُبَيِّنُونَ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ يُبَيِّنُهُ

لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 صَ وَالْقُرْآنُ ذِي الدِّكْرِ ﴿١﴾ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾
 كَمْ أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا أَوْلَادَ حَيْنَ مَنَاصٍ
 ١٧

161. எனவே நிச்சயமாக நீங்களும், நீங்கள் வணக்குபவைகளும்;
- 162(ஒன்று சேர்ந்தபோதிலும், எவ்வரையும் அல்லாற்றவாசிய) அவனுக்கு விரோதமாக நீங்கள் வழி கெடுத்து விடுபவர்கள்லூ
163. நாகத்தில் புக இருக்கிறானே அவனைத் தவிர.
164. மேலும், (மலக்குகளாகிய) எங்களில் எவருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் (வாளத்தில்) அவனுக்கிள்லாமலில்லை(என்றும்);
165. நிச்சயமாக, நாங்கள் (அல்லாற்றவின் கட்டளையை எதிர்பார்த்து) அனிவகுத்தவர்களாகவே இருக்கின்றோம்(என்றும்);
166. நிச்சயமாக நாங்கள் (அவனைப் புகழ்ந்து) துதிசெய்யபவர்களாகவும் இருக்கிறோம் (என்றும் மலக்குகள் கூறுகிறார்கள்).
167. மேலும் (நமியே! இதற்கு முன் மக்காவாசிகளாகிய) அவர்கள் உறுதியாக கூறக்கூடியவர்களாக இருந்தனர் (அதாவது)
168. "முன்னும் ஜோர்களிடமிருந்து, (அல்லாற்றவை) நினைவுட்டும் (வேதம்) ஏதேனுமொன்று நிச்சயமாக எங்களிடமிருந்திருந்தால்—
169. நிச்சயமாக, நாங்கள் (அல்லாற்றவையை வணக்குவதற்கென) தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களான அல்லாற்றவையை அடியார்களாக இருந்திருப்போம்.
170. அப்போது (இவ்வேதம் வரவே) இதை அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டனர்; அவர்கள் அந்தகொள்வார்கள்.
171. மேலும், தமிழுடைய தூதர்களாகிய நம் அடியார்களுக்கு நமிழுடைய வாக்கு முந்திவிட்டது.
172. நிச்சயமாக அவர்கள்—அவர்களேதான் உதவி செய்யப்படுபவர்கள்.
173. மேலும் நிச்சயமாக, நமிழுடைய படையினர்கள் தான், அவர்களே திட்டமாக மிகைத்தவர்களாக இருப்பர்.
- 174.(ஒருக்குறிப்பிட்ட) நேரம் வரை அவர்களைவிட்டும் (சிறிதுசாலம்) புறக்களித்துவிடுவீராக!
175. இன்னும் அவர்களைப் பார்த்திரும்; (அவர்களுக்கு நேர இருப்பதை) அடுத்து அவர்களும் பார்ப்பார்கள்.
176. நமிழுடைய வேதனைக்காகவா அவர்கள் அவசரப் படுகிறார்கள்?
177. பின்னர் (நமிழுடைய வேதனை) அவர்கள் து முற்றத்தில் இறங்கிவிடுமானால், அப்போது எக்சரிக்கப்பட்டவர்களின் காலை(ப்பொழுது) மிகக் கெட்டதாக இருக்கும்.
178. மேலும், ஒரு(குறிப்பிட்ட) காலம் வரை அவர்களை விட்டும் புறக்களித்துவிடுவீராக!
179. இன்னும் (அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேதனை வருவதை எதிர்) பார்ப்பீராக! (தங்களுக்கு ஏற்படப்படுவதை) அவர்கள் அடுத்துப்பார்ப்பார்கள்.
180. அவர்கள் வர்ணிப்பதைவிட்டும் கண்ணியத்திற்குரியவணாசிய உமது இரட்சகள் (மிகது) தூயவன்.
181. மேலும், அல்லாற்றவினால் அனுப்பப்பட்ட (அவனின் தூது) வர்கள் மீது சாந்திசெட்டாவதாக.
182. இன்னும் புகழ் அளைத்தும் அவிலத்தாரின் இரட்சகளான அல்லாற்றவின்றேகூரியதாகும்).

அத்தியாயம் : 38

ஸாத்

வசனங்கள் : 88

மக்கி

ருகூலிகள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாற்றவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. ஸாது(நல்லுப்பதேசங்களின்) நினைவுறுத்தலையுடைய இக்குரு ஆனின் மீது சத்தியமாக!
2. ஆணால், நிராகரித்தோர் பெருமையிலும், முரண்பாட்டிலும் (முழுக்கி) இருக்கின்றனர்.
3. இவர்களுக்கு முன்னர், எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கின்றோம்; (வேதனை வந்த சமயத்தில்) அவர்கள் (உதவி தேடி) அழைத்தார்கள்; (அது வேதனையினிருந்து) தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடிய நேரமாகவும் இருக்கவில்லை.

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مِنْ دُرْبِهِمْ وَقَالَ الْكَفَرُونَ هَذَا السِّحْرُ
 كَذَابٌ فَاجْعَلْ إِلَهَهُمْ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا شَيْءٌ بَعْجَابٌ ١٠
 وَأَنْطَقَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ أَمْشُوَا وَأَصْبَرُوا عَلَىَ الْهَتَّافَةِ إِنَّ هَذَا
 لَشَيْءٌ يَرُدُّ مَا سَعَيْنَا بِهِذَا فِي الْمَلَكَةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا
 اخْتِلَاقٌ ١١ إِنْزَلْ عَلَيْهِ الَّذِي كُرِمْ بَيْنَنَا إِلَيْهِمْ فِي شَيْءٍ مِنْ
 ذِكْرِي بَلْ لَتَایِدُ وَفُوَادَابٌ ١٢ أَمْ عِنْدَهُمْ حَزَارٌ رَحْمَةٌ
 رَبِّكَ الْعَزِيزُ الْوَهَابٌ ١٣ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
 بَيْنَهُمَا فَلَيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ١٤ جَنْدًا مَا هَنالِكَ مَهْرُومٌ مِنْ
 الْأَحْزَابِ ١٥ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَعَادٌ وَفَرْعَوْنُ ذُرُّ الْأَوْتَابِ
 وَثَوْدٌ وَقَوْمٌ لُوطٌ وَأَصْحَابُ لَيْكَةٍ أَوْ لَيْكَ الْأَحْزَابِ ١٦ إِنْ
 كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرَّسُولُ فَحَقٌّ عِقَابٌ ١٧ وَمَا يَنْظُرُ هُؤُلَاءِ
 إِلَاصِحَّةً وَإِحْدَاهُ مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ١٨ وَقَالُوا رَبَّنَا
 عَجِّلْ لَنَا قَطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ١٩ إِصْبَرْ عَلَىَ مَا
 يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَادَ ذَلِيلًا إِنَّهُ أَوَابٌ ٢٠
 إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُونَ بِالْعَسْيِ وَالْأَشْرَاقِ ٢١

4. மேலும் (அவர்களுக்கு) ஆச்சமூட்டி எச்சரிப்பவர் (ஆகிய நீர்) அவர்களின் இன்திலிருந்தே அவர்களிடம் வந்ததைப் பற்றி அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர்; "இவர் பெரும் பொய்யரான சூனியக்காரர்" என்றும் (உம்மைப்பற்றி) நிராகரிப்போர் கூறினர்.

5. (என்ன!) இவர் (நம்முடைய வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை (நிராகரித்து விட்டு) ஒரே ஒரு வணக்கத்திற்குரியவளாக ஆக்கிவிட்டாரா? நிச்சயமாக இது ஓர் ஆச்சரியமான விஷயம்தான்" (என்றும் கூறினர்).

6. அவர்களிலுள்ள தலைவர்கள், (மற்றவர்களிடம், "இவரை விட்டு உங்கள் வழியில்) நீங்கள் சென்றுவிடுங்கள்; இன்னும், உங்கள் தெய்வங்களின் மீது நீங்கள் (உறுதியிடன்) பொறுமையாக இருங்கள். நிச்சயமாக, (உங்கள் தெய்வங்களைக் கைவிடும்படி கூறும்) இச்சுற்றான்) துடுதோ ஒன்றை (சுயநலத்தை கருத்தில் கொண்டு) நாடப்பட்டதாக உள்ள து" என்று (கூறிக்கொண்டே) சென்றுவிட்டனர்.

7. "கடைசிமார்க்க(மான கிறிஸ்தவ மத)த்திலும் இதுபற்றி நாம் கேள்விப் பட்டதில்லை; இது (இவரால் உண்டாக்கப்பட்ட)பொய்யைத்தவிர வேறில்லை" (என்றும்);

8. "நம்மவர்களுக்கிடையில் இவர் மீது (வேத) உபதேசம் இறக்கப்பட்டுவிட்டதா" (என்றும் கூறினார்கள்) அவ்வாறாற்று உண்மையில் இவர்கள் என்னுடைய (வேத) உபதேசத்தைப்பற்றி சந்தேகத்திலிருக்கின்றனர்; (இவ்வை, இதுவரையில் அவர்கள் என்னுடைய வேதனையைச் சுவைத்துப் பார்த்த)த்தில்லை.

9. அல்லது (யாவரையும்) மிகைத்த, பெருங்கொடையாளனாகிய உமதிரட்சகளின் அருள் பொக்கிழங்கள் அவர்களிடம் இருக்கின்றனவா?

10. அல்லது வானங்கள் மற்றும் பூமி, இன்னும் இவ் விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவற்றின் ஆட்சி அவர்களுக்கு இருக்கிறதா? அவ்வாறாயின், (வானங்களின்) வழிகளில் ஏற்றும் சாதனங்கள் மூலம் அவர்கள் ஏற்கசெல்லட்டும்.

11. (முன் சென்ற நமிமார்களைப் பொய்யாக்கிய) கூட்டத்தார்களில், இங்கிருப்பவர்கள் தோற்கடிக்கப்படும் ஓர் அற்பயபடை;

12. (இவ்வாறே) இவர்களுக்கு முன்னர் (இருந்த) நூலாலுடைய சமூகத்தாரும், ஆதுசமூகத்தாரும், முளைகளுடைய (பெரும் படைகளுடைய) ஃபிர் அவ்னும் (நம்முடைய தூதர்களைப்)பொய்யாக்கினார்கள்.

13. (அவ்வாறே) ஸமூதும், லூத் துடைய சமூகத்தாரும், (மத்யன்)தோப்புவாகிகளும் (பொய்யாக்கினார்கள்), இவர்கள் தாம் (மறியடிக்கப்பட்ட) அக்கட்டத்தினர்கள் ஆவார்கள்.

14. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் (நம்முடைய) தூதர்களைப் பொய்யாக்கியே தவிர இருக்கவில்லை; ஆகவே, (அவர்களுக்கு) என்னுடைய தண்டனை நிச்சயமாகிவிட்டது.

15. மேலும், இவர்கள் ஒரே ஒரு பெரும் சப்தத்தைத் தவிர (வேறுதனையும்) எதிர்பார்க்கவில்லை; அதுவருவு (தில் தாமதமும் இராது.

16. மேலும், "எங்கள் இரட்சகனே! (கேள்வி) கணக்குடைய நாளைக்கு முன்னதாகவே, எங்களுடைய (வேதனையின்) பங்கை எங்களுக்குத் துரிதப் படுத்திவிடுவாயா?" என்று இவர்கள் (பரிகாசமாகக்)கேட்கின்றார்கள்.

17. (நடியே) அவர்கள் கூறுவதின்மீது நீர் பொறுமையாக இருப்பீராது! அன்றியும், மிகக் பலசாலியாகிய நமது அடியார் தாலுதை நினைவு கூர்வீராகநிச்சயமாக அவர் (நம்பக்கமே) மிகுதியாகத் திரும்பக்கூடியவராக இருந்தார்.

18. நிச்சயமாக, மலைகளை நாம் அவருக்கு வசப்படுத்தித் தந்தோம்; அவை அவருடன் சேர்ந்து மாலையிலும், காலையிலும் துதித்துக் கொண்டிருந்தன.

وَالظَّاهِرُ مَحْشُورٌ كُلُّهُ أَوَابٌ^{١٤} وَشَدَّ دَانِمُكَهُ وَاتَّئِنَهُ الْحِكْمَةُ
 وَفُضْلُ الْخُطَابِ^{١٥} وَهَلْ أَتَكَ نَبِئُ الْخَصَمِ إِذْ سَوَرُوا الْمُحْرَابَ^{١٦}
 إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاؤِدَ فَقَرِيزَعُ مِنْهُمْ قَالُوا لِأَخْنَفٍ حَصْمِنْ بَغْيَ
 بَعْضَنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُمُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشَرِّطْنَا وَأَهْدِنَا إِلَى
 سَوَاءِ الْقِرَاطِ^{١٧} إِنَّ هَذَا أَخْنَفُ لَهُ سُعُّ وَتَسْعُونَ نَعْجَهُ وَلَيَ
 نَعْجَهُ وَاحِدَةٌ^{١٨} قَالَ الْكَفِيلِنِيهَا وَعَزَّزَنِي فِي الْخُطَابِ^{١٩} قَالَ لَقَدْ
 ظَلَمَكَ يُسْؤَلُ بَعْجِيَكَ إِلَى نَعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ
 لَيَنْعِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَاحَتِ
 وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاؤِدُ أَهْمَافِتَهُ فَاسْتَغْفِرْرَتَهُ وَخَرَّأْكَعَا
 وَأَنَابَ^{٢٠} فَغَفَرَنَاللهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا الْزُّلْفَى وَحُسْنَ
 مَائِبٍ^{٢١} يَدَأُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَأَحْكُمُ بَيْنَ
 النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَبَعِي الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ طَ
 إِنَّ الَّذِينَ يَضْلُلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ إِعْنَسُوا
 يَوْمَ الْحِسَابِ^{٢٢} وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بِاطْلَاءٍ
 ذَلِكَ ظُلْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ^{٢٣}

19. இன்னும், தடுக்கப்பட்டவையாக இருக்கும் நிலையில் பறவைகளையும் (அவருக்கு நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்) அவை ஒவ்வொன்றும் (அவருடன் அல்லாஹ்வைத் துதிசெய்து அவனுக்கு வழிப்படுவதின்மூலம்) அவளின்பக்கம் திரும்பக் கூடியவையாக இருந்தன.

20. இன்னும், அவருடைய ஆட்சியை நாம் வலுப்படுத்தி னோம், அவருக்கு (ஆழ்ந்து சிந்தித்து செயல்படும் உறுதியான) அறிவையும், (விவகாரங்களைத் தீர்க்கும்) தெளிவான விளக்கத்தையும் கொடுத்தோம்.

21. (நபியே) அந்த வழக்காளிகளின் செய்தி உமக்கு வந்திருக்கிறதா? (அவர் வணங்கிக்கொண்டிருந்த) தொழுமிடத்தின் சுவரை அவர்கள் தாண்டியசமயம்—

22. தாலுதிடம் அவர்கள் நுழைந்த போது அவர், அவர்களைப்பற்றி திடுக்கமுற்றார். அ(தற்க)வர்கள் ("தாலுதே) நீர் பயப்படாதீர்; (நாங்களிருவரும்) இரு வழக்காளிகள்; எங்களில் சிலர் சிலரின் மீது அநியாயம் செய்திருக்கின்றனர்; ஆகவே, எங்களுக்கிடையில் உண்மையைக்கொண்டு நீர் தீர்ப்பளிப்போகி (அதில்) தவறிழைழத்தும்விடாதீர்; எங்களை நேரான வழியிலும் செலுத்துவீராகி" என்று கூறினார்கள்.

23"நிச்சயமாக இவர், என்னுடைய சகோதரர்; இவருக்குதொண்ணாற் நொன்பது பெண் ஆடுகள் இருக்கின்றன; எனக்கு ஒரே ஒரு பெண் ஆடு தான் இருக்கிறது; பின்னர் அவர், "அதனை என்பொருப்பில் ஆக்கின்னக்குக்கொடுத்து) விடு" என்று கூறி, வாதத்தில் அவர் என்னை மிகைத்தும் விட்டார்" (என்று கூறினார்).

24. (அதற்கு தாலுத்) "உம்முடைய பெண் ஆட்டை அவர் தன்னுடைய பெண் ஆடுகளுடன் சேர்த்துவிடுமாறு கேட்டதால், நிச்சயமாக அவர் உமக்கு அநியாயமிழத்து விட்டார்; இன்னும் நிச்சயமாகக் கூட்டாளிகளில் பெரும்பாலோர், அவர்களில் சிலர் மற்றசிலரின் மீது வரம்பு மிட்டிடுகின்றனர்; விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்களைத் தவிர; இவர்கள் ஞாற்றவர்களே" என்று கூறினார்; (அதற்கு) தாலுத் நிச்சயமாக நாமே (அவர் தீர்ப்பு செய்து திறன் படைத்தவரா! என) அவரைச் சோதனைக் குள்ளாக்கிவிட்டோம் என்று என்னினார்; ஆகவே, தன் இரட்சகணிடம் மன்னிப்புத் தேடி, குனிந்தவராக (ஸஜ்தாவில்) விழுந்தார்; மேலும், (அல்லாஹ்வின் பால் தவ்பா கெய்து) மீண்டார்.

25. எனவே (தாம் குற்றம் இழைத்துவிட்டதாக) அ(வர் கருதிய) நைத அவருக்கு நாம் மன்னித்துவிட்டோம்; நிச்சயமாக அவருக்கு, நம்மிடத்தில் (மிக்க) நெருக்கமும், அழகான இருப்பிடமும் உண்டு.

26. "தாலுதே! நிச்சயமாக நாம், உம்மை பூமியில் பிரதிநிதியாக ஆக்கினோம்; ஆகவே நீர் மளிதர்களுக்கிடையில், சத்தியத்தைக் கொண்டுத் தீர்ப்புச் செய்வீராகி; மனோ இச்சையைப் பின்பற்றவேண்டாம். (பின்பற்றினால்) அது உம்மை அல்லாஹ்வுடைய பாதையைவிட்டும் வழிதவறங் செய்துவிடும். நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் பாதையைவிட்டு வழி தவறி விடுகின்றார்களே அத்தகையவர்கள்— (கேள்வி) கணக்கு (க்கேட்கும்) நாளை அவர்கள் மறந்து விட்டதன் காரணமாக, அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனை உண்டு" (என்று கூறினோம்).

27. வான்ததையும், பூமியையும், இவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவற்றையும் வீணாக நாம் படைக்கவில்லை; இது நிராகரித்தார்களே அத்தகையோரின் எண்ண மேயாகும்; ஆகவே, நிராகரித்துவிட்டார்களே அத்தகையவர்களுக்கு (நரக) நெருப்பின் கேடுதான் (உண்டு).

أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ امْتَنَوْا وَعْلَمُوا الصِّلْطَتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ
 أَمْ يَجْعَلُ الْمُسْقِتِينَ كَالْفُجَّارِ^(١) كَيْثَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَرَّكَ
 لِيَدَبْرُ وَإِلَيْهِ وَلَيَتَذَكَّرُ أَوْلُ الْأَلْبَابِ^(٢) وَهَبَنَا لَدَأَوْدَسُلَيْمَنَ
 نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّلَ بَٰبٍ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعُشَّى الصِّفَنَتُ
 الْجِيَادُ^(٣) قَالَ إِنِّي أَحِبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيِّ حَتَّى
 تَوَارَتْ بِالْحُجَّابِ^(٤) رُدُّهَا عَلَى قَطْفَقَ مَسْحَارِ الْسُّوقِ وَ
 الْأَعْنَاقِ^(٥) وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَنَ وَقَيْنَانَ عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَّانَهُ
 آنَابِ^(٦) قَالَ رَبِّيْتُ أَغْفَرْلِيْ وَهَبْ لِي مُلْحَمًا لَا يَبْتَغِي لِلْحَدِّ مِنْ
 بَعْدِيِّ إِنِّيْ أَنْتَ الْوَهَّابُ^(٧) فَسَحَرْنَا لَهُ الرِّزْقُمُ تَجْوِيْ يَا مَرْهَةُ
 رُخَاءُ حَدِيثِ أَصَابَ^(٨) وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصِ^(٩) وَالْخَرْبَنُ
 مُقْرَنَيْنَ فِي الْأَصْفَادِ^(١٠) هَذَا اعْطَأْنَا فَامْنَنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ
 حِسَابِ^(١١) وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَرْنَافِيْ وَحَسَنَ فَالِّيْ^(١٢) وَإِذْ كُرْعَبَدَنَا
 أَيُّوبَ إِذْ نَلَدَى رَبَّهُ^(١٣) إِنِّيْ مَسَنَّى الشَّيْطَانُ بِنُصُبِّ وَعَذَابِ^(١٤)
 أَرْكُضُ بِرِحْلَكَ هَذَا مُعْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ^(١٥) وَهَبَنَا لَهُ
 أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعْهُمْ رَحْمَةٌ مِنَّا وَذُكْرٌ لِأُولَى الْأَلْبَابِ^(١٦)

28. அல்லது விகவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்தார்களே அத்தகையோன்று, பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களைப்போல் நாம் ஆக்கிலிடுவோமா? அல்லது பயபக்தியுடையவர்களை(குற்றம்புரியும்)பாவிகளைப்போல் நாம் ஆக்கிலிடுவோமா?

29. (நடியே: குரு ஆணாகிய இது, அதன் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப்பட்டதாக இருக்க) பாக்கியிக்க வேதமாகும்; இதனுடைய வகைங்களை அவர்கள் சிந்திப்பதற்காகவும், (இதனைக் கொண்டு) அறிவுடையோர் நல்லுபதேசம் பெறுவதற்காகவும் நாம் இதை உம்மிது இறக்கிவைத்தோம்.

30. மேலும் தாலுதுக்குள்ளாலைமானை அன்பளிப்பாக நாம் வழங்கினோம்,(அவர்) மிக்க நல்லடியார் - நிச்சயமாக அவர்,(நம்பக்கமே) மிகுந்தியாகத் திரும்புவார்.

31. மூன்று கால்களிலிரும், நான்காவது காலின் குழம்பிலிரும் நின்று, துரிதமாகச் செல்லும் (பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட) குதிரைகள் (ஒரு நாளன்று) மாலை நேரத்தில் அவர் முன் கொண்டுவரப்பட்ட பொழுது.

32. [அதன் மேல் கவனம் கொண்டதால், சூரியன் அஸ்தமித்து, அவருடைய தியான நேரம் தவறிவிட்டது, அதற்காவர்] "நிச்சயமாக நான் (சூரியன்) திரையினுள் மறைந்துவிடும் வரை என் இரட்சகளை நினைவுகள்வதைவிட்டும் இந்த நல்ல பொருள்களை அதிகமாக அன்புகொண்டுவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

33. "அவற்றை என்னிடம் திரும்பக்கொண்டுவாருங்கள்" எனக் கூறி, அவைகளின் பின்னாங்கால்களையும் கழுத்துக்களையும்(கையால்) தடவிக்கொடுத்தார்.

34. இன்னும் நிச்சயமாக, நாம் ஸாலைமானை (மற்றொரு விதத்திலும்) சோதித்தோம்; மேலும் அவருடைய சிம்மாசனத்தில் ஒரு சடலத்தை நாம் போட்டோம்; பின்னர் அவர், (நம்மளவில்) திரும்பினார்.

35. (ஆகவே) "என் இரட்சகனே! என்னை மன்னித்து விடுவாயாக! எனக்குப் பின்னர், ஏவருக்குமேகிணைக்காததூர் ஆட்சியை, எனக்குத் து அன்பளிப்புச் செய்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே பெரும் கொடையாளாவாய்" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அவர் கூறினார்.

36. ஆதலால், காற்றை அவருக்கு நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்; அது அவருடைய கட்டளையின் பிரகாரம் அவர் நாடியவாறு(பல இடங்களுக்கும்) மிக்க இலகுவாக (அவரைச் சுமந்து) சென்று கொண்டிருந்தது.

37. அன்றியும், வெவ்ததான்களிலிருள்ள கட்டடங்கட்டுவோர் (இன்னும் விலை உயர்ந்த முத்துக்கள் போன்ற சாதனங்களை எடுத்து வரக் கடவில்) மூழ்குவோர் ஆகிய ஒவ்வொருவரையும்—

38. சங்கிலிகளில் பின்னாங்கப்பட்டவர்களான மற்றவர்களையும் (நாம் அவருக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்).

39. "இது(உமகுகுக் கொடுக்கப்பட்ட) நம்முடைய அன்பளிப்பாகும்; ஆகவே, (இதிலிருந்து பிறகுக்குக் கொடுத்து) உபகாரம் செய்யும், அல்லது(உம்மிடமே) நிறுத்திக்கொள்ளும்; உம் மீது எந்த கேள்வி கணக்கும் இல்லை".

40. நிச்சயமாக அவருக்கு நம்மிடத்தில் (மிக்க) நெருக்கமும் அழகான இருப்பிடமும் உண்டு.

41. மேலும்(நடியே) நமது அடியார் அய்யுபை நினைவுகள்விராக! அவர் தன் இரட்சகளை அழைத்துப் பிரார்த்தனை செய்) து "நிச்சயமாக என்னை வெவ்ததான் துண்பத்தையும், வேதனையையும் கொண்டு தீண்டிவிட்டான்"(என்று கூறியபோது, அதற்கு நாம்)

42. "உம்முடைய காலால்(பூமியில்) அடியும்"(என்று கூறினோம்; அவர் அடிக்கவே அங்கு ஓர் ஊற்று உதித்தோடியது; அவரிடம்) "இதோ குளிர்ச்சியான குளிக்குமிடமும், பானமும் இருக்கின்றன(என்று கூறினோம்; அதனால் அவருடைய நோய் குணமாகிவிட்டது).

43. மேலும், நம்மிடமிருந்து அருளாகவும், அறிவுடையோர் நல்லுணர் சி பெறுவதற்காகவும் அவருக்கு அவருடைய குடும்பத்தினரையும், அவர் களுடன் அவர்களைப் போன்றோரையும் நாம் அன்பளிப்பாக வழங்கினோம்.

وَخُذْ بِيَدِكَ ضُغْثًا فَأُضْرِبُ تِهِ وَلَا تَحْتَثُ طَانًا وَجَدْنَهُ صَابِرًا
 نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَابٌ^{٤٣} وَإِذْ كُرِّعْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَاسْعَقَ وَيَعْقُوبَ
 أُولَى الْأَيْدِيْ وَالْأَبْصَارِ^{٤٤} إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكْرَى الدَّارِ^{٤٥}
 وَأَنَّهُمْ عَنْدَنَا لِمَنِ الْمُصْطَفَينَ الْأَخْيَارِ^{٤٦} وَإِذْ كُرِّعْسِعِيلَ وَ
 الْيَسْعَرَ وَذَالْكِفْلُ وَكُلُّ مِنَ الْأَخْيَارِ^{٤٧} هَذَا ذَكْرُ وَانَّ
 لِلْمُتَقْيِنَ لَهُسْنَ رَأْبٌ^{٤٨} جَهْتُ عَدْنِ مُفْتَحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ^{٤٩}
 مُتَكَبِّنَ فِيهَا يَدُ عُونَ فِيهَا يَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ^{٥٠}
 وَعِنْدَهُمْ قُصْرُتُ الظَّرْفُ أَمْرَابٌ^{٥١} هَذَا امْأَلُ وَدُونَ لِيَوْمَ
 الْحِسَابِ^{٥٢} إِنَّ هَذَا الرِّزْقُ نَامَالَهُ مِنْ نَفَادٍ^{٥٣} هَذَا وَانَّ
 لِلظَّاغِيْنَ لَشَرَمَابٌ^{٥٤} جَهَنَّمَ يَصْلُوْنَهَا فِيْسَ الْمَهَادُ^{٥٥} هَذَا
 فَلَيْذَ وَقُوَّهُ حَمِيمٌ وَغَسَاقٌ^{٥٦} وَآخَرُمْ شَكِلَهُ آزْوَاجُ^{٥٧} هَذَا
 فَوْجٌ مُّفْسِحٌ مُّحَكَّمٌ لَّا مَرْجَبٌ لَّهُمْ صَالُو التَّارِ^{٥٨} قَالُوا
 بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرَجَابِكُمْ^{٥٩} أَنْتُمْ قَدْ مُّتَمَّهُهُ لَنَا فِيْسَ الْقَرَارُ^{٦٠}
 قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِزْدَهُ عَذَابًا ضَعْفًا فِي التَّارِ^{٦١}
 وَقَالُوا مَالَنَا الْأَنْزَى رِجَالًا لَّكَنَّا نَعْهُ هُمْ مِنَ الْأَكْسَارِ^{٦٢}

44. மேலும், "புல்விலிருந்து ஒரு பிடியை உமது கையில் எடுத்து, அதனைக் கொண்டு(உம் மனவியை) அடியும்; நீர் (உம்முடைய) சத்தியத்தை முறிக்கவும் வேண்டாம்"(என்று கூறினார்கள்). நிச்சயமாக நாம், அவரை மிக்க பொறுமையாளராகவே கண்டோம்,(அவர்) மிக்க நல்லவடியார். நிச்சயமாக அவர்(நம்பால்) அதிகமாக மீள்கூடியவராக இருந்தார்.

45. (நபியே! அல்லாஹ் விள் கட்டளைகளை நிறைவேற்ற ரூம்) ஆற்றல்களும், (மார்க்கத்தின் நுனுக்கங்களை விளங்கும்) பார்வைகளும் உடையவர்களாக இருந்த நமது அடியார்களான இப்ராஹிமையும், இஸ்லாக்கையும், யஃக்கபையும் நினைவு கூரவீராக!

46. நிச்சயமாக(மறுமை) வீட்டை நினைவுக்குருவதை நோக்கமாகக் கொண்டு (செய்படுவார்களாக) அவர்களை நாம் பிரத்தியேகப்படுத்தினாம்.

47. மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள், நம்மிடத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்தோரில் உள்ளவர்களாவார்கள்.

48. (நபியே!) இன்னும் இஸ்மாயீலையும், அல்யஸை வையும், துல்கிப்புலுவையும் நினைவு கூரவீராக!(இவர்கள்) எல்லோரும் நல்லவடியார்களில் உள்ளவர்களாவர்.

49. இது (விகாசிகளுக்கு) நல்லுபதேசமாகும்; நிச்சயமாக (இத்தகைய) பயப்புதியாளர்களுக்கு ஆழகான இருப்பிடமும் உண்டு.

50. (அவ்விருப்பிடம் அத்னால்எனும்) நினையான சவனபதிகளில் (இருக்கிறது) அவர்களுக்காக(அதன்) வாய்வுகள் திறக்கப்பட்டவையாக இருக்கும்.

51. அதில் (தலையணைகளின்மீது) சாய்ந்தவர்களாக, ஏராளமான கனிகளையும் (இன்பமான) பானங்களையும் கேட்டு வாங்சிப் புசித்து அருந்திக் கொண்டிருப்பார்கள்.

52. மேலும், அவர்களிடத்தில், கீழ் நோக்கிய பார்வைகளையுடைய ஒத்த வய துடைய கள்ளிகைகள் (பலரும்) இருப்பார்கள்.

53. இது, (கேள்வி) "கணக்கிற்குரிய நாளுக்கெனதீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டவையாகும்."

54. "நிச்சயமாக இவை நம்முடைய கொடையாகும்; இதற்கு முடிவே இவ்வை" (என்று அவர்களுக்குக் கூறப்படும்)

55. இது(வேந்தல்லோரின் முடிவாகும்) மேலும் நிச்சயமாக, (அல்லாஹ் விள் கட்டளையைமிறிய) கெட்டவர்களுக்கு மிகக்கெட்டதங்குமிடம் இருக்கிறது.

56. (அதுவே) நரகம் அதில் அவர்கள் புகுவார்கள்; தங்குமிடமான அது மிகக் கெட்டது.

57. இது(தீயோரின் முடிவாகும்), ஆகவே, இதை அவர்கள் சவைத்துப் பார்க்கட்டும்— (இதுவே) கொதித்ததீரும் நரகவாசிகளின் உடலிலிருந்து வடியும்) சீழ்ஜலமுமாகும்.

58. இதைப்போன்ற வேறு பலவுகை(வேதனை)களும் உண்டு.

59. (இவர்களுடைய தலைவர்களிடம்) "இது உங்களுடன் (நரகத்தில்) புகும் படையாகும்" (என்று கூறப்படும்.அதற்கு அவர்கள்) "இது அவர்களுக்குநல்வரவாகாது; நிச்சயமாக, அவர்கள் நரகத்தில் புகுந்து விட்டவர்களே" (என்று கூறுவார்கள்).

60. அதற்கு அத்தலைவர்களைப் பிள்பற்றிய) வர்கள் (தலைவர்களிடம், "எங்களுக்கு) அன்று; நீங்களும்தான், உங்களுக்கு நல் வரவில்லை; நீங்கள் தாம் எங்களுக்கு இதனை முற்படுத்தித்தந்தீர்கள்; ஆதலால், (நம்மிருசாராரின்) தங்குமிடம் மிகக் கெட்டது" என்று கூறுவார்கள்.

61. எங்களிரட்சகளே! எவன் இதனை எங்களுக்கு முற்படுத்தி வைத்தானோ அவனுக்கு நரகத்தின் வேதனையை இரு மடங்கு அதிகப்படுத்துவாயாக?" என்று கூறுவார்கள்.

62. இன்னும், "எங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது? எவர்களை தீயவர்களில் உள்ளவர்கள் என்று (உவகத்தில்) என்னிக்கொண்டிருந்தோமோ அந்த மனிதர்களை (நரகத்தில்) காணவில்லையோ?" என்று கூறுவார்கள்.

أَنْهَذْ نُهُوكَ بِخَرْبَةِ أَمْرَ زَاغَتْ عَمَّهُمُ الْأَبْصَارُ ۝ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقَ
 تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ
 الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
 الْغَفَّارُ ۝ قُلْ هُوَ نَبُوٌّ أَعِظَّمُ ۝ لَا يَوْمَ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝ مَا
 كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمُلْكِ إِلَّا الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصُّمُونَ ۝ إِنْ يُؤْمِنَ
 إِلَّا أَنَّهَا أَنَّهَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي
 خَالقُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
 فَقَعَوْلَهُ بِسَعِدِيَنَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا
 إِبْلِيسُ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكُفَّارِينَ ۝ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ
 أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدِي ۝ أَسْتَكْبِرُتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
 الْعَالَمِينَ ۝ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ
 مِنْ طِينٍ ۝ قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ
 لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّي فَأَنْظُرْنِي إِلَى يَوْمِ
 يُبَعَّثُونَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ إِلَى يَوْمِ
 الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝ قَالَ فَبِعِزْرَتِكَ لَا غُوَيْبَةُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

63. "அவர்களைப் பரிகாசமாக நாம் எடுத்துக்கொண்டிருந்தோமா? அல்லது (அவர்கள் இங்கிருந்தும்) அவர்களைப் பார்க்காதவாறு நம்முடைய பார்வைகள் தாம் சாய்ந்துவிட்டனவா?" (என்றும் கூறுவார்கள்)

64. நிச்சயமாக நாகவாசிகள் (இவ்வாறு)தர்க்கித்துக்கொள்ளும் இது திட்டமாக உண்மையாகும்.

65. "நிச்சயமாக நான் (இதனைப்பற்றி) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவனே; (யாவரையும்) அடக்கி ஆளுகின்ற ஒரே அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை என்றும் (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

66. (அவன் தான்) வானங்கள் மற்றும் பூமி இன் னும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவற்றிற்கு இரட்சகள்; (அவன் யாவற்றையும்) யினைத்தோன்; மிக்க மன்னிப்புடையோன்.

67. "(உங்களுக்கு நான் எடுத்துரைக்கும்) இது மிக மகத்தான செய்தியாகும்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக:

68. (ஆனால்) நீங்கள், அதனைப் பறக்களிக்கின்றவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

69. "(அதனை அல்லாஹ் படைத்தபோது) மிக மேலான கூட்டத்தார் (ஆகிய மலக்குகள் தங்களுக்குள்) தர்க்கித்துக்கொண்டதுபற்றி (அல்லாஹ் அறிவித்ததே தவிர) என்கென்றும் தெரியாது (என்றும்).

70. "நிச்சயமாக நான் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவன் என்பதைத்தவிர (வேறு எதையும்) எனக்கு (வஹ்ரமூலம்) அறிவிக்கப்படவில்லை" (என்றும் கூறுவீராக!)

71. உமதிரட்சகள் மலக்குகளிடம், நிச்சயமாக "நான் மனிதனைக் களிமன்னால் படைக்கப்போகிறேன்" என்று கூறிய வேளையை (நபியே நீர் நினைவு கூறுவீராக!).

72. பிறகு நான் அவரை (அவருடைய தோற்றுத்தைத் தருவாக்கி) சுகரிப்படுத்தி என் உயிரிலிருந்தும் அவரில் ஊதியபோது, அவருக்குச் சிரம் பணிந்தவர்களாக விழுங்கள் (எனக்கூறியதும்).

73. (அதுசமயம்) மலக்குகள் – அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச்சிரம்பணிந்தார்கள் –

74. இப்பலீஸைத்தவிர – அவன் கர்வங்கொண்டான்; நிராகரிப்பவர்களிலும் ஆகிவிட்டான்.

75. (அதற்கு அல்லாஹ்) "இப்பலீஸே! என் இருக்கங்களால் நான் படைத்ததற்கு நீ சிரம்பணியாது உன்னைத்தடுத்தது எது? நீர்வங்கொண்டுவிட்டாயா? அல்லது, நீ உயர்ந்த (பதவியுடைய) வர்களில் ஆகிவிட்டாயா? என்றான்.

76. அ(தற்க)வன், "நான் அவரை விட மிகக் மேலானவன்; என்னை, நெருப்பிலிருந்து நீ படைத்தாய்; இன்னும், அவரைக் களிமன்னிலிருந்து நீ படைத்தாய் என்றான்.

77. (அதற்கு அல்லாஹ், "அவ்வாறாயின்) நீ இதிலிருந்து வெளியேறி விடு; நிச்சயமாக நீவிரட்டப்பட்டவன்" என்று கூறினான்.

78. "என்னுடைய சாபமும் தீர்ப்பு நான்வரை நிச்சயமாக உண்மீது இருக்கும்", (என்று கூறினான்).

79. (அதற்க)வன், "என் இரட்சகனே! (இறந்தோர்) எழுப்பப்படும் நான்வரையில் நீ எனக்கு அவகாசம் அளிப்பாயாக!" என்று கூறினான்.

80. (அதற்கு அல்லாஹ்) "நிச்சயமாக, நீ அவகாசம் அளிக்கப்பட்டவர்களில் உள்ளாய்" என்று கூறினான்.

81. குறிப்பிட்ட நேரத்தின் நாள்வரையில் (உன் தவணை உண்டு) என்று கூறினான்.

82. (அப்போது) அவன், "உன் மகத்துவத்தின் மீது சத்தியமாக, நிச்சயமாக நான் அவர்கள் அனைவரையும் வழிகெடுத்துவிடுவேன்" என்றான்.

إِلَّا عَبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصُونَ ۝ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ۝
 لَا مُلْئَقٌ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ تَبَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ قُلْ
 مَا أَسْعَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشَكِّفِينَ ۝ إِنْ
 هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَلَمِينَ ۝ وَلَنْ تَعْلَمَنَّ نَيَّاهُ بَعْدَ حِينَ ۝

سَمِعَ الْمُتَكَبِّرُونَ مِنْهُمْ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝

إِنَّ اللَّهَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝
 تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَانْهِمْ بِاللَّهِ الْمُخْلِصُ الْأَدِيمُ ۝ إِلَلَهُ الدِّينُ
 الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَئِكَ مَنْ أَنْعَدْتُهُمْ
 إِلَّا لِيَقُرُّبُوا إِلَى اللَّهِ بُلْفِي ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِيَنَّهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
 يَعْتَلِفُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْدُ مِنْ هُوَ كَذِيفَ كَفَافٍ لَّوْ أَرَادَ
 اللَّهُ أَنْ يَتَخَذَ وَلَدًا لِّا صَطَقَ فِيمَا يَعْلَمُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ
 هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 يُكَوِّرُ الْيَوْمَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الْيَوْمِ وَسُكْرَ النَّمْسَ
 وَالْقَمَرُ كُلُّهُ يَجْرِي لِأَجْلِ مُسَمَّى أَلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝

83. "அவர்களில் (உன்னால்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உன் அடியார்களைத் தவிர".
84. (அதற்கு) "உண்மையே! இன்னும், நான் உண்மையையே கூறுகிறேன்" என்று (அல்லாஹு) கூறினான்.

85. (அதாவது) "நிச்சயமாக உன் னாலும், அவர்களில் உன் னைப் பின் பற்றியவர்களாலும் ஆகிய (உங்கள்) அனைவர்களாலும் நரகத்தைத் தின்னாமாக நான் நிரப்புவேன்" (என்றான்).

86. (மனிதர்களே!) "இவ்வேதத்தை ஒத்திக் காண்பிப்பதற்காக உங்களிடத்தில் எவ்விதச் கூலியையும் நான் கேட்கவில்லை; (எதையும்) உண்டாக்கி (பொய்யாக) க்கூறுபவர்களில் நான் உள்ளவனுமல்லன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

87. அகிலத்தார்க்கெல்லாம் இதுநல்லுபதேசமே தவிர இல்லை.

88. நிச்சயமாக, சிறிது காலத்திற்குப் பின், நிங்கள் இதன் (உண்மைச்) செய்தியைத் திட்டமாக அறிந்துகொள்வீர்கள்.

அத்தியாயம் : 39

அல் ஜூர்மர் – கூட்டங்கள்

வசனங்கள் : 75 மக்கீ ருக்கீகள் : 8

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்புடையோன்.

அல்லாஹுமின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (யாவரையும்) மிகைத் தவணான், தீர்க்கமான அறிவுடையவணான அல்லாஹுமிகுந்து இவ்வேதம் இறக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளதாகும்.

2. (நபியே!) நிச்சயமாக நாமே உண்மையைக் கொண்டு இவ்வேதத்தை உமக்கு இறக்கிவைத்திருக்கின்றோம்; ஆகவே, நீர் முற்றிலும் மார்க்கத்தை (வணக்கத்தை) அவனுக்கே கவப்பற்றாக ஆக்கியவராக அல்லாஹும்வைவணங்குவீராக!

3. தூய மார்க்கம் (வழிபாடு) அல்லாஹுவக்கே உரித்தானது என்பதை அறிந்துகொள்வீராக! இன்னும், அவனையன்றி (மற்றவர்களைப்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையவர்கள், "எங்களை அவர்கள் நெருக்கத்தால் அல்லாஹுவக்கு சமீபமாக்கி வைப்பார்கள் என்பதற்காகவேயன்றி அவர்களை நாங்கள் வணங்கவில்லை" (என்று கூறுகின்றனர்); எதில் அவர்கள் வேறுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே அது பற்றி, நிச்சயமாக அல்லாஹும் (மறுமையில்) அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பனிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹும், எவன் (உண்மையை) மிகக் கழுக்கிறவணாக, பொய்யனாக இருக்கிறானோ அவனே, நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

4. அல்லாஹும் (தனக்கொரு) பின்னளையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாடியிருந்தால், அவன் படைத் தவற்றிலிருந்து அவன் நாடியதைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டிருப்பான். அவன் மிகப் பரிக்கத்தமானவன்; அவனே (யாவரையும்) அடக்கி ஆளுகின்ற (வல்லமை மிக்க) வளாகிய, தனித்தவணாகிய அல்லாஹு.

5. அவன் வானங்களை மற்றும் டூமியை உண்மையைக் கொண்டு படைத் திருக்கின்றான்; அவன் இரவைப் பகலின் மீது மூடிக்கொள்ளச் செய்கின்றான்; சூரியனையும், சந்திரனையும் (தன் ஆதிக்கத்தில்) அவன் வசப்படுத்தியும் வைத்திருக்கின்றான்; (இவை) ஒவ்வொன்றும் (குறிப்பிடப்பட்ட எல்லைக்குள்) குறிப்பிடப்பட்ட தவணை வரை நடக்கின்றது; அறிந்து கொள்ளுங்கள்; அவனே (யாவரையும்) மிகைத் தவண், மிகுதியாக மன்னிக்கிறவன்.

خَلَقْتُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجًا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
 مِنَ الْأَنْعَامِ شَيْئًا لَّهُ أَزْوَاجٌ يُخْلِقُونَ فِي بُطُونِ أُمَّهِتُكُمْ خَلْقًا مِنْ
 بَعْدِ خَلْقِي فِي ظُلْمِيٍّ ثَلِثٌ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَذَلِكَ إِلَّا
 هُوَ فَانٍ تُصْرَفُونَ ۝ إِنْ تَنْفَرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنْكُمْ وَلَا
 يَرْضى لِعِبَادِهِ الْكُفَّارُ وَإِنْ تَشْكُرُوا إِرْضَاهُ لَكُمْ وَلَا تَرْدُوا زَرَّةً
 وَذَرْ أُخْرَى طَهْرًا إِلَى رَبِّكُمْ قَرْجَعُكُمْ فَيَنْتَهُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ
 عَلِيهِوَبِنَاتِ الصَّدُورِ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرُّ دَعَارَبَةَ
 مُنْبِيَّا إِلَيْهِ تُهْوَى إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةٌ مِنْهُ تَسْعَى مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ
 مِنْ قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا يُضْلِلُ حَنْ سَيِّلَهُ قُلْ قَمْتَعَ
 يَكْفُرُكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝ أَمَّنْ هُوَ قَاتِنُ
 أَنَاءَ الْيَمِيلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْدُرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو حَمَدَةَ رَبِّهِ
 قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا
 يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ قُلْ يَعْبَادُ الدِّينُ مَنْ مَوْا اتَّقُوا
 رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ
 وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوقَى الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

6. (ஆரம்பத்தில்) ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து அவன் உங்களைப் படைத் தான்; பின்னர், அதிலிருந்து அதனுடைய மனைவியை ஆக்கினான்; இன்னும், கால் நடைகளில் எட்டு(வகை) ஜோடிகளை இறக்கி (அருளி) விருக்கின்றான்; உங்கள் தாய்மார்களின் வழிநுகளில், ஒரு படைப்புக்குப்பின், மற்றொரு படைப்பாக மூன்று இருள்களில் (அவைகளுக்கிடையில்) உங்களைப் படைக்கின்றான்; அவன்தான் உங்களுடைய இரட்சகனாசிய அல்லாஹ்; ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை. ஆகவே, (அவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதைவிட்டும்) நீங்கள் எவ்வாறு (மற்றவற்றை வணங்கத்) திருப்பப்படுவிந்திர்கள்?

7. (அவனை) நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்களைவிட்டும் தேவையற்றவன்; இன்னும், தன் அடியார்களிடத்தில் நிராகரிப்பை அவன் பொருந்திக்கொள்வதில்லை; மேலும், நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்தினால், உங்களுக்காக அதனை அவன் நிருப்தியடைவான்; (பாவத்தைச் சமக்கிள்ளு) எந்த ஆத்மாவும் மற்ற ஆத்மாவின் (பாவக்) கமையை சுமக்காது; பின்னர், உங்கள் மீணுமிடம் உங்கள் இரட்சகனின்பக்கமேயாகும்; அப் பொழுது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை அவன் உங்களுக்கு அறிவிப்பான்; நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நிச்சயமாக அவன் நன்களிகிறவன்.

8. மேலும், மனிதனை ஏதேனும் ஒரு சங்கடம் தீண்டுமானால் அவன் தன் இரட்சகளை – அவன்பால்(தவ்பாசசெய்து) மீண்டவளாக ஆழைத்துப் பிரார்த்தி)க்கிறான்; பின்னர் அவன் தன்னிடமிருந்து (மகத்தான்) ஓர் அருட்காட்டையை அவனுக்குக் கொடுத்தானாகில், இதற்கு முன்னர் அவன் எதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருந்தானோ அதனையே அவன் மறந்துவிடுகிறான்; இன்னும், அல்லாஹுவுக்கு இணைகளை அவன் ஆக்குகிறான், (மற்றவர்களை) அவனுடைய பாதையிலிருந்து வழி கெடுப்பதற்காக; (நபியே! அவனுக்கு,) "உன் நிராகரிப்பைக் கொண்டு சிறிது காலம் சுகம் அனுபவித்துக்கொள்; (முடிவில்) நிச்சயமாக நி. நரகவாசிகளில் உள்ளவணாவாய்" என்று நீர் கூறுவிராக!

9. (அல்லாஹுவுக்கு இணைவைப்பவன் சிறந்தவனா?) அல்லது, எவர், மறுமையைப் பயந்து, தன் இரட்சகனின் அருளை ஆதரவுவைத்து, இரவுகாலங்களில் சிரம் பணிந்தவராகவும், நின்றவராகவும் (அல்லாஹுவை) வணங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாரோ அவரா? "அறிந்தோரும், அறியாதோரும் சமமாவார்களா? (இதனைக்கொண்டு) நல்லுபதேசம் பெறுவோரெல்லாம் அறிவுடையோரே" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவிராக!

10. "விகவாசங் கொண்டோரான என்னுடைய(நல்) அடியார்களே! உங்கள் இரட்சகளை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இவ்வுலகத்தில் நன்மை செய்தோருக்கு நன்மையுண்டு; இன்னும், அல்லாஹுவுடைய பூமி விசாலமானது; பொறுமையாளர்கள், தங்களுடைய கூளியை நிறைவு செய்யப்படுவதெல்லாம் கணக்கின் நியேதான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவிராக!

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الَّذِينَ ﴿١﴾ وَلَمْ يَأْتِ لِأَنَّ
 أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣﴾ قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي ﴿٤﴾ فَإِنْ يَأْمُرُ
 شَدِيدٌ مِّنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ لِلَّذِينَ أَنْهَى اللَّهُ خَسْرَانَ أَنفُسِهِمْ وَ
 أَهْلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَذْلَكَ هُوَ أَخْسَرُ النَّاسِنَ الْمُبْيَنِ ﴿٥﴾ لَا يَأْمُرُ مِنْ
 فَوْقِهِمْ طَلْلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمَنْ يَعْزِمْ طَلْلَلٌ ذَلِكَ يُغَوِّفُ اللَّهُ بِهِ
 عِبَادَةً يَعْبُدُهُ فَإِنَّهُمْ ﴿٦﴾ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا السَّطَاغُوتَ أَنْ
 يَعْبُدُوهَا وَأَنْ يَأْتُوا إِلَى اللَّهِ لَمْ يَأْتُوا بِشَيْءٍ عِبَادَةً ﴿٧﴾ الَّذِينَ
 يَسْأَمُونَ الْقَوْلَ فَيَتَسْعَونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَذِهِمُ اللَّهُ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْأَلْبَابُ ﴿٨﴾ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
 أَفَكَانَتْ تُؤْذِنُ مِنْ فِي النَّارِ الَّذِينَ اتَّقَوْا هُمْ لَمْ يَعْرِفُوكُمْ
 فَوَقِمْ بِأَخْرَقِ مَبِينَةٍ تَمْجِدُهُ مِنْ تَحْمِلَ الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لِلْأَخْلِفُ
 اللَّهُ الْمَيْعَادُ ﴿٩﴾ الْمُرْتَأَنَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا أَفْسَلَكَهُ يَنْبَاعِيْعَ
 فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يَجْرِيْهُ زَرْعًا مُخْتَلِفًا الْوَانُهُ مُمْبَحِجٌ فَتَرْبِيْهُ مُصْفَرًا
 ثُمَّ يَجْعَلُهُ حَطَاماً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولَئِكَ الْأَلْبَابِ ﴿١٠﴾

11. "மார்க்கத்தை(வணக்கத்தை) அவனுக்கே கலப்பற்றதாக ஆக்கியவனாக அல்லாஹ்வையே நான் வணங்குமாறு நிச்சயமாக நான் ஏவப் பட்டுள்ளேன்" என்று(நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

12. இன்னும், (அல்லாஹ் வுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படித் து நடப்போரில் முதன்மையானவனாக நான் இருக்கவேண்டுமென்றும் ஏவப்பட்டுள்ளேன்" (என்றும் நபியே! நீர்க்கூறுவீராக!)

13. "என் இரட்சகனுக்கு நான் மாறு செய்தால், மிகமகத்தான்நாளின் வேதனைக்கு நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன் என்று(ம்) நீர் கூறுவீராக!

14. "முற்றிலும் என் மார்க்கத்தை(வணக்கத்தை) அவனுக்கே கலப்பற்றதாக ஆக்கியவனாக நான் அல்லாஹ்வையேவணங்குகிறேன்" என்று(ம்) நீர் கூறுவீராக!

15. எனவே, அவனையன்றி நீங்கள் நாடியவற்றை நீங்கள் வணங்கிக் கொள்ளுங்கள்; (அதற்குரிய வேதனையைப் பெறுவீர்கள்;) "நிச்சயமாக நஷ்டவாளிகள், சியாமத்து நாளில் தமக்கும், தம் குடும்பத்தினருக்கும் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் தாம்; அதுவே தெளிவான நஷ்டமாகும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள் என்று(நபியே!) நீர் கூறுவீராக!"

16. (மறுமை நாளில்) அவர்களுக்கு, அவர்களின் மேலிருந்து நெருப்பிலான தட்டுகளும், அவர்களுக்குக் கீழிலிருந்து (நெருப்பிலான) தட்டுகளும் இருக்கும்; (நரகத்தின் நிலை பற்றிக்கூறப்பட்ட) அது; அதனைக் கொண்டு, அல்லாஹ் தன் அடியார்களை பயமுறுத்துகிறான்; என் அடியார்களே! (பாவங்களைத் தவிர்ப்பதன்மூலம்) என்னை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்.

17. மேலும், வைத்தான்களை_அவர்களை வணங்குவதைத்தவிர்த்து_ (விலகி முற்றிலும்) அல்லாஹ் வின்(வணக்கத்தை) பால்திரும்பிவிட்டார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்குத் தான் நன்மாராயம் உண்டு; ஆகவே(நபியே!) என் அடியார்களுக்குநீர் நன்மாராயம் கூறுவீராக!

18. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், சொல்லை செவியுறுவார்கள்; பின்னர் அதில் மிக அழகானதைப் பின்பற்றுவார்கள். அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ் அவர்களை நேர் வழியில் செலுத்திவிட்டான்; இன்னும் அவர்கள் தாம் அறிவுடையோர்.

19.(நபியே!) எவன் மீது வேதனை பற்றிய வாக்கு உள்மையாகிவிட்டதோ அவனா? (இரட்சகளை பயந்தவனைப் போன்றவன்?) (நரக) நெருப்பில் (செல்ல) இருக்கும் அவனை நீர் காப்பாற்றிவிடுவீரா?

20. எனினும், தங்கள் இரட்சகனுக்கு அஞ்சிநடக்கின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு (சுவனைபதியில் அடுக்கடுக்காக) மாளிகைகள் உண்டு; அவைகளுக்கு மேலும் கட்டப்பட்ட மாளிகைகள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக்கொள்டிருக்கும், (இதுவே) அல்லாஹ்வின் வாக்கு ருதியாகும்; அல்லாஹ் (தன்னுடைய) வாக்கு ருதியில் மாற்மாட்டான்.

21. (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ், வானத்திலிருந்து (மழை) நீரை இறக்கி அதனைப் பூமியில் ஊற்றுகளாக ஒட்டசெய்கின்றான்; பின்னர், அதனைக் கொண்டு பல வேளாண்மை(ப்பயிர்)களை _ அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவையாக இருக்க அவன் வெளிப்படுத்துகின்றான்; பின்னர் உளர்ந்து, அவை மஞ்சள் நிறமடைவதை நீர் காண்கின்றீர்; பின்னர், அதனை(க்காய்ந்த) சருக்களாக்கிவிடுகின்றான்; நிச்சயமாக இதில், அறிவுடையோர் களுக்கு படிப்பினை இருக்கிறது.

أَفَمَنْ شَرَّاللَهُ صَدَارَةِالْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى تُورِّيْنِ رَبِّيْهِ فَوِيلُ
 لِلْقَيْسَيَةِ قَلُوبُهُمْ مِنْ ذَكْرِاللَّهِأُولِيَّكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑭ اللَّهُ
 نَرِئَ أَحْسَنَالْحَدِيْثِ كَيْبَا مِشَانِيْهَا مِشَانِيْ تَقْشِعَرُمُتَهُ جُلُودُ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ تَوَرَّتِلَيْنِ جُلُودُهُمْ وَقَلُوبُهُمْ إِلَى ذَكْرِ
 اللَّهِذَلِكَ هُدَى اللَّهِيَهُدِيَ بِهِمْ مَنْ يَسْأَءُ وَمَنْ يَضْلِلُ اللَّهُ
 فَمَالَهُمْ مِنْ هَادِ ⑮ أَفَمَنْ تَيَقْنُ بِوَجْهِهِ سُوءُالْعَدَابِ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِيْنَ دُوْقُوا مَا كَنْتُمْ تَكْسِيْوْنَ ⑯ كَذَبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَّهُمُالْعَدَابُ مِنْ حِيَثُ لَا يَشْعُرُونَ ⑰
 فَإِذَا قَهَّمُ اللَّهُ الْخَرْزَيِّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
 أَكْبَرُ كُوَّا نُوَا يَعْلَمُوْنَ ⑯ وَلَقَدْ خَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا
 الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ⑯ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرِ
 ذِي عَوْجَ لَعَلَهُمْ يَتَقْنُوْنَ ⑯ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ
 شُرَكَاءَ مِشَانِيْسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمَالرَّجُلِ هَلْ يَسْتَوِيْنَ مَثَلًا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ⑯ إِنَّكَ مَيْتٌ وَإِنَّهُمْ
 مَيْتُوْنَ ⑯ تُؤْمِنُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَرِتِكُمْ تَخْتَصِيْوْنَ ⑯

22. "அல்லாஹ் எவருடைய இதயத்தை இல்லாத்திற்காக (அதை ஏற்பதற்கு) விசாலமாக்கி வைத்திருக்கின்றானோ அவரா?" (எவருடைய இதயம் அதை ஏற்பதிலிருந்து சுருங்கி இறுகிவிட்டதோ அவரைப்போன்று ஆவார்?) அவர் (அதன் காரணமாக) தன் இரட்சகளிடமிருந்துள்ள பிரகாசத்தின் மீது இருக்கிறார்; ஆகவே, அல்லாஹ் வைநினைவு கூருவதை விட்டும் (விலகி) எவர்களின் இதயங்கள் (இறுகி) கடினமாகிவிட்டனவோ அவர்களுக்குக் கேடுதான், அவர்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் (தான்) இருக்கின்றனர்.

23. அல்லாஹ் மிக்க அழகான செய்தியை வேதமாக (குர் ஆனாக) இறக்கி இருக்கின்றான்; (இதிலுள்ள வசனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடில்லாமல்) ஒன்றை மற்றொன்று ஒத்ததாக, திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுவதாக உள்ளன; தங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயப்படுகிறார்களே அத்தகையோரின் தோல்களின் உரோமங்கள் (அதனைக் கேட்ட மாத்திரத்தில்) சிலிர்த்து விடுகின்றன; பின்னர் அவர்களுடைய தோல்களும், இதயங்களும் அல்லாஹ் வை நினைவு கூரவதின்பால் இளகுகின்றன. அதுவே அல்லாஹ் வைடைய நேர் வழியாகும்; தான் நாடியவர்களை அவன் இதன் மூலம் நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்; எவரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டுவிட்டானோ, அவரை நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவன் ஒருவனும் இல்லை.

24. எவர், மறுமை நாளில் தீய வேதனையைத் தம் முகத்தைக் கொண்டேனும் (தன்னைவிட்டு) தடுத்துக்கொள்ள முற்படுகிறாரோ அவரா? (கவன வாகிக்குச் சமமாவார்?) இன்னும் அநியாயக்காரர்களிடம், நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவற்றை (அதன் தீய பல்ளை)ச் சுவைத்துப் பாருங்கள் என்று கூறப்படும்.

25. (இவ்வாறே) இவர்களுக்கு முன்னிருந்தோர் (நம் தூதர்களைப்) பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் (ஒரு சிறிதும்) உணர்ந்துகொள்ளாத விதத்தில் வேதனை அவர்களை வந்தடைந்தது.

26. பின்னர், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இழுவிவைச் சுலைக்குமாறு அவர்களை அல்லாஹ் செய்தான். அவர்கள், அறிந்துகொண்டிருப்பார்களாயின் மறுமையிலுள்ள வேதனை (யோ) மிகப்பெரிது (என்பதை அறிந்துகொள்வார்கள்).

27. நிச்சயமாக, மனிதர்களுக்கு இந்தக் குர் ஆனில் ஒவ்வொரு உதாரணத்தையும் (அதைக்கொண்டு) அவர்கள் நல்லுவணர்ச்சி பெறுவதற்காக நாம் (எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம்.

28. (அல்லாஹ் வைக்கு) அவர்கள் பயந்துகொள்வதற்காக, எத்தகைய கோணமும் அற்ற அரசி மொழியிலான குர் ஆனாக இருக்கும் நிலையில் (அதனை இறக்கி வைத்தோம்).

29. கருத்து வேற்றுமையுள்ள (தீய குணங்களைக் கொண்ட) பல கூட்டுக்காரர்களைக் கொண்ட ஒரு மனிதனையும், (எந்த கூட்டுக்காரர்களும் இல்லாது கலப்பற்றவாறு) ஒரே மனிதனுக்குச் சொந்தமான வேறு ஒரு மனிதனையும் அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; உதாரணத்தால் அவ்விருவரும் சமமாவார்களா? (சமமானவர்கள் அல்லர்!) புசழனைத்தும் அல்லாஹ் வைக்கே உரியவையாகும்; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் அறியமாட்டார்கள்.

30. (நபியே) நிச்சயமாக நீர் இறந்துவிடுகிறவரே; நிச்சயமாக அவர்களும் இறந்துவிடுகிறவர்கள்தாம்.

31. பின்னர், நிச்சயமாக நீங்கள் மறுமை நாளில் உங்கள் இரட்சகளிடத்தில் தர்க்கித்துக்கொள்வீர்கள்.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصَّدْقِ
 إِذْ جَاءَهُ الَّذِيْسَ فِي جَهَنَّمَ شَوَّى لِلْكُفَّارِينَ ۝ وَالَّذِيْ جَاءَ
 بِالصَّدْقِ وَصَدَقَ بِهِ اُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝ لَهُمْ مَا
 يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزُُّ الْحُسْنَيْنَ ۝ لِمَنْ كَفَرَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ أَسْوَأُ الَّذِيْ عَمِلُوا وَيَجِزِيَهُمْ أَحْرَهُمْ بِاَحْسَنِ
 الَّذِيْ كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ الَّذِيْسَ اللَّهُ بِكَافِ عَبْدَهُ وَيُغْرِي فِوْنَاكَ
 بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهِ وَمَنْ يُضْلِلَ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادِيٍّ ۝
 وَمَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضْلِلٍ ۝ الَّذِيْسَ اللَّهُ بِعِزِيزٍ
 ذِي اُتْقَامٍ ۝ وَلَيْسَ سَالِتَهُمْ مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَءِيْلُهُ مَاتَدْعُونَ
 مِنْ دُوْنِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ فِي اللَّهِ بُطْرِيْهِ هَلْ هُنَّ كُلُّ شَفَاعَتٍ
 ضُرِّرَهُ أَوْ أَرَادَ فِي بِرَحْمَةِ هَلْ هُنَّ مُمْسِكُتُ رَحْمَتِهِ قُلْ
 حَسِيبَ اللَّهِ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ قُلْ يَقُومُ
 اعْمَلُوا عَلَى مَكَانِتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝
 مَنْ يَأْتِيْلُهُ عَذَابٌ يُغَزِّيْهُ وَيَعْلِمُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝

32. ஆகவே, அவ்வாறுவிள்லீமிது பொய்யுரைத்து, இன்னும் உண்மையையாகிய வேதத்தை அது தண்ணிடம் வந்தபோது பொய்யாக்கியவனைவிட பெரும் அநியாயக்காரன்யார்? (அத்தகைய) நிராகரிப்பவர்களுக்குத் தங்குமிடம் நரகத்தில் இல்லையா?

33. மேலும், உண்மையைக் கொண்டு வந்தவராகிய நமது தூதி ரும், அதனை உண்மையென்றே (ஒப்புக்கொண்டு) ஏற்பவர்களும் (ஆகிய) அத்தகையவர்கள்தாம் பயபக்தியாளர்கள்.

34. அவர்களுக்கு தங்களின் இரட்சகளிடத்தில் அவர்கள் நாடியவை உண்டு. அது நண்மைசெய்து கொண்டிருந்தோருக்குரிய (தகுதியான) கூலியாகும்.

35. ஏனெனில், அவர்கள் செய்தவற்றில் மிகத் தீயதை அவ்வாறு அவர்களை விட்டும் நீக்கி (மன்னித்து) விட்டு, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்கு மிக அழகானவற்றையும் (நற்) கூலியாக அவர்களுக்குக் கொடுப்பான்.

36. தள் அடியாருக்கு அவ்வாறு (இருவனே சகலவற்றிற்கும்) போதுமானவனாக இல்லையா? இன்னும், (நபியே!) அவர்கள் அவனவ்வாத (அவர்களின் தெய்வங்களான) வற்றைக்கொண்டு உம்மை பயமுறுத்துகின்றனர்; இன்னும், எவரை அவ்வாறு தவறானவழியில் விட்டுவிடுகின்றானோ அவரை, நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவன் ஒருவனுமில்லை.

37. எவரை அவ்வாறு நேர் வழியில் செலுத்துகின்றானோ அவரை, வழிகெடுத்துவிடக் கூடியவன் எவனுமில்லை; அவ்வாறு (யாவரையும்) மிகைத்தவளாக, தண்டித்தலை உடையவனாக இல்லையா?

38. மேலும், "வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன்யார்?" என்று (நபியே!) நீர் அவர்களைச் கேட்போயின், "அவ்வாறுதான்" என்று நீச் சயமாக அவர்கள் கூறுவார்கள்; (பின்னும் நபியே! அவர்களிடம்) "அவ்வாறு வையன்றி நீங்கள் அஸழக்கின்றவற்றை பார்த்தீர்களா? அவ்வாறு எளக்கு ஏதெனும் தீட்டரை (உண்டாக்க) நாடினால், அவைகள் அவனது (நாட்டத்தால் எனக்கு ஏற்பட்ட) தீட்டரை நீக்கிவிடக்கூடியவையா? அவ்வது எனக்கு ஏதேனும் ஓர் அருளை அவன் நாடினால், அவனுடைய அருளை அவை தடுத்துவிடக்கூடியவையா?" என்று நீர் கேட்போக: "அவ்வாறு ஒவ்வொன்றுப்போது முறையாக சகலகாரியங்களையும் அவனிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் அவன்மீதே முழுமையாக நம்பிக்கை வைப்பார்கள்" என்று கூறுவீராக!

39. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! உங்களுடைய வழி முறையின் மீதே நீங்கள் (செய்யக்கூடியதை) நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பகள். (என்னுடைய வழியின் மீது) நீச் சயமாக நான் செய்து வருபவன்; ஆகவே (எவ்வுடைய செயல் சரியானது என்பதை அடுத்து) நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

40. "தன்னை இழிவுபடுத்தும் வேதனை யாருக்குவரும்? என்பதையும், இன்னும் நிலையான வேதனை யார் மீது இறங்கும் என்பதையும் (நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்)"

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَبَ لِلتَّائِسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى
 فَإِنَّفُسَهُ وَمَنْ صَلَّى فَإِنَّمَا يَضْلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ۝ أَللَّهُ يَتَوَفَّ الْأَنْفُسُ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ
 تَمُوتْ فِي مَنَامِهَا فَيَمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَ
 يُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُسَمَّىٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَمْ أَخْنُذُ وَأَمْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءً قُلْ
 أَوْلَوْ كَانُوا لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ يَلَهُ
 الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَنَّرَ الْيَوْمَ
 تُرْجَعُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ أَشْهَادُ قُلُوبُ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ لَذَا هُمْ
 يَسْتَبِشُونَ ۝ قُلْ اللَّهُمَّ قَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عِلْمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْا نَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَكَفَرُوا وَإِنَّهُ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ ۝ وَبَدَ الْهُوَ مَنْ اللَّهُ مَا لَمْ يَكُونُوا يَعْتَسِبُونَ ۝

41. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம், மனிதர்களுக்காக உண்மையைக் கொள்ளுவதோடு இவ்வேதத்தை உம் மீது இறக்கினோம்; ஆகவே, எவர் நேரவழி பெற்று விடுகின்றாரோ அது அவருக்கே (நன்மை) ஆகும்; எவர் (அதிலிருந்து) வழிகெட்டுவிடுகின்றாரோ அவர் வழிகெடுவதெல்லாம் அவரின் மிதே (கேட்டாக) ஆகும்; (நபியே!) நீர் அவர்களுக்காகப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்பவரும் அவ்வளர்.

42. உயிர்களை_ அவை இறக்கும் பொழுதும், தம் நித்திரையில் இறப்பெய்யாதவற்றையும்_ அல்லாஹ்வே கைப்பற்றுகிறான்; பின்னர், எதன் மீது மரணத்தை அவன் விதித்துவிட்டானோ அதைத் தன்னிடமே) அவன் நிறுத்திக்கொள்கின்றான்; மேலும், மற்றவற்றை குறிப்பிடப்பட்ட காலம் வரை (வாழ்வதற்காக) அவன் அனுப்பிவிடுகின்றான்; சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு, நிச்சயமாக இதில் படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

43. இவர்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை(த்தங்களுக்கு)ப் பரிந்துரையாளர்களாக எடுத்துக் கொண்டார்களா? "அவர்கள் (காரியத்தில்) எதையும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாதவர்களாகவும், (எனதையும்) விளங்காதவர்களாகவும் இருந்தாலுமா?" என்று (நபியே! அவர்களை) நீர் கேட்பிராக!

44. (பின்னும் நபியே!) நீர் கூறுவீராக! "பரிந்துரைகள் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்". ஆகவே, அவனுடைய அனுமதியும், அவன் பொருத்தமுயின்தி அவனிடத்தில் ஒருவரும் பரிந்துரை செய்ய முடியாது) வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி (முழுவதும்) அவனுக்கே உரியது; பின்னர் (மறுமையில்) அவனிடமேநிங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்.

45. மேலும், (இவர்களின் கூட்டுக்காரர்களான்றி) அல்லாஹ்(வை மட்டும்)_ அவன் தனித்தவணாக்க கூறப்பட்டால், மறுமையை நம்பிக்கைக் கொள்ளவில்லையே அத்தகையோரின் இதயங்கள் (கோபத்தால்) சுருங்கிவிடுகின்றன; இன்னும், அவனையன்றி மற்றோர்களின் பெயர்)கள் கூறப்பட்டால் அது சமயம் அவர்கள் மகிழ்வுடைகின்றனர்.

46. "அல்லாஹ்வே! வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவனே! மறைவான வற்றையும், வெளிப்படை யானவற்றையும் அறிந்தவனே! உன் அடியார்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் எதில் வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதில் நீயே தீர்ப்புவழங்குவாய் (என்றுநபியே!) நீர் கூறுவீராக!

47. மேலும், அநியாயம் செய்துவிட்டார்களே அத்தகையோருக்கு பூமியிலுள்ள அனைத்துமிருந்து, அத்துடன் அது போன்றதும்(சொந்தமாக) இருந்திருந்தால், கொடிய வேதனையிலிருந்து (விடிவுதேடி தப்பித்துக் கொள்வதற்கு) மறுமை நாளில் அதை ஈடாகச் கொடுத்துவிடுவார்கள்; அன்றியும் (அப்பொழுது) அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்திராததெல்லாம் அல்லாஹ்விடமிருந்து அவர்களுக்கு வெளியாகும்.

وَبِدَاكُمْ سَيَّاتٌ مَا كَسَبُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَبْهَهُ
يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَإِذَا مَسَ الْإِنْسَانَ ضُرُّدٌ عَانَ إِذْ شَرَّ إِذَا
خَوْلَنَهُ نِعْمَةٌ مِّنْنَا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيدُتُهُ عَلَى عِلْمٍ بِلَهُ هِيَ فِتْنَةٌ
وَلِكُنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَأَصَابَهُمْ سَيَّاتٌ
مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ هُوَ لَهُمْ سَيِّبٌ بِمَا كَسَبُوا
مَا كَسَبُوا وَمَا هُوَ بِمُعْجِزِينَ ۝ أَوَ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ مَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ يَعْبَادُ إِلَيَّ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَ أَنْبِيَوْا إِلَيْ رَسُولِهِ وَ أَسْلِمُوا إِلَيْهِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنَصِّرُونَ ۝ وَ أَبْيَعُوا الْحَسَنَ
مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَزِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَ أَنَّكُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ لَا أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسُرُهُ عَلَىٰ
مَا فَرَّحَتْ فِي جَنَّتِ اللَّهِ وَ إِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِيرِينَ ۝

48. மேலும், அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றின் தீயவைகளும் அவர்களுக்கு வெளிப்பட்டுவிடும்; அன்றியும் அவர்கள் எதனைப் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும்.

49. ஆகவே, மனிதனை ஏதேனும் துண்பம் தொட்டுவிடுமானால் (அதனை நீக்கிவிடுமாறு பிரார்த்தித்து) அவன் நம்மை அழைக்கின்றான்; (அதனை நீக்கிய பின் நம்மிடமிருந்து) அவனுக்கு யாதோர் அருட்கொடையை நாம் கொடுத்தால், "இதை நான் கொடுக்கப்பட்டதெல்லாம் (என்) அறிவினால் தான்" என்று அவன் கூறுகிறான்; அவ்வாறல்ல! அது(அவர்களுக்கு) ஒரு சோதனையாகும்; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலானோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

50. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அத்தகையோரும் இதனைத்திட்டமாகச் சூறிக் கொள்ளிருந்தார்கள்; பின்னர், அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தார்களே, அது அவர்களுக்குப் பயனளிக்கவில்லை.

51. ஆகவே, அவர்கள் சம்பாதித்தத் தீயவைகள் அவர்களைப்பீடித்தன; மேலும், இவர்களில் அறியாயம் செய்தார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் சம்பாதித்ததன் தீயவைகள் அவர்களை வந்தடையும்; அவர்கள் (அல்லாஹ்வை எதிலும்) இயலாமல் ஆக்கக்கூடியவர்களும் அல்லர்.

52. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு உணவை (சம்பத்துகளை) விரிவாக்குகின்றான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) சுருக்கியும் விடுகிறான் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லையா? விச்வாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

53. "தங்கள் மீது (தாங்களே) அனவு கடந்து(பாவங்கள் செய்து)விட்டோராகிய என் அடியார்களே! அல்லாஹுல்லின் அருளிலிருந்து(அவன் மன்னிப்பை விட்டும்) நிராகரையற்றோராக நீங்கள் ஆகிவிடவேண்டாம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்_(உங்களுடைய) பாவங்கள் யாவையும்_(நீங்கள் பிழை பொறுக்கத் தேடினால்) அவன் மன்னித்துவிடுவான்; (எனென்றால்) நிச்சயமாக அவன் தான் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

54. இன்னும் (மனிதர்களே!) உங்களுக்கு வேதனை வருவதற்கு முன்னதாக, உங்கள் இரட்சகன்பால் (தல்பாச் செய்து) நீங்கள் திரும்பிவிடுக்கள்; அவனுக்கு (முற்றிலும்) நீங்கள் கீழ்ப்படித்தும் விடுங்கள் (வேதனை வந்துவிட்டால்) பின்னர் (எவ்ராலும்) நீங்கள் உதவி செய்யப்படமாட்டார்கள்.

55. (மனிதர்களே!) நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத நிலையில் திடை ரென உங்களுக்கு வேதனை வருவதற்கு முன்னதாக, உங்களிரட்சகனிடமிருந்து உங்களின்பக்கம் இறக்கிவைக்கப்பட்ட மிக்க அழகானவற்றையும் பின்பற்றுங்கள்.

56. "அல்லாஹ் விற்கு நான் செலுத்தவேண்டியவற்றில் குறை செய்து விட்டதன்மீது என்னுடைய கைசேதமே! இன்னும் நான் (உலகில்) பரிகாசம் செய்கிறவர்களில் இருந்தேனே" என்று எந்த ஒரு ஆத்மாவும் கூறாமலிருப்பதற்காகவும்,

أَوْ تَقُولَ لَوْاَنَ اللَّهَ هَدَيْنِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَقْبِلِينَ ٤٥١
 تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْاَنَ لِي كُرَّةً فَاكُونَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ ٤٥٢ بَلِي قَدْ جَاءَتِكَ إِلَيَّ فَلَدَّبَتِهَا وَاسْتَلَبَتِ
 وَكُنْتَ مِنَ الْكُفَّارِينَ ٤٥٣ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا
 عَلَى اللَّهِ وَجُوْهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ الَّذِيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَشْوَى
 لِلْمُتَكَبِّرِينَ ٤٥٤ وَيُبَشِّرِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ذَلِـا
 يَمْسِهِمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ ٤٥٥ أَلَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ
 هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ٤٥٦ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أَوْ لِيْكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ٤٥٧ قُلْ
 أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونَ ٤٥٨ أَعْبُدُ أَيْهَا الْجِهَنُونَ ٤٥٩ وَلَقَدْ
 أَوْحَى اللَّهُ وَإِلَيَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَكُنْ أَشْرَكْتَ
 لِيَحْبَطَنَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِيْنَ ٤٦٠ بَلِي اللَّهُ
 فَاعْبُدُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ٤٦١ وَمَا قَدَرُوا اللَّهُ حَقّـ
 قَدْرِهِ ٤٦٢ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
 مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ ٤٦٣ سَبِحَتْهُ وَتَعْلَى عَهَيْشَرِكُونَ ٤٦٤

57. அல்லது "அல்லாஹ் எனக்கு நேர் வழிகாட்டியிருந்தால் நான் பயபக்தியுடையவர்களில் (ஒருவளாக) ஆகி இருப்பேன்!" என்று கூறாமலிருப்பதற்காகவும்—

58. அல்லது வேதனையை அது காஜூம் சமயத்தில், "நிச்சயமாக எனக்கு (உலகத்திற்கு) திரும்பிச் செல்லுதல் இருக்குமானால், நான் நன்மை செய்வோரில் உள்ளவளாகிவிடுவேன்" என்று கூறாமலிருப்பதற்காகவும்—

59. ஏன் இல்லை, "திட்டமாகவே என்னுடைய வசனங்கள் உண்ணிடம் வந்தன; பின்னர் நீ அவற்றைப் பொய்யாக்கினாய்; கர்வமும் கொண்டாய்; (அதனை) நிராகரிப்பவர்களில் உள்ளவளாகவும் இருந்தாய்" (என்று அல்லாஹ் கூறுவான்).

60. இன்னும், (நபியே !) அல்லாஹ் வின் மீது பொய்யுரைத்தார் களே அத்தகையோரை— அவர்களுடைய முகங்கள் மறுமை நாளில் கறுப்பாக்கப் பட்டவையாக(இருப்பதை) நீர் காண்பீர்; கர்வங் கொண்டிருந்தவர்களுக்குத் தங்குமிடம் நரகத்தில் இல்லையா?

61. இன்னும், (அல்லாஹ் வை)பயந்து (பாவம் செய்வதிலிருந்து விலக்கி) கொண்டார்களே அத்தகையோரை— அவர்களின் வெற்றியைக் கொண்டு அல்லாஹ் ஈடுபோன்ற நீரை அவர்களைத் தொடாது; அவர்கள் கவலையுடையவும் மாட்டார்கள்.

62. அல்லாஹ் (வே) ஓவ் வொரு பொருளையும் படைக்கிறவன்; அவனே ஓவ்வொரு பொருளின்மதும் பொறுப்பாளனுமாவான்.

63. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் (களஞ்சியங்களின்) சாவிகள் அவனிடமே இருக்கின்றன; இன்னும் அல்லாஹ் வின் வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்— அவர்கள் தாம்(முற்றிலும்) நஷ்டமடைந்தவர்களாவர்.

64. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அறிவீனர்களே! அல்லாஹ் அல்லாததை நான்வணங்கவேண்டுமென்று நிச்சயமாக என்னை நீங்கள் ஏவுகின்றீர்களா?"

65. (நபியே!) "நீர் இணைவைத்தால் நிச்சயமாக உம்முடைய செயல்கள் யாவும்) அழிந்துவிடும்; நிச்சயமாக நீர் நஷ்டமடைபவர்களிலும் ஆகிவிடுவீர்" என உமக்கும், உமக்கு முன்னிருந்தவர்களுக்கும்(வலீ) அறிவிக்கப்பட்டது.

66. ஆகவே, நீர் அல்லாஹ் வையே வணங்குவீராக! மேலும், அவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோரில் நீர் ஆகிவிடுவீராக!

67. மேலும், (நபியே!) அல்லாஹ் வை— அவனுடைய கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறு அவர்கள் மதிப்பளிக்கவில்லை; இன்னும் பூமி அனைத்தும் மறுமை நாளில் அவனுடைய (ஒரு கைப்) பிடியிலும், வானங்கள் (அனைத்தும்) அவனுடைய வலக்கையிலும் சுருட்டப்பட்டவையாயிருக்கும்; அவன் தூயவன்; இன்னும், அவர்கள் இணைவைப்பவற்றைவிட்டும் அவன் மிக உயர்ந்தவன்.

وَنُفَخَّرَ فِي الصُّورِ فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يُفْخِمَ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يُنْظَرُونَ ٤٦
 وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَنِي بِالثَّيْنِ
 وَالشَّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٤٧ وَرَفِيقُ
 كُلِّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ٤٨ وَسِيقَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زَمَانًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا فُتُحِتَ
 أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْ
 يَتَّلَوْنَ عَلَيْكُمُ الْآيَاتِ رَسِّلُوكُمْ وَيُنذِّرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمَ الْحُكُمِ
 هَذَا طَالُوا بَلِّي وَلَكُنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكُفَّارِينَ ٤٩
 قِيلَ ادْخُلُوا بَوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِيْنَ فِيهَا قِيسُ مَشْوَى
 الْمُتَكَبِّرِيْنَ ٥٠ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقْوَارَبَيْهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زَمَانًا
 حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتُحَتَ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
 سَلَمٌ عَلَيْكُمْ طَبِّتُمْ فَادْخُلُوهَا خَلِدِيْنَ ٥١ وَقَالُوا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
 تَبَوَّأْنَا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِيْنَ ٥٢

68. மேலும், ஸமர்(குழல்) ஊதப்படும்; பின்னர் வானங்களில் இருப்பவர்களும், பூமியில் இருப்பவர்களும் – அல்லாஹுற் நாடியவர்களைத் தவிர – மூச்சித்துச் சித்தமிழ்த் து விழுத் து) விடுவார்கள்; பிறகு அதில் மறு(முறை ஊதப்படும்; அப்போது அவர்கள் (அல்லாஹுற்வின் கட்டளைகளைத்திர்) பாரிப்பவர்களாக யாவரும் யிர்பெற்று) எழுந்துநிற்பார்கள்.

69. பூமி, தன் இரட்சகளின் "ஜனி"யைக் கொண்டு பிரகாசித்தும்விடும்; குறிப்பேறு வைக்கப்பட்டும்விடும்; நமிமாகளும், அவர்களுடைய மற்ற) சாட்சியாளர்களும் கொண்டு வரப்படுவார்கள்; அவர்களுக்கிடையே நியாயமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படும்; அவர்கள் (திறிதும்) அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

70. ஒவ்வொர் ஆத்மாவும் – அது செய்ததற்குரிய கூலியான)தை (பூரணமாக அதற்கு) நிறைவு செய்யப்படும்; (அல்லாஹுற்வாகிய) அவனோ, அவர்கள் செய்தவற்றையிக்க அறிந்தவன்.

71. மேலும், (அந்தாளில்) நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோர் கூட்டங்கூட்டமாக நரகத்தின் பால் இழுத்துக்கொண்டு வரப்படுவார்கள்; இறுதியாக அங்கு அவர்கள் வந்தடைந்தால் அதன் வாயில்கள் திறக்கப்பட்டுவிடும்; அதன் காவலாளர்கள் அவர்களிடம், "உங்களிலிருந்து (அல்லாஹுற்வினால் அனுப்பப்பட்ட) தூதர்கள், உங்கள் இரட்சகனுடைய வகளங்களை அவர்கள் உங்களுக்கு ஒதுக்காண்பிப்பவர்களாகவும், இந்த உங்களுடைய நாளின் சந்திப்பைப்பற்றி எச்சாரிக்கை செய்யவர்களாகவும் உங்களிடம் வரவில்லையா?" என்றும் கேட்பார்கள். அ(தற்க)வர்கள், "ஆம் (வந்தார்கள்), ஏனினும், நிராகரிப்போரின் மீது வேதனை பற்றிய வாக்கு உறுதியாகி விட்டது" என்றே கூறுவார்கள்.

72. (ஆகவே) "நரகவாயில்களில் – அவற்றில் நிரந்தரமானவர்களாகத் தங்கியிருக்கும் நிலையில் நீங்கள் நுழைந்து விடுங்கள்" என்று கூறப்படும்; ஆகவே, பெருமையிடத்துக்கொண்டிருந்தவர்களின் தங்குமிடம் மிகக் கெட்டது.

73. தங்கள் இரட்சகனுக்கு பயந்து (நடந்து) கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோர் (அந்தாளில்) கூட்டங்கூட்டமாகச் சுவர் கத்தின் பால் அழைத்துக்கொண்டு) மவரப்படுவார்கள்; இறுதியாக அதன் வாயில்கள் (அவர்கள் வரும் முன்பே) திறக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் அங்கு அவர்கள் வந்தடைந்து விட்டால் (மிகிழ்ச்சியடைவார்கள்); மேலும், அதன் காவலாளர்கள் அவர்களிடம் "உங்களுக்கு சாந்தி உண்டாவதாக! நீங்கள் நல்லவர்களாகி விட்டார்கள். ஆகவே, நீங்கள் இதில் நிரந்தரமானவர்களாகத் தங்கியிருக்கும் நிலையில் நுழைந்து விடுங்கள் என்று கூறுவார்கள்.

74. அ(தற்க)வர்கள், "புகழனைத்தும் அல்லாஹுற்வுக்கே உரியது! அவன் எத்தகையவனென்றால், தன்னுடைய வாக்குறுதியை எங்களுக்கு உண்மையாக்கி வைத்தான்; சுவனபதியில் நாங்கள் நாடிய இடத்தில் நாங்கள் குழியிருக்க (அதன்) பூமியை எங்களுக்கு அனந்தரமாக்கியும் கொடுத்தான்" என்றும் கூறுவார்கள்; எனவே நன்மைசெய்தோர்களின் கூலி, (இவ்வாறு) மிக நல்லதாகவே இருக்கிறது.

وَتَرَى الْمَلِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَيْهُونَ مُحَمَّدًا
رَوَاهُمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑤

سورة المكتوب بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَارَكَتْ سُورَةُ الْمَكْتُوبِ وَتَبَارَكَتْ كُلُّ سُورَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

أَخْمَمْ ① تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ② عَافِرُ الدَّنَبِ
وَقَائِلُ التَّوْبَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي الْقَطْوَلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ③ مَا يَجِدُ الْمُجَادِلُ فِي آيَتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا
يَغُرِّهُ أَنْ تَقْدِيمُهُ فِي الْبِلَادِ ④ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَ
الْأَخْرَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
لِيَاخْدُودُهُ وَجَادَ لَوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخْذَهُمْ
فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ ⑤ وَكَذَّلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑥ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ
حَوْلَهُ يُسَيْهُونَ بِمُهَمَّدٍ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ أَمْنَوْا رَبَّنَا وَسَعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَأَتَبُوا وَسَيْلَكَ وَقِيمُهُ عَذَابَ الْجَحَّاجِ ⑦

75. மேலும், "அர்வை" சுற்றிச் சூழ்ந்தவர்களாக மலக்குதலை (நபியே! அந்தாளில்) நீர் காண்பீர்; அவர்கள் தங்கள் இரட்சகவின் புகழைக் கொண்டு துதித் துக்கொண்டிருப்பார்கள்; (வில்லர் சுவன்ததிற்கும், பலரை நரகத்திற்கும் செல்லுமாறு தட்டளையிட்டு) அவர்களுக்கிடையில் நியாயமாகவே தீர்ப்பனிக்கப்படும்; "அசிலத்தார்க்கெல்லாம் இரட்சகவாகிய அல்லாற்வுக்கே புகழ் அனைத்தும் உரியவை" என்று கூறப்படும்.

அத்தியாயம் : 40

அல் முஃமின் விசுவாசி

வசனங்கள் : 85 மக்கீ ருகாஃகள் : 9

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடன்டோன்
அல்லாற்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. ஹாய்ம்

2. (இது யாவரையும்) மிகைத்தவனாகிய, (அனைத்தையும்) நன்கறிந்தவனாகிய அல்லாற்விடமிருந்து இறக்கிவைக்கப்பட்ட வேதமாகும்.

3. (அவன்) பாவத்தை மன்னிப்பவன்; (குற்றவாளிகளுடைய) தவ்பாவை (பாவமீட்சியை) ஏற்பவன்; (குற்றம் புரிந்தோரைத்) தண்டிப்பதில் கடுமையானவன்; (நல்லோர் மீது) அருட்கொடைகள் உடையவன். அவனைத் தவிர (வனக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அவனிடமே திரும்ப வேண்டியதிருக்கின்றது.

4. (நபியே!) நிராகரிப்போரைத் தவிர, (மற்றெவரும்) அல்லாற் வடைய வசனங்களில் தர்க்கிக்கமாட்டார்கள்; ஆகவே, அவர்கள், நகரங்களில் (சுதந்திரமாக) சுற்றித்திரிவது உம்மை ஏமாற்றிவிடவேண்டாம்.

5. இவர்களுக்கு முன் நூற்றுடைய சமூகத்தாரும், அவர்களுக்குப் பின் (வந்த) பல கூட்டத்தினர்களும் (நம்மால் ஆனுப்பப்பட்டோரப்) பொய்யாக்கினார்கள்; மேலும், (அவர்களில்) ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரும் தங்களிடம் வந்த தூதர்களை (கொள்ளலெய்ய அல்லது சிறைப் பிழிக்கநாட்டங்கொண்டார்கள்; அன்றியும், அவர்கள் அசத்தியத்தைக் கொண்டு அதன் மூலம் சத்தியதை அழித்து விடுவதற்காக (அவர்களுடன்) தர்க்கித்தார்கள். ஆதலால், அவர்களை நான் பிடித்துக்கொண்டேன்; ஆகவே, என்னுடையதன்டனை எப்படி இருந்தது?

6. இவ்வாறே, நிராகரித்தோர் மீது நிச்சயமாக அவர்கள் நரகவாகிகள் என்ற உமதிரட்சகவின் வாக்கும் கடமையாகி (நிறைவேறி) விட்டது.

7. "அர்வை" சமந்து கொண்டிருப்பவர்களும், அதனைச் சுற்றி இருப்பவர்களும் தங்களிரட்சகவின் புகழைக் கொண்டு (அவனைத்) துதிசெய்கிறார்கள்; இன்னும், அவனை விசுவாசிக்கிறார்கள்; மேலும், விசுவாசங்கொண்டோருக்காக (அவர்களின் குற்றங்களை) மன்னிக்குமாறு (அல்லாற்விடம்) கோருகிறார்கள்; "எங்கள் இரட்சகனே! நீ (உன்னுடைய) கருணையாலும், அறிவாலும் ஒவ்வொரு பொருளையும் விசாலமாக அறிந்திருக்கின்றாய்; ஆகவே, தவ்பா செய்து உன்னுடைய (நேர்) வழியைப் பின்பற்றியோருக்கும், நீ (பாவத்தை) பொறுத்தருள்வாயாக; அவர்களை நரக வேதனையிலிருந்து நீ காத்தருள்வாயாக!

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَهَنَّمَ عَذَابٌ إِلَيْهِ وَعَدْ تَهْرُّبٌ مَّنْ صَلَّحَ
 مِنْ أَبْيَاهُمْ وَأَرْوَاحُهُمْ وَدُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ۝ وَقَهْمُ السَّيَّاتِ ۝ وَمَنْ تَقِ السَّيَّاتِ يَوْمَئِنْ
 فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۝ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتُكُمْ أَنْفُسُكُمْ
 إِذْ تُدْعَونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا أَمْتَنَا
 أَشْتَقَّنَا وَأَحِيَّتَنَا أَشْتَقَّنَا فَاعْتَرَفْتَ أَبْدُ نُوبَنَا فَهَلْ إِلَى
 خُرُوجِنَ سَبِيلٍ ۝ ذَلِكُمْ بَأْثَرَهُ إِذَا دُعَى اللَّهُ وَحْدَهُ
 كَفَرُوا هُوَ إِنَّ يُشْرِكُ بِهِ شُوْمُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۝
 هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْآيَتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
 وَمَا يَتَدَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۝ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الَّذِينَ وَلَوْكِرَةَ الْكُفَّارِ ۝ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ
 يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذَرَ
 يَوْمَ التَّلَاقِ ۝ يَوْمَ هُوَ بَارِزُونَ هَلْ إِنْخُفَى عَلَى اللَّهِ
 مِنْهُمْ شَيْءٌ ۝ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

8. "எங்கள் இரட்சகனே! நீ அவர்களுக்கு வாக்களித்திருக்கும் நிலையான சுவனபதிகளில் அவர்களையும், அவர்களுடைய மூதாதையரிலும், அவர்கள் மனைவியரிலும், அவர்களுடைய சந்ததியினரிலும் சமான் கொண்டு, நற்செயல்புரிந்து)யார் நல்லோராகிவிட்டாரோ அவர்களையும் புகுத்துவாயாக! நிச்சயமாக, நீயே (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; (யாவையும் அறிந்த) தீர்க்கமான அறிவுடையோன்."

9. மேலும் "(சுல) தீமைகளிலிருந்தும் (அவற்றின் தன்டனையிலிருந்தும்), அவர்களைக் காப்பாயாக! அன்றைய தினம், எவ்வரை நீ தீமைகளிலிருந்து காத்துக்கொள்கிறாயோ அவர்மீது திட்டமாக, நீ அருள் புரிந்துவிட்டாய்; இன்னும், அதுவே மகத்தான் வெற்றியாகும்"என்றும் கூறுவார்கள்).

10. நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டார்களே அவர்கள் ... "உங்களையே நீங்கள் கோபித் துக்கொள்வதை விட அல்லாஹ் விள் கோபம் (உங்களின் மீது) மிகப் பெரியதாகும்; (ஏனென்றால்), நீங்கள் விசுவாசத்தின் பால் (உலகில்) அழைக்கப்பட்டசமயத்தில் (அதனை) நிராகரித்துவிட்டார்கள்" என்று (மறுமையில் மலக்குகளால்) _அழைக்கப் (பட்டுக்கூறப்) படுவார்கள்

11. அ(தற்க)வர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! இருமுறை நீ எங்களை மரணமடையச் செய்தாய்; இன்னும், இருமுறை நீ எங்களை உயிர்ப்பித்தாய்; ஆகவே, எங்களுடைய பாவங்களை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கோடோம்; எனவே, (இதிலிருந்து நாங்கள் தப்பித்து) வெளியேறுவதற்கு ஏதும் வழி உண்டா?" என்று அவர்கள் கேட்பார்கள்.

12. இத்தன்டனை யான) து_நிச்சயமாக அதன்காரனாம்: அல்லாஹ், அவன் தனித்தவணாக அழைக்கப்பட்டால் நீங்கள் நிராகரித்தீர்கள்; மேலும், அவனுக்கு (உங்கள் தெய்வங்கள்) இனையாக்கப்பட்டால் (அதை) விசுவாசித்தீர்கள்; இப்பொழுது தீர்ப்பு (வழங்குவது) மிகக்காங்கிரானவனாகிய மிகப் பெரியவனான அல்லாஹ் விற்கும் (மட்டும்) உரியதாகும் (என்று கூறப்படும்).

13. அவன் எத்தகையவனென்றால், தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை உங்களுக்கு அவன் காண்பிக்கிறான்; மேலும், வானத்திலிருந்து உங்களுக்கு உணவை இறக்கிவைக்கிறான்; (ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவன்பக்கம்) நிரும்புவார்களைத் தவிர, (வேறொரு இதனைக் கொண்டு) நல்லுணர்ச்சி பெறவுமாட்டார்கள்.

14. ஆகவே, நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் வெறுத்தபோதிலும், நீங்கள் அல்லாஹ் வைவடு முற்றிலும் வளக்கத்தை அவனுக்கே கலப்பற்றவர்களாகவிவைக்கிறவர்களாக (பிரார்த்தித்து) அழையுங்கள்.

15. (அவன்) பதவிகளை உயர்த்துவான்; அர்வாடையவன்; (தன்னைச்) சந்திக்கும் நாளை அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காக தன் அடியார்களில், தான் நாடியவர்களின்மீது தன் கட்டளையின்படி வஹியை இறக்கிவைக்கின்றான்.

16. (மரணித்து) அவர்கள் (மன்னாறைகளிலிருந்து) வெளிப்பட்டவர்களாக வரும் நாளில், அவர்களிலிருந்து எப்பொருளும் அல்லாஹ் வுக்கு மறைந்ததாக இருக்காது; "ஆட்சி, இன்று யாருக்குரியது?" (என்று கேட்டுவிட்டு, அதற்கு விடையாக, யாவரையும்) அடக்கியாறும் ஏகளாகிய அல்லாஹ் வுக்கே உரியது (என்று அவன் கூறுவான்)

الْيَوْمَ نَجْزِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ
 سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاِزْفَةِ إِذَا الْقُلُوبُ لَدَى
 الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ۝ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
 يُطَاعُ ۝ يَعْلَمُ خَلِيلَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
 يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ أَوْلَمْ
 يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ فُتُوحَةً وَأَثْرَارًا فِي
 الْأَرْضِ فَيَأْخُذُهُمُ اللَّهُ يَدُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ وَاقِعٍ ۝ ذَلِكَ بِمَا تَرَكُوا مِنْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَكُفَّرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِإِلَيْنَا وَسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ۝ إِلَى فِرْعَوْنَ وَ
 هَامَنَ وَQَارُونَ فَقَالُوا سِعِيرٌ كَذَّابٌ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 وَاسْتَحْيُوا نَسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكُفَّارُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

17. "இன்றையத்தினம் ஒவ்வோர் ஆத்மாவும், அது சம்பாதித்தது கொண்டு கூவி கொடுக்கப்படும். இன்றையத் தினம் (எவ்வித) அநியாயமும் இல்லை; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (கேள்வி) கணக்குக் கேட்பதில் மிகத் தீவிரமானவன்" (என்றும் கூறப்படும்).

18. மேலும், (நபியே) சமீபித்து வரும் (மறுமை) நாளைப் பற்றி நீர் அவர்களுக்கு அச் சமூட்டி எச் சரிக்கை செய்வீராக! அழுதவர் களாக, இதயங்கள் தொண்டைக்குழிகளை அடைஞ்துவிடும் சமயத்தில் (அந்நாளில்) அநியாயக் காரர்களுக்கு (இரக்கப்படும்) நண்பனோ, (அல்லாஹ்-விடம்) அங்கீரிக்கப்படும் பரிந்துரை செய்பவனோ இருக்கமாட்டான்.

19. (மனிதர் களின்) கண் களின் மோசதியையும், நெஞ்சங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும் அவன் நன்கறிவான்.

20. மேலும், அல்லாஹ் உண்மையைக் கொண்டு (நீதமாகவே) தீர்ப்பளிப்பான்; அவரளையன்றி, அவர்கள் அழைக்கிறார்களே அத்தகையோர்— (இவர்களுக்காக) எந்த ஒன்றையும்— அவர்கள் தீர்ப்புச் செய்யமாட்டார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; பார்க்கிறவன்.

21. (நபியே) இவர்கள் பூமியில் கூற்றி (த் திரிந்து) இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (முன்னிருந்த) அவர்களோ, பலத்தாலும், பூமியில் விட்டுச் சென்ற (பூர்வ) அடையாளங்களாலும் இவர்களை விட மிகக் கடினமான வர்களாகவே இருந்தார்; அப்போது, அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக அவர்களை அல்லாஹ் பிடித்துக் கொண்டான்; அல்லாஹ்-வின் (பிடியிலிருந்து) அவர்களைக் காப்பவர் எவ்வரும் இருக்கவில்லை.

22. அது (எனெனில்) நிச்சயமாக (அத்தாட்சிகளில்) தெளிவானவற்றுடன் அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம் வந்துகொண்டிருந்தனர்; ஆனால், (அவர்களை) இவர்கள் நிராகரித்துக்கிட்டனர் என்ற காரணத்தினாலாகும். ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டான்; நிச்சயமாக, அவன் மிகக் கவழமுடையவன்; (குற்றவாளிகளைத்) தண்டிப்பதில் மிகக் கடுமையானவன்.

23. மேலும், திட்டமாக நாம், மூஸாவை நம் முடைய அத்தாட்சிகளைக் கொண்டும், தெளிவான சான்றைக் கொண்டும் அனுப்பிவைத்தோம்.

24. ஃபிர் அவன், ஹாமான், காருன் ஆகியவர்களின்பால் (அவரை அனுப்பி வைத்தோம்); அப்பொழுது அவர்களோ (அவரைச்) சூனியக்காரர்; பெரும் பொய்யர் என்று கூறினார்கள்.

25. ஆகவே அவர், நம்மிடமிருந்து சத்தியத்தை அவர்களிடம் கொண்டு வந்தபோது, அவர்கள், (மூஸாவாகிய) "அவருடன் விசுவாசங் கொண்டிருக்கின்றார்களே, அவர்களுடைய ஆண்மக்களைக் கொண்டுவிடுங்கள்; இன்னும், அவர்களுடைய பெண் மக்களை உயிருடன் வாழ (விட்டு) விடுங்கள்" என்று கூறினார்கள். மேலும், நிராகரிப்போரின் சூழ்ச்சி வழிகேட்டிலே யே தவிர இவ்வை.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرْوْنِي أَقْتُلُ مُوسَى وَلَيَدْعُرَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَيِّنَ لَنِّي دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظَاهِرَ فِي الْأَرْضِ
 الْفَسَادَ ④ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
 مَنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ⑤ وَقَالَ رَجُلٌ
 مُؤْمِنٌ مِنْ أَهْلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا
 أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَإِنْ يَكُنْ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُنْ صَادِقًا يُصِيبُكُمْ
 بَعْضُ الَّذِي يَعْدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسِرِّفٌ
 كَذَابٌ ⑥ يَقُولُ لَكُمُ الْمَلَكُ الْيَوْمَ ظَهِيرَيْنَ فِي الْأَرْضِ
 فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ
 مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِي كُمْ إِلَّا سَيِّئَاتِ الرَّشَادِ ⑦
 وَقَالَ الَّذِي أَمَنَ يَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ
 يَوْمِ الْأَحْزَابِ ⑧ مِثْلَ دَابٍ قَوْمٌ نُوَّجَ وَعَادٍ وَشُمُودٍ
 وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَبْدَادِ ⑨
 وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّتَاجِ ⑩

26. ஃபிர் அவன் (தன் ஜனங்களிடம்)" என்னை விட்டுவிடுவதன்; மூஸாவை நாள் கொலை செய்துவிடுவேன்; மேலும், அவர் (தன்னைக்காத்துக்கொள்ள) தன் இரட்சகணை அழைக்கட்டும்; அவர் உங்களுடைய மார்க்கத்தை மாற்றிவிடுவார்; அல்லது, பூமியில் குழப்பத்தை வெளிப்படுத்துவார் என்று நிச்சயமாக, நான் பயப்படுகிறேன்" என்றும் கூறினான்.

27. அதற்கு மூஸா (அவனிடம், "கேள்வி) கணக்கு(க் கேட்கப்படும்) நாளை நம்பிக்கை கொள்ளாத கர்வங்கொண்ட (தீயவர் களாகிய உங்கள்) ஒவ்வொருவரையும் விட்டு, என் இரட்சகனும் உங்கள் இரட்சகனுமாகிய அவனிடமே நிச்சயமாக நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்" என்று கூறினார்.

28. மேலும், "பிர் அவ்லுடைய குடும்பத்தினரில் தள் ஈமானை மறைத்து வைத்திருந்த விசுவாசியாள ஒரு மனிதர், (அச்சமயம் அவர்களிடம், ஒரு மனிதரை - அவர் அல்லாஹ்தான் என்னுடைய இரட்சகள் என்று கூறியதற்காக, நீங்கள் கொலை செய்துவிடுவிர்களா? அவரோ உங்கள் இரட்சகளிடமிருந்து தெளிவான அத்தாட்சிகளைத் திட்டமாக உங்களிடம் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்; அவர் பொய்யராக இருந்தால், அவருடைய பொய் அவரின் மீதே(கேடாக) ஆகும்; (ஆணால், வேதனை வருமென்பதில்) அவர் உண்மையாளராகவும் இருந்து விட்டால், அவர் உங்களுக்கு வாக்களிப்பவற்றில் சில உங்களை வந்தடைந்துவிடும்; யார் வரம்பு மீறுகிறவரோ, பெரும் பொய்யரோ அவரை நிச்சயமாக அவ்வாறு. நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்" என்று கூறினார்.

29. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இந்த பூமியில் (நீங்களே) மிகைத்தவர்களாக இருக்க இன்றையத்தினம் ஆட்சி உங்களிடம் தான் இருக்கின்றது. ஆகவே, அல்லாஹ்வுடைய வேதனையிலிருந்து - அது நமக்கு வந்துவிட்டால், (அதனைத் தடுத்து) நமக்கு உதவி செய்யவன் யார்?" (என்றும் கூறினார்; அதற்கு) ஃபிர் அவன் (தன் சமூகத்தாரிடம்) "நான் (சரி என்று) கண்டதைத் தவிர (வேறொள்ளறையும்) நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கவில்லை; நேரான வழியையே தவிர (மற்றெதனையும்) உங்களுக்குநாள் காட்டவில்லை" என்று கூறினான்.

30. மேலும், விசுவாசங்கொண்டிருந்தாரே அவர் - "என்னுடைய சமூகத்தாரே! (அழிந்து போன மற்ற) கூட்டத்தினர் களின் (கெட்ட) நாள் போன்றது உங்கள் மீதும் (வந்துவிடுமென்று) நிச்சயமாக நான் பயப்படுகின்றேன்" என்று கூறினார்.

31. "இதற்கு முன்னிருந்து) நூற்றுடைய சமூகத்தார், ஆது, ஸமுது, இன்னும் அவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்கள் நிலைமை போன்ற (ஆபத்)து (உங்களுக்கும் வந்துவிடுமென்று நான் பயப்படுகிறேன்); மேலும், அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு அநியாயத்தை நாடமாட்டாள் (என்று கூறினார்)

32. மேலும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அழைக்கப்படும் (மறுமை) நாளைப்பற்றியும் உங்கள் மீது நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன் (என்றும்),

يَوْمَ تُرْكَوْنَ مُذْبِرِينَ مَا الْكُوْنَ إِنَّ اللَّهَ مِنْ عَالِمِينَ وَمَنْ يُضْلِلُ
 إِنَّ اللَّهَ فِي هَذَا لَهُ أَعْلَمُ ② وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَهَذَا لِتُعْرِفُونَ شَكِّ مِنَاجَاهُ كُوْبَهْ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قَلْمَنْ
 لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضْلِلُ اللَّهُ مِنْ هُوَ
 مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ③ إِلَّا الَّذِينَ يُجَاهِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يُغَيِّرُ سُلْطَنَ
 أَتَهُمْ كَبِيرُ مُقْتَلَاهُنَّ اللَّهُ وَعِنْدَ الَّذِينَ امْتَوْأَكَذَلِكَ يَطْبَعُ
 اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَارٍ ④ وَقَالَ فَرْعَوْنُ يَا مَنْ أَبْنَ
 لِي صَرْحًا عَلَى أَبْلُغِ الْأَسْبَابِ ⑤ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطْلَمْ
 إِلَى الْهُوْلِي وَإِلَى لَكْنَةِ كَذَبَا وَكَذَلِكَ زُبْنَ لِفَرْعَوْنَ سُوءَ
 عَمَلِهِ وَصُدُّ عَنِ السَّبِيلِ ⑥ وَمَا يَكِيدُ فَرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابِ ⑦
 وَقَالَ الَّذِي أَمَنَ يَقُومُ أَتَيْعُونَ أَهْدِ كُوْسِيْلَ الرَّشَادَ ⑧
 يَقُومُ أَتَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
 الْقَرَارِ ⑨ مَنْ عَمَلَ سَيِّئَةً فَلَكَيْجُزَى إِلَامْلَهَا وَمَنْ
 عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكِيرًا وَأُنْشَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأَوْلَيْكَ
 يَدَ خَلُونَ الْجَنَّةَ يُرْتَاقُونَ فِيهَا يُغَيِّرُ حَسَابَ ⑩

33. "நீங்கள் (தண்டனைக்கு பயந்து) புறங்காட்டியவர்களாக ஒடும் நானை (பயப்படுகிறேன்; அந்தாளில்) அல்லாஹ் விடமிருந்து காப்பாற்றக்கூடியவர் உங்களுக்கு எவருமில்லை; அல்லாஹ் எவரைத் தவறான் வழியில் விட்டு விடுகின்றானோ, அவரை நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவனும் இல்லை.

34. "(மூலாவுக்கு) முன்னர், யூஸுலஃபும் திட்டமாக தெளிவான் அத்தாட்சிகளை உங்களிடம் கொண்டுவந்தார்; பின்னர், அவர் எதை உங்களிடம் கொண்டுவந்தாரோ அதைப் பற்றிய சந்தேகத்திலேயே (தொடர்ந்து) நீங்கள் இருந்தீர்கள்; இறுதியாக அவர் இறந்தபோது, அவருக்குப் பின் எந்தத் தூதரையும் அல்லாஹ் அனுப்பவே மாட்டான்" என்று கூறினார்கள் (உங்களைப் போல) எவர் (செயலில்) வரம்பு மீறி (உள்ளத்தில்) சந்தேகிக்கிறாரோ அவரை, இவ்வாறே அல்லாஹ் தவறான் வழியில் விட்டுவிடுகிறான் (என்றும் கூறினார்).

35. அவர்கள் எத்தனையோரென்றால் (அல்லாஹ் விடமிருந்து) தங்களுக்கு வந்த யாதோர் ஆதாரமின்றி, அல்லாஹ் விடுடைய வசனங்களில் தர்க்கம் செய்கின்றனர்; அ(வ்வாறு தர்க்கம் செய்வ)து அல்லாஹ் விடத்திலும், விசுவாசங் கொண்டவர் களிடத்திலும் கோபத்தால் பெரிதாகிவிட்டது; இவ்வாறே பெருமைகொண்ட, வம்பு செய்கின்ற ஒவ்வொர் இதயத்தின் மீதும் அல்லாஹ் முத்திரையிட்டுவிடுகிறான்" (என்றும் அவர் கூறினார்).

36. (அதற்கு) பீர் அவன், "ஹாமானே! (சகலருக்கும் தெரியும்படியான) உயர்ந்த (ஒரு) மாளிகையை எனக்காக கட்டும் (அதன் மூலம் உயரச் செல்லும்) வழிகளை நான் அறியலாம்" என்றுகூறினான்.

37. வானங்களை அடையும் வழிகளை (நான் அறியலாம், அவற்றின் மூலம் சென்று) மூலாவுடைய வணக்கத்திற்குரியவனை நான் பார்க்கவேண்டும்; அவர் பொய் சொல்கிறார் என்றே நிச்சயமாக நான் என்னுகிறேன்" (என்றும் பீர் அவன் கூறினான்). இவ்வாறே பீர் அவனுக்கு, அவனுடைய செயலீன் தீமை அலங்கரித்துக் காட்டப்பட்டு விட்டது; (நேரான்) வழியிலிருந்து அவன் தடுக்கப்பட்டும்விட்டான்; பீர் அவனுடைய குழ்ச்சி அழிவிலேயே தவிர இல்லை.

38. மேலும், அவர்களில் விசுவாசங்கொண்டிருந்தாரே அவர்—"என்னுடைய சமூகத்தாரே! என்னை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள், நான் உங்களுக்கு நேரான வழியைக் காண்பிக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

39. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நிச்சயமாக இவ்வுகை வாழ்க்கையெல்லாம் (அழிந்து விடும்) இன்பந்தான்; நிச்சயமாக மறுமையோ—அதுதான் நிலையான (இன்பந்தரும்) வீடாகும்.

40. எவர் ஒரு தீமையைச் செய்கிறாரோ, அவர் அதைப்போன்றதையே தவிர (அதற்கதிகமாய்) கூவியாகச் சொடுக்கப்படமாட்டார்; இன்னும், எவர் ஆளாயினும், அல்லது பெண்ணாயினும் அவர் விசுவாசங்கொண்டவராக இருக்கும் நிலையில், நல்ல செயலைச் செய்தாரோ அ(த்தனைய)வர் கள் சுவனப்பதியில் துழைந்துவிடுவார்கள்; அதில் களைக்கின்றியே (அளைத்து சுவனத்து அருட்கொடை களிலிருந்தும்) அவர்கள் கொடுக்கப்படுவார்கள்.

وَيَقُولُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ^١
 تَنْعُونَنِي لَا كُفَّارٌ بِاللَّهِ وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
 وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ^٢ لِأَجْرِمَ أَهْمَانَنِي نَعْوَنَنِي
 إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرْدَنَا^٣
 إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ السُّرِّ فِينَ هُوَ أَصْحَابُ النَّارِ^٤ فَسَتَدْ كُرُونَ
 مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَقُولُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
 بِالْعِبَادِ^٥ فَوْقَهُ اللَّهُ سَيِّدُنَا مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
 بِالْفَرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ^٦ الْنَّارُ يُعْرَفُونَ عَلَيْهَا
 عَذَابًا وَعَشِيَّاً وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ فَمَا دُخْلُوا إِلَيْ
 فَرْعَوْنَ أَشَدُّ الْعَذَابِ^٧ وَإِذَا يَتَحَاجُونَ فِي النَّارِ
 فَيَقُولُ الصُّعْفَوُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ
 تَبَعًا فَهُلْ أَنْتُمْ مُعْنَوْنَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ^٨
 قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنُّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ
 بَيْنَ الْعِبَادِ^٩ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
 أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُحَقِّفُ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ^{١٠}

41. இன்னும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! எனக்கென்ன? நானோ, உங்களை ஈடுத்தின் பால் அழைக்கின்றேன்; நீங்களோ என்னை நரகத்தின் பக்கம் அழைக்கின்றீர்கள்;

42 "நான் அல்லாஹுவை நிராகரிக்கவும், எதைப்பற்றி எனக்கு அறிவில்லையோ அதை அவனுக்கு நான் இணையாக்கவும் என்னை நீங்கள் அழைக்கின்றீர்கள்; நானோ, (யாவரையும்)மிகைத்தவன், மிக்க மன்னிப்பவனின் பக்கம் உங்களை அழைக்கிறேன்.

43 "என்னை நீங்கள் எதன்பக்கம் அழைக்கின்றீர்களோ, அது இம்மையிலும், மறுமையிலும் (நாயனென்று) அழைப்பதற்கு நிச்சயமாக, ஒரு சிறிதும் தகுதியற்றது நம்முடைய திரும்புமிடம் அல்லாஹுவின்பக்கமேயாகும்; இன்னும் நிச்சயமாக, வரம்புமிறுவோர் நரகவாசிகள் தாம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

44 "நான் உங்களுக்கு கூறுவதை நிச்சயமாக நீங்கள் நினைவு கூர்வீர்கள்; மேலும், என்னுடைய காரியத்தை அல்லாஹுவிடம் நான் ஓப்படைக்கின்றேன்; நிச்சயமாக அல்லாஹு தன் அடியார்களைப் பார்க்கிறவன்" (என்றும் கூறினார்).

45. ஆகவே, அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்ததின் தீமைகளை விட்டும் (அமானை மறைத் துக்கொண்டிருந்த) அவரை அல்லாஹு பாதுகாத் துக்கொண்டான்; மேலும் ஃபிர் அவ்வைச் சார்ந்தோரை தீயவேதனை சூழ்ந்து கொண்டது.

46. அந்த(நரக)தெருப்பு அதன் மீது காலையிலும், மாலையிலும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறார்கள்; மேலும் மறுமைநாள் நிலைபெற்று விடும் நாளில், "ஃபிர் அவ்வைச் சார்ந்தோரைக் கடினமான வேதனையில் புகுத்துங்கள்" (என மலக்குகளுக்குக்கூறப்படும்).

47. மேலும்,(நரகவாசிகளாகிய) அவர்கள் நரகத்தில் தர்க்கம் செய்துகொள்ளும் சமயத்தில், அப்போது (அவர்களிலுள்ள) பலவினமானவர்கள், பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களையே பின்பற்றுவோராக இருந்தோம்; ஆகவே, (இன்று) நரகத்தின் வேதனையிலிருந்து ஒரு பகுதியை யேனும் எங்களை விட்டும் நீங்கள் தடுத்துவிடக் கூடியவர்களா?" என்று கேட்பர்.

48. (அதற்கு அவர்களுடைய தலைவர்களான) பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தோர் நிச்சயமாக நாம் ஒவ்வொருவரும் இதில்தான் இருக்கிறோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹு தன் னுடைய அடியார்களுக்கிடையே திட்டமாக தீர்ப்பளித்துவிட்டான் என்று கூறுவர்.

49. இன்னும், நரகத்திலுள்ளவர்கள், நரகக்காவலர்களிடம், " உங்கள் இரட்சகனிடம் (எங்களுக்காக) நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்; வேதனையை ஒரு நாளேனும் எங்களுக்கு அவன் இலேசாக்குவான்" என்று கூறுவார்கள்.

قَالُوا أَوْلَمْ تَكُنْ تَلَيْكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى
 قَالُوا فَإِذَا دُعُوا مَا دُعُوا إِلَيْهِ الْكُفَّارُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ^٦
 إِنَّا نَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَنَيُومَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ^٧ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ
 مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ الْلَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارُ^٨ وَلَقَدْ
 أَتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ^٩
 هُدَىٰ وَذِكْرًا لِأُولَى الْأَلْبَابِ^{١٠} فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ
 اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 بِالْعَشَّىٰ وَالْأَبْكَارِ^{١١} إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
 اللَّهِ بِعَيْرِ سُلْطَنٍ أَتَهُمْ لَا نَفِقْ^{١٢} فِي صُدُورِهِمُ الْأَكْبَرُ^{١٣}
 مَا هُمْ بِالْغَيِّبِ^{١٤} فَاسْتَعْذِرِ اللَّهَ مَا تَكَهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ^{١٥} لَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
 النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ^{١٦} وَمَا
 يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصِّلَاحَتِ وَلَا الْمُسْكِنُ^{١٧} مَلِيلٌ لَا مَانِهَ كَرُونَ^{١٨}

50. அ(தற்க)வர்கள் (இவர்களிடம் அல்லாஹ் வினால் அனுப்பப்பட்ட) "உங்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் உங்களிடம் வந்து கொண்டிருக்கவில்லையா?" என்று கேட்பார்கள்; அ(தற்க)வர்கள், "ஆம்!" என்று கூறுவார்கள்; அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ் யின் (நாங்கள் அல்லாஹ் விடம் கேட்க மாட்டோம்)" நீங்களே பிரார் ததனை செய்து கொள்ளங்கள்" என்று கூறிவிடுவார்கள்; மேலும், நிராகரிப்போரின் பிரார்த்தனை வழிகேட்டிலேயே தவிர இல்லை.

51. நிச்சயமாக நாம், நம்முடைய தூதர்களுக்கும், விகவாசங்கொண்டோருக்கும் இவ்வகு வாழ்க்கையிலும், சாட்சிகள் நிலைபெறும் (மறுமை)நாளிலும் திண்ணமாக உதவி செய்வோம்.

52. (அந்தநாள்) அநியாயக்காரர்களுக்கு, அவர்கள் புகல் (கூறுதல் ஒன்றுமே) பயணிக்காத நாள் ; அவர்களுக்கு (அல்லாஹ் வின்) சாபாமும் உண்டு; அவர்களுக்கு (வேதனையால் மறுமை) வீட்டின் கெடுதியுமின்டு.

53. மேலும், நிட்டமாக நாம் மூஸாவுக்கு (தவ்ராத் வேதமாகிய) நேர் வழியைக் கொடுத்தோம்; இஸ்ராயீலின் மக்களை அவ்வேதத்திற்கு வாரிசுகளாகவும் ஆக்கிணோம்.

54. (அது)நேர் வழியாகவும் அறிவுடையோருக்கு நல்லுபதேசமாகவும் (இருந்தது).

55. எனவே, (தமிழே) நீர் (கஷ்டங்களைச் சுகித்துக்கொண்டு) பொறுமையாக இருப்பீராக! நிச்சயமாக, அல்லாஹ் வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானதாகும்; மேலும், நீர் உம்முடைய பாவத்திற்காக மன்னிப்புக்கோருவீராக! மேலும், மாணவயிலும், காலையிலும் உமதிரட்சகளின் புகழூக்கொண்டு துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக.

56. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வுடைய வசனங்களில், தங்களுக்கு வந்த எவ்வித சான்றுமில்லாமல் தர்க்கம் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள் – அவர்களுடைய இதயங்களில் (வெறும்) பெருமையல்லாது (வேறு) இல்லை; அதை அவர்கள் அடையக்கூடியவர்கள்லவர்; ஆகவே, நீர் அல்லாஹ் வைக்கொண்டு பாதுகாவல் தேடுவீராக! நிச்சயமாக, அவனே (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

57. திட்டமாக வானங்களையும், பூமியையும் படைப்பது மனிதர்களைப் படைப்பதைவிட மிகப்பெரியதாகும். எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் இதனை அறியமாட்டார்கள்.

58. குருடரும், பார் வையுடையவரும் சமமாக மாட்டார்கள்; (அவ்வாறே,) விகவாசங் கொண்டு நற்கருமங்கள் செய்தார்களே அவர்களுக்கியவரும் (சமமாக மாட்டார்கள்). வெகு கொற்பமாகவே (இதனைக்கொண்டு) நீங்கள் நல்லுணர்க்கி பெறுகிறீர்கள்.

إِنَّ السَّاعَةَ لِلْيَتَمَّ لَارَبِّ فِيهَا وَلِكُنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَّدُ خُلُقَنَ جَهَنَّمَ
 ذُخْرِيُّنَ ۝ أَللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
 وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ
 لِكُنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ
 كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنِّي تُؤْفِكُونَ ۝ كَذَلِكَ
 يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِأَيْمَانِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۝ أَللَّهُ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَرَكُمْ
 فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ ۝ فَتَبَرَّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَلَمِينَ ۝ هُوَ
 الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَلَدُعُوكَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَلَمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي نَهِيَتُ أَنْ أَعْبُدَ
 الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ
 مِنْ رَّبِّي ۝ وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَلَمِينَ ۝

59. நிச்சயமாக மறுமைநாள் வரக்கூடியதே; அதில் சந்தேகமே இல்லை; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) நம்பமாட்டார்கள்.

60. இன்னும், உங்களுடைய இரட்சகன் கூறுகிறான்: "நீங்கள் என்னையே அழைத்துப் பிரார்த்தி யுங்கள்; நான் உங்களுடைய பிரார்த்தனை)க்கு பதிலளிப்பேன்; நிச்சயமாக, என்னை வணங்குவதைவிட்டும் பெருமை அடிக்கிறார்களே, அத்தகையோர் – அவர்கள் இழிவடைந்தவர்களாய் நரகம் புகுவார்கள்".

61. அல்லாஹ் – அவன் எத்தகையவளென்றால், உங்களுக்காக இரவை – அதில் நீங்கள் ஒய்வு பெறுவதற்காகவும், பக்ளைப் பார்ப்பதற்காகவும் அவன் அழைத்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது பேரருள் உடையவள்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் நன்றி செலுத்தமாட்டார்கள்.

62. அவன்தான் அல்லாஹ் – உங்களுடைய இரட்சகன்; ஓவ்வொரு பொருளையும் படைக்கிறவள்; அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; ஆகவே (அவனைப் புறக்கணித்து விட்டு) நீங்கள் எங்கே திருப்பப்படுகிறீர்கள்?

63. அல்லாஹ் வுடைய வசனங்களை நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தார்களே, அவர்களும் இவ்வாறே திருப்பப்படுகிறார்கள்.

64. அல்லாஹ் – அவன் எத்தகையவளென்றால், உங்களுக்காக பூமியைத் தங்குமிடமாகவும், வானுத்தை முசுடாகவும் அவன் அழைத்தான்; மேலும், உங்கள் தோற்றங்களை உருவக்கப்படுத்தினான்; பின்னர், உங்களின் தோற்றங்களை அவன் அழைக்கினான்; இன்னும், (பரிசுத்தமான) நல்வவைகளிலிருந்து உங்களுக்கு அவன் உணவும் அளித்தான்; (இத்தகுதிகளுக்குரியவனான்) அவன்தான் உங்களுடைய இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்; ஆகவே, அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் மிகக்பாக்கியமிக்கவன்.

65. அவனே உயிரோடிருப்பவள்; அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; எனவே, நீங்கள் வணக்கத்தை அவனுக்கே தூய்மையாக்கிய வர்களாக அவனை பிரார்த்தி (த்து அழை) யுங்கள். அனைத்துப் புகழும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் வுக்கே உரியவையாகும்.

66. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "என் இரட்சகனிடமிருந்து தெளிவான் அத்தாட்சிகள் எனக்கு வந்தபோது, அல்லாஹ் வையைன் றி நீங்கள் (தெய்வங்களாக) அழைப்பவைகளை நான் வணங்குவதை விட்டும் நிச்சயமாக நான் தடுக்கப்பட்டு விட்டேன். அன்றியும், அகிலத்தாரின் இரட்சகனுக்கே நான் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்குமாறு நான் கட்டளையிடப்பட்டு விட்டேன்."

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلْقَةٍ
 ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طَفْلًا ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشْدَدَ كُوْثَمٍ لَتَكُونُوا أَشْيُوخًا
 وَمِنْكُمْ مَنْ يَتَوَفَّى مِنْ قَبْلِ وَلَتَبْلُغُوا أَجَلًا مَسْمَى وَلَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُعْلِمُ وَيُمْسِي فَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا
 يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ الْمُرْتَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
 أَيْتِ اللَّهِ أَلِي يُصَرَّفُونَ ۝ الَّذِينَ كَدُّبُوا بِالْكِتَبِ وَبِمَا
 أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا شَفَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ إِذَا أَغْلَلُ فِي
 أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلِيلُ يَسْعَبُونَ ۝ فِي الْحَمِيمِهِ تُخَمَّرُ فِي
 الشَّارِي سَجَرُونَ ۝ ثُمَّ قَيْلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كَنْدُمْ شَرِكُونَ ۝
 مِنْ دُونِ اللَّهِ ۝ قَالُوا أَضْلَلُوا عَنَّا بَلْ لَعْنَكُنْ نَدْعُونَ
 قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضْلِلُ اللَّهُ الْكُفَّارِينَ ۝ ذَلِكُمْ بِمَا كَنْتُمْ
 تَفَرَّحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كَنْتُمْ تَمْرَحُونَ ۝
 أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا ۝ فِيْسَ مَشْوَى
 الْمُسْكِبِرِيْنَ ۝ فَاصْبِرُوا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۝ فَامَانِرِيْنَكَ
 بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نَتَوَفِّيْنَكَ ۝ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝

67. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை (ஆரம்பத்தில்)மன்னிலிருந்து படைத்தான்; பின்னர்,இந்தியியத் துணியிலிருந்தும்,பின்னர்,இரத்தக் கட்டியிலிருந்தும்(உருவாக்கி) பின்னர் உங்களைக் குழந்தையாக வெளியாக்குகிறான்; பின்னர் (படிப்படியாக)நீங்கள் உங்களைக் குழந்தையாக வெளியாக்குகிறான்; பின்னர் (படிப்படியாக)நீங்கள் முதியோராக ஆவசித்தாகவும்,(உங்களைப் படைத்தான்,இதற்கு) முன்னரே மரணிப்பவரும் உங்களில் இருக்கிறார்கள்; இன்னும்,குறிப்பிடப்பட்ட தவணையை நீங்கள் அடைவதற்காகவும்,(இதிலிருந்து அவனின் சக்தியை)நீங்கள் விளக்கிக் கொள்வதற்காகவும்(இவ்வாறு செய்தான்).

68. அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே உயிரளிக்கின்றான்; இன்னும், மரணிக்கச் செய்கின்றான்; எனவே, ஏதேனும்சூரி காரியத்தைச் செய்ய)அவன் தீர் மானித்தால்,அப்போது அதற்கு அவன் கூறுவதெல்லாம் ஆகுக? என்பதைத்தான்.(அப்போது) உடனே அது ஆகி விடும்.

69. (நபியே)அல்லாஹ்வின் (அத்தாட்சிகளாகிய அவனது)வசனங்களில்தர்க்கம் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்பால்_அவர்கள் எவ்வாறு(சத்தியத்திலிருந்து) திருப்பப் படுகின்றனர் என்றுநீர் பார்க்கவில்லையா?

70. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்,(நம்முடைய) இவ் வேதத்தையும், இன்னும்,எவ்வேதத் தைக் கொண்டு நமது தூதர்களை நாம் அனுப்பி வைத்தோமோ, அதையும் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே (விரைவில் அதன் பலனை)அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

71. அவர்களின் கழுத் துக்களில் வளையங்களாலும், சங்கிலிகளாலும் (கடப்பட்டு மலக்குகளால்) அவர்கள் இழுத்து வரப்படும் போது_(அதனை அறிவார்கள்)

72. கொதிக்கும் நீரில், பின்னர், நரகத்தில்(அவர்களைக்கொண்டுவந்து தீ) ஸுட்டப்படுவார்கள்.

73. பின்னர், அவர்களிடம் நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு)இளை வைத் துக்கொண்டிருந்தவை எங்கே? என்று கேட்கப்படும்.

74. அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் இளை வைத்துக் கொண்டிருந்தவை எங்கே? எனக் கேட்கப்படும்; அதற்கு) "எங்களை விட்டும் அவை மறைந்து விட்டன; எனினும் இதற்கு முன் நாங்கள் (அல்லாஹ் அல்லாத)யாதொன்றையும் (ஆண்டவனை)அழைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லையே" என்று(பொய்) கூறுவார்கள்; இவ்வாறு நிராகரிப்போரை அல்லாஹ் வழி கெட்ச் செய்கிறான்.

75. (பின்னர் அவர்களிடம்,) "அ(வ்வாறு வழி கெடுத்த)து நீங்கள் பூமியில் நியாயமின்றி (அனவு கடந்து)மகிழ்ச் சியைடைந்தவர்களாக இருந்ததன் காரணமாகவும், இறு மாப்புக் கொண்டவர்களாக இருந்ததன் காரணத்தினாலுமாகும்"(என்றும்),

76. "நரகத்தின் வாய்வகளில் நுழையுங்கள்; அ(நந்ரகத்)தில் நிரந்தரமாக(ததங்கி) இருப்பவர்களாக நீங்கள் இருக்கும் நிலையில்,"(என்றும் கூறப்படும்). எனவே, பெருமையிடத்துக்கொண்டிருந்தவர்களின் ஒதுக்குமிடம் மிகக் கெட்டது.

77. ஆகவே, (நபியே)நீர் பொறுமையுடன் (உறுதியாக) இருப்பீராக் நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வுடைய வாக்கு உண்மையானதாகும்; ஆகவே, அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சிலவற்றை நாம் உமக்குக் காணப்பித்தாலும், அல்லது (அதற்கு முன்) நாம் உம்மை மரணிக்கச் செய்தாலும் (இரு நிலையிலும்) அவர்கள் பின்னர், நம்மிடமே திருப்பிக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِي
 بِإِيمَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَهُ أَمْرًا مِّنْهُ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطَلُونَ ۝ أَللهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ
 لِتَرْكِبُوهَا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُونُ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَفَعَّلُوْمَ وَ
 لِتَسْبِلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَلَكِ
 تَحْمِلُونَ ۝ وَيُرِيكُمُ اللَّهُ أَيْتَهُ ۝ قَائِمٌ إِيَّاهُ شَكِرُونَ ۝
 أَفَلَمْ يَرَوْا فِي الْأَرْضِ قَيْنُوتُهُ وَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَكَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَ
 اشْتَارُوا فِي الْأَرْضِ فَهَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝
 فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبُشْرِىٰ فِرُحُوا بِمَا عَنْدُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ
 وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَاسْنَا
 قَالُوا أَمَنَا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرُنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝
 فَلَمَّا يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَهُمْ رَأَوْا بَاسْنَا سُنْنَتَ اللَّهِ
 الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادَةٍ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكُفَّارُونَ ۝

78. மேலும்,(தபியே!)திட்டமாக,நாம்குக்கு முன்னர்(பல)தூதர்களை அனுப்பி இருக்கின்றோம்; அவர்களில் சிலருடைய வரலாற்றை நாம் உமக்குக் கூற வில்லை;(இவ்விரு சாராரில்) எந்தத் தூதருக்கும் அவ்வாலும் வுடைய அனுமதியின்றி யாதோ அத்தாட்சியையும் அவர் கொண்டு வருவதற்கு (அதிகாரம்) இல்லை; ஆகவே, அவ்வாலும் வுடைய கட்டளை வந்து விடுமானால் நீதியைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கப்படும்; மேலும்(அதனைப்)பொய்யாக்கியவர்கள் அந்த இடத்தில் நஷ்டமடைவார்கள்.

79. அவ்வாலும் அவன் எத்தகையவனென்றால் கால் நடைகளை உங்களுக்காக உண்டாக்கி இருக்கிறான்; அவற்றில் (சிலவற்றின் மீது) நீங்கள் சவாரி செய்வதற்காக; இன்னும், அவைகளில் சிலவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்கிறீர்கள்.

80. இன்னும், அவற்றில் உங்களுக்கு(வேறு பல) பயன்களும் இருக்கின்றன; மேலும், உங்கள் நெஞ்சங்களிலிருள்ள தேவையை அவற்றின் மூலம் நீங்கள் அடைந்து கொள்வதற்காகவும் (படைத்தான்), அவற்றின் மீதும், கப்பல்களின் மீதும் பல பகுதிகளுக்கும்) நீங்கள் கமந்து செல்லப் படுகிறீர்கள்.

81. மேலும், அவன் உங்களுக்கு தன் அத்தாட்சிகளைக் காண்பிக்கிறான்; ஆகவே அவ்வாலும் வுடைய அத்தாட்சிகளில் எதனை நீங்கள் நிராகரிக்கிறீர்கள்.

82. இவர்கள் பூமியில் சுற்றித் திரியவில்லையா? அப்போது அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என் படை அவர்கள் பார்த்திருப்பர். அவர்களோ இவர்களை விட (என்னிக்கையால்) மிக அதிகமானவர்களாகவும்,(உடல்களின்)பலத்தாலும், பூமியில்(விட்டுச் சென்ற) அடையாளச் சின்னங்களாலும் (மற்றவர்களைவிட) மிகக் கடினமானவர்களாக இருந்தார்கள்; பின்னர், அவர்கள் சம்பாதித்து வைத்) இருந்தது அவர்களுக்குப் பயனளிக்கவில்லை.

83. எனவே, அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டுவந்த சமயத்தில்(அதனை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து நிராகரித்து விட்டு) கல்வியினால் தங்களிடமிருள்ளதைக் கொண்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்திருந்தார்கள்; இன்னும், அவர்கள் எதைப் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

84. பிறகு நம்முடைய வேதனையைக் (கண் கூடாக) கண்ட சமயத்தில், அவர்கள் "அவ்வாலும் வை அவன் தனித்தவன் என நாங்கள் விகவாசிக்கின்றோம். நாங்கள் இணைவைக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தவற்றை நாங்கள் நிராகரித்தும் விட்டோம்" எனக் கூறினார்கள்.

85. ஆகவே, நம்முடைய வேதனையை அவர்கள் கண்ட போது, அவர்களின் விகவாசம் அவர்களுக்குப் பயனளிப்பதாக இருக்கவில்லை;_(இதற்கு முன்னர்) அவனுடைய அடியார்களில் சென்றுவிட்டதே அத்தகைய அவ்வாலும் வுடையவழி முறையாக_(இது நடந்தேறியது) அவ்விடத்தில் நிராகரிப்போர் நஷ்டத்தையே அடைந்தார்கள்.

وَرَبُّ الْجَمَادِ سَرِّهَا أَوْلَانِي إِذْ تَوَكِّدُ مُتَجَهِّزٍ
سَوْنَ حَسْنَةٍ مُّكَبِّرٍ تَرِيدُ بِهِ جَهَنَّمَ سَعِيدٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

حَمْرَ تَنْزِيلٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا
عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ○ بِشِيرًا وَنَذِيرًا فَاعْرَضْ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ○ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكْنَافِ مَمَّا دَعَوْنَا إِلَيْهِ وَفِي
أَذْانِنَا وَفِرْقَةٌ مِّنْ أَبْيَانِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يَعْلَمُونَ ○
قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا الْهُكْمُ لِلَّهِ وَإِنْ هُوَ
فَاسْتَقِيمُ وَإِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ○ الَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ الرُّكُوَّةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمُ الْكَفَرُونَ ○ إِنَّ الَّذِينَ
أَمْنُوا وَعَمِلُوا الصَّلَاحَتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مُمْنُونٍ ○ قُلْ إِنَّكُمْ
لَتَكْفِرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ
أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ○ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقَهَا
وَبِرَأْفَتِهَا وَقَدَرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ آيَاتٍ مِّنْ سَوَاءٍ
لِّلْسَائِلِينَ ○ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كُرْهًا قَالَتْنَا أَتَيْنَا طَা لِّي عِينَ ○

அத்தியாயம் : 41

ஹாமீம் ஸ்த்தா

வசனங்கள் : 54 மக்சி ருக்ஷிகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாவுற்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. ஹா மீம்.

2. அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோனிடமிருந்து இறக்கப்பட்டுள்ளது.

3. (இது) வேதமாகும்; அறிந்து கொள்ளும் சமூகத்தாருக்காக அரமி (மொழி)க் குர் ஆனாக அதனுடைய வசனங்கள் தனித்தனியாகக் கப்பட்டு (தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன).

4. (விக்வாசித்துக்கு இது) நன்மாராயம் கூறுகின்றதாகவும், (நிராகரித்தோருக்கு) அச் சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்றதாகவும்— (இருக்கின்றது) பின்னரும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனைப்) புறக்கணித்து விட்டனர்— (ஆகவே) அவர்கள் (இதற்குத்) செவிசாய்க்கமாட்டார்கள்.

5. அன்றியும், "நீர் எதன்பால் எங்களை அழைக்கின்றோ அதைவிட்டும் எங்களுடைய இதயங்கள் திரைகளில் இருக்கின்றன; எங்களுடைய செவிகளில் அடைப்பும் இருக்கிறது; எங்களுக்கும், உமக்குமிடையே திரை இருக்கிறது; ஆகவே, நீர் (உம் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருப்போராக நிச்சயமாக, நாங்களும் (எங்கள் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருப்போம் என்றும் (நிராகரிப்போர்) கூறுகின்றனர்.

6. (ஆகவே நமியே) நீர் கூறுவீராக: "நான் உங்களைப் போன்ற ஒருமனிதன்தான்; (ஆனால்) உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே ஒரு நாயன்தான் என்று எனக்கு வஹி அறிவிக்கப்படுகிறது; ஆதலால், (செயல்களைக் கலப்பற்றதாக்கி) அவனளவிலேயே நீங்கள் உறுதியாக நில்லுங்கள்; அவனிடம் நீங்கள் பிழை பொறுக்கவும் தெடுங்கள்; இன்னும், (அவனுக்கு) இளைவைத்துக்கொண்டிருப்போருக்குக் கேடுதான்:

7. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், ஜகாத்தைச் கொடுக்கமாட்டார்கள்; இன்னும், அவர்கள்தாம் மறுமையை நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள்.

8. நிச்சயமாக, விக்வாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு முடில்லாத (நிலையான) கூலியுண்டு.

9. (நமியே) நீர் கூறுவீராக: பூமியை இரண்டே நாட்களில் படைத்தானே அத்தகையவளைத் திட்டமாக நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டு, அவனுக்குச் சமமானவர்களையும் நீங்கள் ஆக்குகிறீர்களா? அவன் (தான்) அகிலத்தாரின் இரட்சகளாவான்.

10. அவனே அதில்— அதன் மேல் (பகுதியில்) இருந்து உறுதியான மலைகளை அமைத்தான்; அதில் அபிவிருத்தியை நல்கினான்; மேலும், அதில் அதன் உணவுகளை நான்கு நாட்களில் நிர்ணயம் செய்தான்; (இவ்வாறு செய்ததைப் பற்றிக்) கேட்போருக்கு (பதில்) நிறைவாகிவிட்டது.

11. பின்னர் வானத்தை— அது புகையாக இருக்கும் நிலையில் அவன் நாடினான்; பின்னர், அவன் அதற்கும், பூமிக்கும் "நீங்களிருவரும் கீழ்ப்படித்தோ, அல்லது நிர்ப்பந்தமாகவோ வாருங்கள்" என்று கூறினான்; (அதற்கு) அவை இரண்டும் நாங்கள் கீழ்ப்படித்தவர்களாகவே வந்தோம் "என்று கூறின.

فَقَضَيْنَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأُوحِيَ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرًا
 وَزَيَّنَ السَّمَاوَاتِ الْكِبِيرَاتِ مَصَابِيحَهُ وَحَفَظَهُ ذِلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
 الْعَلِيِّ^{١٢} فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صِعْقَةً مِثْلَ صِعْقَةِ
 عَادٍ وَتَمُودٍ^{١٣} إِذْ جَاءَهُمُ الرَّسُولُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ لَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ قَالُوا وَلَا شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلِكَةً
 فَإِنَّا بِمَا أُرْسَلْنَا يُهْرِبُونَ^{١٤} فَامْسَأْ عَادًّا فَاسْتَكْبِرُوا فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُ مِنَّا قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ^{١٥}
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا حَرَصَرًا فِي أَيَّامٍ مُّخْسَاتٍ لِئَذْنِ يُقْهِمُ
 عَذَابَ الْغَزِيِّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْآخِرَةِ أُخْرَى وَهُمْ
 لَا يَنْصُرُونَ^{١٦} وَأَمْسَأْتُمُوهُمْ فِي دِيَارِهِمْ فَاسْتَحْبِطُوا الْعَيْنَ عَلَى الْهُدَى
 فَأَخَذَتِهِمْ صِعْقَةُ الْعَدَابِ الْهُوَوُنِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^{١٧} وَ
 بَعَيْنَا الَّذِينَ أَمْتَوْا وَكَانُوا يَكْفُونَ^{١٨} وَيَوْمَ رُحْشَرُ أَعْدَاءُ
 اللَّهِ إِلَى الشَّارِفَهُمْ يُوزَعُونَ^{١٩} حَتَّى إِذَا مَا جَاءَهُمْ وَهَا شَهَدَ
 عَلَيْهِمْ سَبِيعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجْلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٢٠}

12. பிள்ளர், அவள் அவைகளை இரண்டு நாட்களில் ஏழு வானங்களாக சம்பபுத்திமுடித்தாள்; ஒவ்வொரு வாளத்திலும் அதனுடைய காரியத்தை அறிவித்தான்; மேலும், நாமே தாழ்வாக உள்ள (முதல்) வாளத்தை(நட்சத்திர) விளக்குகளைக் கொண்டு அவங்களித்தோம்; (அதனை விஷத்தாளகளை விட்டும்) பாதுகாக்கப்பட்டதாகவும் (ஆக்கினோம்); இது(யாவரையும்) மிகைத்தோள், (யாவையும்) நன்கு அறிந்தோனின் ஏற்பாடாகும்.

13. ஆகவே, (நுபியே) அவர்கள் (பின்னும் விசுவாசங்கொள்ளாது) புறக்களித்து விடுவார்களாயின் அப்போது, "ஆது, ஸமூதுடைய (சமூகத்தார்க்கு ஏற்பட்ட) இடி முழுக்கம் போன்றதோர் இடி முழுக்கத்தையே, நான் உங்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கின்றேன்" என்று நீர் கூறுவீராக!

14. "அல்லாஹுவைத்தவிர(மற்ற) எதனையும் நீங்கள் வணங்காதீர்கள்" என்று கூறி நம்முடைய) தூதர்கள் அவர்களுக்கு முன்பாகவும், அவர்களுக்குப் பின்பாகவும் அவர்களிடத்தில் வந்தபோது, அத்தூதர்களிடம்) அவர்கள்" எங்கள் இரட்சகன் நாடியிருந்தால், அவன் மலக்குகளை (த்தூதர் களாக) திட்டமாக இறக்கி வைத்திருப்பான்; ஆகவே, நிச்சயமாக, நீங்கள் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறீர்களோ அதை நாங்கள் நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள்தாம்" என்று கூறினார்கள்.

15. ஆகவே, ஆது (கூட்டத்தார்) பற்றிய விளக்கமாவது: அவர்கள் பூமியில் நியாயின்றிப் பெருமையுடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்; எங்களைவிட பலத்தால் மிக்கவர் யார்? என்றும் கூறினார்கள்; அவர்களை படைத்தானே அத்தகைய அல்லாஹு— அவன் நிச்சயமாக, அவர்களைவிட பலத்தால் மிக்கவன் என்பதை, அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் நம்முடைய (இத்தனைய) அத்தாட்சிகளை மறுப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

16. ஆகவே, இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவு தரும் வேதனையை அவர்களுக்கு நாம் கவைக்கச் செய்வதற்காக, தூர்ச்சகுளமான நாட்களில் அவர்களின் மீது கொடிய புயல் காற்றை நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; மறுமையின் வேதனையோ, (இத்தனைவிட) மிக இழிவு தரக்கூடியதாகும்; (அங்கு எவராலும்) அவர்கள் உதவி செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

17. இன்னும் ஸமூது (கூட்டத்தார்) பற்றிய விளக்கமாவது: அவர்களுக்கு நாம் நேர் வழியைக் காண்பித்தோம்; எனினும், அவர்கள் நேர் வழியைவிட குருட்டுத்தனத்தையே விரும்பினார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டதன் காரணமாக இழிவான, வேதனையான இடிமுழுக்கம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது.

18. இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு, பயந்துகொண்டிருந்தார்களே, அத்தகையோரை நாம் காப்பாற்றினோம்.

19. மேலும், அல்லாஹு— வுடைய விரோதிகள் நரகத்தின் பால் ஒன்று சேர்க்கப்படும்நாளில் (அவர்கள் தொடக்கம் முதல் கடைசிவரையில் உள்ளேரை வரிசைப்படுத்தி ஒருவரையொருவர் முந்திவிடாது மலக்குகளால்) அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்படுவார்கள்.

20. இறுதியாக (நரகமாகிய) அதன் பால் அவர்கள் வந்தடைந் து விடுவார்களானால், (பாவம் செய்த) அவர்களுக்கு விரோதமாக அவர்களுடைய செவியும், அவர்களுடைய பார்வைகளும், அவர்களுடைய தோல்களும் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை பற்றி சாட்சி கூறும்.

وَقَالُوا جَلُودٌ هُمْ لَوْ شَهِدُوكُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ
 الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقُكُمْ أَوَّلَ مَرَّةً وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ ۝ وَمَا كُنْتُمْ سُتَّرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
 سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكُنْ ظَنْتُمُ أَنَّ اللَّهَ
 لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي
 ظَنَّتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَكُمْ فَاصْبِرُوهُ مِنَ الْخَسِيرِينَ ۝ فَإِنْ
 يَصِرُّوْا فَالنَّارُ مَثْوَى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْيِدُوْا فَمَا هُمْ مِنْ
 الْمُعْتَيِّنِينَ ۝ وَقَيَضَنَا لَهُمْ فِرَنَاءً فَرَنَاءُ الْهُمْ مَابِينَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَحَقٌّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسَانِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 خَسِيرِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا سَمْعُوا لِهُدَى الْقُرْآنِ
 وَالْغَوَّافِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ۝ فَلَنْذِيْقَنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيْهِمْ أَسْوَالَذِيْنَ كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ۝ ذَلِكَ جَزَاءٌ أَعْدَاهُ اللَّهُ النَّاسُ لَهُمْ فِيهَا
 دَارُ الْخُلُدِ مُجَزَّأٌ بِمَا كَانُوا بِإِيمَانِنَا يَجْعَلُونَ ۝

21. அ(தற்க)வர்கள், தங்களின் தோல்களிடம், "எங்களுக்கு எதிராக நீங்கள் என் சாட்சி கூறினீர்கள்?" என் றும் கேட்பார்கள்; அதற்கு அவைகள், "ஒவ்வொரு பொருளையும் பேசக் செய்தவனாகிய அல்லாஹ் தான் எங்களைப் பேசவைத்தான்; அவன் தான் உங்களை முதல் தட்டையும் பண்டத்தான்; (இந்த பின்னரும்) நீங்கள் அவனிடமேதிருப்பப்பட்டிருக்கின்நீர்கள்" என் று கூறும்.

22. "உங்களுடைய செவிப்புலனும், உங்களுடைய பார்வைகளும், உங்களுடைய தோல்களும் உங்களுக்கெதிராக சாட்சியியங்குறாமளிருக்க, நீங்கள் (உங்களுடைய செயல்களை அவைகளுக்கு) மறைத் துக்கொள்ள கூடியவர்களாக நீங்கள் இருந்திருக்கவில்லை; எனினும், நீங்கள் செய்பவற்றிலிருந்து அநேகவற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறியமாட்டான் என் று நீங்கள் என்னிக் கொண்டிருந்தீர்கள்".

23. "அதுதான், உங்கள் இரட்சகணப்பற்றி நீங்கள் என்னிக்கொண்டிருந்த உங்களுடைய (தீய) எண்ணமாகும்; அது உங்களை அழித்துவிட்டது; ஆதலால் நீங்கள் நவ்டமடைந்தவர்களில் ஆகிவிட்டீர்கள்" (என் றும் அவைகூறும்).

24. பின்னர், அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்களானால், அவர்கள் தங்குமிடம் நரகம்தான்; இன்னும், அவர்கள் (நற்செயல்கள் செய்து அல்லாஹ் வைத்) திருப்திப்படுத்தத்தேடினால் (அல்லாஹ் வைத் திருப்திப்படுத்தும் எச் செயலையும் செய்ய) அவர்கள் சிரமப்படுத்தப் படுபவர்களில் உள்ளவர்கள்வில்லர்.

25. மேலும், நாம் அவர்களுக்கு (வைத்தான்களிலிருந்து) தோழர்களை இணைத் துவிட்டோம்; ஆகவே, (அத்தோழர்கள்) அவர்களுக்கு முன் னிருப்பதையும், அவர்களுக்குப் பின் னிருப்பதையும் அவர்களுக்கு அழகாக்கிக் காண்பித்தார்கள்; இன்னும், இவர்களுக்கு முன் சென்று போன ஜின்கள், மனிதர்கள் ஆகிய சமூகத்தவர்களுடன் நம்முடைய (வேதனையின்) வாக்கு இவர்களின் மீது உறுதியாகிவிட்டது; நிச்சயமாக, இவர்கள் (யாவரும்) நவ்டமடைந்தவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

26. மேலும், நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தனையோர்_(மற்றவர்களிடம்) "நீங்கள் இந்தக் குர்ஆனை கேட்காதீர்கள்; (அது ஒத்தப்படும் போது மற்றவர்கள் கேட்காதிருக்க) அதில் (கூச்களிடுவது போன்ற) வீணாவைற்றையும் செய்யுங்கள்; நீங்கள் (அதனால்) மிகைத்துவிடலாம்" என் று கூறினர்.

27. ஆகவே, நாம் நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டோரை கடினமான வேதனையைச் சூவக்குமாறு செய்வோம். இன்னும் நிச்சயமாக, நாம் அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவற்றில் மிகத்தீயதை அவர்களுக்குக் கூலியாகச் சொடுப்போம்.

28. அதுவே, அல்லாஹ் வைத்துவைடைய விரோதிகளுக்குரிய கூலி (யான) நரகமாகும்; நம்முடைய வகனங்களை (இவ்வாறு) அவர்கள் மறுத்துக்கொண்டிருந்ததன் கூலியாக, அவர்களுக்கு நிலையான வீடு அ(ந்தாகத்)தில் இருக்கிறது.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبِّنَا أَرْنَانَا الَّذِينَ أَصْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ
 وَالْأَنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُنَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ^(١)
 إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا رَبِّنَا اللَّهُ ثُمَّ أَسْتَقَمُوا تَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَكُوكَةُ الْأَلَّاخَافُوا وَلَا تَحْزُنُوا وَآبِشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
 تُوعَدُونَ^(٢) نَحْنُ أَوْ لِيَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
 وَلَكُمْ فِيمَا مَاتَشَتَّهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ^(٣) نُزُلًا مِنْ
 غَفُورٍ رَّحِيمٍ^(٤) وَمَنْ أَحْسَنْ قَوْلًا مِنْ دَعَاءِ اللَّهِ وَعَمَلَ
 صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ^(٥) وَلَا سَتُوْى الْحَسَنَةُ وَ
 لَا السَّيِّئَةُ إِذْ فَعَلَ يَا أَيُّهُ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ
 عَدَاوَةٌ كَانَهُ وَلِي حَمْدٌ^(٦) وَمَا يُلْقِهُ إِلَّا الَّذِينَ صَدَرُوا مَا
 يُلْقِهُ إِلَّا ذُرْحَطٌ عَظِيمٌ^(٧) وَمَا يَأْتِي زَغْنَكَ مِنَ الشَّيْطَنِ نَزَغٌ^(٨)
 فَاسْتَعِدْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّيِّئُ الْعَلِيُّ^(٩) وَمَنِ الْبَيْلُ وَالْهَمَارُ
 وَالشَّمْسُ وَالقَمَرُ لَا سَبُدُ وَالشَّمِسُ وَلَا لِلْقَمَرِ وَلَا سَبُدُ وَلَا اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ^(١٠) فَإِنْ أَسْتَكِرُ وَإِنَّ الَّذِينَ
 عِنْدَ رَبِّكَ يُسْتَحْوِنُ لَهُ بِالْيَلِ وَالْهَمَارِ وَهُوَ لَا يَسْمَعُونَ^(١١)

29. நிராகரிப்போர் (அந்நாளில் அல்லாஹுற்விடம்) "எங்கள் இரட்சகனே! ஜின்களிலிருந்தும், மனிதர்களிலிருந்தும், எங்களை வழிகெடுத்த இருசாராயரையும் எங்களுக்கு ந் காண்டிப்பாயாக் அவ்விருவரும் தாழ்ந்தோரில் ஆசிவிடுவதற்காக அவ்விருவரையும் நாங்கள் எங்கள் பாதங்களுக்குச் சீழ் ஆக்குவோம்" என்று கூறுவார்கள்.

30. (எனினும்) நிச்சயமாக "எங்கள் இரட்சகன் அல்லாஹுற்தான் என்று கூறி பின்னர், (அதன்மீது) உறுதியாக நிலைத் துமிருந்தார்களே அத்தகையோர்— அவர்களின் மீது மலக்குகள் (மரண வேளையில்) இறங்கி (செல்ல இருக்கும் மறுமையைப்பற்றி) நீங்கள் பயப்படாதீர்கள்; (நீங்கள் இவ்வுலகில் விட்டுச் செல்லும் மனைவி, மக்கள், சொத்து சுகம் யாவற்றையும் பற்றி) கவலையும்பட்டாதீர்கள். நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களே, அத்தகைய சவனபதியைக் கொண்டு நன்மாராயம் பெறுங்கள்" (எனக் கூறுவார்கள்).

31. நாங்கள் உலக வாழ்விலிலும், மறுமையிலிலும் உங்களுக்கு உதவியாளர்கள்; அ(சுகவனத்)தில் உங்கள் மனம் விரும்பியவை உங்களுக்குண்டு; இன்னும், அதில் நங்கள் தேடுகின்றவை உங்களுக்குண்டு.

32. (பாவங்களை) மிகவும் மனவிப்பவனான, பெருங்கிருபையுடையோனிட மிருந்துள்ள விருந்தாக— (இது உங்களுக்குண்டு என்று மலக்குகள் கூறுவார்கள்.)

33. எவர் அல்லாஹுற் அளவில் (மனிதர்களை) அழைத்து (த் தாழும்) நற்கருமங்களையும் செய்து, நிச்சயமாக நான் (அல்லாஹுற்வக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களில் உள்ளேன் என்றும் கூறுகின்றாரோ, அவரைவிடச் சொல்லால் மிக்க அழகானவர் யார்?

34. நன்மையும் தீமையும் சமமாகிவிடாது (ஆதலால், நபியே!) எது மிக அழகானதோ அதைக்கொண்டு (தீமையை) தடுத்துக்கொள்வீராக! அப்பொழுது எவருக்கும் உமக்குமிடையே பகைமை இருந்ததோ அவர், உம்முடைய உற்ற சிநேகிதரைப் போல் ஆசிவிடுவார்.

35. பொறுமையாய் இருந்தார்களே அத்தகையோரைத் தவிர, (வேறு) எவரும் அதனை அடையாட்டார்கள்; மேலும் மகத்தான் பாக்கியத்தையுடையோரைத் தவிர, (மற்ற) எவரும் அதனை அடையாட்டார்கள்.

36. மேலும், (நபியே!) ஷாத்தானிலிருந்து ஏதேனுமொரு ஊசாட்டம் உம்மைத்தொட்டுவிடுமாயின் தாமதமின்றி அல்லாஹுற்விடத்தில் நீர் காவல் தேடிக் கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவனே, (யாவையும்) செவியேற்பவன், நன்கறிபவன்.

37. இரவும், பகலும், சூரியனும், சந்திரனும் (அல்லாஹுற் வைப்பற்றி அறிவிக்கக்கூடிய) அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; நீங்கள் சூரியனுக்கும், சந்திரனுக்கும் ஸ்த்ரா செய்யவேண்டாம்; நீங்கள் அவனையே வணங்குபவர்களாக இருந்தால், அவற்றைப்படைத்தவனாகிய அல்லாஹுற்விற்கே ஸ்த்ரா செய்யுங்கள்.

38. (நபியே!) பின்னும், இவர்கள் பெருமையிடத்துக் (கொண்டு அல்லாஹுற்வை வணங்காது விலகிக்) கொள்வார்களாயின், அப்போது உமதிரட்சகளிடத்தில் உள்ளவர் (களாகிய மலக்கு) கள் இரவிலும், பகலிலும் அவனைத் துதிசெய்து (புகழ்ந்து) கொண்டேயிருக்கின்றனர்; அவர்கள் (அதில்) சோர்வடையவும் மாட்டார்கள்.

وَمِنْ أَيْتَهُ أَنْكَرْتَى الْأَرْضَ خَارِشَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَرَتْ وَرَبَطْتُ مِنْ أَنْكَرْتَى أَحْيَا هَا الْمُجْيِّي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَيْتَنَا لَا يَنْفَعُونَ عَلَيْنَا
 أَفَمْ نَيْلُقُ فِي الْتَّارِيخِ أَمْ مَنْ يَأْتِيَنَا مِنْ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَعْلَمُ أَمَا
 شَدَّدْنَا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ يَصِيرُ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَهُمْ
 جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لِكُتُبٍ عَرِيزٍ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا
 قَدْ قِيلَ لِلرَّسُولِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ
 إِلَيْهِ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتِ الْآيَاتُ
 إِعْجَمِيًّا وَعَرَبِيًّا قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ أَمْنَوْهُدُّى وَشَفَاعَةً وَ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي أَذْانِهِمْ وَقُرْآنٌ هُوَ عَلَيْهِمْ دُعَى وَلِلَّذِينَ
 يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلَمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَلَمْ يَهُمْ لِفِي شَيْءٍ مِنْهُ مُرِيبٌ مِنْ عَمَلِ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَأَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَامٍ لِلْعَيْدِ

39. (நபியே!) காய்ந்து விட்டதாக பூமியை நிச்சயமாக நீர் காள்பதும், அவுண்டைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; அதன் மீது நாம் நீரை இறக்கிவைத்தான், அது செழிப்படைந்து வளர்கிறது; அதை நிச்சயமாக, உயிர்ப்பித்தானே அத்தகையவன் மரணித்தோரையும் உயிர்ப்பிக்கக் கூடிய வளாவான்; நிச்சயமாக அவன் ஓவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையவன்.

40. நிச்சயமாக, நம்முடைய வசனங்களில் (அனர்த்தம் கூறி பிழை சேர்க்க பொய்யின்பால்) சாய்ந்து விடுகின்றார்களே அத்தகையோர் – நம்மிலிருந்து அவர்கள் மறைந்து விடமாட்டார்கள்; ஆகவே, (மறுமையில்) நரகத்தில் எறியப்படுவான் சிறந்தவாரா? அல்லது மறுமை நாளில் எத்தகைய பயழுமற்றவனாக வருபவன் மேலானவனா? (மனிதர்களே) நீங்கள் நாடியதைச் செய்துகொண்டிருங்கள்; நீங்கள் செய்யவற்றை நிச்சயமாக, அவன் பார்க்கக் கூடியவன்.

41. நிச்சயமாக (குர் ஆனாகிய) நல்லுபதேசத்தை – அது அவர்களிடம் வந்தபோது நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் – (அவர்கள் மறுமையில் தங்கள் நிலையை அறிந்துகொள்வார்கள்) மேலும், நிச்சயமாக இது, மிக்க கண்ணியமானதொரு வேதமாகும்.

42. (குர் ஆனாகிய இதில்) இதற்கு முன்னிருந்தோ, இதற்குப் பின்னிருந்தோ பொய் இதனிடம் வராது; தீர்க்கமான அறிவுடைய, மிக்க புகழுக்குரியவனிடமிருந்து இது) இறக்கப்பட்டுள்ளதாகும்.

43. (நபியே!) உமக்குமுன் (வந்த) தூதர்களுக்குத்திட்டமாகக் கூறப்பட்டதைத்தவிர (வேறைதுவும்) உமக்குக் கூறப்படவில்லை; நிச்சயமாக, உமதிரட்சகன் மன்னிப்புடையவன்; துன்புறுத்தும் தண்டனையுடையவன்.

44. மேலும், "அரபி அல்லாத (மொழியின்) குர் ஆனாக இதனை நாம் ஆக்கி வைத்திருந்தால், (இந்த மக்காவாசிகள்) இதனுடைய வசனங்கள் (நம் மொழியில்) விவரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கவேண்டாமோ? (வேதம்) அரபி அல்லாத (மொழியுடைய) தும், (நபியோ) அரபியருமா? என்று கூறுவார்கள். (நபியே) நீர் கூறுவிராக: இது (அரபி மொழிவேதமாக இருப்பதுடன்) விசவாசங்கொண்டவர்களுக்குநேர் வழியாகவும், (உடல் மற்றும் மனநோய்களை) குணப்படுத்துவதாகவும் இருக்கின்றது; இன்னும் விசவாசங்கொள்ளவில்லையே அவர்களுடைய காதுகளில் அடைப்பு இருக்கின்றது; இது அவர்கள் விவியத்தில் குருட்டுத் தனத்தையுடையதாகவும் இருக்கிறது (ஆகவே, அவர்கள் இதன் உண்மையைப் பார்க்கமாட்டார்கள்). அவர்கள் வெருதொலை தூரத்திலிருந்து அழைக்கப்படுபவர்கள்போன்று கேட்காதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

45. மேலும், திட்டமாக நாம் மூஸாவுக்கு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; அதில் மாறுபாடுகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன (அவர்களின் விசாரணை மறுமையில் தான் என்று) உமதிரட்சகளிடமிருந்து வாக்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்களுக்கிடையில் (இம்மையில்) திட்டமாக தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கும்; நிச்சயமாக அவர்களும் (குர் ஆனாகிய) இதில் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள்.

46. எவர் நல்ல செயல் செய்கிறாரோ (அது) அவருக்கே (நன்மையாகும்); எவ்வேறும் தீமை செய்தால் அவருக்கே (அது) கேடாகும்; மேலும், உமதிரட்சகன் (தன்) அடியார்களுக்கு அநியாயம் செய்பவன் அல்லன்!

إِلَيْهِ يُرْدَدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ شَرَاتٍ مِّنْ
 الْكَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضُعُ الْأَلْاَعِلْمِيَّةُ وَيَوْمَ
 يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شَرِكَاءُ مَنْ قَالُوا إِذْنَكَ لَا مَامِنَّا مِنْ شَهِيدٍ^{١٧}
 وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلٍ وَظَوَّا مَالَهُمْ مِّنْ
 هَيْصِ^{١٨} لَا يَسْئُلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
 فَيُؤْسِ قَنْوَطًا^{١٩} وَلَئِنْ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِّنْهَا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ
 مَسْتَهُ لَيَقُولُنَّ هَذَا إِلَى وَمَا أَظْنُ السَّاعَةَ قَارِبَةً لَّا وَلَئِنْ
 رَحِمْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَهُ حُسْنِي فَلَنْدِينَ عَنِ الدِّينِ
 كَفَرُوا بِمَا أَعْمَلُوا وَلَنْدِيْقَنْتُهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيْظًا^{٢٠} وَإِذَا
 أَغْمَنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَيْجَانِيَّةَ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
 فَدَوْدَعَهُ عَرِيْضَنَ^{٢١} قُلْ أَرْعِيْمُهُ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 ثُمَّ كَفَرَ ثُمَّ بَرَبِّهِ مِنْ أَضَلُّ مِنْهُ هُوَ فِي شَقَاقٍ بَعِيْدٍ^{٢٢}
 سُرُّيْهُمْ أَيْتَنَافِ الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَبَيْنَ لَهُمْ
 أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْ شَهِيدٌ^{٢٣} إِلَّا
 إِنَّهُمْ فِي مُرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ وَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْ شَهِيدٌ^{٢٤}

47. (நபியே) மறுமை நாள்பற்றிய அறிவு அவன் பக்கமே திருப்பப்படும், அவன் அறிவில் இல்லாது, கணிகளில் எதுவும் அதன் பாளைகளிலிருந்து வெளியாவது மில்லை; யாதொரு பெண்ணும் கர்ப்பமாவதுமில்லை; அவன் பிரசவிப்பது மில்லை; மேலும், என் னுடைய இளையாளர் கள் எங்கே? என் று அவன் அவர்களை அழைக்கும் நாளில், "எங்களில் (அதற்கு) சாட்சி கூறுவோர் ஒருவருமே ஜில்லையென் று நாங்கள் உனக்கு அறிவித்துவிடுகின்றோம்" என் று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

48. இன்னும் (இதற்கு) முன்னர் அவர்கள் (வணக்கத்திற்குரிய தெய்வங்களென) அழைத்துக் கொண்டிருந்தனவை (யாவும்) அவர்களை விட்டு மறைந்து விடும்; தங்களுக்கு (தத்பரி) ஓடுமிடமும் இல்லை என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

49. (பிரார்த்தித்து) நன்மையைக் கேட்பதில் மனிதன் (ஒரு பொழுதும்) சோர்வடையமாட்டான்; இன்னும் அவனை (ஒரு) தீமை தொடுமானால் அப்பொழுது அவன் நம்பிக்கையிழந்தவன், நிராகசையானவன்.

50. அவனைத் தொட்டிருந்த கெடுதிக்குப் பின்னர், நம்பிடமிருந்து அருளை அவனுக்கு நாம் கவைக்கச் செய்தால் இது எள்ளக்குரியதே என்றும், மறுமை நாள் நிலைபெறக்கூடியது என நான் எண்ணவில்லை என்றும், (அவ்வாறு மறுமை ஏற்பட்டு) என் இரட்சகளிடம் நான் திருப்பிக் கொண்டு போகப்பட்டாலும், அவனிடத்தில் நிச்சயமாக எனக்கே நன்மை உண்டு என்றும் நிடமாகக்கூறுகிறான்; எனவே, நிராகரித்தோர்க்கு அவர்கள் செய்தவற்றை (அந்தநாளில்) நிச்சயமாக நாம் தெரிவிப்போம்; அன்றியும், கடினமான வேதனையிலிருந்து அவர்களை நிச்சயமாக நாம் கவைக்கச் செய்வோம்.

51. இன்னும், நாம் அருட்கொடையை மனிதனுக்கு நல்கினால் (நம்மை) அவன் புறக்கணித்து, தன் பக்கமே (திரும்பி முற்றிலும் நன்றி செய்யாது) தூரமாகி விடுகிறான். மேலும், அவனை (ஏதும்) கெடுதி தொட்டால், வெகு நீண்ட பிரார்த்தனையுடையவனாகின்றான்.

52. அ(வ் வேதமான)து அல்லாற்விடமிருந்துள்ளதாக இருந்து, பின்னர் இதை நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டால், (உங்கள் நிலை என்னவாகும் இவ்வாறு) தூரமான பிரிவினையில் இருக்கும் அவனைவிட மிகவழிகெட்டவன் யார் என்பதை எனக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று (நபியே) நீர் கேட்பிராக!

53. நிச்சயமாக (வேதமாகிய) இது, உண்மையான துதான் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவாரும் வரையில், (உலகின் பல பாகங்களிலும், அவர்களிலும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளை அவர்களுக்கு நாம் காண்டிப்போம், (நபியே) உமதிரட்சகளுக்கு நிச்சயமாக அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் (அதுபற்றி நன்கறிந்து) சாட்சியாக இருக்கிறான் என்பது போதுமானதாக இல்லையா?

54. நிச்சயமாக அவர்கள், தங்கள் இரட்சகளை சந்திப்பதைப்பற்றி சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை (நபியே நீர்) அறிந்து கொள்ளீராக! நிச்சயமாக அவன், ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் (தன் அறிவால்) சூழ்ந்து (அறிந்து) கொண்டிருக்கிறான் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளீராக!

مِنْ حَيْثُ شِئْتَ وَهُنَّ مُسْوَاتٌ لَكُمْ بَعْدَ
مِنْ حَيْثُ شِئْتَ لِبَعْدَهُ لَا تُنْهَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

حَمْرَ عَسْقَ① كَذِلِكَ يُوحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَا
إِلَهُ إِلَّا رَبُّ الْعِزَّةِ الْعَلِيُّ② كَمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ③ تَحَادُدُ السَّمَاوَاتِ يَتَفَطَّرُونَ مِنْ فَوْقَهُنَّ وَالْمَلِكَةُ
يُسَيِّدُهُنَّ بِمُحَمَّدَ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِنَّ فِي الْأَرْضِ الْأَكَانَ
اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ④ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ
حَفِظُوا عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بُوَكِيلٍ⑤ وَكَذِلِكَ أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ قُرْآنًا أَعْرَبَ بِيَّنَاتِ التَّنْذِيرِ أَمَّا الْقُرْآنِ وَمَنْ حَوْلَهَا فَتَذَرُّرِيْمَ
الْجَمِيعُ لَارِيبٌ فِيهِ طَقْرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ⑥ وَأَوْ
شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مِنْ يَشَاءُ
فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ⑦ أَمَّا اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ⑧ وَمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ذُلِكُمُ اللَّهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكِّلُتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ⑨

அத்தியாயம் : 42

அவ்வுரூபா – கலந்தாலோசித்தல்

வசனங்கள் : 53 மக்கீ ருக்ள்கள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுமின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. ஹா மீம்
2. அய்ண் சின் காஃப்
3. (நபியே! யாவரையும்) மிகைத்தவனான்; தீர்க்கமான அறிவுடையவனான அல்லாஹு உமக்கும், உமக்கு முன்னிருந்தவர் கணக்கும் இவ்வாறே (தன்னுடைய வசனங்களை) வழி மூலம் அறிவிக்கிறான்.
4. வானங்களிலுள்ளவைகளும், பூமியிலுள்ளவைகளும் அவனுக்கே உரியவையாகும்; (யாவரையும் விட) அவனே மிக்க உயர் வானவள்; மிக மகத்தானவன்.
5. (அல்லாஹுவின் மகத்துவத்தால்) வானங்கள் – அவற்றின் மேற்புறத்திலிருந்து பின்துவிட சமீபிக்கும்; மலக்குகளும் (பயந்து) தங்களிரட்சகனின் புகளைழக் கொண்டு துதி செய்து, பூமியில் உள்ளவர் களுக்காக பாவமன்னிப்புத் தேடுகின்றனர்; நிச்சயமாக அல்லாஹுவே, மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க கிருபையுடையோன் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்துகொள்விராக!
6. அன்றியும், அவனைத்தவிர (தங்களுக்குப்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டார்களே அத்தளகயவர்கள் – அல்லாஹு அவர்களின் செயல்களை கவனித்தவனாக இருக்கின்றான்; (நபியே!) அவர்கள் (காரியத்தின்) மீது நீர் பொறுப்பாளரும் அல்லர்.
7. மேலும் அவ்வாறே “நகரங்களின் தாய் (ஆதிய மக்காவில் உள்ளோரு) க்கும், அதைச் சூழ உள்ளோராகிய அகிலத்தார் யாவு) குக்கும், நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பதற்காகவும், அதில் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி (மனிதர்கள்) ஒன்று திரட்டப்படும் (மறுமை) நாளைப்பற்றியும் நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பதற்காகவும் அரபி (மொழி) க் குரு ஆனை உமக்கு நாம் (வல்லியின் மூலம்) அறிவித்தோம். (அந்தாளில்) ஒரு கூட்டத்தார் சுவளத்திலும், ஒரு கூட்டத்தார் நரகத்திலும் (இருப்பார்கள்).
8. அன்றியும் அல்லாஹு நாடியிருந்தால், அவர்களை (இரே மார்க்கத்தையுடைய) ஒரே சமுதாயத்தினராக ஆக்கியிருப்பான்; எனினும், தான் நாடியவர்களை தள் அருளில் அவன் புகச் செய்வான்; அநியாயக்காரர்களோ – அவர்களுக்குப் பாதுகாவலனும் இல்லை; எந்த உதவியாளனும் இல்லை.
9. (நபியே! அவ்வாறுவாகிய) அவனைத்தவிர (வேறு) பாதுகாவலர்களை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டனரா? (அது சரியல்ல) ஆகவே, அல்லாஹு அவன் (ஒருவன்) தான் (உண்ணமயான) பாதுகாவலர்; அவனே மரணித்தோர உயிர்ப்பிக்கிறான்; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.
10. இன்னும் (நபியே! அவர்களிடம் நீர் கூறுவிராக) நங்கள் எவ்விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடுகொண்டிருக்கிறார்களோ, அதன்தீர்ப்பு அல்லாஹுவின் பக்கமே இருக்கின்றது; அந்த அல்லாஹுதான் என் இரட்சகன்; அவன்மீதே (என்னுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்துமுழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறேன்; இன்னும் அவளாவிலேயே (வழிபட்டு) நான் திரும்புவேன்.

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 مِّنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذْرُوكُمْ فِيهِ لَمَّا كَانَ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيمُ الْبَصِيرُ^{١١} كَمَا مُقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُبَسِّطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِحُكْمِ شَيْءٍ عَلَيْهِ^{١٢} شَرَعَ لَكُمْ
 مِّنَ الدِّينِ مَا وَطَّنَ لَكُمْ نُوحًا وَالَّذِي أَوْجَبْنَا إِلَيْكُمْ وَمَا
 وَصَبَّنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَ
 لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ^{١٣} كَبَرَ عَلَى النَّشِيرِ كِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
 يُحِبُّ إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ^{١٤} وَمَا
 تَفَرَّقُوا إِلَّا مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَلَوْلَا
 كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ إِلَى أَجَلِ مُسَمَّى لَفِضْيِ بَيْنَهُمْ وَ
 إِنَّ الَّذِينَ أُورْثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَكُفَّارٌ شَكِّيْلُهُمْ مُرِيبٌ^{١٥}
 فَلَذِكْرِيْقَادِعٌ وَاسْتِقْرَمُ كَمَا أَمْرَتَ وَلَا تَشْبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
 وَقُلْ أَمَدَّتْ بِسَاكِنَنَّ اللَّهِ مِنْ كِتَابٍ وَأَمْرَتْ لِلْعُدْلِ
 بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا
 حُجَّةٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُ إِنَّمَا إِلَيْهِ الْمَصِيرُ^{١٦}

11.(அவனே) வானங்களையும், பூமியையும் புதிதாகப் படைத்தவன்; உங்களுக்காக உங்களிலிருந்தே ஜோடி(களானவிட)களையும், கால்நடைகளிலிருந்து ஜோடிகளையும் அவன் ஆக்கி, அதைக்கொண்டு (இன உற்பத்திகளை இவ்வாரே பெருக்கி) உங்களை அவன் அதில் பரவச செய்கிறான்; அவனைப்போன்று எப்பொருளும் இல்லை; அவனே(யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன்; பார்க்கிறவன்.

12. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் (களஞ்சியங்களின்) சாவிகள் அவனுக்கே உரியதாகும். அவன் நாடியவர்களுக்கு உணவை (சம்பத்தை) விரிவாக்குகின்றான்; அளவோடும் கொடுக்கிறான்; நிச்சயமாக அவன், ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்களிகிறவன்.

13. (விகவாசிகளே!) மார்க்கத்திலிருந்து நூற்றுக்கு எதனை அவன் உபதேசித்தானோ, அதனையே உங்களுக்கு அவன் மார்க்கமாக்கி இருக்கின்றான்; ஆகவே, (நபியே!) நாம் உமக்கு வறீரூலம் அறிவித்ததும், இப்ராஹீம், மூஸா, ஈஸா ஆகியோருக்கு நாம் உபதேசித்ததும் (என்னவென்றால்) "நீங்கள் (ஏகதெய்வைக் கொள்ளக்கூடிய சத்திய) மார்க்கத்தை நிலை நிற்றுத்துங்கள்; நீங்கள் அதில் பிரிந்தும்விடாதீர்கள் (என்பதேயாகும்); ஆகவே இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போர்களுக்கு, அவர்களை எதன் பால் நீர் அழைக்கின்றிரோ அது பளவாகத் தெரிகிறது. அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களை தன் பக்கம் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறான்; அவன் பக்கம் மீன்வோருக்கு நேர் வழியும் காட்டுகிறான்.

14. அவர்கள் தங்களுக்கிடையிலுள்ள பொறாமையால் தங்களிடம் (வேத) அறிவு வந்த பின்னரே தவிர, (இம்மார்க்கத்தில்) அவர்கள் பிரிந்து விடவில்லை. (அவர்களுக்குரிய தீர்ப்பு) ஒருகுறிப்பிடப்பட்ட தவணைவரைதான் என்று உமதி ரட்சகனுடைய வாக்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்களுக்கிடையில் (இதுவரை) தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கும்; இன்னும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குப் பின்னர், அவ்வேதத்திற்கு அனந்தரக்காரர்களாக ஆக்கப்பட்டார்களே, அத்தகையோர் அ(வ்வேதத்திலிருந்து அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள்.

15. ஆகவே, அதற்காக சத்தியமார்க்கத்தின்பால் அவர்களை) நீர் அழைப்பீராக! நீர் ஏவப்பட்ட பிரகாரம் நிலைத்தும் நிற்பீராக! அவர்களுடைய மனோ இச்சைகளையும் நீர் பின்பற்றாதீர்; இன்னும்! அவர்களிடம்) நீர் சூறுவீராக! அல்லாஹ் வேதத்திலிருந்து எதனை இறக்கி வைத்தானோ, அதனையே நான் விகவாசிக்கின்றேன்; உங்களுக்கிடையில் நீதமாகவேதீர்ப்பளிக்குமாறு நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்; அல்லாஹ் (தான்) எங்கள் இரட்சகனும் உங்கள் இரட்சகனுமாவான்; எங்கள் செயல்கள் எங்களுக்கு; உங்கள் செயல்களோ உங்களுக்கு; எங்களுக்கிடையிலும் உங்களுக்கிடையிலும் யாதொரு தர்க்கமும் இல்லை; நம்மிடையே(மறுமையில்) அல்லாஹ் ஒன்று சேர்ப்பான்; அவன்பக்கமே நாம் யாவரும்) திரும்பிச் செல்ல வேண்டியதிருக்கிறது.

وَالَّذِينَ يُحَاجُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا سَتَّحِبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
 دَاهِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَمْ يَعْلَمْ عَذَابَ شَيْءٍ^(١)
 اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعْنَ السَّاعَةِ قَرِيبٌ^(٢) يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ امْنَوْا مُشْفُقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَهْمَالَ الْحَقِّ
 إِلَّا أَنَّ الَّذِينَ يُمَارِوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ^(٣)
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادَهِ يَرْتَاقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ^(٤)
 مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرَثَ الْأُخْرَى نَزِدْ لَهُ فِي حَرَثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرَثَ الدُّنْيَا نُوَرِّتْهُ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْأُخْرَى
 مِنْ نَصِيبٍ^(٥) أَمْ لَهُ شُرُكَوُا شَرَّ عَوْالَمٌ مِنَ الْدِينِ
 مَا لَهُ يَاذْنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^(٦) تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 امْنَوْا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ فِي رَوْضَتِ الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا
 يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَيْرُ^(٧)

16. இன்னும், அல்லாஹ்வி(ன் விஷயத்தி)ல் (விசுவாசிகளால்) அவன் து அழைப்பிற்கு பதில் கருப்பட்டபின்னர் தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர் களுடைய தர்க்கம் அவர் களின் இரட்சகளிடம் வீணானதாகும்; அவர்களின்மீது (அல்லாஹ்வின்) கோபமும் உண்டு, கடினமான வேதனையும் அவர்களுக்குண்டு.

17. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவன் தான் உண்மையைக்கொண்டு (இவை) வேதத்தையும், நீத்தையும் இறக்கிவைத்தான்; (நபியே) மறுமை நான் சமீபத்தில் இருக்கலாம் என உமக்கு அறிவிப்பது எது?

18. (மறுமைநாளான) அதனை நம்பிக்கைக் கொள்ளாதவர்கள் அதைப்பற்றி (எப்போதுவரும், என்று) அவசரப்படுகின்றனர்; மேலும், விசுவாசம் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் அதனைப்பற்றி பயந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள்; இன்னும் நிச்சயமாக, அது (வருவது) உண்மைதான் என்றும் அவர்கள் அறிவார்கள்; நிச்சயமாக மறுமையைப்பற்றி சந்தேகத்தி விருக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், வெகு தூரமான வழிகேட்டில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை (நபியே நீர்) அறிந்துகொள்வீராக.

19. அல்லாஹ், தன் அடியார்களை அண்பாகக் கவனித்து வருபவன். (ஆகவே) அவன் நாடியவர்களுக்கு (வேண்டிய) உணவளிக்கிறான்; அவனே பலமிக்கவன் (யாவரையும்) மிகைத்தோன்.

20. (தன் செயலின் மூலம்) எவர் மறுமையின் விளைச்சலை (பயனை) நாடுகின்றாரோ, அவருடைய விளைச்சலில் நாம் அவருக்காக அதிகப்படுத்து வோம்; இன்னும் எவர் இம்மையின் விளைச்சலை_(பயனை மட்டும்) நாடுகின்றாரோ, நாம் அவருக்கு அதிலிருந்து கொடுக்கின்றோம்; அவருக்கு மறுமையில் யாதொரு பாத்தியதையுமில்லை.

21. மார்க்கத்தில் அல்லாஹ் எதற்கு அனுமதியளிக்கவில்லையோ அதை அவர்களுக்கு மார்க்கமாக்கி வைக்கக்கூடிய இளையாளர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றார்களா? (குலி கொடுப்பது மறுமை நாளில் தான் என்ற) தீர்ப்புப்பற்றிய (அல்லாஹ்வுடைய) வாக்கு இல்லாதிருந்தால், அவர்களுக்கிடையில் (இது வரையில்) தீர்ப்பளிக்கப்பட்டே இருக்கும்; நிச்சயமாக (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்கள்_ அவர்களுக்குத்துண்டிருத்தும் வேதனை உண்டு.

22. (நபியே) அநியாயக்காரர்களை_ தாங்கள் சம்பாதித்ததிலிருந்து (தங்களுக்கு என்ன ஏற்படுமோ என) பயந்து கொண்டிருப்பவர்களாக (அந்தாளில்) நீர் காண்பீர். அதுவோ அவர்களுக்கு நிகழக்கூடியதாக உள்ளது; இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், சுவனபதிகளின் பூங்காவனங்களில் இருப்பார்கள்; அவர்களுடைய இரட்சக னிடத்தில் அவர்கள் நாடியவை அவர்களுக்குண்டு; அதுவே மிகப்பெரும் பேரருளாகும்.

ذلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ أَنَّهُ عِبَادَةُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَحَاتِ
 قُلْ لَا أَسْلِكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا المُوَدَّةُ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفُ
 حَسَنَةً تُزِدُّهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ أَمْ يَقُولُونَ
 افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذَبًا قَالُ يَسِيرًا اللَّهُ يَعْلَمُ عَلَى قَبْلِكَ وَيَعْلَمُ
 اللَّهُ الْبَاطِلُ وَيَعْلَمُ الْحَقَّ بِحَكْمَتِهِ إِنَّهُ عَلَيْهِ مِنَ الدَّارِصِدُونَ
 وَهُوَ الَّذِي يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنِ عِبَادَةٍ وَيَعْفُوُ عَنِ السَّيِّئَاتِ
 وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَيَسْتَحِيْبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّلَحَاتِ
 وَيَرِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكُفَّارُ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَلَوْ
 بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادَةٍ لَبَغْوَافِ الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدْرِ
 مَا يَشَاءُ إِنَّهُ يَعْبَادُهُ خَيْرٌ بِصِيرَتٍ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ
 مِنْ بَعْدِ مَا قَطَنُوا وَيَسْرِ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ وَ
 مِنْ أَيْمَانِهِ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا يَبْثَثُ فِيهِمَا مِنْ دَائِرَةٍ
 وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ وَمَا أَصَابُكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا
 كَسَبْتُ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوُ عَنْ كُثُرَتِهِ وَمَا أَنْتُ بِمُعْجِزَتِهِ
 فِي الْأَرْضِ هُوَ مَالُكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ وَلَيْ وَلَا نَصِيرٌ

23. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்ததன் அடியார்களுக்கு அல்லாஹ் நன்மாராய்ங்கறுவதும் அதுவே(நபியே) நீர் கூறுவிராக: "பந்துக்களில் நட்பைத் தவிர இதற்காக நான் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை," எவர் ஒரு நன்மை செய்கிறாரோ அவருக்கு நாம் அதில் (மேலும்) நன்மையை அதிகப்படுத்துவோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், நன்றி பாராட்டுகிறவன்.

24. (நபியே) அல்லாஹ் விளையித்து அவர் பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறு) விரார் என்று அவர்கள் (உம்மைப்பற்றிக்) கூறுவின்றார்களா? அல்லாஹ் நாடினால், உமது இதயத்தில் முத்திரையிட்டுவிடுவான்; அல்லாஹ் வோ பொய்யை அழித்துவிடுகிறான்; இன்னும், தன் வார்த்தைகளைக்கொண்டு உண்மையை நிலவநிறுத்துவான்; நிச்சயமாக அவன், நெஞ்சங்களில் உள்ளவைகளை நன்கநிகிறவன்.

25. மேலும் அவன் எத்தகையவனென்றால், தன் அடியார்களின் தவ்பாலை (பாவமீட்சியை) அவனே ஏற்றுக்கொள்கிறான்; தீயவைகளை மன்னித்தும் விடுகின்றான்; நீங்கள் செய்பவைகளையும் அவன் நன்கநிகிறான்.

26. அன்றியும் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்தோர் (களின் பிரார்த்தனை) களுக்கும் பதிலளித்து, தன்னுடைய பேரருளினிருந்து (இன்னும்) அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்துகின்றான், இன்னும் நிராகரிப்போர் அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு.

27. அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு (அவர்களின் தேவைக்குமேல்) உணவை (சம்பத்தை) விரிவாக்கி (கொடுத்து) விட்டால், அவர்கள் பூமியில் அட்டுழியும் செய்துவிடுவார்கள். எனினும், (அவர்களின் தேவைக்குத் தக்கவாறு) தான் நாடிய அளவைக்கொண்டு (வானத்திலிருந்து) இறக்கிவைக்கிறான்; நிச்சயமாக அவன், தன் அடியார்களைப்பற்றி நன்கு உணர்பவன்; (அவர்களுடைய செயலைப்) பார்க்கிறவன்.

28. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், அவர்கள் நிராசையடைந்து விட்டின்ஸர், மழையை அவன் இறக்கிவைக்கின்றான்; மேலும், தன்னுடைய அருளைப் பரப்புகிறான். அவனே புகழுக்குரிய பாதுகாவலன்.

29. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்திருப்பதும், ஜார்வளவற்றிலிருந்து அவை இரண்டிலும் பரவச் செய்திருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; இன்னும், அவன் நாடிய போது (அவை இறந்தபின்னர்) அவை களை ஒன்று சேர்ப்பதின் மீது ஆற்றலுடையவன்.

30. மேலும், துள்பத்தால் எது உங்களை வந்தடைந்தாலும், உங்கள் கரங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்ட (காரணத்தினாலாகும், (உங்களைப் பிடிக்க வேண்டிய வற்றிலிருந்து) பெரும்பாலானவற்றை அவன் மன்னித்தும் விடுகிறான்.

31. நீங்களோ பூமியில் (அல்லாஹ் வாகிய அவனை) இயலாமையில் ஆக்கிலிடுபவர்களல்லர்; மேலும், அல்லாஹ் வையைன்றி, உங்களுக்கு எந்த பாதுகாவலனும், உதவிபுரிபவனும் இல்லை.

وَمِنْ أَيْتَهُ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ إِنْ يَشَاءُ يُكَسِّكُ الرِّيحَ
 فَيُظْلِلُنَّ رَوَادِهِ عَلَى ظَهْرِهِ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْتَ لِكُلِّ صَبَارٍ
 شُكُورٍ ۝ أَوْ يُوْنِقُهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمُ
 الَّذِينَ يَعْجَدُونَ فِي أَيْتَامَ الْهُمَّةِ مِنْ حَمِيعِهِنَّ ۝ فَمَا أُوتِيدُ
 مِنْ شَيْءٍ فَنَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝ وَمَا يَعْنَدُ اللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى
 لِلَّذِينَ امْتَوْا وَعَلَى رَبِّهِمْ تَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَجْتَبِيُونَ
 كَبِيرًا لِإِثْرِهِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۝
 وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى
 بَيْنَهُمْ وَمِنَارٌ فِيهِمْ يَنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ
 الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝ وَجَزَّاً وَاسِيَّةً سَيِّئَةً مِثْلُهَا
 فَهُنَّ عَفَافًا أَصْلَحُهُ فَاجْرَةٌ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَيُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝
 وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ طُلُمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
 سَيِّئَلٍ ۝ إِنَّهَا السَّيِّئَلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَ
 يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۝ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمَنْ عَزَمَ الْأُمُورَ ۝

32. இன்னும், மனவகளைப்போன்று கடலில் செல்லும் கப்பல்களும், அவற்றைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்.

33. அவன் நாடினால் காற்றை நிறுத்திவிடுவான்; அப்போது அதன் மேல் பரப்பின் மீது (இருந்தவாறே அசைவற்று) நின்றவையாக அவன் ஆசிவிடும்; அதிகமாகப் பொறுமை கொள்வோர், நன்றி செலுத்துவோர் ஆகிய ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

34. அல்லது அவர்கள் தேழிக் கொண்ட (தி) விளையின் காரணமாக, அவைகளை(கடலில்) அவன் (முழுகடிக்கச் செய்து) அழித்துவிடுவான்; (அவர்கள் செய்த பாவங்களில்) அனேகவற்றை அவன் மன்னித்தும் விடுகின்றான்.

35. மேலும், நம்முடைய அத்தாட்சிகளில் தர்க்கம் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்(நம்முடைய பித்தியிலிருந்து) தப்ப அவர்களுக்கு எந்த வழியுமில்லை என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள்.

36. ஆகவே, எப்பொருளிலிருந்தும் நீங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது (நிலையற்ற) இவ்வுலக வாழ்க்கையின் (அந்ப) சுகங்களே; விசுவாசங்கொண்டு, தங்கள் இரட்சகளின் மீது (நங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்போருக்கு, அல்லாதற்கிடத்தில் உள்ளது மிக்கமேலான துமி, மிக நிலையான துமாகும்.

37. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் பெரும் பாவங்களையும், மானக்கேடான விலையங்களையும் தவிர்த்துக்கொள்வார்; இன்னும் அவர்களுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டால் (பழி தீர்க்காது) மன்னித்து விடுவார்கள்.

38. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகளின் கட்டளைகளை ஏற்று தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள்; (இத்தகையோர்) இவர்களின் காரியமோ தங்களுக்குள் கவந்தாலோ வித்தலாக இருக்கும்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

39. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுக்கு (மற்றவர்களால்) அக்கிரமம் ஏற்பட்டால், அதற்கு அவர்கள் (வரம்பு மீறாமல் தனக்கு அக்கிரமம் செய்தவர்களைத் தண்டிப்பதில்) உதவி பெறுவார்.

40. தீமைக்குக் கூலி (யாக) அதைப் போன்ற தீமையோயாகும்; அவால் எவரேலும் (பிறரின் அக்கிரமத்தை) மன்னித்து (அவருடன்) சமாதானம் செய்து கொண்டால், அவருடைய கூலி அல்லாதற்கிண் மீது (கடமையாக) இருக்கின்றது; நிச்சயமாக, அவன் (இதற்கு மாறாக) அநியாயம் செய்வோர்களை நேசிக்கமாட்டான்.

41. இன்னும் எவர், தமக்கு அக்கிரமம் இழைக்கப்பட்ட பின் (அதே அளவு பழி தீர்த்துக் கொள்வதற்கு) தவி பெற்றுக்கொண்டாரோ— அத்தகையோர் அவர்களின் மீது (குற்றம் கமத்த) யாதொரு வழியும் இல்லை.

42. (குற்றம் கமத்த) வழி ஏற்படுவதெல்லாம் மனிதர்களுக்கு அநியாயம் செய்து நியாயின்றி பூரியில் கொடுமை செய்கிறார்களே, அவர்கள் மீதுதான்; அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு மிகத்துண்டுறுத்தும் வேதனையுண்டு.

43. மேலும், எவரொருவர் (பிறரால் பாதிக்கப்பட்ட பின்) பொறுத்துக் கொண்டு, மன்னித்தும்விட்டால், நிச்சயமாக இது, காரியங்களில் மிக்க உறுதியானதாகும்.

وَمَنْ يُصْلِلُ اللَّهُ فَهَا لَهُ مِنْ قَدِيرٍ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّلَمِينَ
 لَتَارًا وَالْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍ مِنْ سَيِّلٍ^{١٦} وَتَرَاهُمْ
 يُعْرُضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَنَ مِنَ الدُّلُّ يُنْظَرُونَ مِنْ طَرْفٍ حَقِيقَةٍ
 وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِيرَينَ الَّذِينَ حَسِرُوا أَنفُسُهُمْ وَأَهْلُهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمةِ الْأَكْبَرِ الظَّلَمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيدٍ^{١٧} وَمَا كَانَ لَهُمْ
 مِنْ أُولَيَاءِ يُنْصَرُونَ وَهُمْ مِنْ دُونِ الْكُوَفَّةِ وَمَنْ يُصْلِلُ اللَّهُ فَهَا لَهُ
 مِنْ سَيِّلٍ^{١٨} إِسْتَحْيِيُّوا الرَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَامِرَدَلَهُ
 مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ شَلْجَاجِيَّةِ مَيِّدٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ شَكِيرٍ^{١٩} فَإِنْ أَعْرَضُوا
 فَهَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَقِيقَةً أَنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغَةُ وَإِنَّ أَذَادَ فَنَّا
 إِلَانْسَانَ مِنْ تَرَحْمَةٍ فَرَحَ بِهَا وَإِنْ تُصْبِهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمْتُ
 أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ إِلَانْسَانَ كَفُورٌ^{٢٠} لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لِيَهُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا نَحْنُ أَنَا وَيَهُ لِمَنْ يَشَاءُ الَّذِي كُوَرَ^{٢١}
 أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرًا نَّا وَإِنَّا نَحْنُ أَنَا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَرَقِيمًا إِنَّهُ عَلَيْهِ
 قَدِيرٌ^{٢٢} وَمَا كَانَ لِيَشَرِّأَنْ مُنْكَلْمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيَا أَوْ مَنْ قَرَأَيْ
 حِجَابَ أَوْ يُرِسَّلَ رَسُولًا فَيُوحَى بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَى حِكْمَتِهِ^{٢٣}

44. இன்னும் எவ்வரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டு விடுகிறானோ அதற்குப் பின்னர், அவருக்குப் பாதுகாவலர் எவ்ருமில்லை; மேலும், (நபியே) வரம்பு மீறி) அநியாயம் செய்தவர் கள், வேதனையைக் கண்டு விட்ட சமயத்தில், "(அங்கிருந்து) திரும்பிச் செல்ல ஏதாகிலும் வழியுண்டா?" என்று அவர்கள் கூறுவதை நீர் காண்பீர்.

45. இன்னும், சிறுமையினால் (தலை தாழ்த்திப்) பணிந்தவர்களாக, மறைவாகக் கடைக் கண்ணால் நோட்டமிட்டவர்களாக (நரகமாகிய) அதன் மீது அவர்கள் எடுத்துக்காட்டப்படுவார்களாக அவர்களை (நபியே நீர்) காண்பீர்; இன்னும் விசுவாசங்கொண்டோர், "நிச்சயமாக நஷ்டமடைந்தவர் கள், மறுமை நாளில் தங்களுக்கும் தம் குடும்பத்தினருக்கும் நவ்த்தைத் தேடிக் கொண்டவர்கள் தான்" என்று (அப்போது) கூறுவார்கள்; நிச்சயமாக (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்கள் நிலையான வேதனையில் இருப்பார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளிராக!

46. (அந்தாளில்) அல்லாஹ் வையன்றி அவர்களுக்கு உதவிசெய்கின்ற பாதுகாவலர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கவுமாட்டார்கள்; இன்னும், எவ்வரை அல்லாஹ் வழிகேட்டில் விட்டு விட்டானோ, அவருக்கு (அதிலிருந்து விடுபட) யாதொரு வழியில்லை.

47. அல்லாஹ் விடமிருந்து மற்றெவராலும் தடுக்கமுடியாத (கியாம) நாள் வருவதற்கு முன்னதாகவே, உங்கள் இரட்சகனுக்குப் பதிலளியுங்கள்; அந்தாளில் உங்களுக்கு யாதொரு ஒதுங்கு மிடமும் இராது; (உங்கள் பாவங்களை) நீங்கள் மறுப்பதும் உங்களுக்கில்லை.

48. ஆகவே, (நபியே!) அவர்கள் புறக்கணித்து விட்டால் (நீர் கவலையுறாதீர்; ஏனென்றால்) அவர்களைப் பாதுகாப்போராக நாம் உம்மை அனுப்பவில்லை; (நம் தாலை) எத்திவைப்பதைத்தவிர (வேறெதுவும்) உம்மீதில்லை; இன்னும், நிச்சயமாக நாம் நம் மிடமிருந்து அருளை மனிதனுக்கு நாம் கவைக்கச் செய்தால், அதனைக்கொண்டு அவன் மகிழ்ச்சி அடைகிறான்; அவர்களுடைய கரங்கள் முற்படுத்திய (பாவத்தின் காரணத்தால்), அவர்களைத் தீங்குப்பிடித்தால், நிச்சயமாக மனிதன் (நன்றி கெட்டவனாகி அல்லாஹ் வையே) நிராகரிப்பவனாக இருக்கிறான்.

49. வான்கள்மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹ் வுக்கே உரியதாகும்; அவன் நாடியல்லற அவன் படைக்கிறான்; (ஆகவே) அவன் நாடியவர்களுக்குப் பெண் மக்களை அன்பளிப்புச் செய்கிறான்; அவன் நாடியவர்களுக்கு ஆண் மக்களை அன்பளிப்புச் செய்கிறான்.

50. அல்லது, ஆண்மக்களையும், பெண்மக்களையும் கலந்தே கொடுக்கின்றான்; அன்றியும், அவன் நாடியவர்களை மலடாகவும் ஆக்கி விடுகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தவன்; (தான் விரும்பியதைச் செய்ய) மிகக் குற்றலுடையவன்.

51. வறீயின் மூலமோ, அல்லது திரைக்கு அப்பாலிருந்தோ; அல்லது ஒரு தூதரை அனுப்பியோ தவிர எந்த மனிதருக்கும் அல்லாஹ் அவருடன் பேசுவது (சாத்தியம்) இல்லை (அத்தூதர்); அவன் நாடியதை அவன் அனுமதி கொண்டு அவர் அறிவிப்பார்; நிச்சயமாக அவன், மிகக்காரணமான அறிவுடையவன்.

وَكَذِلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَلَا إِلَهَ مَانُولِكُنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا لَّهُدِيَ بِهِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِنَا
وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ^{٤٧} صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ^{٤٨}

سُرُورٌ لِفَتْحِكَهِ تَسْبِيحٌ لِنَعْمَانٍ وَسُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
حَمْدٌ^{٤٩} وَالْكِتَابُ الْبَيِّنُ^{٥٠} إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّلْعَلْمِ
تَعْقِلُونَ^{٥١} وَإِنَّهُ فِي أُمُّ الْكِتَابِ لَدِيَنَا الْعَلِيُّ حَكِيمٌ^{٥٢} افْنَضْرُبُ
عَنْكُمُ الَّذِينَ كُرَصَّعُوا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مَسْرُوفِينَ^{٥٣} وَكُمْ أَرْسَلْنَا
مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ^{٥٤} وَمَا يَاتِيهِمْ مِّنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ^{٥٥} فَإِنَّا هُنَّا أَشَدُّ مِنْهُمْ بِطْشًا وَمَضِيَ مَثَلُنَا
الْأَوَّلِينَ^{٥٦} وَلَيْسَ سَالْتُهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولُنَّ
خَلَقْنَّ الْعَزِيزُ^{٥٧} عَلِيُّهِ^{٥٨} الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ
جَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لِّعِلْمِكُمْ تَهْتَدُونَ^{٥٩} وَالَّذِي نَرَلَ مِنَ
السَّمَاوَاتِ مَا أَنْقَدَ^{٦٠} فَأَسْهَرْنَا بِهِ بَعْدَهُ مَيْتَانًا كَذِلِكَ مُخْرَجُونَ^{٦١}

52. (நபியே!) இவ்வாறே உமக்கு நம்முடைய கட்டளையில் (குர் ஆணாகிய) உயிரானதை வஹி மூலமாக அறிவிக்கின்றோம்; (இதற்கு முன்னர்) நீர் வேதம் என்றால் என்ன, இன்னும் விசுவாசம் என்றால் என்ன என்பதை அறிந்தவராக இருக்கவில்லை; ஆயினும், (இவ்வேதத்தை உமக்கு வஹி மூலம் அறிவித்து) இதனைப் பிரகாசமாகவும் ஆக்கி, நம் அடியார்களில் நாம் நாடியவர்களுக்கு இதனைக்கொண்டு நாம் நேர் வழி செலுத்துகின்றோம்; (நபியே) நிச்சயமாக நீர், (மனிதர்களுக்கு) நேரானவழியின்பால் வழிகாட்டுவீர்.

53. (திட்டமாக இது தான்) அல்லாஹ் வுடைய வழி; அவன் எத்தகையவ என்றால் வானங்களில் இருப்பவையும் பூமியில் இருப்பவையும் அவனுக்கே உரியன், சகல காரியங்களும் அல்லாஹ் விள்ளுப்பு பக்கமே சேரும் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக!

அத்தியாயம் : 43

அல் ஜாக்ருஂப் – அலங்காரம்

வசனங்கள் : 89 மக்கீ ருகூல்கள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்டுடையோன்

அல்லாஹுமின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. ஹா மீம்

2. தெளிவான வேதத்தின் மீது சத்தியமாக;

3. நிச்சயமாக நாம், இதனை நீங்கள் விளக்கி கொள் வதற்காக அரபி மொழியிலான குர் ஆணாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.

4. இன்னும் நிச்சயமாக, இது நம்மிடத்திலுள்ள (லவ்ஹா-ல் மஹ்ர்-ஸ்தூல் என்னும்) தாய் நூலில் (பாதுகாக்கப்பட்டு) இருக்கிறது; (இது வேதங்களில்) மிக்க உயர்வான, ஞானம் நிறைந்ததாகும்.

5. நீங்கள் வரம்பு மீறிய சமூகத்தவராகி விட்டார்கள் என்பதற்காக, (வேதத்தின்) நினைவுறுத்தலை உங்களை விட்டு முற்றாக்கநாம் தடுத்துவிடுவோமா?

6. (உங்களுக்கு) முன்னிருந்தசமூகத்தவர் களிலும், நாம் எத்தனையோ நபிமார்களை அனுப்பி இருக்கின்றோம்.

7. எந்த நியீயும் – அவரை அவர்கள் பரிகசிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தே தவிர – அவர்களிடம் வருவதில்லை.

8. பின்னர் இவர்களைவிட மிக்க பலசாலி (களான அவர்) களை நாம் அழித்துவிட்டோம்; (இதற்கு) முன்னிருந்தோரின் உதாரணம் (படிப்பினையாகச்) சென்றே உள்ளது.

9. (நபியே) அவர்களிடம்; "வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன் யார்?" என்று நீர் கேட்டால், (யானவையும்) மிகைத் தவன், நன் கநிகிறவன் (ஆகிய அல்லாஹ்)தான் அவைகளை படைத்தான் என்று நிச்சயமாக அவர்கள் (பதில்) கூறுவார்கள்.

10. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்கு பூமியை (உறுதியான) விரிப்பாக ஆக்கினான்; நீங்கள் (பிரயாணத்தில்) வழிபெறுவதற்காக அதில் பல பாதைகளையும் உங்களுக்காக அவன் அமைத்தான்.

॥ இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், அவன் வானத்திலிருந்து தண்ணீரை அளவோடு இறக்கி வைக்கிறான்; (அல்லாஹ்) நாமே, பின்னர் அதனைக்கொண்டு, இறந்துபோன ஊரை (பூமியை) உயிர்ப்பிக்கின்றோம்; இவ்வாறே நீங்களும் (இறந்த பின்னர் உயிர்கொடுத்து) வெளிப்படுத்தப்படுவீர்கள்.

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ لَهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفَلَكِ وَالْأَنْعَامِ
 مَا تَرَكُونَ ٢٧ لِتَسْتَوَاعُوا عَلَى طُهُورِهِ ثُمَّ تَذَرُّو إِنْعَمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا
 أَسْوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سَبِّحْنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا
 لَهُ مُقْرِنِينَ ٢٨ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا الْمُنْقَلِبُونَ ٢٩ وَجَعَلُوا اللَّهَ مِنْ
 عِبَادَةِ جُزُءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ٣٠ أَمْ أَتَخَذَ مِنَ الْأَيْمَنِ
 بَنْتَ وَأَصْفَنْكُمْ بِالْبَيْنَيْنِ ٣١ وَإِذَا بِشَرَّاحُهُمْ بِسَاضِرَبَ
 لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ٣٢ أَوْ مَنْ يُنْشَوُ
 فِي الْحَلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ٣٣ وَجَعَلُوا الْمَلِكَةَ
 الَّذِينَ هُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا شَاهَدْنَا شَهِيدًا وَأَخْلَقُهُمْ سَتَكْتَبُ
 شَهَادَتَهُمْ وَيُسَلُّونَ ٣٤ وَقَالُوا لَوْشَاءُ الرَّحْمَنِ مَلَعُونٌ ٣٥
 مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنَّهُمْ لَا يَحْرُصُونَ ٣٦ أَمْ أَتَيْنَاهُمْ
 كِتْبًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَهْسِنُونَ ٣٧ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا
 أَبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى أُمَّةٍ اشْرَهُمْ مُهْتَدِّوْنَ ٣٨ وَكَذَلِكَ مَا
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيَّةٍ مِنْ نَزِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتَرْفُوهَا لَا
 إِنَّا وَجَدْنَا أَبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى أُمَّةٍ اشْرَهُمْ مُفْتَدِّوْنَ ٣٩

12. இன்னும் அவன் எத்தகையவளென்றால், அவன்தான் (படைப்பினங்களின்) வகைகளை அவை ஒவ்வொன்றையும் (மனிதனுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில்)படைத்தான்; அன்றியும் கப்பல்களிலிருந்தும், கால்நடைகளிலிருந்தும் நீங்கள் ஏறிச் செல்பவைகளை உங்களுக்காக உண்டாக்கினான்—

13. (ஏறிச் செல்பவைகளான்) அவற்றின் முதுகுளின் மீது நீங்கள் சரியாக அமர்ந்து கொள்வதற்காக; அவற்றின் மீது நீங்கள் அமர்ந்து விட்டால், பின்னர் உங்கள் இரட்சகளின் அருளை நீங்கள் நினைவு கூர்ந்து, "எங்களுக்கு, இதனை வசப்படுத்தித் தந்தவனாகிய அவன் மிக்க பரிசுத்தமானவன்; (இதன் மீது பிரயாணிக்க அவன் வசப்படுத்தித் தந்திராவிட்டால்) இதற்கு சக்திபெற்றவர்களாக நாங்கள் இருக்கவில்லை" என்று நீங்கள் கூறுவதற்காகவும்—

14. இன்னும், "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சகன் பக்கமே திரும்பிச் செல்பவர்களாக இருக்கிறோம்"(என்றும் நீங்கள் பிரார்த்தித்துக் கூறுவதற்காகவும் அவற்றை உங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்யவசதியாக ஆக்கியுள்ளான்).

15. அவர்களோ, அவனுடைய அடியார்களில் ஒரு பகுதியினரை (மலக்குகளை) அவனுக்குப் பெண் சந்ததியினராக) ஆக்குகின்றார்கள்; நிச்சயமாக மனிதன் பகிரங்கமாக நிராகரிப்பவன்.

16. அல்லது(அவ்ஸாஹி) தான் படைத்ததிலிருந்து (தனாக்கென) அவன் பெண் மக்களை எடுத்துக் கொண்டு உங்களுக்கு ஆண்மக்களை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டானா?

17. அர்ரஹ்மானுக்கு அவர்கள் எதை உதாரணமாகக் கூறினார்களோ அதைட்டெண் மக்களில் கொண்டு (அது பிறந்து விட்டதாக) அவர்களில் ஒருவழக்கு நன்மாராயம் கூறப்பட்டால், (பெண் மக்களை விரும்பாத) அவன் (கவுலையினால்) கடுங்கோபம் கொண்டவனாக இருக்கும் நிலையில் அவன் முகம் கருத்துவிடுகிறது.

18. ஆபரணத்திலும் (நிச்காரிப்பிலும்) வளர்க்கப்பட்டு, தன்(சொந்த) விவகாரத்தில்(கூட தன து நிலையை) தெளிவாக எடுத்துக்கூற சக்தியற்ற ஒன்றையா? (பெண் களையா? அவனுக்குச் சந்ததிகள் என்று ஆக்குகிறார்கள்)

19. மேலும், மலக்குகளை_அவர்கள் அர்ரஹ்மானின் அடியார்களாக இருக்கிறார்களோ அத்தகையோரை_அவர்கள் பெண் களாக ஆக்கிவிட்டனர்; (நாம்) அவர்களைப் படைக்கும் பொழுது இவர்கள் (உடனிருந்து) பார்த்துக் கொண்டிருந்தனரா? இவர்களின் காட்சி(நம்பிடத்தில்) எழுதப்படும்; (அதனைப் பற்றி விசாரித்து மறுமையில்) கேள்வியும் கேட்கப் படுவார்கள்.

20. இன்னும் "அர்ரஹ்மான் நாடியிருந்தால், நாம் அவர்களை வணங்வியிருக்க மாட்டோம்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவர்களுக்கு இதைப் பற்றி எவ்வித அறிவுமில்லை; அவர்கள்(பொய்க்) கற்பனை செய்பவர்களே தவிர (வேறு) இல்லை.

21. அல்லது இதற்கு முன்னர் ஏதேனும் ஒரு வேதத்தை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அதனை அவர்கள் (இதற்கு ஆதாரமாக) பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

22. மாறாக, இவர்கள் "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் முதாதையரை ஒரு வழியில் (மார்க்கத்திலிருக்கக்) கண்டோம்; இன்னும் நிச்சயமாக நாங்கள் அவர்களின் அடிச்சகவுக்களின் மீதே பின்பற்றிச் செல்பவர்கள்" என்று கூறியேதவிர நாம் உமக்கு முன்னர் (நம்முடைய) எச்சரிக்கையாளரை அனுப்பவில்லை.

23. இவ்வாறே எந்த ஊருக்கும், அதில் வசதியுடன் வாழ்ந்தவர்கள், "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் முதாதையரை ஒரு வழியில் (இருக்கக்)கண்டோம்; நிச்சயமாக நாங்கள் அவர்களின் அடிச்சகவுக்களின் மீதே பின்பற்றிச் செல்பவர்கள்" என்று கூறியேதவிர நாம் உமக்கு முன்னர் (நம்முடைய) எச்சரிக்கையாளரை அனுப்பவில்லை.

قُلْ أَوْلَوْ جَنَّتُكُمْ بِأَهْدَىٰ وَمَا وَجَدْ شَوَّالِيْهِ أَبَاءَ كُمْ قَالُوا إِنَّا
 بِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كُفَّارُونَ^(١) فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ^(٢) وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمَهُ أَشْنَى
 بَرَآءَ وَمَنَّا تَعْبُدُونَ^(٣) إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِيْنَ^(٤) وَ
 جَعَلَهَا كَلِمَةً بِإِقْرَائِهِ فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ^(٥) إِلَّا مَتَّعْنُ
 هُولَاءِ وَابَاءِهِمْ حَتَّىٰ جَاءُهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ^(٦) وَلَمَّا
 جَاءَهُوَ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَّإِنَّا يَهُ كُفَّارُونَ^(٧) وَقَالُوا إِنَّا
 نُزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيبَتَيْنِ عَظِيمٌ^(٨) أَهُمْ
 يَقُسِّمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ تَعَالَىٰ فَسَمِّنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخَذَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا سُخْرِيَّا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّنَ الْجَمِيعِ^(٩) وَلَوْلَا أَنْ
 يَكُونَ النَّاسُ أَمْمَةٌ وَاحِدَةٌ كَلَّا جَعَلْنَا الْمَنْ كَافِرًا يَالرَّحْمَنِ
 لِيُؤْتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فَضْلَتِهِ وَمَعَارِجَهُ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ^(١٠) وَلِيُؤْتِهِمْ
 أَبْوَابًا وَسُرَّا عَلَيْهَا يَسْكُونُ^(١١) وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا
 مَتَّعْنُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ^(١٢)

24. " உங்கள் முதாளதயரை எதன் மிதிருக்க நீங்கள் கண்ணர்களோ அதைவிட மிகக் நேர் வழியை நான் உங்களுக்குக்கொண்டுவெந்தாலுமா?" என்று (எச்சரிக்கையாளர்கள்) கேட்டார்கள். அ(தற்க)வர்கள், " நீங்கள் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டார்களோ அதை நிச்சயமாக நாங்கள் நிராகரிக்கூடியவர்களே" என்று கூறினார்கள்.

25. ஆதலால், நாம் அவர்களைத்தள்ளித்தோம்; ஆகவே, (நபியே! நம்மால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்களைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை நீர் (கவனித்துப்) பார்ப்பிராக!

26. மேலும், (நபியே) இப்ராஹிம் தம் தந்தை மற்றும் தம் சமூகத்தாரிடம் நிச்சயமாக நான் நீங்கள் வளங்குபவைகளை விட்டும் நீங்கிக்கொண்டேன் என்று கூறியதையும் நினைவு கூர்விராக!

27. எவன் என்னைப் படைத்தானோ அத்தகையவளைத்தவிர! (வேறு யாரையும் வணங்கமாட்டேன்;) ஆகவே, நிச்சயமாக அவனே எனக்கு நேர் வழி கொட்டுவான்.

28. இன்னும், ("லாயிலாஹு இல்லாஹு" எனும் ஏசுத் துவக் கூந்தாள்) அதனை அவர்தன்னுடைய சந்ததியில் நினைத்திருக்கும் வாக்காக ஆக்கிவிட்டார்; அக்கற்றின் பால் அவர்கள் திரும்புவதற்காகவே (அவ்வாறு செய்தோம்).

29. ஆயினும், அவர்களிடம் உண்மையும், தெளிவான தூதரும் வரும் வரையில், அவர்களையும் அவர்களுடைய முதாளதயரையும் சுகமனுபவிக்கச் செய்தேன்.

30. இன்னும் அவர்களிடம் உண்மை வந்த போது, "இது சூனியமே; நிச்சயமாக நாங்கள் இதனை நிராகரிக்கூடியவர்களே" என்று அவர்கள் கூறிவிட்டார்.

31. ("தாயில்ப, மக்கா ஆகிய) இவ்விரண்டு அவர்களிலுள்ள (யாதோரு) பெரிய மனிதரின்மீது இந்தக் குர் ஆன் இறக்கி வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

32. (நபியே) உமதிரட்சகளின் அருளை அவர்களா பங்கிடுகிறார்கள்? இவ்வுலக வாழ்களில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை(த்தேவை)யை அவர்களுக்கிடையில் நாமே பங்கிட்டிருக்கிறோம்; அவர்களில் சிலர், சிலவரை பணியாளர்களாக வைத்துக்கொள்வதற்காக; அவர்களில் சிலவரை (மற்ற) சிலவரை விட தரங்களில் நாம் உயர்த்தியிருக்கிறோம்; உமதிரட்சகளின் அருளோ, அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பதைவிட மிக்க மேலானதாகும்.

33. (நிராகரிப்போருக்கு நாம் வழங்கியதைக் கண்டு மற்ற) மனிதர்கள் (யாவரும் நிராகரிக்கும்) ஒரே சமுதாயமாக ஆகிவிடுவார்கள் என்பது இல்லையென்றால், (அவ்வாறு வாகிய) அர்ரஹம் மானை நிராகரிப்போருக்கு அவர்களின் வீடுகளுக்குரிய முகடுகளையும், எவற்றின் மீது அவர்கள் ஏறிச்செல்வார்களோ அந்தப்படிகளையும் நாம் வெள்ளினால் ஆக்கியிருப்போம்.

34. அவர்களுடைய வீடுகளுக்குரிய வாயில்களையும், எதன் மீது அவர்கள் சாய்ந்து கொண்டிருப்பார்களோ அத்தகைய கட்டில்களையும் (வெள்ளியினால் ஆக்கியிருப்போம்)

35. இன்னும், தங்கமாகவும் (ஆக்கியிருப்போம்; ஆனால்) இவை ஒவ்வொன்றும், இவ்வுலக வாழ்க்கையிலுள்ள சுகங்களே தவிர வேற்றில்லை; உமதிரட்சகளிடத்தில் மறுமையோ பயந்து நடப்பவர்களுக்கு உரியதாகும்.

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ تُفْسِدُ لَهُ شِيَطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ^{١٠}
 وَأَنَّهُمْ لَيَصْدُوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَعْسِبُونَ أَذْمَمْ مُهَتَّدُونَ^{١١}
 حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْكُتَ بَيْتُنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمُشَرِّقَيْنَ
 فِيْسَ الْقَرِينُ^{١٢} وَلَنْ يَنْفَعُكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَاهَمُمُ الْكُفُورُ فِي الْعَذَابِ
 مُشْتَرِكُونَ^{١٣} فَإِنَّتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمَىٰ وَمَنْ كَانَ
 فِيْضَلِّ مُبِينٍ^{١٤} فَإِمَانَذَ هَبَنَ يَكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ^{١٥}
 أَوْ تُرِيكَ الَّذِي وَعَدْ نَحْنُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدُرُونَ^{١٦} فَإِنَّمَا يَكَ
 يَا الَّذِي أُوحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ حِرَاطٍ مُسْتَقِيْعٍ^{١٧} وَإِنَّهُ لَذُكْرٌ
 لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ شُئُلُونَ^{١٨} وَسَئَلَ مَنْ أَرْسَلَنَا
 مَنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولِنَا أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ الْهَمَّةَ
 يُعْبَدُونَ^{١٩} وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِالْيَتِيْنَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِيْهِ
 فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَلَمِيْنَ^{٢٠} فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْيَتِيْنَ أَذَاهُمْ
 مِنْهَا يَضْحَكُونَ^{٢١} وَمَا تُرِيكُهُمْ مِنْ آيَةٍ إِلَاهِيَّ أَكْبَرُ مِنْ أَخْتَهَا وَ
 أَخْذُنَهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ^{٢٢} وَقَالُوا يَا إِيْسَهُ
 السَّاجِرُ ادْعُ لِنَارِكَ بِمَا عَهْدَتِيْعَنْدَكَ إِنَّا مُهَتَّدُونَ^{٢٣}

36. எவர் அங்குமானுடைய நல்லுபதேசத்தைப் பறக்கணித்து விடுகின்றாரோ, அவருக்கு நாம் ஒரு ஷஷ்தானை (நஸ்பாாக)ச் சாட்டிவிடுவோம் ; அவன் அவருக்கு இனை பிரியாத தோழனாகி விடுகிறான்.

37. நிச் சயமாக, (வைத்தான் களாகிய) அவர்கள், அவர்களை (அல்லாஹ் விள்)நேரான பாதையிலிருந்து தடுத்தும்விடுகின்றனர் ; மேலும், அவர்களோ தாங்கள் நேரான பாதையில் இருப்பவர்கள் என என்னிக் கொள்வார்கள்.

38. முடிவாக, (வைத்தானை நன்பனாக இளைக்கப்பட்ட) அவன் (மறுமையில்) நம்மிடம் வந்து விடுவானேயானால், "எனக்கும், உனக்குமிடையில்கிழக்குத் திசைக்கும், மேற்குத் திசைக்கும் உள்ள தொலை தூரமாக இருந்திருக்க வேண்டுமே? என்றும், (என்னை வழிகெடுத்து) இந்தத் தோழன் மிகக்கெட்டவன்" என்றும் கூறுவான்.

39. (உலகில் இருந்தபோது) நீங்கள் அநியாயம் செய்துவிட்டதற்காக, இன்றையத் தினை உங்களுக்கு (எதுவும்) பயனானிக்கவே செய்யாது; நிச் சயமாக நீங்கள் வேதனையில் கூட்டானவர்களாக இருப்பீர்கள் (என்று கூறப்படும்).

40. (நபியே) நீர் செவிடனை கேட்கச்செய்வீரா? அல்லது நீர் குருடனையும், பகிரங்கமான வழிகேட்டிலிருப்பவனையும் நேர்வழியில் செலுத்துவீரா?

41. பின்னர் (நபியே) உம்மைதாம் (மரணிக்கச்செய்துஇவ்வுலகிலிருந்து) கொண்டு செல்வோமாயின், அப்போது நிச் சயமாக நாம் அவர்களைத் தண்டிக்கக்கூடியவர்கள் தாம்—

42. அல்லது நாம் அவர்களுக்கு வாக்களித்திருந்தோமே அத்தகையதை (தண்டனையை) நிச்சயமாக நாம் உமக்குக் காண்பிப்போம் ; ஏனெனில் நிச்சயமாக நாம் அவர்கள் மீது ஆற்றலுடையோவோம்.

43. ஆகவே, (நபியே) வஹி மூலம் உமக்கு அறிவிக்கப்பட்டதே அத்தகையதைப் பலமாகப் பிடித்துக்கொள்வீராக! நிச்சயமாக நீர் நேரான பாதையின் மீது இருக்கின்றீர்.

44. மேலும், நிச் சயமாக (குர் ஆனாகிய) இது உமக்கும், உம் முடைய சமூகத்தார்க்கும் ஒரு நல்லுபதேசமாகும்; (மறுமையில்) நீங்கள் கேட்கப்படுவீர்கள்.

45. (நபியே!) நம்முடைய தூதர்களாகிய உமக்கு முன்னநாம் அனுப்பி வைத்தவர்களிடம் அங்குமானையன்றி வணங்கப்படும் வேறு தெய்வங்களை நாம் ஆக்கிரியிருந்தோமா? என்று நீர் கேட்போக!

46. நிச்சயமாக மூலாவை நம்முடைய அத்தாட்சிகளுடன் ஃபிர் அவ்விடமும், அவனுடைய சமுதாயத் தலைவர்களிடமும் நாம் அனுப்பி வைத்தோம்; அப்பொழுது அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நான் அளிவத்தாரின் இரட்சகனுடைய தூதன்" (ஆவேன்) என்று கூறினார்.

47. ஆகவே, அவர்களிடம் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு அவர் வந்த போது, உடனே அவர்கள் அ(தை ஏற்றுக்கொள்வ)தை விட்டு (உள்ளம் செய்து) சிரித்தனர்.

48. மேலும் எந்த அத்தாட்சியையும், அது அதற்கு முந் தியதைவிட மிகப் பெரியதாகவே தவிர நாம் அவர்களுக்குகான்பிக்கவில்லை; மேலும், அவர்கள் (பாவத்திலிருந்து) மீள்வதற்காக (இலேசான்) வேதனையைக்கொண்டு நாம் அவர்களைப் பிடித்தோம்.

49. மேலும் அவர்கள் (மூலாவிடம்) "குனியக்காரரே! உமதிரட்சகளிடம் அவன் உமக்களித்த வாக்குறுதியைக் கொண்டு எங்களுக்கு அருள் புரிவதற்காக நீர் பிரார்த்தனை செய்வீராக! (அவ்வாறு செய்தால்) நிச்சயமாக நாங்கள் (உம்முடைய) நேர் வழியை அடைந்தவர்களாவோம்" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يُنْكِثُونَ ۝ وَنَادَى قَوْنُونُ
 فِي قَوْمِهِ قَالَ يَقُولُ الرَّبُّ لِي مُلْكُ مَصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَرُ
 بَعْرِيٌّ مِنْ تَحْتِيٍّ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ
 مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبَيِّنُ ۝ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوَرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ
 أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكَةُ مُقْتَرِنَةً ۝ فَاسْتَخَفَ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ۝ فَلَمَّا أَسْفَوْنَا أَنْتَقَنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
 أَجْمَعِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخَرِينَ ۝ وَلَمَّا ضَرَبَ
 أَبْنَى فِرْيَوْنَ مَثَلًا إِذَا أَقْوَمْكَ مِنْهُ يَصْدُونَ ۝ وَقَالُوا إِنَّهُنَّا خَيْرٌ
 أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوكُمْ لَكُمُ الْأَجَدُ لَا يَلِمُهُمْ قَوْمٌ حَمْمُونَ ۝ إِنْ هُوَ
 إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِلَّذِي أَسْرَأَ إِيلَيْهِ ۝ وَلَوْ
 نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ۝ وَإِنَّهُ لَعَلَمُ
 لِلْسَّاعَةِ فَلَا تَنْتَرِنَ بِهَا وَإِنَّهُمْ عَوْنَ ۝ هَذَا أَصْرَاطٌ مُسْتَقِيمُ ۝
 وَلَا يَصْدِنُكُمُ الشَّيْطَنُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَ
 لَئَلَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جَعَلْتُمُ بِالْحَكْمَةِ وَلِلْأَبْيَانِ
 لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تُخْتَلِفُونَ فِيهِ ۝ فَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَطْبِعُونِ ۝

50. (ஸுலாவின் பிராரத்தனைக்குப்) பின்னர், நாம் அவர்களுடைய வேதனையை நீக்கியபொழுது, அச்சமயத்தில் அவர்கள் (தங்கள் வாக்குறுதியை) மீறிவிட்டார்கள்.

51. மேலும், ஃபிரி அவன் தன் நூடைய சமூகத்தாரை விளித்து, "என் நூடைய சமூகத்தாரோ? (இந்த) மிஸ்ரின் (எகிப்து நாட்டின்) ஆட்சி என் நூடையதில்லவையா? இந்த ஆறுகள் எனக்குக் கீழ் (என் காலடியில்) ஒடுகின்றனவே; (இதை) நீங்கள் பார்க்கவில்லவையா?" என்று கூறினான்.

52. அவ்வது இழிவானவரும், இன்னும், தெளிவாகப் பேச இயலாதவருமான (ஸுலாவாகிய) இவரைவிட நான் மேலானவன்லவை? (என்றும்),

53. (அவர் என்னளிட மேலானவராக இருப்பின்,) பொன்னாவான கடகங்கள் அவருக்கு அணிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அவ்வது அவருடன் மலக்குகள் (அவருக்கு சேவைசெய்ய) இணைந்தவர்களாகவரவேண்டாமா? (என்றும் கூறினான்)

54. அவன் தன் நூடைய சமூகத்தாரை (குறைமதியுடையோராகக்கருதி) இலேசாக மதித்தான். ஆதலால், அவர்களும் அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டந்து விட்டார்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் (அவ்வாறு வின் கட்டளையை ஏற்காது அதை மீறிய) பாவிகளான சமூகத்தினராக இருந்தனர்.

55. (இவ்வாறு அவர்கள்) நம்மை கோபப்படுத்தியபோது, அவர்களை நாம் தன்டனை செய்தோம்; பின்னர் அவர்கள் அனைவரையும் மூழ்கியத்துவிட்டோம்.

56. பின்னர், அவர்களை (படிப்பினையால்) முந்தியவர்களாகவும், பிற்காலத்திலுள்ளோருக்கு உதாரணமாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

57. (நபியே) இன்னும் மர்யமுடைய மகன் உதாரணமாகக் கூறப்பட்டபோது, அதைப்பற்றி உம்முடைய சமூகத்தார் (சிரித்தும், கேவியாகவும்) அதுசமயம் கூச்சலிட்டார்கள்.

58. மேலும் எங்களுடைய தெய்வங்கள் மிகச் சிறந்தவையா? அவ்வது அவரா? என்றும் கேட்கிறார்கள். (வீணா) தர்க்கத்திற்காகவே தவிர உம்மிடம் அவர்கள், அவரை உதாரணமாகக் கூறவில்லை; மாறாக இவர்கள் வீணா தர்க்கம் செய்யும் சமூகத்தாராக இருக்கின்றனர்.

59. (ஸுலாவாகிய) அவர், (நம்முடைய) அடியாரே அன்றி (அவர் தெய்வம்) இல்லை; அவர் மீது நாம் அருள் புரிந்து, இல்லராயிலின் மக்களுக்கு அவரை ஓர் உதாரணமாக்கினோம்.

60. நாம் நாடினால், உங்களுக்குப்பகரமாக பூமியில் மலக்குகளை நாம் ஆக்கி இருப்போம்; (உங்களைத் து அழிவிற்குப்பின்) அவர்கள் (உங்களுக்குப்) பின் தோன்றல்களாக (ஆகி) இருப்பர்.

61. இன்னும், நிச்சயமாக அவர், (ஸுலா அவைவிலிஸ்ஸலாம் வானத்திலிருந்து இறங்குவது கொண்டு) மறுமைநாளின் (அடையாளம் நெருங்கிவிட்டது என அறியப்படும்போது) அத்தாடியாவார். ஆகவே, நிச்சயமாக நீங்கள் இதில் சந்தேகிக்க வேண்டாம்; நீங்கள் என்னையே பின்பற்றுங்கள்; இதுவே நேரான வழியாகும் (என்று நபியே நீர் கூறுவிராகி).

62. உங்களை வைத்தான் (நேர் வழியில் செல்வதைவிட்டும்) தடுத்து விடவும் வேண்டாம். நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்குப்பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

63. இன்னும் ஸுலா (அத்தாட்சிகளில்) தெளிவானவைகளைக் கொண்டு வந்தபொழுது, "உங்களிடம் திட்டமாகக் கூனத்தை (நபித்துவத்தை) நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்; எதில் நீங்கள் (தர்க்கித்து) கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறீர்களோ அத்தனையை சிலவற்றை உங்களுக்கு விளக்கிக்கூறுவதற்காகவும் (நான் வந்துள்ளேன்). ஆகவே, நீங்கள் அவ்வாறு விக்குப்புப் பயந்து எனக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்" என்று (தன் சமூகத்தாரிடம்) கூறினார்.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ فَإِنْ عَبَدُوكُمْ هَذَا أَصْرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ^{٦٦}
 فَاخْتَلَفَ الْأَخْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْيَوْمِ^{٦٧} هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةُ أَنْ تَأْتِيهِمْ
 بَعْثَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ^{٦٨} الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِنْ بَعْضُهُمْ لِيَعْضُ
 عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَقِيمُونَ^{٦٩} يُعْبَادُ لِأَخْوَفُ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ
 تَحْزِنُونَ^{٧٠} الَّذِينَ امْنَوْا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ^{٧١} ادْخُلُوا
 الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ خَبِيرُونَ^{٧٢} كِطَافٌ عَلَيْهِمْ بِعِصَافِ
 مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشَهِّدُهُ الْأَنْفُسُ وَتَلَدُّ
 الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَلِدُونَ^{٧٣} وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُولَئِكُمُو هَا
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^{٧٤} لَكُمْ فِيهَا فَارِكَهُ كَثِيرَهُ مِنْهَا
 تَأْكُلُونَ^{٧٥} إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَلِدُونَ^{٧٦}
 لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ^{٧٧} وَمَا أَظْلَمْنَا هُنُورَ
 الَّذِينَ كَانُوا هُمُ الظَّلَمِيُّونَ^{٧٨} وَنَادَاهُمْ إِلَيْكُمْ لِيَقْضَ عَلَيْنَا
 رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مُّكَلَّشُونَ^{٧٩} لَقَدْ حَسِنْتُمْ بِالْحَقِّ وَلِكِنَّ
 أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ لَكُرُونَ^{٨٠} أَمْ أَبْرُمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ^{٨١}

64. "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தான் என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமாவான்; ஆதலால், அவன் ஒருவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; இதுதான் நேரான வழி" (என்றும் கூறினார்)

65. பிறகு அவர்களுக்கு மத்தியிலிருந்து (உருவான) பல்வேறு கூட்டத்தினர் மாறுபட்டனர்; ஆகவே, அநியாயம் செய்தார்களே அவர்களுக்குத் துண்புறுத்தும் நாளுடைய வேதனையின் கேடுதான் இருக்கிறது.

66. அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத விதத்தில் திடீரென அவர்களிடம் மறுமை நாள் (விசாரணைக் காலம்) வருவதையன்றி (வேறெதனையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா?

67. பயபக்தியுடையோர்களைத் தவிர (உலகிலிருந்து) உற்ற நண்பர்கள் அந்தாளில், அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு எதிரிகளாவார்கள்.

68. (அந்தாளில் பயபக்தியுடையவர்களிடம்) "என் அடியார்களே! இன்றையத் தினம் உங்களுக்கு எவ்விதமான பயமுமில்லை; (எதைப் பற்றியும்) நீங்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்" (என்று கூறப்படும்).

69. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் தாம் நம்முடைய வசனங்களை விசுவாசித்து, நமக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படித்து நடந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

70. (ஆகவே, மறுமையில் இவர்களிடம்) "நீங்களும், உங்கள் மனைவியரும் மகிழ்விக்கப்படுவார்களாக சுவனாபதிக்குள் நுழைந்துவிடுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

71. பொற்றத்துக்களையும், பிடிஇல்லாத சின்னங்களையும் கொண்டு (சிறார்கள் மூலம்) அவர்கள் மீதுகூற்றி வரப்படும்; அவர்கள் மனங்கள் எதை விரும்புகின்றனவோ அதுவும், கண்கள் இன்பமடையுமே அதுவும் அதில் உள்ளன; மேலும் (அவர்களிடம்) "நீங்கள் இதில் நிரந்தரமாகத்தங்கி இருப்பவர்கள் (என்றும் கூறப்படும்)"

72. இன்னும், "அத்சவனபதி எத்தனையதென்றால் அதை நீங்கள் (உலகில்) செய்து கொண்டிருந்தவை (காான் நன்மை) களுக்குப் பகரமாக அனந்தரக்காரர்களாக ஆக்கப் பட்டுள்ளீர்கள் (என்றும்)"

73. "அதில் உங்களுக்கு அனேகக் களிவகைகள் இருக்கின்றன; அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிப்பிரிகள் (என்றும் கூறப்படும்)."

74. நிச்சயமாக (பாவம் செய்த) குற்றவாளிகள் நரக வேதனையில் நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்கள்.

75. அவர்களை விட்டும் (வேதனை) ஒரு சிறிதும் குறைக்கப்படமாட்டாது; அதில் அவர்கள் நம்பிக்கையும் இழந்தவர்களாகி விடுவார்கள்.

76. மேலும், அவர்களுக்கு நாம் அநியாயம் செய்து விடவில்லை; எனினும், அவர்களே அநியாயக்காரர்களாக இருந்தனர்.

77. (நரகத்தின் பொறுப்பாளரிடம்) "மாலிக்கே உமதிரட்சகன் எங்களுக்கு (மரணத்தின் மூலமாவது) தீர்ப்பவிக்கட்டும்" "என்று சப்தமிடுவார்கள்; அதற்கு அவர்" "நிச்சயமாக நீங்கள் (இதே நிலையில், மரணங்காது) தங்கியிருக்கவேண்டியவர்களே" "என்று கூறுவார்.

78. நிச்சயமாக நாம் உங்களிடம் உண்மையைக் கொண்டுவந்தோம்; எனினும் உங்களில் பெரும்பாலோர் அவ்வண்மையை வெறுக்கின்றவர்களாக இருந்தீர்கள்.

79. (நமியே) அவர்கள் ஏதேனும் ஒருகாரியத்தை (மக்கெதிராக) முடிவு கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனரா? அவ்வாறாயின், (அதற்குரிய பரிகாரத்தை) நிச்சயமாக நாமும் முடிவு செய்கிறவர்கள்.

أَمْ يَحْسِنُونَ أَنَّا لَا نَسْمِعُ سَرَّهُو وَجْهَهُمْ بَلْ وَرَسُلُنَا لَدَنِيْهِمْ
 يَكْتُبُونَ ﴿١﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِرَحْمَنِ وَلَدًا فَإِنَّا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ ﴿٢﴾
 سُبْعُنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصْفُونَ ﴿٣﴾
 فَذَرْهُمْ يَعْصُمُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلْقَوْا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤﴾
 وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ
 الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعةَ إِلَّا مَنْ شَهَدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى
 يُؤْفَكُونَ ﴿٨﴾ وَقَيْلَمْ بَرِّتَ إِنَّ هُوَ لَاءُ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩﴾
 فَاصْفَهُمْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فِي سُوقٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠﴾

سُورَةُ الْمُعْمَلِ مِنْ قُرْآنِ الرَّحْمَنِ الْمُبَارَكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
 حَمْدٌ وَالْكَتْبَ الْمُبِينُ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي كِتَابٍ مُّبَرَّكَةٍ
 إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٌ ﴿٤﴾

80. அல்லது அவர்களின் இரகசியத்தையும், அவர்களின் இரகசிய ஆலோசனையையும் நிச்சயமாக நாம் செவியேற்பதில்லைன்று அவர்கள் என்னிக்கொண்டிருக்கின்றனரா? அல்ல! அவர்களிடத்திலிருக்கும் (மலக்குகளாகிய) நம்முடைய தூதர்கள் எழுதிக் கொள்விறார்கள்.

81. "அரிசலும்மானுக்கு பிள்ளை இருக்குமானால் (அதனை) வணங்குவோரில் நானே முதன்மையானவன்"என்று(நபியே)நீர் கூறுவிராக!

82. வான்கள் மற்றும் பூமியின் இரட்சகள், அரசுடைய இரட்சகள் அவர்கள் வர்ணிப்பவற்றை விட்டும் மிக்க தூயவன்.

83. ஆகவே, (நபியே) "இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட அந்த (வேதனையின்) நானை அவர்கள் சந்திக்கும் வரையில், அவர்கள் (வின் தரசுகத்தில்) மூழ்கிக் கொண்டிருக்கவும், அவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கவும் அவர்களை நீர் விட்டு விடுவிராக!"

84. வானத்திலும் அவன் தான்(வணக்கத்திற்குரிய) நாயன், பூமியிலும் அவன் தான்(வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்; அவனோ தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவையும்) நன்கறிந்தவன்.

85. மேலும், வான்கள் மற்றும் பூமி, இன்னும் இவையிரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ள வைகளின் ஆட்சி எவ்வளுக்குரியதோ அத்தகையவன் பெரும் பாக்கியமுடையவன்; அவனிடத்தில் தான் மறுமை நாள் பற்றிய அறிவும் இருக்கின்றது; மேலும், அவன் பக்கமே நீங்கள் திரும்பக் கொண்டு போகப் படுவிராகள்.

86. மேலும், (அல்லாஹ் வாகிய) அவனையன்றி, இவர்கள் (தெய்வங்களாக) அழைக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள் (இவர்களுக்காக அவனிடத்தில்) பரிந்துரை செய்ய அதிகாரம் உள்ளவர்கள் அல்லவர்; ஆயினும், அவர்கள் அறிந்தோராக இருக்க சத்தியத்தைக் கொண்டு சாட்சியம் கூறிவார்களே, அவர்களைத் தவிர (வெறு எவரும் பரிந்துரை செய்யவர்களல்லவர்).

87. மேலும் (நபியே!) அவர்களைப் படைத்தவன் யார் என்று நீர் அவர்களிடம் கேட்பிராயின், அல்லாஹ் தான் என்று நிச்சயமாக அவர்கள் கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின்,(அவனை விட்டு) அவர்கள் எங்கு திருப்பப்படுவிறார்கள்.

88. "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக இவர்கள் விசுவாங்க கொள்ளாத சமூகத்தாரேயாகும்"என்று அவர்ந்து கூறுவதையும் (அவன் அறிவிறான்.)

89. ஆகவே, நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விட்டு ஸ்வாமுன் (சாந்தி) என்று கூறிவிடுவிராகி பின்னர் அவர்கள் (இதன் உண்மையை) அறிந்து கொள்வார்கள்.

அத்தியாயம் : 44

அத்துகான் – புகை

வசனங்கள் : 59 மக்கீ ருகங்கள் : 3

அளவுற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ் வின் பெயரால் (ஒதுகிழேன்).

1. ஹாமீம்

2. தெளிவான இவ்வேதத்தின் மீது சத்தியமாக!

3. நிச்சயமாகநாம்,இதனைப் பாக்கியமுள்ள ஓர் இரவில் இறக்கிவைத்தோம்:நிச்சயமாக, நாம் (இவ்வேதத்தின் மூலம்)அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியோராய் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

4. அந்த இரவில், உறுதி செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு காரியமும் (பிரித்துத்) தெளிவு செய்யப்படுகிறது –

أَمْرًا قَنْ عَنْدَنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ
 هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ
 كُنْتُمْ مُؤْمِنُينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحِبُّ وَيُبَيِّنُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ابْنِكُمْ
 الْأَوَّلِينَ ۝ بَلْ هُمْ فِي شَكٍ يَأْكُلُونَ ۝ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَلَقِّي السَّمَاءَ
 بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۝ يَعْشَى النَّاسُ هُنَّا عَذَابُ الْيَوْمِ ۝ رَبِّنَا الشُّفْفَةُ
 عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝ أَنِّي لَهُمُ الْذِكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ
 رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ لَمْ يَرْتَأُوا عَنْهُ وَقَالُوا مُعْلَمٌ مُجْنَوْنُ ۝ إِنَّا
 كَانُوا شُفِّوْالْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّمَا عَلَيْهِمْ ۝ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ
 الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا أَبْلَهُمْ قَوْمٌ فَرْعَوْنُ وَ
 جَاهَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝ أَنْ أَدْوِ إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُوْنُ سُوْلُ
 آمِينٌ ۝ وَأَنْ لَا تَعْلُوْأَعَلَى اللَّهِ إِنِّي لَيَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ۝ وَإِنِّي
 عَدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ وَأَنْ تَرْجِمُونَ ۝ وَإِنْ لَوْ تُؤْمِنُوا إِنَّمَا عَزَّلُونَ ۝
 قَدْ عَارَبَهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ۝ فَأَسْرِي بِعِبَادِي لَيْلًا
 إِنَّكُمْ مُنْتَهَىٰ ۝ وَأَتْرَكُ الْبَحْرَ هَوَّا إِنَّهُمْ جَنْدٌ مُغْرِبُونَ ۝
 كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَهَنَّمْ وَعَيْنَ ۝ وَزَرْدَعْ وَمَقَامَ كَرْبَلَةِ ۝

5. நம்மிடமிருந்துள்ள கட்டளையாக (அது நடத்தேறும்); நிச்சயமாக நாம் (தூதர்களை) அனுப்புகிறவர்களாக இருந்தோம்.

6. உமதிரட்சகளிடமிருந்துள்ள அருளாக (இதை இறக்கினோம்); நிச்சயமாக அவனே (யாவையும்) செவியேந்திரவன்; நன்கறிகிறவன்.

7. (இவ்வேதத்தை இறக்கிலைத்தவனாகிய அவனே) வானங்களுக்கும், பூமிக்கும், அவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளுக்கும் இரட்சகன் (என்பதை) நீங்கள் உறுதியடையவர் களாக இருப்பின் (அறிவிர்கள்).

8. அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரியவேறு) நாயன் இல்லை; அவனே உயிர்ப்பிக்கிறான், அவனே இறக்குமாறும் செய்கிறான்; (அவனே) உங்களின் இரட்சகனும், முன்னோர் களான உங்கள் முதாதையாரின் இரட்சகனுமாவான்.

9. எனினும், அவர்கள் சந்தேகத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

10. ஆகவே, (நமியே) வானம் தெளிவானதொரு புனக்கையைக் கொண்டு வரும் நானை நீர் எதிர்பார்ப்பீராக!

11. மனிதர்களை அ(புடுக்கயான்) துகுப்புந்து கொள்ளும், "இது துங்கப்புத்தும் வேதனையாகும்".

12. "எங்கள் இரட்சகனே! நீ எங்களைவிட்டும் இவ்வேதனையை நீக்கி விடுவாயாக; நிச்சயமாக நாங்கள் (உண்ணை) சிக்காசுப் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றோம்" (என்று அந்தாளில் மனிதர்கள், அல்லாதுவிடம் பிரார்த்திப்பார்கள்).

13. (அந்தநேரத்தில்) அவர்களுக்கு நல்லூபுபதேசம் எவ்வாறு யனளிக்கும்? நிச்சயமாக (சத்தியத்தை) விளக்குவராள் (நம்முடைய) தூதர் (இதற்கு முன்னர்) அவர்களிடம் வந்தே இருக்கின்றார்.

14. பின்னர் அவர்கள் அவரைப் புறக்கணித்தார்; (அவரைப் பற்றி, "இவர் பிறரால்) கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டவர்; பைத்தியக்காரர்" என்றும் கூறினார்.

15. நிச்சயமாக அவ்வேதனையை (ப் பின்னும்) சிறிது (காலத்திற்கு) நாம் நீக்குவோராய் இருக்கிறோம்; (எனினும்) நிச்சயமாக நீங்கள், (நிராகரிப்பின் பாலே) மீளக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

16. மிகப் பெரும்பிடியாக அவர்களை நாம் பிடிக்கும் (அந்தாளில் நிச்சயமாக (அவர்களைத்) தன்முட்போராய் இருக்கிறோம்.

17. மேலும், இவர்களுக்கு முன்னர் பீபிர் அவ்னுடைய சமூகத்தவரை திட்டமாக நாம் சோதித்தோம். அவர்களிடம் கண்ணியமான (நம்முடைய) தூதரும் வந்தார்.

18. (அவர்) "அல்லாஹுல்லின் அடியாரி (காலாகிய இஸ்ராயிலின் மக்களை) என்னிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள்; நிச்சயமாக, நான் உங்களுக்கு (அல்லாஹுல் லிட-மிருந்து வந்துள்ள) நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு தானாவேன் (என்றும்).

19. மேலும், "அல்லாஹுல்லின் (கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப் படிவதை விட்டுவிடுவதன் மூலம் அவன்) மீது உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக்கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக நான், உங்களிடம் தெளிவான ஒரு சான்றைக் கொள்ளுவதெந்திருக்கிறேன்" (என்றும் கூறினார்).

20. "என்னை நீங்கள் கல்லா வெறிந்து (கொள்ளு)விடுவதைவிட்டும் என் இரட்சகனும், உங்கள் இரட்சகனுமாகியவனிடம் நிச்சயமாக, நான் பாதுகாலல் தேடிக்கொள்ளுவிட்டேன்" (என்றும்).

21. இன்னும், நீங்கள் என்னை (அல்லாஹுல்லின் நிரீயை) நம்பிக்கைக் கொள்ளவில்லையாயின், என்னை விட்டு நீங்கிவிடுக்கள் (என்றும் கூறினார்).

22. பின்னர், நிச்சயமாக இவர்கள் குற்றவாளிகளான சமூகத்தவராகவே இருக்கிறார்கள் என தன் இரட்சகளை அவர் அழைத்துப் பிரார்த்தித்தார்.

23. (அதற்கு அல்லாஹு) "நீர் (இஸ்ராயிலின் மக்களாகிய) என்னுடைய அடியார்களை (அழைத்து) கொண்டு இரவில் செல்வீராக, நிச்சயமாக நீங்கள் பின் தொடரப்படுவிர்கள் -

24. "அன்றியும் (பின்தாத) அக்கடலை பிளவுபட்டதாக விட்டு (நீங்கள் அதைக் கூடற்று) விடுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் மூழ்கிட்கப்படவேன்டிய படையினராக இருக்கிறார்கள் (என்று கூறி, அவ்விதமே மூழ்கிட்தான்).

25. எத்தனை (யோ) தோட்டங்களையும், நீருற் றுகளையும் அவர்கள் விட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

26. இன்னும் (எத்தனையோ) விவகாய (நில) ஸ்களையும், (அழைகுமிகுந்த) மேலான விடுகளையும் (விட்டுச் சென்றார்).

وَنَعْمَةٌ كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴿٦﴾ كَذَلِكَ تَفَوَّذُنَّهُمْ أَقْوَمُ الْخَرْبَينَ ﴿٧﴾
 قَدْبَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾ وَلَقَدْ
 بَيَّنَنَا بَيْنَ إِسْرَارِ أَعْيُلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٩﴾ مِنْ قَرْعَوْنَ إِنَّهُ
 كَانَ عَالِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ اخْتَرَنَهُمْ عَلَىٰ عَلِيهِمْ عَلَىٰ
 الْغَلَبَيْنِ ﴿١١﴾ وَاتَّبَعْتُهُمْ مِنَ الْآيَتِ مَا فِيهَا بَلُوْأَمِينِ ﴿١٢﴾ إِنَّ هُولَاءِ
 لَيَقُولُونَ إِنَّهُ إِلَامُوتَنَا الْأُولَى وَمَا نَعْنَوْنَ بِمُنْشَرِينَ ﴿١٣﴾
 فَأَتَوْا يَا أَبِيَّنَا إِنَّكُنُمْ صَدِيقِينَ ﴿١٤﴾ أَهُوَ خَيْرٌ مِّنْ قَوْمٍ شَيْعَ لَوْ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا
 خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِيُعَيْنِ ﴿١٦﴾ مَا خَلَقْنَاهَا إِلَّا
 بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ
 مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا يُغَيِّرُ مَوْلَىٰ عَنْ شَيْئٍ وَلَا
 هُوَ يُنْصَرِفُونَ ﴿١٩﴾ إِلَامَنْ رَحْمَةَ اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٠﴾
 إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوَمِ ﴿٢١﴾ طَعَامُ الْأَشْتِيمِ ﴿٢٢﴾ كَالْمُهْلِ شَيْغَلِي
 فِي الْبُطْوَنِ ﴿٢٣﴾ كَغَلِي الْحَمِيمِ ﴿٢٤﴾ خُذْدُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ
 الْحَمِيمِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٢٦﴾

27. இன்னும், அவர்கள் எதில் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தனரோ அத்தகைய(எத்தனையோ)சுகானுபவப் பொருள்ளூயும்(விட்டுச் சென்றனர்)
28. இவ்வாறே_(நடந்தேறியது); அவற்றிற்கு வேறு சமூகத்தாரையும் அனந்தரக்காரர்களாக்கினோம்.
29. (அழிந்துபோன) அவர்களுக்காக வானமும், பூமியும் (துக்கித்து) அழுவில்லை; (தப்பிச்செல்ல) அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கவில்லை.
30. மேலும் (ஃபிரி அவன் இழைத்து) இழிவுதரும் வேதனையிலிருந்து இஸ்ராயீலின் மக்களை நாம் திட்டமாகக் காப்பாற்றினோம்.
31. ஃபிரி அவன்விட்டும் (காப்பாற்றினிட்டோம்). நிச்சயமாக, அவன் (அடக்கி ஆளுதல், ஆணவம் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றில்) உயர்ந்தவனாக(நிராகரிப்பில்) வரம்பு மீறியவர்களில்(உள்ளவனாக) இருந்தான்.
32. (இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய) அவர்களை நாம் அறிந்தே அகிலத்தாரை விடவும் அவர்களை நாம் திட்டமாகத் தெரிவி செய்தோம்.
33. மேலும், எதில் தெளிவானசோதனை இருந்ததோ அத்தகைய அத்தாட்சிகளை (மன்னு, ஸல்வா என்னும் உணவை இறக்கிவைத்தது, கடலை பிளக்கவைத்தது போன்றவற்றை), அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்தோம்.
34. நிச்சயமாக (காஃபிர்களாகிய) இவர்கள் கூறுகிறார்கள்:
35. "அது (இவ்வுலகில்) எங்களுக்கு ஏற்படும் முதல் மரணத்தைத் தவிர வேறில்லை, இன்னும்,(மரணித்தபின்னர்) நாங்கள் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப் படுவர்களுமல்லர்."
- 36.(என்று கூறுவதுடுத்திச்சுவாரிகளிடம்)"நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் (இறந்துபோன) எங்கள் முதாதையரைக் கொண்டுவாருங்கள்"(என்றனர்).
37. (நுபியே!) அவர்கள் மிகச் சிறந்தவர்களா? அல்லது "துப்பலீச" சமூகத்தாரும், அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களுமா? அவர்களையும் நாம் அழித்துவிட்டோம்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவர்கள் பாவம் செய்யவர்களாகவே இருந்தார்கள்.
38. வானங்களையும், பூமியையும், அவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் விளையாடுவோராய் நாம் படைக்கவில்லை.
39. (நிச்சயமாக) அவ்விரண்டையும் உண்மையைக் கொண்டே தவிர— நாம் படைக்கவில்லை; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிய மாட்டார்கள்.
40. நிச்சயமாக (நியாயத்) தீர்ப்பு நான் அவர்கள் அனைவருக்கும் (குறிப்பிடப்பட்ட) தவணையாகும்.
41. அந்நாளில், ஒரு நன்பன் மற்றொரு நன்பனுக்கு எத்தகைய (உதவியும் புரிந்து) பயனும் அளிக்கமாட்டான்; அன்றியும், அவர்கள் (மற்றவர்களிடமிருந்து) உதவியும் செய்யப்படமாட்டார்கள்.
42. (ஆயினும்) அல்லாஹ் அருள் புரிந்தோர் தவிர (அவர்களுக்கு சகல உதவியும் கிடைக்கும்)நிச்சயமாக அவனேயாவரையும்) மிகைத்தவன் மிகக்கிருபையுடையவன்.
43. நிச்சயமாக (நரகத்திலிருக்கும்) களனிமராம்.
44. (அதுவே) பாவிகளின் ஆகாரமாகும்.
45. (அது) உருகிய செம்பைப்போல் (அவர்களுடைய) வழிநுகளில் கொதிக்கும்.
46. கடுமையாகக் காய்ச்சப்பட்ட நீர் கொதிப்பதைப்போல் (அது கொதித்துப் பொங்கிவரும்)
47. (குற்றவாளியான) அவனைப் பிடியுங்கள்; பின்னர், நரகத்தின் மையத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு செல்லுங்கள்.
48. பின்னர், அவனுடைய தலைக்கு மேல், கொதித்த நீரின் வேதனையிலிருந்து ஊற்றுங்கள், (என்று நரகத்காவலாளிகளுக்குக் கூறப்படுவதுடன், அதிலிருக்கும் பாவிகளிடம்)

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُ تُورِبُ
 تَمَرُونَ ۝ إِنَّ النَّاسِينَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ ۝ فِي جَنَّتٍ وَعِيُونٍ ۝
 يَلْبِسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَلَا سُبْرَقٍ مُتَقْبِلِينَ ۝ كَذَلِكَ وَرَجْنَاهُمْ
 يَحْوِرُ عِيُونٍ ۝ يَدْعُونَ فِيهَا لَحْلٍ فَأَكْهَاهُ أَمِينٍ ۝ لَا يَنْدَوْفُونَ
 فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا الْمَوْتُ الْأُولَىٰ وَوَقْتُهُمْ عَذَابُ الْجَحْيِونَ ۝
 فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ فَإِنَّمَا يَسِّرُنَّهُ
 بِلِسَانِكَ لَعَذَهُ حِيتَنُكُوْنَ ۝ فَارْتَقِبْ إِنْهُمْ مُرْتَقِبُونَ ۝

وَرَأَةُ الشَّيْطَانِ وَهِيَ سَيِّئَةُ إِنْهَاكِ الْجَنَّاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 حَمْ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْهُوْمِنِينَ ۝ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبْدِيْنَ مِنْ دَائِرَةٍ
 إِلَيْتُ لِقَوْمَرْ يُوقَنُونَ ۝ وَاحْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَلَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مُوْتَهَا وَ
 تَصْرِيفِ الرِّحْمَةِ إِلَيْتُ لِقَوْمٍ يَعْقُلُونَ ۝ تَلَكَ إِلَيْتُ اللَّهِ نَسْلُوهَا
 عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَيَأْتِيْ حَدِيْثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَإِلَيْهِ يُؤْمِنُونَ ۝

49. "நீ (இவ்வேதனையைச்) சுவைத் துப்பார்; நிச்சயமாக, நீ தான் மிக்க கண்ணியமும், மரியாதையுமடையவன்; (என்று எள்ளமாகக் கூறப்படும்)

50. நிச்சயமாக இது ஏதை நீங்கள் சந்தேகித்துக்கொண்டிருந்தீர்களோ அதுவேயாகும்என்றும் கூறப்படும்.

51. நிச்சயமாக, பயபக்தியுடையவர்கள் அச்சமற்ற இடத்திலிருப்பார்கள்.

52. சுவனைபதி (யின் சோலை) களிலும், நீர் ஊற்றுக்களிலே (அவற்றினிடையே)யும் (இருப்பார்கள்).

53. ஒருவரையாருவர் முன் நோக்கியவர்களாக மெல்லியதும், திடமானதுமான பட்டாடைகளை அணிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

54. இவ்வாறே (அது நடைபெறும்); மேலும், "ஹு அருல்ஸன்" (என்னும் கண்ணழகிகளாகிய கன்னிகை) களையும் நாம் அவர் களுக்குத் திருமணம் செய்துவைப்போம்.

55. அச்சமற்றவர்களாக கனி வர்க்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும், அங்கு கேட்டுக் கொண்டும் இருப்பார்கள்.

56. முந்திய மரணத்தைத் தவிர; அவற்றில் அவர்கள் (வேறு யாதொரு) மரணத்தையும் சுவைக்கமாட்டார்கள், மேலும், நரக வேதனையை விட்டும் அவர்களை (அல்லாஹ்வாகீய) அவன் காத்துக்கொண்டான்.

57. (நுபியே! இது) உமதிரட்சகளின் பேரருளாக (வழங்கப்படுகிறது); அதுதான் மகத்தான வெற்றியாகும்.

58. ஆகவே, (வேதமாகிய) இதனை நாம் உம்முடைய மொழியில் எனிதாக்கி வைத்திருப்பதெல்லாம், அவர்கள் நல்லுப்பதேசம் பெறுவதற்காகத்தான்.

59. ஆகவே, (நல்லுப்பதேசம் பெறாவிடில், அதனால் ஏற்படும் தீயமுடிவை) நீர் எதிர்பார்த்திரும்; நிச்சயமாக, அவர்களும் எதிர்பார்க்கக் கூடியவர்கள்தாம்.

அத்தியாயம் : 45

அல் ஜாஸியா – முழந்தாளிடுதல்

வசனங்கள் : 37 மக்கீ ருகூமிகள் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிழேன்).

1. ஹாமீம்

2. (யாவரையும்) மிகைத் தோன் தீர்க்கமான அறிவுடையோன் ஆகிய அல்லாஹ்விடமிருந்து இவ்வேதம் இறக்கப்பட்டுள்ளது.

3. விசவாசங்கொண்டோர்க்கு நிச்சயமாக வானங்களிலும், பூமியிலும் அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

4. இன்னும், உங்களைப் படைத்திருப்பதிலும், ஜீவராசிகளை அவன் பரவச்செய்திருப்பதிலும், (விசவாசத்தில்) உறுதிகொள்கின்ற சமூகத்தார்க்கு அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

5. மேலும், இரவு பகல் மாறி மாறி வருவதிலும், இன்னும் வானத்திலிருந்து மழையை அல்லாஹ் இறக்கிவைத்து, அதனைக் கொண்டு பூமியை அது (வறட்சியினால்) இறந்துபோனபின் உயிர்ப்பிப்பதிலும், (நாலாபாகங்களிலும் பருவத்திற்குத்தகவாறு) காற் றுகளைத் திருப்பிவிடுவதிலும் விளங்கிக் கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

6. அவை (களைத் தன்னகத்தே கொண்ட குர் ஆன்) அல்லாஹ் வடைய வசனங்களாகும்; உண்மையைக் கொண்டு அவற்றை உம்மீது நாம் ஒத்திக் காண்பிக்கிறோம்; எனவே அல்லாஹ்வகுகும், அவனுடைய வசனங்களுக்கும் பின்னர், இவர்கள் எச்செய்தியைத்தான் நம்புவார்கள்!

وَلِلْحُكْمِ أَفَلَا يَرْأُو يَسِعَمُ إِيَّتِيَ اللَّهُ شَقِيلٌ عَلَيْهِمْ مُّصْرِفٌ مُّسْكِنٌ
 كَانُوا يَسْعُهَا فَبِشِّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ إِيَّنَا شَيْئاً
 إِنْخَدَهَا هُزُوا أَوْلَى كَلَوْمَعَ عَذَابٍ مُّهِينٍ مِّنْ قَدَرِهِمْ جَهَنَّمُ
 وَلَا يَعْنِي عَنْهُمْ كَا سَبَوْ اشِيشَيَا وَلَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلَيَاءَ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ هَذَا هُدَىٰ وَالَّذِينَ لَفَرُوا بِإِيَّتِيَ رَوْحَمَهُمْ
 عَذَابٌ مِّنْ رِجْزِ الْيَمِّ اللَّهُ الَّذِي سَخَرَ لَكُمُ الْجَهَنَّمَ لِتَعْرِيَ الْفَلَكَ
 فِيهِ يَأْمُرُوكُمْ وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَسَخَرَ لَكُمْ مَا
 فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مَمْتَهَنٌ فِي ذَلِكَ لَذِيَّتِ
 لِقَوْمٍ يَنْفَكُرُونَ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُ اللَّهُ لَهُمْ لَا يَوْجُونَ
 أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا مِّنْهَا كَانُوا يَكْسِبُونَ مِنْ عَمَلِ صَالِحًا
 فَلَنَفْسُهُ وَمَنْ أَسَأَ فَعَلِيهَا نَهَرًا إِلَى رَبِّكُمْ تَرْجِعُونَ وَلَقَدْ
 أَيَّتِنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالْبُيُّوْنَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَلَمَيْنَ وَإِنَّهُمْ بِهِنَّ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بِغَيْرِ ابْنِيهِمْ إِنَّ رَبَّكَ
 يَعْلَمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

7. (நாவால்) பெரும் பொய்கூறி, (செயலால்) பாவியான ஒவ்வொருவருக்கும் கேடுதான்.

8. தன் மீது ஓதிக்காண் பிக்கப்படும் அவ்வாலுற்வின் வசனங்களை அவன் (செவியேற்றுக்) கேட்கிறான்; பின்னர் கர்வங்கொண்டு அவற்றைக் (காதால்) கேட்காதவனைப்போல் (தன் நிராகரிப்பில்) பிடிவாதமாக இருக்கின்றான்; அத்தகையவனுக்குத் துண்புறுத்தும் வேதனையைக் கொண்டு (நபியே!) நீர் நன்மாராய்க்கூறுவீராக!

9. மேலும், நம்முடைய வசனங்களில் எதனையாவது அவன் அறிந்து கொண்டால், அதனை அவன் பரிகாசமாக எடுத்துக் கொள்கிறான்; அத்தகையோர் _அவர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனை உண்டு.

10. அவர்களுக்கு முன்னால் நரகத்தான் இருக்கின்றது; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டவை எவையும் அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது; அவ்வாலுறவையன்றி பாதுகாப்பாளர்களாக அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டவர்களும் (அவர்களுக்குப் பயன் அளிப்பவர்) அல்லர்; மேலும், அவர்களுக்கு மகத்தான் வேதனையுமுண்டு.

11. (குர்ஆனாகிய) இது நேர் வழியாகும்; இன்னும், தங்களுடைய இரட்சகவின் வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களுக்கு மிகக்கடுமையான வேதனையிலிருந்து துண்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

12 அவ்வாலும் எத்தகையவனைன்றால், கடவை _ அதில் அவன் கட்டளையைக் கொண்டு கப்பல்கள் செல்வதற்காகவும், மேலும் (அதன் மூலம்), அவளின் பேரருளை நீங்கள் தேடிக்கொள்வதற்காகவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் உங்களுக்காக அவன் வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்.

13. இன்னும், வானங்களில் உள்ளவை, பூமியிலுள்ளவை அனைத்தையும் தன்விடமிருந்து உங்களுக்கு அவனே வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்; நிச்சயமாக, இதில் சிந்திக்கும் சமூகத்தார்களுபல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

14. (நபியே!)விசிவாசங்கொண்டோருக்கு நீர் கூறுவீராக: அவ்வாலுறவுடைய (தண்டனைகளின்) நாட்களை நம்பாதவர்களை, அவர்கள் மன்னித்துவிட்டும்; ஏனென்றால், அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டவற்றிற்குப் பிரதியாக கூட்டத்தினருக்கு அவன் கூளி கொடுப்பதற்காக.

15. எவர் நற்செயல் செய்கின்றாரோ, (அது) அவருக்கே நன்று; எவர் தீமை செய்கின்றாரோ (அது) அவருக்கே கேடாகும், பின்னர் நீங்கள் உங்கள் இரட்சகவின்பக்கமேப்பட்டப்படுவீர்கள்.

16. நிச்சயமாக, நாம் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு வேதத்தையும், அதிகாரத்தையும், நபித்துவத்தையும் கொடுத்தோம்; மேலும் (உன்னுவதற்கு) நல்லவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு உணவும் கொடுத்தோம்; அன்றியும் அகிலத்தாரைவிட அவர்களைநாம் மேன்மையாக்கியும் வைத்தோம்.

17. இன்னும், (மார்க்க) காரியத்தில் (சான்றுகளிலிருந்து) தெளிவானவைகளை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தோம்; பின்னர், அவர்கள் தங்களுக்கிடையே உண்டான பொறாமையின் காரணமாக, அவர்களுக்கு (வேத) அறிவு வந்ததன் பின்னரே தனிர் அவர்கள் அபிப்பிராயபேதம் கொள்ளவில்லை (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்கள் எதில் அபிப்பிராயபேதம் கொண்டிருந்தார்களோ அதில் மறுமை நாளில் அவர்களிடையே தீர்ப்பளிப்பான்.

ثمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعُهَا وَلَا تَتَبَعُهُ أَهْوَاءَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ⑯ إِنَّمَا لَنْ يَعْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا مَا وَ
 إِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أُولَئِي أَيَّادٍ بَعْضٌ وَاللَّهُ وَلِلْمُتَّقِينَ ⑰
 هُنَّ أَبْصَارُ الْمَلَائِكَ وَهُنَّ دَيَّرَ حَمَةٍ لِّقَوْمٍ يُوَقِّنُونَ ⑱ أَمْ
 حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَلَمُوا الصَّلَاحَاتِ سَوَاءً تَحْيَاهُمْ وَمَمَّا هُمْ سَاءُ مَا يَعْلَمُونَ ⑲ وَ
 خَلَقَ اللَّهُ الْأَسْمَوْتُ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَتَعْزِزَنِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
 كَسَبَتْ وَهُنْ لَا يُظْلَمُونَ ⑳ أَفَرَبِيتَ مِنْ اتَّخِذَ اللَّهَ هُوَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
 عَلَى عِلْمٍ وَخَلَوَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غُشْوَةً مِّنْ
 يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ الْمُوْلَى أَفَلَا لَذَّذُ كُرُونَ ㉑ وَقَالُوا مَا هِيَ الْأَحْيَا إِنَّا
 الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يَهْلِكُنَا إِلَّا إِلَّا اللَّهُ هُوَ وَمَا الْهُمْ بِذَلِكَ
 مِنْ عَلِمٍ إِنَّهُمْ أَلَا يَظْنُونَ ㉒ وَإِذَا اتَّشَلَ عَلَيْهِمُ الْيَتَمَانَى شَيْءٌ
 مَا كَانَ حُجَّتَهُمُ الَّذَا أَنْ قَالُوا اتَّوْا بِاَيْمَانِنَا إِنْ كَنْتُمْ
 صَدِيقِنَ ㉓ قُلِ اللَّهُ يُحِبِّي كُمْ ثُمَّ يُوَيْسِكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ㉔

18. இதன் பின்னர் (மார்க்கெ) காரியத்தில் (தெளிவான்) ஒரு வழியின் மீது உம்மை நாம் ஆக்கி இருக்கின்றோம்; ஆகவே, அதனை(யே) நீர் பின் பற்றுவிராக: (உண்மையை) அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களின் மனோ இச்சைகளை நீர் பின் பற்றாதீர்.

19. நிச்சயமாக, அவர்கள் அல்லாஹுக்குவிரோதமாக உம்மைவிட்டு எதனையும் தடுத்து விடவேமாட்டார்கள்; நிச்சயமாக, அறியாயக்காரர்கள் – அவர்களில் சிலர், சிலருக்கு உதவியாளர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் அல்லாஹு, பயபக்தியுடையவர்களின் பாதுகாவலன்.

20. (குர் ஆனாகிய) இது மனிதர்களுக்குத் தெளிவான் ஆதாரங்களாகவும், உறுதி கொள்கின்ற சமூகத்தார்க்கு நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

21. தீமைகளைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார்களே அத்தகையோர் – விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோரைப் போன்று அவர்களையும் நாம் ஆக்கிவிடுவோம் என்று எண்ணிக் கொண்டார்களா? அவர்கள் ஓயித்து இருப்பதும், அவர்கள் மரணித்துவிடுவதும் சமமே; அவர்கள் (இதற்கு மாறாகத்) நீர்ப்புச் செய்து கொண்டது மிக்கெட்டதாகிவிட்டது.

22. வானங்களையும் பூமியையும் அல்லாஹு நீதியைக் கொண்டு (தக்க காரணத்திற்காசலே) படைத்திருக்கிறான்; இன்னும், ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் அது சம்பாதித்ததைக்கொண்டு கூடி கொடுக்கப்படுவதற்காகவும் (படைத்துள்ளான்); அவர்கள் அறியாயும் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

23. (நபியே) தன் னுடைய (மனோ) இச்சையை(ததான் வணங்கும்) தெய்வமாக எடுத்துக்கொண்டானே அவனை நீர் பார்த்தாரா? (அவன் வழி கெடுவதற்கு உரியவன் என்ற தன்) அறிவினால் அல்லாஹு அவனைத் தவறான வழியில் விட்டு விட்டான்; அவனுடைய செவியின்மீதும், அவனுடைய இதயத்தின்மீதும் முத்திரையிட்டுவிட்டான்; அன்றியும், அவனுடைய பார்வையின்மீதும் ஒரு திரையை ஆக்கிவிட்டான்; அல்லாஹுக்குப்பிற்கு, அவனுக்கு நேர் வழிகாட்டு பவர் யார்? நீங்கள் நினைவுகூர்ந்து உணரமாட்டார்களா?

24. "இது நமது இவ்வுகை வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு(வாழ்க்கை) இல்லை;" (இதில்தான்) நாம் இரந்துவிடுகின்றோம்; இன்னும், ஓயித்துவிட்கிறோம்; காலத்தைத் தவிர வேறெற்றுவும் நம்மை அழிப்பதில்லை" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அது பற்றிய எவ்வித அறிவும் அவர்களுக்கில்லை; அவர்கள் (வீணா சந்பணையாக) என்னுகிறார்களே தவிர (வேறு) இல்லை.

25. மேலும், அவர்களுக்கு நம்முடைய தெளிவான் வசனங்கள் ஒதிக் காண்பிக்கப் பட்டால், அவர்களின் வாதம் "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் எங்களுடைய மூதாதையரை (உயிர்ப்பித்து)க் கொண்டுவாரங்கள்" என்று அவர்கள் கூறுவதைத் தவிர (வேறெற்றுவும்) இல்லை.

26. (நபியே) நீர் (அவர்களிடம்) கூறுவிராக "அல்லாஹு(தான்) உங்களை உயிர்ப்பிக்கிறான்; பின்னர், உங்களை அவன் மரணிக்கச் செய்கிறான்; பின்னர், மறுமை நாளுக்காக" (உயிர் கொடுத்து) உங்களை அவன் ஒன்று சேர்ப்பான்; – இதில் சந்தேகமில்லை; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

وَلِلّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ بِيَوْمِئِنْجَرِ
 الْمُبْطَلُونَ ۝ وَتَرَى كُلُّ أُمَّةٍ جَاهِشَةً ۗ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَبِهَا
 الْيَوْمَ تَجْزَوُنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هَذَا كِتَبُنَا يَنْطَقُ عَلَيْكُمْ
 بِالْحَقِّ إِنَّا لَكُلَّا نَسْنِسْنَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ فَمَا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ فَيُدْخَلُهُمُ الْجَنَّمَ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَلِكُ هُوَ الْفَوْزُ
 الْمُبِينُ ۝ وَمَا الَّذِينَ كَفَرُوا وَآفَلُوكُمْ تَكُونُ إِلَيْنِي تُنَشَّلُ عَلَيْكُمْ
 فَاسْتَكْبِرُوكُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَكُمْ وَعْدٌ
 اللَّهُ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لِرَبِّ فِيهَا ۗ قَلِيلُ مَا يَنْدِرُ إِلَيْهَا مَا السَّاعَةُ
 إِنْ نُظْنُ إِلَّا ظِنَّا وَمَا لَعْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ۝ وَبِدَاءَ الْهُوَسِيَّاتِ مَا
 عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ
 نَسْكُمُ كَمَا نَسِيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمَكُمْ هَذَا وَمَا أَنْكُمُ النَّازُورُ وَمَا الْكُمُّ
 مِنْ نُصُورِينَ ۝ ذَلِكُمْ يَانِكُمُ اتَّخَذْتُمْ تَعْرِيَاتَ اللَّهِ هُرُوا وَأَخْرَجْتُمْ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُجْرِونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْيِّنُونَ ۝
 فَلِلّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 وَلَهُ الْكَبِيرُ يَكُونُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

27. அன்றியும் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; மறுமை நான் நிலைபெறும் நாளில் பொய்யாக்குவோர் அந்தாளில் நஷ்டமடைவார்கள்.

28. (நபியே! அந்தாளில்) ஒவ்வொரு சமுதாயத்தையும் முழந்தாளிட்டிருக்கும் நிலையில் நீர் காண்பீர். ஒவ்வொரு சமுதாயமும் (விசாரணைக்காக) அதனதன் பதிவுப் புத்தகத்தின்பால் அழைக்கப்படும் – “இன்றையத்தினம் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்குக் கூலி கொடுக்கப்படுவீர்கள்” (என்றும்);

29. “இது உங்களைப் பற்றிய உண்மையைக் கூறும் நம்முடைய (பதிவுப்) புத்தகம்; நிச்சயமாக நாம், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை (அதில்) பதிவு செய்யபவர்களாக இருந்தோம்” (என்றும் கூறப்படும்).

30. ஆகவே, விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்தார் களே அத்தகையோர் – அவர்களை, அவர்களுடைய இரட்சகன் தன்னுடைய அருளில் நுழைவுக்கிறான்; அதுதான் தெளிவான வெற்றியாகும்.

31. இன்னும், நிராகரித்தார்களே அத்தகையோர் – (அவர்களிடம்) “உங்களுக்கு என்னுடைய வசனங்கள் ஓதுக் காண்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கவில்லையா? பின்னர் நீங்கள் பெருமையடித் துக்கொண்டிருந்தீர்கள்; அன்றியும், நீங்கள் குற்றவாளிகளான சமூகத்தாராகவும் இருந்தீர்கள்” (என்றும் கூறப்படும்).

32. மேலும், “நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானது; மறுமைநாள் – ஆ(து வருமென்ப)தில் யாதொருசுந்தேக்கமுமில்லை” என்று கூறப்பட்டால், “மறுமைநாள் இன்னதென்றே நாங்கள் அறியோம்; அது வெறும் என்னத்தைத் தவிர (வேறு) இல்லை என்றே என்னுகிறோம்; (அதனை உண்மையென்று) நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறவர்களாகவும் இல்லை என்று நீங்கள் கூறினார்கள் (அல்லவா?)” என்று அவர்களிடம் கேட்கப்படும்.

33. மேலும், அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த தீயவைகள் (யாவும்) அவர்களுக்கு வெளிப்பட்டுவிடும்; எதை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ, அது அவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்.

34. அன்றியும் (அவர்களிடம்) “நீங்கள் உங்களுடைய இந்தாளின் சந்திப்பை மறந்தவாறே நாமும் இன்றையத் தினம் உங்களை மறந்துவிட்டோம்; மேலும், உங்கள் தங்குமிடம் நரகமாகும்; உங்களுக்கு எந்த உதவியாளர்களுமில்லை” என்றும் கூறப்படும்.

35. “இ(ந்தத்தன்டனையான)து: நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப் பரிகாசமாக எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதினாலாகும்; இவ்வுலக வாழ்க்கை உங்களை மயக்கியும்விட்டது” (என்று கூறப்படும்); இன்றையத் தினம் அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படமாட்டார்கள்; மேலும், (அந்தாளில் நந்தசெயல்கள் செய்து இரட்சகளைத் திருப்திப்படுத்த அவர்கள் தேடப்படமாட்டார்கள்.

36. ஆகவே, வானங்களின் இரட்சகனும், பூமியின் இரட்சகனும், அகிலாத்தாரின் இரட்சகனுமாகிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் உரித்தாகும்.

37. வானங்களிலும், பூமியிலும் (உள்ள) பெருமை அவனுக்கே உரியது, அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الْعَظِيمِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَفَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

حَمْدًا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ①

مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٌ

مُسْمَىٰ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ② قُلْ أَرَأَيْتُمْ

مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونَّى مَاذَا أَخْلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

أَمْ لَهُمْ شُرُكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۖ إِنَّمَا يُنَزَّلُ مِنْ كِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ

آثَرَهُ ۖ مَنْ عَلِمَ أَنَّ كُفُّارَهُ صَدِيقُونَ ③ وَمَنْ أَضَلَّ مِنْ مَنْ يَدْعُوا

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ

دُعَاءِهِمْ غَافِلُونَ ④ وَإِذَا حِشَرَ النَّاسُ كَانُوا هُمْ أَعْدَاءُ وَ

كَانُوا يُبَاهِدُونَ تَهْمَمُ كُفَّارِينَ ⑤ وَإِذَا شُتَّلَ عَلَيْهِمْ أَيْتَنَا بَيْنَ

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْحَقَّ لِتَاجِأَهُمْ هُوَ هُنَّا لِيَسْتُرُّونَ ⑥

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتَهُ فَلَا تَتَمَكُّنُ

لِيٌ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَفْيِضُونَ فِيهِ لَكَفِيْ بِهِ

شَهِيدًا أَبِيَّنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑦

அத்தியாயம் : 46

அல் அஹ்காஃப் – மணல் மேடுகள்
வசனங்கள் : 35 மக்கி ரூக்கிகள் : 4

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற் அஞ்படையோன்
அல்லாஹ்மிள் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. ஹாமீம்

2. (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன் ஆகிய அல்லாஹ்மிள்ருந்தே இவ்வேதம் இறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

3. வானங்களையும் பூமியையும் அவை இரண்டிற்கு மத்தியில் உள்ளவை களையும், உண்மையைக் கொண்டும், குறிப்பிடப்பட்ட தவணையையும் கொண்டே தவிர நாம் படைக்கவில்லை; மேலும், (அல்லாஹ்மை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர், அவர்கள் தங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யப் பட்டதைவிட்டும் புறக்கணிக்கின்றவர்களாக இருக்கின்றனர்.

4. (ஆகவே நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக அல்லாஹ்மையைன்றி நீங்கள் அழைக்கின்றவற்றை நீங்கள் பார்த்தீர்களா? பூமியிலிருந்து எதனை அவர்கள் படைத்திருக்கிறார்கள்? அவ்வது வானங்களின் படைப்பில் அவர்களுக்குக் கூட்டு உண்டா? என்பதை நீங்கள் எனக்குக் காண்பியுங்கள்! நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இதற்கு (ஆதாரமாக) முன்னுள்ள யாதொரு வேதத்தையோ, அவ்வது (முன்) னோர்களில் யாரிடமிருந்தால் வது கிடைக்கப்பெற்று) அடிச்சுவட்டிலிருந்து (எஞ்சியிருக்கும்) அறிவு ஆதாரத்தையோ கொண்டுவாருங்கள்.

5. மேலும், அல்லாஹ்மை விடுத்து மறுமை நாள் வரை (அழைத்த போதிலும்) தனக்கு பதில் கொடுக்காதவர்களை அழைப்பவனைவிட மிக வழி கெட்டவன் யார்? அவர்களோ, இவர்களுடைய அழைப்பைப் பற்றி மறந்தவர்களாக உள்ளனர்.

6. மேலும், மனிதர்கள் (மறுமை நாளுக்காக) ஒன்றுதிரட்டப்பட்டால், (வணங்கப் பட்டவர்களான) அவர்கள் இவர்களுக்கு விரோதிகளாக இருப்பர். இவர்கள் (தங்களை) வணங்கிக் கொண்டிருந்ததையும் அவர்கள் நிராகரித்து விடுவர்.

7. இன்னும், நம்முடைய வசனங்கள் தெளிவானவையாக அவர்களுக்கு ஒத்திக் காள பிக்கப்பட்டால், சத்திய (வேதத்தை நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர் – அ(வ்வண்மையாள)து, அவர்களிடம் வந்தபோது இது தெளிவான சூனியமாகும் என்று கூறினார்கள்.

8. அவ்வது, (நபியே! குரு ஆனாகிய) இதனை அவர் இட்டுக்கட்டிக் கொண்டார் என்று (உம்மைப்பற்றி) அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறாயின், நபியே!) நீர் கூறுவீராக: “இதனை நான் இட்டுக்கட்டியிருந்தால் (அதற்காக) அல்லாஹ் விடமிருந்து (உள்ள தன்டனையில்) எதையும் (தடுத்து என்னைக்காப்பாற்றிட) நீங்கள் சத்தி பெற்மாட்டார்கள்; இதைப்பற்றி (எனக்கு விரோதமாகக்கூறி) எதில் நீங்கள் மூழ்கியிருக்கிறீர்களோ, அவைகளை அவன் நன்கு அறிவான். (ஆகவே) எனக்கும், உங்களுக்கும் மத்தியில் சாட்சியாளாக இருக்க அவனே இதற்குப் போதுமானவன்; அவனே மிக்க மன்னிப்போன்; பெரும் கிருபையுடையோன்.

قُلْ مَا كُنْتُ بِدُّعَاءِ مِنَ الرَّوْسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا يَكُنْ
 إِنْ أَتَيْتُهُ الْأَمَانُ لِحَيِّ إِلَىٰ وَمَا أَنَّا لَأَنذِرُ مُؤْمِنِينَ ④ قُلْ إِذَا يُتْمَّ
 إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرُتُمُّ بِهِ وَشَهَدَ شَاهِدًا مِنْ بَنِيَّ
 إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَإِنَّمَا وَاسْتَكْبَرُواْ تَحْتَ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّلَمِيْنَ ⑤ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُواْ اللَّذِينَ آمَنُواْ وَلَوْكَانَ خَيْرًا مَا
 سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذَا كُنْتُمْ يَهْتَدُواْ بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا فَلْقٌ قَدْ
 وَصَنَّ فِيلِهِ كَتَبٌ مُوسَى إِنَّمَا أَرْرَجَهُمْ وَهَذَا كَتَبٌ مَسْدِيقٌ
 إِسَانًا أَعْرَبَ يَالِيْنِدَرَ الَّذِينَ ظَلَمُواْ وَبُشِّرَى لِلْمُحْسِنِينَ ⑩ إِنَّ
 الَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُواْ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَعْزَزُونَ ⑪ أَوْلَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَلِدِيْنَ فِيهَا جَزَاءٌ مَا كَانُواْ
 يَعْمَلُونَ ⑫ وَوَصَّيْنَا إِلَيْهِنَا إِنَّمَا يَوْمَ الدِّيْنِ أَحْسَنَا حَمَلَتْهُ أُمَّةٌ
 كُرْهًا وَرَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلَهُ وَفَصَلَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 أَشْدَدَهُ وَلَكَعَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبُّهُ أَوْزَعَنِي أَنْ أَشْرُكَ نِعْمَتِي
 الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالَّذِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَهُ
 وَأَصْلَحَ لِي فِي ذُرْتِي ⑬ أَتَيْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ⑭

9. (நபியே!அவர்களிடம்) நீர் கூறுவிராக: " (அல்லாஹ் அனுப்பிய) தூதர் களில் நான் புதியவனாக இருக்கவில்லை; மேலும், என்னைக்கொண்டும், உங்களைக் கொண்டும் என்ன செய்யப்படும் என்பதையும் நான் அறியேன்; எனக்கு வழீ மூலமாக எதை அறிவிக்கப்படுகிறதோ அதைத்தவிர, (மற்றெதையும்) நான் பின்பற்ற நிலையில்லை; மேலும், நான் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யபவனேதவிர வேறில்லை."

10. (நபியே) நீர் கூறுவிராக: நீங்கள் பார்த்தீர்களா? (இவ்வேதமான) து அல்லாஹ் விடமிருந்து வந்ததாக இருந்து, இதை நீங்கள் நிராகரித்தும் விட்டவர்களாக இருக்கும் நிலையில் (இது உண்மையான து என) இஸ்ராயிலின் மக்களில் உள்ள சாட்சியாளர் இதுபோன்றதற்கு சாட்சியமும் கூறி (பின்னர் இதை) அவர் விசுவாசமும் கொண்டுள்ளார்; (ஆனால், இதை ஏற்காது) நீங்கள் பெருமையும் அடித்துக் கொண்டார்கள் (ஆகவே, உங்களை விட அநியாயக் காரர்கள் யார்); நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அநியாயக்கார சமூகத்தார்க்கு நேர்வழி காட்டமாட்டான்.

11. நிராகரிப்போர் விசுவாசிகளிடம்: " இது நன்மையானதாக இருந்தால், இதனாலில் அவர்கள் எங்களை முந்தியிருக்கமாட்டார்கள்; என் ரூம் கூறுகின்றனர்; அவர்கள் இவ்வண்மையான வேதத்தைக் கொண்டு நேர்வழியும் பெறாத போது இது பழைய பொய்யாகும்" என் ரூ அவர்கள் கூறுவார்கள்.

12. இதற்குமுன் மூஸாவுடைய வேதம் வழி காட்டியாகவும் அருளாகவும் இருந்தது; (குர் ஆனாகிய) இது (அதனை) உண்மைப்படுத்துகிற அரபி மொழியிலான வேதமாகும்; (இது) அநியாயம் செய்வோரை அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நன்மை செய்வோருக்கு நன்மாராயமாகவும் இருக்கின்றது.

13. நிச்சயமாக, "எங்கள் இரட்சகன் அல்லாஹ்தான்" என் ரூ கூறி (அதன்) பிறகு (அதில்) நிலைத்து இருக்கின்றார்களே, அத்தனையோர் அவர்களுக்கு (யாதொரு) பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடையமாட்டார்கள்.

14. அவர்கள் சவனவாசிகள்; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததற்குக் கூவியாக நிரந்தரமாக அதில் (தங்கி) இருப்பவர்கள்.

15. மேலும், தன்னுடைய பெற்றோர்க்கு நன்மை செய்யுமாறு, மனிதனுக்கு நாம் உபதேசம் செய்தோம்; அவனுடைய தாய், சிரமத்துடன் அவனைச் சமந்திருந்து, சிரமத்துடன் அவனைப் பிரசவிக்கின்றான்; (அவன்) கர்ப்பத்தில் அவனைச் சுமப்பதும், அவனுக்குப் பால்குடி மறக்கச் செய்வதும் முப்பது மாதங்களாகும். முடிவாக இவன் வாலிப்மாதி, நாற்பது வயதை அடைந்ததும்;" என் இரட்சகனே! நீ என் மீதும், என் பெற்றோர்மதும் புரிந்த உன் அருளுக்காக உள்க்கு நான் நன்றி செலுத்திநீதனைப் பொருந்திக்கொள்வாயோ அந்த நற்செயலைச் செய்யவும் (நல்வழிலை) நீ எனக்கு உதிக்கச் செய்வாயாக! எனக்காக என்னுடைய சந்ததியில் (உள்ளோரை) நீ சிர்திருத்தியும் வைப்பாயாக! நிச்சயமாக, நான் தல்பா செய்து உன் பக்கம் திரும் பிவிட்டேன்; நிச்சயமாக, நானோ (உனக்கு முற் றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முன்மீக்களில் (இருவனாகவும்) இருக்கிறேன்" என் ரூ கூறுவான்.

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَنْهَا عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاهُونَ عَنْ سَيِّئِهِمْ
 فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّدِيقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ^(١) وَالَّذِي
 قَالَ لِوَالَّدِيهِ أَفَلَمَا أَتَعْدَنَا إِنَّ أُخْرَجَ وَقَدْ دَخَلَتِ الْقُرْوَنِ
 مِنْ قَبْلِهِ وَهَمَا يَسْتَعْيِثُنَّ اللَّهُ وَيَلْكَ الْمَنْ يَقْرَأُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
 فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ^(٢) أُولَئِكَ الَّذِينَ حَسِقَ عَلَيْهِمْ
 الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ دَخَلُوا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسَانُ إِنَّهُمْ
 كَانُوا خَسِيرُونَ^(٣) وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوْقِيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ
 وَهُوَ لَا يُظْلَمُونَ^(٤) وَيَوْمَ نُعَرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى الشَّارِطَ
 أَذْهَبُتُمْ طَبِيبَتُكُمْ فِي حَيَاةِ الْأَنْوَارِ^(٥) أَسْتَمْتَعُونَ بِهَا فَالْيَوْمَ
 تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوَنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسِيْقُونَ^(٦) وَأَذْكُرْ أَخَا
 عَلِيًّا إِذَا ذَرَ رَقْمَةً بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ دَخَلَتِ الْقُرْبَانُ
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْقِهِ إِلَّا تَعْبُدُهُ وَإِلَّا اللَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ^(٧) قَالُوا أَجْعَلْنَا تَأْفِكَنَا
 عَنِ الْهَتَّنَا قَاتَنَا بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّدِيقِينَ^(٨)

16. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்—சொர்க்க வாசிகளில் உள்ளவர்களாக இருக்க, அவர்கள் செய்தவற்றில்(உள்ள)மிக அழகானதை நாம் அங்கீரித்துக் கொண்டு, அவர்களுடைய தீமைகளை விட்டும் புறக்கணித்து விடுவோம்; அவர்கள் வாக்களிக்கப் பட்டிருந்தார்களே அத்தகையது உண்மையான வாக்குறுதியாகும்.

17. ஒருவன் தன் பெற்றோரிடம்,(அவர்கள் மறுமையைப் பற்றிக் கூறிய நன்மொழிகளை மறுத்துஇதழ்ச்சிக்குரிய வார்த்தையான),"சீசி! உங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது! நான் இறந்த பின் உயிர்ப்பித்து வெளியாக்கப்படுவேன் என்று நிங்கள் இருவரும் என்னை பயமுறுத்துகிறீர்களா? திட்டமாக எனக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினர் சென்றுவிட்டனர், (அவர்களின் நிலை என்ன?) என்று கூறுகிறான்; (அவன்து தீமையிலிருந்து காத்து) இரட்சிக்குமாறு அவ்விருவரும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்து (பின்னர் அவனிடம்) "உனக்கென்ன கேடு நி (அல்லாஹ்வை) விசவாசிப்பாயாக! நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானது" (என்றும் கூறுகின்றார்கள்); அப்பொழுது, "இவைகளெல்லாம் முன் னோரின் கட்டுக் கதைகளேயன்றி வேறில்லை; என்று அவன் கூறுகின்றான்.

18. (இவ்வாறுக்கும்) இத்தகையோர்—இவர்களுக்கு முன் சென்று போன மனு, ஜின்களிலுள்ள சமூகத்தார்களில்(பாவம் செய்தால், அல்லாஹ்வுடைய வேதனை வந்திருங்கியே திருமென்ற)இரட்சகளின்கூற்று அவர்களின் மீது உண்மையாகி விட்டது; நிச்சயமாக, அவர்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களாகிவிட்டனர்.

19. (இவர்களில்) ஓவ்வொருவருக்கும் அவ(ரவ)ர்கள் செயலுக்குத் தக்க பதவி களிருக்கின்றன; அவர்களின் செயல்களுக்குரிய கூலி)களை அவன் அவர்களுக்கு நிறைவு செய்வதற்காகவும், (பதவிகளை நல்குகிறான்;) அவர்கள் அநீதமிழூக்கப்படவும் மாட்டார்கள்.

20. அன்றியும், நிராகரிப்போர் நரகத்தின் முன் கொண்டுவரப்படும் நாளில் (அவர்களிடம்), "உங்களுடைய நல்லவைகளை உங்களுடைய உலகவாழ்க்கையில் நீங்கள் போக்கிலிட்டார்கள், அவற்றைக்கொண்டு இன்பமனுபவித்தும் விட்டார்கள்; ஆகவே, நீங்கள் பூமியில் நியாயமின்றிப் பெருமையிட்டுத் துக் கொண்டிருந்த காரணத்தாலும், இன்னும், பாவம் செய்துகொண்டிருந்த காரணத்தாலும் இழிவுத்தரும் வேதனையை இன்றையத் தினம் நீங்கள் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுவீர்கள் (என்று கூறப்படும்).

21.(நமியே!)நீர்,(ஹமத்தநமியாகிய)"ஆது" உடையசகோதரரை நினைவு கூரவீராக! அவர் மனஸ் குன்றுகளில் (குடி) இருந்த தன் சமூகத்தாரை எச்சரிக்கை செய்த போது, அவருக்கு முன் னும், அவருக்குப் பின்னும் எச்சரிக்கை செய்வோர் திட்டமாக வந்து சென்று விட்டனர்; (அவர் தன் சமூகத்தாரிடம்) "அல்லாஹ்வுடைய யன்றி (வேறொதனையும்) நீங்கள் வணங்காதீர்கள்; நிச்சயமாக, மகத்தான் நாளின் வேதனையை உங்கள்மிது நான் பயப்படுகிறேன்" (என்றார்).

22. அ(தற்க)வர்கள், "எங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை விட்டு, எங்களைத் திருப்பிவிட நீர் எங்களிடம் வந்தீரா? நீர் உண்மையாளர்களில் இருந்தால், நீர் எங்களுக்கு எதைக் கொண்டுவாக்களித்தீரோ அ(வ)வேதனையான)தை நம்மிடம் கொண்டுவாரும்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ إِنَّهَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَبْلَغُكُمْ مَا أُرْسَلْتُ بِهِ وَلِكُنْتُ
 أَرْكُو قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَعْلِمًا أُوذِيَّتُمْ
 قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطَرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْنَاهُ بِهِ رَبِّنَا
 فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ تُدَقِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِإِمْرَاتِهَا
 فَاصْبِحُوا لِيَرَى الْأَمْسِكِينُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٥﴾ وَلَقَدْ مَكَثُوكُمْ فِيمَا أَنْ مَكَثَ كُمْ فِيهِ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْيَادًا فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ
 سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْيَادُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ
 كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهِزُؤُنَ ﴿٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوَلَكُمْ مِنَ الْقُرْبَى
 وَصَرَّفْنَا الْأَلْيَتِ لَعَلَّهُمْ يَرِجُونَ ﴿٧﴾ فَلَوْلَا أَنْصَرْهُمْ
 الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا إِلَهًا بَلْ ضَلَّوْا
 عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨﴾ وَإِذْ صَرَفْنَا
 إِلَيْكَ نَفَرَ أَمْنَ الْجِنِّ يَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
 قَالُوا أَنْصُتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْلَا إِلَيْهِمْ مُنْتَدِرِينَ ﴿٩﴾

23. அ(தற்க)வர், ("வேதனை எப்பொழுது என்ற) அறிவு எல்லாம் அல்லாஹ் விட்டமே இருக்கின்றது; அன்றியும், எதனைக் கொண்டு நான் அனுப்பப் பட்டேனோ அதனையே நான் உங்களுக்கு எத்திவைக்கிறேன்; என்றாலும் உங்களை நான் அறிவில்லாத சமூகத்தவராகவே காணுகிறேன்" என்றார்.

24. பின்னர், அதனை தமிழுடைய பள்ளத் தாக்குகளை முன்னோக்கி வருகின்ற மேகமாக அவர்கள் கண்டபோது இதுஎங்களுக்குமழைபெய்ய வரும் மேகம்தான் என்று கூறினார்கள்,(அதற்கு அவர்களிடம்)"அப்படியல்ல! இது நீங்கள் எதற்காக அவசரப்பட்டார்களோ அதுதான்(இது ஒரு)கொடுங்காற்று. இதில் துண்புறுத்தும் வேதனை இருக்கின்றது"(என்றும்).

25. அதுதன் இரட்சகனின் கட்டளைப்படி சகல பொருட்களையும் அழித்து விடும் (என்றும் ஹுலத் கூறினார். அவர்கள் வசித்திருந்து அழிந்த) அவர்களுடைய குடியிருப்புகளைத் தவிர வேறொன்றும் காணப்படாதவாறு காலையில் அவர்கள் (அழிவிற்குள்) ஆகி விட்டனர்; இவ்வாறே குற்றவாளிகளான கூட்டத்தினருக்குநாம் கூலி கொடுக்கின்றோம்.

26. மேலும், உங்களுக்கு எதில் நாம் வசதி செய்து கொடுக்கவில்லையோ அதில் அவர்களுக்குத் திட்டமாக நாம் வசதி செய்து கொடுத்திருந்தோம்; மேலும், அவர்களுக்குச் செவிப்புவளையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் நாம் ஆக்கினோம்; ஆயினும் அவர்கள் அல்லாஹுறவுடைய வசனங்களை நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் இருந்த சமயத்தில் அவர்களுடைய செவிப்புவனும், அவர்களுடையபார்வைகளும், அவர்களுடைய இதயங்களும் அவர்களுக்கு யாதொரு பயனுமளிக்கவில்லை; எதனை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்தும் கொண்டது.

27. ஊர்களில்தங்களைச் சுற்றியுள்ளவைகளையும் நிச்சயமாக நாம் அழித்து விட்டோம்; அவர்கள் (பாவத்திலிருந்து) திரும்புவதற்காக அத்தாட்சிகளை நாம் திரும்பத் திரும்பக் காண்பித்தோம்.

28. (தங்களை அல்லாஹுறவுக்கு) சமீபமாகக் கைவைக்கக்கூடிய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களைன்று அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை இவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் இவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்க வேண்டாமா? இல்லை, அவர்களைல்லாம் இவர்களை விட்டுமறைந்து விட்டனர்; இது, அவர்கள் பொய்யாகக் கூறியதும், அவர்கள் இட்டுக்கட்டிக் கொண்டிருந்தார்களே அதுவுமாகும் (என்று தெளிவாகவிட்டது).

29. (நபியே!) ஜின்களில் சிலரை இந்தக் குர் ஆளை அவர்கள் செவியேற்பதற்காக உம்மிடம் நாம் திருப்பியதையும் (நினைவு கூர்வீராக!)பின்னர் அவர்கள் அங்கு வந்தடைந்து (சிலர் சிலரிடம்)" நீங்கள் வாய் பொத்தி இருங்கள்" என்று கூறினார்கள்; பிறகு அது முடிக்கப்பட்டபோது, தங்கள் கூட்டத்தாரிடம் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகத் திரும்பினர்.

قَالُوا إِنَّهُمْ نَعَمْ بِهِمْ
لَذَّابَيْنَ يَدِيهِ يَهْدِيَ إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ
أَجِبُّو وَادِاعِيَ اللَّهُ وَأَمْنَاوِيَ يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ دُنْيَاكُمْ وَيُحِرِّرُكُمْ
مِنْ عَذَابِ الْيَوْمِ^{٢٣} وَمَنْ لَا يُعِبِّدُ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزِيَّ
الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أُولَئِكُمْ أَوْلَيُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ^{٢٤}
أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ
بِخَلْقِهِنَّ يُقْدِرْ عَلَى أَنْ يُتَحِمِّيَ الْمُؤْمِنُ بِلِي إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{٢٥}
وَيَوْمَ يُعَرَّضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا الْحَقِّ قَالُوا
بِلِي وَرَبِّنَا قَالَ فَذُو دُقُوقِ الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ^{٢٦} فَأَصْبَرُ
كَمَا صَبَرَ أَوْلُوا الْعَزْمِ مِنَ الرَّسُولِ وَلَا سَتَعْجِلُ لَهُمْ كَانُوكُمْ
يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً^{٢٧} مِنْ نَهَارٍ
بَلْغُهُ فَهُلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ^{٢٨}

وَرَدَةٌ مُلْقِتَنِي فِي حَمَانٍ وَسَنَتْ الْمَعْدَنِ كُوكُوكْ

سُبْلَهُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ○
الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَصْدَوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ①

30. (அவர்களிடம்) "எங்களுடைய கூட்டத்தார்களே! நிச்சயமாக நாங்கள் ஒரு வேதத்தைச் செவியற் றோம்; (அது) தனக்கு முன்னுள்ளதை (வேதங்களை) உண்மைப்படுத்துவின்ற நிலையில், மூஸாவுக்குப் பின் (அது) இரக்கப்பட்டுள்ளது; அதுச் சத்தியத்தின் [உண்மைமார்க்கத்தின்] பாலும், நேரான வழியின் பாலும் வழி காட்டுகிறது" என்று கூறினார்கள்.

31. "எங்களுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் வின் அழைப்பாளருக்கு நீங்கள் பதில் கூறுங்கள்; மேலும், அவரை விசுவாசியுங்கள்; (அதன்பொருட்டு) உங்களுடைய பாவங்களை உங்களுக்கு அவன் (அல்லாஹ்) மன்னித்து விடுவான்; துன்புறுத்தும் வேதனையிலிருந்தும் உங்களை அவன் காத்துக்கொள்வான்" (என்றும்),

32. "எவர் அல்லாஹ் வின் அழைப்பாளருக்கு பதில் கூறவில்லையோ அவர் பூமியில் (அல்லாஹ்வை) இயலாமல் ஆக்கி விடுபவர்கள்; (அல்லாஹ் வாக்கிய) அவனையன் றி, அவருக்கு உதவியாளர் கருமில்லை; அ(த்தகைய)வர்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருக்கிறார்கள்" (என்றும் ஜின்கள் கூறினார்கள்).

33. நிச்சயமாக, வானங்களையும், பூமியையும் படைத்து, இன்னும், அவைகளைப் படைத்ததால் சோர்வுடையவில்லையே அத்தகைய அல்லாஹ் மரணித்தோரை உயிர்ப்பிக்க ஆற்றலுடையவன் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? ஆம்! நிச்சயமாக, அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிகக் கூற்றலுடையவன்.

34. மேலும், நிராகரிப்போன நரகத்தின் முன் கொண்டு வரப்படும் நாளில் (அவர்களிடம்), "இது உண்மையானதாக இல்லையா?" (என்று கேட்கப்படும்) அ(தற்க)வர்கள் "எங்களிடத்தகன் மீது சத்தியமாக! ஆம், (உண்மைதான்)" என்று கூறுவார்கள். (அதற்கவர்களிடம்) நீங்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக (இதன்) வேதனையை நீங்கள் சுவைத் துக்கொண்டிருங்கள்" என்று (அல்லாஹ்) கூறுவான்.

35. (நபியே நம்முடைய) தாதுர்களிலுள்ள உறுதியிக்கவர்கள், (கஸ்டங்களை) பொறுத்துக்கொண்டிருந்த பிரகாரமே, நீரும் பொறுமையாக இருப்போக! (நிராகரித்த) அவர்களுக்காக (வேதனையை) நீர் அவசரப்பட்டவேண்டாம்; அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டதை அவர்கள் காணும் நாளில் (இப்புவியில்) ஒரு பகலில் ஒரு நாழிகையேயன்றி (அதிகமாகத்) தாம் தங்காதவர்களைப் போன்றிருப்பார்கள் (இது உம்மால் அவர்களுக்கு) எத்திலைக்கப்படவேண்டியதாகும்; ஆகவே, பாவம் செய்த கூட்டத்தினரைத் தவிர (மற்றொரும்) அழிக்கப்படுவார்களா?

அத்தியாயம் : 47

முஹம்மது

வசனங்கள் : 38 மதனீ ருக்மிகள் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புணையோன்
அல்லாஹ் வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (அல்லாஹ் வின் அத்தாட்சிகளை) நிராகரித்துவிட்டு, அல்லாஹ் வின் பாதையை (அதில்மனிதர்கள் செல்வதை) விட்டும் தடுத்துக்கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோர்_அவர்களின் செயல்களை (பயனற்றதாக்கி) அவன் வீளாக்கி விட்டான்.

وَالَّذِينَ امْنَوْا وَعَلُوا الصِّلَاحَتِ وَامْنَوْا بِمَا أُنْزَلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
 وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَمَ بِالْهُمْ ①
 ذَلِكَ بَأْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا تَبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ امْسَوْا
 اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذِلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ②
 فَإِذَا ذَكَرْتُمُ الظَّالِمِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرَبَ الرِّقَابُ حَتَّىٰ إِذَا أَشْخَنْتُمُوهُمْ
 فَشُدُّوا الْوَثَاقَ لَمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِذَا فِدَاءٌ حَتَّىٰ نَضَعَ الْعَرْبُ
 أَوْ زَارَهَا ذَلِكَ تَوْلُو شَاءَ اللَّهُ لَا تَسْرِهِمْ وَلَكِنْ لَيَبْلُوَا
 بَعْضُهُمْ بِعِصْنٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَيِّئِ الْأَيَّامِ ③
 سَيِّهَدِيْهُمْ وَيُصْلِهُمْ بِالْهُمْ ④ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا الْهُمْ ①
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ امْنَوْا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ يَنْصُرُكُمْ وَيُشَبِّهُ
 أَقْدَامَكُمْ ⑤ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَاعْتَسَاهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑥
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑦
 أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ⑧ وَلِلْكُفَّارِينَ أَمْثَالُهَا ⑨ ذَلِكَ
 بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ امْنَوْا إِنَّ الْكُفَّارِينَ لَمَوْلَى لَهُمْ ⑩

2. இன்னும், (அல்லாஹுவை) விசுவாசித்து, நற்கருமங்களையும் செய்து, முஹம்மது மீது இறக்கிவைக்கப்பட்டதையும் அது தங்கள் இரட்சகனிட மிருந்து வந்த உண்மையான வேதம் ஆக இருக்கும் நிலையில் விசுவாசித் திருந்தார்களே அத்தகையவர்களின் தீயவைகளை அவர்களை விட்டுப் போக்கி, அவர்களுடைய நிலைமையையும் (அல்லாஹுவாகிய) அவன் சீர்ப்படுத்தினிட்டான்.

3. அது (எனென்றால்) நிச்சயமாக நிராகரிப்போர் பொய்யைப் பிள்பற்றி னார்கள்; விசுவாசங்கொண்டவர்களோ, நிச்சயமாகதங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த உண்மையைப் பின்பற்றினார்கள் என்பதாலுமாகும்; இவ்வாறே (மற்ற) மனிதர்களுக்கு, அல்லாஹுற் அவர்களின் நிலைமைகளை உதாரணங்களாகக்கூறி தெளிவாக்குகின்றான்.

4. ஆகவே, (விசுவாசிகளே! உங்களிடம் போர் புரியும்) நிராகரிப்போரை நீங்கள் சந்திப்பீர்களாயின், (தயக்கமின்றி அவர்களுடைய) பிடரிகளை வெட்டுங்கள்; முடிவாக நீங்கள் அவர்களுடைன் கடும் போரிட்டு (கைதிகளைக் கட்டை பலப்படுத்தி விடுங்கள்; அதன் பின்னர் (அவர்களை) உபகாரமாக (விட்டு விடுங்கள்) அல்லது ஈடுபெற்று (விட்டு விடுங்கள்; இவ்வாறு) போர் (புரியும் எதிரிகள்) தம் ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்கும் வரையில் (போர்புரியுங்கள்), இது (அல்லாஹுற்வின் கட்டளையாகும்) அல்லாஹுற் நாடியிருந்தாலோ (முன்னதாகவே பதிலடிகொடுத்து) அவர்களை தண்டித்திருப்பான்; எனினும், (போர் புரிய கட்டளையிட்டது) உங்களில் சிலரை, சிலரைக்கொண்டு சோதிப்பதற்கேயாகும்; மேலும், அல்லாஹுற் வுடைய பாதையில் கொல்லப்பட்டார்களே அத்தகையோர் அவர்களுடைய (நன்மையான) செயல்களை அவன் வீணாக்கிவிடவே மாட்டான்.

5. அவர்களை அவன் நேர் வழியில் செலுத்துவான்; அவர்களுடைய நிலைமையையும் அவன் சீர்படுத்திவிடுவான்.

6. மேலும், அவன் (நீங்க சுவனபதியான)தை அவர்களுக்கு அறிவித்திருந்தாலோ, அக்சுவனபதியில் அவர்களைப் பிரவேசிக்கசெய்வான்.

7. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹுற்வுக்கு உதவி செய்தால், அவன் உங்களுக்கு உதவி செய்வான்; மேலும், உங்களுடைய பாதங்களை நிலைபெற்கசெய்வான்.

8. இன்னும், (இவ்வேதத்தை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்குக் கேடுதான்; அவர்களுடைய செயல்களை (அல்லாஹுவாகிய) அவன் அழித்துமிட்டான்.

9. இது (எனெனில்), அல்லாஹுற் இறக்கிவைத்ததை நிச்சயமாக அவர்கள் வெறுத்துவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தினாலாகும்; ஆதலால், அவர்களுடைய செயல்களை யெல்லாம் (அல்லாஹுவாகிய) அவன் அழித்துமிட்டான்.

10. அவர்கள் பூமியில் சுற்றித் திரியவில்லையா? (அவ்வாறாயின்) அவர்களுக்கு முன்னர் (அல்லாஹுற்வின் கட்டளைக்கு மாறு செய்துகொண்டு) இருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதைக் கண்டுகொள்வார்கள்; அவர்கள் மீது அல்லாஹுற் அடியோடு அழிவை ஏற்படுத்திவிட்டான்; நிராகரிப்போருக்கும் இவை போன்றவை உண்டு.

11. இது (எனெனில்), நிச்சயமாக அல்லாஹுற் விசுவாசங்கொண்டோரின் பாதுகாவலன் என்பதினாலும், நிச்சயமாக நிராகரிப்போர், அவர்களுக்குப் பாதுகாவலர் எவருமில்லை என்ற காரணத்தினாலுமாகும்.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَآتَيْتَهُمْ^{١٣} وَيَا أَكْلُونَ كُمَا
 تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالثَّارِمَتُوْيَ لَهُمْ^{١٤} وَكَاتِنُ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُ
 قُوَّةً مِنْ فَرِيَّتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَكَ أَهْلَكَنَاهُ فَلَا تَأْصِرْ لَهُمْ^{١٥}
 أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَرِّيْنَ لَهُ سُوْءَ عَمَلٌ هُوَ
 اتَّبَعُوا هَوَاءَهُمْ^{١٦} مِثْلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الظَّافِرُونَ فِيهَا
 أَنْهَرٌ مِنْ شَاءَ غَيْرَ اسِنٍ وَأَنْهَرٌ مِنْ لَبِنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَرٌ
 مِنْ خَيْرٍ لَدَيْكُمْ لِلشَّرِّيْنَ هُوَ وَأَنْهَرٌ مِنْ عَسِيلٍ مُصَقَّبٍ وَلَهُمْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي
 الثَّارِ وَسُقُوْمَاءَ حِيمَّا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ^{١٧} وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْمَعُ
 إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَيْنِ أُوتُوا الْعِلْمُ
 مَا ذَا قَالَ اِنْفَاقًا أَوْ لِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ
 اتَّبَعُوا هَوَاءَهُمْ^{١٨} وَالَّذِينَ اهْتَدَوا زَادُهُمْ هُدًى وَأَنَّهُمْ
 تَقْوَاهُمْ^{١٩} فَهَلْ يُنْظَرُونَ إِلَّا السَّاعَةُ أَنْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً
 فَقَدْ جَاءَ أَشْرَأْطَهَا فَإِنِّي لَهُمْ إِذَا جَاءَ نَهَرٌ ذَكَرَهُمْ^{٢٠}

12. நிச்கயமாக அல்லாஹ் விகவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்தார்களே அத்தகையோரை சுவன்பதிகளில் புகுத்துகின்றான்; அவற்றின் கீழ் நீரருவிகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; இன்னும், நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள் (உலக) சுக்ததை அனுபவித்துக் கொண்டும், கால்நடைகள் தின்பதைப் போல் தின்று கொண்டும் இருக்கிறார்கள்; (நாக) நெருப்பே அவர்களின் ஒதுங்குமிடமாகும்.

13. இன்னும், உம்மை வெளியேற்றிய அத்தகைய உம்முடைய ஜா(ரா)ரை விட எத்தனையோ ஜா(ரா)ர் கள்—அவர்களில் வசித்தவர்கள்) பலவத்தால் மிகக் கடினமாக இருந்தனர்; அவர்களை (அவர்கள் செய்த அக்கிரமத்தின் காரணமாக) நாம் அழித்துவிட்டோம்; (அச்சமயம்) அவர்களுக்கு உதவிபுரிவோர் (எவ்ரும்) இல்லை.

14. எனவே, தன் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள தெளிவான ஆதாரத்தின் மீதிருக்கிறாரே அவர், எவனுடைய செயலின் தீமை அவனுக்கு அழகாகக் காண்பிக் கப்பட்டு, தங்கள் மனோ இச்சைகளையும் பின்பற்றினார்களே அவர்களைப் போன்று ஆவாரா?

15. பயபக்கியுடையவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டார்களே அத்தகைய சுவன்த்தின் தன்மையாகிறது: அதில் தன்னீரிலிருந்து மாற்றமடையாத (தெளிவான்) ஆறுகளும், பரவிருந்து தன் சுவைமாறாத (பால்) ஆறுகளும், மதுவிலிருந்து குடிப்போருக்குப் பேரின்பமளிக்கூடிய ஆறுகளும், தெளிவான தேனிலிருந்து (தேன்) ஆறுகளும் உண்டு; அதில் அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு விதமான கவியைக் களும், தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து மன்னிப்பும் உண்டு (இத்தகைய நற்பாக்கியங்களை நல்கப்பெற்ற இத்தகையோர்) நரகத்தில் எவர் நிரந்தரமாகத் (தங்கி)யிருந்து, கொதிக்கும் நீரும்புகட்டப்பட்டு (அதனால்) அவர்களின் குடல்களை அது துண்டுதுண்டாக்கிவிடுமே அவர்களைப்போன்று ஆவாரா?

16. (நபியே!) அவர்களில் உமக்குச் செவி சாய்ப்பவர்களும் இருக்கின்றனர்; எதுவரையெனில், அவர்கள் உம்மிடமிருந்து வெளியேற்றிய சமயத்தில், (விகவாசிகளாகிய, இவ்வேத) அறிவு கொடுக்கப்பட்டவர்களிடம் “உங்களுடைய நபியாகிய” அவர் சிறிது முன் என்ன கூறினார்!” என்று கேட்கின்றனர்; அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிட்டுவிட்டான்; மேலும், இவர்கள் தங்கள் மனோ இச்சைகளையே பின்பற்றிவிட்டனர்.

17. மேலும், நேர் வழி பெற் றுவிட்டோர்—அவர்களுடைய நேர் வழியை (மேலும்) அவன் அதிகப்படுத்தி, அவர்களின் பயபக்தியையும் அவர்களுக்கு அவன் கொடுத்தான்.

18. எனவே, (நபியே! நிராகரிப்பவர்களான) அவர்கள், மறுமையை—அது தங்களிடம் திட்டமிருந்து வருவதைத் தவிர (வேறெதனையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? (ஏனென்றால்) அதன் அடையாளங்கள் திட்டமாக வந்துவிட்டன; அவர்களுக்கு (மறுமை நாளான) அது வந்து விட்டால் அவர்கள் (அல்லாஹ் வின் வழிபாட்டை உலகில் மறந்துவிட்டதை) நினைவு கூர்தல் எங்களாம்? (பயனாகிக்கும்)

فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَلْكِيدُكُمْ وَمَا تُوْكِنُو^{١٥} وَيَقُولُ الَّذِينَ
 آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلْتُ سُورَةً فَإِذَا نَزَّلْتُ سُورَةً مُّحَكَّمَةً وَذَكَرَ فِيهَا
 الْقَتَالِ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ نَظَرٌ
 الْمُعْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَى لَهُمُ الْطَّاعَةُ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ
 فَإِذَا أَعْزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْصَدَ قَوْلَ اللَّهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُ^{١٦} فَهَلْ
 عَسِيْتُمْ إِنْ تَوَلَّنِي أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقْطَعُوا الرَّحْمَةَ^{١٧}
 أَوْ لِلَّهِ الَّذِينَ لَعَنْهُمُ اللَّهُ فَأَصْمَمُوهُ وَأَغْمَى بَصَارَهُمْ^{١٨} أَفَلَا
 يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهِمْ^{١٩} إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُوا
 عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ
 وَأَمْلَى لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّ الَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطْبِعُهُمْ
 فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ^{٢٠} فَكَيْفَ إِذَا تَوَلَّهُمْ
 الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ^{٢١} ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَتَبْعَوْا
 مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضَاَنَهُ فَأَحْبَطُ أَعْمَالَهُمْ^{٢٢} أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ^{٢٣}

19. ஆகவே (நபியே!) நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வைத் தவிர(வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை என்பதை நீர் அறிந்துகொள் வீராக ! உம் முடைய பாவத்திற்காகவும், விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களுக்காகவும், விசுவாசங்கொண்ட பெண்களுக்காகவும் பாவ மன்னிப்புக் கோருவீராக! இன்னும், (விசுவாசிகளே! பகலில்) உங்களுடைய செயல்பாட்டுக்குரிய இடத்தையும், (இரவில்) உங்கள் தங்குமிடத்தையும் அல்லாஹ் நன்காரிவான்.

20. மேலும், விசுவாசங்கொண்டவர்கள் (போர்செய்வது பற்றி) யாதொரு (தனி) அத்தியாயம் இருக்கினவைக்கப்படவேண்டாமா? என்று கூறுகிறார்கள்; (அவ்வாறே) ஒரு தீர்க்கமான அத்தியாயம் இருக்கினவைக்கப்பட்டு, அதில் போர்செய்வது) பற்றிக் கூறப்பட்டிருந்தால், தங்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதே அத்தகையோரை மரண அவஸ்தையில் சிக்கி மயங்கிக் கிடப் போர் பார்ப்பதைப்போல், (நபியே) உம்மை அவர்கள் பார்ப்பதை நீர் காண்பீர்! ஆகவே, (அவர்களை அழிக்கக் கூடியது) அவர்களுக்கு நெருங்கிணிட்டது.

21 (நபியே! உமக்குக்) கீழ்ப்பட்டு நடப்பதும், (உம்மைடம் எதைக் கூறிய போதிலும்) கண்ணியமாகப் பேசுவதும் தாம் (அவர்களுக்கு நன்று); ஆகவே, (போர் செய்வது பற்றிய) காரியம் உறுதியாகிவிட்டால், அப்போது அல்லாஹ் வுக்கு அவர்கள் உண்மையாகநடந்துகொண்டால், அது அவர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும்.

22 நீங்கள் (அல்லாஹ் விளின் வேதத்திற்கு கீழ்ப்படிவதை விட்டும்) புறக்கணித்து விடுவீர் களாயின், பூமியில் (இரத்தத்தை ஒட்டி) விழும் செய்யவும், இரத்த பந்தத்தில் உள்ள உங்களுது சுற்றித்தாரைத் துண்டித்துவிடவும் முனைவீர்களா?

23. அவர்கள் எத் தகையோரென்றால் அவர்களை அல்லாஹ் சபித் து, அவர்களை செவிடர்களாக்கி, அவர்களுடைய பார்வைகளையும் (போக்கிக்) குருடாக்கிவிட்டான்.

24. அவர்கள் இந்தக் குருடைன் ஆராய்ந்து பார்க்க மாட்டார்களா? அல்லது (அவர்களுடைய) இதயங்கள் மீது அவற்றிற்குரிய பூட்டுகள் (போடப்பட்டு) இருக்கின்றனவா?

25. நிச்சயமாக, நேர்வழி இன்னதென்று அவர்களுக்குத் தெளிவானபின்னர் (அதை விட்டும் புறக்கணித்துத்) தங்கள் பின் புறங்களின் மீது திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்களே அத்தகையோர்— (அவர்களை து செயல்களை) வைத்தான் அவர்களுக்கு அழகாக்கிக்காட்டி, அவர்களுக்கு (வீணான் ஆசைகளை) நீட்டியும் விட்டான்.

26. இது, (எனென்றால்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ் இருக்கினவைத்த (இவ்வேதத்)தை வெறுத்துக் கொண்டிருந்தோர் (களாயியூதர்) களிடம், "நாங்கள் சில காரியங்களில் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படித்து நடப்போம் என்று (இரகசியமாகக்) கூறியதனாலாகும்; மேலும், அல்லாஹ் அவர்கள் மறைத்திருப்பவற்றை நன்காரிவான்.

27. எனவே, அவர்களுடைய முகங்கள் மீதும், அவர்களின் முதுகுளின் மீதும் அடித்து (யிரிரைக் கைப்பற்றும்) மலக்குகள், அவர்களை மரணமடையச் செய்யும் போது (அவர்களின் நிலை) எவ்வாறு இருக்கும்?

28. இது, (எனெனில்) அல்லாஹ் விற்குக் கோபமுட்டக்கூடியதை இவர்கள் பின் பற்றி, அவனுடைய திருப்தியை வெறுத்தும் வந்தனர் என்ற காரணத்தினாலாகும்; ஆதலால், அவர்களுடைய செயல்களை (அல்லாஹ்வாசிய) அவன் அழித்துவிட்டான்.

29. தம் இதயங்களில் (வஞ்சக) நோய் இருக்கின்றதே அத்தகையவர்கள்— அவர்களுடைய கடும் பொறுமைகளை அல்லாஹ் வெளிப்படுத்திவிடவே மாட்டான் என்று என்னிக் கொண்டிருக்கின்றனரா?

وَلَوْ نَشَاءُ لَرَيْنَاهُمْ فَلَعْرَفُتُهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفُهُمْ فِي حَلْحَنِ
 الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ وَلَنْ يَبْلُوَنَّكُو حَتَّى يَعْلَمَ الْمُعْمَدِينَ
 مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ لَا يَنْبَلُوُ الْأَخْبَارَ كُمْ ④ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَسَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا
 تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى لَأَنَّ يَضْرُرُ اللَّهُ شَيْئاً وَسَيُحْكَمُ أَعْمَالُهُمْ ⑤
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُو اللَّهَ وَأَطِيعُو الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
 أَعْمَالَكُمْ ⑥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ شُعْرَ
 مَا تُؤْمِنُو وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ⑦ فَلَا تَنْهُمُوا وَتَذَمَّنُوا إِلَى
 السَّلَوةِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنُ ⑧ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ⑨
 إِنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا الْعَبْدُ وَلَهُوَ إِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَقَوَّلُو بِعُرْتُكُمْ
 أَجُورُكُمْ وَلَا يَسْكُنُوكُمْ أَمْوَالُكُمْ ⑩ إِنْ يَسْكُنُوهَا فَيَعْفُكُمْ بِتَهْلِلُوا
 وَيُنْهِيُّجُ أَصْغَانَكُمْ ⑪ هَلَّا أَوْيَدُ هَؤُلَاءِ تُدْعَونَ لِتُنْفَقُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ قِيمَكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلُ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ
 وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ ⑫ وَإِنْ تَتَوَلُوا إِسْبَدِ الْقَوْمَ
 غَيْرَكُمْ كَلَّا يَكُونُونَ أَمْثَالَكُمْ ⑬

30. மேலும் (நபியே!) நாம் நாடினால், அவர்களை உமக்குக் காண்பித்து விடுவோம்; அப்பொழுது அவர்களுடைய(முக) அடையாளத்தைக் கொண்டே நீர் அவர்களை திட்டமாக அறிந்துகொள்வீர்; மேலும், (சூழ்ச்சியான) பேச்சின் தொனியில் திட்டமாக அவர்களை நீர் அறிந்து கொள்வீர்; அல்லாஹ் உங்களுடைய செயல்களையும் நன்கறிவான்.

31. அன்றியும்(விசவாசிகளே) உங்களில் அறப்போர் புரிவோரையும், பொறுமையாளர்களையும் நாம் அறிந்து (அறிவித்து) விடும் வரை, உங்களை நிச்சயமாக நாம் சோதிப்போம்; இன்னும், உங்களுடைய செய்திகளையும் நிச்சயமாக நாம் வெளிப்படுத்துவோம்.

32. நிச்சயமாக நேர்வழி இன்னதென் ரூ தங்களுக்குத் தெளிவான பின்னர், (அதனை) நிராகரித்துவிட்டு, அல்லாஹ் வின் பாதையைவிட்டும்(மற்றவர்களைத்) தடுத்துக் கொண்டு (அல்லாஹ் வின்படைய) தூதருக்கு விரோதமாகவும் நடக்கின்றார்களே அத்தகையோர்_ (அதனால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் வின்பகு யாதொரு தீங்கும் செய் துவிடவேமாட்டார்கள்; அவர்களுடைய (சூழ்ச்சியான) செயல்களை (எல்லாம்) அல்லாஹ் அழித்துமிடுவான்.

33. விசவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ் வின்பகு வழிப்படுக்கள்; இன்னும், (அவனுடைய) தூதருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; (மாறுசெய்து) உங்களுடைய செயல்களை நீங்கள் வீணாக்கியும் விடாதீர்கள்.

34. நிச்சயமாக நிராகரித்து விட்டு, அல்லாஹ் வின்படைய பாதையைவிட்டுமிழிரா செல்வதைத்) தடுத்து, பின்னர் அவர்கள் நிராகரித்தவர்களாக இருக்க மரணித்து விடுகின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுடைய குற்றங்களை அல்லாஹ் மன்னிக்கவே மாட்டான்.

35. (விசவாசிகளே!) நீங்கள் எதரியமிழ்ந்து விடாதீர்கள் ; இன்னும் (முங்கூட்டி) சமாதாஞ்சைத் தோராதீர்கள் ; இன்னும் நீங்கள்தாம் மிக உயர்ந்தவர்கள் ; அல்லாஹ் வோ உங்களுடன் இருக்கின்றான் ; மேலும் உங்களுடைய செயல்களை (அவற்றின் நற்கவியை) அவன் குறைத்துவிடவேமாட்டான்.

36. நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கை யெல்லாம் விளையாட்டும், வீணுமேயாகும்! மேலும், நீங்கள் விசவாசங்கொண்டு, (அல்லாஹ் வின்பகுப்) பயந்தும் (நடந்து) கொண்டால் உங்களுடைய கூலிகளை அவன் உங்களுக்குக் கொடுப்பான்; உங்களுடைய செல்வங்களை அவன் (தனக்காக) உங்களிடம் கேட்கவும் மாட்டான்.

37 அவ்வாறு, அவன் உங்களிடம் அதனைக் கேட்டுப்பின்னர் உங்களை அவன் வற்புறுத்தினாலும்,(அதனைக் கொடுக்காது) நீங்கள் உலோபத்தனம் செய்வீர்கள்; (அந்தநெரத்தில்) அவன், உங்களுடைய கபடங்களை வெளியாக்கியும்விடுவான்.

38. (மனிதர் களே!) அறிந்து கொள்ள நூங்கள்! நீங்கள் தான் அவர்கள்; அல்லாஹ் வின் பாதையில் செலவு செய்வதற்காக நீங்கள் அழைக்கப்படுகின்றார்கள்; அப்பொழுது உலோபத்தனம் செய்வோரும் உங்களில் இருக்கின்றனர்; மேலும், எவர் உலோபத்தனம் செய்கிறாரோ, அவர் உலோபத்தனம் செய்வதெல்லாம் அவர் தனக்கே(கேடாகத)தான்.இன்னும், அல்லாஹ் (தேவையற்ற) சீமான்; நீங்களே தேவையுடையவர்கள்; மேலும், (அவனுடைய கட்டளைகளை) நீங்கள் புறக்கணிப்பீர்களானால், (உங்களை அழித்து) உங்களையல்லாத (வேறு) சமூகத்தாரை (உங்கள் இடத்தில்) அவன் மாற்றி விடுவான்; பின்னர், அவர்கள் உங்களைப்போன்றோராக இருக்கமாட்டார்கள்.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ لَا يُحِلُّ لِلْجَاهِلِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝ لَيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقْدَمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ
مَا تَأْخُرُ وَلِيَغْفِرَ لَكَ نَعْمَلَةَ عَلَيْكَ وَيَهْدِيْكَ حِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝ لَوْ
يُنْصَرِكَ اللَّهُ نَصْرًا أَعْزِيزًا ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي
قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَّا عَلِمُوا ۝ وَلِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهَا حَكِيمًا ۝ لَيُدْخِلَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِدِينَ
فِيهَا وَلَا يَكُونُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا
عَظِيمًا ۝ وَلَيُعَذِّبَ الْمُنْتَقِيْنَ وَالْمُنْتَفِقِتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَ
الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِيْنَ بِاللَّهِ كُلُّ السَّمَاوَاتِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءَةِ وَ
عَيْضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعْنَاهُمْ وَأَعْذَلَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرُهُمْ ۝
وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَأَنْذِيرًا ۝ لَا تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَ
رَسُولِهِ وَلَا يَعْزِزُوهُ وَلَا يُوقِرُوهُ وَلَا سِيِّحُوهُ بَكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ ①

அத்தியாயம் : 48
அல்லீபத்தும் – வெற்றி
வசனங்கள் : 29 மதன் ருக்ணர்கள் : 4

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம் ஒரு தெளிவான் வெற்றியாக, உமக்கு வெற்றியை அளித்தோம்.

2. அல்லாஹுற் உமக்கு, உமது தவறில் முந்தியதையும், பிந்தியதையும் மன்னித்து, தனது அருட் கொடையையும் உம்மீது பூர்த்தியாக்கி வைத்து, உம்மை அவன் நேரான வழிநில் நடத்துவதற்காகவும்—

3. மேலும் (நபியே!) அல்லாஹுற், உமக்கு வல்லமை மிக்க உதவியாக உதவி செய்வதற்காகவும் (தெளிவான் இவ்வெற்றியை அவன் அளித்தான்).

4. அவன் எத்தகையவனென்றால், விசுவாசங் கொண்டவர்களுடைய இதயங்களில் அவர்களுடைய விசுவாசத்துடன் (பின்னும்) விசுவாசத்தை அவர்கள் அதிகமாக்கிக் கொள்வதற்காக அமைதியை அவன் இறக்கிவைத்தான்; மேலும், வானங்கள் மற்றும் பூமியிலுள்ள படைகள் (அனைத்தும்) அல்லாஹுற்வுக்கே உரியனவாரும்; மேலும், அல்லாஹுற் (யாவையும்) நன்கறிக்கிறவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கிறான்.

5. அவன், விசுவாசங் கொண்ட ஆண் களையும், விசுவாசங் கொண்ட பெண் களையும் சுவனபதிகளில் பிரவேசிக்கச் செய்வதற்காகவும் (இவ்வாறு செய்தான்) அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; நிரந்தரமாக அவற்றில் அவர்கள் (தங்கி) இருப்பவர்கள்; அவர்களின் தீயவைகளையும், அவர்களைவிட்டு நீக்கிவிடுவதற்காகவும் (இவ்வாறு அமைதியை இறக்கினான்). இதுவே அல்லாஹுற் விடத்தில் மக்தான் ஒரு வெற்றியாக இருந்தது.

6. அன்றியும், அல்லாஹுற்வைப்பற்றி கெட்டங்களைம் என்னுகின்றவர்களான (வேஷ்தாரிகளாகிய) முனாஃபிக்காள் ஆண் களையும், முனாஃபிக்கான பெண் களையும், இணைவைக்கின்ற ஆண் களையும், இணைவைக்கின்ற பெண் களையும் (அல்லாஹுற்வாசிய) அவன் வேதனை செய்வான்; வேதனையின் சமுற்சி அவர்களின் மீதிருக்கின்றது; அல்லாஹுற் அவர்கள் மீது கோபமும் கொண்டான்; அவர்களைச் சபித்தும் விட்டான்; அவர்களுக்காக நாகத்தை தயார்படுத்தியும் வைத்திருக்கின்றான்; அது செல்லுமிடத்தால் மிகக் கெட்டதாகியும்விட்டது.

7. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் படைகள் (அனைத்தும்) அல்லாஹுற்விற்கே உரியன்; இன்னும், அல்லாஹுற் (யாவரையும்) மினகத்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

8. (நபியே!) நிச்சயமாக, நாம் உம்மை(உமசமூகத்தார்க்கு) சாட்சி கூறுபவராகவும், (அவர்களில் விசுவாசிகளுக்கு) நன்மாராயம் கூறுபவராகவும், (விசுவாசம் கொள்ளாதவர்களுக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவும் அனுப்பி வைத்தோம்.

9. காரணம் – (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் அல்லாஹுற்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசித்து, (தூதராசிய) அவருக்கு (சன்மார்க்கத்தில்) உதவி புரிந்தும், அவரை கண்ணியிப்படுத்தியும், (அல்லாஹுற்வாசிய) அவனை, நீங்கள் காலையிலும், மாலையிலும் துதி செய்வதற்காகவே (நபியே! நாம் உம்மை அனுப்பி வைத்தோம்).

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْمَانِهِمْ
 فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكَثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
 إِنَّمَا سَيِّئُتِيهِ أَجْرٌ أَعْظَمُ مَا سَيَقُولُ لَكَ الْمُخْلَفُونَ مِنَ
 الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُوْنَا فَاسْتَغْرِفْنَا يَقُولُونَ
 يَا سَيِّدَهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ فَلِمَ فَمَنْ يَبْلِكُ لَكُمْ مِنَ
 إِنَّ اللَّهَ شَيَّئَ أَنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا إِنَّمَا كَانَ اللَّهُ مَا
 تَعْلَمُونَ خَيْرًا^{١٠} بَلْ ظَنَّنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقُلَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
 إِلَى أَهْلِهِمْ أَبْدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِهِمْ وَظَنَّنْتُمْ أَنَّ السَّوْءَ^{١١}
 وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا^{١٢} وَمَنْ لَعِنْتُمْ مِنْ بَأْلِهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّمَا
 أَعْتَدْنَا لِلْكُفَّارِنَ سَعِيرًا^{١٣} وَلَلَّهِ مُكْنِفُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^{١٤}
 يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَعِذُّ بِمَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا^{١٥}
 سَيَقُولُ الْمُهَاجِرُونَ إِذَا انْطَلَقُتُمُ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا
 ذَرُونَاهُنَّ تَعْكِمُ بِرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَمَ اللَّهِ فَلِمَ لَنْ
 تَتَبَعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلِ فَسَيَقُولُونَ
 بَلْ تَحْسُدُونَا إِنَّمَا كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا^{١٦}

10. (நபியே!) நிச்சயமாக, (ஹுதைபிய்யா உடன்படிக்கையின் போது குரைவியிருள்ளது எதிர்த்து போர் செய்வதற்காக) உம்மிடம் (பைஅத்) வாக்குறுதி செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் (பைஅத்)வாக்குறுதி செய்வதெல்லாம் அல்லாஹ்விடம்தான்; அல்லாஹ்வின் கரம் அவர்களின் கரங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றது; ஆகவே, எவர் (அவ்வாக்குறுதியை) முறித துவிடுகின்றாரோ, அவர் தனக்குக் கேடாகவே (அதனை) முறித துவிடுகின்றார்; இன்னும், எவர் அல்லாஹ்விடம் செய்த அவ்வாக்குறுதியைப் பூர்த்தியாக்கி வைக்கின்றாரோ அப்பொழுது அவருக்கு அல்லாஹ் மகத்தான்(நற்) கூலியை (நிச்சயமாகக்) கொடுப்பான்.

11.(அரபிகளிலுள்ள) நாட்டுப்புறத்து வாசிகளில் (நபியே) உம்முடன் போர் செய்ய வராது) பின் தங்கிவிட்டவர்கள் உம்மிடம் (வந்து) "நாங்கள் உங்களுடன் போருக்குவராமல்) எங்களுடைய செல்வங்களும், எங்களுடைய குடும்பமும் எங்களைப் பராக்காக்கிவிட்டன; எனவே (அல்லாஹ்விடம்) நீர் எங்களுக்காக பாவமன்னிப்புக் கோருவிராக! "என்று கூறுவார்கள்; தங்கள் இதயங்களில் இல்லாதவைகளைத் தங்கள் நாவுகளினால் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (ஆகவே, நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவிராக: "அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஒரு இடரை நாடினால் அல்லது அவன் உங்களுக்கு ஒரு பலனை நாடினால் (அதில்) எதையும் அல்லாஹ்விடிருந்து உங்களுக்குத் தடுத்துவிடக்கூடிய) அதிகாரம் பெற்றிருப்பவர்யார்? (இருவரும்) இல்லை! நீங்கள் செய்பவற்றை, அல்லாஹ் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

12. (உங்கள் கூற்றைப்போல்) அல்ல! (அல்லாஹ்வுடைய) தூதரும், (அவரை) விகவாசங் கொண்டவர்களும் (யுத்தத்திலிருந்து) தங்கள் குடும்பத்தினரிடம் ஒரு போதும் திரும்பி வரவே மாட்டார்களென்று நீங்கள் என்னிடுக் கொண்டிருந்தீர்கள்; (ஆதலால்தான் யுத்தத்திற்கு நீங்கள் வரவில்லை) அவ்வாறு என்னியை உங்களுடைய இதயங்களில் அலங்காரமாக்கப்பட்டுமிருந்தது; நீங்கள் கெட்ட என்னத்தையே என்னிக் கொண்டுமிருந்தீர்கள்; (அதனால்) நீங்கள் தாம் அழிந்து விடும்சமூகத்தவராகவும் ஆகிவிட்டார்கள் (என்று நபியே! நீர் கூறுவிராக!).

13. அல்லாஹ்வை மற்றும் அவன் தூதரை விகவாசங் கொள்ள வில்லையே அவர், (நிராகரிப்பவர்தான்; ஆகவே) அத்தகைய நிராகரிப்போருக்கு நரகத்தையே நிச்சயமாக நாம் தயார்படுத்தி வைத்திருக்கின்றோம்.

14. மேலும், வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! அவன் நாடியவர்களை மன்னித்து விடுகிறான்; அவன் நாடியவர்களை வேதனையும் செய்கிறான் மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடைய வனாக இருக்கிறான்.

15. (நபியே!) பின்தங்கிவிட்டவர்கள், போரில் கிடைத்த வெற்றிப் பொருட்களின் பால்—அவற்றை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்வதற்காக நீங்கள் செல்லும்போது, "எங்களை விடுங்கள்; நாங்களும் உங்களைப் பின்பற்றி வருகிறோம்" என்று கூறுவார்கள்; இவர்கள், அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதியை மாற்றி விடவே நாடுகின்றார்கள்; (ஆகவே, அவர்களிடம்,) "நீங்கள் எங்களைப் பின்பற்றி வரவேண்டாம்; (இதற்கு) முன்னர் இவ்வாறே அல்லாஹ் கூறிவிட்டான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவிராக! (அதற்கு) அவர்கள், "இல்லை; நீங்கள் தான் நம்மீது பொறாமை கொண்டுள்ளீர்கள்" என்று கூறுவார்கள்; அன்று! அவர்கள் சொற்ப மாகவே அன்றி விளங்கிக் கொள்ளாதவர்களாக இருக்கின்றனர் .

قُلْ لِلْمُخْلَفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْ عَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولَئِي بَأْسٍ
 شَدِيدٌ تَقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ قَاتَلُوكُمْ أَجْرًا
 حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْكُمْ مِنْ قَبْلٍ يُعِذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا^{١٥}
 لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمُرِيضِ
 حَرْجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ جَنَّةً بَعْدِ حَرْجٍ مِنْ تَحْمِسَ
 الْأَنْهَرِ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
 الْمُؤْمِنِينَ أَذْيَأَ يَعْوَنَكَ شَعْتَ الشَّجَرَةَ فَعَلَمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَشَأَهُمْ فَعَاهَرَيْهَا^{١٦} وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً
 يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^{١٧} وَعَدَ كُوَّالَهُ مَغَانِمَ
 كَثِيرَةً تَأْخُذُ وَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَ أَيْدِي التَّاسِ
 عَنْكُمْ وَلَتَكُونَ أَيْةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صَرَاطًا مُسْتَقِيمًا^{١٨}
 وَأَخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا^{١٩} وَلَوْ قَاتَلُوكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ تَوَلُّوا
 الْكُدُورَ ثُمَّ لَا يَمْهُدوُنَ وَلَتَبَاوِلَأَنَصِيرًا^{٢٠} سَنَةَ اللَّهِ الَّتِي
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ وَكَنْ تَعْجَدُ لِسَنَةَ اللَّهِ تَبَدِّي لَلَا^{٢١}

16. (அரிபிகளிலுள்ள) நாட்டுப்புறத்து வாசிகளில் பின் தங்கிவிட்டவர்களிடம்: "யுத்தம் புரிவதில் மிக்க பலாலிகளான ஒரு சமூகத்தார் பால் (யுத்தம் புரிய) நீங்கள் அடுத்து அழைக்கப்படுவீர்கள்; அவர்களுடன் நீங்கள் போர் செய்வீர்கள்; அல்லது அவர்கள் (யுத்தம் செய்யாது) இஸ்லாத்திற்கு வந்து விடுவார்கள்; ஆகவே, (இதில்) நீங்கள் (எனக்குக்) கீழ்ப்பட்டு நடப்பீர்களாயின் அல்லாஹ் உங்களுக்கு அழகான கூலையை வழங்குவான்; இதற்கு முன்னர் நீங்கள் (யுத்தம் செய்யாது)புறக்கணித்தது போன்று புறக்கணித்தும் விடுவீர்களாயின், அவன் உங்களைத் துன்புறுத்தும் வேதனையாக வேதனை செய்வான்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக.

17. (போர் செய்யாது தங்களிடங்களில் தங்கிவிடுவது) குருடர் மீது குற்றமில்லை; முடவரின் மீதும் குற்றமில்லை; நோயாளியின் மீதும் குற்றமில்லை; எவர் அல்லாஹ்வாக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறாரோ அவரை (அல்லாஹ்வாக்கிய) அவன் கவனங்களில் பிரரவேசிக்கச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; இன்னும், எவர் புறக்கணிக்கின்றாரோ அவரை, (அல்லாஹ்வாக்கிய) அவன் துன்புறுத்தும் வேதனையாக வேதனை செய்வான்.

18. (நபியே!)திட்டமாக அல்லாஹ் விகவாசிகளை _அவர்கள் மரத்தடியில் உம் மிடம் வாக்குறுதி செய்தபோது பொருந்திக்கொண்டான்; பின்னர், அவர்களின் இதயங்களிலிருந்ததை நன்கறிந்து, அவர்கள் மீது அமைதியை இறக்கிவைத்தான்; அன்றியும், சமீபமான வெற்றியையும் அவர்களுக்கு (அருட்கொடையாக)க் கொடுத்தான்.

19. இன்னும், (எதிரிகளிடமிருந்து வெற்றியின் மூலம்கிடைக்கும்) ஏராளமான வெற்றிப் பொருட்களை (அவர்களுக்குஅவன் அளித்தான்); அவற்றை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவணாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

20. "யுத்தத்தில் (எதிரிகளிடமிருந்து வெற்றியின் மூலம்கிடைக்கும்) ஏராளமான வெற்றிப் பொருட்களை அல்லாஹ் உங்களுக்கு வாக்களித்திருந்தான்; நீங்கள் அதைக்கைப்பற்றிவீர்கள்; ஆகவே, இதனை உங்களுக்குத் துரிதமாக்கி விட்டான்; மேலும், (உங்களுக்கு விரோதிகளான) மனிதர்களின் கைகளை உங்களை விட்டும் தடுத்தும்கிட்டான்; இது விகவாசிகளுக்கு ஒர் அத்தாட்சியாக ஆவதற்காகவும், உங்களை நேரான பாதையில் செலுத்துவதற்காகவும் (இவ்வாறு அருள் புரிந்தான்).

21. (பாரசீகம், ரோமாபுரி முதலிய நாடுகளில் வெற்றியாக) மற்றொன்றும் (உங்களுக்கு இருக்கிறது) அதற்கு நீங்கள் சக்தி பெறவில்லை; திட்டமாக, அல்லாஹ் அதனைச் சூழ்ந்து (அறிந்து) கொண்டிருக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவனாக இருக்கின்றான்.

22. மேலும், நிராகரிப்போர் உங்களுடன் போரிடுவார்களாயின், அவர்கள் புறங்காட்டிப் பின்வாங்கியிருப்பார்கள்; பின்னர், அவர்கள், தங்களுக்குப் பாது காவலரையோ, உதவிசெய்பவரையோ காணமாட்டார்கள்.

23. (இதற்கு) முன்னர் சென் றுவிட்டதாகிய அல்லாஹ்வுடைய வழிமறை (நிராகரிப்போர் விவரத்தில் இதுதான்) அல்லாஹ்வுடைய வழி முறையில் நீர் எவ்விதமாறுதலையும் காணவேமாட்டார்.

وَهُوَ الَّذِي كَفَ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ
 مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرْتُكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا١٧
 هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَصْدَدُوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهُدَىٰ
 مَعْلُوقُكُمْ أَنْ يَبْلُغَ عَلَهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٍ
 لَمْ تَعْلَمُوهُمْ وَأَنْ تَطْوُهُمْ فَتُصْبِّكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 لِيَدُ خَلَالِ اللَّهِ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْتُرِيزِيلُو الْعَذْبَنَالَّذِينَ
 كَفَرُوا وَمِنْهُمْ عَدَابًا أَلِيمًا١٨ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
 قُلُوبِهِمُ الْحَمِيمَةَ حَمِيمَةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سِكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَزْمَهُمْ كَلْمَةَ التَّقْوَىٰ وَ
 كَانُوا أَحَقُّ بِهَا وَأَهْلُهَا وَكَانَ اللَّهُ بِحُلْ شَيْ عَلِيهِمَا١٩
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ الرَّوْيَا بِالْحَقِيقَ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَمْنِينَ مُحْلِقِينَ رَعُوسَهُمْ وَمُقْصِرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلَمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَعْلَمَا
 قَرِيبًا٢٠ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِيقَ
 لِيُظْهِرَهُ عَلَى الَّذِينَ كُلُّهُمْ وَكُلُّ فِي بِاللَّهِ شَهِيدًا٢١

24. அவன் எத்தகையவனென்றால், "மக்காவின் பள்ளத்தாக்கில் அவர்கள் மீது உங்களுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்ததன் பின்னர், அவர்களுடைய கைகளை உங்களை விட்டும், (அவ்வாறே) உங்களுடைய கைகளை அவர்களை விட்டும் அவனே தடுத்துவிட்டான்; மேலும், அவ்வாறு நீங்கள் செய்பவற்றை பார்க்கிறவனாக இருக்கிறான்.

25. அவர்கள் எத்தகையோ ரெண்றால், (அவ்வாறுவையும், அவனுடைய தூதரையும்) நிராகரித்து, சிறப்புற்றக்குபா என்னும்) மஸ்ஜிதத்தில்து உங்களையும், குர்பானியையும் அது செல்லவேண்டிய இடத்திற்குச் செல்லாது நிறுத்திவைக்கப்பட்டதாகயிருக்கும் நிலையில் தடுத்தார்கள்; இன்னும், அவர்களை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாத விசுவாகங்கொண்ட ஆண்களும் விசுவாகங்கொண்ட பெக்களும் (எதிரியின் மத்தியில்) இருக்க அறியாதவர்களாக இருக்கும் நிலையில் நீங்கள் அவர்களை மிதித்து, அதனால் அவர்களின் மூலம் ஏதேனும் சிரமம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்பது இல்லையானால், (போர்செய்யும் உங்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருப்பான்; அவ்வாறு போர்செய்ய அனுமதிக்காதது ஏனெனில்) அவ்வாறு தான் நாடியவர்களை தன் அருளில் புகச்செய்வதற்காகவேயாகும்; அவர்கள் (நிராகரிப்போரிலிருந்து) பிரிந்திருப்பார்களேயானால் (அவர்கள் மீது யுத்தம் புரிய உங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்து) அவர்களிலுள்ள நிராகரிப்போரை மிகத் துண்புறுத்தும் வேதனையாக நாம் வேதனை செய்திருப்போம்.

26. நிராகரித்தோர் தங்களுடைய இதயங்களில் (உங்களை வேருடன் அழித்துவிட வேண்டுமென்று) வைராக்கியத்தை – அறியாமைக் காலத்து மூத்தனமான வைராக்கியத்தை – ஆக்கிக் கொண்ட சமயத்தில் அவ்வாறு தன்னுடைய தூதர் மீதும், விசுவாகங்கொண்டவர்கள் மீதும், தன்னுடைய அணைத்தை இறக்கி வைத்தான்; பயப்பட்டியடைய வார்த்தையை (லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்வை) அவர்களுக்கு நிலையாக்கியும் வைத்தான்; அவர்கள் அதற்கு மிக உரியவர்களாகவும், அதை உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; அவ்வாறு ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

27. திட்டமாக அவ்வாறு உண்மையைக் கொண்டு தன்னுடைய தூதருக்கு (அவர்களை) களவை உண்மைப்படுத்தி விட்டான்; அவ்வாறு நாடினால், நிச்சயமாக நீங்கள் (மஸ்ஜிதுல் ஹராமாசிய) சிறப்புற்ற மஸ்ஜிதில் அச்சமற்றவர்களாகவும், உங்களுடைய தலை(முடிகளைச் சிரைத்துக்கொண்டவர்களாகவும், (முடியை) குறைத்துக்கொண்டவர்களாகவும் நுழைவிரகள்; (அச்சமயம்) நீங்கள் (எவருக்கும்) பயப்படமாட்டார்கள்; ஆகவே, நீங்கள் அறியாதிருந்ததை (முன்னதாகவே அவ்வாறு) அறிந்திருந்தான்; பின்னர், இதனையன்றி சமீபத்தில் ஒரு வெற்றியையும் (உங்களுக்கு) ஆக்கினான்.

28. அவன் எத்தகையவனென்றால் தன்னுடைய தூதரை நேர் வழியைக் கொண்டும், சத்திய மார்க்கத்தைக் கொண்டும் அனுப்பி வைத்தான்; சகல மார்க்கங்களையும் விட அதை மேலோங்கசெய்வதற்காக (தன்தூதரை அனுப்பி வைத்தான்); இன்னும் (இதற்கு) சாட்சியாக இருக்க அவ்வாறு போதுமானவன்.

مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدَّ أَوْعَلَ الْكُفَّارِ حَمَاءَ بَيْنَهُمْ
 تَرَاهُمْ رَعَا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا إِيمَانُهُمْ فِي
 وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثْرَ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلُهُمْ فِي
 الْأَنْجِيلِ كَرَزَعَ أَخْرَجَ شَطَاةً فَأَزْرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَأَسْتَوَى
 عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الرَّبَّاعَ لِيُغَيِّرَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
 امْتَوْا وَعَمِلُوا الصَّلْحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا^٣

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ وَقِصْرُهُ فِي هَذِهِ الْمُبَرَّأَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُ مُؤْمِنِينَ يَدِي اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ
 اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ^١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا
 أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهِرُوا إِلَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرٍ
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تُحْبِطَ أَعْمَالَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ^٢ إِنَّ
 الَّذِينَ يَغْضِبُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 أَمْتَحَنَ اللَّهَ قُلُوبَهُمْ لِتَتَّقَوَّى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ^٣ إِنَّ
 الَّذِينَ يَنْادُونَكَ مِنْ قَرَاءَ الْحُجَّاجِ إِنَّهُمْ لَا يَعْقِلُونَ^٤

29. முஹம்மது, அல்லாஹுவின் தூதராவாரர்; அவருடன் இருப்பவர்களோ, நிராகரிப்போர் மீது யிக்க கண்டிப்பானவர்கள். தங்களுக்கிடையே மிக்க அன்புடையவர்கள்; (குளிந்து) ரூகூ செய்பவர்களாகவும், (சிரம் பணிந்து) ஸாஜுது செய்கிறவர்களாகவும் அவர்களை நீர் காண்பீர்; அல்லாஹுவிடையிருந்து பேரருளையும் (அவனுடைய) பொருத்தத்தையும் தேடுவார்கள்; அவர்களுடைய அடையாளம், சிரம்பணிவதன் அடையாளத்தினால் அவர்களுடைய முகங்களில் இருக்கும்; இதுவே தவ்ராத் (என்னும் வேதத்) தில் உள்ள அவர்களின் உதாரணமாகும்; இன்னும், இன்ஜீலில் அவர்களுக்குள் உதாரணமாவது, ஒரு பயிரைப் போன்றதாகும்; அது தன் முளையை வெளிப்படுத்தி, பின்னர் அதை பலப்படுத்துகின்றது; பின்னர், அது (தடித்து) கணமாகின்றது. பின்னர் அது தன் தண்டின் மீது நிமிர்ந்து நிற்கின்றது; விவசாயிகளை ஆச்சரியமடையச் செய்கிறது; இவர்களைச் சொன்னுடு நிராகரிப்போருக்கு அவன் கோபமூட்டுவதற்காக (இவ்வாறு உதாரணங்கள் கூறுகிறான்); அவர்களில் விசவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்களுக்கு அல்லாஹு மன்னிப்பையும், மகத்தான் கூலியையும் வாக்களித்திருக்கின்றான்.

அத்தியாயம் : 49

அல் ஹெஜுராத் – அறைகள்
வசங்கள் : 18 மதனீ ருக்கிள்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஓதுகிழேன்).

1. விசவாசக்கொள்கோரே! அல்லாஹுவுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் முன் எனிலையில் நீங்கள் (முந்தாதீர்கள்; மேலும், அல்லாஹுவை பயந்து கொள்ளங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹு (யாவையும்) செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.

2. விசவாசிகளே! நபியினுடைய சப்தத்திற்கு மேல் உங்களுடைய சப்தத்தை உயர்த்தாதீர்கள்; மேலும், உங்களில் சிலர் மற்றசிலருடன் உரக்கப் பேசுவதைப் போல், அவரிடம் பேசுவதில் (சப்தத்தை உயர்த்தி) நீங்கள் உரக்கப் பேசாதீர்கள்; (எனெனில், இதனை) நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் உங்களுடைய (நன்மையாள) செயல்கள் அழிந்துவிடும்.

3. நிச்சயமாக அல்லாஹுவுடைய தூதரிடத்தில் (பேசும் பொழுது) தங்களுடைய சப்தங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுடைய இதயங்களை பயபக்திக்காக அல்லாஹு பரிசுத்தமாக்கி வைத்தானே அத்தகையோராவர்; அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், மகத்தான் கூலியும் உண்டு.

4. (நபியே) நிச்சயமாக (உம்முடைய) அறைகளுக்குப் பின்னாலிருந்துசப்தமிட்டு உம்மை அழைக்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களில் பெரும்பாலோர் (உம்மை அழைத்துப் பேசும் முறையை) விளங்கமாட்டார்கள்.

وَلَوْا نَهُو صَبْرًا وَحَتَّى تَعْجِزَ الْيَهُودُ كَانَ خَيْرًا لَهُوَ اللَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ^١ يَا يَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ إِنَّمَا فَتَنُّنَا أَن
 تُصِيبَنَا قَوْمًا مِّنْ جَهَنَّمَ فَنَصِيبُهُو أَعْلَى مَا فَعَلْنَا مِنْ نَذْرٍ مِّنْ^٢ وَاعْلَمُوا
 أَنَّ فِيهِمْ رَسُولَ اللَّهِ طَوَّافُهُمْ بِهِ وَمُطْعِنُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنْتُمْ وَ
 لَكُنَّ اللَّهُ حَبِّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّدَ إِلَيْكُمْ
 الْكُفْرُ وَالْفُسُوقُ وَالْعُصِيَانُ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِيدُونَ فَضْلًا
 مَّنْ أَنْهَى وَنَعْمَهَ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَلِيمٌ^٣ وَإِنْ طَائِفَتْنِ مَنْ
 الْمُؤْمِنُونَ افْتَلُوا فَاصْلُحُوهُ بِمَا فَانَّ بَغَتْتُ إِلَّا حَدًّا هَمَّا عَلَى
 الْأُخْرَى فَقَاتَلُوا إِلَيْهِ تَبَغِي حَتَّى تَفْتَعَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
 فَاصْلُحُوهُ بِمَا بِالْعَدْلِ وَاقْسُطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ^٤
 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْرَوْهُ فَاصْلُحُوهُ بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَالْقَوْالِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَرْحَمُونَ^٥ يَا يَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُوْنَ وَمَنْ فَوْرَ حَسَنِي أَنْ
 يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا إِنْسَانٌ مِّنْ نَسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
 مِّنْهُنَّ وَلَا تَأْمِنُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنْبَرُوا بِالْأَقْبَابِ طَيْسَ الْأَسْمُ
 الْفُسُوقُ بَعْدَ إِلَيْمَانٍ وَمَنْ لَمْ يَتَبَّعْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ^٦

5. நிச்சயமாக அவர்கள் அவர்களிடம் நீர் வெளியேறி வரும் வரையில் பொறுமையோடு இருந்திருப்பார்களானால், அது அவர்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாக இருக்கிறது; இன்னும், அல்லாஹ் மிக மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

6. விசுவாசிகளே! (பாலிக் எனும்) தீயவன் உங்களிடம் ஏதேனும் செய்தியைக் கொண்டுவந்தால் (அதை உடனே அங்கீகரித்து) அறியாமையால் (குற்றமற்ற) ஒரு சமூகத்தார்க்கு நீங்கள் தங்கிழைத்துவிடாதிருப்பதற்காக (அதன் உண்மையை அறிவிவற்காக அதனைத் தீர்க்க விசாரணை செய்து) தெளிவிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; (அவ்வாறு நீங்கள் செய்யவில்லையென்றால்) பின்னர் நீங்கள் செய்தவைகளைப் பற்றிந்திகளே கைசேதுப்படக்கூடியவர்களாக ஆசிவிடுவீர்கள்.

7. (விசுவாசிகளே!) நிச்சயமாக உங்களிடையே அல்லாஹ் வடைய தூதர் இருக்கின்றார் என்பதையும் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுங்கள்; (நீங்கள் விரும்பும்) காரியத்தில் அநேகவற்றில் அவர் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், நிச்சயமாக நீங்கள் சிரமத்திற்குள்ளாகிவிடுவீர்கள்; எனினும், அல்லாஹ் விசுவாசத்தை உங்கள் பால் விருப்பமானதாக ஆக்கினான்; உங்கள் இதயங்களில் அதனையே அலங்காரமாக்கியும் வைத்தான்; மேலும் நிராகரிப்பையும், பாவத்தையும், மாறுசெய்வதையும் உங்களுக்கு அவன் வெறுப்பாக்கியும் வைத்தான். இந்தகையோர் தாம் நேர்வழிபெற்றவர்கள்.

8. (இது) அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள பேரருளாக, (அவனுடைய) அருட்கொடையாக இருக்கும்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன் கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

9. விசுவாசிகளிலுள்ள இரு கூட்டத்தார் தங்களுக்குள் சண்டை செய்து கொண்டால், அல்லிருவருக்கிடையே சமாதானம் செய்து வையுங்கள்; பின்னர், அவர்களில் ஒருவூட்டத்தார், மற்றொரு கூட்டத்தாரின்மீது (அக்கிரமம் செய்து) வரம்புமிறினால், (வரம்புமிறிய) அக்கூட்டத்தவர் அல்லாஹ் வடைய கட்டங்களின் பால் திரும்பி வரும் வரை நீங்கள் போர் செய்யுங்கள்; அக்கூட்டத்தார் (அல்லாஹ் விட்டவின் கட்டங்களின் பால்) திரும்பிவிட்டால், அவ்விருவருக்கிடையே நீதியைக் கொண்டு சமாதானம் செய்து வையுங்கள்; (இதில்) நீங்கள் நீதியாகவும் நடந்துகொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் நீதியாளர்களை நேசிக்கின்றான்.

10. நிச்சயமாக விசுவாசிகள் (ஒருவர் மற்றவருக்கு) சகோதரர்களே! ஆகவே, (சண்டையிட்டுக் கொள்ளும்) உங்களுடைய இரு சகோதரர்களுக்கிடையில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துங்கள்; நீங்கள் அருள் செய்யப்படுவதற்காக அல்லாஹ் வடையுக்குப் பயந்தும் கொள்ளுங்கள்.

11. விசுவாசிகளே! ஒரு சமூகத்தார் மற்றொரு சமூகத்தாரைப் பரிகாசம் செய்ய வேண்டாம்; (பரிகாசம் செய்யப்பட்ட) அவர்கள் (பரிகாசம் செய்யும்) இவர்களை விட மிகச் சிறந்தவர்களாக இருக்கலாம்; (அவ்வாறே) எந்தப் பெண்களும், மற்ற எந்தப் பெண்களையும் (பரிகாசம் செய்ய வேண்டாம்; பரிகாசம் செய்யப்பட்ட) அவர்கள் (பரிகாசம் செய்யும்) இவர்களை விடமிக்கச் சிறந்தவர்களாக இருக்கலாம். உங்களில் சிவர் சிவரை குறை கூறவும் வேண்டாம்; உங்களில் சிவர் சிவரை (அவருக்கு வைக்கப்படாத) பெயர்களால் அழைக்கவும் வேண்டாம்; விசுவாசங் கொண்ட பின்னர், (தீயவற்றைக் குறித்துக் காட்டும்) தீய பெயர் (கூறுவது) மிகக் கெட்டதாகி விட்டது; எவர்கள் (இவைகளிலிருந்து) தவ்பாச செய்து மீளவில்லையோ அவர்களே அறியாய்க்காரர்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ جَنَبُوكُمْ أَكْثَرُهُمْ مِنَ الظَّلَّانِ إِنَّ بَعْضَ الظَّلَّانِ
 إِنَّهُ وَلَا يَجْسِسُوا وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا إِيمَانُكُمْ أَكْمَلَ
 لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتَانًا فَرَدَّهُمُو وَأَقْوَالُهُمْ أَنَّ اللَّهَ تَوَابٌ رَّحِيمٌ^(١)
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَرَّةٍ وَإِنَّمَا شَعُوبُكُمْ وَقَبَائِلُ
 لِتَعَارِفُو وَإِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَقُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَمِيرٌ^(٢)
 قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا
 يَدْخُلُ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِيكُمْ
 مِنْ كُعَبَ الْكُمْشِيَّةِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَمِيرٌ^(٣) إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ
 أَمْتَوْأُوا إِلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ تَعَالَى بِأَوْجَاهِهِ دُوَا بِأَمْوَالِهِمْ وَ
 أَنْفُسِهِمْ فِي سَيِّئَاتِ اللَّهِ أَوْلِيَّكُمْ هُمُ الصَّدِقُونَ^(٤) قُلْ
 أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ يَدِينِكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ بِعِلْمٍ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَلَكُمُ الْحِكْمَةُ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ^(٥) يَمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا
 قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَى إِسْلَامِكُمْ بَلْ اللَّهُ يَعْلَمُ عَلَيْكُمْ أَنْ
 هَذِكُمُ الْأَيْمَانُ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِيْنَ^(٦) إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ بِصِيرَتِيْمَا تَعْمَلُونَ^(٧)

12. விகவாசிகளே! (தவறான) எண்ணத்தில் பெரும்பாலானவற்றை நீங்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள் ; (எனவில் ,) நிச்சயமாக எண்ணத்தில் சில பாவமாகும் ; (எவ்ருடைய குறைகளையும்) நீங்கள் துருவித் துருவி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கவும் வேண்டாம் ; உங்களில் சிலர் சிலரைப் பழம் பேசவும் வேண்டாம் ; உங்களில் யாதொருவர் , தன்னுடைய சகோதரின் மாமிசத்தை(அவர் இறந்து) சமூகமிருக்கும் நிலையில் புதிக்க விரும்புவாரா? அப்போது , அதனை நீங்கள் வெறுத்து விடுவீர்கள். இன்னும் , நீங்கள் அல்லாற்றுவக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள் ; நிச்சயமாக அல்லாற் , (பாவத்திலிருந்து தவ்பாச் செய்து மீன்வோரின்) பாவமிட்டியை மிகுதியாக ஏற்பவன் ; மிகக் கிருபையுடையவன்.

13. மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஓர் ஆண் மற்றும் ஒரு பெண்ணி விருந்து படைத்தோம்; இன்னும், ஒருவருக்கொருவர் நீங்கள் அறிமுகமாகிக் கொள்வதற்காக உங்களை கிளைகளாகவும், கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம்; நிச்சயமாக அல்லாற்றுவிடத்தில் உங்களில்மிக்க கண்ணியமிக்கவர் உங்களில் மிகவும் பயபக் தியுடையவர் தான்; நிச்சயமாக அல்லாற், (யாவையும்) நன்கறிந்தவன்; நன்குணர்பவன்.

14. (நபியே! அரபிகினிலுள்ள) நாட்டுப்புறத்து வாசிகள் “நாங்கள் விகவாசித்திருக்கிறோம்” எனக் கூறுகின்றனர்;(அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக : “நீங்கள் விகவாசிக்கவில்லை, எனினும், நாங்கள் இல்லாத்தை ஏற்றவர்களாக இருக்கிறோம்” என்று நீங்கள் கூறுங்கள்; (எனவில்) விகவாசம் உங்களுடைய இதயங்களில் இன்னும் நுழையவேமில்லை; நீங்கள் அல்லாற் வக்கும் , அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்பிடிந்து நடப்பீர்களாயின், உங்களுடைய (நன்மையான) செயல்களிலிருந்து எதையும் அவன் உங்களுக்குக் குறைத்துவிடமாட்டான் ; நிச்சயமாக அல்லாற், மிகக் மன்னிப்பவன் , மிகக் கிருபையுடையவன்.

15. (உண்மையான) விகவாசிகள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாற்றுவையும், அவனுடைய தூதரையும் விகவாசங்க் கொண்டு, பின்னர் எவ்வித சந்தேகமும் கொள்ளாது; அல்லாற்றுவடையை பாதையில் தங்களுடைய செல்வங்களாலும், தம் உயிர்களாலும் (ஜிஹாத் எனும்) அறப்போர் செய்தார்களே அத்தகையோர்தாம்; அவர்களே (தங்கள் விகவாசத்தில்) உண்மையாளர்கள்.

16. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக (“விகவாசம் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உங்கள் கூற்றின் மூலம்) உங்கள் மார்க்கத்தை நீங்கள் அல்லாற்றுவக்கு அறிவிக்கின்றீர்களா? அல்லாற்றுவோ வானங்களில் உள்ளவற்றையும், பூமியில் உள்ளவற்றையும் நன்கு அறிவான்; ஆன் நியும் அல்லாற் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

17. (நபியே!) அவர்கள் இல்லாத்தில் சேர்ந்ததன் காரணமாக, உமக்கு உபகாரம் செய்துவிட்டதாக அவர்கள் கருதுகின்றனர் ; (நபியே!) நீர் கூறும்: “ நீங்கள் இல்லாத்தில் சேர்ந்ததனால் என் மீது உபகாரம் செய்து விட்டதாகக் கருதாதீர்கள் ; எனினும், விகவாசம் கொள்ள வாய்ப்பளித்து உங்களை நேர் வழியில் செலுத்தியதனால் அல்லாற்தான் உங்கள் மீது உபகாரம் செய்திருக்கின்றான்; நீங்கள் (உங்கள் விகவாசத்தில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால் (இதனை நன்கறிந்து கொள்வீர்கள்.”)

18. நிச்சயமாக அல்லாற், வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள மறைவானவற்றை நன்கறிவான். அல்லாற்றுவோ நீங்கள் செய்பவைகளைப் பார்க்கிறவன்.

سُبْرَةٌ مَكِيَّةٌ وَلَنْ يَرْجِعُونَ إِلَيْكُمْ لَكُمْ هُنَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 قَوْمٌ وَالْقُرْآنُ الْمَجِيدُ ۖ بَلْ يَعْبُدُونَ جَاءَهُمْ مُنذِ رَمْنَهُمْ
 فَقَالَ الْكُفَّارُونَ هَذَا شَيْءٌ بَعِيدٌ ۝ عَلَىٰ أَمْتَنَا وَكُنَّا شَرِّاً ۝
 ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ۝ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَفْصِصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا
 كِتَابٌ حَقِيقٌ ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ فَرِجَعُوا ۝
 أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَا وَرَبَّنَا وَمَا لَهَا
 مِنْ فُرُوجٍ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَّنَا وَالْقِيَّمَنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَبْتَنَنَا
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زُوْجٍ بَعِيرٍ ۝ لَتَبْصِرَةٌ وَذَكْرٌ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنْتَهٍ ۝
 وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَا مَبْرُكًا فَأَبْتَنَنَا بِهِ جَنٍِّ وَحَبَّ الْحَسِيدِ ۝
 وَالنَّخْلَ بِسْقَطٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۝ رَزَقَ اللَّهُ عَبْدَهُ وَأَحْيَيْنَا بِهِ
 يَكِيدَةً مَيْتَانًا لِكُلِّ الْعَرُوجِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَأَصْبَحُوا
 الرَّئِسَنَ وَثَمُودًا ۝ وَعَادٌ وَفَرْعَوْنُ وَأَخْوَانُ لُوطٍ ۝ وَأَصْبَحُوا
 الْأَيْكَةَ وَقَوْمٌ سُبَّعٌ كُلُّ كَذْبٍ الرَّسُولَ فَحَقٌّ وَعَيْدٌ ۝
 أَفَعِيَّنَا بِالْحَقِّ الْأَوَّلِ ۝ بَلْ هُمْ فِي كُلِّيْنِ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

அத்தியாயம் : 50

காஃபி

வசனங்கள் : 45 மக்கீ ருக்கீகள் : 3

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புள்ள யோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிழேன்).**

1. காஃபி: கண்ணியிக்க இக் குரு ஆஸ்தீஷு சத்தியமாக! [மரணத்திற்குப்பின் நிச்சயமாக நீங்கள் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படுவிர்கள்].

2. என்றாலும் அவர் களிலிருந்தே அச் சமூட்டி எச் சரிக்கை செய்பவர் அவர் களுக்கு வந்ததைப்பற்றி அவர்கள் ஆச்சரியப்படுகின்றனர்; ஆகவே, இது ஆச்சரியமான விஷயம் என்று நிராகரிப்பவர்கள் கருகின்றனர்.

3. "நாம் இறந்து (உக்கி) மண்ணாகிவிட்டாலும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படுவோ)மா? (அது இயற்கைக்கு மாற்றுமானதாகும். ஆகவே) அது கூரமான மீட்சியாகும்" (என்றும் கூறுகின்றனர்).

4. (இறந்துபின்) அவர் களிலிருந்து (அவர்களின் உடலை எந்த அளவு) பூழி (தின் து) குறைத்திருக்கிறது என்பதைத்திட்டமாக நாம் அறிந்திருக்கிறோம்; மேலும், (அவர்களின் செயல்கள் பதியப்பட்டு) பாதுகாக்கப்பட்ட புத்தகம் நம்மிடத்தில் இருக்கின்றது.

5. மாறாக, உண்மையை – அது அவர்களிடம் வந்தபோது அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் குழுப்பமான காரியத்தில் இருக்கிறார்கள்.

6. தங்களுக்கு மேல் (இருக்கும்) வானத்தின் பால், அதனை நாம் எவ்வாறு (ஒரு கட்டுக்கோப்பாக) அமைத்து, அதனை (நட்சத்திரங்களால்) அவங்காரமாக்கி வைத்துள்ளோம் என்பதை அவர்கள் (வைகித்துப்) பார்க்கவில்லையா? அதில் எத்தனையை வெடிப்புகளும் இல்லை.

7. மேலும் பூழியை – நாமே அதை (விரிவாக்கி) விரித்திருக்கிறோம்; அதில் உறுதியான மனவகளையும் நாமே அமைத்தோம்; அழகான (புற்புண்டுகளை) ஓவ்வொரு வகையினிருந்தும் நாம் அதில்முளைப்பதித்தோம்.

8. இது (அல்லாஹுவிக்குப் பணிந்து அவன்பக்கம் அதிசமாக) மீன்கூடிய ஓவ்வொரு அடியாருக்கும் பார் (துப்படிப்பினை பெறுப) வையாகவும், நினைவுட்டக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

9. வானத்திலிருந்து, மிகக் பாக்கியமுள்ள (மழை) நிரையும் நாம் இறக்கிவைத்தோம்; பின்னர், அதனைக்கொண்டு (பல) சோலைகளையும், அறுவடை செய்யப்படும் தானிய மணிசளையும் முளைக்கக் கூடியதோம்.

10. அன்றியும், (அந்திரைக்கொண்டு) நீண்டு வளர்ந்த பேரீச் சமரங்களையும் (நாம் முளைப்பிக்கக் கூடியதோம்) அவைகளுக்கு ஆடுக்கூடுக்கான பாளைகளிருக்கின்றன.

11. (அதனை நம்) அடியார்களுக்கு ஆகரமாக (ஆக்கினோம்); இன்னும், அதைக் கொண்டு இறந்துகிட்டத் தலை(வறஞ்சபூழியை) நாம் உயிர்ப்பிக்கிறோம்; இவ்வாறே, (மரணித்தோர் உயிர்பெற்று) வெளியேறுதலும் (நடந்தேறும்).

12. இவர்களுக்கு முன்வர் (இருந்த) நூலுற்றுடைய சமூகத்தாரும், ரஸ்ஸா (வினாற்று) வாசிகளும், ஸமூது (சமூகத்தாரும்) பொய்யாக்கினர்.

13. ஆது (சமூகத்தாரும், ஸிபிர் அவ்னும், ஹாத்துடைய சகோதரர்களும் –

14. இன்னும் (மத்யன்) தோப்பு வாசிகளும், தூப்பக வின் சமூகத்தினரும் – ஓவ்வொருவரும் நம்முடைய தூதர்களைப் பொய்யாக்கினர்; ஆகவே, (வேதனையைப்பற்றிய) எனது ஆச்சருத்தல் உண்மையாயிற்று.

15. (படைப்புகள் யாவற் றையும்) முதலாவதாகப் படைத்ததில் நாம் இயலாமலாகி விட்டோமா? அவ்வாறன்று! (இறந்துபின் உயிர் கொடுத்து நாம்) புதிதாகப்படைப்பது பற்றி இவர்கள் சந்தேகத்திலிருக்கின்றனர்.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوْسِوْسُ بِهِ نَفْسَهُ وَمِنْ أَقْرَبِ
 إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ^{١٩} إِذَا تَلَقَّى الْمُتَلَقِّينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ
 الشَّمَاءِ قَعِيدُ^{٢٠} مَا يَلْفَظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْدُ^{٢١} وَ
 جَاءَتْ سَكَرَةُ الْمَوْتِ بِالْعَيْدِ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَعْيِدُ^{٢٢} وَنُفْخَةُ
 فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدُ^{٢٣} وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَاقِ
 وَشَهِيدٌ^{٢٤} لَقَدْ كُنْتَ فِي خَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ خَطَأَكَ
 بَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ^{٢٥} وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيْكَ عَيْدُ^{٢٦}
 الْقِيَافِ جَهَنَّمُ كُلُّ كَفَارٍ عَيْدُ^{٢٧} مَنَاءِ الْخَيْرِ مُعْتَدِلٌ عَيْدُ^{٢٨}
 إِلَّا ذُكْرٌ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَفَ الْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ^{٢٩}
 قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتَهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ^{٣٠} قَالَ
 لَا يَخْتَصُّ مَوَالِدَيِ^{٣١} وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ^{٣٢} مَا يَبْدِلُ الْقَوْلُ
 لَدَنِي وَمَا أَنَا بِظَلَامٍ لِلْعَيْدِ^{٣٣} يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلْ امْتَلَأْتُ
 وَنَقُولُ هَلْ مِنْ تَزِيدُ^{٣٤} وَأَرْلَفْتُ الْجَنَّةَ لِلْمُتَقِّينَ غَيْرَ بَعِيدِ^{٣٥}
 هَذَا مَا نَوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَابٍ حَفِيظٌ^{٣٦} مَنْ خَيْشَ التَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ
 وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنْبَثِبٍ^{٣٧} إِذَا دَخَلُوهَا سَلِيمٌ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُودُ^{٣٨}

16. மேலும், நிச்சயமாக, நாம்தான் மனிதனைப் படைத்தோம்; (நன்மை, நீலம் ஆரியவற்றிலிருந்து) அவள் மனம் எதை ஊசலாட்சுசெய்கிறது (பேசுகிறது)என்பதையும் நாம் நன்கிறவோம்; இன்னும், நாம் பிடரிசிழுவன்ன உயிர்) நரம்பைவிட அவனுக்கு மிகச்சமீபமாகவே இருக்கின்றோம்.

17. வவது புறத்திலும், இடது புறத்திலும் அமர்ந்து (செயல்களை) எடுத்தெழுதும் இரு(வாள)வர் எடுத்தெழுதும் சமயத்தில்—

18. அவனிடம் (அதை) எழுத எதிர்பார்த்து தயாராக இருக்கின்றகண்காளிப்பாளர் இருந்தே தவிர சொல்லால் எனதும் அவள் மொழிவதில்லை; (அவன் கறுப்பை அனைத்தும் பதியப்படுகின்றது)

19. மரண மயக்கம் உண்மையாகவே வந்துள்ளிட்டது; (அவனிடம்) அது, நீ எதை விட்டும் வெருண்டோடிக் கொண்டிருந்தாயோ அதுவாகும் (என்று கறுப்படும்).

20. மேலும், குழல் ஊதப்படும்; (அப்போதும் அவனிடம், உண்கு) இது அச்சுறுத்தப்பட்ட (விசாரணை) நாளாகும் (என்று கறுப்படும்).

21. (அந்தாளில்) ஒவ்வொர் ஆத்மாவும் (அதை) அழைத்துக் கெல்பவரும், சாட்சி கறுபவரும் அதனுடன் இருக்கும் நிலையில் வரும்.

22. (அதனிடம்) நிட்டமாக நீ இதனைப்பற்றி மறநியில் இருந்தாய்; ஆகவே, (மறுமையில் நடந்தேறும் காரியங்கள் பற்றி மறந்ததுக்கொண்டிருந்த) உண்திரையை உம்மை விட்டும் நாம் நீக்கிடிடோம்; எனவே, உண்ணுடைய பார்வை இன்று கூர்மையாகிருக்கின்றது (ஆகவே, நீ இதனைப் பார் என்று கறுப்படும்).

23. (சாட்சி கூட) அவனுடன் இருப்பவர் "இதோ (அவனுடைய பதிவேடு) என்னிடமிருப்பது தயாராக இருக்கின்றது" என்று கறுவார்.

24. (உடனே இரு காவலர் களிடம்) "மனமுரண்டாக நிராகாரித்துக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொருவரும் நீங்கள் இருப்பும் நறவுக்கத்தில் போட்டுவிடுக்கள்" (என்று கறுப்படும்).

25. (அவன்) நன்மையை அதிகமாகத் தடுத்துக் கொண்டிருந்தவள், (அட்டுழியம் செய்வதில்) வரம்புமிகிக் கொண்டிருந்தவன், (இந்தாளை) சந்தேகித்துக் கொண்டிருந்தவன்.

26. அவன் எத்தனையைசொன்றால், அல்லாஹ்வுடும் வெறேறாரு(வணக்கத்திற்குரிய) நாயனை (இனையான்) ஆக்கினான். ஆகவே, நீங்களிருவரும் இவனை மிகக் கொடிய வேதனையில் போட்டுவிடுக்கள் (என்றும் கறுப்படும்).

27. (அச்சமயம்) இவனுடைய (இனை பிரியாத) சிறேகிதன் (ஆக இருந்த ஷஷ்ததாள் அல்லாஹ்விடம்), "நீங்கள் இரட்சக்கேள் நான் இவனை வழிகெடுக்க வில்லை; ஆனால், (தாளாக) அவனே வெகுதூரமான வழிகேட்டில் இருந்து விட்டான்" என்று கறுவான்.

28. (ஆகவே அவலாஹ் அவர்களிடம், கணக்கு நாளாகிய இன்று) "என்னிடம் நீங்கள் தார்க்கித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டாம் (இது பற்றிய) அச்சுறுத்தலை நிச்சயமாக உங்களின் பால் (நீங்கள் உலகிலிருந்தபோதே என் தாதார்கள் மூலமாக) நான் முற்படுத்தியும் விட்டேன்" என்று கறுவான்.

29. "என்னுடைய" அச்சொல் என்னிடம் மாற்றப்படமாட்டாது; மேலும், என்னுடைய அடியார்களுக்கு நான் சிறிதும் அநியாயம் செய்வளவில்லை" (என்றும் கறுவான்).

30. நரகத்திடம், "நீ நிரம்பிவிட்டாயா?" என்று நாம் கேட்கும் நாளில், (அந்தரக்மான)து, "இன்னும் அதிகமாக ஏதும் இருக்கின்றதா?" என்று கேட்கும்.

31. மேலும், (அந்தாளில்) பயபக்தியுடையோருக்கு கவனத்தைத் தொலைவின்றி நெருக்கமாகக் கொண்டுவரப்படும்.

32. இது தான் நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டார்களே அதுவாகும்; (இரட்சகனின்பால் தவ்பாச செய்து) அதிகமாக மீள்க்கடிய, (அல்லாஹ்வுடுமையை கட்டுவதைப் பேணி நடந்து கொண்ட ஒவ்வொருவருக்குமாகும்).

33. எவர்கள் மறைவில் அர்ரஹ்மானுக்கு பயந்து நடந்து, (அவள்பால்) மீள்க்கடியபரிகத்து மனத்துடன் வருகின்றார்களோ (அவர்களுக்குச் கவனம் நெருக்கமாகச்சுப்பட்டு அவர்களிடம்).

34. சாந்தியுடன் நீங்கள் இதில் நுழையுக்கள்; இது நிரந்தர நாளாகும் (என்றும் அவர்களுக்கு கறுப்படும்).

لَهُم مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَنَا مَرِيدٌ ① وَكُمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
 مِنْ قَرْنِ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بِطْشًا فَغَبَوْا فِي الْبَلَادِ هُلْ مِنْ عَيْنٍ ②
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ
 شَهِيدٌ ③ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سَبَّةٍ
 أَيَّامٌ ④ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لَعْنٍ ⑤ فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَلِّمْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الغُرُوبِ ⑥ وَمِنَ الْيَوْمِ
 فَسِيحَهُ وَأَدْبَارِ السُّجُودِ ⑦ وَاسْتِعِمْ بِوْمِ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ
 قَرِيبٍ ⑧ يَوْمَ يُسَمِّونَ الصِّيَحَةَ بِالْعِقْدِ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُروجِ ⑨
 إِنَّا نَخْنُ نُحْيِ وَنُبَيِّنُ وَإِلَيْنَا الْمُصِيرُ ⑩ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ
 سَرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ⑪ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا
 أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيْدُ ⑫

وَرَأْيُ الْمُكْتَفِي بِهِنْ وَسَيْرُ الْمُؤْمِنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 وَالدُّرْيَتِ دُرْوًا ⑬ فَالْحِلْمَاتِ وَقُرَا ⑭ فَالْجُرْبَاتِ يُبَرَا ⑮ فَالْمُنَقَّسِمَاتِ
 أَمْرًا ⑯ إِنَّمَا تُوَعَّدُونَ لَصَادِقٌ ⑰ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ⑱

35. அவர்கள் நாடியதெல்லாம் அதில் அவர்களுக்குண்டு; இன்னும், நம்மிடத்தில் (அவர்கள் கேட்டதைவிட) அதிகம் உண்டு.

36. இவர்களைவிட மிகக் பலசாளிகளாக இருந்த எத்தனையோ தலைமுறையினரை இவர்களுக்கு முன்னர் நாம் அழித்திருக்கின்றோம்; அவர்கள் (தப்பித்துக்கொள்ளும் இடத்தைத் தேடி) பல ஊர்களிலும் சுற்றித்திரிந்தனர்; (ஆயினும்) அவர்களுக்குத் தப்பி ஒடுமிடம் இருந்ததா?

37. எவருக்கு (அவர்களை அழித்தது பற்றி சிந்தித்துணரும்) உள்ளமிருக்கிறதோ அவருக்கு, அல்லது மனமுவந்தவராக செலிசாய்க்கின்றாரோ அவருக்கு நிச்சயமாக இதில் நல்லபடிப்பினை இருக்கின்றது.

38. இன்னும், திட்டமாக வானங்களையும், பூமியையும், அவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் ஆறு நாட்களில் நாம் படைத்தோம்; (அதனால்) எவ்வித களைப்படும் நம்மைத்தன்டவில்லை.

39. எனவே (நுபியே) அவர்கள் (உம்மைக் குறை) கூறுவதைப் பற்றிப்பொருட்படுத்தாது நீர் பொறுமையுடனிருப்பிராக! இன்னும் சூரியூதயத்திற்கு முன்னரும், (அதன்) அஸ்தமனத்திற்கு முன்னரும் உமதிரட்சகளின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்து கொண்டுமிருப்பிராக!

40. இன்னும், இரவில் ஒருபாகத்திலும், (ஒவ்வொரு முறையும்) சிரம்பணி நிதுதாழுத்ததற்குப் பின்னரும் அவனைத் துதி செய்து கொண்டிருப்பிராக!

41. மேலும், சமீபமான இடத்திலிருந்து அழைப்பவர், அழைக்கும் நாளை(ப்பற்றி) செலிமிடுப்பிராக!

42. பெரும் சப்தத்தை உண்மையாகவே, அவர்கள் கேட்கும் நாள்; அதுதான் (மரணித்தோர் சமாதியிலிருந்து) வெளிப்படும் நாள் ஆகும்.

43. நிச்சயமாக நாமே, உயிரிப்பிக்கின்றோம்; மரணிக்குமாறும் நாம் செய்கின்றோம்; நம்மிடமே(யாவரும்) திரும்பிவரவேண்டியதிருக்கின்றது.

44. பூமி, அவர்களை விட்டும் பின்து விடும்நாளில், (அவர்களின் கப்ருகளிலிருந்து வெளியேறி அழைப்பாளரின்பால்) விரைந்தவர்களாக (வருவார்கள்); அது (படைப் பின்ங்களை) ஒன்றுதிரட்டுவதாகும்; (அது) நமக்கு எனவிதான்தாகும்.

45. (நுபியே! உம்மைப்பற்றி) அவர்கள் கூறுவதை நாம் மிக அறிவோம்; மேலும், நீர் அவர்களை அடக்கியானப்பவர்கள்; ஆகவே, (நம்முடைய) அச்சுறுத்தலைப்பயப்படுவோரை இந்தக் குர்துளைக்கொண்டு நீர் நல்லுபதேசம் செய்விராக!

அத்தியாயம் : 51

அத்தாரியாத் – புழுதியைக் கிளாறும் காற்றுகள்

வசனங்கள் : 60 மக்கீ ருக்ஷிகள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. புழுதியைபறக்கவிடும் காற்றுகளின் மீது சத்தியமாக!
2. (மழையின் கணத்தை) சமந்து வரும் மேகங்களின் மீதும் சத்தியமாக!
3. (கடல் களில்) இலகுவாகச் செல்லின்றவைகளின் மீதும் சத்தியமாக!
4. கட்டளையைப் பங்கிடுவோர் (களான வானவர்) கள் மீதும் சத்தியமாக!
5. (நற்செயலுக்கு நற்கலையும் தீயசெயலுக்கு தண்டனையும் உண்டென்று) நிச்சயமாக, நீங்கள் வாக்களிக்கப்படுவதெல்லாம் உண்மையானதாகும்.
6. நிச்சயமாக, (செயலுக்குத் தக்க) கூளி கொடுக்கப்படுவது நடந்தே திரும்.

وَالسَّيِّدَاتِ دَاتِ الْجُبُرِ ۖ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُغْتَلِفٍ ۖ يُوقَنُكُمْ عَنْهُ
 مَنْ أَفْكَرَ ۖ قُتْلَ الْغَرَصُونَ ۖ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمَرٍ لَا سَاهُونَ ۖ
 يَسْأَلُونَ أَيْنَ يَوْمُ الدِّينِ ۖ كَيْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۖ دُوْقَوْمَا
 فَمَشَّلُوكُمْ هَذَا الَّذِي لَنْ تَمْ بِهِ شَتَّعَجُلُونَ ۖ إِنَّ الْمُتَقِينَ فِي جَنَّتٍ
 وَعَيْوَنِ ۖ اخْرِزِينَ مَا أَثْرَى ۖ هُمْ رَبِيعُهُرٌ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
 مُحْسِنِينَ ۖ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ الْيَوْمِ مَا يَهْجِعُونَ ۖ وَبِالْأَسْعَادِ هُمْ
 يَسْغُفُونَ ۖ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمُحْرُومُ ۖ وَفِي
 الْأَرْضِ أَيْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَفِي الْفُسُلِمَ أَفَلَا يَبْصِرُونَ ۖ وَفِي
 السَّمَاءِ رَزْقُكُمْ وَمَا تُوَعْدُونَ ۖ فَوَرَتِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ إِنَّهُ لَحَقٌ
 مِثْلُ مَا أَنْكُنْ نَظِقُونَ ۖ هَلْ أَنْكَ حَدِيثُ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ
 الْمُكْرَمِينَ ۖ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ وَمَنْكُونُ ۖ
 فَرَأَعْلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۖ فَقَرَبَ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا
 تَأْكُلُونَ ۖ قَادَ حَسَّ مِنْهُ خِيفَةً قَالُوا لَا أَخْفَ دَبَّرَ وَهُدَ بَعْلَمُ
 عَلَيْهِ ۖ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي حَرَقَةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجَزُ
 عَقِيلُو ۖ قَالَ الْوَالِدُ لِكَ قَالَ رَبِّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَالِيمُ ۖ

7. பாலத்துக்களையுடையவானத்தின்மீதுசத்தியமாக.
8. நிச்சயமாக நீங்கள்,(நுபியைப்பற்றி)மாறுபட்டுக்கற்றில் இருக்கின்றீர்கள்.
9. (அல்லாஹுல்லுக்கூடைய தூதர் கொண்டுவந்த உண்மையானவிஷயங்களை ஏற்படைவிட்டும்) திருப்பப்பட்டவர் (வேதமானிய) அதைவிட்டும் திருப்பப் படுவிறார்.
10. பொய்யர்கள் அழிந்தேபோவர்.
11. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்(தங்கள்)மட்னமையால், (மறுமையையே) மறந்தோராய் இருப்போர்(ஆவர்).
12. "கூவி கொடுக்கும் நான் எப்பொழுது(வரும்?)" என்று அவர்கள் (பிரிகாசமாகச்)கேட்கின்றனர்.
13. (அந்தான்)அவர்கள் நெருப்பில்(பொக்ககப்பட்டு)தன்டிக்கப்படும் நான் .
14. (அவர்களிடம்)"உங்கள் தன்டனையைக் கவலத்துப் பாருங்கள்.(எப்பொழுது வருமென்று) நீங்கள் எதனை அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களோ அது இது தான்"(என்றும் கூறப்படும்).
15. நிச்சயமாக, பயபக்தியுடையவர்கள் (வெளபதிகளின்) சோணவகளிலும், நீருற்றுகளிலும் இருப்பார்கள்.
16. அவர்கள், தங்களிரட்சகன் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததை (திருப்தியுடன்) எடுத்துக் கொண்டோராக (இருப்பர்), நிச்சயமாக, அவர்கள் அதற்கு முன்வர் நன்மை செய்வோராகவே இருந்தார்கள்.
17. இருவில் வெகு சொற்ப(நேர)மே தூங்கச் சுட்டியவர்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள்.
18. மேலும், அவர்கள் விடியற்காலை(ஸஹர் நேரங்களில்) எழுந்து அல்லாஹுல்லை வணங்கி, தங்களிரட்சகவிடம்)மன்னிப்புக் கோரிக் கொண்டிருப்பார்கள்.
19. இன்னும், அவர்களுடைய செல்வங்களில் கேட்போருக்கும், கேட்காதோருக்கும் உரிமையுள்ளு.
20. மேலும், உறுதியாகவிசுவாசம்)கொண்டவர்களுக்குப் பூமியில் அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.
21. உங்களுக்குள் னேயும் _ (பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன; அவைகளை) நீங்கள் (கவனித்துப்) பார்க்க மாட்டார்களா?
22. மேலும், உங்களுடைய உணவும், (மற்றும்) நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டார்களே அவையும் வானத்திருக்கின்றன.
23. ஆகவே, வானம், மற்றும் பூமியுடைய இரட்சகன் மீது சத்தியமாக,(உங்கள் வார்த்தைகளை) நிச்சயமாக நீங்கள் தாம் கூறுகின்றீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லாத(ருப்ப)தைப்போல்,நிச்சயமாக இது (இந்தக் குருதூணில் உள்ள யாவும்) உண்மையானதாகும்.
24. (துபியே) கொரவத்திற்குரியவர்களான இப்ராஹீமுடைய விருந்தினர்களின் செய்தி உமக்கு வந்ததா?
25. அவர்கள்,அவரிடம் நுழைந்தபொழுது "சாந்தி உண்டாவதாக?" என்று கூறினார்கள்.(அதற்கு இப்ராஹீம் உங்களுக்கும்)"சாந்தி உண்டாவதாக?" என்று கூறி (இவர்கள் நமக்கு) அறிமுகமில்லாத சமூகத்தார்! (என்று தன் மனதில் என்னிக்கொண்டு)
26. பின்னால் தன் இல்லத்தாரிடம் விரும்புவாகச் சென்று(நெருப்பில்சுடப்பட்ட)கொழுத்தகாளைக் கண்ணாக்க கொண்டு வந்தார்.
27. பின்னர், அதனை அவர்கள் அருகில் வைத்தார்(அவர்கள் உண்ணாததால்) அவர்களிடம், "நீங்கள் உண்மையாட்டார்களா" என்று கேட்டார்.
28. (பின்னும் புசிக்காமல் இருந்ததால் தன் மனதில்) அவர்கள் பற்றிய பயத்தை உணர்ந்தார். அப்போது (இப்ராஹீமே) நீர் பயப்படாதீர், என்று அவர்கள் கூறினர்; மேலும், (இல்லாக என்னும்) அறிவார்ந்த ஆண் முழந்தெந்த அவருக்குப் பிறக்குமென்ற செய்தி யைக்கொண்டு அவருக்கு நன்மாராயம் கூறினார்கள்.
29. பின்னர்,(இதனைச் செவியற்ற) அவருடைய மனைவி (ஸாரா) உரத்த சப்தத்தில் அவர்கள் எதிரில் வந்து, தன் முகத்தில் அடித்துக் கொண்டு, ("நூனோ) மலட்டுக்கிழுவி (எவ்விதம் எனக்குக் குழந்தைபிறக்கும்?) என்று கூறினார்.(அதற்கவர்கள்).
30. "இவ்வாறே உமதிரட்சகன் கூறுகின்றான்; நிச்சயமாக, அவனே தீர்க்கமான அறிவிடையோன்;யாவையும்) நன்கறிந்தோன் என்று கூறினார்கள்.

قال فما خطبكم أيها المرسلون قالوا إنما
 أرسلنا إلى قومٍ يغرسين لترسل عليهم حجارة من طين مسورة
 عند ربك للمشرقيين فخرجنا من كان فيهم من المؤمنين
 فما وجدنا فيهم غير بيتٍ من المسلمين وتركنا فيهم آية
 للذين يخافون العذاب الاليم وفي موسى إذ أرسله إلى
 فرعون سلطان مبين قتلى بركته وقال سحراً ومحنون
 فأخذنه وجودة فنبذتهم في اليم وهو ميله وفي عاد
 إذ أرسلنا عليهم الريح العقيمة ماتت درون شئ آتت
 عليه إلا جعلته كالرميم وفي شوداذ قيل لهم تمشوا
 حتى يجيئون فعtoo عن أمر ربهم فأخذتهم الصاعقة و
 هؤلئرون فيما استطاعوا من قيام وما كانوا منتصرين
 وقوم نوح من قبل إنهم كانوا قوماً فسيقين و
 السماء بنيتها ياسد وإن الموسعون والارض فرشتها
 فنعم المهدون ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلكم
 تذكرون ف ERA إلى الله أنت لكم منه نذير مبين

31. (பின்னர் இப்ராஹீம் மலக்குகளிடம்) "தூதர்களே! உங்கள் காரியமென்ன? (எதற்குநீங்கள் இங்குவந்தீர்கள்?) என்று கேட்டார்.

32. (தற்க)வர்கள் நிச்சயமாக, நாங்கள் குற்றவாளிகளான ஒரு சமூகத்தார்பால் அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

33. "நாங்கள், அவர்களின் மீது களிமண்ணால் செய்த (சுட்ட) கற்களை எறிவதற்காக(அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்).

34. வரம்பு மீறியவர் களுக்காக, உமது இரட்சகளிடத்தில் (பெயர்கள் எழுதப்பட்டு) அடையாளிடப்பட்டவள்ளாக(அதனு இருக்கின்றன.)"

35. ஆகவே (அவர்கள் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்) விகவாசங்கொண்டவர்களிலிருந்து அ(ந்தநாடு)திலிருந்துவர்களை நாம் வெளியேற்றிவிட்டோம்.

36. பின்னர் ஆதில் முஸ்லிம்களிலிருந்து ஒரு விட்டைத்தவிர (மற்றெதையும்) நாம் காணவில்லை.

37. மேலும், துன்புறுத்தும் வேதனையை பயப்படுகிறார்களே அவர்களுக்கு அதில் ஓர் அத்தாட்சியை நாம் விட்டுவைத்தோம்.

38. மேலும், மூஸாவின் சரித்திருத்தி) மூலம் (ஒரு படிப்பினை இருக்கின்றது), தெளிவான சான்றுடன் ஃபிரிய அவனின்பால் அவரை நாம் அனுப்பிய போது,

39. அவன் தன்னுடைய (பக்கப்பலமென்று நினைத்தபடைகள், அதிகாரம் ஆகியவற்றின்) பலத்தால் (அவரைப்) புறக்கணித்தான்; இன் னும் (இவர்) சூனியக்காரர்; அவ்வது பைத்தியக்காரர் என்று அவன் கூறினான்.

40. ஆதலால், அவனையும், அவனுடைய படைகளையும் நாம் பிடித்தோம்; பின்னர் அவர்களைக் கடவில் எறிந்துவிட்டோம்; அவனோ (என்றென்றுமே) நிந்தனைக்குள்ளாக்கப்பட்டுவிட்டான்.

41. 'ஆது' வின்சமூகத்தார்களி) மூலம் (ஓர் அத்தாட்சிசுண்டு) அவர்கள் மீது, நாம் (நாசகரமான) மலட்டுக் காற்றை அனுப்பிய சமயத்தில்,

42. எப்பொருளிலிருந்தும் அதன்மீது அ(க்காற்றான)து (கடந்து) வந்து, அதை மக்கிப் போன்றை ஆக்கியேதவிர அதுவிட்டுவைக்கவில்லை.

43. 'ஸமூது' வின்சுட்டத்தாரி) மூலம் (ஓர் அத்தாட்சியுண்டு) "நீங்கள் ஒரு காலம் வரையில் சுகம் அனுபவியுங்கள்" என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டபோது,

44. தங்கள் இரட்சகளின் கட்டடையை அவர்கள் மீறினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே, பயங்கரமான பெரும் சப்தம் அவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டது.

45. ஆகவே, அவர்கள் நிற்குவும் சக்திபெறவில்லை; (நம் முடைய வேதனையிலிருந்து தப்பிக்க எவரிடமிருந்தும்) உதவி பெறுபவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கவில்லை.

46. (இவர்கள் அனைவருக்கும்) முன்னர் நூலறைடைய சமூகத்தாரையும் (நாம் அழித்துவிட்டோம்). நிச்சயமாக அவர்கள், பாவம் செய்யும் சமூகத்தாராகவே இருந்தனர்.

47. மேலும், வான்ததை (எவருடைய உதவியின்றி) நம் முடைய சக்தியைக் கொண்டே அதை நாம் அமைத்தோம்; நிச்சயமாக நாம் (படைக்கின்ற காரியத்தில்) மிக்க விசாலத்தை உடையோராக இருக்கிறோம் யாவும் நம்சக்திக்குட்பட்டதே.

48. அன்றியும், பூமியை – அதனை நாம் (விசாலமாக) விரித்தோம்; (அதனைச் சீர்ப்புத்தி செல்வையாக்கி) விரிப்போரில் (நாம்) நல்லோரா வோம்.

49. நீங்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக ஒவ்வொருபொருளிலிருந்தும் (ஆண், பெண் கொண்ட) இருவகையை நாம் படைத்திருக்கின்றோம்.

50. ஆகவே, "(நிராகரிப்பு, பாவம் ஆகியவற்றிலிருந்து விலகி), அல்லாற்றின் பக்கம் நீங்கள் விரைந்து செல்லுங்கள்; நிச்சயமாக நான், அவனிடமிருந்து உங்களுக்குத் தெளிவாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவ(னாக இருக்கிறேன்);

وَلَا جَعْلُوا مَعَ الْهِلَالِ أَخْرَافٍ لِكُفْرِهِ نَذِيرٌ مُبَيِّنٌ ﴿١﴾ كَذَلِكَ
 مَا أَقَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَاتُوا سَاحِرًا وَمُجْنَّنًا
 أَتَوْ أَصْوَابِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغِيونَ ﴿٢﴾ قُتُلُ عَنْهُمْ فَمَا لَتَ بِسَلْوَمٍ ﴿٣﴾
 وَذَرْ فَانَ الْذِكْرُ يَتَفَعَّلُ الْوَعْمَنِينَ ﴿٤﴾ وَمَا خَلَقْتَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَانَ
 إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥﴾ مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ زِرْاقٍ وَمَا أَرِيدُ أَنْ
 يُطْعَمُوْنِ ﴿٦﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٧﴾ فَإِنَّ
 لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبَ مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَمْ يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿٨﴾
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُوْنِ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهُ الْمُنْذِرُ إِذَا تَسْعَ أَرْضَكَ فَإِذَا كُوِنْتَ

لِسْنَ حَالَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾
 وَالظُّورُ ﴿١١﴾ وَكَتِبَ مَسْطُورٌ فِي رَقٍ مَشْوِرٌ وَالْبَيْتُ الْمَعْوُرُ ﴿١٢﴾
 وَالسَّقْنُ الْمَرْفُورُ ﴿١٣﴾ وَالْبَعْرُ الْمَسْجُورُ ﴿١٤﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿١٥﴾
 مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿١٦﴾ يَوْمَ تَهُوَ السَّمَاءُ مُورًا ﴿١٧﴾ وَتَسْيُرُ الْجَبَالُ سِيرًا ﴿١٨﴾
 فَوَيْلٌ يَوْمَ مِنِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُوْنَ يَوْمَ
 يُدْعَوْنَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاعًا ﴿٢٠﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكَذِّبُوْنَ ﴿٢١﴾

51. மேலும், அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு(வணக்கத்திற்குரிய) நாயனை ஆக்காதீர்கள்; நிச்சயமாக நான், அவர்களிடமிருந்து உங்களுக்கு தெளிவாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யவன்(என்று நபியே!நீர் கூறுவீராக!).

52. இவ்வாறே அவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அவர்களுக்கு எந்தத்துதாகும் வந்ததில்லை; (அவர்களிடம் வந்த அத்தூதரை) சூனியக்காரர் அல்லது பைத்தியக்காரர் என்று அவர்கள் கூறியேதவிர.

53. இவ்வாறு (கூறுமாறே) அவர்கள் (தங்களுக்குள் பரம்பரையாக) ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்துவந்தனரா? இல்லை! அவர்கள் (இயற்கையிலேயே) அட்டேழியம் செய்யும் கூட்டத்தாராவர்.

54. ஆகவே, (நபியே!) நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! (அதற்காக) நீர் நிந்திக்கப்படுபவரல்லவர்.

55. மேலும் (நபியே) நீர் நல்லுபதேசம் செய்வீராக! ஏனென்றால், நிச்சயமாக நல்லுபதேசம் விக்வாசிகளுக்குப் பயனளிக்கும்.

56. மேலும், ஜின்களையும், மனிதர்களையும் என்னை அவர்கள் வணங்குவதற்காகவே தவிர நான் பண்டக்கவில்லை.

57. அவர்களிடத்தில் (என் பண்டப்புகளுக்காக) நான் யாதோரு உணவையும் நாடவில்லை; அன்றியும், எனக்கு அவர்கள் உணவுவளிப்பணதயும் நான் நாடவில்லை.

58. (நபியே! நீர் கூறுவீராக!) "நிச்சயமாக அல்லாஹ்_அவன்தான் (யாவருக்கும்) மிக்க உணவுவளிப்பவன்; பலமுடையவன்; உறுதியானவன்."

59. எனவே, நிச்சயமாக அந்யாயம் செய்து விட்டார்களே, அவர்களுக்கு (முன் வாழ்ந்த) அவர்களுடைய சிநேகிதர்களுக்கிருந்த பங்கைப்போன்று (வேதனையில்) பங்குவிடு. ஆகவே, அவர்கள் (தன்னணக்காகஎன்னிடம்) அவசரப்படவேன்டாம்.

60. ஆகையால், நிராகரித்தோருக்கு_அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளார்களே அத்தகையஅவர்களுடையநாளில் கேடுதான்.

அத்தியாயம் : 52

அத்தூர் _ மலை

வசனங்கள் : 49 மக்கீ குகூல்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிழேன்).

1. தூர்(மலை)மீது சத்தியமாக!
2. எழுதப்பட்ட நூலின் மீது சத்தியமாக!
3. விரித்துவைக்கப்பட்ட ஏட்டில்_
4. பைத்துல் மஃழூர்மீது சத்தியமாக!
5. உயர்த்தப்பட்ட முக்டின் மீது சத்தியமாக!
6. (நெருப்பினால்)முட்டப்பட்டசுடலின் மீது சத்தியமாக!
7. (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்டகளின் வேதனை (அவர்களுக்கு)நிகழும்_
8. அதனைத் தடுப்பவர் எவருமில்லை.
9. வானம் சுடுமையாக அஷைத்து(திருக்கையைப்போன்று) கற்றும்நாளில்;
10. இன்னும் மலைகள் (இடம் பெயர்ந்து) ஒரே நடையாக நடக்கும்.
11. (நபியே! உம்மைப்) பொய்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தோருக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
12. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், வீண் விதன்டாவாதத்தில் (ஸழ்கி) விளையாடுகின்றனர்.
13. அவர்கள் நரகத்தின்பால் ஒரே தள்ளாகத் தள்ளப்படும் நாளில்.
14. (அவர்களிடம்)"நீங்கள் எதனைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களோ, அந்தநைக் கெருப்பு இதுதான்"(என்று கூறப்படும்).

أَفَسِحْرُهُذَا أَمْ إِنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ^{١٥} اصْلُوْهَا فَاصْبِرُواْ
 سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^{١٦} إِنَّ
 الْمُتَقْبِلِينَ فِي جَنَّةٍ وَنَعِيْلُ^{١٧} فَكِهِيْنَ مِمَّا أَتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَفِيهِمْ
 رَبُّهُمْ عَدَابُ الرَّحْمَنِ^{١٨} كُلُّواْ أَشْرَبُواْ هَيْنَا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^{١٩}
 مُتَكَبِّلِينَ عَلَى سُرُورٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوْجَهُمْ بِحُورٍ عَيْنٍ^{٢٠} وَالَّذِينَ
 امْنَوْا وَاتَّبَعُتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانِ الْحَقِّ نَاهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا
 أَتَتْهُمْ مِنْ عَمَلٍ هُمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ أَمْرٍ يُبَاسِبُ رَاهِيْنَ^{٢١}
 وَأَمْدَادُهُمْ بِفَارِكَةٍ وَكَوْحٍ مَا يَشْتَهُونَ^{٢٢} لَيَتَنَازَعُونَ فِيهَا
 كَاسَالًا لَغَوْقِيْهَا وَلَا تَأْثِيْمٌ^{٢٣} وَيَطْوُفُ عَلَيْهِمْ غَلْمَانٌ لَهُمْ
 كَانُهُمْ لَوْلَوْ مَكْنُونٌ^{٢٤} وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 يَتَسَاءَلُونَ^{٢٥} قَالُواْ إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِيْنَ^{٢٦} فَمَنْ
 أَلَّهُ عَلَيْنَا وَقَنَاعَدَابَ السَّمُومِ^{٢٧} إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 نَدَّاعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرِّ الرَّحِيْمُ^{٢٨} فَذَكَرَ فَدَانَتْ بِنَعْمَتِ رَبِّكَ
 بِكَاهِنٍ وَلَامَجِنُونٍ^{٢٩} أَمْ يَقُولُونَ شَلَّاعِرٌ تَرَبَّصُ بِهِ
 رَبِّ الْمُنْوَنِ^{٣٠} قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعْلُومٌ مِنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ^{٣١}

15. "எனவேஇது (வெறும்) சூனியம்தானா? அல்லது (இதனை) நீங்கள் (உங்கள் கண்ணால்) காண முடியாதவர்களாவி விட்டார்களா?"
16. "இதில் நங்கள் நுழைத்து விடுவங்கள்; (இதன் வேதனையைச் சமித்துப்) பொறுமையா யிருக்கன்; அல்லது பொறுமையாய் இல்லாதிருக்கன்; (இரண்டும்) உங்களுக்குச் சமமே; (வேதனையில் ஒர் அஜூவளவும் குறைக்கப் படமாட்டார்கள்). நீங்கள் கூலி கொடுக்கப் படுவதெல்லாம் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்குத் தான்" (என்று கூறப்படும்).
17. நீச் சயமாக, பயபக்தியடையவர்கள் கவனபதிகளிலும், (அல்லாதும் விளை) அருட் கொடையிலும் (தினள்தது) இருப்பார்கள்.
18. நங்கள் இரட்சகள் தங்களுக்கு அளித்திருப்பவைகளை அனுபவித்தவர்களாக இருப்பர்; மேலும், அவர்களின் இரட்சகள் அவர்களை நாக வேதனையிலிருந்து காத்துக் கொண்டான்.
19. (அவர்களிடம், உலகில் நன்மைகளிலிருந்து) "நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றுக்காக மலிழ்ச்சியுடன் உண்ணுவங்கள் இன்னும் பருகும்கள்" (என்றும் கூறப்படும்).
20. அணியணியாகப் போடப்பட்ட கட்டில்களில் உள்ள மஞ்சங்களின் மீது சாய்ந்தவர்களாக அவர்கள் இருப்பார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு (ஹர்தால் சன் என்னும்) கண்ணழுவி (களாகிய கண்ணிகை)களை மன முடித்து வைப்போம்.
21. இன்னும் விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோர், அவர்களுடைய சந்ததிகளும் விசுவாசத்தின் மூலம் அவர்களை பின்பற்றினார்கள்; (அத்தகைய அந்தச் சந்ததியினரின் படித்தரங்கள் குறைவாக இருப்பினும் அவர்களின் பெற்றோர்கள் இருக்கும் உயர் பதவிக்கு) அவர்களுடன் (சுவனபதியில்) அவர்களின் சந்ததியினரை சேர்த்து விடுவோம்; (இதனால்) அவர்களுடைய (பெற்றோர்களின் நன்மையான) செயல்களில் எதனையும் அவர்களுக்கு நாம் குறைத்து விடமாட்டோம்; ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் சம்பாதித்ததைக் கொண்டு பின்னையாகக்கப்பட்டிருக்கின்றான்.
22. (பல வகையான) பழுத்தையும், அவர்கள் விரும்பக்கூடியதிலிருந்து (பலவகையான) இறைச்சியையும் கொண்டு அவர்களுக்குதாம் (ஏராளமாகக் கொடுத்து) அதிகப்படுத்துவோம்.
23. அச்சுவங்கதில் ஒருவருக்கொருவர் (மதுதி)கோப்பையை பறிமாநிக் கொள்வார்; (அதில்) வினாகள் து இருக்காது; (அதை அந்தவுதால்) குற்றமிழுப்பதோ ஏற்படுவதில்லை.
24. மேலும், அவர்களுக்குரிய (பனிபுரியும்) சிறுவர்கள் அவர்களைச் சுற்றிக்கொண்டே இருப்பார்கள்; அவர்கள் (பிப்பிகிளில்) மறந்தது வைக்கப்பட்ட (கைப்படாத) முத்துக்களைப் போல் (பிரகாசமான தோற்றமிளிப்பவர்களாக) இருப்பர்.
25. மேலும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் விசாரித்துக் கொள்பவர்களாக அவர்களில் விஶாலமாக (விலாரின்பால் முன்னோக்கியிருப்பார்கள்).
26. "நாங்கள் முன்பு, எங்கள் ஒருமுபத்தாரிகளையே (அவர்களுடைய நிலை என்னவாகுமோ என்று) நீச்சயமாகபயந்தவர்களாக இருந்தோம்" என்று கூறுவார்கள்.
27. "ஆயினும், அவர்களும் எங்கள்மீது பேருபகாரம் செய்து நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காத்துவிட்டான்.
28. நீச்சயமாக (இதற்கு) முன்னர் (வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காக்குமாறு) நாங்கள் அவனை (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்துக் கொண்டிருந்தோம்; நீச்சயமாக, அவனை மிகக் கூடுதலாக உபகாரம் செய்வன்; மிகக்கிருபையுடையவன்" (என்றும் கூறுவார்கள்).
29. ஆகவே, (நபியே! அல்லாதும் விளையின் தானை எத்தினவைத்து, அவன் இறக்கிவைத்த குர் ஆனின் மூலம்) அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவீராகச் சமது இரட்சகவின் அருளால் நீர் குறிகாரரவல்லர்; பைத்தியக்காரரும்லவர்.
30. அல்லது "உம்மைப்பற்றி, "அவர்) ஒரு கவிஞர்தாம், அவருக்கு (இறப்பெனும்) காலச்சூழலை நாம் எதிர்பார்த்திருப்போம்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா?
31. (ஆகவே, அவர்களிடம் "அதனை) நீங்கள் எதிர்பார்த்திருக்கள்; (என்ன நடக்கிற தென்பதை) நீச்சயமாக நான் உங்களுடன் எதிர்பார்ப்பவர்களிலுள்ளவன்" என்று கூறுவீராக

أَمْرَتَهُمْ أَحَلَّا مِهْرَبًا بِهَذَا الْأَمْرِ قَوْمًا أَغْوَنَ^(١) أَمْرِيَقُولُونَ
 تَقَوْلَةَ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ^(٢) فَلِيَا تُواصِدِيَّثِ مِثْلَهَا إِنْ كَانُوا
 صَدِيقِينَ^(٣) أَمْ خَلَقُوا مِنْ عَيْوَشَىٰ أَمْ هُمُ الْخَلَقُونَ^(٤) أَمْ خَلَقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْفِنُونَ^(٥) أَمْ عِنْدَهُمْ حَزَارِنُ رَتَبَ
 أَمْ هُمُ الْمُضَيِّطُونَ^(٦) أَمْ لَهُمْ سُلْطَنَةُ عَوْنَ فِيهِ فَلِيَاتٍ
 مُسْتَمْعَهُمْ سُلْطَنٌ مُبِينٌ^(٧) أَمْ لَهُ الْبَنْتُ وَلَكُمُ الْبَنْتُونَ^(٨) أَمْ
 سَلَّهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرِمٍ مُشْتَلُونَ^(٩) أَمْ عِنْدَهُمْ الْغَيْبُ
 فَهُمْ يَكْتَبُونَ^(١٠) أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ
 الْمُكَيْدُونَ^(١١) أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُشَرِّكُونَ^(١٢)
 وَإِنْ يَرَوْا كُسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابَ مَرْكُومٌ^(١٣)
 فَدَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلْقَوْا يَوْمَهُمْ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ^(١٤) يَوْمَ
 لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ^(١٥) وَإِنَّ
 لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا بَادُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^(١٦)
 وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَتَبَ قَاتِكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَيْنَهُ بِحَمْدِ
 رَتَبَ حِينَ تَقُومُ^(١٧) وَمِنَ الْيَمِّ فَسَيْنَهُ وَادْبَارَ النُّجُومِ^(١٨)

32. "அல்லது (நபியே! உம்மை பற்றி கவிஞர், பைத்தியக்காரர், குறிகாரர் என்றெல்லாம் கூறுமாறு) அவர்களுடைய அறிவுகள்தான் இவ்வாறு அவர்களை ஏவுகின்றனவா? அல்லது அவர்கள் வரம்புமினிய கூட்டத்தினரா?"

33. அல்லது, "அவர் அதனைக் கற்பணை செய்து கொண்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? இல்லை! அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

34. எனவே, (நபியே! இவ்வாறு கூறுவதில்) அவர்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இதைப் போன்ற செய்தியை அவர்கள் கொண்டு வரட்டும்.

35. அல்லது, அவர்கள் எப்பொருளுமின்றிதாயாகவே) படைக்கப்பட்டுவிட்டனரா? அல்லது அவர்கள் தான் படைக்கின்றவர்களா?

36. அல்லது, வானங்களையும், பூமியையும் அவர்கள் படைத்தார்களா? அல்ல! (இவைகளையெல்லாம் படைத்தவன் அல்லாஹ்தான்! அவனை) இவர்கள் உறுதி கொள்ள மாட்டார்கள்.

37. அல்லது, அவர்களிடம் உமதிரட்சகனின் களஞ்சியங்கள் இருக்கின்றனவா? அல்லது இவர்களே (அவற்றை) ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களா?

38. அல்லது, இவர்களுக்கு (வானத்தில் ஏற்கிசெல்ல) ஏனை இருந்து, அதில் (ஏற்கு அங்கு பேசப்படுவற்றைச்) செலிமுகுக்கிறார்களா? அவ்வாறாயின், அவர்களில் கேட்டு வந்தவர் தெளிவான ஒரு சான்றைக் கொண்டு வரட்டும்.

39. அல்லது, (உங்கள் கற்பணைகளில் உள்ளவாறு அல்லாஹ்வாகிய) அவனுக்குப் பெண் மக்களும், உங்களுக்கு (மட்டும்) அன்மக்களுமா?

40. அல்லது, அவர்களிடம் நீர் ஏதேனும்கல்லி கேட்கிறாரா? எனவே அவர்கள் கடனால் பளுவாக்கப்பட்டவர்களா?

41. அல்லது, அவர்களிடம் (அல்லாஹ்வைப் போல) மறைவானது (அதுபற்றிய அறிவி) இருக்கிறதா? எனவே அவர்கள் (அதனை) எழுதுகிறார்களா?

42. அல்லது ஏதேனுமொரு சூழ்ச்சி செய்ய அவர்கள் நாடுகிறார்களா? அவ்வாறாயின், நிராகரித்தார்களே அவர்கள்தாம் சூழ்ச்சிக்குள்ளாகக்கப்படுவார்கள்.

43. அல்லது, அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அல்லாத (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இருக்கின்றானா? அவர்கள் இணைவைப்பதை விட்டும் அல்லாஹ் மிகத்தூயவன்.

44. மேலும், வானத்திலிருந்து (இடித்து) துண்டுகள் விழுவதை அவர்கள் (கண்ணால்) காண்பார்களானால், (அது வானமல்ல) அது அடர்த்தியான மேகம்தான்" என்று கூறுவார்கள்.

45. ஆகவே, (நபியே!) எதில் அவர்கள் அழிக்கப் படுவார்களோ, அத்தகைய அவர்களுடைய நாளை அவர்கள் சந்திக்கும் வரையில் நீர் அவர்களை விட்டுவிடுவிராதி

46. அந்நாளில், அவர்களுடைய சூழ்ச்சிகள் எதுவும் அவர்களுக்குப் பயணளிக்காது; (எவ்வாறும்) அவர்கள் உதவியும் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

47. அன்றியும், நிச்சயமாக அறியாயிம் செய்துகொண்டிருந்தோர்க்கு (மறுமையின் வேதனையாகிய) அதுமட்டுமன்றி (இம்மையில்) மற்றொரு வேதனையிருக்கின்றது; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்.

48. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகனின் தீர்ப்பை (எதிர்பார்த்துப்) பொறுத்திருப்பீராகி நிச்சயமாக நீர் நம் கண்களுக்கு முன்பாகவே இருக்கின்றீர்; (ஆகவே, அவர்கள் உமக்கு எவ்வித இடையூறும் செய்து விட முடியாது) மேலும் (நீர் நித்திரையிலிருந்து) எழுந்தநேரத்தில் உமதிரட்சகனின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக!

49. இரவின் ஒரு பாகத்திலும், நட்சத்திரங்கள் மறையும் (காலை) நேரத்திலும் அவனைத் துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக!

إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ إِذَا أَرَادَكُمْ
وَمَا يَعْلَمُ بِهِ إِذَا أَنْتُمْ تَسْأَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 وَالنَّجُورُ إِذَا هُوَيْ ① نَاضَلَ صَالِحِكُمْ وَمَا خَوَى ② وَمَا يَنْطَقُ عَنْ
 الْهُوَيْ ③ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى ④ عَلَمَهُ شَيْدُ الْقُوَى ⑤ دُوَّ
 مَرَّةً قَاسَتَوْيَ ⑥ وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَى ⑦ ثَرَدَ نَافَدَ لَيْ ⑧
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنَ أَوْ أَدَنَى ⑨ فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى ⑩ مَا
 كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ⑪ أَفَمُرْوَنَةَ عَلَى مَيْرَى ⑫ وَلَقَدْ رَأَاهُ
 نَزْلَةً أُخْرَى ⑬ عِنْدَ سُدَرَةِ الْمُسْتَهْيِ ⑭ عِنْدَ هَاجَتَةِ الْمَاؤِي ⑮
 إِذْ يَعْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى ⑯ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ⑰
 لَقَدْ رَأَى مِنْ أَيْتَ رَبِّهِ الْكَبْرَى ⑱ أَفَرِيدَنُهُ اللَّتُ وَالْعَرْبُ ⑲
 وَمَنْوَةُ الشَّالِثَةِ الْأُخْرَى ⑳ الْكُمُ الْذَّكْرُ وَلَهُ الْأَنْثَى ⑲
 تِلْكَ إِذَا قَسَمَهُ ضَيْرَى ㉑ إِنْ هِيَ لِلْأَسْمَاءِ سَيِّمَوْهَا أَنْتُمْ
 وَابْنُوكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ إِنْ يَلْيُعُونَ
 إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ㉒ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ
 الْهُدَى ㉓ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ㉔ فَلَمَّا الْأُخْرَةُ وَالْأُولَى ㉕

அத்தியாயம் : 53

அந்நல்லும் – நட்சத்திரம்

வசனங்கள் : 62 மக்கி ரூபங்கள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புள்ள யோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிரேன்).

1. நட்சத்திரத்தின் மீது சத்தியமாக; அது விழுந்து (மறைந்து) விடும் சமயத்தில்—
2. (நம்முடைய தூதராவிய) உங்களின் தோழர் வழி தவறிவிடவுமில்லை; அவர் தவறான வழியில் செலவுபடில்லை.
3. அவர் தன் மனதில்கையின்படி (எதையும்) பேசவு துமில்லை.
4. இது அறிவிக்கப்படும் (வெறியாகிய) அறிவிப்பே தவிர (வேறு) இல்லை.
5. (ஜிபரில் என்னும்) மிகக்கடின பலமுடையவர் இதனை அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்.
6. அவர் அழகான தோற்றுமுடையவர்; பின்னர் (தன் இயற்றை உருவத்தில் நமது நடியின் முன் மிஸ்ராத்துப்பண்ணத்தின்போது) உயர்ந்து சரியாக நின்றார்.
7. அப்போது (ஜிபரிலாகிய) அவர் மிக உயர்ந்தகீழ் வானத்தின் கண்டக் கோடியிலிருக்க,
8. அதன் பின்னர் அவர் (நம் தூதர்பால்) நெருங்கி, அப்பால் அருகே வந்தார்.
9. அந்தெருக்கத்தின் அளவான (து) (வளைந்த) வில்லின் இரு முனைகளைப்போல் அல்லது அதைவிடச் சமீபமாக இருந்தது.
10. பிறகு (அல்லாஹ்வாகிய) அவன், அவருக்கு அறிவித்துதை யெல்லாம் அவர், அவருடைய அடியாருக்கு அறிவித்தார்.
11. (நடியிடைய) இடுதயம், தான் கண்டதை பற்றிப் பொய்யுரைக்கவில்லை.
12. (அல்லாஹ் அந்த இராலில் தன் அடியாருக்குக் காண்பித்து) அவர் கண்டது பற்றி, நீங்கள் (சந்தேகித்து) அவருடன் தர்க்கம் செய்கின்றிர்களா?
13. அன்றியும், நிச்சயமாக அவர் மற்றொரு முறை (ஜிபரிலை அவரது சுயச்சுவில்) இறங்கக் கண்டிருக்கிறார்.
14. வித்தத்துல் முன் தஹா என்னும் (இலந்தை மரத்தின்) இடத்தில் (இக்காட்சி நிகழ்ந்தது)
15. அவ்விடத்தில் தான் (நல்லியார்கள்) தங்கும் சொரக்கம் இருக்கின்றது.
16. இலந்தைமரத்தை மூடிக்கொள்ளும் ஓன்று மூடிக்கொண்ட போது—
17. (அதிலிருந்து அவருடைய) பார்வை சறுகிவிடவில்லை; (எல்லையைக்) கடந்துவிடவுமில்லை.
18. நிச்சயமாக, அவர்தன் இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளில்லிக்கப் பெரியதைக் கண்டார்.
19. நீங்கள் (வளைந்துமலாத்தையும், உத்தாவையும் கண்டிர்களா?)
20. மற்றொன்றாகிய மூன்றாவதான மனாத் (என்னும் பெண் விகரகத்) தையும் (நீங்கள் கண்டிர்களா?)
21. உங்களுக்கு ஆண்மக்கள், இன்னும், அவனுக்குப் பெண்மக்களா?
22. அவ்வாறானின், அது மிகக் அறியாயமான பங்கீடாகும்.
23. இவையெல்லாம் நீங்களும் உங்கள் மூதாதையரும் வைத்துக்கொண்ட (வெறும்) பெயர்களே தவிர இல்லை; அவை தெய்வங்களென்பதைக்காக அல்லாஹ் (உங்களுக்கு) யாதோரு சான்றையும் (முந்தியைந்த வேதத்திலும்) இருக்கிவைக்கவில்லை; அவர்கள் விண்ண என்னதையும், மனங்கள் விரும்புவனவற்றையும் தவிர (வேறு எதையும்) பின்பற்றவில்லை, நிச்சயமாக அவர்கள் இரட்சகனிடமிருந்து அவர்களுக்கு நேர வழி வந்து விட்டது; (ஆனால், அதனை அவர்கள் பின்பற்றவுவதில்லை)
24. அவ்வளது, மனிதனுக்கு அவன் விரும்பியது உண்டா? (அவனுக்குக் கிடைத்து விடுமா? இல்லை)
25. ஆகவே, மறுமையும், இம்மையும் அல்லாஹ்விற்கே உரியதாகும்.

وَكُمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا يُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا لَا مِنْ
 بَعْدِ آنِ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرِضِي ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ الْمَلِكَةَ تَسْمِيَةً الْأَنْثَى ۝ وَمَا هُمْ بِهِ مِنْ
 عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الشَّطَنَ وَإِنَّ الشَّطَنَ لَا يُغْنِي مِنَ الْعِلْمِ
 شَيْئًا ۝ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا ۝ ذَلِكَ مِنْكُلُّهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِهِنَّ
 ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِنَّ اهْتَدَى ۝ وَبِلِهِ مَا فِي
 السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا يَجْزِي الَّذِينَ أَسَاءُوا وَإِمَامًا عَمِلُوا
 وَبِعِزْيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسْنَى ۝ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كِبِيرَ الْأَثْمَرِ
 وَالْقَوَافِشَ إِلَّا اللَّهُمَّ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ
 أَشَاكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْتَهَةٌ فِي بُطُونِ أَمْهَاتِكُمْ قَدْ أَنْزَلْتُكُمْ
 أَنْفُسَكُو هُوَ أَعْلَمُ بِهِنَّ اشْتَقِي ۝ أَفَرَءَيْتَ الَّذِي تَوَلَّهُ ۝ وَأَعْطَى
 قَلْبِي لَا وَكْدِي ۝ أَعْنَدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ رَبِّي ۝ أَمْ لَوْلَيْتَنِي
 بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۝ وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَقَيْ ۝ إِلَّا شَرِرُ
 وَأَذْرَقَ وَزَرَ آخرَى ۝ وَأَنْ لَكِنَّ لِلنَّاسِ إِلَّا مَا سَعَى ۝

26. அன்றியும், வானங்களில் எத்தனையோ மலக்குகள் இருக்கின்றனர்; அல்லாஹ், தான் நாடியோருக்கு அனுமதியளித்து, அவன் திருப்பதியும் கொண்ட பின் என்ற தவிர அவர்களின் பரிந்துரை (எவருக்காகவும்) யாதொரு பயனுமளிக்காது.

27. நிச்சயமாக மறுமையைப்பற்றி நம்பவில்லையே அத்தகையோர்— அவர்கள் மலக்குகளுக்குப் பெண்களைச் சூட்டுகின்றனர்.

28. இதைப்பற்றி அவர்களுக்கு எவ்வித அறிவுமில்லை; (வீண்) என்னைத்தைத் தவிர, (வேறு எதையும்) அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை; நிச்சயமாக வீண் என்னை உண்மையிலிருந்து அதற்கு எதிராக) யாதொரு பலனையும் அளிக்காது.

29. (நபியே!) எவன் நம் மை நினைவு கூர்வதைவிட்டும் முகம் திருப்பிக் கொண்டானோ, அவளை நீர் புறக்கணித்துவிடும்; இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு எதையும் அவன் நாடவில்லை.

30. அதுதான் கல்வியறிவில் அவர்களின் எல்லையாகும். (இதற்கப்பால்) நிச்சயமாக உமதிரட்சகள், தன்னுடைய வழியிலிருந்து தவறியவர் யாரென்ப தையும் மிக அறிந்தவன்; அவனே நேர்வழி செல்பவனையும் மிக அறிந்தவன்.

31. மேலும், வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ் விற்கே உரியன், ஆகவே, தீமை செய்தோருக்கு அவர்களுடைய (தீ) வினைக்குத்தக்கவாறு (தீமையைக்) கூலியாகக் கொடுப்பதற்காகவும், நன்மை செய்தோருக்கு நன்மையைக் கூலியாகக் கொடுப்பதற்காகவும் (மறுமையை பிறப்புத்தி வைத்திருக்கின்றான்).

32. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (தவிர்க்க முடியாத) சிறு பாவங்கள் தவிர, மற்ற பெரும் பாவங்களையும், மானக்கேடான விவரங்களையும் தவிர்த்துக் கொராள்கிறார்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகள் மன்னிப்பதில் மிகக் காராளமானவர்கள்; உங்களை பூமியிலிருந்து உற்பத்திச் செய்த சமயத்திலும், இன்னும் நீங்கள் உங்கள் தாய்மார்களின் வயிருக்களில் சிக்க்களாக இருந்த சமயத்திலும், உங்களைப்பற்றி அவன் மிக அறிந்தவன்; ஆகவே நீங்களே உங்களை (தூய்மையானவர்களை) என்னிக்கொண்டு) பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்வேண்டாம்; (உங்களில்) பயபக்தியுடையவர் யார் என்பதை அவனே நன்கிறவான்.

33. (நபியே! சத்தியத்தைப் பின்பற்றுவதை விட்டும்) புறக்களித்தானே அத்தகையவனை நீர் பார்த்தீரா?

34. அவன்(வாக்களித்ததில்) குறைவாகக் கொடுத்தான்; பிறகு (பெரும் பகுதியை) தடுத்துக் கொண்டான்.

35. (வாக்குறுதிக்கு மாறாக நடக்கும்) அவனிடம் மறைவானது பற்றிய அறிவு இருந்து அப்பால் (அதன் மூலம் மறைவானதை) அவன் பார்க்கிறானா?

36. அல்லது மூலாவின் ஆகமங்களில் இருப்பதைக்கொண்டு அவன் அறிவிக்கப் படவில்லையா?

37. (அல்லது அல்லாஹ் மூலமையை கட்டினார்களைப்) பூரணமாக நிறைவேற்றிய இப்ராஹீமை (அவருடைய ஆகமங்களில் இருப்பதைக்கொண்டும் (அவனுக்கு அறிவிக்கப் படவில்லையா?)

38. (அதாவது, குற்றம் செய்ததற்காக பாவச்சமையை) சமக்கக்கூடியது எதுவும் மற்றொரு (ஆத்மாவின் பாவச்) சமையைச் சமக்காது.

39. இன்னும், மனிதனுக்கு அவன் முயற்சித்தது (சம்பாதித்தது) தவிர வேறில்லை.

وَأَنْ سَعِيهَ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿١﴾ ثُمَّ يَجِزُهُ الْخَزَاءُ الْأَوْقَىٰ ﴿٢﴾ وَأَنَّ إِلَى
 رِبِّكَ الْمُتَّهِيٰ ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَصْحَاحُ وَأَبْكِيٰ ﴿٤﴾ وَأَنَّهُ هُوَ مَاتَ وَ
 أَحْيَاٰ ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ خَلَقَ الرِّوَجَيْنَ الَّذِكْرُ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٦﴾ مِنْ نُطْفَةٍ
 إِذَا شَفَقَىٰ ﴿٧﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النِّسَاءَ الْأُخْرَىٰ ﴿٨﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَ
 أَقْنَىٰ ﴿٩﴾ وَأَنَّهُ هُوَ بْشِ الشِّعْرَىٰ ﴿١٠﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿١١﴾
 وَنَمَدَ أَهْنَاءَ أَبْطَىٰ ﴿١٢﴾ وَقَوْمَ نُورَحَ مِنْ قَبْلِ إِنْهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمُ
 وَأَطْغَىٰ ﴿١٣﴾ وَالْمُؤْتَفَكَةُ أَهْوَىٰ ﴿١٤﴾ فَعَشَهُمَا مَا غَشَىٰ ﴿١٥﴾ فِيَّ الْأَرْضَ
 رِبِّكَ تَتَّهَارَىٰ ﴿١٦﴾ هَذَا إِنَّدِيرُونَ السِّنْدِرُ الْأُولَىٰ ﴿١٧﴾ أَرْنَ فَتَ
 الْأَذْفَهُ ﴿١٨﴾ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿١٩﴾ أَفَمِنْ هَذَا
 الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٢٠﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٢١﴾ وَأَنْتُمْ
 سَمِدُونَ ﴿٢٢﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا وَالْمُغْبَثَةُ

سُورَةُ الْقَارِئِ كِتَابُهُ مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 إِقْرَبُتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَ الْقَمَرُ ○ وَإِنْ يَرُوا إِلَيْهِ يَعْرِضُوا وَيَقُولُوا
 سَحْرَ مَسْمَرٍ ○ وَلَذِكْرُهُ أَبْعَدُهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقْرٌ ○

40. இன்னும், நிச்சயமாக அவற்றைய முயற்சி(யின் பலன் அவனுக்கு மறுமையில்) காணப்பிக்கப்படும்.

41. பின்னர், மிகசிறைவான கல்யாக அவன் கூலி கொடுக்கப்படுவான்.

42. (துபியே!) இறுதியாக மீன்வதும் நிச்சயமாக உழைத்திரட்சகவிள்பக்கம்தான்.

43. நிச்சயமாக அவனே விரிக்கவைக்கிறான்; ஆழும் வைக்கிறான்.

44. நிச்சயமாக அவன் தான் (உங்களை) மரணிக்கச் செய்கிறான். இன்னும், அவன் உமிர்ப்பிக்கிறான்.

45. நிச்சயமாக அவன் தான் (உங்களை) ஆண், பெண் ஜோடிகளாக படைக்கின்றான்.

46. (ஒரு துளி) இந்திரியத்திலிருந்து அது (கர்ப்பத்தில்) ஊற்றப்படும்போது (உங்களை படைக்கின்றான்).

47. நிச்சயமாக (மரணித்தபின்னர்) மறுமுறை உமிர் கொடுத்து எழுப்புவதும், அவன் மீதே (பொறுப்பாக) இருக்கிறது.

48. நிச்சயமாக அவன் தான் சீமானாக்குகிறான்; இன்னும் (அவன் கொடுத்ததைக் கொண்டு) பொறுந்திக்கொள்ளச் செய்கிறான்.

49. அன்றியும், நிச்சயமாக (மகத்தான் நட்சத்திரமான) லிஃப்ரா உடைய இரட்சகனும் அவன் தான்.

50. நிச்சயமாக முந்தைய ஆத்துக்கட்டத்தை அழித்தவனும் அவன் தான்.

51. இன்னும், ஸஹதையும் (அழித்தான்; அவர்களில் ஒருவரையும்) அவன் விட்டு வைக்கவில்லை.

52. (இவர்களுக்கு) முன்னர் நூல்வடைய சமூகத்தாரரையும், (அழித்தவன் அவன் தான்) நிச்சயமாக, அவர்கள் தாம் பெரும் அறியாய்க்காரர்களாக, மற்றும் மிகுந்த வரம்பு மீறியவர்களாக இருந்தார்கள்.

53. தலைசீழாக புரட்டப்பட்ட (ஹாத்தின் சமூகத்தார் வாழ்ந்த இடத்) வையும் அவன் (மேலாகத்துக்கிக்) கீழேவிழ்ந்துள்ளன.

54. (அவர்கள் அழிவுற்ற நேரத்தில்) அதனைச் சூழ்ந்துகொள்ள வேண்டிய (வேதவளாயாள) து (முற்றிலும்) குழ்ந்துகொண்டது.

55. (ஆகவே, மறுமையை நிராகரிக்கும் மனிதனே!) நீ உள் இரட்சகவிள் அருட்கொடைகளில் எதனைத்தான் ஜூம் கொள்வாய்?

56. இவர் முந்தைய எச்சரிக்கையாளர்களின் (இனத்திலுள்ள ஓர் எச்சரிக்கையாளரே).

57. நெருங்கக்கூடியது (யூக முடிவு காலம்) நெருங்கவிட்டது.

58. அல்லாற்றவைத் தவிர அதனை வெளிப்படுத்தக்கூடியது எதுவும் இல்லை.

59. இச்செய்தியிலிருந்து நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவின்றிகளா?

60. (இதனைப் பொருட்டபடுத்தாது) நீங்கள் விரிக்கவும் செய்கின்றீர்கள்! நீங்கள் அழுமலுமிருக்கின்றிர்கள்!

61. (இதனைப்பற்றி) நீங்கள் அலட்சியமுடையோராகவும் இருக்கின்றிர்கள்.

62. ஆகவே, நீங்கள் அல்லாற்றவுக்குச் சிரம்பணியுங்கள்; மேலும் (அவளையே) வளங்குங்கள்.

அத்தியாயம் : 54

அல்கமர் – சந்திரன்

வசனங்கள் : 55 மக்கி ருகுங்கள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்டுடையோன்
அல்லாற்றவின் பெயராலு (ஒதுக்கிறேன்).

1. மறுமைநாள் நெருங்கவிட்டது (அதுபற்றித் தெரிவிக்க) சந்திரனும் பின்து விட்டது.

2. அவர்கள் எந்த அத்தாட்சியை கண்டபோதிலும் (அதனை) அவர்கள் புறக்களித்துவிட்டு, இது (நாள்தோறும்) தொடர்ந்துவரும் சூளியம் என்றும் கூறுகின்றார்.

3. அன்றியும், அதனை அவர்கள் பொய்யாக்கவிட்டனர்; தங்களின் மனோ ஆசைகளையே பின்பற்றுகின்றனர்; (அவர்கள் எவ்வாறு நடந்துகொண்ட பொதிலும், வரவேண்டிய) ஒவ்வொரு காரியமும் (அதனை நேரத்தில்) நிலை பெறக் கூடியதாகும்.

ولقد جاءهُمْ مِنَ الْأَنْذِرِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ حِكْمَةٌ بِالْغَةِ فَمَا
 لَعْنَ النَّذْرِ فَقُولَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نَكِيرٍ ①
 خُشِعَا بِأَبْصَارِهِمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَمَا هُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ
 ثُمَّ هُطِيعُنَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكُفَّارُونَ هَذَا يَوْمَ سُرْ ② كَذَبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمٌ فَلَمْ يُؤْمِنُوا بِأَعْبُدَنَا وَقَالُوا أَعْمَنُونَ وَأَرْدُجَرٌ ③
 قَدْ عَارَتْهُمْ أَنَّ مَعْلُوبٍ فَاتَّسَرُ ④ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَا
 مَنَّهُمْ ⑤ وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عَيْوَنَا فَالْتَّقَيَ الْمَاءُ عَلَى أَمْرِ قَدْ قَدْ رَ ⑥
 وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَانِ الْوَاحِدِ وَدُسِرٌ ⑦ يَحْرُمُ بِإِعْيَنِنَا جَرَائِينَ كَانَ
 كُفَرٌ ⑧ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا أَيْهَةَ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِ ⑨ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي
 وَنَذْرِ ⑩ وَلَقَدْ يَسَرْنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِ ⑪ كَذَبَتْ
 عَادٌ ⑫ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذْرِ ⑬ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيعَانَ صَرَا
 فِي يَوْمَ تَحْسِ مُسْقِرٌ ⑭ تَرْزَعُ النَّاسُ لَعَنْهُمْ أَعْجَازِنَ تَحْلِلُ
 مُنْقَعِرٌ ⑮ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذْرِ ⑯ وَلَقَدْ يَسَرْنَا
 الْقُرْآنَ لِلَّذِكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِ ⑰ كَذَبَتْ شَمُودِي النَّذْرِ ⑱
 فَقَالُوا أَبْشِرَا مِنَّا وَاحِدًا تَبَعِهِ إِنَّا إِذَا أَلْقَيْنَا ضَلِيلًا وَسُرْ ⑲

4. இன்னும், எதில் (அவர்களுக்கு) ஆச்சருத்தல் உண்டோ அத்தகைய செய்திகள், (இதற்கு முன்னரும்) திட்டமாக அவர்களுக்கு வந்திருக்கின்றன.
5. (இவ்வெதுமானது பூரணமான) உச்சத்தை அடைந்துவிட்ட அறிவுகளுடையவை; ஆனால், எச்சரிக்கைகள் (அவர்களுக்கு) யாதொரு பயனுமளிக்கவில்லை.
6. ஆகவே, (நுபியே) நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்துவிட்டிராக (இன்னும் இவர்கள்) வெறுக்கும் (அந்தக்கேள்விகளைக்கு) விஷயத்திற்காக (இல்லாஃபிள் என்னும்) அழைப்பவர் அழைக்கும் நாளில்—
7. அவர்களின் பார்வைகள் கீழ் நோக்கிய நிலையில், பரவிக்கிடக்கும் வெட்டுக் கிளிகளைப் போல் அவர்கள் புதைக்குமிக்கிலிருந்து வெளியேறுவர்.
8. அழைப்பவர் பால் விளைந்தவர்களாக, (வெளியேறுவர்) "இது மிகக் கவுடமான நான்" என்று நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் (அச்சமயம்) கூறுவார்கள்.
9. (இவ்வாறே) இவர்களுக்கு முன்னர் நூற்றுவடையசமூகத்தார் (அந்தாளைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, அவர்கள் நம்முடைய அடியாரைப் பொய்யாக்கிப் பைத்தியக்காரரை ஒன்றும் அவர்கள் கூறினர். இன்னும், (அவர்களால் தன் தூதை எத்தி வைக்கமுடியாதவாறு) அவர்விரட்டப்பட்டார்.
10. ஆகவே, அவர் நிச்சயமாக நான் (இவர்களால்) மிகைக்கப்பட்டு விட்டவன். ஆகவேதே எனக்கு உதவி செய்து அவர்களுக்கு தன்டனை வழங்குவாயாக! என தம் இரட்சகனிடம் அவர்பிரார்த்தனை செய்தார்.
11. ஆதலால், சுடுமையாகக் கொட்டும் நீரைக் கொண்டு, வானத்தின் வாயில்களை நாம் திறந்து விட்டோம்.
12. அன்றியும், பூமியை ஊற்றுக் கண்களாக (பீறிட்டு)ப் பாய்ந்தோடச் செய்தோம். ஆகவே (ஆதியில்) நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரியத்தின் மீது (வாளம், பூமி ஆகிய வற்றின்) நிரும் இனைந்தது.
13. நாம் அவரையும், அவருடையிருந்தவர் சளையும்) பல்கைகளும், ஆளிகளும் உடையிரக்கலத்தின்மீது ஏற்றிக்காப்பாற்றி னோம்.
14. அது நம் கண்களுக்கு முன்பாகவேப்பெரு வள்ளத்தில் மிதந்து) சென்றது; (இவர்களால்) நிராகரிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவருக்கு (நூற்றுக்குக்கப்படும் நற்) கவியாக (இவ்வாறு அவர்களை நாம் தன்றிட்டோம்).
15. மேறும், நிச்சயமாக நாம் இதனை (பின்னுள்ளவர்களுக்கு) ஒர் அத்தாட்சியாக விட்டுவைத்தோம்; (இதனைக் கொண்டு) படிப்பினை பெறக்கூடியவர் உண்டா?
16. என்னுடைய வேதனையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையும் எவ்வாறிருந்தன? (என்பதை கவனிப்பார்களா?)
17. நிட்டமாக நாம் குரு ஆளை உப்பேசம் பெறுவதற்காக எளிதாக்கி இருக்கின்றோம்; ஆகவே, (இதனைக் கொண்டு) படிப்பினை பெறக்கூடியவர் உண்டா?
18. ஆது (சமூகத்தாரும் நம் தூதரைப்) பொய்யாக்கிக்கொண்டிருந்தனர். பின்னர் (அவர்களுக்கு என் கட்டுளையின்படி ஏற்பட்ட) என்னுடைய வேதனையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையும் எவ்வாறு நிருந்தன (என்பதைக் கவனிப்பார்களா)?
19. நிச்சயமாக நாம் அவர்கள் மீது, (என்றும்) நிலையான துர்ப்பாக்கியமுடைய ஒரு நாளில், மிகக்கும் சப்தமும் குளிரும் கடைய காற்றை அனுப்பி வைத்தோம்.
20. அதுமனிதர்களை நிச்சயமாக அவர்கள் (பூமிக்குள்ளிருந்து வேற்றோடு) பிடிக்கப்பட்ட பேரீச்சமரங்களின் அடிவேர்களைப் போல (ஆகும் நிலையில்) பிடிக்கி (எறிந்து) விட்டது.
21. என்னுடைய வேதனையும், எச்சரிக்கையும் எவ்வாறு நிருந்தன (என்பதை கவனிப்பார்களா)?
22. நிட்டமாக, நாம் குரு ஆளை உபதேசம் பெறுவதற்காக எளிதாக்கி இருக்கின்றோம்; ஆகவே, (இதனைக் கொண்டு) படிப்பினை பெறக்கூடியவர் உண்டா?
23. (இவ்வாறே) ஸமூது (கூட்டத்தாரு) மீது சீக்கிக்கையாளர்களைப் பொய்யாக்கினர்.
24. பின்னர், "நம்மிலுள்ள ஒரு மனிதரை— அவரையா நாம் பின் பற்றுவோம்? (அவ்வாறு பின்பற்றினால்) நிச்சயமாக, நாம் அப்பொழுது வழிகேட்டிரும், சிரமத்திலும் ஆசிலிருவோம்" என்று கூறினார்கள்.

ءَالْيَقِينَ الَّذِي كُوْلَى عَلَيْهِ مِنْ بَيْتِنَا إِلَيْهِ هُوَ كَذَابٌ أَبْيَرٌ^{١٦} سَيَعْلَمُونَ
 غَدَاءِ أَمْنِ الْكَذَابِ الْأَشْرُورِ إِنَّا مُرِسْلُوا النَّاقَةَ فِي دَهْنَةِ الْمُمْ
 فَإِذْ تَقِبُهُمْ وَاصْطَبِرْ^{١٧} وَنِدْنُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ
 كُلُّ شَرِبٍ شُحْتَرْ^{١٨} فَنَادَوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاظَى فَعَقَرَ^{١٩}
 فَكِيفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذْرِ^{٢٠} إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً
 وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهْشِيلُوا الْمُحْتَظِرِ^{٢١} وَلَقَدْ يَسَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ
 فَهَلْ مِنْ مَدْكِرٍ^{٢٢} كَذَبَتْ قَوْمٌ لَوْطًا بِالنَّذْرِ^{٢٣} إِنَّا أَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ حَارِصِيَا إِلَالَ لَوْطًا بِقِيمَتِهِمْ سَيْحَرْ^{٢٤} بِعَهْدِهِ مِنْ عَنْدِنَا
 كَذَلِكَ بَخْزِيَ مِنْ شَكْرِ^{٢٥} وَلَقَدْ أَنْذَرْهُمْ بِطْشَنَا فَتَسَارَوْا
 بِالنَّذْرِ^{٢٦} وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْقِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذَوْقُوا
 عَذَابِي وَنَذْرِ^{٢٧} وَلَقَدْ صَبَّهُمْ بِكَرَّةً عَذَابَ مُسْتَقْرِئِ^{٢٨} فَذَوْقُوا
 عَذَابِي وَنَذْرِ^{٢٩} وَلَقَدْ يَسَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ قَعْلَ مِنْ
 مَدْكِرٍ^{٣٠} وَلَقَدْ جَاءَ إِلَيْهِ فَرْعَوْنَ النَّذْرِ^{٣١} كَذَبُوا بِاِيْتَنَا كُلُّهَا
 فَأَخْذَنَهُمْ أَحَدٌ عَنِيرٌ مُفْتَدِرٌ^{٣٢} الْقَاتِلُ كُوْلُ خَيْرٍ مِنْ أُولَئِكُمْ
 أَمْ كُمْ بِرَاءَةٌ فِي الزَّبِيرِ^{٣٣} أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ حَمِيمٌ شَنَصُورُ^{٣٤}

25. "நமக்கின்டேயே இவர் மீதுதானா(திக்கு எனும்) வேதம் இறக்கப்பட்டது? அன்று! அவர் இறுமாப்புக் கொண்ட பெரும் பொய்யர்" (என்று கூறினார்கள்)
26. "இறுமாப்புக் கொண்ட வரான பெரும் பொய்யர் யார்" என்பதை, நிச்சயமாக நாளையதினம் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவார்கள்.
27. (ஆகவே) அவர்களைச் சோதிப்பதற்காக "ஒரு பெண் ஒட்டசத்தை நிச்சயமாக நாம் அனுப்பிவைப்போராக உள்ளோம்; ஆகவே (ஸாலிலும் நமியே) நீர் அவர்களைச் சுன்னாலித்துக்கொண்டு, பொறுமையுடனும் இருப்பிராகி"
28. நிச்சயமாக, (கிணற்றின்) "தன்னைர் அவர்களுக்கும் அந்த ஒட்டகத்திற்கும்) இடையில் பங்கிடப்பட்டுள்ளது; ஒவ்வொரு தன்னைர் முறை பாகமும் (முறைப்படி) அவரவர் நாளில் குடிப்பதற்கு) வரலாம் என்றும், அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுவோராகி" (என்றும் நாம் கூறினோம்).
29. எனினும், அவர்கள் (ஒட்டகத்தை அறுத்து விட) தங்களுடைய தோழனை அழைத்தனர்; அவள் (வாணி ஏடுத்து, தன்கையால் ஒட்டகத்தைப்) பிடித்தான்; (அதன் கால் நரம்புகளைத் தறித்து) பின்னர் அறுத்துவிட்டான்.
30. ஆகவே, என்னுடைய வேதனையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையும் எவ்வாறு இருந்தன?
31. நிச்சயமாக நாம் அவர்கள் மீதுதே ஒரு (பேரிடி) சப்ததை அனுப்பி வைத்தோம்; அதனால் வேலி கட்டுபவரின் பிடிமுகி ஏறியப்பட்டதுப்பெல்களங்களைப் போல் அவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்.
32. திட்டமாக நாம் குருஆஜை உபதேசம் பெறுவதற்காக எனிதாக்கியும் இருக்கின்றோம்; ஆகவே, (இதனைக் கொண்டு) படிப்பினைபெறக்கூடியவர் எவரும் உண்டா?
33. (நம்முடைய) எச்சரிக்கையாளர்களை ஹாத்துடைய சமூகத்தார் பொய்யாக்கினார்கள்.
34. அவர்கள் மீது, நாம் கல்மாரியை அனுப்பிவைத்தோம். (அல்லாற்றின் தூதராகிய) ஹாத்துடைய குடும்பத்தாரைத் தசிரி; அதிகாலை நேரத்தில் நாம் அவர்களைக் காப்பாற்றினோம்.
35. தம்மிடமிருந்துள்ள அருட் கொட்டையாக (இவ்வாறு செய்தோம்), இவ்வாறே நன்றி செலுத்துவோருக்கு நாம் கூலிகொடுப்போம்.
36. நம் (வேதனையின்) பிடியைப்பற்றி நிச்சயமாக (ஹாத் நயியாகிய) அவர், அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தார்; எனினும், அவ்வெச்சரிக்கையைப் பற்றி அவர்கள் சந்தேகித்தார்கள்.
37. அன்றியும், திட்டமாக அவருடைய விருந்தினரை (க் கெட்ட காரியத்திற்காகத் தங்களிடம் ஒப்படைக்குமாறு) அவரிடம் தேடினார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய கண்களை நாம் துடைத்துக் குருடாக்கி விட்டோம்; ஆகவே, என்னுடைய வேதனையையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையையும் சுலைத்துப்பாருங்கள் (என்று கூறினோம்).
38. ஆகவே, அதி காலையில் நிலையான வேதனை அவர்களுக்கு நிச்சயமாக ஏற்பட்டுள்ளிட்டது.
39. எனவே, "என்னுடைய வேதனையையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையையும் நீங்கள் கவுத்துப் பாருங்கள்" (என்று கூறினோம்).
40. திட்டமாக நாம் குருஆஜை உபதேசம் பெறுவதற்காக எனிதாக்கி இருக்கின்றோம்; (ஆகவே, இதனைக் கொண்டு) படிப்பினைபெறக்கூடியவர் உண்டா?
41. மேலும், நிச்சயமாகச் சீரியீரி அவ்னுடைய கூட்டத்தாரிடம் (பல) எச்சரிக்கையாளர்கள் வந்தனர்.
42. ஆணால், நம்முடைய அத்தாட்சிகளை— அவை அனைத்தையும் அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, சக்தி வாய்ந்த மிகைப்பவளின் பிடியாக நாம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டுடோம் (அவர்களில் யாரும் எஞ்சியிருக்கவில்லை).
43. (மக்காவாசிகளே) உங்களிலுள்ள நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் (முன்னென்றுபோன) அவர்களைவிட மிகச் சிறந்தவர்களா? அல்லது, (வேதனையிலிருந்து) உங்களுக்கு விலக்கு (பற்றி ஏதும்) வேதங்களில் இருக்கிறதா?
44. அல்லது (நமியே) "நாங்கள் வெற்றி பெறும் (பெருங்) கூட்டத்தினர் என்று இவர்கள் கூறுகின்றனரா?"

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُلْوَنُ الدُّبُرُ ② بِلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ
 أَدْهِي وَأَمْرِي ③ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ④ يَوْمَ يُسَعَّبُونَ
 فِي التَّارِقِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُو قَوْمَسَ سَقَرُ ⑤ إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ
 بِقَدَرٍ ⑥ وَمَا أَمْرَنَا إِلَّا وَاحِدَةً كُلُّمُحْرَمٍ بِالبَصَرِ ⑦ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَا عَمَّا فَهَلَ مِنْ مُذَكَّرٍ ⑧ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلَوْهُ فِي الزِّيْرِ ⑨ وَ
 كُلُّ صَغِيرٍ ⑩ وَكِبِيرٍ مُسْتَطْرِ ⑪ إِنَّ الْمُتَقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَهَرٍ لَا
 فِي مَقْعِدٍ صَدِيقٍ عِنْدَ مَلِيئِكٍ مُقْتَدِرٍ ⑫

رَبُّ الْحَسَابِ رَبُّ الْحَسَابِ
 سَمِيعٌ لِمَا تَكُونُتْ بِهِ الْأُولَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الرَّحْمَنُ ⑬ عَلَمَ الْقُرْآنَ ⑭ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ⑮ عَلَمَهُ الْبَيَانَ ⑯
 الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ⑰ يُحْسِبَانِ ⑱ وَالنَّجْمَ وَالشَّجَرَ ⑲ يُسْجِدَانِ ⑳ وَالسَّمَاءَ
 رَفَعَهَا وَوَضَعَهُ الْمِيزَانَ ⑳ الْأَنْطَغَوْا فِي الْمِيزَانَ ⑵ وَأَقِيمُوا
 الْوَزْنَ ⑶ بِالْقُسْطِ ⑷ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑸ وَالْأَرْضَ وَضَعُهَا
 لِلْأَنْامَ ⑹ فِيهَا فَاكِهَةٌ ⑺ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْلَامِ ⑻ وَالْحَبَّ
 ذُو الْعَصْفِ ⑼ وَالرِّيحَانُ ⑽ فِي أَيِّ الْأَرْبَكَمَاتِ ⑾ كَيْنَ بَنِ ⑿

45. (இக்) கூட்டத்தினர் தோற்கடிக்கப்படுவார்கள்; புறமுதுகிட்டும் ஒடுவார்கள்.
46. அதுவுமின்றி, மறுமைநாள் இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட காலமாகும்; மறுமை நாள் இவர்களுக்கு மிகப் பயங்கரமானது, மிகக் கஷப்பான துமாகும்.
47. நிச்சயமாகக் குற்றவாளிகள் வழிகேட்டிலும், பைத்தியத்திலும் இருக்கின்றனர்.
48. இவர்கள் நரகத்திற்கு முகங்களின்மீது இருத்து செல்லப்படும் நாளில், இவர்களிடம், (நீங்கள்) "நரகதெருப்பின் தீண்டுதலைச் சுவைத்துப்பாருங்கள்" (என்று கூறப்படும்).
49. நிச்சயமாக நாம் ஒவ்வொரு பொருளையும், (நிரணமிக்கப்பட்ட) அளவின்படியே படைத்திருக்கின்றோம்.
50. நம் கட்டளை (நிறைவேறுவது) கண்சிமிட்டுவதுபோன்ற ஒரு கணமே தவிர இவ்வை.
51. (மக்காவாசிகளே !) உங்களைப்போன்ற (எத்தனையோ) வகுப்பார்களை நாம் நிச்சயமாக அழித்திருக்கின்றோம். ஆகவே, (உங்களில்) படிப்பினை பெறக்கூடியவர்கள் என்டா?
52. அவர்கள் செய்துவிட்ட ஒவ்வொரு விஷயமும் (பதிவு செய்யப்பட்டு) அவர்களுடைய குறிப்பேடுகளில் இருக்கின்றது.
53. ஒவ்வொரு சிறிதும், பெரிதும் (அதில்) வரையப்பட்டிருக்கும்.
54. நிச்சயமாக, பயபக்கியுடையோர் சுவன்பதிகளிலும், (அவற்றிலுள்ள) ஆறுகளிலும் இருப்பார்கள்.
55. (மெய்யாகவே) மிக்க உண்மையான இருக்கையில், மிக்க சக்தி வாய்ந்த அரசனிடத்தில் இருப்பார்கள்.

அத்தியாயம் : 55

அர்ரஹமான் – அளவற்ற அருளாளன்

வசனங்கள் : 78 மதளீ ருக்கங்கள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அஞ்சிடையோன்

அல்லாஹ்மின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. அளவற்ற அருளாளன்,
2. குர்ஆன் அவன் கற்றுக் கொடுத்தான்.
3. அவனே மனிதனைப் படைத்தான்.
4. அவனே அவனுக்கு (அவன் பேசுக் கொடுமினி) விளக்கத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தான்.
5. சூரியனும், சந்திரனும்கணக்கில் படி (செல்கின்றன).
6. செடி (கொடி) யும், மரமும் அவ்விரண்டும் (அல்லாஹ்வுக்கு வழிபட்டுச்) சிரம பணிகின்றன.
7. இன்னும் வானத்தை அதனை அவன் உயர்த்தி, தராசை(நிதியை)யும் வைத்தான்.
8. நீங்கள் தராசை(நிதியை) வரம்பு மிராதிருப்பதற்காக;
9. அன்றியும், நீங்கள் எடையை நீதியுடன் நிறுங்கள்; தராசை (அளவையில்) குறைத்தும் விடாதீர்கள்.
10. மேலும், பூமியை படைப்புகளுக்காக(வசித்திருக்க வசதியாக) அவனே அதனை (விரித்து) வைத்தான்.
11. அதில் (பலவகை)களியும், (குலைகள் நிறைந்த) பாளைகளையுடைய பேரீச்சை மரங்களும் இருக்கின்றன.
12. தொனியால் மூடப்பட்ட தானியங்களும், நறுமணமுள்ள செடியும் (இருக்கின்றன).
13. ஆகவே, (மலை, ஜில்வர்க்கத்தினராகிய) நீங்கள் இரு வகுப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சக்ஞுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?

خَلَقَ الْأَنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَارِ^{١٧} وَخَلَقَ الْجَاهَ مِنْ
 مَارِجَهُ مِنْ شَارِ^{١٨} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{١٩} رَبُّ الْمَشْرِقِينَ وَ
 رَبُّ الْمَغْرِبِينَ^{٢٠} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٢١} مَرْجَ الْبَحْرَيْنَ
 يَلْقَيْتُكُمْ^{٢٢} بَيْنَهُمَا يَرْزَحُ لَا يَبْغِينَ^{٢٣} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٢٤}
 يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُوُ وَالْمَرْجَانُ^{٢٥} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٢٦}
 وَلَهُ الْجَوَارُ الْمُشَكَّلُ فِي الْبَحْرِ كَا الْعَلَامُ^{٢٧} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا
 تَكَدِّبِينَ^{٢٨} تَكَلُّمُ مَنْ عَلَيْهَا فَإِنَّ^{٢٩} وَيُسْقِي وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ
 وَالْأَكْرَامُ^{٣٠} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٣١} يَسْلِمُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَانٍ^{٣٢} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٣٣}
 سَقَرُ عَلَكُمْ أَيْهَةَ الشَّقَلَنَ^{٣٤} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٣٥} يَمْعَشُ
 الْجَنَّ وَالْأَدْنِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُ وَأَمِنْ أَقْطَارَ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ فَأَنْفُذُ وَالْأَنْفُذُونَ لِلْأَسْلَطِينَ^{٣٦} قِبَائِيَ الْأَاءِ
 رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٣٧} يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَّاً طَقْمَنْ تَكَارِهُ وَنَحَاسٌ فَلَا
 تَنْتَصِرُنَ^{٣٨} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٣٩} فَإِذَا اشْكَتِ السَّمَاءُ
 فَكَانَتْ وَرَدَةً كَالْدِهَانِ^{٤٠} قِبَائِيَ الْأَاءِ رَبِّكُمَا تَكَدِّبِينَ^{٤١}

14. கட்டெடுத் தமன் பாள்டத்தைப்போல் (துட்டனால்) சப்தமிழும் களிமன்னால், அவன் (முதல்) மனிதரைப்படைத்தான்.
15. இன்னும், நெருப்பின் ஜூவாலையினால் அவன் ஜின்னைப் படைத்தான்.
16. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
17. இரு கீழ்த்திசைகளுக்கும் (அவனே) இரட்சகன்; இரு மேல்திசைகளுக்கும் (அவனே) இரட்சகன்.
18. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
19. இரு கடல்களை அவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று சந்திக்க அவனே விட்டு விட்டான்.
20. (ஆயினும்) அவை இரண்டுக்கிணையில் ஒரு தடுப்புணரு (அத்தடுப்பானதை) அவ்விரண்டும் மினிடாது.
21. ஆகவே, (மனு, ஜின்களே) நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
22. அவ்விரண்டிலிருந்தே முத்தும், பவன் மும் வெளிப்படுகின்றன.
23. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
24. மலைகளைப் போல் (அதன் சில பகுதிகள்) உயர்த்தப்பட்டதாக கடலில் செல்லும் கப்பல்கள் அவனுக்கே உரியன.
25. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
26. பூமியின் மேஜுள்ள அணைவரும் அழிந்து போகக்கூடியவர்களே!
27. கண்ணியமும், பெருமையும் உடைய உமது இரட்சகனின் முகம் (அழியாது) நிலைத்திருக்கும்.
28. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
29. வானங்கள் மற்றும் பூமியிலுள்ளோர் (தங்கள் தேவைகளை) அவசிடமே கேட்கின்றனர்; ஒவ்வொரு நாளிலும் அவன் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் இருப்பார்.
30. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
31. (மனு, ஜின்களாகிய) இரு வகுப்பார்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களின்கேள்வி கணக்குகளை கவனிக்கநாடுவோம்.
32. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
33. ஜின், மனு கட்டெத்தார்களே! நீங்கள் வாளங்கள் மற்றும் பூமியின் ஓரங்களைக் கடந்து சென்றுவிட நீங்கள் ஆற்றல் பெற்றால் (அவ்வாறு) கடந்து சென்று விடுங்கள்; ஆயினும், (மிகப்பெரும் வல்லமையாளனின்) வல்லமையுடன்திடி, நீங்கள் கடந்து சென்றுமிடியாது.
34. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
35. (மறுமையில்) உங்கள் இருவர்மீது நெருப்பின் ஜூவாலையும், புகையும் அனுப்பப்படும். அப்போது (அதனை நீங்கள் தடுத்துக் கொள்ள எவரிலிருந்தும்) நீங்கள் உதவி பெற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்.
36. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
37. ஆகவே, (இறுதிநாள் ஏற்படுவதற்காக) வாளம்பிளைந்துவிடும்போது, அது (உருசிழுவதில்) என்னென்யைப்போல் (ஸிவப்பில்) ரோஜா நிறமாகிவிடும்.
38. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலூடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?

فتن
بعض
١٢

في يوم ميذلاً سُئلَ عن ذِيْهِ اسْنَ وَالْجَانِ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا
 تُكَدِّبِينَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ
 الْأَقْدَامِ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَدِّبُ
 بِهَا الْمُجْرِمُونَ يُبَطِّلُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيُّونَ فِيَّاَيِ الْأَرَبِ
 رَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّثِينَ فِيَّاَيِ الْأَرَبِ
 رَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ لَذَوَاتَ أَفْنَانِ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ قِيمَهَا
 عَيْنِينَ تَجْرِيْنَ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ فِيَّهُمَا مِنْ كُلِّ
 فَلَكَهُ زَوْجِينَ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ مُشَكِّيْنَ عَلَىْ فُرْشَنَ
 بَطَاهِنَهُمَا مِنْ إِسْتَبْرَقِ طَوْجَنَا الْجَنْتَيْنَ دَانِ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا
 تُكَدِّبِينَ فِيهِنَ قُصْرُتُ الظَّرْفُ لَمْ يُطِيشُهُنَ اسْنَ قَبْلَهُمْ وَلَا
 جَانِ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ كَانُهُنَ الْيَاقُونُ وَالْمَرْجَانِ
 فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا
 الْإِحْسَانُ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ وَمَنْ دُونَهُمَا
 جَنَّثِينَ فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ مُدْهَاهَثِينَ
 فِيَّاَيِ الْأَرَبِكَمَا تُكَدِّبِينَ فِيهِمَا عَيْنِ نَضَاخَتِينَ

39. அந்நாளில், மனிதரோ, தின்னோ தம் பாவத்தைப்பற்றிவாய் மொழியாகி கேட்கப்படுத்தார்கள்.
40. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
41. துற்றவாளிகள் அவர்களின் (முன்) என்டயாளங்களைக் கொண்டு அறிந்து கொள்ளப்பட்டுவார்கள்; பின்னர், முன்நெற்றிமுடிகளையும், கால்களையும் கொண்டு பிழித்திமுடிகப்பட்டு நூக்கத்தில் ஏறியபைபடும்.
42. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
43. “துற்றவாளிகள் எதனைப் பொய்யாக்கி கொண்டிருந்தார்களோ அத்தகைய நரசம் இதுதான்” (என்று அவர்களுக்கு கூறப்படும்)
44. அதற்கிடையிலும் கடினமாகக் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நீருக்குமிடையிலும் அவர்கள் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள்.
45. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
46. தன் இரட்சகளின் சன்னிதிகளைத்தை பயந்தவருக்கு (சுகவனபதியில்) இரு சோலைகளுண்டு
47. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
48. (இன்னின்டுசோலைகளும்) அடர்ந்த நிலங்களுடையவையாகும்.
49. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
50. அவ்விரண்டிலும் இரு (நீர்) ஊற்றுகள் (உதித்து) ஓடிக் கொண்டிருக்கும்.
51. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
52. அவ்விரண்டிலும் ஒவ்வொரு களிவர்க்கத்திலும் இருவாக்கள் உண்டு.
53. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
54. அவர்கள் (பட்டு) விரிப்புகளின்மீது (உள்ள பஞ்சகணக்களில்) சாய்ந்தவர்களாக (இருப்பார்கள்), அவற்றின் உட்பறுத்திகள் ‘இஸ்தப்ரகி’ (எழும்கணத்து) பட்டினாலுள்ளவையாக இருக்கும்; அவ்விரு சோலைகளில் பழங்கள் (பறுக்க) நெருங்கியிருக்கும்.
55. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்கள் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
56. அவற்றில் கீழ் நோக்கிய பார்வைகளையுடைய (அழியிய) கணிகைகளும் இருப்பார்கள்; இவர்களுக்கு முன்னர் அவர்களை எந்த மனிதனும், எந்த ஜின்ஸ்னும் தீண்டியதில்லை.
57. ஆகவே நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்.
58. (அழிக்காலை) அவர்கள் (ஒளியில்) வெள்ளுத்தையும், (பளபளப்பில்) பவளத்தையும் போன்று இருப்பார்கள்.
59. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்கள் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
60. (உலகத்தில் செய்து) நன்மைக்கும்ருமணமில்) நன்மையைத்தவிர (வேற்றுகிறி) உண்டா?
61. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
62. அவ்விரண்டுமின்றி (வைப்பதியில் அவர்களுக்குவேறு) இரு சோலைகளுண்டு.
63. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
64. அவ்விரண்டும் கரும்பச்சையான நிறமுடையவையாகும்.
65. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகலுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவர்கள்?
66. அவ்விரண்டிலும், பொஷ்சிக்கொண்டிருக்கும் இரு ஊற்றுகள் இருக்கும்.

فِيَّ الَّذِي رَسَّا لَكُمَا تَكْرِيْبِينَ ۖ فِيهِمَا فَارِكَهَهُ وَتَحْلُّ وَرْمَانُ ۚ

فِيَّ الَّذِي رَسَّا لَكُمَا تَكْرِيْبِينَ ۖ فِيهِنَّ حَيَّاتٌ حَسَانٌ ۖ فِيَّ الَّذِي

رَسَّا لَكُمَا تَكْرِيْبِينَ ۖ حُورٌ مَقْصُورَاتٍ فِي الْغَيَّامِ ۖ فِيَّ الَّذِي رَسَّا

تَكْرِيْبِينَ ۖ لَمْ يَطِمْهُنَّ إِنْ قَبْلُهُمْ وَلَاجْتَانِ ۖ فِيَّ الَّذِي رَسَّا لَكُمَا

تَكْرِيْبِينَ ۖ مُشَكِّيْنَ عَلَى رَفْوٍ خُضْرٍ وَعَبَرَيِّ حَسَانٍ ۖ فِيَّ الَّذِي رَسَّا

الَّذِي رَسَّا لَكُمَا تَكْرِيْبِينَ ۖ تَبَرُّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلِيلِ وَالْأَكْرَامِ ۖ

سِوَانِ الْعَالَمِ وَلِدُونَ حَسَنٌ سَعْيُ ابْنِ الْمُرْسَلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَادِبَةٌ ۖ خَافِضَةٌ
رَافِعَةٌ ۖ إِذَا رَجَتِ الْأَرْضُ رَجَّا ۖ وَبَسَتِ الْجِبَالُ بَسَا ۖ

فَكَانَتْ هَبَاءً مُبْشِّراً ۖ وَكَنْهُ أَزْوَاجَ الْمُلْكَةِ ۖ فِي أَصْحَابِ الْيَمِنِيَّةِ لَا
مَا أَصْحَابُ الْيَمِنِيَّةِ ۖ وَأَصْحَابُ الْمَشْهَدِ لَا مَا أَصْحَابُ الْمَشْهَدِ ۖ

وَالشَّيْقُونَ الشَّيْقُونَ ۖ وَلِلَّهِ الْمُقْرِبُونَ ۖ فِي جَهَنَّمِ
الْتَّعْيِيْرِ ۖ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِيَّنَ ۖ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِيَّنَ ۖ

عَلَى سُرُرِ مَوْضُونَةٍ ۖ مُشَكِّيْنَ عَلَيْهَا مُتَقْبِلِيْنَ ۖ

67. ஆகவே, நீங்கள் இரு வகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
68. அவ்விரண்டிலும்,(பற்பல)களியும், பேரிசைகளும், மாதுளையும் உண்டு.
69. ஆகவே, நீங்கள் இருவகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
70. அவைகளில், அழகானமுகங்களுடைய, நற்குணமுள்ள கண்ணிகைகள் இருப்பார்.
71. ஆகவே, நீங்கள் இருவகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
72. (அவர்கள்தாம் முத்துக்களினாலான) கூடாரங்களில் மறைக்கப் பட்டிருக்கக் கூடிய "ஹரி" (என்னும் கண்ணிகைகள்).
73. ஆகவே, நீங்கள் இருவகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
74. (சுவன் வாகிகள்) பக்கமையான இரத்தினக் கம்பளங்கள், இன்னும் அழகிய விரிப்புகள் மீது சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.
75. ஆகவே, நீங்கள் இருவகுப்பா)ரும் உங்கள் இரட்சகனுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
76. (சுவன் வாகிகள்) பக்கமையான இரத்தினக் கம்பளங்கள், இன்னும் அழகிய விரிப்புகள் மீது சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.
77. ஆகவே, நீங்கள் இருவகுப்பா)ரும் உங்கள் இரட்சகனுடைய அருட்கொட்டகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவிர்கள்?
78. (நபியே!) மிகக் கீர்த்தியும், கண்ணியமும் உடைய உயது இரட்சகளின் பெயர் மிக்க பாக்கியமுடையது.

அத்தியாயம் : 56

அல்வாகிதூ — மாபெரும் நிகழ்ச்சி
வசனங்கள் : 96 மக்க ரூக்கிகள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்மிஸ் பெயரால் (இதுகிழேன்).

1. நிகழ்க்கூடிய (இறுதிநாளான)து நிகழ்ந்து விடுமானால்—
2. அது நிகழ்வதைப் பொய்யாக்கக்கூடியது(என்றுவும்) இல்லை.
3. அது (தியோரைத்) தாழ்த்தி(நல்லோரை) உயர்த்திவிடக்கூடியது.
4. பூமி, மிகப்பலமான அசைவாக அசைக்கப்பட்டால்;
5. இன்னும், மலைகள் தூண் துளாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டால்;
6. அப்போது அவைகள் பரதப்பட்ட புழுதிகளாக ஆகிவிடும் (அந்தாளில்);
7. நீங்களும் மூன்று வகையினர்களாக ஆகி விடுவிர்கள்.
8. (முதலாம் வகையினர்) வலப்பக்கத்தார்— வலப்பக்கத்தாரின் தன்மை என்ன?
9. (இரண்டாம் வகையினர்) இடப்பக்கத்தார்— இடப்பக்கத்தாரின் தன்மை என்ன?
10. (மூன்றாம் வகையினர் நம்பிக்கைக் கொள்வதில்) முந்திக் கொண்டவர்கள்; (இவர்கள்வனத்தின் பால்) முந்திக் கொண்டவர்களாவர்.
11. இவர்கள் தாம் (தங்கள் இரட்சகன் பக்கம் மிகக்) நெருக்கமாக்கப்பட்டவர்கள்.
12. அருட்கொட்டகளுள்ள களவுபதிகளில் (இக்கூட்டத்தினர் இருப்பார்)
13. (இவற்றில்) மூன்றாவர்களில் ஒரு பெருங்கூட்டத்தினரும்,
14. பின்னுள்ளோரில் ஒரு சொற்பத்தொகையினரும்—
15. பொன்னிமூகங்கள் ஆக்கப்பட்ட உன்னதக்கட்டில்கள் மீது இருப்பார்கள்.
16. ஒருவரையொருவர் மூன்னோக்கியவர்களாக, அவற்றின் மீது சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.

يُطْوِفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ غَلَّدُونَ^(١) بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ لَا كَأسٌ
 مِنْ مَعِينٍ^(٢) لَا يُصَدُّ عُونَ عَنَهَا وَلَا يُنْزَفُونَ^(٣) وَفَاكِهَةٌ مَمَّا
 يَتَخَيَّرُونَ^(٤) وَحَجَرٌ طَيْرٌ مَمَّا يَشَهُونَ^(٥) وَحُورٌ عَيْنٌ^(٦) كَامْثَالٍ
 الْأَلْوَانُ الْمَكْتُونُونَ^(٧) جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^(٨) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
 لَغْوًا لَا تَأْتِيْهَا^(٩) إِلَّا قِيلَ لَاسْلَمَ إِلَّا سَلَمًا^(١٠) وَأَصْحَابُ الْيَمَنِ لَا مَأْصُوبٌ
 الْيَمَنِينَ^(١١) فِي سُدُرٍ غَضْبُودٍ^(١٢) وَطَلْمَمَ مَضْبُودٍ^(١٣) وَظَلَّمَ مَهْدُودٍ^(١٤) وَ
 مَأْمَسْكُوبٍ^(١٥) وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ^(١٦) لَا مَقْطُوعَةٌ وَلَا مَنْوَعَةٌ^(١٧) وَ
 فُرْشٌ مَرْفُوعَةٌ^(١٨) إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً^(١٩) فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْجَارًا^(٢٠)
 عُرَىٰ أَتْرَابًا^(٢١) لَا صَحْبٌ الْيَمَنِينَ^(٢٢) ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ^(٢٣) وَثَلَاثَةٌ
 مِنَ الْآخِرِينَ^(٢٤) وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ^(٢٥) لَا مَأْصُوبٌ الشَّمَالِ^(٢٦) فِي سَمُومٍ
 وَحَمِيمٍ^(٢٧) وَظَلَّلَ مِنْ يَحْمُومٍ^(٢٨) لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ^(٢٩) إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ
 ذَلِكَ مُتْرَفِينَ^(٣٠) وَكَانُوا يُصَرُّونَ عَلَى الْحَتْنِ الْعَظِيمِ^(٣١) وَكَانُوا
 يَقُولُونَ لَا إِنَّا مَنْتَأْوِكُنَا تَرَابًا وَعَظَامًا إِنَّ الْمَبْعُوثُونَ^(٣٢) أَوْ أَبَاوْنَا^(٣٣)
 الْأَوَّلُونَ^(٣٤) قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ^(٣٥) لِمَجْمُوعَنَ لَا إِلَى
 مِيقَاتٍ يَوْمٌ مَعْلُومٍ^(٣٦) ثُمَّ أَنْكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ^(٣٧)

17. என் நூழிலையான (இளமையுடையோராக இருக்கும்) சிறுவர் கள், (பணிபுரிய) இவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள்.
18. தெளிவான (உயர்மது) பாவத்தினிருந்து (நீரப்பப்பட்டு) என் விளைவுகளையும், கெண்டி களையும், குவளைகளையும் (தூக்கிக்கொண்டு) அவர்களைச் சுற்றிகொண்டு இருப்பார்கள்)
19. அம் மதுவை அருந்துவ) தனால் தலைவளிக்குள்ளாகமாட்டார்கள்; மதி மயக்கத்திற்கும் உள்ளாக மாட்டார்கள்;
20. இவர்கள் (பிரியப்பட்டு) தேர்த்தெடுக்கின்றவற்றிலிருந்து களி(வர்க்கங்)களோடும்,
21. அவர்கள் விரும்பக் கூடியவற்றிலிருந்துபட்டிகளின் மாயிசத்தோடும் (அக்சிறுவர்கள் சுற்றிவருவார்).
22. (அங்கு இவர்களுக்கு) ஹருக்கங்கள் (என்னும் கண்ணமுமிகளான மணைவி)களும் இருப்பார்கள்.
23. (வெண்மையில் சிபிபிக்குள்) மறைக்கப்பட்ட முத்துக்களைப் போல் (அவர்கள்) இருப்பார்கள்.
24. (இவைகள் யாவும்) இவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த (நன்மையான) செயல்களுக்குக்கவியாகக் கிடைக்கும்)
25. அதில் அவர்கள் விண்ணானதையும், அவர்களைப் பாவத்தில் ஆக்கக்கூடியதையும் செவியற மாட்டார்கள்.
26. ஆயினும், "ஸலாமன், ஸலாமன்" (சாந்தி, சாந்தி) என்ற சொல்லையன்றி (மற்றெதையும் செய்யுமாட்டார்கள்)
27. மேலும், வலப்பக்கத்தார் வலப் பக்கத்தாரின் நிலை என்ன? (அல்லாஹ் எனத அவர்களுக்குத் தயாராக்கிவைத்திருக்கிறான்?)
28. அவர்கள் முள்ளற்ற இல்லாத மரத்தின் அடியிலும்;
29. (மேலிருந்து கீழ்வரையில்) குழல்கள் தொங்கும் வாஸூ மரத்தின் அடியிலும்;
30. நீண்ட நிழல்லும் இருப்பார்கள்.
31. (அல்லாஹுலிலைால்) தூட்டிப்பட்ட தீரின் அருகாமையிலும் (இருப்பார்)
32. ஏராளமாய் கவிவர்க்கங்களுக்கு மத்தியிலும்—
33. (அதன், கவிகள் கால வித்தியாமின்றி ஏக்சமயத்திலும் கிணத்துக் கொண்டிருக்குமேதனிர், அவை) அற்றுப்போகாதவை; அன்றியும் (புரிப்பதற்குத்) தூட்கப்படாதவை.
34. (ஒன்றின் மேல்ஒன்றாக) உயரமாகக்கப்பட்ட விரிப்புகளிலும் (அமர்ந்திருப்பார்கள்).
35. நிச்சயமாக நாம் (ஹருக்கங்களான) அவர்களைப் பிரத்தியேகமாக (இவர்களுக்கெனப் புதிதாகவே) படைத்திருக்கின்றோம்.
36. அப்பால் கண்ணியர்களாக அவர்களை ஆக்கியிருக்கிறோம்.
37. (தம் கணவர்களையே) நேசிக்கக் கூடியவர்களாக, சமவயதுடையவர்களாக (அவர்களை ஆக்கியுள்ளோம்)
38. (முன்னர் கூடியப்பட்டது) வலப்பக்கத்தார்க்குரியதாகும்.
39. (இவர்களுடன்) முன்னோர்களில் ஒரு கூட்டத்தினரும்,
40. பின்னோர்களில் ஒரு கூட்டத்தினரும் (வலப்பக்கத்தைச் சார்ந்ததோரின்) இருப்பார்கள்.
41. மேலும், இடப்புறத்தார்; இடப் புறத்தார்க்குரியதன்மை என்ன?
42. (அவர்கள்) கொடிய அன்காலறிலும், முடிவுறக்காய்சப்பட்ட கொதிக்கும் தீரிலும்—
43. அடர்ந்த இருண்டு புகையில் நிழலிலும் இருப்பார்கள்.
44. (அங்கு) குளிர்க்கியுமில்லை, எவ்விதி கூழமில்லை.
45. நிச்சயமாக இவர்கள் இதற்குமுன்னர் பெரும் கூபோக வரம்புவடையவர்களாக இருந்தனர்.
46. (ஆணால்) அவர்கள் பெரும் பாவத்தின் மீது (பிடிவாதம் கொண்டோராக) நிலைத்தும் இருந்தனர்.
47. "நாம் இதற்கு (க.கி) மன்னாகவும், எவும்புகளாகவும் ஆகிவிட்டாலுமா நிச்சயமாக நாம் (உயிர்கொடுத்து) எழுப்பப்படுவார்கள்?" என்று கூறக்கூடியவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.
48. "அவ்வாறே) முன்னோர்களான நம்முடைய முதாளதயருமா? (எழுப்பப் படுவார்கள்" என்று பரிகாசமாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தனர்)
49. (தமிழே) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக (உச்சவில்) முன்னோர்களும், பின்னோர்களும்—
50. (தீங்கள் அனைவரும்) நூறிப் பிட்ட நாளின் ஒரு தேரத்தில் நிட்டமாக (தயிர் கொடுத்து எழுப்பப்பட்டு) ஒன்றுகோக்கப்படுவார்கள்."
51. "இன்னர், (இந்தாளைப்) பொய்யாக்கியோரான வழி கெட்டவர்களே நிச்சயமாக நிங்கள்—

لَا كُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَيْوَمٍ ۝ فَهَا لِثُونَ مِنْهَا الْبَطْوَنَ ۝
 فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنْ الْحَمِيمِ ۝ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَمِيمِ ۝
 هَذَا أَرْلَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝ لَكُنْ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تَصْدِقُونَ ۝
 أَفَرَءَيْتُمْ مَا تَهْنَوْنَ ۝ إِنَّمَا تَهْنَوْنَ أَمْ مَنْ مَنْ الْعَلِقُونَ ۝
 نَحْنُ قَدْرُنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَغْنُ بِسَبْعِوْقِينَ ۝ عَلَىٰ أَنْ
 يُبَدِّلَ أَمْثَالَ الْحُكْمِ وَنُشْكِرُ فِي مَا لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
 النَّسَاءَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَنْكُونَ ۝ أَفَرَءَيْتُمْ مَا تَخْرُقُونَ ۝ إِنَّمَا
 تَزْرَعُونَهُ أَمْ مَنْ مَنْ الرَّرْخُونَ ۝ لَوْنَشَاءٌ لَجَعَلَنَهُ حُطَامًا
 فَظَلَمُتُمْ تَفَكَهُونَ ۝ إِنَّا لِلْعَرَمُونَ ۝ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝
 أَفَرَءَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي سَهَرُونَ ۝ إِنَّمَا تَرْلَتْمُوا مِنْ
 الْهَنْنَ أَمْ مَنْ نَحْنُ الْمَنْزِلُونَ ۝ لَوْنَشَاءٌ جَعَلَنَهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا
 تَشْكُرُونَ ۝ أَفَرَءَيْتُمُ الشَّارِ الَّتِي تُورُونَ ۝ إِنَّمَا
 أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ مَنْ نَشَّوْنَ ۝ لَكُنْ جَعَلَنَاهَا تَذْكُرَةً
 وَمَتَاعًا لِلْمُغَرِّبِينَ ۝ فَسَبِّهُ يَا سُوْرَيْكَ الْعَظِيمِ ۝ فَلَا
 أَقْسُرُ بِمَوْقِعِ النَّجُومِ ۝ وَإِنَّهُ لَقَسْمٌ لَوْتَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝

52. (ஆக்கும் எனும்) கள்ளிமரத்திலிருந்து உண்ணக்கூடியவர்கள்.
53. "அதைக் கொண்டே (உங்களுடைய) வயிறுகளை நிரப்பக்கூடியவர்கள்.
54. அப்பால், அதற்குமேல் கடுமையாகக் கொதிக்கும் நீரிலிருந்து குடிக்கக் கூடியவர்கள்.
55. (நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு) கடும் தாகத்திற்குள்ளானாட்டகம் குடிப்பதைப் போல் குடிக்கூடியவர்கள்.
56. இதுகூவி கொடுக்கும் நாளில் அவர்களுக்குரிய விருந்தாகும்.
57. நாமே உங்களை (முதன் முறையாக)ப் படைத்திருக்கின்றோம்; (ஆகவே, மீண்டும் உங்களை உயிர்ப்பிப்பதை) நீங்கள் உண்மையென நம்ப வேண்டாமா?
58. ஆகவே, (பெண்ணின் கர்ப்பத்தில்) நீங்கள் செலுத்திவிடுகின்ற (விந்தான) தைப் பார்த்தீர்களா?
59. அதனை (க்குழந்தையாக) நீங்கள் படைக்கின்றீர்களா? அல்லது நாம்தாம் படைப்பவர்களா?
60. நாமே உங்களுக்கிடையில் மரணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளோம். நாம் தோற்கடிக்கப்படுவோரும் அல்லவர்.
61. (அன்றி) நாம் (உங்களை அழித்து விட்டு உங்களுடைய இடத்தில்) உங்களைப் போன்றோரை மாற்றிவிடவும் இன்னும் நீங்கள் அறியாதவற்றில், உங்களை நாம் அமைத்துவிடுவதற்கும் (நாம் இயலாதவர்களன்று)
62. மேலும், (உங்களுடைய முதலாவதான உற்பத்தியை நிச்சயமாக நீங்கள் நன்கறிந்திருக்கின்றீர்கள்! (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுணர்வு பெற வேண்டாமா?
63. நீங்கள் (பூமியைக்கிளாறி அதில் வித்துக்களை) விடைப்பதைப் பார்த்தீர்களா?
64. அதனை நீங்கள் முளைக்கச் செய்கின்றீர்களா? அல்லது நாம்தாம் முளைப்பிக்கச் செய்யவர்களா?
65. நாம் நாடினால், திட்டமாக அதனைக்களமாக ஆக்கியிருப்போம்; பின்னர் (அதன் தீய நிலைகளண்டு) நீங்கள் ஆக்காயியப்படுவோராய் ஆகி விடுவீர்கள்.
66. "நிச்சயமாக நாங்கள் கடன்பட்டவர்களாகி (தண்டிக்கப்பட்டு) விட்டோம்.
67. இவ்வை, நாங்கள் (பயிரை அடைவதிலிருந்து) தடுக்கப்பட்டு விட்டோம்" (என்றும் கூறிக்கொண்டிருப்பீர்கள்).
68. நீங்கள் குடிக்கின்றீர்களே அந்தைப் பார்த்தீர்களா?
69. அதை மேகத்திலிருந்து நீங்கள் இறக்குகின்றீர்களா? அல்லது நாம்தாம் இறக்கிவைப்பவர்களா?
70. நாம் நாடினால் அதனை (நீங்கள் குடிக்க முடியாத) உப்பு நீராக்கி இருப்போம்; (இதற்கு) நீங்கள் நன்றிசெலுத்த வேண்டாமா?
71. நீங்கள் மூட்டுகின்ற நெருப்பைப் பார்த்தீர்களா?
72. அதனுடைய மரத்தை நீங்கள் உற்பத்திசெய்தீர்களா? அல்லது நாம் தாம் உற்பத்தி செய்யவர்களா?
73. (நரகத்தின் நெருப்பை உங்களுக்கு) நினைவுட்டும் பொருட்டும், பிரயாணிகளுக்குப் பயன்னிக்கும் பொருட்டும் அதனை நாமே ஆக்கினோம்.
74. ஆகவே, (நபியே) இவைகளுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில்) மகத்தான உமதிரட்சகளின் பெயரைக்கொண்டு நீர் துதி செய்துகொண்டிருப்பீராக!
75. நட்சத்திரங்கள் (விழுந் து) மறையுமிடங்கள் மீது நான் சத்தியம் செய்கின்றேன்.
76. நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நிச்சயமாக இது மகத்தானதொரு சத்திய மென்பதைத்தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

إِنَّهُ لِقُرْآنٍ كَوْرِيْلُونَ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَسْتَهِنُ أَلَا الْمُطَهَّرُونَ^{٤٦}
 شَرِّيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَلَمِينَ أَفَهُمْ لَا يَحْدِثُ اَلْحَدِيثَ أَنْتُمْ مُذْهَنُونَ^{٤٧}
 وَجَعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكَمْ تَذَكِّرُونَ قَلُوْلًا إِذَا بَلَغَتِ الْحَلْقُومَ^{٤٨}
 وَأَنْتُمْ حَيْنَى تَسْتَظِفُونَ شَوْعَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكُنْ لَا
 تَبْصِرُونَ قَلُوْلًا إِنْ كُنُوكُ عِلْمَ دَيْنِيْنَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ
 كُنُوكُ صِدْقِيْنَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَرِيْنَ فَرَوْحَ وَ
 رَيْحَانَ لَوْجَنْتُ نَعِيْلُو وَأَنَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِيْنِ^{٤٩}
 فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِيْنِ وَأَنَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْدِيْنِ
 الْضَالِّيْنَ قَزْلُ مِنْ حَمِيْلُ وَتَصَلِّيَةُ جَحِيْلُ إِنْ
 هَذَا الْهُوَ حَقُّ الْيَقِيْنِ فَسَيِّدُهُ بَاسْمُ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ^{٥٠}

سُورَةُ الْمُدْكِنَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 سَبَّاكَ اللَّهُ مَأْنِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ○ أَلَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُنْجِي وَيُمْدِنْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○
 هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيهِمْ ○

77. நிச்சயமாக இது மிக கண்ணியிக்க குரு ஆனாகும்.
78. இது (லவ்லூல் மஹ்ஷிஷன் என்னும்) பாதுகாக்கப்பட்ட புத்தகத் தில் (எழுதப்பட்டுள்ளது).
79. பரிசுத்தமானவர்களைத் தலிரி (மற்றொவரும்) இதனைத் தொடமாட்டார்கள்.
80. அவிலத்தாரின் இரட்சகனால் (இது) இருக்கப்பட்டது.
81. ஆகவே, இசுசெய்தியை நீங்கள் அவட்சியம் செய்பவர்களாக இருக்கின்றீர்களா?
82. (அல்லாஹு அவித்துங்களவற்றுக்கு) உங்கள் நன்றியை நிச்சயமாக நீங்கள் பொய்ப் படுத்துவதையே (பிரதியாக) ஆக்குகின்றீர்களா.
83. (உங்களில் மரணிக்கும் ஒருவரின் உயிர்) அது தொண்டைக் குழியை அடைந்து விடுமானால்—
84. அந்தேரத்தில் நீங்கள் (சகராத் மரணவேதனையில் சிக்கித்தவிப்பதை) பார்க்கிறீர்கள்.
85. நாமேர உங்களைவிட அவருக்கு மிகச் சமீபமாக இருக்கின்றோம்; எனினும் நீங்கள்பார்ப்பதில்லை.
86. ஆகவே நீங்கள் (யாருடைய) அதிகாரத்திற்கும் கட்டுப்படாதவர்களாக இருந்தால்—
87. நீங்கள் உண்மையானவர்களாக இருந்தால், அ(வருடைய உயிரான)தை நீங்கள் அவரின் பால் மீளவைத்திருக்கலாமே?
88. ஆகவே, (அல்லாஹு அவ்வகும்) நெருக்கமாகப் பட்டவர்களில் உள்ளவராக அவர் இருந்தால்—
89. அப்போது அவருக்கு சுகமும், நல்லுணவும், அருட்கொடையுடைய சுவனமும் உண்டு.
90. அன்றியும் அவர் வலப்புறுத்தாரில் உள்ளவராக இருந்தால்—
91. (அவரிடம்) "வலப்புறுத்தாரிலிருந்து உமக்குச்சாந்தி உண்டாவதாக!" (என்று கூறப்படும்).
92. அன்றியும் அவர் வழி கெட்டோரான (இவ்வேதத்தைப்) பொய்யாக்குகின்ற வர்களில் உள்ளவராக இருந்தால்—
93. கொதித்து அதன் உச்சத்தை அடைந்துவிட்ட நிரிவிருந்தே (அவருக்கு) விருந்துண்டு.
94. இன்னும், நரகத்தில் நுழைவித்தலும் உண்டு.
95. நிச்சயமாக இது(மிகக்) உறுதியான உண்மையாகும்.
96. ஆகவே(நுபியே) மகத்தான உமதிரட்சகனின் பெயரை (க்கறி) துதி செய்வீராக.

அத்தியாயம் : 57

அல் ஹதீத் – இரும்பு

வசனங்கள் : 29 மதலீ ருகூஃகள் : 4

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவை அல்லாஹுவை(ப் புகழ்ந்து) துதி செய்கின்றன. அவனே(யாவற்றையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.
2. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அவன் உயிர்ப்பிக்கின்றான்; அவனே மரணிக்குமா நும் செய்கின்றான்; மேலும் அவன், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.
3. அவனே முதலாமவனும், கடைசியானவனும், (அவனுக்கு முன்னும், பின்னும் ஒன்றுமில்லை) அவனே (சகவற்றிற்கும்) மேலானவனும், அந்தரங்கமானவனும் (ஆவான்); மேலும், அவன் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَنَةٍ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
 عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزَلُ
 مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يُعْرَجُ فِيهَا وَهُوَ مَعْلُومٌ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَوَالَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُ
 الْأُمُورُ ۖ يُولَجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولَجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَهُوَ
 عَلَيْهِ بِنَاتُ الصُّدُورِ ۖ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَآنْفَقُوا مِمَّا
 جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَآنْفَقُوا
 لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۖ وَمَا الْكُفَّارُ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيَعْمَلُونَ
 لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخْذَ مِنْ شَاقُوْنَ ۗ إِنْ كُنُوكُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
 هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ
 الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ وَ
 مَا الْكُفَّارُ إِلَّا أَنْتَفُوقُوا فِي سَبَيلِ اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ مَيْرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ
 أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً ۗ مَنَّ الَّذِينَ آنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا
 وَكُلُّاً وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى ۖ وَإِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسِيرٌ ۝

4. அவன்எத்தகையவனென்றால், வான்களையும், பூமியையும் ஆறு நாட்களில் படைத்தான்; பின்னர், (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரி யவாறும் அர்வின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாரே) அர்வின் மீது உயர்ந்துநிலைபெற்று விட்டான்; பூமியில் நுழைவதையும், அதிலிருந்து வெளிப்படுவதையும், வானத்திலிருந்து இறங்குவதையும், அதில் ஏறுவதையும் அவன் நன்கறிவான்; நீங்கள் எங்கிருந்த போதிலும், அவன் (அறிவாலும், ஆற்ற ஸலும்) உங்களுடன் இருக்கிறான்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவைகளை நன்கு பார்க்கிறவன்.

5. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அன்றியும் அல்லாஹ்வின் பக்கமே காரியங்கள் (யாவும்) திருப்பப்படும்.

6. இரவைப் பகலில் அவன் நுழைவிக்கிறான்; மேலும் பகலை இரவில் நுழைவிக்கின்றான். (தனது அடியார் களின்) இதயங்களில் உள்ளவற்றையும் அவன் நன்கறிகிறவன்.

7. (ஆகவே மனிதர்களே! நீங்கள்) அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசியுக்கள்; அன்றியும், எதில் உங்களை அவன் பின்தோன்றல்களாக ஆக்கிருக்கிறானோ, அதினிருந்து (தர்மமாகச்) செலவு செய்யுக்கள்; ஆகவே, உங்களில் விசுவாசங் கொண்டு, (தர்மமாகச்) செலவு செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்குப் பெரியதொரு கூலியுண்டு.

8. (நம்முடைய) தூதர், உங்களுடைய இரட்சகணை நீங்கள் விசுவாசிக்குமாறு உங்களை அழைப்பவராக இருக்க, மேலும் (இதைப்பற்றி முன்னதாக அல்லாஹ்) நிச்சயமாக உங்களுடைய வாக்குறுதியை அவன் வாங்கியிமிருக்கக் (மனிதர்களே) நீங்கள் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு விசுவாசம் கொள்ளாதிருக்க உங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது? நீங்கள் (உண்மையாகவே) விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால் (அல்லாஹ்வையே நம்புக்கன்).

9. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை (ப் பாவத்தின்) இருள்களிலிருந்து (நேர் வழியின்) பிரகாசத்தின்பால் வெளிப்படுத்துவதற்காக, அவன் தனது அடியார் மீது தெளிவான வசனங்களை இறக்கிவைக்கின்றான்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் மீது மிக இரக்கமுடையவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

10. மேலும் வானங்கள் மற்றும் பூமியில்லையை பாதையில் நீங்கள் செலவு செய்யாமலிருக்க உங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது? உங்களில் (மக்கா) வெற்றிக்கு முன்னர் யார் (தன் பொருளைச்) செலவும் செய்து, யாத்தமும் புரிந்தாரோ அவருக்கு உங்களில் (யாரும்) நிகராகமாட்டார். (முந்திய) அவர்கள், (மக்கா வெற்றிக்குப்) பிறகு செலவும் செய்து போரிட்டார்களே அத்தகையோளாவிட பதவியால் மிக மகத்தாவர்கள் ; (எனிலும்) ஒவ்வொருவருக்கும் அல்லாஹ் நன்மையையே வாக்கவித்திருக்கிறான். மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வற்றை நன்குணர்பவன்.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيَضْعِفَهُ لَهُ وَلَهُ
 أَجْرٌ كَرِيمٌ ⑩ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشِّرُكُمُ الْيَوْمَ جَبَتْ بَعْرَى مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ⑪ يَوْمَ يَقُولُ
 الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْظَرْنَا نَقْبَسًا مِنْ
 نُورٍ كُمْ قِيلَ أَرْجِعُوا دَرَاءَكُمْ فَالْتَّمِسُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمْ
 سُورٌ لَهُ بَابٌ بِإِطْنَانِهِ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ ⑫
 يَنَادِيهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعْلُومًا قَالُوا بَلْ وَلِكُمْ فَتَنَّتْ أَنْفُسُكُمْ وَ
 تَرَبَّصُتْ وَارْتَبَتْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَ
 غَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ⑬ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أُكْثُرُ النَّاسُ هُنَّ مَوْلَانَاهُمْ وَلِئَلَّا يُسَرِّيْرُ ⑭
 الْهُنَيْأَنُ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَّلَ
 مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَرْؤُنُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
 عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثُرَ مِنْهُمْ فَسَقُونَ ⑮ إِعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَكُمُ الْأُلْيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ⑯

॥ அல்லாஹ்வுக்கு அழகிய கடனாகக் கடன் கொடுப்பவர் யார்? அவருக்கு அதனை அவன் இரட்டிப்பாக்கி வைக்கிறான்; (அன்றியும்) அவருக்கு மிக்க கண்ணியமான நற்களீயும் உண்டு.

12. (நபியே!) விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களையும், விசுவாசங்கொண்ட பெண் களையும் நீர்கானூயும் (அந்) நாளில், அவர்களுடைய பிரகாசம் அவர்களுக்கு முன்னும், அவர்களுடைய வலப்புறங்களிலும் விரைந்து(சென்று) கொண்டிருக்கும்; “இன்றைய தினம் உங்களுக்கு நன்மாராயம் சுவனங்களாகும்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் நீங்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி) இருப்பவர்கள்; அதுவே மகத்தான் வெற்றியாகும்” (என்று மலக்குகள் கூறுவார்கள்).

13. (வேஷதாரிகளான்) முனாஃபிக் கான் ஆண்களும், முனாஃபிக் கான் பெண் களும் விசுவாசங்கொண்டவர்களிடம், “நீங்கள் (முன் செல்லாது எங்களுக்காகச் சிறிது தாமதித்து) எங்களைப் பாருங்கள், உங்களுடைய பிரகாசத்திலிருந்து நாங்கள் (கொஞ்சம் ஒளியை) எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று கூறும் நாளில், (அவர்களிடம்) “நீங்கள் உங்கள் பின்புறம் (திரும்பிச்) சென்று பிரகாசத்தைத் தேடிக்கொள்ளங்கள்” என்று கூறப்படும்; அப்பொழுது, அவர்களுக்கிடையில் ஒரு தடுப்பு எழுப்பப்படும். அதற்கு வாசலும் இருக்கும்; (விசுவாசிகள் இருக்கக்கூடிய) அதன் உட்புறம் – அதில் (அல்லாஹ்வின்) அருளும், அதன் வெளிப்புறம் – அதன் பக்கமிருந்து வேதனையும் இருக்கும்.

14. இவர்கள் (உலகத்தில்) “நாங்கள் உங்களுடன் இருக்கவில்லையா?” என்று (விசுவாசிகளாகிய) அவர்களை அழைப்பார்கள்; (அதற்கு) அவர்கள், (இவர்களிடம்) “மெய்தான்! ஆயினும், நீங்களே உங்களை (நயவஞ்சகத்தால்) துன்பத்திற்குள்ளாக்கி கொண்டார்கள்; அன்றியும், (நாங்கள் அழிக்கப்படுவதை) நீங்கள் எதிர்பார்த்திர்கள்; (அல்லாஹ்வின் ஏகத்துவத்திலும், நியின் தூதிலும்) நீங்கள் சந்தேகித்துக் கொண்டுமிருந்தீர்கள்; அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையாகிய மரணம்) வரும்வரையில், (உங்களுடைய) பேராசைகள் உங்களைச் சுதிசெய்தும் விட்டன; மேலும், ஏமாற்றுகிறவள்ளாகிய வைத்தாள், அல்லாஹ்வுடையப்பற்றி உங்களை ஏமாற்றியும் விட்டான்.

15. ஆகவே, இன்றையத் தினம் உங்களிடமிருந்தோ, அல்லது நிராகரித்தவர்களிடமிருந்தோ (நீங்கள் அடையவேண்டிய தண்டனைக்குப் பதிலாக) யாதொரு நஷ்ட சடும் எடுக்கப்படமாட்டாது; நீங்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்; அதுதான் உங்களுக்குத் துணை; சென்றடையும் இடமான அது மிகக்கெட்டது (என்று கூறப்படும்).

16. விசுவாசங் கொண்டிருந்தோருக்கு, அவர்களது இதயங்கள், அல்லாஹ் வையும், உண்மையிலிருந்து இறங்கிய (வேதத்தையும் நினைவு கூர்வதற்காக, பயந்து நடுங்கக்கூடிய நேரம் இன்னும்) வரவில்லையா? மேலும், இவர்களுக்கு முன் ஸர் வேதங்கொடுக்கப்பட்டோரைப் போன்று இவர்களும் ஆதிவிடவேண்டாம்; பின்னர், அவர்கள் மீது (நபிமார்கள் வருகையின்) ஒரு காலம் நீண்டுவிட்டது; ஆகவே, அவர்களுடைய இதயங்கள் கடினமாகிவிட்டன; மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகள்.

17. (மனிதர்களே) நிச்சயமாக அல்லாஹ், பூமியை – அது (வரண்டு) இரந்ததன் பின்னர் அவன் உயிர்ப்பிக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் வினாங்கிக்கொள்வதற்காக நிச்சயமாக (நம் முடைய) வசனங்களை நாம் உங்களுக்குத் தெளிவாக்கி யிருக்கின்றோம்.

إِنَّ الْمُحَذِّلِينَ وَالْمُضَدِّقِينَ وَأَفْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنَا يَضْعُفُ
لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَيْمٌ^(١) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ
الصَّابِرُونَ^(٢) وَالشَّهِدَاءُ عِنْ دِرَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ وَنُورٌ لِّهُوَ رَوْ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا يَا يَتَّبِعُكَ أَصْحَابُ الْجَحْيِ^(٣) إِلَّا عَلِمُوا أَنَّمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَنَفَاحَةٌ بَيْنَكُمْ وَتَحْكَمُ شُرُورُ
الآمْوَالِ وَالْأُولَادِ كَمَثْلِ غَيْثٍ أَجْبَى الْكُفَّارَ بِنَاهَةٍ ثُمَّ يَهْبِطُ
فَتَرَهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حَطَاماً وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ إِلَّا أَمْتَاعُ الْعَرُوضِ^(٤)
سَابِقُوكُمْ إِلَى مَعْفَرَةِ قَمَّ^(٥) مِنْ تَرِكُوكُمْ وَجَنَّةٌ عَرَضَهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَ
الْأَرْضِ لَا أُدَعَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ^(٦) مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتْبٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُبَرَّأُهَا إِنَّ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ^(٧) لَكِيلًا تَأسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَنْفَرُوهُمَا
إِلَّا كُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ عَحْتَالٍ فَنُورٌ^(٨) لِلَّذِينَ يَجْنَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْعَمِيدُ^(٩)

18. நிச்சயமாக தர்மம் செய்யும் ஆண்களும், தர்மம் செய்யும் பெண்களும், அல்லாஹ் வுக் காக(பி பிறருக்குப் பொருளை) அழகான கடனாகச் கடன் கொடுத்தார்களே அவர்களும்_அவர்களுக்கு அது இரு மடங்காக (அதன் பலன்) ஆக்கப்படுவின்றது; இன்னும் அவர்களுக்கு மிக்க கண்ணியமான (நற்)கூனியும் உண்டு.

19. மேலும், அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசிக் கின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்கள்தாம் தங்கள் இரட்சகணிடத்தில் உண்மைப்படுத்தியவர்களும், (தியாகிகளான) ஏராஹ்தாக் களும் ஆவர். (மேற் கூறப்பட்ட இருசாரார் களாகிய) அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூவியும், (அவர்களுக்கு வழியை அறிவிக்கக் கூடிய) அவர்களுடைய பிரகாசமும் உண்டு; இன்னும், நிராகரித்து, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்கள் நாகவாசிகள்.

20. (மனிதர்களே) நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கையெல்லாம் விளையாட்டும், வீணும், அலங்காரமும், (அது) உங்களுக்கிடையில் பெருமையடித்துக் கொள்வதும், செல்வங்களிலும், பிள்ளைகளிலும் (ஒருவருக்கொருவர்) அதிகப்படுத்திக் கொள்வதும் தான்; (இந்திலை) ஒருமைழையப் போன்றாகும்; (அதன் மூலம் முளைத்து) பயிர்கள் நன்கு வளர்ந்து விவகாயிகளை அதிகயத்தில் ஆழ்த்தியது; பின்னர், அது காய்ந்து விடுகிறது; (அப்போது) அதை மஞ்சளாகிவிடுவதை நீர் காண்கின்றோ; பின்னர், அது சுருக்களாகிவிடுகின்றது (இவ்வுலக வாழ்க்கையும் அவ்வாறே இருக்கிறது); மறுமையிலோ, (அவர்களில் பலருக்குக்) கொடிய வேதனையும், சிலருக்கு) அல்லாஹ் வின் மன்னிப்பும், பொருத்தமும் கிடைக்கின்றன. ஆகவே, இவ்வுலக வாழ்க்கை(மனிதனை) மயக்கும் (சொற்பி) இன்பமேயன்றி வேறில்லை.

21. (ஆகவே மனிதர்களே!) உங்கள் இரட்சகணின் மன்னிப்பின் பக்கமும், கவனபதியின் பக்கமும் நீங்கள் முந்துங்கள்; அதன் அகலம், வானம் மற்றும் பூமியின் அகலவத்தைப் போன்றதாகும்; அது அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசங் கொண்டோருக்காக தயாராக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது அல்லாஹ் வையுடைய பேரருளாகும்_ அதனை அவன், தான் நாடியவருக்குக் கொடுக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ் மக்துதாள் பேரருளுடையவன்.

22. எந்தத் துங்பமும்_அதனை நாம் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்னதாக, (லவ்ஹால் மஹ்லீஸ் என்னும்) புத்தகத்தில் (பதியப்பட்டு) இருந்தே தவிர_ பூமியிலோ, அல்லது உங்களிலோ ஏற்படுவதில்லை; நிச்சயமாக இது அல்லாஹ் வுக்கு மிக்க எளிதானதாகும்.

23. உங்களுக்கு தவறிவிட்டதின் மீது நீங்கள் கவலைப்படாமலிருப்பதற்காகவும், (அல்லாஹ் வாசிய) அவன் உங்களுக்குக் கொடுத்ததைப் பற்றி நீங்கள் (வரம்புமீறி) மகிழ்ச்சி கொள்ளாதிருப்பதற்காகவும் (இதனை உங்களுக்கு அறிவிக்கின்றான்); கர்வங்கொண்டு, தற்பெருமையடிப்போர் ஒவ்வொருவரையும் அல்லாஹ் நேரிப்பதில்லை.

24. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், உலோபத்தனம் செய்வார்கள்; (மற்ற) மனிதர்களையும் உலோபத்தனத்தைக் கொண்டு ஏவுவார்கள்; இன்னும், எவர் (தன் பொருளைச் செலவு செய்வதிலிருந்து) புறக்கணிதத்துவிடுகிறாரோ, அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ்_ அவனே தேவையற்றவன், பெரும் புகழுடையவன்.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا إِلَيْهِنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْمِيزَانَ لِيَقُولُوا إِلَيْهِنَا بِالْقُسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
 بَاسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُ وَ
 رَسُلَهُ يَا الْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوْسٌ عَزِيزٌ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا تُوحَّادَ
 إِبْرِهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي دُرِّيَّتِهِ النَّبُوَةَ وَالْكِتَابَ فِيهِمْ مُهَتَّدٌ
 وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝ ثُمَّ قَفَيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِرُسُلَنَا وَقَدِينَا
 بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمْ وَآتَيْنَاهُ الْإِعْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ثُمَّ رَهَبَانَيَةً لِيَتَدَعَّ عَوْهَا مَا كَتَبْنَاهَا
 عَلَيْهِمُ الْأَبْيَعَاءِ رِضْوَانُ اللَّهِ فَهَارَ عَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا
 فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرًا هُوَ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُولُوا إِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْلَهُ يُؤْتَى كُمُّ
 كُفَّلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلُ لَكُمُّ نُورًا تَشُوُّنَ يَاهُ وَيَغْرِي لَكُمُّ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابَ الْأَيَقِنَارُونَ
 عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتَيْهُ مَنْ
 يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمُ ۝

25. நிச்சயமாக நாம், நம்முடைய தூதர்களை (அத்தாட்சிகளில்) தெளிவான வற்றுடன் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களுடன் வேதத்தையும், மனிதர்கள் நீதியைக் கொண்டு நிலைத்திருப்பதற்காக தராசையும் இறக்கினோம்; இன்னும், இரும்பையும் நாமே இறக்கினோம்; அதில் (போருக்கு வேண்டிய) கடுமையான சக்தியும், மனிதர்களுக்குப் பயன்களும் இருக்கின்றன. இதன்மூலம் அவனுக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும் மறைவாக உதவி செய்வோர் யார் என்பதை அல்லாஹ் (சோதித்து) அறிந்து கொள்வதற்காகவும் (இவ்வாறு செய்துள்ளான்); நிச்சயமாக அல்லாஹ் வளிமை மிக்கவன், யாவரையுமிமிகைத்தவன்.

26. மேலும், நூற்றூயும், இப்பாலீஸையும் திட்டமாக நாம் (நம்முடைய தூதர்களாக) அனுப்பிவைத்தோம்; அவ்விருவருடைய சந்ததியில் நபித் துவத்தையும், வேதத்தையும் ஆக்கியிருந்தோம்; அவர்களில் நேர்வழி பெற்றோரும் இருந்தனர்; இன்னும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகளாக இருந்தனர்.

27. (ஆகவே, அவர்களுக்குப்) பின்னர், அவர்களுடைய (அடிச்)சுவாகுகளின் மீது (ரணைய) தூதர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக நாம் தொடரச்செய்தோம்; அல்லாஹ் மர்யாதைய மகள் சலாவையும் நாம் தொடரச்செய்தோம்; அவருக்கு இன்தீஸ்லையும் (வேதமாக) நாம் கொடுத்தோம்; இவரைப் பின்பற்றி இருந்தவர் களுடைய இதயங்களில், இரக்கத்தையும், சிருபையையும் நாம் ஆக்கினோம்; இன்னும் துறவற்றத்தை_அதை அவர்கள் புதிதாக உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள்; அதை அவர்களிடையில் (கடமையாக) நாம் விதிக்கவில்லை; எனினும், அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தைத் தேடியே (அவர்கள் அதனை உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள்); பின்னர், அதனைப் பேற்றுகின்ற முறைப்படி அவர்கள் அதைப்பேணவில்லை; (அதன்) பின், (தமிழே) அவர்களில் விசவாசம் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோருக்கு _அவர்களுடைய கூலியை நாம் கொடுத்தோம். (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் (நீர் கொண்டுவந்ததை நிராகரிக்கும்) பாவிகளாகவே இருக்கின்றனர்.

28. ஆகவே, (சலாவை) விசவாசம் கொண்டவர்களே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து, அவனுடைய (இத்)தூதரையும் விசவாசியிஸ்கள்; உங்களுக்கு அவனுடைய அருளிலிருந்து இரண்டு பங்கு (கூலி) கொடுப்பான்; உங்களுக்கு ஒளியையும் அவன் ஆக்குவான், நீங்கள் அதனைக் கொண்டு (நேர் வழியில்) நடப்பீர்கள்; (உங்களுடைய பாவங்களையும்) உங்களுக்காக அவன் மன்னிப்பான்; மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

29. (விசவாசம் கொண்டோர்க்கு) அல்லாஹ்வுடைய பேரருளிலிருந்து (கிடைத்த) எப்பொருளின் மீதும் (அதைப்பெற வேதக்காரர்களாகிய) அவர்கள் சக்தி பெற்றமாட்டார்கள் என வேதத்தையுடையவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக (இதனை அவன் உங்களுக்கு அறிவித்தான்); மேலும், பேரருள் நிச்சயமாக அல்லாஹ் வின் கையில் இருக்கிறது; அவன் நாடியவர்களுக்கு அதனை அளிக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ் மகத்தான் பேரருடையவன்.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ إِنَّمَا يَنْهَا مُرْسَلَاتُنَا فِي أَنْتَ أَعْلَمُ بِقَوْمٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي يَحْدَدُ لَكَ فِي زُوْجِهَا وَ
 تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمِعُ هَاوَرِنَاهَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
 الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ سَارِبِهِمْ مَا هُنَّ أَمْوَالُهُمْ إِنْ أَمْوَالُهُمْ
 إِلَّا أَنَّهُمْ وَالَّذِينَ يُظْهِرُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَرَوْرَاءُ
 إِنَّ اللَّهَ لَعْنُوْغَفُورٌ وَالَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْ سَارِبِهِمْ شُرُّ
 يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيزُ رَبِّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَسَأَّلُوا كُوْ
 تُوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ حَيْرٌ فَنَّ لَهُ يَعْدَدُ فَصِيَامٌ
 شَهْدَرَيْنَ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَسَأَّلُوا لَمْ يَسْتَطِعُ فَاطِعَمٌ
 سَتِينَ مُسْكِنَيْنَا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُلَكَ حُدُودُ اللَّهِ
 وَالْمُكْفِرُونَ عَذَابٌ أَلِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 كُلُّتُوا كَمَا كُلُّتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْتُمْ بَيِّنَاتٍ وَ
 لِلْكُفَّارِ عَذَابٌ مُهِينٌ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَعْلَمُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا أَحْسَنَهُمْ أَنْ يَسْوَهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

அத்தியாயம் : 58

அல் முஜாதிலா – தர்க்கிப்பவள்

வசனங்கள் : 22 மதன் ரூக்கிங்கள் : 3

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்னின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).**

1. (நபியே) தன் கணவனைப் பற்றி உம்பிடம் தர்க்கித்து (அதைப் பற்றி) அல்லாஹுவிடமும் முறையிட்டானே அத்தகையவனுடைய கூற்றை (முறை யீட்டை) ததிட்டமாக அல்லாஹு செவியேற்றுக்கொண்டான்; அல்லாஹு உங்களிருவரின் (வாக்கு) வாதத்தையும் செவியேற்றாள்; நிச்சயமாக அல்லாஹு மிகசெவியேற்கிறவன்; (அனைத்தையும்) பார்க்கிறவன்.

2. உங்களில் தம் மனைவியரைத்தாய்க்கு ஒப்பிட்டு (நீண்டிதழு என் தாயைப் போன்றவள் எளக்) கூறினிடுகிறார்களே அத்தகையோர் (ஒப்பிட்டுக்கூறப்பட்டமனைவியரான்) அவர்கள் (ஒப்பிட்டுக் கூறிய) அவர்களுடைய தாய்மார் களால்லர்; அவர்களைப் பெற்றெடுத்தார்களே அத்தகையோரைத்தனிர் (வேறு எவரும்) அவர்களுடைய தாய்மார் களால்லர்; மேலும், நிச்சயமாக (தம் மனைவியரைத் தாயென்று கூறினால்,கூறுவின்ற) அவர்கள் சொல்லால் வெறுக்கத்தக்களையும், பொய்யையும் கூறுகின்றனர்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹு (குற்றங்களை) மிசுவும் பொறுப்பவன்; மிக்க மன்னிப்பவன்.

3. மேலும், தங்கள் மனைவியரைத் (தம்) தாய்க்கு ஒப்பிட்டுக்கூறி, பின்னர் தாம் கூறியவற்றிலிருந்து (திரும்பி தாம்பத்திய வாழ்க்கையில்) மீண்டு கொள்வார்களே அத்தகையோர் – அவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தீஸ்வெவதற்குமுன்னர் (பரிகாரமாக) ஓர் அடிமையையிடுதலைசெய்தலாகும்; இது (அல்லாஹுவின் சட்டமாகும்) இதனைக் கொண்டு நீங்கள் உபதேசிக்கப்படுகிறீர்கள்; மேலும், அல்லாஹு நீங்கள் செய்யவற்றை நன்களிறித்துவன்.

4. பின்னர், (அடிமையை) எவர் பெற்றிருக்கவில்லையோ அவர், அவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தீஸ்வெவதற்கு முன்னர் (அதற்குள்ள பரிகாரம்) இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக நோன்பு நோற்பதாகும்; (இல்லாத நோன்பு நோற்க) எவர் சக்தி பெறவில்லையோ, அப்பொழுது அவர் அறு பது ஏழைகளுக்கு (மத்திய தரமான) ஆகாரமளித்தலாகும்; இது அல்லாஹு வையையும், அவனுடைய தூதரையும் நீங்கள் விகவாசக் கொள்வதற்காகச் சிலவாறு இலேசாக்கிவைத்தாள்); இன்னும், இவைகள் அல்லாஹுவுடைய வரம்புகளாகும் நிராகரிப்போருக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமின்று.

5. நிச்சயமாக அல்லாஹு வச்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு முன் ஜூன் ஸோர் இழிவாக்கப் பட்டது போன்றே அவர்கள் இழிவாக்கப்படுவார்கள்; மேலும், நிட்டமாக (இதைப்பற்றித்) தெளிவான வசனங்களை நாம் இறக்கியிருக்கின்றோம்; நிராகரிப்போருக்கு இழிவு தரும் வேதனையுமின்று.

6. அவர்கள் அனைவரையும் அல்லாஹு (உயிர் கொடுத்து) ஏழைப்பும் நாளில், அவர்கள் செய்தவற்றை அவர்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்; அல்லாஹு (அவர்கள் செய்த) அவற்றைக் கணக்கிட்டுவைத்துள்ளாள்; (ஆளால்) அவர்களோ அவற்றை மறந்து விட்டார்கள்; மேலும், அல்லாஹு ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாக இருக்கின்றான்.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ طَمَّا يَكُونُ مِنْ
 تَبَجُّو شَتَّى إِلَاهٍ وَرَابِعُهُمْ وَالْخَمْسَةُ إِلَاهٌ وَسَادُسُهُمْ وَلَا أَذْنِي
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثُرُ إِلَاهٍ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا نَهْيَنَهُمْ مِمَّا عَلِمُوا
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِحِلٍّ شَيْءٍ عَلَيْهِ ۝ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِينَ نَهْيَهُنَّ
 الْجَبُوْلُ تَبَجُّو عُودُونَ لِمَا نَهْيَهُنَّ وَيَتَجَوّلُونَ بِالْأَثْمَ وَالْعُدُوانِ
 وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ۝ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيْثُ وَلَكَ حَيْثُ بِمَا حَمِّلْتَ بِهِ اللّٰهُ
 وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ أَوْلَاءُ يَعْزِزُونَ بِنَارِهِمْ جَهَنَّمُ
 يَصْلُوْنَهَا فِيْسَ الْمَصِيرِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمُ
 فَلَا تَنَاجِوْا بِالْأَثْمَ وَالْعُدُوانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجِوْا
 بِالْبُرُّ وَالْتَّقْوَىٰ ۝ وَأَنْقُوْا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُعْشَرُونَ ۝ إِنَّمَا تَبَجُّوْيِ
 مِنَ الشَّيْطَنِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارٍّ هُمْ شَيْئًا إِلَّا
 يَأْذِنُ اللّٰهُ وَعَلَى اللّٰهِ فَلَيَتَوَكَّلُ الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحَوْا فِي الْمَجِلسِ فَاسْتَحْوِيْسْرَحِ اللّٰهُ
 لَكُمْ ۝ وَإِذَا قِيلَ اشْرُوْا فَاشْرُوْا وَإِرْفَعْ إِلَهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرْجَتٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْلَمُونَ خَيْرٌ ۝

7. (நபியே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ் வானங்களிலுள் எவற்றையும், பூமியிலுள்ளவற்றையும் நன்கறிகின்றான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? மூவின் இரகசியத்தில் அவன் அவர்களில் நான் காவதாக இல்லாமலில்லை; ஜவருடைய(இரகசியத்)தில் அவன் அவர்களில் ஆறாவதாக இல்லாமலில்லை; அதைவிடக் குறைவாகவோ, அல்லது அதிகமாகவோ அவர்கள் எங்கிருந்த போதிலும் அவன் அவர்களுடன் இல்லாமலில்லை; (எந்தினையிலும் அவன் அவர்களுடைய இரகசியங்களை அறிந்து கொள்கிறான்) பின்னர், அவர்கள் செய்தவற்றை அவர்களுக்கு மறுமை நாளில் அவன் அறிவிப்பான்; நிச்சயமாக அவ்லாஹ், ஓவ்வொருபொருளைப்பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

8. (நபியே) இரகசியம் பேசுவதை விட்டும் தடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோரை நீர் பார்க்கவில்லையா? பின்னர் எதை விட்டும் தடுக்கப்பட்டார்களோ, அதன்பாலே அவர்கள் திரும்புகிறார்கள்; இன்னும் அவர்கள் (தங்களுக்குமத்தியில்) பாவமாளவியுய)த்தையும், (மற்றவர்கள் விஷயத்தில்) வரம்பு மீறுதலையும், (நம்முடைய) தூதருக்கு மாறு செய்வதையும் கொண்டு அவர்கள் இரகசியமாகப் பேசுகின்றனர்; மேலும், அவர்கள் உம்மிடம் வந்தால், அல்லாஹ் எவ்வாற்ததையைக் கொண்டு, முகமன் கூறவில்லையோ அதைக்கொண்டு உமக்கு முகமன் கூறுகிறார்கள்; நாம் கூறியதைப் பற்றி (அவர் தன் தூதில் உண்மையாளராக இருந்தால்) அல்லாஹ் நம்மை வேதனை செய்யக்கூடாதா?" என்றும் தங்கள் மனங்களில் கூறுகின்றனர்; நரகம் அவர்களுக்குப் போகுமானதாகும்; அதில் அவர்கள் நுழைவார்கள்; அது திரும்பிச் செல்லுமிடத்தால் மிகக்கெட்டது.

9. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் ஒருவர் மற்றவருடன் இரகசியம் பேசினால், பாவத்தையும், வரம்பு மீறுதலையும், (நம்) தூதருக்கு மாறு செய்வதையும் கொண்டு இரகசியம் பேசாதீர்கள்; நன்மையையும், பயபக்தியையும் கொண்டு நீங்கள் இரகசியம் பேசுங்கள். மேலும், எவன்பக்கம் ஒன்று திரட்டப் படுவீர்களோ அத்தகைய அவ்லாஹ் வை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்.

10. (பாவமானதையும், வரம்பு மீறுதலையும் கொண்டு) இரகசியம் பேசுவதெல்லாம், விசுவாசங் கொண்டவர்களை கவலையடையச் செய்வதற்காக வைத்தானிடமிருந்துள்ளதாகும்; அல்லாஹ்வடைய அலுமதியின்றி அவர்களுக்கு அவன் யாதொன்றையும் தீங்கிழுத்துவிடக்கூடிய (சக்தி பெற்ற)வன் அல்லன்; ஆகவே, விசுவாசங் கொண்டவர்கள் அல்லாஹ் விள் மீதே (தங்களின் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை கொள்ளவும்.

॥(விசுவாசங்கொண்டோரே) "சபைகளில் விசாலமாக இடமளியுங்கள்" என்று உங்களுக்குக் கூறப்பட்டால், (அவ்வாறே) நீங்கள் விசாலமாக இடமளியுங்கள்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு விசாலமாக்கி வைப்பான்; தவிர, (சபையிலிருந்து) "எழுந்து விடுங்கள்" எனக் கூறப்பட்டால், அப்போது எழுந்து விடுங்கள்; உங்களிலுள்ள விசுவாசிகளுக்கும், கல்வி அறிவு கொடுக்கப்பட்டோருக்கும் அல்லாஹ் பதவிகளை உயர்த்துவாள்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَرِئَ مُوَابِينَ يَدَى
 بَعْنَوكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَعْدُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ أَشْفَقُتُمْ أَنْ تَقُدِّمُ مُوَابِينَ يَدَى نَجْوَانَ كُمْ
 صَدَقَتِ ۝ قَادِمُكُمْ فَعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَارْقَمُوا الصَّلَاةَ وَ
 اتُّو الرِّزْكَوَةَ وَأَطْبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝
 أَمْ تَرَى الَّذِينَ تَوَلُّو أَقْوَامًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مُنْكَرُ وَلَا
 مِنْهُمْ دُيُوبُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أَعْدَ اللَّهُ لَأُمَّةَ عَنَّا
 شَدِيدًا إِلَّا مُمْسِكًا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ إِنَّهُمْ وَآيَمَاهُمْ جِنَّةٌ
 فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِمَّٰنٌ ۝ لَكُمْ يَعْنَى عَذَابُ
 أَمْوَالِهِمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ وَمَنْ أَنْهَا اللَّهُ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُوَ فِيهَا خَلِدُونَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْكُمُونَ لَهُ
 كَمَا يَعْلَمُونَ لَكُمْ وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ ۝ إِنَّهُمْ هُرْهُرٌ
 الْكَذِبُونَ ۝ إِسْتَهْوَذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ
 أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۝ إِلَّا كَمْ حِزْبُ الشَّيْطَانِ هُمُ الظَّرِيرُونَ ۝
 إِنَّ الَّذِينَ يَعْدَدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ۝

12. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (நம்முடைய) தூதருடன் இரகசியம் பேசினால், உங்கள் இரகசியப்பேச்சிற்கு முன்னர் தர்மத்தை முற்படுத்துங்கள்; இது உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததும், மிகப்பரிசுத்தமான துமாகும்; (தர்மம் கொடுப்பதற்கு எதனையும்) நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளவில்லையானால், (அது குற்றமல்ல) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

13. நீங்கள் உங்களுடைய இரகசியப்பேச்சிற்கு முன்னர், தர்மங்களை முற்படுத்த வேண்டுமென்று நீங்கள் பயந்துவிட்டார்களா? எனவே, அச்சமயம் நீங்கள் செய்யாதபோது, அல்லாஹ் உங்களை மன்னித்தும் விட்டான்; ஆகவே, தொழு கையை முறையாக நிறைவேற்றிற்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுங்கள்; அல்லாஹ் ஏக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ளுங்கள்; அன்றியும் நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்குணர்பவன்.

14. (நபியே) அல்லாஹ் எவர்கள் மீது கோபம் கொண்டுவிட்டானோ, அக்கட்டத்தினரை கிநேகிதர்களாக ஆக்கிக்கொண்டார்களே அத்தகையோர் பக்கம் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் உங்களில் உள்ளவர்களல்லர்; (நீங்கள்) அவர்களிலும் உள்ளவர்களல்லர்; அவர்கள் அறிந்தவர்களாக இருக்கும் நிலையில் (உங்களாச்சேர்ந்தவர்களென) பொய்யின் மீது சத்தியம் செய்தின்றனர்.

15. அவர்களுக்காக அல்லாஹ் கடினமான வேதனையை தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான். நிச்சயமாக அவர்கள்_ அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தது மிகக்கெட்டது.

16. அவர்கள் உங்களுடைய (பொய்யான) சத்தியங்களைக் கேட்யமாக எடுத்துக் கொண்டுவிட்டனர்; ஆகவே (மனிதர்களை) அல்லாஹ் விட்டும் தடுத்து விட்டனர். எனவே, அவர்களுக்கு இழிவுடைய வேதனையுண்டு.

17. அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய மக்களும், அல்லாஹ் வின் வேதனையிலிருந்து யாதோன்றையும், அவர்களை விட்டுத் தடுத்துவிடவே மாட்டாது; அத்தகையவர்கள் நரகவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (தந்து) இருப்பவர்கள்.

18. அல்லாஹ் அவர்கள் அனைவரையும் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்புகின்ற (மறுமை) நாளில், அவர்கள் உங்களிடம் சத்தியம் செய்ததைப்போன்று, அவனிடத்திலும் (பொய்ச்) சத்தியம் செய்வார்கள்; நிச்சயமாக தாங்கள் (உண்மையான) ஏதோ ஒன்றின்மீது இருப்பதாகவும் என்னிக்கொள்வார்கள்; அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவர்கள்_ அவர்கள்தாம் பொய்யார்கள்.

19. வைத்தான் அவர்களை மிகைத்துவிட்டான்; ஆகவே, அல்லாஹ் வைப்பபற்றிய நினைவை அவர்களுக்கு மறக்கச் செய்துவிட்டான்; இவர்கள் வைத்தானுடைய கூட்டத்தினர்; அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக வைத்தானுடைய கூட்டத்தினர்_ அவர்கள்தான் நவ்டமடைந்தோர்.

20. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய தூதரையும் (அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு மாறுசெய்வதன் மூலம்) விரோதிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களே இழிவுக்குள்ளானவர்களில் இருப்பர்.

كَتَبَ اللَّهُ لِأَعْلَمِنَ أَنَا وَرَسُولُهُ أَنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ^{١٠} لَا يَعْدُ قَوْمًا
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَلَوْ كَانُوا أَبْاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ أَخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَاتُهُمْ أَوْ لِلَّهِ
 كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُرِيدُهُمْ جَنَاحِ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 عَنْهُ أَوْ لِلَّهِ حِزْبُ اللَّهِ أَلَّا يَنْهَا حِزْبُ اللَّهِ هُوَ الْمُفْلِحُونَ^{١١}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَسُورُ بَشِّرَتْهُمْ هَذَا وَعْدُ اللَّهِ يَسْأَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبَّاهُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{١٢}
 هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لَا أَوْلَى الْحَسَرَةِ مَا ظَنَنتُمْ أَنْ تَيْخُرُجُوا وَظَنَنُوا أَنَّهُمْ قَاتِلُوكُمْ حَصُومُكُمْ
 مَّنْ أَنْتُمْ فَأَنَّهُمْ أَنْتُمُ اللَّهُ مِنْ حَيَّثُ أَهْرَيْتُهُمْ وَقَدْ فَرَقْتُ فِي
 قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِجُونَ بِيُوْتِهِمْ بِأَيْدِيْهِمْ وَأَيْدِيِ الْمُؤْمِنِينَ
 فَأَعْتَدْتُهُمْ وَأَيَّاً وَلِيَ الْأَبْصَارَ^{١٣} وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَّابٌ أَلِيمٌ^{١٤}

21 "நிச்சயமாக நானும், என் தூதர்களும் மிகைத்து(வெற்றி பெற்று) விடுவோம்" என அல்லாது எழுதிவிட்டான்; நிச்சயமாக அல்லாது பல மிக்கவன்(யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

22 அல்லாஹ்வையும் இறுதிநாளையும் விகவாசக் கொண்ட சமூகத்தினரை, அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் பகைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களை நேரிப்பவர்களாக (நபியீ) நீர் காணமாட்டார், அவர்கள் தங்களின் பெற்றோர் களாயினும், அல்லது தங்களின் ஆண் மக் களாயினும், அல்லது தங்களின் சகோதரர் களாயினும் அல்லது தங்கள் குடும்பத்தவராயினும் சரியே; (காரணம்) அத்தகையோர்_ அவர்களின் இதயங்களில் ஈமானை (விகவாசத்தை அல்லாஹ்வாயி) அவன் எழுதிவிட்டான்; மேலும் தங்களிடமிருந்து (வெற்றி என்னும்) ரூஹூக் கொண்டு அவர்களைப் பலப்படுத்தியிருக்கிறான்; இன்னும் அவர்களைச் சுவஞ்சகளில் நூழூய்ச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடித்தகொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கித்தங்கி இருப்பவர்கள்; அல்லாஹ் அவர்களை பொருந்திக் கொண்டான்; அவனை அவர்களும் பொருந்திக் கொண்டார்கள்; அவர்கள் தான் அல்லாஹ்வின் கூட்டத்தினர்; அந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் கூட்டத்தினர்_ அவர்கள் தாம் வெற்றியாளர்கள்.

அத்தியாயம் : 59

அல் ஹஷ்ர் – ஒன்று திரட்டுதல்

வசனங்கள் : 24 மதன் ருகுங்கள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. வான் களிலுள்ள வையும், பூமியிலுள்ள வையும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்கின்றன; அவன்தான்(யாவரையும்) மிகைத்தவன்; நீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

2. அவன் எத்தகையவனென்றால், வேதத்தையுடையோரில் நிராகரித்தார்களே அவர்களை அவர்களுடைய வீடுகளிலிருந்து (மதனாவிலிருந்து வாம் தேசத்தின் பால்) முதல் வெளியேற்றத் திற்காகவேண்டி வெளியேற்றினான்; அவர்கள் (தங்கள் வீடுகளிலிருந்து) வெளியேறிவிடுவார் களென்று நீங்கள் என்னவில்லை; மேலும் அவர்கள் தங்களுடைய கோட்டைகள், அல்லாஹ்வை விட்டுத் தங்களைத் தடுத்துக்கொள்ளுபவை என்று நிச்சயமாக என்னிக் கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் என்னிப்பாரத்திறாதவித்தில் அல்லாஹ்வும் அவர்களிடம் (தன் துவேதனையைக் கொள்ளு) வந்துவிட்டான்; மேலும், அவர்களுடைய உள்ளங்களில் திவிலைப்போட்டான், (அதனால்) அவர்கள் தம் கரங்களாலும், விகவாசிகளின் கரங்களாலும் தம் வீடுகளைப் பாழ்ப்படுத்திக் கொண்டார்; பார்வை(விளக்கங்கள் உடையோரே, (இதன்றும் உபதேசம்பெற்று) நீங்கள் படிப்பினை பெறுவீர்களாக!

3. மேலும், அல்லாஹ்வும் அவர்களின்மீது (அவர்கள் குடும்ப சகிதம் அவர்களுடைய ஊரிலிருந்து) வெளியேறுவதை விதித்திருக்காவிடில், இவ்வுகைத்திலேயே அவன் அவர்களை வேதனை செய்திருப்பான்; அந்தியும், மறுமையில் அவர்களுக்கு(நரக) நெருப்பின் வேதனை உண்டு.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ مَا قَطْعَتْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكَ ثُمَّ هَا قَاتِمَةً عَلَىٰ
 أُصُولِهَا فَيَادُنَ اللَّهُ وَلِيُخْزِي الْفَسِيقِينَ ۝ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ حَلَىٰ
 رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُهُ عَلَيْهِ مِنْ حِيلٍ وَلَارِكَابٍ وَالْكَنَّ
 اللَّهُ يُسَلِّطُ دُرْسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
 مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرْبَىٰ فَلَلَّهُ وَلِرَسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَمَنِيِّ وَالْمَسِيْكِيِّ وَابْنِ السَّبِيلِ لَا إِلَهَ
 يَكُونُ دُوْلَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ وَمَنْ كُوْنَ وَمَا أَنْكُو وَمَا أَنْكُو الرَّسُولُ فَخَدُودَهُ وَ
 مَا نَهَمُ عَنْهُ فَإِنَّهُمْ وَاَنْقُوا اللَّهُ اَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
 لِلْفَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ اخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْهَا وَنَهَا رَسُولُهُ
 أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ تَبَرَّؤُ وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ يُبَيِّنُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَهْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
 حَاجَةً مَمَّا أَتُوا وَيُؤْتَوْنَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
 خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شَهَرَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

4. இது(என்றால்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ் வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்து (கொண்டு அவர்களை விரோதித்து)விட்டார்கள் என்பதினாலாகும்; இன்னும் எவர் அல்லாஹ் விற்கு மாறு செய்கின்றாரோ நிச்சயமாக அல்லாஹ்(அவர்கள்)தன்டிப்பதில் மிக்கடினமானவன்.

5. (விசுவாசிகளே) நீங்கள் (அவர்களுடைய) பேர்த்த மரங்களை வெட்டியதும், அல்லது (வெட்டாது) அவைகளின் வேர்களின் மீது நிற்கக்கூடியதாக நீங்கள் அவைகளை விட்டு வைத்ததும் அல்லாஹ் வின் அனுமதி கொண்டும், அந்தப் பாவைகளை அவன் இழிவுபடுத்துவதற்காகவுமாகும்.

6. மேலும், அவர்களிடமிருந்து அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதருக்கு எதை மீட்டுக் கொடுத்தானோ அ(தைப்பெறுவதற்காக)விசுவாசிகளே) நீங்கள் குதிரையையோ, ஓட்டத்தையோ ஓட்டவில்லை எனினும், அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களின் மீது தன்னுடைய தூதர்களை ஆதிக்கம் செலுத்தச் செய்கிறான்; மேலும் அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையவன்.

7. (வெற்றிகொள்ளப்படும் அனைத்து)ஹரார் களிடமிருந்து தன் தூதருக்கு அல்லாஹ் மீட்டுக் கொடுத்தானே அவை, (அவற்றில்) அல்லாஹ் வுக்கும்,(அவனுடைய) தூதருக்கும்,(அவருடைய) பந்துக்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் உரியதாகும்; செல்வம் உங்களிலுள்ள பணக்காரர்களுக்கிடையில் மட்டுமே சுற்றிக்கொண்டிருக்காமல் இருப்பதற்காக, (இவ்வாறு பங்கீடு செய்யுமாறு அல்லாஹ் கட்டளையிட்டுள்ளான்) அன்றியும், (நம்முடைய) தூதர் உங்களுக்குள்ளதுக்கொடுத்தாரோ அதைநீங்கள் (மனமொப்பி) எடுத்துக்கொள்ளங்கள். அவர் எதனை விட்டும் உங்களைத் தடுத்தாரோ அதிலிருந்து நீங்கள் விலகிக்கொள்ளங்கள்; மேலும், அல்லாஹ் வுக்கு நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்டிப்பதில் மிக்கடினமானவன்.

8. தங்கள் வீட்டுகளையும், தங்கள் பொருட்களையும் விட்டு (அக்கிரமமாக மக்காவிலிருந்து) வெளியேற்றப்பட்டார்களே அத்தகைய ஹிஜ்ரத் துச் செய்தவர்களான ஏழைகளுக்கும் (அப்பொருளில் பங்குண்டு). அவர்கள் அல்லாஹ் விடமிருந்து பேரருளையும், (அவனுடைய) பொருத்தத்தையும் தேடுகின்றனர்; இன்னும் அல்லாஹ் வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் உதவி செய்கின்றனர்; இவர்கள் தாம் ("ஸாதிக்கன்" என்னும்) உண்மையாளர்கள்.

9. இன்னும் (முஹாஜீர்களாகிய) அவர்களுக்கு முன்பே (மதீனாவில்) வீட்டையும், (அல்லாஹ் வின் மீது) விசுவாசம் கொள்வதையும் (கவுப்பற்றதாக்கிக்) கொண்டிருந்தார்களே அத்தகைய (அன்ஸாரிகளான)வர்கள், தம்பால் "ஹிஜ்ரத் துச்செய்து வந்தோரை நேதிப்பார்கள்; மேலும், (ஹிஜ்ரத் துச் செய்து வந்த) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதைப் பற்றி தங்கள் நெஞ்சங்களில் காழ்ப்புணர்ச்சியைப்பெறுமாட்டார்கள்; மேலும் தங்களுக்கு(கடும்)தேவையிருந்த போதிலும், தங்களைவிட(முஹாஜீர்களான)அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வார்கள். இன்னும் எவர் தன் உலோபத்தனத்திலிருந்து காக்கப் பட்டாரோ, அத்தகையோர் தாம் வெற்றி பெற்றவர்கள்.

وَالَّذِينَ جَاءُهُوَ مِنْ بَعْدِ هُمْ يَقُولُونَ رَبِّنَا أَغْفِرْ لَنَا وَلِلْغُوايْنَا
 الَّذِينَ سَيَقُولُونَا يَا إِلَيْنَا وَلَا يَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غُلَالَ الَّذِينَ
 امْنَوْا بِنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِنَّ الَّذِينَ نَافَقُوا
 يَقُولُونَ لَا خَوَانِيهُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ
 أُخْرِجْنَ مَنْ خَرَجْنَ مَعْكُو وَلَا نَطِيعُ فَنِيكُوا أَحَدًا أَبَدًا ۝ وَإِنْ
 قُوْتِلُوكُ لَنَتْصُرُوكُ وَاللَّهُ يَشْهُدُ إِنَّهُمْ لَكَذُوبُونَ ۝ لَئِنْ أُخْرِجُوكُ
 لَا يَخْرُجُوكُ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوْتِلُوكُ لَنَتْصُرُوكُ وَهُمْ لَئِنْ نَصْرُوكُ
 لَيُوْلُوكُ الْأَدْبَارِ قَدْ شُرُكُ لَا يُسْمِرُونَ ۝ لَا نَنْهَاكُ أَشْدَرَ رَهْبَةً
 فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝
 لَا يُقَاتِلُوكُو جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرْبِي شَحَّنَةٍ أَوْ مِنْ قَرَاءَةٍ
 جَدِيرٌ بِأَسْهُمْ بِيَنْهُو شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ
 شَقِيقٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثِيلُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ۝ كَمَثِيلُ الشَّيْطَنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ الْكُفُرُ فَلَمَّا كَفَرَ
 قَالَ إِنِّي بِرَبِّي وَمِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝

10. மேலும், அவர்களுக்குப் பின் வந்தார்களே அத்தகையவர்கள் "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களையும், விசுவாசம் கொள்வதில் எங்களை முந்தி விட்டார்களே அத்தகைய எங்களுடைய சகோதரர்களையும் நீ மன்னித்தருள் வாய்யாக! விசுவாசங்கொண்டவர்களைப் பற்றி எங்களுடைய இதயங்களில் வெறுப்பை ஏற்படுத்தாதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிகக் கருணையுடையவன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்தும்) கூறுவார்கள்.

11. (நபியே!) நயவஞ்சகர்களாக ஆகிவிட்டார்களே அவர்களை நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள், வேதத்தையுடையோர்களில் உள்ள நிராகரித்து விட்டோரான தங்கள் சகோதரர்களிடம், "நீங்கள் (உங்கள் இல்லத்தை விட்டு) வெளியேற்றப்பட்டால், உங்களுடன் நாங்களும் நிச்சயமாக வெளியேறி விடுவோம்; மேலும், உங்கள் விவரத்தில், (உங்களுக்கு விரோதமாக) நாங்கள் எவருக்கும் ஒரு காலத்திலும் கீழ்ப்படிய மாட்டோம்; உங்கள் மீது போர் தொடுக்கப்பட்டால், நிச்சயமாக நாம் உங்களுக்கு உதவியும்புரிவோம்" என்று கூறுகின்றனர்; அல்லாஹுவோ நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்கள் என்று சாட்சியங்கூறுகின்றான்.

12. (ஏனென்றால்), அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டால், இவர்கள் அவர்களுடன் வெளியேறிக் கெலவமாட்டார்கள்; அவர்கள் மீது போர் தொடுக்கப்பட்டாலோ அவர்களுக்கு உதவிபுரியமாட்டார்கள்; அவர்களுக்கு இவர்கள் உதவி செய்ய முன்வந்த போதிலும், நிச்சயமாகப் புறங்காட்டியே அவர்கள் ஓடிவிடுவார்கள். பின்னர், (வராலுமே) அவர்கள் (எத்தகைய) உதவியும் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

13. திட்டமாக நீங்கள் அவர்களுடைய நெஞ்சங்களில், பயத்தால் அல்லாஹுவைப் பற்றிய பயத்தை) விட மிக்க அதிகமானவர்களாக இருக்கிறீர்கள்; அது நிச்சயமாக அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத சமூகத்தினராக இருப்பதனாலேயாகும்.

14. (கோட்டைகளால்) அரண் அமைக்கப்பட்ட ஊர்களிலோ, அல்லது சுவர்களுக்கப்பாலோ அல்லாமல் அவர்கள் அனைவரும் (ஒருங்கிணைந்தவர்களாக) உங்களுடன் யுத்தம் புரியமாட்டார்கள்; அவர்களுக்கு மத்தியிலே அவர்களின் சண்டைக்கடினமாகயிருக்கும் அவர்களை ஒன்றுபட்டிருப்பதாக நீர் என்னுகின்றீர்; (ஆனால்) அவர்களுடைய இதயங்களோ சிதறிக்கிடக்கின்றன; அதன்காரணமாவது நிச்சயமாக அவர்கள் அறியாதவர்களான சமூகத்தாரர்கள் என்பதினாலாகும்.

15. (அவர்களுக்கு உதாரணமாவது:) அவர்களுக்கு முன்னர் (காலத்தால்) சமீபத்தில் உள்ளோரின் உதாரணத்தைப் போன்றாகும்; அவர்கள் தங்களுடைய செயல்களுக்குரிய தீய பலனை (பத்ர யுத்தத்தில்) கூவத்தார்கள்; இன்னும் (மறுமையில்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

16. (இவர்களுக்கு உதாரணம்) வைத்தானுடைய உதாரணத்தைப் போன்றாகும். அவன் மனிதனிடம், "நீஅல்லாஹுவையூம், அவனுடைய தூதரையும்) நிராகரித்து விடு" என்று கூறிய சமயத்தில் (அதைக்கேட்டுப்) பின்னர், அவன் நிராகரித்து விட்டபொழுது (வைத்தான் அவனிடம்) "நிச்சயமாக நான் உன்னை விட்டு நீங்கிக்கொண்டேன்; அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹுக்கு நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினான்.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدُينَ فِيهَا وَذَلِكَ
 جَزْءُ الظَّلَمِيْنَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ وَالنَّاسَ
 نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَيْرٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسُوهُمْ
 أَنفُسَهُمْ أَوْ لَيْكُ هُمُ الْفَسِقُونَ ۝ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ
 النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَارِزُونَ ۝
 لَوْأَنَّرْلَنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَائِشًا
 مُتَصَدِّقًا مَنْ خَشِيَّةَ اللَّهِ وَتَلِكَ الْأَمْثَالُ نَضَرَ بِهَا
 لِلنَّاسِ لَعَلَاهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ عَلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ
 الْمُؤْمِنُ الْمُهَمِّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَمِّي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

17. ஆகவே, நிச்சயமாக(வைத்தானும், நிராகரித்த மனிதனுமாகிய) அவ்விருவரும் நரகத்தில் அதில் அவ்விருவரும் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்ப வர்கள் என்பதே அவ்விருவருடைய முடிவாக ஆகிவிட்டது; மேலும், அது அநியாயக்காரர்களின் கூலியாகும்.

18. விகவாசங்கொண்டோரே! அவ்வாறுவை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்; ஒவ்வோர் ஆத்மாவும்(மறுமை)நாளைக் காக எதனை முற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கட்டும்; இன்னும், அவ்வாறுவை நீங்கள் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அவ்வாறு நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

19. (விகவாசிகளே!) அவ்வாறுவை (நிராகரித்து அவனை முற்றிலும்) மறந்து விட்டார்களே அத்தகையவர்களைப் போன்று நீங்களும் ஆகிவிட வேண்டாம்; ஏனென்றால், (அவ்வாறுவாகிய) அவன் (அவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய நற்பாக்கியிங்களிலிருந்து) அவர்கள் தங்களையே மறக்குமாறு செய்துவிட்டான்; அத்தகையோர் தாம் (அவ்வாறுவின் வழிபாட்டிலிருந்து) வெளியேறியவர் (களானபாலி)களாவர்.

20. நரகவாசிகளும், சொர்க்கவாசிகளும் சமமாகமாட்டார்கள்; சொர்க்கவாசிகள்_ அவர்கள் தாம் வெற்றியடைந்தவர்கள்.

21. (நபியே) இந்தக்குரு ஆணை ஒரு மலையின் மீது நாம் இறக்கிவைத்திருந்தால், அவ்வாறுவின் பயத்தால் பணிந்ததாக, பின்து விடக் கூடியதாக அதை நிச்சயமாக நீர் கண்டிருப்பீர்; மேலும், அந்த உதாரணங்கள்_அவற்றை மனிதர்களுக்கு அவர்கள் சிந்திப்பதற்காகவே _நாம் கூறுகிறோம்.

22. "அவன் (தான்) அவ்வாறு; அவன் எத்தகையவைனென்றால் அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) மறைவான்னையும், வெளிப்படையான்னையும் நன்கறிகிறவன்; அவனே அளவற்ற அருளாளன்; மிகக் கிருபையடையவன்.

23. அவன்(தான்) அவ்வாறு; அவன் எத்தகையவைனென்றால் அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு)நாயன் இல்லை;(அவன் தான் உள்ளமையான)பேரரசன்; பரிசுத்தமானவன்; சாந்தி அளிப்பவன்; அபயமளிப்பவன்; கண்கானிப்பவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; அடக்கி ஆளுபவன்; பெருமைக்குரியவன்_ அவர்கள் இளைவைப்பவற்றை விட்டும் அவ்வாறு மிகப் பரிசுத்தமானவன்.

24. அவன்(தான்) அவ்வாறு; படைப்பவன்; (அவனே படைப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தி) உண்டாக்குபவன்; (அவனே படைப்பினங்களின்) உருவத்தை அமைப்பவன்; அவனுக்கு அழகான பெயர்களிருக்கின்றன; வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவை (அனைத்தும்) அவனையே துதிசெய்கின்றன; அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

وَكُلُّ الْمُعْتَدِلِينَ لَا يَعْلَمُونَ
سُورَةُ الْمُتَّحَنَّةَ وَلِذِكْرِ أَيَّهَا مُكَفَّرُوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَخَذُنَّ وَاعِدًا فَوَعِدُوهُ فَإِذَا كُفَّرُوا لَيَأْتِهُمْ تُلْقِوْنَ
 إِلَيْهِمْ بِالْمُوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا إِيمَانَهُمْ مِنَ الْحَقِيقَةِ يَخِرُّجُونَ الرَّسُولَ
 وَإِيمَانَهُمْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّهِمْ لَمْ يَنْلُوْهُ حِجَّةُ جَهَادِ أَفْسِيلِ وَ
 ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي يُرِوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُوَدَّةِ وَإِنَّا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْنَاهُمْ وَمَا
 أَعْلَمُ بِهِمْ وَمَنْ يَفْعَلُهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلُ ① إِنْ
 يَشْفَعُوكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 يَشْفَعُوكُمْ بِمَا كُنْتُمُ الْحُرُّ أَعْدَاءَ وَيُبْسِطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ وَالسَّيِّئُونَ
 يَالسُّوءِ وَوَدُوا لِلْكُفَّارِ وَلَنْ يَسْعُكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ يَصِيرُ ② قَدْ كَانَتْ لَكُمْ
 أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا أَوْ قَوْمُهُمْ إِنَّا
 بُرِءُوا وَإِنَّكُمْ وَمَمَّا نَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبِكُلِّ أَيْنَنَا
 وَبِيَنْكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبْدَاهُتِي تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
 قَوْلُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا سَتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلَأُ لَكَ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَبْنَنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ③

அத்தியாயம் : 60

அல் மும்தஹினா — சோதிப்பவள்

வசனங்கள் : 13 மதன் ருக்ணகள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. விசுவாசக் கொண் டோரே! என் னுடைய விரோதியையும், உங்களுடைய விரோதியையும் அவர்கள்பால்(உங்கள்)நேசத்தைச் சேர்த்து வைக்கின்ற நன்பர்களாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்; (எனென்றால்) சத்தியத்திலிருந்து உங்களிடம் வந்த(வேதத்)தை திட்டமாக அவர்கள் நிராகரித்தும் விட்டனர்; உங்கள் இரட்சகணாகிய அல்லாஹுவை நீங்கள் விசுவாசித் தத்தாகாக(நம்முடைய) தூதரையும், உங்களையும் உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள்; (விசுவாசிகளே!) என் பாதையில் ஜிஹா து செய்வதற்காகவும், என் பொருத்தத்தைத் தேடியும் நீங்கள் வெளியேறி விடுவீர்களாயின் (அவர்களை நன்பர்களாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம்; ஆளால் நீங்களோ) அவர்கள் பால் நேசத்தின் காரணமாகச் (செய்திகளை) மறைமுகமாகச் சேர்த்து வைக்கிறீர்கள்; நீங்கள் (உங்கள் மனதில்) மறைத்துவிட்டதையும் (அதற்கு மாறாக) நீங்கள் வெளிப்படுத்திவிட்டதையும் நானோ நன்கறிவேன். இன்னும் உங்களில் யார் இதைச் செய்கின்றாரோ அவர் நேராளபாதையைத் திட்டமாக தவறவிட்டுவிட்டார்.

2. அவர்கள் உங்களை கண்டால்(பகிர்க்காகவே) அவர்கள் உங்களுக்கு விளோதிகளாகி விடுவார்கள் ; மேலும் , (போர் செய்ய) உங்கள்பால் தங்கள் கைகளையும் , தங்கள் நாவுகளையும் தீமையைக் கொண்டு நீட்டுவார்கள் ; அன்றியும் , நீங்கள் (அவர்களைப் போன்று) நிராகரிப்போராகியிட வேண்டுமென அவர்கள் ஆசைப்படுவார்கள்.

3. உங்களுடைய உறவினர்களும், உங்களுடைய பிள்ளைகளும் மறுமை நாளில் உங்களுக்கு பவனிக்கவேமாட்டார்கள்; (அந்தாளில் அல்லாஹு) உங்களுக்கிலைட மில் தீர்ப்பளிப்பான்; மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹு பார்க்கிறவன்.

4. இப்ராஹிமிலும், அவருடன் இருந்தவர்களிலும் உங்களுக்கு ஓர் அழகிய முன்மாதிரி திட்டமாக இருக்கின்றது; அவர்கள் தம் சமூகத்தாரிடம், "நீச் சயமாக நாங்கள் உங்களிலிருந்தும், அல்லாஹுவையன்றி நீங்கள் வணங்கிக்கொண்டிருப்பவற்றிலிருந்தும் நீங்களிடங்களை நாங்கள் நிராகரித்து விட்டோம். இன்னும் அல்லாஹு ஒருவனையே நீங்கள் விசுவாசங்கொண்டு வரை எங்களுக்கும், உங்களுக்குமிடையில் விரோதமும், வெறுப்பும் என்றென்றும் வெளிப்பட்டுவிட்டது" என்று கூறியபொழுது இப்ராஹிம் தன் தந்தையிடம் "மைக்காக நீச் சயமாக நான் மன்னிப்புத்தேடுவேன்; மேலும் அல்லாஹுவிடமிருந்து எதையும் நான் உமக்கு உடமையாக்கிக் கொள்ளமாட்டேன்" என்ற கூற்றைத்தவிரும்பற்றில் உங்களுக்கு முன்மாதிரி உண்டு. மேலும் இப்ராஹிம்,) "எங்கள் இரட்சகணே! எங்கள் காரியங்களை உண்ணிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) உன் மீது நம்பிக்கை வைத்தோம்; இன்னும் உன்பக்கமே நாங்கள் மீண்டோம்; அன்றியும் உன் பக்கமே திரும்புதல் இருக்கிறது(என்றும்),

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَأَغْفِرْ لَنَا بِنَا إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ
 يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ وَمَنْ يَسْأَلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادُوكُمْ مِنْهُمْ مُهَمَّةً
 وَإِنَّ اللَّهَ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا يَأْتِي هُنْكُمْ أَنَّكُمْ عَنِ الَّذِينَ لَمْ
 يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبْرُدُوهُمْ وَ
 تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يُنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ
 الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهِرُوْ عَلَىٰ
 إِخْرَاجِهِمْ أَنْ تَوْهُوْرُ وَمَنْ يَتَوْهُرْ فَإِنَّكُمْ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنُ مُهَاجِرًا فَامْتَحِنُوهُنَّ
 أَنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۝ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنِتِ فَلَا تُرْجِعُوهُنَّ
 إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ جِنْنَهُوْ وَلَا هُنْ يَعْلَمُونَ لَهُنَّ وَالنُّوْهُمْ مَا
 أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تُنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
 وَلَا تُنْسِكُوا بِعِصَامِ الْكَوَافِرِ وَسُلُّوْمًا أَنْفَقْتُمْ وَلَا يُسْئِلُوْمًا
 أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُلْمُ اللَّهِ يَعْلَمُ بَيْنَكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حِكْمَةٌ ۝

5. "எங்கள் இரட்சகனே! நீ எங்களை நிராகரிப்போருக்குச் சோதனையாக ஆக்கிவிடாதே! எங்கள் இரட்சகனே! எங்களை நீ மன்னித்தருள் வாயாக! நிச்சயமாக நீதான் (யாவரையும்) மிளகத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

6. உங்களில் எவர் அல்லாஹுற்வையும், இறுதி நாளையும் ஆதரவுவைக்கின்றாரோ அவருக்கு, திட்டமாக அவர்களில் ஓர் அழகிய முன்மாதிரி இருக்கின்றது; இன்னும், எவர் (ஏற்காது)புறக்கணித்து விடுகிறாரோ, அப்பொழுது (அவரே இழப்பிற்குரியவர்; ஏனெனில் அகிலத்தாரை விட்டும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் – அவனே தேவையற்றவன், புகழ்பிக்கவன்.

7. உங்களுக்கும், அவர் களிலிருந்து நீங்கள் விரோதித்திருக்கின்றீர்களே அத்தகையோருக்குமிடையில், அல்லாஹ் நேசத்தை ஏற்படுத்திவிடக்கூடும்; (இதற்கு) அல்லாஹ் வோ ஆற்றலுடையோன்! மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

8. (விசுவாசிகளே) மார்க்க (விஷய)த்தில் உங்களுடன் எதிர்த்துப் போரிடாமலும், உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து உங்களை வெனியேற்ற உங்களை அத்தகையோருக்கு நீங்கள் நன்மை செய்வதையும், அவர்கள்பால் நீங்கள் நீதமாக நடந்துகொள்வதையும் அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தடுக்கவில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதி செய்வோரை நேசிக்கிறான்.

9. அல்லாஹ் உங்களைத் தடுப்பதெல்லாம், மார்க்க (விஷய)த்தில் உங்களுடன் போர் புரிந்து, உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து உங்களை வெனியேற்றி, உங்களை வெளியேற்றுவதில் (விரோதிகளுக்கு) உதவியும் செய்தார்களே அத்தகையோரை நீங்கள் சிநேகிதர் களாக ஆக்கிக்கொள்வதைத்தான்; ஆகவே, எவர் கள் அவர்களை நேசர் களாக ஆக்கிக் கொள் கிறார்களோ அவர்கள் தான் அநியாயக்காரர்களாவர்.

10. விசுவாசங்கொண்டோரே! விசுவாசிகளான பெண்கள் ஹிஜ்ரத்துச் செய்தவர்களாக உங்களிடம் வந்தால் அவர்களைச் சோதித்துப்பாருங்கள்; அவர்களுடைய விசுவாசத்தை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்; ஆகவே, (நீங்கள் சோதித்ததில்) அவர்களை விசுவாசிகளான பெண்கள் தாம் என்று நீங்கள் அறிந்தால், அவர்களை நிராகரிப்போரிடம் திருப்பி அனுப்பி விடாதீர்கள்; (ஏனென்றால் இல்லாத்திற்கு வந்த பெண்களாகிய) அவர்கள், அவர்களுக்கு மனைவியராக இருக்க) ஆகுமானவர்கள்லவர்; அவர்களும் இவர்களுக்குக் கணவர்களாக இருக்கவும்) ஆகுமானவர்கள்லவர்; (எனினும், இப்பெண்களுக்காக) அவர்கள் செலவு செய்திருந்ததையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள்; நீங்கள் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய மறைங்களைக் கொடுத்துவிடவீர்களானால் அவர்களை நீங்கள் திருமணம் செய்துகொள்வதும் உங்கள் மீது குற்றமில்லை; மேலும், விசுவாசங்கொள்ளாத அவர்களின் விவாக பந்தங்களை நீங்கள் பற்றிப்பிடிக்கவேண்டாம்; (அவர்களின் பந்தங்களை நீக்கி விவாகரத்துச் செய்து விடுங்கள்; அவர்களுக்காக) நீங்கள் செலவு செய்ததையும் (அப்பெண்கள் சென்றிருக்கும் நிராகரிப்போரிடம்) கேளங்கள்; (உங்களிடம் வந்துவிட்ட அவர்களுடைய மனைவியருக்குத்) தாங்கள் செலவு செய்ததையும் அவர்கள் (உங்களிடம்) கேட்கட்டும்; இது அல்லாஹ் உங்களையும் தீர்ப்பாகும்; அவன் உங்களுக்கிடையில் (நீதமாகவே) தீர்ப்பனிக்கிறான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிகிறவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَلَنْ قَاتَلُوكُمْ مِنْ أَرْجُونَ حُكْمُهُ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبَتُمْ فَأَتُوا^١
 الَّذِينَ ذَهَبْتُ أَرْجُونَ هُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْقُوا اللَّهُ الَّذِي
 أَنْهَرْتُهُمْ مُؤْمِنُونَ ^٢ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنُونَ يُبَشِّرُكُمْ
 عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكُنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يُسْرِقُنَّ وَلَا يَرْزُقُنَّ وَلَا
 يَقْتُلُنَّ أَوْ لَا دَهْنَ وَلَا يَأْتِنَ بِمُهَمَّاتٍ يَفْتَرِيُنَّهُ بَيْنَ
 أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيُنَّكَ فِي مَعْوِظَةٍ فَبِمَا يَعْهُنَّ
 وَاسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ^٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 أَمْنُوا إِذَا تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُوا مِنَ
 الْآخِرَةِ كَمَا يَسُوا الْكُفَّارُ مِنْ أَصْعَبِ الْقُبُورِ ^٤

رسالة المتنبي لغيره في حربه على الصوفية

سُبْسُنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 سَيَّرَهُ اللَّهُ مَنِيفَ السَّمَاوَاتِ وَمَافِ الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ○
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا إِذَمَا تَعْلَمُونَ مَا لَا نَفَعُونَ ^٥ كَبُرُ مَقْتَنَا
 عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَعْلَمُوا مَا لَا نَفَعُونَ ^٦ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَا كَانُهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ^٧

11. உங்கள் மனைவியரிலிருந்து (மதம்மாறி) எவ்வேறும் உங்களைவிட்டும் நிராகரிப்பவர்கள் பால் தப்பிச்சென் துவிட்டால், பின்னர் நீங்கள் (அவர்களுடன் போர் செய்து அவர்களிடமிருந்து) போர்ப் பொருள் களை அடைந்தால், எவர் களின் மனைவியர்கள் சென் துவிட்டனரோ அவர்களுக்கு அவர்கள் செய்து செய்தது போன்றதைக் கொடுத்துவிடுகள். மேலும், ஏவ்வள நீங்கள் விசுவாசம் கொண்டுள்ளீர்களோ அத்தகைய அல்லாஹுவைத் தங்கள் பயந்து கொள்ளுகின்றன.

12. நவியே "அல்லாஹுவிற்கு எப்பொருளையும் அவர்கள் இன்ன வைப்பதில்லை என்றும், திருமுவதில்லை என்றும், விபச்சாரம் செய்வதில்லை என்றும், தங்கள் (பெண்) பின்னள்களைக் கொளவ செய்வதில்லை என்றும், தங்களுடைய கைகளுக்கும் தங்கள் கால்களுக்குமிடையில் ஏதனை அவர்கள் கற்பனை செய்விரார்களோ அவ்வாறான அவத்துறை இட்டுக்கட்டுவதில்லை என்றும், நன்மையானவற்றில் உமக்குமாறு செய்வதுமில்லை என்றும் உம்பிடம் வாக்குறுதி (பை அக்து) செய்ய விசுவாசிகளான பெண்கள் உம்பிடம் வந்தால், அவர்களுடன் நீர் வாக்குறுதி செய்து கொள்விராக! இன்னும், நீர் அவர்களுடைய அல்லாஹுவிட்டிடத்தில் பாவமனிப்புத் தேடுவிரான நிச்சயமாக அல்லாஹு மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக்கிருபையடையவன்.

13. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹு எவர்கள் மீது கோபம் கொண்டுவிட்டானோ அந்த சமூகத்தாரை நீங்கள் நன்றாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். (ஏவ்வளில்) மன்னை வைவாசிகளைப் பற்றி (அவர்கள் திரும்பி வர மாட்டார்களை) நிராகரிப்போர் நம்பிக்கையிழுந்தவாறே, மறுமூன்றையெப்பற்றி நிச்சயமாக இவர்கள் நம்பிக்கையிழுந்துவிட்டனர்.

அத்தியாயம் : 61

அஸ்ஸெண்ட் – அணிவகுப்பு

வசளங்கள் : 14 மதன் ருக்கிள்கள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).**

1. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹுவைத் துதி செய்தின்றன. அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

2. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் செய்யாததை ஏன் கூறுகின்றீர்கள்.

3. நீங்கள் செய்யாததை(ப்பிறகுக்குச்செய்ய)க் கூறுவது அல்லாஹுவிடத்தில் வெறுப்பால் மிகப்பெரிதாகில்லிட்டது.

4. (விசுவாசிகளே!) நிச்சயமாக அல்லாஹு ஒன்றோடோன்று இனைந்து அசையா)திருக்கும் கட்டிடத்தைப் போன்று அணியில் (இருந்து புறமுதுகிடாது) நின்றவர்களாக அவனுடைய பாதையில் யுத்தம் புரிவிரார்களே அத்தகையோரை நெசிக்கின்றான்.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُولُونَ لَوْ تُؤْذِنُنَا وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي
 رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَانَهُمْ أَغْوَاهُ أَزَاغَهُمُ اللَّهُ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ لَأَعْلَمُ
 الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ^١ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي
 رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ منَ التَّوْرِيهِ وَمُبَشِّرًا
 بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمَهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبُشْرَى قَالُوا
 هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ^٢ وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ أَفْرَى عَلَى اللَّهِ الْكُنْدِيبُ وَهُوَ
 يُدْعَى إِلَى إِلَاسْلَامٍ وَاللَّهُ لَأَيْمَدُّ بِالْقَوْمِ الظَّالِمِينَ^٣ يُرِيدُونَ
 لِيُضْفِغُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُمِمُّ نُورٌ وَلَوْكَرَةُ الْكُفَّارِ^٤
 هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينُ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْدِينِ
 كُلِّهِ وَلَوْكَرَةُ الْمُسْرِكُونَ^٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَذْلَمُ عَلَى تَجَارِبِ
 شَيْخِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَكْلِمٍ^٦ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجَاهَهُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَا مُوَالِكُمْ وَأَنْفِسُكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ^٧ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَمْهُرُ^٨ مِنْ تَعْتِيَهَا
 الْأَنْهَرُ وَمَسِكَنَ طَبِيعَةً فِي جَنَّاتِ عَدِينٍ ذَلِكَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ^٩
 وَآخَرِي تَمْجِيئُهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ^{١٠}

5. மேலும், மூலா தன் சமூகத்தாரிடம், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நிச்சயமாக நான், உங்கள்பால் அனுப்பப்பட்ட அல்லாஹ்வடைய தூதனாக இருக்கிறேன் என்பதை நிச்சயமாக நீங்கள் நன்கறிந்தவர்களாக இருக்க, என்னை ஏன் நீங்கள் துன்புறுத்துகிறீர்கள்?" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வோக) பின்னர், (நேர்வழியிலிருந்து) அவர்கள் சுறுகிய பொழுது, அல்லாஹ்வும் அவர்களுடைய இதயங்களை (நேர்வழியிலிருந்து) சுறுகச் செய்துவிட்டான்; அன்றியும் பாவிகளான சமூகத்தாரை அல்லாஹ் நேர்வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

6. மேலும், மர்யமின் புதல்வர் சஸா, "இஸ்ராயீலின் மக்களே! எனக்கு முன் னுள்ள தவ்ராத்தை உண்மைப்படுத்தியவனாகவும், எனக்குப் பின்னர் அஹ்மது எனும் பெயருள்ள ஒரு தூதர் வருவார் என நன்மாராயம் கூறுப் வனாகவும் நிச்சயமாக உங்கள்பால் (அனுப்பப்பட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதராக நான் இருக்கிறேன்" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வோக) பின்னர், (அவர் கூறியவாறு) தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அவர்களிடம் (அத்தூதராகிய) அவர் வந்தபொழுது, "இது தெளிவான சூனியம்" என்று அவர்கள் கூறினர்.

7. மேலும் அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யை இட்டுக்கட்டுபவளைவிட மிக அநியாயக்காரன்யார்? அவனோ இஸ்லாத்தின்பால் (அதில் இனைந்துகொள்ள) அழைக்கப்படுகிறான், மேலும், (அதனை நிராகரித்த) அநியாயக்கார சமூகத்தாரை அல்லாஹ் நேர்வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

8. அல்லாஹ்வின் பிரகாசத்தைத் தம் வாய்களினால் (ஜாதி) அணைத்துவிட அவர்கள் நாடுகின்றனர்; நிராகரிப்போர் வெறுத்தபோதிலும், அல்லாஹ்வோ என்னுடைய பிரகாசத்தைப் பூர்த்தியாக ஆக்கிலவுக்கூடியவன்.

9. அவன் எத்தகையோன்றால், அவன் என்னுடைய தூதரை நேர்வழியைக் கொண்டும், உண்மையான மார்க்கத்தைக் கொண்டும் அனுப்பிவைத்தான்; இனைவைத்துக்கொண்டிருப்போர் வெறுத்தபோதிலும், மற்ற எண்ணை எல்லா மார்க்கங்களைவிட அதை மேலோங்கச் செய்யவே (தன் தூதரை அனுப்பி வைத்தான்.)

10. விகவாசங்கொண்டோரே! ஒரு வியாபாரத்தை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? துன்புறுத்தும் வேதனையிலிருந்து அது உங்களை ஈடுற்றும்.

11. (அத்தகைய வியாபாரமாவது) நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய (இத்) தூதரையும் ஸமான் கொண்டு, உங்களுடைய பொருட்களையும், உங்களுடைய உயிர்களையும் கொண்டு அல்லாஹ்வடைய பாதையில் அறப்போர் (ஜிஹாது) செய்வீர்கள்; நீங்கள் அறியக்கூடியவர்களாக இருப்பின் இதுவே உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

12. (அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால்) அவன் உங்களுடைய பாவங்களை உங்களுக்கு மன்னிட்துவிடுவான், மேலும் சவனங்களில் உங்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; மேலும் (அத்னு எனும்) நிலையான சவனங்களில் (உள்ள) நல்ல இருப்பிடங்களிலும் (உங்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வான்) அதுவே மகத்தான வெற்றியாகும்.

13. வேறொன்று (மாணவியாபாரமு) ம் உண்டு; அதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்; (அதுவே) அல்லாஹ்விடமிருந்து உதவியும், சமீபித்து வரும் வெற்றியுமாகும்; இன்னும், (நபியே! இதனைக் கொண்டு) நீர் விகவாசிகளுக்கு நன்மாராயம் கூறுவீராக.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
لِلْحَوَارِيْتَنَ مَنْ أَنْصَارَنِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيْتُونَ مَنْ أَنْصَارَ
اللَّهَ فَأَمْنَتْ لِي إِلَيْهِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَالِفَةً
فَأَيَّدَنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِيْنَ ⑩

مَرْكَبَ الْمُكَتَبَاتِ هِيَ مَرْكَبَةُ أَسْنَانِ الْمُكَبَّرِ
سُورَةُ الْجَعْدِ فَلَمْ يَكُنْ يَرَى إِلَّا رَوْعَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
يُسَتَّرُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ① هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ سُولَّا لَّهُمْ يَتَّلَمِّدُ عَلَيْهِمْ أَيْمَانُهُ
وَيُزَكِّيْهِمْ وَيَعْلَمُهُمْ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَكِنْ ضَلَّلُ
مُبْيِنُ ② وَآخَرُينَ مِنْهُمْ لَمْ يَأْتِ لَهُ حَقُواْرَمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ ذَلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ بُوْتَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ○ مَثَلُ
الَّذِينَ حُجِّلُوا التَّوْرَةَ لَهُمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْجَمَارِ يَحْمِلُ لَسْفَارًا
يُلَّسَّ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاِبْرَاهِيمَ اللَّهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي النَّقْوَمَ
الظَّالِمِيْنَ ④ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلَيَاءُ اللَّهِ
مِنْ دُونِ النَّاسِ فَنَسْتَوْا الْمُوْتَ وَإِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِيْنَ ⑤

14. விசுவாசங்கொண்டோரே! மர்யமின் புதல்வர் ஈஸா தன் சீடர்களிடம்: "அல்லாஹுற்வின்பால் (அவன் மார்க்கத்திற்காக) எனக்கு உதவி செய்வோர் யார்?" எனக்கேட்க, அச்சீடர்கள் "நாங்கள் அல்லாஹுற்வின் உதவியாளர்கள்" எனக்கூறியது போன்று அல்லாஹுற்வின் உதவியாளர்களாக நீங்கள் ஆசி விடுங்கள்; (பின்னர்) இஸ்ராயிலின் நெதிரிகளில் ஒரு கூட்டம் விசுவாசம் கொண்டது; மற்றொரு கூட்டமோ நிராகரித்தது; ஆகவே, விசுவாசம் கொண்டிருந்தோரை அவர்களின் விரோதத்தினுக்கெதிராக நாம் பலப்படுத்தி (வெற்றியை நல்கி) ணோம்; ஆகவே, அவர்கள் வெற்றியாளர்களாக ஆசிவிட்டனர்.

அத்தியாயம் : 62

அல் ஜூழு 62 – வெள்ளிக்கிழமை

வசனங்கள் : 11 மதன் ருகூல்கள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுற்வின் பெயரால் (இதுவிறேன்).**

1. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹுற்வைத் துதி செய்கின்றன. (அவன் தான்) பேரரசன்; பரிசுத்தமானவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

2. அவன் எத்தகையவென்றால், எழுத்தறிவில்லாத (அரபி) சமூகத்தார்களில், அவர்களிலிருந்தே ஒரு தூதரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிவைத்தான். அவர் அவனுடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஒதிக்காண்டித்து, அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கியும் வைத்து, அவர்களுக்கு வேதத்தையும், தீர்க்கமான அறிவை (கன்னத்தை)யும் கற்றுக் கொடுக்கின்றார்; நிச்சயமாக, அவர்கள் இதற்கு முன்னர் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருந்தனர்.

3. இன்னும், அவர்களிலிருந்து (தோன்றக்கூடியவர்களும்) இதுவரை அவர்களுடன் சேராத(வர்களும் உலக முடிவுவரை தோன்றக்கூடியவர்களுமான) மற்றுமுள்ளொருக்கும் (தூதராக அவரை அல்லாஹுற் அனுப்பி வைத்தான்) அவனோ யாவரையும் மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

4. அது அல்லாஹுற்வுடைய பேரருளாகும்; அவன் நாடியவர்களுக்கு அதனைக் கொடுக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹுற் மகத்தான பேரருளுடையவன்.

5. "தவ்றாத்"தைச் சுமத்தப்பட்டுப் பின்னர், அதிலுள்ளவாறு செயல்படாத வர்களின் உதாரணம்: ஏடுகளைச் சுமக்கும் கழுதையின் உதாரணத்தைப் போன்றாகும்; அல்லாஹுற்வுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியவர்களான சமூகத்தாரின் இவ்வுதாரணம் மிகத்தெட்டது; அல்லாஹுற் வோஅறியாயக்கார சமூகத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

6. "யூதர் களே! (மற்ற) மனிதர்களன்றி நீங்கள் தான் அல்லாஹுற்வின் நன்பர் களோன்று நிச்சயமாக நீங்கள் என்னிக்கொண்டிருந்தால், (அவ்வெண்ணத்தில்) நீங்கள் உண்மையானவர்களாக இருந்தால் நீங்கள் மரணத்தை விரும்புங்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَلَا يَمْنَوْنَهُ أَبْدًا إِنَّا قَدْ مَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِ رِبُّ الظَّالِمِينَ ⑦
 قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفْرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيُكُمْ ثُمَّ تُرْدُونَ
 إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧ يَا إِيَّاهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا مُؤْمِنُو لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجَمْعَةِ فَأَسْعُوا إِلَى
 ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ تَنْهُو عَنِ الْعِلْمِ ⑨ فَإِذَا
 قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
 وَإِذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا الْعَلَمُ شَفِّلُهُونَ ⑩ وَإِذَا رَأَوْا اتِّحَارَةً أَوْ لَهُوا
 لَا نُفَضِّلُ إِلَيْهَا وَتَرْكُوكُمْ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ
 وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرِّزْقِينَ ⑪

وَكَذَّلِكَ إِنْ تَنْهُو عَنِ الْمُحْمَدِيَّةِ إِنَّمَا يَنْهَا الْمُنْقَمِّونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 إِذَا جَاءَكُمُ الْمُنْفِقُونَ قَاتُلُوهُنَّهُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهُدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكُنْ بُوْنَ ⑫ إِنْ تَخْدُوْا
 أَيْمَانَهُمْ جَنَّةٌ فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّمَا سَأَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑬
 ذَلِكَ بِأَنَّمَا مَنْوَعُهُ كُفَّرُوا فَقُطِيعَةٌ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْعَلُونَ ⑭

7. அன்றியும், அவர்களின் கரங்கள் முற்படுத்திவைத்ததின் காரணமாக (மரணமாகிய) அதை ஒரு போதும் அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள்; மேலும் அல்லாஹ் அறியாய்க்காரர்களை நன்கறிந்தவன்.

8. (நபியே! அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: நிச்சயமாக நீங்கள் எதைவிட்டும் வெருங்டோடுகிந்திர்களோ அத்தகைய மரணம் – நிச்சயமாக அது உங்களைச் சந்திக்கும்; பின்னர், மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் அறிகிறவன் பக்கம் நீங்கள் மிட்டப்படுவிரீர்கள், அப்போது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை உங்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்.

9. விச்வாசங்கொண்டோரே! (வெள்ளிக்கிழமையாகிய) ஜமூது தினத்தன்று தொழுகைக்காக (பாங்கு சொல்லி நீங்கள்) அழைக்கப்பட்டால், அப்போது அல்லாஹ் வை நினைவு கூரவதன் பால் நீங்கள் சென் றுவிடுங்கள்; வர்த்தகத்தையும் விட்டுவிடுங்கள்; நீங்கள் அறிவுடையோர்களாக இருந்தால், இதுவே உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும் (இதனை அறிந்துகொள்வீர்களாக!).

10. பின்னர், (ஜமூது ஆது) தொழுகை நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால் (பள்ளியிலிருந்து வெளிப்பட்டுப்) பூமியில் பரவிச் சென் று, அல்லாஹ் வுடைய பேரருளைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்; மேலும், நீங்கள் வெற்றியடையும் பொருட்டு அதிகமதிகம் அல்லாஹ் வை நினைவு கூருங்கள்.

11. (நபியே!) ஒரு வியாபாரத்தையோ, அல்லது வேடிக்கையையோ அவர்கள் பார்த்துவிட்டால், அதனாலில் சென் றுவிடுகின்றனர்; (குத்பா ஒதும்) உம்மை நின்றவன் மைமாக விட்டும்விடுகின்றனர்; (ஆகவே, நபியே! அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் விட்டத்தில் உள்ளது வேடிக்கையையும் வர்த்தகத்தையும் விடுமிகச் சிறந்ததாகும்; அன்றியும் உணவளிப்பவர்களில் அல்லாஹ் மிகச் சிறந்தவன்."

அத்தியாயம் : 63

அல் முனாஃபிகூன் – நயவஞ்சகர்கள்
வசனங்கள் : 11 மதனீ ருக்கிள்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ் வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (நபியே! வேஷ்தாரிகளான) முனாஃபிக்குகள் உம்மிடம் வந்தால், "நிச்சயமாக நீர் அல்லாஹ் வுடைய தூதர்தான் என் று நாங்கள் சாட்சி கூறுகிறோம்" என்பதாகக் கூறுகின்றனர்; இன்னும், நிச்சயமாக நீர் அவனுடைய தூதர்தான் என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிவான். இன்னும் நிச்சயமாக, இந்த முனாஃபிக்குகள் பொய்யர்களாவர் என் று அல்லாஹ் சாட்சி கூறுகின்றான்.

2. " இவர்கள் தங்களுடைய (பொய்ச்) சத்தியங்களை ஒரு கேட்யமாக எடுத்துக்கொண்டு, அல்லாஹ் வுடைய பாதையிலிருந்து (அதில் செல்வோரைத்) தடுக்கின்றனர்; நிச்சயமாக அவர்கள் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தது மிகச் கெட்டது.

3. அது, நிச்சயமாக அவர்கள் விச்வாசங்கொண்டு, பின்னர் அவர்கள் (அதனை) நிராகரித்துவிட்டார்கள் என்பதினாலேயாகும்; எனவே, அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது முத்திரையிடப்பட்டுவிட்டது; ஆகவே (சமாவின் உண்மை நிலையை) அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

وَإِذَا رأَيْتُمْ رَجُلَكُمْ أَجْسَامَهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا سَبِّعَ لَفْوَرَهُ كَانُهُمْ
 حَسْبٌ مُّسْتَدَّةٌ يَحْسِبُونَ كُلَّ صِحَّةٍ عَلَيْهِمْ هُوَ الْعَدُوُّ فَأَخْذُهُمْ
 قَاتِلُهُمُ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُوَّتِهِمْ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرُ لَهُمْ رَسُولُ
 اللَّهِ لَوْلَا وَرَءُوسُهُمْ وَرَأْيُهُمْ يَصْدُونَ وَهُمْ مُسْتَكِبُونَ سَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَمْ لَوْلَا سَعْفَرَ لَهُمْ لِمَ إِنَّ
 إِنَّهُ لَا يَهُدِي النَّاسَ إِلَّا قَوْمُ الْفَسِيقِينَ هُوَ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا نَنْفَقُوا
 عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلَئِنْ خَرَّلُنَا السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا
 إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجُنَّ الْأَعْزَمَنِهَا الْأَذَلَّ وَلَئِنِّي الْعَزَّةُ وَرَسُولُهُ
 وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ يَا يَا إِنَّهُمْ أَمْوَالُ
 لَأَنَّهُمْ كُوَّادُ الْكُوَّادِ وَلَا أَدْكُرُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَقْعُلُ ذَلِكَ
 فَأَوْلَئِكَ هُوَ الْمُسْرِرُونَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا زَنَّهُمْ مِنْ بَيْلٍ أَنَّ
 يَأْتِيَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخْرَتْنِي إِلَى آجِيلِ
 قَرِيبٍ فَأَصَدَّقَ وَأَكْنُ مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَكِنْ يُؤْخَرُ اللَّهُ
 نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

4. மேலும், (துபியே!) அவர்களை நீர் பார்த்தால், அவர்களுடைய உடல் (அமைப்பு) கள் உம்மை ஆச்சரியத்திலாழ்த்தும்; அவர்கள் பேசினால் அவர்களுடைய சொல்லையே நீர் கேட்டுக் கொண் டிருப்பீர்; (உமக்குச் செவியேற் காத) அவர்கள் (சுவரின் மீது) சாய்த்துவைக்கப்பட்ட மரக்கட்டண்டுகளைப் போல் இருக்கின்றனர்; மேலும், (அவர்கள் செவியேற்கும்) ஒவ்வொரு சப்தத்தையும் தங்களுக்கு விரோதமான து என் எண்ணிக் கொள்வார்கள்; (நுபியே!) அவர்கள் தாம் (உம்முடைய கடுமையான) பன்கவர்கள்; ஆகவே, அவர்களைப் பற்றி நீர் எச்சரிக்கையாக இருந்துகொள்வீராக! அல்லாஹ் அவர்களை அழித்துவிடுவானாக! (உண்மையை ஏற்பதிலிருந்து) அவர்கள் எங்கு திருப்பப் படுகின்றனர்!

5. மேலும், "வாருங்கள்; அல்லாஹ் வின் தூதர் உங்களுக்காக (உங்களுடைய இரட்சகளிடம் பாவு) மன்னிப்பைத் தேடுவார் என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டால், தங்கள் தலைகளை அவர்கள் சாய்த்துக்கொள்கின்றனர்; இன்னும் அவர்கள் பெருமை கொண்டோராக (எதன்பால் அழைக்கப்பட்டார்களோ) அதைவிட்டும் புறக்கணித்து (த்திரும்பி) செல்வதை (துபியே!) நீர் காணபீர்.

6. (துபியே!) அவர்களுக்காக நீர் மன்னிப்புத் தேடுவதும் அல்லது அவர்களுக்காக நீர் மன்னிப்புத் தேடாமலிருப்பதும் அவர்களுக்குச் சமமேயாகும்; அல்லாஹ் அவர்களை மன்னிக்கவேமாட்டான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பாவிகளான சமூகத்தாரரை நீர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

7. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், "அல்லாஹ் வுடைய தூதருடன் இருப்பவர்கள் (அவரைவிட்டுப்) பிரிந்து செல்லும் வரை அவர்களுக்கு நீங்கள் செலவு செய்யாதீர்கள்" என்று (மற்றவர்களிடம்) கூறுகிறார்கள்; (துபியே! நீர் கூறுவீராக!) "வாணங்கள் மற்றும் ழூமியிலுள்ள களஞ்சியங்கள் அல்லாஹ் வுக்கே சொந்த மானவையாகும்; எனினும், இந்த (வேவுதாரிகளான) முனாஃபிக்குகள் (இதனை) விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள்."

8. "நாங்கள் மத்னாவிற்குத் திரும்பி வந்தால், மிகக் கண்ணியமானவர் மிக இழிவானவரை அதிலிருந்து நிச்சயமாக வெளியேற்றிவிடுவார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (துபியே! நீர் கூறுவீராக!) "கண்ணியம் அல்லாஹ் வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும், விசுவாசிகளுக்கும் உரியதாகும்; எனினும், (வேவுதாரிகளான) முனாஃபிக்குகள் (இதனை) அறிய மாட்டார்கள்."

9. விசுவாசங்கொண்டோரோ உங்களுடைய செல்வங்களும், உங்களுடைய மக்களும்; அல்லாஹ் வுடைய நினைவிலிருந்து உங்களைத் திருப்பி விணாக்கி விட வேண்டாம்; இன்னும், எவர் அதைச் செய்கிறாரோ அவர்கள் தாம் நஷ்டமடைந்தவர் களாவர்.

10. உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வருவதற்கு முன் பாகவே நாம் உங்களுக்கு கொடுத்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாக) செலவு செய்யுங்கள்; (அவ்வாறு செய்யாதவர் தன் மரண தறுவாயில்) "என் இரட்சகனே! சமீப தவணையின்பால் என்னை நீ பிற்படுத்த வேண்டாமா? (அவ்வாறு பிற்படுத்தினால்) நான் தர்மம் செய்வேன்; (இன்னபிற நற்கருமங்களைச் செய்து) நல்லோர்களிலும் உள்ளவனாக நான் ஆகிவிடுவேன்" என்று கூறுவான்.

॥ இன்னும் அல்லாஹ், எந்த ஆத்மாவையும் அதன் தவணை வந்துவிட்டால் (அதனைப் பிற்படுத்தவே மாட்டான்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு ஈர்பவன்.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ لَا يَرْبُو عَلَيْهِ شَيْءٌ وَمَا يَنْهَا نُفُوسُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يُسَبِّحُ رَبُّكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ① هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ② وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ③

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ

وَإِلَيْهِ الْمَصِيرٌ ④ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ

مَا تُشَرِّكُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ ⑤ وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِنَادِيَاتِ الصُّدُورِ ⑥

الَّهُمَّ يَا أَتَكُمْ بِنَبَوَّةِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلِ فَذَاقُوا وَبَالْأَمْرِ هُمْ

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑦ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبْشِرِنَا ⑧ وَهُدُونَا فَكَفَرُوا وَتَوَلُّوَا وَاسْتَعْنُ

اللهُ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ ⑨ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّنَّ

يُبَعْثُوْ اطْهَلْ بَلْ وَرَبِّي لَتَبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبِّئُنَّ بِمَا

عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑩ قَاتَمُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ

وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ⑪ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ حَمِيدٌ ⑫

அத்தியாயம் : 64

அத்தகாபுன் – நஷ்டம்

வசனங்கள் : 18 மதனீ ருக்ணகள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).**

1. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்கின்றன; ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; மேலும் புசுமணைத் தும் அவனுக்கே உரியது; மேலும், அவன் ஒவ்வொருபொருளின் மீதும் மிகக் கூற்றலுடையவன்.

2. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை அவன் படைத்தான்; பின்னர், நிராகரிப்பவரும் உங்களில் உண்டு; மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் பார்க்கிறவன்.

3. (தீர்க்கமான அவனது முடிவால்) நீதியைக் கொண்டு, வானங்களையும் பூமியையும் அவன் படைத்திருக்கின்றான்; அவனே உங்களுக்கு உருவும் அமைத்தான், பின்னர் உங்களுடைய உருவங்களை மிகக் குழாய்க்காவும் ஆக்கிவைத்தான்; அவனிடமேதான்(நீங்கள் அனைவரும்) திரும்பிச்செல்லவேண்டியதிருக்கின்றது.

4. வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவற்றை அவன் நன்கறிகிறான்; நீங்கள் இருக்கியமாக்குவதையும், நங்கள் பசிரங்கமாக்குவதையும் அவன் நன்கறிகிறான்; மேலும் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

5. (மனிதர்களோ!) முன்னர் நிராகரித்துவிட்டோரின் செய்தி உங்களுக்கு வரவில்லையா? பின்னர் அவர்கள் நங்கள் செயலின் தீய பலளை (இவ்வுலகில்) கைவத்தார்கள். அன்றியும் (மறுமௌயியிலும்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டு.

6. அது(ஏனெனில்) நிச்சயமாக தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அவர்களுக்காக(அனுப்பப்பட்ட நம்முடைய) தூதர்கள் அவர்களிடம் வந்துகொண்டே இருந்தார்கள்; பின்னர், அவர்களோ “நமையீப் போன்ற” மனித (இன்ததவுர்களா நமக்கு நேர வழிகாட்டுவார்கள்?” என்று கூறினார்; பின்னர் (அவர்களை) அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டு, புறக்கணித்தும் சென்றுவிட்டனர்கள் நாகரங்களைத்தினாலாரும்; அல்லாஹ் அவர்களை விட்டும் தேவையற்றவளாகிவிட்டான்; மேலும் அல்லாஹ் தேவையற்றவன்; புகழ்க்குறியவன்.

7. (மரணித்த பின்னர் நிச்சயமாக உசிர் கொடுத்து) அவர்கள் எழுப்பப்படவே மாட்டார்கள் என்று நிராகரிப்போர் என்னளிக்கொண்டிருக்கின்றனர்; (நடியே) நீர் கறுவிராக: “அல்லாஹ்வை என் இரட்சகன் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக நீங்கள் எழுப்பப்படுவீர்கள்; பின்னர் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி நிச்சயமாக நீங்கள் அறிவிக்கப்படுவீர்கள்; மேலும், அவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ் வுக்கு மிகக் களிதான்தாகும்”.

8. ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும், நாம் இறக்கி வைத்தோமே அத்தகைய (இவ்வேதமாகிய) பிரகாசத்தையும் விசுவாசியுங்கள்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வின்றவற்றை நன்கு ணர்பவன்.

يَوْمَ يُجْعَلُ كُلُّ أَجْمَعِينَ ذَلِكَ يَوْمُ الْتَّغَابُونَ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِيَاكُوكَه
 وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفَّرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخَلُهُ جَنَّتِ تَبَرِّى
 مَنْ تَعْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ^٤ وَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَكْبَرُوا بِإِيمَانِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَلِدِينَ فِيهَا
 وَيُشَدِّدُ الْمَصْبِرُ^٥ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا يَأْذِنُ اللَّهُ وَمَنْ
 يُؤْمِنْ بِيَاكُوكَه يَعْدِلُ قَلْبَه وَاللَّهُ يُحِلُّ شَيْءًا عَلَيْهِ^٦ وَأَطِيعُو اللَّهَ وَ
 أَطِيعُو الرَّسُولَ فَإِنْ تُوَلِّنَمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ^٧
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ^٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 أَمْنُوا إِنَّمَا مَنْ أَذْوَاجَهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ عَدُوٌّ لَّهُمْ فَاحْذَرُوهُمْ
 وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَمِيدٌ^٩ إِنَّمَا
 أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عَنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ^{١٠} فَاقْتُلُوا
 اللَّهَ مَا مَسْتَطِعُمُ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَانْقُضُوا إِلَيْهِ الْأَنْفُسُكُمْ
 وَمَنْ يُوَقَّيْ شَهَرَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ^{١١} إِنْ
 تُقْرِضُو اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضْعِفُهُ لَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ وَاللَّهُ
 شَكُورٌ حَمِيدٌ^{١٢} عَلَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{١٣}

9. ஒன்று கூட்டப்படும் (மறுமை) நாளைக்காக உங்களை அவன் ஒன்று கூட்டும் நாளில், (கலவற்றைப்பற்றியும் அறினிக்கப்படும்) அதுதான் விசுவாசிகளுக்கு இலாபம் தரும் நாளும், காபிர் களுக்கு) நஷ்டமளிக்கும் நாளாகும்; மேலும், எவர் அல்லாஹுவை விசுவாசித்து, நந்தருமங்களையும் செய்கிறாரோ அவருடைய தீயவைகளை அவரை விட்டு நீக்குவான்; அவரை சுவனபதிகளிலும் (அல்லாஹு வாகிய) அவன் புகச்செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; நிரந்தரமாக அவற்றில் அவர்கள் (தங்கி) இருப்பவர்கள்; அது மிக்க மகத்தான வெற்றியாகும்.

10. அன்றியும், நிராகரித்து நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்கள் நாகவாசிகளே; அதில் நிரந்தரமாக அவர்கள் (தங்கி) இருப்பவர்கள் மேலும், அது மிகக்கெட்ட சேருமிடமாகும்.

11. எத்துன்பழும் அல்லாஹுவுடைய அனுமதிகொண்டே தவிர (எவரையும்) பீடிப்பதில்லை; ஆகவே, எவர் அல்லாஹுவை விசுவாசிக்கிறாரோ அவருடைய இதயத்திற்கு (அல்லாஹுவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டதை பொருந்திக் கொண்டு, பொருமையுடனிருக்க) அவன் வழிகாட்டுகிறான்; அன்றியும், அல்லாஹு ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன்.

12. மேலும், அல்லாஹுவுக்குவழிபடுக்கள்; இன்னும், (அவனுடைய) தூதருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; ஆகவே, நீங்கள் புறக்கணித்து விட்டால்நம் தூதர் மீதுள்ள கடமையெல்லாம் அவர் (தம் தூதை) தெளிவாக எத்திவைப்பது தான்.

13. அல்லாஹு – அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; ஆகவே, விசுவாசிகள் (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத் து முழுமையாக) அல்லாஹுவின் மீதே நம்பிக்கை வைக்கவும்.

14. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிச்சயமாக உங்கள் மனைவியரிலும், உங்கள் பிள்ளை களிலும் உங்களுக்கு விரோதிகள் இருக்கின்றனர்; ஆகவே, அவர்களைப் பற்றி நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும் (அவர்களில் ஏற்பட்டவற்றை) நீங்கள் மன்னித்து, அதைப்) பொருட்டப்படுத்தாதும் விட்டுவிட்டு, இன்னும், (அவர்களின் குற்றங்களை) பொருத்தருள்ளீர்களாயின், நிச்சயமாக அல்லாஹு (வும்) உங்களுடைய பாவங்களை மிக்கமன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

15. நிச்சயமாக உங்களுடைய செல்வங்களும், உங்களுடைய பிள்ளைகளும் (உங்களுக்குச்) ஒரு சோதனையோயாகும்; அல்லாஹு – அவனிடமே மகத்தான கூடி இருக்கின்றது.

16. ஆகவே, இயன்ற அளவிற்கு அல்லாஹுவை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அவனின் கட்டளைகளுக்குச்) செலியும் சாயிங்கள்; மேலும் (அவனுக்குக்) கீழ்ப்படியுங்கள்; உங்களின் நலனுக்காக (அல்லாஹுவின் வழியில் செல்வங்களைச்) செலவும் செய்யிங்கள். தன் மனதின் உலோபத் தனத்திலிருந்து எவர் காக்கப்படுகிறாரோ, அவர்கள் தாம் வெற்றி பெற்றவர்கள்.

17. அல்லாஹுவுக்கு அழகான கடனாக நீங்கள் கடன் கொடுப்பீர்களாயின், அதனை அவன் உங்களுக்கு இரட்டிப்பாக்கிவைப்பான்; இன்னும்சங்கள் குற்றங் களை மன்னித்துவிடுவான். அல்லாஹு (சொற்ப) நன்றியையும் மிக அங்கீகரிப்பவன், மிக்கச்சுகிப்பவன்.

18. (அவன்) மறைவானவற்றையும், வெளிப்படையானவற்றையும் அறிகிறவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

مَوْعِدُكُمْ لَنَا فَلَا تُؤْخِذُنَا إِذْ نَصَرْتُنَا إِنَّمَا يُعَذِّبُ
الظَّالِمِينَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ

سُبْرَانِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا

الْعِدَّةَ وَاتْقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا يُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرِجُنَّ

إِلَّا أَنْ يَأْتُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَ وَتَلَكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَسْتَعْدِدَ

حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمُوكُمْ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ بَعْدَ ذَلِكَ

أَمْ① قَدْ أَبْلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَا عُرِفَ أَوْ فَارِقُوهُنَّ

بِمَا عُرِفَ وَأَشْهِدُوا وَادْعُوا عَدِيلٌ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ

يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرَةِ وَمَنْ يَسْتَقِنَ اللَّهَ

يُجَعِّلُ لَهُ مَغْرِبًا ② وَيُرِزُقُهُ مَنْ حَيَثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَى

اللَّهِ فَهُوَ حَسِيبٌ إِنَّ اللَّهَ بِالْأَمْرِ كَمَا قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِلْعِلْمِ شَيْءًا قَدَرًا ③

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَنْ أَعْلَمُ ④ مِنَ الْجِبِيعِ مِنْ تِسَالِكُمْ إِنْ أَرَبَّتُمْ فَعَدَّتُهُنَّ

ثَلَثَةَ أَشْهُرٍ وَالْيَوْمُ لَمْ يَحْضُنْ ⑤ وَأَوْلَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعُنَ

حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَسْتَقِنَ اللَّهُ يُجَعِّلُ لَهُ مَنْ أَمْرَكَ دِيرًا ⑥ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ

أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَسْتَقِنَ اللَّهُ يَكْفُرُ عَنْهُ سِيَاسَتَهُ وَيُعَظِّمُ لَهُ أَجْرًا ⑦

அத்தியாயம் : 65
அத்தலாக் - விவாகரத்து
வசனங்கள் : 12 மதனீ ருக்ஷங்கள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).**

1. நமியே! (விசவாசிகளுக்கு நீர் கறுவீராக) நீங்கள் பெண்களை விவாகரத்து செய்ய முற்படு) வீர்களாளால், அவர்கள் இத்தா இருப்பதற்குரிய (மாத விலக்கு நீங்கி அப்பெண்கள் சுத்தமாகி தாம்பத்திய உறவின்றி இருக்கும்) சந்தர்ப்பத்தில் விவாகரத்துச் செய்யும் கள்; இத்தாவையும் களைக்கிட்டுக் கொள்ளுகின்கள்; (இவ் விஷயத்தில்) உங்கள் இரட்சகணாகிய அல்லாஹ்வையும் நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் விவாகரத்துச் செய்து) பெண்களை அவர்கள் (இருக்கும் உங்களுடைய) வீடுகளிலிருந்து (இத்தாவையை காலம் முடிவு பெறுவதற்கு முன்னால்) நீங்கள் வெளியேற்றிவிடவும் வேண்டாம்; அவர்களும் வெளியேறவேண்டாம்— பசிரங்கமான மாளக்கேடான் காரியத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்தாலன்றி; இன்னும், இவை அல்லாஹ்வின் வரம்புகளாகும்; எவர் அல்லாஹ்வுடைய வரம்புகளை மீறுவின்றாரோ, அவர் நிச்சயமாகத் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டவராவார்; அதன் பின்னர் (நீங்கள் சேர்ந்துவாழ) புதிய ஒருக்காரியத்தை அல்லாஹ் ஏற்படுத்திவிடலாம் என்பதை நீர் அறியமாட்டார்.

2. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் (இத்தாவின்) தவணையை அடைந்து(விட நெருங்கி) விட்டால் (மார்க்கத்தில்) அறியப்பட்டவாறு அவர்களை (மனைவியாகவே) நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள்; அல்லது (மார்க்கத்தில்) அறியப்பட்டவாறு அவர்களைப் பிரித்து(விட்டு) விடுங்கள். (அதற்கு) உங்களில், நீத மான் இருவரை சாட்சிகளாகவும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்; மேலும், (சாட்சி கறுபவர்களாகிய) நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்காக சரியான முறையில் சாட்சியத்தை நிலை நிறுத்துகின்கள்; (உங்களில்) யார் அல்லாஹ்வையும், மறுமை நானையும் விசவாசிக் கிள்ளா ரோ அவர் இதைக் கொண்டு நல்லுபதேசம் செய்யப்படுகிறார்; அன்றியும், எவர் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து நடக்கிறாரோ அவருக்கு (ஒவ்வொரு சங்கடத்திலிருந்தும்) வெளியேறும் வழியை அவன் ஆக்குவான்.

3. மேலும் அவர் என்னவியிராத விதத்தில் அவருக்கு வாழ்வாதாரங்களை அவன் வழங்குவான்; எவர், அல்லாஹ்வின் மீது (தன் காரியத்தை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறாரோ அவருக்கு அவனே (முற்றிலும்) போதுமானவன்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் காரியத்தை அனைத்தே தீருவான்; (ஆயினும்) அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஓர் அளவை திட்டமாக நிர்ணயம் செய்திருக்கிறான்.

4. (தலாக் சொல்லப்பட்ட மனைவியாகிய) உங்கள் பெண்களில் மாதவிடாயை விட்டு நம்பிக்கையில் துவிடிறார்களே அத்தையவர்கள் (அவர்களின் இத்தாவை கணக்கிடுவது பற்றி) நீங்கள் சந்தேகப்பட்டால் அப்போது அவர்களின் இத்தா(வின் தவணை) மூன்று மாதங்களாகும்; (அவர்களில் சிறார்களுக்கும், பருவமடையும் வயதை அடைந்தும் இதுவரையில்) மாதவிடாயே ஏற்படாதவர்களுக்கும் (இவ்வாறே இத்தாவின் தவணை மூன்று மாதங்களாகும்). இன்னும் கர்ப்பமுடையவர்கள்— அவர்களின் (இத்தாகால்) தவணையானது, அவர்களின் கர்ப்பத்தை வைத்தலை(பிரசலித்தல்வரை) ஆகும்; மேலும் எவர், அல்லாஹ்வைப்பயந்துநடக்கிறாரோ அவருக்கு அவரின் காரியத்தில் அவன் எனியதை ஆக்குவான்.

5. அது(வே) அல்லாஹ்வின் கட்டளையாகும்; அதனை உங்களின்பால் அவன் இறக்கினவைத்தான்; எவர் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து நடந்துகொள்கிறாரோ, அவனை அவருடைய தீயவைகளை விட்டும் நீக்கி, அவருக்குக் கடினமைக்கத்தான் தாகவும் (அல்லாஹ்வுக்காகிய) அவன் ஆக்குகிறான்.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنُوا مِنْ وَجْهِكُمْ وَلَا يُضَارُوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْهُمْ
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ اُولَاتٍ حَمِّلَ قَانِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعُنَ حَمْلَهُنَّ
 فَإِنْ أَرَضَعُنَ لَكُوْفَاتُهُنَّ أُبْجُورُهُنَّ وَأَتَهُوْ رَأْبِينُكُوْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَعَاسَرُنَمْ فَسَرِّصُمْ لَهُ أُخْرَىٰ لِيُنْقُذُ دُوْسَعَةً مِنْ سَعْيَهُ وَمَنْ
 قَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقٌ فَلَيُنْقُذَ مَا أَتَاهُ اللَّهُ لَا يَحْكُمُ اللَّهُ نُفَسَّالَأَمَانَتَهَا
 سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ حُسْنِي سَرًا وَكَائِنٌ مِنْ قَرِيَّةٍ عَدَتْ عَنْ أَمْرِ
 رِبِّهَا وَرَسِّلَهُ فَحَاسِبَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدَبَهَا عَدَابًا شَكِيرًا ①
 فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةً أَمْرِهَا حَسْرًا أَعْدَ اللَّهُ لَهُمْ
 عَدَابًا شَدِيدًا فَأَنْقُوْا اللَّهَ يَأْوِي إِلَيْكُوْا الْكَلَابُ هُنَّ أَمْوَأْقَدُ
 أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَسُولًا أَتَيْتُمْ عَلَيْكُمْ آيَتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
 لِتُخَرِّجَ الَّذِينَ أَمْنَوْا وَعَمِلُوا الصِّلَاةَ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى الْبُوْرَةِ وَمَنْ
 يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحَاتٍ خَلَهُ جَهَنَّمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ
 خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ② أَلَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ
 سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ طَيَّبَنَ الْأَمْرُ بِيُهُنَّ لِتَعْلَمُوْا أَنَّ
 اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ③

6. உங்களுடைய வசதிக்குத்தக்கவாறு நீங்கள் குடியிருந்து வரும் இடத்தில் (இத்தொலிலிருக்கும் பெண் களாகிய) அவர்களைக் குடியிருக்கச் செய்யுங்கள்; (அப்பெண்களிடமிருந்து ஈடாக எதையும் பெறவோ, அல்லது நிரப்பந்தமாக அவர்கள் வெளியேற்றிவிடவோ உள்ள சூழ்நிலைகளை உருவாக்கி) அவர்களுக்குத் தொடர்வை நெருக்கடியை உண்டாக்குவதற்காக அவர்களுக்குத் தொடர்வை கொடுக்காதீர்கள்; அவர்கள் கர்ப்பமுடையவர்களாகயிருந்தால், அவர்கள் பிரசவிக்கும் வரையில் அவர்களுக்குச் செலவுக்குக் கொடுத்து வாருங்கள்; (பிரசவத்தின்) பின்னர், உங்களுக்காக (குழந்தைக்கு) அவர்கள் பாலுட்டினால், அப்போது (அதற்காக) அவர்களுக்குரிய கூவியையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடும் கள்; (இதைப்பற்றி முன்னதாகவே) உங்களுக்குள் அறியப்பட்ட முறையைக்கொண்டு பேசி முடிவும் செய்து கொள்ளுங்கள்; (இதுவிஷயத்தில் தகராறுகள் உண்டாகி) நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சிரமம் அடைந்தால் (அப்பொழுது குழந்தையாகிய) அதற்கு மற்றொருத்தி பால் கொடுப்பாள்.

7. (பால் குடிச் செலவு விழுயத்தில்) வசதியுடையவர், தன்னுடைய வசதிக்கேற்ப (தாராளமாகச்) செலவு செய்யவும்; எவருக்கு அவருடைய வாழ்வாதாரங்கள் நெருக்கடியாக்கப்பட்டுள்ளதோ அவர் தமக்குஅல்லாஹ் கொடுத்ததிலிருந்து செலவு செய்யவும்; அல்லாஹ் எந்த ஆத்மாவையும் அதற்கு அவன் கொடுத்ததைத் தவிர (அதற்குமேல்) சிரமப்படுத்தமாட்டான்; கண்டத்திற்குப்பின்னர் அல்லாஹ் அடுத்து இலகுவை ஆக்குவான்.

8. எத்தனையோ ஹர்(வாசி)கள் தங்களிரட்சகளின் கட்டளைக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும் மாறுசெய்தன(ர்), ஆதலால், அவர்களை நாம் வெகு கடினமாகவே கேள்வி கணக்கு கேட்டு, அவர்களைக் கொடுரோமான வேதனையாக வேதனையும் செய்தோம்.

9. ஆகவே, அவை தன்(வரம்புமீறிய) காரியத்தின் தண்டனையைச் சுவைத்துவிட்டன; அதன் (தீய) காரியத்தின் முடிவும் (இம்மையில்) நஷ்டமாகவே இருந்தது.

10. (அன்றியும் மறுமையில்) அல்லாஹ் அவர்களுக்குச் கடினமான வேதனையை தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்; ஆகவே, விகவாசக்கொண்டோராகிய அறிவாளிகளே! அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; திட்டமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு (குர் அன் என்னும்) நல் ஹபதேத்தை இறக்கிவைத்திருக்கிறான்—

11. ஒரு நூதனரையும் உங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தான். உங்களில் எவர்! விகவாசக் கொண்டு, நல்லசெயல்களும் செய்கிறாரோ அத்தனையோரை இருள்களிலிருந்து ஒளியின் பால் அவர் வெளியேற்றிக் கொண்டுவருவதற்காக—தெளிவு படுத்தக்கூடிய அல்லாஹ்வின் வசனங்களை, உங்கள் மீது அவர் ஒதிக்காண்பிக்கிறார்; மேறும் (உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வை விகவாசித்து நற்செயலும் புரிகிறாரோ அவரைச் சுவனபதிகளில் அவன் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; அவற்றின் சீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; என்றென்றும் அவர்கள் நிரந்தரமாக அவற்றில் (தங்கி) இருப்பவர்கள்; திட்டமாக அல்லாஹ் அவருக்குரிய உணவை அழுகாவதாக ஆக்கிவிட்டான்.

12. அல்லாஹ்—அவன் எத்தனையவெளன்றால் ஏழு வாளங்களையும், அவைகளைப் போல் (என்னவிக்கையில்) பூமியையும் படைத்தான்; அவைகளுக்கிடையில் (அன்றாடம் நடந்தேறும் காரியங்கள் பற்றி) கட்டளைகள் இறங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொருபொருளின் மீதும் மிக ஆற்றலுடையவன் என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (தன்) அறிவால்ஒவ்வொருபொருளையும் திட்டமாகச் சூழ்ந்தறிந்து கொண்டிருக்கின்றான் என்பதையும் (விகவாசிகளே) நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக (இவ்வாறு விளக்குகிறான்).

وَرَكْنُ الْمُتَّقِيَّةِ اعْتَدْتُكَ أَقْرَبْتُكَ لِرَوْحِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَمْ يُحِرِّمْ مَا أَحَلَ اللَّهُ لَكَ تَبَتَّغُ مَرْضَاتَ

أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفْوٌ رَّحِيمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لِكُوْتَحْلَةَ

إِيمَانَكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَسُكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذَا سَرَّ

النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَاتَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ

اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَاتَهَا بِهِ

قَالَتْ مَنْ أَنْذَاكَ هَذَا قَالَ بَنَانِي الْعَلِيمُ الْجَبِيرُ ③ إِنْ تَتَوَيَّ

إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظَهَرَ أَعْلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ

هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَاحِرُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ

ظَهِيرٌ ④ عَسَى رَبُّهُ أَنْ كَلَقَنْ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا

مَنْكُنَ مُسِلِّمَتِ مُؤْمِنَتِ قِنْثِتِ شَبِّدَتِ عَبْدَاتِ سَبِّحَتِ

شَبِّدَتِ وَابْكَارًا ⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَّا نُفَسْكُمْ وَاهْلِيْكُمْ

نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجَارَةُ عَلَيْهَا مَلِكَةُ غَلَاظَ شَدَادٌ

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمْرَهُ وَلَا يَفْعَلُونَ مَا يُمْرُونَ ⑥

அத்தஹ்ரீம் : 66
அத்தஹ்ரீம் – விலக்கிக் கொள்ளுதல்
வரணக்கள் : 12 மதன் ருக்மிகள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரம் அண்புடை யேன்
அஸ்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).**

1. நபியே! உம் முடைய மனைவியரின் திருப்தியை நீர் தேடியவராக அல்லாஹ் உமக்கு ஆகுமாக்கிவைத்ததை நீர் ஏன் (சத்தியம் செய்து ஹராம் என்று) விலக்கிக் கொண்டார்? மேலும், அஸ்லாஹ் மிக்க மனைவிக்கிறவன்; பிக்கதிருப்புடையவன்.

2. உங்களுடைய சத்தியங்களை (அதனால் தடுக்கப்பட்டவற்றை மீண்டும் ஆகுமாக்கிக் கொள்ள) முறித துவிடுவதை நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். மேலும், அல்லாஹ் தான் உங்களுடைய பாதுகாவலன்; இன்னும், அவன்தான் (யாவற்றையும்) நன்கறிசிறவன்; நீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

3. மேலும் நமி, தன்னுடைய மனைவியரில் சிலர்பால் ஒரு விவுயத்தை ரக்கியமாகக் கூறியதை (நினைவு கூர்க) பின்னர், (அம்மனைவியாள்)வர் அதனை (நபியின் மற்றொருமனைவிக்கு) அறிவித்து, அதனை அல்லாஹ் (நபியாகிய) அவருக்கு வெளியாக்கி வைத்தபோது அவர் அதில் சிலவற்றை (அம்மனைவிக்கு) அறிவித்து, சிலவற்றை (அறிவிக்காது) புறக்களித்துவிட்டார்; பின்னர், அவர் அவருடைய மனைவி)க்குத்தை அறிவித்தபோது, "இதனை உங்களுக்கு அறிவித்தவர் யார்?" என அவர் (அந்த மனைவி) கேட்டார். அதற்கு அவர், "(யாவற்றையும்) நன் கறிந்தோன், நன்குள்ளந்தோன் (ஆசிய அல்லாஹ் அதனை) என்கதறிவித்தான்" என்று கூறினார்.

4. (நபியுடைய மனைவியராகிய) நீங்கள் இருவரும் உங்கள் குற்றங்களுக்காக) பச்சாதாபப்பட்டு (தவ்பாச் செய்து) அஸ்லாஹ் வின்பால் மீண்டால், (அது உங்களுக்கு நன்மையாகும்; இது ஏனென்றால்) உங்கள் இருவரின் இதயங்கள் (உண்மையிலிருந்து) சாய்ந்துவிட்டன; ஆகவே, நீங்களிருவரும் (நபியாகிய) அவருக்கு விரோதமாக (இருவருக்கொருவர் உதவிசெய்ய) ஒன்று சேர்ந்தால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் (நபியாகிய) அவருக்கு காப்பாளன்; தீப்பரிழும் விசுவாசி களிலுள்ள நல்லடியார்களும், (அவருக்கு உதவியாளர்களாக இருப்பார்கள்) அன்றியும், அதன் பின்னர் (அவருக்கு மற்ற) மலக்குகளும் உதவியாளர்களாவன்.

5. (நம் நபியாகிய) அவர், உங்களை "தலாக்" கூறி (விலக்கி) விட்டால், உங்களை விடச் சிறந்த முஸ்லிம்களான், விசுவாசிகளான் (அல்லாஹ் விடக்குப் பயந்து) சீழ்ப்படிந்து நடப்பவர்களான், (பாவத்தைவிட்டு விலகி) தவ்பாச் செய்பவர்களான், வணங்கக் கூடியவர்களான், நோன்பு நோற்கக் கூடியவர்களான், கன்னிமை கழிந்தவர்களான், கன்னியர்களான் இத்தகையோரை (உங்களுக்குப் பசரமாக) அவருடைய இரட்சகள் அவருக்கு மனைவியராக மாற்றித்தரப்போதுமானவன்.

6. விசுவாசிகளே! நீங்கள் உங்களையும் உங்கள் குடும்பத்தினரையும் (நரக) நெருப்பைவிட்டும் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள்; அதன் எரிபொருள் மனிதர்களும், கல்லுமாகும்; அதில் (குணத்தால்) கடின சித்தமுடைய (தோற்றந்தாலும், அமைப்பாலும்) பலசாலைகளான மலக்குகள் உள்ளனர்; அல்லாஹ் விற்கு – அவன் அவர்களை ஏலிய வற்றில் அவர்கள் மாறுசெய்யமாட்டார்கள். (இரட்சகணிடமிருந்து) அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்படுவதைச் செய்வார்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا تَعْتَذِرُوا يَوْمَ الْآيَةِ إِذَا مُهَاجِرُونَ مَا لَكُمْ مِنْ
 تَعْمَلُونَ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تُوْبَةً نَصْوَادَ
 عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ وَيُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَعْرِضُ
 مِنْ قَبْطِهَا الْأَنْهَارُ وَلَا يُخْزِنِي اللَّهُ الَّذِي وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا تُوْلِنَا
 نُورُنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِي جَاهَدَ
 الْكُفَّارَ وَالْمُتَّفِقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ وَمَا وَلَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
 الْمُصِيرُ ﴿٣﴾ خَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْمَرْأَتُ نُوْحَرَةٌ
 امْرَأَتُ لُوطٍ كَانَتْ أَحَدَتْ عَبْدَيْنَ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ
 فَخَانَتْهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَ عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقَيْلَ ادْخَلَ النَّارَ
 مَعَ الدَّخِيلِينَ ﴿٤﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ
 فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّي ابْنِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجَنِي مِنْ
 فِرْعَوْنَ وَعَمَّلَهُ وَنَجَنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّلِيمِينَ ﴿٥﴾ وَمَرِيمَ
 ابْنَتَ عِمْرَنَ الَّتِي أَحْصَنَتْ قَرْجَهَا فَنَفَخْتَ أَفِيكُهُ مِنْ رُوْحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِحَكْمَتِ رَبِّهَا وَكَتَبْهُ وَكَانَتْ مِنَ الْقَنْتِينَ ﴿٦﴾

7. "நிராகரித்துவிட்டோரே! (நீங்கள் மறுத்துக்கொண்டிருந்த மறுமை நாளான) இன்றையத்தினம் நீங்கள் (வீணை) புகல் கூறாதீர்கள்; நீங்கள் கூவி கொடுக்கப்படுவதெல்லாம், நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்தவைகளுக்குத்தான்" (என்று கூறப்படும்).

8. விசுவாசிகளே! கலப்பற்ற தவ்பாவாக (தூய மனத்துடன் பாவத்திலிருந்து விலகி) அல்லாஹ் வின்பால் நீங்கள் தவ்பாச் செய்யுங்கள்; (அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால் தன்னுடைய) நவியையும், அவருடன் விசுவாகங்கொண்டவர்களையும் அல்லாஹ் இழிவுபடுத்தாத நாளில், உங்கள் இரட்சகன் உங்கள் பாவங்களை உங்களைவிட்டுப் போக்கி (மன்னித்து)ச் சுவன்பதிகளிலும் உங்களை பிரவேசிக்கச் செய்யப் போதுமானவன்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிக் கொண்டிருக்கும் (அந்நாளில்) அவர்களுடைய பிரகாசம் அவர்களுக்கு முன்னும், அவர்களுடைய வலப்புறங்களிலும் விரைந்து (சென்று) கொண்டிருக்கும்; அவர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கு எங்களுடைய பிரகாசத்தை (அணையாது) நீபரிபூரணமாக்கி வைப்பாயாக! எங்களுக்கு மன்னிப்பையும் அருள்வாயாகி நிச்சயமாக நீ, ஓவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்" என்று(பிரார்த்தனை செய்து)கூறுவார்கள்.

9. நபியே! நிராகரிப்போருடனும், (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளுடனும் யுத்தம் புரிவிராக! அவர்கள் விவேயத்தில்நீர் கடுமையாகவே இருப்பிராக! அவர்கள் தங்குமிடம் நரகத்தான்; சேருமிடத்திலும் அது மிக்க ஆற்றலுடையவன்" என்று(பிரார்த்தனை செய்து)கூறுவார்கள்.

10. நிராகரிப்போருக்கு, (நபி) நூலூடைய மனைவியையும், (நபி) ஹாத்துடைய மனைவியையும் அல்லாஹ் உதாரணமாகக்கூறுகிறான்; அவ்விருவரும் நமது நல்லடியார்களில் உள்ள இரு நல்லடியாருக்குக்கீழ் (மனைவியராக) இருந்தனர்; பின்னர் அவ்விருவரும் (தங்கள் கணவர்களான) அவ்விருவருக்கும் துரோகம் செய்தனர்; ஆகவே(தம் மனைவியரான), அவர்களிருவரை விட்டும் அல்லாஹ்வுடைய வேதனையிலிருந்து ஏதையும் (நபிகளாகிய) அவ்விருவராவும் தடுக்கமுடியவில்லை; (இவர்கள் துரோகம் செய்ததன் காரணமாக, இவர்களிடம்) நரக நெருப்பில் நுழைவோர்களுடன் நீங்களிருவரும் நுழைந்துகொள்ளுங்கள்" என்று கூறப்பட்டது.

11. விசுவாசங் கொண்டோருக்கு, "பிர அவ்னுடைய மனைவியை உதாரணமாக அல்லாஹ் கூறுகிறான்; (பிபிர அவ்னுடைய அக்கிரமங்களைச் சுகிக்காமல் தன் இரட்சகனிடம்)" என் இரட்சகனே சொர்க்கத்தில் உள்ளிடத்தில் எனக்கு ஒரு விட்டைக் கட்டுவாயாக! பிபிர அவ்னை விட்டும், அவனுடைய செயலை விட்டும் என்னைக் காப்பாற்றுவாயான அன்றியும் அந்தியாயக்காரர்களான கூட்டத்தாரை விட்டும் நீ என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக!" என்று(பிரார்த்தனை செய்து) அவர்களியதை(நினைவு கூர்விராக!).

12. இன்னும் இம்ராணுடைய மகள் மர்யமையும் (விசுவாசிகளுக்கு உதாரணமாக அல்லாஹ் கூறுகிறான்.) அவர் தன்னுடைய மர் மஸ் தான்தைக்கற்பை)க் காத்துக்கொண்டார்; ஆகவே, நம்முடைய ஞானிலிருந்து அதில் ஊதினோம்; அவர் தன் இரட்சகனின் வார்த்தைகளையும், அவனின் வேதங்களையும் உண்மையாக்கி வைத்தார்; முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களில் உள்ளவராகவும் அவர் இருந்தார்.

سُبْرَةِ الْمُكَبَّرِ هُنَّ أَقْفَافُهُنَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 تَبَرَّكَ الَّذِي بَيَّنَ لِلْمُلْكِ نَوْهًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ① إِلَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُو كُمْ أَحْسَنَ
 عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ② إِلَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا
 مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوِيتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ
 تَرَى مِنْ فُطُورٍ ③ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتِينِ يَنْقُلِبُ إِلَيْكَ
 الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ④ وَلَقَدْ زَيَّنَ السَّمَاءَ الدُّبُيُّ
 بِمَصَابِيحِهِ وَجَعَلَنَّهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِينَ وَأَعْتَدَنَا لَهُمْ
 عَذَابَ السَّعِيرِ ⑤ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمْ
 وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑥ إِذَا أَقْوَافِيهَا سَمُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ
 تَفُورُ ⑦ تَحَادِثُ مِنَ الْغَيْظِ كُلُّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَالَهُمْ
 خَزَنَتِهَا الْحَمَيْرَ تَلْمُذُنَدِيرُ ⑧ قَالُوا بَلِي قَدْ جَاءَنَا نَدِيرَهُ فَلَدَبَنَا
 وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ⑨
 وَقَالُوا أَتُوكُمْ نَاسَمَهُ أَوْ تَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑩

அத்தியாயம் : 67

அல் முல்க் – ஆட்சி

வசனங்கள் : 30 மக்கீ ருக்ஷங்கள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையேன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).**

1. எவ்வது கரத்தில் (இம்மைமறுமையில் வானம் மற்றும் பூமியின்) ஆட்சி இருக்கின்றதோ, அவன் மிகக்பாக்கிய முடையவன்; இன்னும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

2. அவன் எத்தனையவனங்றால், உங்களில் எவர் செயலால் மிகக் அழகானவர் என்று உங்களை அவன் சோதிப்பதற்காக மரணத்தையும், ஜீவியத்தையும் அவன் படைத்திருக்கின்றான்; அவனே (யாவற்றையும்) மினக்தவன்; மிகக்மன்னிக்கிறவன்.

3. அவன் எத்தனையவனங்றால், ஏழு வானங்களை அடுக்குக்காகப் படைத்தான்; (மனிதனே!) அர்ராஹுமானுடைய படைப்பில் நீயாதோரு முரண்பாட்டையும் காணமாட்டாய்; ஆகவே, பார்வையை மீட்டிப்பார்! (அதில்) பிளவுகளை நீக்காண்சிறாயா?

4. பின்னும் இருமுறை உள் பார்வையை மீட்டிப்பார்; (எக்குறையையும் காணாது) அப்பார்வை இழிவடைந்ததாக அது களைப்புற்று உள்ளிடம் திரும்பிவரும்.

5. மேலும், நிச்சயமாக நாம் (பூமிக்குச்) சமீபமான வானத்தை (நட்சத்திரங்களால் ஆன) விளக்குகளைச் சொன்னுடைய கொள்கூடு அலங்கரித்திருக்கின்றோம்; இன்னும், அவைகளை வைத்தான்களுக்கு ஏறியப்படுவெள்ளாகவும் நாம் அமைத்தோம்; அவர்களுக்கு நரக நெருப்பின் வேதனையையும் நாம் தயார் செய்துவைத்திருக்கின்றோம்.

6. இன்னும், தங்கள் இரட்சகளை நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தனையோருக்கு நரக வேதனையுண்டு; அது திரும்பிச்சேருமிடத்தில் மிகவும் கெட்டது.

7. அதில் அவர்கள் தூக்கிப் போடப்பட்டால், அதுவோ கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் (கழுதையின் சப்தத்தைப் போல்) அருவருப்பான சப்தம் அதற்கிருப்பதை அவர்கள் கேட்பார்கள்.

8. (நிராகரிப்போரின் மீதுள்ள) கடுக்கோபத்தால் வெடித்துவிட அது சமிபித்துவிடும்; அதில் ஒரு கூட்டத்தினரைப்போடப்படும் பொழுதெல்லாம், அதன் காவலர்கள் அவர்களிடம், "இது பற்றி அச்சமூட்டி எச்சரிக்கின்றவர் உங்களிடம் வரவில்லையா?" என்று கேட்பார்கள்.

9. அ(தற்க)வர்கள், "மெய்தான்! அச்சமூட்டி எச்சரிக்கின்றவர் நிச்சயமாக எங்களிடம் வந்தார்; பின்னர் நாங்கள் (அவரைப்) பொய்யாக்கி அல்லாஹ் எதையும் (மீது) இறக்கி வைக்கவில்லை; நீங்கள் பெரும்வழிகேட்டில்லாமல் (வேறு) இல்லை என்று நாங்கள் கூறினோம்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

10. (அவர் உபதேசத்தை) "நாங்கள் சென்றிருந்தோ, அல்லது (அவைகளை) நாங்கள் விளங்கியோ இருந்திருந்தால், நாங்கள் நரகவாசிகளில் ஆயிரிருக்கமாட்டோம்" என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لَا صَبَبَ السَّيِّدُونَ^{١٠} إِنَّ الَّذِينَ
 يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَيْرٌ^{١١} وَأَسْرَوْا
 قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلَيْهِ بِذَنَاتِ الصُّدُورِ^{١٢} الَّذِي لَا يَعْلَمُ
 مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْعَجِيزُ^{١٣} هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 الْأَرْضَ ذَلِيلًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَلَا يَوْمًا مِنْ رِزْقَهُ وَالْيَوْمِ
 النَّشُورُ^{١٤} إِنَّمَا تَنْهَىٰكُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ
 الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ^{١٥} إِنَّمَا تَنْهَىٰكُمْ مِنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ
 يُرِسلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسْتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرُ^{١٦} وَلَقَدْ
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيْكَفَ كَانَ نَذِيرٌ^{١٧} أَوْ لَعِرْوَا
 إِلَى الظَّاهِرِ فَوْهُمْ صَفَّتُ وَيَقِيمُونَ مَا يُسْكِنُونَ إِلَّا الرَّحْمَنُ
 إِنَّهُ بِحُلْلِ شَيْءٍ بَصِيرٌ^{١٨} أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جَنْدُكُمْ
 يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفَّارَ وَنَّ الْأَلْفَيْ غُرُورٌ^{١٩}
 أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوًا
 فِي وُعْتَبَيْ وَنُفُورٌ^{٢٠} أَفَمَنْ يَمْشِي مُحْكَمًا عَلَى وَجْهِهِ
 أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صَرَاطٍ مُسْتَقِيًّا^{٢١}

11. எனவே, (இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம்) அவர்கள் தங்கள் பாவத்தை ஒப்புக் கொண்டு விடுவின்றனர்; ஆகவே, நரகவாசிகளுக்கு (அல்லாஹ்லின் அருள்) தூரமே.
12. நிச்சயமாக (தங்கள் இரட்சக்ஞைப் பார்க்காதிருந்தும்) மறைவில் தங்கள் இரட்சக்ஞைப் பயப்படுகிறார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், பெருங்கூலியிழுண்டு.
13. மேலும், (மனிதர்களே) நீங்கள் உங்கள் கூறினால் இருக்கியமாக ஆக்குங்கள்; அல்லது அதை (சப்தமிட்டு) பகிரங்கமாக ஆக்குங்கள்; (யாவற்றையும் அல்லாஹ் நன்களிற்கு நீங்கள் வான்; ஏனென்றால்,) நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலிருந்து வர்த்தி நன்கறியக்கூடியவன்.
14. (யாவையும்) படைத்தவன், அவனோ நுட்பமான(அறிவுடைய)வணாக, யாவையும் நன்குணர்வங்களாக இருக்க(நெஞ்சங்களில் உள்ளவற்றை) அவன் அறியமாட்டானா?
15. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்கு பூமியை (வாழ்வதற்கு) எனிதானதாக அவன் ஆக்கிவைத்தான். ஆகவே, அதன் பல பாகங்களில் சென்று, அவன் (உங்களுக்கு அளித்திருக்கும்) உணவிலிருந்து உண்ணுங்கள்; (உங்களுடைய மன்னாறைகளிலிருந்து) உயிர்பெற்றெழுதல் அவன்பாலே இருக்கிறது.
16. வானத்திலிருப்பவன், உங்களை பூமியில் அழுந்தசெய்துவிடுவான் என்பதிலிருந்து நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? (பூமியாகிய) அது அந்நேரத்தில் நடந்தும்.
17. அல்லது வானத்திலிருப்பவன், உங்கள் மீது கல்மாரியை அவன் அனுப்பிவைப்பான் என்பதிலிருந்து நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? அவ்வாறாயின், எச்சரிக்கை (செய்யப்பட்டவேதனை) எவ்வாறிருக்கும் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளீர்கள்.
18. மேலும், அவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அவர்கள் (இவர்களைப் போலவே நம் வசனங்களைப்) பொய்யாக்கி (நிராகரித்து)க் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் (அவர்களை அழிப்பது கொண்டு) என்னுடைய மறுப்பு எவ்வாறிருந்தது?
19. இறக்கைகளை விரித்துக்கொண்டும், மடித்துக் கொண்டும் அவர்களுக்கு மேல் (ஆகாயத்தில் அளியளியாகப் பறக்கும்) பட்சிகளை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா? அர்ரஹ்மானைத்தவிர, (மற்றெவரும்) அவைகளை (ஆகாயத்தில்)தடுத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை நிச்சயமாக அவன், ஒவ்வொரு பொருளையும் பார்க்கக்கூடியவன்.
20. அர்ரஹ்மானையன்றி உங்களுக்குப் படையாக உள்ள இத்தகையவனா?— அவன் உங்களுக்கு உதவி செய்வான். நிராகரிப்போர் ஏமாற்றத்தில்லை (வேறு) இல்லை.
21. (ரஹ்மானாகிய அவன் அளித்துவரும்) அவனுடைய ரித்தை (அருள் விஸ்தீரணத்தை) அவன் தடுத்துக் கொண்டால், (உங்களுக்கு எதிராக உள்ள இவனா? அவனுக்கு எதிராக) உங்களுக்கு ரித்தை அளிப்பான்? ஆன்று, இவர்கள் பெருமையடிப்பதிலும், (சத்தியத்தை) வெறுப்பதிலேயுமே மூழ்கிக்கிடக்கின்றனர்.
22. தன் முகத்தின் மீது முகங்குப்புற விழுந்து செல்பவன் மிக்க நேரான வழியில் இருக்கின்றானா? அல்லது நேரான பாதையில் சீராக நடப்பவனா?

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَ
 الْأَفْئِدَةَ طَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَ أَكْمَنَ فِي
 الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا
 نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةَ سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَقِيلَ هُنَّا الَّذِي كُنْتُمُ بِهِ تَدَّعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 إِنْ أَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيْ أَوْ رَحْمَنَاهُمْ فَمَنْ يُحِيرُ الْكُفَّارِ
 مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ امْتَابِهِ وَعَلَيْهِ
 تَوَكِّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٌ ۝ قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَهُمْ مَأْوَاهُ كُمْ عُوْرَافَهُمْ يَأْتِيْكُمْ بِمَا إِمْمَانُ
 مَعِينٍ ۝

سَيِّئَتْ الْفَتْحَةُ لِمَنْ شَتَّتَ وَجْهَهُنَّ فَيَأْتُهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 نَ وَالْقَلْمَ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ لِمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
 بِمَجْوِنِ ۝ وَإِنَّ لَكَ لِأَجْرٍ أَغْيُرَ مُمْتَنِ ۝ وَإِنَّكَ
 لَعَلِيْ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ فَسَبِّحْرُ وَيُصْرُونَ ۝ بِأَيْكُمُ الْمُفْتَوْنُ ۝

23. (நபியே) நீர் கூறுவீராக (ரஹுமானாகிய) அவன் எத்தகையவளென்றால், உங்களை அவன் (ஆர்ப்பமாக) உற்பத்தி செய்து உங்களுக்குச் செவிப்புவளையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் அவன் ஆக்கினான்; (இத்து பேரருட்களைச் செய்த அவனுக்கு) நீங்கள் வெகு சொற்பமாகவென்றால் கெலுத்துகிறீர்கள்.

24. (நபியே) நீர் கூறுவீராக அவன் எத்தகையவளென்றால், பூமியில் (பல பாகங்களிலும்) உங்களை அவன் பரவச் செய்திருக்கின்றான் (மறுமையில்) அவன் பக்கமேநிங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள்.

25. மேலும், (மறுமை நானைப்பற்றி) "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இந்த வாக்கு எப்பொழுது(வரும்)?" என்று கேட்கின்றார்கள்.

26. (அதற்கு நபியே) நீர் கூறுவீராக "நீச்சயமாக (அது பற்றிய) அறிவெல்லாம் அல்லாற்றிடத்தில் உள்ளது; அன்றியும், நீச்சயமாக நானோ (அனைத்துப்பற்றி) தெளிவாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யவன்தான்."

27. (வாக்களிக்கப்பட்டதான்) அதனை (அவர்களுக்குச் சம்பமாக அவர்கள் பார்த்து விடும்போது அந்திராகிறதோருடைய முகங்கள் வெதனையால் (பேதவித்துக்) செட்டுவிடும்; அன்றியும், (அவர்களிடம்) "நீங்கள்" (எப்பொழுது வருமென்று அவசரமாகத் தேடிக் கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகையது இதுதான்" என்று கூறப்படும்.

28. "என்னையும், என்னுடன் இருப்பவர்களையும் அல்லாற் அழித்து விட்டாலும், அல்லது அவன் எங்களுக்கு அருள் செய்து விட்டாலும், தன்புறுத் தும் வெதனையிலிருந்து நிராகரிப்போரைக் காப்பாற்றுவார் யார்?" என்பதை எளக்குத் தெரிவியுங்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக:

29. "அவன் தான் ரஜுமான்; அவனையே நாங்கள் விசுவாசித்திருக்கின்றோம்; (எங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் பிரதே நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கிறோம்; ஆகவே, தெளிவான வழிகேட்டிலிருப்பவர் யாரென்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

30. "உங்களுடைய தன்னீர் (நீங்கள் பெறமுடியாதவாறு) பூமியினுள் (இழுக்கப்பட்டு வெகு ஆழத்தில்) சென்றுவிட்டால், பொஸ்விழும் நீரை உங்களுக்குக் கொண்டுவருபவன் யார்? என்னக்குத் தெரிவியுங்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக:

அத்தியாயம் : 68

அல் கலம் – எழுதுகோல்

வசனங்கள் : 52 மக்கீ ருகூங்கள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாற்றின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).**

1. நூள்; எழுதுகோலின்மீதும், (அதன்மூலம்) அவர்கள் எழுதுகிறவற்றின்மீதும் சத்தியமாக,
2. (நபியே) உமதிரட்சக்கிள் அருளாள் நீர் பைத்தியக்காரர் அல்லவர்.
3. மேலும், நீச்சயமாக உமக்கு முடிவுறாத கூலி இருக்கின்றது.
4. (நபியே) நீரும் பார்ப்பரீ; அவர்களும் பார்ப்பார்கள்;
5. நீரும் பார்ப்பரீ; அவர்களும் பார்ப்பார்கள்;
6. (இருசாராராகிய) உங்களில் எவர் (பைத்தியமென்றும் நோயால்) சோதனைக் குள்ளாக்கப்பட்டவர் என்பதை-

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
 بِالْمُهَتَّدِينَ ④ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑤ وَدُّولَوْتُهُنَّ
 فِي دُهْنُونَ ⑥ وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَافِ مَهْمِينَ ⑦ هَمَّازِ مَشَائِعِ
 سَمِيمِهِ ⑧ مَسَائِعِ الْخَيْرِ مُعْتَدِ أَشِيمِ ⑨ عُتْلَى بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمِ ⑩
 أَنْ كَانَ ذَامِلٌ وَبَنِينَ ⑪ إِذَا شَتَّلَ عَلَيْهِ اِيْتَنَا قَالَ
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑫ سَنَسِمُهُ عَلَى الْحُرُوطِ ⑬ إِنَّا بَلَوْنُهُمْ كَمَا
 بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ⑭ إِذَا قَسَوَ الْيَصْرِ مِنْهَا مُصِيحِينَ ⑮ وَلَا
 يَسْتَنْتَوْنَ ⑯ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَاهِونَ ⑰
 فَاصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ⑱ فَتَنَادُوا مُصِيحِينَ ⑲ إِنْ أَعْدُ وَاعْلَى
 حَرْثُكُوْنَ لَكُنُوكُوْ صَرِيمِينَ ⑳ فَانْظَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَّونَ ㉑
 أَنْ لَايَدْ خَلَنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مُسْكِينُونَ ㉒ وَغَدَوْ اَعْلَى حَرْدِ
 قُدَارِينَ ㉓ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَائِلُونَ ㉔ بَلْ نَحْنُ
 مَحْرُومُونَ ㉕ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَا تُسْتَحِنُونَ ㉖
 قَالُوا سَبِّحْنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا أَنْتَ أَظْلَمُ ㉗ فَاقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَلَاؤْمُونَ ㉘ قَالُوا يَا يُوْيِنَانَا إِنَّا كُنَّا طَغِيْنَ ㉙

7. நிச்சயமாக உமதிர்த்தகள், அவன் வழியைவிட்டுத் தவறியவர் யார் என்பதை அவனே மிக அறிந்தவன். (அதுபோலவே) நேர் வழி அடைந்தோரையும் அவனே மிக அறிந்தவன்.
8. ஆகவே, (நமியே உம்மைப்) பொய்யாக்க்கூடியவர் களுக்கு நீர் கீழ்ப்படியாதீர்.
9. (அவர்களின் வணக்க வழிபாடுகளில் சலுகை அளித்து) நீர் தளர்த்தினால் (உமக்கு) அவர்களும் தளர்ந்து செல்வதை விரும்புவின்றனர்.
10. இழிந்தவனாக, அதிகமாக சத்தியம்செய்யக் கூடிய ஒவ்வொருவனுக்கும் நீர் கீழ்ப்படியாதீர்.
11. (அவன் மனிதர்களின் தன்மானங்களில்) குறைபேசித்திரிபவன், கோள் சொல்லிக் கொண்டு நடப்பவன்.
12. நன்மையானவற்றை அதிகமாகத் தடுத்துக்கொண்டிருப்பவன்; வரம்பு மீறியவன்; பாவம்செய்யவன்.
13. முரட்டுச் சபாவழுமுடையவன்; அதற்குப் பிறகு (தந்தை பெயர் தெரியா) இழி பிறப்புமுடையவன்.
14. (இதன்மையுடையவன்) செல்வமும், ஆஸ்மக்களும் உடையவனாக அவளிருக்கிறான் என்பதால் (அவனுக்கு நீர் கீழ்ப்படியாதீர்)
15. நம் வசங்கள் அவன் மீது ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், ("இது) முன்னோர்களின் கட்டுக் கதைகள்" என்று அவன் கூறுகின்றான்.
16. அவனுடையமூக்கிள் மீது நாம் ஓர் அடையாளமிடுவோம்.
17. நிச்சயமாக நாம் (யமன் நாட்டிலுள்ள "என் ஆவை அடுத்துள்ள ஊர்வாசிகளில்) அத்தோட்டத்திற்குரியவர்களைச் சோதித்தவாரே (மக்கத்து காப்பிர்களான்) அவர்களை நாம் சோதித்தோம்; (அத்தோட்டத்திற்குரிய வர்களான்) அவர்கள் அதனை அதிகாலையில் சென்று அறுத்துவிடுவோமென்று சத்தியம் செய்தசமயத்தில்,
18. ("இன்ஷா அல்லாஹ்") அல்லாஹ் நாட்டினால் என்று அவர்கள் கூறவில்லை.
19. ஆகவே, அவர்கள் நூக்கிக்கொண்டிருக்குச் சும் இரட்சகனிடமிருந்து சுற்றுக் கூடிய நெறுப்பான்)து அதன் மீது கற்றி (அழித்து) விட்டது.
20. அத்தோட்டமான)து, சுறுத்தசாம்பல் போலாகிவிட்டது.
21. எனவே, (அதனை அறியாது) காலைப்பொழுதை அவர்கள் அடைந்த சமயம் ஒருவரையொருவர் அழைத்தனர்:
22. ("உங்கள் விளைக்கலை) நீங்கள் அறுப்பவர்களாக இருந்தால், (அதனை அறுவடை செய்ய) உங்கள் தோட்டத்திற்கு அதிகாலையில் வாருங்கள்" (என்றும் கூறுகிக்கொண்டார்கள்)
23. ஆகவே, அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் மெதுவாகப் பேசிக்கொண்டு சென்றனர்.
24. இன்றைத்தினம் (யாசகம் கேட்டு வரக்கூடிய) எந்த ஒரு ஏழையும் அத்தோட்டத்தில் நிச்சயமாக நுழைய்க்கூடாது என (மெதுவாக பேசிக்கொண்டனர்).
25. அதிகாலையில் (ஏழைகள் எதையும் பெறாதவாறு) தடுத்துவிடுவதன்மீது ஆற்றலுடையவர்களாக (தங்களை என்னிக்கொண்டு) சென்றார்கள்.
26. (அங்குசென்று, அழிந்து விட்ட நிலையில்) அதனை அவர்கள் பார்த்தபோது (இது நம்முடையதல்ல) "நிச்சயமாக நாம் வழி தவறி விட்டவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.
27. (பின்னர் அதனைத் தங்களுடையது தான் என அறிந்து,) இல்லை! நாம் தடுக்கப்பட்டு (பாக்கியமற்றவர்களாகி) விட்டவர்கள் (என்று கூறினார்கள்)
28. அவர்களிலுள்ள மிகுந்த நடுஞ்செல்லயாளர் ஒருவர் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹுவுடை) துதி செய்திருக்கவேண்டாமா?" என்று நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா?" என்று கூறினார்.
29. (அதற்கவர்கள் "எங்கள் இரட்சகள் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நிச்சயமாக நாங்கள் தாம் அநியாக்காரர்களாகிவிட்டோம்" என்று கூறினார்.
30. பின்னர், அவர்களில் திலர் திலவின் மீது நிந்தனை கூறியவர்களாக முன்னோக்கினர்.
31. "எங்களுடைய கேடே! நிச்சயமாக நாங்கள் வரம்பை மீறியவர்களாகிவிட்டோம்" என்று கூறினார்.

عَسَى رَبِّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِذَا أَلِمَّا بِنَا رَغْبَوْنَ ③
 كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعْنَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْكَانُوا
 يَعْلَمُونَ ④ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ النَّعِيْمُ
 أَفَنْجَعَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ⑤ مَا الْكُفَّارُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
 أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ⑥ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَعْبُرُونَ ⑦
 أَمْ لَكُمْ آيَمَانٌ عَلَيْنَا بِالْغَةٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ
 لَمَّا تَحْكُمُونَ ⑧ سَلَّهُمْ أَيْهُمْ بِذَلِكَ زَعِيلُوكَ ⑨ أَمْ لَأُمُّ شَرَكَ أَوْ
 فَلَيَأْتُو بِشَرَكَ أَيْهُمْ إِنْ كَانُوا صَدِيقِينَ ⑩ يَوْمَ يُكَسَّفُ
 عَنْ سَاقٍ وَّ يُدْعَ عَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ⑪
 خَائِشَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذَلَّةٌ وَّ قَدْ كَانُوا يُدْعَ عَوْنَ
 إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَّمُونَ ⑫ فَدَرَنِي وَمَنْ يَكِيدُ بِهِنَا
 الْحَدِيثُ سَنَسْتَدِرُ جَهَنَّمَ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ⑬ وَأَمْلِي
 لَهُمْ إِنَّ كَيْدُ مَتَّيْنَ ⑭ أَمْ سَلَّهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرِمٍ
 مُشْقَلُونَ ⑮ أَمْ عِنْدَهُمْ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ⑯ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ
 رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحَوْنَ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ⑰

32. எங்கள் இரட்சகன் இனதவிட மேலானதை எங்களுக்கு மாற்றித் தரக்கூடும்; நிச்சயமாகநாங்கள் இரட்சகனின் பக்கமே(அவன்து அருளை) ஆசிக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம்(என்றும் கூறினார்கள்).

33. (நபியே) இவ்வாறே வேதனை(அல்லாஹ் நாடியவர்களை வந்தடையும்); மேலும், அவர்கள் அறிந்தவர்களாக இருப்பார்களானால் திட்டமாகமறுமையின் வேதனை மிகப் பெரிதாகும்.

34. நிச்சயமாக, பயபக்தியடையோருக்குத் தங்கள் இரட்சகனிடத்தில் அருட்கொடை களுடைய சுவனங்களுண்டு.

35. முஸ்லிம்களை, குற்றவாளிகளைப் போல் நாம் ஆக்கிவிடுவோமா?

36. உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? எவ்வாறு நீங்கள் தீர்ப்பளிக்கின்றிர்கள்?

37. அல்லது, உங்களிடம் (ஏதும் வேத) நூல் இருந்து அதில் (முஸ்லிம்கள் பாவிகளைப் போன்று ஆக்கப்படுவார்களென) நீங்கள் படிக்கின்றிர்களா?

38. நீங்கள் தேர்ந்தெடுப்பவை நிச்சயமாக உங்களுக்கு அதில் உள்ள (என அவ்வேதத்தில் நீங்கள் படித்திருக்கின்றிர்களா?)

39. அல்லது நீங்கள் தீர்ப்புச் செய்யபவை நிச்சயமாக உங்களுக்கு உண்டு என நம்மீது மறுமை நாள் வரை உங்களுக்கு உறுதி செய்யப்பட்ட சத்திய (ப்ரிரமாண)கள் உண்டா? (அவ்வாறு எதுவும் நம்முடன் உங்களுக்கில்லை)

40. (நபியே) "(அவ்வாறேல்லாம் கூறுகின்ற) அவர்களில் அதற்குப் பொறுப் பேற்பவர்யார்?" என்று அவர்களிடம் கேட்பீராக.

41. அல்லது (இவ்வாறு அவர்கள் கூறிக் கொண்டிருப்பவற்றில்) அவர்களுக்கு இணையாளர்கள் இருக்கிறார்களா? (அக்கூற்றில்) அவர்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் (அவர்களுக்குப் பொறுப்பாளர்களாக) அவர்களின் இணையாளர்களைக் கொண்டுவரட்டும்.

42. கெண்டைக் காலைவிட்டு (திரை) அகற்றப்பட்டுவிடும் நாளில், அவர்களோ (அந்தநாளின் போது) சிரம்பணிவதின் பால் அழைக்கப்படுவர்; ஆனால் அவர்கள் (சிரம்பணிய) கச்தி பெற்றாட்டார்கள்.

43. அவர்களுடைய பார்வைகளெல்லாம் கீழ் நோக்கியவையாக இருக்கும் நிலையில் இழிவு அவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்; (இம்மையில்) கக்மான வர்களாக இருந்த சமயத்தில் சிரம்பணிந்து வணங்க நிச்சயமாக அவர்கள் அழைக்கப்பட்டு வந்தார்கள்.

44. ஆகவே, என்னையும், இச்செய்தியைப் பொய்யாக்குபவரையும் விட்டு விடுவீராக! அவர்கள் அறியாத விதத்தில் படிப்படியாக அவர்களை நாம் படித்தபோம்.

45. இன்னும், அவர்களுக்குச் சிறிது தாமதம் கொடுப்பேன்; நிச்சயமாக என்னுடைய சூழ்ச்சி மிக்க பலமானது.

46. அல்லது (நபியே) அவர்களிடம் ஏதாவது கல்வை நீர் கேட்கின்றீரா? அதனால், அவர்கள் கடனால் பழுவாக்கப்பட்டவர்களா?

47. அல்லது மறைவானது அவர்களிடம் இருந்து (அதிலிருந்து தங்களுக்கு வேண்டிய ஆதாரங்களை) அவர்கள் எழுதுகின்றார்களா?

48. ஆகவே, (நபியே) நீர் உமதிரட்சகனின் கட்டளைக்காகப் பொறுமை யுடனிருப்பீராக! மேலும், மீனுடையவரைப் போன்று நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்; அவர் துக்கம் நிரம்பப்பெற்றவராக (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தபொழுது,

لَوْلَا أَن تَدْرِكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَنِيذِرُ الْعَرَاءَ وَهُوَ مَنْ يُؤْمِنُ^{١٠}
 فَاجْتَبَيْهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الظَّالِمِينَ^{١١} وَإِن يَكُادُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا إِلَيْنَا لَقُونُكَ بِأَصْصَارِهِمْ لَمْ تَأْسِمُوا لِذِكْرِهِ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ
 لِمَجْنُونٌ^{١٢} وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرُ الْعَالَمِينَ^{١٣}

سُورَةُ الْقَارُونَ مِنْ آياتِ حِسَنَةٍ وَمِنْ سُورَةِ الْمُنْذِرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ^{١٤}
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^{١٥} وَمَا أَدْرِكَ مَا الْحَمْدُ^{١٦}
 كَذَبْتُ شَهُودًا وَعَادُوا بِالْقَارِعَةِ^{١٧} فَامْشُودُ فَاهْلِكُوا
 بِالظَّالِمِيَّةِ^{١٨} وَامْعَادُ فَاهْلِكُوا بِرِبِيعٍ صَرَصِّرَ عَيْتَيَّةً^{١٩}
 سَخَرُوهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَّةً آيَاتٍ مُّلْحُسُومًا
 فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صُرْعَى كَانُوكُمْ أَعْجَازٌ نَغْلِ خَارِيَّةً^{٢٠}
 فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَّةٍ^{٢١} وَجَاءَ فَرْعَوْنَ وَمَنْ قَبْلَهُ
 وَالْمُؤْتَفَكُتُ بِالْخَاطِئَةِ^{٢٢} فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ
 فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّازِيَّةً^{٢٣} إِنَّا لَنَا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ
 فِي الْجَارِيَّةِ^{٢٤} لِنَجْعَلَهَا الْكُوْنِدَرَةَ وَتَعْيَاهَا أَدْنَى وَاعِيَّةً^{٢٥}

49. அவருடைய இரட்சகிடமிருந்து அருட்கொடை அவரை அடையாதிருந்தால், வெட்டவெளியில் பழிக்கப்பட்டவராக அவர் எனியப்பட்டு இருந்திருப்பார்.

50. பின்னர், அவருடைய இரட்சகள் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டான்; பின்னர் அவரை நல்லோர்களில் உள்ளவராக ஆக்கிவைத்தான்.

51. மேலும், (நபியே) நிராகரிப்போர் (ஞர்முனுடைய) உபதேசத்தைக் கேட்கும் பொழுது, அவர்கள் தங்களுடைய பார்வைகளைக் கொண்டே உம்மை வீழ்த்தி விட நெருங்குவின்றனர்; (உம்மைப் பற்றி) நிச்சயமாக, அவர் பைத்தியக்காரர் (நாம்) என்றும் கூறுகின்றனர்.

52. (நாம் உம்மீது இறக்கிவைத்திருக்கும் திக்கு எனும்) இது, அவிலத்தாரர்க்கு உபதேசமே தவிர (வேறு) இல்லை.

அத்தியாயம் : 69

அல் ஹாக்கா நிச்சயமானது

வசனங்கள் : 52 மக்கீ ருகுங்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரந்த அன்புடையோன்,
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. உறுதியாக நடந்தேறக்கூடியதா(என்றுமெநாளா)னது—

2. உறுதியாக நடந்தேறக்கூடியது என்ன?

3. உறுதியாக நடந்தேறக்கூடியது என்னவென்று உமக்கு எது அறிவித்தது?

4. ஸமூது(கூட்டத்தினரும், ஆது(கூட்டத்தினரும்) (இடையங்களைத்) திடுக்கிடக்கூடியதை (மறுமைநாளை)ப் பொய்யாக்கினர்.

5. ஆகவே, (ஸாலிஹ் நபியின் கூட்டத்தாராவிய) ஸமூது, ஒரு பெரிய சப்தத்தைக்கொண்டு அழிக்கப்பட்டனர்.

6. இன்னும் (ஹலது நபியின் கூட்டத்தாராவிய) ஆது, பெரும் சப்தத்தோடு சடுக்குவிர் கலந்த கொடுக்கற்றறைக் கொண்டு அழிக்கப்பட்டனர்.

7. ஏழு இரவுகளும், எட்டு பகல்களும் தொடரச்சியாக அவர்கள் மீது அதை அவன் வசப்படுத்தி (வீசக்செய்து) இருந்தான்; ஆகவே, (நபியே அப்பொழுது நீர் அங்கிருந்திருப்பின்) அவற்றில் ஆக்கூட்டத்தினரை— நிச்சயமாக அவர்கள், அடிப்பாகங்களோடு சாய்ந்து கிடக்கும் சக்சரங்களைப் போன்று பிளங்களாக்கி கிடப்பதை)நீர் காண்போர்.

8. ஆகவே, (இன்றைக்கும்) அவர்களில் எஞ்சியிருப்போரை நீர் காண்வின்றீரா?

9. மேலும், ஃபிர் அவ்னும், அவனுக்கு முன்னிருந்தவர்களும், தலை சீழாய்ப் புரட்டப்பட்ட ஹரிவிருந்தவர்களும் (இளைஞவைத்து அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை நிராகரித்துப்) பாவக்செயலைச் செய்து வந்தார்கள்.

10. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் இரட்சகளின் தூதருக்கு மாறு செய்தனர்; ஆகையால், அவன் அவர்களை மிகக் கடுமையான பிழியாகப் பிழித்துக் கொண்டான்.

11. தனினரீர் எல்லை மீறியதால்பெருக்கெடுத்து ஒடிய) பொழுது, நிச்சயமாக நாம் உங்கள் (கள் முன்னோர்)களை கூப்பலீல் ஏற்றி (க்காப்பாற்றி) ணோம்.

12. அதனை உங்களுக்கு ஒரு படிப்பினையாக நாம் ஆக்குவதற்காகவும், பேணிப்பாதுகாக்கும் கெவி, அதனை (கூகூட்ட பின் நினைவில் வைத்து)பேணிப் பாதுகாப்பதற்காகவும் (அவ்வாறு செய்தோம்).

فَإِذَا نَفَخْنَا فِي الْصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً ۖ وَحْمَدَتِ الْأَرْضُ وَ
 الْجِبَالُ قُدْكَتَادَكَهُ وَاحِدَةً ۖ فِي يَوْمٍ مِّنْ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةِ ۚ
 وَأَشْفَقَتِ السَّمَاءُ فِيهِ يَوْمٍ مِّنْ وَاهِيَةٍ ۖ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرجَائِهَا
 وَيَعْمَلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمٍ مِّنْ ثَمَنِيَةٍ ۖ يَوْمٍ مِّنْ
 تَعْرُضُونَ لَا تَخْفِي مِنْكُمْ خَافِيَةً ۖ فَامَّا مَنْ أُوتِيَ
 كِتْبَةً بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَا وَمُرْأَةٌ وَكِتْبَةً ۖ إِنَّ
 ظَنِنتُ أَنِّي مُلِيقٌ بِحَسَابِيَّهُ ۖ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۖ
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَّةٍ ۖ قُطُوْفُهَا دَارِيَّهُ ۖ كُلُوا وَاشْرِبُوا
 هَيْئَاتِنَا مَا سَلَفُتُوْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَّةِ ۖ وَأَمَّا مَنْ
 أُوتِيَ كِتْبَةً بِشَمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أَوْتِ كِتْبَةً ۖ
 وَلَمْ أَدْرِمَا حَسَابِيَّهُ ۖ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَّةَ مَا
 أَغْنَى عَنِي مَالِيَّهُ ۖ هَلَكَ عَنِي سُلْطَانِيَّهُ ۖ خَذْدُوهُ
 قَعْلَوْهُ ۖ ثُمَّ الْحَجَّيْمُ صَلَوَهُ ۖ ثُمَّ فِي سُلْسلَةٍ ذَرْعُهَا
 سَبْعُونَ ذَرَاعًا فَاسْلَكُوهُ ۖ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ الْعَظِيْمِ ۖ وَلَا يُحْصِنُ عَلَى طَعَامِ الْمُسِكِينِ ۖ

13. ஆகவே, குழல்ஸுர்) ஒரு முறை ஊதப்பட்டால்—
14. பூயியும், மலைகளும் உயர் த்தப்பட்டு, அவ்விரண் டும் ஒரே தூளாக தூளாக்கப்பட்டுவிட்டால்;
15. அந்நாளில் நிகழவேண்டியது நிகழ்ந்து விடும்.
16. வானமும் சிளந்து, அது அந்நாளில் பலமற்றதாகிவிடும்.
17. இன்னும், (நபியே!) மலக்குகள் அதன் கடைக்கோடிகளில் இருப்பார்கள்; அன்றியும், அந்நாளில் உமதிரட்சகளின் அரசை, (மலக்குகளில்) எட்டுப்பேர் தங்களுக்கு மேலாகச் சுமந்து கொண்டிருப்பார்கள்.
18. (மனிதர்களே!) அந்நாளில் நீங்கள் (உங்கள் இரட்சகன் முன்) எடுத்துக் காட்டப்படுவீர்கள்; உங்களிலிருந்து மறையக்கூடியது எதுவும் (அவனுக்கு) மறைந்துவிடாது.
19. ஆகவே, எவர், தன் னுடைய பதிவுப்புத்தகத்தை வலக்கையில் கொடுக்கப்பட்டாரோ அவர், (மற்றவர்களிடம்) "வாருங்கள்; என்னுடைய பதிவுப் புத்தகத்தை நீங்கள் படித்துப்பாருங்கள்" என்று (மகிழ்ச்சியுடன்) கூறுவார்.
20. "நிச்சயமாக நான் என்னுடைய கேள்வி கணக்கை நிச்சயமாக சந்திப்பேன் என்று உறுதியாக எண்ணியிருந்தேன்" (என்றும் கூறுவார்)
21. ஆகவே, அவர் திருப்தியான வாழ்வில் இருப்பார்.
22. உயர்வான கவனத்தில் இருப்பார்.
23. அதன் களிகள் (அவர்களின் கைக்கெட்டும் விதமாக பறிப்பதற்கு மிக) நெருங்கியவையாக இருக்கும்.
24. (இவர் களிடம்), "சென் று போன நாட்களில் (உலகில் மறுமைக்காக நன்மையானவற்றை) நீங்கள் முற்படுத்தி வைத்திருந்த காரண தத்திற்காக, மகிழ்வோடு (இவைகளை) உண்ணுங்கள்; இன்னும், அருந்துங்கள்" (என்று கூறப்படும்).
25. இன்னும், எவன் தன் னுடைய (பதிவுப்) புத்தகத்தை இடக்கையில் கொடுக்கப்பட்டானோ அவன், "என்னுடைய (செயல் கள் பதியப்பட்ட) புத்தகத்தை நான் கொடுக்கப்படாமலிருந்திருக்கவேண்டுமே!" என்று கூறுவான்.
26. மேலும், "என்னுடைய கணக்கு என்னவென்பதை நான் அறியவில்லையே!"
27. (நான் இறந்தபின் மீண்டும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படாது) "அதுவே முடிவாக இருந்திருக்கவேண்டுமே"
28. "என்னுடைய செல்வம் எனக்கு ஒன்றும் பயனளிக்கவில்லையே!"
29. "என்னுடைய அதிகாரமும் என்னை விட்டு அழிந்துவிட்டதே!" (என்று புலம்புவான்)
30. பின்னர், (வல்ல அல்லாஹ் தன் மலக்குகளுக்கு) "அவனைப் பிடியுங்கள்; அப்பால் அவனுக்கு விலங்கிடுக்கள்;"
31. "பின்னர் நரகத்தில் அவனைத் தள்ளுங்கள்."
32. "பின்னர், அதன் நிலமான து எழுபது மூழுள்ள (தாக இருக்கும்) சங்கிலியால் அவனைக்கட்டுங்கள்" (என்றும் கூறுவான்)
33. "நிச்சயமாக அவன், மகந்துவமிக்க அல்லாஹுற்றை விசுவாசம் கொள்ளாத வனாக அவன் இருந்தான்."
34. "ஓமைக்கு (தான் ஆகாரமளிக்காத துடன் பிறரையும்) ஆகாரமளிக்கும்படி அவன் தூண்டவுமில்லை."

فَلِيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَبِيْبُهُ^{٢٣} وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ
 غُسْلِيْنٍ^{٢٤} لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَطُؤُونَ^{٢٥} فَلَا أُقْسِمُ بِمَا
 تُبَصِّرُونَ^{٢٦} وَمَا لَا تُبَصِّرُونَ^{٢٧} إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ
 كَرِيْحٌ^{٢٨} وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ^{٢٩}
 وَلَا يَقُولُ كَاہِنٌ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ^{٣٠} تَنْزِيلٌ مِّنْ
 رَبِّ الْعَالَمِيْنَ^{٣١} وَلَوْ تَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَادِيلِ^{٣٢}
 لَا خُدْنَا مِنْهُ بِالْيَمِيْنِ^{٣٣} ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينِ^{٣٤} فَهَا
 مِنْكُوْمَنْ أَحَدٌ عَنْهُ حِجَرِيْنِ^{٣٥} وَإِنَّهُ لَتَذَكِّرَةٌ لِلْمُتَقْبِلِينَ^{٣٦}
 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِيْنَ^{٣٧} وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكُفَّارِيْنَ^{٣٨}
 وَإِنَّهُ لَحَقٌّ الْيَقِيْنِ^{٣٩} فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ^{٤٠}

سُوْلَيْمَانُ الرَّاجِيُّونَ

يُسْتَعْلَمُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيْمِ^{٤١}
 سَأَلَ سَأِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِلَّهُ كُفَّارِيْنَ لَيْسَ
 لَهُ دَافِعٌ^{٤٢} مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ^{٤٣} تَعْرِجُ الْمَلِكَةُ وَ
 الرُّوْحُ الْيَوْمَ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِيْنَ الْفَ سَنَةً^{٤٤}

35. "ஆகவே இன்றையத் தினம் அவனுக்கு இங்கு (உதவ) நண்பன் (எவனும்) இல்லை.

36. (நரகவாசிகளின் உடலிலிருந்து வடியும்)"சீழ் ஜூலஸ்களைத் தவிர,(அவனுக்கு வேறு) உணவுமில்லை"(என்றும் கூறப்படும்.)

37. அதனைப்பாவிகளைத் தவிர (மற்றெவரும்) புதிக்கமாட்டார்கள்.

38. ஆகவே, நீங்கள் பார்ப்பவற்றைக் கொண்டு நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.

39. நீங்கள் பார்க்காதவற்றைக் கொண்டும்; (நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.)

40. நிச்சயமாக, இது மிக்க சங்கை மிக்காலூரு தூதரின் கூற்றாகும்.

41. இது எந்தக் கவிஞரின் கூற்றுமல்ல; (எனினும், இதனை) நீங்கள் வெகு சொற்பமாகவே விகவாசிக்கின்றீர்கள்—

42. (இது) ஒரு குறித்தாரின் கூற்றுமல்ல; (எனினும்) வெகு சொற்பமாகவே நீங்கள் நல்லறிவு பெறுகின்றீர்கள்.

43. அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்து (இது) இறக்கப்பட்டுள்ளதாகும்.

44. இன்னும், அவர் நம்மீது சொற்களில் (நாம் சொல்லாத) சிலவற்றை இட்டுக்கட்டி (க்கல்லி) யிருப்பாரானால்—

45. திட்டமாக அவருடைய வலக்கரத்தை நாம் பலமாகப் பிடித்துக் கொண்டிருப்போம்.

46. பின்னர், அவருடைய (இதயத்தோடுசம்பந்தப்பட்ட) உயிர் நரம்பை நாம் தறித்து விடுவோம்.

47. அப்போது, உங்களில் அவரை விட்டும் (நாம் செய்யும் வேதனையை) தடுத்து விடக்கூடியவர்கள் எவருமில்லர்.

48. மேலும், நிச்சயமாக (குர் ஆனாகிய) இது பயபக்தியுடையோர்களுக்கு நல்லுபதேசமாகும்.

49. நிச்சயமாக (அதனைப்) பொய்யாக்குகிறவர்களும் உங்களில் இருக்கின்றனர் என்பதை நிச்சயமாக நாம் நன்கறிவோம்.

50. மேலும், நிச்சயமாக இது நிராகரிப்போருக்குக் கைசேதமாகும்.

51. இன்னும் நிச்சயமாக இது, உறுதியான உண்மையாகும்.

52. ஆகவே, (நபியே) நீர் மகத்தான் உமதிரட்சகனின் பெயரைக் கொண்டு துதிசெய்து கொண்டிருப்பீரா!

அத்தியாயம் : 70

அல் மஆரித்து — உயர் வழிகள்

வசனங்கள் : 44 மகதி ருகூகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (நபியே) நிகழுக் கூடிய வேதனைபற்றிக் கேட்கக் கூடியவன் (எப்பொழுது வருமென பரிகசிக்கும் நோக்குடன்) கேட்கின்றான்.

2. நிராகரிப்போருக்கு (அது நிகழும் சமயத்தில்) அதனைத் தடுத்து விடக்கூடியவர் எவருமில்லை.

3. உயர் வழிகளுடைய அல்லாஹுவிடமிருந்து (அது சம்பவிக்கும்).

4. மலக்குகளும், ஜீப்ரீலும் (அல்லாஹுவாகிய) அவன் பக்கம் ஒரு நாளில் உயர்ந்து செல்வார்கள் அதன் அளவுத்தும்பதினாயிரம் வருடங்களாகும்.

فَاصْبِرْ وَصَبِرْ جَهِيلًا ۝ إِنَّهُمْ يَرُونَهُ بَعِيدًا ۝ وَنَرَاهُ
 قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاوَاتُ كَالْمُهَلَّ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
 كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يُسْعَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ يُبَصِّرُ وَنَهْمٌ يُودِّ
 الْمُجْرِمُ لَوْ يَقْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمٌ مِّنْ أَبْيَانٍ ۝ وَ
 صَاحِبَتِهِ وَأَخْيَاهُ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُغْرِيَهُ ۝ وَمَنْ فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا لَا هُنْ يَعْجِيْهُ ۝ كَلَّا إِنَّهَا الظَّنِّ ۝ لَا نَرَاءَ عََةَ
 لِلشَّوْمِ ۝ تَدْعُوا مِنْ أَدْبَرِ وَتَوْلِي ۝ وَجَمَّ فَأَوْسَى ۝ إِنَّ
 الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلْوَعًا ۝ لَا زَادَ أَمْسَهُ الشَّرْجَزُ وَعَالًا ۝ وَلَا زَادَ أَمْسَهُ
 الْخَيْرُ مِنْوَعًا ۝ إِلَّا الْمُصْلِيْنَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
 دَائِسُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۝
 لِلْسَّاَلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِينَ يُصْدِقُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رَّبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝ إِنَّ عَذَابَ
 رَّبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفَرْوَحِهِمْ حَفَظُونَ ۝
 إِلَّا أَعْلَىٰ أَذْوَاجِهِمْ أَوْ مَامَلَكَتْ أَيْمَانَهُمْ فَإِنَّمَا غَيْرُ
 مَلْوَمِيْنَ ۝ فَمَنْ أَبْشَغَ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَدُوْنَ ۝

5. (நமியே)நீர் அழகான பொறுமையாகப் பொறுத்திருப்பீராக.
6. நிச்சயமாக அவர்கள்(நிகழ்க்கூடிய) அதனை வெகுதூரமாகக் காண்கின்றனர்.
7. நாமோ, அதனை மிகச் சம்பாமானதாகக் காண்கின்றோம்.
8. வானம், பழுக்கீக் காய்ந்த செம்பைப் போல் ஆகும் நாளில்_
9. இன்னும், மலைகள் சாயம் ஏற்றப்பட்டபஞ்சைப் போன்று ஆகும்(நாளில் அது நிகழும்)
10. அன்றியும், ஒரு நண்பன் மற்றொரு நண்பனை(ப்பற்றி விசாரித்து)க்கேட்க மாட்டான்.
11. அவர்கள் (தங்களின் நண்பர் களுக்குக்) காண்பிக்கப்படுவர்; (எனினும் ஒருவர் மற்றவரைப் பற்றி கேட்டுக் கொள்ளமாட்டார்; ஒருவரை ஒருவர் அறியாதவர் போன்று வெருண்டோடுவர்) அந்தாளுடையவெதனையிலிருந்து(தன்னைக்காப்பாற்றிக் கொள்ள) குற்றவாளி தன்னுடைய மக்களை ஈடாகக் கொடுக்கவிரும்புவான்.
12. தன் மலைவியையும், தன் சுகோதரனையும்_
13. தன்னை அரவனைத் துவந்த தன்ற ஹவினர்களையும்_
14. இன்னும், பூமியிலுள்ள அனைவரையும் (ஸ்டாகக் கொடுத்துப்) பின்னர் அது அவனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும்என்று விரும்புவான்).
15. (ஆனால் அது நடைபெறுவது) அல்ல; (எனெனில்) நிச்சயமாக அது கொழுந்து விட்டெரியும்(நரகத்தின்) நெருப்பாகும்.
16. அதுதலையின் தோலை (எரித்து) கழுற்றி விடக்கூடியதாகும்.
17. புறமுதுகிட்டுச் சென்று, புறக்கணிததோரையும் அது அழைக்கும்.
18. (பொருள்ளச்) சேமித்து (அதனைச் செலவு செய்யாது) பாதுகாத்து வந்தோரையும் (தன்னிடம் அழைக்கும்)
19. நிச்சயமாக மனிதன், (பேராசை கொண்ட) மிகக் பதட்டக்காரனாக பணதக்கப் பட்டுள்ளான்.
20. (எனென்றால்) அவனை ஒரு தீமை தொட்டுவிட்டால் (திடுக்கிட்டுப்) பதறுகிறவனாக_
21. இன்னும், அவனை யாதொரு நன்மை தொட்டுவிட்டால் அதனை (பிறகுக்கு வழங்காது) தடுத்துக்கொள்விருவனாக (இருக்கிறான்).
22. தொழுகையாளிகளைத் தவிர,
23. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் தங்கள் (ஐவேளைத்) தொழுகையின் மீது நிரத்தரமானவர்கள்(தவறாது தொழுப்பவர்கள்).
24. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுடைய செல்வங்களில் நிரணமிக்கப்பட்டபங்குண்டு_
25. (யாகித்துக்)கேட்பவருக்கும்,(வெட்கித்துக்)கேட்காதவருக்கும்(உண்டு).
26. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், கூலி கொடுக்கும்(மறுமை) நாளை உண்மைப் படுத்துகின்றனர்.
27. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனின் வேதனையை அவர்கள் பயன்தோராவர்.
28. (எனென்றால்,) நிச்சயமாக தங்களிரட்சகனின் வேதனை அச்சப்படாது இருக்கக்கூடியதன்று(என்பதை அவர்கள் நன்கறிவார்கள்).
29. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் தங்கள் வெட்கத்தலங்களைப் பாதுகாக்கக்கூடியவர்கள்.
30. தங்கள் மனைவியிடத்திலும், தங்கள் வலக்கரம்சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர் களிடத்திலும் தவிர, அப்போது நிச்சயமாக அவர்கள் நிந்திக்கப்பட்டவர்களால்லர்.
31. ஆகவே, எவ்ராவது இதற்கப்பால் (தவறான வழியில் அனுபவிக்கத்) தேடினால் அத்தகையோர் _அவர்கள் தாம்வரம்பு மறியவர்களாவர்.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنِتِهِمْ وَعَهْدِهِ هُمْ رَجُونَ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 يُشَهِّدُونَ تِهْمَةً قَائِمُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٣﴾ أَوْ لِكَفِيفَ جَنَّتِ مُكْرَمُونَ ﴿٤﴾ فَمَالِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهَطِّعِينَ ﴿٥﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَاءِ
 عِزِيزِينَ ﴿٦﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةً
 نَعِيْيُونَ ﴿٧﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ فَلَا أُفِسِّرُ
 بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّ الْقَدَارُونَ ﴿٩﴾ عَلَى أَنْ تُبَدِّلَ
 خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسَبِّبِوْقَيْنَ ﴿١٠﴾ فَذَرْهُمْ يَعْصُمُوا
 وَلَيَعْبُوْأْحَثَى يُلْقَوْا يَوْمَ هُمْ الَّذِي يُوعْدَوْنَ ﴿١١﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ
 مِنَ الْأَجْدَاثِ سَرَاجًا كَانُوهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوْفِضُونَ ﴿١٢﴾ حَاسِعَةً
 أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يَوْمَ عَدُوْنَ ﴿١٣﴾

وَرَأَى فَقِيرًا شَانَ بْنَ التَّقِيَّةَ حَادِثًا
 سُوءً لِحَرَقَةٍ وَهُوَ مُغَيْرٌ وَمُؤْمِنٌ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يَأْتِيهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقُولُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

32. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களின் அமாளிதங்களையும், (தாங்கள் செய்த) வாக்குறுதியையும் பேணிக் கொள்கின்றவர்கள்.

33. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களுடைய சாட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதில் உறுதியாக இருக்கின்றவர்கள்.

34. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் தொழுமைகயின் மீது (அதைமுழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்குரிய முறைகளைப் பேணிப்) பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள்.

35. (மேற்கூறப்பட்ட தகுதிகளுடைய) அவர்கள் சுவனங்களில் மிகக் கண்ணியப் படுத்தப்படுவார்கள்.

36. (நுபியே!) நிராகரிப்போருக்கு என்ன நேர்ந்தது? (அவர்கள்) உம்மைச்சற்றி ஓடி வருகின்றனர்!

37. வலப்புறமிகுந்தும், இடப்புறமிகுந்தும் கூட்டங் கூட்டமாக (ஓடி வருகின்றனர்).

38. அவர்களில் ஒவ்வொருமனிதனும் அருட்கொடையுடைய சுவனத்தில் பிரவேசிக்கப்படுவதை ஆசிக்கின்றானா?

39. அது ஒருபோதுமில்லை! நிச்சயமாக நாம், அவர்கள் அறிந்திருப்பதிலிருந்தே அவர்களைப் படைத்திருக்கின்றோம்.

40. கிழக்குத் திசைகள், இன்னும், மேற்குத் திசைகளின் இரட்சகன்மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன்; நிச்சயமாக நாம் (நம் இஷ்டப்படிச் செய்ய) ஆற்றலுடையோர் (அதாவது)

41. அவர்களைவிட மிகச் சிறந்தவர்களை (அவர்களுக்குப் பகரமாக) மாற்றி விடுவதின் மீது (ஆற்றலுடையோராவோம்! இதில்) நாம் தோற்கடிக்கப்படுவோர் அல்லர்.

42. (ஆகவே, நபியே!) அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நாளை அவர்கள் சந்திக்கும் வரை வீண் காரியங்களில் மூழ் கியும், விளையாடிக் கொண்டுமிருக்கவும் அவர்களை நீர் விட்டு விடுவிடுவிராக!

43. (இளைவைப்போர்) நடப்பட்டவைகளான சிலைகளின் பால் விரைந்து செல்பவர்களைப்போன்று மண்ணைறகளிலிருந்து விரைந்தவர்களாக அவர்கள் வெளியேறிவரும் நான்.

44. அவர்களுடைய பார்வை கீழ் நோக்கியவையாக (இருக்கும் நிலையில்) இழிவு அவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்; (நபியே) அது, அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகைய நாளாகும்.

அத்தியாயம் : 71

நூல்

வசனங்கள் : 28 மக்கீ ருக்மிகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. நிச்சயமாக, நாம் நூலை அவருடைய சமூகத்தவரின்பால், "துன்புறுத்தும் வேதனை அவர்களுக்கு வரும் முன், உம்முடைய சமூகத்தினருக்கு அச்ச மூட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக!" என்று (தூதராக) நாம் அனுப்பிவைத்தோம்.

2. "என்னுடைய சமூகத்தினரே! நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குப் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வான்" என்று (அவர்களிடம்) கூறினார்.

أَنْ أَعْبُدُ وَاللَّهُ وَأَنْقُوْهُ وَأَطْبِعُونَ^{٢٧} لَا يَغْفِرُ لِكُمْ مِنْ
 ذُنُوبِكُمْ وَيُؤْخِرُكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَتَّغٍ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ
 إِذَا جَاءَ لَا يُؤْخِرُكُمْ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ^{٢٨} قَالَ رَبِّي إِنِّي
 دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهارًا^{٢٩} فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا
 فِرَارًا^{٣٠} وَإِنِّي كُلَّهَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
 فِي أَذْانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا شَيَّابَهُمْ وَأَصْرَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 اسْتَكْبَرَارًا^{٣١} ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا^{٣٢} إِنَّمَا أَعْلَمُ
 لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ أَسْرَارًا^{٣٣} فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُ وَارْتَكَبُ
 إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا^{٣٤} يُؤْرِسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِنْ دَارَارًا^{٣٥}
 وَيُمْدِدُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ
 وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَرًا^{٣٦} مَا الْكُفْرُ لَا تَرْجُونَ بِلَهِ وَقَارًا^{٣٧}
 وَقَدْ خَلَقْتُكُمْ أَطْوَارًا^{٣٨} أَلَّمْ تَرَوْ أَكَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ
 سَبْعَةَ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا^{٣٩} وَجَعَلَ الْقُمَرَ فِيهِنَّ نُورًا
 وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا^{٤٠} وَاللَّهُ أَنْتَهُ كُمْ مِنْ
 الْأَرْضِ بَنَاتًا^{٤١} ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا^{٤٢}

3. "அவ்வாறு அவன் ஒருவனையே) நீங்கள் வணங்குகின்றீர்கள்; இன்னும், அவனை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்; எனக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடந்துகள்."

4. "அவ்வாறு நீங்கள் நடந்தால்) உங்களுடைய குற்றங்களை உங்களுக்கு அவன் மன்னிப்பான்; இன்னும், குறிப்பிடப்பட்ட காலம் வரையில் உங்களை (அமைதியாகவாழுவிட்டு)ப் பிற்படுத்திவைப்பான்; நிச்சயமாக அவ்வாறு வடைய தவணை— அது வந்துகிடுமானால் அது பிற்படுத்தப்படமாட்டாது; (இதனை) நீங்கள் அறிந்து கொண்டவர்களாக இருந்தால்;" (என்றும் கூறினார்.)

5. "(அவர் நீண்ட காலம் ஏதுதுவப் பிரச்சாரம் செய்தும் அவரைப் புறக்கணித்துவிடவே)" என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என்னுடைய சமூகத்தாரை (உன் வழியில்) இரவிலும், பகலிலும் அழைத்தேன்" என்று கூறினார்.

6. "அப்போது என்னுடைய அழைப்பு, அவர்களுக்கு வெருண்டோடுவதையே அன்றி (வேறொன்றையும்) அதிகப்படுத்தவில்லை.

7. மேலும், நிச்சயமாக நான்—"அவர்களுக்கு நீண்ணிப்பவிப்பதற்காக(உன்பால்) நான் அவர்களை அழைத்த பொழுதெல்லாம் (அதைக்கேட்காதிருக்க) தங்களுடைய காதுகளில் தங்களுடைய விரல்களை விட்டுக்கொண்டார்கள்; (என்னைப் பார்க்காதிருக்க) தங்கள் ஆடைகளைக் கொண்டு தங்களின் முகங்களை மூடிக்கொண்டுமிருந்தனர்; மேலும், (தங்கள் தவறின் மீதே பிடிவாதமாக) நிலைத்திருந்தனர்; பெரும் அகந்ததயாகவும் அகந்தத கொண்டனர்.

8. "பின்னும் நிச்சயமாக நான் அவர்களைச் சப்தமாக அழைத்தேன்."

9. "பின்னும் நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்கு (அழைப்பை) பகிரங்கப்படுத்தினேன்; அவர்களுக்கு (எனது பிரச்சாரத்தை) மறைகுமாக மறைத்தும் செய்தேன்.

10. ஆகவே, (முந்திய உங்கள் பாவங்களுக்காக) "உங்கள் இரட்சகனிடம் மன்னிப்புத்தேடுங்கள்; நிச்சயமாக அவன்மிக்க மன்னிப்பவனாக இருக்கிறான்" என்றும் கூறினேன்.

11. "அவ்வாறு செய்விர்களாயின், தடைப்பட்டிருக்கும்) மழையை உங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக அனுப்புவான்."

12. "செலவங்களையும், அண்மக்களையும் (கொடுப்பது) கொண்டு, உங்களுக்கு உதவிபுரிவான்; உங்களுக்காகத் தோட்டங்களையும் ஆக்குவான்; உங்களுக்காக ஆருகளையும் (அவற்றில்) ஆக்குவான்."

13. "அவ்வாறு வின் மகத் துவத்தை நீங்கள் அறிந்து (அவனைப்பயந்து) கொள்ளாமலிருக்க உங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது?"

14. பல நிலைகளிலும் உங்களை அவன் நிச்சயமாகப் படைத்தான்.

15. "எழு வாளங்களை, அடுக்கடுக்காக அவ்வாறு எவ்வாறு படைத்திருக்கிறான் என்பதை நீங்கள்பார்க்கவில்லையா?"

16. "இன்னும், அவற்றில் சந்திரனைப்பிரகாசமாகவும், சூரியனை ஒளி விளக்காகவும் அவனே ஆக்கிறிருக்கிறான்."

17. மேலும், "அவ்வாறு உங்களை (ப்புற பூண்டுகளைப்போல்) பூமியின் மன்னிலிருந்து உற்பத்தி செய்வதாக உற்பத்தி செய்தான்."

18. "பின்னர் அதில் உங்களை (மரணிக்கசெய்து) அவன் மீளவைப்பான்; மேலும், (அதிலிருந்தே) உங்களை வெளிப்படுத்துவதாக அவன் வெளிப் படுத்துவான்."

وَاللَّهُ جَعَلَ لِكُمُ الْأَرْضَ سَاطِاً^(١) لِتَسْكُنُوا مِنْهَا سُبُلًا
 فَجَاءَكُمْ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مِنْ لَكُمْ
 يَرِدُهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا^(٢) وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَارًا^(٣) وَ
 قَالُوا لَا تَذَرْنَا إِلَهَكُمْ وَلَا تَذَرْنَا وَدًا وَلَا سُوَاعًا وَ
 لَا يَعُوْثُ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا^(٤) وَقَدْ أَضْلَلُوا كَثِيرًا وَلَا
 تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا^(٥) مِمَّا خَطَّيْتُهُمْ أُغْرِقُوا فَادْخُلُوا
 نَارًا هُنَّ فَلَوْ يَحْدُو الْهُمُورُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا^(٦) وَ
 قَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكُفَّارِيُنَيَّرُ دَيَارًا^(٧)
 إِنَّكَ إِنْ تَذَرْهُمْ يُضْلُلُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُ وَلَا إِفَاجِرًا
 كَفَارًا^(٨) رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
 مُؤْمِنًا وَالْمُؤْمِنُينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ^(٩) وَلَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ

إِلَّا بَشَارًا^(١٠)

سُورَةُ الْجَنِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَّهُ أَسْمَعَ نَفْرَمِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا فَرَانَ عَبِيْلَ

19. "அன்றியும் அல்லாஹ் உங்களுக்குப் பூமியை விரிப்பாக ஆக்கினான்."
20. "அதில் உள்ளவிரிவான பாதைகளில் நீங்கள் செல்லும் பொருட்டு" (என்றெல்லாம் தன் சமூகத்தாரிடம் கூறினார்)
- 21(பின்னும்) நூஹ் கூறினார்: "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக அவர்கள் என(து கட்டளை) கு மாறு செய்து விட்டனர்; அன்றியும், எவருக்கு அவருடைய செல்வமும், அவருடைய மக்களும் நவூத்தைத்தவிர வேறு எதையும் அதிகப் படுத்தவில்லையோ, அவரையே அவர்கள் பின்பற்றினர்."
22. "மேலும், மிகப்பெரிய சூழ்ச்சியாக அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்தனர்."
23. "மேலும், அவர்கள் (தம் சமூகத்தாரிடம்) உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை நிச்சயமாக நீங்கள் விட்டுவிடாதீர்கள்; வத்து, ஸ்ரூபா, எகஸ், யனாக், நல்ஸ் (ஆகிய விக்கிரகங்) களையும் நிச்சயமாக நீங்கள் விட்டுவிடாதீர்கள்" என்றும் கூறினார்கள்.
24. "நிச்சயமாக அவர்கள் அநேகரை வழி கெடுத்தும் விட்டனர்; (ஆகவே, என் இரட்சகனே) அநியாயக்காரர்களுக்கு வழிக்கேட்டைத்தவிர வேறு எதையும் நீ அதிகப்படுத்தி விடாதே" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்)
25. ஆகவே அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக (பெரு வெள்ளத்தில்) அவர்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, (பின்னர்) நரகத்திலும் புகுத்தப்பட்டனர்; அல்லாஹ் வைத்தவிர அவர்களுக்கு உதவி செய்வோரை அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை.
26. இன்னும், நூஹ் கூறினார்: "என் இரட்சகனே! நிராகரிப் போரிவிருந்து பூமியில் வசிக்க ஒருவரையும் நீ விட்டுவைக்காதே"
27. "நிச்சயமாக நீ அவர்களை விட்டுவைத்தால், உன்னுடைய(மற்ற) அடியார்களை அவர்கள் வழி கெடுத்துவிடுவார்கள்; நிராகரிக்கின்ற பாவியைத்தவிர (வேறு நல்லவர் எவரையும்) அவர்கள் பெற்றெடுக்கவுமாட்டார்கள்" (என்றும்).
28. "என் இரட்சகனே! எனக்கும், என்னுடைய பெற்றோருக்கும், விகவாசம் கொண்டவராக என்னுடைய வீட்டில் நுழைந்தவருக்கும், விகவாசங்கொண்ட ஆண்களுக்கும், விகவாசங்கொண்ட பெண்களுக்கும் நீ மன்னிப்பளிப்பாயாக! இந்த அநியாயக்காரர்களுக்கு அழிவையே தவிர (வேறு எதையும்) நீ அதிகப்படுத்தாதிருப்பாயாக!" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

அத்தியாயம் : 72

அல் ஜின் – ஜின் கள்

வசனங்கள் : 28 மக்கி ருகூஃக்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

- 1.(நபியே)நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக ஜின்களில் சில நபர்கள், (இவ்வேதத்தைச்) செவியற்றனர்; பிறகு (தங்கள் இனத்தாரிடம் சென்று) "நிச்சயமாக நாங்கள் மிகக் கூஶ்சரியமான குரு ஆணை செவியற்றோம் என்று கூறினார்கள் "என வஹி மூலம் எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது".

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَإِمْتَابِهِ وَلَنْ شُرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ⑦
 وَأَنَّهُ تَعْلَى جَدُّرِنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا ⑧ وَ
 أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهِنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ⑨ وَأَنَّا ظَنَّنَا
 أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُونُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ⑩ وَأَنَّهُ كَانَ
 يَرْجَأُ مِنَ الْإِنْسُونِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ
 رَهْقًا ⑪ وَأَنَّهُمْ ظَنُوا كَمَا ظَنَّنَا ⑫ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ⑬
 وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْئَةً حَرَسًا شَدِيدًا ⑯
 وَشُهْبَدًا ⑭ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْاعِدَ لِلسَّمُومِ قَمَنْ
 يَسْتَوِيَّهُ الْأَنَّ يَحْدِلُهُ شَهَابَاتٌ صَدَا ⑮ وَأَنَّا لَأَنْدَرْجَ
 أَشَرَّ أَرْيَادَ بَعْنَانِ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِ حَرَابَهُمْ
 رَشَدًا ⑯ وَأَنَّا مِنَ الظَّالِمُونَ وَمِنَادُونَ ذِلْكَ كُنَّا
 طَرَائِقَ قَدَّا ⑰ وَأَنَّا ظَنَّنَا أَنْ لَنْ نُعِزِّزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَنْ نُعِزِّزَهُ هَرَبًا ⑱ وَأَنَّا لَمَسْمِعْنَا الْهُدَى إِمْتَابِهِ ⑲
 فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَغْافِلُ بَغْسًا وَلَارْهَقًا ⑳ وَأَنَّا مِنَ
 الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَعْرُو وَارْشَدًا ㉑

2. "அந்தக்குரு ஆளாகிற)து நேர் வழியின்பால் வழிகாட்டுகிறது, ஆகவே, அதனை நாங்கள் விகவாசித்தோம்; (இனி) நாங்கள் எங்களுடைய இரட்சகனுக்கு ஒருவரையும் இணையாக்கவே மாட்டோம்"

3. இன்னும், "நிச்சயமாகக் காரியம்: எங்கள் இரட்சகனுடைய மகத்துவம் உயர்ந்துவிட்டது; அவன் மனைவியையோ, புதல்வரையோ எடுத்துக் கொள்ள வில்லை" (என் ரூம் கூறினார்கள்).

4. "மேலும், நிச்சயமாகக் காரியம்: நம்மிலுள்ள மடையன் அல்லாஹுவின் மீது (அவனுக்கு மனைவி, மக்கள் உண்டென் ரூக்கி நிராகரிப்பில் அளவுடைத்து) பொய்யைக் கூறுபவனாக இருந்தான்."

5. இன்னும், "மனிதர்களும், ஜின்களும் நிச்சயமாக அல்லாஹுவின் மீது பொய்க்கறவேமாட்டார்களென்று நிச்சயமாக (இதுவரை) நாங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்தோம்."

6. "இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களிலுள்ள ஆளாகள் பலர், ஜின்களிலுள்ள ஆளாகள் பலரிடம் (தங்களைக்) காக்கத் தேடிக்கொண்டிருந்தனர்; இதனால் அவர்கள் அவர்களுக்கு கார்வத்தை அதிகமாக்கிவிட்டார்கள்.

7. "மேலும், (இறந்த பின்னர்) அல்லாஹு ஒருவரையும் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பவேமாட்டான் என்று நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்ததுபோன்றே அவர்களும் நிச்சயமாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

8. இன்னும், "நிச்சயமாக நாங்கள் வான்ததைத் தொட்டுப் பார்த்தோம். அப்போது வலிமையிக்க பாதுகாவலர்களாலும், தீப்பந்தங்களாலும் நிரப்பப்பட்டதாக அதை நாங்கள் கண்டோம்."

9. "(முன்னர்) அங்கு (பேசப்படுவந்தைச்) செவியேற்பதற்காக, பல ஜிடங்களில் நாங்கள் அமர்பவர்களாகவும் இருந்தோம்; எனவே, இப்பொழுது (அவைகளை) எவர் செவியேற்கிறாரோ அவர், குறிவைத்துக்காத்திருக்கும் நெருப்புப்பந்தத்தை தமக்காக அவர் காள்பார்."

10. "மேலும், பூமியில் இருப்பவர்களுக்கு(இதைக்கொண்டு) தீங்கு நாடப் பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அவர்களின் இரட்சகன் அவர்களுக்கு நன்மையை நாடியிருக்கின்றானா என்பதை நிச்சயமாக நாங்கள் அறியமாட்டோம்."

11. "நிச்சயமாக நாம்— நம்மில் நல்லோரும் இருக்கின்றனர். அதல்லாதோரும் நம்மில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; நாம் பல்வேறு வழிகளையுடையோராகவும் இருந்தோம்.

12. "இன்னும், நிச்சயமாக பூமியில் அல்லாஹுவை நாம் இயலாமையிலாக்கவே முடியாதென்பதையும், (பூமியிலிருந்து) அவனைவிட்டும் ஒடியவர்களாக அவனை இயலாமையிலாக்கவே முடியாதென்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ள்டோம்.

13. "இன்னும், நிச்சயமாக நாங்கள்(இந்தக்குரு ஆளாகிய) நேர் வழியைச் செவியுற்ற போது, அதனை விகவாசங்கொண்டோம். ஆகவே, எவர் தன் இரட்சகனை விகவாசிக்கின்றாரோ அவர், (தன் நன்மையில்) குறைவையும் அந்தத்தையும் பயப்படமாட்டார்.

14. "(முற்றிலும் அவனுக்குக்கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களும் நிச்சயமாக நம்மில் இருக்கின்றனர்; (உண்மையை விட்டுத்திரும்பிய) அநியாயக்காரர்களும் நம்மில் இருக்கின்றனர்; எவர்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களாகி விடுதின்றார்களோ, அவர்கள் தாம் நேர் வழியைத் தேடிக்கொண்டார்கள்.

وَأَمَّا الْقَسْطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝ وَأَنْ يُوَاسِتَقَامُوا
 عَلَى الظَّرِيقَةِ لَا سُقِينُهُمْ مَاءٌ عَذَقًا ۝ لِنَفْتَنَهُمْ فِيهِ ۝
 وَمَنْ يُعْرِضُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعِيدًا ۝
 وَأَنَّ السَّجْدَةَ لِلَّهِ فَلَاتَّ عُوامَّةَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ
 لَتَّاقَ أَمْ بَعْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا ۝
 قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّيْ وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا
 أَمْلِكُ لِكُوْصَرًا وَلَا رَشِدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَنْ يُحِيرَنِي مَنْ
 اللَّهُ أَحَدُهُ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُوَتِهِ مُلْتَحِدًا ۝ إِلَّا بِلُغَّا
 قَنَ اِنَّهُ وَرِسْلَتِهِ ۝ وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ
 لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا
 يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفَ نَاصِرًا وَأَقْلَعَ عَدُوكَ ۝
 قُلْ لَنْ أَدْرِكَ أَقْرِبَيْ مَا تُؤَعِّدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
 لَهُ رَبِّيْ أَمَدًا ۝ عَلِمُوا الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى عَيْنِيهِ
 أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنْ اسْتَأْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْقُهُ رَصَدًا ۝

15. "அநியாயக்காரர்களோ நூற்றுத்திற்கு (எரிக்கப்படும்) விறகுகளாகிவிட்டனர்" (என்றும் அந்த ஜின்கள் கூறின).

16. (நிதியே மனித, ஜின் இனத்தவர்களாகிய) அவர்கள் (இஸ்லாமிய மார்க்க) வழியின்மீது உறுதியாகவும் (நிலைத்து) இருந்தால், (தனடையின்றியே) அவர்களுக்கு அதிகமான தண்ணீரை நாம் புகட்டியிருப்போம் (என எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள துவன் ரூப கூறுவீராக!).

17. (எவ்வாறு நன்றி செய்கிறார்கள் என) அதில் அவர்களை நாம் சோதிப்ப தற்காக; மேலும், எவர் தன் இரட்சகனின் நினைப்பைவிட்டும் புறக்கணிக் கிள்ளாரோ, அவரைக் கடினமான வேதனையில் அவன் புகுத்திவிடுவான்.

18. மேலும், நிச்சயமாக மஸ்ஜிதுகள் அல்லாஹ்வின் வணக்கத்திற்கே உரியன்; ஆகவே, (அவைகளில்) அல்லாஹ்வுடன் மற்றொரையும் நீங்கள் (பிரார்த்தித்து) அழைக்கவேண்டாம்.

19. மேலும், நிச்சயமாகக் காரியம்: அல்லாஹ்வுடைய அடியாராகிய தூதர், அவனை அழைப்பவராக (தோழுபவராக) நிற்கும்பொழுது, (இதைக் காணும் ஜீனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டு) கூட்டங் கூட்டமாக (வந்து) அவரை நெருங்கிவிடுகின்றனர்.

20. "நான் பிரார்த்தனை செய்து அழைப்பதெல்லாம் என் இரட்சகனையே! அவனுக்கு ஒருவரையும் நான் இனையாக்கமாட்டேன்" என்று(நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

21. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குத் தீங்கையோ, நன்மையையோ (செய்ய) சக்திபெற மாட்டேன்" என்று(நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

22. "நிச்சயமாக நான் என்னை அல்லாஹ்விடமிருந்து ஒருவரும் காப்பாற்றவே மாட்டார்; அவனையன்றி ஒதுக்குமிடத்தையும் நான் பெற்றுக்கொள்ளவே மாட்டேன்" என்று(நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

23. "(ஆயினும்,) அல்லாஹ் விடமிருந்து (எனக்குக் கிடைத்ததை) எத்தி வைப்பதையும், அவனின் தூதுச் செய்திகளை (அறிவிப்பதை)யும் தவிர (வெறெதற்கும் நான் சக்திபெறுமாட்டேன்). எவர் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவருக்கு(க்கூலி) நூற்கு நெருப்புதான். அவர்கள் அதில் என்றென்றும் நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்கள்" (என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!)

24. முடிவாக அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட (வேதனையான)தை அவர்கள் காணும் சமயத்தில், உதவி பெறுவதால் மிகப்பலவினமானவரும், எண்ணிக்கையால் மிகக் குறைந்தவரும் யார் என்பதை (உறுதியாக) அறிந்து கொள்வார்கள்.

25. "நீங்கள் வாக்களிக்கப்படுகின்ற(அவன்வேதனையான)து மிகச் சமீபத்திலிருக்கின்றதா? அல்லது என் இரட்சகன், அதற்குத் தவணையை ஆக்குவானா? என்பதை நான் அறியமாட்டேன்" என்று(நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

26. "(என் இரட்சகனாகிய அவன்) மறைவானவற்றை அறிகிறவன்; எனவே, தான் மறைத்திருப்பவற்றை ஒருவருக்கும் அவன் வெளிப்படுத்தமாட்டான்—

27. "தூதரில், தான் (தேர்வு செய்து) பொருந்திக்கொண்டவருக்கே தவிர... ஆகவே, நிச்சயமாக அவன் (தூதராகிய) அவருக்கு முன்னும், அவருக்குப் பின்னும் பாதுகாப்பவரை (மலக்குகளிலிருந்து) ஆக்குகிறான்.

لِيَعْلَمُ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَنَا رِبَّهُمْ وَاحْاطَ بِمَا لَدَنِيهِمْ

وَأَحْصَى كُلُّ شَيْءٍ عَدَّاً ٢٨

وَرَأَةُ الْمُكْرِمِ هُنَّ فِي مَنَامِ الْمُكْرِمِ
يُسْعَى إِلَيْهِ وَعَنْهُ إِلَيْهِ يُنْهَى

سُبْرَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يَا يَاهَا الْمُرْمَلُ لَا فُوَالَّيلَ إِلَّا قِيلَلًا ① رِصْفَةٌ أَوْ اِنْقُضُ

مِنْهُ قِيلَلًا ② أَوْ زَدْ عَلَيْهِ وَرَثَلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ③ إِنَّا

سَنُلْقِعُ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ④ إِنَّ نَاسِئَةَ الْلَّيْلِ هِيَ

أَشَدُّ وَطًا وَأَقْوَمُ قِيلَلًا ⑤ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبِيعًا

طَوِيلًا ⑥ وَإِذْ كُرْاسَمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلَ إِلَيْهِ تَبَتَّيلًا ⑦

رَبُّ الشَّرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَرَكِيلًا ⑧

وَاصْدِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑨ وَ

ذَرْنِي وَالْمُكْدِنِ بَيْنَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهْلَمْهُمْ قِيلَلًا ⑩ إِنَّ

لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ⑪ وَطَعَامًا ذَا عُصَمَةٍ وَعَذَابًا إِلَيْهَا ⑫ يَوْمَ

تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجَبَالُ وَكَانَتِ الْجَبَالُ كَثِيرًا مَهْيَلًا ⑬ إِنَّا أَرْسَلْنَا

إِلَيْكُمْ رَسُولًا لَا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى قَرْعَوْنَ رَسُولًا ⑭

28. (அத்தூர்கள்) தங்கள் இரட்சகனின் தூதுச் செய்திகளை, திட்டமாகவே எடுத்துரைத்தார்கள் என்பதை, தான் அறிந்துகொள்வதற்காக. அவர்களிடமுள்ளவற்றை அவன் (தன் அறிவால்) சூழ்ந்தறிந்து கொண்டவனாக இருக்க, ஒவ்வொரு பொருளையும் என்னிக்கையால் பூரணமாகக் கணக்கிட்டும் வைத்துள்ளான்.

அத்தியாயம் : 73

அல் முத்தூம்யில் – போர்வை போர்த்தியவர்

வசனங்கள் : 20 மக்கீ ருகூலிகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்புடையோன்

அல்லாஹும்லின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. போர்வை போர்த்திக் கொண்டிருப்பவரே!
2. இரவில் (தொழுவதற்காக) எழுவீராக! சொற்ப (நேர)ம் தனிர –
3. அதில் பாதி, (நேரத்தில் தொழுவீராக!) அல்லது அதிலிருந்து சொற்ப (நேர)த்தைக் குறைத்துக் கொள்வீராக!
4. அல்லது அதை விட (சுற்று நேரத்தை) அதிகப்படுத்திக் கொள்வீராக! (இரவுத்தொழுகையான) அதில் குரு ஆணை (நன்கு திருத்தமாக) நிறுத்தி, நிறுத்தி முக்குதுவீராக!
5. நிச்சயமாக நாம் அடுத்து பனுவான வாக்கை உம்மீது போடுவோம் (வஹிமினமூலம் அறிவிப்போம்).
6. நிச்சயமாக இரவில் (வணக்கத்தை நிறைவேற்ற) எழுவதானது – அதுவே (மனமும், நாவும்) ஒன்றிணைந்திருக்கமிக்க உறுதியானதும், மேலும் கூற்றால் மிக்க உறுதியான துமாகும்.
7. நிச்சயமாக உமத்துப் பகலில் நீண்ட வேலை இருக்கின்றது.
8. மேலும், உமத்துரட்சகனின் பெயரை நினைவு கூரவீராக! (அவனுக்கே வணக்கத்தையும், பிரார்த்தனையையும் ஆக்கி) அவன் பால் முற்றிலும் ஆகிவிடுவீராக.
9. (அவனே) கிழக்கிற்கும், மேற்கிற்கும் இரட்சகன்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை. ஆகவே, அவனையே நீர் (உமது) பொறுப்பாளனாக எடுத்துக் கொள்வீராக.
10. அன்றியும், (நபியே!) அவர்கள் (உமக்கெதிராகச்) சொல்வதின்மீது நீர் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், அழகான வெறுப்பாக அவர்களை (அல்லாஹும்வக்காக) நீர் வெறுத்துவிடுவீராக!
11. என்னையும், சுத்ததையுடையவர்களான பொய்ப்பிக்கக்கூடியவர்களையும் நீர் விட்டுவிடுவீராக (நான் ஏற்படுத்திய தவணையை அவர்கள் அடையும் வரை) அவர்களுக்குச் சிறிது அவகாசமும் கொடுப்பீராக!
12. நிச்சயமாக நம்மிடத்தில் (அவர்களுக்காக) விலங்குகளும், நரகமும் இருக்கின்றன.
13. இன்னும், (அவர்களுக்குத் தொண்டையில்) விக்கிக்கொள்ளக்கூடிய உணவும், துன்புறுத்தும் வேதனையும் (இருக்கின்றன).
14. பூமியும், மலைகளும் ஆட்டம்கள்கு (அதிலிருப்போரை உலுக்கி), இன்னும், மலைகள் சிதறுண்ட மன குவியல் களாகிவிடும் நாளில் (அவர்களுக்கு நடந்தேறும் வேதனை உண்டு)
15. ஃபிரிஅவனின்பால் நாம் ஒருதூதரை அனுப்பிவைத்தது போன்று, உங்கள் மீது சாட்சியாளராக ஒரு தூதரை உங்களிடம் நிச்சயமாக நாம் அனுப்பி வைத்தோம்.

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخْذَنَاهُ أَخْدَانًا قَبِيلًا^{١٦}
 فَكَيْفَ تَتَقْوَنَ إِنْ كَفَرُتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوَلْدَانَ
 شَيْبَانَا^{١٧} السَّمَاءَ مُنْقَطِرَةً هَكَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا^{١٨} إِنَّ
 هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَيْ رَبِّهِ سَبِيلًا^{١٩}
 إِنَّ رَبِّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقْوُمُ أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيِ الْيَمِينِ وَ
 نَصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَابِعَهُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ
 يُقَدِّرُ الْيَمِينَ وَالثَّهَارَ عَلَوْ أَنْ لَنْ تُحْصُوْهُ قَاتَابَ
 عَلَيْكُمْ فَاقْرِءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ طَعْلَمَ أَنْ
 سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٌ لَا وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
 يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرِءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَإِقْرِمُوا الْمَلَوَةَ
 وَأَتُوا الْوَكْوَةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا وَمَا شَدَّ مُوا
 لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا
 وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَعْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ^{٢٠}

16. பின்னர், ஃபிரிசு அவன் அத்தூதருக்கு மாறு செய்தான்; ஆகவே, கடினமாக பிடியாக அவனை நாம் பிடித்துக்கொண்டோம்.

17. நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டீர்களானால், குழந்தைகளை நன்றாக விழுமிலும் நாளில், (நம்முடைய பிடியிலிருந்துத் தப்பித்து உங்களை) நீங்கள் எவ்வாறு காத்துக்கொள்வீர்கள்?

18. அ(நாளில் நிகழும் பெரும் அமளியான)தன் காரணமாக வானம் வெடித்துப் போய்விடும்; அவனுடையவாக்கு(சந்தேகமின்றி) செயல்படுத்தப்பட்டதாகிவிடும்.

19. நிச்சயமாக இது, ஒரு உபதேசமாகும்; ஆகவே, எவர் நாடுகிறாரோ அவர் தன் இரட்சகணின் பால்(செல்லக்கூடிய) வழியை எடுத்துக்கொள்வார்.

20. (நபியே!) நிச்சயமாக நீரும், உம்மோடு இருப்போரில் ஒரு கூட்டத்தினரும், இரவில் மூன்றில் இருபாககங்களைவிட மிகக் குறைவாக, இன்னும் அதில் பாதியில், இன்னும் அதில் மூன்றில் ஒருபாக(நேர)த்தில் (இருவுத் தொழுகைக்காக) நிற்கிறீர்கள் என்பதை நிச்சயமாக உத்திரவுட்சகன் அறிவான்; இன்னும் இரணவையும், பகலையும் அல்லாஹ்தான் நிர்ணயம் செய்து (அதன் நேரங்களை அளவாக அமைத்து)ள்ளார்கள்; நீங்கள் அதனை சரிவரச்கணக்கிடவே முடியாதென்பதை அவன் அறிந்துள்ளான்; ஆகவே, உங்களை அவன் மன்னித்துவிட்டான்; எனவே, குர் ஆவிலிருந்து உங்களுக்கு) இயன்றதை ஒதுங்கள்; (எனையில்) உங்களின் (இருவனைக் கத்தை விட்டும் அனுமதி பெறும்) நொயாளிகளும், அல்லாஹ் வின் பேரருளைத்தேடியவர்களாக பூமியில் பிரயாணம் செய்யும் வேறு சிலரும், அல்லாஹ் வின் பாதையில் போர் செய்யும் வேறு சிலரும் இருப்பார்கள் என்பதை அவன் அறிந்துள்ளான்; ஆகவே, அதிலிருந்து இயன்றதை ஒதுங்கள்; மேலும், தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்ற ரூங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுங்கள்; அல்லாஹ் விற்கு அழகான கடனாக கடனும் கொடுங்கள்; மேலும், நன்மையிலிருந்து உங்களுக்காக எதை நீங்கள் முற்படுத்துகிறீர்களோ, அது அல்லாஹ் விடத்தில் மிகச் சிறந்ததாகவும், (நற்) கலீயில் மிக மகத்தானதாகவும் அதனை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்வீர்கள்; அல்லாஹ் விற்கிடம் மன்னிப்பும் தேடுங்கள்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக்கிருப்பையுடையவன்.

سُبْرَةُ الْمَكَّةِ شَهِيدُ الْقِرْبَةِ الْمَوْعِدُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الْمُدْثُرُ ۝ قُمْ فَأَنذِرْ ۝ وَرَبُّكَ فَلَكِ ۝ وَشَيْأَكَ
 قَطَّهُرْ ۝ وَالرُّجَرَ فَاهْجُرْ ۝ وَلَا تَهْمَنْ سَتَّهُرْ ۝ وَ
 لَرِيْكَ فَاصِهُرْ ۝ فَإِذَا نَفَرَ فِي النَّافُورْ ۝ فَذَلِكَ يَوْمَيْنِ
 يَوْمَ عَسِيرْ ۝ عَلَى الْكُفَّارِينَ عَيْرِيْسِيرْ ۝ ذَرْنِيْ وَمَنْ
 خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَامَدُودًا ۝ وَبَنِينَ
 شَهُودًا ۝ وَمَهَدْتُ لَهُ تَهِيدًا ۝ شَرَّ يَطْمَعُ أَنْ
 أَزِيدَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لَا يَتَنَعَّيْدًا ۝ سَارِهْقَةَ
 صَعُودًا ۝ إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَرَ ۝ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَرَ ۝ ثُمَّ
 قُتِلَ كَيْفَ قَدَرَ ۝ شَرَّ نَظَرَ ۝ شَرَّ عَيْسَ وَبَسَرَ ۝
 شَرَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكَبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سَحْرُ
 يُوْشَرُ ۝ إِنْ هَذَا إِلَّا قَتْلُ الْبَشَرِ ۝ سَاصِيلِيَهُ
 سَقَرُ ۝ وَمَا آدَرَكَ مَا سَقَرُ ۝ لَا تُبْقِي وَ
 لَا تَذَرُ ۝ لَوَاحَةُ الْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝

அத்தியாயம் : 74

அல் முத்தஸ்ஸிர _ போர்த்திக் கொண்டிருப்பவர்
வசனங்கள் : 56 மக்கி ருக்கங்கள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்லின் பெயரால் (குதுகிறேன்).**

1. (போரவ) போர்த்திக்கொண்டிருப்பவரே!
2. நீர் எழுந்திருப்பீராக பிறகு (அல்லாஹ்லின் தன்டனையிலிருந்து) அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்விராக!
3. மேறும், உமதிரட்சக்களைப் பெருமைப்படுத்துவிராக.
4. மேறும், உமது ஆடைகளைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்விராக.
5. இன்னும், அசத்தத்தை வெறுத்துக்கிடுவிராக.
6. (நீர்கொடுத்ததைவிட) அதிகமானதைப் பெறக்கருதி (மற்றவருக்கு) உபகாரம் செய்யாதீர்.
7. இன்னும், உமதிரட்சக்குக்காக (கீல்டங்களைச் சுகித்துக்கொண்டு) நீர் பொறுமையுடன் இருப்பீராக.
8. குழல் (ஸார்) ஊதப்பட்டு விட்டால்—
9. அந்நாளில் அவ்வாறு ஜனத்தப்படுவதான்) து_கடினமான நாளாக இருக்கும்.
10. (அந்நாள்) நிராகரிப்போருக்கு எனிதான்தான்.
11. என்னையும், தனித்த நிலையில் நான் படைத்த வனையும் விட்டுவிடுவிராக.
12. நான் அவனுக்கு ஏராளமான செல்வத்தையும் ஆக்கிரியிருந்தேன்.
13. அவனுடன் இருக்கக்கூடிய ஆஸ்மக்களையும் (நான் அவனுக்குக் கொடுத்தேன்).
14. அவனுக்கு (வாழ்வதற்கு வேண்டிய) தயாரிப்புகளை (எந்களவே) அவனுக்காக நான் தயார்செய்துவைத்தேன்.
15. பின்னும், நான் (அவனுக்கு) அதிகமாக்கவேண்டுமென்று அவன் ஆசைப்படுகின்றான்.
16. (இருபோதும் அது நடந்தேறக்கூடியது) அல்லநிதிசயமாக அவன் நம்முடைய வசனங்களுக்கு முரண்பட்டவாராக இருக்கின்றான்.
17. (அதி சிகிரத்தில்) அவனை (வேதனையின்) ஒருகடினமான சிகரத்தில் நான் ஏற்றிவிடுவேன்.
18. நிதிசயமாக அவன் (இந்தக் குரு ஆனுக்கு எதிராக) விநித்ததான்; இன்னும், (குரு ஆனைப்பற்றித் தன் மனதில் கற்பனையாக ஒரு கூற்றை) ஏற்படுத்திக் கொண்டான்.
19. ஆகவே, அவன் சபிக்கப்பட்டான்; எவ்வாறு அவன் (இரு கூற்றைத்தன் மனதில்) ஏற்படுத்திக் கொண்டான்?
20. பின்னரும் அவன் சபிக்கப்பட்டான்! எவ்வாறு அவன் (இரு கூற்றைத் தன் மனதில்) ஏற்படுத்திக் கொண்டான்?
21. பின்னர் அவன் (நம் வசனங்களை சிந்தித்து) நோக்கினான்.
22. பின்னர் கடு கடுத்தான்; முகமும் சளித்தான்.
23. பின்னர் திரும்பிச்சென்றான்; இன்னும், அதந்தை கொண்டான்.
24. அப்பால் முன்னுள்ளோரிடமிருந்துகற்பிக்கப்பட்டு) "வழிவழியாகவந்தசூனியமேயன்றி இது (வேறு) இவ்வை எனக் கூறினான்.
25. "இதுமனிதரின் கற்றே தவிர வேறில்லை" (என்றும் கூறினான்).
26. நான் அவனை "ஸகர்" எனும் நரசத்தில்புக்கசெய்வேன்.
27. இன்னும் "ஸகர்" என்ன வென்று உமக்கு அநிவித்தது எது?
28. அது (நூர்க்காவாகினிலாவனரையும்) பிரசம் வைக்காது; (எவ்வரையும்) விட்டும் விடாது.
29. மனிதர்களை (சுட்டுக் காரித்து அவர்களின் மேலினை) மாற்றிவிடக்கூடியது.
30. (காவலர்களாக மலக்குகளில்) அதன்மீது பத்தொன்பது பேர்கள் இருக்கின்றனர்.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ الشَّارِ الْأَمْلَيْكَةَ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّهُمْ
 إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لَيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ
 وَيَزِدَادُ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَبَ وَالْمُؤْمِنُونَ لَا يَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 وَالْكُفَّارُ وَمَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِذَا مَثَلًا كَذِيلَكَ يُضْلِلُ
 اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُهُودُ
 رَبِّكَ إِلَّاهُو وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ ۝ كُلُّا وَالْقُمَرٌ ۝
 وَالْئِيلُ إِذَا دَبَرَ ۝ وَالصُّبْحُ إِذَا آسَفَرَ ۝ إِنَّهَا الْحَدَى
 الْكَبِيرُ ۝ نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ ۝ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ
 أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝ إِلَّا أَصْحَابُ
 الْيَمَنِينَ ۝ فِي جَنَّتِ شَرَابٍ يَسْأَلُونَ ۝ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝ مَا
 سَلَكُوكُمْ فِي سَقَرَ ۝ قَالُوا لَمْ نَأْتُ مِنَ الْمُصَلِّيِّنَ ۝ وَلَمْ
 نَأْتُ نُطْعَمُ الْمُسِكِيِّنَ ۝ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْغَايِضِيِّنَ ۝ وَ
 كُنَّا نَكْبِي بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ حَتَّىٰ آتَنَا الْيَقِينَ ۝ فَمَا نَفَعُهُمْ
 شَفَاعَةُ الشَّفِيعِينَ ۝ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذَكُّرِ مُعْرِضُينَ ۝

3. மேலும், நரகத்தின் காவலர்களை மலக்குகளாகவேதவிர நாம் ஆக்கவில்லை; இன்னும், அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை நிராகரிப்போருக்குச் சோதனையாகவே தவிர நாம் ஆக்கவில்லை; வேதம் கொடுக்கப்பட்டோர் (இதனை) உறுதி கொள்வதற்காகவும், விசுவாசங்கொண்டோர் (தும்) விசுவாசத்தை அதிகமாக்கிக் கொள்வதற்காகவும், இன்னும், வேதம் கொடுக்கப் பட்டோரும், விசுவாசிகளும் (இதைப்பற்றிச்) சந்தேகிக்காமலிருப்பதற்காகவும், (நாம் அவ்வாறு ஆக்கினோம்) இன்னும், எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ அவர்களும், நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போரும் "இதனைக் கொண்டு உதாரணமாக அல்லாஹ் எதை (அறிவிக்க) நாடினான்?" என்று கூறுவதற்காகவும் (இவ்வாறு ஆக்கினோம். நபியே!) இவ்வாறே அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களை வழிகெடச் செய்கிறான்; தான் நாடியவர்களை நேர் வழியிலும் செலுத்துகின்றான்; இன்னும், உமதிரட்சகளின் படைகளை அவனைத் தவிர (மற்றெவரும்) அறியமாட்டார்; அதுமனிதர்களுக்கு உபதேசமேயன்றி வேறில்லை.

32. (நரகக்காவலர்கள் விஷயமாக நிராகரிப்போர் கூறுவதுபோன்று) அல்ல! சந்தீரனின் மீதும் சத்தியமாக!

33. இரவின் மீதும் சத்தியமாக_ அது பின் செல்லும் போது!

34. அதிகாலையின் மீதும் சத்தியமாக_ அது வெளிச்சமாகும்போது!

35. நிச்சயமாக (நரகமாரிய) அது மிகப்பெரியவற்றுள் ஒன்றாகும்.

36. அது, மனிதர்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்றதிலையில் (மிகப் பெரியதாகும்).

37. உங்களில் எவர் (நன்மைக்காக) முந்திச் செல்வதற்கோ_ அல்லது (நன்மையை விட்டும்) பின்தங்கிலிடுவதற்கோ விரும்புகின்றாரோ அவருக்கு (அது அச்சமுட்டி எச்சரிக்கைச் செய்கிறது).

38. ஒவ்வொர் ஆத்மாவும், தான் சம்பாதித்தவற்றுக்குப் பிணையாக்கப் பட்டதாகும்.

39. ஆழினும் (வலக்கையில் பதிவுப்புத்தகம் கொடுக்கப்பட்ட) வலது சாரியினர் தவிர_

40. (அவர்கள்) சவனங்களில் (இருப்பர்) அப்போது தங்களுக்குள் (விசாரித்துக்) கேட்பார்கள்:

41. குற்றவாளிகளைப்பற்றி_

42. "உங்களை ஸகர் எனும் நரகத்தில் புகுத்தியது எது?"

43. அ(தற்க)வர்கள், "தொழுக்கூடியவர்களில் (உள்ளவர்களாக) நாங்கள் இருக்கவில்லை" என்று கூறுவார்கள்.

44. "இன்னும் நாங்கள் ஏழைக்கு உணவனிப்பவர்களாகவும் இருக்கவில்லை."

45. "(விணானவற்றில்) மூழ்கி இருந்தோருடன் நாங்களும் மூழ்கி இருந்தோம்."

46. மேலும் "கூலி கொடுக்கும் இந்தாளையும் நாங்கள் பொய்யாக்குபவர்களாக இருந்தோம்"

47. "உங்களுக்கு (மரணம் எனும்) உறுதி வரும்வரை (இவ்வாறு இருந்தோம்" என்றும் கூறுவார்கள்)

48. ஆகவே, (அவர்களுக்காகப்) பரிந்துரைசெய்வோரின் பரிந்துரை அவர்களுக்குப் பயன்னிக்காது.

49. எனவே, நல்லுபதேசத்தை விட்டும் புறக்களிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?

كَانُهُمْ حِمْرٌ مُسْتَنْفِرٌ^٦ لَا فَرَّتْ مِنْ قَبْوَةٍ^٧ بَلْ يُرِيدُ
 كُلُّ اُمَّرَى مِنْهُمْ أَنْ يَوْمَئِي صُحْفًا مُنْشَرَةً^٨ كَلَّا بَلْ لَا
 يَخَافُونَ الْآخِرَةَ^٩ كَلَّا إِذْ تَذَكَّرَهُ^{١٠} فَمَنْ شَاءَ
 ذَكَرَهُ^{١١} وَمَا يَدْعُوكُمْ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ
 النَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ^{١٢}

سُوْلَيْمَانٌ بْنُ عَلِيٍّ قَدْرُوا وَقَدْرُوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ^{١٣}
 لَا أَقْسُمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ^{١٤} لَا أَقْسُمُ بِالثَّوَامِةِ^{١٥}
 أَيْحَسَبُ الْإِنْسَانُ أَنَّ نَجْمَعَ عِظَامَهُ^{١٦} بَلْ قَدْرِيْنَ
 عَلَىٰ أَنْ تُسَوِّيَ بَنَائَهُ^{١٧} بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَقْبَرَ
 أَمَامَهُ^{١٨} يَسْعَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ^{١٩} فَإِذَا بَرَقَ
 الْبَصَرُ^{٢٠} وَخَسَفَ الْقَمَرُ^{٢١} وَجُومَ السَّمْسُ وَالْقَمَرُ^{٢٢}
 يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَيْنِ أَيْنَ الْمَفْرُ^{٢٣} كَلَّا لَا وَزَرَ^{٢٤} إِلَى
 رَبِّكَ يَوْمَيْنِ إِلَيْهِ الْمُسْتَقْرَرُ^{٢٥} يُنْبَئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَيْنِ
 بِمَا قَدَّمَ وَآخِرَ^{٢٦} بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ^{٢٧}

50. அவர்கள் வெருண்டோடுகின்ற(காட்டுக) கழுத்தகளைப் போல் (இருக்கின்றனர்)
51. (காட்டுக்கழுத்தகளான்) அவை சிங்கத்தை விட்டும் வெருண்டோடின.
52. மாறாக, அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதனும், விரிக்கப்பட்ட ஆகமங்கள் (தனக்கும்) கொடுக்கப்படவேண்டும் என நாடுகிறான்.
53. (அதுநட்கப்போவது) இல்லை மாறாக, மறுமையைப்பற்றி அவர்கள் பயப்படுவதில்லை.
54. நிச்சயமாக இது நல்லுபதேசமாகும்.
55. (பொதைசம் பெற) யார் நாடுகிறாரோ அவர் இதனை நினைவில் வைத்து (பொதைசம் பெற்று) கொள்ளவும்.
56. இன்னும், அவ்வாறு நாட்னால்கள் அவர்கள் நல்லுபதேசம் பெற மாட்டார்கள்; அவளேயைப்படுவதற்குரியவனும் (விசவாசிகளை) மன்னிப்பதற்குரியவனும் ஆவான்.

அத்தியாயம் : 75

அல்கியாமா – மறுமை நாள்
வசனங்கள் : 40 மக்கீ ருக்கிங்கள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்டுணையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).**

1. மறுமைநாளைக்கொண்டு நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.
2. (வழிபாட்டில் மனிதன் குறைவு செய்துவிட்டதைப்பற்றி) யிக தித்தித்துக் கொள்ளடிருக்கும் ஆள்மாவைக் கொள்ளும் நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.
3. மனிதன் (இறங்கப்பதி, மன்னோடு மன்னாக மக்கிப்போன பின்னர்) அவனுடைய எழும்புகளை நாம் ஒன்று சேர்க்கவேமாட்டோம் என்று என்னுழுவின்றாகா?
4. ஆம்! அவனுடைய விரில்களின் நுவிகளை (முன்பிருந்தது போல் இனைத்துச் சரிப்படுத்தி) செவ்வையாக்க நாம் ஆற்றலுடையோராக இருக்கிறோம்.
5. மாறாக, மனிதன் தன் ஏதிர்காலத்திலும் (பாவத்திலிருந்து விலகிவிடாது) பாவம் செய்யவே நாடுகிறான்.
6. "மறுமைநாள் எப்பொழுது (வரும்)?" என (அதிசயமாக) அவன் கேட்கிறான்.
7. (அந்தாளின் அமிகிளைக்களைடு திடுக்கிட்டு) பார்வை நிலைகுத்திலிட்டால்;
8. சந்திரனும் ஒனி இழந்து (விடுமாணால்);
9. சூரியனும், சந்திரனும் ஒன்றாககப்பட்டு விடும் (ஆணால்);
10. அந்தாளில் "எங்கு விருண்டோடுவது" என மனிதன் கூறுவான்.
11. இல்லை தப்ப இடமில்லை.
12. அந்தாளில் (அனைவரின்) தங்குமிடம் உம் இரட்சகங்கிடத்திலாகும்.
13. மனிதன் – அவன் முற்படுத்திவைத்ததையும், அவன் பிற்படுத்திவைத்ததையும் (பற்றி) அந்தாளில் அலிக்கப்படுவான்.
14. ஏன், மனிதன் தன் மீது பார்வையுடையவனாக (தன் செயல்களுக்குச் சாட்சியாக) இருப்பான்.

وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرَهُ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ
 بِهِ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَةَ وَقْرَانَهُ فَإِذَا قَرَانُهُ فَاتَّبِعْ
 قَرَانَهُ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ كَلَابِلُ شَعْبُونَ
 الْعَاجِلَةَ وَتَذَرُّونَ الْآخِرَةَ وَجُوهَ يَوْمِنَا شَاهِدَةَ
 إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةَ وَجُوهَ يَوْمِنَا بَاسِرَةَ تَقْطُنُ
 أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقْرَأْهُ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِ
 وَقِيلَ مَنْ سَرَّاكِ وَظَنَّ أَنَّهُ الفُرَاقُ وَالْتَّقْتُ
 السَّاقِ بِالسَّاقِ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَنِ الْمَسَاقِ
 فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَى وَلَا كَنَّ كَذَبَ وَتَوْلَى
 شَهَدَهُبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَظَّلِي أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى لَهُ
 شَهَادَةَ لَكَ فَأَوْلَى آيَ حُسْبُ الْإِنْسَانُ أَنْ
 يُتَرَكَ سُدَّي الْمُرْيَكُ نُظْفَةَ مِنْ مَرْيَيْ يُمْنَى
 شَهَدَ كَانَ عَلَقَةَ فَخَلَقَ فَسَلَوَيْ فَجَعَلَ مِنْهُ الرَّوْمَجَيْنِ
 الدَّكَرَ وَالْأَمْثَيْ أَلَيْسَ ذَلِكَ يُقْدِرُ عَلَى أَنْ
 يُحْكِيَ الْمَوْتَيْ

بعض

بعض

15. (ஆகவே, தன் குற்றங்களை மறைக்க) அவன் தன் புகல்களைப் போட்ட போதிலும் சரியே (அவை அங்கீகரிக்கப்படமாட்டா)
16. (நபியே! வஹ்ரூலம் அறிவிக்கப்படுபவை தவறிவிடுமோ என பயந்து) அதற்காகநீர் அவசரப்பட்டு உம் நாவை அசைக்காதீர்.
17. (உம் உள்ளத்தில்) அதனை நீங்கள் சேர்ப்பதும், (உமது நாவால்) அதனை ஒத்செய்வதும் நிச்சயமாக நம்மீதான் கடமையா)கும்.
18. ஆகவே, (ஸ்ரீபரீஸ் மூலம்) அதனைநாம் (உமக்கு) ஒதுவோமாயின், (ஒதப்படும்) அதன் ஒதுதலை நீர் பின் தொடர்ந்து ஒதுவிராக.
19. பின்னர், நிச்சயமாக அதனைத் தெளிவு செய்வதும் நம்மீதான்கடமையா)கும்.
20. ஏன் இல்லை! பின்னர் (மனிதர்களே!) நீங்கள் அவசரமானதை (இம்மையை) விரும்புகின்றீர்கள்.
21. அன்றியும், மறுமையை நீங்கள் விட்டுவிடுகின்றீர்கள்.
22. அந்நாளில் சில(ருடைய) முகங்கள் (சந்தோஷத்தால்) மலர்ச்சியானவையாக இருக்கும்.
23. (அவை) தங்கள் இரட்சகளை நோக்கிக்கொண்டிருக்கும்.
24. இன்னும், அந்நாளில் சில(ருடைய) முகங்கள், (துக்கத்தால் கறுத்து) சோகமானவையாக இருக்கும்.
25. முதுகுகளை முறித்துவிடும் பேராபத்து தங்களுக்கு உண்டாக்கப்படும் என்று அவை உறுதி கொண்டிருக்கும்.
26. மறுமைநாள் வெகுதுராமென நீங்கள் என்னிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே) அவ்வாறல்ல! (இதோ தான் தொடக்கமாக மரணவேளையில் அவன் து உயிர்) தொண்டைக்குழியை அடைந்துவிட்டால்,
27. "மந்திரிப்பவன் எவன்?" என்றும் கேட்கப்படுகிறது.
28. (அனால்) அவனோ நிச்சயமாக இது(தான் தன்னுடைய) பிரிவு(க்குரிய காலம்) என்பதை (உறுதியாக) அறிந்து கொள்கின்றான்.
29. இன்னும் (அவனுடைய) கெண்டைக்கால், கெண்டைக் காலோடு பின்னிக்கொள்ளும்.
30. அந்நாளில் இழுத்துச் செல்லப்படுதல் உமதிரட்சகள்பால் இருக்கிறது.
31. (அல்லாஹ் வற்வுடைய வேதத்தையும், அவனின் தூதையும்) அவன் உண்மையாக்கவில்லை; அவன் (இரட்சகளைத்) தொழுவுமில்லை.
32. எனினும் அவன் பொய்யாக்கி புறக்கணித்தும் விட்டான்.
33. பின்னர், தன் குடும்பத்தாரிடம் அகம்பாவம் கொண்டவளாகச் சென்று விட்டான்.
34. (மனிதனே!) உன்னை அழிக்கக்கூடியது நெருங்கிவிட்டது! பின்னரும் அழிக்கக்கூடியது நெருங்கிவிட்டது!
35. பின்னும் உன்னை அழிக்கக்கூடியது நெருங்கிவிட்டது! அப்பாலும் உன்னை அழிக்கக்கூடியது நெருங்கிவிட்டது.
36. (எத்தகைய கேள்விகளைக்கும் கேட்கப்படாமல்) வீணாக விடப்பட்டு விடுவான் என்று மனிதன் என்னிக்கொண்டானா?
37. (கர்ப்பத்தில்) செலுத்தப்படும் ஓர் இந்தியத் துளியாக அவன் இருக்கவில்லையா?
38. பின்னர் அவன் (அட்டைப்பூச்சிபோன்று ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்) இரத்தக் கட்டியாக (இருந்தான்; பின்னர் (அவனை) அவன் படைத்து (ப்பின்னர்) செவ்வையாக்கி வைத்தான்.
39. பின்னர் (மனிதனாகிய) அவனிலிருந்து ஆண், பெண் என்ற இரு வகையை அவன் ஆக்கினான்.
40. (இல்லாறு செய்த) அவன் மரணித்தோரை உயிர்ப்பிக்க ஆற்றல் உடையவளாக இல்லையா?

سوند الذهور وله وشائقه وشيئه زرع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَنْتَ عَلَىٰ الْأَنْسَارِ حَذِيرٌ مِّنَ اللَّهِ هُرْ لَمْ يَكُنْ شَاهِدًا لِذُكْرِهِ ۝

إِنَّا خَلَقْنَا الْأَنْسَارَ، وَرَبَّنَاهُمْ بِرَبَّكُمْ، فَلَا يُنَزَّلُ عَلَيْهِمْ مِنْ آيٍ^{١٦}

سَمِعَ الصَّدِيقُ بْنُ عَلِيٍّ نَبَشَةً السَّدِيقِ أَمَّا

كَوْنَتْ كَافِرَةً أَمْ أَنْجَاهُ كَوْنَتْ كَافِرَةً

الله أعلم بحاله وحاله يعلم الله

لَهُمْ لِيَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا سَعَىٰ وَلَا يَوْمَ يُحْكَمُ عَلَيْهِمْ أَنْ يُؤْتَوْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وَسُلْطَانِ الْعَالَمِينَ

۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸-۲۹-۳۰-۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْأَوَّلُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَالْآخِرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

١٣- ٢٦٩- ١٤٢٨ هـ ٢٠١٢ م ٢١- ٢٠١٢ م ٢٠١٢ م

فَقُوْمٌ نَّصَرَةٌ وَسَرُورٌ وَجَزَّمٌ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةٌ وَحَرِيرًا

مُتَشَبِّهُينَ مِنْهَا عَلَى الْأَرْضِ لَا يَرْوَنُونَ فِيهَا شَمَسًا وَلَا

زَمْهِرِيَا وَدَانِيَةٌ عَلَيْهِمْ ظُلْلَهَا وَذَلِكَ قَطْوَفَهَا تَذْلِيلًا

அத்தியாயம் : 76

அத்தஹ்ரு - காலம்

வசனங்கள் : 31 மக்கீ ருக்ஷிகள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்-வின் பெயரால் (தூகிறேன்).**

1. மனிதன் மீது காலத்திலிருந்து ஒருநேரம் திட்டமாக வந்துவிட்டது; (அதில் இன்னதென்று) கூறப்படும் ஒருபொருளாக அவன் இருக்கவில்லை.

2. நிச்சயமாக நாம் மனிதனை (ஆண், பெண் இருவரின்) கலப்பான் ஓர் இந்திரியத் துளியிலிருந்து நாம் சோதிப்பதற்கு நாடியவர்களாக அவனை பண்டத்தோம்; எனவே செவியறுபவனாக, பாரப்பவனாக அவனை நாம் ஆக்கிரோம்.

3. நிச்சயமாக, நாம் அவனுக்கு (நல்லது, தீயது பற்றிய) வழியைத்தெளிவு செய்தோம்; (அதைப்பின்பற்றி) அவன் ஒன்று நன்றியுள்ளவனாக இருக்கலாம்; அல்லது (அதைப்பின்பற்றாது) நன்றியற்ற(நிராகரிப்ப)வனாக இருக்கலாம்.

4. நிராகரிப்போர்க்கு சங்கிலிகளையும், விலங்குகளையும், (ஜாவாலை விட்டு எரியும்) நரகத்தையும் நிச்சயமாக நாம் தயார்செய்து வைத்திருக்கின்றோம்.

5. நிச்சயமாக நல்லோர்கள், குவனையில் (பாசுதைத்) அருந்துவார்கள்; அதன் கலப்பு கற்புரமாக இருக்கும்.

6. (இவ்வாறு கலக்கப்பட்டது) ஒரு ஊற்றாகும்; அதிலிருந்து அல்லாஹ்-வின் நல்லடியார்கள் அருந்துவார்கள்; அதனை அவர்கள் (தாஸ்கள் விரும்பிய இடங்களுக்கெல்லாம்) ஒடையாக ஒடுச் செய்வார்கள்.

7. இவர்கள் (தங்கள்) நேர் சௌகர்ய நிறைவேற்ற நுவார்கள்; இன் மூம் ஒருநாளையும் பயப்படுவார்கள்; அதன்தீடும் எங்கும் பரவியதாக இருக்கும்.

8. மேலும், அல்லாஹ்வாகிய அவன் மீதுள்ள அன்பின் காரணமாக ஏழங்கும், அளாதக்கும், சிறைப்பட்டவருக்கும் அவர்கள் உணவளிப்பார்கள்.

9. (உணவை உண்போரிட்டு) உங்களுக்கு நாம் உணவளிப்பதெல்லாம், அல்லாஹ்வின் முகத்தை நாடியேதான்; உங்களிடமிருந்து நாம் யாதோரு பிரதிபலனையோ அல்லது (நீங்கள் நமக்கு) நன்றி செலுத்துவதையோ நாங்கள் நாடவில்லை (என்றும்).

10. “அந்தாளின் அமிலியளால் முகங்கள்) மிகக் கடுகடுக்கூடிய, நெருக்கடியான ஒரு நாளை நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சக்ணிடமிருந்து பயப்படுகின்றோம்” (என்றும் காநிக்கொள்ளுத்தான்)

11. ஆகவே, அல்லாஹ் அந்தாளின் தங்கிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்து, அவர்களுக்கு (முத) மலர்களினையையும் (அவர்களின் இதயங்களில்) மகிழ்வையும் கொடுத்தாள்.

12. அன்றியும், அவர்கள் (இம்மையில் கஷ்டங்களைச் சுகித்து) பொறுமையுடனிருந்ததன் காரணமாக கவனத்தையும், (அனிவதற்குப்) பட்டாடையையும் அவர்களுக்கு அவன் (நற்களியாக வழங்கிறான்).

13. (அவர்கள்) அச்சவனத் தில் ஆசனங்களின் மீது சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்; அதில் குரிய(வெப்பத்தினையும், கடுங்குளிரையும்) அவர்கள் காணமாட்டார்கள்.

14. அதன் (மரங்களின்) நிழல்கள் அவர்கள் மீது நெருக்கியவையாக இருக்கும்; அதன் கனிகள் (அவர்கள் பறிப்பதற்கேற்றவாறு) தாழ்வாகத் தாழ்த்தப்பட்டுள்ளது.

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَنْيَقٍ مِّنْ فَضْلَةٍ وَّأَكْوَابٌ كَانَتْ قَوَارِيرًا^{١٦}
 قَوَارِيرًا مِّنْ فَضْلَةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا^{١٧} وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَاسًا
 كَانَ مِزَاجُهَا نَجْعِيلًا^{١٨} عَيْنَا فِيهَا شَسْمَى سَلْسِيلًا^{١٩} وَيُطْوَفُ
 عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُخْلِدُونَ إِذَا رَأَيْتُهُمْ حَسِبْتَهُمْ لَوْلَوًا
 مَنْثُورًا^{٢٠} وَإِذَا رَأَيْتَ شَرَارَاتٍ نَعِيمًا وَمُلْحًا كَبِيرًا^{٢١}
 عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدِسٌ خَضْرٌ أَسْتَبْرٌ^{٢٢} وَحَلْوٌ أَسَاوَرٌ
 مِنْ فَضْلَةٍ وَسَقِيمٌ رَبِيعٌ شَرَابًا طَهُورًا^{٢٣} إِنَّ هَذَا كَانَ
 لَكُوْجَرَاءَ وَكَانَ سَعِيدُكُمْ مَشْكُورًا^{٢٤} إِنَّا نَحْنُ نَرْلِنَا عَلَيْكَ
 الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا^{٢٥} فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا يُطِعْ مِنْهُمْ إِنْ شَاءَ
 أَوْ كَفُورًا^{٢٦} وَإِذْ كَرِاسَوْرَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصْبِيلًا^{٢٧} وَمِنَ الْيَلِ
 فَاسْجُدْ لَهُ وَسَيْحَةٌ لَيْلًا طَوِيلًا^{٢٨} إِنَّ هُولَاءِ يُحِبُّونَ
 الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا شَيْلًا^{٢٩} نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ
 وَشَدَّدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا اشْتَدَّ لَنَا أَمْثَالُهُمْ بَدِيلًا^{٣٠}
 إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَيْلًا^{٣١} وَمَا
 تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْهِ حِكْمَةٌ^{٣٢}

15. மேலும், வெள்ளியினாலான பாத்திரங்களையும், பளிங்கினாலானக் கிண்ணங்களையும் கொண்டு (சிறார்களால்) அவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டு வரப்படும்.

16. வெள்ளியினாலான கிண்ணங்கள், அவற்றை (தாகம் தீர்க்கும் அளவிற்குத் தக்கவாறு) அளவாக (வழங்கக் கூடிய) அவர்கள் நிர்ணயிப்பர்.

17. இன்னும், அதில் அவர்கள் குவளையில் (மதுபானத்தைப்) புகட்டப் படுவார்கள்; அதன் கலவை இஞ்சியாக இருக்கும்.

18. அங்குள்ள ஒர் ஊற்றிலிருந்து (அதனைப் புகட்டப்படுவார்கள்) அதற்கு ஸல்லஸ்பீல் (மிகமதுரமானநீர்) என்று பெயர் கூறப்படும்.

19. மேலும், என்றுமே (இளமை மாறாமல்) இருக்கும் சிறுவர்கள் அவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டே இருப்பார்கள்; (நபியே!) அவர்களை நீர் காணுவீரானால் பரத்தப்பட்ட முத்துக்களை அவர்களை என்னுவீர்.

20. இன்னும் அங்கு நீர் பார்த்தால் (அவற்றின்) அருட்கொடைகளையும், பெரிய அரசாட்சியையும் நீர் காண்பீர்.

21. அவர்கள் (தேகத்தின்) மேல் மென்மையான மற்றும் களமான பச்சைப் பட்டாடைகள் இருக்கும்; இன்னும், அவர்கள் வெள்ளியினால் (ஆகிய) கடகங்கள் அணிவிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; அவர்களின் இருட்சகண் பரிசுத்தமான ஒரு பானத்தையும் அவர்களுக்குப் புகட்டுவான்; (மேலும் அவர்களிடம்).

22. "நிச்சயமாக இது உங்களுக்குக் கூடியாக இருக்கும்; உங்களுடைய முயற்சியும் நன்றிக்குரியதாகி (அங்கீகரிக்கப்பட்டு) விட்டது" (என்றும்கூறுவான்).

23. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம்தாம் இந்தக் குர் ஆணைச் சிறிது சிறிதாகவே உம்மீது இறக்கிவைத்தோம்.

24. ஆகவே, நீர் உமதிரட்சகனின் கட்டளைக்காகப் பொறுமையுடனிருப்பீராக அவர்களிலுள்ள (யாதொரு) பாவிக்கோ, அல்லது நன்றிகெட்டவனுக்கோ நீர் கீழ்ப்படியாதீர்.

25. மேலும் காலையிலும், மாலையிலும் உமதிரட்சகனின் (சங்கையான) பெயரை நினைவு கூரவீராக!

26. இன்னும், இரவில் அவனுக்கு (ஸாஜு அது செய்து) கிரம்பணிவீராக! இரவில் நெடுநேரம் அவனைத்துதி செய்து கொண்டுமிருப்பீராக.

27. நிச்சயமாக இவர்கள் விரைவாகச் செல்லக் கூடிய (இடம்மையான) தை விரும்புகின்றனர்; மேலும் கடினமான (மறுமை) நாளை அவர்களுக்குப் பின்னால் (புறக்கணித்து) விட்டு விடுகின்றனர்.

28. நாம்தாம் அவர்களைப் படைத்தோம்; நாமே அவர்களுடைய படை (ப்பின் அமை)ப்பெயும் உறுதிப்படுத்தினோம்; மேலும், நாம் நாடினால் அவர்களைப் போன்ற (மற்ற) வர்களை (அவர்களுக்கு)ப்பகரமாக மாற்றிவிடுவோம்.

29. நிச்சயமாக இது ஒரு நல்லுப்பதேசமாகும்; ஆகவே, யார் நாடுகிறாரோ அவர், தம் இரட்சகன்பக்கம் (செல்லும்) வழியை எடுத்துக்கொள்வாராக!

30. இன்னும், அல்லாஹ் நாடினாலன்றி நீங்கள் (எதையும்) நாடமாட்டார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (உ.ஸ்களனைவரையும்பற்றி) நன்கநிகிறவளாக, தீர்க்கமான அறிவிடையவணாக இருக்கிறான்.

يُدْخَلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّلَمِينَ أَعْذَلَهُمْ

عَذَابَ الْيَمَنَّا^(١)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُورَةُ الْكَتْلَةِ هُنَّ الْأَوَّلُونَ

سُبْبِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

وَالْمُرْسَلُتُ عُرْفًا^(٢) فَالْعَصْفَتُ عَصْفًا^(٣) وَالْتَّشَرَّتُ
نَشْرًا^(٤) فَالْفَرَقَتُ فَرْقًا^(٥) فَالْمُلْقَيْتُ ذَكْرًا^(٦) عُذْرًا^(٧) أَوْ
نُذْرًا^(٨) إِنَّهَا تُوعَدُونَ لَوْا قَعْدًا^(٩) فَإِذَا النُّبُومُ طَمَسَتْ^(١٠) وَ
إِذَا السَّمَاءُ فُرَجَتْ^(١١) وَإِذَا الْجَبَالُ سُفَّتْ^(١٢) وَإِذَا الرَّسُولُ
أُقْدَتْ^(١٣) لِلَّا يَرِيْدُ يَوْمًا حَلَتْ^(١٤) لِيَوْمِ الْفَصْلِ^(١٥) وَمَا أَدْرَاكَ
مَا يَوْمُ الْفَصْلِ^(١٦) وَمَا يَوْمُ مِيزَانِ الْمُكَدَّبِينَ^(١٧) أَلَمْ
نَهْلِكِ الْأَوَّلِيَّنَ^(١٨) ثُمَّ نُتَبَعِهُمُ الْآخِرِيَّنَ^(١٩) كَذَلِكَ
نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيَّنَ^(٢٠) وَمَا يَوْمُ مِيزَانِ الْمُكَنَّبِينَ^(٢١) أَلَمْ
نَخْلُقْكُمْ مِّنْ شَائِءٍ مَّهِيَّنَ^(٢٢) فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينَ^(٢٣)
إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ^(٢٤) فَقَدْ رَنَاهُ فَنَعْمَلُ الْقَدْرُونَ^(٢٥) وَمَا يَوْمُ
يَوْمِ مِيزَانِ الْمُكَدَّبِينَ^(٢٦) أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَائِيًّا^(٢٧)

31. (ஆகவே, உங்களில்) அவன் நாட்டியவரை தன் அருளில் நுழைவிக்கிறான்; இன்னும், அதியாயக்காரர்கள்_அவர்களுக்காகத் துன்புறுத்தும் வேதனையை அவன் தயார்படுத்தி வைத்திருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 77

அல்முர்ஸலாத் – அனுப்பப்படுபவை

வசனங்கள் : 50 மக்கீ ரூபங்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரந்த அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தொடர்ச்சியாக (இன்றன் பின் ஒன்றாக) அனுப்பப்படுபவைகளின் மீது சத்தியமாக_
2. வீசும் கடும் புயல் காற்றுகளின் மீது சத்தியமாக!
3. (மேகங்களைக்) கிளப்பி பரப்பிவிடுபவைகளின் மீது சத்தியமாக!
4. (சத்தியத்தையும் அசத்தியத்தையும்) வேறு படுத்திக் காட்டும் வறி எனும் கட்டளையைக் கொண்டு இறங்குபவர்கள் மீது சத்தியமாக!
5. (தூதர்கள்பால்) வறியையைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பவர்கள் மீது சத்தியமாக!
6. (அந்த வறி யின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவை) மன்னிப்பாக, அல்லது எச்சரிக்கையாக இருக்கும்.
7. நிச்சயமாக நீங்கள் வாக்களிக்கப்படுவதெல்லாம் நிகழக்கூடியதேயாகும்.
8. ஆகவே, நட்சத்திரங்கள்_ (அவற்றின் ஒளி) அழிக்கப்பட்டு விடும்போது_
9. மேலும், வானம்_ அது பிளக்கப்பட்டு விடும்போது_
10. இன்னும், மலைகள் (தூசிகளைப்போன்று) பறக்கடிக்கப்பட்டு விடும்போது_
11. மேலும், தூதர்களுக்கு நேரம் குறிக்கப்பட்டு விடும்போது_
12. எந்த நாளுக்காக (இவை யாவும்) பிற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன?
13. தீர்ப்பு நாளுக்காக (பிற்படுத்தப்பட்டன என்று கூறப்படும்).
14. மேலும் (நபியே), தீர்ப்பு (க்கறப்படும்) நாள் என்ன வென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
15. (நம்முடைய வசனங்களைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்தாளில் கேடுதான்.
16. (அதனைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்த) முன் னிருந்தோரை நாம் அழிக்கவில்லையா?
17. பின்னர், பின்னுள்ளோரை (அழிக்கப்பட்ட) அவர்களைப் பின் தொடருமாறு நாம் செய்தோம்.
18. குற்றவாளிகளை அவ்வாறுதான் நாம் (அழித்து நாசம்) செய்வோம்.
19. (நம்முடைய வசனங்களைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்தாளில் கேடுதான்.
20. இழிவான நீரிலிருந்து உங்களை நாம் படைக்கவில்லையா?
21. பின்னர், அதனைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் (கர்ப்பப் பையில்) ஆக்கினோம்.
22. குறிப்பிட்ட (கால) அளவு வரை;
23. பின்னர், நாமே அதனை(சிவாக) ஏற்படுத்தினோம்; ஏற்படுத்துவோரில் (நாம்)நல்லோராவோம்.
24. (ஆகவே இவைகளைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்தாளில் கேடுதான்!
25. அளைத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக பூமியை நாம் ஆக்கவில்லையா?

أَحْيَاهُ وَأَمْوَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَيْخَةٍ ۝
 أَسْقَيْنَاهُم مَاءً فَرَأَتَا ۝ وَيَلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
 إِنْطَلَقُوا إِلَى مَا كُنْتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ إِنْطَلَقُوا إِلَى ظَلِيلٍ
 ذُنُوبٍ شَكِيرٍ ۝ لَا ظَلِيلٌ وَلَا يُعْنِي مِنَ الْهَبِ ۝
 إِنَّهَا تَرَهُ بِشَرِّ الْقَصْرِ ۝ كَانَهُ حِلَّةٌ صَفْرٌ ۝ وَيَلٌ
 يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطَقُونَ ۝ وَلَا
 يُوذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝ وَيَلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
 هَذَا يَوْمٌ الْفَصِيلٌ جَمِيعُكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۝ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
 كَيْدٌ فَكَيْدُونَ ۝ وَيَلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي ظَلِيلٍ وَعِيُونٍ ۝ وَفَوْا كَهْ مَمَّا يَشَهُونَ ۝
 كُلُوا وَاشْرُبُوا هَنِيَّا لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَيَلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ كُلُوا
 وَتَسْتَعِوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ۝ وَيَلٌ يَوْمَئِذٍ
 لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ وَإِذَا أُقْيِلَ لَهُمْ أَرْكَعُوا لَيْلَكُونَ ۝ وَيَلٌ
 يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ فَيَأْتِيَ حَدِيثًا بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

26. உயிரோடிக்குப்போரையும், மரணித்தோரையும் (அணைத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக அதை நாம் ஆக்கினோம்)
27. மேலும், அதில் உயர்ந்த மஸைகளையும் நாம் அமைத்து, இனிமையான நீரையும் (அவற்றிலிருந்து) உங்களுக்குப்புக்ட்டுகின்றோம்.
28. (நம்முடைய இவ்வருட்கொடையைப்) பொய்யாக்குபவர் களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்!
29. (மறுமையில் இவர்களிடம்) எ(ந்த நரகத்)தை நீங்கள் பொய்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தீர்களோ, அதன்பாலே நீங்கள் நடந்துசெல்லுங்கள் (என்றும்),
30. மூன்று கிளைகளையுடைய (நரகப் புகையின்) நிழலின்பால் நீங்கள் நடந்துசெல்லுங்கள் (என்றும் அவர்களுக்குக் கூறப்படும்).
31. (அது குளிர்ச்சி தரும்) நிழல் தரக்கூடியதல்ல; தீச்சவாலையிலிருந்து அது காக்கக்கூடியதுமல்ல.
32. (எனினும்) நிச்சயமாக அது_(பெரிய)மாளிகையைப் போன்ற நெருப்புப் பொறிகளை அது விசிசிட்டியும்.
33. நிச்சயமாக அது மஞ்சள் நிறமான (பெரிய)ஒட்டகங்களைப் போல் இருக்கும்.
34. (இவைகளைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
35. இது அவர்கள் பேசமுடியாத நாளாகும்.
36. அன்றியும், அவர்களுக்கு (எதுவும் கூற) அனுமதிக்கப்படமாட்டாது; (அவ்வாறிருந்தும் வேதனை தாங்காது) அவர்கள் புகல்கூறுவர்.
37. (இவைகளைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
38. இது தீர்ப்பு நாள்; உங்களையும், (உங்களுக்கு) மூன்றுள்ளோரையும் (அந்நாளைக்காக) நாம் ஒன்று சேர்த்து விட்டோம்.
39. ஆகவே, ("தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள) உங்களிடம் ஏதும் சூழ்சிகிடிருந்தால் என்னிடம் சூழ்சிகெய்து பாருங்கள்" (என்றும் கூறப்படும்)
40. பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
41. நிச்சயமாக பயபக்தியுடையோர்கள், (அந்நாளில் சுவனபதியிலுள்ள மாளிகைகள், மரங்களின்) நிழல்களிலும், ஊற்றுகளின் அருகிலும் இருப்பார்கள்—
42. அவர்கள் விரும்பியவற்றிலுள்ள களிகளிலிருந்து புசித்து இன்புறுவதிலும் இருப்பார்கள்.
43. ("உலகில் நற்செயல்களை) நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக இன்பமாக உண்ணுங்கள்; இன்னும் பருதுங்கள்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்).
44. இவ்வாறே நன்மை செய்யவர்களுக்கு நிச்சயமாக நாம் கூலி வழங்குவோம்.
45. (இதைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
46. (நம் அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாக்குபவர்களே! உலகில்) நீங்கள் புசியுங்கள், கொஞ்சம் கூகும் அனுபவியுங்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள் குற்றவாளிகளோ—
47. (அல்லாஹ்வின் வசனங்களைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
48. மேலும், அவர்களிடம், "நீங்கள் குனிந்து (தொழுது) கொள்ளுங்கள்" என்று கூறப்பட்டால், அவர்கள் (தொழுது) குனியமாட்டார்கள்.
49. (அவனது இச்கட்டளையைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
50. எனவே (குர் ஆனாகிய) இதற்குப் பின்னர், எவ்விஷயத்தைத்தான் அவர்கள் விசவாசிப்பார்கள்?

سورة العنكبوت وآياته في القرآن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ۝ الَّذِي هُمْ
 فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝ كُلُّاً سَيَعْلَمُونَ ۝ لَئِنْ كُلُّاً سَيَعْلَمُونَ ۝ أَلَمْ
 تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدَةً ۝ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝ وَخَلَقْنَاكُمْ
 أَزْوَاجًا ۝ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سَبَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا الْيَوْلَ لِيَاسًا ۝
 وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدَادًا ۝ وَ
 جَعَلْنَا إِسْرَاجًا وَهَا جَاهًا ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْوَرَاتِ مَاءً
 شَجَاجًا ۝ لِنُخْرِجَ بِهِ حَيَاةً وَنَبَاتًا ۝ وَجَدَتِ الْفَافًا ۝ إِنَّ
 يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝ يَوْمٌ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
 قَاتُونَ أَفَاجًا ۝ وَفُتُحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝ وَ
 سُيرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ
 مِرْصَادًا ۝ لِلظَّاغِينِ مَا بَابًا ۝ لِلْمُشْيَنِ فِيهَا أَحْقَابًا ۝
 لَأَيْدٍ وَقُوَّنَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ لِلْأَحْيَمَا وَغَسَاقًا ۝
 جَزَاءً وَفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝

அத்தியாயம் : 78

அந்நபாக - செய்தி

வசனங்கள் : 40 மக்கீ ருக்ளிங்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. (நபியே!) எதைப்பற்றி அவர்கள் ஒருவொருக்கொருவர் கேட்டுக் கொள்கின்றனர்?
2. மகத்தான் அச்செய்தியைப்பற்றி.
3. அம்மகத்தான் செய்தியான்)து எத்தனையதென்றால், அவர்கள் அதில் (தான்) கருத்துவேறுபாடுகொண்டுள்ளனர்.
4. அவ்வாறல்ல! (அல்லாஹு, காஃபிர்களை என்ன செய்வான் என்பதை) அவர்கள் நன்கறிந்துகொள்வார்கள்.
5. பின்னர், அவ்வாறல்ல! (விசுவாசிகள் அல்லாஹுவை ஏற்றுக்கொண்டதன் பலனை) அறிந்துகொள்வார்கள்.
6. பூமியை, நாம் (உங்களுக்கு) விரிப்பாக ஆக்கவில்லையா?
7. மலைகளையும் முளைகளாக (நாம் அழைக்கவில்லையா?)
8. இன்னும் உங்களை (ஆண், பெண் கொண்ட) ஜோடிகளாக நாம் படைத்தோம்.
9. நாம் உங்களுடைய தூக்கத்தை (உங்களுக்கு) இளைப்பாறுதலாகவும் ஆக்கிணோம்.
10. நாம் இரவை (உங்களுக்கு) ஆடையாகவும் ஆக்கிணோம்.
11. நாம் பகலை வாழ்க்கைக்குரியவற்றைத் தேடிக்கொள்ளும்) நேரமாக ஆக்கிணோம்.
12. உங்களுக்கு மேல் உறுதியான (வானங்கள்) ஏழினை நாமே உண்டாக்கிணோம்.
13. (வெப்பமும் ஓனியும் கலந்த) பிரகாசிக்கும் ஒரு விளக்கையும் (சூரியனை) ஆக்கிணோம்.
14. கார் மேகங்களிலிருந்து அதிகமாகப் பொழியும் (மழை) நீரையும் இறக்கினைத்தோம்.
15. அதனைக் கொண்டு தானியத்தையும், தாவரத்தையும் நாம் வெளிப் படுத்துவதற்காக—
16. அடர்ந்த மரங்களுல்ல சோலைகளையும் (வெளிப்படுத்துவதற்காக) —
17. நிச்சயமாக, தீர்ப்புநாள் நேரம் குறிக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது.
18. ஸுலர் (குழல்) ஊதப்படும் நாளன்று நிச்கள் கூட்டம் கூட்டமாக (கேள்வி கணக்கு நடக்கும் திறந்த வெளிக்கு) வருவீர்கள்.
19. வானமும் திறக்கப்பட்டு, பின்னர் பலவாசல்களாக அது ஆக்கிணிடும்.
20. மலைகளும் (இடம்) பெயர்க்கப்பட்டுக் கானல் நீராகிவிடும்.
21. நிச்சயமாக நரகம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இடமாக உள்ளது—
22. வரம்பு மீறியவர்களுக்குத் தங்குமிடமாக (ஆவதற்காக) —
23. அதில் அவர்கள் பல யுகங்கள் தங்குபவர்களாக இருக்கும் நிலையில்,
24. அதில் அவர்கள் குனிர்ச்சியையோ, குடிப்பையோ சுவைக்கமாட்டார்கள்.
25. முடிவுறக்காய்ச்சப்பட்ட (கொதி) நீரையும், (நரகவாசிகளின் உடலிலிருந்து வடிந்துகொண்டிருக்கும்) சீழையும் தலிர்.
26. (இது அவர்கள் செயலுக்கு) ஒத்துக்களியாக.
27. நிச்சயமாக அவர்கள் (மறுமையின் கேள்வி) கணக்கை நம்பாதவர்களாக இருந்தனர்.

وَكَدْ بُوْبَا يَلْتَنَا كِنَّا اهَّا ⑩ وَكِلَّ شَعْيْ أَحْصِينَهُ كِتَبَا ⑪
 فَدُوْقُوْفَلَنْ تِزِيدَ كُمْ إِلَادَعَ ابَّا ⑫ إِنْ لِلْمُتَقِيْنَ مَفَازًا ⑬
 حَدَّأْيَقَ وَأَعْنَابَا ⑭ وَكَوَاعِبَ أَشْرَابَا ⑮ وَكَاسَادَهَايَا ⑯
 لَأَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَّا وَلَا كِذَبَا ⑰ جَزَاءَ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءَ
 حَسَابَا ⑱ لَرَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَلَيِّنَهُمَا الرَّحْمَنُ
 لَأَيْمَلُكُونَ مِنْهُ خَطَايَا ⑲ يَوْمَ يَقُومُ الرُّؤُوفُ وَالْمَلِكَةُ
 صَفَّاءُ لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَامَنْ أَذْنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابَا ⑳
 ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ أَنْ تَخْذِنَ إِلَى رَبِّهِ مَا يَأْتِي ⑵
 أَنْدَرَنَمْ عَذَابًا قَرِيبَا ⑶ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَهُ
 وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلْيَسْتَنِيْ كُنْتُ شَرَابَا ⑷

رسالة الترجمة هي: «رسالة في ترجمة قصيدة التراث»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 وَالْتُّرْكِيَّةُ عَرْقًا ⑸ وَالْلِشْطِيْتُ شَطَّا ⑹ وَالسِّبْحَتُ سَبَحَا ⑺
 فَالسِّبْقَتُ سَبِقَا ⑻ فَالْمُدَبْرِتُ أَمْرَأَا ⑼ يَوْمَ تَرْجُفُ
 الرَّاهِفَةُ ⑽ تَبْعَهَا الرَّاهِدَةُ ⑾ قُلُوبُ يَوْمِيْذَا وَأَجْفَةُ ⑿

28. மேலும், நம்முடைய வசனங்களை மிக்க அதிகமாக (முற்றாக) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.
29. ஒவ்வொரு பொருளையும், (அது பற்றி நன்கநின்து) அதை நாம் பதிலுப் புத்தகத்தில் கணக்கிட்டு (எழுதி) வைத்திருக்கிறோம்.
30. “ஆகவே சுவையுங்கள்; வேதனையைத் தவிர (வேறுதனையும்) உங்களுக்கு நாம் அதிகப்படுத்தவே மாட்டோம்! என்று கூறப்படும்).
31. நிச்சயமாக பயபக்தியடையோருக்கு (நரவிலிருந்து விடுபட்டு சுவனம் செல்லும்) வெற்றி உண்டு.
32. தோட்டக்களும், திராட்சைகளும் (உண்டு).
33. (மனைவிகளாக) மார்பகங்கள் உயர்ந்த சமவைத்துடைய கண்ணிளக்களும் (இருப்பா).
34. (மது) பாணங்கள் நிறைந்த கிளைஞர்களும் (உண்டு).
35. அங்கு அவர்கள் யாதொரு வீளைவார் த்தையையும், (ஒருவரையோருவர்) பொய்யாக்குவதையும் செவியறமாட்டார்கள்.
36. (இவை) உமது இரட்சகணிடமிருந்து நந்தகலீயாக, கணக்கான அன்பளிப்பாக (கொடுக்கப் பட்டுள்ளது).
37. (அவனே) வாணங்கள் மற்றும் பூமி இன்னும் இவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ள வற்றிற்கும் இரட்சகள்; (அவனே) அளவற்ற அருளாளன்; அவன் முன் அவர்கள் பேச சக்தி பெறுமாட்டார்கள்.
38. (தீப்ரீலாகிய) சூரியம், மலக்குகளும் அணிவகுத்து நிற்கும் நாளில் (மிகக் கிருபையடையவனாகிய) அரரஹுமான் எவருக்கு அலுமதியளித்து இன்னும் சரியானதைக் கூறியிருந்தாரோ அவரைத்தவிர (மற்றெவரும் அவன் முன்) பேசுமாட்டார்கள்.
39. (அந்திகழ்ச்சிகள் நடந்தேறும்) அது சத்தியமான நாளாகும்; எனவே, எவர் நாடுகிறாரோ அவர் தம் இரட்சகணிடம் மீண்ம்பாதையை எடுத்துக் கொள்வாராக.
40. நிச்சயமாக, சமிபதி துவரும் வேதனையைப் பற்றி நாம் உங்களுக்கு எச்சரிக்கிறோம்; (விசுவாசியான) மனிதர் தன் இருகரங்கள் முற்படுத்தியதைக் (கண்கூடாக) காணும் நாள், இன்னும் நிராகரித்தவனோ (அந்நாளில்) “நான் மன்னாக ஆகியிருக்கவேண்டுமே!” என்று கூறுவான்.

அத்தியாயம் : 79

அந்நாஜி ஆத் – பறிப்பவர்கள்

வசனங்கள் : 46 மக்கீ ருகஸ்கள் : 2

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).**

1. (பாலிகளின்டயிர்களை) பலமாகப் பறிப்பவர் (களான மலக்கு) கள் மீது சத்தியமாக_
2. (நல்லோரின் ஆத்மாவை எனிதாகக்) கைப்பற்றுபவர் (களான மலக்கு) கள் மீது சத்தியமாக_
3. அதிவேகமாக நீந்திச் செல்பவர் (களான மலக்கு) களின் மீது சத்தியமாக_
4. (கைப்பற்றிய நல்லோர்களின் உயிர்களை அல்லாஹுவின் சண்விதிக்கு எடுத்துச் செல்லப்) போட்டு போட்டுக் கொண்டு முந்திச் செல்வோர் (களான மலக்கு) கள் மீதும் சத்தியமாக_
5. சகல காரியங்களையும் (அல்லாஹுவின் கட்டளைப்படி) நிர்வாகிப்பவர் (களான மலக்கு) கள் மீதும் சத்தியமாக_
6. (முதல் முறை குழல் ஜதப்பட்டபின் பூமியை) கடுமையாக நடுக்கக் கூடியது நடுக்கும் நாளில்_
7. அதனை அடுத்துவரக்கூடியது (இரண்டாவது முறை குழல் ஜதுவது) தொடரும்.
8. அந்நாளில் இதயங்கள் (திடுக்கிட்டு) கலக்கமுடையவையாக இருக்கும்.

أَبْصَارَهَا خَاسِعَةٌ ⑥ يَقُولُونَ عَرَانًا لَهُ دُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ⑦
 عَرَادُكَ عَظَامًا خَرَّةٌ ⑧ قَالُوا إِنَّكَ إِذَا كَرَّهَتْ خَاسِرَةٌ
 فَإِنَّمَا هِيَ زَجَرَةٌ وَلِحَدَّةٌ ⑨ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑩ هَلْ أَتَكَ
 حَدِيثُ مُوسَى ⑪ إِذْ نَادَهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقْدَسِ طَوْيٌ ⑫
 إِذْهَبْ إِلَى فَرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ⑬ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ
 تَزَلِّ ⑭ وَأَهْدِيَكَ إِلَى رِبِّكَ فَتَخْشَى ⑮ فَأَرَاهُ الْأَيْةَ
 الْكُبْرَى ⑯ فَكَذَّبَ وَعَصَى ⑰ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ⑱ وَحَشَرَهُ
 قَنَادِي ⑲ فَقَالَ أَنَّا رَبُّكُو الْأَعْلَى ⑳ فَاخْذَهُ اللَّهُ نَكَالَ
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ㉑ إِنَّ فِي ذَلِكَ لِعْبَرَةً لِمَنْ يَخْشَى ㉒ إِنَّمَا
 أَشْدُ خَلْقَهُ أَمِ السَّمَاءُ بَنَهَا ㉓ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّهَا ㉔ وَ
 أَغْطَشَ لَيْكَهَا وَأَخْرَجَ ضَحْكَهَا ㉕ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ
 دَحْهَبَ ㉖ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَهَا ㉗ وَأَجْبَالَ أَرْسَهَا ㉘
 مَتَاعَكُمْ وَلَا نَعَمْكُمْ ㉙ فَإِذَا جَاءَتِ الْطَّامِةُ الْكُبْرَى ㉚
 يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْأَنْسَانُ مَا سَعَى ㉛ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ
 لِمَنْ يَرَى ㉜ فَإِنَّمَا مَنْ طَغَى ㉝ وَأَثْرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ㉞

9. அவைகளின் (அவ்விதயங்களை உண்டோரின்) பார்வைகள்(பயத்தால்) சீத்தோக்கிதாழ்ந்தவையாக)யிருக்கும்.
10. நிச்சயமாக நாம் (இறந்த பின்னர் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு) முந்திய நிலைமைக்குத் திருப்பப்படுவோரா? "என்று அவர்கள் கேட்கின்றனர்.
11. "நாம் உச்சிய எலும்புகளாக ஆகிவிட்ட போதிலுமா? (உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படுவோம்?" என்று கேட்கின்றனர்)
12. "அது அப்போது (பெரும்) நஷ்டமான திரும்புதலாகும்" என்றும் அவர்கள் (பரிசாரமாகக்) கூறுகின்றார்கள்.
13. ஆகவே, அது ஒரே ஒரு(பெரும்)சப்தமதான்_
14. அப்போது அவர்கள் (உயிர் பெற்றெழுந்து) பூமியின் மேல் பரப்பில் இருப்பர்.
15. (நமியே!) மூலாவுடைய செய்தி உமக்கு வந்ததா?
16. 'தூவா' என்னும் பரிசுத்தமான பள்ளத்தாக்கில் அவருடைய இரட்சகள் அவரை அழைத்தபோது_
17. நீர் ஃபிரி அவ்வின் பால் செல்வீராக! நிச்சயமாக அவன் வரம்பு மீறிவிட்டான்.
18. ஆகவே, நீ பரிசுத்தமான (ஸமான்கொள்ள) உள்கு (விருப்பம்) உண்டா? என்று நீர் கேட்டீராக!
19. இன்னும், உன் இரட்சகள் பக்கம் (செல் லும்) வழியினை நான் உள்கு காட்டுகிறேன்; (அதன்) பின்னர் அவனுக்கு நீயந்து கொள்வாய் (என்று கூறுவீராக!)
20. பின்னர், மிகப்பெரும் அத்தாட்சியை அவனுக்கு அவர் காண்பித்தார்.
21. அப்போது அவன், (மூலாவுடையும், அவர் கொண்டு வந்ததையும்) பொய்யாக்கினான், மேலும், (அவரின் இரட்சகதுக்கு) மாறு செய்தான்.
22. பின்னர் அவன் பின் வாங்கி (அவருக்குள்ளதிராகக் குழப்பம் செய்ய) முயற்சித்தான்.
23. ஆகவே, அவன் (தன்கூட்டத்தாரை) ஒன்று திரட்டினான், பின்னர் அழைத்தான்.
24. அப்போது, "நான் தான் உங்களுடைய மிக மேலான இரட்சகன்" என்று (அவர்களிடம்) கூறினான்.
25. ஆதலால், அவனை மறுஞை மற்றும் இம்மையின் தண்டனையைக்கொண்டு அல்லாற் பிடித்துக்கொண்டான்.
26. நிச்சயமாக இதில் (அல்லாற்வைப்) பயந்து கொள்கிறவருக்கு ஒரு படிப்பினை இருக்கிறது.
27. படைப்பால் நீங்கள் மிகக்கடினமா(அவர்களா)? அல்லது வானமா? அதனை அவன் படைத்தான்.
28. அதன் முகட்டை அவன் உயர்த்தினான்; பின்னர் அதைச் சமப்படுத்தினான்.
29. அவனே அதன் இரவை இருளாக்கி (சூரியனைக் கொண்டு பிரகாசிக்கும்) அதன் பகலையும் வெளியாக்கினான்.
30. மேலும், பூமியை _அதன் பின் அவன் _அதை (இழுங்குபடுத்தி) விரித்தான்.
31. அதிலிருந்து அதன் தண்ணீரையும், அதன் (மிதுள்ள பிரான்ஸிகளுக்கு) மேய்ச்சல் பொருளையும் அவன் வெளியாக்கினான்.
32. மலைகளையும் _அவற்றை அவன் (பூமிக்கு முளைகளாக) உருதிப்படுத்தினான்_
33. உங்களுக்கும், உங்கள் கால் நடைகளுக்கும் பயணனிப்பதற்காக (அவற்றை இவ்வாறு செய்தான்).
34. எனவே, (இரண்டாவது முறையாக குழல் ஊதப்படுவதான்) மாபெரும் அமளிவந்துவிட்டால்_
35. அந்நாளில் மளிதன் (உலகில்) தான் முயன்றவற்றை நினைவுபடுத்திக் கொள்வான்_
36. இன்னும், காள்போருக்கு நரகம் (கண் எதிரில்) வெளிப்படுத்தப்படும்.
37. எனவே, எவர் வரம்பு மீறிவிட்டாரோ_
38. மேலும், இவ்வுக்கௌற்றுக்கையை தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டாரோ_

فَإِنَّ الْجَحِيْرَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝ وَآمَا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ
نَهَى التَّفْسُّ عنِ الْهَوَىٰ ۝ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ آتَيْنَاهَا مُرْسَهًا ۝ فَيُؤْمِنُونَ مِنْ ذَكْرِهَا ۝
إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهِهَا ۝ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مَنْ يَخْشَهَا ۝ كَانُوكُمْ
يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَكُنُوا لِلْأَعْشَيْةَ أَوْ ضَحْرَهَا ۝

سَوْبَرْسَرْتُ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ اَنْتَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
عَبَسَ وَتَوَلَّ ۝ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۝ وَمَا يَدْرِي كَيْفَ لَعَلَّهُ
يُؤْكِلُ ۝ أَوْ يَدْكُرُ فَنْفَعَهُ الذِّكْرُ ۝ آمَا مَنْ اسْتَغْنَىٰ ۝
فَأَنْتَ لَهُ تَصَدِّيٌ ۝ وَمَا عَلَيْكَ الْأَيْرَقُ ۝ وَآمَا مَنْ
جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝ وَهُوَ يَخْشِي ۝ فَأَنْتَ عَنْهُ تَكَلَّهُ ۝ كُلُّا
إِنَّهَا تَذَكَّرَةٌ ۝ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۝ فِي صُحْفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝
مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝ كَرَامَةً بَرَّةٍ ۝
قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۝ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝
مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۝ لَا شَدَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝

بِنْعَ

فَقْلَاهُ

39. நிச்சயமாக நரகம், அதுவே (அவர்) ஒதுக்குமிடமாகும்.
40. மேலும், எவர் தன் இரட்சகளின் (சங்கிலியை அவன்) முன் நிற்பதைப் பயந்து, மனோ இச்செயல்விட்டு (தன்) ஆத்மாவைத் தடுத்துக்கொண்டாரோ அவர்—
41. அப்போது நிச்சயமாக கூறோம்—அதுவே (அவர்) ஒதுக்குமிடமாகும்.
- 42 (நுழேயே) மறுமையைப்பற்றி— அது எப்பொழுது (வெளிப்பட்டு) நிலைபெறும் என உம்மிடம் அவர்கள் கேட்கின்றனர்.
43. அதைப்பற்றிக்கூறுவதற்கு நீர் எதில் இருக்கிறார்? (அது பற்றிய பதில் உமக்குத் தெரியாது, அல்லாதற்மட்டுமே அறிவான்).
44. அதன் முடிவு பற்றிய அறிவு, உமதிரட்சகளிடமே இருக்கின்றது.
45. நிச்சயமாக நீர் அதைப்பயப்படக்கூடியவர் களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவர்தான்.
46. அதனை அவர்கள் (கண்ணால்) காணும் நானில் மானவையிலோ அல்லது அதன் முற்பகலிலோ (ஒரு கொற்பநேரமே) தலை தங்கியிருக்காதது போன்று (அவர்களுக்குத் தோன்றும்).

அத்தியாயம் : 80

அபஸ — அவர் கடுகடுத்தார்

வசனங்கள் : 42 மக்கி ரூக்கி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

- 1 (நமது நபியாகிய) அவர் கடுகடுத்தார்; மேலும், புறக்கணித்தார்—
- 2 தண்ணிடம் பார்வையிழந்தவர் வந்ததற்காக—
- 3 (நுழேயே) உம்மிடம் வந்த அவர் பரிசுத்தவாளாக ஆகிவிடக்கூடும் என்பதைமக்கு எது அறிவித்தது?
- 4 அல்லது அவர் (உம்முடைய உபதேசத்தை) நினைவுபடுத்திக் கொன்பவராகலாம்; அப்போது அவ்வுபதேசம் அவருக்குப்பயனிக்கும்.
5. ஆகவே, என் பொருளாதார மேம்பாடு உடையவனோ—
6. அவனுக்காக நீர் செலிமடுக்கிறீர்.
7. மேலும், அவன் (இஸ்லாத்தை ஏற்காது) பரிசுத்தம் அடையாவிட்டால் உம்மீது குற்றமில்லை.
8. இள்ளும், எவர் உம்மிடம் விரைந்தவராகவந்தாரோ அவர்—
9. அவரோ (ஆஸ்லாதுங்கவைப்) பயந்தநிலையில் (உம்மிடம்வர),
10. அப்போது அவரையிட்டும் நீர் அசட்டை செய்கிறீர்.
11. அவ்வாறன்று நிச்சயமாக (நீர் ஆளாகிய) இது உபதேசமாகும்.
12. எனவே, எவர் (இதனைக் கொண்டுநேராள வழியில் கெல்ல) நாடுகின்றாரோ அவர் இதனை நினைவுகொள்வார்.
13. (இவ்வேதமானது) சங்கையாக்கப்பட்ட ஏடுகளில் (இருக்கிறது).
14. உயர்வாக்கப்பட்ட, பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட (ஏடுகளில் இருக்கிறது).
15. (வாகவர்களாக) ஏழுதுவோரின் கரங்கள் கொண்டு (எழுதப் படுவின்றது).
16. (அவர்கள்) நல்லோர்களான, சம்கைமிக்கவர்கள்.
17. (கால்பிராள) மனிதன் சமிக்கப்பட்டுவிட்டான்; (நன்றி கெட்டு) அவனை நிராகரிக்கிறவளாக இருக்கக் கூடியது என்று?
18. எப்பொருளிலிருந்து (நிராகரிக்கும்) அவனை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் படைத்தான்; பின்னர் அவனுக்கு (உரிய அளவித்தையும்) அவன் நீர் என்றித்தான்.
19. ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து; அவனை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் படைத்தான்; பின்னர் அவனுக்கு (உரிய அளவித்தையும்) அவன் நீர் என்றித்தான்.
20. அப்பால் அவனுக்கு (விகவாசம், விகவாசமின்னம், நல்லவை, கெட்டவை, தாய்வயிற்றிலிருந்து வெளியேறுதல் ஆகியவற்றின்) வழியை அவன் எவ்விதாக்கினான்.

ثُرَّ أَمَاتَهُ فِي أَقْبَرَةَ ۖ لَا تُرَدِّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۖ كَلَّا لَهَا يَقْضِي مَا
 أَمْرَهُ ۖ فَلَيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۖ أَتَا صَبَبَنَا الْمَاءَ
 صَبَبَنَا ۖ ثُمَّ شَقَقَنَا الْأَرْضَ شَقَّاً ۖ فَانْبَتَتْنَا فِيهَا حَبَّاً ۖ وَ
 عَنْبَأَ وَفَضَبَّاً ۖ وَزَرَبَوْنَا وَخَلَلَ ۖ وَحَدَّ أَيْقَنَ عَلَيْهَا ۖ وَقَاهَهُ
 وَأَبَأَ ۖ لَا مَتَاعَ لِكُوْنٍ وَلَا نَعَمَ مُكْمَنٌ ۖ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَةُ ۖ
 يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرءُ مِنْ أَخِيهِ ۖ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۖ وَصَاحِبِهِ
 وَبَنِيهِ ۖ لِلْحُلِّ امْرَىٰ مِنْهُمْ يَوْمَئِنْ شَانٌ يَغْزِيَهُ ۖ
 وَجُوهَةَ يَوْمَئِنْ مُسْفِرَةَ ۖ لَا ضَاحِكَةَ مُسْتَبِشَةَ ۖ وَجُوهَةَ
 يَوْمَئِنْ عَلَيْهَا غَبَرَةَ ۖ لَا تَرْهَقُهَا قَلَرَةَ ۖ أَوْلَىٰكُمْ هُمْ

الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۖ

سَعْيُ الْكَفَرِ وَرِيحَانُ الْفَجَرِ وَعِيشَانُ الْمَيْمَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 إِذَا الشَّمْسُ كَوَرَتْ ۚ وَإِذَا النَّجْوَمُ انْكَدَرَتْ ۚ وَإِذَا الْجَبَالُ
 سِيرَتْ ۚ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطَلَتْ ۚ وَإِذَا الْوُحُوشُ
 خُشِرتْ ۚ وَإِذَا الْبَعَارِسِجَرَتْ ۚ وَإِذَا النَّفَوْسُ زُوَجَتْ ۚ

21. பிறகு, அவனை அவன் மரணிக்கச் செய்தான்; அப்பால் மன்னைறையில் அவனை அவன் ஆக்குவின்றான்.
22. பின்னர் தாள் நாடும்போது அவனுக்கு (உழீர் கொடுத்து) அவன் எழுப்புவான்.
23. கட்டுமையை நிறைவேற்றி விட்டதாக கால்பிராளவன் கூறுவதேபான்று) அல்ல! (அல்லாஹுவாகிய) அவன் இவனுக்கு ஏவியதை இவன் நிறைவேற்றவில்லை.
24. ஆகவே, மனிதன் தன் பூட்டையை உணவின்பால் பார்க்கவும்.
25. (அதை உண்டாக்குவதற்கு) நிச்சயமாக நாமே (வானத்திலிருந்து ஏராளமான) நீரைத் தாராளமாகப் பொழியச் செய்தோம்.
26. பின்னர் பூமியை நன்கு பிளக்கச் செய்தோம்.
27. பின்னர் அதிலிருந்து தாயியங்களை முனைக்கச் செய்கின்றோம்.
28. (இவ்வாறே) திராட்சைக் களி) களையும், (மற்ற) காய்கறிகளையும்—
29. ஜூத் துணையும், பேரிச்சையையும்—
30. மரங்கள் அடர்ந்த தோப்புக்களையும்—
31. கணியையும், புல்லை [தீவளங்களை]யும்—
32. உங்களுக்கும், உங்கள் கால்நடைகளுக்கும் பயணிப்பதற்காக (முனைக்கச் செய்தோம்).
33. எனவே, (காலைச் செலிடாக்கும்) பயங்கர சப்தம் வந்து விடும்போது—
34. அந்தாளில் மனிதன் தன் சகோதரனை விட்டும் வெருங்கோடுவான்—
35. தன் தாயையும், தன் தந்தையையும் (விட்டு)—
36. தன் மனைவியையும், தன் மக்களையும் (விட்டு வெருங்கோடுவான்—)
37. அந்தாளில், அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் (தன் சற்றத்தாரை விட்டும்) அவரைத்திருப்பிவிடும் ஒரு காரியம் உண்டு.
38. (எனினும்) அந்தாளில் வில முகங்கள் பிரகாசமுள்ளவையாக (இருக்கும்)
39. விரித்தவையாக, மகிழ்வடையையாக (இருக்கும்)—
40. இன்னும், சில முகங்கள்—அவற்றின் மீது அந்தாளில் புழுதி படிந்திருக்கும்.
41. (ஞக்கத்தால்) கருமை இருஞ் அவற்றை முடியிருக்கும்—
42. அவர்கள் தாம் (இதயத்தால்) நிராகரித்தவர்கள்; (அவர்களின் செயல்களால்) பாவிகள்.

அத்தியாயம் : 81

அத்தக்சிர் – சுருட்டுதல்

வசன்ஸ்கள் : 29 மக்கீ ரூகஸ் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அள்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. சூரியன் (ஒனி நீக்கப்பட்டுச்) சுருட்டப்பட்டுவிடும் போது—
2. நட்சத்திரங்களும் (ஒனியிழுந்து) உதிர்ந்துவிடும்போது—
3. மலைகளும் (பூமியிழுந்து) பெயர்க்கப்பட்டு விடும்போது—
4. பத்துமாத நிறைகள்ப்பழுடைய ஓட்டகங்களும் கவனிப்பாரற்று (அவைய) விடப்படும்போது—
5. வளவிலங்குகளும் (ஊர்களுக்குள் வந்து) ஒன்று திரட்டப்படும்போது—
6. கடல்களும் தீழுட்டப்படும்போது—
7. உழீர்களும் ஒன்று சேர்க்கப்படும்போது—

وَإِذَا الْمُوْدَدَةُ سُلِّمَتْ ۝ لَيْلَى ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ وَإِذَا الصُّحْفُ
 نُشِرَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَإِذَا الْجَحِيدُ سِعِرَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلَفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا حَضَرَتْ ۝ فَلَا
 أَقْسُمُ بِالْخَنَّسِ ۝ الْجَوَارِ الْكُنْسِ ۝ وَالْأَيْلِ إِذَا عَسَسَ ۝
 وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝ إِنَّهُ لِقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ لِذِي
 قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝ مُطَاءِعٌ ثُمَّ آمِينٍ ۝ وَ
 مَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝ وَلَقَدْ رَاهُ بِالْأُفْقِ الْمُبِينِ ۝
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَيْئٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَنٍ
 رَّجِيمٍ ۝ فَإِنَّ تَذَهَّبُونَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَلَمِينَ ۝
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ
 يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

مِنْ كِتَابِ الْأَنْفَطَلْتُ وَهُوَ مُحَمَّدٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَافِكُ اُنْتَرَتْ ۝ وَإِذَا الْبَحَارُ
 فَجَرَتْ ۝ وَإِذَا الْقَبُورُ بُعْثَرَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا دَامَتْ وَأَخْرَتْ ۝

8. உழிருடன் புதைக்கப்பட்ட (பெண் குழந்தையான) வளரும் விளவப்படும்போது—
9. எக்குற்றத்திற்காக அவள் கொல்லப்பட்டாள் (என்று வினவப்படும்போது)—
10. (விசாரணைக்காக மனிதர் களுடைய) பதிவுப் புத்தகங்களும் விரிக்கப்படும்போது—
11. வானமும் (பிளந்து) அசற்றப்படும்போது—
12. நரகமும் கடுமையாக எரிக்கப்படும்போது—
13. கவனமும் (பயபக்தியுடையோருக்காக அலங்கரிக்கப்பட்டு) சமீபமாகக் கொண்டுவரப்படும்போது—
14. ஒவ்வொர் ஆத்மாவும் தான் (உலகில் செய்து) கொண்டுவந்ததை நன்கறிந்து கொள்ளும்.
15. (மனிதர் களே! நட்சத்திரங்களில்) பின் சென் ரூ விலகக் கூடியவற்றைக் கொண்டு நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.
16. (அவை) செல்கின்றவை; மறையக்கூடியவை.
17. இரவின் மீதும் சத்தியமாக அது பின்னோக்கிச் சென் ரூ விடும்போது—
18. காலையின் மீதும் சத்தியமாக! அது (வெளிப்பட்டு, அதன் ஒளி) தெளிவாகினிடும்போது—
19. நிச்சயமாக (குர் ஆண் என்னும்) இது, மிகக் கண்ணியமுள்ள (நிப்ரீஸ் என்னும்) ஒரு தூதரின் (மூலம் அனுப்பப்பட்ட) கூற்றாகும்.
20. அவர் மிகச் சக்தியுடையவர்; அர்வாக்குரியவனிடம் பெரும் பதவியுடையவர்.
21. (வானுலகமான) அங்கு (மலக்குகளால்) கீழ்ப் படியப் படுபவர்; மிகச் சுமாக்கக்கூரியவர்.
22. (மக்கா வாசிகளே! நம்முடைய தூதராகிய) உங்களுடைய தோழர் பைத்தியக்காரருமல்லர்.
23. மேலும், திட்டமாக (நிப்ரீஸாகிய) அவரைத் தெளிவான அடிவானத்தில் அவர் கண்டார்.
24. அவர், (அவருக்கு வானிலிருந்து அறிவிக்கப்படும்) மறைவானவற்றின் மீது உலோபத்தனம் செய்பவருமல்லர்.
25. இது விரட்டப்பட்ட ஷஷ்தானின் சொல்லும் அல்ல.
26. ஆகவே, (இதனை ஒதுக்கிவிட்டு) நீங்கள் எங்கு செல்கிறீர்கள்?
27. இது அகிலத்தார்க்கெல்லாம் உபதேசமேயன்றி வேறில்லை.
28. உங்களில் (நேர் வழியில்) நிலைத்திருக்க நாடுகிறவருக்கு (இது ஒரு அறிவுரையாகும்).
29. இன்னும் அகிலத்தாரின் இரட்சகணாகிய அல்லாஹ் நாடினாலன்றி, நீங்கள் (நல்லறிவுபெற) நாடமாட்டார்கள்.

அத்தியாயம் : 82

அல் இன்ஃபிதார் — வெடித்துப்போகுதல்

வசனங்கள் : 19 மக்கீ ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ் வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. வானம் வெடித்து விடும்போது—
2. நட்சத்திரங்களும் உதிர்ந்து (சிதறி) விடும்போது—
3. கடல்களும் பொங்களைக்கப்பட்டு (அவைகளுக்கு மத்தியிலுள்ள தினரைகள் அகற்றப்பட்டு ஒன்றாகி) விடும்போது—
4. மன் ண்ணறைகளும் மேலும் கீழுமாக புரட்டப்பட்டு (அவற்றிலுள்ள இறப்பெய்தியோரை வெளியேற்றப்பட்டு) விடும்போது—
5. ஒவ்வொர் ஆத்மாவும், (மறுமைக்காக) தான் முற்படுத்தியதையும் பிற்படுத்தியதையும் நன்கறிந்து கொள்ளும்.

يَا أَيُّهَا الْأَنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرِبِّكَ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي خَلَقَكَ
 فَسَوْلَكَ فَعَدَّ لَكَ ۝ فِي آيٍ صُورَةً مَّا شَاءَ رَبُّكَ ۝ كُلَّ أَيْمَانٍ
 تُكَدِّبُونَ بِالدِّينِ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحْفَظَتِينَ ۝ كَمَا مَا كَتَبْتُمْ ۝
 يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ
 الْفُجَّارَ لَفِي جَحَّامٍ ۝ يَصْلُوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ وَمَا هُمْ
 عَنْهَا بِغَایْبَيْنَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ لَثُرَّةً مَا
 أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمٌ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ
 شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَيْلٌ لِلْمُطَّقِفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا كُتِلُوا أَعْلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
 وَإِذَا كَانُوا هُمْ أَوْ ذُرُونَ هُمْ يُخْسِرُونَ ۝ الْأَيْطَافُ أُولَئِكَ أَعْلَمُ
 مَبْعَوْثَيْنَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمٌ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ
 الْعَلَمِيْنَ ۝ كُلَّ أَنَّ كِتَابَ الْفُجَّارَ لَفِي سِجْنٍ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ
 مَا سِجْنٍ ۝ كِتَابٌ مُرْفُوعٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

6. மனிதனே! கொடையாளனாகிய உமதிரட்சகனுக்கு மாறு செய்ய உள்ளை ஏமாற்றியது எது?

7. (உமதிரட்சகனாகிய) அவன் எத்தனையவனென்றால், உன்னை (ஒரு துளி விந்தவிலிருந்து)ப் பண்டத்து, பின்னர் உள்ளை ஒழுங்காக அமைத்து, (உன் தோற்றுத்தை) சரியாக ஆக்கினான்.

8. எந்த வடிவத்தில் அவன் நாட்டானோ (அதில்) உன்னைப் பொருத்தினான்.

9. அன்று! எனினும் கூலி கொடுக்கப்படும் (மறுமை) நாளை நீங்கள் பொய்யாக்குகின்றீர்கள்.

10. நிச்சயமாக உங்கள் மீதுபாதுகாவலர்களும் (நியமிக்கப்பட்டு) இருக்கின்றனர்.

11. அவர்கள் (மலக்குகளிலுள்ள) கண்ணியமான எழுத்தாளர்கள்.

12. நீங்கள் செய்வற்றை அவர்கள் அறிந்து (எழுதிக்) கொள்வார்கள்.

13. நிச்சயமாக நல்லோர் சுகபோகத்தில் இருப்பார்கள்.

14. இன்னும், நிச்சயமாக தீயோர் நரகத்தில் இருப்பார்கள்.

15. கூலி கொடுக்கப்படும் நாளில் அதில் அவர்கள் நுழைவார்கள்.

16. அவர்கள் அதிலிருந்து மறைந்து (துப்பி) விடக்கூடியவர்களும் வல்லர்.

17. (நபியே!) கூலி கொடுக்கப்படும் நாள் என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?

18. பின்னும் கூலி கொடுக்கப்படும் நாள் என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?

19. (அந்தாள் தான்) எந்த ஆத்மாவும் (பிறிதோர்) ஆத்மாவுக்கு எதையும் செய்யச் சுத்தி பெறாததாள்; இன்னும் அதிகாரம் (முழுவதும்) அன்றையத் தினத்தில் அல்லாவற்குக்கே உரியது.

அத்தியாயம் : 83

அல் முதஃபஃபஃபீன் – அளவு, எடை களில் குறைப்பவர்கள் வசனங்கள் : 36 மக்கீ ரூகீஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாவற்றின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (அளவையிலும், எடையிலும் மோசம் செய்து) குறைக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கேடு உண்டாவதாக!

2. அவர்கள் எத்தனையோரென்றால், (தங்களுக்காக) மனிதர்களிடமிருந்து அளந்து வாங்கினால், நிறைவாக (அளந்து) வாங்கிக் கொள்கின்றனர்.

3. (ஆனால்) தாங்கள் அவர்களுக்கு (மற்ற மனிதர்களுக்கு) அளந்து கொடுத்தாலும், அல்லது அவர்களுக்கு நிறுத்துக் கொடுத்தாலும் (குறைத்து மோசடி செய்து அவர்களை) நஷ்டப்படுத்தி விடுகின்றனர்.

4. அத்தனையோர் – நிச்சயமாக, தாம் (மறுமையில் உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவார்கள் என்பதை அவர்கள் என்னிப் பார்க்கவில்லையா?

5. மகத்தான் ஒரு நாளைக்காக –

6. (அந்தானோ) அவிலத்தாரின் இரட்சகன் முன்னிலையில் மனிதர்கள் நிற்கும் நாள்.

7. (தீயோர்கள் என்னுவது போல) அல்ல! நிச்சயமாக (தீயோர்களான) பாவிகளின் (பதிவுப்) புத்தகம் விட்டுள்ளீர்கள் இருக்கிறது.

8. (நபியே!) விட்டுள்ள என்றால் என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?

9. (பாவிகளின் செயல்கள்) எழுதப்பட்ட புத்தகமாகும்.

10. பொய்யாக்குபவருக்கு அந்தாளில் கேடுதான்!

الَّذِينَ يُكَدِّرُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۖ وَمَا يَكِدُّنَّ بِهِ إِلَّا كُلُّ
 مُعْتَدِّ أَثْيُرٍ ۗ إِذَا اسْتَلَى عَلَيْهِ الْيَوْمَ قَالَ أَسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ۖ كَلَّا لَمْ يَكُنْ رَبُّكَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ تَأْكَلُوا يَكُسُبُونَ ۖ
 كَلَّا إِنَّهُمْ عَنِ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمْ يَحْجُوْبُونَ ۖ ثُمَّ إِنَّهُمْ
 لَصَالُوا الْجَحِيْمَ ۖ ثُمَّ يُقَالُ هُذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكَدِّرُونَ ۖ
 كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيْتِينَ ۖ وَمَا دَرِكَ مَا عَلِيْعُونَ ۖ
 كِتَابٌ مَرْفُوعٌ لَا يَشَهُدُهُ الْمُقْرَأُونَ ۖ إِنَّ الْأَبْرَارِ لَفِي
 نَعِيْمٍ ۖ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۖ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ
 نَصْرَةَ النَّعِيْمِ ۖ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ خَتُومٍ ۖ خَتُومَةٌ
 مُسْكٌ ۖ وَفِي ذَلِكَ فَلَيَتَنَافَسَ الْمُتَنَفِسُونَ ۖ وَ
 مَرَاجِعُهُ مِنْ سَيْنِيْمٍ ۖ عَيْنَاهَا يَشْرُبُ بِهَا الْمُقْرَأُونَ ۖ
 إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَوْمَا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ أَمْنَوْا يَضْحَكُونَ ۖ
 وَإِذَا مَرُوا بِهِمْ يَتَغَامِزُونَ ۖ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَيْ
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۖ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ
 هَؤُلَاءِ لَضَالُوْنَ ۖ وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حِفْظِيْنَ ۖ

11. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், கூலிகொடுக்கப்படும் நாளைப் பொய்யாக்குகின்றனர்.
12. வரம்பு மீறிய பாவியான ஒவ்வொருவனையும் தவிர (மற்றெவனும்) அதனைப் பொய்யாக்கமாட்டான்.
13. அவனுக்கு நம்முடைய வசனங்கள் ஓதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், (இது) முன்னோர்களின் கட்டுக்கதைகள் என அவன் கூறுகின்றான்.
14. அவ்வாறன் று! பின்னர் அவர்கள் சம்பாதித் துக் கொண்டிருந்தவை அவர்களின் இதயங்களின் மீது துருவாகப்படிந்துவிட்டன (ஆதலால் தான், இவ்வாறு கூறுகின்றனர்).
15. (காஃபிர் கள் தங்களுக்கு இரட்சகனிடம் நெருக்கயிருப்பதாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்களே அது) அவ்வாறல்ல! (விசாரணைக்காகக் கொண்டு வரப்படும்) அந்தானில் நிச்சயமாக அவர்கள் தங்களுடைய இரட்சகனை (ப்பார்ப்பதை) விட்டும்மறைக்கப்பட்டவர்களாவர்.
16. மின்னர், நிச்சயமாக அவர்கள் நரகத்தில் நுழையிக்கூடியவர்கள் (அவர்).
17. மின்னர், (அவர்களிடம்) "எதை நங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களோ, அது இது தான் என்று கூறப்படும்.
18. (நல்லோர், தீயோர் ஆகியோரின் முடிவு ஒன்று போல) அல்ல! நிச்சயமாக நன்மை செய்தோரின் பதிவேடு "இல்லிய்யுன்" என்ற இடத்தில் இருக்கும்.
19. (நமியே!) "இல்லிய்யுன்" என்றால் என்ன என்பதை உமக்கு அறிவித்து எது?
20. (அதுநல்லோர்களின் செயல்கள்) பதியப்பட்ட புத்தகம்.
21. (அல்லாஹுவிடம்) நெருக்கமான(வான)வர்கள் அதனைப்பார்ப்பார்கள்.
22. நிச்சயமாக நல்லோர்கள் நயீமில் (சுவனபதிகளின் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையில்) இருப்பர்.
23. (யூர்ந்த) சாய்வு இருக்கைகளின் மீது (இருந்தவாறு சுவனத்தின் காட்சி களைப்) பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.
24. அவர்கள் முகங்களில் ககபோகத்தின் செழிப்பை (நமியே!) நீர் அறிந்துகொள்ளிர்.
25. முத்திரையிடப்பட்ட கலப்பற்ற மதுவிலிருந்து அவர்கள் புகட்டப் படுவார்கள்.
26. அதன் முத்திரை கஸ்தூரியினால் ஆனதாகும் (ஆகவே) இன்னும் (நல்லறங்கள் செய்து) அதற்கு முந்திக்கொள்பவர்கள் முந்திக்கொள்ள்டும்.
27. இன்னும், அதன் கலவை (யூர்த்திலிருந்து ஊற்றப்படும் சிறந்த நீரான) தல்லீம் (எனும் களை நீர்) ஆகும்.
28. (தல்லீம் எனும்) நீர் ஊற்றை (அல்லாஹுவுக்கு) நெருக்கமானவர்கள் அதனைப் பருகுவார்கள்.
29. நிச்சயமாக குற்றமிழமைத்தவர்கள், (உவதில்) விகவாசங்கொண்டவர்களைக் கண்டு (என்னமாகச்) சிரிப்பவர்களாக இருந்தனர்.
30. அவர்கள் பக்கமாகச் சென்றால், (பரிகாசமாகத் தங்களுக்குள்) ஒருவருக் கொருவர் கண்சாடை காட்டிக்கொள்ளவும் செய்வார்கள்.
31. மேலும், தங்கள் குடும்பத்தார்பால் திரும்பிச் செல்வார்களாயின் (தாங்கள் செய்ததைப்பற்றி) மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாகத் திரும்புகின்றனர்.
32. (விகவாசிகளாகிய) அவர்களை இவர்கள் பார்த்தால் "நிச்சயமாக இவர்கள் வழி தவறியவர்கள்" என்றும் கூறுகின்றனர்.
33. மேலும், (விகவாசிகளான) அவர்கள் மீது (காஃபிர் களான) இவர்கள் பாதுகாப்பாளர்களாக அனுப்பப் படவில்லை.

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ امْتُنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝ عَلَىٰ
الْأَرْأَىٰكَ لَا يُنْظَرُونَ ۝ هَلْ تُوبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَقِيقُ الْشِّقِيقَةِ مِنْ حَشْرَةِ الْأَرْضِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا السَّمَاءُ انشَقَتْ ۝ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحْقَتْ ۝ وَإِذَا
الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَذَتْ ۝ وَأَذْنَتْ
لِرَبِّهَا وَحْقَتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادَحٌ إِلَى رَبِّكَ
كَذَّ حَافِلُقِيَّهُ ۝ فَمَا مَأْمَنْتُ أُوتَيْتَ كِتَابَ بِسِيمِينِهِ ۝
فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝ وَيَنْقُلِبُ إِلَى أَهْلِهِ
مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتَيَ كِتَابَهُ وَرَأَ ظَهْرَهُ فَسَوْفَ
يَدْعُوا شُوْرًا ۝ وَيَصْلِي سَعِيرًا ۝ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ
مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحْوِرْ ۝ بَلْ إِنَّ رَبَّهُ
كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ فَلَا أُفِسِّرُ بِالشَّفَقِ ۝ وَاللَّيلُ وَمَا
وَسَقَ ۝ وَالنَّمَرُ إِذَا اسْقَ ۝ لَا تَرْجِعُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبِقٍ ۝ فَمَا
لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قَرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْعُدُونَ ۝

34. ஆணால் (மறுமை நாளாகிய) இன் நையத்தினம் விசுவாசங் கொண்டவர்கள் அந்திராகரிப்போரைக்கண்டு சிரிப்பார்கள்.

35. (சுவனபதிலிலுள்ள உயர்தரமான) சாய்வு இருக்கைகள் மீது இருந்து (கொண்டு, தீயவர்கள் படும் வேதனையைப்) பார்ப்பார்கள்.

36. (மறுமையை) நிராகரித்தோர், அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவைக்கு(தத்கை) கூடி கொடுக்கப்பட்டார்களா? (என்றும் பார்ப்பார்கள்)

அத்தியாயம் : 84
அல்லூன்விகாக் – பின்து விடுதல்
வசனங்கள் : 25 மக்கீ ரூக்ஷி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புன யோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. வானம் பின்து விடும்போது—

2. அது (பின்து விடவேண்டுமெனும்)தன் இரட்சகனின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்தும் விட்டது; (அவ்வாறு செவிசாய்ப்பது) அதற்குக் கடமையாகவும் ஆக்கப்பட்டுவிட்டது.

3. பூமியும் (நீண்டதாக) விரிக்கப்பட்டுவிடும்போது—

4. அது தன்னுள்ளிருப்பதையும் வெளிப்படுத்தி அது வெறுமையாகியும் விடும்போது—

5. அது (தன்னுள்ளிருப்பதைவெளிப்படுத்திவிடவேண்டுமெனும்) தன் இரட்சகனின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்தும்விட்டது; (அவ்வாறு செய்வது) அதற்குக் கடமையாகவும் ஆக்கப்பட்டுவிட்டபோது—

6. மனிதனே! நீ உன் இரட்சகனிடம் செல்லும் வரையில் (நன்மையோ, தீமையோ பல வேலைகளில்சடுபட்டு) கூடும்பத்துடன் முயற்சிசெய்துகொண்டே இருக்கின்றாய்; சின்னர் (மறுமையில்) அவனை நீ சந்திகிறவனாக இருக்கிறாய்.

7. எனவே, (அந்தாளில்) எவர் அவருடைய பதிவுப்புத்தகத்தை அவருடைய வலக்கையில் கொடுக்கப்பட்டாரோ—

8. அவர் மிகக் கிழக்குவான (கேள்வி) கணக்காக கணக்குக் கேட்கப்படுவார்.

9. இன்னும், அவர் மசிஞ்சசியுடன் (சுவனத்திலுள்ள) தன்னுடைய குடும்பத்தாரிடம் திரும்புவார்.

10. மேலும், எவர்_அவருடைய பதிவுப்புத்தகத்தை அவருடைய முதுகுக்குப்பின்னால் கொடுக்கப்பட்டாரோ—

11. அவர் (தனக்குக்கேடுதான் என்று கூறி) அழிவையே) அழைப்பார்.

12. நரகத்திலும் அவர் நுழைவார்.

13. (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவர் (இம்மையில்) தன் குடும்பத்தாருடன் மிகக் குணந்தமாக இருந்தார்.

14. நிச்சயமாக அவர், (தன் இரட்சகனின்பால்) மீனவேமாட்டார் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.

15. ஆம்! (அவர் மீனத்தான் போகிறார்) நிச்சயமாக அவருடைய இரட்சகன் அவரைப் பார்க்கக்கூடியவனாக இருந்தான்.

16. அந்திந்ரத்துச் செல்வானத்தின் மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன்—

17. இருவின் மீதும், அது அணைத்துக் கொண்டிருப்பவற்றின் மீதும் (சத்தியம் செய்கிறேன்).

18. சந்திரன் மீதும்_அது பூரணமாகிவிட்டபோது (ம் சத்தியம் செய்கிறேன்)

19. (இரு நிலைமையிலிருந்து மற்றொரு நிலைமைக்கு) நிச்சயமாக நீங்கள் படிப்படியாக ஏற்கிச் செல்வீர்கள்.

20. ஆகவே, (இடனை மறுத்துக்கொண்டிருக்கும்) அவர்களுக்கு என்ன (நேர்ந்தது)? அவர்கள் நம்புவதில்லை.

21. மேலும், அவர்களுக்கு (இந்தக்) குரு ஆண் ஒதிக் காண்சிக்கப்பட்டால் (அல்லாஹ்விற்கு) அவர்கள் சிரம் பணிந்து ஸ்தூதாக செய்வதில்லை.

بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَيْكَذَّبُونَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوَعِّدُونَ ۝
 فَبَشِّرُهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّلِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

سُورَةُ الْبَرْ وَهُوَ تَسْتَأْتِي وَعَشْرُونَ آيةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمُ الْمَوْعِدُ ۝ وَشَاهِدٌ
 وَمَشْهُودٌ ۝ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأَخْدُودُ ۝ الشَّارِذَاتُ
 الْوَقُودُ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قَعُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ شَهُودٌ ۝ وَمَا نَقْمُدُ مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
 اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَ
 الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتَوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَآمُمٌ عَذَابٌ
 الْحَرِيقُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَهُمْ جَنَّتٌ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ ۝ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ
 بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يَبْدِئُ وَيُعِيدُ ۝

22. அன்றியும், நிராகரிப்போர் (இந்தக் குர் ஆளையே) பொய்யாக்குதின்றனர்.
23. இன்னும், அவர்கள் (தங்கள் மனங்களில் சேகரித்து) மறைத் துவைத்திருப்பவைகளை அல்லாஹ் நன்களிந்தேயிருக்கின்றான்.
24. ஆகவே, (நமியே!) துண்புறுத்தும் வேதனையைக்கொண்டு அவர்களுக்கு நீர் நன்மாராயங்கூறுவீராக!
25. விசுவாசங் கொண்டு நற் கருமங்களும் செய்தார்களே அத்தகையவர்களைத் தவிர; அவர்களுக்கு முடிவுறாத (நற்) கூலியுண்டு.

அத்தியாயம் : 85

அல் புருஷ் – கிரகங்கள்

வசனங்கள் : 22 மக்கீ ரூகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்டுடையோன்

அல்லாஹ்மின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. கிரகங்களுடைய வானின்மீது சத்தியமாக!
2. வாக்களிக்கப்பட்ட (மறுமை) நாளின்மீதும் சத்தியமாக!
3. சாட்சியாளர் மீதும், சாட்சி கொல்லப்படுகின்றவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!
4. (நெருப்புக்குண்டங்களையுடையோர் சமிக்கப்பட்டுவிட்டனர்.
5. ஏரிபொருளுடைய (பெரும்) நெருப்புக்குண்டம்.
6. அதன்மேல் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த போது (சமிக்கப்பட்டு விட்டனர்).
7. விசுவாசிகளை அவர்கள் (நெருப்புக்குண்டத்தில் போட்டு வேதனை) செய்ததற்கு (அவர்களே) சாட்சியாளர்கள்.
8. (யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிக்க புகழுக்குரியோளாகிய அல்லாஹ் வை அவர்கள் விசுவாசித்ததற்காகவே தவிர (வேறு எதற்கும் விசுவாசிகளான) அவர்களை அவர்கள் பழிவாங்கவில்லை.
9. அவன் எத் தகையவனென்றால் வராங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் சாட்சியாளன்.
10. (ஆகவே) நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்ட ஆள்களையும், விசுவாசங் கொண்ட பெண்களையும் (இவ்வாறு) துண்புறுத்திப் பின்னர், அவர்கள் (தவ்பாச்செய்து) மன்னிப்புக் கோரவுமில்லையே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கு நரக வேதனையுண்டு; அவர்களுக்கு (விசுவாசிகளை அவர்கள் கரித்தவாறு நெருப்பால்) கரிக்கும் வேதனையுமுண்டு.
11. நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்டு நற் கருமங்களையும் செய்தின்றார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுக்குச் சுவனங்கள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அதுமாபெரும் வெற்றியாகும்.
12. (நமியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகளின் பிடி மிக்ககடுமையானது.
13. நிச்சயமாக அவன்தாள் (அவர்களை) ஆரம்பமாக பஸ்டக்கிறான்; (அவர்கள் மரணித்த பிள்ளரும் அவர்களை) அவனே மீளவைப்பான்.

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَالَ لِمَا
يُرِيدُ ۝ هَلْ أَتَكَ حَدِيثُ الْجَنُودِ ۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ شَهِيدٌ ۝
بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مُّحِيدٌ ۝ فِي لَوْزٍ مَّخْفُوظٍ ۝

سُبْرُ الطَّارِقِ كَمَّةٌ بَعْدَهُ بَعْضٌ إِلَيْهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالسَّمَاءُ وَالظَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الظَّارِقُ ۝
النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝
فَلَيَنْظُرِ إِلَى إِنْسَانٍ مَّوْخَلَقٍ ۝ خُلُقٌ مِّنْ مَا إِدْفَاقٌ ۝
يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلُبِ وَالثَّرَابِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِيهِ
لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَّايرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا
نَاصِيَةٌ ۝ وَالسَّمَاءُ ذَاتُ الرَّجْمِ ۝ وَالْأَرْضُ ذَاتُ
الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَذِيلِ ۝ إِنَّمَا
يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَكَيْدُ كَيْدًا ۝ فَمَهِلْ الْكُفَّارِينَ
أَمْهَلْهُمْ رُؤْيَاً ۝

14. இன்னும் அவனே (விசுவாசங் கொண்டோரான தன் அடியார்களை) மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க நேசிப்பவன்—
15. (அவன்தான்) அர்வாடையவன்; பெரும் கீர்த்தியடையவன்—
16. தான் தாடியதையெல்லாம் மிகுதியாகச் செய்யக்கூடியவன்.
17. அந்தப் படைகளின் செய்தி (நபியே!) உமக்கு வந்ததா?
18. ஃபிர் அவனுடையவும், ஸமுதுடையவும்;
19. எனினும், நிராகரிப்போர் (குர் ஆணைப்) பொய்யாக்குவதிலேயே (முழுகி) இருக்கின்றனர்.
20. (ஆளால்) அவ்வாலும் வோ, அவர் களுக்கு அப்பாலிருந்து (அவர்களை எல்லாப்பகுதிகளிலிருந்தும்) சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான்.
21. எனினும், அது கீர்த்தியிக்க குர் ஆணாகும்.
22. பாதுகாக்கப்பட்ட (லவ்ஹால் மற்றில்லை எனும்) பலகையில் (உள்ள து).

அத்தியாயம் : 86

அத்தாரிக் — உதயதாரகை

வசனங்கள் : 17 மக்கீ ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. வானத்தின் மீதும், "தாரிக்" கின் மீதும் சத்தியமாக,
2. "தாரிக்" என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
3. (அது தான்) பிரகாகித்துக்கொண்டிருக்கும் நட்சத்திரம்.
4. ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் (நம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்ட) பாதுகாப்பாளர் ஒருவர் அதன் மீதில்லாமலில்லை.
5. ஆதகே, மனிதன், (தான்) எதிலிருந்து படைக்கப்பட்டிருக்கின்றானென்பதை அவன் (கவனித்துப்) பார்க்கவும்.
6. குதித்து வெளியாகும் (ஒரு துளி) நிரிலிருந்து அவன் படைக்கப்பட்டான்.
7. 7. அது (ஆணின்) முதுகந் தன்மற்கும் (பெண்ணின் மார்பகங்களுக்கு மேல்) நெஞ்செலும்புகளுக்கும் மத்தியிலிருந்து வெளிப்படுகின்றது.
8. நிச்சயமாக அவன், அவனை மீன்வைப்பதின் மீது ஆற்றலுடையோன்.
9. சகவ மங்களும் வெளிப்பட்டுவிடும் நாளில்—
10. அவனுக்கு யாதொரு சக்தியுமிராது; (அவனுக்கு) உதவி செய்பவரும் இருக்கமாட்டார்.
11. (திரும்பத் திரும்ப) மழை பொழிதலையடைய வானத்தின் மீது சத்தியமாக,
12. (தாவரவர்க்கங்கள் (முளைக்க) வெடிப்பையுடைய பூமியின்மீதும் சத்தியமாக,
13. நிச்சயமாக இது (சத்திய அசத்தியத்தைப்) பிரித்தறிவிக்கக்கூடிய சொல்லாகும்.
14. இன்னும், இது (லீண்) பரிகாசமன்று.
15. (நபியே!) நிச்சயமாக அவர்கள் (உமக்கெதிராகச்) சூழ்ச்சி செய்கின்றார்கள்.
16. நானும் (அவர்களுக்கெதிராக அதைமுறியடிக்க) ஒரு சூழ்ச்சி செய்வேன்.
17. ஆகவே, நிராகரிப்போருக்கு நீர் அவகாசமளிப்பீராக! சொற் பமாக அவர்களுக்கு அவகாசமளிப்பீராக!

سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ رَبِّهِ مَا يَصِيرُ بِهِ إِلَيْهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

سَيِّدُ اسْمَرِ بَكَ الْأَكْعَلِ ○ الَّذِي خَاقَ قَسْطَوِي ○ وَالَّذِي قَدَرَ
فَهَدَى ○ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ○ فَجَعَلَهُ عُثَمَاءً أَحْوَى ○
سَقَرَأُكَ فَلَا تَنْسَى ○ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا
يَخْفِي ○ وَنِسْرُكَ لِلْمُسْرِى ○ فَذَكْرُكَ إِنْ تَفْعَلَ الذِّكْرَ فِي سِيدِ الْكُرُبَارِ
مَنْ تَيَشَّشَى ○ وَيَجْدِبُهَا الْأَشْقَى ○ الَّذِي يَصْلِي النَّارَ الْكَبِيرَ ○
لَمْ لَا يَمُوتْ فِيهَا وَلَا يَعِيَ ○ قَدْ أَفْلَمَ مَنْ تَرَكَكَ ○ وَذَكْرَ أَسْمَرَ
رَبِّهِ فَصَلَّى ○ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ○ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ ○
أَبْقَى ○ إِنَّ هَذَا فِي الصُّحْفِ الْأُولَى ○ صُحْفُ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ○

سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ رَبِّهِ مَا يَصِيرُ بِهِ إِلَيْهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

هَلْ أَتَكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ○ وَجْهُهُ يَوْمَئِذٍ خَائِشَةٌ ○ عَامِلَهُ
تَأْصِبَهُ ○ تَصْلِي نَارًا حَامِيَةً ○ تُسْقِي مِنْ عَيْنٍ إِنْيَةً ○ لَيْسَ
لَهُ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعَةٍ ○ لَأُسْمِنُ وَلَا يُعْنِي مِنْ جُوعٍ ○

அத்தியாயம் : 87

அல் அஃலா — பிக்க மேலானவன்
வசனங்கள் : 19 மக்கி ருக்ளி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (நபியே!) மிக யர்வானவளாகிய உமதிரட்சகனின் பெயரை நீர் (புகழ்ந்து) துதிசெய்விராக
2. அவன் எத்தகையவளென்றால், அவனே (படைப்பினங்களைத்தையும்) படைத்து, பிறகு
(அவற்றைச்) செல்லவயாக்கினான்.

3. இன்னும் அவன் எத்தகையவளென்றால், அவனே (அவற்றுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும்)
நிர்ணயம் செய்து, பிறகு (அவற்றை அடைய) நேர்வழிகாட்டினான்.

4. இன்னும் அவன் எத்தகையவளென்றால், அவனே (காலதடைகளுக்கு) மேய்க்கலுக்குரியவற்றை வெளியாக்கினான்.

5. பின்னர், அவைகளை உலர்ந்த கருத்தகளுக்களாக ஆக்கினான்.

6. (நபியே! நம் வசனங்களை) நாம் உம்மை ஓதிடச் செய்வோம்; பிறகு நீர் மறக்கமாட்டோ—

7. அல்லாஹ் நாடியதைத் தவிர; நிச்சயமாக அவன் வெளிப் படையானதையும்,
மறைந்திருப்பதையும் நன்களிலான்.

8. மேலும், (கருவக நன்மைகளைச் செய்ய) இலகுவானதன் பால் உமக்கு நாம்
எனிதாக்குவோம்.

9. ஆகவே, நல்லுப்பதேசம் (ஜனங்களுக்குப்) பயனளிக்குமாயின் நீர் (உபதேசித்து)
நினைவுபடுத்துவிராக!

10. (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயப்படுகின்றவர் (இதனைக் கொண்டு) உபதேசத்தைப் பெறுவார்—

11. மிகுந்த துர்பாக்கியமுடையவனோ, இதிலிருந்து விலகிக் கொள்வான்.

12. அவன் எத்தகையவளென்றால் (நாரகத்தின்) பெரும் நெருப்பில் அவன் நுழைவான்.

13. பின்னர், அதில் அவன் மரணிக்கவுமாட்டான்; வாழுவ மாட்டான்.

14. பரிசுத்தமனைந்தவர் நிச்சயமாக வெற்றி பெற்று விட்டார்.

15. மேலும், அவர் தன் இரட்சகனின் பெயரைக் கூறி, பிறகு தொழுதார்.

16. எனினும், நீங்களோ இவ்வகை வாழ்க்கையைத் தெரிவிசெய்து கொள்கின்றீர்கள்.

17. மறுமையின் வாழ்க்கைதான் மிகச்சிறந்ததும், மிகக் கிளையான துமாகும்.

18. நிச்சயமாக இது முன்னுள்ள ஆகமங்களில் இருக்கிறது (அதுவே)

19. இப்ராஹிம், மூஸாவுடைய ஆகமங்களிலும் (இருக்கிறது).

அத்தியாயம் : 88

அல் காவியா — சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடியது
வசனங்கள் : 26 மக்கி ருக்ளி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (நபியே!) சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடியதின் (மறுமை நாளின்) செய்தி உமக்கு வந்ததா?

2. அந்தாளில் (பல) முகங்கள் (இழிவினால் வாடி) பணிவுடையனவாயிக்கும்.

3. அவை (தவறான வற்றை நல்லவை என நினைத்து) செயல்பட்டவையும் (அதற்காக) உறுதியாக நின்றவையுமாகும்.

4. கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில் அவை பிரவேசிக்கும்.

5. கொதிக்கும் ஊற்றிலிருந்து (அவர்களுக்குநீர்) புகட்டப்படும்.

6. (அதில்) அவர் களுக்கு (கசப்பான) முட்செடியிலிருந்தே தவிர, (வேறொன்றும்) உணவுமில்லை.

7. அது கொழுக்கவும் வைக்காது; அவர்களுடைய பசியையும் தீர்க்காது.

وُجُوهٌ يُوْمِنُ تَائِعَةً ۖ لِسْعِيَهَا أَرْضِيَةً ۗ لَا فِي جَهَّةٍ
 عَالِيَّةٌ ۖ لَا سَمُّعٌ فِيهَا لَغْيَةً ۖ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۖ فِيهَا
 سُرُّ ۖ مَرْفُوعَةٌ ۖ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۖ وَنَمَاء رَاقٌ
 مَصْفُوقَةٌ ۖ وَزَرَابٌ مَبْثُوثَةٌ ۖ فَلَا يُنْظَرُونَ إِلَى الْأَدِيلِ
 كَيْفَ خُلِقُتْ ۖ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۖ وَإِلَى الْجَهَالِ
 كَيْفَ نُصِبَتْ ۖ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۖ فَذَكْرُ
 إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ ۖ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۖ إِلَّا مَنْ
 تَوَلَّ وَكَفَرَ ۖ فَكَعْدَبُهُ اللَّهُ الْعَذَابُ الْكَبِيرُ ۖ إِنَّ إِلَيْنَا
 إِيَّاهُمْ لَا شَرَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ ۖ

لِيَقُولُ الْفَلَقُ وَهَلْ تَشْتَوِي إِيَّاهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْفَجْرِ ۖ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۖ وَالشَّفَعٍ وَالْوَتْرِ ۖ وَالْيَلَلِ إِذَا
 يَسِيرٌ ۖ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِذِي جَعْدٍ ۖ أَمْ تَرَكِيفٌ فَعَلَّ
 رَبُّكَ يَعَادِ ۖ إِرْمَذَاتِ الْعِمَادِ ۖ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا
 فِي الْبِلَادِ ۖ لَمْ وَشُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّحْرَ بِالْوَادِ ۖ

8. (எனினும்) அந்நாளில் (வேறு) சில முசுகள் மிக்க மலர்ச்சியடையனவாக இருக்கும்.
9. (இம்மையில்) தாங்கள் செய்த முயற்சி (நற்பயணத் தந்தது) பற்றி திருப்தியடையனவாக இருக்கும்.
10. மேலாண கவனபதிலில் (அவை) இருக்கும்—
11. அதில் யாதொருவீன் வார்த்தையையும் (அவை) கெவியுறாது—
12. அதில் (இவர்கள் பருதுவதற்கு) ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு சணையுண் (டு)
13. அதில் உயர்ந்த ஆசனங்களுண் (டு)
14. (அதன் பானங்களையருந்த) கவக்கப்பட்ட குவளைகளும் (உண் (டு))
15. வரிசையாகவைக்கப்பட்ட தலையணைகளும்—
16. விரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த கம்பளங்களும் (உண் (டு))
17. ஒட்டகத்தை—அது எவ்வாறு படைக்கப் பட்டிருக்கிறது? என்பதை, அவர்கள் (கவனித்துப்) பார்க்கமாட்டார்களா?
18. மேலும் வானத்தின்பால்—அது எவ்வாறு உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது? (என்பதையும்)
19. (அசையாது ஸ்திரப்படுத்தப்பட்ட) மலைகள் பால்—அவை எவ்வாறு நடப் பட்டுள்ளன? (என்பதையும்)
20. இன்னும், (அவர்கள் வசித்துக்) பூமியின்பால்—அது எவ்வாறு விரிக்கப் பட்டுள்ளது? (என்பதையும் அவர்கள் கவனிக்கமாட்டார்களா?)
21. ஆகவே, நமியே! நல்லுபதேசம் செய்வீராக! நிச்சயமாக நீர் அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்வார்தாம்.
22. (அவ்வாறே நடக்கும்படி) அவர்கள் மீது நீர் பொறுப்புச்சாட்டப் பட்டவரல்லர்.
23. ஆழினும், எவ்வுறுத்து புறக்களின்து நிராகரிக்கின்றாரோ—
24. அவரை, அல்லாறு மிகப்பெரும் வேதனையாக வேதனை செய்வான்.
25. நிச்சயமாக அவர்களின் மீது நம்பக்கமேயாகும்.
26. பின்னர், நிச்சயமாக அவர்களைக் கேள்விகணக்கு கேட்பது நம்மீதேயாகும்.

அத்தியாயம் : 89

அல்லிப்பதூர் — விடியற்காலை

வசனங்கள் : 30 மக்கீ ரூபா : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அங்புடையோன்.

அல்லாறும்வின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. விடியற்காலையின் மீது சத்தியமாக!
2. பத்து இரவுகளின் மீதும் சத்தியமாக!
3. இரட்டையின் மீதும் ஒற்றையின் மீதும் சத்தியமாக!
4. இரவின் மீதும்—அது சென்றுவிடும்போது—சத்தியமாக!
5. இதில் அறிவுபையோருக்கும் ருதியளிக்கக்கூடிய) சத்தியம் இருக்கின்றதல்லவா?
6. உமதிரட்சகன் ஆ(து கூட்டத்)தை எவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீர் காணவில்லையா?
7. பெரும் பலசாலிகளான (தூண்களையடைய) இரவை (அவரின் பிள்ளைகளை)
8. அக்கட்டத்தினர் எத்தனையோரென்றால்— (உவகத்திலுள்ள) நகரங்களில் அக்கட்டத்தினரைப் போன்று (பலசாலிகள் எவரும்) படைக்கப்படவில்லை.
9. இன்னும், பள்ளத்தாக்கில் பாறையைக்குடைந்து அதில் வசித்து வந்தவர்களான ஸழுது கூட்டத்)தையும்—

وَفَرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْإِلَامِ ۝
 فَآتَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْهُمْ مَا كُنْتُمْ تَحْكُمُونَ ۝ سَوْطَ
 عَذَابٍ ۝ إِنَّ رَبَّكَ لِيَا لِمِرْصَادٍ ۝ فَآمَّا إِلَّا إِنْسَانٌ إِذَا نَمَّ
 ابْتَلَهُ رَبُّهُ فَآكُلُهُ وَنَعْمَةً لَّا فَيَقُولُ رَبِّيَ أَكْرَمُنِ ۝
 وَآمَّا إِذَا مَا ابْتَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقٌ لَّا فَيَقُولُ رَبِّيَ
 أَهَانَنِ ۝ كَلَّا بَلْ لَا تُكَرِّمُونَ الْمُتَيَّمِ ۝ وَلَا تَعْصُونَ
 عَلَى طَعَامِ الْمُسِكِينِ ۝ وَتَأْكُلُونَ التِّرَاثَ أَكْلًا لَّا يَمَّا ۝
 وَتَحْبُّونَ الْمَالَ حُبَّا جَهَنَّمَ ۝ كَلَّا إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّا
 دَكَّا ۝ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَّا صَفَّا ۝ وَجَاءَ
 يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ هُوَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ إِلَّا إِنْسَانٌ وَآتَنِّ لَهُ
 الذِّكْرِ ۝ يَقُولُ يَكِيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاّتِي ۝ فِي يَوْمَئِذٍ
 لَا يُعَذَّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝ وَلَا يُؤْرِثُ شُقْ وَشَاقَةً
 أَحَدٌ ۝ يَا يَاتُّهَا النَّفْسُ الْمُظْبَّثَةُ ۝ اسْرِيْجَعَى إِلَى
 رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً ۝ فَادْخُلْ فِي عِبْدِنِي ۝
 وَادْخُلْ جَنَّتِي ۝

10. இன்னும், முளைகளுடைய (பெரும் படைகளையுடைய) ஃபிர் அவ்வளையும் (உமதிரட்சகன் எவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீர் காணவில்லையா?)
11. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், நகரங்களில் அவர்கள் வரம்பு மீறி நடந்தார்கள்.
12. பின்னர், அவைகளில் அவர்கள் குழப்பத்தை அதிகப்படுத்தினார்கள்.
13. எனவே, உமதிரட்சகன் அவர்கள் மீது வேதனையின் சாட்டையைப் போட்டான்.
14. நிச்சயமாக, உமதிரட்சகன் (அடியார்களின் ஒவ்வொருசெயலையும்) கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.
15. ஆகவே, மனிதன்: அவனுடைய இரட்சகன் அவனை சோதித்து, பின்னர் அவனைக் கண்ணியப்படுத்தி, அவனுக்கு அருட்கொட்டகளையும் அளித்தால், "என்னை என்னுடைய இரட்சகன் கண்ணியப்படுத்தினான்" என்று கூறுகிறான்.
16. இன்னும், (அவ்வாறு) அவனைச் சோதித்து, அவனுடைய வாழ்வாதாரங்களை நெருக்கடியாக்கிவிட்டால், அப்போது எனதிரட்சகன் என்னை இழிவுபடுத்திவிட்டான்" என்று அவன் (குறை) கூறுகிறான்.
17. (காரியம்) அவ்வாறன் று! எனினும், நீங்கள் அநாதையை கண்ணியப்படுத்துவதில்லை.
18. ஏழைக்கு(தீங்கள் உணவளிக்காததுடன், மற்றெவரையும்) உணவளிக்கும் படித்தான்டுவதுமில்லை.
19. (பிறருடைய) அனந்தரச் சொத்துக்களையும் சேர்த்து உண்டு வருகிறீர்கள்.
20. மேலும், நீங்கள் மிகக் அளவு கடந்து செல்வத்தை நேசிக்கிறீர்கள்.
21. (உங்கள் செயல்கள் இவ்வாறிருப்பது சிறந்தது) அல்ல! பூமி தான் தூளாகத் தகர்க்கப்பட்டுவிடும்போது
22. உமது இரட்சகன், மேலும், மலக்குகள் அணி அணியாக வரும்போது—
23. அந்தாளில் (பாவிகளுக்காக) நரகமும் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டால், அந்தாளில் மனிதன் (உலகில் அவன் அல்லாஹுவிற்கு மாற்றமாக நடந்ததை) நினைவு கூர்வான்; இன்னும், (அச்சமயம்) அவனுக்கு நினைவு கூர்வது எவ்வாறு (பயனுள்ளதாக) ஆகும்?
24. "என்னுடைய (இந்த) வாழ்க்கைக்காக (நன்மையைச் செய்து) நான் முற்படுத்தி (அனுப்பி) இருக்க வேண்டுமே!" என்று (அப்போது மனிதன்) கூறுவான்.
25. எனவே, அந்தாளில் (அல்லாஹுவாகிய) அவன் செய்யும் வேதனையைப் போல், மற்றெவனும் வேதனை செய்யமாட்டான்.
26. இன்னும், அவன் கட்டுவது போல் வேறு எவனும் கட்டமாட்டான்.
27. (அல்லாஹுவின் கட்டளைகளை உண்மைப்படுத்துவது) கொண்டு அமைதிபெற்ற ஆத்மாவே!
28. நீ உன் இரட்சகன் பக்கம் (அவனைத்) திருப்தியடைந்தநிலையிலும், (அவனிடம்) பொருந்திக்கொள்ளப்பட்டறிலையிலும் மின்வாயாக!
29. நீ எனது அடியார்களான நல்லோர்களின் கூட்டங்) களில் பிரவேசிப்பாயாக!
30. மேலும், என்னுடைய சுவனத்தில் நீ நுழைந்துவிடுவாயாக! (என்றும் அல்லாஹு கூறுவான்)

سُبْحَانَ الْكَلِيلِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ يَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَا أَقِسْرُ بِهَذَا الْبَلْدَةِ وَأَنْتَ حَلْقُ بِهَذَا الْبَلْدَةِ وَوَالِدٌ وَمَا
 وَلَدَ لَقَدْ خَلَقْنَا إِلَيْسَانَ فِي كَبِيرٍ اِيْسَبُ اَنْ لَنْ تَقْنِدَ
 عَلَيْهِ اَحَدٌ يَقُولُ اَهْلَكْتُ مَا لَلَبِدَ اَيْسَبُ اَنْ لَوْيِرَةَ
 اَحَدٌ اَلَمْ تَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ لَوْسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَهَدِينَهُ
 الْبَعْدَيْنِ فَلَا اَقْتَحَمَ الْعَقْبَةَ وَمَا اَدْرَكَ مَا الْعَقْبَةُ فَكُ
 رَقْبَةُ اَوْ اَطْعَمُ فِي يَوْمِ ذِي مَسْغِبَةٍ لَيَسْتِيَّا دَامَقْرَبَةُ
 اَوْ مُسْكِيَّنَا دَامَتَرَبَةُ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اَمْتَوْا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبَرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ اُولَئِكَ اَصْحَابُ الْيَمِّنَةِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا اِيْتَنَا هُمْ اَصْحَابُ الشَّمَاءِ عَلَيْهِمْ نَارٌ مَوْصَلَةٌ

سُبْحَانَ السَّمَاءِ مُبَكِّرَةً حَمِيرٌ شَكَّالَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالشَّمَسُ وَضُحْمَاهُ وَالقَمَرُ اِذَا تَلَمَّهَا وَالنَّهَارُ اِذَا
 جَلَّهَا وَالَّيْلُ اِذَا يَغْشِيَهَا وَالسَّيَاءُ وَمَا بَنَدَهَا

அத்தியாயம் : 90

அல் பலத் – நகரம்

வசனங்கள் : 20 மக்கீ ருக்ளி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிழேன்).

1. (நபியே) இந்த(மக்கா)நகரத்தின் மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன்,
2. இந்நகரத்தில் (போர்செய்வது சற்றுநேரம் உமக்கு ஆகுமாகப் பட்டதாக இருக்க) நீர் தங்கியிருக்கும் நிலையில்.
3. தந்தையின் மீதும், பிறந்தோராகிய சந்ததியினாளின் மீதும் சத்தியமாக,
4. திடமாக நாம் மனிதனைக் கல்டத்தில்(உள்ளவணாகப்)படைத்திருக்கின்றோம்.
5. “நீச் சம்யாக ஒருவரும் (தன்னை தன்முடிக்க) தன்மீது சக்தி பெறவே மாட்டார்” என அவன் என்னவிக்கொள்கிறானா?
6. “ஏராளமான பொருளை நான் (முறைமுறின் விரோதத்திற்காக) அழித்திருக்கிறேன்” என்று (ஹாரிஸாகிய) அவன் (ஆனவமாகக்) கூறுகின்றான்.
7. நீச் சம்யாக ஒருவருமே தன்னை பார்க்கவில்லையென்று அவன் என்னவிக்கொள்கின்றானா?
8. இரு கண்களை அவனுக்கு நாம் அமைக்கவில்லையா?
9. ஒரு நாவையும் இரு உடுக்களையும் (நாம் அவனுக்கு அமைக்கவில்லையா?)
10. மேலும், (தன்மை, தீமையாகிய) இருவழிகளை நாம் அவனுக்குக் காண்பித்து விட்டோம்.
11. எனினும் (இது வரையில்) அவன் “அகபா”வைக்கட்க்கவில்லை.
12. (நுகியே) “அகபா” என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
13. (அது தான்) ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாகும்.
14. அல்லது பசியுடைய நாளில் உணவளித்தலாகும் –
15. (யாருக்கெனில்) நெறுங்கிய உறவுடையூர் அநாதைக்கு,
16. அல்லது (வறுஞமையால்) மன்னில் உழவும் ஏழைக்கு (உணவளிப்பதாகும்).
17. பின்னர் விக்வாசங் கொண்டு, பொறுளமையைக் கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்தும், (அல்லாஹ்வின் அடியார்களுக்கு) அன்புசெலுத்துமாறு ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்துகொண்டும் இருந்தோலில் உள்ளவராக அவர் இருப்பதாகும்.
18. இத்தகையோர் நாம் வலப்புறுத்தை உடையோர்.
19. இன்னும், நம்முடைய வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே, அத்தகையோர் – அவர்கள் இடப்புறுத்தையுடையோர்.
20. அவர்கள் மீது (எல்லாப்பக்கமும்) மூடப்பட்ட நெருப்பு இருக்கும்.

அத்தியாயம் : 91

அஷ்டஷம் : சூரியன்

வசனங்கள் : 15 மக்கீ ருக்ளி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிழேன்).

1. சூரியன் மீதும், அதன் பிரகாசத்தின் மீதும் சத்தியமாக –
2. சந்திரன் மீதும் சத்தியமாக – அது (அச்சூரியனாகிய) எது அடுத்து தொடர்ந்து விடும்போது –
3. பகலின் மீதும் சத்தியமாக – அது (அச்சூரியனாகிய) எது வெளிப்படுத்தி விடும்போது –
4. இரவின் மீதும் சத்தியமாக – அது (அச்சூரியனாகிய) எது மூடிக்கொண்டு விடும்போது –
5. வானத்தின் மீதும், அதை (ஒழுங்குறு) அமைத்தவன் மீதும் சத்தியமாக –

وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَّهَا ① وَنَفْسٌ وَمَا سُوِّهَا ② فَإِلَهُمْ هُنَّ أَفْجُورُهُمْ
 وَتَقْوَاهُمْ ③ قَدْ أَفْلَهَ مَنْ زَكَّاهَا ④ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ⑤
 كَذَبَتْ شَوْدُ بِطَغَوْهَا ⑥ إِذَا بَعَثْتَ أَشْقَهَا ⑦ فَقَالَ لَهُمْ
 رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسَيِّهَا ⑧ فَكَذَبَهُ فَعَزَّزُوهَا فَقَدْ دَمَمَ
 عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَدْبِبُهُمْ فَسَوِّهَا ⑨ وَلَا يَخَافُ عَقْبَهَا ⑩

سَمِعَ الْأَيْكَبَرُ وَهُوَ عَبْدُهُ وَبَعْثَرُهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 وَالْيَوْلِ إِذَا يَعْشَى ⑪ وَالنَّهَارُ إِذَا اجْعَلَ ⑫ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ
 وَالْأُنْثَى ⑬ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَكِّيٍّ ⑭ فَمَا مَنَّ أَعْطَى وَاتَّقِيٍّ ⑮
 وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى ⑯ فَسَنِّيَّسِرَةُ الْيُسْرَى ⑰ وَآمَانَ مِنْ
 بَخْلٍ وَاسْتَغْنَى ⑱ وَكَذَبَ بِالْحُسْنَى ⑲ فَسَنِّيَّسِرَةُ
 لِلْمُسْرَى ⑳ وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا اتَّرَدَى ㉑ إِنَّ عَلِيَّنَا
 لِلْهُدَى ㉒ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةُ وَالْأُولَى ㉓ فَانْدَرُتْكُمْ نَارًا
 تَكْفِلُ ㉔ لَا يَصْلَهُمْ إِلَّا الْأَشْقَى ㉕ الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلَّ ㉖
 وَسَيْبَحُهَا الْأَنْقَى ㉗ الَّذِي يُؤْتَى مَالَهُ يَسْتَرِي ㉘

6. பூமியின்மீதும் – அதை விரித்தவள்ளும் தும் சத்தியமாக_
7. ஆத்மாவின்மீதும் – அதனைச் செவ்வையாக்கியவனின் மீதும் சத்தியமாக_
8. பின்னர், அதற்கு அதன் தீமையையும், அதற்குரிய நன்மையையும் உணர்த்தினான்.
9. எவர் (ஆத்மாவாதிய) அதை பரிசுத்தமாக்கிக் கொண்டாரோ அவர், திட்டமாக வெற்றியடைந்துவிட்டார்.
10. இன்னும், எவர் அதனை(ப்பொவத்தைக்கொண்டு) களங்கப்படுத்திவிட்டாரோ, அவர் திட்டமாக நவூம்படைந்துவிட்டார்.
11. ஸமூது கூட்டத்திலெல்லாவிற் நினியை) தங்கள் அக்கிரமத்தால் பொய்யாக்கினார்கள்.
12. அக்கிட்டத்திலுள்ள மிக தூர்பாக்கியமுடையவை விரைந்துமுன்வந்த பொழுது_
13. அல்லாஹ் வின் தூதர் (ஸாவில் நபி) அந்த ஸமூதுக்கட்டத்துவர்களிடம்: "அல்லாஹ் வூட்டைய பெண்ணுட்டகத்தை(இம்சிப்படையும் அது தன்னீர் அருந்துவதையும் (விட்டுவிடுங்கள்)" என்று கூறினார்.
14. பின்னர், அவர்கள் அவர்களைப்பொய்யாக்கி(அதன் கால் நரம்பைத்தறித்து) அதை அறுத்து விட்டனர்; ஆகவே, அவர்களின் இரட்சகன் அவர்களுடைய (இந்தப்) பாவத்தின் காரணமாக, அவர்களின் மீது (மண்ணேணாமுன்னணாகிவிடும்) கடும் வேதனையை இறக்கிவைத்து, பிறகு அதனை (சுகவருக்கும்) சமமாக்கினான்.
15. அதனுடைய முடிவைப்பற்றியும் அவன் பயப்படவில்லை

அத்தியாயம் : 92

அல்லைல் — இரவு

வசனங்கள் : 21 மக்கி ரூக்கி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ் வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. இரவின்மீதுசத்தியமாக_ அது (தன் இருளால்) முடிக்கொள்ளும்போது_
2. பகவின் மீது சத்தியமாக_ அது(தன் பிரகாசத்துடன்) வெளிப்படும்போது_
3. ஆளையும், பெண்ணையும் படைத்தவணாகிய அல்லாஹ் வின் மீது சத்தியமாக_
4. (மனிதர்களே) நிச்சயமாக உங்களுடைய முயற்சி பலதரப்பட்டதாகும்.
5. ஆகவே, எவர் (தன் செல்வத்தை நன்மையானவற்றுக்கு) வழங்கி இன்னும், (அல்லாஹ் வுக்கு)பயந்து_
6. இன்னும், (இம் மார்க்கத்திலுள்ள) நல்ல காரியங்களை (நல்ல காரியங்களை) உண்மையாக்கிவைக்கின்றாரோ அவர்;
7. அவருக்கு இலேசானத்தற்கு(சுவர்க்கத்தின் வழியை)நாம் எனிதாக்கி வைப்போம்.
8. ஆகவே, எவர் உலோபத்தனமும் செய்து (அல்லாஹ் விடுமிருக்கும் நற்பேறுகளை விட்டும் தன்னை)தேவையற்றவராகக் கருது)கிறாரோ_
9. (இம் மார்க்கத்திலுள்ள) நல்லவற்றை பொய்ப்படுத்தியும் வைத்தாரோ அவர்;
10. அப்போது அவருக்கு கவுட்டத்திற்கு(நரகவுழிக்கு) நாம் எனிதாக்கி வைப்போம்.
11. மேலும், அவர் (நரகத்தில்) வீழ்ந்து விட்டால், அவருடைய செல்வம் அவருக்கு பயனாளிக்காது.
12. நிச்சயமாக நேர்வழி கட்டுதல் நம்மீது (பொறுப்பாக) இருக்கிறது.
13. நிச்சயமாக சிந்தியதும்(மறுமையும்)முந்தியதும்(இம்மையும்) நமக்கே உரியவையாகும்.
14. ஆகவே,(மனிதர்களே) கொழுந்துவிட்டுப்படும்(நரக) நெருப்பைப்பற்றிநான் உங்களுக்கு அச்சுட்டின்சரித்துவிட்டேன்.
15. மிகக் துர்பாக்கியமுடையவரைத்தவர் (மற்றெவரும்) அதில் புகமாட்டார்.
16. அவர் எத்தனையவரென்றால் (நம் தூதர்கள் கொண்டுவந்த சத்தியத்தைப்) பொய்யாக்கி, புதக்கணித்தும் விட்டார்.
17. மேலும், மிகுந்த பயபக்தியுடையவர் அதிலீருந்து வெகு தூரத்தில் ஆக்கப்படுவார்.
18. அவர் எத்தனையவரென்றால், (பாவத்திலிருந்து தன்னைப்) பரிசுத்தமாக்கிக் கொண்டவராக, தன்னுடைய செல்வத்தை தர்மமாகக் கொடுப்பார்.

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ قُعْدَةٍ تُحْزِيَ^١ إِلَّا بِتَغْيِيرٍ وَجْهِ
رِبِّهِ الْأَعْلَى^٢ وَلَسَوْفَ يَرْضِي^٣

رسُوْلُ الصَّحِيفَةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَشْرَ كَلَمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ^٠
وَالصُّحْنِي^١ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَنِي^٢ مَا وَدَّعَكَ رَبِّكَ وَمَا قَلَّ^٣
وَلَلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى^٣ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبِّكَ
فَتَرْضِي^٣ أَلَمْ يَعْدُكَ يَتِيمًا فَأَوْيِ^٣ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَى^٥ وَوَجَدَكَ عَالِلًا فَاغْنَى^٦ فَإِنَّا لِيَتَّهِمُ فَلَا تَقْهِرْ^٦
وَأَمَّا السَّابِلُ فَلَاتَّهِمْ^٦ وَأَمَّا بِنْعَمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ^٦

وَلَكَ الْفَرِيزُ وَهِيَ كَلِمَتُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ^٠
الْمُنَشَّرُ لَكَ صَدَرَكَ^١ وَوَضَعَنَا عَنْكَ وَنَزَارَكَ^٢
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهَرَكَ^٢ وَرَفَعْنَا لَكَ ذُكْرَكَ^٣ فَإِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ يُسْرًا^٤ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا^٥ فَإِذَا فَرَغْتَ فَاقْصُبْ^٦
وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ^٦

19. (மனிதர்களில்) எவருக்கும் (தன் தர்மத்தின் மூலம் பிரதிபலணக் கருதிக்) கொடுக்கப்படும் எந்த உபகாரமும் தம் மிடம் இல்லை;

20. மிக்க மேலான தம் இரட்சகளின் முகத்தைத் தேடியே தவிர (வேறு எந்த நோக்கத்துடனும் அவர் செலவுசெய்யவில்லை).

21 மேலும், (தம் இரட்சகளின் நற்களியைக்கொண்டு வெகுவிரைவில்) அவரும் திருப்தியடைவார்.

அத்தியாயம் : 93

அள்ளுவரா – முற்பகல்

வசனங்கள் : 11 மக்கி ரூபஸ் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்யின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. முற்பகல் மீது சத்தியமாக!

2. (இருண்ட) இரவின் மீதும் சத்தியமாக_அது ஒடுங்கிவிட்டால்_

3. (நபியே!) உமதிரட்சகன் உம்மைக் கைவிடவில்லை; (உம்மை) அவன் வெறுக்குவில்லை.

4. மேலும், மறுமையெனும்) பிந்தியதான் து (இம்மையெனும்) முந்தியதைவிட உமக்கு மிகச் சிறந்ததாகும்.

5. இன்னும், உமதிரட்சகன் அடுத்து(ப்பல உயர்பதவிகளை) உமக்கு அளிப்பான்; அப்போது நீர் திருப்தியடைவீர்.

6. உம்மை அவன் அநாதையாகக் கண்டுகொள்ளவில்லையா? ஆகவே, (அரவணாப்புப் பெற்று நீர் ஆறுதல் பெற) அவன் இடம் அளித்தான்.

7. மேலும், (வேதம் என்ன மார்க்கம் என்னவென்பதைப்பற்றி) தெரியாதவராக உம்மை அவன் கண்டான்; ஆகவே (அதற்கு) அவன் (உமக்கு) வழி காட்டினான்.

8. மேலும், தேவையுடையவராக அவன் உம்மைக் கண்டான்; ஆகவே, (உமது தேவையை நிறைவேற்றி உம்மை) தேவையற்றவராக ஆக்கிவிட்டான்.

9. ஆகவே, நீர் அநாதையைக் கடிந்து கொள்ளாதீர்!

10. இன்னும், (தர்மம்) கேட்பவரே விரட்டாதீர்!

11. மேலும், (உம்மை புரிந்துள்ள) உமதிரட்சகளின் அருட்கொடையைப்பற்றி (அவனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பொருட்டு) அறிவித்துக்கொண்டிருப்பீராக!

அத்தியாயம் : 94

அஷ்வரஹ் – விரிவாக்குதல்

வசனங்கள் : 8 மக்கி ரூபஸ் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்யின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. (நபியே!) உமது நெஞ்சை உமக்காக நாம் விரிவாக்கவில்லையா?

2. மேலும், உமது சுமையை உம்மை விட்டும் நாம் இறக்கிவிட்டோம்;

3. அ(ச் சுமையான) து எத்தகையதென்றால், உமது முதுகை முறித்து (உமக்குப்பளுவாகி) விட்டது.

4. உமது நினைவை (கீர்த்தியை) உமக்காக நாமே உயர்த்தினோம்.

5. ஆகவே, நிச்சயமாகக் கவிட்டத்துடன் இலேசு இருக்கிறது.

6. நிச்சயமாகக் கவிட்டத்துடன் இலேசு இருக்கிறது.

7. ஆகவே, நீர் (உலகக் காரியங்களிலிருந்து) விடுபட்டால் (தொழுவதற்கு) நீர் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்வீராக!

8. மேலும், உமதிரட்சகன்பக்கம் நீர் விருப்பம் கொள்வீராக!

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْتَّيْمَنِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِسِينِينِ ۝ وَهَذَا الْبَلْدَ الْأَمِينَ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ دَدْنَاهُ أَسْفَلَ
 سَفَلِينِ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصِّحَّةَ فَلَمْ يَجْرِ عِبْرَ مَنْوِينِ ۝
 فَمَا يَكِيدُ بِكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ إِلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمُ الْحَكَمَيْنِ ۝

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝
 إِقْرَأْ أُرْبَكَ الْأَكْرَمِ ۝ الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَنِ ۝ عَلَمَ الْإِنْسَانَ مَا
 لَمْ يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَظْعَفُ ۝ أَنْ زَاهَدَ اسْتَغْنَى ۝ إِنَّ
 إِلَيْ رَبِّكَ الرُّجُوعِ ۝ أَرَعِيتَ الَّذِي يَهْبِي ۝ حَبَّدَ إِذَا صَلَّى ۝
 أَرَعِيتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۝ أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَىٰ ۝ أَرَعِيتَ إِنْ
 كَذَبَ وَتَوَلَّى ۝ لَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ۝ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
 لَنْسَفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝ نَاصِيَةٌ كَذَبَةٌ خَاطِئَةٌ قَبِيلَدُعْنَادِيَةٌ ۝

அத்தியாயம் : 95

அத்தீன் – அத்தி

வசனங்கள் : 8 மக்கீ ருக்ஷி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்டுடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. அத்தியின்மீதும், ஜஹானின் (ஒவிவத்தின்) மீதும் சத்தியமாக—
2. எனொய் மலையின்மீதும் சத்தியமாக—
3. (மக்காவாகிய) அபயமளிக்கும் இந்கரத்தின்மீதும் சத்தியமாக—
4. நிச்சயமாக நாம் மனிதனை மிக அழகான அமைப்பில் படைத்திருக்கின்றோம்.
5. பின்னர், அவனைத் தாழ்ந்தோரிலும்கூட தாழ்ந்தோனாக நிருப்பினோம்.
6. விசுவாசங்கொண்டு, நந்தகருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோரைத் தவிர— அவர்களுக்கு முடிவடையாத (நற்) கூலியுண்டு.
7. (இச்சாஸ்திரகளுக்குப்)யின் (மனிதா!) நியாயத் தீர்ப்பு நான் விஷயம் பற்றி எது உண்ண பொய்யில் ஆழ்த்தியது ?
8. தீர்ப்பளிப்போர்களிலெல்லாம் அல்லாஹ் மிக்க மேலாகத் தீர்ப்பளிப்போனாக இல்லையா?

அத்தியாயம் : 96

அல் அலக் – இரத்தக்கட்டி

வசனங்கள் : 19 மக்கீ ருக்ஷி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அண்டுடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. உம்முடைய இரட்சகளின் (சங்கையான) பெயரைக்கொண்டு நீர் ஒதுவிராக அவன் எத்தகையவெண்றால் (படைப்பினங்கள் அவனைத்தையும்) படைத்தான்.

2. மனிதனை (அட்டைப்பூச்சிபோன்று ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்) இரத்தக் கட்டியிலிருந்து அவன் படைத்தான்.

3. நீர் ஒதுவிராக! மேலும், உமதிரட்சகள் மிக்க சங்கையானவன்—
4. அவன் எத்தகையவெண்றால், எழுதுகோலைக் கொண்டு (எழுதக்) கற்றுக் கொடுத்தான்.
5. மனிதனுக்கு அவன் அறியாதவற்றையெல்லாம் (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் கற்றுக்கொடுத்தான்.
6. (இவ்வாறு படைக்கப்பட்ட மனிதன் அவனைப்படைத்த அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளுக்கு நன்றி செய்கிறானா?) இல்லை; நிச்சயமாக மனிதன் வரம்பு மீறுகிறான்—
7. அவன் தன்னை (இரட்சகளிடமிருந்து) தேவையற்றவன் எனக்காணும் பொழுது.
8. நிச்சயமாக உமதிரட்சகளின் பக்கமே (அவன்) மீன்வேண்டியதிருக்கின்றது.
9. தடுக்கின்றானே அவனை (நுழேயே) நீர் பார்த்தோ?
10. ஓர் அடியாரை அவர் தொழுதுகொண்டிருக்கும்பொழுது,
11. அவர் நேரவழியின் மீதிருந்து (மாவளர் தொழுவிடாமல் தடுத்தவனை) நீர் பார்த்தோ?
12. அல்லது பயபக்கிணைக் கொண்டு ஒவ்வில்லிராக அவர்களிருந்தும்;
13. அவன் (அவளைப்) பொய்யாக்கி, முகத்தையும் திருப்பிக் கொண்டான் என்பதை நீர் பார்த்தோ?
14. நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அவனைப்)பார்க்கின்றான் என்பதை அவன் அறிந்து கொள்ளவில்லையா?
15. (முஹம்மது தொழுதால் நான் அவர் கழுத்தின் மீது மிதிப்பேன் என அழுஜல்ல கூறியவாறு) அல்ல (இத்தை செய்கின்றது) அவன் விலகிக் கொள்ளாவிடில், நிச்சயமாக (அவன்து) முன்னெற்றி உரோமத்தைப்பிடித்து நாம் இழுப்போம்.
16. தவறிமழுது பொய்யுறைக்கும் முன்னெற்றி ரோமத்தை
17. ஆகவே, (தன் உதவிக்காக) தனது சபையோரை அவன் அழைக்கட்டும்.

سَدِّعُ الزَّبَارِيَّةَ^{١٦} كَلَمًا لَا تُطْعِهُ وَاسْجُدْ وَاقْرَبْ السَّجْدَةَ^{١٧}

سُورَةُ الْقَدْرِ^{١٨} هُوَ الْمَكْرِيُّ^{١٩}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ^{٢٠} وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ^{٢١} لَيْلَةُ
الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ^{٢٢} تَرَلُّ الْمُلْكَةُ وَالرُّوحُ^{٢٣} فِيهَا
يَا ذُنُونَ رَبِّهِمْ قَمْ كُلُّ أَمْرٍ^{٢٤} سَلَامٌ شَهِي حَتَّىٰ مَطَّاعِ الْفَجْرِ^{٢٥}

سُورَةُ الْقَدْرِ^{٢٦} هُوَ الْمَكْرِيُّ^{٢٧}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

لَعَيْكُنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَعِلِينَ
حَتَّىٰ تَأْتِيهِمُ الْبَيِّنَاتُ^{٢٨} رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتَوَاضَّعُ لَهُمْ^{٢٩} مُطْهَرٌ^{٣٠}
فِيهَا كِتَبٌ قِيمَةٌ^{٣١} وَمَا قَرَّاقَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ الْأَدْمَنَ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ^{٣٢} وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ
فُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَا حُفَّاءٌ وَلَا قِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا يُؤْتُوا الزَّكُوَةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ^{٣٣} إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَ
الْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ^{٣٤}

18. நாமும் (அவனுக்கு தண்டனைத்தும்) காவலர்களை அழைப்போம்.
 19. (நீர் தொழுவதை விட்டும் தடுத்துவிட முன்றானே அவ்வாறு) அல்ல! (நபியே) நிச்சயமாக நீர் அவனுக்குச் கீழ்ப்படியாதீர். (முத்திரட்சகலுக்குச் சிரம் பணிவீராக, இன்னும், (அவனை வணக்கத்தின் மூலம்) நெருங்குவீராக.

அத்தியாயம் : 97

அல் கதர் — கண்ணியமிக்கது
 வசனங்கள் : 5 மக்கி ருகஸ் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. நிச்சயமாக நாம் (நம் வேதமாகிய) இதனை கண்ணியமிக்க (லைலத்துல் கதர் எனும்) இரவில் இறக்கிவைத்தோம்.
 2. (நபியே! அந்த) கண்ணியமிக்க இரவு என்னவென்பதுபற்றி உமக்கு அறிவித்தது எது?
 3. கண்ணியமிக்க (அந்த) இரவு ஆயிரம் மாதங்களைவிட மிகச் சிறந்ததாகும்.
 4. அதில் மலக்குகளும், (ஜிப்ராலாகிய பரிசத்த) ஆயியும் தங்கள் இரட்சகனின் கட்டடனையின் படி (நடைபெற வேண்டிய) ஒவ்வொரு காரியத்தின் நிமித்தம் இறங்குகின்றனர்.
 5. (அது) சாந்தியா(ன இரவா)கும்; அ(வ்விரவான)து; அதிகாலை உதயமாகும் வரையிலாகும்.

அத்தியாயம் : 98

அல் பய்யினா — தெளிவான சான் று
 வசனங்கள் : 8 மதன் ருகஸ் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. வேதக் காரர் களிலிருந்தும், இனைவைப்பலர் களிலிருந்தும் நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர், தெளிவான ஆதாரம் அவர்களுக்கு வரும்வரை (நிராகரிப்பதைவிட்டும்) விலுப்பவர்களாக இருக்கின்றனர்.
 2. (அத் தெளிவான ஆதாரம்) அல்லாஹுவிடமிருந்து (வந்து) எனதுதார்; (ஆவார். அல்லாஹுவிடமிருந்து இறக்கப்பட்ட) பரிசத்த ஆகமங்களை அவர் ஒதுக்காண்பிக்கிறார்.
 3. அவற்றில் கூடுமான சட்டத்திட்டங்கள் உள்ளன.
 4. இன்னும், வேதம்கொடுக்கப்பட்டோடு தெளிவான ஆதாரம் (நபியும் அவர் மூலமாக வேதமும்) தங்களுக்கு வந்தபின்னரே தவிர அவர்கள் பிளாவுபடவில்லை.
 5. இன்னும், அல்லாஹுற்றவை—அவனுக்காகவே வணக்கத்தைக் கலப்பற்றாக ஆக்கியவர்களாக, (அனைத்து தயைவழிகளை விட்டும் நீங்கி இன்லாத்தின் பால்) சாய்ந்தவர்களாக அவர்கள் அல்லாஹுற்றவை வணங்குவதற்காகவும், தொழுகையை அவர்கள் திறநேரவேற்றுவதற்காகவும், ஜகாத்தை அவர்கள் கொடுப்பதற்காகவுமே தவிர (வேற்றைத்தயும்) அவர்கள் (அதில்) கட்டடனையிடப்படவில்லை; இன்னும், இதுதான் நேராளன மார்க்கமாகும்.
 6. (இந்த நமியின் வரவை எதிர்பார்த்தவர்களில்) வேதத்தையுடையோர்களிலும், இனைவைத்துக்கொண்டிருப்போரிலும் நிச்சயமாக (இவரை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர், நரக நெருப்பில்தான் இருப்பார்கள்; அதில் (அவர்கள்) நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்கள்; அத்தகையோர்தாம் படைப்புகளில் மிகக் கெட்டவர்கள்.

إِنَّ الَّذِينَ امْتَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَا أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِّيَّةِ ۝
 جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَاحٌ عَدِينٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَلِيلُهُنَّ
 فِيهَا أَبَدٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبُّهُ ۝

سُورَةُ الْزَّلَّالِ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ هُنَّ شَاهِدُ إِيمَانِهِ

سُورَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 إِذَا زُلْكَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالُهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدَّثُ أَخْبَارُهَا ۝ بِأَنَّ
 رَبَّكَ أَوْلَىٰ لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصُدُّ النَّاسُ أَشْتَائِهِ لِيُرَوُا
 أَعْمَالَهُمُ ۝ فَمَنْ يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًاٰ يَرَهُ ۝ وَمَنْ
 يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝

سُورَةُ الْعَدْلِ إِنَّكَ تَعْلَمُ عَمَلَنَا

سُورَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالْعَدْلِيَّاتِ صَبِيَّا ۝ فَالْمُؤْرِيَّاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغَيْرِيَّاتِ صَبِيَّا ۝
 فَأَشْرَنُ بِهِ نَقْعًا ۝ فَوَسْطَنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ
 لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لَعِبٌ لِجَنَّدٍ ۝

7. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்செயல்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்தாம் படைப்புகளில் மிகச்சிறந்தவர்கள்.
8. அவர்களுடைய (நற்) கூவி அவர்களின் இரட்சகனிடம் (அதனுண்மை) நிலையான சுவனங்களாகும்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஒடிச்கொண்டிருக்கும்; என்றென்றும் (அவர்கள்) அவற்றில் நிரந்தரமாக(தந்தி) இருப்பவர்கள்; அவ்வாறுவும் அவர்களைப் பொருந்திக் கொண்டான்; அவர்களும் அவ்வாறுவைப் பொருந்திக்கொண்டார்கள். அது, எவர் தன் இரட்சகனுக்குப் பயப்படுகிறாரோ, அவருக்குரியதாகும்.

அத்தியாயம் : 99

அல்ஜிலஜால் — அதிரச்சி

வசனங்கள் : 8 மதன் ரூக்ளி : 1

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).**

1. பூமியானது (அதன் அடிப்பாகத்திலிருந்து) கடுமையான அசைவாக அசைக்கப்பட்டு விடும்போது—
2. இன்னும் பூமி, தன் துச்சமைகளை (எல்லாம்) வெளிப்படுத்திவிடும்போது—
3. இன்னும் மனிதன் (திடுக்கிட்டு) “இதற்கென்ன நேரந்தது?” என்று கூறிவிடும்போது—
4. அந்தாளில் (பூமியான) அது, தன் துச்சமைகளை (மனிதர்களுக்கு) அறிவிக்கும்—
5. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் (இவ்வாறு அறிவிக்குமாறு) அதற்கு (கூட்டுளை யிட்டு) வழிமூலம் அறிவித்ததன் காரணமாக!
6. (அவ்வாறு பூமி அசைக்கப்பட்டு அதன் வயிற்றினுள் உள்ளதை வெளியாக்கிவிடும்) அந்நாளில் மனிதர்க்கு தங்கள் செயல்கள் அவர்களுக்கு காட்டப்படுவதற்காக பல பிரிவினர்களாகப் புறப்பட்டு வருவார்கள்.
7. எனவே, எவர் ஓர் அனுவாவு நன்மையைச் செய்தாரோ அவர் (மறுமையில்) அதன் பயனாக்களுடுகொள்வார்.
8. இன்னும், எவர் ஓர் அனுவாவு தீமையைச் செய்தாரோ அவர் (மறுமையில்) அதன் கேட்டுக்கண்டு கொள்வார்.

அத்தியாயம் : 100

அல் ஆதியாத் — வேகமாக ஓடக்கூடியவை

வசனங்கள் : 11 மக்சி ரூக்ளி : 1

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).**

1. மூச்சிரைக்கும் சப்தத்தோடு (போர்க்களத்தில் எதிரிகளைத்தாக்க) அதிவேகமாக ஓடுகின்றவற்றின் [குதிரைகளின்] மீது சத்தியமாக!
2. பின்னர், (செல்லும் வேகத்தில் அவற்றின் குளம்புகள் கற்களில் மோத) தீப்பொறியை பறக்கச் செய்பவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!
3. பிறகு, அதிகாலையில் வேகமாக (எதிரிகள் மீது) பாய்ந்து செல்பவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!
4. (அதிகாலையில் அவ்வாறு அதி வேகமாகச் செல்லும்போது) அதனால் புழுதியை கீளப்புகின்றவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!
5. பின்னர், (எதிரிகளின்) படைகளுக்கு மத்தியில் செல்கின்றவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!
6. நிச்சயமாக மனிதன் தன் இரட்சகனுக்கு நன்றி கெட்டவளாகவே இருக்கின்றான்;
7. மேலும், நிச்சயமாக அவனே இதற்கு சாட்சியாகவும் இருக்கின்றான்;
8. இன்னும், நிச்சயமாக (மனிதனாகிய) அவன், செல்வத்தை விரும்புவதில் மிகக்கடுமையானவனாக இருக்கின்றான்.

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بَعْثَرَ مَا فِي الْقُبُورِ^٤ وَحَوْصَلَ مَا فِي الصُّدُورِ^٥

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِنْ لَخَيْرٍ^٦

سُونَ الْقَدْرِ الْمُكَبَّرِ هِيَ الْحَدِيثُ الْمُغَيَّرِ^٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الْقَارِعَةُ^١ مَا الْقَارِعَةُ^٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ^٣

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاسِ الْمُبْشُوشِ^٤ وَتَوْنُ الْجَبَالُ

كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ^٥ فَامَّا مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ

فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ^٦ وَامَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ لَا فَانِيَةٌ

هَارِبَيَةٌ^٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَاهِيَّةُ نَارِ حَمِيمَةُ^٨

سُونَ الْقَدْرِ الْمُكَبَّرِ هِيَ الْحَدِيثُ الْمُغَيَّرِ^٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الْهُكُومُ التَّكَاثُرُ^١ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ^٢ كَلَاسَوْفَ

تَعْلَمُوْنَ^٣ ثُمَّ كَلَاسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ^٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ

الْيَقِيْنِ^٥ لَكُرُونَ الْجَحِيْمَ^٦ ثُمَّ لَكُرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ^٧

ثُمَّ لَكُشْكُلَنَّ يَوْمَئِنْ عَيْنَ التَّعْيِيْدِ^٨

9. அவன் அறிந்து கொள்ளவேண்டாமா? மன்னாறைகளிலுள்ளவை (எழுப்பப் பட்டு) வெளியேற்றப்பட்டுள்ளிரும்போது—

10. இதயங்களிலுள்ளவையும் வெளியாக்கப்பட்டுள்ளிரும்போது—

11. நிச்சயமாக அவர்களின் இரட்சகள், அவர்களைப்பற்றி அந்தாளில் நள்கு உணர்வான் (ஆகவே நன்மைக்கு நற்கவியும், தீமைக்கு தன்டனையும் வழங்குவான்).

அத்தியாயம் : 101

அல்காரிடூ — திடுக்கிடச்செய்யும் நிகழ்ச்சி
வசனங்கள் : 11 மக்கி ரூபஸி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. (தன் அமளியினால் இதயங்களைத்) தட்டக் கூடியது—

2. தட்டக் கூடியது என்றால் என்ன?

3. (நபியே) தட்டக் கூடியது என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?

4. அந்தாளில்மனிதர்கள் சிதறடிக்கப்பட்ட சகல்களைப்போல் ஆகிவிடுவார்கள்.

5. இன்னும் மனவகள் கொட்டப்பட்டு சாயம் ஏற்றப்பட்ட பஞ்சப்போன்று ஆகிவிடும்.

6. ஆகவே, எவருடைய (நன்மையின்) எடை களத்தோ,

7. அவர் திருப்தியுள்ள வாழ்க்கையில் (சுகமாக வாழ்ந்துகொண்டு) இருப்பார்.

8. மேலும், எவருடைய (நன்மையின்) எடை இலேசாகி (ப்பாவ எடை களத்துவிட்டதோ,

9. அவர் தங்குமிடம் "ஹாவியா" தான்.

10. அந்த ஹாவியாவான் து என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?

11. (அதுதான்) கடுமையாக சூடேற்றப்பட்ட (நரக) நெருப்பாகும்.

அத்தியாயம் : 102

அத்தகாஸார் — அதிகமாகத் தேடுவது
வசனங்கள் : 8 மக்கி ரூபஸி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. (செல்வத்தையும், மக்களையும்) ஒருவருக்கொருவர் அதிகமாகத் தேடிக் கொள்வது உங்களைப் பராக்காக்கிவிட்டது.

2. மன்னாறைகளை நீங்கள் சந்திக்கும் வரை.

3. (உன்மைநிலை) அவ்வாறல்ல! (அதன் விளைவை) அடுத்து நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

4. பின்னர், அவ்வாறல்ல! (அதன் விளைவை) அடுத்து நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

5. (உன்மைநிலை) அவ்வாறல்ல! (எதன்பால்உங்கள் முடிவிருக்குமோ அது பற்றி) நீங்கள் உறுதியான அறிவாக அறிவிர்க்களாயின், (நீங்கள் கடுபட்டிருக்கும் பயன்ற செயல் உங்களைப் பராக்காக்கிவிடுக்காது)

6. (அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக மறுமையில்) நிச்சயமாக நீங்கள் நரகத்தை (வெகுதூரத்திலிருந்து) பார்ப்பிர்கள்.

7. பின்னர், நீங்கள் அதை கண்ணுக்கெதிரில் (வெகு அருகில்) பார்ப்பிர்கள்.

8. பின்னர், அந்தாளில் (உலகில் நீங்கள் அனுபவித்து வந்த அளைத்து) அருட்கொடையைப் பற்றி நிச்சயமாக நீங்கள் கேட்கப்படுவீர்கள்.

سُوْكَ الْعَجِيزَةِ وَهَبَّتْ اِنْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

وَالْعَصْرِ ○ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ○ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ
عَمِلُوا الصِّدْقَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ هُوَ أَوَّلُو الصَّابِرَةِ ○

سُوْكَ الْعَجِيزَةِ وَهَبَّتْ اِنْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمْزَةٍ لُّمْزَةٍ ○ إِلَّا الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعْدَدَهُ لَا
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ كُلُّ أَوْبَادَتٍ فِي الْحُطْمَةِ ○ وَمَا
أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ ○ نَارُ اللَّهِ الْمُوْقَدَةُ ○ إِلَّا الَّتِي تَسْلِمُ عَلَى
الْأَفْدَةِ ○ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ ○ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ○

سُوْكَ الْفَيْكَرَةِ وَهَبَّتْ اِنْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

أَلْمَتْ رَكِيفَ فَعَلَ رَبِّكَ بِاصْحَابِ الْفَيْلِ ○ أَلْمَرَ جَعْلَ
كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ○ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَا يَمِيلَ ○
تَرْمِيْهُمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِعْيَلٍ ○ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفِ ثَائِوْلِ ○

அத்தியாயம் : 103

அல் அஸ்ர — காலம்

வசனங்கள் : 3 மக்கி ரூபம் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற அள்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கேள்).

1. காலத்தின் மீது சத்தியமாக!
2. நிச்சயமாக, மனிதன் நவ்யுத்ததில் இருக்கிறான்—
3. லிச்வாசங்கொண்டு, நந்தகருமங்களையும் செய்து, சத்தியத்தை ஒருவருக் கொருவர் உபதேசம் செய்தும் (பாவங்களை விடுவதிலும், நன்மைகளைச் செய்வதிலும் ஏற்படும் கஷ்டங்களைச் சரித்து) பொறுமையைக் கொண்டும் ஒருவருக் கொருவர் உபதேசிக்கிறார்களே அத்தகையோரத்திலிருந்து விடுவதில்.

அத்தியாயம் : 104

அல் ஹுமஜூ — புறம்பேசித்திரிதல்

வசனங்கள் : 9 மக்கி ரூபம் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற அள்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கேள்).

1. (பிறரைக்) குறைக்கும் புறம்பேசித்திரியும் ஒன்வொருவருக்கும் கேடுதான்.
2. இத்தகையவன் பொருளைச் சேகரித்து அதனை என்னிவைத்துக்கொண்டும் இருந்தான்.
3. நிச்சயமாக, தன் பொருள் தன்னை (என்றென்றும் உலகில்) நிலைத்திருக்கச் செய்யுமென்று என்னுடையிறான்.
4. (பொருளைச் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு உலகில் அவனை நிலைத்திருக்கச் செய்யுமென்று என்னியிருந்தானே) அவ்வாறன் று! (அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக) ஹதுதமாவில் அவன் எறியப்படுவான்.
5. (துபியே!) ஹதுதமா “என்றால் என்ன வென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
6. எரிக்கப்பட்டுக் கொள்ளிடுக்கும் அல்லாஹ்வின் (நரக) நெருப்பு.
7. அது எத்தகையதென்றால், (தேகத்தில் பட்டவுடன்) இதயங்கள் மீது கண்றடையும் (காரணம் இதயங்கள் தான் தீய கொள்கைகளுக்கு இருப்பிடமாக இருந்தது).
8. நிச்சயமாக அது, அவர்களின் மீது (குழந்து) மூடப்பட்டதாய் இருக்கும்.
9. நீண்ட கம்பங்களில் (அவர்கள் கட்டப்பட்டிருப்பார்கள்).

அத்தியாயம் : 105

அல்பில் — யானை

வசனங்கள் : 5 மக்கி ரூபம் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற அள்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுக்கேள்).

1. (துபியே அப்ரஹாவின்) யானைக்காரர்களை உமதிரட்சகள் எவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீர் தெரிந்திருக்கில்லையா?
2. அவர்களுடைய சூழ்ச் சியை அவன் வீணாக்கிடவில்லையா?
3. மேலும், அவர்கள் மீது பறவைகளைக் கூட்டங்கூட்டமாக தொடர்ந்தவையாக அவன் அனுப்பிவைத்தான்.
4. (கெட்டியான) கூடப்பட்ட சிறிய கந்தகளை அவர்கள் மீது அவை எறிந்தன.
5. பிறகு (கால்நடைகளால்) தின்னப்பட்ட வைக்கோல்களைப் போல் அவர்களை அவன் ஆக்கி (அழித்து) விட்டான்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

لَا يَلِفْ قُرْيَشٌ ۖ الْفَهْمُ رَحْلَةُ الشَّتاءِ وَالصَّيفِ ۖ فَلَيَعْبُدُوا وَ
رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۖ الَّذِي أَطْعَمُهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمْتَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

أَرْعَيْتَ الَّذِي يَكْنِي بِالدِّينِ ۖ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتَامَىٰ ۖ وَ
لَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۖ فَوَيْلٌ لِلْمُمْسِلِينَ ۖ الَّذِينَ هُمْ عَنْ
صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۖ الَّذِينَ هُمْ يَرَأُونَ ۖ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِنَّمَا أَعْطَيْنَاكُوكُثْرَ ۖ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخْرُجْ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْبَرُّ ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكُفَّارُ ۖ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۖ لَا

அத்தியாயம் : 106
குரைவி – குரைவியர்
வசனங்கள் : 4 மக்கி ரூபி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற் அன்புடையோன்

அல்லாஹும்ஹின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. குரைவியர்களுக்கு (பிரயாணத்தில்) விருப்பமுண்டாக்குவதற்காக,
2. மாரிகால, கோடைகால பிரயாணத்தில் அவர்களுக்கு விருப்பமுண்டாக்குவதற்காக யானைப்படையினரை அழித்து கீப்பாவை அல்லாஹு காப்பாற்றினான்)
3. எனவே (கதுபாவாகிய) இவ்விடத்தின் இரட்சக்ஞனேயே அவர்கள் வணங்குவார்களாக;
4. அவன் எத்தகையவென்றால், (இந்த வரித்தக பிரயாணத்தின் மூலம்) பசிக்கு அவர்களுக்கு உணவளித்தான்; மேலும் அவர்களுக்கு (பிறரால் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த) பயத்திலிருந்து அவன் அபயமளித்தான்.

அத்தியாயம் : 107
அல் மாஜன் – அற்பப்பொருள்
வசனங்கள் : 7 மக்கி ரூபி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற் அன்புடையோன் அல்லாஹும்ஹின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (நபியே! மறுமையில் நல்லவற் றுக்கு நற்கலையும், தீயலைக்கு தண்டனையும் வழங்கப்படும்) நியாயத்தீர்ப்பை பொய்யாக்குவோனை நீர் (கவனித்துப்) பார்த்தோ?
2. ஆகவே, அத்தகையோன் அளாளதகளை (சுவிரக்கமின்றி) விரட்டுகிறான்.
3. அவன் ஏழைக்கு உணவளிக்கத் தான்டுவதுமில்லை.
4. எனவே, தொழுநையாகிளூக்குக் கேடுதான்;
5. அவர்கள் எத்தகையோருவர்தால், தங்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றுவதை விட்டு புராமுகமாக இருப்பார்கள்.
6. அத்தகையோர்தான் (மற்றவர் களுக்குக்) காண்டிக்கவே தொழுகிறார்கள்.
7. மேலும், (அன்றாடம் உபயோகமாகும்) அற்பமான பொருட்களை (மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதை விட்டும்) தடுக்கிறார்கள்.

அத்தியாயம் : 108
அப்கவ்ஸர் – எண்ணற்ற நன்மைகள்
வசனங்கள் : 3 மக்கி ரூபி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற் அன்புடையோன் அல்லாஹும்ஹின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (நபியே!) நீச் சயமாக நாம் கவலைரை (என்ன எற்ற நன்மைகளை) உமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றோம்.
2. ஆகவே, நீர் உமதிரட்சகளைத் தொழுது, இன்னும் (குர்பானியும் கொடுத்து அதை) அறுப்பிராக்.
3. நீச் சயமாக உம்பகைவன் (எவ்னோ) அவன்தான் சந்ததியற்றவன்.

அத்தியாயம் : 109
அல் காஃபிருன் – நிராகரிப்போர்
வசனங்கள் : 6 மக்கி ரூபி : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற் அன்புடையோன் அல்லாஹும்ஹின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).

1. (நபியே!) நீர் கூறுவிராக: நிராகரிப்போரே!
2. நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்கமாட்டுன்.

وَلَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُ ۝ وَ
لَا أَنْتُمْ عِبْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِي ۝

سُورَةُ الْأَخْلَاقِ الْمُبَرَّكَةِ هُنَّا يَسِّرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَهُ نَصْرًا لِلَّهِ وَالْفَتْحِ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ
اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لِهِ كَانَ تَوَابًا ۝

سُورَةُ الْمُكَبَّرَةِ هُنَّا يَسِّرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

تَبَّعْتَ يَدَاهُ لَهُبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ۝ سَيَضْلِي نَارًا ذَاتَ لَهُبٍ ۝ وَأَمْرَأُهُ حَمَالَةٌ
الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَمْلٌ مِنْ مَسِيدٍ ۝

سُورَةُ الْأَخْلَاقِ الْمُبَرَّكَةِ هُنَّا يَسِّرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ إِلَهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ
يُوْلَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ ۝

3. மேலும், நான் வணங்குகிற(ஒரு)வளை நீங்கள் வணங்குகிறவர்கள்லர்.
4. நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்குபவனும்லளன்.
5. மேலும் நான் வணங்குபவனை நீங்களும் வணங்குபவர்கள்லர்.
6. உங்களுக்கு உங்கள் துமார்க்கம்; எனக்கு என்னுடைய மார்க்கம்.

அத்தியாயம் : 110

அந்நஸ் – உதவி

வசனங்கள் : 3 மதன் ருகஸ் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே! உமக்கு) அல்லாஹ் வுடைய உதவி மற்றும் (மக்காவின்) வெற்றி வரும்போது—
2. இன்னும், மனிதர்களை—அல்லாஹ் வுடைய மார்க்கத்தில் கூட்டங் கூட்டமாக பிரவேசிப்பவர்களாக்குபியே) நீர் காணும்போது—
3. அப்போது,(அதற்கு நன்றி செலுத்தும் பொருட்டு) உமதிரட்சகவின் புகழைக் கொண்டு துதி செய்வீராகி மேலும், அவனிடம் பிழை பொறுக்கத் தேடுவீராக! நிச்சயமாக அவன் தல்பாவை (பாவமன் னிப்புக் கோருதலை) மிகவும் ஏற்றுக்கொள்பவனாக இருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 111

தப்பத் – நாசமடைந்துவிட்டது

வசனங்கள் : 5 மக்கி ருகஸ் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அழல்லறின் இரு கைகள் நாசமடைக! அவனும் நாசமாவானாக!
2. அவனுடைய செல்வமும், அவன் சம்பாதித் தவையும் அவனுக்குப் பயனளிக்கவில்லை.
3. மறுமையில் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில் அவன் பிரவேசிப்பான்.
4. விறகு சம்பப்பவளான அவனுடைய மனைவியும்—அந்நரகில் நுழைவாள்)
5. அவனுடைய கழுத்தில் மறுக்கேறிய ஈச்சங்கமிறு ஒன்று இருக்கும்; (அதனால் அவனும் அழிவாள்)

அத்தியாயம் : 112

அல் இக்லாஸ் – ஏகத்துவம்

வசனங்கள் : 4 மக்கி ருகஸ் : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! அவன்—"அல்லாஹ்" ஓருவனே!
2. அல்லாஹ் (யாவற்றைவிட்டும்) தேவையற்றவன் (யாவும் அவன் அருளையே எதிர்பார்த்திருக்கின்றன).
3. அவன் (எவ்வரையும்) பெறவில்லை ; (எவ்ராலும்) அவன் பெறப்படவுமில்லை.
4. மேலும், அவனுக்கு நிகராக எவ்வருமில்லை.

سُبُّوْلِ الْفَلَقِ تَكْبِيْتٌ وَشِهِيْرٌ لِلْمُنْجِدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ لَا مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ لَا وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا
وَقَبَ لَّا وَمِنْ شَرِّ النَّفَثَاتِ فِي الْعُقَدِ لَّا وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

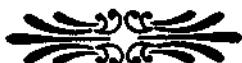
سُبُّوْلِ الْفَلَقِ تَكْبِيْتٌ وَهُوَ أَيْمَانُكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ رَبِّ الْأَنْوَارِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

مِنْ شَرِّ الْوَسَارِسِ لَا يَخْتَارِسُ لَّا الَّذِي يُؤْسِرُ فِي

صُدُورِ النَّاسِ لَّا مِنْ الْجُنَاحِ وَالنَّاسُ

அத்தியாயம் : 113
அல்லிப்பலக் — வைகறை
 வசனங்கள் : 5 மக்கி ருக்கி : 1

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
 அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).**

1. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: வைகறையின் இரட்சகளிடம் நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்.

2. அவன் படைத்தவற்றின் தீங்கைவிட்டும்;
3. (இரவினுடைய) இருளின் தீங்கைவிட்டும்_அதுபரவினிடும்போது_
4. மேலும், முடிச்சகளில் (மந்திரித்து) ஊதும் பெண்களின் தீங்கைவிட்டும்_
5. பொறாமைக்காரனின் தீங்கைவிட்டும்_அவன் பொறாமைகொள்ளும்போது (நான் காவல் தேடுகிறேன்).

அத்தியாயம் : 114
அந்நாஸ் — மனிதர்கள்
 வசனங்கள் : 6 மக்கி ருக்கி : 1

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
 அல்லாஹுவின் பெயரால் (ஒதுக்கிறேன்).**

1. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: மனிதர்களின் இரட்சகளிடம் நான் (பாது)காவல் தேடுகிறேன்.

2. (அவன்தான்) மனிதர்களின் அரசன்.
3. (அவனே) மனிதர்களின் (வளாக்கத்திற்குரிய) நாயன்.
4. பின்னால் பதுங்கியிருந்து வீண் சந்தேகங்களைக் கிளப்பக்கூடியவளான வைத்தா)னின் தீங்கைவிட்டும்(நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்).
5. அவன் எத்தனையவனைன் ரால், மனிதர்களின் இதயங்களில் வீண் சந்தேகங்களைக் கிளப்பிவிடுகிறான்.
6. (இத்தனையோர்) ஜின்களில் மற்றும் மனிதர்களில் இருக்கின்றனர்.

**சங்ககமிக்கக் குர் ஆனை ஒதும் முறையை
விளக்கும் குறிப்புகள்:**

- கிந்தக்குறி ஒடு வசனம் முயந்ததற்குரிய அடையாளமாகும். கிந்த வட்டத்தின் மேற்பூர்மோ அல்லது உப்பூர்மோ எந்த அடையாளமும் குறிப்பில் பாதிக்கப்பின், நியுத்தி, நிதானப் பழுத்திக்கொண்டு ஒதுவேண்டும். ஏதாவதோர் அடையாளம் குறிக்கப்பட்டிருந்தால், அதனை அனுசரித்து ஒதுக்கொள்ளவேண்டும்.
- ↗ கிந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் கட்டாயமாக நியுத்தி ஒது வேண்டும். மாறாக, சேர்த்து ஓதினால் அர்த்தமாற்றும் ஏற்படும்.
- கிந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் நியுத்தி ஒதுவேண்டும். சேர்த்து ஒதுவது சிறந்ததல்ல.
- கிந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் நியுத்தி ஒதுவது சிறந்தாகும். நியுத்தாமல் ஒதுவதும் அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது.
- ↗ கிந்தக்குறியுள்ள கிடத்தில் நியுத்தி ஒதுவதும், நியுத்தாது ஒதுவதும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆபினும், நியுத்தாமல் சேர்த்து ஒதுவது சிறந்தது.
- ↗ கிந்தக்குறியுள்ள கிடத்தில் நியுத்தி ஒதுவதற்கு அனுமதி உண்டு. ஆபினும், கிளைத்தே ஒதுவேண்டும் யாரோனும் சிரமத்தினால் நியுத்திகிட்டால் அதற்கும் அனுமதி உண்டு.

- ரெ** கிந்தக்குறியுள்ள கிடத்தில் நிறுத்தாமல் ஒதுவதே சிறந்தது.
- ஏ** கிந்தக்குறி சில வசனத்தின் கிறுதியிலும், சிலவசனத்தின் கிடையிலும் காணப்படும். வசனத்தின் கிறுதியில் காணப்பட்டால் நிறுத்தியும், நிறுத்தாமலும் ஒதலாம். ஆனால், வசனத்தின் கிடையில் காணப்பட்டால் நிறுத்தாமலேயே ஒதுவேண்டும்.
- ஏஃ** கிந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் முச்சவிடாதும், நிறுத்திவிடாதும் சர்றுக் தாமதித்து நீட்டி ஒதுவேண்டும்.
- ஸெக்டைஸ்** கிந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் கவாசத்தை விட்டுவிடாமல் சர்று நிறுத்தி ஒதுவேண்டும்.
- ஏஞ்ச** கிந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் கவாசத்தை விட்டுவிடாமல் முந்தையதைவிடச் சர்று அதிகம் நிறுத்தி ஒதுவேண்டும்.
- ஸ்டல்** கிந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் நிறுத்தியும் ஒதலாம், நிறுத்தாமலும் ஒதலாம். எனினும், நிறுத்தி ஒதுவது சிறந்தது.
- ஸ்டை** கிந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் சேர்த்தே ஒதுவது சிறந்தது.
- ஷ** கிந்தக் குறியுள்ள வசனத்திற்கு முன்னுள்ள வசனத்தில் என்ன குறியிருக்கிறதோ அதுவே கிக்குறியுள்ள கிடத்திற்கும் உரியதாகும்.

மொழி பெயர்ப்பின் சில வசனங்களுக்கு முக்கியக் குறிப்புகள் எழுதவேண்டிய அவசியமேற்பட்டதால் அவ்வசனங்களின் கிறுதியில் விலக்கமிட்டுள்ளோம்.

1. (அ) - 'மன்னு என்பது விள்ளாயீலின் மக்கள் கிருந்த பகுதியில் பளிக்கட்டி விழுது போன்று, ..பஜ்ஞூ (அதிகாலை) நேரத்திலிருந்து கூரியன் உதயமாகும் வரை விழுந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு பொருள்' என கதாதா அவர்களும், 'அ..து கிரவில் அவர்களுக்காக மரங்களில் கிறங்கிவிடும், அதிகாலையில் அவர்கள் சென்று அதை ஏடுத்து உண்பார்கள்' என கிப்பு அப்பால் ரஸியல்லாஹு அன்றூரூ அவர்களும் கூறுகிறார்கள்.

அது நிறுத்தில் பாலைவிட வெண்மையானதாகவும், கவையில் தேவைவிட கிணிமையானதாகவும் கிருக்கும். அள்ளைய தினத்திற்குத் தேவையானதை மட்டும் ஒவ்வொரு மஸித்தனும் ஏடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்நாளைக் கடந்துவிட்டால் அது கெட்டுவிடும். அவர்களின் ஆறாவது நாளான சனிக் கிழமைக்காகவும் ஏழாவது நாளான ஞாயிற்றுக் கிழமைக்காகவும் தேவையானதை வெள்ளிக்கிழமையே அவர்கள் ஏடுத்து வைத்துக் கொள்வார்கள். எனினும், அது கெட்டு விடுவதில்லை. காரணம்: அந்நாட்கள் அவர்களுக்குப் பெருநாட்களாகும். அங்கிரு நாட்களில் வாழ்க்கைத் தேவைக்காக ஏதையும் தேடிக்கொள்ள அனுமதி மறுக்கப்பட்டவர்களாக அவர்கள் கிருந்தனர்.

(ஆ). 'எல்வா என்பது சுமாளா-கஷ்தாரிப் பறவை போன்ற ஒரு பறவையாகும். அதை அவர்கள் உணவாக உண்டு வந்தார்கள்' என கிப்பு அப்பால் ரஸியல்லாஹு அன்றூரூ அவர்கள் கூறியதாக கிப்புல் முன்தீர் மற்றும் கிப்பு அபீஹாதம் ஆகியோர் பதில் செய்துள்ளனர்.

2. கிவ்வசனத்தில் கிடம்பெற்றுள்ள "ஸிப்.கத்தல்லாஹ்" என்பதன் பொருள் அல்லாஹ்வின் மார்க்கமர்கிய விள்ளாம்தாள்' என கதாதா கூறுகிறார்கள். கி.தல்லாமல் புளித் எந்நாளம், ஞானெந்நாளம் எனக்கிலர் மொழியாக்கம் செய்துள்ளனர். கிவ்வகைக் குளிப்பு விள்ளாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். காரணம்: குளிப்பதால் ஞானம் ஏற்பட்டு விடுமென்றோ அல்லது கிவ்வகைக் குளிப்பினால் மட்டும் பாவங்களிலிருந்து பரிசுத்தமடைந்து விட்டிருப்பது

என்றோ, கிள்ளாத்தில் அறுதி செய்யப் படவில்லை என்பது மிகத்தெளிவு. ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை நீரில் சாயங்காட்டி, அதில் குளிக்க வைத்து, அவ்வகைக் குளிப்பிற்கு 'ம.'ஏதியா' எனப் பெயரிட்டுமிருந்தனர். அவ்வாறு குளிக்க வைப்பதால் அக்குழந்தை பரிசுத்தம் பேற்று உண்மைக் கிறிஸ்தவனாக ஆகிவிடுகிறது என்று அவர்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்ததை, வல்ல அல்லாஹு மறுத்து, 'மசிதர்களின் அகம்-பூம் ஆகிவாற்றைச் சுத்தப் படுத்துவது கிள்ளாம் மார்க்கத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதால்தான் சாத்தியம்' என்பதைத் தெளிவு செய்து "கிள்ளாம் மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடியுக்கள்" என கிவ்வசனத்தின் மூலம் கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறான். மேலும், கிவ்வசனத்தில் வந்துள்ள 'அல்லாஹுவின் வர்ணம்' என்பதன் பொருள் 'அல்லாஹுவின் மார்க்கம்தான்' என கிப்பு அப்பால் ரஸியல்லாஹு அன்ஹுமா அவர்களும் கூறுகிறார்கள்.

3. கிவ்வசனத்தில் கிடம் பெற்றுள்ள 'ய..ரி..பூனஹு' என்ற வார்த்தைவில் கிடம்பெற்றுள்ள "ஹ" எனும் பார்க்கை கட்டுச்சொல், நபி மூலமேது ஸல்லல்லாஹு அலைஹு வஸல்லம் அவர்களைக் குறிக்கும் உயர்தினைச் சொல் என்று சிலரும், "அந்தஉண்மையானதை" எனச் சிலரும் மொழியாக்கம் செய்துள்ளனர். ஆயினும், வசனத்தோட்களை கவனித்தால் பைத்துல் முகத்தளிள்பால் முகம் திருப்பித் தொழுது கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி, மஸ்ஜிதுல் ஹராமின் பக்கம் முகம் திருப்பித் தொழுவேண்டுமென்று அல்லாஹு பிறப்பித்த கட்டளையின்படி கிப்லா திருப்பப்பட்டு விட்ட உண்மையான "அதை", 'அவர்கள் அரிவார்கள்' என்பதையே அவ்வசனங்கள் தெளிவு செய்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையாடுத்த வசனமும் கிடைத்தேயே உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆகவேதான், கிரண்டாவது கருத்தை மொழிபெயர்ப்பில் கிடம்பெற்ச செய்துள்ளோம்.

4. கிவ்வசனத்தில் உண்ணுவது தடை செய்யப்பட்டவை பற்றி, கண்ணியத்திருக்கிற அல்லாஹு தெளிவு செய்கிறான். கிடே கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் வசனங்கள் அல்-அஸ்ஆம் 154விலும், அந்-நஹல் 115லும் கிடம் பெற்றுள்ளன. உண்ணுவது தடை செய்யப்படவற்றில், "அல்லாஹு அல்லாதவருக்காகப் பெயர் கூறப்படவையும்" அடங்கும். அதைப் பற்றிய விளக்கம் வருமாறு: அறியாமைக் காலத்தில் அறுப்பு ப்ராணிகளை, அல்லாஹு அல்லாத தங்களின் கிண்டு தெய்வங்களான தங்களது வளைக்கத்திற்கு உரிபவைகளுக்காக அவர்கள்பால்

நெருக்கத்தைப்பேற என்னி, சிலை வணக்கத்தையுடையோர் 'லாத், உள்ளா' போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிட்டும் நெருப்பை வணங்குவோர் நெருப்பிற்காக எனவும் பலி கொஞ்சத்துவந்தனர். கிவையும், அல்லாஹ் அல்லாத எவருக்காகவும், எதற்காகவும் பெயர்களி விடப்பட்டு அறுக்கப் படுபவையும் கிவ்வகையைச் சேரும். கிவற்றை அறுக்கும் போது அல்லாஹுவின் பெயர் கூறப்பட்டு அறுக்கப்பட்டாலும் கிவ்வகை உணவுகள் யாவும் தடுக்கப் பட்டவை என்பதை கிரண்டு கருத்திற்கிடமின்றி கிவ்வசனம் தெளிவு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

5. கிவ்வசனத்தில் கிடம் பெற்றுள்ள "வ அலல்லதீன யுதீகுனஹு" "கின்னும் அதற்குச் சக்தி பெற்றிருப்போர் மீது ஓர் ஏழைக்கு ஆகாரமளிப்பது பரிகாரமாகும்" என்ற அல்லாஹுவின் வாக்கு பற்றிய விளக்கம் வருமாறு: 2:183வது வசனத்தில் "விகுவாசம் கொண்டோரே! உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது விதிக்கப் பட்டிருந்தது போல் உங்கள் மீதும் நோன்பு நோற்பது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நீங்கள் பயபக்தியுடையவர்கள் ஆகலாம்" என்று வல்ல அல்லாஹ் தெளிவு செய்துபின் 184ம் வசனத்தில், விதிக்கப்பட்ட கடமையிலிருந்து சலுகை பெறுவோரான நோயாளியையும் பிரயாணியையும் பற்றிக் கூறிய பின்னர், "கின்னும் (நோன்பு நோற்கச்) சக்தி பெற்றிருப்போர் மீது ஓர் ஏழைக்கு ஆகாரமளிப்பது பரிகாரமாகும்" என்றும் கூறினான். கிவ்வசனத்தில் உள்ள தெளிவின் பிரகாரம் கிஷ்டப்பட்டவர் நோன்பு நோற்றார். கிஷ்டப்படாதவர் நோன்பு நோற்பதை விட்டுவிட்டு அதற்குப் பரிகாரமாக ஓர் ஏழைக்கு உணவளித்தும் வந்தார் என்பது ஒரு நிலை. பின்னர், 185ம் வசனத்தில் கிடம்பெற்றுள்ள "ப.பமன் ஷஹித மின்குழங்க் ஷஹ்ர ப.பல்யஸ்மீஹு" "ஆகவே உங்களில் அம்மாதத்தை அடைகிறவர் நோன்பு நோற்கவும்" என்ற வசனம் கிறங்கிய பொழுது '... மேலும், அதற்குச் சக்தி பெற்றிருப்போர் மீது ஓர் ஏழைக்கு ஆகாரமளிப்பது பரிகாரமாகும்' என்ற வசனத்தில் உள்ள சட்டத்தை கிடு மாற்றிவிட்டது என்பது மற்றொரு நிலை. ஆகவே நோன்பை விடுவதற்குச் சலுகை பெற்றோர் நீங்கலாக மற்றவர்கள் மீது கடமை என்பது நிலைபெற்றுவிட்டது. கிதனடிப்படையில் "... மேலும், அதற்கு சக்தி பெற்றிருப்போர் மீது ஓர் ஏழைக்கு ஆகாரமளிப்பது பரிகாரமாகும்" என மொழிபெயர்ப்புச் செய்தது மிகச் சரியானதாகும். விரிவுரையாளர்களில் பெரும்பாலானவர்களின் கூற்று கிடுவேயாகும்.

வின்னும் ஒது சாரார் "வ அல்லதீன யுதீக்ளவுடோ" என்ற சோற்றொடரை "யுதவ்விகூளவுடோ" என்றும் "பத்தய்யகூளவுடோ" என்றும் ஓதியுள்ளனர். கிவ்வாறு ஓதியவர்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர், கிப்பு அப்பாஸ் ரவியல்லாஹு அன்ஹூயா அவர்களாவர். கிவ்வாறே ஆயிஷா ரவியல்லாஹு அன்ஹூ பற்றியும் அம்ரிப்பு தீனார், தாவுஸ் ஆகியோர் பற்றியும் அறிவிக்கப்படுகிறது.

மேற்குறிப்பிடப்படக் கிராஅத்தின் அடிப்படையில், "நோன்பு நோற்பதை சிரம்மாக்கப் பட்டவர்கள் - அதற்கு கியலாதவர்கள்" என்ற பொருள் உள்ளது. அதன்படி "வயது முதிர்ச்சியினால் நோன்பு நோற்க கியலாதவர்களுக்கு கிச்சட்டம் அழுலாக்கப்பட்டுள்ளது" என விணக்கருடிகிறது. கிக்கருத்தை முஆதிபின் ஜபல் அவர்களும் அவர்ஸியல்லாஹு அன்ஹூ அவர்களும் கூறியதாக கிமாம்களான கிப்பு ஜரீருத்தபரியும், அவும்து, அபுதாவது, கிப்பு முன்திர், கிப்பு ஹிப்பான் ஆகியோரும் பதிவு செய்துள்ளனர். முஆது பின் ஜபல் ரவியல்லாஹு அன்ஹூ அவர்களின் அறிவிப்பை கிமாம் ஹாக்கிம் தனது எளங்கில் பதிவு செய்து, அதைச் 'சரியான அறிவிப்பு' என சான்றும் அளித்திருக்கின்றார்கள்.

கிந்தக் கிராஅத்துடைய விளக்க அடிப்படையில், கிப்பு அப்பாஸ் ரவியல்லாஹு அன்ஹூயா அவர்களின் பிள்ளைக்குத் தாயாராய் அல்லது பால் கொடுத்துக் கொண்டு கிழுந்த பெண்ணிடம், 'நீ நோன்பு நோற்கச் சக்தி கில்லாதவர்களின் தரத்தில் உள்ளவளே. (ஓர் ஏழைக்கு) உணவிடப்பது உண்மீது கடமையாகும். மீண்டும் நோன்பை நோற்பது உண்மீது கடமையில்லை' எனக் கூறினார்கள். கிதை அப்து பின் ஹாக்மைத், கிப்பு ஜரீருத்தபரீ, தாராகுத்தீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். தாராகுத்தீ கிதை சரிகண்டுமுள்ளார்.

மேலும் கிப்பு உமர் ரவியல்லாஹு அன்ஹூயா அவர்களின் பெண்மக்களில் ஓருவர் கர்ப்பினியாக கிழுந்தபோது ரமளான் நோன்பு பற்றித் தன் தந்தையிடம் கேட்டு அனுப்பியிருந்தார். 'நோன்பை விட்டுவிட்டு ஓவ்வோரு நாளுக்கும் ஓர் ஏழைக்கு உணவிக்கவும்' என்று கூறினார்கள். கிதை அப்து பின் ஹாக்மைத், கிப்பு அபீ ஹாத்தும், தாராகுத்தீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர், ஆகவே, கிரண்டாவது பொருளும் சரிபானதே.

6. ஹஜ்ஜூப் பஞ்சமான ஷவ்வால், துல்காஇதா, துல்ஹஜ் மாதத்தின் பத்து நாட்கள் ஆகிய மாதங்களில் ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றும் முன்பு உம்ராவை நிறைவேற்றியவரின் மீது 'ஹத்ய' கொடுப்பது கடமையாகும். அதாவது: ஓர் ஆடு பலி கொடுக்க வேண்டும். அல்லது ஓட்டகம், மாடு ஆகியவற்றில் ஏழில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும். கிடுபோன்றே ஹஜ்ஜையும், உம்ராவையும் ஒரே கிழாராமில் நிறைவேற்றுபவரான "காரின்" மீதும் கிவ்வகை "ஹத்ய" (அறுப்புப்பிராணி) பலி கொடுப்பது கடமையாகும். கிடுவே கிவ்வசனத்தின் கருத்தாகும்.
7. கிவ்வசனத்தில் கூறப்பட்ட "அல்லாஹ்வை உங்கள் சத்தியங்களுக்குத் தடையாக ஆக்காதீர்கள்" என்பது பற்றிய விளக்கம்: உதாரணமாக ஒருமனிதர், 'நான் ஒருவளோடு பேசமாட்டேன், அல்லது ஒருவருக்கு நான் எதையும் கொடுக்க மாட்டேன், அல்லது கிருவருக்கு மத்தியில் சமரசம் செய்து வைக்க மாட்டேன்' என்றெல்லாம் கூறிவிட்டு கிவ்வகை நல்லவற்றைச் செய்வதிலிருந்து தன்னைத் தடுத்துக் கொள்கிறார். 'கிவர்றையெல்லாம் என் தடுத்துக்கொண்டார்?' என அவரிடம் கேட்டால், 'நான் அல்லாஹ்வின் பெயரால் கிவற்றைச் செய்யமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்து விட்டேன்' எனக் கூறிவிட்டிரார். கிவ்வாறு நல்லவற்றைச் செய்வதற்குத் தன் சத்தியத்தைத் தடையாக ஆக்கிக் கொண்டதை கிவ்வசனம் கண்டித்து "அல்லாஹ்வை உங்களது சத்தியங்களுக்கு தடையாக ஆக்காதீர்கள்" எனத் தடுக்கிறது.
8. கிவ்வசனத்தில் கிடம்பெற்றுள்ள 'குர்ஸிய்யுஹ்' என்ற வார்த்தைக்கு "அவனின் அரியாஸனம்" என்று சிலரும், "அரசாட்சி எனும் ஆசனம்" எனக் சிலரும் மொழிபெயர்ப்பட்டுச் செய்துள்ளனர். ஆனால், கிடுபோன்ற வார்த்தைகளுக்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்தைக் கூடுதல் குறைவின்றி, மாற்றுப்பொருள் கூறாது, அவர்கள் கூறியவாறே கூறிவிடுவதும் அதை ஏற்று நம்பிக்கை கொள்வதும் "மனிதர்களுக்கு அவர்கள்பால் கிறக்கி வைக்கப்பட்ட(வாழ்க்கை நெறியான வேதத்தின் சட்ட திட்டங்கள் ஆகிய)வைகளை நீர் விளக்கிக் கூறுவதற்காக திக்கரை (குர்-ஆதை) உம்பால் நாம் கிறக்கி வைத்தோம்" என்ற அல்லாஹ்வின் (16:44) கூற்றுக்கொப்ப நம்மீது கடமையாகும். அதனாடிப்படையில் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களிடம் "வளியகுர்ஸிய்யுஹ்" என்பதன் பொருள் பற்றிக் கேட்கப்பட்டதற்கு "அவனுடைய குர்ஸீ என்பது அவனின் பாதத்தின் தலமாகும். 'அர்ஷ'

என்பதன் பெறுமதி பற்றி அல்லாஹுவைத் தவிர வேறொரும் அறியமாட்டார்" எனக் கூறினார்கள்.

பதிவான நூல்கள்:- தாராகுத்ஸி, தாரீகில் கத்தீப், கிதை ஹாக்கிம் தனது ஸல்லீஹில் பதிவு செய்து இதன் அறிவிப்புத் தோடர் சரியானதெனவும் கூறியுள்ளார்கள்.

ஆகவே அல்லாஹுவைப் பற்றிய விஷயங்களை நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் விளக்கங்களைக் கொண்டே நாம் விளக்கிக் கொள்கிறோம். காரணம், அல்லாஹுவின் படைப்பினங்களில் அல்லாஹுவைப் பற்றி மிக நன்கு தெரிந்திருந்தவர்கள் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களே. அவர்களுக்குத்தான் அல்லாஹுவிடமிருந்து வழியின் மூலம் அறிவிப்புகள் வந்து கொண்டிருந்தன என்பதை நம்மில் எவ்ரும் மறுக்கமாட்டார், மறுக்கவும் முடியாது. அஃதல்லாது அறிவார்த்தமான பொருளைக் கூறுவதாக என்னிக் கொண்டு, திரும்புவதை வசனங்களுக்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் கூறாத, நமது ஆராய்ச்சியின் முதிர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட, கற்பனையிலான எவ்விளக்கத்தையும், எப்பொருளையும் கூற அல்லாஹும் நமக்கு அனுமதி தரவில்லை.

அல்லாஹுவின் பண்புகள் பற்றி சங்கை மிகுந்த குர்ஆனில் அல்லாஹு தன்னைப்பற்றி என்னென்ன பண்புகள்-எவ்வாறு தனக்குண்டு எனக் கூறியுள்ளானோ அவற்றை அவ்வாறும் அவற்றுக்கு விளக்கமாக, அவளின் பண்புகளாக எவற்றையெல்லாம் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்களோ அவ்வாறும், மாற்றுப் பொருள் கூறாமலும், உவமைகள் கில்லாமலும் மக்கள்முன் எடுத்து வைப்பதுதான் நமது கடமை. மட்டுமின்றி, அவனுக்குரிய பண்புகள்-பெயரளவில் உள்ளவையே, அவற்றுக்குப் பொருளே கில்லையென வீணாத்து விடக் கூடாது. மேலும், அவ்வாறு-கில்லாறு என தனியொரு முறையை நாமாகக் கற்பிக்கவேண்டும். அல்லாஹ், தனக்கு உண்டு எனக்கூறிய பண்புகளை உண்டு என்றும், அவன் தனக்கு கில்லை எனக் கூறியதை கில்லை என்றும் அவற்றைக் கொள்கையாக ஏற்று சமான் கொள்வது கட்டாயக் கடமையாகும்.

எனவே, சகல நிறைவான பண்புகளும், குறைவில்லாத் தகுதிகளும், ஒப்புவழையற்றவனுமான அல்லாஹ் தன்னைப்பற்றிக் கூறிய கிருவசனங்களின் கருத்தையும் கீங்கு நினைவிற்காகத் தந்துள்ளோம்.

அவ்விரண்டின் தெளிவில் அவனின் பண்புகளை விளங்க முற்பட்டால் எவ்வித மோதலும் அறிவார்த்தத்தின் குறிக்கீடுகளும் செல்லத் தகாததாக ஆகிவிடும்.

"அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை, அவனே செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்" வசனம்-11:42.

மேலும், "அவனுக்கு நிகராக எவரும் கில்லை" வசனம்-112:4.

மேலும், குர்ஆனில் அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றிக் கூறும் எழீஞ்-செவியேற்கிறவன், பலீஞ்-பார்க்கிறவன், அலீஞ்-நன்குறிகிறவன் போன்ற அனைத்துப் பண்புகளும் அவனுக்குரிய தகுதிகளுக்கேற்ப அவனுக்கே நிலையானதும், நிறைவானதும், அழிவில்லாததுமாகும். மாறாக, அவனின் படைப்புகளுக்குரிய கிப்பண்புகள் படைப்பினங்களின் தன்மைகளுக்குத் தக்கவாறு பலவீனமானதும், நிலையில்லாததும், நிறைவில்லாததும் அழிந்துவிடக் கூடியதுமாகும் என்பதை "அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை, அவனே செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்" என்ற அல்லாஹுவின் வசனம் 11:42 மிகத் தெளிவு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

9. 'தாகூத்' என்ற வார்த்தை 2:256, 2:257, 4:51, 4:60, 4:76, 5:60, 16:36, 39:17 ஆகிய எட்டு வசனங்களில் கிடம் பெற்றுள்ளது. வார்ம்பு மீறுதல் எனும் பொருளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்றும், ஓருவர்-பலர் ஆகியோருக்கு கிவ்வார்த்தை உபயோகமாகிறது என்றும் ஸ்பீவேவி என்பவரும் மற்றும் பலரும் கூறுகின்றனர். குரிகாரன், கைத்தான் கின்னும் வழிக்கேட்டிற்குத் தலைமையாக கிருக்கும் ஓவ்வொருவருக்கும் கிவ்வார்த்தையை உபயோகிக்கலாம் என ஜவ்ஹரீ என்வர் கூறுகிறார். அல்லாஹுவையென்றி வணங்கப்படும் அனைத்திற்கும் தாகூத் எனக் கூறப்படும் என கிமாம் மாலிக் ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, மேற்கூறப்பட்ட அனைத்துப் பொருள்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட வார்த்தைதான் 'கைத்தான்' என்பதால் தாகூத்திற்கு கைத்தான் எனும் பொருளை மொழிபெயர்ப்பில் கிடம் பெறச் செய்துள்ளோம்.

10. (நிராகரிப்போர்) தம்மைவிட அவர்களை (முஸ்லிம்களை) கிருமடங்காக தங்கள் கண்களால் (நேரடியாகக்) கண்டனர் என்ற கிண்ணிலை

விருப்படையினரும் மோதலைத் தொடங்கிய பின்னராகும் என்பதை அல்-அன்.பால் அத்தியாயம் 44வது வசனம் தெளிவு செய்கிறது. "நீங்கள்(இரு படையினரும்) சந்தித்த சமயத்தில் அவர்களுடைய எண்ணிக்கைகளை உங்கள் கண்களுக்குக் குறைவாக அவன் காட்டியதையும், உங்களுடைய எண்ணிக்கைகளை அவர்களுடைய கண்களுக்குக் குறைவாக்கிக் காட்டியதையும் (நினைவு கூறுங்கள்) நடந்தேறப்படவேண்டிய காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக (அல்லாற் அவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்) மேலும், அல்லாற்விடமே எல்லாக் காரியங்களும் திரும்பக் கொண்டுவரப்படும்". போர் முனையில் சந்திப்பதற்கு முன்பும், போரின் தொடக்க நிலையிலும் கிரு சாராரும் ஒருவரை மற்றவர் குறைவாகக் காண்பிக்கப்பட்டனர். தொடக்கத்தில் கா.பிரக்களை மூல்லிமிகளுக்கு அதிகமாக அல்லாற் காண்பித்திருந்தால் தூரியமிழ்ந்து யுத்தம் புரியும் விஷயத்தில் பினங்கிக் கொண்டிருப்பர். ஆகவே, அவ்வாறு குறைத்துக் காட்டினான் என்ற தெளிவை 43வது வசனத்தில் காண்கிறோம். மேலும், ஆலுகிம்ரானில் உள்ள கிவ்வசனத்தில் "நிராகரிப்போர் முள்ளிம்களை கிருமடங்காகத் தங்கள் கண்களால் நேரடியாக கண்டனர்" என்ற கிரைவசனத்தின் கந்தது, போர் முனையில் மோதல் ஏற்பட்ட பிறகே என்பதை விளக்குகிறது.

11. கிவ்வசனத்தில் 'லா' என்ற ஏழுத்திற்குப் பொருள் கில்லை. கிதுபோன்ற வசனங்களில் சிலவற்றை உதாரணத்திற்காகக் கீழே தந்துள்ளோம்:

"மா மனஅக அன்லா தஸ்ஜூத" 'ஸாஷ்டாங்கம் செய்வதிலிருந்து உன்னைத் தடுத்தது எது?' கிங்கே "லா" விற்குப் பொருள் கில்லை.

"நாம் அழித்துவிட்ட ஓர் ஊருக்கு அ(வ்வூரார்களாகிய அ)வர்கள் திரும்புவார்கள் என்பதை நாம் (ஹராமாக்கித்) தடுத்துவிட்டோம்." கிவ்வசனத்திலும் "லா" விற்குப் பொருள் கில்லை.

12. மகத்தான அல்லாற்வின் பெயர்கள் பற்றி: எல்லா நிறைவகளுக்குரிய தகுதியுடையவனான உயர்வான அல்லாற்வின் அழகிய பெயர்களைக் கூறி அவனை அமைத்துப் பிரார்த்திப்பதும், அவனுடைய பெயர்களில் அவனுக்குத் தகுதியற்றவற்றைக் கூறித் தவறான பொருள்களைக் கற்பிக்காமலிருப்பதும் விசுவாசிகளின் மீது கட்டாயக் கடமையாகும் என்பதை கிவ்வசனம் தெளிவு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மேலும், உயர்வான அல்லாஹ்வின் பெயர்களின் எண்ணிக்கையை 99 தான் என வரையறுத்து வந்துள்ள அறிவிப்புத் தொடர்களில் குறைகள் உள்ளன என கிட்டுவது மூலம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்: எவருக்காவது கவலை மற்றும் துக்கம் ஏற்பட்டு, அவர் பின்வருமாறு கூறினால் அவருடைய கவலையையும் துக்கத்தையும் அல்லாஹ் போக்கி வைத்து மகிழ்ச்சியை அவருக்குப் பகரமாக்குகிறான் எனக்கூறிக் கற்றுத்தந்த 'துஆ' வின் ஒரு பகுதியில் "யா அல்லாஹ் உனக்குரிய ஓவ்வொரு பெயரைக் கொண்டும் உன்னிடம் நான் கேட்கிறேன். அதை உள்குப் பெயராக வைத்திருக்கிறாய், அல்லது உள்ளுடைய படைப்புகளில் யாருக்காவது அதை கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறாய், அல்லது அதை உன்னிடமுள்ள மறைவான அறிவில் உனக்கு மட்டுமே பிரத்தியேகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய்" என்ற ஒரு சொற்றொடரத் 'துஆ'வாகக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளார்கள். அதன் தெளிவில் அல்லாஹ்விற்கு எத்தனை பெயர்கள் உள்ளன என்பதை அவன் மட்டுமே முழுமையாக அறிவான் என்பதும், அவனின் பெயர்களை 99தான் என மட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதை நாம் விளங்குவதும், மிக உயர்வான அல்லாஹ்விற்குரிய அனைத்துப் பெயர்களையும் அவனே அறிந்தவனாதலால், அவை அனைத்தையும் நாம் கொள்கையாக ஏற்று விசுவாசங்கொள்வதும் கட்டாயக் கடமையாகும்.

13. கில்வசனத்தின் கருத்து பற்றிய தெளிவுகள்:

(அ) மனிதனின் கிதயத்தில் உதிக்கின்ற அனைத்தையும் சர்வசக்தனாகிய அல்லாஹ் நன்கறிந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு எப்பொருளும் எந்திலைமையிலும் மறைந்ததன்று.

(ஆ) மனிதர்களின் கிதயங்களை வல்ல அல்லாஹ்வாகிய அவன் ஆட்கொண்டிருக்கிறான். அவன் விரும்பியவாறு அவற்றைத் திருப்புகிறான். "பிட்டி நரம்பை விட (மனிதனாகிய) அவனுக்கு நாமே மிகச் சமீபமாக கிருக்கிறோம்" என்ற சகனத்தில் கூறப்பட்டது போன்று அல்லாஹ்வின் நாட்டமின்றி மனிதன் எதையும் அவன் மனதில் பெறுமியாது. ஆகவே, கிடை அனைத்துக் கருத்துகளையும் கில்வசனம் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

14. கிவ்வசனத்தின் பொருள்பற்றி:

"நபியே! அல்லாஹுவும் விகவாசிகளில் உம்மைப் பின்பற்றியவர்களுக்கும் உமக்குப் போதும்" என்று சிலரும்,

"நபியே! உமக்கும், விகவாசிகளில் உம்மைப் பின்பற்றியவர்களுக்கும் அல்லாஹுப் போதுமானவன்" எனச் சிலரும் மொழி பேயர்த்துள்ளனர்.

முந்திய கருத்தின்படி பொருள் கூற சாத்தியமிருப்பினும், கிரண்டாவது பொருளே மிகப் பொருத்தமானதாகவும் விகவாசிகளின் கிதயங்களில் சமானை உறுதிப் படுத்துவதற்குரியதாகவும் கிருப்பதால் கிரண்டாவது பொருளை மொழிபெயர்ப்பில் கிடம்பேறச் செய்துள்ளோம்.

15. கிவ்வசனத்தில் கிடம் பெற்றுள்ள 'அஸ்ஸாயிஹ்ரான்' என்ற வார்த்தைக்கு அறப்போர் செய்யவர்கள், கல்வி தேடுவதற்காகப் பயணிப்பவர்கள், பர்ணான நோன்பு நோற்பவர்கள் ஆகிய பல பொருள்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், கிங்கு 'நோன்பு நோற்பவர்கள்' என்ற பொருளே பொருத்தமாக உள்ளதால் அப்பொருளை கிடம்பேறச் செய்துள்ளோம்.

16. 52, 53வது வசனங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது நபி யூஸூஃப் அவர்களின் கூற்றா? அல்லது அஜீஸ்ஷடைய மனைவியின் கூற்றா? என்பதில் விரிவுரையாளர்களுக்கிடையே கிருவேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. விரிவுரையாளர்களில் தபரி, தாபிசன்களில் முஜாஹித், ஸயீத் பின்ஜூபைர், ஹஸனுல் பஸரீ ஆகியோரும் கிவர்களன்லாதோரும் வசனம் 52, 53ல் கூறப்பட்ட கூற்று யூஸூஃப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் கூற்றில் உள்ளதெனக் கருத்துத் தெரிவித்து, அதனடிப்படையில் அவற்றை யூஸூஃப் அலைஹிஸ்ஸலாம் கூறியதாக மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர்.

மற்றொரு சாரார் 51, 52, 53 ஆகிய வசனங்களின் தொடர்களை கருத்தில் கொண்டு கிவ்வசனங்களில் கூறப்பட்டவை அஜீஸ்ஷடைய மனைவியின் கூற்றாக கிடுப்பதற்கே மிகப்பொருத்தமும், மிகத் தெளிவாகவும் உள்ளதென கைகுல் கிள்ளாம் கிப்னுதைமிய்யா, கிப்னுல் கைய்யிம், கிப்னுகளீர், அல்லாமா ஏவ்கான் ஆகியோர் தெளிவு செய்கின்றனர். கித்தெளிவு சரியானதென மக்கா முகர்ரமாவில் உள்ள தாங்குல் ஹதீஸில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் முஹம்மது ஜமீல் ஜூனூ என்பவர் தப்ஸீர் ஜூலாலைன், குர்ரத்துல் ஜீகைன் போன்ற நாலில் கிடுப்பியும் அலசி கிக்கருத்தைச் சரிகண்டுள்ளார். அதன் சாரமாவது:

51, 52, 53 ஆகிய வசனங்களில் கூறப்படும் கூற்று அல்லீஸின் மனைவிக்குரியதாகும் என்பதைக் கீழ்வரும் சில அடிப்படைகள் தெளிவு செய்கின்றன:-

(அ) 51, 52, 53 ஆகிய வசனங்கள் அப்பேண்ணின் கூற்றோடு தினைந்தவை.

(ஆ) கிள்வசனங்களில் கிடம் பெறும் விஷயத்தை அப்பேண் கூறும்போது யூஸ்.ப் அலைவரிஸ்ஸலாம் அங்கிருக்கவில்லை. மாராக, அவர்கள் சிறைச்சாலையில் கிடுந்தனர்.

(இ) "மறைவில் அவருக்கு நான் மோசம் செய்யவில்லை" என்பதன் பொருள் வருமாறு:- 'அவர் குற்றமற்றவர் என நான் கூறி ஓப்புக்கொண்டது, முன்னொரு சமயம் அவருக்கெதிரில் நான் அவரைப் போய்யாக்கி மோசம் செய்திருப்பினும், அவர் என்னைவிட்டும், நான் அவரைவிட்டும் மறைந்திருந்த நிலையில் பொய் கூறி அவருக்கு நான் மோசம் செய்யவில்லை' என்பதாகும். துப்ஸீர் அல்-கய்யிம்-பக்கம் 316.

17. கிள்வசனத்தில் குகையுடையோராகிய அவர்களின் மேலான நிலை பற்றியும், அந்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுத்த அல்லாஹ்வின் பிரம்மாண்டமான சக்தி பற்றியும் தெளிவு செய்யப்படுகிறது. அக்குகையின் விசாலமான ஓரிடத்தில் அல்லாஹ் அவர்களை உறங்க வைத்தான். அவர்களின் உடல்களுக்கு எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்பட்டு விடாதவாறு காலையில் சூரியன் உதயமாகும்போது குகையின் வலப் பக்கத்தைக் கடந்து செல்லக் கூடியதாகவும், மாலையில் மறைகின்றபோது அதன் கிடப்பக்கத்தைக் கடந்து செல்லக்கூடியதாகவும், கிருநோங்களிலும் அவர்களின் உடல்களுக்குத் தேவையான அளவைவிட மேலதிகமாக சூரிய வெப்பத்தின் தாக்கம் அவர்களைச் சென்றடையாத அமைப்பில் அக்குகையை அமைத்திருந்தான். ஆகவே, இ.து அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும் என்பது மிகத் தெளிவானதாகும்.

18. கிள்வசனத்தில் கிடம் பெற்றுள்ள "மலட்டுநாள்" என்பதன் பொருள்பற்றி:

(அ) நாட்கள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்ததைப் பிறப்பிற்கு ஓப்பிட்டுக் கூறப்படுவதுபோன்று, கிந்நானுக்குப் பிறகு வேறொரு நாள் கிள்லையென்பதாலும், கித்தோடு முடிவு பெற்றுவிடுவதாலும் கிதற்கு "மலட்டுநாள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) அல்லாஹ்வை நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தோர்க்கு எவ்வித நன்மையும் பெற்றுத்தராத நிலையை ஒப்பிட்டு, “நன்மைகளற்ற நாள்” என்ற கருத்தும் உள்ளது.

19. கிழவசனத்தில் கிடம்பெற்றுள்ள ‘யமீன்’ என்பதற்கு:

(ஆ) சத்திய மார்க்கத்தின்பால் எங்களைச் செல்லவிடாது தமுக்க எங்களிடம் வந்து கொண்டிருந்தீர்கள்.

(ஆ) நீங்கள் எங்களை அழைத்தது சத்தியமான மார்க்கமேன்று நீங்கள் பொய்யான வார்த்தைகளை எங்களிடம் கூறி வந்தீர்கள்.

கீர்த்திப்புக் குருத்துறுப்புடைய அத்தியாயப்களின் அட்டவணை

எண்	எப்பிராக்களின் பெய்க்கள்	பக்கம்	இடம்/பகுதி/பகும் பகும்	ஶமர்/பாரே	நீர்முறை	நாம் குரை	ஶமர்த்து
1	அல்லப்பாக்திவிஹா	2	1	1	2	شُورَةُ الْعَدَايَةِ	1
2	அஸ்பதூர்	3	1-2-3	٣ - ٢ - ١	٣	شُورَةُ الْبَقَرَةِ	٢
3	ஆஹ் இம்ரான்	51	3-4	٣ - ٣	٥٦	شُورَةُ الْمُهَاجِرَةِ	٣
4	அங்களிலா	78	4-5-6	٤ - ٤ - ٦	٦٨	شُورَةُ الْأَكْفَافِ	٤
5	அவ்மாபிதா	107	6-7	٦ - ٧	١٠٤	شُورَةُ الْمَائِدَةِ	٥
6	அவு அன்தும்	129	7-8	٧ - ٨	١٢٩	شُورَةُ الْأَقْتَامِ	٦
7	அவு அப்ராஹிப்	152	8-9	٨ - ٩	١٥٢	شُورَةُ الْأَكْوَافِ	٧
8	அவு அள்பிபாவு	178	9-10	٩ - ٩	١٦٨	شُورَةُ الْأَنْذَالِ	٨
9	அந்தப்பா	188	10-11	١٠ - ١١	١٨٨	شُورَةُ التَّوْبَةِ	٩
10	ஃஜுலஸ்	209	11	١١	٢٠٩	شُورَةُ يُوسُفِ	١٠
11	ஐது	222	11-12	١٢ - ١١	٢٢٢	شُورَةُ هُودٍ	١١
12	ஃஸ்ளாஃப்	236	12-13	١٣ - ١٢	٢٣٦	شُورَةُ يُوسُفِ	١٢
13	அர்ராஃது	250	13	١٣	٢٥٠	شُورَةُ الرَّحْمَةِ	١٣
14	இப்ராஹிம்	256	13	١٣	٢٥٦	شُورَةُ إِبْرَاهِيمِ	١٤
15	அவு வழிதீர்	262	13-14	١٣ - ١٣	٢٦٢	شُورَةُ الْجَبَرِ	١٥
16	அந்தவழில்	268	14	١٤	٢٦٨	شُورَةُ التَّحْلِلِ	١٦
17	பனீ இஸ்லாயில்	283	15	١٥	٢٨٣	شُورَةُ بَنِ إِسْلَامِ	١٧
18	அவு கஹம்-ப்	294	15-16	١٦ - ١٥	٢٩٤	شُورَةُ الْكَهْفِ	١٨
19	மாயம்	306	16	١٦	٣٠٦	شُورَةُ مَرْيَمِ	١٩
20	தாஹா	313	16	١٦	٣١٣	شُورَةُ طَهِّ	٢٠
21	அவு அள்பிபா	323	17	١٦	٣٢٣	شُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ	٢١
22	அவு ஜமது	332	17	١٦	٣٣٢	شُورَةُ الْجَحْجَحِ	٢٢
23	அவு முஹம்பிதுான்	343	18	١٨	٣٣٣	شُورَةُ السُّؤْنَوْنِ	٢٣
24	அந்தார்	351	18	١٨	٣٥١	شُورَةُ الْأَوْرِ	٢٤
25	அல்லப்பாகான்	360	18-19	١٩ - ١٨	٣٦٠	شُورَةُ الْفَرْعَانِ	٢٥
26	அவு சுரா	367	19	١٩	٣٦٧	شُورَةُ الشَّعْرَاءِ	٢٦
27	அந்தப்பல்லு	377	19-20	٢٠ - ١٩	٣٦٦	شُورَةُ الْكَلَلِ	٢٧
28	அவு கலஸ்	386	20	٢٠	٣٨٦	شُورَةُ الْقَصْصَنِ	٢٨

கீர்த்தியிக்க குர்-ஆனுடைய அத்தியாயங்களின் அட்டவணை

எண்	பக்ராக்களின் பெயர்கள்	பக்கம்	இடம்பெறும் வரை	நாளை	நூற்று	நாம் ஸூரை	நாலூரை
29	அல் அன்கூத்	397	20-21	21 - 20	346	ஸூரை தெக்கியே	29
30	அர்ளும்	405	21	21	345	ஸூரை ரோம்	30
31	ஹுக்மான்	412	21	21	342	ஸூரை குமான்	31
32	அஸ்வத்தா	416	21	21	343	ஸூரை தெஜந்தே	32
33	அல் அஹ்மநாப்	419	21-22	21 - 21	349	ஸூரை அக்ராப்	33
34	வடபால்	429	22	22	329	ஸூரை ஸ்தோ	34
35	பாத்ரி	435	22	22	328	ஸூரை சாத்ரே	35
36	யாஷின்	441	22-23	22 - 22	321	ஸூரை நீட்	36
37	அஸ்லாஃப்பாத்	446	23	22	326	ஸூரை சிக்கான்	37
38	வாத்	453	23	22	353	ஸூரை சீ	38
39	அல் ஜூ-மார்	459	23-24	22 - 22	369	ஸூரை ரீசர்	39
40	அல் முஃவின்	468	24	22	368	ஸூரை மூன்	40
41	ஹாயீம் ஸத்தா	478	24-25	22 - 22	368	ஸூரை ஸ்த-தெஜ்லை	41
42	அம்ச-ஏரா	484	25	25	382	ஸூரை ஶஸ்ரீ	42
43	அல் ஜூ-க்ருஃப்	490	25	25	340	ஸூரை க்ருஃப்	43
44	அத்துகான்	496	25	25	396	ஸூரை குமான்	44
45	அல் ஜூ-என்யா	499	25	25	399	ஸூரை ஜாஷியை	45
46	அல் அஹ்மாஃப்	503	26	25	503	ஸூரை அஹ்மாப்	46
47	முஹம்மது	507	26	25	504	ஸூரை முக்கால்	47
48	அஸ்ல-பத்துந்	512	26	25	512	ஸூரை தெஷ	48
49	அல் ஹம-ஜூ-ராத்	516	26	25	516	ஸூரை ஹுஜராத்	49
50	காஃப்	519	26	25	519	ஸூரை சீ	50
51	அத்தாரியாத்	521	26-27	26 - 25	521	ஸூரை நாரியாத்	51
52	அத்தார்	524	27	25	523	ஸூரை கூரை	52
53	அந்தஞ்சு	527	27	25	526	ஸூரை கஞ்சம்	53
54	அல் கமர்	529	27	25	529	ஸூரை கசர்	54
55	அர்ரஹ்மான்	532	27	25	522	ஸூரை ரசுமீன்	55
56	அல்வாகிதை	535	27	25	520	ஸூரை வாகிதை	56

தீர்த்தியிக்க குரு ஆலூடைய அத்தியாயங்களின் அட்டவணை

எண்	வைராக்களின் பெயர்கள்	பக்கம்	இயற்றும் நேரம்	ஶாபதி	நிமிப்பு	காமாஷோ	ஶாபாஷோ
57	அவு வழதீத்	538	27	٢٦	٥٣٨	شورة التكبير	٥٦
58	அவு முஹாதிலா	543	28	٢٨	٥٤٣	شورة المجادلة	٥٨
59	அவு வழவர்	546	28	٢٨	٥٤٦	شورة الحشر	٥٩
60	அவு மும்தலுவினா	550	28	٢٨	٥٥٠	شورة الشحنة	٦٠
61	அவுஸலீப்	552	28	٢٨	٥٥٢	شورة الصاف	٦١
62	அவு ஜாமூது	554	28	٢٨	٥٥٣	شورة الجمعة	٦٢
63	அவு முனாஸிஹான்	555	28	٢٨	٥٥٥	شورة المأقرن	٦٣
64	அத்தகாடுன்	557	28	٢٨	٥٥٧	شورة الشفاف	٦٤
65	அத்தலாக்	559	28	٢٨	٥٥٩	شورة الطلاق	٦٥
66	அத்தஹலிம்	561	28	٢٨	٥٦١	شورة التحرير	٦٦
67	அவு முஸ்க்	563	29	٢٩	٥٦٣	شورة الملك	٦٧
68	அவு கலம்	565	29	٢٩	٥٦٥	شورة الفكم	٦٨
69	அவு வாக்கா	568	29	٢٩	٥٦٨	شورة المأذقة	٦٩
70	அவு ம.ஆரித்	570	29	٢٩	٥٦٠	شورة المساج	٧٠
71	நாஷ	572	29	٢٩	٥٦٢	شورة نوح	٧١
72	அவு ஜின்	574	29	٢٩	٥٦٤	شورة الجيت	٧٢
73	அவு முத்தஜம்பில்	577	29	٢٩	٥٦٦	شورة المزيل	٧٣
74	அவு முத்தஸ்ஸரீர்	579	29	٢٩	٥٦٩	شورة المذير	٧٤
75	அவுகிஷாமா	581	29	٢٩	٥٧١	شورة القيمة	٧٥
76	அத்தஹம்ரு	583	29	٢٩	٥٨٣	شورة الدهر	٧٦
77	அவுமுர்ஸலாத்	585	29	٢٩	٥٨٥	شورة المرسلات	٧٧
78	அந்தபு	587	30	٣٠	٥٨٦	شورة النبى	٧٨
79	அந்தாஜி-ஆத்	588	30	٣٠	٥٨٨	شورة النازعات	٧٩
80	அபஸ	590	30	٣٠	٥٩٠	شورة عيسى	٨٠
81	அத்தக்கீர்	591	30	٣٠	٥٩١	شورة الشوكور	٨١
82	அவு இன்பிதார்	592	30	٣٠	٥٩٢	شورة الانطمار	٨٢
83	அவு முத்தஸ்ப்பீஸ்விள்	593	30	٣٠	٥٩٣	شورة المطوفين	٨٣
84	அவுகிஷாவிகாக்	595	30	٣٠	٥٩٥	شورة الإنفاق	٨٤
85	அவு புருந்	596	30	٣٠	٥٩٦	شورة الرُّوح	٨٥

கீர்த்தியிக்க குருத்துறுடைய அத்தியாயங்களின் அட்டவணை

எண்	எல்லாக்களின் பெயர்கள்	பக்கம்	இடம்போது மொத்தம்	ஶகர்பாரை	தீர்மானம்	நாம ஈடை	ஶரிரோ
86	அத்தாரிக்	597	30	30	594	سورة القارئ	٨٦
87	அல் அஃலா	598	30	30	598	سورة الأعلى	٨٧
88	அல் காவியா	598	30	30	598	سورة الكافيات	٨٨
89	அல்ஸ்பத்ரி	599	30	30	599	سورة التكبير	٨٩
90	அல் பலத்	601	30	30	61	سورة البكاء	٩٠
91	அல் வழமல்	601	30	30	61	سورة الشمس	٩١
92	அல்வலல்	602	30	30	62	سورة المآل	٩٢
93	அன்னுஹா	603	30	30	63	سورة النبأ	٩٣
94	அப்புரத	603	30	30	63	سورة التبرع	٩٤
95	அந்தஸ்	604	30	30	63	سورة القنطرة	٩٥
96	அல் அலக்	604	30	30	64	سورة العلق	٩٦
97	அல் கத்ரி	605	30	30	65	سورة القدر	٩٧
98	அல் பாபினா	605	30	30	65	سورة القيمة	٩٨
99	அல்ஜிஹில்லால்	606	30	30	66	سورة الزيلزال	٩٩
100	அல் ஆதியாத்	606	30	30	66	سورة العاديات	١٠٠
101	அல்காரிய	607	30	30	67	سورة القارعة	١٠١
102	அந்தங்காலா	607	30	30	67	سورة الشكارة	١٠٢
103	அல் அஸர்	608	30	30	68	سورة التكبير	١٠٣
104	அல் ஹாஜ்மா	608	30	30	68	سورة الحمزة	١٠٤
105	அல்பீல	608	30	30	68	سورة القييل	١٠٥
106	குராவி	609	30	30	69	سورة قریش	١٠٦
107	அல் மாக்கான்	609	30	30	69	سورة الماعون	١٠٧
108	அல்கவ்வார்	609	30	30	70	سورة الكوثر	١٠٨
109	அல் காவிசிருள்	609	30	30	70	سورة المكافرون	١٠٩
110	அந்தஸ்ரி	610	30	30	71	سورة التكبير	١١٠
111	தப்பத்	610	30	30	70	سورة تهيث	١١١
112	அல் இக்கால்	610	30	30	70	سورة الإخلاص	١١٢
113	அல்பீலக	611	30	30	71	سورة الفاتحة	١١٣
114	அந்தால்	611	30	30	71	سورة القاس	١١٤

إِنَّهُ زَلَّةُ الشَّوَّرُونَ الْإِسْلَامِيَّةُ وَالْأَوَّلَافُ وَالْأَدْعَى وَالْأَشْكَانُ

فِي التَّالِيَّةِ الْمُرِبِّيَّةِ الشَّعُورِيَّةِ

الشَّرْقُ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلَكِ فَهَذَا

لِطَبَاعَةِ الضَّيْعَوْنِ التَّرَفِيِّيِّ فِي الْمَدِينَةِ الْمُكَرَّمَةِ

إِذْ يَشَرُّقُ أَصْفَارُ الْمَجَمُوعِ هَذِهِ الظَّبَّاعَةُ مِنَ الْقَزْآنِ الْكَبِيرِ

وَرَجِسْكَةُ مَكْتَابَةٍ إِلَى اللَّهِ الْعَظِيمِ

نَسَالُ اللَّهَ لَمْ يَقْعُدْ بِهَا إِلَّا سَ

وَلَذِكْرِي

خَلَادُ الْمُرِبِّيَّةِ التَّرَفِيِّيِّ الْمَلِكِ فَهَذَا نَسَالُ الْعَزِيزِ الْمُعَزِّزِ

أَحْسَنُ الْمَزَاهِ عَلَى مُهَمَّهُ الْعَطِيَّةِ فِي تَسْرِيْرِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَبِيرِ

وَاللَّهُ أَكْبَرُ التَّرَفِيِّيُّونَ

சூழி அஜியாவின் அல்-மத்தை அல்-முன்வராவிலையுள்ள

மன்னர் பயந்து குர்த்துவிய அச்சக வளாகத்தை

அப்கா.ப் , த.வா. இரங்காத் மற்றும் இல்லமியந்துறைகள்

அமைச்சகம் கண்காணிக்கிறது. திருக்குர்த்துவடைய இய்யல்பை இதன் கருத்து மொழியென்பதன் தமிழ் மொழியில் அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் அது பெருமிதம்

அடைகிறது. இம்மொழி பேசுவிறவர்கள் இதனால் பயண்டையொம்

மகத்துவமிக்க அல்லாற்றின் வேதத்தைப் பிரச்சாரம் செய்வதில்

சூது குறுங்குது அப்துவ் அள்ளின் மகனார் , புதித் தூரங்களின்

பயணியான் மன்னர் பயந்து அவர்களுடைய நன்முறைக்களுக்கு

அல்லாறம் நல்ல பல கல்கண வழங்கவும் அவனிடம் வேண்டுகிறோம்.

பேருதவிகள் செய்யப் பொறுப்பெற்றவன் அல்லாறம் ஆவான்.

பதிப்புவிலம்

மன்னர் ப.பலந்து புனித முன்று.ப் அச்சக வளாகத்துக்கே உரியது.
 தபால் பெட்டி எண் 6262, அல்-மத்தொ அல்-முன்வா

ح مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف ، ١٤٢٤هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر
مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
القرآن الكريم وترجمة معانيه إلى اللغة التاميلية / مجمع الملك فهد
لطباعة المصحف الشريف - المدينة المنورة ، ١٤٢٤هـ .

١٢٤٨ ص : ٢١ × ١٤ سم
ردمك : ٤ - ٧٦ - ٨٤٧ - ٩٩٦٠

١ - القرآن - ترجمة - اللغة التاميلية أ - العنوان
١٤٢٤/٣٣٧٩ ديوبي ٢٢١,٤٩٤٨

رقم الإيداع : ١٤٢٤/٣٣٧٩
ردمك : ٤ - ٧٦ - ٨٤٧ - ٩٩٦٠

